

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY

NO. 10575

HAMISHE HUMSHE TOYRE

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

ספר
כתובים

מדויק היטב על פי המסורה

חוגתו בעיון נמרץ על ידי החכם המובהק מהור"ר

מאיר הלוי לעטעריס.

איבערזעצט אין אידיש פון

ח. ש. נייהויזען, א. היימאן (חרל"פ) און אנדערע.

New York:
HEBREW PUBLISHING COMPANY
83-85 Canal Street.
1912.

THE HOLY BIBLE

Translated into Yiddish

by

Ch. Neuhausen, A. Hyman Charlap, and others.

Copyright 1912,

by the Hebrew Publishing Company, New York.

ספר
כתובים

קהלת	תהלים
אסתר	משלי
דניאל	איוב
עזרא	שיר השירים
נחמיה	רות
דברי הימים	איכה

תהלים LIBER PSALMORUM.

ספר ראשון
LIBER PRIMUS

PSAL. I. א

אֲשֶׁר־י הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלָּךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים וּבְדַרְכַּי א *
חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבִמְוֹשֵׁב לְצִיִּים לֹא יָשָׁב: כִּי אִם־בְּתוֹרַת ה
יְהוָה חָפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלֵלָה: וְהוּא כַּעֲן ג
שָׂתוּל עַל־פְּלִי מַיִם אֲשֶׁר פָּרְיוֹ | יִפֹּן בְּעֵתוֹ וְעָלְהוּ לֹא
יָבוּל וְכָל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ: לֹא כֵן הַרְשָׁעִים כִּי אִם־ ד
כַּמִּין אֲשֶׁר־תִּדְפְּנוּ רוּחַ: עַל־כֵּן | לֹא־יִקְמוּ רְשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט ה
וְחַטָּאִים בְּעֵצַת צְדִיקִים: כִּי־יִדְעַ יְהוָה דַּרְכַּי צְדִיקִים ג
וְתִרְךָ רְשָׁעִים תֵּאבֵד:

PSAL. II. ב

ב
לָמָּה רָגַשׁוּ גוֹיִם וְלְאֻמִּים יִהְגְּרוּקִים: יִתְנַצְּבוּ | מַלְכֵי־אֶרֶץ א * 2
וְרוֹזְנִים נֹסְדוּ־יַחַד עַל־יְהוָה וְעַל־מִשְׁיָחוֹ: נִגְתָּקָה אֶרֶץ־ ג
מוֹסְרוֹתֵינוּ וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עַבְתֵּינוּ: יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם ד
יִשְׁחַק אֹדְנֵי יִלְעַג־לָמוֹ: אִזּוּ יִדְבַר אֱלֹהֵינוּ כְּאִפּוֹ וּבְחִירוֹנוּ ה
יִבְהַלְמוּ: וְאֲנִי נִסְכַּתִּי מֶלֶכִּי עַל־צִיּוֹן הַר־קְדוֹשׁ: אִסְפְּדָה ו
אֶל־חֵק יְהוָה אָמַר אֱלֹהֵי בְנֵי אֲתָה אֲנִי הַיּוֹם יִלְדִתִּיךְ: ג
שְׂאֵל מִמֶּנּוּ וְאֲתָנָה גוֹיִם נִחַלְתֶּךָ וְאֲחֻחְתֶּךָ אֶפְסֵי־אֶרֶץ: ד
תִּרְעַם בְּשֹׁבֵט בְּרוּךְ כֹּכָבִי וְיִצַר תִּנְפָצִים: וְעֲתָה מְלָכִים ו
הַשְׁכִּילוּ הוֹסְרוּ שִׁפְטֵי אֶרֶץ: עֲבָדוּ אֶת־יְהוָה בִּירְאָה ו
וְנִילוּ בְּרַעְדָּה: נִשְׁקַרְבַּר פֶּן־יֵאָנַף | וְתֵאבְדוּ דַרְכַּי כִּי ג
יִבְעַר כַּמְעַט אִפּוֹ אֲשֶׁר־י כָּל־חוֹסֵי בּוֹ:

מומדר

תהלים

קאפיטעל א

- 1 גליקליך איז דער מענש וואָס איז ניט געגאנגען אין דעם ראַטה פון פּער-
ברעכער, וואָס איז ניט געשטאנען אויף דעם וועג פון זינדיגע און ניט
געזעסען אין געזעלשאַפט פון אַבלאַכער ;
- 2 זיין שטרעבען איז בלויז צו גאָט'ס לעהרע, און וועגען זיינע געזעצע
דיינקט ער ווי טאָג אזוי נאכט.
- 3 ער וועט זיין ווי אַ בוים וואָס איז געפלאַנצט ביי וואַסער־שטראָמען,
וועלכער ניט זיין פּרוכט אין זיין צייט און זיין בלאַט וועלסט ניט —
אַלץ וואָס ער וועט טהאָן וועט איהם גליקען.
- 4 ניט אזוי זיינען די פּערברעכער, זאָנדערן ווי שפּריי וועלכע דער ווינד
פּערוואַרפט ;
- 5 דערפאר וועלען די פּערברעכער ניט קענען אויפשטעהן אין צייט פון גע-
ריכט און די זינדיגע — אין אַ געמיינדע פון פרומע.
- 6 ווארום גאָט ווייס דעם וועג פון די פרומע אויך דעם וועג פון די פּער-
ברעכער וואָס פּיהרט צום אונטערגאַנג.

קאפיטעל ב

- 1 ווארום לאַרמען פּעלקער און נאַציאָנען דיינקען לערקיט ?
- 2 עס שטעלען זיך אויף די קעניגע פּונ'ם לאַנד און בעראטהען זיך צוזאַמען
מיט די פּירשטען קעגען גאָט און זיין געזאַלכטען.
- 3 לאַמיר צורייסען זייערע בינד און לאַמיר פון אונז אַראָבוואַרפען זייערע
שטריק.
- 4 דער וואָס וואוינט אויפ'ן הימעל לאַכט, גאָט שפּאַטעט פון זיי,
ווען ער רעדט נאָר צו זיי צאָרניג דערשרעקט ער זיי אין זיין וואַטה.
- 6 איך אָבער האָב מיין קעניג געזאַלכט אויף ציון — מיין הייליגען באַרג.
7 איך וויל דערצעהלען וועגען בעשלוס וואָס גאָט האָט צו מיר געזאָגט :
„דרו ביזט מיין זוהן, היינט האָב איך דיר געבוירען !“
- 8 פּערלאַנג פון מיר וועל איך דיר געבען פּעלקער צום בעזיץ, און די גע-
גענדע פּונ'ם לאַנד וועלען דיין אייגענטהום זיין ;
- 9 מיט אַן אייזערנעם רוט וועסטו איבער זיי הערשען, ווי געשיר פון אַ
טעפּער וועסטו זיי צוברעכען.“
- 10 אַלזאָ, קעניגע, בעזינט זיך ; ווערט געוואַרענט, איהר לאַנד־ריכטער !
- 11 דיענט גאָט מיט פּורכט און פּרעהט זיך מיט ציטערניס.
- 12 פּערזאָרנט זיך מיט ריינליכקייט, אום ער זאָל ניט ביזן ווערען ווען
איהר פּערלירט דעם וועג, ווארום זיין צאָרן ברענט גלייך אן. גליקליך
זיינען די וואָס געפינען שוץ אין איהם !

Psal. III. ג

2 א מִזְמוֹר לְדָוִד כְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אֲבֹשָׁלוֹם בְּנֹו: יְהוָה מָה
 3 רְבוּ צָרֵי רַבִּים לָמִים עָלַי: רַבִּים אֲמָרִים לְנַפְשִׁי אִין
 4 יִשׁוּעָתָה לֹו בֵאלֹהִים סָלָה: וְאַתָּה יְהוָה מִגֵּן בַּעֲדֵי כְבוֹדִי
 5 וּמִרִים רֵאשִׁי: קוֹלִי אֶל־יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מִתֵּר קִדְשׁוֹ
 6 סָלָה: אֲנִי שָׁכַבְתִּי וְאִישָׁנָה הִקְצוֹתִי כִי יְהוָה יִסְמְכֵנִי:
 7 לֹא־אִירָא מִרַבָּבוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוּ עָלַי: כֹּוּמָה
 8 יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִרְהַבִּית אֶת־כַּל־אִיבֵי לְחֵי שְׁנֵי
 9 רַשָׁעִים שִׁבְרֵת: לִיהוָה הִישׁוּעָה עַל־עַמּוֹ בִרְבֹתֶךָ סָלָה:

Psal. IV. ד

2 א לְמַנְצַח בְּנִינּוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד: בְּקִרְאֵי עָנִי אֱלֹהֵי צַדִּיק
 3 בַּעֲר הִרְחַבְתָּ לִי הֲנִי וּשְׁמַע תַּפְלִתִּי: בְּנִי־אִישׁ עַד־מָה
 4 כְבוֹדִי לְבַלְמָה תִּאחָזֵבִין רֵיק תִּבְקָשׁוּ כֹוֹב סָלָה: וְדַעוּ
 5 כִּי־הַפְלִיא יְהוָה חֲסִיד לֹו יְהוָה יִשְׁמַע בְּקִרְאֵי אֱלֹוִ: רַגְזוֹ
 6 וְאֶל־תִּחַטְּאוּ אֲמְרוּ בִלְבָבְכֶם עַל־מִשְׁפַּכְכֶם וְדַמוֹ סָלָה:
 7 וּבְחוֹ נְבַח־צִדִּיק וּבְטָחוֹ אֶל־יְהוָה: רַבִּים אֲמָרִים מִי־יִרְאֵנוּ
 8 טוֹב גְּסֹה־עַלֵינוּ אֹור פָּנֶיךָ יְהוָה: נָתַתָּה שִׁמְחָה כִּלְבִי
 9 מַעַת דִּגְנָם וּתִירוֹשָׁם רַבִּו: בְּשָׁלוֹם יַחַדוּ אֲשַׁכְּבָה וְאִישָׁן
 כִּי־אַתָּה יְהוָה לְכַדָּד לְכַטַח תּוֹשִׁיבֵנִי:

Psal. V. ה

2 א לְמַנְצַח אֶל־הַנְּחִילוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד: אֲמָרֵי תִאנִיעַהוּ יְהוָה
 3 בְּיָנָה הַגִּינִי: תִקְשִׁיבָה וּלְקוֹל שׁוֹעֵי מַלְכֵי וְאֱלֹוֹ כִּי־אֵלֶיךָ
 4 אֶתְפַּלֵּל: יְהוָה בִּקְר תִשְׁמַע קוֹלִי בִקְר אַעֲרֹךְ־לָךְ וְאֶצְפָּה:
 5 כִּי־לֹא אֵל חַפְזָן רַשָׁע אַתָּה לֹא יִגְרָךְ רַע: לֹא־יִתְצַבּוּ
 6 הַיּוֹלָלִים לְעַד עֵינֶיךָ שְׁנֵאתָ כֹל־פְּעֵלֵי אֹון: תִּאבֹד דְּבַרִי
 7 כֹּוֹב אִישִׁדָּמִים וּמִרְמָה יִתְעַב וְיְהוָה: וְאֲנִי בְרַב חֲסִדֶיךָ
 8 אָבוֹא בִיתֶךָ אֲשַׁתַּחֲוֶה אֶל־הַיְכָל קִדְשֶׁךָ כִּי־אַתָּה: יְהוָה

נחני

קאפיטעל ג

- 1 דוד'ס א געזאנג, ווען ער איז אנטלאָפֿען פון זיין זוהן אבשלום.
- 2 א גאָט! ווי פיעל זיינען מיינע פֿינד! ווי גרויס זיינען די וואָס שטעל
- 3 לען זיך קעגען מיר! פיעל זאָגען אויף מיר: „ער האָט קיין הילף
- 4 פֿונ'ם אייביגען גאָט.“ און דו, גאָט, ביזט דאָך אַ פּאַנציר פֿיר מיר,
- 5 מיין עהרע און מיין קאָפּאָויפּהויבער. ווען איך ווענדע מיין שטימע
- 6 צו גאָט, ענטפּערט ער מיר אימער פון זיין הייליגען באַרג.
- 7 איך לעג זיך, שלאָף איין און ערוואַך, ווארום גאָט שטיצט מיר.
- 8 איך שרעק זיך ניט פֿאַר די צאהרריכע פּאָקס וואָס שטעלען זיך אַרום
- 9 קעגען מיר.
- 10 שטעה אויף, א גאָט! העלף מיר, מיין גאָט! דו האָסט דאָך אַלע
- 11 פֿינד מיינע אין באַק געשלאָגען און צובראָכען די צייהנער פון פֿער-
- 12 ברעכער.
- 13 ביי גאָט איז די הילף! דיין ברכה איז אימער אויף דיין פּאָלק.

קאפיטעל ד

- 1 דוד'ס א געזאנג, צום אויפֿזעהער איבער די מעלאָדיען.
- 2 ווען איך רוף ענטפּער מיר, מיין גערעכטער גאָט! אין איינגשאַפט
- 3 מאַכסטו מיר גערויס, בעגנאָדיג מיר און הער אויס מיין געבעט.
- 4 ווי לאַנג, מענשענקינדער, וועט מיין עהרע אַלס שאַנדע זיין? ווי לאַנג
- 5 וועט איהר ליעבען לעערקייט און זוכען אימער ליגען?
- 6 זייט וויסען אַז דעם פרומען זאָנדערט גאָט אָב פֿאַר זיך — גאָט הערט
- 7 אויס ווען איך רוף צו איהם.
- 8 זייט זיך ביי, אָבער זינדיגט ניט; טראַכט זיך (וואָס איהר ווילט) אין
- 9 האַרצען אויף אייער געלעגער — אָבער אימער שטיל!
- 10 ווען איהר אָפּפּערט אַ ריכטיגען אָפּפּער דאן קענט איהר פֿערטרויט זיין
- 11 אויף גאָט.
- 12 פיעל זאָגען: „אַז ווער-עס־איז וואָלט אונז ווייזען וואָס גוט איז!“
- 13 הויב אויף איבער אונז דעם שיינ פון דיין געזיכט, א גאָט!
- 14 דו האָבסט אַריינגעגעבען פֿריידע אין מיין האַרצען זינט זייער קאַרן און
- 15 וויין זיינען פיעל געוואַקסען —
- 16 פֿריעדליך לעג איך זיך איינזאָם אין שלאָף, ווארום נאָר ווען איך בין
- 17 איינזאָם ועצטו מיר, א גאָט, אין זיכערהייט.

קאפיטעל ה

- 1 צום אויפֿזעהער איבער פֿלייט־אינסטרומענטען, דוד'ס א געזאנג.
- 2 מיינע ווערטער הער אויס, א גאָט! בעטראַכט מיין רעדען.
- 3 האַרץ אויס, מיין קעניג, מיין שרייענדע שטימע; ווארום צו דיר, מיין
- 4 גאָט בעט איך.
- 5 הער, אַ גאָט, מיין מאָרנעגעבעט; אַם מאָרגען לעג איך דיר פֿאַר (מיין
- 6 געבעט) און ווארט מיט האָפּנונג.
- 7 דו ביזט דאָך ניט א גאָט וואָס ווינשט שלעכטס, ביזעס קען זיך ניט גע-
- 8 פינען ביי דיר.
- 9 פֿאַר דייע אויגען קענען ניט איינשטעהן בעריהמער, דו האָסט אַלע די
- 10 וואָס טהוען אונרעכט.
- 11 דו פֿערניכטעכט די וואָס רעדען ליגען, אַ בלוטמענש אָדער אַ בעטריגער
- 12 פֿעראַכטעט גאָט.
- 13 איך אָבער, דורך דיין גרויס גנאָדע, קום איך אין דיין הויז; איך בוס
- 14 זיך אויס פֿורכט פֿאַר דיר, צו דיין הייליגען טעמפל.
- 15 אַ גאָט! פֿיהר מיר אין דיין גערעכטיגקייט צוליבע מיינע אַנקוקער,
- 16 מאַך דיין וועג גלייך פֿאַר מיר.

גִּלְגִּי בְּצַד־קִרְיָהּ לְמַעַן שׁוֹרְרֵי הַיָּשָׁר לִפְנֵי דַרְבָּךְ: כִּי אֵין
 בְּפִיהוּ גְבוּיָהּ קִרְבָּם הַנּוֹת קִבְר־פְּתוּחַ גְּרָנָם לְשׁוֹנָם
 יִחְלִיקוּן: הָאֲשִׁימָם | אֱלֹהִים יִפְלֹ מִמְּצַוֹתֵיהֶם כָּרֹב 11
 בְּשַׁעֲיָהֶם הִדְיָחְמוּ כִּי מָרוּ בָךְ: וַיִּשְׁמְרוּ כָל־חֹסֵי בָךְ 12
 לְעוֹלָם יִרְנְנוּ וְתִסְבַּח עֲלֵימוּ וַיַּעֲלֶצוּ בָךְ אֱהָבֵי שִׁמְךָ: כִּי־ 13
 אַתָּה תִּבְרַךְ צְדִיק יְהוָה כַּצִּנֹּה רָצוֹן תַּעֲמִרְנוּ:

Psal. VI. 1

לְמַנְצָח בְּגִינֹת עַל־הַשְּׁמַיִת מִזְמוֹר לְדָוִד: יְהוָה אֵל־ 2 א
 בְּאִפְךָ תִּכְוִינִי וְאֵל־בְּחַמְתְּךָ תִּסְפְּרֵנִי: חֲנֻנִי יְהוָה כִּי אִמְלֹל־ 3
 אֲנִי רַפְּאֵנִי יְהוָה כִּי גִבְהִלֹ עֲצָמֵי: וְנַפְשִׁי גִבְהִלָה מְאֹד 4
 וְאַתָּה יְהוָה עַד־מָתִי: שׁוּבָה יְהוָה הַלְצֵה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי 5
 לְמַעַן חֲסִדְךָ: כִּי אֵין בְּמֹות וּכְבֹד בְּשִׁאוֹל מִי יוֹדֶה־לְךָ: 6
 יִנְעַתִּי בְּאַנְחָתִי אֲשׁוּחָה בְּכָל־לַיְלָה מִמָּתִי בְּדַמְעָתִי עַרְשִׁי 7
 אִמְקֹה: עֲשֵׂשָׁה מִבְּעַם עֵינֵי עֲתָקָה בְּכַד־צוֹרְרֵי: סוּרוּ 8
 מִמֶּנִּי כָל־פְּעֻלֵי אֵין כִּי־שָׁמַע יְהוָה קוֹל בְּכִי: שָׁמַע יְהוָה 9
 תַּחֲנֻתִי יְהוָה תִּפְלְתֵי יָקַח: יִבְשׁוּ וַיִּבְהִלוּ מְאֹד כָּל־אֹיְבֵי 11
 יִשְׁבוּ יִבְשׁוּ רַנַּע:

Psal. VII. 1

שִׁנּוֹן לְדָוִד אֲשֶׁר־שָׁר לַיהוָה עַל־דְּבַר־כּוֹשׁ כְּיִמִּינִי: א
 יְהוָה אֱלֹהֵי בָךְ חֲסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל־רָדְפֵי וְתַצִּילֵנִי: 2
 כִּי־יִטְרַף בְּאַרְצָה נַפְשִׁי פָּרַק וְאֵין מַצִּיל: יְהוָה אֱלֹהֵי אִם־ 3
 עֲשִׂיתִי וְאֵת אִם־יִשְׁעוֹל בְּכַפִּי: אִם־גִּמְלָתִי שׁוֹלְמֵי רַע 4
 וְאִחַלְצֵה צוֹרְרֵי רִיקָם: יִרְדֹּף אֹיֵב | נַפְשִׁי וַיִּשַׁג וַיִּרְמָס 5
 לְאַרְץ חַיִּי וּכְבוֹדִי | לְעַפְרַיִשׁ בְּשֵׁן סֵלָה: קוֹמָה יְהוָה | בְּאַפְךָ 6
 הַנּוֹשֵׂא בַעֲבָרוֹת צוֹרְרֵי וְעוֹרָה אֵלֵי מִשְׁפַּט צְדִיקִים: וְעָרַת 7
 לְאֵמִים תְּסוּבְּכֶךָ וְעָלִיהָ לְמָרוֹם שׁוּבָה: יְהוָה יִדְּן עֲלֵמִים 8
 שְׁפָטֵנִי יְהוָה כַּצְּדִקְךָ וּכְתָמֵי עֲלֵי: יִגְמַר־נָא רַע וְרָשָׁעִים־ 9

וּתְכַוֵּן

- 10 אין זיין מויל איז קיין ריכטיגקייט ניטאָ, אינערליך זיינען זיי פערדאָר
בען; ווען זייער האלז איז אָפּען ווי אַ קבר רעדען זיי גלאטע רייד.
11 בעשטראַף זיי, גאָט, אַז זיי זאָלען דורכפאלען אין זייערע בעראטהונגען;
מיט זייערע גרויסע פערברעכענס פערשטויס זיי, ווייל זיי האָבען קעגען
12 דיר ווידערשפעניגט. זאָלען זיך אימער פּרעהען אַלע וואָס זיינען
פערטרויט אויף דיר, זיי זאָלען אימער פּרעהלאַך זיין ווייל דו בעשיצט
זיי; מיט דיר זיינען צופריעדען די וואָס ליבען דיין נאָמען.
13 ווען דו, גאָט, בענשט דעם פרומען בעקרוינסטו איהם מיט צופריעדענ-
היינט ווי מיט אַ פאַנציר.

קאָפיטעל ו

- 1 צום אויפּוועהער איבער די מעלאָדיען פון איין אכטעל טאָן, דוד'ס אַ גע-
2 זאַנג. גאָט! שטראַף מיר ניט מיט דיין צאָרן און ציכטיג מיר ניט מיט
3 דיין וואוסה. בעננאָדיג מיר, גאָט, ווארום איך בין פּערשוואַכט; הייל
4 מיר, גאָט, ווארום מיינע גליעדער זיינען צושראַקען, אויך מיין
זעלע איז זעהר צושראַקען — און דו, מיין גאָט, ווי לאַנג נאָך?
5 קעהר זיך צוריק, גאָט; בעפריי מיין זעלע, העלף מיר צוליעב דיין
6 גנאָדע. ווארום טוידטערהייט דערמאָהנט דיר קיינער ניט, ווער
דאַנקט דיר אין העלל?
7 איך בין מיעד פון מיין זיפצען, יעדער נאַכט מאַך איך מיין בעט שווי-
מען אין מיינע טרעהרען, איך צרוויי מיין בעט אין מיינע טרעהרען.
8 מיין אויסזעהען איז פּערשוואַרצט פון ערגערניס, זי איז פּערעלטערט
געוואָרען איבער אַלע מיינע בעדריקער.
9 געהט אַוועק פון מיר אַלע וואָס טהוען אונרעכט, ווארום גאָט האָט גע-
הערט מיין וויינענדיגע שטימע.
10 גאָט האָט געהערט מיין געבעט, גאָט וועט אָננעהמען מיין בעטען.
11 פאַרשעמט און זעהר צושראַקען וועלען ווערען אַלע פיינד מיינע, וועלען
זיי זיך עטוואָס צוריקקעהרען וועלען זיי פּערשעמט ווערען.

קאָפיטעל ז

- 1 אַ בענייכטערונגס ליעד דוד'ס, וואָס ער האָט געזונגען פאַר גאָט מיט די
ווערטער פון כּוּש דעם ימין'ער.
2 מיין גאָט! אויף דיר בין איך פּערטרויט, העלף מיר פון אַלע מיינע
פּערפאַלגער און רעטע מיר;
3 אום ער זאָל מיר ניט צורייסען ווי אַ לייב, וואָס צוברעכט (די גליעדער)
און קיינער קען ניט רעמען.
4 מיין גאָט! אויב איך האָב דאָס געטהאָן [אויב עס איז דאָ אונרעכט
אין מיין האַנד]:
5 אויב איך האָב מיט שלעכטס געצאָהלט מיינע פריעדליכע פריינד, אָדער
אויב איך האָב געדריקט מיינע אונשערליכע פיינד —
6 זאָל אַ פיינד מיר פּערפאַלגען און כאַפּען, זאָל ער מיר לעבעדיגעהייד
אויף דר'ערד צוטרעטען, און מיין עהרע זאָל ער אויף אימער אויף דר'ערד
לעגען.
7 שטעה אויף, גאָט, מיט דיין צאָרן, ערהויב זיך מיט וואוסה אויף מיינע
פיינד און ערוועק צוליעב מיר דאָס געריכט וואָס דו האָסט פּעראַרדערט:
8 „ווען אַ פּערוואַמלונג פון נאַציאָנען וועט דיר אַרומרינגלען, וועסטו פאַר
זייערע אויגען ארויפּשטייגען אין דער הויך.“
9 גאָט וואָס ריכטעט פעלקער! אורטהייל מיר, אַ גאָט, לויט מיין גע-
רעכטיגקייט און אונשולד.
10 זאָל אַ ענדע קומען אויף די שלעכטס פון די פּערברעכער, מאַך פעסט
דעם פרומען, ווארום דו גערעכטער גאָט פּרובירסט הערצער און ניערען.

11 ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות אלהים צדיק: מנני
 12 על-אלהים מושיע ישרי-לב: אלהים שופט צדיק
 13 ואל אעם בכל-יום: אם-לא ישוב חרפו ילמוש קשתי
 14 ורדף ויבוננה: ולו הכין בלי-מות חציו לדלקים יפעל:
 15 הנה יחבל-און והרה עצל וילד שקר: בור ברה
 16 ויחפרהו ויפל בשחת יפעל: ישוב עצלו בראשו ועל-
 17 קרקרו חמסו ירד: אודה יהוה בצדקו ואנמרה שם-
 יהוה עליון:

PSAL. VIII. ח

ח

2 א למנצח על-הגתית מומור לדוד: יהוה אדנינו מרד
 אדיר שמוך בכל-הארץ אשר-תנה הודך על-השמים:
 3 מפי עוללים ויונקים יסדת עו למען צורריך להשבות
 4 אויב ומתנקם: כראאה שמוך מעשה אצבעתיך רח
 ה וכוכבים אשר פוננתה: מה-אנוש כירתוקרנו ובן-אדם
 6 כי תפקדנו: ותחפרהו מעט מאלהים וכבוד והדר
 7 תעמדהו: תמשילוהו במעשי ידך כל שתה תחרת
 8 רגליו: צנה ואלפים כלם וגם בהמות שדי: צפר שמים
 י ודגי הים עבר ארחות ימים: יהוה אדנינו מה-אדיר
 שמוך בכל-הארץ:

PSAL. IX. ט

ט

2 א למנצח על-מות לבן מומור לדוד: אודה יהוה בכל-
 3 לבי אם-ספרה כל-נפלאותיך: אשמחה ואעלצה בך
 4 אנמרה שמוך עליון: בשוב אויבי אחור יבשלו ויאבדו
 5 מפניך: כרעשית משפטי ודיני ישבת לכפא שופט
 6 צדק: גערת גוים אבדת רשע שמם מהית לעולם ועד:
 7 האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד וקרם
 8 המה: יהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו: והוה
 י ישפט-תבל בצדק דיין לאמים במישרים: והו יהוה

- 11 איך שיין זיך אויף גאָט, וועלכער העלפט אַלע אויפריכטיגע הערצער.
- 12 גאָט ריכטעט דעם פרומען, אויך דינע וואָס ערצאָרנען אימער.
- 13 אויב ער קעהרט זיך ניט צוריק, שאַרפט ער זיין שווערד, ער טרעט אויף
- 14 זיין בויען און ציעלט מיט איהם. ביי איהם זיינען צוגעגרייט טוירט
- 15 אינסטרומענטען, זיינע פיילען מאַכט ער פאר די פערפאַלגער. דער וואָס
- פלאַנט אונרעכט, שוואַנגערט בערדריקונג און וועט לייענען געבוירען.
- 16 אַ גרוב האָט ער געגראַבען, טיעף אויסגעגראַבען, וועט ער אריינפאלען
- 17 אין פערדארבונג וואָס ער האָט געמאַכט. זיין בערדריקונג וועט צוריק
- קומען אויף זיין קאָפּ, אויף זיין שאַרבען וועט זיין געוואַלדטהאַט פאַלען.
- 18 איך לויב גאָט לויט זיין גערעכטיגקייט און ריהם דעם נאָמען פון אויך
- בערשטען גאָט.

קאָפּימעל ח

- 1 צום אויפזעהער אויף די גת־אינסטרומענטען, דוד'ס אַ געזאַנג.
- 2 עוויגער, אונזער גאָט ! ווי מעכטיג איז אין דער גאַנצער וועלט דיין
- 3 נאָמען, וועלכער דערצעהלט וועגען דיין מאַיעסמעט אויפ'ן הימעל !
- 3 פּונ'ם מויל פון קליינער און זויג־קינדער ביזטו מעכטיג געגרינדעט גע-
- 4 וואָרען, אום צו פערניכטען דייע בעליידיגער, פיינד און ראכע־נעהמער.
- 4 ווען איך זעה דייע הימעלען, דייע פינגער־אַרביים, די לבנה און שטערן
- וועלכע דו האָסט פעסטגעשטעלט —
- 5 וואָס איז יער שוואַכער מענש אַז דו זאָלסט וועגען איהם דענקען ? וואָס
- איז דער מענשענקינד אַז דו זאָלסט וועגען איהם טראכטען ?
- 6 אָבער אָבוואַהל דו האָסט וועניג מאַכט געגעבען, האָסטו איהם דאָך בע-
- קרוינט מיט עהרע און פראכט.
- 7 דו האָסט איהם געמאַכט הערשען איבער די אַרביים פון דייע הענר —
- אַלעס האָסטו אונטער זיינע פיס געלעגט ;
- 8 אַלערליי שאף און ינדער, אויך ווילדע טהיערען ;
- 9 די פויגלען וואָס פליהען אונטער'ן הימעל און די גרויסע פיש וואָס מאַ-
- כען זיך אַ וועג אין פערשיעדענע ים'ן.
- 10 עוויגער, אונזער גאָט ! ווי מעכטיג איז דיין נאָמען אין דער גאַנצער וועלט.

קאָפּימעל ט

- 1 צום אויפזעהער איבער מות־לבן, דוד'ס אַ געזאַנג.
- 2 איך דאַנק גאָט מיט'ן גאַנצען האַרצען, איך דערצעהל אַלע דייע וואונדערס.
- 3 איך פּרעה זיך מיט דיר און בין צופריעדען, איך זינג צו דיין נאָמען,
- אַלערהעכסטער !
- 4 ווען מיינע פיינד געהען הינטערווייליך צוריק, זאָלען זיי פון דיר גע-
- שטרויכעלט און פערניכטעט ווערען.
- 5 ווען דו האָכט מיינ געריכט און אורטהייל צוגעגרייט — ווען דו אויפ-
- ריכטיגער ריכטער, ביזט אויפ'ן ריכטער־שטוהל געזעסען,
- 6 דו האָסט קליין געמאַכט די שטאַלצע, האָסט אונטערגעבראַכט דעם פער-
- ברעכער, זייער נאָמען האָסטו אָכגעמעקט אויף אייביג און אימער.
- 7 דעם פיינד'ס שווערדען האָבען אויפגעהערט בעזיענען, אויך די עראי-
- גערונג וועגען די שטערט וואָס דו האָסט פערניכטעט האָט שוין אויפ-
- געהערט.
- 8 אָבער גאָט זיצט אימער אויף זיין ריכטער־שטוהל, וועלכען ער האָט צום
- ריכטען צוגעגרייט —
- 9 און ער ריכטעט די וועלט מיט גערעכטיגקייט, מיט אויפריכטיגקייט
- פּעראורטהיילט ער נאַציאָנען ;
- 10 און אימער איז גאָט אַ פעסטונג פאר דעם ניעדערגעשלאָגענעם, אַ פעס-
- טונג אין אַ הונגער־צייט.

11 מְשׁוֹבֵב לְדָךְ מְשׁוֹבֵב לְעֵתוֹת בַּצָּרָה: וַיִּבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי
 12 שְׁמֶךָ כִּי לֹא-עֲזַבְתָּ דְרָשֶׁיךָ יְהוָה: וַפְּרוּ לַיהוָה יֹשְׁבֵי צִיּוֹן
 13 הַיְדוּ בְעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: כִּי-דָרַשׁ דָּמִים אוֹתָם וְכָר לֹא-
 14 שָׁכַח אֲצַעֲקַת עֲנִיִּים: חֲנֻנֵי יְהוָה וְרָאָה עֲנִי מִשְׁנֵאֵי מְרוֹמָמָי
 15 מִשְׁעַר־רַמּוֹת: לִמְעַן אִסְפְּדָה כָּל-חַהֲלֹתֶיךָ בְּשַׁעֲרֵי בֵּית-
 16 צִיּוֹן אֲנִילָה בִישׁוּעֶתֶךָ: מָבְעוּ גוֹיִם בַּשַּׁחַת עָשׂוּ בְרִשְׁת-
 17 זוֹ מָטְנוּ וּלְכַבֵּדָה רִגְלָם: נוֹדַע יְהוָה מִשְׁפָּט עָשָׂה בַּפֶּעַל
 18 בְּפִי נִקְשׂ רִשְׁעֵי הַגִּזְיוֹן סָלָה: יֵשׁוּבוּ רִשְׁעִים לְשֹׂאוֹלָה
 19 כָּל-גּוֹיִם שָׁכְחוּ אֱלֹהִים: כִּי לֹא לְנֹצַח יִשְׁכַּח אֲבִיוֹן תְּקוּת
 20 עֲנִיִּים תֵּאבֵד לְעַד: קוּמָה יְהוָה אַל-יֵעַז אֲנוֹשׁ יִשְׁפֹּטוּ כ
 21 גוֹיִם עַל-פְּגָעֶךָ: שִׁיתָ יְהוָה מוֹדָה לָהֶם יִדְעוּ גוֹיִם
 אֲנוֹשׁ תִּהְיֶה סָלָה:

PSAL. X.

2 לָמָּה יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרִחּוֹק תִּעְלִים לְעֵתוֹת בַּצָּרָה: בְּנֹאֲוֹת-א
 3 רִשְׁעֵי יִדְלַק עֲנִי יִתְפָּשׂוּ | בְּמִזְמוֹת זוֹ חָשְׁבוּ: כִּי-הִלֵּל
 4 רִשְׁעֵי עַל-הָאֹת נִפְשׁוּ וּבָצַע בְּרֹךְ נֶאֱמַר | יְהוָה: רִשְׁעֵי
 5 כָּנְבָה אִפּוּ בַל-יִדְרֹשׁ אֵין אֱלֹהִים כָּל-מִזְמוֹתָיו: יְהִלּוּ ה
 6 דְרָכָו | בְּכַל-עֵת מְרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנְּהַר כָּל-צוּרְדֵי יָפִית
 7 כְּהֵם: אָמַר בְּלִבּוֹ כָּל-אֲמוֹת לְדָר וְדָר אֲשֶׁר לֹא-בָרַע: 6
 8 אֱלֹהֵי | פִּידוּ מֵלֹא וּמִרַמּוֹת וְתֵךְ תַּחַת לְשׁוֹנוֹ עֲמַל וְאָוֶן: 7
 9 יֵשֵׁב | בְּמֵאֲרֵב הַצִּרִים בְּמִסְתָּרִים יִהְיֶה נְקִי עֵינָיו לְחַלְקָה
 10 יִצְפְּנוּ: יֵאָרֵב בְּמִסְתָּר | כְּפֹאֲרָה בְּסִפָּה יֵאָרֵב לְחַטּוֹף עֲנִי
 11 יִחַטֵּף עֲנִי בְּמִשְׁכוֹ בְּרִשְׁתּוֹ: וְדָבָה יִשָּׁח וְנִפְלַל בְּעֲצוּמָיו
 12 חֲלָפָאִים: אָמַר בְּלִבּוֹ שָׁכַח אֵל הַסְתִּיר פְּנָיו בַּל-יֵאָח
 13 לְנֹצַח: קוּמָה יְהוָה אֵל נִשְׂא יְדָךְ אַל-תִּשְׁכַּח עֲנִיִּים: 12
 14 עַל-מָה | נֶאֱמַר רִשְׁעֵי | אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרֹשׁ: 13
 14 רֵאתָה כִּי-רֵאתָה | עֲמַל וְכַעַס | תִּבְיֵט לְתַת בְּיָדְךָ עֲלֶיךָ

יעוב

ט 12. ר. עטים קי. 19. ר. עטים קי. 21. ר. ה. במקום א. י. 4. ר. כ. א. בנגה
 5. ר. וזכור ק. 10. ר. יחזקו קי. ibid. חל. א. ס. קי. 12. ר. עטים קי. 68.

- 11 דערפאר זיינען פערטרויט אויף דיר די וואָס אנערקענען דיין נאָמען, ווייל
 12 דו, נאָט, האָסט נייעמאלס פערלאָזען די וואָס זוכען דיר. זינגט צום נאָט
 וואָס איז אימער אין ציון, דערצעהלט אונטער די פעלקער זיינע טהאַטען.
 13 ווארום דער וואָס פאָדערט אויף בלוט געדריינגט זייער געשריי — ע.
 14 פערנעסט ניט דעם שרייען פון די אונטערדריקטע. בענגאדיג מיר, נאָט:
 זעה מיין ליידען פון מיינע פריינד, דו וועלכער ערהויבט מיר פון די טוידט
 15 טהויערן. אום איד זאָל אַלעמען דיין רוהם דערצעהלען, אין די
 טהויערן פון דיין טאָכטער ציון וועל איד פּרעהליך זיין דורך דיין הילף.
 16 די באַרבאַרען זיינען געזונקען אין דעם גרוב וואָס זיי זעלבסט האָבען
 געמאַכט, אין דעם אייגענעם געזי וואָס זיי האָבען בעהאַלטען איז זייער
 17 פוס געפאַנגען געוואָרען. נאָט איז בעוואוסט געוואָרען דורך דעם אור-
 טהייל וואָס ער האָט אַרויסגעגעבען — דורך די אַרבייט פון זיינע הענד
 18 ווערט דער פערברעכער געפאַנגען, דאָס איז אַ גרויסער געדאַנק. זאָלען
 די פערברעכער אין דער העלל געהן, אַלע שטאַלצע וואָס פאַרגעסען נאָט.
 19 ניט אויף לאַנג ווערט דער אַרימער פּערגעסען, דאָס האָפּנונג פון דעם אונ-
 20 טערדריקטען ווערט ניט אימער פערלאָרען. הויב זיך אויף, נאָט! זאָל
 דער מענש קיין איבערמאַכט האָבען, זאָלען פאַראורטהיילט ווערען די וואָס
 21 שטאַלצירען קעגען דיר. מאַך זיי נאָט אַ לעהרע, זאָלען אַלע פעלקער
 וויסען אז זיי זיינען אימער בלוזי שוואַכע מענשען.

קאַפיטעל י

- 1 ווארום, אַ נאָט, שטעהסטו פון ווייטען און פערבאַרנסט זיך אין צייט
 2 פון נויטה? מיט פערברעכערישען שטאַלץ פערפאַלגט מען דעם אונטער-
 דריקטען, זאָלען זיי זעלבסט געכאַפט ווערען פון די פלענער וואָס זיי האָ-
 3 בען אויסגעטראַכט! אַזוי ווי עס ריהמט זיך דער פערברעכער אויספיה-
 רענדיג זיין פערזענליכען פערלאַנג, אַזוי איז צופריעדען דער רויבער, וועל-
 4 כער פּעראַכטעט נאָט. דער פערברעכער ווען ער איז שטאַלץ פּרעגט ער
 קיינעם ניט, אַלע זיינע געדאַנקען זיינען: „עס איז ניטאָ קיין ריכטער!“
 5 זיין אויפפיהרונג בריינגט אימער גרויסען גליק, דיין אורטהייל איז ווייט
 פון איהם, דערמיט בלאָזט ער אוועק אַלע זיינע געגנער.
 6 אין האַרצען טראַכט ער: איד וועל נייעמאלס וואַנקען, איד קיין אונ-
 גליק אַנמוקען,
 7 זיין מויל איז פול מיט זידלעריי, בעטרוג און פאַלשקייט, אונטער זיין
 צונג איז פערדאַרבענהייט און אונרעכט.
 8 ער זיצט אין די לוייערהויפּען, אין פערבאַרגעניס ערמאַרדעט ער דעם
 אונשולדיגען, וועלכער פּערוואַרנט דעם עלענדען.
 9 ער לויערט און פערבאַרגעניס ווי אַ לייב אין זיין העהל, ער לויערט אום
 דעם עלענדען צו כאַפּען; ער כאַפּט דעם עלענדען איהם אַריינציהענדיג
 אין זיין געזי,
 10 ער מאַכט זיך ניעדעריג און בייגט זיך איין אום די עלענדע זאָלען אין
 זיין איבערמאַכט אַריינפאַלען.
 11 אין האַרצען טראַכט ער: „נאָט האָט פאַרגעסען, ער האָט זיין געזיכט
 פערבאַרגען און וועט מעהר ניט זעהען.“
 12 הויב זיך אויף, אַ נאָט! הויב אויף דיין האַנד, אַלמעכטיגער! פאַרגעס
 ניט די עלענדע!
 13 ווארום פּעראַכטעט דער פערברעכער נאָט, טראַכטענדיג אין האַרצען „דו
 וועסט ניט אויפמאַהנען“
 14 דו האָסט דאָך אַלעס געזעהען, ווארום דו קוקסט דאָך אימער; אין דיין
 מאַכט איז אויסצוטהיילען עלענד און יאמער, אַזוי ווי פון דיר ווערט
 געהאַלפּען דער עלענדער און געשטיצט דער יתום —

15 מו יעזב חלכה יתום אמה | היות עוזר: שבר ורוע רשע
 16 ורע תדרוש רשעו בלתימצא: יהיה מלך עולם ועד
 17 אבדו גוים מארצו: תאות עניים שמעת יהיה תקין לבם
 18 תקשיב אונד: לשפט יתום ורך בלי יוסף עוד לערץ
 אנוש מדהארץ:

PSAL. XI. יא

יא א למנצח לדוד ביהוה | חסיתי איך תאמרו לנפשי נודו
 2 הרכם צפר: כי הנה הרשעים ידרכון קשת כוננו חצם
 3 על יתר לירות במדאפל לישר ללב: כי השתות יהרסון
 4 צדיק מהדפעל: יהוה | בהיכל קדשו יהוה בשמים
 5 כסאו עיניו יחזו עפעפיו יבחנו בני אדם: יהוה צדיק
 6 יבחן ורשע ואהב חמם שנאה נפשו: ימטר על הרשעים
 7 פחים אש ונפרית ורוח ולעפות מנת כוסם: כי צדיק
 יהוה צדקות אהב ישר וחנו פגמו:

PSAL. XII. יב

יב א למנצח על השמינית מזמור לדוד: הושיעה יהוה כי
 2 נמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם: שוא | ידברו
 3 אש את דרעהו שפת חלקות בלב ולב ידברו: יברת
 4 יהוה בלשפתי חלקות לשון מדברת גדלות: אשר
 5 אמרו | ללשננו נגביר שפתינו אתנו מי ארון לנו: משד
 6 עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יהוה אשית בינע
 7 זפוח לו: אמרות יהוה אמרות מהרות כסף צרוף
 8 בעליל לארץ מוזק שבעתים: אתה יהוה תשמרם תצדנו
 9 מדהדור נו לעולם: סביב רשעים יתהלכון כרם זלת
 לבני אדם:

PSAL. XIII. יג

יג א למנצח מזמור לדוד: עד אנה יהוה תשכחני נצח עד
 אנה

- 15 צוכרעך-זשע דעם פערברעכער'ס מאכט און צוברעקעל, אום זיין פער-
ברעכען זאָל ניט געפונען ווערען זאָנאר אז מען וועט עס זוכען.
16 גאָט וועט אייביג און אימער קעניג זיין ווען די שטאַלצע וועלען פון זיין
לאַנד פערניכטעט ווערען.
17 דער פערלאַנג פון די דעמיטהיגע לאַסטו געהערט, גאָט ; (דאָס געבעט
וואָס) זייער האַרץ האָט צוגעגרייט האַרנט דיין אויער], —
18 מען זאָל דעם יתום אָדער ניעדערגעשלאַגענעם אויפריכטיג אורטהיילען,
עס זאָל זיי ניט מעהר טיראניזירען א מענש פונ'ם לאַנד.

קאפיטעל יא

- 1 צום אויפזעהער איבער דוד'ס געזאנגען. איך פערטרוי אויף גאָט, ווי
קענט איהר צו מיר זאָגען : „וואנדער אויס !“ ווי צו אייער באַרג-פוי-
געל ?
2 ווען די פערברעכער טרעטען דעם בויגען, זיי זעצען אן זייערע פייגען
אויפ'ן שטריק אום אין דער פינסטער צו שייסען אויף די אויפריכטיגע,
3 ווען זיי צוברעכען די זיילען — וואָס קען טהאָן דער פרומער ?
4 גאָט אין זיין הייליגען טעמפעל, דער עוויגער וואָס זיין טהראָן איז אין
הימעל, נאָר זיינע אויגען קענען זעהען, זיינע בליקען פרוכירען די
מענשען.
5 גאָט פרוכירט דעם פרומען אזוי ווי דעם פערברעכער, דעם וואָס ליעבט
געוואלדטהאָטען אזוי ווי דעם וואָס האסט זיי —
6 ער וועט רעגענען אויף די פערברעכער מיט פייערדיגע קויהלען און שווע-
בעל, א ברענענדער ווינד וועט זיי אַלס זייער בעכער געגעבען ווערען.
7 ווארום גאָט דער גערעכטער ליעבט גערעכטיגקייט, נאָר אויף דעם אויפ-
ריכטיגען קוקט זיין געזיכט.

קאפיטעל יב

- 1 צום אויפזעהער איבער די אַכטעל־טאָניגע (לייערער), דוד'ס א געזאָנג.
2 העלף, אָ, גאָט, ווארום עס זיינען אויסגעגאנגען די פרומע, עס זיינען
פערשוואַנדען גלויביגע פון מענשען.
3 פאלשהייט רעדען זיי איינער מיט דעם אנדערן, א גלאַטע שפראך רעדען
זיי, אָבער צווייזייטיג.
4 אבשניידען זאָל גאָט אַלע גלאַטע ליפען, יעדער צונג וואָס רעדט מיט
שטאַלץ —
5 אָט די וואָס זאָגען : „מיט אונזער צונג וועלען מיר איבערוועלטיגען,
ווער קען אונז בעהערשען אז מיר האָבען אונזער שפראך ? !“
6 „צוליעב דעם בערויבען ארעמע, צוליעב דעם שרייען פון דירפטיגע, וועל
איך יעצט אויפשטעהן ! — זאָנט גאָט — איך וועל וואָס טהאָן אום היל-
פע קענען דעם וואָס פערשוואַרצט איהם.“
7 גאָט'ס ווערטער זיינען ריינע ווערטער, ווי זילבער וואָס איז געשמאַלצען
אין אן עפענטליכען אָרט — זיעבען מאָל געשמאַלצען.
8 דו גאָט זאָלסט זיי היטען, היט אימער יעדערן פון זיי פון דיעזע פער-
קרימונג.
9 איבעראל ווימלען די פערברעכער ווען געמיינהייט הערשט ביי מענשען.

קאפיטעל יג

- 1 צום אויפזעהער איבער דוד'ס געזאנגען.
2 ווי לאַנג נאָך, גאָט, וועסטו מיר אימער פערגעסען ? ווי לאַנג נאָך וועסטו
דיין געזיכט פערבארגען פון מיר.

אָנָה | תִּסְתִּיר אֶת־פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי: עַד־אָנָה אֲשִׁית עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי
 3
 יִנּוֹן בְּלִבִּי יוֹמָם עַד־אָנָה וַיְרוּם אֵיבֵי עָלַי: הִבִּיטָה עֵינַי
 4
 יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוָה אֵינִי פֶן־אִישָׁן נַמּוֹת: פֶּן־יֹאמֵר אֵיבֵי ה
 5
 יִבְלִתִּיו צָרֵי זִנְיָלוּ בִּי אֲמוּט: נֹאנִי | בַּחֲסֻדְךָ בְּטַחְתִּי יִגַּל
 6
 לִבִּי בִישׁוּעָתְךָ אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי נִמַּל עָלַי:

יג

PSAL. XIV. יד

לִמְנַצֵּחַ לְדָוִד אָמַר נָבַל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ א
 1
 הַתְּעִיבו עָלַי לָה אֵין עֲשֵׂה־טוֹב: יְהוָה מִשְׁמַיִם הִשְׁקֹף
 2
 עַל־בְּנֵי־אָדָם לְרֹאוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁפִּיל הַיֵּשׁ אֶת־אֱלֹהִים: הַכֹּל
 3
 סָר יַחְדָּו נִאֲלָחוּ אֵין עֲשֵׂה־טוֹב אֵין נָם אֶחָד: הֲלֹא יִדְעוּ
 4
 כָּל־פֶּעַלִּי אֹון אֲכַלֵּי עֲמִי אֲכַלוּ לֶחֶם יְהוָה לֹא קָרְאוּ: שָׁם ה
 5
 פָּחְדוּ פָּחַד כִּי־אֱלֹהִים בְּדֹוֹר צַדִּיק: עֲצַת־עֵינִי תְּבִישׁוּ בִּי
 6
 יְהוָה מִחֲסֻדּוֹ: מִיִּתְּנָן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב יְהוָה
 7
 שָׁבוֹת עִמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל:

טו

PSAL. XV. טו

מִן־מוֹד לְדָוִד יְהוָה מִי־יִגְדֹּר בְּאֶהֱלֶיךָ מִי־יִשְׁפֵן בְּדַר קִדְשֶׁךָ: א
 1
 הוֹלֵךְ תָּמִים וּפְעַל צַדִּיק וְדָבָר אֱמֶת בְּלִבּוֹ: לֹא־דָנַל א
 2
 עַל־לִשְׁנוֹ לֹא־עָשָׂה לְרַעְדוֹ רָעָה וְהִרְפָּה לֹא־נִשָּׂא עַל־
 3
 קִרְבוֹ: נִבְוָה בְּעֵינָיו וְנִמְאָם וְאֶת־יְרֵאֵי יְהוָה יִכְבֵּד נִשְׁבַּע
 4
 לְהִרְעֹ וְלֹא יִמַר: בִּסְפּוֹ | לֹא־יִתֵּן בְּנִשְׁךָ וְשָׂחַד עַל־נֶקְוֵי לֹא־
 5
 לִקְחָ עֲשֵׂה אֱלֹה לֹא יִמּוּט לְעוֹלָם:

טז

PSAL. XVI. טז

מִבְּתָם לְדָוִד שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי־תִסִּיתִי בְּךָ: אָמַרְתָּ לַיהוָה א
 1
 אֲדִינִי אֲתָה טוֹבֹתַי כֹּל־עֲלֶיךָ: לְקַדּוּשִׁים אֲשֶׁר־בְּאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה
 2
 וְאֲדִירֵי כֹל־הַפְּצִיבָם: יָרַפּוּ עֲצוּבוֹתֶם אַחַר מְתָרוֹ כֹּל־
 3
 אֲסִיף נִסְבִּיתֶם מִדָּם וּבִל־אֲשָׂא אֶת־שְׁמוֹתֶם עַל־שַׁפְּתַי:
 4
 יְהוָה מִגֵּת חֲלָקֵי וְכוֹסֵי אֲתָה תוֹמֵךְ וְדָלִי: חֲבָלִים נִפְלְדוּ ה
 5
 לִי בְּנַעֲמִים אֶת־נַחֲלַת שְׁפָרָה עָלַי: אֲבָרְךָ אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר
 6
 7

3 ווי לאנג וועל איך זיך מיט זיך זעלבסט דארפן בעראטהען ווענען דעם
 4 טרויער וואָס איז אימער אין מיין האַרצען ? קוק, אַ עוויגער ! ענטפער מיר, מיין
 5 גאָט ! ערלייכט מיינע אויגען אום איך זאָל ניט טוירטליך איינשלאָפּען.
 6 אום מיין פיינד זאָל ניט זאָגען איך האָב איהם איבערוועלטיגט, מיינע
 גענגער זאָלען זיך ניט פרעהען ווען איך וועל וואַנקען. איך האָב איר
 מער געטרויט אויף דיין גנאָדע, מיין האַרץ האָט זיך געפרעהט מיט
 דיין הילף ; איך זינג צו גאָט וואָרום ער האָט מיר גוט בעלוינט.

קאַפּיטעל יד

1 צום אויפזעהער איבער דוד'ס (ליעדער). דער ניעדערטרעכטיגער טראַכט
 זיך אין האַרצען : „עם איז קיין אַבערמאַכט !“ — דערפאר זיינען זיי
 פּערדאָרבען און זייערע טהאַטען זיינען גרוילטהאַטען — קיינער טהוט
 2 קיין גוטעס. אָבער גאָט פּונ'ם הימעל קוקט אַראָב אויף די מענשענ-
 קינדער, אום צו זעהען אויב עס איז דאָ אַ פּערנינפטיגער מענש וואָס
 3 זוכט גאָט. אַלע האָבען אָבגעווייכט, אַלע גלייך זיינען זיי פּערדאָרבען,
 4 קיינער טהוט גוטעס — זאָגאר איינאיינציגער. ווייסען דאָס ניט אַלע
 אונרעכט-טהויער (וועלכע פּערזעהרען מיין פּאָלק), וועלכע עסען ברויט
 5 ניט רופּענדיג צו גאָט ? דאָרטען בעפּאַלט זיי אַ שרעק וואו גאָט איז
 6 אינ'ם וואָהנונג פון פרומען. מאַכט איהר אויך צו שאַנדע דעם ראַטה
 פון אונטערדריקטען וואו גאָט איז זיין שוין ?
 7 אַה, וואָלט שוין פון ציון געקומען די הילף פאר ישראל ! ווען גאָט
 וועט צוריקברענגען די געפּאַנגענשאַפט פון זיין פּאָלק, דאן וועט יעקב
 פּרעהליך זיין און ישראל וועט זיך פּרעהען.

קאַפּיטעל טו

1 דוד'ס אַ געזאַנג. ווער, אַ גאָט, קען וואוינען אין דיין געצעלט ? ווער
 קען רוהען אויף דיין הייליגען באַרג ?
 2 דער וואָס געהט אין אונשולד, וואָס טהוט גערעכטיגקייט און רעדט ארויס
 דעם אמת וואָס ער האָט אינ'ם האַרצען.
 3 זיין צונג בערעדט ניט, ער טהוט קיינעם קיין בייזעס און פּערשאַפט
 זיינע נאָהענטע קיין שאַנדע ניט.
 4 ער פּעראַכטעט אַלעס וואָס איז העסליך און בעעהרט די גאָטס-פּאַרכטיגע;
 זאָגאר ווען ער שווערט זיך צו שאַרען בייט ער ניט (זיין וואָרט).
 5 זיין געלד ניט ער ניט אויף צינזען און נעהמט קיין געשאַנק זאָגאר פון
 אונשולדיגען. דער וואָס טהוט אזוי וועט ניעמאַלס וואַנקען.

קאַפּיטעל מו

1 אַ גאַלדענליעד דוד'ס. היט מיר, גאָט, וואָרום איך פּערטרוי אן דיר.
 2 איך זאָג צו גאָט : דו ביסט מיין הערר זאָגאר ווען איך האָב פון דיר
 קיין גוטעס.
 3 זיי (דיינע גוטעס) געהערען צו די הייליגע פּונ'ם לאַנד, און די מעכ-
 טיגע, וואָס אין זיי איז מיין גאַנצער וואונש.
 4 יענע אָבער וועלכע איילען נאָך אן אַנדער גאָט ווען זיי האָבען פּיעל
 שמערצען — זייער בלוטיגען גיס-אַפּפּער וועל איך ניט גיסען, און וועל
 זאָגאר זייער נאָמען ניט ארויפברענגען אויף מיינע ליפּען.
 5 גאָט איז מיין איינגעטהיילטע פּאַרציאָן און מיין בעכער, דו שטיצט מיין
 שיקואַל.
 6 ווען עס פּאַלט מיר צו אַ אנגענעהמער טהייל, אָדער אַ בעזיץ וואָס גער-
 פּעלט מיר —
 7 לויב איך גאָט וואָס האָט מיר אויפּמערקזאם געמאַכט, זאָגאר ביי נאַכט
 ווען איך בעטראַכט זיך,

8 יַעֲנֵנִי אַף־לִילֹת יִסְרוּנִי כְלִיֹּתַי: שְׁנִיתִי יְהוָה לְנֹנְרֵי תַמְדֵךְ
 9 כִּי מִיְמִינִי בַל־אַמּוּט: לִבִּן | שָׁמַח לְבִי וַיְגַל כְּבוֹדִי אַף־
 י בְּשׁוּרֵי יִשְׁכֵּן לְבִטְחָה: כִּי | לֹא־תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל לֹא־
 11 תִתֵּן חֲסִידֶיךָ לְרְאוּת שְׁחָת: תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שְׁבַע
 שָׁמַחֹת אֶת־פְּנֵיךָ נַעֲמֹת בְּיַמִּינֶךָ נֶצַח:

Psal XVII. יז

א תִפְלֶה לְדָוִד שְׁמֵעָה יְהוָה | אֶדְרֵךְ תִקְשִׁיבָה רִנָּתִי הַאֲוִינָה
 2 תִפְלִתִי בִלֹא שִׁפְתֵי מַרְמָה: מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֲיִנֶיךָ
 3 תַחֲנוּנָה מִיִּשְׁרָיִם: בְּתִנָּת לְבִי וּפְקַדְתָּ לִילָה צָרַפְתָּנִי בַל־
 4 תִמְצָא זַמְתִּי בַל־יִעֲבֹר־פִּי: לִפְעָלוֹת אָדָם בְּדַבָּר שִׁפְתֶיךָ
 5 אֲנִי שָׁמַרְתִּי אֲרַחֹת פְּרוּץ: תִמְךָ אֲשׁוּרֵי בְמַעֲגְלוֹתֶיךָ בַל־
 6 נָמוּטוּ פַעְמִי: אֲנִי קָרָאתֶיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל הַמַּבְּאֹנֶת לִי
 7 שְׁמַע אֲמַרְתִּי: הַפְלֵה חֲסִדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִמֶּתְקוֹמָמִים
 8 בְּיַמִּינֶךָ: שְׁמַרְנִי כְּאִישׁוֹן בַּת־עֵין בְּצֹל פִּנְפִּיךָ תִסְתִּירֵנִי:
 9 מִפְּנֵי רָשָׁעִים זֶו שָׁדוּנִי אִיבִי בְּנַפְשׁ יִקִּיפוּ עָלַי: הִלְבָּמוּ
 11 סָגְרוּ פִימוּ דִבְרוּ בְּגֹאוֹת: אֲשׁוּרֵנו עֲתָה מִבְּבוֹנֵי עֵינֵיהֶם
 12 יִשְׁתוּ לְנַטוֹת בְּאָרֶץ: דְּמִינוּ בְּאַרְיֵה יַכְסוּף לְמַרְפֵּי וְכִכְפִּיר
 13 יֵשֵׁב בְּמִסְתְּרִים: כּוֹמֶה יְהוָה קְדָמָה פִּנְיוּ הִכְרִיעֵהוּ פִלְטָה
 14 נַפְשִׁי מִרָשַׁע חִרְבָּךָ: מִמָּתִים יָדֶךָ וַיְהוָה מִמָּתִים מַחְלֵד
 הִלְקַם בְּחַיִּים וַצְּפִינֶךָ תִמְלֹא בְטָגָם יִשְׁבְּעוּ בָנִים וְהִגִּחוּ
 טו יִתְּרִם לַעֲוִלֵיהֶם: אֲנִי בְצַדֵּק אַחֲזֶה פְנֵיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקְוִין
 תְּמוּנָתֶךָ:

Psal XVIII. יח

א לְמַנְצָח לַעֲבָד יְהוָה לְדָוִד אֲשֶׁר דִּבֶּר | לַיהוָה אֶת־דִּבְרֵי
 הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם | הַצִּיל־יְהוָה אוֹתוֹ מִכַּף־כָּל־אֹיְבוֹ
 וּמִדַּ שֹׂאֵל:

2 וַיֹּאמֶר
 3 אֲרַחֲמֶךָ יְהוָה חֻקֶּיךָ:
 יְהוָה מִלְּעֵי

- 8 שטעל איך מיר אימער פאָר די נאַטהייט אום איך זאָל ניט וואַנקען פון מיין שטאַרקען שטאַנד.
- 9 דערפאר איז מיין האַרץ פּרעהלאַך און מיין זעלע צופריעדען, אויך מיין קערפער פּערבלייבט רוהיג,
- 10 וואָרום דו וועסט מיר ניט פּערלאַזען צום אונטערגאַנג, דו וועסט ניט לאַזען דיין פּרומען אַנקוקען דאָס פּערניכטונג.
- 11 דו וועסט מיר אַנצייגען דעם לעבענסוועג, דו האָסט דאָך פּיעל צופריעדענהייט, נעבען דיין האַנד איז עוויגע אַנגענעהמליכקייט.

קאַפיטעל יז

- 1 דור'ס אַ געבעט. הער אויס, אַ גאָט, די גערעכטיגקייט ; האַרץ מיין געזאָנג און פּערנעהם מיין געבעט, וועלכע איז אָהן פּאַלשע ווערטער.
- 2 פון דיר געהט אַרויס מיין אורטהייל, דייע אַויגען זעהען די ריכטיגקייט.
- 3 דו האָסט אַויספּרובירט מיין האַרץ אונטערווענדדיג יעדער נאַכט, דו דו האָסט מיר געלייטערט און נישט געפונען, וואָרום מייע געדאַנקען איבערטרעטען ניט מיין רעדען.
- 4 אין אַלע מענשליכע טהאַטען האָב איך לויט דייע רייד אַויסגעמיידט יעדער פּערברעכערישען וועג.
- 5 שטעלענדיג מייע טריט אַויף דייע וועגען האָבען מייע פּיס ניעמאַלס געוואַנקט.
- 6 איך האָב דיר אימער גערופּען, גאָט, אום דו זאָלסט מיר ענטפּערן ; בייג דיין אַויער צו מיר און הער אַויס מיין רעדען.
- 7 ווייל דייע וואַנדערליכע גענאַדען, דו וועלכער העלפט דייע פּערטרוי-טע, מיט דיין רעכטע האַנד, פון פּיינדע.
- 8 היט מיר ווי דעם שוואַרצ-אַפּעל פון אַויג, פּערבאַרג מיר אונטער דעם שאַטען פון דייע פּליעגלען,
- 9 פון דיעזע פּערברעכער וועלכע איבערפּאַלען מיר, מייע בלוט-פּיינד וועלכע רינגלען מיר אַרום.
- 10 זייער געטס האָט זיי ביו'ן מויל בעדעקט, מיט שטאַלץ האָבען זיי גע-רעדט :
- 11 „מיר זיינען גליקליך !“ יעצט האָבען זיי אונז אַרומגערינגעלט און פּער-פּערטיגען אַויסזיכטען ווי זיך אַויסצושפּרייטען אַינ'ם לאַנד.
- 12 ער איז גלייך צו אַ לייב וואָס איז גיריג נאָך רויב, אָדער ווי אַ וינגער לייב וואָס לויטערט אין אַ פּערבאַרגענעם.
- 13 שטעה אַויף, גאָט, איבערוועלטן איהם און שטריץ איהם מיט דיין שווערר, רעטע מיר פון פּערברעכער.
- 14 פון די וואָס שטאַרבען דורך דיין האַנד, אַ גאָט ; פון די וואָס שטאַר-בען ווייל עס איז געענדיגט דער לעבען וואָס איז זיי צוגעטהיילט געוואָ-רען, מיט דיין שאַטץ ערפּילסטו זייער לייב אום זיי זאָלען פּיעל קינדער האָבען און לאַזען איבער זייער פּערמעגען פּאַר זייערע קינדער.
- 15 איך וויל זיירקליך אַנקוקען דיין געזיכט, איך וויל אַויפ'ן וואַהר זאַמזעהען דיין געשטאַלט.

קאַפיטעל יח

- 1 צום אַויפּזעהער איבער די געזאַנגען פון דור'ן, גאָט'ס קנעכט ; וועלכער האָט גערעדט צו גאָט די ווערטער פון דיעזעם ליעד, ווען גאָט האָט איהם גערעטעט פּונ'ם האַנד פון אַלע פּיינד זיינע, איבערהויפט פון שאול'ס האַנד.
- 2 ער האָט געזאָגט : „איך ליעב דיר, מיין שטאַרקער גאָט !“

	סלעי ומצודתי ומפלטי	אלי צורי אחרה
4	בו	מגני וקרח ישעי משגבי:
ה	אקרא יהוה ומדאיבי אנשע:	אפפוני חבליה
6	מות	ונחלי בליעל יבעתוני:
	שאול סבבוני	קדמוני מוקשי
7	מות:	בצרלי אקרא יהוה
	אלהי אנשע	ישמע מהיכלו
8	קולי	ושועתי לפניו תבוא באוניו:
	ותרעש הארץ	ומוסרי הרים
9	ידגו	ותתגעשו כי תרה לו:
	עשן באפו	ואש מפיו
	האכל	גחלים בערו ממנו:
	שמים וירד	וערפל תחת
11	רגליו:	וירכב על פרוב ויעף
12	עליכנפרדוח:	ישת חשך סתרו סביבותיו
13	סבתו	חשבת מים עבי שתקים:
	נגדו עביו עברו	כרד ונחלי
14	אש:	וירעם בשמים יהוה
	יתן קלו	כרד ונחלי
	אש:	וישלח חציו ופיצם
16	רב ודחמם:	ויראו אפיקו
	מים	מנערתה
17	יהוה מושמת רוח אפק:	ישלח ממרום
18	יקחני	למשני ממים רבים:
	מאיבי עו	ומשנאי כראמצי
19	ממני:	יקדמוני ביום אירי
	יהוה למשען לי:	ויעיאי למרחב כ
		יחלצני

- 3 גאָט איז מיין פעלז, מיין פעסטונג און מיין רעטער; אין גאָט איז מיין שטיינפעכטונג אין וועלכען איך בין זיכער, ער איז מיין שילד, מיין הילפס־האַרן, מיין פעסטונג.
- 4 איך רוף גאָט „געלויבטער“ און ווער געהאַלפֿען פון מיינע פיינד.
- 5 ווען עס האָבען מיר אַרומגענומען טוידט־שמערצען, ווען אונז היילבאַרע קראַנקהייטען שרעקען מיר.
- 6 ווען העללישע שמערצען האָבען מיר אַרומגערינגעלט, עס האָבען זיך מיר פאַרגעשמעלט טוידט־שטרויכלונגען,
- 7 ווען נאָר מיר איז איינג — רוף איך צו גאָט, צו מיין גאָט ווענדע איך זיך, ער הערט מיין שטימע פון זיין טעמפּעל, צו זיינע אויערן קומט מיין שרייען.
- 8 עס רוישט און שטורמט די ערד, עס ציטערן די גרונדען פון די בערג — זיי שוידערן ווען ער ווערט בייז,
- 9 פון זיין נאָז געהט אַרויס אַ רויך און אַ ברענענדיגער פייער פון זיין מויל, פלאַמיגע קויהלען געהען אַרויס פון איהם.
- 10 ווען ער בייגט איין דעם הימעל און געהט אַראָב, און דער נעבעל איז אונטער זיינע פיס,
- 11 ווען ער רייט פליהענדיג אויף אַ כּרוב, שוועבט ער אויף ווינדשנעלע פליענגלען.
- 12 די פינכטערנים וואָס פּערבאַרגט איהם רונד־אַרום מאַכט ער אַלס זיין גע־צעלט, ד. ה. די פינכטערע וואָלקענס פול מיט הימעל־וואסער.
- 13 פון זיין גלאַנץ צוגעהען זיינע וואָלקענס ווייט פון איהם, זיי ווערען האַגעל און פייערדיגע קויהלען.
- 14 ווען גאָט מאַכט שטורמען אין הימעל, ד. ה. דער אַלעהעכסטער גיט אַרויס זיין שטימע, ווערט האַגעל און פייערדיגע קויהלען.
- 15 ער וואַרפט זיינע פּיילען און צושפּרייט זיי, ער שיסט מיט בליצען און קלאַפט מיט זיי.
- 16 עס ווייזען זיך די וואַסער קוואַלען און די גרינדונגען פון דער וועלט דע־קען זיך אויף פון דיין געשריי, אַ גאָט, פּונ'ם ווינד פון דיין נאָז־אַטהעם.
- 17 ער ציהט אויס (זיין האַנד) פון אויבען און געהמט מיר צו, פון די גרויסע וואַסערן ציהט ער מיר אַרויס.
- 18 ער רעטעט מיר פון מיין שטאַרקען פיינד, אויך פון מינע האַסער וואָס זיינען מעכטיגער פאַר מיר.
- 19 ווען זיי קומען מיר אַנטקעגען אין מיין אונגליקס־טאָג, ווערט גאָט מיין שטיצע —
- 20 ער פיהרט מיר אַרויס אין אַ גרוימען פלאַץ, ער בעפרייט מיר ווייל ער לייעבט מיר.

יְחַלְצֵנִי	כִּי תִפְּצֵן בָּי:	יִגְמַלְנִי	21
יְהוָה כַּצְדִּיק	כִּי־שִׁמְרַתִּי דְרָכַי יְהוָה	כָּבֹד יְדֵי יֹשִׁיב	
לִי:		וְלֹא־	22
רְשַׁעְתִּי מֵאַלְהֵי:	כִּי כָל־מִשְׁפָּטָיו	וְאֵלֵי	23
לְנַגְדִּי	וְחִקְתָּו לֹא־אֶסִּיר מִנִּי:	וַיִּשְׁבֵּי־וְהוָה לִי	24
כֹּה תָמִים עִמּוֹ וְאַשְׁתַּמֵּר מֵעֹנְוֵי:	כָּבֹד יְדֵי לְנַגְדֵי עֵינָיו:	עִם־	26
כַּצְדִּיק	עִם־נִכְבֵּר תָּמִים	עִם־	27
חֶסֶד תִּתְחַסֵּד	עִם־נִכְבֵּר תִּתְבָּרַר	וְעִם־	28
תִּתְמַם:	כִּי־אָתָּה עִם־עֵינֵי	וְעֵינַיִם רַמּוֹת מִשְׁפָּיל:	29
לְקַשׁ תִּתְפַּתֵּל:	וְהוָה אֱלֹהֵי גִיִּתֵּה	וְכַבְּאֵלֵי	ל
תוֹשִׁיעַ	כִּי־בָרַךְ אֶרֶץ גִּדּוּד	הָאֵל תָּמִים	31
אָתָּה תֵאִיר גְּרִי	אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה	מִנֵּן	32
לְחַשְׁבֵּי:	הוּא לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ:	כִּי מִי אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֵי	33
אֲדַלְגֵּ־שׁוּר:	וּמִ־צוּר וַיִּלְתֵּי אֱלֹהֵינוּ:	הָאֵל	34
דְּרָכָו	הַמְּאֹתֵנִי חֵיל	וַיִּתֵּן תָּמִים	35
הוּא לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ:	דְּרָכָי:	וְעַל	36
וּמִ־צוּר וַיִּלְתֵּי אֱלֹהֵינוּ:	מִשְׁנֵה רַגְלֵי כְּאֵילֹת	מִלְמַד יְדֵי	37
הַמְּאֹתֵנִי חֵיל	כְּמַתֵּי יַעֲמִידֵנִי:	וַיִּתְחַתֵּה קִשְׁת־נְחוּשָׁה וְרוּעַתִּי:	38
דְּרָכָי:	לְמַלְחָמָה	וַיִּמְנַחֵ תִסְעָרֵנִי וַעֲנֹתֵךְ	39
מִשְׁנֵה רַגְלֵי כְּאֵילֹת	לִי מִגֵּן יִשְׁעֶךָ	וְלֹא	40
כְּמַתֵּי יַעֲמִידֵנִי:	תִּרְחִיב צַעֲדֵי תַחְתִּי	אֲרִדּוּף אוֹיְבֵי	41
לְמַלְחָמָה	מְצַדּוֹ קִרְסָלָי:	אֲמַחֲצֵם	
לִי מִגֵּן יִשְׁעֶךָ	וְאִשִּׁיגֶם	וַיִּפְּלוּ תַחַת	
תִּרְחִיב צַעֲדֵי תַחְתִּי	וְלֹא־יִכְלֹוּ קוֹם	תִּכְרִיעַ	
מְצַדּוֹ קִרְסָלָי:	וַתִּמְאֹתֵנִי חֵיל לְמַלְחָמָה	וְאוֹיְבֵי נִתְחַה לִּי	
וְאִשִּׁיגֶם	קָמִי תַחְתִּי:	פָּרַף	

- 21 זאָל מיר גאָט צאָהלען לויט גערעכטיגקייט, זאָל ער געבען לויט די קלאַהרקייט פון מיינע הענד.
- 22 וואָרום איך האָב אימער געהיט גאָט'ס וועגען, און האָב ניט פּערבראָכען קעגען מיין גאָט ;
- 23 ווייל אַלע זיינע רעכטע האָב איך פאַר זיך, און פון זיינע געזעצע ווייך איך ניט אָב.
- 24 איך בין אַלס אונשולדיגער קעגען איהם ווייל איך היט מיר אימער אָב פון מיינע זינד,
- 25 דערפאַר צאָהלט מיר גאָט לויט מיין גערעכטיגקייט, ווייל די ריינקייט פון מיינע הענד איז קעגען זיינע אויגען.
- 26 מיט דעם גוטען ווייזטו זיך גוט, מיט דעם אונשולדיגען מאַן ווייזטו זיך אונשולדיג ;
- 27 מיט דעם ריינעם ווייזטו זיך ריין, מיט דעם קרומען ווייזטו זיך פּער-קרימט.
- 28 וואָרום דו העלפסט אימער דעם אָרעמען פּאָלק און ערניעדריגכט די שטאַלצע אויגען.
- 29 דו, גאָט, מאַכסט ליכטיג מיין ליכט ; מיין גאָט מאַכט שיינען מיין פינסטערנים.
- 30 ווייל צוליעב דיר לויפ איך מיט די קריענס-אַרמעע, און צוליעב מיין גאָט שפּרינג איך אויפ'ן וואַנד.
- 31 גאָט'ס וועג איז אויפריכטיגקייט, גאָט'ס וואָרט איז געלייטערט — ער איז אַ שידר פאַר אַלע וואָס פּערטרויען אויף איהם.
- 32 וואָרום ווער איז אַ מאַכט אויסער דעם עוויגען ? און ווער איז אַ פּעל-זענפּסטונג אויסער אונזער גאָט ?
- 33 דאָס איז גאָט וואָס גורט מיך אָן מיט שטאַרקייט און מאַכט מיין וועג אונפּעהלערהאַפּט.
- 34 ער מאַכט מיינע פּיס שנעל גלייך ווי די הינדען. און שטעלט מיר אַוועק אויף מיינע הויכע פּלעצער.
- 35 ער מאַכט מיין האַנד געאיבט צו קריעג, און דער שטאַרקער בויגען ווערט אַרונטער געדריקט פון מיין ארעם.
- 36 דו האָסט מיר דיין הילף אַלס פּאַנצער געגעבען, ווען דיין רעכטע האַנד שטיצט מיר — דיין פּרייגעביגקייט מאַכט מיר גרויס.
- 37 דו מאַכט ברייט מיינע טריט אונטער מיר, אום מיינע קנעכלאך זאָלען ניט וואַנקען.
- 38 איך וועל נאָכיאַגען מיינע פיינד און האַפען זיי, איך וועל ניט געהן צוריק ביז איך וועל זיי פּערניכטען.
- 39 איך וועל זיי פּערוואַונדען אַז זיי זאָלען ניט קענען אויפשטעהן, אונ-טער מיינע פּיס וועלען זיי פּאַלען.
- 40 ווען דו האָסט מיר אָנגעגורט מיינע קרעפטען צום קריעג, וועסטו שוין ניעדערשלאַגען אונטער מיר מיינע געגנער.
- 41 מיינע פיינד האָסטו מיט'ן נאַקען צו מיר געקעהרט, מיינע האַסער פּער-ניכטע איך.

42 **עָרַף** וּמִשְׁנֵאֵי אֲצִמֹתָם: יִשְׁוּעוּ
 וְאֵין מוֹשִׁיעַ עַל-יְהוָה וְלֹא
 48 **עָנָם:** וְאִשְׁחַקְכֶם בַּעֲפָר עַל-פְּנֵי-רוּחַ בְּמֵיט
 44 **חֹצוֹת אַרְיָקָם:** תִּפְלֹטְנִי מִרִּיבֵי
 עָם תְּשִׁימֵנִי לְרֵאשׁ גּוֹיִם עָם
 לֹא-תִרְעֵתִי יַעֲבֹדוּנִי: לְשִׁמְעֵ אֲנִי יִשְׁמְעוּ מֵה
 46 **לִי:** בְּגִי-נֹכַח יִבְחַשׁוּ-לִי: בְּגִי-
 47 **נָכַר יִבְלוּ וְיַחֲרֹגוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם:** חִי-יְהוָה וּבִרְחוּק
 48 **צוּרֵי** יִרְדּוּם אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי: הָאֵל
 הַנּוֹתֵן נְקָמוֹת לִי נִדְבָר עַמִּים
 49 **תַּחֲתֵי:** מִפְּלֹטֵי מְאֹיְבֵי אֶף מִדְּרָמֵי תְרוּמֵמֵנִי מֵאִישׁ
 חָמָס תַּצִּילֵנִי: עַל-כֵּן | אֲדַבֵּר בְּגוֹיִם | 1
 51 **יְהוָה** וּלְשִׁמְךָ אֲנֹמְדָה: מִגִּדְלֹ
 יִשְׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעִשָׂה חֶסֶד |
 לְמַשִּׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזֶרְעוֹ עַד-עוֹלָם:

יט

PSAL. XIX. יט

2 **לְמִנְצַח מוֹמֹזֵר לְדָוִד:** הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים כְּבוֹד-אֵל *
 וּמַעֲשֵׂה יְדָיו מִגִּיד הַדְּרָקִיעַ: יוֹם לַיּוֹם יִבְרַע אֱמֶר וּלְיֵלֶה
 3 **לְלֵילָה יִסְוֶה-דָּעַת:** אֵין אֱמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמַע
 4 **קוֹלָם:** בְּכַל-הָאָרֶץ | יֵצֵא קוֹם וּבִקְצֵה תִבְלַל מְלִיחָם לְשִׁמְשׁ ה
 5 **שֶׁם | אֱהַל בָּהֶם:** וְהוּא בְּחֶתֶן יֵצֵא מִחֶפְתּוֹ יִשְׁיֵשׁ כְּגִבּוֹר
 6 **לְרוּץ אֶרֶח:** מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם | מוֹצֵאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל-קְצוֹתָם
 7 **וְאֵין נִסְתָּר מִחֶמְתּוֹ:** תּוֹכַת יְהוָה תִּמְיָמָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ
 8 **עֲדוֹת יְהוָה נֹאמְנָה מִחֶבִימַת פְּתֵי:** פְּקוּדֵי יְהוָה יִשְׂרָיִם
 9 **מִשְׁמַחֲרֵי לֵב מִצֹּת יְהוָה כְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם:** יִרְאֵת יְהוָה |
 10 **טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד מִשְׁפַּטֵּי-יְהוָה אִמֶת צְדָקוֹ יַחֲדוּ:**
 11 **הַנְּחַמְדִּים מְזֻהָב וּמִפָּז רַב וּמִתּוֹקִים מְדִבֵּשׁ וְנִפְתַּת צוּפִים:** 11

נס

- 42 שרײַען וועלען זיי, אָבער קיינער וועט זיי ניט העלפען ; געגען גאָט זײַ-
נען זיי, דערפאַר וועט ער זיי ניט ענטפערען.
- 43 איך וועל זיי צורײבען ווי שטויב געגען ווינד, ווי די לעהם פון די גאַסען
וועל איך זיי שיטער מאַכען.
- 44 דו רעטעסט מיר פון צאַנקערישע פעלקער, דו מאַכסט מיר אַלס אַ הויפט
איבער גאַציאָנען — פעלקער וואָס איך קען ניט זײנען מיר אונטערטהאַן.
- 45 וועמעס אויער פון די פרעמדע פעלקער עס האָט וועגען מיר געהערט,
אויב זיי זײנען מיר ווען פאַלש געווען —
- 46 די פרעמדע פעלקער וועלען שוין פערוועלקט ווערען ציטערענדיג אין
זײערע פערשלאָסענע פעסטונגען.
- 47 גאָט לעבט ! מיין פעלזענפעסטונג איז געלויבט, עס וועט נאָך ערהויבען
זײן דער גאָט פון מיין הילף. —
- 48 אַט דער גאָט וואָס ערלויבט מיר ראַכענעהמונג ווען ער שטירצט פעלקער
אונטער מיר.
- 49 ער רעטעט מיר פון מײנע פײנד אויך פון מײנע געגענער ערהויבסטו מיר,
פון אַ פערברעכערישען מענשען רעטעסטו מיר.
- 50 דערפאַר לױב איך דיר, גאָט, צווישען די פעלקער, און זײנ צו דיין גאַמען.
- 51 ער מאַכט גרויס זײן קעניג'ס הילף און טהוט גנאדע צו זײן געזאַלכטען —
צו דוד'ן און צו זײנע קינדער — אויף אייביג.

קאָפיטעל ים

- 1 צום אויפזעהער איבער דוד'ס געזאַנגען.
- 2 די הימלען דערצעהלען גאָט'ס עהרע, און וועגען די ארכײט פון זײנע
הענד זאָגט דער הימעל־געוועלכ.
- 3 איין טאָג צום אַנדערען רעדט אויס איין וואָרט, און איין נאַכט צו די
אַנדערע שפרעכט אויס אַ געדאַנק. —
- 4 אָהן ווערטער און אָהן רײד — זײער שטימע ווערט ניט געהערט ;
- 5 איבער'ן גאַנצען לאַנד געהט פאַנגאָדער זײער אויסשפראַכע, און בײז'ן
ענדע וועלט — זײערע ווערטער, זאָנאר דאָרטען וואו די זונג מאַכט דעם
געצעלט.
- 6 ער וועלכער זעהט אויס ווי אַ חתן ארויסגעהענדיג פון זײן חפּה, ווי אַ
העלד איז ער פּרעהליך צו לױפען זײן וועג.
- 7 פון איין הימעל־ענד געהט ער ארויס און רינגעלט ארום אַלע זײערע ברע-
נען — עס איז קײן בעהעלטענים פון זײן הײז.
- 8 גאָט'ס פּאָלקאָמע לעהרע ערקוויקט די זעעלע, גאָט'ס ריכטיגע געזעץ
מאַכט אויך דעם נאַר'ן קלוג.
- 9 גאָט'ס אויפריכטיגע בעפעהלען ערפרעהען דאָס האַרץ, גאָט'ס לױטערע
געבאָטען ערלײכטערען די אויגען.
- 10 די רײנע גאָט'ס־פּאַררכטיגקײט בלײבט אויף אימער, גאָט'ס וואַהרע רעכ-
מע זײנע אַלע גערעכט.
- 11 זיי זײנען לײבער אַלס גאָלד און פּיעל פּײנגאַלד, זיי זײנען זיסער אַלס
האַניג און אַנדערע זיסקײטען.

12 גם צבדך נותר בהם בשמךם עקב רב: שגיאות מרובין
 13 מנסתרות נקני: גם מנדים | חשך צבדך אל-משלרבי
 14 אז אתם ונפיתי מפשע רב: יהיו לרצון | אמר-פי והגיון
 לבי לפגך יהנה צורי וגואלי:

PSAL. XX. כ

כ 1 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: יִצְנֶה יְהוָה בַּיּוֹם צָרָה יִשְׁבָּחֶה שֵׁם |
 2 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקִּדְשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָ: יִזְכֹּר
 3 כָּל-מִנְחֹתֶיךָ וְעֹלֹתֶיךָ יְדִשְׁנֵנִי וְסִלָּה: יִתֵּן לְךָ כָּל-בְּבֹקֶד וְכָל-
 4 עֲצָתְךָ יִמְלָא: נִרְנְנָה | בִּישׁוּעָתְךָ וּבִשְׁם-אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל
 5 יִמְלָא יְהוָה כָּל-מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עֲתָה יִדְעֵתִי כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה
 6 מִשִּׁיחוֹ יִצְנֶהוּ מִשְׁמֵי קִדְשׁוֹ בְּגִבּוֹרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ: אֵלֶּה
 7 בְּרַכְּבֵי וְאֵלֶּה בַּסּוּסִים וְאֵנְחָנוּ | בְּשֵׁם-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר:
 8 הֲמָה כָּרְעוּ וּנְפֹלוּ וְאֵנְחָנוּ קָמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד: יְהוָה הוֹשִׁיעָה
 9 הַמֶּלֶךְ יִצְנֶנּוּ בַיּוֹם-קָרְאֵנוּ:

PSAL. XXI. כא

כא 1 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: יְהוָה בְּעֶזֶךָ יִשְׁמַח-מֶלֶךְ וּבִישׁוּעָתְךָ
 2 מָה יִגִּיל מְאֹד: תֵּאֲנֵת לָבוֹ נְתַתָּה לּוֹ וְאֲרֵשֶׁת שְׂפָתָיו כַּל-
 3 מְנַעֵת סָלָה: כִּי-תִקְדַּמְנֵי בְּרִכּוֹת טוֹב תִּשִׁית לְרֵאשִׁי
 4 עֲמַרְתָּ פִּי: הַיּוֹם | שְׂאֵל מִמֶּךָ נְתַתָּה לּוֹ אֲרֶךְ יָמִים עוֹלָם
 5 וְעַד: נָדוּל בְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתְךָ הוֹד וְהָדָר תִּשְׁנֶה עָלָיו: כִּי-
 6 תִשִּׁיתָהוּ בְּרִכּוֹת לְעַד תַּחֲדָהוּ בְּשִׂמְחָה אֶת-פְּגִיד: כִּי-
 7 הַמֶּלֶךְ בַּטֶּחַ בִּיהוָה וּבִתְהוֹרָה עָלָיו כִּלְיָמוֹט: תִּמְצֵא יָדְךָ
 8 לְכָל-אֲבִיךָ יְמִינְךָ תִּמְצֵא שִׁנְאִיד: תִּשִּׁיתָמוּ | כִּתְנוּר אֵשׁ
 9 לְעַת פִּגְנֶה יְהוָה בְּאִפּוֹ יִבְלַעַם וְתֹאכְלֵם אֵשׁ: פְּרִימוֹ מֵאֲרֶץ
 10 תֹּאבֵד וְזָרַעַם מִבְּנֵי אָדָם: כִּי-נָטוּ עֲלֶיךָ רַעַת חֲשָׁבוּ מוֹמָה
 11 כִּלְיָיִכְלוּ: כִּי תִשִּׁיתָמוּ שְׂכָם בְּמִיתְרֶיךָ תִּכְוֹנֵן עַל-פְּנֵיהֶם:
 12 רֹמְמָה יְהוָה בְּעֶזֶךָ נְשִׁירָה וְנִמְרָה גְבוּרָתְךָ:

למנצח

- 12 אויך דיין קנעכט איז פאָרויכטיג מיט זיי, ווייל אין דעם אָבֿהיטען זיי
- 13 איז גרויס ערפֿאָג. ווער קען דען זיינע פֿעהלערען מערקען ? רייניג
- 14 מיר פון די פֿערבאָרענע ! האַלט אויך צוריק דיין קנעכט פון זינדיגען
- בעוואוסטזיניג, זאָלען זיי איבער מיר ניט געוועקטיגען, דאן וועל איך ריין
- 15 זיין פון גרויסע זינד. זאָלען פֿאַר דיר אַנגענעהם זיין די רייד פון מיין
- מויל און דאָס טראַכטען פון מיין האַרץ — גאָט מיין פֿעלזענפעסטונג
- און מיין ערלייזער.

קאָפּיטעל כ

- 1 צום אויפֿזעהער איבער דוד'ס געזאַנגען.
- 2 אין אַ טאָג פון נויטה וועט גאָט דיר ענטפֿערען, ער וועט דיר שיצען דער
- 3 נאָמען פון יעקב'ס נאָט. פון הייליגטהום וועט ער דיין הילף שיקען און
- 4 פון ציון וועט ער דיר שטיצען. דייןע שפּייד־אַפּפֿערס וועט ער גע־
- דענקען און דייןע פייער־אַפּפֿערס וועט ער אימער אויף אַש פֿערברענען.
- 5 ער וועט דיר נעכען לויט דיין פֿערלאַנג, און אַלע דייןע בעראַטהונגען
- 6 וועט ער דורכפֿיהרען. מיר וועלען זינגען צוליעב דיין הילף און אינ'ם
- נאָמען פון אונזער גאָט וועלען מיר ערהויבען ווערען — זאָל גאָט ער
- 7 פּילען אַלע דייןע ווינשע. איך ווייס בעשטימט אַז ווען גאָט העלפט
- זיין געזאַלכטען, ענטפֿערט ער איהם פון זיינע הייליגע הימלען מיט די
- 8 מעכטיגע הילף פון זיין רעכטע האַנד. די שטיצען זיך אויף רייטער
- און יענע אויף פֿערד, אָבער מיר דערמאָהנען נאָר גאָט'ס נאָמען —
- 9 זיי זיינען נייערעגעשטירצט און געפֿאַלען, און מיר זיינען מונטער גע־
- 10 בליעבען שטעהן. העקט, אַ גאָט ! ענטפֿער אונז, קעניג, ווען מיר רופֿען !

קאָפּיטעל כא

- 1 צום אויפֿזעהער איבער דוד'ס געזאַנגען.
- 2 גאָט ! מיט דיין קראַפט פֿרעהט זיך דער קעניג, און מיט דיין הילף איז
- 3 ער זעהר פֿרעהליך. דו האַסט איהם געגעבען וואָס זיין האַרץ געלויבט,
- 4 און וואָס זיינע ליפֿען האָבען אַרויסגערעדט האַסטו נייעמאָלס פֿערמייערען:
- 5 צוערשט האַסטו איהם אַ גוטע ברכה געגעבען, דאן האַסטו אויף זיין קאָפּ
- אַנגעטהאָן אַ גאָלדענע קרוין. ער האָט פון דיר פֿערלאַנגט לעבען,
- 6 האַכטו איהם לאַנגע יאָהרען געגעבען אויף אייביג.
- 7 גרויס איז דיין עהרע דורך דיין הילף און דו דערלעגסט איהם נאָך גלאַנץ
- און פֿראַכט.
- 8 אויסער וואָס דו האַסט איהם געמאַכט פֿאַר אַן אייביגען זעגען, ער־
- פֿרעהסטו איהם מיט דיין פֿערזענליכע פֿרייד.
- 9 קוים איז דער קעניג אַנגעטרויט אַן גאָט און די גנאדע פון אַלערהעכס־
- טען — וועט ער שוין ניט וואַנקען.
- 10 דיין לינקע האַנד וועט אַלע דייןע פּינד געפינען, דיין רעכטע האַנד
- וועט דייןע האַסער איבערוועלטציגען.
- 11 דו וועסט זיי מאַכען ווי אַ פייער־אויוען, ווען נור דו וועסט זיך צו גאָט
- ווענדען ; ער וועט זיי מיט זיין צאָרן פֿערדראַרבען און אַ פייער וועט זיי
- פֿערברענען.
- 12 זייער פֿרוכט וועסטו אויסוואַרצלען פון דער ערד און זייערע קינדער —
- פֿון צווישען מענשען.
- 13 וואָרום זיי האָבען קענען דיר אויסגעשפּרייט שלעכטעס, זיי האָבען פֿלע־
- נער געטראַכט און האָבען ניט געקענט דורכפֿיהרען.
- 14 ווען דו וועסט זיי ערקלעהרען אַלס אַ טהייל (פון דיין קרוענס־רויב),
- זאָלסטו מיט דייןע כּוֹיגענישטריק ציעלען אויף זייערע געזיכטער.
- 15 ווער ערהויבען, גאָט, מיט דיין מאַכט. מיר וועלען בעזינגען און לויבען
- דיין שטאַרקייט.

כב

PsAL. XXII. כב

לַמְנַצֵּחַ עַל-אֵילַת הַשֶּׁחַד מִזְמוֹר לְדָוִד: אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי לְמָה א * 2
 עֹזֵבְתִנִּי רְחֹק מִישׁוּעָתִי דַבְרֵי שְׁאֵנָתִי: אֱלֹהֵי אֶקְרָא יוֹמָם 3
 וְלַיְלָה תַעֲנֵה וְלִילָה וְלֹא-דַמְיָה לִי: וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב 4
 תְּהַלֹּת יִשְׂרָאֵל: בְּךָ בָטַחְתִּי אֲבַתֵּנוּ בְּמַחֲוֹ וְהַפְלַטְמוּ: ה
 אֱלֹהֵי וַעֲקֹ וְנִמְלְטוּ בְּךָ בְּמַחֲוֹ וְלֹא-בֹשׁוּ: וְאִנְכִי תוֹלַעַת 6
 וְלֹא-אִישׁ חֲרַפְתָּ אָדָם וּבֹוֹי-עַם: כָּל-רָאִי יִלְעֵנוּ לִי 8
 יַפְטִירוּ בְשָׁפָה יָנִיעוּ רֹאשׁ: נָל אֶל-יְהוָה יִפְלְטֵהוּ יַצִּילֵהוּ 9
 כִּי תִפֶּץ בּוֹ: כִּי-אַתָּה נָחִי מִכְּטָן מִכְּטָחִי עַל-שָׂדֵי אֲמִי: י
 עֲלִיךָ הַשְׁלַכְתִּי מִרְחַם מִכְּטָן אֲמִי אֱלֹהֵי אַתָּה: אֶל-תִּרְחַק 11
 מִמֶּנִּי כִּי-אַרְחָה קְרוֹבָה כִּי אֵין עֹזֶר: סִבְבֹונִי פְרִים רַבִּים 13
 אֲבִירֵי בָשָׁן כְּתֹרֹנִי: פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם אֲרִיזָה מִרְחָף וְשֹׁאֵג: 14
 כַּמִּים נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפָּרְדּוּ כָל-עֲצָמוֹתַי הִנֵּה לִבִּי כַדּוֹנֵג טו
 נֶגְמָם כְּתוֹךְ מַעֵי: יָבֵשׁ כַּחֲרָשׁ וְכַחֵי וְלִשׁוֹנִי מִדְּבַק מִלְקוֹחַי 16
 וְלַעֲפַר-מוֹת תִּשְׁפַּתֵּנִי: כִּי-סִבְבֹונִי כָּל־לִבִּים עֲדַת מְרַעִים 17
 הַקִּיפוּנִי כְּאֵרֵי יָדַי וְרַגְלֵי: אֲסַפֵּר כָּל-עֲצָמוֹתַי הֵמָּה יִבְיֹאוּ 18
 יִדְאוּ-בִי: יִחַלְקוּ בְגֵדֵי לֶהֱם וְעַל-לְבוּשֵׁי יַפִּילוּ נִגְרָל: 19
 וְאַתָּה יְהוָה אֶל-תִּרְחַק אֵילוֹתַי לְעֹזְרֹתַי חוֹשֶׁה: הַצִּילָה כ
 מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד-כָּל־בְּיָדִי: הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִירָה 22
 וּמִקְרָנֵי רַמִּים עֲנִיתִנִּי: אֲסַפֵּר שִׁמְךָ לְאַחַי כְּתוֹךְ קִהְל 23
 אֶהְלֵלְךָ: יִרְאֵי יְהוָה וְהִלְלוּהוּ כָל-יִרְעַע יַעֲקֹב כַּבְּדוּהוּ 24
 וְנִירוּ מִמֶּנּוּ כָל-יִרְעַע יִשְׂרָאֵל: כִּי לֹא-בֹזָה וְלֹא שִׁפְזָה עֲנֹת כה
 עֵנִי וְלֹא-הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבִשְׁוֹעוֹ אֱלֹהֵי שָׁמַע: מֵאַתָּה 26
 תִּהְלֵתִי בְּקִהְל רַב נִדְרֵי אֲשַׁלֵּם נֶגְדַי יִרְאוּ: יִאֲבָלוּ עֲנִוּים 27
 וַיִּשְׁכְּעוּ יִהְלָלוּ יְהוָה דְרָשׁוּ יְחִי לְבַבְכֶם לְעַד: יִזְכְּרוּ ו
 וַיִּשְׁבוּ אֶל-יְהוָה כָּל-אֲפִסֵּי-אָרֶץ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לִפְנֵיךָ כָּל-
 מִשְׁפַּחֹת גּוֹיִם: כִּי לִיהוָה הַמְּלוֹכָה וּמִשָּׁל בְּגוֹיִם: אֲבָלוּ 29
 וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ וְכָל-שִׁנֵּי-אָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה וַיִּכְרְעוּ כָּל-יִזְרְרֵי עֵפֶר
 וּנְפֹשׁוּ

קאפיטעל כב

- 1 צום אויפזעהער איבער דוד'ס געזאנגען וועגען די קראפט פון מאָרגען
- 2 שטערען. „מיין גאָט! וואָרום האָסטו מיר פּערלֶאָזען? וואָרום איז
- 3 מיין גאָט ווייט פון מיין הילף?“ — זיינען מיינע רייד וואָס איך שריי.
- 4 מיין גאָט! איך רוף דיר טעגליך און דו ענטפּערסט ניט, אויך ביי נאַכט
- 5 שווייג איך ניט. און דו, הייליגער, בעזיצט דעם שטאַלץ פון ישׂראל —
- 6 אן דיר זיינען אָנגעטרויט געווען אונזערע עלטערען, זיי זיינען אָנגע־
- 7 טרויט געווען און דו האָסט זיי גערעטעט; ווען זיי האָבען צו דיר
- 8 געשריען זיינען זיי געהאַלפּען געוואָרען, ווען זיי האָבען פּערטרויט אויף
- 9 דיר האָבען זיי קיין שאַנד געהאַט. אָבער איך וואָרים און אונמענש
- 10 בין אַ לעסטער פֿון מענשען און צו שאַנדע געמאַכט פון פּעלקער —
- 11 אלע וואָס זעהען מיר לאָבען פון מיר, זיי עפענען די ליפּען און שאַקלען
- 12 מיט'ן קאַפּ: „יעדער האָפּט צו גאָט ער זאָל איהם רעמען, ער
- 13 העלפט אָבער נאָר יענעם וועמען ער ליבט“ אָבער דו ביזט דאָך מיין
- 14 זיכערהייט זינט איך בין געבאָרען געוואָרען און ערנעהרט זיך פון מיין
- 15 מוטער'ס ברוסט, אויף דיר בין איך ארויפגעוואָרפּען געוואָרען זינט
- 16 איך בין געבוירען, זינט איך בין ארויס פון מיין מוטער'ס לייב ביזטו
- 17 מיין גאָט. דערווייטער זיך ניט פון מיר ווען אן אונגליק איז נאָהענט
- 18 און עס איז קיין העלפּער ניטאָ. עס האָבען מיר ארומגערינגעלט גרוי־
- 19 סע אַקסען, גרויסע אַקסען פון בשן האָבען מיר ארומגעקרייזט,
- 20 זיי האָבען אויף מיר זייער מויל געעפענט ווי אַ רויבגיריגער און בילענ־
- 21 דער לייב. איך בין אויסגערוגען ווי וואַסער, אַלע גליעדער מיינע זיינען
- 22 אָבגעזונדערט, מיין האַרץ איז אין מיר געוואָרען ווי אַ שמעלציגער
- 23 וואַס. מיין קראַפט איז טרוקען ווי אַ שערבּעל, מיין צונג איז איינ־
- 24 געדראַט אן מיין גומען, דאָס וועט פון מיר מאַכען טויד־שטייב.
- 25 עס האָבען זיך ארום מיר ארומגעקליעבען הינד, אַ געמיינדע פּערברעכער
- 26 האָבען מיר ארומגערינגעלט ווי אַ לייב, מיינע הענד און פּיס.
- 27 איך צעהל אַלע ביינער מיינע, זיי קוקען מיר אן און בעטראַכטען מיר.
- 28 מיינע קליידער צוטהיילען זיי פאַר זיך, זיי וואַרפּען גורל אויף מיין אָנ־
- 29 קליידונג.
- 30 אָבער דו גאָט, שטעה ניט פון ווייטען; ברענג שנעל מיין הילף, מיין
- 31 מעכטיגער! רעמע מיין לעבען פּונם שווער, מיין עלענדע זעלע
- 32 פּונם הונד. העלף מיר פון לייב'ס מויל אַזוי ווי דו האָסט מיר גע־
- 33 ענטפּערט פון די רמי'ס הערנער. איך וועל מיינע פּריינד וועגען דיין
- 34 בערוף דערצעהלען, אין אַ פּערזאָמלונג וועל איך דיר ריהמען.
- 35 לויבט איהם, גאָט'ס פּאַרעכטיגע; ניט איהם עהרע אַלע יעקב'ס קינדער
- 36 און ציטערט פאַר איהם אַלע קינדער ישׂראל'ס. ער פּעראַכטעט ניט און
- 37 פּערוואַרפט ניט דאָס געבעט פון אונטערדיקטען, ער פּערבאַרגט ניט
- 38 זיין געזיכט פון איהם — ווען ער שרייט צו איהם הערט ער.
- 39 מיין לויב צו דיר (וועל איך זאָגען) אין אַ גרויסע פּערזאָמלונג, איך וועל
- 40 מיינע פּערשפּרעכונגען אין פּולען בעצאָהלען אין אַנוועזענהייט פון די
- 41 וואָס רעספּעקטירען איהם. זאָלען די עלענדע עסען און זאַט זיין, עס
- 42 לויבען גאָט די וועלכע זוכען איהם — אייער האַרץ וועט אימער געזונד
- 43 זיין. זיי וועלען זיך בערענקען און צוריקקומען צו גאָט פון אַלע עקען
- 44 וועלט, עס וועלען זיך פאַר דיר בוקען אַלע פּאַמיליען פון נאַציאָנען.
- 45 וואָרום די רעניערונג געהערט צו גאָט — ער איז דער הערשער איבער
- 46 די פּעלקער. נאָכ'ן עסען בוקט ער זיך צו די ערדישע הערשער, אָבער
- 47 פאַר איהם קניען זיך אַלע וואָס געהען ארום אויף דער ערד, איידער מען
- 48 ערנעהרט דעם קערפּער.

31 וּנְפֹשׁוֹ לֹא חִיָּה: זָרַע יַעֲבֹדֵנִי יִסְפָּר לְאֹדְנִי לְדֹד: יָבֹאוּ
32 וַיִּגִּידוּ צָרָתָם לְעַם נוֹלָד בִּי עֲשֵׂה:

כג PSAL. XXIII.

כג

א מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה רֹעִי לֹא אֲחַסֵּר: בְּנֹאֹת דָּשָׂא יִרְבִּיצֵנִי
ב עַל-מֵי מְנַחֹת יַגְהֵלֵנִי: נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעְוֵלֵי-צֹדֵק
ג לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי-אֲלֹךְ בְּנֵיאַ צְלָמוֹת לֹא-אֵירָא רֹעַ כִּי
ד אַתָּה עֲמֹדִי שְׂבָטְךָ וּמִשְׁעֲנֵתְךָ הַמָּה יִנְחֵמֵנִי: תִּצְרֹךְ לִפְנֵי
ה שְׁלֹחַן נֹגֵד צִרְרֵי דַשְׁנֹת בַּשָּׁמֶן רֹאשִׁי פֹסֵי רוּיָה: אֵךְ טוֹב
ו תַּחֲסֵד יִרְדְּפוּנִי כָּל-יְמֵי חַיִּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה לְאָרְךָ יָמִים:

כד PSAL. XXIV.

כד

א לְדָוִד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְלֵ וַיֹּשְׁבֵי בָּהּ:
ב כִּי הוּא עַל-יָמִים יִסְדֶּה וְעַל-נְהָרוֹת יִכּוֹנְנֶה: מִרְיַעֲלָה
ג כְּתֹר יְהוָה וּמִי-לָקוֹם בְּמִקְוֹם קְדָשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבֶרֶךְ לִבִּי
ד אֲשֶׁר לֹא-נָשָׂא לְשׂוֹא נַפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשְׂא
ה בְּרָכָה מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דֹדִי דַרְשׁוּ
ו מִבְּקֵשֵׁי פְּנִיךָ יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים וּרְאִשֵׁיכֶם וְהַנְּשֹׂא
ז פֶּתְחֵי עוֹלָם וַיִּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה
ח עֲנוּ וּנְבוֹר יְהוָה נְבוֹר מְלַחְמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים וּרְאִשֵׁיכֶם
ט וּשְׂאוּ פֶתְחֵי עוֹלָם וַיִּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ
י הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

כה PSAL. XXV.

כה

א לְדָוִד אֱלֹהֵי יְהוָה נַפְשִׁי אֲשֵׂא: אֲלֹהֵי בֶן בְּטַחְתִּי אֵל
ב אֲבוֹשָׂה אֶל-יַעֲלֹצוּ אֹיְבֵי לִי: גַּם כִּלְקִנְיָךְ לֹא יִבְשׁוּ יָבִשׁוּ
ג הַבּוֹגְרִים רִיבָם: דְּרַבִּיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אֲרַחֲוֶתְךָ לְמַדְנִי:
ד הַדְרִיבֵנִי בְּאֲמָתְךָ וּלְמַדְנִי כִּי-אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי אֲוֶתְךָ
ה כְּנִיתִי כָּל-הַיּוֹם: זָכַר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַתַּחֲסֶדֶךָ כִּי מַעֲלָם
ו הַמָּה: חֲטָאוֹת נַעֲוִי וּפִשְׁעֵי אֶל-תִּזְכֵּר כַּחֲסֹדֶךָ זָכַר
ז

ל-י

31 „די קינדער וועלען איהם דיענען — ווערט גערעדט וועגען צוקונפט צו
 32 נאָט — זיי וועלען קומען און איבערדערצעהלען זיין גערעכט גקייט
 וואָס ער האָט געטהאָן צום צוקינפטיגען פאָלק“.

קאַפיטעל כג

1 דוד'ס אַ געזאַנג. אַז נאָט איז מיין שפּייזער וועט מיר נישט פּעהלען
 2 אין גראָד־וואָהנוגען וועט ער מיר לאָזען ליגען, נעבען אַ רוהיגען וואַסער
 3 וועט ער מיר פּיהרען. מיין זעעגע וועט ער ערקוויקען, ער וועט מיר
 אין ריכטיגע וועגען פּיהרען ווי עס פּאסט פאַר זיין נאָמען.
 4 זאָגאר ווען איך געה אין טיעפע פּינסטערנים שרעק איך זיך ניט פאַר
 אַן אונגליק — ווייל דו ביזט מיט מיר ; דיין שטעקען און דיין שטיצע,
 5 ביידע טרייסטען מיר. דו גרייטסט מיר צו אַ טיש קעגען מיניע
 פּיינדע, מיין קאַפּ מאַכסטו פעט מיט אויל און מיין בעכער מיט גע־
 6 טראַנק נאָר גוטס און גנאד זאָלען מיר נאָכגעהן צייט מיין לעבען, און
 מיין צוריקקומען אין גאָט'ס הויז זאָל זיין אויף לאַנגע יאָרהערן.

קאַפיטעל כד

1 דוד'ס אַ געזאַנג. צו נאָט בעלאַנגט די ערד און אַלעס מיט וואָס זי איז
 פול — די וועלט מיט אַלע איהרע איינוואָהנער.
 2 וואָרום ער האָט איהר געגרינדעט אויף ים'ען און פעסט געשטעלט אויף
 טייכען.
 3 ווער קען ארויפגעהען אויף גאָט'ס באַרג ? ווער קען שטעהן אויף זיין
 הייליגען אָרט ?
 4 דער וואָס האָט ריינע הענד און אַ קלאָהרע האַרץ, דער וואָס האָט ניט גע־
 שטרעבט צו פּאַלשקייט און האָט ניט געשוואָרען פאַר בעטרוג.
 5 ער וועט בעקומען אַ ברכה פון גאָט, און גערעכטיגקייט פונ'ם גאָט וואָס
 העלפט איהם.
 6 אזאָ דאַרף אימער זיין אין דער רייהע פון זיינע בעלעהרער, פון זיינע
 הויפט־פּאַרשער, יעקב.
 7 הויבט אויף, טהויערען, אייערע קעפּ וועלען זיך אויפהויבען די אַלטע
 טהירען, אום עס זאָל אַריינקומען דער געהרטער קעניג.
 8 ווער איז דאָס דער געהרטער קעניג ? — דער שטאַרקער און מעכטיגער
 גאָט : גאָט דער קריענס־העלד !
 9 הויבט אויף, טהויערען, אייערע קעפּ, הויבט זיך אויף אויף איהר אַלטע
 טהירען, אום עס זאָל אַריינקומען דער געהרטער קעניג ?
 10 ווער איז דאָס דער געהרטער קעניג ? — גאָט פון אַרמעען, ער איז אי־
 מער דער געהרטער קעניג.

קאַפיטעל כה

1 דוד'ס. צו דיר, אַ גאָט, שטרעבט מיין זעעלע.
 2 מיין גאָט ! אויף דיר בין איך פּערטרויט, לאָז מיר ניט פּערשעהמט
 ווערען ; זאָלען זיך מיניע פּיינד ניט פּרעהען אויף מיר.
 3 אויך קיינער פון די וואָס האָפּען צו דיר זאָלען ניט פּערשעהמט ווערען —
 זאָלען פּערשעהמט ווערען די וועלכע זיינען טריילאָז אָהנע נוצען.
 4 ערקלעהר מיר, גאָט, דיניע וועגען ; בעלעהרען מיר וועגען דיניע שטע־
 גען.
 5 פּיהר מיר אין דיין וואהרהויט און בעלעהרען מיר, וואָרום דו ביזט דער
 גאָט וואָס העלפט מיר ; צו דיר האָף איך אימער.
 6 געדענק דיין בארעמהערציגקייט, גאָט, אויך דיניע גנאדע, ווי זיי זיינען
 אימער געווען.
 7 די זינד פון מיין יוגענד אויך מיניע פּערברעכענס זאָלסטו ניט געדענ־
 קען ; לויט דיין גוטסקייט דערמאָן מיר נור צוליבע דיין גוטס, אַ גאָט !

8 לִרְאוֹתָהּ לְמַעַן טוֹבוֹת יְהוָה: טוֹב יִשְׂרָאֵל יְהוָה עַל־כֵּן יוֹדָה
 9 הַטָּאִים בְּדַרְדָּר: יְדַבֵּר עֲנִיִּים בְּמִשְׁפָּט וְיִלְמַד עֲנִיִּים דְרָכָו:
 כל־אֲרָחוֹת יְהוָה חֶסֶד וְאֱמֶת לְנַצְרֵי בְרִיתוֹ וְעַדְתָּיו:
 11 לְמַעַן שִׂמְךָ יְהוָה וְסִלַּחְתָּ לְעֹנֵי כִי רַב־הוּא: מִי זֶה הָאִישׁ
 12 יִרְאֵה יְהוָה יוֹרְנוֹ בְּדַרְדָּר יִבְחָר: נִפְשׁוּ בְטוֹב תִּלְוִן וְיָרְעוּ
 13 יִירַשׁ אֶרֶץ: סוֹד יְהוָה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעִם: עֵינֵי
 14 תָּמִיד אֶל־יְהוָה כִּי הוּא יוֹצֵא מִרְשַׁת רִגְלֵי: פְּנֵה־אֵלַי
 15 וְחַנּוּנֵי כִּי־יִחַד וְעֵנִי אָנִי: צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמְצוֹקוֹתַי
 16 הוֹצֵאֵנִי: רְאוּה־עֵינֵי וְעִמְלִי וְשֵׂא לְכָל־חַטָּאוֹתַי: רְאֵה אֵיבֵי
 17 כִּי־רָבוּ וּשְׂנֵאת חַמְסֵם שְׂנֵאֵנִי: שְׁמְרָה נִפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֶל־
 18 אֱבוֹשׁ כִּי־חִסִּיתִי בְךָ: תַּם־וְיִשְׂרָאֵל יִצְרֹנִי כִּי קִוִּיתִיךָ: פָּדֵה
 19 אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו:

ט

PSAL. XXVI. כו

א לְדוֹד וּשְׁפָטֵנִי יְהוָה כִּי־אֲנִי בְּתַמִּי הִלַּכְתִּי וּבִיְהוָה בְּטַחְתִּי
 2 לֹא אֶמְעָד: בְּתַנּוּנֵי יְהוָה וּנְסִי צְרוּפָה כְּלוֹתִי וּלְבָבִי: כִּי־
 3 חִסְדֶּךָ לִנְגֹד עֵינֵי וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּאֱמֶתְךָ: לֹא־יִשְׁבַּתִּי עִם־
 4 כְּתִירֵשׁוּא וְעִם־נְעֻלָּמִים לֹא אָבוּא: שְׂנֵאתִי קִהַל מִרְעִים
 5 וְעִם־רְשָׁעִים לֹא אֲשַׁב: אֲרַחֵץ בְּנִקְנוֹן פִּפְי וְאֶסְבְּבָה אֶת־
 6 מוֹבַחְךָ יְהוָה: לְשִׁמְעֵךָ בְּקוֹל תְּהִלָּה וְלִסְפָּר כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ:
 7 יְהוָה אֱהַבְתִּי מֵעוֹן בֵּיתְךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ: אֶל־תִּתְאַסֶּף
 8 עִם־הַטָּאִים נִפְשִׁי וְעִם־אֲנָשֵׁי דָמִים חַיִּי: אֲשֶׁר־בִּידְיָהֶם
 9 וְהָאֵל וַיִּמְנַם מִלְּאָה שָׁחַד: וְאֲנִי בְּתַמִּי אֶלֶךְ פָּדֵנִי וְחַנּוּנֵי:
 10 רִגְלֵי עֲמָדָה בְּמִישׁוֹר בְּמַקְהָלִים אֶבְרָךְ יְהוָה:

כז

PSAL. XXVII. כז

א לְדוֹד | וְיְהוָה | אֲוִרִי וַיִּשְׁעֵי מִמֶּנִּי אִירָא יְהוָה מֵעוֹן חַיִּי
 2 מִמֶּנִּי אֶפְחָד: בְּקָרֵב עָלַי | מִרְעִים לֹא־כָל אֶת־בְּשָׂרִי צָרִי
 3 וְאִיבֵי לִי הָמָּה כְּשִׁלּוֹ וּנְפִלּוֹ: אִם־תִּתְחַנֶּה עָלַי | מִחֲנֹה־
 4 לֹא־

- 8 נאָט איז גוט און אויפריכטיג, דערפאר ווייזט ער זאָגאר די זינדיגער אַ וועג.
- 9 ער פיהרט די עלענדע לויט דאָס געריכט און ערקלעהרט די דעמיטהיגע זיין וועג. אַלע וועגען נאָט'ס זיינען גנאדע און וואהרהייט
- 10 פאר די וואָס היטען זיין בונד און זיינע בעפעהלען. צוליעב דיין נאָד
- 11 מען, נאָט, פערניעב מיינע זינד אָבוואָהל עס איז פיעל. ווער עס איז
- 12 אַ מענש, אַ נאָט'ס פּאַרטיגער, יענעם ווייזט ער וועלכען וועג ער זאָל אויסקליבען.
- 13 ער אַליין וועט אין גוטס פערברענגען און זיין קינד וועט בעזיצען דאָס לאַנד.
- 14 נאָט'ס געהיימניסען און זיין בונד איז פאר די וואָס פירכטען איהם אום זיי בעקאנט צו מאַכען.
- 15 מיין בליק איז אימער געווענדעט צו נאָט, ווארום ער נעהמט ארויס מיינע פיס פון נעץ.
- 16 ווענדע זיך צו מיר און בעגנאדיג מיר ווארום איך בין עלענד און ניעד דערגעשלאָגען.
- 17 דער פערדרום פון מיין האַרצען איז גרויס, פון מיין נויטה נעהם מיר ארויס.
- 18 בעטראַכט מיין עלענד און מיה, און פערציהה אַלע מיינע זינד. זעה וויפיעל מיינע פיינד זיינען, און ווי געפעהרליך זיי האַסען מיר !
- 19 היט מיין זעלע און רעטע מיר, אום איך זאָל ניט פערשעהמט ווערען — איך בין דאָך פערטרויט אויף דיר.
- 20 אונשולד און אויפריכטיגקייט בעהיטען מיר, ווייל איך האָף צו דיר.
- 21 בעפריי, אַ נאָט, ישראל פון אַלע זיינע ליידען !

קאַפיטעל כו

- 1 דוד'ס. אורטהייל מיר, נאָט ! מיין אויפפיהרונג איז אונשולדיג און אויף נאָט בין איך פערטרויט — איך וועל ניט וואַנקען. פרוביר מיר, נאָט !
- 2 און פרום מיר אויס — לייטער אויס מיינע ניערען און מיין האַרץ, ווארום דיין ננאָד איז פאר מיינע אויגען זינט איך געה אין דיין וואהר-הייט.
- 3 איך בין ניט געזעסען צוואמען מיט פאַלשע מענשען, און מיט פערשטעלטע קום איך זיך ניט צונויף.
- 4 איך האָס די פערזאַמלונג פון שלעכטע מענשען, און מיט פערברעכער זיין איך ניט צוואמען.
- 5 איך וואָש מיינע הענד מיט אונשולד און געה ארום דיין מזבח, נאָט. אום מיט מיין שטימע אויסצורדיקען אַ דאַנק, און צו דערצעהלען אַלע דייןע וואונדער.
- 6 איך ליעב, אַ נאָט, דיין וואָהנונג — דיין הויז, זאָגאר דעם אָרט וואו עס רוהט דיין עהרע.
- 7 פערניכטע ניט מיין זעלע מיט זינדיגע, און מיין לעבען מיט בלוט מענשען.
- 8 וועמעס לינקע האַנד איז מיט בעטרוג פול, און זייער רעכטע האַנד איז פול מיט בעשטעכונג (שחד).
- 9 אָבער איך געה זיך מיר אין מיין אונשולד — בעפריי מיר און בעגנא-דיג מיר.
- 10 מיין פוס איז אימער אויפ'ן גלייכען וועג געשטאַנען, אין פערזאַמלונגען לויב איך נאָט.

קאַפיטעל כז

- 1 דוד'ס. און נאָט איז מיין ליכט און מיין הילף, פאר וועמען זאָל איך זיך שרעמען ? ! אז נאָט איז מיין לעבענס-בשעצער, פאר וועמען זאָל איך פורכט האָבען ? !
- 2 ווען שלעכטע מענשען קומען נאָהענט צו מיר מיין פלייש צו פרעסען, ד.ה. מיינע בעדריקער און פיינדע — ווערען זיי געשטרויבעלט און פאַלען.
- 3 אז עס וועט ארום מיר לאַגערען אַן אַרמעע, האָט מיין האַרץ קיין שרעק ניט ; וועט קעגען מיר זיך אויפהויבען אַ קריעג בין איך פערטרויט אויף דיעזעס :

לא ירא לבי אסתקום עלי מלחמה פואת אני בוטח:
 4 אחת | שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתִי בבית־
 יהוה כל־ימי חַיִּי לחַנוּת בְּנַעַם־יהוה ולבקר בהיכלו:
 ה כי יצַפְנֵנִי וּבְסֻכֹּתָהּ בְּיוֹם רָעָה וְסַתְּרֵנִי בְּסִתְרֵהּ אֶחְלוּ בְּצוּר
 6 יְרוּמָמֵנִי: וְעַתָּה יְרוֹם רֵאשִׁי עַד־אֵיבֵי סְבִיבוֹתַי וְאֹזְבַחָהּ
 7 בְּאֶחָלוּ וּבְחֵי תְרוּעָה אֲשִׁירָה וְאֹמְרָה לַיהוָה: שְׁמַע־
 8 יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנּוּנִי וְעֻנּוּנִי: לֵךְ אָמַר לְבִי בְּקִשׁוֹ פָּנָי
 9 אֶת־פְּנֵיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ: אֶל־תִּסְתֵּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי אֶל־תִּט
 בְּאֵף עֲבָרְךָ עוֹדְתִי הִגִּית אֶל־תִּשְׁשֵׁנִי וְאֶל־תִּעֲזָבֵנִי אֱלֹהֵי
 11 יִשְׁעֵי: כִּי־אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי יְהוָה יֶאֱסֹפֵנִי: הוֹרֵנִי יְהוָה
 12 דִּרְבָּךְ וְנַחֲנִי בְּאֵרַח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרֵי: אֶל־תִּתְּנֵנִי בְּגַפְשׁ
 13 צָרִי כִּי קָמַרְכִּי עַד־שֶׁקֶר וַיִּפַּח חֲמָם: לֹא־לֹא הָאֲמִנְתִּי
 14 לְרֵאוֹת בְּטוֹב־יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים: קוּה אֶל־יְהוָה חֹזֵק
 וַיֵּאֱמֵן לְבָבִי וְקוּה אֶל־יְהוָה:

Psalm XXVIII. כח

כח

א לְרוֹד אֱלֹהֵי יְהוָה אֶקְרָא צוֹרֵי אֶל־תִּחַרְשׁ מִמֶּנִּי פִּן־תַּחֲשֶׂה
 2 מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עַם־יִזְרְדֵי בּוֹר: שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי בְּשׁוּעֵי
 3 אֱלֹהֵי בְּנִשְׁאֵי יְדֵי אֶל־דְּבִיר קִדְשֶׁךָ: אֶל־תִּמְשַׁכֵּנִי עִם־
 רְשָׁעִים וְעַם־פָּעֻלִי אִן דְּבַרִּי שְׁלוֹם עַם־רַעֲוֵיהֶם וְרָעָה
 4 בְּלִבָּבָם: תִּן־לָהֶם כַּפְּעֵלָם וּכְרַע מַעַלְלֵיהֶם כַּמַּעֲשֵׂה
 ה יְדֵיהֶם תֵּן לָהֶם הֲשִׁב גְּמוּלָם לָהֶם: כִּי לֹא יָבִינוּ אֶל־
 6 פַּעֲלֵת יְהוָה וְאֶל־מַעֲשֵׂה יְדָיו יִהְרָסוּ וְלֹא יִבְנֹם: כְּרוֹד
 7 יְהוָה כִּי־שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי: יְהוָה אֶעֱנֶה וּמִנֵּנִי כִּן בְּטַח
 8 לְבִי וְנַעֲוַרְתִּי וַיַּעֲלוּ לְבִי וּמְשִׁירֵי אֲהוֹרֵנוּ: יְהוָה עוֹד־לָמוֹ
 9 וּמְעוֹז יְשׁוּעוֹת מִשִּׁחוֹ הוּא: הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבְרַךְ אֶת־
 נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאָם עַד־הָעוֹלָם:

מוזמר

- 4 דאָס איינציגע וואָס איך האָב פֿון גאָט געבעטען — מיין גאַנצען לעבענס־
לויף זאָל איך פֿערברענגען אין גאָט'ס הויז, אום צו זעהען די געמליכע
אנגענעהמליכקייט און בעזוכען זיין טעמפעל.
- 5 ער זאָל מיר בעהאַלטען אין זיין ביידעל, אין אַ אונגליקס־טאָג זאָל ער מיר
פֿערבאָרגען טיעף אין זיין געצעלט, אויף אַ פעלז זאָל ער מיר אַרויפ־
הויבען.
- 6 יעצט קען איך אויפהויבען מיין קאָפּ אויף מיינע פינד אַרום מיר, איך
וועל שעכטען אין זיין געצעלט יובעל־שעכטונג — איך וועל זינגען און
לויבען גאָט.
- 7 הער אויס, אָ גאָט, מיין רופֿענדע שטימע, בעגנאָדיג מיר און ענטפֿער מיר.
8 אויף דיין „זוכט מיין געזיכט“ ! ענטפֿערט מיין האַרץ : „דיין געזיכט,
אָ גאָט, זוך איך“.
- 9 פֿערבאָרגזשע ניט דיין געזיכט פֿון מיר, ווייך ניט אָב דיין קנעכט מיט
צאָרן ; אימער ביזטו מיין הילף געווען, פֿערוואַרף מיר ניט און פֿערלאָז
מיר ניט, מיין גאָט מיין העלפֿער !
- 10 זינט מיין פּאָטער און מוטער האָבען מיר פֿערלאָזען, האָט מיר גאָט
אונטער זיין שויץ אַריינגענומען.
- 11 בעלעהר מיר, גאָט, דיין וועג, און פיהר מיר אויפֿן גלייכען שטעג צוליב
מיינע פינד.
- 12 גיב מיר ניט איבער צום ווילען פֿון מיינע בערדיקער, וואַרום עס זיינען
אויף מיר אויפגעשטאַנען פּאַלשע עדות, וועלכע ריידען אונרעכט.
- 13 ווען איך וואָלט ניט געלויבט און געזעהען גאָט'ס גוטס, וואָלט איך שוין
ניט געווען ביים לעבען אינ'ם לאַנד.
- 14 האָף צו גאָט ! זיי פעסט און פּאַס מוטא אין האַרצען — אימער האָף צו
גאָט !

קאַפיטעל כח

- 1 דוד'ס דיר, גאָט, רוף איך „מיין פעלזענפעסטונג“, זיי ניט רוהיג
צו מיר ; אויב דו וועסט שווייגען וועגען מיר וועל איך פֿערגלייכט
ווערען צו די וואָס געהען אין גרוב.
- 2 הער אויס מיין בעטענדע שטימע ווען איך שריי צו דיר, ווען איך הויב
אויף מיינע הענד צו דיין הייליגען טעמפעל.
- 3 ציה מיר ניט אַריין מיט פֿערברעכער אָדער אונרעכט־טהוער, די וועלכע
רעדען פֿריעדליך מיט זייער פֿריינד און אין האַרצען טראַכטען זיי
שלעכט.
- 4 גיעב זיי לויט זייערע טהאַטען און לויט זייערע שלעכטע האַנדלונגען ;
גיעב זיי לויט זייערע הענד אַרבייט — צאָהל זיי נאָך זייער פֿערדיענסט.
- 5 קוים בעטראַכטען זיי ניט גאָט'ס טהאַטען און די אַרבייט פֿון זיינע
הענד, זאָל ער זיי צוברעכען און ניט אָב־בויען.
- 6 געלויבט איז גאָט ווייל ער האָט געהערט מיין בעטענדע שטימע.
- 7 גאָט איז מיין פעסטונג און מיין פּאַנציר, ווען מיין האַרץ איז אויף איהם
פֿערטרויט ווער איך געהאַלפֿען ; דאַן איז מיין האַרץ דערפֿרעהט און
איך בעדאַנק איהם מיט מיין ליעד.
- 8 גאָט שטיצט (יעדער'ן פֿון) זיי וואָס איז אַ שטאַרקע הילף פֿאַר זיין גע־
זאַלבען.
- 9 העלף דיין פּאַלק און בענש דיין אייגענטהום, שפּייז זיי און האַלט זיי
אויס אימער.

כט

PSAL. XXIX. כט

מִזְמוֹר לְדָוִד הִבִּי לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים הִבִּי לַיהוָה כְּבוֹד *
 2 וְעוֹ: הִבִּי לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוִי לַיהוָה בְּהַר־רִתִּי-
 3 קָדֹשׁ: קוֹל יְהוָה עַל-הַמַּיִם אֶל-הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה עַל-
 4 מַיִם רַבִּים: קוֹל-יְהוָה בְּכַח קוֹל יְהוָה בְּהַרְרִי: קוֹל *
 6 יְהוָה שֹׁבֵר אַרְזִים וְיֹשֶׁבֶר יְהוָה אֶת-אַרְצֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקָתֵם
 7 כַּמֹּד-עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׁרְיֹן כִּמֹּד בְּדָאמִים: קוֹל-יְהוָה חֲזָב
 8 לְהַבֹּת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יְחִיל מִדְּבַר יְחִיל יְהוָה מִדְּבַר
 9 קָדֹשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲלֵל אֵילֹת נִחְשָׁף יַעֲרֹת וּבַהֲיָבְלוֹ
 10 כָּלֹ אָמַר כְּבוֹד: יְהוָה לַמַּבּוּל יֵשֶׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מִלֶּדֶךָ
 11 לְעוֹלָם: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה וַיִּבְרַךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

ל

PSAL. XXX. ל

מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוּמָמֶךָ יְהוָה פִּי דַלִּיתִי *
 2 וְלֹא-שִׁמַּחְתָּ אִיבֵי לִי: יְהוָה אֱלֹהֵי שִׁנְעֹתַי אֱלֹהֵי וַתִּרְפְּאֵנִי:
 3 יְהוָה הַעֲלִיתָ מִדְּשָׁאוֹל נַפְשִׁי חַיִּיתִנִּי מִיְּמוֹדֵי בּוֹר: וּמְרוֹ *
 4 לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לִזְכָּר קִדְשׁוֹ: פִּי רָנַע בְּאִפְוֵי חַיִּים
 5 בְּרַצֹּנִי בְּעָרֵב יִלִּין כִּכִּי וּלְכַקֵּר רָנָה: וְאֲנִי אָמַרְתִּי בְּשִׁלְוִי
 6 כִּלְאֻמּוֹט לְעוֹלָם: יְהוָה בְּרַצֹּנֶךָ הַעֲמַדְתָּה לְחַרְדֵּי עֹז
 7 הַסַּתְרַת פְּנֶיךָ הִנִּיתִי נִבְהַל: אֱלֹהֵי יְהוָה אֶקְרָא וְאֵלֵי-
 8 אֲדַבֵּר אֶתְחַנֵּן: מִהֶ-בִּצֵּעַ בְּדַמִּי בִרְדֹתַי אֵל שַׁחַת הַיּוֹדֶךָ
 9 עֲפָר תִּנְגִיד אֲמַתְךָ: שָׁמַע יְהוָה וַחֲנִנִי יְהוָה הִנֵּה וְעֹזֵר
 10 לִי: הַפְּכֵת מִסַּפְדִּי לְמַחֹל לִי פִתַּחַת שַׁקִּי וַתֹּאזְנֵנִי
 11 שִׁמַּחְתָּ: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִגַּם יְהוָה אֱלֹהֵי
 12 לְעוֹלָם אֲוֹדֶךָ:

לא

PSAL. XXXI. לא

לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדָוִד: בְּדַיְהוָה חֲסִיתִי אֶל-אֲבוֹשָׁה *
 2 לְעוֹלָם בְּצַדִּיקְתֶּךָ פִּלְטֵנִי: הַטָּה אֵלַי אֲנֹכָה מִהַרְבֵּה
 3 הַצִּילֵנִי

קאפיטעל כט

- 1 דוד'ס א געזאגנ. גיט עהרע צו נאָט, איהר קינדער פון מעכטיגע ! גיט
- 2 צו נאָט עהרע און מאַכט ! גיט צו נאָט די עהרע פון זיין נאָמען, בוקט
- 3 זיך צו נאָט אין פרעכטיגען הייליגטהום ! נאָט'ס שטימע איז אויפ'ן
- 4 וואסער, — דער געעהרטער נאָט מאַכט דונערען ; די נאָטהייט איז אויף
- 5 די גרויסע וואסערען. נאָט'ס שטימע איז אין יעדער קראפט, נאָט'ס
- 6 שטימע איז אין יעדער פראַכט. נאָט'ס שטימע ברעכט צעדערען, נאָט
- 7 צושמעטערט די צעדערען פון לבנון, און מאַכט זיי שפרינגען ווי קעל-
- 8 בער — דעם לבנון און שריון ווי די יונגע איינהאַרנס. נאָט'ס שטימע
- 9 האַקט אויס פלאַמען פייער. נאָט'ס שטימע מאַכט אויפציטערען דעם
- 10 מדבר, נאָט מאַכט אויפציטערען די וויסטע קדיש.
- 11 נאָט'ס שטימע צוטרייסעלט די אייכענבויער און ענטבלעטערט וועלדער,
- 12 און אין זיין טעמפעל זאָגט אַלעס וועגען זיין עהרע.
- 13 נאָט האָט רעגיערט אין דער צייט פון מבול און נאָט וועט אייביג אַלס
- קעניג רעגיערען.
- נאָט וועט זיין פאַלק בעשענקען מיט מאַכט — נאָט וועט זיין פאַלק
- בענשען מיט פרויערען.

קאפיטעל ל

- 1 א געזאגנ. דוד'ס ליעד צום הויז איינווייהונג.
- 2 איך לויב דיר, נאָט, ווייל דו האַסט מיר ערהויבען און האַסט מיניע פיינד
- 3 ניט ערפרעהט אויף מיר.
- 4 עוויגער, נאָט מיינער ! ווען איך האָב צו דיר געשריען האַסטו מיר
- 5 געהיילט.
- 6 נאָט ! דו האַסט מיין לעבען פון העלישע קראַנקהייט געהיילט, דו
- 7 האַסט מיר געזונד געמאַכט פון מיין שמערבליכע קראַנקהייט.
- 8 זינגט צו נאָט, זיינע פרומע, און לויבט זיין הייליגען עראינערונג.
- 9 ווארום אייגענבליקליך איז זיין צאָרן, אָבער לעבען איז זיין שטענדיגער
- 10 פערלאַנג ; אויב אין אווענד איז פערבליעבען א געוויין, ווערט אין פרייה
- 11 מאַרגען א געזאגנ.
- 12 ווען איך האָב רוחיג געלעבט האָב איך געדענקט : „איך וועל קיינמאַל
- 13 ניט וואַנקען“ !
- 14 אָבער מיט דיין ווילען, נאָט, האַסטו געמאַכט וואַנקען מיין שטאַרקען
- 15 באַרג — דו האַסט נור דיין געזיכט פערבאַרגען בין איך דערשראַקען גע-
- 16 וואַרען.
- 17 צו דיר, אָ נאָט, רוח איך ; נור ביי נאָט בעט איך :
- 18 וואָס פאַר נוצען איז אין מיין שוויגען, אַראַבגעהענדיג אין גרוב ?
- 19 וועט דיר לויבען די שטויב ? ווער וועט דיין וואַהרהייט דערצהלען ?
- 20 הער אויס, אָ נאָט, און בעגנאַדיג מיר ; זיי, נאָט, מיין העלפער !
- 21 מיין קלאַג האַסטו אומגעכייטען פאַר מיר אויף אַ טאַג, דו האַסט אָבער
- 22 בונדען מיין זאַקלייד און אָנגעגורט מיר מיט פרייד ;
- 23 אום די עהרע זאָל צו דיר זינגען אַהן אויפהער — מיין נאָט ! איך
- וועל דיר אימער דאַנקען.

קאפיטעל לא

- 1 צום אויפזעהער איבער דוד'ס געזאגנען.
- 2 אויף דיר, אָ נאָט, איז מיין פערטרויען, וועל איך נייעמאַלס צו שאַנדע
- 3 זיין ; רעטע מיר דורך דיין גערעכטיגקייט .
- 4 בינג צו מיר דיין אויער, רעטע מיר גיך ; זיי פאַר מיר אַ פעלזענפעס-
- 5 טונג, אַ בעפעסטיגטע הויז — אום צו העלפען מיר.

הַצִּילֵנִי יְהוָה לִי | לְצוּר-מַעוֹז לְבָיִת מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעַנִי׃
 4 כִּי-בִלְעֵי וּמְצוֹדֹתַי אָתָּה וּלְמַעַן שְׁמֹךְ תִּנְחַנֵּנִי וּתְנַהַלֵּנִי׃
 5 הַוַּיְצִיאֵנִי מִרֶשֶׁת זֶו מִמֶּנּוּ לִי כִי אָתָּה מְצוֹנִי׃ בְּיַדְךָ אֶפְקֹד
 7 יְהוֹי פְּדִיתָה אֹתִי יְהוָה אֵל אֲמֵת׃ שָׁנֵאתִי הַשְּׂמֵרִים
 8 הַבְּלִי-שׁוֹא וְאֲנִי אֶל-יְהוָה בְּמַחְתִּי׃ אֲנִילָה וְאֶשְׂמָחָה
 9 בְּחֶסֶדְךָ אֲשֶׁר רָאִית אֶת-עֵינַי יִדְעַת בְּצָרוֹת נַפְשִׁי׃ וְלֹא
 י הִסְתַּרְתִּי כִּי-אֵיבֵב הַעֲמַדְתָּ בְּמַרְחֵב רִגְלָי׃ חֲנִנִי יְהוָה
 11 כִּי צָר לִי עָשִׂישָׁה בְּכַעַס עֵינַי נַפְשִׁי וּבְמַנִּי׃ כִּי כָלוּ בְּגוֹן
 12 חַיִּי וּשְׁנוֹתַי בְּאֲנָחָה כְּשֶׁל בְּעוֹנֵי כַחַי וְעַצְמִי עָשִׂישׁוּ׃ מִכָּל-
 אֲזָרָי הִיָּיתִי חֲרָפָה וְלִשְׁכֹּנֵי אִמִּי וּפְחָד לְמִיָּדַי רָאִי
 13 בְּחוּץ יִדְדוּ מִמֶּנִּי׃ נִשְׁפַּחְתִּי כַּמַּת מִלֵּב הָיִיתִי כַּבָּל
 14 אֲבָד׃ כִּי שָׁמַעְתִּי | דַּבַּת רַבִּים מְנוּד מִסָּבִיב בְּהוֹסְתָם
 15 יַחַד עָלַי לִקְרַחַת נַפְשִׁי וּמַמּוֹ׃ וְאֲנִי אֶעֱלֶה בְּמַחְתִּי יְהוָה
 16 אֲמַרְתִּי אֵלֵינוּ אָתָּה׃ בְּיַדְךָ עֲתַתִּי הַצִּילֵנִי מִיַּד-אֵיבָי
 17 וּמִרִדְפָי׃ הָאֵירָה פְּנִיךָ עַל-עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעַנִי בְּחֶסֶדְךָ׃
 18 יְהוָה אֵל-אֲבוֹשָׁה כִּי קָרָאתִיךָ וַיִּכְשׁוּ רַשָׁעִים יַדָּמוּ לִשְׂאוֹל׃
 19 תִּאֲלַמְּנָה שִׁפְתַי שִׁקָּר הַדְּבָרוֹת עַל-צִדִּיק עֲתֹק בְּנִאֲוָה
 כ וּבֹו׃ מַה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר-צִפְנָת לִירֵאָיִךְ פְּעֻלַת לְחוּסִים
 21 כִּיךָ נִגַּד בְּנֵי אָדָם׃ תִּסְתִּירֵם | בְּסִתְרֵךְ פְּנִיךָ מִרַכְסֵי אִישׁ
 22 תִּצְפְּנֵם בְּסִכָּה מְרִיב לְשֹׁנוֹת׃ בְּרוּךְ יְהוָה כִּי-הִפְלִיֵא
 23 חֶסְדּוֹ לִי בְּעִיר מְצוּר׃ וְאֲנִי אֲמַרְתִּי בְּחַפְזִי נִגְרַחְתִּי
 24 מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אֲכֹן שָׁמַעְתָּ קוֹל תַּחֲנוּנֵי בְּשׁוּעֵי אֵלֶיךָ׃ אֲחַבּוּ
 אֶת-יְהוָה כָּל-חֹסְדָיו אֲמוּנִים נֶצֶר יְהוָה וּמִשְׁלָם עַל-יָתֵד
 כה עֲשֵׂה נֶאֱוָה׃ חֲזֹקוּ וַיֵּאֱמֵן לְבַבְכֶם כָּל-הַמִּיחָלִים לַיהוָה׃

PSAL. XXXII. לב

2 א לְרֹדֵד מְשֻׁכָּל אֲשֶׁרֵי נְשׁוּי-פֶשַׁע כְּסוּי תַּמָּאָה׃ אֲשֶׁרֵי אָדָם
 3 לֹא-יִחַשֵׁב יְהוָה לִּי עוֹן וְאֵין בְּרִיתוֹ רְמִיָה׃ כִּי הִחַרְשֵׁתִי
 בְּלו

- 4 ווארום דו ביזט מיין פעלז און מיין פעסטונג, און צוליעב דיין נאָמען
5 וועסטו מיר פיהרען און ליימען. דו וועסט מיר ארויספיהרען פון דעם
נעץ וואָס זיי האָבען פאר מיר בעהאַלטען, ווארום דו ביזט מיין בעשיצער.
6 אין דיין האַנד גיעב איך איבער מיין גייסט; דו, גאָט, האָסט מיר
7 אימער בעפרייט — וואהרער גאָט. איך האָס די וואָס בעוואַכען די
8 פאַלשע נאַרישקייטען — מיין פערטרויען איז אויף גאָט. איך פרעה
9 זיך און בין צופריעדען מיט דיין גנאדע; דו האָסט געזעהען מיין
עלענד, דו ווייסט דאָך מיינע נויטהען. דו האָסט מיר ניט איבערגעגעבן
10 בען אין פיינד'ס האַנד, אויף אַ גערוימען פלאַטץ האָסטו מיינע פיס גע-
שטעלט. בעגנאָדיג מיר, גאָט, ווארום מיר איז זעהר ענג; פון ער-
נערנים איז פארוועללט געוואָרען מיין אויג, מיין לייב און לעבען.
11 מיין לעבען איז אוועק אין טרויער און מיינע יאָהרען אין זיפצען, איך
בער מיינע זינד און מיין קראפט געבראָכען און מיינע ביינער פער-
12 וועלסט. פון אַלע מיינע בעדריקער ווער איך געלעסטערט. איך בין
אַ גרויסער לעסטער צו מיינע (שכנים) נאכבארען און אַ שרעק פאר אַלע
וואָס קענען מיר — די וועלכע דערזעהען מיר אין גאָס ווייכען פון מיר.
13 איך בין פערנעסען פון יעדער האַרץ ווי אַ טוירטער, איך בין געוואָרען
ווי אַ צובראָכענע כלל.
14 ווען איך הער די רייד פון פיעל, נעהמט מיר ארום אַ שרעק; ווען זיי
אַלע בעראַטהען זיך וועגן מיר, ווילען זיי מיין לעבען געהמען.
15 איך אָבער בין פערטרויט אויף דיר, גאָט! איך זאָג אימער: „דו
ביזט מיין גאָט!“
16 אין דיין האַנד איז מיין שיקזאַל, רעטע מיר פון מיינע פיינד און פער-
פאַלגער.
17 מאַך ליכטיג דיין געזיכט צו דיין קנעכט, העלף מיר מיט דיין גנאדע.
18 זאָל איך ניט פערשהמט ווערען, גאָט, ווען איך רוף דיר; פאַרשהמט
זאָלען ווערען די פערברעכער און פאַרשטומט ווי די העלל.
19 זאָלען פאַרשטומט ווערען די פאַלשע ליפּען וועלכע רעדען אויפ'ן גע-
רעכטען האַרטען רייד מיט שטאַלץ און פעראַכטונג.
20 ווי גרויס איז דיין גוטס וואָס דו האָסט באַהאַלטען פאר די וואָס פורכ-
טען פאר דיר! וואָס דו האָסט צוגעגרייט פאר די וואָס בעשיצען זיך
מיט דיר קעגען מענשען!
21 דו פערבראָגכט זיי אין בעהעלמענים וואָס נאָר דו קענסט זעהען פון מענ-
שענ'ס פערראַטהע, דו בעהאַלטט זיי אין אַ געצעלט פון צאַנקערישע צונ-
גען.
22 געלויבט איז גאָט, וועלכער האָט מיר זיינע וואונדערליכע גנאדע גע-
וויעזן אין די בעלאַגערטע שטאָדט.
23 ווען איך האָב שוין געטראַכט זייענדיג איבערהיילט: „איך בין פער-
שטויסען פון דייןע אויגען!“ — דו האָסט אָבער אויסגעהערט מיין
בעטענדע שטימע ווען איך האָב צו דיר געשריען.
24 ליעבט גאָט, אַלע זיינע פרומע, די גלויביגע היט גאָט אויס; ער בע-
צאָהלט מיט'ן מאָאס די וואָס טהוען אַלעס מיט שטאַלץ.
25 זייט שטאַרק און זאָל אייער האַרץ מוטהיג זיין, אַלע וואָס האַפען צו גאָט.
קאַפּיטעל ל ב
- 1 דוד'ס אַ בעטראַכטונג. וואויל איז דעם וואָס זיין פערברעכען איז פער-
צייהעט און זיין זינד פערדעקט.
2 וואויל איז דעם מענשען וואָס גאָט רעכענט איהם ניט צו אַ זינד אויך
דעם וואָס האָט אין זיין גייסט קיין פאַלשקייט.
3 ווען איך שווייג וועלסטו מיינע גליעדער אויך ווען איך שריי — אימער.

4 בָּלוּ עֲצָמַי בְּשֹׁאֲנָתִי כָּל־הַיּוֹם: כִּי אִזְמַם וְלִילָה אֶתְכַבֵּד
 5 עָלַי יָדָךְ נִהַפְּךָ לְשִׁדְי בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סֵלָה: חֲטָאֵתִי ה'
 אֹדִיעֶיךָ וְעֹנֵי לֹא־כַפִּיתִי אִמְרַתִּי אֹדֵה עָלַי פֶּשַׁעִי לַיהוָה
 6 וְאַתָּה נָשֵׂאת עוֹן חֲטָאֵתִי סֵלָה: עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־
 חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ לַעֲת מְצֹא רֶכֶּךָ לְשִׁמְחָה מִיָּם רַבִּים אֱלֹהֵי לֹא
 7 יִגִּיעוּ: אַתָּה סֹתֵר לִי מִצָּר תִּצְרֶנִי רִנְי פִלְט תִּסּוּבְכֵנִי
 8 סֵלָה: אֲשַׁבְּרֶיךָ וְאוֹרֶיךָ בְּדַרְדְּרוֹ תִלְךָ אִיעֲצֶה עֲלֶיךָ
 9 עֵינַי: אֲלִיתְהוּוּ וְכֶסֶם כִּפְרֹךְ אֵין הֶבֶן בְּמַתְנֵי וְרֶסֶן עֲדֵנִי
 לְבָלוֹם כָּל קָרֵב אֱלֹהֶיךָ: רַבִּים מִכְּאֲבִים לְרִשָׁע וְהַבֹּטְחִים
 11 בַיהוָה חֲסֵד יִסּוּבְכֵנוּ: שִׂמְחוּ בַיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִיכֶם
 וְהִרְנֵנוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵב:

לג

Psal. XXXIII. לג

2 רִנְנוּ צְדִיקִים בַּיהוָה לְיֹשְׁרִים נְאֻה תְהַלֵּה: הוֹדוּ לַיהוָה א'
 3 בְּכִנּוּר בְּנִבְל עֲשׂוֹר וּמְדוּלוּ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הִיטִיבו
 4 נְנוּ בְתַרוּעָה: כִּי־יִשָּׁר דְּבַר־יְהוָה וְכָל־מַעֲשָׂהוּ בְּאִמּוּנָה:
 5 אֶהֱב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֲסֵד יְהוָה מְלֵאָה הָאָרֶץ: בְּדַבַּר ה'
 6 יְהוָה שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צִבְאָם: כֶּנֶס בְּנֵי
 7 מִי הַיָּם נָתַן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ מִיְהוָה כָּל־
 8 הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגְוּוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא אֱמַר וַיְהִי
 9 הוּא־צִוָּה וַיַּעֲמֵד: יְהוָה הִפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנִּיא מַחְשְׁבוֹת
 10 עַמִּים: עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֵד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לִדָּר
 11 וְדָר: אֲשֶׁר־יִגְוִי אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הָעַם אֶבְחַר לְנַחֲלָה
 12 לוֹ: מִשְׁמִים הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם:
 13 מִמְּבוֹךְ שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֵל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הִצִּיר יְחַד
 14 לְבָם הַמְבִין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמִּלְךָ נוֹשֵׁעַ בְּרַב־
 15 חַיִל גִּפּוֹר לֹא־יִנָּצֵל בְּרַב־כֹּחַ: שֶׁקֶר הַסּוֹס לְתַשׁוּעָה
 16 וּבְרַב־חַיִל לֹא יִמְלֹט: הִנֵּה עֵץ יְהוָה אֶל־יְרֵאוּ לַמַּחְלִים
 17 לְחַסְדּוֹ: לְהַצִּיל מִמּוֹת נַפְשָׁם וּלְחַיֹּתָם בְּרַעֲב: נִבְשְׁנו
 18

- 4 וואָרום ווי טאָג אזוי נאָכט פּרעסט אויף מיר דיין האַנד, מיין זאַפט איז
5 אימער פּערביטען אויף זומער־דארונג. מיין זינד לאָז איך דיר וויסען
און מיין פּערברעכען פּערדעק איך ניט, — איך האָב בעשלאָסען איך
וועל זיך שולדיג ערקלעהרען צו גאָט אין מייןע זינד. — דו אָבער פּער־
6 צייהעסט אימער מייןע זינד און פּערברעכען. וועגען דיזעס בעט
צו דיר יעדער פרומער, ווען ער האָט נאָר אַ נעלגענהייט, אז זיי זאָלען
נאָר אויף איהם ניט קומען ווי אַ פּערפלייצונג פון פּיעל וואסער.
7 דו ביזט מיין שוין, פון יעדער בעדריקער היטסטו מיר, מיט רעטונגס־
8 ליעדער רינגעלסטו מיר אימער ארום. איך וועל דיר ערקלעהרען און
אַנצייגען אין וועלכע וועג דו זאָלסט געהן, איך וועל דיר ווינקען מיט
9 מיין אויג. זייט ניט אונוויסענד ווי אַ פּערד אָדער אַ מויל־עזעל וועל־
כער מען דארף דעם מויל פּערצאמען איידער ער קומט נאָהענט צו דיר.
10 דער פּערברעכער האָט פּיעל שמערצען, אָבער דער וואָס איז פּערטרויט
11 אויף גאָט יענעם רינגעלט ארום גנאדע. פּרעהט זיך, פרומע, און זייט
פּרעהליך מיט גאָט און דערפּרעהט אַלע אויפריכטיגע הערצער.
קאַפּיטעל ל ג
- 1 פּרעהט זיך פרומע מיט גאָט, די אויפריכטיגע פּאַסט דאָס ריהמען.
2 לויבט גאָט מיט פּיערלען, מיט האַרפען פון צעהן טענער זינגט צו איהם.
3 זינגט פאר איהם אַ נייע ליעד, מאַכט אַ שעהנע רוישענדע מעלאָדיע.
4 דען גאָט'ס וואָרט איז אויפריכטיג און יעדער טהאַט זיינער איז מיט ריכ־
טיגקייט.
5 גאָט ליעבט טונגענד און גערעכטיגקייט, אז דאָס לאַנד זאָל מיט וואָהל־
טהאַט פול זיין.
6 דורך גאָט'ס וואָרט זיינען געמאַכט געוואָרען די הימלען, דורך דעם
אַטהעם פון זיין מויל — אַלע זייערע פּלאַנעמען.
7 ער נעהמט צוזאַמען אין אַ באַרג דאָס יסרוואַסער, אין זאַמלונגען ניט ער
אריין די אָבנרונדען.
8 עס פירכטען גאָט אַלע איינוואָהנער פון לאַנד, פאר איהם שרעקען זיך
אַלע בעוואָהנער דער וועלט ;
9 ווארום אז ער זאָגט וואָס, ווערט עס גלייך, אז ער גיט אַ בעפעהל איז
עס דויערהאַפטיג.
10 גאָט האָט צובראַכען דעם ראַטה פון פּעלקער, ער האָט געשטערט די
פּלענער פון נאַציאָנען,
11 אָבער גאָט'ס ראַטה בלייבט שטעהן אייביג, די פּלענער פון זיין האַרצען —
אויף דור־דורות.
12 וואויל איז דעם פּאַלק וואָס דער עוויגער איז זיין גאָט, דעם נאַציאָן וועל־
כען ער האָט אויסערוועהלט אַלס אייגענטהום פאַר זיך.
13 ווען גאָט קוקט פון הימעל זעהט ער אַלע מענשענקינדער,
14 פון זיין פּעסטען טהאַרן בעקוקט ער אַלע איינוואָהנער דער וועלט.
15 ער זעלבסט האָט זייער האַרץ בעשאַפען, ער פּערשטעהט אַלע זייערע
טהאַמען.
16 ניט דורך אַ צאהלרייכע אַרמעע ווערט דער קעניג געהאַלפּען, דער העלד
ווערט ניט גערעטעט צוליעב זיין גרויסען קראַפט ;
17 נוצלאָז איז דער פּערד צום זיעג — זאָנאר מיט זיין גרויסען קראַפט קען
ער ניט רעמען.
18 עס איז אָבער גענוג גאָט'ס קוק אויף די וואָס פירכטען איהם, פאר די
וואָס האָפען צו זיין גנאדע,
19 אום צו רעמען זיי פון טוידט און ערנעהרען זיי אין אַ הונגער.
20 אונזער זעלע האָפט צו גאָט, ער איז אונזער הילף און אונזער שוין.

21 חֲכֵמָה לַיהוָה עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא׃ כִּי־בֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ
 22 כִּי בִשְׁם קִדְשׁוֹ בְּמַחֲנוּ׃ יְהִי־חֶסֶדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר
 יִחַלְנוּ לָךְ׃

Psal. XXXIV. לד

לד

א לְדָוִד בְּשָׁנוֹתָו אֶת־מַעְמוֹ לִפְנֵי אַבְיִמֶלֶךְ וַיִּגְרָשׁוּהוּ וַיִּלָּךְ׃
 2 אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תְּמִיד תְּהַלְלֵנִי בְּפִי׃ בְּיְהוָה
 3 תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָנִים וַיִּשְׁמְחוּ׃ גִּדְּלוּ לַיהוָה אֹתִי
 4 ה וַיִּרְוּמָה שָׁמַיִם וַיִּחַדּוּ׃ דְּרַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעֲנֵנִי וּמִכָּל־
 6 מְנוּרֹתַי הַצִּילֵנִי׃ הִבִּיטוּ אֵלָיו וַיִּהְרֹוּ וּפְנֵיהֶם אֶל־יְהַפְרוּ׃
 7 זֶה עָנִי קָרָא וַיְהוָה שָׁמַע וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעֵנִי׃ הִנְהַר
 8 מִלְּאֲד־יְהוָה סָבִיב לִדְרֹאוֹ וַיִּחַלְצֵם׃ טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי־טוֹב
 9 יְהוָה אֲשֶׁר־יִהְיֶה הַנֶּבֶר יְחַסֶּה־בּוֹ׃ יֵרְאוּ אֶת־יְהוָה קִדְשׁוֹ כִּי
 11 אֵין מַחְסוֹר לִדְרֹאוֹ׃ בְּפִירִים רָשׁוּ וּדְעֵבוּ וְדַרְשִׁי יְהוָה
 12 לֹא־יִחַסְרוּ כָּל־טוֹב׃ לְכַרְבָּנִים שִׁמְעֵרְלִי יִרְאֵת יְהוָה
 13 אֲלִמְדַכֶּם׃ מִי־דַאִישׁ הִחְפֵּץ חַיִּים אֲהַב יָמִים לִרְאוֹת
 14 טוֹב׃ נִצַּר לְשׁוֹנֵה מַרְעַ וּשְׁפֹתֶיךָ מִדְּבַר מַרְמָה׃ סוֹר
 15 מַרְעַ וַעֲשֵׂה־טוֹב בְּקִשׁ שְׁלוֹם וּרְדָפוּ׃ עֵינֵי יְהוָה אֶל־
 17 צַדִּיקִים וְאֵינִי אֶל־שׁוֹעֲתֵם׃ פִּנֵי יְהוָה בְּעַשִׂי רַע לְחַכְרִית
 18 מֵאֲרֶץ וְכָרָם׃ צַעֲקוּ וַיְהוָה שָׁמַע וּמִכָּל־צָרוֹתֶם הַצִּילֵם׃
 19 קָרֹוב יְהוָה לְנִשְׁכָּרֵי־לֵב וְאֶת־דַּבְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃ רַבּוֹת
 21 רַעוֹת צַדִּיק וּמִכָּלֶם יִצִּילֵנוּ יְהוָה׃ שִׁמְרָ כָּל־עֲצָמוֹתָיו
 22 אֲתַת מְהִנֶּה לֹא נִשְׁבָּרָה׃ תַּמוֹתַת רַשָׁע רַעֵה וּשְׁנֵאֵי
 23 צַדִּיק יִאֲשֹׁמוּ׃ פֹּדֶה יְהוָה נַפְשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל־
 הַחַסִּים בּוֹ׃

Psal. XXXV. לה

לה

א לְדָוִד ׀ רִיבָה יְהוָה אֶת־יְרִיבֵי לִחַם אֶת־לִחְמִי׃ הַחֲזַק
 3 מִנִּי וַצַּנֵּה וְקוּמָה בְּעִזְרָתִי׃ וְהִרְבַּק חֲנִית וְסַנֵּר לְקִנְיָאֵת

רדפי

21 וואָרום מיט איהם פּרעהט זיך אונזער האַרץ, ווען מיר זיינען פּערטרויט אויף זיין הייליגען נאָמען.

22 זאָל דיין גנאדע, אָ גאָט, זיין אויף אונז, ווי מיר האָפען צו דיר.
קאַפּיטעל לֵד

1 דוד'ס. ווען ער האָט פּערליקענט זיין פּערשטאַנד פאַר אבימלך, ווען מען האָט איהם ארויסגעטריעבען און ער איז אוועקגעגאַנגען.

2 איך לויב גאָט צו יעדער צייט — שטענדיג איז זיין לויב אין מיין מויל.

3 מיט גאָט ריהמט זיך מיין זעלע, זאָלען הערען די דעמיטהיגע און זיין פּרעהליך.

4 צוזאַמען מיט מיר מאַכט גרויס גאָט, לאָמיר צוזאַמען ער הויבען זיין נאָמען.

5 ווען איך האָב גאָט געבעטען האָט ער מיר געענט פּערט, פון אַלע מיינע שרעקען האָט ער מיר גערעטעט.

6 די וועלכע קור קען אויס און שטרעבען צו איהם, זייערע געזיכטער וועלען ניט פּער שעהמט ווערען.

7 גלייך ווי דער געדריקטער רופט הערט גאָט און רעד טעט איהם פון אַלע זיינע אונגליקען.

8 גאָט'ס מלאך לאַגערט ארום די וואָס פירכטען איהם און בעפרייט זיי.

9 פיהלט און בעטראַכט ווי גוט גאָט איז, וואויל איז דעם מאַן וואָס פּערט טרויט אויף איהם.

10 פון גאָט זעטיגען זיך זיינע הייליגע — עס פעהלט קיין זאך ניט די וועלכע פירכטען איהם.

11 מעכטיגע זיינען פּעראַרעמט און פּעהונגערט געוואָרען ; אָבער די וועל כע בעטען גאָט זיי פעהלט קיין גוטס ניט.

12 קומט, קינדער, הערט מיר אויס ! איך וועל אייך לעהרנען גאָט'ס פּאַרזכ טינקייט ;

13 „יעדער מענש וואָס וויל לעבען און לעבט אימער צו זעהען גוטס — היט אָב דיין צונג פון רעדען שלעכטעס, און דינע ליפען פון רעדען פאַלשקייט ;

14 ווייך אָב פון שלעכטס און טהו נאָר גוטס, זוך פריעדען און לויף איהם נאָך.

15 גאָט'ס אויגען קוקען אויף די פרומע און זיינע אויערען הערען זייער שרייען.

16 גאָט'ס געזיכט איז אויף די וואָס טהוען שלעכטס אום אויסצוראַטעהן זייער עראינערונג פון לאַנד.

17 די וואָס שרייען צו איהם העלפט גאָט און רעטעט זיי פון אַלע זייערע אונג גליקען.

18 גאָט איז נאָהענט צו די צובראַכענע הערצער, און די ניעדערגעשלאָגענע גייסטער העלפט ער.

19 פיעל אונגליקען קומען אויפ'ן פרומען, אָבער גאָט רעטעט איהם פון זיי אַלע ;

20 ער היט אַלע גליעדער זיינע — איינער פון זיי ווערט ניט צובראַכען.

21 דעם פּערברעכער טוירט זיין שלעכטס, אָבער די וואָס האַסען דעם פּרוד מען ווערען בעשטראַפט.

22 גאָט בעפרייט אימער די זעלע פון זיינע קנעכט, עס ווערען ניט בעשולד דיגט אַלע וואָס פּערטרויען אויף איהם.

23 קאַפּיטעל לֵד

1 דוד'ס. בעקעמפּף, גאָט, די וואָס קעמפּפען מיט מיר, בעשטרייט די וואָס שטרייטען מיט מיר.

2 נעהם אן אַ שילד און אַ פּאַנציר און שטעה אויף צוליעב מיין הילף.

3 ציה ארויס דעם שפּיז און פּערשלים (דעם וועג) קעגען מיינע פּערפּאַל גער ; זאָג צו מיין זעלע : „איך בין דיין הילף“ !

4 רִדְפֵי אָמַר לְנַפְשִׁי יִשְׁעֲתֶךָ אֲנִי: יִבְשׂוּ וַיִּכְלְמוּ מִבְּקִשֵׁי
 5 נַפְשִׁי יִסְגּוּ אַחֲזֵר וַיַּחְפְּרוּ הַשְּׂבִי רַעְתִּי: יְהִי כְמוֹן לַפְּנֵי הַ
 6 רוּחַ וּמִלֵּאדָּה יִהְיֶה הַחֶה: יִהְיֶה דֶרֶכְכֶם חֶשֶׁךְ וְחַלְקֵי־לָקֶחַת
 7 וּמִלֵּאדָּה יִהְיֶה רִדְפָם: כִּי־הֵנֶם טָמְנִי־לִי שַׁחַת רַשְׁתָּם
 8 הֵנֶם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי: תִּבְוֹאֶהוּ שׂוֹאֵה לֹא יִדַע וְרַשְׁתּוּ
 9 אֲשֶׁר־טָמְנָה תִּלְכְּדוּ בְּשׂוֹאֵה יִפְלֹּבֶה: וְנַפְשִׁי תִּגְּל בַּיְהוּדָה
 10 תִּשְׁיֵשׁ בִּישׂוּעֶתּוֹ: כָּל עֲצַמְתִּי | תִּאמְרֶנָּה יְהוָה מִי כָמוֹךָ
 11 מִצִּיל עֲנִי מִחֶזֶק מַמְנוּ וְעָנֵי וְאֲבוֹז מִנְזֹלוֹ: יִקְוִמוּ עֲדֵי
 12 חֶמֶס אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּתִי יִשְׂאֲלוּנִי: יִשְׁלֹמוּנִי רָעָה תַּחַת
 13 טוֹבָה שְׂכֹל לְנַפְשִׁי: וְאֲנִי | בְּחַלּוֹתֶם לְבִישִׁי שֶׁק עֲנִיתִי
 14 בַצָּוִם נַפְשִׁי וְתַפְלֵתִי עַל־הַיָּקִי תָשׁוּב: כִּרְע פֶּאֶחֱלִי
 15 הַתְּהַלְכֵתִי כִּאֲבֹל־אֵם קָדַר שַׁחַתִּי: וּבְצִלְעֵי שִׁמְחֹו
 16 וְנִאֲסַפּוּ נִאֲסַפּוּ עָלַי גִּבִּים וְלֹא יִדְעוּתִי קָרְעוּ וְלֹא־דָמוּ:
 17 בְּחַנְפֵי לַעֲנֵי מַעֲזֵי חֶזֶק עָלַי שִׁנְמוּ: אֲדֹנָי כְּמֶה תִּרְאֶה
 18 הַשִּׁיבָה נַפְשִׁי מִשְׂאֵיהֶם מִכַּפְּיֹרִים יְחִידוֹתִי: אֲדַדְךָ בְּקִתְל
 19 רַב בָּעַם עֲצוּם אֶהְלֶלְךָ: אֵל־יִשְׁמַח־לִי אִיבֵי שֶׁקֶר שִׁנְאֵי
 20 הֵנֶם יִקְרְצוּ־עֵינַי: כִּי לֹא שָׁלוֹם יִדְבְּרוּ וְעַל רִגְעֵי־אֲרִיץ כ
 21 דְּבָרֵי מְרִמוֹת יַחֲשֹׁבוּ: וַיִּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ הֲאֵחָ |
 22 הֲאֵחָ רָאִיתָ עֵינַנִּי: רֵאִיתָ יְהוָה אֵל־תַּהַרְשׂ אֲדֹנָי אֵל־
 23 תִּרְחַק מִמֶּנִּי: הַעִירָה וְהַקִּיצָה לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהֵי וְאֲדֹנָי
 24 לְרִיבֵי: שִׁפְטֵנִי בְּצִדְקָךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֵל־יִשְׁמַח־לִי:
 25 אֵל־יִאמְרוּ בְּלִבָּם הֲאֵחָ נִפְשָׁנוּ אֵל־יִאמְרוּ בְּלַעֲנוֹהוּ: כה
 26 יִבְשׂוּ וַיַּחְפְּרוּ | יַחְדָּו שִׁמְחֵי רַעְתִּי יִלְבְּשׁוּ־בִשְׂת וּבְלִמְדָה
 27 הַמְּגִידִלִים עָלַי: יִרְנוּ וַיִּשְׁמַחוּ חַפְצֵי צִדְקֵי וַיִּאמְרוּ תַמִּיד
 28 יִגְדֵל יְהוָה חֶפְצֵי שָׁלוֹם עֲבָדָיו: וְלִשׁוֹנֵי תַהַרְשָׁה צִדְקָךָ
 כָּל־הַיּוֹם תִּהְלֶתְךָ:

למנצח

10. v. קמץ רחב. 16. v. פחח בארזח. 20. v. סגל בארזח. 22. v. פחח בארזח.

24. v. קמץ מלי ואסיף

- 4 צו שאַנדע און שפּאַט זאָלען ווערען די וואָס זוכען מיין לעבען, זיי זאָלען צוריק געשטויסען ווערען און פּערשעהמט ווערען די וואָס טראַכטען אויף מיר שלעכטס.
- 5 זאָלען זיי ווערען ווי שפּריי געגען ווינד, און נאָט'ס מלאַך זאָל זיי פּערוואַרפען. זאָל זייער וועג ווערען פינסטער און גליר טשיג, און נאָט'ס מלאַך זאָל זיי פּערפּאָלגען. וואַרום אָהן א אורזאָף
- 6 האָבען זיי מיר אונטערנעלעגט זייער פּערניכטענדען נעץ, אָהן א אורזאָף זאָלען זיי פּאַר מיר (א גרוב) געגראַבען. זאָל אויף איהם אן
- 7 אונטערנאָנג קומען וועגען וועלכע ער דענקט ניט, און זיין נעץ, וועלכען ער האָט בעהאַלטען, זאָל איהם זעלבסט פּאַנגען — פּלוצלונג זאָל ער אין
- 8 איהם אריינפאלען. אָבער מיין זעלע וועט זיך פּרעהען מיט גאָט, זי וועט פּרעהליך זיין דורך זיין הילף. אַלע מיינע גליעדער וועלען זאָגען:
- 9 ווער, גאָט, איז דיין גלייכען? דו רעטעסט דעם בעדריקטען פון דעם וואָס איז שטאַרקער פאַר איהם, דעם ארימען און בעדריפטמיגען — פון
- 10 זיין רויבער. עס הויבען זיך אויף רויבערישע ערות און פּרעגען וועגען דאָס וואָס איך ווייס ניט. זיי צאָהלען מיר מיט שלעכטס פאַר גר
- 11 טעם — דאָס קרענקט מיין זעלע. אָבער איך? — ווען זיי קרענקען איז מיין אָנקלידונג א זאָק, איך פייניג זיך מיט פּאַסטען — מיין בעמען
- 12 (פאַר זיי) מעג מיר אָנקומען; אייננעבויגען ווי מיר זעלבסט וואָלט וועה טהאָן, בין איך ארומגענאַנגען; ווי אין א מוטער־טרויער בין איך פּער־
- 13 שוואַרצט און געבויגען געוואָרען. און ווען איך הינג — פּרעהען זיי זיך ווען זיי קומען זיך צוזאַמען; עס האָבען זיך ארום מיר פּערזאַמעלט
- 14 קריפעלס וועלכע איך קען ניט, זיי האָבען מיר געריסען אָהן אויפהער. מיט די פּאַלשקייט פון קיכעל־בעריידער קריצט יעדער אויף מיר מיט
- 15 די צייהנער. ווי לאַנג, אָ גאָט, וועסטו דאָס צוועהען? נעהם ארויס מיין זעלע פון אונגליק וואָס זיי ווילען אויף מיר ברענגען, פון די מעכ־
- 16 טיגע רעמע מיין זעלע. איך וועל דיר לויבען אין א גרויסען פּער־זאַמלונג, אין א מאַסע־פּערזאַמלונג וועל איך דיר ריהמען.
- 17 זאָלען זיך אויף מיר ניט פּרעהען מיינע אומזיסטע פיינד, זאָלען מיט'ן אויג ניט ווינקען די וואָס האַסען מיר אָהן א אורזאָף.
- 18 וואַרום זיי קענען ניט רעדען פּריעדליך, זאָגאַר אויף די וואָס ויצען רר־היג אינ'ם לאַנד טראַכטען זיי אויס פּאַלשע רייד.
- 19 זיי מאַכען אויף ברייט זייער מויל אויף מיר, זאָגענדיג: „א פּרייד, א פּרייד! אונזערע אויגען זעהען דאָס!“
- 20 דו, גאָט, האָסט דאָס געזעהען, פּערשווייג ניט! אָ גאָט, דערווייטער זיך ניט פון מיר.
- 21 מונטער זיך אויף צו מיין געריכט, מיין מעכטיגער; און ערוואַך, מיין גאָט, צו מיין שטרייט.
- 22 אורטהייל מיר לויט מיין גערעכטיגקייט, עוויגער גאָט מיינער, אום זיי זאָלען זיך ניט פּרעהען אויף מיר.
- 23 זאָלען זיי ניט טראַכטען אין האַרצען: „פּרעה זיך אונזער זעלע“, זאָ־לען זיי ניט דיינקען: „מיר האָבען איהם פּאַרשלאָנגען.“
- 24 זאָלען ווערען צו שאַנד און שמאַך אַלע וואָס פּרעהען זיך אויף מיין אונ־גליק; זאָלען זיך באַקליידען מיט שאַנדע און שפּאַט די וועלכע שטאַל־צירען קעגען מיר.
- 25 זאָלען זינגען און פּרעהלאַך זיין די וואָס ווינשען מיר גערעכטיגקייט, זאָלען זיי אימער זאָגען: „גרויס זיי, גאָט, וואָס ווינשט פּריעדען זיין קנעכט!“
- 26 אויך מיין צונג וועט אימער רעדען וועגען דיין גערעכטיגקייט, אימער וועגען דיין לויב.

לו Psal. XXXVI.

לו

2 א לִמְנַצַּח לְעַבְד־יְהוָה לְדוֹד׃ נֹאֵם־פֶּשַׁע לְרָשָׁע בְּקֶרֶב
 3 לְבִי אֵיךְ־פָּחַד אֱלֹהִים לִנְגַד עֵינָיו׃ כִּי־חָחֲלִיק אֵלָיו בְּעֵינָיו
 4 לִמְצֹא עֵוֹנוֹ לְשֹׁנֵא׃ דְּבַר־יִפְיוֹ אֵין וּמִרְמָה חֲדָל לְהַשְׁכִּיל
 ה לְהִיטִיב׃ אֵין ׀ יִחַשֵׁב עַל־מִשְׁכָּבוֹ יִתְנַצֵּב עַל־דֶּרֶךְ לֹא־
 6 טוֹב רָע לֹא יִמָּאֵם׃ יְהוָה בְּהַשְׁמִים חֲסִדְךָ אֲמוֹנֶתְךָ עַד־
 7 שְׁחָקִים׃ צְדָקֶתְךָ ׀ בְּהַרְרֵי־אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תִּהְיוּם רַבָּה
 8 אָדָם וּבְהִמָּה תוֹשִׁיעַ יְהוָה׃ מִהֲדַיְקָר חֲסִדְךָ אֱלֹהִים
 9 וּבְנֵי אָדָם בְּצֹל כְּנֶפֶד יַחֲסִיִּין׃ רִוּוּן מִדָּשָׁן בֵּיתְךָ וּנְחָל
 י עֲדִינְךָ תִשְׁקָם׃ כִּי־עָמַד מְקוֹר חַיִּים בְּאֹרֶךְ נְרָאֵה־אֹזֵר׃
 11 מִשֶּׁךְ חֲסִדְךָ לְדַעֲיֶךָ וְצְדָקֶתְךָ לְיִשְׂרָאֵל־לֵב׃ אֵל־תִּבּוֹאֵנִי
 12 רִגְלִי נִאֻחַ וְיִדְרֹשׁעִים אֵל־תִּגְדַּנֵּנִי׃ שֵׁם גִּפְלוֹ פָּעַלִי אֵין
 13 דָּחוּ וְלֹא־יִבְלוּ קוּם׃

לו Psal. XXXVII.

לו

2 א לְדוֹד ׀ אֵל־תִּתְחַר בְּמַרְעִים אֵל־תִּקְנֵא בְּעֵשִׂי עוֹלָה׃ כִּי
 3 בְּחָצִיר מִהֲרָה יִמְלוּ וּבְגִרְק דָּשָׁא יִבּוֹלוּן׃ בְּטַח בַּיהוָה
 4 וְעִשְׂה־טוֹב שְׁכַן־אֶרֶץ וְרַעַה אֲמוֹנָה׃ וְהִתְעַנְנָה עַל־יְהוָה
 ה וַיִּתְדַלֶּךְ מִשְׁאֵלֶת לִבָּהּ׃ גּוֹל עַל־יְהוָה דִּרְבָּהּ וּבְטַח עָלָיו
 6 וְהוּא יַעֲשֶׂה׃ וְהוֹצִיא כְּאוֹר צְדָקָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ כְּצֹהָרִים׃
 7 דוּם ׀ לַיהוָה וְהִתְחוֹלֵל לָו אֵל־תִּתְחַר בְּמִצְלִיחַ דִּרְבּוֹ
 8 בְּאִישׁ עֲשֶׂה מְזֻמוֹת׃ הֲרַף מֵאֵף וַעֲנֵב חֲמָה אֵל־תִּתְחַר
 9 אֵךְ לְהַרְע׃ כִּי־מַרְעִים יִכְרַתוּן וְקוֹן יְהוָה תִּמָּה יִירָשׁוּ׃
 י אֶרֶץ׃ וְעוֹד מַעַט וְאֵין רָשָׁע וְהִתְבּוֹנְנֶת עַל־מְקוֹמוֹ וְאִנְנֵנו׃
 11 וַעֲנִיִּים יִירְשׁוּ־אֶרֶץ וְהִתְעַנְנּוּ עַל־רֵב שְׁלוֹם׃ זִמַּם רָשָׁע
 12 לְצַדִּיק וְחָקַק עָלָיו שְׁנָיו׃ אֲדַנִּי יִשְׁחַקְלוּ כִּי־רָאָה כִּי־
 14 יָבֵא יוֹמוֹ׃ חָרַב ׀ פָּתְחוּ רַשְׁעִים וְדַרְכוֹ קִשְׁתָּם לְהַפִּיל
 טו עֵנִי וְאִבְיוֹן לְטִבּוֹחַ יִשְׂרָאֵל־דֶּרֶךְ׃ חָרַבְסָם תִּבּוֹא בְּלִבָּם
 16 וְקִשְׁתוֹתָם תִּשְׁבַּרְנָה׃ טוֹב מַעַט לְצַדִּיק מִהֲמוֹן רַשְׁעִים

רכים

קאָפּיטעל לױ

- 1 צום אויפזעהר איבער די ליעדער פון דוד, גאָט'ס קנעכט.
- 2 איך דיינק אז דער גאָטלאָזער האָט אַ פערברעכערישען וואָרט פֿאַר זיינע
- 3 אויגען : „גאָט איז ניט אזוי שרעקליך !“ אָבער דאָס וואָס ער מאַכט
- 4 אום צו האַסען איהם. די רייד פון זיין מויל איז אונרעכט און בעטרוג,
- 5 ער האָט אויפגעהערט בעטראַכטען, ער האָט אויפגעהערט גוטעס צו
- 6 טהאָן. זאגאר אויף זיין נאָכטלעגער טראַכט ער אונרעכט ; קוים
- 7 שטעלט ער זיך אויף דעם ניט גוטען וועג האַסט ער שוין קיין שלעכטס
- 8 ניט. גאָט ! ביז'ן הימעל איז דיין גנאדע און דיין טרויהייט ביז די
- 9 וואַלקענס. דיין גערעכטיגקייט איז ווי די הויכע בערג דיין אורטהייל
- 10 איז ווי דער גרויסער אָבנרונד — מענשען און טהיערען העלפסטו, גאָט.
- 11 ווי טהייער, אָ גאָט, איז דיין גנאדע ? אָבער די מענשענקינדער וואָס
- 12 שיצען זיך אינ'ם שאַטען פון דיינע פליעגלען. זיינען זאָט פון דאָס
- 13 בעסטע פון דיין הויז, און פון דיין פערגעניגענס-קוואַל טרינקסטו זיי אָן.
- 14 ווארום ביי דיר איז דער לעבענס-קוואַל, דורך דיין לייכטען זעהען מיר
- דאָס ליכט. פערלענגער דיין גנאדע צו די וואָס קענען דיר און דיין
- גערעכטיגקייט — צו די אויפריכטיגע הערצער. זאָל אויף מיר ניט
- טרעטען די פוס פון שטאָלצען און זאָל מיר ניט פערוואַגלען די האַנד
- פון פערברעכער. דאָרטען וואו עס פאלען די וואָס טהוען אונרעכט,
- ווערען זיי פערשטויסען אז זיי זאלען ניט קענען אויפשטעהן.

קאָפּיטעל לױ

- 1 דוד'ס. ערגער זיך ניט צוליעב די שלעכטע און האָב קיין פערדרום איבער
- 2 די וואָס טהוען אונרעכט ; ווארום ווי גראָז וועלען זיי שנעל פער-
- 3 וועלקט ווערען און ווי גרינע גראָז וועלען זיי פערפוילט ווערען.
- 4 פערטרוי אויף גאָט און טהו גוטעס, בלייב אינ'ם לאַנד און זאָל דיין אויפ-
- 5 פיהרונג זיין מיט גלויבען. דאָן וועסטו אין גאָט פערגעניגען גע-
- 6 פינען, ווארום ער וועט דיר געבען וואָס דיין הארץ פערלאַנגט.
- 7 לאַז איבער צו גאָט דיין וועג, פערטרוי אויף איהם — ער וועט (פאר
- 8 דיר) טהאָן.
- 9 ער וועט ארויסבריינגען דיין גערעכטיגקייט העלל ווי דער שיין, און דיין
- 10 רעכט ווי דער מיטען-טאָג-שיין.
- 11 ווארט אויף גאָט'ס הילף און האָף צו איהם, ערגער זיך ניט פון דעם ווע-
- 12 מען עס גליקט — פון אַ מענשען וואָס טהוט אונרעכט.
- 13 שטעה אָב פון צאָרן, פערלאַז אויפגעגונג און ערגער זיך ניט — דאָס
- 14 בריינגט נאָר שלעכטעס.
- 15 ווארום די שלעכטע וועלען פערניכטעט ווערען, אָבער יענע וועלכע האָ-
- 16 פען צו גאָט וועלען בעזיצען דאָס לאַנד.
- 17 אין איין אויגענבליק געהט אונטער דער פערברעכער, דו בעטראַכטסט
- 18 זיין אָרט און ער איז שוין ניטאָ ;
- 19 אָבער די דעמיטהיגע בעזיצען דאָס לאַנד, און האָבען פערגעניגען און
- 20 פיעל פריעדען.
- 21 דער פערברעכער פלאַנט שלעכטס געגען דעם פרומען און קריצט אויף
- 22 איהם זיינע צייהנער.
- 23 אָבער גאָט לאַכט פון איהם — ער זעהט דאָך אז עס איז שוין נאָהענט זיין
- 24 אונגליקס טאָג.
- 25 די פערברעכער עפענען דעם שווערד און ציעלען זייער בויגען, אום צו
- 26 מאַכען פאלען דעם אונטערדריקטען און ארעמען — אויסצושלאַכטען די
- 27 וועלכע געהען אויפ'ן גלייכען וועג.

17 רבים: כי ורועות רשעים תשכרנה וסומך צדיקים
 18 יהוה: יודע יהוה ימי תמימם ונתחלתם לעולם תדנה:
 19 לא יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו: כי רשעים
 21 יאבדו ואיבי יהוה פיקר פרים פלו בעשן פלו: לנה
 22 רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונתון: כי מברכו ירשו
 23 ארץ ומקללו יפרתו: מיהוה מצעדי יגבר פוננו ודרפו
 24 יחפז: כי יפל לא יוטל כי יהוה סומך ידו: נער הויתי
 גם זקנתי ולא דאיתי צדיק נעוב ורעו מבקש לחם:
 26 בלדיוס חונן ומלנה ורעו לברכה: סור מרע ועשה
 27 טוב ושכן לעולם: כי יהוה אהב משפט ולא יעוב את
 28 חסדיו לעולם נשמרו ורע רשעים נכרת: צדיקים
 יירשו ארץ וישכנו לעד עליה: פי צדיק יהנה חכמה ל
 ולשונו תדבר משפט: תורת אלתו בלבו לא תמד
 31 אשרו: צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו: יהוה לא
 32 יעובנו כדו ולא ירשיענו בהשפטו: קנה אל יהוה ושמר
 34 דרכו וירומך לרשת ארץ בהפכת רשעים תראה:
 36 ראיתי רשע עריץ ומתערה באורח רענו: ויעבר והנה
 37 איגו ואבקשהו ולא נמצא: שמרתם וראה ישר פי
 38 אחרית לאיש שלום; ופשעים נשמרו יחדו אחרית
 39 רשעים נכרתה: ותשועת צדיקים מיהוה מעולם בעת
 צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם
 כי חסו בו:

לח

PSAL. XXXVIII. לח

2 מזמור לדוד להקביר: יהוה אל-בקצפה תוכיחני ובחמתך
 תישרני: כיהציד נחתיבי ותנחת עלי ידך: אין-מתם
 4 בבשרי מפני ועמד אין-שלום בעצמי מפני חפאתי:
 5 כיעונתי עברו ראשי כמשא כבד וכבדו ממני: הבאישו
 6

נמו

- 15 זייער שווערד וועט אריין אין זייער האַרץ, און זייערע בויגענס וועלען
 16 צובראַכען ווערען. עס איז בעסער ווייניג פאר דעם פרומען אלס דער
 17 גרויסער פערמעגען פאר די פערברעכערס, ווארום די פערברעכערס
 ארעמס וועלען צובראַכען ווערען, אָבער די פרומע שטיצט גאָט.
 18 גאָט ווייס די פערשיעדענע צייטען פון די אונשולדיגע, זייער ערבטהייל
 19 וועט זיין (ביי זיי) אויף אימער — זיי וועלען ניט פערשעהמט ווערען
 אין אַ שלאַכט צייט, און אין טעג פון הונגער וועלען זיי זאט ווערען.
 20 אָבער די פערברעכער וועלען אונטערנעהן, אַלע פיינד גאָט'ס וועלען פער-
 ניקטעט ווערען ווי די פעטע שעפסען — זיי וועלען אוועק מיט'ן רויך.
 21 דער פערברעכער לייט און בעזאָהלט ניט, אָבער דער פרומער בעשענקט
 22 און ניט אימער. די גאָט'ס געזעגענדע בעזיצען דאָס לאַנד, אָבער זיינע
 23 פערפליכטע ווערען פערניכטעט. פון גאָט איז בעשטימט דעם מענ-
 שען'ס טריט, אָבער זיין וועג איז נאָך זיין אייגענעם פערלאַנג.
 24 זאָגאר ווען ער פאַלט ווערט ער ניט בעשעדיגט, דער וועמען גאָט שטיצט.
 25 איך בין געווען יונג און געוואָרען אַלט, און האָב ניט געזעהען אַ פרומער
 26 זאָל פערלאָזען זיין און זיין קינד זאָל זיין אַ ברויט־בעטלער; ער האָט
 אימער געשאַנקען און געליהען, דערפאר איז זיין קינד געבענטשט.
 27 ווייך אָב פון שלעכטעס און טהו גוטעס, וועסטו אימער אויף דיין אָרט
 28 בלייבען. ווארום גאָט ליעבט גערעכטיגקייט, ער פערלאָזט ניט זיינע
 פרומע וועלכע זיינען אימער פאַרויכטיג; אָבער דעם פערברעכער'ס
 29 קינדער ווערען פערניכטעט. אַז די פרומע בעזיצען אַ לאַנד, בלייבען
 30 זיי אויף איהר אויף אימער. דעם פרומען'ס מויל רעדט קלוגהייט, זיין
 31 צונג רעדט גערעכטיגקייט. דער וואָס אין זיין האַרצען איז זיין גאָט'ס
 32 לעהרע, וועלען זיינע טריט ניט וואַנקען. דער פערברעכער קוקט נאָך
 33 דעם פרומען און וויל איהם טוידטען; אָבער גאָט וועט איהם ניט
 פערלאָזען אין זיין האַנד, און וועט איהם ניט פעראַורטהיילען ווען ער וועט
 34 אין גערעכט קומען. האָף צו גאָט און היט זיין וועג, וועט ער דיר ער-
 הויבען צו בעזיצען דאָס לאַנד און זעהען ווי עס ווערען פערניכטעט די
 35 פערברעכער. איך האָב געזעהען אַ מעכטיגען פערברעכער און אַן איינ-
 36 געוואַרצעלמען ווי אַ היימישער בוים — עס איז אָבער עטוואָס צייט
 אַריבער איז ער שוין ניט געווען, איך האָב איהם געזוכט, ער האָט זיך
 37 אָבער ערגעץ ניט געפונען. בעאַכט אָבער דעם אונשולדיגען און
 בעטראַכט דעם אויפריכטיגען, וואָס פאר אַ ענדע עס האָט דער פריעד-
 38 ליכער מאַן. די זינדיגע ווערען אַלע מיט אַ מאָל פערטיליגט, דער
 39 צוקונפט איז אָנגעשניטען פאר די פערברעכער. די הילף פאר די
 פרומע קומט פון גאָט — ער איז זייער פעסטונג אין אַ צייט פון נויטה,
 40 גאָט העלפט זיי און רעטעט זיי; ער רעטעט זיי פון די פערברעכערס
 און העלפט זיי ווייל זיי פערטרויען אויף איהם.

קאַפיטעל לח

- 1 דוד'ס אַ געזאַנג. צו בעטראַכטען.
 2 גאָט! שטראַף מיר ניט מיט דיין צאָרן, און ציכטיג מיר ניט מיט דיין
 וואַטה.
 3 וואָרום דייןע פּיילען האָבען אַריינגעדורנגען אין מיר זינט דיין האַנד
 דריקט אויף מיר.
 4 עס איז קיין געזונדער פּלאַץ ניטאָ אין מיין קערפּער איבער דיין צאָרן,
 עס איז קיין פריעדען אין מייןע גליעדער איבער מייןע זינד.
 5 וואָרום מייןע זינד שטייגען איבער מיין קאָפּ, זיי זיינען מיר צו שווער
 ווי אַ שווערע לאַסט.
 6 מייןע בייילען פּוילען און רינען, איבער מיין נאַרישקייט.

7 נִמְקוּ חַבּוּרָתִי מִפְּנֵי אֱנֹלָתִי: נַעֲנִיתִי שַׁתִּי עַד־מְאֹד כָּל־
 8 הַיּוֹם לְדַר הַלְבָּתִּי: כִּי־בִסְלִי מָלְאוּ נִקְלָה וְאֵין מָתִים
 9 בְּבִשְׂרִי: נִפּוֹנִתִי וְנִדְבִיתִי עַד־מְאֹד שְׁאַנְתִּי מִנְחַמַת לְבִי:
 10 אֲדֹנָי נִגְדָה כָּל־תַּאֲוֹתַי וְאִנְחַתִּי מִמֶּנּוּ לֹא־נִסְתַּרְתָּ: לְבִי
 11 סָחַרְחַר עֲזָבֵנִי כְחִי וְאוֹר עֵינַי נִסְחָהּ אֵין אִתִּי: אֲהַבִּי ו
 12 וְרַעִי מִנְגִד נִגְעִי יַעֲמֵדוּ וְקִרְוֵבִי מִדְּחַק עֲמֵדוּ: וְיִנְקְשׁוּ ו
 מִבְּקָשִׁי נִפְשִׁי וְדַרְשֵׁי רַעְתִּי דִּבְרוּ הַגּוֹת וּמִרְמוֹת כָּל־
 14 הַיּוֹם יִהְיוּ: וְאֵנִי בַחֲרַשׁ לֹא אֲשַׁמַּע וּבְאֵלִים לֹא יִפְתַּח־
 15 פִּי: וְאֵהוּ בְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַע וְאֵין בְּפִיו תּוֹכְחוֹת: כִּי־
 17 לֶךְ יִהְיֶה הוֹחֵלְתִי אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי: כִּי־אֲמַרְתִּי
 18 פְּרִישׁ־מַחֲוֵרָלִי בְמוֹט רַגְלִי עָלֵי הַגְּדִילוֹ: כִּי־אֲנִי לְצַלַּע
 19 נֶכֶן וּמִכְאוּבֵי נִגְדֵי תְמִיד: כִּי־עֲוֹנֵי אֲנִי אֲדָאנּוּ מִחַטָּאתַי:
 20 וְאֹיְבֵי חַיִּים עֲצַמּוּ וְרַבּוּ שְׂנֵאֵי שָׁקֵר: וּמִשְׁלָמֵי רַעְיָה תַחַת
 22 טוֹבָה יִשְׁמְנוּנֵי תַחַת רְדוּפ־טוֹב: אֶל־תַּעֲזָבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי
 23 אֶל־תִּרְתַּק מִמֶּנִּי: חוֹשָׁה לַעֲזָרְתִּי אֲדֹנָי תִּשׁוּעָתִי:

PSAL. XXXIX. לט

לט

2 א לְמַנְצַח לִידֵיתוֹן מִזְמוֹר לְדָוִד: אָמַרְתִּי אֲשַׁמְרָה דְרָבִי
 מִחַטָּא בַלְשׁוֹנִי אֲשַׁמְרָה לְפִי מִחֶסֶם בְּעַד רָשָׁע לְנִגְדֵי:
 3 נֶאֱלַמְתִּי רוּמִיָּה חֲשִׁיתִי מִטּוֹב וּכְאֹבֵי נַעֲפָר: חֶסֶד־לְבִי ו
 4 בְּקִרְבִי בַהֲגִינִי תִבְעַר־אֵשׁ דִּבְרַתִּי בַלְשׁוֹנִי: הוֹדִיעֵנִי
 5 יְהוָה וּקְצֵי וּמִקֵּת יָמֵי מַה־הִיא אֲרַעַח מַה־חֲדָל אֲנִי:
 6 הִנֵּה טְפָחוֹת וְנִתְתָה יָמֵי וְחִלְתִּי כִאֵין נִיבָד אֶדְכֹּל־כֶּל־הַבֶּל
 7 כָּל־אֲדָם נֶעֱבַ סָלָה: אֶדְכֹּל־בְּצֵלֶם וְתִתְקַדֵּ אֵישׁ אֶדְכֹּל־הַבֶּל
 8 יִחְמוֹן יִצְפָר וְלֹא־יִרַע מִי־אִסְפָּם: וְעַתָּה מַה־קִּנְוִיתִי אֲדֹנָי
 9 תּוֹחֵלְתִי לֶךְ הוּא: מִכָּל־פֶּשַׁעֵי הַצִּילֵנִי חַרְפַת לְבַל אֶל־
 10 תִּשְׁמִנֵנִי: נֶאֱלַמְתִּי לֹא אֶפְתַּח־פִּי כִי אַתָּה עֲשִׂיתִי: הִסֵּר
 12 מִעָלַי נִגְעָה מִחַתְנַת יָדְךָ אֵנִי כְלִיתִי: בְּתוֹכָתוֹת עַל־עֵין ו
 יִסְרַת

ל"ח. ל"ט. ל"י. ל"יא. ל"יב. ל"יג. ל"יד. ל"טו. ל"טז. ל"יז. ל"יח. ל"יט. ל"כ. ל"כא. ל"כב. ל"כג. ל"כד. ל"כה. ל"כו. ל"כז. ל"כח. ל"כט. ל"ל. ל"מ. ל"מא. ל"מב. ל"מג. ל"מד. ל"מה. ל"מו. ל"מז. ל"מח. ל"מט. ל"נ. ל"נא. ל"נב. ל"נג. ל"נד. ל"נה. ל"נו. ל"נז. ל"נח. ל"נט. ל"ס. ל"סא. ל"סב. ל"סג. ל"סד. ל"סה. ל"סו. ל"סז. ל"סח. ל"סט. ל"סז. ל"סח. ל"סט. ל"סז. ל"סח. ל"סט.

- 7 איך בין קרום געוואָרען און זעהר איינגעבויגען, איך געה אַרום אימער
8 פּערשוואַרצט. מיינע געדערם זיינען פול מיט ענטצינדונג און
9 אין מיין קערפּער איז קיין געזונדער אָרט ניטאָ. איך בין פּערשמאַכט
טעט און זעהר ניעדערגעשלאָגען, איך האָב געשריען פון האַרץ־שמערצען:
10 „אָ גאָט! דיר איז בעוואוסט מיין יעדער פּערלאַנג, אויך מיין יעדער
11 זיפּץ איז פון דיר ניט פּערבאַרגען; מיין האַרץ קראַנפט, מיין קראַפט
איז אוועק אויך דאָס ליכט פון מיינע אויגען האָב איך מעהר ניט.
12 מיינע ליעבע און פּריינד שטעהען אין מיין אונגליק פון ווייטען, אויך
13 מיינע נאָהענטע בלייבען פון ווייטען שטעהן. זיי מאַכען נעצען די
וואָס זוכען מיין לעבען, און די וואָס ווינשען מיר שלעכטס רעדען פּער־
14 בדעכעריש — אימער טראַכטען זיי בעטרוג. איך בין אָבער אונגעהיריג
15 ווי אַ מויכער און ווי אַ שטומער וואָס עפּענט ניט זיין מויל. איך בין
ווי איינער וואָס הערט ניט און האָט ניט אין זיין מויל קיין שטראָפּרייד.
16 וואָרום איך האָף צו דיר, גאָט; דו, מיין גאָט, וועסט (פאַר מיר) ענט־
פּרען.
17 איך האָב געדענקט פּיעליכט וועלען זיי זיך פּרעהען אויף מיר, ווען
מיין פּוס האָט געוואַנקט האָבען זיי קעגען מיר שטאָלצירט.
18 איך בין שוין געוואָהנט צו ליידען, מיין שמערץ איז אימער נעבען מיר.
19 ווען איך דערצעהל מיינע זינד בין איך בעזאָרגט פאַר מיין פּערברעכען.
20 מיינע לעבנס־פּיינד זיינען שטאַרק, מיינע אומזיסטע פּיינד זיינען פּיעל.
21 און די וועלכע צאָהלען מיט שלעכטס פאַר גוטס האַסען מיר פאַר מיין
שטערעכען נאָך גוטעס.
22 פּערלאַז מיר ניט, מיין גאָט! ערווייטער זיך ניט פון מיר.
23 אייף מיין רעטונג, מיין גאָט — מיין הילף!“
- קאַפיטעל ל מ
- 1 פאַר ידותון, דער אויפּזעהר איבער דוד'ס געזאַנגען.
2 איך האָב בעשלאָסען: „איך וועל פאַרויכטיג זיין אין מיין אויפּפיהרונג
ניט צו זינדיגען מיט מיין צונג, איך וועל האַלטען אַ שלאָס אויף מיין
מויל זאָלאַנג דער פּערברעכער איז נעבען מיר.“
3 איך בין פּערשטומט געוואָרען שווייגענדיג — איך האָב געשוויגען ווען
מיר איז גוט געווען אויך ווען מיין וועהטאָג איז אונערטרעגליך געוואָרען.
4 עס איז אָבער ערהיצט געוואָרען מיין האַרץ אין מיר, אין מיינע געדאַנ־
קען האָט אַ פּייער געברענט, דאַן האָב איך גערעדט מיט מיין (איינגע־
האַלטענע) צונג:
5 „מאָך, גאָט, איך זאָל וויסען מיין ענדע, ווי גרויס איז דאָס מאָס פון
מיינע טעג, לאָמיר וויסען ווי אונדויערהאַפט איך בין!“
6 מיינע טעג האָסטו מיר מיט שפּאַנען מיר געגעבען, מיין געדויערען איז
ניכטס געגען דיר — אַלעס איז אונדויערהאַפט! אַלע, אימער עקזיס־
טירענדע, מענשען!
7 יעדער מענש געהט נור ארום אין פינסטערניס, אוננצויג איז זייער גע־
רויש — דער וואָס זאַמעלט אָן פּערמעגען ווייס ניט ווער עס וועט דאָס
פּערשווענדען.
8 אַלזאָ וואָס איז מיין ערוואַרטונג, גאָט! איך האָף נור צו דיר:
9 „רעטע מיר פון אַלע מיינע זינד, מאָך מיר ניט צו שאַנדע פאַר דעם אונ־
מענשען.“
10 איך בין פּערשטומט געוואָרען און מיין מויל ניט געעפּענט ווייל דו האָסט
אָזוי בעשטימט.
11 נעהם אַראָב פון מיר דיין שטראָף, פון דעם אנגריף פון דיין האַנד בין
איך פּערניכטעט געוואָרען.

יִפְרֹת אִישׁ וַתִּמַּסּ כַּעֲשׂ חַמּוּדוֹ אֶךְ הַבֵּל כָּל־אֲדָרָם סָלַח׃
 שְׁמֹעָה תַפְלְתִי ׀ יְהוָה וְשׁוֹעֲתִי ׀ הֲאִוִּינָה אֶל־דַּמְעֹתַי אֶל־
 תַּחֲרֹשׁ כִּי גַר אֲנֹכִי עִמָּךְ תּוֹשֵׁב כָּל־אֲבוֹתַי׃ הַשֵּׁע מִמֶּנִּי
 וְאֶבְלִינָה בְּטָרָם אֶלְךָ וְאִינִי׃

מ

PSAL. XL. מ

לְמַנְצֶחַ לְדָוִד מִזְמוֹר׃ קִנְיָה קִנִּיתִי יְהוָה וַיֵּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע א
 שׁוֹעֲתִי׃ וַיַּעֲלֵנִי ׀ מִבּוֹר שְׁאוֹן מִיַּיִט הַגֹּן וַיִּקַּם עַל־סַלְע
 רִגְלִי כַּוְנֵן אֲשֶׁר־י׃ וַיִּתֵּן בְּפִי ׀ שִׁיר חֲדָשׁ תְּהִלָּה לְאֱלֹהֵינוּ
 יִדְאוּ רַבִּים וַיִּירָאוּ וַיִּבְטְחוּ בַיהוָה׃ אֲשֶׁר־יִזְכָּר אֲשֶׁר־ה
 שֵׁם יְהוָה מִבְּטָחוֹ וְלֹא־פָנָה אֶל־רִגְלָיִם וְשָׁטִי כִנּוּב׃ רַבּוֹת
 עֲשִׂיתָ ׀ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי נַפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחֲשַׁבְתֶּיךָ אֱלֵינוּ
 אֵין ׀ עָרַךְ אֶלְיָךְ אֲנִיָּדָה וְאֶדְבַּרְהָ עֲצָמוֹ מִסִּפְר׃ וְכַח
 וּמִנְחָה ׀ לֹא־חִפְצָתָ אֲנִים כְּרִיתָ לִי עֹלָה וְחִטָּאָה לֹא
 שָׁאַלְתָ׃ אִזּוֹ אָמַרְתִּי הִנֵּה־בָאתִי בַּמְּנִלְת־סִפְר כְּתוּב עָלַי׃
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אֱלֹהֵי חִפְצָתִי וְתוֹרַתְךָ כְּתוּב מִעַי׃ בַּשִּׁרְתִּי
 צִדְקָךְ ׀ בְּקִהְל רַב הִנֵּה שִׁפְתִי לֹא אֶכְלָא יְהוָה אַתָּה יָדַעְתָ׃
 צִדְקַתְךָ לֹא־כִפִּיתִי ׀ כְּתוּב לִבִּי אֲמוּנָתְךָ וּתְשׁוּעָתְךָ אֲמַרְתִּי
 לֹא־כִחַדְתִּי חֲסִדְךָ וְאֲמַתְךָ לְקִהְל רַב׃ אַתָּה יְהוָה לֹא־
 תִּכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֲסִדְךָ וְאֲמַתְךָ תָּמִיד וְצָרוּנִי׃ כִּי
 אֶפְפוּ עָלַי רַעוֹת עַד־אֵין מִסִּפְר הַשִּׁינֹנִי עֹנֵתִי וְלֹא־יִכְלֹתִי
 לְרַאוֹת עֲצָמוֹ מִשְׁעָרוֹת רֹאשִׁי וְלִפִּי עֹנְבֵנִי׃ רָצָה־יְהוָה
 לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעֹזְרֹתִי הוֹשֵׁה׃ יָבִשׁוּ וַיַּחֲפְרוּ ׀ נַחַד מִבְּקִשֵׁי
 נַפְשִׁי לְסַפּוֹתָהּ יִסְגּוּ אַחֲזֹר וַיִּכְלְמוּ חִפְצֵי רַעֲתִי׃ יִשְׁמוּ
 עַל־עַקֵּב בְּשִׁתָּם הַאֲמָרִים לִי הָאֵחָ ׀ הָאֵחָ׃ יִשְׁשׂוּ ׀ וַיִּשְׁמְדוּ׀
 כֶּךְ כָּל־מִכְּבָדְשֶׁיךָ וְאֲמָרוּ תָּמִיד יִגְדַּל יְהוָה אֱלֹהֵי תְשׁוּעָתְךָ׃
 וְאֵנִי ׀ עָנִי וְאֲבוּיֹן אֲדֹנָי יִחַשְׁבֵׁ לִי עֹזְרֹתִי וּמִפְּלִטֵי אַתָּה
 אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי־אֲחֵר׃

למנצח

- 12 ווען דו ציכטינסט א מענשען מיט שטראף פאר זיינע זינד, מאכסטו ווי ווערימפרעס צו פאלען זיין שעהנעם קערפער — נאָר אונדויערהאַפּט איז די גאַנצע מענשהייט אימער !
- 13 הער אויס מיין געבעט, גאָט ! האָרד אויס מיין שרייען, זיי ניט גלייכגילטיג צו מיין טרעהרען, וואָרום איך בין אַ וואַנדערער ביי דיר, און איינזאָהד נער ווי אַלע עלטערען מיינע.
- 14 לאָז מיר אָב אום איך זאָל זיך קרעפטיגען, איידער איך געה אוועק און ווער פערשוואונדען.

קאָפיטעל מ

- 1 צום אויפזעהער איבער דוד'ס געזאַנגען.
- 2 איך האָב אימער געהאַפּט צו גאָט, ער האָט זיך געווענדעט צו מיר און אויסגעהערט מיין שרייען.
- 3 ער האָט מיר ארויסגענומען פון רוישענדען גרוב, פון זומפיען לעהם, און האָט אויף אַ פּעלז מיין פּוס געשטעלט — פּעסט געמאַכט מיין טריט.
- 4 ער האָט מיר אין מויל אַריינגעגעבען אַ נייע ליעד — אַ לויבליעד צו אונזער גאָט (זאָלען דאָס פּיעל בעטראַכטען און פּירכטען און פּערטרויען אויף גאָט):
- 5 וואויל איז דעם מאַן וועלכער מאַכט גאָט זיין פּערטרויען און ווענדעט זיך ניט צו שטאַלצע וואָס קעהרען זיך נאָך ליגען.
- 6 פּיעל האָסטו אויפגעטהאָן, עוויגער גאָט מיינער ! דייע וואונדערבארע פּלענער וועגען אונז. איך וויל עס ארויסזאָגען ביזטו אָבער אונבעגרייפֿ באַר, איך וויל וועגען זיי רעדען — עס איז אָבער צופּיעל זיי צו דער-צעהלען.
- 7 שלאַכט אָדער שפּייזאָפּפּערס ווילסטו ניט — האָסטו מיר אַנצהערען געגעבען — פּייער אָדער זינד־אָפּפּער פּערלאַנגסטו ניט ;
- 8 דאָן האָב איך בעשלאָסען איך מוז קומען מיט דעם ראַל־בוך וואָס איז מיר פּאַרגעשריבען,
- 9 ד. ה. איך שטרעב, גאָט, צו טהאָן דיין ווילען און דיין לעהרע איז ביי מיר אינ'ם האַרצען.
- 10 איך האָב אימער דערצעהלט דיין גערעכטיגקייט אין אַ גרויסע פּער-זאַמלונג. איך וועל מיינע ליפּען ניט פּערשליעסען, דו, גאָט, ווייסט דאָך.
- 11 דיין גערעכטיגקייט האָב איך ניט געהאַלטען פּערבאַרגען אין מיין האַר-צען, דיין טרייהייט און הילף האָב איך דערצעהלט פּאַר אַ גרויסע פּער-זאַמלונג — איך האָב ניט פּערלייקענט דיין גנאדע און וואהרהייט.
- 12 אויך דו, גאָט, נעהם ניט צו פון מיר דיין גנאדע און וואהרהייט — זאָלען זיי מיר אימער בעוואכען.
- 13 ווארום עס האָבען מיר ארומגעריןגעלט אונגליקען אָהן אַ צאָהל, מיינע זינד האָבען מיר פּעררוקט איידער איך האָב זיך ארומגעזעהען זיי זיינען מעהר אַלס די האָאר פון מיין קאָפּ — איך בין מוטהלאָז געוואָרען.
- 14 וויליג איין, גאָט, מיר צו רעטען, אייל, גאָט, צו מיין הילף !
- 15 זאָלען ווערען צו שאַנדע און צו שפּאַט אַלע וואָס זוכען מיין לעבען צו פּערניכטען, זאָלען פּאַררוקט ווערען צוריק און בעלידיגט ווערען די וואָס ווינשען מיר בייז.
- 16 זאָלען זיי פּערוויסט ווערען אויף זייער שענדליכען טריט (וועג) די וואָס זאָגען אויף מיר : „א פּרייד ! א פּרייד“ !
- 17 און זאָלען זיך פּרעהען מיט דיר אַלע וואָס בעטען צו דיר, זאָלען זיי אײַ-מער זאָגען, די וועלכע לויבען דיין נאָמען : „גאָט איז גרויס“ !
- 18 אויך מיר בעדריקטען און ארעמען בעטראַכט גאָט, דו ביזט מיין הילף און מיין רעטער — פּערליינגער ניט, מיין גאָט !

PsAL. XLI. מא

מא

2 א לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־הַלְל בַּיּוֹם לְרַעַה
 3 יִמְלִטְהוּ יְהוָה: יְהוָה וְיִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחַדְהוּ יִאֲשֶׁר בְּאָרֶץ
 4 וְאַל־תִּתְנַהֲוּ בְנַפְשׁ אִיבֵיו: יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דָּוִד
 5 ה כָּל־מִשְׁכְּבוֹ הִפְכַת בְּחַלְיוֹ: אֲנִי אָמַרְתִּי יְהוָה חַנּוּן רַחֵמָה
 6 נַפְשִׁי כִּי־תִמְאֲתִי לָךְ: אִיבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מִתִּי לְמוֹת
 7 וְאֶבְדֶּ שְׁמוֹ: וְאִסְבֵּא לְרֵאוֹת וְשׂוֹא יִדְבַר לְבִי יִקְבֹּץ
 8 אָזֶן לֹא יֵצֵא לַחֲוִץ יִדְבַר: יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל־שֹׁנְאֵי
 9 עָלַי וַיִּחְשְׁבוּ רַעַה לִי: דְּבַר־בְּלִיעַל יִצְוֶק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב
 10 לְאִי־וֹסֵף לְקוֹם: גַּם אִישׁ־שְׁלוֹמִי וְאֲשֶׁר־בְּטַחְתִּי בּוֹ
 11 אוֹכַל לַחֲמִי הִגְדִּיל עָלַי עֵקֶב: וְאַתָּה יְהוָה חַנּוּן וְחַיִּימָנִי
 12 וְאַשְׁלֵמָה לְהֵם: בְּנֵאת יִדְעֵתִי כִּי־חִפְצָתְךָ בִּי כִי לֹא־רָדִיעַ
 13 אִיבֵי עָלַי: וְאֲנִי בַתְּמִי תִמְכַּתְךָ בִּי וְתִצְיַבְנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם:
 14 כִּי־רָדַד יְהוָה וְאַלְהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

ספר שני

LIBER SECUNDUS.

PsAL. XLII. מב

מב

2 א לַמְנַצֵּחַ מִשְׁכִּיל לְבִנְיָמִן: כְּאִיל תְּעַרְגַּנְי עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם
 3 בֶּן נַפְשִׁי תְעַרְגַּנְי אֱלֹהִים אֱלֹהִים: צְמֵאָה נַפְשִׁי וְלֵאלֹהִים
 4 לְאֵל חַי מִתִּי אֲבֹא וְאֶרְאֶה פְנֵי אֱלֹהִים: הִתְהַלְלִי רַמְעֵתִי
 5 לְחֵם יוֹמָם וְלֵילָה כְּאָמַר אֱלֵי כָּל־הַיּוֹם אֵינִי אֱלֹהִים:
 6 ה אֱלֹהִי אֶזְכְּרֶה וְאֲשַׁכְּחֶה עָלַי וְנַפְשִׁי כִּי אֶעְבְּרֶה בְּסֶף אֲדָמָה
 7 עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הִמְזִן חוּגְגִי: מַה־ד
 8 תִּשְׁתַּחֲוֶה וְנַפְשִׁי וְתַהַמִּי עָלַי הוֹחֲלִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד
 9 אֲדֹנָי יִשׁוּעוֹת פְּנֵיו: אֱלֹהֵי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל־כֵּן
 10 אֶזְכְּרֶךָ מֵאָרֶץ יִרְהֹן וְחַרְמוֹנִים מֵהַר מַצְעַר: תְּהוֹם אֶל־

תהום

קאפיטעל מא

- 1 צום אויפזעהער איבער דוד'ס געזאנגען.
- 2 וואויל איז דעם ווער עס בעטראכט דעם אָרעמען, אין אַ טאָג פון נויטה
- 3 וועט איהם גאָט רעמען. גאָט וועט איהם אָבחיטען און ביין לעבען
- 4 האַלטען, ער וועט זיין גליקליך אינ'ם לאַנד און דו וועסט איהם ניט איר
- 5 בערגעבען אינ'ם פערלאנג פון זיינע פיינד. גאָט וועט איהם שטיצען
- 6 אויפ'ן קראַנקען בעט, זיין געלעגער האַסטו אימער געביטען ווען ער איז
- 7 קראַנק. איך זאָג בעגנאָדיג מיר, גאָט ! הייל מיין זעלע אָבוואָהל איך
- 8 האָב צו דיר געזינדיגט. מיינע פיינד רעדען שלעכטס אויף מיר : „ווען
- 9 וועט ער שוין שטאַרבען און זיין נאָמען וועט פערניכטעט ווערען ?“
- 10 און ווען ער קומט מיר זעהען, רעדט ער פאַלשקייט, ער בעהאַלט אין זיך
- 11 זיין אונרעכט, ווען ער געהט אַרויס אין גאַס דאָן רעדט ער.
- 12 אַלע מיינע פיינד סוד'ען זיך וועגען מיר, זיי טראַכטען וועגען מיר
- 13 שלעכטס :
- 14 „א אונהיילבארע קראַנקהייט איז אין איהם אריין, קוים האָט ער זיך
- 15 אוועקגעלעגט וועט ער שוין מעהר ניט אויפשטעהן.“
- 16 אויך מיינע פריעדליכע לייטע, אויף וועמען איך האָב זיך פערטרויט —
- 17 מיין ברויט עסער — האָט אויף מיר הויכגעהויבען די פוס.
- 18 אָבער דו, גאָט, בעגנאָדיג מיר און הויב מיר אויף, אום איך זאָל זיי
- 19 קענען באַצאָהלען.
- 20 דערפון שליעס איך אז דו ליעבסט מיר, וואָס מיין פיינד טריאומפירט
- 21 ניט איבער מיר.
- 22 איבער מיין אונשולד שטיצטו מיר און מאַכסט מיר אימער שמעהן פאַר
- 23 דיר.
- 24 געלויבט איז דער עוויגער, גאָט פון ישראל, פון אַלע צייטען ביז אייביג.
- 25 אמן, אמן.

ס פ ר ש נ י

קאפיטעל מא

- 1 צום אויפזעהער. אַ בעטראַכטונג פון קרח'ס זיהן.
- 2 ווי אַ הירשקוה שמאַכטעט צום וואַסער-קוואַל, אזוי שמאַכט מיין זעלע
- 3 צו דיר, אַלמעכטיגער !
- 4 מיין זעלע דורשטעט צום אַלמעכטיגען — צום לעבעדיגען גאָט ; ווען
- 5 וועל איך שוין קומען און ערשיינען פאַר גאָט ? !
- 6 מיינע טרעהרען זיינען ביי מיר ווי שפייז, ביי טאָג און ביי נאַכט, ווייל
- 7 מען פרעגט מיר אימער : „וואו איז דיין גאָט ?“
- 8 אן דאָס ווען איך דערמאָהן זיך גים איך מיר אויס מיין זעלע : ווען
- 9 איך פלעג געהן מיט אַ געזעלשאַפט, איך פלעג מיט זיי שפרייזען ביז
- 10 גאָט'ס הויז מיט אַ גערויש פון געזאַנג און דאַנק, אַ טאַנצענדע פערזאַמל
- 11 לונג.
- 12 וואָס ביזטו ניעדערגעשלאָגען, מיין זעלע, און אונצופריערען מיין צאָר-
- 13 טע ? האָף צו גאָט, וועמען איך וועל נאָך לויבען ; אין זיין געגענווארט
- 14 איז הילף.
- 15 מיין גאָט ! מיין זעלע איז מיר ניעדערגעשלאָגען, ווען איך דערמאָהן
- 16 דיר פון ירדן-לאַנד און די קליינע בערגלאַך פון הרמון.
- 17 איין קוואַל צום אנדערען רופט אויס מיט אַ ברויזען פון דייע וואַסער-
- 18 פאַלען ; אַלע דייע וואַסערברונען און וועללען זיינען איבער מיר אַריבער

תָּחֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל־מִשְׁפָּרֶיךָ וְגִלְיָה עָלַי עֲבָרוּ׃
 9 יוֹמָם וַיְצַוָּה יְהוָה וַחֲסִדּוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי תִפְלָה לְאֵל
 חַיִּי׃ אֹמְרָה לְאֵל סִלְעִי לָמָּה שָׁכַחְתָּנִי לְמַה־קָּרַר אֱלֹהֵי
 11 בְּלֶחֶץ אֹיִב׃ בְּרִצָּח וּבְעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוּרְרֵי בְּאֲמָרָם
 אֵלַי כָּל־יְהוֹם אֵינָה אֱלֹהִים׃ מַדַּת־שִׁתּוּחַחֵי וּנְפֹשִׁי וּמַה־
 12 תַּהֲמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעַת פָּנָי וְאֱלֹהֵי׃

מג

Psal. XLIII. מג

שָׁפַטְנִי אֱלֹהִים וְדוֹיְבַת רִיבֵי מִנּוּי לֹא־חֲסִיד מֵאִישׁ מִרְמָה *
 2 וְעוֹלָה תִפְלַמְנִי׃ כִּי־אֵתָּה אֱלֹהֵי מִעוּי לָמָּה וְנָחַתְנִי לְמַה־
 3 קָרַר אֶתְהַלֵּךְ בְּלֶחֶץ אֹיִב׃ שָׁלַח־אוֹרֶךָ וְאַמְתַּךְ הַמָּה
 4 יִנְחוּנִי יְבִיאוּנִי אֶל־הַר־קֹדֶשְׁךָ וְאֶל־מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ׃ וְאָבוֹאֶנָּה וְ
 אֶל־מִנְבַּח אֱלֹהִים אֶל־אֵל שִׁמְחַת נְיָלִי וְאוֹדֶךָ בְּכִנּוֹר
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵי׃ מַדַּת־שִׁתּוּחַחֵי וּנְפֹשִׁי וּמַדַּת־הַמְּי עָלַי ה
 הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעַת פָּנָי וְאֱלֹהֵי׃

מד

Psal. XLIV. מד

לְמַנְצַח לְבַנְי־קִרְחַ מִשְׁכִּיל׃ אֱלֹהִים וּבְאֹזְנֵינוּ שָׁמְעֵנוּ * א
 2 אֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ־לָנוּ פֶּעַל־פְּעֻלַת בְּיַמֵּיהֶם בְּיַמֵּי קָדָם׃ אֵתָּה וְ
 3 יְדֶךָ גוֹיִם הוֹרֵשֶׁת וְהַטָּעִים תִּרְעַע לְאֲמִים וְהַשְׁלַחֶם׃ כִּי
 4 לֹא בַחֲרָבָם יִרְשׁוּ־אֶרֶץ וְרוּעֵם לֹא־הוֹשִׁיעָה לָמוֹ כִּי־
 5 יִמְיָנָה וְרוּעֵה וְאוֹר פָּנֶיךָ כִּי רָצִיתָם׃ אֵתָּה־הוּא מִלְכֵי ה
 6 אֱלֹהִים צוּה יִשׁוּעוֹת יַעֲקֹב׃ בָּךְ צָרֵינוּ נִגְנַח בְּשִׁמְךָ נָכּוּס
 7 קָמִינוּ׃ כִּי לֹא בַקְּשֵׁתִי אֲבַטַּח וְחַרְבִּי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי׃ כִּי
 8 הוֹשַׁעְתֵּנוּ מִצָּרֵינוּ וּמִשְׁנֵאֵינוּ הַבִּישׁוֹת׃ בְּאֱלֹהִים הִלַּלְנוּ
 9 כָּל־יְהוֹם וּשְׁמֶךָ וְלְעוֹלָם נֹדַה סֵלָה׃ אֶף־וְנָחַת וְתַכְלִימֵנוּ
 10 וְלֹא־תִצָּא בְּצַבָּאוֹתֵינוּ׃ תִּשׁוּבְנוּ אַחֲרֵי מִנְיָצַר וּמִשְׁנֵאֵינוּ
 11 שָׁסוּ לָמוֹ׃ תִּתְנֵנוּ כְּצֹאן מֵאֲכָל וּבְנוֹזִים וְרִיתָנוּ׃ תִּמְכַּר
 12 עֲמֶךָ כְּלֵא־הוֹן וְלֹא־רְבִית בְּמַחֲרִיהֶם׃ תִּשְׁימֵנו חֲרַפָּה
 14

לשכנינו

- 9 „ביי טאָג זאָל גאָט בעפעהלען זיין גנאדע און ביי נאָכט זאָל זיין געזעך שאפט זיין מיט מיר“ — איז מיין געבעט צו מיין לעבעדיגען גאָט.
- 10 איך זאָג צו גאָט: „מיין פעלו!“ וואָרום האָסטו מיר פאָרגעסען? וואָס רום זאָל איך אַרומגען פערשוואַרצט איבער די דריקונג פון פינדל?
- 11 מיט אַ גרויזאַמקייט וואָס געהמט דורך די גליעדער האָבען מיר געלעבט טערט מיינע בעדריקער זאָגענדיג אימער צו מיר: „וואו איז דיין גאָט“?
- 12 וואָס ביזטו ניעדערגעשלאָגען מיין זעלע? וואָס ביזטו אונצופריעדען, מיין צארטע? האָף צו גאָט, וועמען איך וועל נאָך לויבען, מיין הויפט־הילף און מיין גאָט.

קאָפיטעל מן

- 1 אורטהייל מיר, גאָט, און שטרייט מיין שטרייט; פון אַן אופרינדליכען מענשען, אַ מאַן פון בעטרוג און אונרעכט זאָלסטו מיר רעמען.
- 2 דו ביזט דאָך מיין גאָט און פעסטונג, וואָרום האָסטו מיר פערלאָזען? וואָרום זאָל איך אַרומגען פערשוואַרצט איבער די דריקונג פון פינדל?
- 3 שיק דיין ליכט און דיין וואַהרהייט, זאָלען זיי מיר פיהרען און ברענגען צו דיין הייליגען באַרג און צו דייןע וואַהנונגען. אום איך זאָל קענען קומען צו גאָט'ס אַלטהאַר, צום גאָט וואָס איז מיין פרייד און צופריעדענ־הייט, און דאַנקען דיר מיט אַ פיעדעל, מיין אַלמעכטיגער גאָט.
- 5 וואָס ביזטו ניעדערגעשלאָגען מיין זעלע? וואָס ביזטו אונצופריעדען, מיין צארטע? האָף צו גאָט וועמען איך וועל נאָך לויבען — ער איז מיין הויפט־הילף און מיין גאָט.

קאָפיטעל מד

- 1 צום אויפזעהער. אַ בעטראַכטונג פון קרה'ס זיהן.
- 2 גאָט! מיר האָבען מיט אונזערע אויערען געהערט, אונזערע עלטערען האָבען אונז דערזעהלט וועגען אַ טהאַט, וואָס דו האָסט אין זייערע צייטען געטהאָן — אין די אַלטע צייטען.
- 3 דו זעלבסט, מיט דיין האַנד האָסטו פעריאַגט פעלקער און צושפרייטסט זיי.
- 4 וואָרום ניט מיט וייער שווערד האָבען זיי ערוואַרבען דאָס לאַנד, ניט זיי־ער מאַכט האָט זיי געהאַלפּען — בלויז דיין רעכטע האַנד, דיין מאַכט און דאָס לייכטען פון דיין געזיכט, ווען דו האָסט זיי דיין צושטימונג געגעבען.
- 5 דו, גאָט, ביזט דאָס מיין קעניג, בעפעהל הילף פאַר יעקב.
- 6 דורך דיר וועלען מיר שטויסען אונזערע בעדריקער, דורך דיין נאָמען וועלען מיר טרעמען אויף אונזערע גענגער.
- 7 איך בין ניט פערטרויט אויף מיין בויגען, ניט מיין שווערד העלפט מיר — דו האָסט אונז אימער געהאַלפּען פון אונזערע בעדריקער, און צו שאַנדע געמאַכט אונזערע האָסער.
- 9 פאַר די אַלמאַכט לויבען מיר אימער, און דאַנקען שטענדיג דיין נאָמען.
- 10 זאָגאר ווען דו האָסט אונז פערואַרפען און בעליידיגט ווען דו געהסט ניט מיט אונזערע אַרמען;
- 11 דו האָסט אונז געמאַכט צוריק ציהען זיך פון'ם פינדל ווען אונזערע האָסער האָבען פאַר זיך אַלעס צורויבט;
- 12 דו האָסט אונז געמאַכט פאַר שפּייז־שעפעסען ווען דו האָסט אונז צושפרייט אונטער די פעלקער;
- 13 דו פערקויפט דיין פאַלק פאַר אַ קליין פרייז און האָסט ניט פיעל גענומען פאַר אויסבייטען זיי;
- 14 דו האָסט אונז געמאַכט צו שאַנדע פאַר אונזערע שכנים, צו געלעכטער און שפּאַט פאַר אונזערע אַרומיגע;

טו לִשְׁכֵנֵינוּ לְעַג וְקָלָם לְסִבְיֹותֵינוּ: הִשִּׁימֵנו מִשָּׁל בְּנוֹיָם
 16 מְנוּד רֹאשׁ בַּלְּאָמִים: כָּל־הַיּוֹם כְּלִמְתֵי נִגְדֵי וּבִשְׂת פָּנַי
 17 כִּסְתֵנִי: מִכּוֹל מִחֶרֶף וּמִגֶּחַף מִפְּנֵי אֹיֵב וּמִתַּנְקָם: כָּל־
 18 זֹאת בְּאֵתָנוּ וְלֹא שִׁכְחֵנּוּ וְלֹא־שִׁפְרְנוּ בְּבִרְיֹתָהּ: לֹא־
 כ נָסוּג אַחֲזֹר לִבֵּנוּ וְתַט אֲשֶׁרֵינוּ מִנִּי אֲרֻחָהּ: כִּי דִבִּיתֵנוּ
 21 בַּמָּקוֹם תַּעֲיִם וְחִכָּם עָלֵינוּ בְּצִלְמוֹת: אִם־שִׁכְחֵנוּ שֵׁם
 22 אֱלֹהֵינוּ וּנְפָרֵשׁ כְּפִינוּ לֹאֵל זָר: הֲלֹא אֱלֹהִים יַחְקֵר־זֹאת
 23 כִּי הוּא יָדַע תַּעֲלָמוֹת לֵב: כִּי־עֲלִיף דַּחֲנוּנוּ כָּל־הַיּוֹם
 24 נִחְשָׁבֵנוּ כְּצֹאן טִבְחָהּ: עֹדֶה וְלִמָּה תִישָׁן אֲדֹנָי הֲלֹנִיצָה
 כה אֶל־תִּזְנַח לְנִצָּח: לִמָּה פָּנֶיךָ תִסְתִּיר תִשָּׁכַח עֵינֵינוּ וְלִחְצֵנוּ:
 26 כִּי שָׁחָה לְעַפְר נַפְשֵׁנוּ דָבַקָה לָאָרֶץ בְּמַגְנוּ: קוּמָה עֲזֹרְתָהּ
 27 לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חִסְדֶּךָ:

Psal. XLV. מה

מה

א לְמַנְצֵחַ עַל־שֹׁשְׁנִים לְבִנְיָקִרַח מִשְׁפִּיל שִׁיר יְדִידָתִי:
 2 רָחֵשׁ לִבִּי וְדַבֵּר טוֹב אֲמַר אֲנִי מַעֲשֵׂי לְמֶלֶךְ לְשׁוֹנֵי עַטּוֹ
 3 סוֹפֵר מְהִיר: יַפְיִפִּית מִבְּנֵי אָדָם תּוֹצֵק הֵן בְּשַׁפְתוֹתֶיךָ
 4 עֲלִיפֵן בְּרִכָּה אֱלֹהִים לְעוֹלָם: חֲנוּד חֶרֶבֶךָ עַל־יָרֶךְ נִבְּוֹד
 ה הַיּוֹדֶךָ וְהַדְרֶךְ: וְהַדְרֶךְ אֲצִלָּח רִכְבַּ עַל־דְּבַר־אֱמֶת וְעֲנֹהֶיךָ
 6 צֹדֵק וְתוֹרָה נִדְרָאוֹת יִמִּינֶךָ: חֲצִיף שְׁנוֹנִים עֲמִים תַּחֲתֶיךָ
 7 יַפְלֹוּ בְּלֵב אֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ: כִּסְאֶךָ אֱלֹהִים עוֹלָם וְעַד שִׁבְט
 8 מִיִּשְׂרָאֵל שִׁבְט מַלְכוּתֶךָ: אֲתַבֵּת צֹדֵק וְתִשְׁנֵא רִשְׁעֵ עַל־
 9 בֵּן וּמִשְׁחָךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שָׁמֹן שִׁשׁוֹן מִחֶבְרֶךָ: מִר
 וְאַהֲלוֹת קַצִּיעוֹת כָּל־בְּגֹדֶיךָ מִדְּהִיכָלִי שֵׁן מִנֵּי שִׁמְחוּךָ:
 י בְּנוֹת מַלְכִים בִּיקְרוֹתֶיךָ נִצְבָּה שִׁגְל לִימִינֶךָ בְּכַתֵּם אוֹפִיר:
 11 שִׁמְעִי־בַת וְרֵאִי וְהִטִּי אוֹנֶךָ וְשִׁכְחֵי עֲמֹךָ וּבֵית אָבִיךָ:
 12 וַיִּתְּאוּ הַמֶּלֶךְ יַפְיָךְ כִּי הוּא אֲדֹנֶיךָ וְהַשְׁתַּחֲוִי־לוֹ: וּבַת־
 13 צַר וּבְמִנְחָה פָּנֶיךָ יִחַלוּ עֲשִׂירֵי עָם: כָּל־כְּבוֹדָהּ בַּת־מֶלֶךְ
 14

פנימה

- 15 דו האָסט אונז געמאַכט פאַר אַ שפּריכוואָרט אונטער די פעלקער, אַ בער-
 16 דויערונג ביי די נאַציאָנען; אימער איז מיין בעליידונג קענען מיר
 17 און מיט שאַנדע ווערט מיין געזיכט פּערדעקט. פון די שטימע פון
 18 זירלער און לעסטערער, פון פיינד און ראכענענעמער — זאָגאַר ווען
 דאָס אַלעס איז אויף אונז געקומען האָבען מיר דיר ניט פאַרגעסען, מיר
 19 זיינען ניט פאַלש געווען אין דיין בונד: אונזער האַרץ האָט זיך ניט
 צוריק געצויגען און אונזער טריט האָט ניט אָבגעגעווויכט פון דיין וועג.
 20 זאָגאַר ווען דו האָסט אונז פּערוואָרפען וואו עס געפינען זיך שאקאלען און
 21 פאַרדעקט אונז מיט אַ טוידט פינסטערנים — האָבען מיר דאָן פּער-
 נעסען דעם נאָמען פון אונזער נאָט? האָבען מיר אויסגעשפּרייט אונזערע
 22 הענד צו אַן אַנדער נאָט? נאָט ווייס דאָך דאָס, ווארום ער ווייס די
 23 פּערבאָרגעניסען פון האַרצען. איבער דיר ווערען מיר אימער געמאָר-
 24 דעט, מיר ווערען גערעכענט ווי שלאכט־שעפּסען. וואך אויף, נאָט!
 ווארום שלאָפּסטו? מונטער זיך אויף און פּערוואַרף אונז ניט אויף איי-
 25 בן! ווארום פּערבאָרגענטו דיין געזיכט פאַרגעסענדיג אונזער ארמוטה
 26 און בערריקונג? אונזער זעלע איז שוין געבויגען צו שטויב, אונזער
 27 קערפּער קלעפט שוין צו דער ערד — שטעה אויף, אונזער הילפּע!
 בעפּריי אונז צוליעב דיין נאָמען.

קאַפּיטעל מה

- 1 צום אויפזעהער איבער די ראזען. אַ בעטראַכטונג פון קרח'ס זיהן —
 אַ ליעבע־ליעד.
 2 מיין האַרץ טראַכט אַ גוטע זאָך — איך דענק: מיינע טהאַטען זיינען
 קיזערליך, מיין שפּראַך איז אַ פּעדער פון אַ געאיבטען שרייבער.
 3 דו ביזט שעהנער פאַר אַלע מענשענקינדער, אַננעהמיגקייט איז אריינ-
 געגאַסען אין דייןע ליפּען, ווייל נאָט האָט דיר אימער געבענשט.
 4 גורט אָן דיין שווערד אויפ'ן זייט, העלד — דאָס איז דיין פּראַכט און
 שעהנהייט.
 5 מיט דינען שעהנהייט דינע זאָל דיר געלינגען אַרױפּצושטייגען מיט וויכ-
 טיגע ווערטער, דעמוטה און גערעכטיגקייט, און דיין רעכטע האַנד וועט
 דיר וויזען שרעקליכע טהאַטען.
 6 דינע שאַרפע פּיילען [דינע אונטערטהאַנע פעלקער] וועלען פאַלען אין
 האַרץ פון קעניג'ס פיינדער.
 7 דיין טהראָן, נאָט, איז אייביג, דיין רעגירונגס סצעפטער איז אַ סצעפּ-
 טער פון גערעכטיגקייט.
 8 דו ליעבסט גערעכטיגקייט און האַסט שלעכטעס, דערפאַר האָט דיר איי-
 נעם, פון אַלע פּריינד דינע, דער אַלמעכטיגער נאָט דינער געזאַלכט מיט
 פּריידענאויל.
 9 מיררען, אַלאַען אַקאַציע איז דיין אָנקליידונג, די מוזיק פון עלפּענכייט-
 טעמפלען ערפּרעהט דיר.
 10 נאָך קעניגליכע טעכטער פאַסען דינע קאָסטבאַרקייטען, די קעניגין אין
 פּיינגאָלד שטעהט נעבען דיין רעכטע האַנד.
 11 העראויס, טאָכטער, און בעטראַכט; בייג צו דיין אויער און פאַרגעס
 דיין פאַלק און דיין פּאַטער'ס הויז.
 12 ווען דער קעניג, וועלכער איז דיין הערר, וועט דיין שעהנהייט ליעבען,
 זאָלסטו זיך צו איהם בוקען.
 13 די יונגע צר וועט אַ געשאַנק ברענגען, דיין בעקאַנטשאַפט וועלען פּער-
 לאַנגען די רייכסטע פּונ'ם פאַלק.
 14 די גאַנצע הערליכקייט פון אַ פּרינצעסין איז אינווייניג, איהר אָנקליידונג
 איז פון גאָלדענע איינזאַץ

פְּנִימָה מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה: לְרִקְמוֹת תּוֹבֵל לְמֶלֶךְ 15
 בַּתְּלוֹת אַחֲרֶיהָ רַעוּתֶיהָ מוֹבְאוֹת לָךְ: תּוֹבֵלְנָה בַשְּׂמֹחֹת 16
 וְגִיל תְּבוֹאֲנָה בְּתוֹכָךְ מֶלֶךְ: תַּחַת אֲבֹתֶיךָ יָהִי בְּגֵךְ 17
 תְּשִׁיתָמוּ לְשָׁרִים בְּכָל־הָאָרֶץ: אֲנִפִּירָה שִׁמְךָ בְּכָל־יָדָר 18
 וְדָר עַל־בֶּן עַמִּים יְהוֹדוּךָ לְעֵלָם וְעַד:

מ

Psal. XLVI. מו

לְמַנְצֵחַ לְבְנֵי־קַרְח עַל־עֲלָמוֹת שִׁיר: אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֵה א 2
 וְעוֹ עֲזָרָה בְּצָרוֹת נִמְצָא מְאֹד: עַל־בֶּן לֹא־יִרָא בְּהַמִּיר 3
 אָרֶץ וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב יָמִים: יִהְיוּ יַחֲמְרוּ מִימּוֹ יִרְעֲשׂוּ 4
 הָרִים בְּנִצְאוֹתָו סֵלָה: נִהָר פִּלְגּוֹ יִשְׁמְחוּ עִיר־אֱלֹהִים ה 5
 קָדַשׁ מִשְׁבְּנֵי עֲלִיּוֹן: אֱלֹהִים בְּקַרְבָּה בְּלִיתֵמוֹט יַעֲזֹרָה 6
 אֱלֹהִים לַפְּנוֹת בְּקָר: הָמוּ גוֹיִם מִטּוֹ מִמְּלֻכוֹת נָתַן בְּקוֹלוֹ 7
 הָמוֹג אָרֶץ: יִהְיֶה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשׁוֹבֵב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב 8
 סֵלָה: לְכֹרְחוֹ מִפְּעֻלוֹת יְהוָה אֲשֶׁר־שָׂם שְׁמוֹת בְּאָרֶץ: 9
 מִשְׁבִּית מַלְחָמוֹת עַד־קִצָּה הָאָרֶץ קָשַׁת יִשְׁבֵּר וְקִצְצָן חֲנִית 10
 עֲגֻלוֹת יִשְׁרָף בְּאֵשׁ: תִּרְפוּ וְדַעוּ כִּי־אֲנֹכִי אֱלֹהִים אֲרוֹם 11
 בְּנוֹיִם אֲרוֹם בְּאָרֶץ: יִהְיֶה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשׁוֹבֵב־לָנוּ אֱלֹהֵי 12
 יַעֲקֹב סֵלָה:

מ

Psal. XLVII. מו

לְמַנְצֵחַ לְבְנֵי־קַרְח מִמֹּזֶר: כָּל־הָעַמִּים תִּקְעוּ־בָהּ הֲרִיעוּ א 2
 לְאֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה: כִּי־יִתְהַדָּה עֲלִיּוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־ 3
 כָּל־הָאָרֶץ: יִדְבֵּר עַמִּים תַּחֲתֵינוּ וְלֹא־מִים תַּחַת רַגְלֵינוּ: 4
 יִבְחַר־לָנוּ אֶת־נִחְלָתָנוּ אֵת גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר־אֱהָב סֵלָה: ה 5
 עֲלֶה אֱלֹהִים בְּתִרוּעָה יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר: וּמְרוּ אֱלֹהִים 6
 וּמְרוּ וּמְרוּ לְמַלְכֵנוּ וּמְרוּ: כִּי מֶלֶךְ כָּל־הָאָרֶץ אֱלֹהִים 7
 וּמְרוּ מִשְׁכִּיל: מֶלֶךְ אֱלֹהִים עַל־גוֹיִם אֱלֹהִים יִשֵּׁב עַל־ 8
 9

כסא

- 15 אויף די געשטריקטע. ווען זי ווערט געפיהרט צום קעניג געהען איהר נאך יונגע פרויען, איהרע פריינדליכקייטען ווערט דיר געבראכט.
- 16 זיי ווערען געפיהרט מיט פריידע און יובעל, ביז זיי ווערען געבראכט אין קעניגליכען טעמפעל.
- 17 אָנשטאָט דיינע עלטערען וועלען זיין דיינע קינדער, דו וועסט זיי מאכען פאר פירשטען איבער'ן גאַנצען לאַנד.
- 18 איך וועל האַלטען דעם אַנדריינקונג פון דיין נאָמען אויף אלע דורות, אום פעלקער זאָלען דיר אייביג לאַנג ריהמען.

קאָפיטעל מו

- 1 צום אויפזעהער איבער די זינגמיידלאך. אַ ליעד פון קרח'ס קינדער.
- 2 גאָט איז פאַר אונז אַ שטאַרקע שטיצע, ער ווערט געפונען אלס הילפע אין גרויסען נויטה.
- 3 דאַרום שרעקען מיר זיך ניט ווען עס קעהרט זיך די וועלט, און די בערג פון מיטען ים וואַנקען.
- 4 עס רוישען און בריווען זיינע וואַסערען, עס שטורמען בערג וועלכע זיינען אימער שטיל געווען.
- 5 אָבער דער טייך מיט זיינע שטראָמען דערפּרעהען גאָט'ס שטאַרט, דעם הייליגטהום פון גאָט'ס וואָהנונגען.
- 6 קוים איז גאָט אין איהר וועט זי ניט וואַנקען, גאָט וועט איהר העלפען צום מאָרגען־צייט.
- 7 פעלקער זיינען אונטערגעגאַנגען, קעניגרייכען האָבען געוואַנקט — ער האָט זיין שטימע ארויסגעלאָזען האָט די ערד אויפגעצייטערט.
- 8 גאָט פון ארמען איז מיט אונז, אונזער שטאַרקייט איז אימער דער גאָט פון יעקב.
- 9 געה, בעטראַכט גאָט'ס טהאַטען, די ציטערונגען וואָס ער האָט געמאַכט אינ'ם לאַנד !
- 10 ער האַלט אָב קריגע ביז עק וועלט, בויגענס צוברעכט ער און צושמעטערט שפּיעזען — וואָגענס פערברענט ער אין פייער.
- 11 בערהויגט זיך און זייט וויסען אז איך גאָט בין ערהויבען ביי די פעלקער, איך בין ערהויבען אין דער וועלט.
- 12 גאָט פון ארמען איז מיט אונז, אונזער שטאַרקייט איז אימער דער גאָט פון יעקב.

קאָפיטעל מז

- 1 צום אויפזעהער איבער די געזאַנגען פון קרח'ס זיהן.
- 2 קלאַפט מיט די הענד, אַלע פעלקער ; יובעלט צו גאָט מיט אַ זינגענדע שטימע.
- 3 וואַרום דער אַלעהעכסטער גאָט איז אַ שרעקליכער, ער איז אַ גרויסער קע־ניג — איבער דער גאַנצער וועלט.
- 4 ער וועט אונטערוואַרפען פעלקער אונטער אונז, און נאַציאָנען — אונטער אונזערע פיס ;
- 5 ער זעלבסט וועט אויסערוועהלען פאַר אונז אונזער בעזייג — דעם שטאַלץ פון יעקב, וועמען ער ליעבט אימער.
- 6 גאָט ערהייבט זיך דורך יובעל, דער עוויגער — דורך די שופר־שטימע.
- 7 זינגט פאַר גאָט לויב־געזאַנגען, זינגט פאַר אונזער קעניג לויב־געזאַנגען !
- 8 וואַרום גאָט איז דער קעניג פון דער גאַנצער וועלט, זינגט בעטראַכטונגס ליעדער.
- 9 גאָט איז רעגירער געוואָרען איבער די פעלקער, זינט גאָט האָט זיך גע־זעצט אויף זיין הייליגען טהראָן.

י כפא קדשו: נדיבי עמים | נאספו עם אלהי אבותם כי
לאלהים מגני ארץ מאד נעלה:

PSAL. XLVIII. מח

מח

2 * שיר מזמור לבני־קרח: גדול יהוה ומהלל מאד בעיר
3 אלהינו הר־קדשו: יפה נוף משוש כל־הארץ הר־ציון
4 ירפתי צפון קרית מלך־רב: אלהים בארמנותיה נודע
5 למשגב: כִּי־הנה המלכים נועדו עברו יחדו: תמה ראי
6 בן תמרו ונבלו נחפזו: רעדה אחותם שם היל פוֹלֵדה:
7 ברות קדים תשבר אניות תרשיש: כאשר שמענו |
8 כִּן ראינו בעיר יהודה־צבאות בעיר אלהינו אלהים יבונה
9 י עד־עולם סלה: דימינו אלהים חסדך בקרב היקדך:
10 כשמד | אלהים בן תהלתך על־קציר־ארץ צדק מלאה
11 ימינה: ישמח | הר־ציון תגלנה בנות יהודה למצן
12 משפטך: סבו ציון ותקפות ספרו מגד־ליה: שיתו
13 לבכם | לחילה פסנו ארמנותיה למצן חסדו לדור
14 טו אחרון: כי זה | אלהים אלהינו עולם ועד הוא יתבוננו
על־מות:

PSAL. XLIX. מט

מט

2 * למנצח לבני־קרח מזמור: שמעו זאת כל־העמים
3 האזינו כל־שבי חלד: גם־בני אדם גם־בני־איש יחד
4 עשיר ואביון: פי ידבר חכמות והגות לפי תבונות:
5 אמה למשל אונן אפתח בכנור חידתי: למה אי־
6 בימי רע עון עקבי יסופני: הפטחים על־הולם וברב
7 עשרם ותהללו: אח לא־פדה יפדה איש לא־תן
8 לאלהים כפרו: ויקר פדיון נפשם ויחלל לעולם: ויחרי
9 עוד לנצח לא יראה השחת: כי יראה | חכמים ימותו
10 יחד כסיל ובער יאבדו ועוכו לאחריים חילם: קרבם

בתימו

10 די פירשטען פון די פעלקער האָבען זיך פּערזאָמעלט — דאָס פּאָלק פּונ'ם נאָט פּון אַברעם ; וואָרום צום אַלערהעכסטען נאָט געהערען אלע וועלט פעסטונגען.

קאָפיטעל מח

- 1 אַ ליעד, אַ געזאָנג פּון קרחה'ס זיהן.
- 2 נאָט איז גרויס און זעהר געריהמט אינ'ם שטאָרט פּון אונזער נאָט —
- 3 זיין הייליגער באָרג. אַ שעהנער געגענד, אַ פּרייַד פּאַר דאָס גאַנצע לאַנד איז דער באָרג ציון אין די צפון־ברעגען ; די הויפטשטאָרט פּון גרויסען קעניג.
- 4 אין איהרע פּאַלאַסטען איז נאָט בעוואוסט אלס פעסטונג.
- 5 ווען קעניגע האָבען זיך פּערזאָמעלט, זיי זיינען צונויפגעקומען,
- 6 זיי האָבען אַלעס ריכטיג געזעהען און פּערוואונדערט געוואָרען — זיי זיינען איבערראשט געוואָרען, ערשטיגט זיינען זיי געוואָרען.
- 7 אַ ציטערנים האָט זיי אָנגענומען, אַ קראַמפּף ווי אַ קינפעטאַרין.
- 8 מיט איין מזהר־ווינד צוברעכסטו די שיפען פּון תּרשיש.
- 9 ווי מיר האָבען געהערט וועגען דער שטאָרט פּונ'ם נאָט פּון ארמען, אזוי האָבען מיר געזעהען אין דער שטאָרט פּון אונזער נאָט — זאָל איהר נאָט פעסט האַלטען אייביג לאַנג !
- 10 מיר האָבען געטראַכט אז דיין גנאָדע, נאָט, איז נאָר אין דיין מעמפעל.
- 11 אָבער ווי דיין נאָמען, נאָט, גרייכט צו די וועלט עקען, אזוי איז אויך דיין לויב — מיט די טונגענד פּון דיין רעכטע האַנד איז (די וועלט) פּול.
- 12 פרעהליך איז דער באָרג ציון, עס פּרעהען זיך די פּראָווינצען פּון צוליעב דיין גערעכטיגקייט.
- 13 געהט ארום ציון און רינגעלט איהר ארום, צעהלט איהרע טהורעמס.
- 14 בעטראַכט איהר מויער־וואַנד, בעשטייגט איהרע פּאַלאַצען ; אום איהר זאָלט קענען אויסצעהלען די לעצטע רייע.
- 15 ווארום דער אַלמעכטיגער נאָט אונזערער איז אַן אייביגער ער וועט אונז פיהרען איבער טוידט־געפּאָהרען.

קאָפיטעל מט

- 1 צום אויפזעהער איבער די געזאָנגען פּון קרחה'ס זיהן.
- 2 הערט דאָס אויס אלע פעלקער; האָרכט זיך איין איינוואָהנער דער וועלט.
- 3 ווי די איינפאַכע אזוי די פּאַרנעהמע, אלע צוזאַמען — רייך אַדער אַרעם.
- 4 מיין מויל רעדט קלוגהייט, דאָס אויסשפּרעכען פּון מייע געדאַנקען איז פּערשטאַנד.
- 5 מיין בעלעהרונג וועל איך אַלס ביישפּיעל מאַכען, מיין רעטענים וועל איך מיט האַרפענליעדר ערקלעהרען.
- 6 דאָס וואָס איך שרעק זיך איז — פּיעלייכט וועט מיר מיין זינדיגע אויפ־פיהרונג אריינברענגען אין אונגליקליכע טעג.
- 7 די וואָס זיינען פּערטרויט אויף זייער פּערמעגען און ריהמען זיך מיט זייער גרויס רייכטהום,
- 8 וועה ! אַ מענש קען זיך ניט בעפרייען, ער קען נאָט ניט געבען זיין אויס־לייזגעלד.
- 9 עס איז צו טהייער די אויסלייזגעלד פּאַר זייער לעבען, עס איז אימער אונמעגליך —
- 10 זאָנאַר ווען איינער זאָל אייביג לעבען און ניט זעהען די גרוב.
- 11 ווארום מען זעהט אז אויך אַלע קלוגע שטאַרבען, זיי ווערען פּערלאָרען גלייך ווי נאַרען און אונוויסענדע, און לאָזען איבער זייער פּערמעגען פּאַר אַנדערע.
- 12 אין זיך טראַכטען זיי אַז זייערע הייזער זיינען אויף אייביג, זייערע וואָהר־גונגען אויף דור־דרות, דערפאַר רופּען זיי אַז די ערד מיט ניוער נאַמיני.

בְּתִימוֹ וְלַעֲלֹם מִשְׁכַּנְתֶּם לְדֹר וָדֹר קָרְאוּ בְּשֵׁמוֹתֵם עַל־
 אֲדָמוֹת: וְאָדָם בִּיקָר בְּלִילִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ: 13
 זֶה דְרָכָם כִּסֵּל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֵלָה: כִּצְאֵן 14
 לְשֹׂאֵל שֶׁתּוֹ מוֹת יִרְעֶם וַיִּרְדּוּ בָּם יִשְׂרָיִם לִפְקֹר וְצִיָּרִים
 לִבְלֹת שֹׂאֵל מִזְבֵּל לוֹ: אֲדֹ-אֱלֹהִים יִפְדֶּה-נַפְשִׁי מִיַּד 16
 שֹׂאֵל כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה: אֲלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל כִּי-יִעַשֶׂר אִישׁ כִּי- 17
 יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ: כִּי לֹא בְּמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא-יִחַד 18
 אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ: כִּי-נִפְשׁוֹ בְּחַיּוֹ יִבְרָךְ וַיִּוְדָה כִּי-תִיטִיב לָדָּ: 19
 תִּכַּא עַד-דְּדֹר אֲבוֹתָיו עַד-נֹצֵחַ לֹא יִרְאוּ-אוֹר: אָדָם בִּיקָר 21
 וְלֹא יִבִּין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ:

נ

PSAL. L. נ

מִזְמוֹר לְאַסָּף אֵל אֱלֹהִים יְהוָה דָּבָר וַיִּקְרָא-אֶרֶץ מִמְּוֹרָתָא
 שֶׁמֶשׁ עַד-מִבְּאוֹ: מִצִּיּוֹן מִכָּל-יְפֵי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ: 2
 יִבֹּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵל-יִחְרַשׁ אֲשֶׁר-לִפְנֵינוּ תֹאכַל וְסִבִּיבֵינוּ גִשְׁעָהָ 3
 מֵאֵד: וַיִּקְרָא אֱלֹהֵי-שָׁמַיִם מִצֵּל וְאֵלֵי-אֶרֶץ לְדָן עַמּוֹ: 4
 אִסְפְּרֵ-לִי חֲסִדֵי בְרִיתִי בְרִיתִי עַל-זִבְחָ: וַיִּגִּדוּ שָׁמַיִם 5
 צִדְקָתוֹ כִּי-אֱלֹהִים שֶׁפֶט הוּא סֵלָה: שִׁמְעָה עַמִּי וְאַדְבֶּרָהָ 7
 יִשְׂרָאֵל וְאֶעֱיֵדָה בְּךָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ אֲנִכִּי: לֹא עַל- 8
 זְבָחִיד אוֹבִיחִיד וְעוֹלֹתִיד לְנִגְחִי תִמִּיד: לֹא-אֶקַּח מִבֵּיתִיד 9
 פֶּר מִמִּכְלַל־אִתִּיד עֲתוּדִים: כִּי לִי כָל-חַיִּתוֹ-יַעַר בְּהֵמוֹת 10
 בְּהַרְרֵי-אֶלְפִי: יִדְעֵתִי כָּל-עוֹף הַרִים וְנִיזוּ שְׂדֵי עַמְדֵי: אִם- 11
 אֲרַעֵב לֹא-אֶמַר לָךְ כִּי לִי תִבֵּל וּמִלֶּאֱהָ: הָאוֹכֵל בֶּשֶׂר 12
 אֲבוֹרִים וְהֵם עֲתוּדִים אֲשֶׁתָּה: זָבַח לְאֱלֹהִים תוֹדָה וְשִׁלָּם 14
 לְעֲלִיּוֹן נִדְרִיד: וַיִּקְרָאנִי בַיּוֹם צָרָה אֲחֻלְצֶהָ וּתְכַבְּדֵנִי: 15
 וְלִרְשָׁעִי וְאָמַר אֱלֹהִים מִהֲלֶךְ לְסִפְרָ חֲקֵנוּ וּתִשָּׂא בְרִיתִי 16
 עַל-יַפְיָד: וְאִתָּה שִׁנְאַתָּ מוֹסֵר וּתִשְׁלַךְ דְּבַרִי אַחֲרֵיד: 17
 אִם-דָּאִיתָ נִגְבַּ וְתִרְצֵנִי עַמִּי וְעִם מְנַאֲפִים חֲלַקְהָ: פִּיד שְׁלַחֵת 18
 19

ברעה

- 13 דער מענש אָבער איז ניט דויערהאפט זאָגאר אין גוטעס, ער איז געגליכען
 14 צו די טהירען וואָס ווערען פּערניכטעט, דאָס איז זייער נאַרשיש
 וועג, און זייער נאכקומענדע איז אימער זייער ריידען אנגענעהם —
 15 ווי שפּעסען ווערען זיי אלע אין גרוב געלעגט, דער טוידט נעהמט זיי
 אַוועק און אויף מאָרנען טרעטען אויף זיי די אויפריכטיגע ; אַזוי ווערט
 זייער אויסזעהען פּערפּוילט אין גרוב, וואו מען ברענגט איהם פון זיין
 16 וואָהנונג. בלויז גאָט קען מיר אימער רעטען פון דער העלל ווען ער זאָל
 מיר צונעהמען. שרעק זיך ניט ווען איינער ווערט רייך און עס וואַקסט
 17 מיט היידפּערמעגען. — ווארום שטאַרבענדיג וועט ער דאָס אלעס ניט
 19 זיטנעהמען, זיין פּערמעגען וועט נאָך איהם ניט נאָכגעהן, ער האָט זיך
 נאָך געריהמט זאָלאַנג ער האָט געלעבט, אַזוי ווי מען לויבט דיר ווען דיר
 20 געהט גוט ; אָבער אויך דו וועסט קומען צו די רייהע פון זיינע עלטערען,
 21 וועלכע וועלען שוין ניעמאלס די ליכט זעהען. ווען דער מענש לעבט אין
 עהרע בעטראַכט ער ניט אז ער איז פּערגליכען צו די אונרעדעוודיגע פיה.
 קאַפּיטעל נ
- 1 אסר'ס אַ געזאַנג. דער אַלמעכטיגער גאָט, דער עוויגער האָט גערעדט און
 אויסגערופּען אויף דער ערד, פון זונ־אויפגאַנג ביז זונ־אונטערגאַנג.
 2 פון ציון — די פּאָלקאַמענע שעהנהייט — האָט גאָט ערשיינט.
 3 ווען אונזער גאָט קומט שווייגט ער ניט : פּאַראוים ברענט אַ פייער און
 אַרום איהם איז זעהר שטורמדיג.
 4 פון דער הויך רופּט ער דעם הימעל און די ערד צו אורטהיילען זיין פּאָלק :
 5 „פּערזאַמעלט מיר מיינע פרומע, וועלכע שליסען מיט מיר אַ בונד ביים
 שלאַכטען אַ אָפּפּער.“
 6 די הימעלען דערצעהלען זיין גערעכטיגקייט, ווארום גאָט איז אימער דער
 ריכטער.
 7 הער, מיין פּאָלק, און איך וועל רעדען ; הער, ישראל, איך וויל דיר
 ווארנען און איך, דיין אַלמעכטיגער גאָט.
 8 איך וועל דיר נישט פאַרווארפען וועגען דייןע אָפּפּער, דייןע שטענדיגע
 פייער־אָפּפּער, וועלכע דו בריינגסט מיר —
 9 איך וויל ניט נעהמען קיין אָקס פון דיין הויז, און קיין שאַף פון דייןע
 שטאַלען,
 10 ווארום צו מיר בעלאַנגען אלע וואַלד־טהיערען, די טויווענדע פיה פון די
 בערג ;
 11 איך קען אלע באַרג־פּויגלען, מיר זיינען בעוואוסט אלע קריכענדע פון די
 פעלדער.
 12 ווען איך זאָל הונגריג ווערען דאַרף איך דיר ניט דערצעהלען, ווארום
 די וועלט מיט אלעס וואָס פילט איהר אָן איז מיינע.
 13 עס איך דען אָקסענ־פלייש ? טרינק איך דען שאַפּ־בלוט ?
 14 אָפּפּער צו גאָט אַ דאַנק, דערמיט בעצאָהל דייןע פּערשפּרעכונגען צום
 אַלערהעכסטען.
 15 רוה צו מיר אין טאָג פון נויטה, איך וועל דיר רעטען אום דו זאָלסט מיר
 עהרען.
 16 צום פּערברעכער זאָגט גאָט : „וואָס האָסטו צו צעהלען מיינע געזעצע
 און רעדען מיט דיין מויל וועגען מיין בונד ?
 17 דו פּעראַכטעסט דאָך לעהרע און פּערווארפסט מיינע ווערטער הינטער
 דיר —
 18 זעהסטו אַ גנב שטימסטו מיט איהם, מיט אויסגעלאַסענע נעהמסטו
 אַ טהייל,
 19 דו לאָזט פריי דיין מויל צו בייזעס, און דיין צונג פּערמעהרט בעטרוג ;

כ ברעה ולשונוך תצמיד מרמה: תשוב באתוך תדבר
 21 בכדאמך התנדדפי: אלה עשית והחלשתי דמית היות
 22 אדנה כמות אויבך ואערכה לעינוך: פינינא זאת
 23 שכתו אלה פדאמרך ואין מציל: ובה הודה יבברני
 ושם הרה אראנו ביגע אלהים:

נא PSAL. LI.

נא

2 א לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: בְּבוֹאֲאֵלָיו נִתַּן הַנְּבִיא כְּאִשֶּׁר
 3 בָּא אֶל-בֵּת-שֹׁבַע: חָנְנִי אֱלֹהִים כְּחַסְדְּךָ כְּרַב רַחֲמֶיךָ
 4 מִחַה פִּשְׁעֵי: הֲרַבָּה בְּכַסְּנֵי מַצּוֹנִי וּמַחְסֵאתִי טַדְרַנִּי: כִּי-
 5 פִּשְׁעֵי אֲנִי אָדַע וּמַחְסֵאתִי נִגְדִי תַמִּיד: לָךְ לְבַדְּךָ הַמַּחְסֵאתִי
 6 וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדַבְרֶךָ תִּנְפֶה בְּשִׁפְטֶיךָ:
 7 הַיִּדְבָּעוֹן הוֹלֵלְתִי וּבִחַטָּא יִחַמְתֵּנִי אֱמִי: הֵן אָמַת חַפְצֵת
 8 בְּטָהוֹת וּבְסִתָּם חִכְמָה תוֹדִיעֵנִי: תַּחֲסֵאתִי בְּאֹזֵב וְאִמְתֵּר
 9 י תִּכְבְּסֵנִי וּמִשְׁלַג אֶלְכִּין: תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלֶנֶה
 10 עֲצָמוֹת דִּבְיֹת: הַסִּתֵּר פְּנֶיךָ מִחַטָּא וּכְלִיעֹנֵתִי מִחַה:
 11 לֵב טָהוֹר בְּרָא-לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן נִדַּשׁ בְּקִרְבִּי: אֶל-
 12 תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קְדֹשְׁךָ אֶל-תִּתְקַח מִמֶּנִּי: הַשִּׁיבָה
 13 לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי: אֶלְמַדָּה פִּשְׁעִים
 14 דִּרְכֶיךָ וּחַטָּאִים אֶלְכֶּה יָשׁוּבוּ: הַצִּילֵנִי מִדְּמַיִם אֱלֹהִים
 15 אֱלֹהֵי תְשׁוּעָתִי תִרְגַּן לְשׁוֹנֵי צַדִּיקֶיךָ: אֲדֵנִי שִׁפְתֵי תִפְתַּח
 16 וְפִי יִגִּיד תְהִלָּתֶךָ: כִּי לֹא-תִחַפֵּץ נֹכַח וְאַתָּה עוֹלָה
 17 לֹא תִרְגֶּה: וּכְתִי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁפָּרָה לִבִּי-נִשְׁפָּר וְנִדְבָה
 18 כ אֱלֹהִים לֹא תִבוֹה: הִיטִיבָה בְּרַצוֹנְךָ אֶת-צִיּוֹן תִּבְנֶה
 19 הַיְוֹמֹת יְרוּשָׁלַם: אִו תִּחַפֵּץ וּבְחִי-צִדֶּק עוֹלָה וּכְלִיל אִו
 20 יַעֲלוּ עַל-מוֹבְחָתְךָ פָּרִים:

נב PSAL. LII.

נב

2 א לַמְנַצֵּחַ מִשְׁכִּיל לְדָוִד: בְּבוֹא הוֹאֵג הָאֲדָמָי בְּנֵד לְשָׂאֵל
 וַיֹּאמֶר

20 דו זעצט זיך און בערעדסט דיין ברודער, אויף דיין מוטער'ס וזהן רעדסטו
 21 שענדליכעס. דאָס אלעס האָסטו געטהאָן און איך האָב געשוויגען,
 האָסטו געמיינט איך וועל זיין גלייך מיט דיר; איך וועל דיר אָבער
 22 שטראַפֿען און וועל עס שטעלען פאר דייע אויגען. בעטראַכט נאָר דאָס,
 איהר נאָט־פאָרגעסער! איידער איך וועל צורייסען אז עס וועט קיין רע־
 23 טער זיין. דער וואָס אָפּפערט דאנקבאַרקייט יענער בעהרט מיר, דער
 וואָס מאַכט זיך אַ וועג, וועל איך גאָט איהם וויזען הילף.

קאָפיטעל נא

- 1 צום אויפזעהער איבער דוד'ס געזאנגען.
- 2 ווען נתן דער נביא איז צו איהם געקומען, נאָכדעם ווי ער איז געווען ביי
 בת־שבע.
- 3 בענגאָדיג מיר, גאָט, לויט דיין טוגענד, מעק אָב מייע זינד לויט דיין
 גרויס ערבאַרמונג.
- 4 וואש מיר פיעל פון מייע זינד און רייניג מיר פון מייע פערברעכענס.
- 5 ווארום איך אנערקען מייע זינד, מיין פערברעכען שטעהט אימער פאר
 מיר.
- 6 צו דיר אליין האָב איך געזינדיגט און געטהאָן וואָס דיר געפעלט ניט,
 אום דו זאָלסט גערעכט בלייבען אין דיין פיהרונג, ריין זיין אין דיין
 אורטהייל.
- 7 איך בין דאָך אין זינד געבוירען, און אין פערברעכען איז מיין מוטער
 מיט מיר שוואנגער געוואָרען.
- 8 דו פערלאנגסט די אינערליכע וואהרהייט, לאָז מיר וויסען די פערבאָר־
 גענע קלוגהייט.
- 9 רייניג מיר מיט אַזויב וועל איך ריין ווערען, וואש מיר און איך וועל ווע־
 רען ווייסער אַלס שנעע.
- 10 לאָז מיר הערען פריידע און פּרעהליכקייט, זאָלען צופריעדען זיין די
 גליעדער וועלכע דו האָסט צובראָכען.
- 11 פערבארג דיין געזיכט פון מייע זינד אָדער מעק אָב אַלע מייע זינד.
- 12 בעשאף מיר, גאָט, אַ ריינעס האַרץ און אַ ריכטיגען גייסט בעניי אין מיר.
- 13 פערוואַרף מיר ניט פון דיר און נעהם פון מיר ניט צו דיין הייליגען
 גייסט.
- 14 גיב מיר צוריק די פרייד פון דיין הילף, און זאָל מיר שטיצען אַ גרויס־
 מיטהיגער גייסט.
- 15 דאן וועל איך בעלעהרען פערברעכער (צו געהן אין) דייע וועגען, און
 זינדיגע — אז זיי זאָלען זיך צו דיר אומקעהרען.
- 16 פעהריט מיר, גאָט, פון בלוטשולדען. גאָט פון מיין הילף! מיין צונג
 וועט זינגען וועגען דיין גערעכטיגקייט.
- 17 גאָט וועט עפענען מייע ליפען וועט מיין מויל זאָגען דיין לויב.
- 18 דו ווילסט דאָך ניט איך זאָל אַ אָפּפער געבען, דו פערלאנגסט קיין פייער־
 אָפּפער.
- 19 גאָט'ס אָפּפער איז אַ צובראָכענער גייסט, אַ צובראָכענע און ניעדערענ־
 שאַגענע האַרץ פעראַכטעסטו ניט.
- 20 בעסער אויס מיט דיין ווילען ציון, בוי אויף די מויערן פון ירושלים —
- 21 דאן וועסטו פערלאנגען אָפּפער פון גערעכטיגקייט, פייער־ און גאַנצ־
 אָפּפער, דאן וועלען זיי ברענגען אַקסען אויף דיין אַלטאַר.

קאָפיטעל נב

- 1 צום אויפזעהער, דוד'ס אַ בעטראַכטונג.
- 2 ווען דואג, דער אדומ'יער איז געקומען אָנזאָגען שאול'ן, און האָט איהם
 דערצעהלט אַז דוד איז געווען אין אחימלך'ס הויז.

3 וַיֹּאמֶר לֹא בְאֲדֹרֹךְ אֱלֹהֵי מִלְחָמָה: מִהֲתַתְהַלֵּל
 4 בְּרָעָה הַגִּבּוֹר חֶסֶד אֵל כְּלֵי־הַיּוֹם: הַזֹּאת תַּחֲשֹׁב לְשׁוֹנֵךְ
 5 כִּתְעַר מִלִּפְשַׁע עֲשֵׂה רַמְיָה: אֲתַבֵּת רָע מִטּוֹב לְשֹׁכֵר
 6 מִדְּבַר צַדִּיק סֵלָה: אֲתַבֵּת כְּלֵי־בְרִיָּה לְשׁוֹן מִרְמָה:
 7 גַּם־אֵל יִתְעַזֵּךְ לְנֹצֵחַ יַחֲתֶךָ וַיִּסְחַקֵּךְ מֵאֵהֶל וּשְׂרִשָּׁף מֵאֶרֶץ
 8 חַיִּים סֵלָה: וַיִּרְאוּ צַדִּיקִים וַיִּירְאוּ וַעֲלִיו יִשְׁחַקוּ: הַגֵּה
 9 הַגִּבּוֹר לֹא־יִשִּׁים אֱלֹהִים מְעֹזוֹ וַיִּבְטַח בְּרַב עֲשָׂרוֹ יְעֹז
 בַּהֲזֹתוֹ: וְאֲנִי כֹנֵן רַעֲנָן בְּבַיִת אֱלֹהִים בְּטַחְתִּי בַחֶסֶד
 אֱלֹהִים עֲלֹמָם וְעַד: אֲוֹדֶךָ לְעֹלָם כִּי עֲשִׂיתָ וְאֶקְוֶה שִׁמְךָ
 כִּי־טוֹב נִגְדַת חֲסִידֶיךָ:

נג

PSAL. LIII. נג

2 לְמַנְצָח עַל־מַחְלַת מִשְׁכִּיל לְדָוִד: אָמַר נָבֵל בְּלָבוֹ אֵין א
 3 אֱלֹהִים הַשְׁחִיתוּ וְהִתְעִיבוּ עוֹל אֵין עֲשֵׂה־טוֹב: אֱלֹהִים
 מִשְׁמִים הַשְׁקִיף עַל־בְּנֵי־אָדָם לִרְאוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁכִּיל דָּרֵשׁ
 4 אֶת־אֱלֹהִים: כָּלוּ סֵג יַחְדוֹ נֶאֱלַחוּ אֵין עֲשֵׂה־טוֹב אֵין נָם
 5 אֶחָד: הֲלֹא יִדְעוּ פְעָלֵי אֵין אֲכָלֵי עֵמִי אֲכָלוּ לֶחֶם אֱלֹהִים
 6 לֹא קָרְאוּ: שֵׁם פָּחַדוֹ פָּחַד לֹא־הָיָה פָּחַד כִּי־אֱלֹהִים
 7 פְּזַר עֲצָמוֹת חֲנֹף הַבִּישְׁתָּה כִּי־אֱלֹהִים מֵאִסָּם: מִי־יִתֵּן
 מִצִּיּוֹן יִשְׁעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב אֱלֹהִים שָׁבוֹת עִמּוֹ יִגַּל יַעֲלֵב
 יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל:

נד

PSAL. LIV. נד

2 לְמַנְצָח בְּנִינֵת מִשְׁכִּיל לְדָוִד: בָּבוֹא הַיּוֹפִים וַיֹּאמְרוּ א
 3 לְשֹׂאִיל הֲלֹא־דָוִד מִסִּתְתָר עִמָּנוּ: אֱלֹהִים בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי
 4 וּבִגְבוּרַתְךָ תְּדִינֵנִי: אֱלֹהִים שִׁמַּע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה לְאִמְרֵי־
 5 כִּי: כִּי זָרִים קָמוּ עָלַי וְעָרִיצִים בְּקִשְׁוֹ נִפְשִׁי לֹא שָׁמוּ
 6 אֱלֹהִים לְנַגְּדָם סֵלָה: הַגֵּה אֱלֹהִים עֲזָר לִי אֲדֹנָי בְּסִמְכֵי
 7 נִפְשִׁי: יָשׁוּב הֲרַע לְשִׁרְרֵי בְּאִמְתָּךְ הַעֲמִיתָם: בַּנְּדָבָה
 8

אובחה

- 3 וואָס ריהמסטו זיך מיט שלעכטעס, דו העלד ? גאָט'ס גנאדע איז אי-
מער.
- 4 דו טראכסט אימער בייזעס, דיין צונג, בעטריגער, איז ווי אַ געשליפּע-
נער ראָזירמעסער.
- 5 שלעכטעס לייעבסטו מעהר אַלס גוטעס, ליגען (ליעבסטו) אימער מעהר
אַלס ריידען גערעכטיגקייט.
- 6 דו לייעבסט אַלערליי פּערדאָרבענע רייד, די בעטריגערישע שפּראַך.
7 דערפאר וועט דיר נאָט אויך אויף אימער צוברעכען, ער וועט דיר אויס-
שניידען און אויסרייסען פון געצעלט; ער וועט דיר אויף אימער אויס-
וואַרצלען פון לאַנד און לעבען.
- 8 דאָס וועלען זעהען די פרומע און וועלען שרעק האָבען, אָבוואָהל זיי ווע-
לען פון איהם לאַכען :
- 9 „אַט דאָס איז דער מאַן וואָס מאַכט ניט גאָט אַלס זיין פּעסטונג — ער
איז פּערטרויט אויף זיין גרויס רייכטהום, ער שטיצט זיך אויף זיין אונט-
גליק !“
- 10 איך אָבער בין ווי אַ גרינער אוילבוים אין גאָט'ס הויז, איך בין
אימער פּערטרויט אויף גאָט'ס גנאדע.
- 11 איך לויב דיר אימער פאר אַלעס וואָס דו האָסט געטהאָן, און האָף צו דיין
נאָמען, וועלכער איז גוט צו דייע פּרומע.
- קאַפיטעל נג**
- 1 צום אויפזעהער איבער'ן כאָר. דוד'ס אַ בעטראַכטונג.
- 2 דער ניעדערטרעכטיגער טראכט זיך אין האַרצען : „עס איז קיין גאָט !“
דערפאר זיינען פּערדאָרבען און זינדיג די וואָס טהוען אונרעכט, קיינער
פון זיי טהוט קיין גוטס.
- 3 גאָט קוק אַראָב פון הימעל אויף די מענשענקינדער, אום צו זעהען אויב
עס איז דאָ אַ פּערנינפטיגער, אַ גאָטזוכער.
- 4 אַלע זיינען אָבגעפאלען, צוואַמען פּערדאָרבען געוואָרען, קיינער טהוט
קיין גוטס ניט, ניט זאָגאר איינאיינציגער.
- 5 ווימען דאָס ניט אַלע אונרעכטטהוער (וועלכע פּרעזעהרען מיין פּאַלק),
וועלכע עפען ברויט ניט רופּענדיג צו גאָט ?
- 6 דאָרט בעפאלט זיי אַ שרעק, אַ אונגעהערטער שרעק, ווען גאָט צושפּרייט
די מעכטיגע (ארמעען) פון דיין בעלאַגערער ; דו פּעראַכטעסט זיי ווייל
גאָט האָט זיי פּערהאַסט.
- 7 אַה, וואָלט שוין פון ציון געקומען די הילף פאר ישראל, ווען גאָט וועט
צוריקבריינגען די געפאנגענשאפט פון זיין פּאַלק, דאן וועט יעקב פּרעה-
ליך זיין און ישראל וועט זיך פּרעהען.
- קאַפיטעל נד**
- 1 צום אויפזעהער איבער די מעלאָדיען. דוד'ס אַ בעטראַכטונג.
- 2 ווען די זיפּער זיינען געקומען און געזאָגט צו שאול'ן : „דוד בעהאַלט
זיך דאָך ביי אונז !“
- 3 העלף מיר, גאָט, מיט דיין נאָמען; נעהם זיך אָן פאר מיר מיט דיין מאַכט.
- 4 הער אויס, גאָט, מיין געבעט ; האָרף די רייד פון מיין מויל.
- 5 ווארום באַרבארען האָבען זיך קעגען מיר געשטעלט, און טיראנען זוכען
מיין לעבען זיי שטעלען זיך ניעמאַלס פאר די געטליכע אָבערמאַכט.
- 6 אַט דער גאָט וואָס איז מיין העלפּער, דער גאָט וואָס שטיצט מיר.
- 7 ער וועט צוריקקעהרען דאָס שלעכטס צו מיינע פינדל, פּערניכטע זיי
צוליעב דיין וואהרהייט.
- 8 מיט'ן פרייען ווילען וועל איך אָפּפּערן צו דיר, איך וועל לויבען, גאָט,
דיין נאָמען וואָס איז גוט ;

9 אֹבְחַה־לֵךְ אֹרְחָה שִׁמְךָ יְהוָה כִּי טוֹב: כִּי מִכֶּל־צָרָה
הִצִּילֵנִי וּבְאֵיבֵי רָאִתָּה עֵינַי:

Psal. LV. נה

נה

2 א לְמַנְצָח בְּנִינֵת מִשְׁכִּיל לְדָוִד: הַאֲנִינָה אֱלֹהִים תִּפְלְטֵי
3 וְאַל־תִּתְּעַלֵּם מִתְחַנְּתֵי: הַקְּשִׁיבָה לִי וְעַנֵּנִי אֲרִיד בְּשִׁיתִי
4 וְאֶהְיֶה: מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי עֲקַת רָשָׁע כִּי־יִמְטוּ עָלַי אֶזֶן
ה וּבְאָפָה יִשְׁטְמוּנִי: לִבִּי יִחַל בְּקִרְבִּי וְאִמּוֹת מוֹת נִפְלוּ
6 עָלַי: יִרְאֶה וְרַעַד יָבֵא בִּי וְתִכְסֵּנִי פִלְצוֹת: וְאָמַר מִי־
7 יִתְדִלֵי אֲבֵר כִּי־זָנָה אֲעוּפָה וְאֲשַׁכְּנָה: הִנֵּה אֲרַחֵיק נָדָד
9 אֶלֶן בַּמִּדְבָּר סְלָה: אֲחִישָׁה מִפְּלֹט לִי מֵרוּחַ סַעֲרָה
י מִסַּעַר: בִּלְעַד אֲדֹנָי פִּלְגָּ לְשׁוֹנֵם כִּי־רָאִיתִי חֶמְס וְרִיב בְּעִיר:
11 יוֹמֵם וְלַיְלָה יִסּוּכְבֶּה עַל־הוֹמֹתֶיהָ וְאֶזְמַל בְּקִרְבָּהּ:
12 תְּנוּת בְּקִרְבָּהּ וְלֹא־יִמֵּשׁ מִרְחֻבֶיהָ תֵּד וּמִרְמָה: כִּי לֹא־
13 אוֹיֵב יִחַרְפֵּנִי וְאֲשָׂא לֹא־מִשְׁנָאִי עָלַי הַגִּדִיל וְאֶסְתֵּר מִמֶּנּוּ:
14 וְאַתָּה אֲנִישׁ כְּעֶרְכִּי אֶלּוּפִי וּמִי־דַעִי: אֲשֶׁר יַחֲדֵי נִמְתִּיק
טו סוּד בְּבֵית אֱלֹהִים נִהְלַךְ בְּרִגְשׁ: יִשְׁימּוֹת | עָלִימוּ יַרְדּוֹ
16 שְׂאוּל הַיּוֹם כִּי־רַעוֹת בְּמַגּוֹרֵם בְּקִרְבָּם: אֲנִי אֶל־אֱלֹהִים
17 אֶקְרָא וַיְהוֶה יוֹשִׁיעֵנִי: עֶרֶב וּבֹקֵר וְצַהֲרִים אֲשִׁיחֶה
18 וְאֶהְיֶה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי: פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקִּרְבֵּי־לִי כִּי־
כ בְּרָבִים הָיוּ עֲמָדִי: יִשְׁמַע | אֵל | וַיַּעֲנֵם וַיִּשָּׁב קֶדֶם סְלָה
21 אֲשֶׁר אֵין חֲלִיפוֹת לָמוּ וְלֹא יִרְאוּ אֱלֹהִים: שְׁלַח יָדָיו
22 בְּשִׁלְמוֹ חֲלַל בְּרִיתוֹ: חֲלַקוּ | מִחֲמַצֵּת פִּי וּקְרַב־לִבּוֹ רִבּוֹ
23 דְּבָרָיו מִשְׁמֵן וְהִמָּה פִתְחוֹת: הַשְׁלַךְ עַל־יְהוָה | יִהְבֶּה
24 וְהוּא יִכְלֹךְ לֵךְ לֹא־יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק: וְאַתָּה | אֱלֹהִים |
תוֹרְדֵם לְבָאָר שַׁחַת אֲנָשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא־יִחַצּוּ יְמֵיהֶם
וְאֲנִי אֶבְטַח־בְּךָ:

למנצח

- 9 ווארום פון אלע אונגליקען האַסטו מיר גערעמעט, און אויף מיינע פיינד האָט מיין אויג געזעהען (ראכע).
- קאָפּיטעל נה.
- 1 צום אויפזעהער איבער מעלאָדיען. דוד'ס אַ בעטראכטונג.
- 2 הער אויס, גאָט, מיין געבעט ; פּערבארג זיך ניט פון מיין בעטען.
- 3 האָרף מיר אויס און ענטפּער מיר, איך קלאַג און זיפּען ריידענדיג.
- 4 פּונ'ם געשריי פון פיינד, פון די אונטערדריקונג פון פּערברעכער, וועל-
כע ווארפען אויף מיר אונרעכט און פּערהאַסען מיר מיט צאָרן.
- 5 מיין האַרץ ציטערט אין מיר, און טוידט־שרעקעניש פאַלט אויף מיר אָן.
- 6 אַ שרעק און אַ ציטערניש געהמט מיר אָן, אַ שוידער בעדעקט מיר,
- 7 דאן טראכט איך : ווען איך וואָלט האָבען פליענגלען ווי אַ טויב וואָלט
איך געפּלויגען און גערוהט —
- 8 איך וואָלט ווייט אַוועקגעוואַנדערט, איך וואָלט אויף אימער פּערבליעבען
אין דער וויסטע,
- 9 איך וואָלט שנעל געפונען אַ רעטונג פאר זיך פון רייסענרען ווינד, פון
שטורם.
- 10 פּערדראַב, אַ גאָט, און מאַך אונאייניג זייער שפּראַך, ווארום איך האָב
געזעהען אין שטאָרט געוואלדטהאַט און קריגעריי.
- 11 בייטאָג רינגלען זיי איהר אַרום, און ביינאַכט זיינען זיי אויף איהרע
מויערווענד ; אונרעכט און בעטרוג זיינען אימער אין איהר.
- 12 געמינהייט איז אין איהר, פון איהר גאס געהט ניט אַוועק פאַלשקייט
און בעטרוג.
- 13 דאָס לעסטערט מיר ניט אַ פיינד, וואָס איך וואָלט קענען פּערטראַגען ;
דאָס שטאַלצירט קענען מיר ניט איינער פון מיינע האַסער, פון וועמען
איך קען זיך פּערבארגען —
- 14 נאָר דו, אַ מענש מיין גלייכען, מיין לעהרער און פריינד,
- 15 וואָס מיר בעראַטהען זיך צוזאַמען און געהען אין גאָט'ס הויז געהען מיר
אַלס געזעלשאַפט.
- 16 זאָל דער טוידט פון זיי אויפמאַנען, זאָלען זיי לעבעדיגערהייד אין גרוב
אריין, ווארום שלעכטעס איז אין זייערע וואוינונגען, (שלעכטעס) איז
אין זיי.
- 17 איך אָבער רוף צו גאָט און דער עוויגער וועט מיר העלפּען.
- 18 אווענד־צייט, מאַרגענס און אין מיטענטאָג רייד איך און זיפּצע, און ער
הערט מיין שטימע.
- 19 ער האָט פּריעדליך בעפרייט מיר פון דעם שטרייט קענען מיר, אָבוואָהל
פיעל זיינען געווען קענען מיר.
- 20 גאָט וועט מיר אויסהערען און ערניעדערן זיי ווייל זיי ווערען ניט אַנ-
דערש, דער וואָס זיצט (אויפ'ן טהראָן) פון די אייביג אַלטע צייטען וועט
זיי ערניעדערן ווייל זיי פירכטען ניט גאָט.
- 21 קוים שטרעקט ווער אויס אַ האַנד אויף זיינע (גאָט'ס) פּריעדליכע, האָט
ער שוין פּערשוועכט זיין בונד.
- 22 די שמייכל־ווערטער פון זיין מויל זיינען גלאַט און אין האַרצען האָט
ער קריעג, זיינע רייך זיינען ווייכער אַלס בוימאויל און זיי זיינען ווי
שווערדען.
- 23 ווארף דיין לאַסט אויף גאָט — ער וועט דיר שוין שפּייזען, דעם פרומען
לאָזט ער ניעמאַלס וואנקען.
- 24 דו, גאָט, שטוים זיי אריין אינ'ם טיעפען גרוב, מענשען וואָס האָבען
אויף זיך בלוטשולד און בעטרוג זאָלען ניט אויסלעבען העלפּט פון זייערע
טעג. איך פּערטרוי אויף דיר !

נו

PsAL. LVI. נו

לְמַנְצָח | עַל־זֹנֹת אֱלֹם רַחֲקִים לְדָוִד מִכַּתָּם בְּאֵחוֹ אוֹתוֹ א
 פְּלִשְׁתִּים בְּנֹת: חֲנִנִי אֱלֹהִים כִּי־שָׁאֲפֵנִי אֲנֹשׁ כָּל־הַיּוֹם ב
 לַחֵם יִלְחָצֵנִי: שָׁאֲפוּ שׁוֹרְרֵי כָּל־הַיּוֹם כִּי־רַבִּים לַחֲמִים
 לִי מְרוֹם: יוֹם אִירָא אֲנִי אֱלֹהֵי אֲבֹתָי: בְּאֱלֹהִים אֶהְלֵל
 דַּבְּרוּ בְּאֱלֹהִים בְּמַחְתֵּי לֹא אִירָא מִה־יַּעֲשֶׂה בְּשֵׁר לִי:
 כָּל־הַיּוֹם דַּבְּרִי יַעֲזֹבוּ עָלַי כָּל־מַחְשַׁבְתֵּם לְרָע: יִגְדְּלוּ
 יַצְפִּינוּ הַמָּה עַקְבֵי יִשְׁמְרוּ כַּאֲשֶׁר קָנוּ נַפְשִׁי: עַל־אֶזְנוֹ
 פִּלְמִלְמוֹ בְּאֵף עַמִּים וְהוֹרֵד אֱלֹהִים: גְּדִי סִפְרָתָה אֶתָּה
 שִׁימָה דְמַעְתִּי בְּנֶאֱדָה הֲלֹא בְּסִפְרָתָךְ: אֲזֹא יִשׁוּבוּ אוֹיְבֵי
 אַחֹר בַּיּוֹם אֶקְרָא וְהִדְלַעְתִּי כִּי־אֱלֹהִים לִי: בְּאֱלֹהִים
 אֶהְלֵל דְּבַר בִּיהוָה אֶהְלֵל דְּבַר: בְּאֱלֹהִים בְּמַחְתֵּי לֹא אִירָא
 מִה־יַּעֲשֶׂה אָדָם לִי: עָלַי אֱלֹהִים נִדְרָךְ אֲשַׁלֵּם תּוֹדוֹת
 לְךָ: כִּי הִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמּוֹת הֲלֹא רַגְלִי מִדְּחֵי לְהַתְּהַלֵּךְ
 לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר חַיִּים:

נו

PsAL. LVII. נו

לְמַנְצָח אֶל־תְּשַׁחַת לְדָוִד מִכַּתָּם בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי־שָׂאוֹל
 בְּמַעְרָה: חֲנִנִי אֱלֹהִים | חֲנִנִי כִּי בָךְ חִסְדִּי נַפְשִׁי וּבְצִל־
 כְּנָפֶיךָ אֶחְסֶה עַד־יַעֲבֹר הַיּוֹת: אֶקְרָא לְאֱלֹהִים עֲלִיזָן
 לְאֵל נֹמֵר עָלַי: יִשְׁלַח מִשְׁמַיִם | וַיּוֹשִׁיעֵנִי חַרְף שָׁאֲפֵי
 סֵלָה יִשְׁלַח אֱלֹהִים חֶסֶדוֹ וְאַמְתּוֹ: נַפְשִׁי | בְּתוֹךְ לְבָאִם
 אֲשַׁכְּבָה לְהַטִּים בְּנֵי־אָדָם שְׁנִיהֶם חֲנִיַת וְחַצִּים וּלְשׁוֹנִם
 תִּרְבַּח חֶדְה: רוּמָה עַל־הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל־הָאָרֶץ
 כְּבוֹדֶךָ: רַשָּׁת וְהִכִּינוּ לַפְעַמִּי כַּפַּף נַפְשִׁי כִּרוּ לִפְנֵי שִׂיחָה
 נָפְלוּ בְּתוֹכָה סֵלָה: נִכּוֹן לִבִּי אֱלֹהִים נִכּוֹן לִבִּי אֲשִׁיחָה
 וְאֹמְרָה: עֲוֹרָה כְּבוֹדִי עֲוֹרָה הַגְּבַל וְכִנּוֹר אֲעִירָה שְׁחַר:
 אוֹדֶךָ בְּעַמִּים | אֲדַנִּי אֹמְרָךְ בְּלֹאֲמִים: כִּי־יִגְדַּל עַד־שָׁמַיִם
 חֶסֶד

קאפיטעל נ ו

- 1 צום אויפזעהער. דור'ס אַ גאַלדענליעד וועגען דעם טויבענעלענד אין דער פרעמד. ווען די פלשתים האָבען איהם אָנגעהאַלטען אין גת.
- 2 בענגנאָדיג מיר, גאָט, וואָרום מענשען פּערפּאָלגען מיר, אימער בעדריקט מיט דער שטרייטער. מיינע פיינד פּערפּאָלגען מיר אימער, פיעלע שטרייטען עפּענטליך קעגען מיר. ווען איך בין אין שרעק פּערטרוי איך אויף דיר, אויף גאָט, אויף גאָט פּערטרוי איך מיר און האָב קיין שרעק — וואָס קען מיר טהאָן אַ מענש ? יעדען טאָג ווערען מיינע ווערטער טרויעריגער, ווייל אַלע זייערע געדאַנקען וועגען מיר זיינען צו שלעכטעס.
- 7 זיי פּערזאַמלען זיך און לױערן, זיי היטען מיינע טריט, ווי נאָר זיי בעד מערקען מיר. איבער זייערע זינד וואָס זיינען שוין לאַנג פּאַראַיבער, שטירן, אַ גאָט, די פּערזאַמלונג מיט צאָרן. מיינע ליידען האָסטו געצעהלט, זאַמעל מיינע טרעהרען, וועלכע עס איז ניט איבערצוצעהלען, אין דיין שלויף. דאן ווען מיינע פיינד וועלען צוריקגעשטויסען ווערען אין דעם טאָג ווען איך רוף (צו דיר), דאן וועל איך וויסען אַז גאָט איז מיט מיר. וועגען גאָט לױבט מיין רעדען, וועגען דעם עוויגען לױבט מיין רעדען.
- 12 קוים בין איך פּערטרויט אויף גאָט, שרעק איך זיך ניט — וואָס קען אַ מענש מיר טהאָן ? די פּערשפּרעכונגען וועלכע איך בין שולדיג צו גאָט, וועל איך דיר מיט דאַנק בעצאָהלען.
- 14 דו האָסט מיר אימער פון טוירט גערעטעט, וועסטו ניט רעמען מיינע פיס פון אייסגליטשען זיך אום איך זאָל קענען ארומגעהן פאַר גאָט אין ליכטיגקייט און לעבען.

קאפיטעל נ ו

- 1 צום אויפזעהער איבער דור'ס גאַלדענליעדער. „פּערדאַרב ניט“. ווען ער איז פון שאַלוף'ן געלאָפּען אין אַ הייהל.
- 2 בענגנאָדיג מיר, גאָט ! בענגנאָדיג מיר וואָרום אין דיר שיצט זיך מיין זעלע, אינטער'ן שאַטען פון דינע פּליעגלען בעהאַלט איך זיך ביו דער אונגליק געהט פּאַרביי.
- 3 איך רוף צום אַלערהעכסטען גאָט, צו גאָט וואָס בעשליסט מיין אור-טהייל.
- 4 ער וועט אַראָב שיקען פון הימעל אום מיר צו העלפען, ער וואָס מאַכט אימער צו שאַנדע מיינע פּערפּאָלגער, גאָט וועט אַראָבשיקען זיין גנאָרע און וואַהרהייט.
- 5 איך געפין זיך צווישען לייבען, וועלכע זיינען גיעריג נאָך מענשענ-פלייש, זייערע צייהנער זיינען שפּיעזען און פּיילען, און זייער צונג — אַ שאַרפּער שווערד.
- 6 ערהויב זיך איבער דעם הימעל, גאָט, דיין עהרע איז איבער דער גאַנצער וועלט.
- 7 אַ נעץ האָבען זיי צוגעגרייט צו מיינע טריט, מיין זעלע איז איינגע-בויגען, ווען זיי האָבען פאַר מיר אַ גרוב געגראַבען זיינען זיי זעלבסט אימער אין איהר אַריינגעפאַלען.
- 8 מיין האַרץ, אַ גאָט, איז פעסט ; מיין האַרץ איז אונערשראַקען — איך זינג ליעדער און לױבעזאַנגע.
- 9 ערוואַך, מיין עהרע ! ערוואַכט, האַרף און פּיעדעל ! איך וועל אויפ-מונטרען דעם מאַרגענשטערן.
- 10 איך וועל דיר לױבען, גאָט, פאַר אַלע פּעלקער ; איך וועל צו דיר זינגען פאַר אַלע נאַציאָנען.
- 11 וואָרום דיין גנאָרע איז גרויס ביו'ן הימעל, אין דיין וואַהרהייט ביו'ן וואָלקען.

12 חֲסִידְךָ וְעַד־שִׁחְקוֹם אֲמַתְךָ: רִוְמָה עַל־שָׁמַיִם אֱלֹהִים עַל־
כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ:

Psal. LVIII. נח

נח

2 א לְמַנְצֵחַ אֱלֹהֵי־תְשׁוּבָה לְדָוִד מִכַּתָּם: הָאֱמֵן אֵלֶם צֶדֶק
3 הַדְּבָרִים מִיִּשְׂרָאֵל תִּשְׁפָּטוּ בְּנֵי אָדָם: אֶת־בִּלְבַב עֲוֹלֹת
4 תִּפְעֲלוּן בְּאָרֶץ חֲמָם יָדֵיכֶם תִּפְלֹסוּן: וְרוּ רְשָׁעִים מִרְחֹם
5 הָעַז מִבֶּטֶן דְּבָרֵי כָּזָב: חֲמַת־לָמוּ בְדַמּוֹת חֲמַת־נַחֵשׁ כְּמוֹ־
6 פֶּתַח חֲרֹשׁ יֵאָמֶם אֹזְנוֹ: אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁמַע לְקוֹל מְלַחְשִׁים
7 חוֹבֵר חֲבָרִים מִחֶסֶם: אֱלֹהִים הֲרַם־שִׁנְיָמוּ בְּפִימוֹ מִלְּתַעֲוֹת
8 כְּפִירִים נְתוּץ ו יְהוָה: יִמָּאֶסוּ כְּמו־מִים יִתְהַלְכוּ־לָמוּ
9 יִדְרֹךְ הָעֵז כְּמוֹ יִתְמַלְלוּ: כְּמוֹ שֶׁבִלּוֹל תִּמָּס יִהְיֶה נֶפֶל
10 אֲשֶׁת בִּלְחָווֹ שָׁמֵשׁ: בְּטָרֶם יִבְנוּ סִירְתֵיכֶם אֲטֹד כְּמֹד
11 תִּי כְּמו־חֲרוֹן יִשְׁעֵרְנוּ: יִשְׁמַח צָדִיק כִּי־יִחַדָּה נֶגֶם פְּעַמְיוֹ
12 יִרְחֹץ בְּדָם הָרָשָׁע: וַיֹּאמֶר אָדָם אֶת־פִּרְי לַצִּדִּיק אֶת־יֵשֶׁר
אֱלֹהִים שֹׁפְטִים בְּאָרֶץ:

Psal. LIX. נט

נט

א לְמַנְצֵחַ אֱלֹהֵי־תְשׁוּבָה לְדָוִד מִכַּתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ
2 אֶת־הַבַּיִת לַהַמִּיתוֹ: הֲצִילַנִי מֵאִיְבֵי ו אֱלֹהֵי מִמְתַּקוֹמִי
3 תִּשְׁנֹבְנִי: הֲצִילַנִי מִפְּעַלֵי אֵן וּמֵאֲנָשֵׁי רָמִים הוֹשִׁיעֵנִי:
4 כִּי הִנֵּה אָרְבּוּ לְנַפְשִׁי יְנֹרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעִי וְלֹא־
5 חַטָּאתִי יְהוָה: בְּלִי־עֵן יִרְצֹן וַיִּכְוֶנְנוּ עוֹרָה לִקְרַאתִי וַרְאֵה:
6 וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיָצָה לִפְקֹד
7 כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תַּחֲזֹן כָּל־בְּגֵדֵי אֵן סֵלָה: יִשׁוּבוּ לְעָרֵב
8 יִהְיוּ כְּכֶלֶב וַיִּסּוּבּוּ עִיר: הִנֵּה ו יִבְעֵץ בְּפִיהֶם תְּרֻבוֹת
9 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־לָמוּ
10 תִּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: עֲזוּ אֱלֹהֵי אֲשֶׁמְרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁנֹבֵי:
11 אֱלֹהֵי חֲסִידוֹ יִקְדְּמֵנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשׁוּרְרֵי: אֶל־תַּהַרְגֵם ו
12

פך

12 ערהויב זיך איבער דעם הימעל, גאָט ; דיין עהרע איז איבער דער נאַנט צער וועלט.

קאַפיטעל נח

- 1 צום אויפזעהער איבער דוד'ס גאַלדענליעדער. „פּערדארב ניט“.
- 2 רעדט איהר ווירקליך וועגען מאַכט אַלס גערעכטיגקייט ? איז דאָס ריכטיג געאורטהיילט, מענשענקינדער ?
- 3 אויך אין געדאנקען טהוט איהר אונרעכט, אזוי ווי איהר פיהרט דורך אייערע געוואלדטהאַטען אינ'ם לאַנד.
- 4 די פערברעכער זיינען פאַרפּרעמדט פון געבורט אָן, די ליגענזאָגער זיינען פּערפיהרט פון מוטערלייב אָן.
- 5 זייער וואַטמה איז ווי דער גיפט פון אַ שלאַנג, ווי דער טויבער אַטהער (פּערשטאַפּט ער זיינע אויערן).
- 6 וואָס הערט ניט די שטימע פון צויבערער, פון קלינגסטען באַשווערער.
- 7 נאָט ! צוברעך זיי די צייהנער פון מויל ; צושמעטער, אָ גאָט, די באַק צייהנער פון די יונגע לייבען.
- 8 זאָלען זיי צושמאַלצען ווערען און אויסרינען ווי וואַסער, ווען ער וועט טרעמען זיינע פּיילען זאָלען זיי גלייך צובראַכען ווערען.
- 9 ווי אַ שנעק וואָס צוקריכט זאָל ער אויסרינען, ווי אַ פּרוּו'ס אונצייטיגע קינד וועלכע זעהט דיין זונג ניט אָן.
- 10 נאָך איידער אייערע טעפּ וועלען פּיהלען (דעם פייער פון) די שפּענער — רייערהייד — וועט עס איהם ווי מיט אַ בראַנד פאַר'שרפּען.
- 11 דער רעכער וועט זיך פּרעהען ווען ער וועט זעהען ראַכע, ער וועט וואַשען זיינע פּיס אינ'ם בלוט פון פּערברעכער.
- 12 דאָן וועלען מענשען זאָגען : „פּרוּמקייט ברײַנגט דאָך פּרוּכט !. עס איז ווירקליך אַ גאָט אַ ריכטער אויף דער וועלט !

קאַפיטעל נט

- 1 צום אויפזעהער איבער דוד'ס גאַלדענליעדער. „פּערדארב ניט“. ווען שאול האָט געשיקט און מען האָט בעוואַכט דאָס הויז אום צו טידיטען איהם.
- 2 מיין גאָט ! רעטע מיר פון מיינע פּריינד, מאַך מיר שטאַרקער אַלס מיינע געננער.
- 3 רעטע מיר פון די וואָס טהוען אונרעכט, און העלף מיר פון בלוט־מענשען.
- 4 וואַרום זיי לוייערן אויף מיין לעבען, עס פּערזאמלען זיך אַרום מיר פּרעכע, אַבּוואָהל איך האָב קיין זינד און קיין פּערברעכען קעגען גאָט.
- 5 ווען איך פּיהל זיך ניט שולדיג לויפען זיי מיר נאָך און ציעלען (זייערע פּיילען) ; ערוואַך פון מיינטוועגען און זעה.
- 6 אָבער דו, עוויגער גאָט פון ארמעען, גאָט פון ישׂראל — וואַך אויף צו בעשטראַפען אַלע פעלקער ; זאָלסט ניט שווינען די אימער טריילאָזע, אימער אונגערעכטליכע.
- 7 ווען זיי קומען צוריק אין אַווענד, בילען זיי ווי הינד ארומלויפּענדיג איר בער'ן שטאָדט.
- 8 ווען זיי רעדען מיט זייער מויל זיינען שווערדען אין זייערע ליפען, אַז מען הערט זיך איין.
- 9 אָבער דו גאָט לאַכסט פון זיי, דו שפּאַסט פון אַלע שטאַלצע.
- 10 צו דיר, מיין מאַכט, האָף איך, וואַרום גאָט איז מיין פּעסטונג.
- 11 גאָט וועט מיר אַנטקעגען קומען מיט זיין גנאדע, גאָט וועט מיר (ראַכע) ווייזען אויף מיינע פּיינד.
- 12 טויט זיי ניט, אום מיין פּאַלק זאָל ניט פּאַרנעסען, פּערוואַגעל זיי מיט דיין מאַכט און ערנייערער זיי, גאָט אונזער שיצער !

פך־ישכחו עמי הניעמו בחילך והודידמו מנגנו אדני:
 13 חטאת־פיו דבר־שפתיו וילכדו בנאנם ומאלה ומבכחש
 14 יספרו: בלה בחמה בלה ואינמו וידעו כ־אלהים משל
 15 ביצקב לאפסי הארץ סלה: וישבו לערב יהמו ככלב טו
 16 ויסובבו עיר: המה ינועון לאכל אס־לא ישבעו וילינו: 16
 17 ואני ואשיר עוף וארגן לבקר חסדה כ־יהוית משגב לי
 18 ומנוס בנוס צר־לי: עני אלה אומרה כ־אלהים משגבי
 אלתו חסדי:

D

PSAL. LX. ס

למנצח על־שוען עדות מקתם לךוד ללמד: בהצולו * 2
 את אבם נהרים ואת־אבם צובה וישב יואב ונד את־
 אדום בני־א־מלח שנים עשר אלה: אלהים ונחתנו פרצתנו 3
 אנפת תשובב לנו: הרעשתה ארץ פצמתה רפה שב־יה 4
 כ־מטה: הראת עמך קשה השקותנו יין תרעלה: ה
 נתתה ליראך גם להתנוסס מפני קשט סלה: למען 6
 יחלצון ידיך הושיעה ימינה ועננו: אלהים ודבר 8
 בקדשו אעלה אחלקה שכם ועמק סבות אמרד: לי 9
 נלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי:
 מואב וסיר רחצי על־אדום אשליך נעלי עלי פלשת 1
 התרוצעי: מי ובלני עיר מצור מי נחני עד־אדום: הלא 11
 אתה אלהים ונחתנו ולא־תצא אלהים בצבאותינו:
 הבה־לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: באלהים 13
 נעשה־חיל והוא יבוס צרינו: 14

ס

PSAL. LXI. סא

למנצח על־נגינת לךוד: שמעה אלהים רנתי תקשיבה * 2
 תפלתו: מקצה הארץ אלה אקרא בעמף לפני בצור 3
 ידום ממני תנחני: כ־יהוית מחסה לי מגדל־עו מפני 4

אויב

- 13 זאלען זיי געפאנגען ווערען איבער די זינד פון זייער מויל, די רייד פון זייערע ליפען און זייער שטאלץ; אויך דורך זייער שילטען און ליגען זאגען.
- 14 פערניכטע מיט וואוסה, פערניכטע און זיי זאלען ניט מעהר עקזיסטירן רען ; דאן וועט מען וויסען אז גאט הערשט אימער איבער יעקב, אויך איבער אלע עקען דער וועלט.
- 15 ווען זיי קומען צוריק אין אָווענד, בילען זיי ווי הינד ארומלויפענדיג איר בער'ן שטאָדט.
- 16 זיי מוזען פֿערוואַנגעלט ווערען אום צו געפינען עסען, זאלען זיי זיך בער קלאַנגען וואָס זיי זיינען ניט זאָט.
- 17 אָבער איך וועל בעזינגען דיין מאַכט, יעדער פֿריה־מאַרגען וועל איך וועגען דיין גנאָדע זינגען, וואָרום דו ביסט מיר אימער אַלס פעסטונג געווען און אַלס רעטונג אין מיין טאָג פֿון נויט.
- 18 צו דיר, מיין גאָט, זינג איך ; וואָרום גאָט איז מיין פעסטונג, מיין וואָהל־טהעטיגער גאָט.

קאָפיטעל ם

- 1 צום אויפֿזעהער איבער דוד'ס גאָלדענליעדער. צו לערנען אויפ'ן שושן־עדות.
- 2 ווען ער האָט געשטריטען מיט אַרם נהרים און אַרם צובה, און יאָב איז געקומען און ערשלאַגען אין זאלצטהאל צוועלף טויזענד פֿון אַדום.
- 3 גאָט ! דו פֿערלאָזט אונז און מאַכסט אונז שטאַרק, דו צאָרנסט אויף אונז און קומסט ווידער צו אונז.
- 4 דו שטורמסט אויף די ערד און צורייסט איהר, און ווען זי וואַנקט ציהסטו צוזאַמען איהרע צובראַכענע פֿלעצער.
- 5 דו מאַכסט זאָט דיין פֿאַלק מיט אונערטרעגליכעס, דו טרינקסט אונז אָן מיט גיפֿטוויין,
- 6 און גיבסט די וואָס פֿירכטען דיר א פֿאַהן אונטער וועלכען זיי פֿערזאַמלען זיך פֿון (פֿיינד) ; דאָס איז אַ אייביגע וואַהרהייט !
- 7 אום דייענע געליעבטע זאלען בעפֿרייט ווערען, העלף מיט דיין מאַכט און ענטפֿער מיר.
- 8 גאָט האָט בעשטימט מיט זיין הייליגען וואָרט אום איך זאָל מיך פֿרע־הען : שכם וועל איך צוטהיילען און דעם טהאַל סכות אין טהיילען אויסמעסטען.
- 9 מיר געהערט גלעד און מיר געהערט מנשה ; אפרים איז מיין הויפט־קראַפט און יהודה — מיין געזעצגעבער.
- 10 מואב איז כּיין וואַשטאַפֿ, אויף אַדום וואָרף איך מיין שוך, פֿלשת פֿער־אייניגט זיך מיט מיר.
- 11 ווער וועט מיר פֿיהרען צו דער שטאָדט מצור ? — דער וואָס האָט מיר געפֿיהרט צו אַדום !
- 12 האָסטו דען, גאָט, פֿערלאָזען אונז און וועסט, גאָט, מעהר ניט געהן מיט אונזערע אַרמענען ? !
- 13 גיב דו אונז הילף געגען פֿיינד, מענשליכע הילף איז אוננוציק.
- 14 מיט גאָט'ס הילף וועלען מיר מאַכען אַ שטרייט, ער וועט צוטרעטען אונזערע בעדריקער !

קאָפיטעל סא

- 1 צום אויפֿזעהער איבער דוד'ס געזאַנגען.
- 2 הער אויס, גאָט, מיין געזאַנג ; האָרף אויס מיין געבעט.
- 3 פֿון עס וועלט רוח איך צו דיר, ווען מיין האַרץ שמאַכטעט ; פֿיהר מיר אַרויף אויף אַ הויכען פֿעלז.
- 4 דו ביזט אימער מיין שיצונג געווען, א פעסטער טהורם געגען פֿיינד.

ה א׳יב: אַנְיָדָה בְּאֵהָלֶךָ עוֹלָמִים אַחֲסֶה בְּסִתְרֵךְ בְּנִפְיֶךָ
 6 סְלָה: כִּי־אַתָּה אֱלֹהִים שָׁמַעְתָּ לְנַדְרֵי נַתַּת יְרֵשֶׁת יִרְאִי
 7 שְׁמֶךָ: יָמִים עַל־יַמֵּי־מַלְךְ הוֹסִיף שְׁנוֹתָיו כַּמּוֹדָר וְדוֹר:
 8 יֵשֵׁב עוֹלָם לִפְנֵי אֱלֹהִים חֶסֶד וְאַמֶּת מִן יַנְצְרֶהוּ: בֵּן
 9 אֲמַרְהָ שְׁמֶךָ לְעַד לְשִׁלְמֵי נְדָרֵי יוֹם ו יוֹם:

Psal. LXII. סב

סב

2 א למְנַצֵּחַ עַל־יְדוּתוֹן מִזְמוֹר לְדָוִד: אֵךְ אֶל־אֱלֹהִים הוֹמִיָּה
 3 נַפְשִׁי מִמְּנוּ יִשׁוּעָתִי: אֶךְ־תּוֹא צוּרִי וַיִּשׁוּעָתִי מִשְׁנֹבֵי לֹא־
 4 אֲמוּט רָבָה: עַד־אָנָּה | תְּהוֹתָנוּ עַל־אִישׁ תִּרְצָחוּ כְּלֶכֶם
 ה בְּקִיר נְטוּי נָרַר הַדְּחוּיָה: אֵךְ מִשְׁאֵתוֹ | יַעֲצוּ לַהֲדִיחַ
 6 יִרְצוּ כָּזָב בְּפוּי יִבְרְכוּ וּבִקְרָבָם יִקְלְלוּ־סְלָה: נֶגֶד לְאֱלֹהִים
 7 דוֹמֵי נַפְשִׁי כִּי־מִמְנוּ תִקְוֹתִי: אֶךְ־תּוֹא צוּרִי וַיִּשׁוּעָתִי
 8 מִשְׁנֹבֵי לֹא אֲמוּט: עַל־אֱלֹהִים יִשְׁעִי וּכְבוֹדִי צוֹרַעֲנִי
 9 מִחֹסֵי בְּאֱלֹהִים: בְּמַחֲוֹ בּוּ בְּכַל־עֵצ | עִם שִׁפְכֵי־לִפְנוּי
 י לְבַבְכֶם אֱלֹהִים מִחֲסֶה־קְנוּ סְלָה: אֵךְ וְהַבֵּל בְּנִיר־אֲדָם
 11 כָּזָב בְּנִיר־אִישׁ בְּמֵאוּנִים לַעֲלֹת הַמָּוָה מִהַבֵּל יָחַד: אֶל־
 תִּבְטְחוּ בַעֲשָׂק וּבִגְזֵל אֶל־תִּהְבְּלוּ תִיל | כִּי־יָנוּב אֶל־תְּשִׁיתוּ
 12 לֵב: אַחַת וְדַבֵּר אֱלֹהִים שְׁתִּימְנוּ שְׁמַעְתִּי כִּי־עֹ לְאֱלֹהִים:
 13 וּלְךָ־אֲדַנֶּי חֶסֶד כִּי־אַתָּה וְתִשְׁלַם לְאִישׁ כַּמַּעֲשָׂהוּ:

Psal. LXIII. סג

סג

2 א מִזְמוֹר לְדָוִד בְּהִיּוֹתוֹ בְּמִדְבַר יְהוּדָה: אֱלֹהִים וְאֵלֵי אַתָּה
 אֲשַׁחֲרֶךָ צִמְאָה לֶךְ | נַפְשִׁי כִּמְהָ לֶךְ בְּשִׁרֵי בְּאֶרֶץ־צִיּוֹן
 3 וְעֵנָף בְּלִי־מִים: בֵּן בְּקִדְשׁ חוּיָתֶךָ לְרֵאוֹת עוֹף וּכְבוֹדֶךָ:
 4 כִּי־טוֹב חֶסֶדֶךָ מֵחַיִּים שְׁפָתִי יִשְׁבַּחֲנוּךָ: בֵּן אֲבִרְכֶנָּה
 6 בְּחַיִּי בְּשִׁמְךָ אֲשֵׁא כַפִּי: כִּמוֹ חֶלֶב וְדֶשֶׁן תִּשְׁבַּע נַפְשִׁי
 7 וְשִׁפְתֵי רִנָּנוֹת יִהְלֹל־בִּי: אִם־זְכַרְתֶּךָ עַל־יְצוּעֵי כְּאִשְׁמְרוֹת
 8 אֲהַנְּהִי־בְךָ: כִּי־הִנֵּיתָ עֲזָרְתָה לִי וּבְצֹל בְּנִפְיֶךָ אֲרַנֶּן: דְּבַקָּה
 9 נַפְשִׁי

5 איך וויל אימער וואוינען אין דיין געצעלט, איך וויל זיך אימער שיצען
6 אונטער דעם שאטען פון דיינע פליעגלען. דו נאָט האָסט אימער געהערך
מינע פערשפרעכונגען, אימער האָסטו אַ בעזיץ געגעבען צו די וואָס פירך
7 טען דיין נאָמען. דערלעג טעג צום קעניג'ס טעג, דערלענגער זיינע יאָהר
8 רען אויף דור-דורות; זאָל ער אימער רעגירען מיט דעם ווילען פון נאָט,
9 בעשטיס טוגענד און וואהרהייט זיי זאָלען איהם- בעוואכען. אזוי וועל
איך אימער זינגען צו דיין נאָמען, צאהלענדיג טאָג-טעגליך מינע פער-
שפרעכונגען.

קאָפיטעל סב

1 צום אויפזעהער איבער דור'ס געזאָנגען. איבער ידותון.
2 נאָר צו נאָט האָפט מיין זעלע, נאָר פון איהם איז מיין הילף.
3 נאָר ער איז מיין פעלז, מיין הילף און מיין פעסטונג אום איך זאָל פיעל
4 ניט וואַנקען. ווי לאַנג וועט איהר בעפאלען אויף מענשען ווי אויף אן
איינגעבוניגענע וואַנד? ווי לאַנג וועט איהר אַלע איינברעכען (מענשען)
5 ווי אַ צובראָכענעם צוים? זאָגאר פון זיין הויכען אָרט בעראטהען זיי
זיך איהם אַראָב צו וואַרפען, זייער ווילען איז ליגען; מיט'ן מויל בענשען
6 זיי און אין האַרצען שילטען זיי אימער. מיין זעלע האָפט אָבער נאָר צו
7 נאָט, פון איהם ערוואַרט איך הילף. נאָר ער איז מיין פעלז, מיין הילף
און מיין פעסטונג, אום איך זאָל ניט וואַנקען.
8 ביי נאָט איז מיין הילף און עהרע, מיין שטאַרקער פעלז און שוץ איז
נאָט.
9 פערטרויט אימער אויף איהם, מענשען; גיסט אויס אייער האַרץ פאר
איהם — נאָט איז אימער אונזער שוץ.
10 אונדויערהאַפט זיינען די קליינע מענשען, אונשטענדיג די גרויסע —
ארויפגעמען זיי אויפ'ן וואַג האָבען זיי אלע קיין געוויכט ניט.
11 פערזיכערט זיך ניט אויף רויב, האָט ניט קיין נאַרישען פערטרויען אויף
אַנגערויבטע; זאָגאר ווען דער פערמעגען וואַסט זאָלט איהר ניט אַכ-
טען דערויף.
12 פון איין וואָרט נאָט'ס פערשטעה איך צוויי: אַז די מאַכט איז נאָר
ביי נאָט,
13 און אויך זיי טוגענד איז דיינע, נאָט. יעדען מענשען צאָהלסטו לויט זיין
פערדיענסט.

קאָפיטעל סג

1 דור'ס אַ געזאָנג, ווען ער איז געווען אין דער וויסטע יהודה.
2 אַלמעכטיגער! דו ביזט מיין נאָט, יעדען פרייהמאַרגען זוך איך דיר;
מיין זעלע דורשטעט נאָך דיר און מיין קערפער שמאַכטעט נאָך דיר
ווי אין אַ וויסטע, טרוקענע לאַנד, אָהן וואַסער.
3 ווי איך האָב דיר אין הייליגטהום געזעהען, זאָל איך נאָך זעהען דיין
מאַכט און פראַכט.
4 אַז דיין טוגענד איז בעסער אַלס לעבען — לויבען דיר מינע ליפען.
5 איך וועל דיר נאָך בענשען אין מיין לעבענסלויף, דורך דיין נאָמען וועל
איך אויפהויבען מינע הענד.
6 מיין זעלע ווערט זאָט ווי פון פעטס און נאהרהאפטעס און מיין מויל
זינגט לויב-ליעדער.
7 ווען נאָר איך דערמאן דיר, זאָגאר אויף מיין געלעגער, אין מיטען נאַכט,
טראַכט איך וועגען דיר;
8 ווייל דו ביזט מיר אימער אַ הילף געווען און ווען איך בין אינ'ם שאטען
פון דיינע פליעגלען זינג איך.
9 מיין זעלע שטרעבט צו דיר, דיין רעכטע האַנד שטיצט מיר.

נפשי אחר־יך בִּי תִמְכֶּה יִמְנֶךָ: וְהִמָּה לְשׂוֹאֵה יִבְקֹשׂוּ י
 נפְשֵׁי יִבְאוּ בַתְּחִתּוֹת הָאָרֶץ: וַיִּירְדוּ עַל־יַד־חֶרֶב מִנֶּת 11
 שְׁעָלִים יְדוּוּ: וְהַמֶּלֶךְ יִשְׂמַח בְּאֱלֹהִים יִתְהַלֵּל כָּל־ 12
 הַנֹּשְׁבֵעַ בּוֹ כִּי יִסְבֵּר פִּי דוֹבַר־שִׁקְרָ:

סד

PSAL. LXIV. סד

לְמִנְצַח מְזֻמֹּר לְדָוִד: שָׁמַע־אֱלֹהִים קוֹלִי בְּשִׁיחֵי מִפְחָד * א
 אוֹיֵב תִּצְרֵךְ חַיִּי: תִּסְתִּירֵנִי מִסּוּד מְרַעִים מְרַגְשֵׁת פְּעָלֵי 3
 אָוֶן: אֲשֶׁר שָׁנְנוּ כְּחֶרֶב לְשׁוֹנֵם דְּרָכָו הֵצֵם דְּבַר מֶר: 4
 לִירוֹת בְּמַסְתָּרִים תָּם פִּתְאֹם יִרְדּוּ וְלֹא יִירָאוּ: יִחְזַקְךָ 7
 לְמוֹ | דְּבַר רְעִי־סִפְרוֹ לְמִמּוֹן מוֹקְשִׁים אֲמִדוּ מִי יִרְאֶד־ 6
 לְמוֹ: יִהְפְּשׁוּ־עוֹלֹת תַּמְנוּ חֶפֶשׁ מִחֶפֶשׁ וְקָרַב אִישׁ וְלֵב 7
 עֲמִק: וַיִּדַּם אֱלֹהִים חַיִּץ פִּתְאוֹם הָיוּ מִפְתָּם: וַיִּבְשִׁילֵהוּ 8
 עֲלִמּוֹ לְשׁוֹנֵם יִתְנוּדְדוּ כָל־רְאֵה בָם: וַיִּירָאוּ כָל־אֲנָשׁ * 9
 וַיִּגִּידוּ פֶּעַל אֱלֹהִים וּמַעֲשָׂהוּ הַשְּׁפִילּוֹ: יִשְׂמַח צְדִיק בַּיהוָה 11
 וְתִסָּהּ בּוֹ וְיִתְהַלֵּלוּ כָל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

סה

PSAL. LXV. סה

לְמִנְצַח מְזֻמֹּר לְדָוִד שִׁיר: לֵךְ דְּמִיָּה תְהַלֵּךְ אֱלֹהִים * א
 בְּצִיּוֹן וְלֵךְ יִשְׁלַם־נְדָר: שָׁמַע תְּפִלָּה עֲדִיד כָּל־בָּשָׂר יִבְאוּ: 3
 דְּבַרֵי עֲוֹנֹת נִבְרוּ מִנִּי פִּשְׁעֵינוּ אַתָּה תִּכְפֹּרֵם: אֲשֶׁר־י | 4
 תִּבְחַר וְתִקְרַב יִשְׁכֵּן חֲצִרֶיךָ נִשְׁבְּעָה בְּטוֹב בֵּיתֶךָ קָדֹשׁ
 הַיְבֻלֶךָ: נִזְרָאוֹת | בְּצִדֶק תַּעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ מִבְּטָח כָּל־ 6
 קַצוֹי־אָרֶץ וַיִּם רַחֲקִים: מִכֵּין הַרִים בָּכְחוֹ נֶאֱזַר בְּנִבְרָה: 7
 מִשְׁבִּיחַ | שְׁאוֹן יַמִּים שְׁאוֹן נְלִיָּחִם וְהַמּוֹן לְאֲמִים: וַיִּירָאוּ 8
 יִשְׁבֵי קִצּוֹת מְאוֹת־תִּיד מוֹצְאֵי בְקָר וְעֶרֶב פִּרְנִיץ: פְּקֻדַּת * 9
 הָאָרֶץ | וְתִשְׁקַתָּה רַבַּת תַּעֲשִׂינָהּ פִּלְגֵי אֱלֹהִים מְלֵא מַיִם
 תִּכֵּין דְּגָנָם כִּי־יִכֵּן תִּכְנִינָה: תִּלְמִיָּה רְוָה נָתַתְּ וְדוּדָהּ 11
 כְּרִבִּיבִים תִּמְנַנְנָה צִמְחָהּ תִּבְרֶךָ: עֲמַרְתָּ שְׁנַת טוֹבֶתֶךָ 12
 וּמַעֲנִיךָ

10 און די וואָס ווילען מיר פּעראונגליקען זאָלען זיי אַרײַנגעהן טיעף אין
 11 דר'ערד. יעדערן פון זיי זאָלסטו מאַכען וואַנדערן מיט די מאַכט פון
 12 שווערד, צו האַנדלגעבען זאָלען זיי אַנקומען. אויך דער קעניג פּרעהט זיך
 מיט גאָט'ס הילף, יעדער וואָס שווערט מיט איהם [גאָט] וועט געריהמט
 ווערען ווען עס וועט פּערשטאַפּט ווערען דער מויל פון די ליגענזאָגערס.
 קאַפּיטעל כד

1 צום אויפזעהער איבער דוד'ס געזאַנגען.
 2 הער אויס, גאָט, מיין שטימע ווען איך רייך, פון פּיינד'ס שרעק היט
 3 מיין לעבען. פאַרבארג מיר פון די געהיימע פּלענער פון די שלעכטע,
 4 פון די אויפּרעגונג פון די אונרעכט־טהוער, וועלכע האָבען געשליפּען
 זייער צונג ווי אַ שווערד, ווי מיט פּיילען ציעלען זיי ביטערע ווערטער,
 5 אום צו שיסען אין געהיים דעם אונשולדיגען — פּלוצלונג שיסען זיי
 6 איהם, איידער מען בעמערקט זיי. זיי בעפעסטיגען דאָס שלעכטע, זיי
 פּלאַנען צו בעהאַלטען די נעצען, זיי דענקען: ווער זעהט זיי?
 7 מיט די גרעסטע אויפּמערקזאַמקייט זוכען זיי אויס די אונרעכט וואָס
 זיינען בעהאַלטען אינערליך אין מענשען, טיעף אין האַרצען.
 8 אָבער גאָט האָט זיי געשאַסען, זייער קלאַפּ איז געקומען ווי אַ אונער־
 וואַרטעטע פּייל.
 9 זייער אייגענער צונג מאַכט זיי שטרויכלען, צום בעדויערן פון אלע וואָס
 זעהען זיי.
 10 אלע מענשען וואָס זעהען דאָס רעדען וועגען גאָט'ס טהאַט, און בעטראַכ־
 טען וואָס ער טהוט.
 11 דער פּרוּמער פּרעהט זיך מיט גאָט און פּערטרויט אויף איהם, עס ריהט
 מען זיך אלע אויפּריכטיגע הערצער.

קאַפּיטעל סה

1 צום אויפזעהער איבער דוד'ס געזאַנגען; אַ ליעד.
 2 דיר, גאָט פון ציון, ערוואַרט אַ לויבגעזאַנג, דיר וועט אויך יעדער פּער־
 שפּרעכען בעצאהלט ווערען.
 3 געבעט הערער! צו דיר קומט יעדער בעשעפעניס.
 4 דער שטראַף פאַר די זינד איז צו שווער פאַר מיר, בעסער פּערצייה אונ־
 זערע פּערברעכען.
 5 וואויל איז דעם וועמען דו ערוועהלסט און ערנעהענסט אז ער זאָל רוהען
 אין דייןע הויפּען; לאָמיר זאָט זיין מיט דאָס גוטעס פון דיין הויז,
 דעם הייליגטהום פון דיין טעמפל.
 6 אין שרעקליכע צייטען, ענטפּער אונז מיט דיין גערעכטיגקייט — גאָט
 פון אונזער הילף! דו ביזט אַ זיכערהייט פאַר אלע עקען וועלט און
 ווייטע ים'ען,
 7 דער וואָס שטעלט פּעסט בערנ מיט זיין קראַפּט, אומגעגורט מיט מאַכט,
 8 דער וואָס שטילט אין דעם גערויש פון ים'ען, דעם ברויזען פון זייערע
 וועלען, אויך דעם טומעל פון פּעלקער.
 9 פאַר דייןע צייכענס זיינען אין שרעק די איינוואוינער פון עק וועלט;
 די איינוואוינער וואו עס פּאנגען זיך אָן דער מאַרגען און אָווענד שטעל־
 סטו צופּריערען.
 10 דו דערמאַנסט די ערד און טרינקסט איהר אן ענגו, דו בערייכערסט
 איהר מיט גרויסע וואסער־פּולע שטראָמען; דו גרויסט צו איהרע פּיש
 און שטעלסט איהר פּעסט דערמיט.
 11 בעוואַסער איהרע בייטען, צוברעך איהרע ערדשטיקער, מאַך איהר ווייך
 12 מיט פּיעל רעגען בענש איהרע געוויקסע. ווען דו בעקריינסט אַ יאָהר
 מיט דיין גוטס, פּליסט פּעטקייט אויף אלע שטענען.

13 וּמַעֲגֵלְךָ יִרְעֶפֶן דָּשֵׁן: יִרְעֶפּוּ נְאוֹת מִדְּבַר וְנִיל וּבָעוֹת
 14 תִּהְוֶנָּה: לְבָשׁוּ כְרִים | הֵצֵאן וַעֲמֻקִּים יַעֲטֹר־כָּר
 יִתְרוּעְעוּ אֶת־יִשְׁרָאוֹ:

PSAL LXVI. סו

סו

2 א לְמַנְצַח שִׁיר מִזְמוֹר הֲרִיעוּ לְאֱלֹהִים כְּלִדְהָאָרֶץ: וּמְרו
 3 כְּבוֹד־שִׁמּוֹ שִׁימוּ כְבוֹד תְּהַלְתּוּ: אִמְרוּ לְאֱלֹהִים מַה
 4 נוֹרָא מַעֲשֵׂיךָ בְּרַב עֲזָךְ יִכַחֲשׁוּלְךָ אִיבֹה: כְּלִדְהָאָרֶץ |
 ה יִשְׁתַּחֲוּוּ לְךָ וַיִּזְמְרוּלְךָ יִזְמְרוּ שִׁמְחֵה סֵלָה: לָכוּ וְרֵאוּ
 6 מַפְעֵלוֹת אֱלֹהִים נוֹרָא עֲלִילָה עַל־בְּנֵי אָדָם: תִּפְדֵּי יָם |
 7 לִיבְשֵׂה בְּנֶהַר יַעֲבְרוּ בְּהַגֵּל שָׁם נִשְׁמַחַה בּוֹ: מִשְׁגַּל
 בְּנִגְבוֹרָתוֹ | עוֹלָם עֵינָיו בְּנוֹיִם תִּצְפִּינָה הַסּוֹדְרִים | אֶל־
 8 יְרִימוּ לָמוֹ סֵלָה: בְּרַכּוּ עַמִּים | אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁמִיעוּ קוֹל
 9 תְּהַלְתּוּ: הַשֵּׁם נִפְשֵׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא־תֵתֵן לָמוֹט רִגְלֵנוּ:
 11 כִּי־בַחֲנֻתֵנוּ אֱלֹהִים צָרַפְתָּנוּ כַּצָּר־רַב־כֶּסֶף: הִבֵּאתֵנוּ
 12 בְּמַצִּידָה שִׁמְחֵת מוֹעֶקֶה בְּמַתְנִינוּ: הִרְבַּבְתָּ אֲנוֹשׁ לְרֵאשֵׁנוּ
 13 בָּאֲנוּ בְּאֵשׁ וּבַחַיִּים וְתוֹצִיאֵנוּ לְרִנָּה: אָבּוֹא בֵיתְךָ בַּעֲלוֹת
 14 אֲשַׁלֵּם לְךָ נְדָרֵי: אֲשֶׁר־פָּצוּ שִׁפְתֵי וְדִבְרֵי־יָי בַּצֹּר־לִי:
 טו עֲלוֹת מַחִים אַעֲלֶה־לְךָ עִם־קַמְרַת אֵילִים אַעֲשֶׂה בְּכַךְ
 16 עִם־עַתוּדִים סֵלָה: לְכֹר־שִׁמְעוּ וְאַסְפְּרָה כְּלִי־רֵאֵי אֱלֹהִים
 17 אֲשֶׁר עָשָׂה לְנַפְשִׁי: אֱלֹוֹי פִּרְקַרְתִּי וְרוּמָם תַּחַת לְשׁוֹנֵי:
 18 אֲוֹן אִסְדָּאִיתִי בְּלִבִּי לֹא יִשְׁמַע אֲדָנִי: אֲבָן שָׁמַע אֱלֹהִים
 19 כ הַקְשִׁיב בְּקוֹל תְּפִלְתִּי: בְּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־תִסְרֹד
 תְּפִלְתִּי וְחִסְדּוֹ מֵאֵתִי:

PSAL LXVII. סז

סז

2 א לְמַנְצַח בְּנִינִית מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֹר
 3 פָּנָיו אֲתֵנוּ סֵלָה: לְדַעַת בְּאָרֶץ דְּרָבָה בְּכָל־עוֹלָם יִשׁוּעַתְּךָ:
 4 יִדְוֶךָ עַמִּים | אֱלֹהִים יִדְוֶךָ עַמִּים כָּלָם: יִשְׁמְחוּ וַיְרַנְּנוּ
 לַאֲמִים

13 עם פליסט אין די מדברוואוינונגען, זאגאר די בערג נעהמט ארום א פרייד.
14 די פעלדער זיינען מיט שעפסען באדעקט און די טהאלען מיט קארן
פארוויקעלט — מען יובעלט און מען זינגט.

קאפיטעל סו

- 1 צום אויפזעהער איבער ליעדער און געזאנגען. יובעלט צו גאט אלע
- 2 איינוואוינער פון לאַנד. בעזינגט זיין געהרטען נאָמען, מאַך זיין לויב־
- 3 געזאנג מיט עהרע. זאָגט צו גאָט : „ווי גרויס זיינען דייע טהאַטען !
איבער דיין גרויסע מאַכט יִשְׁמִיכְלֶען דיר דייע פּינדע.“
- 4 אַלע בעוואוינער דער וועלט בוקען זיך צו דיר און לויבען דיר ; אימער
- 5 לויבען זיי דיין נאָמען. געהט, בעטראַכט גאָט'ס טהאַטען, זיין וואונ־
דערבארען ווירקען אויף מענשען.
- 6 ער פּערוואַנדעלט דעם ים אין טרוקעניש — צופּוס געהט מען אריבער
א טיף [— דאָרטען האָבען מיר זיך געפרעהט מיט איהם].
- 7 ער בעהערשט די וועלט מיט זיין מאַכט, זיינע אויגען באזעהען די פעל־
קער אום די פּערברעכער זאָלען נייעמאַלס שטאַלצירען.
- 8 לויבט, פעלקער אונזער גאָט ; שרייט אויס הויף זיין לויבגעזאנג !
- 9 ער האַלט אונז אויף ביים לעבען און לאָזט ניט וואַנקען אונזערע פּיס.
- 10 דו האַסט אונז שוין געפרובירט, גאָט ; דו האַסט אונז געלייטערט ווי
מען לייטערט זילבער.
- 11 דו האַסט אונז אַרײַנגעפּיהרט אין אַ נעץ און אַרויפגעלעגט אַ שאַנד־
פּלאַקען אויף אונזערע לענדען.
- 12 דו האַסט געלאָזען מענשען רייטען אויף אונז, מיר זיינען געגאנגען
דורך פּייער און וואַסער ביז דו האַסט אונז אַרויסגעפּיהרט אויף אַ גערוי־
מען אָרט.
- 13 איך וועל קומען אין דיין הויז מיט אָפּפּער און וועל בעצאָהלען מייע
פאַרשפּרעכונגען צו דיר —
- 14 מיט וועלכע איך האָב געעפענט מייע ליפען און מיין מויל האָט אַרויס־
גערעדט ווען מיר איז שלעכט געווען.
- 15 פעטע אָפּפּער וועל איך דיר ברענגען מיט געווירצען, ווידער וועל איך
פאַר דיר אימער צוגרייטען, רינדער און שעפּסען.
- 16 קומט זיך צונויף אַלע גאָט'ס־פאַרכטיגע, הערט אויס און איך וועל דער־
צעהלען וואָס ער האָט פאַר מיר געטהאָן.
- 17 צו איהם האָב איך גערופּען, ערהויבונג איז אימער אונטער מיין צונג.
- 18 ווען איך וואָלט פּיהלען ביי זיך אונרעכט וואָלט גאָט מיר ניט אויס־
געהערט,
- 19 גאָט האָט [מיר] אָבער יא אַויסגעהערט, ער האָט געהאַרכט די שטימע
פון מיין געבעט.
- 20 געלויבט איז גאָט וועלכער האָט ניט פּערוואַרפען מיין געבעט און צונג־
נומען זיין גנאדע פון מיר.

קאפיטעל סז

- 1 צום אויפזעהער איבער מעלאָדיען, געזאנגען און ליעדער.
- 2 גאָט וועט אונז בעגנאָדיגען און בענשען, אימער וועט זיין געזיכט אונז
בעלייכטען.
- 3 אום מען זאָל אין דער וועלט וויסען דיין וועג, אונטער אַלע פעלקער —
דיין הילף.
- 4 עס וועלען דיר לויבען פעלקער, אַ גאָט ; אַלע פעלקער וועלען דיר
לויבען.
- 5 עס פרעהען זיך און זינגען פעלקער ווען דו אורטהיילסט מיט אויפריכ־
טיגקייט נאַציאָנען און פעלקער וועלכע דו פּיהרסט אימער.

לְאֲמִים כִּרְת־שֹׁפֵט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֲמִים | בְּאֶרֶץ תְּנַחֵם
 סְלָה: | יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּל־ם: אֶרֶץ 6
 7
 גַּתְּנָה יִבְלֶה יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: | יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים 8
 וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל־אֲפְסֵי־אֶרֶץ:

סח

PSAL. LXVIII. סח

לְמַנְצָה לְדוֹד מִזְמוֹר שִׁיר: | יְקוּם אֱלֹהִים יְפוּצוּ אוֹיְבָיו א 2
 וַיְנוֹסוּ מִשְׁנֵאָיו מִפְּנֵיו: | כְּהַנְדֵּף עָשָׁן תִּהְדֵּף כְּהַמֵּם דּוֹנָג 3
 מִפְּנֵי־אֵשׁ יֵאבְדוּ רְשָׁעִים מִפְּנֵי אֱלֹהִים: | וַצַּדִּיקִים יִשְׂמְחוּ 4
 יַעֲלֶצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים וַיִּשְׁשׂוּ בְשִׂמְחָה: | שִׁירוּ לְאֱלֹהִים ה 5
 וּמְרוּ שִׁמּוֹ סֹלוּ לְרֶכֶב בְּעָרְבוֹת בְּיַהּ שִׁמּוֹ וְעִלּוּ לִפְנֵינוּ:
 אָבִי יְתוּמִים וְדָן אֲלֻמְנוֹת אֱלֹהִים בְּמַעוֹן קִדְשׁוֹ: | אֱלֹהִים א 6
 7
 מוֹשִׁיב יְחִידִים | בְּיַתֵּה מוֹצִיא אֲסִירִים בְּפוֹשְׁרוֹת אֶדְ-
 סוֹרְרִים שְׁכֵנוֹ צְחִיחָה: | אֱלֹהִים בְּצִאתְךָ לִפְנֵי עַמְּךָ 8
 בְּצִעְדְךָ בִישִׁימוֹן סְלָה: | אֶרֶץ רַעֲיִשָׁה אֶת־שָׁמַיִם נִמְפוֹ 9
 מִפְּנֵי אֱלֹהִים זֶה סִינֵי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: | גִּשְׁם י
 גְּדֻבוֹת תִּגְנֶף אֱלֹהִים נַחֲלֶתְךָ וְנִלְאָה אֶתְּךָ כּוֹנֵנְתָה: | חִתְּךָ 11
 יִשְׁבַּרְכֶּה תִּכּוֹן בְּטוֹבֶתְךָ לְעֵנִי אֱלֹהִים: | אֲדַנִּי יִתְד־אֲמֵר 12
 הַמְּבַשְׂרוֹת צָבָא רָב: | מַלְכֵי צָבָאוֹת יִדְוֹן יִדְוֹן וְעִנְתָ 13
 בַּיִת תַּחֲלֶק שָׁלָל: | אִסֵּה־שִׁכְבוֹן בֵּין שְׂפָתַיִם כִּנְפֵי יוֹנָה 14
 נַחֲפָה בְכֶסֶף וְאִבְרוֹתֶיהָ בִּירְקֶרֶק חֲרוּץ: | בְּפָרֶשׁ שְׂדֵי טו
 מַלְכִים בָּהּ תִּשְׁלַג בְּצִלְמוֹן: | הַר־אֱלֹהִים הַר־בְּשֹׁן הַר 16
 גְּבֻנָיִם הַר־בְּשֹׁן: | לְמָה | הַר־צִדּוֹן הַרִים גְּבֻנָיִם הַהַר חֲמֵד 17
 אֱלֹהִים לְשִׁבְתוֹ אֶת־יְהוָה יִשְׁכֵּן לְנֶצַח: | רֶכֶב אֱלֹהִים 18
 רַבְתִּים אֲלֵפֵי שֵׁנָאן אֲדַנִּי בָּם סִינֵי בַקְדָּשׁ: | עֲלִיתָ לְמָרוֹם א 19
 שְׁבִית שְׁבִי לְקַחַת מִתְּנוֹת בְּאָדָם וְאֵף סוֹרְרִים לְשִׁכּוֹן |
 זֶה אֱלֹהִים: | בְּרוּךְ אֲדַנִּי יוֹם | יוֹם יַעֲמֵס־לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעַתְנוּ ב
 סְלָה: | הָאֵל | לָנוּ אֵל לְמוֹשְׁעוֹת וְלִיהוָה אֲדַנִּי לְמוֹת 21

תוצאות

- 6 עם וועלען דיר לויבען פעלקער, אָ נאָט ; אלע פעלקער וועלען דיר לויבען.
- 7 קוים האָט די ערד איהר פרוכט געגעבען וועט שוין אונז בענשען אונזער אלמעכטיגער נאָט,
- 8 און ווען נאָט וועט אונז בענשען וועלען זיך שרעקען פאר איהם (די איינע וואוינער פון) אלע עקען וועלט.
- קאַפּיטעל סח
- 1 צום אויפזעהער איבער דוד'ס געזאנגען און ליעדער.
- 2 ווען נאָט ערוואכט ווערען זיינע פיינד צושפרייט, עם צולויפען פון איהם זיינע האסער.
- 3 פעריאָג זיי ווי דער רויך ווערט פעריאָגט, אזוי ווי וואקס שמעלצט פון פיער זאָלען די פערברעכער פערניכטעט ווערען פון נאָט.
- 4 אָבער די פרומע וועלען זיך פּרעהען און פּרעהליך זיין פאר נאָט, זיי וועלען יובלען פון פרייד.
- 5 זינגט צו נאָט, ריהמט זיין נאָמען ! מאכט וועג פאר דעם וואָס רייט אויף די וואַלקענס (זיין נאָמען איז „יה“) און פּרעהט זיך פאר איהם.
- 6 אַ פאטער פאר יתומים אַ ריכטער פאר אלמנות איז נאָט פון זיין הייליגע וואוינונג.
- 7 נאָט באזעצט די עלענדע אין אַ הויז ביי אַ געלעגענהייט בעפרייט ער געפאנגענע ; נאָר די אבוויכער פערבלייבען אין די וויסטעני.
- 8 נאָט ! ווען דו ביזט גענאנגען פאר דיין פאָלק, ווען דו האָסט געטראטען אין די אייביגע וויסטע
- 9 האָט די ערד געשטרומט און די הימלען געטריפט פאר נאָט, עם האָט געפלאמט סיני פאר נאָט — דער נאָט פון ישראל.
- 10 אַ מילדען רעגען מאכסטו, נאָט, טריפען צו דיין בעזיץ (פאָלק), זאָגאר די פערשוואכטע מאכסטו שטארק.
- 11 דאָרט וואו דיין געמיינדע זיצט גרייטסטו, נאָט, צו מיט דיין גוטסקייט פאר די ארעמע.
- 12 אז נאָט רעדט ארויס איין וואָרט האָבען די אָנזאָגערניס פיעל צו רעדען.
- 13 די קעניגליכע ארמעען וואנדערן ארום און די הויזבעוואוינערין צו צוטהיילט רויב.
- 14 זאָגאר ווען איהר ליגט צווישען די שעפּסען־שטאלען זייט איהר ווי די טויבענפליגלען, וועלכע איז ווי מיט זילבער באדעקט און איהרע פע־דערן מיט די געלקייט פון פיינגאָלד.
- 15 ווען נאָט צושפרייט די קעניגע אין איהר ווערען אלע פינסטערע ערטער שנע־ווייס :
- 16 דער גרויסער באַרג פון בשן־געבירגע אויף די קליינע בערגלאך פון בשן־געבירגע.
- 17 וואָס שפּרינגט איהר, קליינע בערגלאך ? האָט נאָט אויסגעקליבען אַ באַרג אַלס זיין וואוינונג ? וועט דען נאָט אייביג [אויפ'ן באַרג] וואוינען ?
- 18 נאָט'ס וואגען איז פיעל טויענד (בערג) — טויענד מאָל טויענד, צוויי־שען זיי אינ'ם הייליגטהום איז דער נאָט פון סיני.
- 19 דו ביזט ארויף אין דער הויך [און גענומען געפאנגענע, מענשען האָסטו אַלס געשאַנק גענומען, זאָגאר פּערוואַרפענע] אום צו רוהען, אלמעכטיגער נאָט.
- 20 געלויבט איז נאָט ! טאָג־טעגליך בעלאָך אונז נאָט שטענדיג מיט אונז־זער הילף.
- 21 פאר אונז איז נאָט אַ נאָט פון הילף, אַ עוויגער נאָט וואָס רעטעט פון טוידט.

22 תוצאות: אד-אלהים ימחץ ראש איביו קדקד שער
 23 מתהלך באשמו: אמר אדני מבשן אשיב אשיב
 24 ממצלות ים: למען | תמחץ רגלך בדם לשון בלבך
 כה מאויבים מנהו: ראו הליכותך אלהים הליכות אלי מלפי
 26 בקדש: קדמו שרים אחר נגנים בתוך עלמות תופפות:
 27 במקהלות ברכו אלהים אדני ממקור ישראל: שם
 28 בנימן | צעיר רחם שרי יהודה רנמתם שרי זבלון שרי
 29 נפתלי: צנה אלהך ענה עונה אלהים זו פעלת לנו:
 ל 31 מהיכלך על-ירושלם לה יובילו מלכים שי: גער חית
 קנה ערת אבירים | בעגלי עמים מתרפס בראצ'כסף
 32 בור עמים קרבות יחפצו: יאתיו חשמנים מני מצרים
 33 בוש תריץ ידיו לאלהים: ממלכות הארץ שירו לאלהים
 34 וזרו אדני סלה: לרכב בשמי שמירקדם הן יתן בקולו
 לה קול עז: תנו עז לאלהים על-ישראל וזו בשחקים:
 36 נורא אלהים וממקד שיה אל ישראל הוא נתן וזו ותעצמות
 לעם ברוך אלהים:

PSAL. LXIX. סט

ס

2 * למנצח | על-שושנים לדוד: הושיעני אלהים פי באו
 3 מים עד-נפש: טבעתי | בינן מצולה ואין מעמד פאתי
 4 במעמקי-מים ושבלת שמפתי: ינעתי בקראי נחר
 ה גרזני בלו עיני מחל לאלהי: רבו | משערות ראשי
 שואי חנם עצמו מצמיתי איבי שקר אשר לא-נולתי
 6 או אשיב: אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך
 7 לא-נבהדו: אלייבשו בי | קניף אדני יהוה צבאות אל-
 8 יבלמו בי מבקשך אלהי ישראל: פירעלך נשאתי חרפה
 9 כסתה בלמה פני: מזור הייתי לאחי ונכרי לבני אמי:
 י פירקנאת ביתך אכלתני וחרפות חורפך נפלו עלי:

ואבכה

- 22 גאָט אָבער פּערוואַנדערט דעם קאָפּ פּון זיינע פיינד, דעם האָאָריגען שאַר
בען פּון דעם וואָס פיהרט זיך אויף פּערברעכעריש.
- 23 גאָט זאָגט : „איך וועל צוריקבריינגען פּון בושן, איך וועל אַרויסנעהמען
24 פּון די טיעפעניסען פּון ים ; אום דו זאָלסט פּארבען דייע פּיס אין
בלוט, די צינגער פּון דייע הינד וועלען שפּייז האָבען פּונ'ם פיינד“.
- 25 מען האָט געזעהען, גאָט, דייע גיינג ; דייע הייליגע גיינג — מיין
26 קעניג און גאָט. פּאָראַויס זיינען געגאַנגען זינגערס, נאָכדעם שפּיעלער
מיט מיידלאַך וואָס פּויען.
- 27 אין פּערוואַמלונגען לויבט דעם אלמעכטיגען, ער איז גאָט זינט ישראל
עקזיסטירט.
- 28 דאָרטען הערשט איבער זיי דער יונגער בנימין איבער די פּירשמען פּון
יהודה, די פּיילענשיסער זיינען די פּירשמען פּון זבלון, די פּירשמען פּון
נפתלי.
- 29 דיין גאָט האָט דיר דיין קראַפט געגעבען, די מעכטיגע קראַפט מיט יעל-
כע דו האָסט פּאר אונז געטהאָן.
- 30 צוליעב דיין טעמפעל וואָס איז אין ירושלים בריינגען קעניגע דיר פּרע-
זענטען.
- 31 שריי אן אויף די אַרמעע צווישען די שטעקלאַך, די פּערוואַמלונג פּון
מעכטיגע — אויף די איבעראַיילטע פעלקער — דו וואָס טרעטסט אויף
זילבערשטיקער ; צושפּרייט די פעלקער וועלכע זוכען קריעג.
- 32 עס וועלען קומען פּירשמען פּון מצרים, כוש וועט זיין האַנד אויסשטרע-
קען צו גאָט.
- 33 זינט צו גאָט, רעגיערונגען דער וועלט ! אימער לויבט גאָט,
34 וועלכער רייט פּון אלטע צייטען אויף די אָבערהימלען ; ער רעדט מיט
זיין שטימע, א שטאַרקע שטימע :
- 35 דערצעהלט גאָט'ס מאַכט פּאר ישראל, זיין שטאַלץ און מאַכט אין הימעל.
36 דו ביזט שרעקליך, גאָט פּון דייע הייליגטהימער ; גאָט פּון ישראל,
ער גיט אַ פּאָלק מאַכט און קראַפט — געלויבט איז גאָט !
- קאַפּיטעל ס ט
- 1 צום אויפזעהער איבער דוד'ס בלומענליעדער.
- 2 העלף מיר, גאט ! וואָרום דאָס וואַסער דערגעהט מיר דעם לעבען.
- 3 איך האָב געזונקען אין אַ טיעפען זומפּ און קען זיך ניט אָבהאַלטען ;
איך בין אַריין אין טיעפען וואַסער און דער שטראָם פּערשלעפט מיר.
- 4 איך בין מיעד געוואָרען שרייענדיג ביז מיין האַלז איז טרוקען געוואָרען ;
איך האָב אויסגעקוקט מיינע אויגען האַפּענדיג צו מיין גאָט.
- 5 די וואָס האַסען מיר אָהן אַ אורזאָך זיינען מעהר אַלס די האַאר פּון מיין
קאָפּ, מעכטיג זיינען מיינע פּערפּאָלגער — מיינע אומזיסטע פיינד ;
זאָל איך זיי צוריק געבען וואָס איך האָב ניטמאָלס פּון זיי גערויבט ?
- 6 גאָט ! דו ווייסט מיין נאַרישע האַנדלונג, פּון דיר זיינען ניט פּעלליי-
קענט מיינע פּערברעכענס.
- 7 זאָלען דורך מיר ניט פּערשעהמט ווערען די וועלכע האַפען צו דיר, איי-
ביגער גאָט פּון אַרמעען ; זאָלען צוליעב מיר ניט בעליידיגט ווערען די
וועלכע בעטען צו דיר, גאָט פּון ישראל !
- 8 וואָרום איבער דיר האָב איך שאַנדע געליטען, בעליידיגונג האָט מיין
געזיכט פּערדעקט ;
- 9 פּערפּרעמדט בין איך געוואָרען צו מיינע ברידער, און אונבעקאַנט צו
מיין מוטער'ס קינדער.
- 10 די ערגערנים וועגען דיין הויז האָט מיר פּערצעהרט, און דער לעסטער
פּון דייע לעפּטערערס פּאַלט אויף מיר :

11 וְאַבְכָה בַצֹּמֹם נַפְשִׁי וְתָהִי לְחַרְפוֹתַי לִי׃ וְאַתָּנָה לְבוּשֵׁי
 12 שֶׁקֶ וְאַתָּה לְהֵם לְמַשָּׁל׃ יִשְׁחָדוּ בִי יֹשְׁבֵי שְׂעָר וּנְגִינֹת
 13 שׁוֹתֵי שֶׁכָר׃ וְאַנִי תַפְלֵת־לֵדָה׃ יְהוָה עַת רְצוֹן אֱלֹהִים
 14 בְּרַב־חַסְדָּךְ עֲנֵנִי בְּאַמַת יִשְׁעֶךָ׃ הַצִּילֵנִי מִמָּוֶט וְאַל־
 15 אִטְבַּעַה אֲנֹצְלָה מִשְׁנֵאֵי וּמִמַּעַמְקֵרִים׃ אֶל־תִּשְׁטַפְּנֵנִי׃
 16 שְׁבַלֹת מִיֹּם וְאַל־תִּבְלַעֲנִי מִצֹּלָה וְאַל־תִּאֶמְרַעֲלֵי בְּאֵר
 17 פִּיה׃ עֲנֵנִי יְהוָה כִּי־טוֹב חַסְדְּךָ כְּרַב רַחֲמֶיךָ פִּנְהָ אֵלַי׃
 18 וְאַל־תִּסְתַּר פְּנֶיךָ מֵעַבְרֶךָ כִּי־צָר־לִי מֵהָר עֲנֵנִי׃ קָרְבָה
 19 אֶל־נַפְשִׁי גְּאֻלָּה לְמַעַן אֵיבֵי פְדֵנִי׃ אַתָּה יָדַעַת חַרְפוֹתַי כ
 20 וּבִשְׁתִּי וּבְלִמְתִּי נִגְדָה כָּל־צוּרֶיךָ׃ חַרְפָּה׃ שְׁכַרְהָ לְפִי
 21 וְאַנְשֵׁה וְאַקְנֶה לְנוֹד וְאַן וְלִמְנַחֲמִים וְלֹא מִצְאָתִי׃ וַיִּתְּנֵנִי
 22 בְּכַרוֹתַי רֹאשׁ וְלִצְמָאֵי יִשְׁקוּנִי חֶמְצ׃ יְהִי־שְׁלַחְנִים לִפְנֵיהֶם
 23 לִפָּח וְלִשְׁלוּמִים לְמוֹקֵשׁ׃ תַּחֲשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם מִרְאוֹת
 24 וּמִתְנִיָּהֶם תְּמִיד חֲמַעַד׃ שִׁפְדֵּי־עֲלֵיהֶם וְעַמָּה וַחֲרוֹן אַפָּי כה
 25 יִשְׁיָגוּ׃ תְּהִי־טִירְתָם נִשְׁמָה כְּאֹהֲלֵיהֶם אֶל־יְהִי יִשְׁב׃
 26 כִּי־אַתָּה אֲשֶׁר־הִבִּיתָ רַדְפוֹ וְאַל־מִכְּאוֹב חִלְלֶךָ יִסְפְּרוּ׃
 27 תִּנְהַרְעוּן עַל־עֹנָם וְאַל־יָבֹאוּ בְּצַד־קִרְתְּךָ׃ יִמְחוּ מִסֶּפֶר הַיָּיִם
 28 וְעַם צַדִּיקִים אֶל־יִכְתְּבוּ׃ וְאַנִי עֲנִי וּכְוֹאֵב יִשׁוּעַתְךָ אֱלֹהִים ל
 29 תִּשְׁנֹבְנִי׃ אֶהְלֵלָה שֵׁם־אֱלֹהִים בְּשִׁיר וְאַגְדִּילֵנוּ בַתּוֹדָה׃
 30 וְתִיטֵב לִיהוָה מִשׁוֹר פֶּר מִקֶּתֶן מִפְרִים׃ רְאוּ עֲנִיִּים יִשְׁמְחוּ
 31 דַרְשֵׁי אֱלֹהִים וַיְחִי לְבַבְכֶם׃ כִּי־שָׁמַע אֶל־אֲבוּנֵינוּ
 32 יְהוָה וְאַתָּה־אֲסִירְיוֹ לֹא בֹוּה׃ יְהַלְלוּהוּ שָׁמַיִם וְאָרֶץ וְיָמִים לה
 33 וּכְלֹד־מֶשׁ בָּם׃ כִּי אֱלֹהִים וַיִּשְׁעֵי צִוּוֹן וַיִּבְנֶה עָרֵי יְהוּדָה
 34 וַיִּשְׁבּוּ שָׁם וַיִּרְשׁוּהָ׃ תִּרַע עַבְדֵּי וַיִּחְלְלוּהָ וְאַתָּה שָׁמוּ
 35 יִשְׁכַּנְרָבָה׃

ע

PSAL. LXX. ע

לְמַנְצֵחַ לְדוֹד לְתוֹפִיר׃ אֱלֹהִים לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעֹזְרָתִי א

חושה

- 11 וויין איך פאסטענדיג, פערשאף איך זיך שפאָט,
 12 בעקלייד איך מיך מיט אַ זאַק, ווער איך ביי זיי אַ שפּריכוואָרט —
 13 עס רעדען וועגען מיר די טהויער־ויערס, און עס זינגען וועגען מיר די
 14 ביער־טרינקער. אָבער מיין געבעט צו דיר, גאָט, איז : אין אַ צייט
 פון גוטען ווילען ענטפער מיר, אַלמעכטיגער, מיט דיין גרויס גנאדע, מיט
 15 דיין וואהרע הילף. רעטע מיר פון זומפ אום איך זאָל ניט איינזינקען;
 אַלמייך גערעטעט ווערען פון מיינע האסער און פון די טיעפע וואסערען.
 16 זאָל מיר ניט פארשלעפען דער וואסער־שטראָם, זאָל מיר ניט פארשליב־
 נען די טיעפענים און זאָל די גרוב ניט פארשליעסען איהרע עפענונג
 17 איבער מיר. ענטפער מיר, גאָט, ווארום דיין גנאדע איז גוט ; ווענדע
 18 זיך צו מיר לויט דיין גרויסע ערבארמונג. פערבאָרג ניט דיין געזיכט
 19 פון דיין קנעכט ; ווען מיר איז שלעכט ענטפער מיר שנעל. קום נע־
 הענטער צו מיין זעלע און ערלייז איהר, בעפריי מיר צוליעב מיינע פינגר.
 20 דו ווייסט דאָך מיין לעסטער, שאַנדע און בעליידיגונג — דיר זיינען
 21 בעוואוסט אַלע מיינע בעדריקער. פון שאַנדע איז מיין הארץ געפעהר־
 ליד צובראָכען ; איך ערווארט בערויערונג, אָבער אומזיסט ; איך ער־
 22 ווארט טרייסטער און געפין זיי ניט. אין מיין שפייז לעגען זיי אריין
 23 גיפט, און ווען איך בין דורשטיג גיבען זיי מיר עסיג טרינקען. זאָל זייער
 טיש פאר זיי ווערען א נעץ און א שטרויכלונג, אַלס בעלויבונג.
 24 זייערע אויגען זאָלען פינסטער ווערען און ניט קענען זעהען, מאַך זיי־
 גערע לענדען אימער וואַנקען.
 25 ניש אויף זיי דיין פלוך, דיין ברענענדיגער צאָרן זאָל זיי גרייכען.
 26 ווייסט זאָלען ווערען זייערע פאַלאַסטען, אין זייערע געזעלעטען זאָלען
 קיין איינוואָנער בלייבען.
 27 ווארום זיי עפּרפאַלגען וועמען דו שלאָנסט, און רעדען אימער וועגען די
 שמערצען פון דייןע פּערוואַנדעטע.
 28 לעג צו פערברעכען צו זייערע זינד און זיי זאָלען ניט קענען קומען צו־יִי־
 שען די גערעכטיגע.
 29 זאָלען זיי אויסגעמעקט ווערען פון לעבענס־בוך און ניט פארשריעבען
 ווערען צווישען די פרומע.
 30 אָבער איך אַרעמער און ליידענדער — נאָר דיין הילף, אַ גאָט, קען
 מיר שטאַרקען.
 31 איך וועל לויבען גאָט'ס נאָמען מיט אַ ליעד און וועל איהם גרויס מאַכען
 מיט אַ דאַנק־אָפּפּער.
 32 וועלכער וועט ביי גאָט אַנגענעהמער זיין אַלס א גרויסער אָקס, אַ בִּי־
 הארענטער און בעקלויענטער.
 33 די דעמיטהיגע וועלען זעהען און פרעהען זיך, איהר, וועלכע זוכען גאָט,
 אייער הארץ וועט אָבלעבען.
 34 ווארום גאָט הערט אויס די ארעמע און פּעראַכטעט ניט זיינע געפאַנ־
 גענע.
 35 עס ריהמען איהם הימעל און ערד, ים'ען און אַלעס וואָס בעוועגט זיך אין
 זיי.
 36 אז גאָט וועט העלפען ציון און אָפּבויען די שטעדט פון יהודה, און
 מען זאָל קענען וואַהנען אין זיי און מאַכען דאָס צום בעזיץ —
 37 וועלען דאָס צוטהיילען זיינע קנעכט'ס קינדער, די וועלכע ליעבען זיין
 נאָמען וועלען דאָרטען רוהען.

קאַפיטעל ע

- 1 צום אויפזעהער איבער דוד'ס בעטראַכטונגען.
 2 אייז, אַלמעכטיגער, צו רעמען מיר ; אייז, גאָט, צו העלפען מיר.

3 חוֹשָׁה: יִבְשׁוּ וַיִּחְפְּרוּ מִבְּקִשִׁי נַפְשִׁי יִסְגּוּ אַחֲרָיִךָ וַיִּפְלְמוּ
 4 חֲפָצֵי רַעְתִּי: יָשׁוּבוּ עַל־עֵקֶב בְּשִׁתָּם הָאֲמָרִים הָאֵלֶּה |
 ה הָאֵלֶּה: יִשְׁיִשׁוּ וַיִּשְׁמְחוּ בְּךָ כִּלְמִבְּקִשְׁךָ וַיֹּאמְרוּ תָמִיד
 6 וַיְגַדְּלוּ אֱלֹהִים אֲתֵבִי יִשׁוּעָתֶךָ: וְאֲנִי | עָנִי וְאֲבִיּוֹן אֱלֹהִים
 חוֹשָׁה לִי עֲזָרִי וּמִפְּלִטִי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָי:

Psal. LXXI. עא

עא

2 א בְּךָ־יְהוָה חֲסִיתִי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָי לְעוֹלָם: בְּצַדִּיקְתְּךָ תַצִּילֵנִי
 3 וּתְפַלְטֵנִי מִיַּד־אֱלֹהֵי אֲוִיךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי: הֵיחָ לִי לְצוּר
 מַעֲוֹן לְבוֹא תָמִיד צְרִיחַ לְהוֹשִׁיעֵנִי כִּי־סָלַעַי וּמִצּוֹדֹתַי אַתָּה:
 4 אֱלֹהֵי פְלִטְנִי מִיַּד רָשָׁע מִכַּף מַעֲגֵל וְחֹמֶץ: כִּי־אֲתַדֵּה
 6 תִּקְוֹתַי אֲדַגֵּי יְהוָה מִבְּטַחִי מִנְעוּרַי: עֲלִידָה | נִסְמַכְתִּי מִבְּטָן
 7 מִמְּעֵי אִמִּי אַתָּה גֹּוֵי בְּךָ תִּהְלַתִּי תָמִיד: בְּמוֹפֶת הַיְיָתִי
 8 לְרַבִּים וְאַתָּה מַחֲסִיעֵנִי: יִמְלֵא פִי תִהְלַתְךָ כָּל־הַיּוֹם
 9 תִּפְאַרְתְּךָ: אֱלֹהֵי שְׁלִיכֵנִי לְעֵת זְקִנָה בְּכֹלֹת כְּחִי אֱלֹהֵי
 י תַּעֲזֹבֵנִי: כִּי־אֲמָרוּ אוֹיְבֵי לִי וְשֹׁמְרֵי נַפְשִׁי גִּוְעֵצוּ יַחְדָּו:
 11 לֵאמֹר אֱלֹהִים עֲזָבוּ רַדְּפוּ וְתִפְשׁוּהוּ כִּי־אֵין מִצִּיל: אֱלֹהִים
 12 אֱלֹהֵי הַרְתַּק מִמֶּנִּי אֱלֹהֵי לְעֹזְרֹתִי חִישָׁה: יִבְשׁוּ וּכְלוּ שִׁמְנֵי
 13 נַפְשִׁי יַעֲטוּ חֲרָפָה וּכְלָמָה מִבְּקִשִׁי רַעְתִּי: וְאֲנִי תָמִיד
 14 אֵיחָל וְהוֹסַפְתִּי עַל־כָּל־תִּהְלַתְךָ: פִּי וּסְפָר צַדִּיקְתְּךָ כָּל־
 16 הַיּוֹם תִּשׁוּעָתֶךָ כִּי לֹא יִרְעֵתִי סִפְרוֹת: אָבוֹא בְּגִבְרוֹת
 17 אֲדַגֵּי יְהוָה אוֹפִיר צַדִּיקְתְּךָ לְבַרְךָ: אֱלֹהִים לְמִדְתֵּנִי
 18 מִנְעוּרַי וְעַד־הַיּוֹם אֲגִיד נִפְלְאוֹתֶיךָ: וְגַם עַד־זְקִנָה וּשְׁבִיבָה
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵי אֲבֹתַי עַד־אֲגִיד וְרוּעָה לְדוֹר לְכָל־יְבוּא
 19 גְּבוּרְתֶךָ: וּצַדִּיקְתְּךָ אֱלֹהִים עַד־מְרוֹם אֲשֶׁר־עֲשִׂיתָ גְּדֻלוֹת
 כ אֱלֹהִים מִי כְמוֹךָ: אֲשֶׁר הִרְאִיתָנוּ | צָרוֹת רַבּוֹת וְרַעוֹת
 21 תִּשׁוּבָה תַחֲיִינֵנוּ וּמִתְהוֹמוֹת הָאָרֶץ תִּשׁוּבָה תַעֲלֵנוּ: תִּרְבֵּה |
 22 גְּדֻלַּתִּי וְתִסַּב תִּגְחַמְנֵנִי: גַּם־אֲנִי | אוֹדֶךָ בְּכָל־יְגַבְלֵי אֲמַתְךָ
 אֱלֹהֵי

- 3 צו שאנד און שפאָט זאָלען ווערען די וועלכע פערפאָלגען מיין לעבען, זאָלען צוריק געשטויסען ווערען מיט בעליידיגונג די וואָס ווינשען מיר שלעכטעס. זאָלען זיי צוריקגעהן אין זייער שענדליכען וועג די וואָס זאָגען: „א פרייד! א פרייד!“ זאָלען זיך פרעהען און פרעהליך זיין מיט דיר אַלע וועלכע זוכען דיר, זאָלען זיי אימער זאָגען די וואָס שטרע- בען צו דיין הילף: „גאָט איז גרויס!“
- 6 און איך בעדריקטער און אַרעמער? אייל צו מיר, אַלמעכטיגער! דו ביזט מיין הילף און מיין רעטונג — פערזאָס ניט, גאָט!

קאָפיטעל ע א

- 1 אויף דיר, גאָט, פערטרוי איך, וועל איך ניעמאלס פערשעהמט ווערען.
- 2 מיט דיין גערעכטיגקייט רעטע מיר און בעפריי מיר; בייג צו מיר דיין אויער און העלף מיר. זיי פאר מיר ווי אַ פּעלדוואָהנונג וואו מען קען אימער אריין; דו האָסט בעפוילען מיר צו העלפען, ווארום דו ביזט מיין פעלז און מיין פעסטונג. רעטע מיר, מיין גאָט, פון פערברעכער'ס האַנד, פון דעם פויסט פון אונגערעכטען און רויבער.
- 5 ווארום דו ביזט מיין האַפנונג אייביגער גאָט; דו ביזט מיין זיכערהייט פון מיין יוגענד אָן. אויף דיר בין איך געשטיצט געווען פון מוטער-לייב, זינט דו האָסט מיר ארויסגעצויגען פון מיין מוטער'ס גערערים איז אימער מיין לויבליכער נאָך דיר געווען. אַלס ווארנונג צייכען בין איך געוואָרען פיעל, אָבער דו ביזט מיין שטאַרקער פערטרויען. מיין מויל ווערט פול מיט דיין לויב, אימער [דערצעהלענדיג] דיין פּרעכטיגקייט.
- 9 פארווארף מיר ניט אייט פון עלטער, ווען מיין קראפט ענדיגט זיך פּערלאָז מיר ניט; ווארום מיינע פיינד זאָגען צו מיר, אויך די וועלכע בעוואַכען מיר האָבען צוזאַמען בעשלאָסען,
- 11 אזוי צו זאָגען: „גאָט האָט איהם פּערלאָזען — פּערפאָלגט איהם און האַפט איהם. קיינער וועט איהם ניט רעמען!“
- 12 גאָט! ערווייטער זיך ניט פון מיר; אייל, מיין גאָט, צו מיין הילף. פארשעהמט און פּערניכטעט זאָלען ווערען אַלע וואָס שטערען מיר; מיט שאַנדע און בעליידיגונג זאָל בעדעקט ווערען די וועלכע ווינשען מיר שלעכטעס.
- 14 איך האָף אימער, און פאַרמעהר אַלע דייןע לויבליכעדער.
- 15 מיין מויל דערצעהלט אימער דיין גערעכטיגקייט און דיין הילף, אָב- וואָהל איך קען דאָס ניט אויסדערצעהלען.
- 16 איך געה ארום מיט העלדענטהאַטען פון אַלמעכטיגען גאָט, בלויז דיין גערעכטיגקייט דערצעהל איך.
- 17 מיט דיין אַלמעכטיגקייט בין איך איינגעוואָהנט פון מיין יוגענד אָן נאָך יעצט דערצעהל איך דייןע וואונדער.
- 18 אויך ביזן טיעפען עלטער זאָלסטו, גאָט, מיר ניט פּערלאָזען; ביז איך וועל דיין מאַכט דערצעהלען דעם יונגען דור, צו אַלע צוקינפטיגע דורות — דייןע העלדענטהאַטען.
- 19 און דיין גערעכטיגקייט, גאָט, און דייןע גרויסע טהאַטען, איז זעהר הויך — ווער, אָ גאָט, איז דיין גלייכען!
- 20 אזוי ווי דו האָסט מיר זאָט געמאַכט מיט פיעל נויטה און אונגליק, זאָלסטו מיר צוריק בעלעבען, אויפהויבען מיר פון די טיעפעניסען פון דער ערד.
- 21 דו וועסט פּערגרעסערען מיין ווערדע ווען דו וועסט זיך ווענדען צו טרייסטען מיר.
- 22 אויך דיין וואהרהייט מיין גאָט, וועל איך לויבען מיט מוזיק אינסטריר- מענטען; איך וועל דיר זינגען מיט אַ פיעדעל, הייליגער פון ישראל.

23 אֱלֹהֵי אֹמְרָה לֵךְ בְּכִנּוּר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: תִּרְנְנָה שְׁפִתַי בִּי
 24 אֹמְרָה לֵךְ וּנְפֹשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ: נִסְלִשׁוּנִי כְּלַדְהוּיִם תִּהְיֶה
 צַדִּיקְתָּךְ בִּיבִשׁוּ בִיחֲפָזוֹ מִבְּקִשֵׁי רַעְתִּי:

עב

PsAL. LXXII. עב

לְשַׁלְמָה | אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לְמִלְךָ תָּן וְצַדִּיקְתָּךְ לְבוֹ-מִלְכֶךָ: *
 2 יְדִין עַמְּךָ בַצִּדֵק וְעֲנִיִּיךָ בְּמִשְׁפָּט: יִשְׂאוּ הָרִים שְׁלוֹם
 3 לְעַם וּבְנֵעוֹת בַּצִּדִּיקָה: יִשְׁפֹט | עֲנִי-עַם יוֹשִׁיעַ לִבְנֵי אֲבוֹנָן
 4 וַיִּדְבַּא עוֹשֵׁק: יִירָאֶךָ עַם-שָׁמַשׁ וּלְפָנֶי יָרַח דּוֹר הַדּוֹרִים: ה
 5 יִרְדַּ כַּמָּטָר עַל-גִּזְן פְּרִכִּיבִים וְרוֹנָף אֲרָץ: יִפְרַח-בְּגִמּוֹ
 6 צַדִּיק וְרַב שְׁלוֹם עַד-בְּלֵי יָרַח: וַיִּרְדַּ מִּיַּם עַד-יָם וּמִנְהַר
 7 עַד-אֲפְסַי-אֲרָץ: לְפָנָיו יִכְרְעוּ צִיִּים וְאִיבּוֹ עֶפְרַיִל יִלְחֲכוּ:
 8 מַלְכֵי תְּרַשִׁישׁ וְאִיִּים מִנְחָה יִשִּׁיבוּ מַלְכֵי שֶׁבַא וְסֻכָּא *
 9 אֲשֶׁפֶר יִקְרִיבוּ: וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ-לּוֹ כָּל-מַלְכִים כְּלַדְהוּיִם
 10 יַעֲבֹדוּהוּ: כִּי-יֵצֵא אֲבוֹנָן מִשׁוּעַ וְעֲנִי וְאִידְעוּךָ לִּי: יָהּ
 11 עַל-דָּל וְאֲבוֹנָן וּנְפֹשׁוֹת אֲבוֹיָנִים יוֹשִׁיעַ: מִתּוֹךְ וּמִחֲמַם
 12 יִנְאֹל נַפְשָׁם וַיִּיקֶר דָּמָם בְּעֵינָיו: וַיַּחֲוֶי וַיַּתְדֵלּוּ מִזֶּבֶב
 13 שֶׁבַא וַיַּתְפַּלֵּל בְּעַדוֹ תְּמִיד כְּלַדְהוּיִם יִבְרַכְנֶהוּ: הִי יִפְסֹת
 14 פֶּר | בְּאֲרָץ כְּרָאשׁ הָרִים יִרְעַשׁ כְּלַבָּנוֹן פְּרִזוֹ וַיִּצְיֶצְו
 15 מְעִיר בְּעֶשֶׂב הָאֲרָץ: יְהִי שִׁמּוֹ | לְעוֹלָם לְפָנֵי-שָׁמֶשׁ יִנָּץ
 16 שִׁמּוֹ וַיַּתְפַּרְכוּ בּוֹ כְּלַדְהוּיִם וְאַשְׁרֵהוּ: כְּרוּךְ וַיְהִי אֱלֹהִים
 17 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ: וּכְרוּךְ וְשֵׁם כְּבוֹדוֹ
 18 לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת-כָּל-הָאֲרָץ אָמֵן | וְאָמֵן: כָּלוֹ כ
 19 תַּפְלוֹת דָּוִד בְּיֹשִׁי:

ספר שלישי

LIBER TERTIUS.

עג

PsAL. LXXIII. עג

מִזְמוֹר לְאַסָּף אֶדְ טוֹב לְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים לְכָרִי לְכָב: *
 ואני

- 23 עם זינגען מיינע ליפען ווען איך לויב דיר, אויך מיין זעלע וואָס וו
האַסט בעפרייט.
- 24 אויך מיין צונג רעדט אימער וועגען דיין גרויסקייט, ווייל עם זיינען צו
שאַנדע און שפּאַט געוואָרען די וואָס ווינשען מיר ביזן.
- קאַפּיטעל עב
- 1 שלמה'ס. גאָט ! גיעב דעם קעניג דייע רעכטע, דעם פּרינץ — דיין
גערעכטיגקייט.
- 2 אום ער נאָל אורטהיילען פעלקער מיט גערעכטיגקייט, און דייע אונטער-
דריקטע — ריכטיג.
- 3 זאָלען די גרויסע בערג טראָגען פּריעדען פּאַר'ן פּאַלק, און די קליינע
בערגלאַך — גערעכטיגקייט.
- 4 ער זאָל ריכטען די ארעמע פון פּאַלק, העלפען די קינדער פון די בעדירפ-
טיגע און אונטערדריקען דעם רויבער.
- 5 מען וועט פּאַר דיר פּירכטען ווי לאַנג די זונן און לבנה עקזיסטירען,
ד. ה. אויף דורידורות.
- 6 זיין הערשען וועט זיין ווי רעגען אויף אַבגעשניטענע גראָז, ווי רעגענ-
טראָפענס וואָס בעפייכטען די ערד.
- 7 אין זיינע צייטען וועט בליהען די גערעכטיגקייט און עם וועט זיך
פּאַרמעהרען פּריעדען ביז דער מאָנד וועט ניט מעהר עקזיסטירען.
- 8 ער וועט הערשען פון איין ים ביז'ן צווייטען, פון טייך ביז'ן עק וועלט.
9 פּאַר איהם וועלען זיך בויגען. די שיפענפיהרער, און זיינע פיינד וועלען
לעקען די ערד.
- 10 די קעניגע פון תּרשיש אינזלען וועלען פּרעזענטען ברענגען, די קעניגע
פון שבא און סבא וועלען בעלוינגנ ברענגען.
- 11 אַלע קעניגע וועלען זיך צו איהם בוקען אַלע פעלקער וועלען איהם דיענען.
12 ווארום ער רעטעט דעם אַרעמען וואָס בעקלאַגט זיך, און דעם בעדריק-
טען וועמען קיינער העלפט ניט.
- 13 ער האָט מיטלייד אויפ'ן אַרעמען און בעדירפטיגען און העלפט די ניער-
דערגעשאַגענע מענשען.
- 14 פון פּאַלשקייט און געוואלד בעפרייט ער זיי, זייער בלוט האָט א ווערט
אין זיינע אויגען.
- 15 ער לעבט און ער גיט איהם פּונ'ם גאָלד פון שבא ; ער בעט אימער פּאַר
איהם, אימער בענשט ער איהם.
- 16 עם וועט זיין פיעל געטריידע אינ'ם לאַנד, זאָנאַר אויף די שפיצען בארג
וועט די פּרכט רוישען ווי א וואַלד (לבנון). אויך אין שטאָדט וועט
בליהען ווי דאָס גראָז פּונ'ם לאַנד.
- 17 זיין נאָמען וועט אויף אייביג עקזיסטירען, זאָלאַנג די זונן איז וועט
זיין בערוף זיין — אַלע וועלען זיך מיט איהם בענשען, פעלקער וועלען
איהם גליק ווינשען.
- 18 געלויבט איז גאָט דער אלמעכטיגער, גאָט פון ישראל, נאָר ער מאַכט
וואונדער ;
- 19 און זאָל געבענשט זיין אימער זיין הערליכער נאָמען, זאָל מיט זיין עהרע
פּול ווערען דאָס גאַנצע לאַנד, אמן און אמן.
- 20 דערמיט זיינען געענדיגט די געבעטען פון דוד, ישי'ס זוהן.

ס פ ר ש ל י ש י

קאַפּיטעל עג

- 1 אסר'ס א געזאנג. גאָט איז נאָר גוט צו ישראל, צו די ריינהערציגע.

2 ואני במעט נמוי רגלי פאין שפכה אשרי: פי קנאתי
 3 בהללים שלום רשעים אראה: פי אין הרצבות למוותם
 4 ה ובריא אולם: בעמל אנוש אינימו ועם-אדם לא ינעו:
 5 לכן ענקתמו נאזה יעטה-שית חמם למו: יצא מחלב
 6 עיניו עברו משפיות לבב: ימיו ו יודברו ברע עשק
 7 ממרום ידברו: שתי בשמים פיהם ולשוניהם תהלך בארץ:
 8 לבון ושיב עמו הלם ומי מלא ימצו למו: ואמרו איכה
 9 ידע-אל ויש דעה בעליון: הנה-אלה רשעים ושלגי
 10 עולם השגורחיל: אדרדיק ופיתי לבבי וארחץ בגקנון
 11 כפי: נאחי ננוע כל-היום ותוכחתי לבקרים: אם-אמרתי
 12 אספדה כמו הנה דור בנעך בנרתי: ואחשבה לדעת
 13 זאת עמל היא בעיני: ער-אבוא אל-מקדשי-אל אבינה
 14 לאחריהם: אך בחלקות תשית למו הפלתם למשואות:
 15 אך הנו לשמה כרנע ספו תמו מן-פלחות: פחלום
 16 מהקצן אדני בעיר וצלמם תבוה: פי יתחמץ לבבי
 17 וכליותי אשתונן: ואני-בער ולא אדע בהמות הייתי
 18 עמך: ואני תמיד עמך אחות ביד ימיני: בעצתך תנחני
 19 ואחר כבוד תקחני: מירלי בשמים ועמך לא-חפצתי
 20 בארץ: פלה שארי ולבבי צור-לבבי וחלקי אלהים
 21 לעולם: כי-הנה רחוקך יאבדו הצמתה פליונה ממך:
 22 ואני וקרבת אלהים לי-טוב שתי ו בארני יהנה מחסי
 23 לספר כל-מלאכותיך:

Psal. LXXIV. עד

עד

א משפיל לאספה למה אלהים ונחת לנצח יעשן אפך
 2 בצאן מרעיתך: ובר עדתך ו קניית קדם ואלת שבט
 3 נחלתך הר-ציון זה ו שכנת בו: הרימה פעמך למשאות
 4 נצח כל-הרע אויב בקדש: שאנו צורריך בקרב מועדך

שמו

- 2 און איך ? שיער האָבען מיינע פּיס געוואַנקט, עס האָט ווייניג געפּהלט
 - 3 אז מיינע טריט זאָלען זיך אויסגליטשען וואַרום איך האָב פּערדרום איר בער די שטאַלצע ווען איך זעה דעם פּריעדען פון די פּערברעכער.
 - 4 וועלכע האָבען קיין פּערדרום אין זייער לעבענס־לויה און זיינען געוונד
 - 5 און שטאַרק ; פון מענשליכע ליידען ווייסען זיי ניט, און פּלאַנען זיך
 - 6 ניט ווי אַלע מענשען. דערפאַר זיינען זיי פּערפּוצט מיט שטאַלץ, אַלס
 - 7 אַ שעהנע אָנקליידונג איז ביי זיי די געוואַלדטהאַט. עס קריכט זיי אַרויס
 - 8 די אויגען פון פּעטקייט, זיי איבערשטייגען די פּאַרשטעלונגען פון פּאַנז
 - 9 טאַזיע. זיי שפּאַטען ווען זיי רעדען וועגען אַ געדאַנק, זיי רעדען מיט
 - 10 זשטאַלץ געגען די העכסטע. מיט'ן מויל רעדען זיי וועגען הימעל און
 - 11 צו זיך, וועלכע געפינען זיך פאַר זיי ווי וואַסער־שטראָמען און זאָגען :
"אויב אזוי אַנערקענט נאָט, איז דען פאַראַן אויבען פּערשטאַנד" ?
 - 12 אַט דויעזע פּערברעכערס האָבען גרויס פּערמענען און לעבען אימער
 - 13 רוהיג ! אוממיסט האָב איך קלאָהר געהאַלטען מיין האַרץ און מיט
 - 14 רייניקייט מיינע הענד געוואשען, וואַרום איך בין אימער געפּלאַנט,
 - 15 שליסען דאָס אין נאַנצען אויסצורעכענען וואָלט איך אַלס טריילאָזע ער-
 - 16 קלעהרען אַ גאַנצע רייהע פון דיינע קינדער. ווען אָבער איך בעטראַכט
 - 17 דאָס אום צו ווייסען, געפין איך דאָס פאַר אונרעכט, ביז איך וועל אַרייניג
 - 18 דו האָסט זיי נאָר אין אונגליק געוואָרפען מיט'ן גליטש וואָס דו האָסט
 - 19 פאַר זיי געמאַכט. ווי אויגענבליקליך זיינען זיי פּערוויסט געוואָרען,
 - 20 זיי זיינען אונטערגעגאַנגען און פּערניכטעט געוואָרען שנעלער ווי אַ שרעק
 - 21 ביך, ווי אַ חלום ווען מען ערוואַכט מיט צאָרן, נאָט, מאַך זייער אויס-
 - 22 זעהען פּעראַכטעט.
 - 21 וואַרום עס וועטהאַנגט מיין האַרץ און סע שטעכט מיר אין די ניערען ;
 - 22 וואָס איך בין נאַריש און אונוויסענד, איך בין קעגען דיר ווי אַ פּיה.
 - 23 איך בין דאָך אָבער אימער מיט דיר דו האַלסט מיר ביי מיין רעכטע אַנד ;
 - 24 פּיהר מיר מיט דיין ראַטה און נעהם מיר אָן מיט עהרע.
 - 25 נעבען דיר פּאָדער איך ניט פּונ'ם הימעל און פּערלאַנג נישט פון דער ערד.
 - 26 מיין קערפּער און האַרץ זיינען פּערצעהרט, אָבער דער אַלמעכטיגער איז אימער מיין הערצליכער פּעסטונג און מיין טהייל.
 - 27 וואַרום די וועלכע ערווייטערען זיך פון דיר וועלען אונטערגעהן, דו פּערניכטעסט יעדער'ן וואָס קעהרט אָב פון דיר.
 - 28 מיר אָבער איז אַנגענעהם די געטליכע נאָהענטקייט, איך מאַך דעם עוויגען נאָט אַלס מיין בעשיצונג, אום צו דערצעהלען אַלע טהאַטען דיין נע.
- קאַפיטעל עד**
- 1 אספ'ס אַ בעטראַכטונג. וואַרום, נאָט, האָסטו אויף אימער פּערלאָזען און עס ברענט דיין צאָרן אויף דיין שעפּסען־הערדע ?
 - 2 דערמאָהן זיך דיין געמיינדע וועלכע דו האָסט אַ מאָל ערוואָרבען ווען דו האָסט בעפרייט דעם שטאַם ! דערמאָהן דיין בעזיז, ד. ה. דעם באַרג ציון, אויף וועלכען דו האָסט גערוהט !
 - 3 הויב אויף דיינע טריט איבער די אַלטע רואינען, וואו יעדער פיינד האָט צושטעטערט דעם הייליגטהום.
 - 4 דיינע פיינד האָבען געשריען אין דיינע פּערוואַלונגסערטער, זיי האָבען זייער צייכען אַלס בעצייכונג געשטעלט.

שמו אותתם אתות: יודע כמביא למעלה בסבך-עץ
 6 קרדמות: ועת פתוחיה יחד בכשיל וכלפות יהלמון:
 7 שלחו באש מקדשך לארץ חללו משפך-שמה: אמרו
 8 בלבם ניגם יחד שרפו כל-מועד-אל בארץ: אתותינו
 9 לא-ראינו איך-עוד נביא ולא-אתנו יודע ערמה: עד
 10 מתי אלהים יחרף צר ינאץ אויב שמך לנצח: למה
 11 תשיב ידך וימינך מקרב חוקך כלה: ואלהים מלפי
 12 מקדס פעל ישועות בקרב הארץ: אתה פותרת בעוה
 13 ים שפרת ראשי תנינים על-המים: אתה רוצפת ראשי
 14 לויתן תתגנו מאכל לעם לצים: אתה בקעת מעגן ונחל
 15 אתה הובשת נהרות איתן: לך יום אף-לך לילה אתה
 16 הבינות מאור ושמש: אתה הצבת כל-גבולות ארץ קוץ
 17 וחרף אתה יצרתם: וברואת אויב חרף ו יהנה ועם
 18 נבל נאצו שמה: אלהתתן לחית נפש תורה חנת צניף
 19 אלהתשבח לנצח: תבט לברית ברמלא מחשבי-ארץ
 20 נאות חמם: אל-ישב תך נכלם עני ואביון יהללו שמה:
 21 קומה אלהים ריבה ריבה וזכר חרפתך מני-נבל כל
 22 היום: אלהתשבח קול צררה שאון קמיה עולה תמיד:
 23

עה

PSAL. LXXV. עה

למנצח אלהתשחת מזמור לאספ שיר: הודינו לך א
 2 אלהים הודינו וקרוב שמה ספרו נפלאותיה: כי אקח
 3 מועד אני מישרים אשפט: גמונים-ארץ וכל-ישיבה
 4 אנכי תבנתי עמוניה סלה: אמרתי להוללים אלהתהלו ה
 5 ולרשעים אלהתרימו קרן: אלהתרימו למרום קרנכם
 6 תדברו בצואר עתק: כי לא ממוצא וממערב ולא
 7 ממדבר הרים: כי-אלהים שפט זה ישפיל וזה ירים:
 8 כי בוס ביר-יהוה ויגן חמר ו מלא מסך ויגן מנה אד
 9

שמריה

- 5 ער איז בעוואוסט ווי דער וואָס הויבט אויף די העק אויף די בוימצווייגען.
 6 יעצט ברעכען זיי אַלע שניטצונגען איהרע מיט האַק און האַמער.
 7 אויף דעם הייליגטהום האָבען זיי פייער געוואָרפען, ביז דער ערד האָבען
 8 זיי צובראַכען דעם וואָהנונג פון דיין נאָמען. זיי האָבען זיך געטראַכט
 אין האַרצען: „מיר וועלען זיך מיט איינמאַל בעהערשען!“ און האָר
 בען פערברענט אַלע גרויסע פערזאָמלונגס־פּלעצער אינ'ם לאַנד.
 9 אונזערע צייכענס זעהען מיר מעהר ניט — ניט קיין נביא, מיר האָבען
 10 זאָנאר ניט ווער עס זאָל וואָס־עס־איז וויסען. ווי לאַנג נאָך, נאָט, וועט
 דער פיינד לעסטערען? ווי לאַנג נאָך וועט דער פיינד פּעראַכטען דיין
 11 אייביגען נאָמען? וואָרום האַלסטו צוריק דיין לינקע האַנד אויך
 12 דיין רעכטע פון דיינע לייבליכע? און דו, נאָט, ביזט דאָך מיין קעניג,
 13 פון אימער האָסטו הילפּע געשאַפּען אינ'ם לאַנד. מיט דיין מאַכט האָסטו
 דעם ים צוברעקעלט, די קעפּ פון די וואַל־פּישען האָסטו אין וואַסער צו
 14 בראַכען. דו האָסט צושמעטערט דעם קאַפּ פון קראַקאָדיל, דו האָסט
 15 איהם אַלס שפּייז געגעבען צום פּאָלק, צו שיפּלייט. דו ברעכסט דורך
 16 קוואַלען און טייכען, דו טריקענסט אויס גרויסע שטראַמען. דייןע זיי
 נען דער טאָג אויך די נאַכט, דו האָסט פּעסט געשטעלט די זונענליכט.
 17 דו האָסט געשטעלט אַלע גרענעצען פון דער וועלט, זומער און ווינטער
 האָסטו בעשאַפּען.
 18 דערמאָהן דאָס, אָ נאָט, דעם פיינד און לעסטערער; אויך דעם ניעדער־
 טרעכטיגען פּאָלק וועלכער פּעראַכטעט דיין נאָמען.
 19 ניעב ניט איבער צו די טהיערען דעם לעבען פון דיין טובי, דעם לעבען
 פון דייןע אונטערדריקטע פּאַרנעס קיינמאַל ניט.
 20 בעטראַכט דיין בונד ווען די פערבאַרגענע ערטער פונ'ם לאַנד זיינען
 פול מיט וואָהנונגען פון רויבער.
 21 זאָל דער ניעדערגעשלאָגענער ניט צוריק געהן אַ בעלידיגטער, דער אונ־
 טערדריקטער און אָרעמער זאָלען לויבען דיין נאָמען.
 22 ערוואַך, נאָט! שטרייט געגען דייןע שטרייטער; בעטראַכט וואָס איד
 לייד אימער פון ניעדערטרעכטיגען.
 23 פאַרגעס ניט דאָס שרייען פון דייןע פיינד, דעם גערויש פון דייןע גע־
 נער וואָס איז אונאויפּהערליך.
 קאַפּיטעל עה
- 1 צום אויפזעהער איבער אספ'ס געזאַנגען. אַ ליעד „פּערדארב ניט“.
 2 מען דאַנקט דיר נאָט, מען לויבט דיין נאָמען וואָס איז נאָהענט — מען
 דערצעהלט דייןע וואונדער.
 3 ווען איד נעהט זיך צייט בעטראַכט איד ריכטיג:
 4 אז די ערד מיט אַלע איהרע איינוואָהנער זיינען אונדויערהאפט אימער,
 ווען איד בעטראַכט איהרע גרונדזיילען.
 5 זאָג איד צו די בעריהמער: „זייט ניט נאַריש!“ און צו די פערברע־
 כער: „הויבט ניט אויף דעם האָרן“;
 6 הויבט ניט אויף הויך אייער האָרן, וואָרום איהר וועט ניעדערגעבויגען
 ווערען מיט'ן האַרטען האַלז.
 7 ניט פון זונענאויפגאַנג אָדער אונטערגאַנג, אויך ניט פון די בערגיגע
 וויסטע —
 8 בלויז נאָט איז אַ ריכטער: איינעם מאַכט ער ניעדעריג און דעם צוויי־
 טען הויבט ער אויף.
 9 אין גאָט'ס האַנד איז אַ בעכער מיט רויט וויין, פול אָנגעגאַסען; מאַנכע
 ניעסט ער פון דעם וויין, אַבער די הייווען מווען אויסזויגען און טרינקען
 אַלע פערברעכער דער וועלט.

שְׁמִרָהּ יִמְצֵוּ יִשְׁתּוּ כָּל רַשְׁעֵי־אֶרֶץ: וְאֲנִי אֲנִיד לְעַלְמִים
 11 אֹמְרָה לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וְכֹל־קִרְנֵי רַשָּׁעִים אֲגַדֵּעַ תְּרוֹמַמְנָה
 קַרְנוֹת צִדִּיק:

עז PSAL. LXXVI.

עז
 2 * לְמַנְצָח בְּנִינֹת מִזְמוֹר לְאַסָּף שִׁיר: נוֹדַע בַּיהוָה אֱלֹהִים
 3 בְּיִשְׂרָאֵל גְּדוֹל שָׁמוֹ: וְהִי בַשְּׁלָם סִבּוֹ וּמַעֲוֹנָתוֹ בְּצִיּוֹן:
 4 שָׁמָּה שִׁבַּר רַשְׁפֵּי־קִשָׁת מִגֵּן וְחָרֵב וּמִלְחָמָה סָלָה: גָּאוֹר
 6 אַתָּה אֱלֹהֵי אֲדִיר מִדְּהַר־רִיטְרָף: אֲשֶׁתִּילֹלוּ אֶבְרֵי לֵב נַמּוֹ
 7 שִׁנְתָם וְלֹא־מָצְאוּ כָל־אֲנָשֵׁי־תֵּל יְדֵיהֶם: מִנְעַרְתְּךָ אֱלֹהֵי
 8 יַעֲקֹב נִרְדָּם וְרָכַב וְסוּס: אַתָּה וְנֹרָא אַתָּה וּמִי־יַעֲמֵד
 9 לְפָנֶיךָ מִמָּו אַפְּךָ: מְשָׁמִים הַשְׁמַעְתָּ הֵן אֶרֶץ יִרְאָה
 י וְשִׁקְמָה: בְּקוּם לַמִּשְׁפָּט אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיעַ כָּל־עַוְבֵי־אֶרֶץ
 11 סָלָה: בִּרְחַמֹּת אֲדָם תִּוְדָךְ שְׂאֵרִית חַמַּת תִּדְבָּר: גְּדָרְו
 12 וְשִׁלְמוֹ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־סִבִּיבֵי וַיְבִילוּ שֵׁי לַמּוֹדָא:
 13 יִבְצֹר רוּחַ נְגִידִים נוֹרָא לְמַלְכֵי־אֶרֶץ:

עז PSAL. LXXVII.

עז
 2 * לְמַנְצָח עַל־יְדֵיהֶן לְאַסָּף מִזְמוֹר: קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים
 3 וְאֶצְעָקָה קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: בְּיּוֹם צָרָתִי אֲדַגֵּן
 4 דְרָשְׁתִּי יְדִי וְלִלְחָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג מֵאֵנָה הַנְּחָם נַפְשִׁי:
 4 אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִינָה אֲשִׁיחָה וְתַתְּעַטֵּף רוּחִי סָלָה:
 6 ד' אַחֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 7 מִמְּקָדָם שְׁנוֹת עוֹלָמִים: אֲזַכְּרָה נִגִּינָתִי כִּלְיָה עַם־לִבִּי
 8 אֲשִׁיחָה וַיִּתְפַּשׂ רוּחִי: הִלְעוֹלָמִים יוֹנָח וְאֲדַגֵּן וְלֹא־יִסָּף
 9 לְרִצּוֹת עוֹד: הָאֶפֶס לְנִצָּח חֲסִדוֹ גָּמַר אָמַר לְדָר וְדָר:
 11 הַשְׁבַּח חַנוּת אֵל אִם־קִפֵּץ בְּאֵף רַחֲמֵי סָלָה: וְאָמַר
 12 חַלּוּתִי הוּא שְׁנוֹת יָמַי עֲלוּן: אֲזַכְּרֵי מַעַלְלֵי־יְהוָה כִּי־אֲזַכְּרָה
 13 מִמְּקָדָם פְּלֹאֵף: וְהִנֵּיתִי בְּכָל־פְּעֻלָּךְ וּבְעִלּוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
 אלהים

10 איך וועל אימער רעדן לויבענדיג דעם גאָט פון יעקב.
 11 דער שטאַלץ פון אלע פערברעכער וועט אַראָבגעהאַקט ווערען, עס וועכ
 נאָר ערהויבען ווערען דער שטאַלץ פון גערעכטיגען.

קאָפיטעל עו

- 1 צום אויפזעהער איבער מעלאדיען. אַ ליעד פון אספ'ס געזאַנגען.
- 2 גאָט איז בעוואוסט אין יהודה, אין ישראל איז זיין נאָמען גרויס.
- 3 נאָך ווען זיין ביידעל איז געווען אין שלם און זיין וואָהנונג אין ציון —
- 4 האָט ער אימער דאָרטען צובראַכען די פּיילען פון בויגען, פאַנציער און
 קריעגס־שווערד.
- 5 דו ביזט הערליך, מעכטיגער ! פון די בערג ערשלאַגענע
- 6 פארלירען זיך זאָגאר די הארט־הערציגע, אַלע קריעגס־לייט זיינען ווי
 שטאַרק פערשלאַפּענע, זיי קענען צו זייער קראַפט ניט קומען.
- 7 פון דיין געשריי, גאָט פון יעקב, ווערען פערטויבט רייטער און פערד.
- 8 דו, שרעקליכער ! ווער קען דיר ביישטעהן ווען דו צאָרענסט ?
- 9 האָסטו פונ'ם הימעל אַן אורטהייל געגעבען, ווערט די וועלט ערשראָ־
 קען, אָדער רוהיג —
- 10 ווען גאָט ערוואַכט צום געריכט, אימער צו העלפען אַלע ניעדערגעשלאָ־
 גענע אינ'ם לאַנד.
- 11 זאָגאר די וואוסהיגע מענשען לויבען דיר ווען דו גורטסט זיך אן מיט
 גרויס וואוסה.
- 12 פארשפרעכט צו גאָט און בעצאָהלט, אַלע פון ארום, ברענגט געשענקע
 דעם פירכטערליכען גאָט.
- 13 ער נעהמט צו דעם מוטה פון די פיהרער, ער ווארפט אַ שרעק אויף די
 קעניגע דער וועלט.

קאָפיטעל עו

- 1 צום אויפזעהער איבער ידותון. אספ'ס אַ געזאַנג.
- 2 מיין קול איז צו גאָט ווען איך שריי, ווען איך שריי צו גאָט הערט ער
 מיר אויס.
- 3 אינ'ם טאָג פֿ אונגליק בעט איך גאָט ; ווען איך ווער געשליידערט ביי
 נאַכט פליעסט (מיין אויג) אַהן אויפהער — מיין זעלע וויל זיך ניט
 טרייסמען.
- 4 ווען איך דערמאָהן גאָט ווער איך אויפגעקאַכט, ווען איך רעד זיך אויס
 ווערט מיין גייסט אימער פערשמאַכט.
- 5 דו האָסט פעסט געהאַלטען די ברעמען פון מיינע אויגען, איך בין צו־
 שלאָגען און קען ניט רעדען.
- 6 איך בעטראַכט די פאָריגע טעג, די פארצייטיגע יאָהרען.
- 7 איך דערמאָהן זיך יעדער נאַכט מיין זינגען, איך רעד צו זיך זעלכסט
 און מיין גייסט פרעגט :
- 8 „וועט גאָז אויף אייביג פערלאָזען ? וועט ער שוין מעהר ניט ווייזען
 זיין גוטען ווילען ?
- 9 האָט זיך אין גאַנצען געענדיגט זיין גנאדע ? האָט דאָס זיין בעפעהל
 בעשטימט אויף דורידורות ?
- 10 האָט גאָט פערגעסען ערבארמונג ? האָט ער אין צאָרן אויף אימער פער־
 שלאָסען ויין מיטלייד ?
- 11 איך האָב יך אָבער געענטפערט : „דאָס איז מיין פעהלער וואָס דעם
 אַלערהעכסטען'ס רעכטע האַנד איז אַנדערש געוואָרען.“
- 12 ווען איך דערמאָהן זיך גאָט'ס טהאַטען, ווען איך דערמאָהן דייע וואונ־
 דערטהאַטען פון אַ מאָל.
- 13 און בעטראַכט דייע אַלע טהאַטען ; דאָן רעד איך וועגען דייע ווערק :

14 אֱלֹהִים בַּקֹּדֶשׁ דִּרְבָּד מִרְאֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: אַתָּה הָאֵל
 15 עָשָׂה פְּלֵא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֹדֶי: נִאֲלַת בִּזְרוּעַ עַמְּךָ בְּנֵי
 16 יִשְׂרָאֵל וַיִּסַּף סִלְהָ: רָאָה מַיִם אֱלֹהִים רָאָה מַיִם יַחֲלוּ
 17 אֶת יַרְגֵּוֹ תְהַדְמוּת: זָרְמוּ מַיִם וְעִבּוֹת קוֹל נָתַנוּ שִׁחֲקִים
 18 אֶת־חֲצִצִּיד וַתְּהַלְכוּ: קוֹל רַעֲמָד וּבְנִלְוֹל הָאִירוּ בְּרַקִּים
 19 תִּבְלֵ הַגֹּזֵה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ: בַּיָּם דִּרְבָּד וּשְׂבִילֶךָ בַּמַּיִם כ
 20 רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: נַחֲוִית כַּצֶּאן עַמְּךָ בְּיַד
 21 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

עח

Psal. LXXVIII. עח

א מִשְׁכִּיל לְאַסַּף הָאֹנִיָּה עִמִּי תוֹרַתִּי חֲפוּ אֹנְנְכֶם לֵאמֹר־ר
 2 פִּי: אֶפְתַּח־הָ בְּמִשְׁלַל פִּי אֲבִיעַה חֵדוֹת מִיִּרְבָּדִם: אֲשֶׁר
 3 שָׁמַעְנוּ וְנָדַעְם וְאֲבִתֵּינוּ סִפְרוּ־לֵנוּ: לֹא נִכְחַד וּמִבְּנִיֹּתֶם
 4 לְדוֹר אַחֲרוֹן מִסִּפְרִים תְּהַלְלוּת יְהוָה וְעֻזּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו
 5 אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיָּקַם עֲדוֹת וּבִיעַקְבֵּוֹת וַתוֹרֶה שָׁם בְּיִשְׂרָאֵל ה
 6 אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדִיעַם לְבְנֵיהֶם: לְמַעַן יֵדְעוּ ו
 7 דוֹר אַחֲרוֹן בְּנִים וַיְלַדוּ יִלְמּוּ וַיִּסְפְּרוּ לְבְנֵיהֶם: וַיִּשְׁיִמוּ
 8 בְּאֱלֹהִים פֶּסֶלִים וְלֹא יִשְׁכַּחוּ מַעַלְלֵי־אֵל וּמַצּוֹתָיו וַיִּצְרוּ:
 9 וְלֹא יִהְיוּ וּבְאֲבוֹתָם דוֹר סוֹרֵר וּמְרֵה דוֹר לֹא־הִכִּין לְבָו
 10 וְלֹא נֶאֱמַנָה אֶת־אֵל רוּחוֹ: בְּנֵי־אֶפְרַיִם נוֹשְׁקֵי רוּמֵי־קִשְׁת
 11 הִפְכוּ בַיּוֹם קֶרֶב: לֹא שָׁמְרוּ בְרִית אֱלֹהִים וּבְתוֹרַתוֹ
 12 מֵאֵנוּ לְלַכֵּת: וַיִּשְׁכַּחוּ עֲלִילוֹתָיו וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר דִּרָּם:
 13 נִגַּד אֲבוֹתָם עָשָׂה פְּלֵא בְּאָרֶץ מִצְרַיִם שִׁדְדֵי־צֶעַן: בִּקְע
 14 יָם וַיַּעֲבִירֵם וַיַּצִּבֵּם בְּמוֹזַג: וַיִּנָּחֵם בְּעֵינָיו יוֹמָם וְכָל־
 15 הַלַּיְלָה בְּאוֹר אֵשׁ: יִבְקַע צָרִים בַּמִּדְבָּר וַיִּשְׁקַ בְּתַהֲמוֹת
 16 רַבָּה: וַיּוֹצֵא נוֹזְלִים מִסְּלַע וַיּוֹרֵד בְּנִדְרוֹת מַיִם: וַיּוֹסִיפוּ
 17 עוֹד לַחֲטֹא־לוֹ לְמַרְוֹת עֲלוֹיִן בְּצִיָּה: וַיִּנְסְרוּ־אֵל בְּלִבְבָם
 18 לְשֹׂאֵל־אֵל לְנַפְשָׁם: וַיִּדְבְּרוּ בְּאֱלֹהִים אָמְרוּ הַנוֹכַח
 19 אֵל

אל

- 14 „אָ גאַט אין הייליגקייט איז דיין וועג, ווער איז אזוי גרויסמעכטיג ווי
 15 גאַט! דו, גאַט, ביזט אַ וואונדער־מאַכער, דו האָסט דיין מאַכט בער
 16 קאַנט געמאַכט אונטער די פעלקער. מיט מאַכט האָסטו אימער דיין
 17 פֿאַלק בעפרייט — די קינדער פון יעקב און יוסף. ווען די וואסערען
 האָבען דיר, גאַט, דערזעהען; ווי זיי האָבען דיר דערזעהען האָבען די
 וואסערען אויפגעברויזט, אויך די אָבגורנדען האָבען געשטורעמט.
 18 די וואַלקענס האָבען געשטראַמט מיט וואסער, די הימלען האָבען גע־
 19 רוישט אויך דינע בליצען־פּיילען האָבען געוואַנדעלט. אַ דונער שטימע
 (האַט זיך געהערט) אין הימל קרייז, בליצען האָבען בעלויכטען די וועלט,
 20 און די ערד האָט געציטערט. דיין וועג איז דורכ'ן ים און דיין שטעג
 איבער די גרויסע וואסערען, דינע טריט זיינען ניט צו שפּיערען.
 21 דו האָסט געפיהרט דיין פֿאַלק ווי אַ שעפּסען־הערדע דורך משה און אהרן.

קאַפיטעל עה

- 1 אַסאָ'ס אַ בעטראַכטונג. הער אויס, מיין פֿאַלק, מיין לעהרע; בייגט
 2 צו אײער אויער צו די ווערטער פון מיין מויל. איך וועל אָנפאַנגען מיין
 3 רעדען מיט אַ שפּריכוואָרט, איך וועל רעדען רעטעניסען פון אַלטע צייטען,
 4 וועלכע מיר האָבען געהערט און מיר ווייסען פון זיי, אָדער אונזערע על־
 5 טערען האָבען אונז דערזעהלט. מען דאַרף דאָס ניט פארלייקענען פון
 זייערע קינדער — דעם צוקונפטיגען דור, אום זיי זאָלען דערזעהלען גאַט'ס
 6 לויב, אויך זיין מעכטיגקייט און זיינע וואונדערטהאַמען וועלכע ער האָט
 7 געמאַהן. ער האָט אויסגעשטעלט אַ געזעץ פאר יעקב און געמאַכט אַ
 לעהרע פאר ישראל, וועלכע ער האָט בעפּוילען אונזערע עלטערע אַז זיי
 8 זאָלען ערקלעהרען צו זייערע קינדער, אום עס זאָל וויסען דער צוקונפֿ־
 9 טיגער דור — די קינדער וואָס וועלען געבוירען ווערען, ווען זיי וועלען
 10 אויפּוואַקסען וועלען זיי איבערגעבען זייערע קינדער. אום זייער האָפּנונג
 11 זאָל זיין אויף גאַט — אַז זיי וועלען ניט פאַרגעסען גאַט'ס טהאַמען וועלען
 12 זיי היטען זיינע בעפעהלען, און וועלען ניט ווין ווי זייערע עלטערען —
 אַ אונגעהאָרצומער, ווידערשפּעניגער דור; אַ דור וואָס האָט קיין
 13 שטאַרקע האַרץ געהאַט און זיין גייסט איז ניט טריי געווען צו גאַט.
 14 אפרימ'ס זיהן, בעוואַפּנטע בויגענשיסערס, וועלכע האָבען אומגעקעהרט
 (דעם פּיינד) אין צייט פון קריעג;
 15 האָבען ניט אָבגעהויט גאַט'ס בונד און ניט געוואָלט געהן אין זיין לעהרע.
 16 זיי האָבען פּערגעסען זיינע טהאַמען, אויך זיינע וואונדער וואָס ער האָט
 זיי געוויווען.
 17 אין געזענוואָרט פון זייערע עלטערען האָט ער געמאַכט וואונדער —
 אינ'ם לאַנד מצרים, אין פעלד צען;
 18 ער האָט געשפּאַלטען דעם ים און האָט זיי אריבערגעפיהרט, ער האָט
 אַוועקגעשטעלט דאָס וואסער ווי אַ וואַנד;
 19 ביי טאַג האָט ער זיי געפיהרט מיט אַ וואַלקען, און די גאַנצע נאַכט מיט
 אַ פּיער־ליכט.
 20 אינ'ם מיבר האָט ער שטיינער געשפּאַלטען און האָט זיי געגעבען טריי־
 קען ווי אין גרויסען אָבגורנד.
 21 פון אַ פעלד האָט ער ארויסגעצויגען פליסיגע וואסער און האָט עס געלאָזען
 רינען ווי טייכען.
 22 זיי האָבען נאָך מעהר געזינדיגט קעגען איהם אין די וויסטע, אונגעהאָרצ־
 זאָס זייענדיג דעם אַלערהעכסטען.
 23 זיי האָבען פרובירט גאַט מיט זייער פּערלאַנג, בעטענדיג שפּייז פאר זיך.
 24 זיי האָבען גערעדט וועגען גאַט און געזאָגט: „וועט גאַט צוגען צוגריי־
 25 מען שפּייז אינ'ם מיבר“?

ב אֵל לַעֲרֹךְ שְׁלֹחַן בַּמִּדְבָּר׃ הֵן הִבְהִיעוּ צוּר וַיִּזְבְּבוּ מִיַּם
 וַיַּחֲלִים יִשְׁטְפוּ הַגַּם־לֶחֶם וַיִּכַּל תַּת־אִם־יָכִין שְׂאֵר לַעֲמֹז׃
 21 לָבֵן וְשָׁמַע יְהוָה וַיִּתְעַבֵּר וְאִשׁ נִשְׁקָה בַּיַּעֲקֹב וַגַּם־אֵף
 22 עָלָה בְיִשְׂרָאֵל׃ כִּי לֹא הֵאֱמִינוּ בֵּאלֹהִים וְלֹא כָמְחוּ
 23 בַּיִשׁוּעָתוֹ׃ וַיִּצְוּ שְׁחַקִּים מִמֶּעַל וַדַּלְתִּי שָׁמַיִם פִּתַּח׃
 24 כִּה־^ל וַיִּמְטֵר עֲלֵיהֶם מִן הַשָּׁמַיִם וַיִּדְגַּן שָׁמַיִם נָתַן לָמוֹ׃ לֶחֶם
 26 אֲבִירִים אָכַל אִישׁ צִידָה שָׁלַח לָהֶם לְשֹׁבַע׃ יִסַּע קָדִים
 27 בַּשָּׁמַיִם וַיִּגְהַגּ בְּעֵזוֹ תִימֹן׃ וַיִּמְטֵר עֲלֵיהֶם כַּעֲפָר שְׂאֵר
 28 וּבְחֹל יָמִים עוֹף בָּנָף׃ וַיַּפֵּל בַּקָּרֵב מִחֲנֹהוּ סָבִיב
 29 לְמִשְׁכַּנְתוֹ׃ וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ מְאֹד וַתֵּאֱוֹתֵם יְבֵא לָהֶם׃
 31 לֹא־זָרוּ מִתֵּאֲוֹתֵם עוֹד אֲכַלְם בְּפִיהֶם׃ וַאֲף אֱלֹהִים וְעָלָה
 32 בָהֶם וַיִּהְרַג בַּמִּשְׁמַנִּיהֶם וּבַחֹרֵי יִשְׂרָאֵל הִכְרִיעַ׃ בְּכָל־
 33 זֹאת חֲטָאוּ־עוֹד וְלֹא הֵאֱמִינוּ בַּנִּפְלְאוֹתָיו׃ וַיַּכֵּל־בַּהֶבֶל
 34 יַמֵּיהֶם וּשְׁנוֹתֵם בַּבְּהִלָּה׃ אִם־הִרְגַם וּדְרָשׁוּהוּ וְשָׁבוּ
 לֵה וְשִׁחֲרוּ־אֵל׃ וַיִּזְכְּרוּ כִּי־אֱלֹהִים צוּרֵם וְאֵל עֲלִיּוֹן גֹּאֲלֵם׃
 36 וַיִּפְתּוּהוּ בְּפִיהֶם וּבִלְשׁוֹנָם יִכְזָּבוּ־לוֹ׃ וְלִבָּם לֹא־נִכְּזַן
 37 עֲמֹז וְלֹא נֶאֱמְנוּ בְּבִרְיָתוֹ׃ וְהוּא רַחוּם וְיִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא
 39 יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא־יַעֲדִיר כָּל־חַמְתּוֹ׃ וַיִּזְכֹּר
 מ כִּי־בָשָׂר הִמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב׃ כַּמּוֹה יִמְרוּתוֹ
 41 בַּמִּדְבָּר יַעֲצִיבוּהוּ בִישִׁימוֹן׃ וַיִּשׁוּבוּ וַיִּנְסוּ אֵל וּקְרוּשׁ
 42 יִשְׂרָאֵל הַתָּנוּ׃ לֹא־זָכְרוּ אֶת־יְהוָה יוֹם אֲשֶׁר־פָּדָם מִנִּי־צָר׃
 43 אֲשֶׁר־שָׂם בַּמִּצְרַיִם אֶת־וַתָּיו וּמוֹפְתָיו בַּשְּׂדֵה־צֹעַן׃ וַיַּחֲפֹךְ
 44 לָהֶם יְאִרֵיהֶם וַיַּזְלִיחֵם בַּל־יִשְׁתַּיִּיֹן׃ יִשְׁלַח בָּהֶם עָרֵב
 46 וַיֹּאכְלֵם וַצַּרְדָּע וַתִּשְׁחִיתֵם׃ וַיִּתֵּן לָחֶסֶל יְבוּלָם וַיִּגְעַם
 47 לְאַרְבֶּה׃ יַהֲרַג בַּבְּרָד גַּפְנֵם וּשְׁקֻמוֹתֵם בַּחֲנַמַּל׃ וַיִּסְגֵר
 48 לַבְּרָד בְּעֵרָם וּמִקְנֵיהֶם לְרִשְׁפִּים׃ יִשְׁלַח־בָּם חֲרוֹן אָפוֹ
 5 עֲבָרָה וַעֲרַם וַצַּרְהָ מִשְׁלַחַת מִלְּאֲכָי רָעִים׃ יַפְלֵם נְתִיב

לאפו

- 20 ער, וואָס האָט אַ קלאַפּ געטהאָן אַ פעלז און עס איז גערונען וואַסער און געפלייצט ווי שטראַמען — וועט ער אויך קענען געבען ברויט און שאַפען
- 21 פלייש פאַר זיין פּאָלק ? ווי נאָט האָט דאָס דערהערט איז ער צאָרניג געוואָרען, ווי אַ פייער האָט געברענט אויף יעקב און זיין צאָרן האָט געפלאַקערט אויף ישראל. ווייל זיי האָבען ניט געגלויבט אין נאָט און ניט
- 22 זיכער געווען אויף זיין הילף. ער האָט פון אויבען בעפוילען די וואַלקענס
- 23 און געעפענט די טהירען פון הימעל, ער האָט אויף זיי גערעגענט מיט
- 24 „מן" צום עסען — הימעל־קאָרן האָט ער זיי געגעבען. פיעל ברויט האָט יעדער מענש געגעסען, ער האָט זיי געשיקט שפיין צו זאט.
- 26 ער האָט געלאָזען וועהען אין דער הויך דעם מזרח־ווינד, און מיט זיין
- 27 מאַכט האָט ער געפיהרט דעם דרום־ווינד, עס האָט אויף זיי גערעגענט פלייש ווי שטויב, ווי די זאמד וואָס ביין ים — געפליעגעלטע פויגלען.
- 28 ער האָט עס אָנגעוואַרפען ארום זיין לאַגער ארום זיינע וואָהנונגען.
- 29 זיי האָבען געעסען און זעהר זאט געוואָרען — עס איז זיי וואויל בע־
- 30 קומען ; זיי זיינען נאָך ניט ווייט אַוועק פון זייער פערלאַנגטע שפיין, זייער עסען איז נאָך זיי אין מויל געווען. איז אויף זיי ארויף נאָט'ס
- 31 צאָרן — ער האָט אויסגע'הרג'עט די בעסטע פון זיי, די אויסערוועהלטע פון ישראל האָט ער ניעדערגעשלאָגען. דאָך האָבען זיי ווידער געזינד
- 32 דיגט און האָבען ניט געגלויבט זיינע וואונדערטהאַטען, האָט ער אין נוצ'־
- 33 לאַזיגקייט פערניכטעט זייערע טעג, און אין אונרוהיגקייט זייערע יאָהרען. ווען ער האָט זיי געשלאָגען האָבען זיי איהם געזוכט, זיי האָבען זיך
- 34 בעדענקט און נאָט געבעטען; דאָן האָבען זיי זיך דערמאָהנט אַז נאָט איז זייער בעשעפער, און דער אלערהעכסטער נאָט — זייער בעפרייער ;
- 36 זיי האָבען צו איהם שעהן גערעדט מיט זייער מויל, אָבער מיט זייער צונג
- 37 זיינען זיי איהם פאַלש געווען, אויך זייער הארץ איז ניט געווען ריכטיג איבערגעבען צו איהם, זיי זיינען ניט טרוי געווען אין זיין בונד.
- 38 אָבער ער, דער באַרעמהערציגער, פערצייהעט זינד און פערדאַרבעט ניט, פיעל מאָל האַלט ער צוריק זיין צאָרן און רעגט ניט אויף זיין גאַנצען
- 39 וואוסה. ער דערמאָהנט זיך אַז זיי זיינען ניט מעהר ווי פלייש ווען דער גייסט געהט ארויס ניט צוריק צו קומען. וויפיעל מאָל האָבען זיי קענען
- 40 איהם ווידערשפעניגט אין מדבר און אונצופריעדען געמאַכט איהם אין דער וויסטע ! אימער האָבען זיי נאָט פרובירט און צייכענס געפאָדערט
- 42 פונ'ם הייליגען פון ישראל. זיי האָבען ניט געדענקט זיין מאַכט ווען ער האָט זיי בעפרייט פון אונטערדריקער, די צייכענס זיינע וואָס ער
- 43 האָט געמאַכט אין מצרים, און זיינע וואונדער אינ'ם פעלד צען :
- 44 זייערע טייכען האָט ער אין בלוט פערביטען אום זייערע פליסיגע וואַסער זאָלען אונטרינקבאר זיין,
- 45 ער האָט אויף זיי אָנגעשיקט ווילדע טהיערען וועלכע האָבען זיי גע־פרעסען, אַ פראַם וועלכע האָט זיי אַלעס פערדאַרבען.
- 46 זייערע פרוכט האָט ער אַוועקגעגעבען דעם קעפער און זייער מיה — דעם היישעריג.
- 47 מיט האַגעל האָט ער צובראַכען זייערע וויינבויער און זייערע פייגען מיט האַגעל־שטיינער.
- 48 ער האָט אויך איבערגעגעבען צום האַגעל זייער פיה און זייערע שעפסען צו די בליצען.
- 49 ער האָט אויף זיי אָנגעשיקט זיין ברענענדיגען צאָרן, וואוסה, פלוך און אונגליק — אַ אָנשיקעניס פון ביזע מלאכים.
- 50 ער האָט געמאַכט וועג פאר זיין צאָרן, ער האָט זייער זעלע ניט גע־שפאָרט פון טוידט — דעם פעסט האָט ער זייער לעבען אַוועקגעגעבען.

51 לֹאפוּ לֹא־חֲשֹׁךְ מִמּוֹת נַפְשָׁם וְחַיִּיתָם לְדַבַּר הַסְּגִיר: וַיִּדְּ 51
 52 כָּל־בְּכוֹר בְּמִצְרַיִם רֵאשִׁית אוֹנִים בְּאֶדְלֵי־חַם: וַיִּסַּע 52
 53 בְּצֹאן עַמּוֹ וַיַּנְהִגֵם כְּעֶדֶר בַּמִּדְבָּר: וַיִּנְהַם לִבְטַח וּלֹא 53
 54 פָּחַדוּ וְאֶת־אֵיבֵיהֶם כִּסֶּה הַיָּם: וַיָּבִיאוּם אֶל־נִבּוּל קִדְשׁוֹ 54
 55 הַר־זֶה קִנְיָה יְמִינוֹ: וַיִּגְרַשׁ מִפְּנֵיהֶם גּוֹיִם וַיִּפְּלֵם בְּחֶבֶל 55
 56 נַחֲלָה וַיִּשְׁכַּן בְּאֶהְלֵיהֶם שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּנְסוּ וַיִּמְרוּ 56
 57 אֶת־אֱלֹהִים עֲלֵיוֹן וְעֹדוֹתָיו לֹא שָׁמְרוּ: וַיִּסְגּוּ וַיִּבְגְּדוּ 57
 58 בְּאֲבוֹתָם נִהְפְּכוּ כְּקִשְׁת רִמְיָה: וַיִּכְעִסוּדוּ בְּבִמּוֹתָם 58
 59 וּבִפְסִילֵיהֶם יִקְנִיאוּדוּ: שָׁמַע אֱלֹהִים וַיִּתְעַבֵּר וַיִּמָּאֵם 59
 60 מְאֹד בְּיִשְׂרָאֵל: וַיִּטַּשׁ מִשְׁכַּן שְׁלוֹ אֱהֵל שֹׁכֵן בְּאֲדָם: ׀
 61 וַיִּתֵּן לְשֹׁבֵי עַמּוֹ וַתִּפְאַרְתּוּ בִּיד־צָר: וַיִּסְגַּר לְחֶרֶב עַמּוֹ 61
 62 וּבִנְחֻלְתּוֹ הִתְעַבֵּר: בַּחֲזוֹנוֹ אֶכְלֵה־אִשׁ וּבִתְלוֹתָיו לֹא 62
 63 הִוָּלְלוּ: כִּהְיָנוּ בְּחֶרֶב נִפְּלוּ וְאֵל־מִנְתָּיו לֹא תִבְכֶּינָה: וַיִּקַּץ 63
 64 בְּיַשְׁן אֲדָנִי כִּגְבוּר מִתְרוֹנֵן מִיָּין: וַיִּדְּ צָרֵיו אַחֲזֵר חֲרַפְתָּ 64
 65 עוֹלָם נִתַּן לָמוֹ: וַיִּמָּאֵם בְּאֱהֵל יוֹסֵף וּבְשִׁבְט אֶפְרַיִם לֹא 65
 66 בָּחַר: וַיִּבְחַר אֶת־שִׁבְט יְהוּדָה אֶת־יְהוָה צִיּוֹן אֲשֶׁר אָהַב: 66
 67 וַיִּבְּן כְּמוֹדֵרִים מִקִּדְשׁוֹ כְּאֶרֶץ יִסְרָה לְעוֹלָם: וַיִּבְחַר 67
 68 בְּדָוִד עַבְדּוֹ וַיִּקְחֵהוּ מִמִּכְלַאת צֹאן: מֵאֲחַר עֲלוֹת הַבֵּיאוֹ 68
 69 לְרַעוֹת בַּיַּעֲקֹב עַמּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל נַחֲלָתוֹ: וַיִּרְעַם כְּתָם לִבּוֹ 69
 70 וּבִתְבוּנוֹת כִּפְּיוֹ יִנְחָם:

עט

PSAL. LXXIX. עט

א מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים בְּאוֹ גוֹיִם | בְּנַחֲלַתְךָ טָמְאוּ אֶת־ 1
 2 הַיִּבֵּל קִדְשֶׁךָ שָׁמּוּ אֶת־יְרוּשָׁלַם לְעַיִים: נָתַנּוּ אֶת־נִבְלַת 2
 עַבְדֶּיךָ מֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם בְּשֶׁר הַסִּידִיךָ לְחַיֵּי־אֶרֶץ:
 3 שָׁפְכוּ דָמָם | כַּמַּיִם סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאֵין קוֹבֵר: הִינֵנו 3
 4 חֲרָפָה לְשִׁבְנֵינוּ לְעַן וְכָל־לָם לְסִבְבוֹתֵינוּ: עַד־מָה יְהוָה 4
 5 תִּאֲנֶה לְנֹצַח תִּבְעֵר כְּמוֹ־אִשׁ קִנְאֶתְךָ: שִׁפְךָ תִּמְתֵּךְ וְאֶל־ 5
 6

הַגּוֹיִם

- 51 ער האָט ערשלאַנגען יעדען ערשטגעבוירענעם אין מצרים, דעם ערשטלינג
- 52 פון קינדער אין די געצעלמען פון חם. זיין פאָלק האָט ער געלאָזען ציהען ווי שעפסען, ער האָט זיי געפיהרט אינ'ס מדבר ווי אַ הערדע.
- 53 ער האָט זיי געפיהרט אין זיכערהייט און זיי האָבען קיין שרעק געהאט
- 54 ווען דער ים האָט זייערע פיינד פערדעקט. ער האָט זיי געבראכט צו זיין הייליגען גרענעץ, די זעלביגע בארג וועלכען זיין האַנד האָט ערוואָרבען.
- 55 צוליעב זיי האָט ער פערטרעבען פעלקער, און האָט פאר זיי צרוואָרפען בעזיצטהיילען מיט אַ שטריק — אין זייערע געצעלמען האָט ער בעזעצט
- 56 די שבטים פון ישראל. זיי האָבען וויעדער פרובירט גאָס און אונגע- האַרכזאָס געווען דעם אַלערהעכסטען, זיי האָבען ניט געאכטעט זיינע וואר- נונגען.
- 57 זיי האָבען צוריק געטראָטען און זיינען אונטריי געוואָרען ווי זייערע עלטערען, זיי זיינען איבערגעקעהרט געוואָרען ווי אַ פאַלש־שיע
- 58 און אויפגערגעט איהם מיט זייערע געצענבילדער. נאָט האָט דאָס דער- הערט האָט ער געצאָרנט און האָט זעהר פּעראַכטעט ישראל.
- 60 ער האָט פּערלאָזען דעם וואָהנונג פון שלֹו, דעם געצעלט וועלכען ער האָט
- 61 אַלס וואָהנונג געמאַכט צווישען מענשען; און האָט אַלס געפאַנגענ- שאַפט זיין מאַכט אָבעגעבען, אויך זיין הערליכקייט אין האַנד פון פיינד.
- 62 זיין פאָלק האָט ער איבערגעגעבען צום שווערד, ביזן ווערענדיג אויף זיין
- 63 אייגענטהום. דאָן האָט אַ פייער פּערברענט זיינע יונגע זיהן, און זיינע
- 64 יונגע מעכטער זיינען אונפּערהייראַטה געבליעבען. זיינע כּהנים זיינען
- 65 פון שווערד געפאַלען און זיינע אַלמנות וויינען ניט. ביזן גאָט האָט ווי פון שלאָף ערוואַכט, ווי אַ העלד וואָס שרייט זיך פאַנאָדער פון וויין.
- 66 און שלאָגט זיינע פיינדע צוריק. ער האָט זיי אָנגעמאַכט אַן אייביגע
- 67 שאַנדע — וואָס ער האָט פּערהאַסט דאָס געצעלט אין יוסף און האָט
- 68 ניט געגעבען זיין ווילען צום שבט (שטאַם) אפרים; האָט ער אָבער אויסערוועהלט אינ'ם שבט יהודה דעם באַרג ציון וועלכען ער ליַעכט.
- 69 און האָט אויסגעבוט ווי אַ טהורעם זיין הייליגנטהום, (שטאַרק) ווי די
- 70 ערד וועלכע ער האָט געגרינדעט אויף אייביג. ער האָט אויסערוועהלט דוד'ן זיין קנעכט, און האָט איהם צו זיך גענומען פון די שעפסען שטאַלען.
- 71 פון הינטער די יונגע שעפסען האָט ער איהם געבראכט צו הערשען איר בער זיין פאָלק יעקב און זיין אייגענטהום ישראל, איבער וועלכע ער האָט געהערשט לויט זיין אונשולדיגע האַרץ און געפיהרט זיי פּערשטענ- דיג מיט זיינע הענד.

קאַפיטעל עט

- 1 אסר'ס אַ געזאַנג. נאָט ! פעלקער זיינען געקומען אין דיין בעזיץ, זיי האָבען פּעראונטרייניגט דיין הייליגען טעמפּעל און האָבען רואינען גע- מאַכט פון ירושלים.
- 2 די קערפּערס פון דייןע קנעכט האָבען זיי געגעבען אַלס שפייז צו די פּויגלען פון הימעל, דאָס פלייש פון דייןע פרומע צו די טהיערען פון לאַנד.
- 3 זייער בלוט האָבען זיי ווי וואַסער געגאַסען ארום ירושלים, קיינער האָט זיי ניט באַגראָבען.
- 4 מיר זיינען צו שאַנדע געוואָרען ביי אונזערע שכנים, צו געלעכטער און שפאַט ביי אַלע וואָס זיינען ארום אונז.
- 5 ווי לאַנג נאָך, נאָט, וועסטו כּיז זיין ? וועט אייביג ברענען דיין צאָרן ווי פייער ?
- 6 גיעס אויס דיין וואומה אויף די פעלקער וואָס ווילען דיר ניט אַנערקענען, און אויף די קעניגרייכען וועלכע רופען ניט דיין נאָמען,

הגוים אשר לא ידעוך ועל-ממלכות אשר בשמך לא
 7 קראו: כי אכל את-עלב ואת-נדרו השמו: אל תזכר
 לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו החמוך כי דלנו מאד:
 9 עזרנו ואלהי ישענו על-דבר כבוד-שמך והצילנו וכפר
 על-חטאתינו למען שמך: למה ויאמרו הגוים איה
 אלהיהם וידע בניים לעינינו נקמת דם-עבדיך השפוך:
 11 תבוא לפניך אנקת אסיר בגדל ורועה הותר בני תמותה:
 12 והשב לשכנינו שבעתים אל-חוקם הרפתם אשר הרפוך
 13 אדני: ואנחנו עמך וצאן מרעיתך גורה לך לעולם
 לדור ודור לספר תהלתך:

PSAL. LXXX. פ

פ

א למנצח אל-ששנים עדות לאסף מזמור: דעה ישראלו
 3 האזינה נהג בצאן יוסף ישב הכרבים הופיעה: לפני
 אפרים וובנמן ומנשה עוררה את-נבוכדנצר ולכה לישעתה
 4 לנו: אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה: יהודה
 6 אלהים צבאות עד-מתי עשנת בתפלת עמך: האכלתם
 7 לחם דמעה ותשקמו בדמעות שלישי: תשימנו מדון
 8 לשכנינו ואיבינו ולענו-למו: אלהים צבאות השיבנו
 9 והאר פניך ונושעה: גפן ממצרים תסיע הנרש גוים
 י ותטעה: פנית לפניך ותשרש שרשיה ותמלא-ארץ:
 11 פסו הרים צלה וענפיה ארו-אל: תשלח קציריה עד-
 12 ים ואל-נהר וינקותיה: למה פראת נדריה וארוה כל-
 14 עברי הרך: וכרסמה חזיר מיצר וזו שתי ירענה:
 15 אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקד גפן
 16 זאת: וכנה אשר-נטעה ימינה ועל-בן אמצתה לך:
 17 שרפה באש כסוחה מנערת פניך יאברו: תהי-יחדך על-
 18 איש ימינה על-בן-אדם אמצת לך: ולא-נסוג מפה
 תחינו

- 7 ווייל זיי האָבען פּערצעהרט יעקב'ן און צושטערט זיין וואָהנונג.
- 8 דערמאָהן אונז ניט די פּריהערדיגע זינד, וואָס שנעלער זאָל דיין מיט'ן לייך אונז אַנטקענען געהן, וואָרום מיר זיינען זעהר ניעדערגעשלאָגען.
- 9 העלף אונז, גאָט פון אונזער הילף, צוליעב די עהרע פון דיין נאָמען ; רעטע אונז און פּערצייהע אונזערע זינד אום דיין נאָמען.
- 10 וואָרום זאָלען די פעלקער זאָגען : „וואו איז זייער גאָט" ? — זאָל אַנערקענט ווערען ביי די פעלקער די ראכע פאר דאָס בלוט פון דייע קנעכט וואָס איז פאַרגאַסען געוואָרען פאר אונזערע אויגען.
- 11 זאָל צו דיר אָנקומען דאָס געשריי פון געפאַנגענעם ; בעפריי מיט דיין גרויסע מאַכט די שטערבענדע קינדער.
- 12 גיעב צוריק אונזערע שכנים, אין זייער בוזים, זעבנמאָל פאר זייער לעסטער וואָס זיי האָבען דיר, גאָט, געלעסטערט.
- 13 מיר אָבער זיינען אימער דיין פאָלק, די שעפּסען פון דיין הערדע ; מיר וועלען דיר אימער לויבען ; אויף דורידורות דערצהלען דיין רוהם.

קאָפיטעל פ

- 1 צום אויפוועהער איבער אספ'ס בלומען-ליעדער. א בעלעהרונג.
- 2 הער אונז אויס, הערשער פון ישראל, וועלכער פיהרט ווי שעפּסען די בעפעלקערונג פון יוסף ; ערשיין, בעוואָהנער פון די כּרובים !
- 3 פאר אפרים, בנימין און מנשה וועק אויף דיין מאַכט און קום אונז העל'פּען.
- 4 פיהר אונז צוריק, אַ גאָט ! ערלייכט דיין געזיכט אום מיר זאָלען געהאָלפּען ווערען.
- 5 אַלמעכטיגער גאָט פון ארמעען ! ווי לאַנג וועט דיין צאָרן רויכען איבער דאָס געבעט פון דיין פאָלק ?
- 6 דו שפּייזט זיי מיט טרעהרען-ברויט און גיסט זיי צו טרינקען טרעהרען מיט אַ גרויסע מאָאָס.
- 7 דו האָסט אונז געמאַכט אַלס צאַנק-ציעל פאר אונזערע שכנים און אונז זערע פיינד לאַכען זיך.
- 8 פיהר אונז צוריק, גאָט פון ארמעען ! ערלייכט דיין געזיכט אום מיר זאָלען געהאָלפּען ווערען.
- 9 דעם וויינבוים וועלכען דו האָסט ארויסגעצויגען פון מצרים, וואָס דו האָסט פעלקער פּערטריעבען אום איהם איינצופלאַנצען ;
- 10 דו האָסט פאר איהם [אַ וועג] גערייניגט, האָסט איינגעזעצט זיינע וואָרצלען און ארומגערינגעלט מיט ערד.
- 11 זיין שאַטען האָט בערג פּערדעקט, און די צווייגען — ווי שטאַרקע צעדערען,
- 12 ביז'ן ים האָט ער אויסגעצויגען זיינע שפּראַצונגען און ביז'ן טייך זיינע צווייגלאַך.
- 13 וואָרום האָסטו יעצט צובראַכען איהרע צוימען אַז אַלע וועגנעהער זאָלען איהם ארומפּפליקען ?
- 14 עס בייסט איהם ארום דער ווילדער חזיר, און אַלעס וואָס קריכט ארום אין פעלד ברעכען איהם !
- 15 גאָט פון ארמעען ! קום זיך ארום פון הימעל, זעה און בעטראכט דעם וויינבוים.
- 16 אַט דעם צווייג וועלכען דיין רעכטע האַנד האָט געפּלאַנצט, און די שפּראַצונג וואָס דו האָסט פאר זיך שטאַרק בעוואַכט —
- 17 איז פּערברענט אין פיייער און פּערטריקענט, פון דיין צאָר-דיגען געשריי ווערען זיי פּערניכטעט.
- 18 זאָל דיין שוין זיין אויף יעדערען, דיין מאַכט אויף יעדער מענשען וואָס דו האָסט פאר זיך אויפּגעהאַלטען,
- 19 אום מיר זאָלען פון דיר ניט אַבווייכען ; ערהאַלט אונז ביים לעבען אין מיר וועלען רופּען צי דיין נאָמען.

תְּחַיֵּנוּ וּבִשְׁמֶךָ נִקְרָא: יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁבְנוּ נ
הָאָרֶץ פְּנוּדָה וּנְשֻׁעָה:

פא

PSAL. LXXXI. פא

לְמַנְצָה עַל־הַגּוֹיִת לְאַסָּף: הֲרַנֵּנוּ לְאֱלֹהִים עֲתָנוּ הָרִיעוּ א
לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׁאוּרֵמְדָה וּתְנוּרָתָהּ בְּנוֹר נְעִים עֲסִיבֵל: 3
תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּפֶסֶח לַיּוֹם הַזֶּה: פִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל 4
הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: עֲדוּת בְּיְהוֹסֵף שְׁמוֹ בְּצֵאתוֹ 6
עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם שֹׁפֵת לֹא־יִדְעָתִי אֲשַׁמֵּעַ: הַסִּירוּתִי מִסֶּבֶל 7
שִׁכְמוֹ כַּפְּיוֹ מִדּוֹד תַּעֲבֹרְנָה: בַּצָּרָה קִרְאתָ וְאֶחְלָצֶךָ 8
אֶעֱנֶךָ בַּסֶּתֶר רַעַם אֲבַחֲנֶךָ עַל־מִי מְרִיבָה סֵלָה: שָׁמַע 9
עַמִּי וְאֶעֱיֶדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי: לֹא־יִהְיֶה בְּךָ 1
אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר: אֲנִכִּי וַיְהוָה אֱלֹהֶיךָ 11
הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֵב־פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ: וְלֹא־שָׁמַע 12
עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי: וְאִשְׁלַחְהוּ בַשְּׂרִירוֹת 13
לִבָּם יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוֹ עַמִּי שָׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל 14
בְּדַרְכֵי יְהוָה: כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנֶּיַע וְעַל־צָרֵיהֶם אֲשִׁיב 15
יָדַי: מִשְׁנֵאֵי יְהוָה יִכְחָשׁוּלוּ וַיְהִי עֵתָם לְעוֹלָם: וַיִּאֲכִלְהוּ 16
מִתְּלַב חֶטֶף וּמִצּוֹר דָּבַשׁ אֲשׁוּבִיעֶךָ: 17

פב

PSAL. LXXXII. פב

מוֹמֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים גָּצַב בְּעַד־תֵּאל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים א
יִשְׁפֹּט: עַד־מְתֵי תִשְׁפֹּט־עוֹל וּפְנֵי רָשָׁעִים תִּשְׁאוּרֵסֶלָה: 2
שִׁפְטוּרֵדֵל וַיְתוֹם עֵנִי וְרֵשׁ הַצְּדִיקִי: פִּלְטוּרֵדֵל וְאֲבִיוֹן מִיַּד 3
רָשָׁעִים הַצִּילוֹ: לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִבִּינוּ בַחֲשֵׁכָה יִתְהַלְכוּ ה
יְמוֹטוֹ פֶּלֶא־מוֹסְרֵי אֶרֶץ: אֲנִי אִמַּרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבִנֵּי 6
עֲלִיוֹן בְּלִבָּם: אֲכַן כְּאֶדָם תִּמּוֹתוֹן וּכְאֶחָד הַשָּׂרִים תִּפְלֹ: 7
קוֹמָה אֱלֹהִים שִׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי־אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל־תְּנוּסִים: 8

שיר

20 אלמעכטיגער נאָט פון ארמעען! פיהר אונז צוריק; ערלייכט דיין ווען אום מיר זאָלען געהאָלפֿען ווערען.

קאָפיטעל פֿא

- 1 צום אויפזעהער איבער די גת'ער אינסטרומענטען אסר'ס.
- 2 זינגט צו נאָט, אונזער פעסטונג; יובעלט צו נאָט פון יעקב.
- 3 נעהמט מוזיק אינסטרומענטען, ברענגט אַ פויק, אַ פיעדעל, קלינגל
- 4 בלעך און האַרפע. בלאָזט אין שופר דעם ערשטען טאָג פון מאָנאָט, אין
- 5 טאָג וואָס איז בעשטימט אַלס אונזער פייער־טאָג. וואָרום דאָס וואָס
- ווערט בעשטימט ביי ישראל ווערט אַ געזעץ ביי נאָט פון יעקב.
- 6 אַלס בעווויז האָט ער יוסר'ן געמאַכט, ווען ער איז אַרויס איבער'ן לאַנד
- מצרים, (וואו איד פלעג הערען אַ אונפערשטענדיגע שפראַך),
- 7 ווען איד האָב זיין שולטער בעפרייט פון לאָסט און זיינע הענד פונ'ם
- 8 קארב וועלכען זיי פלעגען טראָגען. אין נויטה ווען דו האָסט מיר גערופען
- האָב איד דיר בעפרייט, איד האָב דיר געענטפערט אין אַ אונערוואַרטעטען
- דונער־שטורעם, איד האָב דיר פרובירט ביי די בעוואוסטע מריבה־וואַסער.
- 9 הער, מיין פאָלק, און איד וועל דיר וואַרנען: „אויב דו ווילסט מיר
- 10 פאָלגען. זאָל ביי דיר ניט זיין סיין אַנדער נאָט און זאָלסט זיך ניט בוקען
- 11 צו אַ פרעמדען נאָט! איד, עוויגער, בין דיין נאָט וועלכער האָט דיר
- ארויסגעפיהרט פונ'ם לאַנד מצרים — בעט פיעל מיט דיין מויל, איד
- 12 וועל עס ערפילען.“ מיין פאָלק האָט אָבער מיין שטימע ניט גע-
- הערט, ישראל האָט מיר ניט געפאָלגט.
- 13 האָב איד געלאָזען געהן לויט די אויסזיכטען פון זייער האַרצען — זאָלען
- זיי געהן לויט זייערע איבערלעגונגען.
- 14 ווען אָבער מיין פאָלק וואָלט מיר געפאָלגט, ישראל וואָלט אין מיניע
- וועגען געגאָנגען,
- 15 וואָלט איד אין איין אויגענבליק ניעדערגעשטירצט זייערע פינדע און
- וואָלט מיין האַנד געלעגט אויף זייערע בעדריקער,
- 16 די וואָס האָסען נאָט וואָלמען זיך שמייכלען צו איהם און זייער גוטע
- ציט וואָלט אויף אימער פערבליעבען;
- 17 ער וואָלט איהם געשפייזט מיט דעם בעסטען ווייץ און זאָט געמאַכט
- מיט זיסען האַניג.

קאָפיטעל פֿב

- 1 אסר'ס אַ געזאָנג. נאָט איז אַנוועזענר אין אַ געטליכע געמיינדע, אין אַ
- פערזאָמלונג וואו עס הערשט גערעכטיגקייט.
- 2 ווי לאַנג נאָך וועט איהר אורטהיילען פאָלש און אימער שוויגען די פער-
- ברעכערס?
- 3 ריכטעט דעם ניעדערשלאַגענעם און עלענדען, אנערקענט די רעכטע פון
- אונטערדריקטע און אַרעמע.
- 4 רעטעט יעדער ארעמען און בעדירפטיגען, בעפרייט זיי פון די פערברע-
- כערס מאַכט —
- 5 זיי ווייסען ניט און פערשטעהען ניט, זיי געהען אַרום אין פינסטער-
- ניס און מאַכען וואַנקען אַלע פעסטשטעלונגען פון דער ערד.
- 6 איד האָב געדיינקט איהר זייט פרומגעזאָגען און אַ העכערע קלאַס
- מענשען.
- 7 אָבער איהר זייט שמערבליך ווי איינפאַכע מענשען; אַלע צוואַמען,
- פירשטען, זייט איהר געזונקען.
- 8 ערוואַך, נאָט! ריכטע די וועלט! וואָרום דו טהיילסט איין דעם בע-
- זיין צו אַלע פעלקער.

פג Psal. LXXXIII.

פג

2 א שִׁיר מִזְמוֹר לְאַסָּף: אֱלֹהִים אֱלֹד־מִרְגָּלָךְ אֶל־תַּחֲרֹשׁ וְאַל־
 3 תִּשְׁקָט אֵל: כִּי־הִנֵּה אֲוִיבֶךָ יִהְיוּן וּמִשְׁנֵאִיךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ:
 4 ה' עַל־עַמֶּךָ יַעֲרִימוּ סוּד וְיִתְעַצּוּ עַל־צְפוּנֶיךָ: אָמְרוּ לִבּוֹ
 6 וּנְכַחֲדֵם מִגּוֹי וְלֹא־יִזְכָּר שֵׁם־יִשְׂרָאֵל עוֹד: כִּי נִוְעַצּוּ לֵב
 7 יַחֲדוּ עֲלֶיךָ בְּרִית יִבְרָתוּ: אֱהִי אָדוּם וְיִשְׁמַעֲאֵלִים מוֹאֵב
 8 וְהַגְרִים: גָּבַל וַעֲמוּזִין וַעֲמֻלְק פִּלְשֶׁת עַם־יִשְׁבֵי צוּר: נָס־
 9 אֲשׁוּר נִלְוָה עִמָּם הָיוּ זְרוּעַ לְבְנֵי־לוֹט סֵלָה: עֲשֹׂה־לָהֶם
 11 כַּמִּדְיָן כַּסִּיטָרָא כְּבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן: נִשְׁמְדוּ בַעֲיַד־דָּאֵר
 12 הָיוּ דִמְן לְאֲדָמָה: שִׁיתְמוּ נְדִיבְמוּ בַעֲרֵב וְכוֹאֵב וְכוֹנַבַּח
 13 וְכַצְלֻמְנַע כְּל־נְסִיכְמוּ: אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירְשֶׁה־לָנוּ אֵת נְאוֹת
 14 אֱלֹהִים: אֲלֹהֵי שִׁיתְמוּ כְּנִלְגַל כְּקֶשׁ לַפְּנִירוֹחַ: כָּאֵשׁ
 16 תִּבְעַר־יַעַר וְכִלְהֶבֶה תִּלְהַט הָרִים: בֵּן תִּרְדָּפֶם בְּסַעֲרָךְ
 17 וּבְסוּפְתָךְ תִּבְהַלֵּם: מִלֵּא פְּנֵיהֶם קָלוֹן וַיִּבְקְשׂוּ שְׂמֹךְ
 18 יְהוָה: יִבְשׂוּ וַיִּבְהַלּוּ עַד־יַעַד וַיַּחֲפְרוּ וַיֹּאבְדוּ: וַיִּדְעוּ כִּי־
 19 אַתָּה שְׂמֹךְ יְהוָה לְבַרְךָ עֲלֵיוֹן עַל־כֹּל־הָאָרֶץ:

פד Psal. LXXXIV.

פד

2 א לְמִנְצֵחַ עַל־הַגְּתִית לְבְנֵי־קַרְחָה מִזְמוֹר: מִה־יְדִידוֹת
 3 מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת: נִכְסְפָה וְנִס־כְּלָתָה וְנִפְשִׁי
 4 לְחַצְרוֹת יְהוָה לִבִּי וּבִשְׂרֵי יִרְנְנוּ אֶל־אֵל חַי: נִס־צְפוּרָה
 5 מִצְאָה בַּיִת וּדְרוֹרוֹן וְלֵה אֲשֶׁר־שָׂתָה אֶפְרַחִיהָ אֶרֶץ־
 6 הַמִּזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מִלְּפִי וְאֱלֹהֵי: אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי
 7 בֵיתְךָ עוֹד יִהְלִלְךָ סֵלָה: אֲשֶׁר־יִאֲדָם־עוֹזֵלוֹ בְּךָ מְסֻלוֹת
 7 בְּלִבָּבָם: עֲבְרִי וּבַעֲמֻק דְּבַכָּא מַעֲיָן וְשִׁיתוּדוּ וְנִס־בְּרִכּוֹת
 8 יַעֲמָה מוֹרָה: יִלְכוּ מִחֵיל אֶל־חֵיל יִרְאֶה אֶל־אֱלֹהִים
 9 בַּצִּיּוֹן: יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שְׂמַעַה תִּפְלְתִי הַאֲזִינָה אֲלֵהֶי
 י יַעֲקֹב סֵלָה: מִנְּנִי רֵאָה אֱלֹהִים וְהִבֵּט פָּנַי מִשִּׁיחָךְ:

כ

קאפיטעל פג

- 1 א ליער פון אסר'ס געזאנגען.
 - 2 שווייג ניט, גאָט ! זיי ניט שטיל און רוהע ניט, אַלמעכטיגער !
 - 3 ווארום דייןע פיינדע טומלען און דיינע האַסער האַבען אויפגעהויבען
 - 4 דעם קאָפּ — זיי קליגען זיך אין בעראטהונגען קעגען דיין פּאָלק און מאַ
 - 5 כען בעשליסע קעגען די וואָס שיצען זיך אויף דיר. זיי זאָגען : „קומט !
 - 6 לאָמיר זיי פּערניכטען פון די פעלקער, אום עס זאָל מעהר ניט דערמאָהנט
 - 7 ווערען דער נאָמען ישׂראל !“ ווען זיי בעראטהען זיך איינשטימיג מאַ
 - 8 כען זיי אַ פּערבאָנד קעגען דיר — די געצעלטען וואוינער פון אדום
 - 9 און ישמעאל, מאָב און הגרים ; נבל, עמון און עמלק, פלשת אויך די
 - 10 איינוואוינער פון צור. אויך אַשור האָט זיך אָנגעשלאָגען צו זיי (זיי
 - 11 האַבען אימער געשטיצט די אָבשטאַמונגען פון לוט). מאַך מיט זיי
 - 12 ווי מיט מדין, ווי מיט סיסרא ביים טייך קישון, ווי מיט יבין,
 - 13 וועלכע זיינען פּערניכטעט געוואָרען אין עינדאָר און מען האָט מיט זיי
 - 14 די פעלדער געמיסטיגט.
 - 15 מאַך פּיערע פּירשטען ווי ערב און זאב, און אלע געזאַלכטע זייערע ווי
 - 16 זכא און צלמע ;
 - 17 ווייל זיי האַבען געזאָגט : „לאָמיר פאר זיך צונעהמען נאָט'ס וואויר
 - 18 נונג !“
 - 19 מיין גאָט ! מאַך זיי ווי שפּריי, ווי דינע שטרוי פאר'ן ווינד.
 - 20 ווי אַ פּיערע וואָס ברענט אין וואַלד און אַ פּלאַקער וואָס ברענט אויס
 - 21 די באַרגגראָז.
 - 22 אזוי זאָלסטו זיי פּערפּאָלגען מיט דיין שטורם און מיט דיין ווינד פּער-
 - 23 יאָג זיי.
 - 24 בעדעק זייער געזיכט מיט שאַנד ביז זיי וועלען דיין נאָמען, גאָט, בעטען.
 - 25 זאָלען זיי אימער צו שאַנדע און שרעק ווערען, זאָלען זיי געלעסטרעט
 - 26 ווערען ביז זיי וועלען פּערניכטעט ווערען.
 - 27 אום מען זאָל וויסען אז נאָר דיין נאָמען איז גאָט, אז דו אליין ביזט
 - 28 דער אַלערהעכסטער איבער דער גאַנצער וועלט.
- קאפיטעל פד
- 1 צום אויפזעהער איבער די גת-אינסטרומענטען. א געזאַנג פון קרח'ס
 - 2 קינדער.
 - 3 ווי ליבעליך זיינען דיינע וואוינונגען, גאָט פון ארמעען !
 - 4 מיין זעלע פּערלאַנגט און שמאַכטעט נאָך גאָט'ס הויפען ; מיין האַרץ
 - 5 און מיין קערפּער לויבען דעם לעבעדיגען גאָט —
 - 6 [אויך אַ פּויגעל געפינט זיך אַ הויז און די שוואַלכ אַ נעסט וואו צו
 - 7 האַלטען איהרע קינדער] ביי דיינע אַלטאַרען, גאָט פון ארמעען, מיין
 - 8 קעניג און גאָט.
 - 9 וואויל איז די וועלכע זיצען אין דיין הויז — זיי קענען דיר אימער מעהר
 - 10 לויבען.
 - 11 וואויל איז די מענשען וואָס זייער שיצען זיך אויף דיר איז די הויפט
 - 12 וועג פון זייערע געדאַנקען,
 - 13 אויב זיי געהען אין יאָמער־טהאַל און מאַכען איהם פאר אַ קוואַל (פון
 - 14 זייערע טרעהרען), אויך ווען דער רעגען בעקליידעט מיט זעגען (זייערע
 - 15 פעלדער).
 - 16 זיי געהען פון שטאָרט צו שטאָרט אום צו ערשיינען פאר גאָט אין ציון.
 - 17 אַלמעכטיגער גאָט פון ארמעען ! הער אויס מיין געבעט, האַרץ אימער,
 - 18 גאָט פון יעקב.
 - 19 זעה, גאָט, אונזער שיצער ; קוק אן דאָס געזיכט פון דיין געזאַלכטען,

11 כִּי טוֹב יְהוָה בְּחַצְרוֹתָי מֵאֵלֶיךָ בְּחַרְתִּי הַסְתּוֹפֶת בְּבֵית אֱלֹהֵי
 12 מְדוּרָה בְּאֵה־לִירְשָׁעִים: כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֶּן יְהוָה אֱלֹהִים חַן
 13 וְכִבוֹד יִתֵּן יְהוָה לֹא יִמְנַע טוֹב לְהַלְכִים בְּתַמִּים: יְהוָה
 צַדִּיקוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח בָּדָ:

פה

PSAL. LXXXV. פה

2 לְמַנְצֵחַ לְבַנְיָמִן מִזְמוֹר: רְצִיתַת יְהוָה אֲרַצְךָ שְׁבֵת א
 3 שְׁבוֹת יַעֲקֹב: גִּישְׁאתָ עֵץ עֲמֹד בְּסִית כָּל־חַטָּאתָם סָלַח:
 4 אֲסַפֶּת כָּל־עֲבֹרֹתֶיךָ הַשִּׁיבוֹת מִחַרְזֵן אֶפְדָּ: שׁוּבוּ אֱלֹהֵי
 6 יִשְׁעֵנו וְהַפֵּר בְּעַסְךָ עֲמֵנו: הֲלַעֲלֵם תִּאֲנֶה־בְּנוּ תִמְשֹׁךְ
 7 אֶפְדָּ לְדָר וְדָר: הֲלֹא אַתָּה תִּשׁוּב תִּחַיֵּינוּ וְעֲמֹךְ יִשְׁמַח־
 8 בָּךְ: תִּרְאֵנוּ יְהוָה חֲסִידְךָ וְיִשְׁעֶךָ תִּתֵּן־לָנוּ: אֲשַׁמְעֶה מִד־
 9 יְדָבָר הָאֵל יְהוָה כִּי יְדַבֵּר שְׁלוֹם אֶל־עַמּוֹ וְאֶל־חֲסִידָיו
 10 וְאֶל־יְשׁוּבוֹ לְבַסְלָה: אֵךְ קָרֹב לִירְאָיו יִשְׁעוּ לִשְׁבֹן כְּבוֹד
 11 בְּאֲרָצָנוּ: חֲסִיד־וְאֵמֶת נִפְגְּשׁוּ צְדָק וְשְׁלוֹם נִשְׁקִו: אֵמֶת
 12 מֵאֲרֶץ תִּצְמַח וְצְדָק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָת: גַּם־יְהוָה יִתֵּן
 13 הַטּוֹב וְאֲרָצָנוּ תִתֵּן יְבוּלָהּ: צְדָק לִפְנֵינוּ יִהְיֶה וְיִשָּׁם
 14 לְתִרְךָ בְּעַמּוֹ:

פו

PSAL. LXXXVI. פו

1 תִּפְלֶה לְדָוִד הַטְהַר־יְהוָה אֹנֶה עֲנִי בְרַעְנֵי וְאִבְיֹן אֲנִי: א
 2 שְׁמַרְהָ נַפְשִׁי כִּי־חֲסִיד אֲנִי הוֹשַׁע עֲבַדְךָ אַתָּה אֱלֹהֵי
 3 הַבּוֹטָח אֵלֶיךָ: תִּנְנֵי אֲדִנִי כִּי־אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל־הַיּוֹם:
 4 שְׁמַח נַפְשׁ עֲבַדְךָ כִּי־אֵלֶיךָ אֲדִנִי נַפְשִׁי אֲשָׂא: כִּי־אַתָּה
 6 אֲדִנִי טוֹב וְסָלַח וּרְבִי־חֲסִיד לְכָל־קְרָאֶיךָ: הַאֲוִינָה יְהוָה
 7 תִּפְלְתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנֹתַי: בְּיוֹם צָרְתִי אֶקְרָאֶךָ
 8 כִּי תַעֲנֵנִי: אֵין־כְּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים אֲדִנִי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ:
 9 כָּל־יְנוּיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵיךָ אֲדִנִי וְיִכְבְּדוּ
 10 לְשִׁמְךָ: כִּי־גָדוֹל אַתָּה וְעָשָׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְךָ:
 11 הוֹרֵנִי

- 11 ווארום איין טאג אין דיינע הויפען איז בעסער אלס טויזענד וואָס איך וועל מיר אויס ; שטעהן ביים שוועל פון מיין גאָט'ס הויז איז בעסער אלס שטענדיג וואוינען אין געצעלטען פון פערברעכונג.
- 12 ווארום דער עוויגער גאָט איז אַ זונן און שיצונג, גונסט און עהרע גיט גאָט ; ער פערמיידט נישט קיין גוטס פאר די וואָס געהען אין אונשולד.
- 13 גאָט פון אַרמען ! וואויל איז דעם מענשען וואָס איז פערטרויט אויף דיר.

קאָפיטעל פה

- 1 צום אויפזעהער איבער די געזאָנגען פון קרח'ס זיהן.
- 2 דו האָסט געליעבט, גאָט, דיין לאַנד ווען דו האָסט צוריקגעבראכט די געפאָנגענע פון יעקב.
- 3 דו האָסט פערציהעט דיין פאָלק'ס זינד, האָסט אימער פארדעקט זייער פערברעכען.
- 4 דו האָסט איינגעשטילט דיין גאַנצען צאָרן, האָסט זיך צוריקגעצויגען פון דיין ברענענדען צאָרן.
- 5 קעהר אונז צוריק, גאָט, אונזער הילף, און געהם אַראָב דיין צאָרן פון אונז.
- 6 וועסטו אייביג צאָרען אויף אונז ? וועסטו דיין צאָרן פערליינגערן אויף דורידורות ?
- 7 וועסטו אונז נישט בעלעבען ווידער אום דיין פאָלק זאָל זיך מיט דיר פּרעהען ?
- 8 ווייז אונז, גאָט, דיין גנאדע, און גיב אונז דיין הילף.
- 9 איך הער זיך איין וואָס דער עוויגער גאָט רעדט ווען ער פערשפרעכט פריעדען צו זיין פאָלק און זיינע פרומע (מיט דעם בעדינג) אז זיי זאָלען זיך נישט צוריקקעהרען צו נאַרישקייטען.
- 10 נאָר צו די וואָס פירכטען איהם איז זיין הילף גאָהענט ; זיי לאָזט ער מיט עהרע רוהען אין אונזער לאַנד.
- 11 גנאדע און וואהרהייט טרעפען זיך צוזאַמען, טונענד און פריעדען פער- אייניגען זיך —
- 12 ווען פון דר'ערד וואקסט אמת, קוקט אַראָב פון הימעל גערעכטיגקייט.
- 13 אויך אַלדאָס-גוטס גיט גאָט, און אונזער לאַנד גיט ארויס איהרע גע- וויקסע.
- 14 ביי וועמען גערעכטיגקייט געהט פאַראויס יענער שטעלט זיינע טריט אויפ'ן ריכטיגען וועג.

קאָפיטעל פו

- 1 דוד'ס געבעט. בייג צו, גאָט, דיין אויער, ווארום איך בין ארעם און עלענד.
- 2 היט מיין זעעלע ווארום איך בין פרום ; העלף דו זעלבסט, מיין גאָט, דיין קנעכט וואָס איז פערטרויט אויף דיר.
- 3 בעגנאָדיג מיר, מיין גאָט ; ווארום איך רופ אימער צו דיר.
- 4 דערפּרעה דיין קנעכט'ס זעעלע ; ווארום צו דיר, גאָט, שטרעבט מיין זעעלע
- 5 דו, גאָט, ביזט דאָך גוט און פערציהענד ; גרויס איז דיין גנאדע צו אַלע וועלכע רופען צו דיר.
- 6 הער, גאָט, מיין געבעט און האָרף די שטימע פון מיין בעטען.
- 7 אין מיין אונגליקס-טאָג רופ איך צו דיר אז דו זאָלסט מיר ענטפערן.
- 8 עס איז נישטאָ דיין גלייכען אונטער מעכטיגע, גאָט ; עס איז נישטאָ אַזעלכע טהאַטען ווי דיינע.
- 9 אַלע פעלמער וועלכע דו האָסט געמאַכט קומען בוסען זיך צו דיר, און עהרען דיין נאָמען.
- 10 ווארום דו ביזט גרויס, און וואונדער שאַפסטו, גאָט, אַליין.

11 הוֹרַנִי יְהוָה וּדְרַכֶּךָ אֶתְּקֶךָ בְּאַמְתֶּךָ יַחַד לִבִּי לִירְאוֹתֶיךָ
 12 שְׂמֶךָ: אֹדְדֶךָ אֱלֹהֵי בְּכַל־לִבִּי וְאֶכְבְּדֶךָ שְׂמֶךָ
 13 לְעוֹלָם: כִּי־חֲסִדֶךָ גָּדוֹל עָלַי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׂאוּל
 14 תַּחְתָּיָה: אֱלֹהִים וְזָרִים קָמוּ עָלַי וְעַד־תָּעֲרִיצִים בְּקִשְׁוִי
 15 נַפְשִׁי וְלֹא שְׂמֶךָ לְנַגְדָם: וְאַתָּה אֱלֹהֵי אֱלֹדֵתָיוּם וְתַעֲזֹן
 16 אֶרֶךְ אַפְּיִם וּרְבִית־חֲסֵד וְאַמֶּת: פָּנֶה אֵלַי וְתַנְּנֵי תְּנַחֲ-עֲזֶךָ
 17 לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לִבְךָ־אַמְתֶּךָ: עֲשׂוּה־עִמִּי אוֹת לְמוֹבָרָה
 וּירְאוּ שְׂנְאֵי וַיְבֹשׂוּ כִּי־אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתָּנִי וְנִחַמְתָּנִי:

Psal. LXXXVII. פו

פו

2 א לְבַנְיָקִיחַ מִזְמוֹר שִׁיר יְסוּדָתוֹ בְּתַרְרֵי־קֹדֶשׁ: אֲהַב יְהוָה
 3 שְׁעָרֵי צִיּוֹן מִכָּל מִשְׁכְּנֹת יַעֲקֹב: גִּבְעוֹת מִדְּבַר בְּךָ עִיר
 4 הָאֱלֹהִים סֵלָה: אֹפִיר וְרֶהַב וּבְכָל לִדְעֵי הַנְּהַ פְּלִשַׁת
 ה וְצוֹר עַם־בוֹשׂ זֶה יִלְד־שָׁם: וּלְצִיּוֹן יֵאָמֵר אִישׁ וְאִישׁ
 6 יִלְד־בָּהּ וְהוּא יִבְוֹנְנָה עֲלֵיוֹן: יְהוָה יִסְפֵּר בְּכַתּוּב עַמּוּם
 7 זֶה יִלְד־שָׁם סֵלָה: וְשָׂרִים כְּחַלְלִים כָּל־מַעֲיָנֵי בָּךְ:

Psal. LXXXVIII. פח

פח

א שִׁיר מִזְמוֹר לְבַנְיָקִיחַ לְמִנְצַח עַל־מַחְלַת לַעֲזוֹת מִשְׁכִּיל
 2 לְהִימָן הָאוֹרְחִי: יְהוָה אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתִי וּזִם־צַעֲקוֹתִי בְּלִילָה
 3 נִגְדָד: תִּבּוֹא לְפָנֶיךָ תִּפְלְתִי הַטָּה אֲוֹנֶךָ לְרַנְתִּי: כִּי־
 4 שְׁבַעַה בְּרַעוֹת נַפְשִׁי וְחַיִּי לִשְׂאוֹל הִגִּיעוּ: גַּחֲשַׁבְתִּי עַם־
 6 יוֹרְדֵי בּוֹר הָיִיתִי כַּגִּבֹּר אִיד־אֵיל: בַּמַּתִּים הִפְשִׁי כְּמוֹ
 חַלְלִים וְשָׁכַבְתִּי כְּגֹר אֲשֶׁר לֹא־זָכַרְתָּם עוֹד וְהִמָּה מִיֶּדֶךָ
 7 נִגְזְרוּ: שְׁתַּנִּי בְּבוֹר תַּחְתִּיּוֹת בְּמַחֲשָׁבִים בְּמַצְלוֹת: עָלַי
 8 סַמְכָה חֲמַתֶּךָ וּכְלִ־מִשְׁבְּרֶיךָ עֲנִית סֵלָה: הִרְתַּקְתָּ מִיֶּדַעִי
 9 מִמֶּנִּי שְׁתַּנִּי תוֹעֵבוֹת לָמוּ כִּלְאֵי וְלֹא אֶצְאָא עֵינֵי דְאָבָה מִגִּי
 11 עֵינֵי קִרְאוֹתֶיךָ יְהוָה בְּכָל־יוֹם שִׁפְחָתִי אֶלְדֶּךָ כַּפִּי: הַלְמַתִּים
 12 תַּעֲשׂוּה־פִלְא אַס־רַפְּאִים יִקְוֵמוּ יוֹדְדֶךָ סֵלָה: הַיִּסְפֵּר
 13 בְּכִבְר חֲסִדֶךָ אֲמוֹנְתֶךָ בְּאֲבוֹדָיוֹן: הַיִּזְרַע בְּחֹשֶׁךְ פִּלְאָה
 וַיִּצְרַקְתָּ

- 11 ווייז מיר אָן, גאָט דיין וועג, אום איך זאָל געהן אין דיין וואהרהייט;
- 12 אייניג מיין האַרץ צו פירכטען דיין נאָמען. איך וועל דיר, מיין גאָט, לויבען מיט'ן נאנצען האַרצען, און וועל אימער דיין נאָמען עהרען.
- 13 ווארום דיין גנאדע צו מיר איז גרויס, דו האָסט אימער מיין זעלע גע-
14 רעטעט פון אונטערגאנג. גאָט! שלעכטע מענשען האָבען זיך קעגען מיר געשטעלט, אַ געמיינדע טיראנען זוכען מיין לעבען; דיר שטעלען זיי זיך
- 15 גאָר ניט פאַר אָבער דו, מיין גאָט, ביזט אַ גאָט פון מיטליד און באַ-
16 רעמהעריגקייט, גראָסמוטהיג, פיעלגענאָדיג און וואהר. ווענדע זיך צו מיר און בענאָדיג מיר; גיב דיין קנעכט דיין מאַכט און העלף דעם זוהן פון דיין דיענסט. מאַך מיר אַ גוטען צייכען, זאָלען מיינע פינגר פער-
17 שעמט ווערען זעהענדיג ווי דו, גאָט, העלפסט מיר און טרויסט מיר.

קאָפיטעל פֿו

- 1 אַ געזאָנג פון קרח'ס זיהן; אַ געזאָנג געגרינדעט אויף די הייליגע בערג.
- 2 גאָט לייענט די טהויערן פון ציון מעהר פאר אלע אנדערע וואוינונגען יעקב'ס.
- 3 אימער ווערט וועגען דיר וויכטיגעס גערעדט, געטליכע שטאָרט!
- 4 ווען איך דערמאן פאר מיינע פריינד רחב און בכל, דאָס גלייכען פלשט, צור און כוש — דאָרטען ווערען גאָר איינצעלנע פערזאָנען געבוירען;
- 5 אָבער וועגען ציון זאָגט מען: „יעדער איינער וואָס ווערט אין איהר געבוירען קען איהר הויך אוועקשטעלען.“
- 6 גאָט פארצייכענט, אויסשרייבענדיג די פעלקער: אַזעלכע זאָלען דאָר-
טען אימער געבוירען ווערען.
- 7 דערפאַר זינגט מען טאנצענדיג: „מיין נאנצער אויסקוקען איז אויף דיר!“

קאָפיטעל פֿח

- 1 אַ ליעד. אַ געזאָנג פון קרח'ס זיהן. צום אויפזעהער איבער די בעטראַכ-
טונגען פון הימן דעם אזרחי, וועגען די קראַנקהייט פון אונטערדריקונג.
- 2 עוויגער, גאָט פון מיין הילף, ווי טאָג אזוי נאָכט שריי איך צו דיר.
- 3 זאָל מיין געבעט קומען צו דיר בייג צו דיין אויער צו מיין געזאָנג.
- 4 ווארום מיין זעלע איז זאט מיט אונגליקען און מיין לעבען האלט ביים אונטערגעהן.
- 5 איך בין שוין פאַררעכענט מיט די וואָס געהען אַראָב אין גרוב, איך בין געוואָרען ווי אַ קראַפטלאָזער מענש.
- 6 צווישען די טוירטע ליג איך אויסגעצויגען, ווי די ערשלאַגענע וועלכע ליגען שוין אין גרוב, וואָס דו דערמאנסט זיי מעהר ניט זינט זיי זיינען דורך דיין מאַכט אומגעקומען.
- 7 אויפ'ן דעם פון גרוב האָסטו מיר אוועקגעזעצט, טיעף אין די פינג-
טערנים.
- 8 אויף מיר האָט געשפּאַרט דיין וואוטה, מיט אלע דייןע ברעכעניסען האָסטו מיר אימער געדריקט.
- 9 דו האָסט ערווייטערט פון מיר מיינע פריינד, דו האָסט מיר געמאַכט אלס עקעלאָפּט פאר זיי; איך בין פערשלאָסען און קען ניט ארויס.
- 10 מיינע אויגען זיינען קראַנק פון עלענד, יעדען טאָג רופ איך צו דיר, גאָט; איך שפּרייט אויס צו דיר מיינע הענד.
- 11 וועסטו די טוירטע ווייזען וואונדער? וועלען די לאַנג־פערשטאַרבענע אויפשטעהן און לויבען דיר?
- 12 וועט אין גראב (קבר) דערצעהלט ווערען וועגען דיין טוגענד? אין די העללע וועגען דיין טרייהייט?
- 13 קען אנערקענט ווערען אין דער פינסטער דיין וואונדער? און דיין גע-
רעכטיגקייט אין אַ פּערוויסטע לאַנד?

14 וצדקתך בארץ נשיה: ואני אלקי יהוה שועתי
 ובבקר תפילתי תקדמך: למה יהוה תזנח נפשי תסתיר
 פניך ממני: עני אני ונוע מנער נשאתי אמך אפורה: 16
 עלי עברו חרונך בעוונתי צמתוני: סבני במים כל- 17
 היום הקיפו עלי יחד: הרחקת ממני אהב ורע 18
 מידעי מחשך: 19

פט

PSAL. LXXXIX. פט

משכיל לאיתן האזרחי: חסדי יהוה עולם אשירה לך א
 2 ודר אודיע אמונתך בפי: כראמתי עולם חסד יבנה 3
 שמים ותכן אמונתך בהם: כרתי ברית לבחורי נשבעתי 4
 לך עבדי: עד עולם אכן ורעה ובגיתי לך-ודור ה
 כסאך סלה: וידו שמים פלאך יהוה אפי-אמונתך 6
 בקהל קדשים: כי מי בשחק יעריך ליהוה ודמה ליהוה 7
 בבני אלים: אל גערץ בסוד קדשים רבה ונורא על- 8
 כל-סביביו: יהוה אלהי צבאות מירכמוך חסן יה 9
 ואמונתך סביבותך: אתה מושל בנאות הים בשוא 10
 נליו אתה תשפחם: אתה רפאת כחלל רהב בורוע 11
 עוף פורת איביך: לך שמים אפי-לך ארץ תבל ומלאה 12
 אתה יסדתם: צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון 13
 בשמך ירננו: לך ורוע עס-גבורה תעו ידך תרום ימינה: 14
 צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך: 15
 אשרי העם ידעי תרועה יהוה באור-פניך יהלכון: 16
 בשמך יגילון כל-היום ובצדקתך ירומו: כיר-תפארת 17
 עזמו אתה וברצונך תרים קרננו: כי ליהוה מגננו 18
 ולקדוש ישראל מלבנו: או דברת-בחזון לחסידיה ותאמר כ
 שותי עור על-גבור הרימותי בחור מעם: מצאתי דנד 21
 עבדי בשמן קדשי משחתיו: אשר ידי תכון עמו אפי- 22

ורועי

- 14 אָבער איך האָב אימער צו דיר, גאָט, געשריען; יעדער פריהמאָרגען
- 15 איז צו דיר מיין געבעט געקומען. ווארום גאָט פערלאָזטו מיר און
- 16 פארבראָגסט פון מיר דיין געזיכט? איך בין ארעם און פערשמאָכטעט
- פון יוגענד אָן, טראגעדיג אויף זיך דיין שרעק בין איך פערצווייפעלט.
- 17 דיין צאָרן איז איבער מיר אַריבער, דיין שרעק האָט מיר פערניכטעט.
- 18 זיי האָבען מיר אימער אַרומגערינגעלט ווי וואסער. אַלע האָבען זיי מיר
- 19 אַרומגענומען. דו האָסט פון מיר ערווייטערט פריינד און פערוואַנדטע,
- מייע בעקאָנטע איז די פינסטערניס.

קאַפּיטעל פּט

- 1 אַ בעטראַכטונג פון איתן דעם אורחי.
- 2 וועגען גאָט'ס גנאדע וועל איך אימער זינגען, אויף דורידורות וועל איך
- 3 מיט מיין מויל דיין טרייהייט ערקלעהרען. איך זאָג אַז די וועלט איז
- געבויט אויף גנאדע, די הימלען — דורך דיין טרייהייט וואָס דו האָסט
- 4 אין זיי פעסטגעשטעלט. דו האָסט געשלאָסען אַ בונד מיט דיין אויס-
- 5 ערוועהלטען, דו האָסט געשוואָרען צו דיין קנעכט דוד: „אויף אייביג
- וועל איך פעסטשטעלען דייע קינדער און דיין טהראָן וועל איך אימער
- 6 אַלס געביידע האַלטען פאר דורידורות.“ די הימלען, גאָט, בעשטעטיגען
- דיינע וואונדערטהאַטען, אויך די געמיינדע הייליגע וואָס גלויבען אין דיר.
- 7 ווער קען זיך אין הויכקייט גלויבען צו גאָט? ווער פון די מעכטיגע קען
- זיך פערנגלייכען צום עוויגען?
- 8 גאָט איז ערהאָבען אין צוזאַמענקומען פון הייליגע, גרויס און פירכטער-
- 9 ליך איבער אַלע וואָס זייגען ארום איהם. עוויגער גאָט פון ארמען! ווער איז אַזוי געטליך שטאַרק ווי דו?
- 10 דערפאר גלויבען אין דיר אַלע פון ארום. דו איבערוועלטיגסט דעם שטאַלץ פון ים, ווען זיינע וועלען ברויזען
- שטילסטו זיי איין.
- 11 דו האָסט געשמירצט דעם שטאַלצען ווי אַ ערשלאַגענעם, מיט דיין מעכ-
- טיגען ארם האָסטו צושפּרייט דייע פינד.
- 12 דינגער איז דער הימל, אויך די ערד איז דייע; די וועלט און אלעם
- וואָס פילט איהר אָן האָסטו געגרינדעט.
- 13 צפון און דרום האָסטו בעשאַפען, תּבוֹר און חרמון זינגען צו דיין נאָמען.
- 14 דייע איז די מאַכט און שטאַרקיט, שטאַרק איז דיין לינקע האַנד און
- ערהויבען דייע רעכטע.
- 15 רעכט און גערעכטיגקייט איז דער פעסטהאַלטער פון דיין טהראָן, טר
- גענד און וואהרהייט שטעהען אימער פאר דיין געזיכט.
- 16 וואויל איז דעם פאַלק וואָס קען יובעלן, נאָר זיי געהען מיט די ליכטיגקייט
- פון דיין געזיכט;
- 17 זיי פרעהען זיך אימער מיט דיין נאָמען און שטאַלצירען מיט דיין גע-
- רעכטיגקייט.
- 18 דען דו ביזט דער פראַכט פון זייער שטאַרקיט, ווען עס איז דאָ דיין
- צושטימונג ווערט ערהויכט אונזער האָרן.
- 19 ווארום אונזער שוין געהערט צו גאָט און אונזער קעניג — צום הייליגען
- פון ישׂראֵל.
- 20 שוין לאַנג האָסטו אין אַ ערשיינונג גערערט צו דייע פרומע און האָסט
- געזאָגט: „איך האָב געגעבען הילף דעם העלד, ווען איך האָב ערהויכט
- דעם אויסערוועהלטען פון פאַלק;
- 21 אבער ווען איך האָב געפונען דוד מיין קנעכט (האָב איך איהם געזאלבט
- מיט מיין הייליגען אויל),
- 22 וועלכען מיין האַנד שטיצט און מיין ארם שטאַרקט —

23 וְרָעִי תִאֲמָצְנֵנּוּ: לֹא־יִשְׂיֵא אוֹיֵב בּוֹ וּבְדַעַלְקָה לֹא יַעֲנֵנּוּ:
 24 וּכְתוּבֵי מִפְּנֵי צָרָיו וּמִשְׁנֵאָיו אָנוּף: וְאֲמוּנָתִי וְחִסְדִּי עִמּוֹ
 26 וּבִשְׁמֵי תְרוּם קָרְנֵי: וְשִׁמְתִי בִּיָּם יָדָיו וּבִבְהָרוֹת יִמֵּנֵי:
 27 הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אַתָּה אֱלֹהֵי וְצוּר יִשׁוּעָתִי: אֲחִי־אֲנִי בְּכֹד
 28 אַתָּנְהוּ עֲלוּן לְמַלְכ־אֶרֶץ: לְעוֹלָם אֲשֶׁמֹר־לּוֹ חִסְדִּי
 ל וּבְרִיתִי נֹאמְנֵת לוֹ: וְשִׁמְתִי לְעַד וְרָעוּ וּבִסְאוֹ בִימֵי שָׁמַיִם:
 31 אִם־יַעֲזוּבוּ בְּנֵי תוֹרָתִי וּבְמִשְׁפָּטֵי לֹא יִלְכוּן: אִם־חִדְקָתִי
 32 יַחַלְלוּ וּמִצּוֹתַי לֹא יִשְׁמְרוּ: וּפְקֻדָּתִי בְּשֶׁבֶט פִּשְׁעֵם
 34 וּבִנְנָעִים עֹנֵם: וְחִסְדִּי לֹא־אֶפִּיר מֵעַמּוֹ וְלֹא אֲשַׁקֵּד
 לָהּ בְּאֲמוּנָתִי: לֹא־אֲחַלֵּל בְּרִיתִי וּמוֹצֵא שִׁפְתֵי לֹא אֲשַׁנֶּה:
 36 אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְּקִדְשֵׁי אִם־לִדְוֹד אֲכַזֵּב: וְרָעוּ לְעוֹלָם
 37 יְהוָה וּבִסְאוֹ בְּשֶׁמֶשׁ נִגְדֵי: בְּיַרְחַח יִפּוֹן עוֹלָם וְעַד בְּשִׁחַק
 39 נֶאֱמַן סֵלָה: וְאַתָּה גִּנְחַת וְתִמְאַם הִתְעַפְרַת עִם־מִשִּׁיחֶךָ:
 מ גִּאֲרַתָּה בְּרִית עֲבָדֶיךָ חִלְלַת לְאֶרֶץ נִנְרוּ: פִּרְצַת כָּל־
 42 גִּדְרֹתַי שִׁמְתָּ מִבְּצֻרָיו מִחֻתָּה: שָׁסְהוּ כָּל־עַבְדֵי דָרְךָ הִנֵּה
 43 חֲרָפָה לְשִׁבְנוּי: הִרִימוּת יָמִין צָרָיו הִשְׁמַחַת כָּל־אוֹיְבָיו:
 44 אֲחִי־תִשׁוּב צוּר חֲרָבוֹ וְלֹא תִקְמָתוֹ בַּמִּלְחָמָה: הִשְׁפַּת
 46 מִשְׁתָּרוּ וּבִסְאוֹ לְאֶרֶץ מִנְרַתָּה: הִקְצַרְתָּ יָמַי עֲלוּמֵי
 47 הַעֲמִיט עָלָיו בּוֹשֵׁה סֵלָה: עַד־מָה יִהְיֶה תִּסְתַּר לְנִצָּח
 48 תִּבְעַר כְּמוֹ־אֵשׁ חֲמָתְךָ: וְכִרְ־אֲנִי מִהִדְחֵלֵד עַל־מַה־שָׁוֵא
 49 בְּרֵאתָ כָּל־בְּנֵי־אָדָם: מִי גִבֹר יָחִיה וְלֹא יִרְאֶה־מוֹת יִמְלֹט
 נ נִפְשׁוֹ מִיַּד־שָׁאוֹל סֵלָה: אֵיךָ־וְחִסְדֶּיךָ תִּרְאֶשְׁנִים | אֲדַנִּי
 51 נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בְּאֲמוּנָתְךָ: וְכִרְ־אֲדַנִּי חֲרַפְתָּ עֲבָדֶיךָ שִׁאֲתִי
 52 בְּחִיקֵי כְּלִדְבָיִם עַמִּים: אֲשֶׁר חֲרַפוּ אוֹיְבֶיךָ | יִהְיֶה אֲשֶׁר
 53 חֲרַפוּ עֲקֻבוֹת מִשִּׁיחֶךָ: בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

תפלה

- 23 קיינער וועט אויף איהם ניט אנרייצען קיין פיינד, און קיין אונגערעכטער
 24 וועט איהם ניט אונטערדריקען. איך וועל פאר איהם צושמעטערן זיינע
 25 פיינד און וועל פלאגען זיינע האַסער. מיין טרייהייט און גנאָדע וועט
 זיין מיט איהם, מיט מיין גאַמען וועט זיין האָרן ערהויבען ווערען.
 26 איך וועל מאַכען אַז זיין מאַכט זאָל זיין אויפ'ן ים און זיין הערשונג איך
 27 בער די טייכען. ער וועט מיר רופען: „מיין פאטער“, „מיין גאָט ביזטו
 28 און מיין שטאַרקע הילף“; אויך איך וועל איהם מאַכען אַלס ערשט
 29 געבוירענעם, ד. ה. העכער פאַר אַלע קעניגע דער וועלט. אימער וועל איך
 פאַר איהם היטען מיין גנאָדע און מיין בונד וועט מיט איהם שטענדיג זיין.
 30 איך וועל אויך מאַכען אַז זיינע קינדער זאָלען לאַנג עקזיסטירען און זיין
 31 טהראָן—אָזוי דויערהאַפט ווי דער הימעל. —ווען זיינע זיהן וועלען פער-
 32 לאָזען מיין לעהרע און וועלען ניט געהן אין מייןע רעכטע — אויב זיי
 וועלען פאַרשוועכען מייןע געזעצע און ניט אַבהיטען מייןע בעפעהלע,
 33 וועל איך אונטערזוכען מיט אַ רוט זייער זינד און מיט פלאַגען זייער
 34 פערברעכען. אָבער מיין גנאָדע וועל איך ניט צונעהמען פון זיי, איך
 35 וועל ניט ברעכען מיין טרייהייט, איך וועל ניט פאַרשוועכען מיין בונד
 און וועל ניט ענדערן וואָס איך האָב אַרויסגערעדט פון מייןע ליפען.
 36 איינמאָל האָב איך צו דוד'ן געשוואָרען ביי מיין הייליגקייט, קען איך
 37 דען ענדערן? ! זיינע קינדער וועלען אימער עקזיסטירען און זיין
 38 טהראָן וועט ביי מיר אייביג זיין ווי די זונן, אָזוי ווי די לבנה וואָס
 איז אימער פעסט און איז אַן אייביגער עדות אין הימעל.
 39 דאָך האָסטו אונז פערלאָזען און פעראַכטעט, דו האָסט געצאָרנט אויף
 דיין געזאַלפטען —
 40 דו האָסט געבראַכען דעם בונד מיט דיין קנעכט, זיין קרוין האָסטו אויף
 דר'ערד געוואָרפען.
 41 אַלע זיינע צאַמען האָסטו צובראַכען, זיינע פעסטונגען צושמעטערט.
 42 יעדער פערבייגעהער האָט איהם גערויבט, ער איז צו שאַנדע געוואָרען
 פאַר זיינע שכנים.
 43 דו האָסט ערהויבען די מאַכט פון זיינע בערדיקער, אַלע זיינע פיינד
 האָסטו ערפרעט.
 44 דו האָסט צוריקגעצויגען זיין שטאַרקען שווערד און האָסט איהם ניט
 אויפגעהאַלטען אין קריעג.
 45 דו האָסט צושטערט זיין לויטערקייט און זיין טהראָן צושמעטערט אַן
 דר'ערד.
 46 דו האָסט פאַרקירצט זיינע יונגע יאָהרען אַרויפלעגענדיג אויף איהם אַן
 אייביגע שאַנדע.
 47 ווי לאַנג נאָך, גאָט, וועסטו זיך אַלץ בעהאַלטען? ווי לאַנג נאָך וועט
 דיין צאָרן ברענען ווי פייער?
 48 ווען איך בעטראַכט ווי אונדויערהאַפט איך בין, דענק איך: צו וועלכע
 נוצלאָזיקייט האָסטו בעשאַפען אַלע מענשען?
 49 איז דען דאָ אַ מאַן וואָס לעבט וועלכער וועט ניט אַנזעהען דעם טוידט?
 וועלכער זאָל זיך רעטען פון אייביגען אונטערגאנג?
 50 וואו זיינען דייןע פריהערדיגע גענאָדען, גאָט? דו האָסט דאָך דוד'ן
 געשוואָרען טרייהייט!
 51 בעטראַכט, גאָט, די שאַנדע פון דייןע קנעכט, וועלכע איך טראג אין
 מיין שוים פון אַלע מעכטיגע פעלקער —
 52 וואָס דייןע פיינד, אַ גאָט, לעסטערן; וואָס זיי לעסטערן די טריט פון
 דיין געזאַלפטען.
 53 געלויבט איז גאָט אַלע מאָל. אַמן און אַמן!

ספר רביעי

LIBER QUARTUS.

PSAL. XC. צ

צ

תפלה למשה איש־האלהים אדני מעון אתה היתה לנו *
 בדר ודר: בטרים ילדו ותחולל ארץ ותבל
 ומעולם עד עולם אתה אל: תשב אנוש עד דבא ותאמר
 שובו בגראדם: פי אלה שנים בעיניך ביום אתמול כי
 יעבר ואשמורה בלילה: ורמתם שנה יהו בכרך
 כהציר יחלה: בכרך יציץ וחלה לערב ימולל ויבש:
 כירדלינו באפך ובחמתך נבהלנו: שפת עונתינו לנגדך
 עלמנו למאוד פנך: כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו
 שנינו כמדינה: ומרשנו ימינו בהם שבעים שנה ואם
 בנבורת שמונים שנה ורהבם צמל ואן כירנו היש
 ונעפה: מירודע עז אפך וכיראתך עברתך: למנות
 ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה: שובה יהוה עד מתי
 והנחם על עברך: שפענו בכרך חסדך ונרננה ונשמחה
 בכל ימינו: שמתנו כימות עינתנו שנות ראינו רעה:
 יראה אל עברך פעלך וחרך על בניהם: ויהי נעם
 אדני אלהינו עלינו ומעשה ידיו כוננה עלינו ומעשה
 ידיו כוננהו:

PSAL. XCI. צא

צא

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר ליהוה מהסי *
 ומצודתי אלדו אבטחבו: כי הוא יצילך מפח יקוש
 מדבר הוות: באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה
 צנה וסחרה אמתי: לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף
 וחסם: מדבר באפל יחלך מלמב ישוד צהרים: יפל

מצד

ספר רביעי
קאפיטעל צ

- 1 א געבעט פון משה דעם געטליכען מאן. גאָט! דו ביזט אונזער וואוינונג
- 2 געווען אין אלע צייטען. איידער די בערג זיינען געוואָרען און דו האָסט
- 3 בעשאַפּען די בעוואוינטע וועלט — פון אָנפאַנג ביז ענדע וועלט ביזטו,
- 4 זיך צוריק, מענשענקינדער! " ווארום אין דינע אויגען זיינען טויזענד
- 5 יאָהר ווי דער נעכטיגער טאָג וואָס איז אוועק, אָדער אַ טהייל פון נאַכט.
- 6 טראַנסטו זיי אוועק מיט'ן שטראָם ווען זיי זיינען פּערשלאָפּען ווערען
- 7 זיי אין דער פּרייה ווי פּאַרוועוולקטע גראַז. בליהען זיי און וואַסען אין
- 8 דער פּרייה, ווערען זיי פּאַרוועלסט און אויסגעטריקענט אין אווענד.
- 9 פון דיין צאָרן ווערען מיר פּערניכטעט און פון דיין וואוטה ווערען מיר
- 10 דערשראָקען. דו האַלסט אונזערע זינד קעגען דיר, אונזערע יוגענד־
- 11 זינד פאר דיין ליכטיגען געזיכט.
- 12 אַלע טעג אונזערע זיינען אוועק אין דיין צאָרן, מיר האָבען אויסגעלעבט
- 13 אונזערע יאָהרען ווי אַ קלאַנגליעד.
- 14 אונזער לעבענסלוף איז זיעבציג יאָהר, אויב אַ טיעפּער עלטער איז אַכט־
- 15 ציג יאָהר; דאָס מעהרסטע פון זיי זיינען מיה און בעקלאַנגט — זיי
- 16 געהען שנעל אוועק און מיר ווערען פּאַרוועלסט.
- 17 ווער ווייס די מאַכט פון דיין צאָרן, און דיין וואוטה וואָס איז אזוי פּירכ־
- 18 טערליך ווי דו זעלבסט?
- 19 לאָז אונז וויסען ריכטיג דעם צאָהל פון אונזערע טעג, אום מיר זאָלען בע־
- 20 קומען אַ סלוגע האַרץ.
- 21 קעהר זיך צוריק, עוויגער; ווי לאַנג נאָך? האָב מיטלייד אויף דינע
- 22 קנעכט!
- 23 זעטיג אונז אין יוגענד מיט דיין גנאדע, אום מיר זאָלען זינגען און פּרעה־
- 24 ליד זיין אונזער גאַנצען לעבען.
- 25 ערפּרעה אונז אזוי פּיעל טעג וויפּיעל דו האָסט אונז געפּייניגט, אזוי פּיעל
- 26 יאָהרען אין וויפּיעל מיר האָבען שלעכטס געזעהען.
- 27 זאָל דיין טהאַט זיך ווייזען צו דינע קנעכט און דיין פּראַכט אויף זייערע
- 28 קינדער.
- 29 זאָל אונזער גאָט'ס פּריינדליכקייט זיין אויף אונז און די אַרבייט פון אונז
- 30 זערע הענד זאָל אונז געלינגען ווען ער וועט די אַרבייט פון אונזערע הענד
- 31 פּעסטשטעלען.

קאפיטעל צא

- 1 דער אַלערהעכסטער זיצט אין פּערבאַרגעניס, אין שאַטען רוהט דער אַל־
- 2 מעכטיגער.
- 3 איך זאָג צו גאָט: „מיין שוץ און פּעסטונג! מיין גאָט, אין וועלכען איך
- 4 איך בין פּערטרויט.“
- 5 ווארום ער וועט דיר רעמען פון אונטערגעוואָרפּענעם נעץ, פון שעדליכען
- 6 פּעסט;
- 7 מיט זיין פּלעגעל וועט ער דיר פּאַרדעקען און אונטער זיינע פּלעגעלען
- 8 וועסטו געשיצט זיין — זיין וואהרהייט איז אַ פּאַנציר און אַ שוילד.
- 9 דו וועסט זיך ניט שרעקען פון נאַכט־געפּאַהרען, אָדער פון פּייל וואָס
- 10 פּליהט ביי־טאָג.
- 11 פון פּעסט וואָס געהט אַרום אין דער פּינסטער, פון איבערנאַנג וואָס ער־
- 12 מאַרדעט אין מיטען טאָג.
- 13 ביי דיין לינקע זייט וועלען פּאַלען טויזענד און ביי דיין רעכטע האַנד
- 14 צעהן טויזענד — דיר וועט דאָס ניט אָנריהרען.

8 מצודק | אלק ורכבה מימנה אליך לא נש: רק בעיניך
 9 תביט ושלמת רשעים תראה: כראתה יהוה מחס
 י עלין שמת מעונה: לאיתאנה אלק רעה וננע לא יקרב
 11 באהלה: כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל ידרכך:
 12 על כפים ישאונך פנתנה באבן רגלך: על שחל ופתן
 13 תדרך הרמס בפיר ותנין: כי כי חשק ואפלמו אשגבו
 14 כי ידע שמי: יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו
 16 ואכבהו: אך ימים אשביערו ואראהו בישועתי:

PsAL. XCII. צב

צב

2 א מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליהוה ולומר
 5 לשמך עלין: להניד בפקר חסדך ואמונתך בלילות:
 4 על צשור ועל ינבל על הגיזן בכנור: כי שמתני
 6 יהוה בפעלך במעשי ידך ארגן: מהנידלו מעשך יהוה
 7 מאד עמקו מחשבתך: איש בער לא ידע וכסיל לא
 8 יבין את זאת: בפרח רשעים כמו עשב ויציו כל פעלי
 9 און להשמדם עדי עד: ואתה מרום לעלם יהוה: כי הנה
 איך | יהוה כיהנה איך יאברו ותפרו כל פעלי
 11 און: ותרם בראים קרגי בלתי בשמן רענן: ותבט עיני
 12 בשורי במקום עלי מרעים תשמענה אוני: צדיק בתמר
 14 יפרח בארץ בלבנון ישנה: שתולים בבית יהוה בחצרות
 16 אלהינו יפריחו: עוד ינוכח בשיבה דשנים ורעננים יהו:
 להניד כיישר יהוה צורי ולא עלתה בו:

PsAL. XCIII. צג

צג

א יהוה מלך נאות לבש לבש יהוה עו התאור אף תמן
 2 תבל בלחמוט: נכון כסאך מאז מעולם אתה: נשאו
 3 נהרות | יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים:
 4 מקלות ומים רבים אדירים משבריים אהיר במרום

יהוה

- 8 דו וועסט נאָר אָנקוקען מיט דיינע אויגען און זעהען ווי די פערברעכער
- 9 ווערען בעשטראפט, ווארום דו, נאָט, ביזט מיין שוין; דו האָסט דוין
- 10 וואוינונג הויך געמאַכט. דיר וועט קיין אונגליק טרעפען און קיין פלאַג
- 11 וועט צו דיין געזעלט נישט נאָהענט קומען. זיינע מלאכים וועט ער בער
- 12 פוילען צו היטען דיר אין אַלע וועגען דיינע. אויף די הענד וועלען
- זיי דיר טראָגען אום דו זאָלסט דיינע פיס נישט אָבשלאָגען אן א שטיין.
- 13 דו וועסט ארויפטרעטען אויף אַ לייב און אַ שלאַנג, דו וועסט טרעטען
- 14 אויף יונגע לייבען און שלאַנגען. ווען ער שטרעכט נאָך מיר רעטע איד
- 15 איהם, איד מאַך איהם שטאַרק ווען ער אנערקענט מיין נאָמען. ווען ער
- רופט מיר ענטפער איד איהם; אין יעדער אונגליק בין איד מיט איהם —
- 16 איד בעפריי איהם מיט עהרע. איד וועל איהם זאָט מאַכען מיט לאַנגע
- יאַהרען און וועל איהם וויזען מיין הילף.

קאָפיטעל צב

- 1 אַ געזאַנג. אַ ליעד פאַר'ן טאַג פון שבת.
- 2 עס איז גוט צו דאַנקען גאָט, און לויבען, אַלערהעכסטער, דוין נאָמען,
- 3 יעדען פריהמאָרגען דערזעהלען דוין גאַדע, און דוין וואהרהייט —
- 4 יעדע נאַכט. אויפ'ן צעהנטאָניגען אינסטרומענט און אויפ'ן האַרף,
- 5 אויף אַ פיערעל מיט בעטראַכטונג. דו האָסט מיר, גאָט, ערפרעהט
- מיט דוין יעדער טהאַט, דורך די אַרבייט פון דיינע הענד זינג איד:
- 6 ווי גרויס, אַ גאָט, זיינען דיינע טהאַטען! ווי טיעפזיניג זיינען דיינע
- געדאַנקען!
- 7 אַ אונפערשטענדיגער מענש קען דאָס נישט וויסען, אַ נאַר קען דאָס נישט
- פערשטעהן —
- 8 אַז דאָס בליהען פון די פערברעכער איז נאָר ווי גראַז, און דאָס וואַק
- סען פון די אונרעכטהער איז בלוז אום זיי זאָלען אויף אימער פערטיי
- ליגט ווערען.
- 9 אָבער דו, גאָט, ביזט אימער ערהויבען.
- 10 ווארום דיינע פינג, גאָט — דיינע פינג ווערען פערניכטעט, עס ווערען
- צושפרייט אַלע אונרעכטטהער.
- 11 מיין האַרץ אָבער האָסטו אויפגעהויבען ווי אַ בופעל'ס, אין מיין עלטער
- בין איד פריש ווי אַ גרינער אוילבוים.
- 12 מיינע אויגען קוקען אויף מיינע פינג, מיינע גענגער; וועגען די שלעכ-
- טע מענשען הערט מיין אויער.
- 13 דער פרומער בליהט ווי אַ פאַלמענבוים, ווי אַ צעדערבוים וואַקסט ער
- גרויס.
- 14 געפלאַנצטע אין גאָט'ס הויז בליהען זיי אויף די הויפען פון אונזער גאָט.
- 15 זיי וועלען נאָך וואַקסען אויף אויף דער עלטער, פריש און יונג וועלען
- זיי זיין.
- 16 אום צו דערזעהלען אַז גאָט איז גערעכט, און עס איז קיין אונרעכט אין
- מיין פעלז.

קאָפיטעל צג

- 1 דער עוויגער איז קעניג און הערליך געקליידעט; גאָט איז בעקליידעט
- מיט מאַכט און ארומגענאַרטעלט. ער האָט פעסטגעשטעלט די וועלט
- אום זי זאָל נישט וואַנקען.
- 2 דוין טהראָן איז צוגעגרייט פון לאַנג, זייט דו עקזיסטירסט.
- 3 ווען די גרויסע שטראָמען, אַ, גאָט, ווען די שטראָמען הויבען אויף זייער
- גערויש — ווען די שטראָמען הויבען אויף זייערע וועלען;
- 4 פונ'ם בריווען פון די גרויסע מעכטיגע וואסער — די ים'וועלען ביזטו,
- גאָט פון דער הויך, שטאַרקער.

יהוה: צדתיך ונאמנו מאד לביתך נאווה קדש יהוה ה
לארך ימים:

צד

PsAL. XCIV. צד

אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ * 2
השב נמול על נאים: עד מתי רשעים ו יהוה עד מתי 3
רשעים יעלו: וביעו ודברו עתק ותאמרו כל פעלי און: 4
עמו יהוה ודבאו ונחלתו יענו: אלמנה וגר יהרנו 5
ויתומים ירצחו: ויאמרו לא יראוהו ולא יבין אלהו 6
יעקב: בינו בערים בעם וכסילים מתי משפילו: הנטע 8
און הלא ישמע אם יצר עין הלא יביט: היסר גוים הלא 9
יכית המלמד אדם דעת: יהוה ידע מחשבות אדם פי 11
המה הבל: אשרי הגבר אשר תספרנו יה ומתורתך 12
תלמדנו: להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת: 13
פי ו לא ימש יהוה עמו ונחלתו לא ישוב: ברע דרך 14
ישוב משפט ואתרו כל ישראל לב: מירקום לי עב 16
מרעים מרית צב לי עם פעלי און: לולי יהוה עזרתה 17
לי במלט ו שכנה דומה נפשי: אם אמרתי מטה רגלי 18
חסדך יהוה יסעדני: ברב שרעפי בקרבי תנחמני 19
ישעשעו נפשי: היחברך כפא הנות יצר עמל עלי חק: 20
יגודו על נפש צדיק ודם נקו ירשעו: ויהי יהוה לי 21
למשגב ואלהו לצור מחסי: וישב עליהם ו אח אונם 22
וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו: 23

צה

PsAL. XCV. צה

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פנינו * 2
בתודה בנמרות נריע לו: פי אל נזול יהוה ומלך נזול 3
על כל אלהים: אשר בידו מהקר ארץ ותועפות הרים 4
לו: אשר לו הם והוא עשהו ויפשת ידיו יצרו: בא 5
נשתחוו ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו: ביהוה 6
7

אלהינו

5 דינע לעהרען זיינען זעהר ריכטיג ; פאר דיין הויז, גאָט, פאסט די הייליגקייט פאר אימער.

קאָפיטעל צד

- 1 דער עוויגער איז אַ גאָט פון ראכע ; ערשין, גאָט פון ראכע !
- 2 הויב זיך אויף, וועלט־ריכטער, גיב די שטאַלצע זייער לויין.
- 3 ווי לאנג נאָך וועלען די פערברעכער, אַ גאָט, ווי לאנג נאָך וועלען די פערברעכער טריאומפירען ? זיי זאָגען און רעדען פרעך ווען זיי רעדען זיך צוזאַמען אַלע אונרעכט־טהוער דיין פאַלק, גאָט, ענטמוטהיגען זיי און דיין אייגענטהום בעדריקען זיי. עלענדע און פרעמדע הרג'ענען זיי, אויך יתומים מאָרדען זיי. און זיי זאָגען : „גאָט זעהט ניט, עס פער־שטעהט ניט דער גאָט פון יעקב !“ בעטראכט, איהר אונוויסענדע פון פאַלק, ווען וועט איהר נארען פערשטאַנד קריגען ? דער וועלכער האָט איינגעזעצט דעם אויער זאָל ער ניט הערען ? דער וואָס האָט די אויג גע־מאַכט זאָל ער ניט זעהען ? דער וואָס בעלעהרט די שטאַלצע קען ער ניט שטראפען ? דער וואָס לערענט די מענשען פערשטאַנד — גאָט — ער ווייס דעם מענשענ'ס געדאַנקען אַז זיי זיינען נישט ווערטה.
- 12 וואויל איז דעם מענשען וועלכען גאָט בעלעהרט — וועמען דו לערענסט פון דיין געזעץ־בוך, אום ער זאָל זיך רוהיג האַלטען אין צייט פון אונ־גליק ביז עס וועט אויסגעגראכען ווערען פאר'ן פערברעכער אַ גרוב.
- 14 ווארום גאָט וועט זיין פאַלק ניט פערווארפען, און ניט פערלאָזען זיין אייגענטהום. ווען דער געריכט וועט קומען ביז גערעכטיגקייט וועלען נאָך איהם נאָכגעהן אַלע אויפריכטיגע הערצער. ווער קען פאר מיר אויפטרעטען געגען די שלעכטע ? ווער קען זיך פאר מיר שטעלען געגען די אונרעכט־טהוער ? ווען ניט גאָט וואָלט מיין הילף געווען וואָלט איך אויגעבליקליך געלעגען צווישען די פערשטומטע. ווען איך בעטראכט ווי ווייט מיין פום האָט געוואַנקט, שטיצט מיר אימער, גאָט, דיין גנאדע. ווען עס שטרייטען אין מיר מיינע געדאַנקען, דערפרעהען דינע טרייס־טונגען מיין זעלע. קען זיך מיט דיר פעראייניגען אַ פערדערבליכער טהראָג וואו מען שאַפט געוואלט אנשטאַט געזעץ ?
- 21 די וואָס פערזאַמלען זיך אום דאָס לעבען פון פרומען און בעשולדיגען מיט בלוטשולד די אונשולדיגע ?
- 22 גאָט איז אימער מיין פעסטונג, מיין גאָט איז מיין שוצשטין.
- 23 ער וועט אויף זיי בריינגען זייער אונרעכט און וועט זיי פערניכטען אין זייער בייזהייט, עס וועט זיי פערניכטען דער עוויגער גאָט אונזערער.

קאָפיטעל צה

- 1 קומט ! לאָמיר זינגען צום עוויגען ; לאָמיר יובלען צו אונזער הילפס־פעלז !
- 2 לאָמיר איהם אנטקעגען געהן מיט אַ דאַנקליכער, מיט געזאַנגען לאָמיר יובלען צו איהם.
- 3 ווארום אַ גרויסער גאָט איז דער עוויגער, אויך אַ גרויסער קעניג איבער אַלע מעכטיגע.
- 4 ווארום אין זיין האַנד איז די טיעפעניסען פון דר'ערד אויך די הויכקייט פון די בערג איז זיינע.
- 5 זינער איז דער ים ווארום ער האָט איהם געמאַכט, אויך די טרוקענע לאַנד האָבען זיינע הענד בעשאַפען.
- 6 קומט ! לאָמיר זיך בוקען און קניען, לאָמיר זיך בויגען פאר דעם עוויגען אונזער בעשעפער.
- 7 ווארום ער איז אונזער גאָט און מיר זיינען זיין געפאַסעטע פאַלק, די שעפ־קען וועלכע ער האַלט נעבען זיך, אימער ווען איהר פאַלגט איהם.

אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ עִם מְרֵעֵינוּ וְצֵאן יְהוָה הַיּוֹם אִם־בְּקִלּוֹ
 8 תִּשְׁמָעוּ: אֶל־תִּקְשׁוּ לִבְבְּכֶם בְּמִרְיָבָה בְּיוֹם מִסְפָּה
 9 בַּמִּדְבָּר: אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחַנּוּנֵי גִמְדָּאוּ פַעְלֵי:
 י אֲרַבְעִים שָׁנָה אֶקְוֵט בְּדוֹר וְאָמַר עִם תַּעֲי לִבְב הֵם
 11 יְהִם לֹא־יָדְעוּ דְרָכֵי: אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם־יִבְאֹן
 אֶל־מְנוּחָתִי:

Psal. XCVI. צו

צו

2 א שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ: שִׁירוּ
 3 לַיהוָה בְּרִכּוֹ שִׁמּוֹ בְּשִׁירוֹ מִיוֹם־לְיוֹם יִשׁוּעָתוֹ: סַפְּרוּ
 4 בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ כְּכֹל־הַעֲמִים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְהוָה
 ה וּמְהִלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי כָל־אֱלֹהֵי
 6 הָעַמִּים אֱלִילִים יְהוָה שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹדִי־וְהִדְר לִפְנֵי
 7 עַו וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: הִבּוּ לַיהוָה מִשְׁפַּחֹת עַמִּים הִבּוּ
 8 לַיהוָה כְּבוֹד וְעוֹ: הִבּוּ לַיהוָה כְּבוֹד שִׁמּוֹ שְׂאוּ־מְנוּחָה
 9 וּבֵאוּ לַחֲצֹרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲנוּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ הַיְלֹו
 י מִפְּנֵי כָל־הָאָרֶץ: אָמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה מִלֶּךְ אֶרֶץ־תְּכוֹן תָּבֵל
 11 כָּל־תְּמוֹט יָדִין עַמִּים בְּמִישְׁרִים: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל
 12 הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ: יַעֲלוּ שָׁדַי וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ אוֹ
 13 יִרְנְנוּ כָל־עֲצֵי־יַעַר: לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא כִּי בָא לִשְׁפֹט הָאָרֶץ
 יִשְׁפֹט תָּבֵל בְּצַדִּיק וְעַמִּים בְּאִמּוֹנֹתוֹ:

Psal. XCVII. צז

צז

2 א יְהוָה מִלֶּךְ תִּגַּל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אֲיִים רַבִּים: עֲנֹ וְעִרְפֵּל
 3 סָבִיבוּ צָדִק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כְּסָאוֹ: אֵשׁ לִפְנֵי תִלְדָּ
 4 וְתִלְהַט סָבִיב צִרְיוֹ: הַאֲוִירוּ בְּרִכּוֹ תָּבֵל רֵאתָה וְתַחַל
 ה הָאָרֶץ: הָרִים כְּדוֹנָג נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־
 6 הָאָרֶץ: הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ וְרָאוּ כָל־הַעַמִּים כְּבוֹדוֹ:
 7 יִבְשׁוּ כָל־עֲבָרֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְּלִים בְּאֱלִילִים הַשְׁתַּחֲוֹדוּ־לוֹ

כל

- 8 פעהארטעוועט ניט אייערע הערצער ווי אין מריבה, ווי דאמאלס אינ'ם מדבר פון מסה —
 9 ווען אייערע עלטערן האָבען מיר פרובירט ; זיי האָבען מיר געפרופט אויך געזעהן מיין טהאט.
 10 פערציג יאָהר האָב איך דעם דור פאָרווירפע געמאַכט זאָגענדיג : „זיי זיינען אַ פאָלק מיט אַ פערנאַרטע האַרץ“ ; זיי האָבען אָבער ניט בעד טראַכט מיינע וועגען,
 11 ביז איך האָב געשוואָרען פון ערגערניס אַז איך וועל זיי ניט בריינגען אין מיין רוהע-אָרט.

קאַפּיטעל צו

- 1 זינגט פאר גאָט אַ נייען געזאנג ; זינגט צום עוויגען אַלע פון דר'ערד !
 2 זינגט צום עוויגען און בענשט זיין נאָמען ; טאָגטעגליך זאָגט אָן זיין הילף.
 3 דערצעהלט אונטער די פעלקער זיין עהרע, אונטער אַלע נאַציאָנען זיין וואונדער,
 4 ווארום גאָט איז זעהר גרויס און געריהמט — ער איז שרעקליך פאר אַלע מעכטיגע.
 5 אַלע געמער פון די פעלקער זיינען בלויז אבגעטער, אָבער דער עוויגער האָט דעם הימעל בעשאַפען,
 6 גלאַנץ און פראַכט איז נעבען איהם, מאַכט און מאיעסטעט איז זיין הייליגטהום.
 7 גיט צו גאָט, פאמיליען-פעלקער, ניט צו גאָט עהרע און מאַכט !
 8 גיט צו גאָט די עהרע פון זיין נאָמען ; נעהמט מיט געשענק ווען איהר קומט אין זיינע הויפּען.
 9 בוקט זיך צו גאָט מיט הייליגען רעספעקט ; ציטערט פאר איהם די גאַנצע וועלט !
 10 זאָגט אַן אונטער די פעלקער : „גאָט איז קעניג“ ! ער האָט פעסטגע- שטעלט די וועלט אַז זי זאָל ניט וואַנקען, ער ריכטעט פעלקער מיט געד- רעכטיגקייט.
 11 עס פרעהען זיך די הימעלען, עס איז פרעהליך די ערד, עס ברויזט דער ים און אַלעס וואָס מאַכט איהם פול,
 12 עס איז לוסטיג די פעלד און אַלעס וואָס אויף איהר — דאן זינגען אַלע בוימער פון וואַלד
 13 פאר דעם עוויגען ווען ער קומט, ווען ער קומט ריכטען די וועלט. ער ריכטעט די וועלט מיט גערעכטיגקייט און פעלקער מיט זיין ריכטיגקייט.
 קאַפּיטעל צו
 1 גאָט איז קעניג ! עס פרעהט זיך די ערד, עס זיינען פרעהליך פיעל אינזלען.
 2 וואַלקען און דונקעלהייט איז ארום איהם, גערעכטיגקייט און רעכט איז די מאַכט פון זיין טהראָן.
 3 פאָראַוים געהט איהם אַ פייער און ברענט ארום זיינע פיינד.
 4 זיינע בליצען בעליבטען די וועלט — די ערד האָט דערזעהען און אויפ- געציטערט געוואָרען.
 5 ווי וואַס זיינען צושמאַלצען געוואָרען בערג פאר דעם עוויגען, פאר דעם העררן דער גאַנצער וועלט.
 6 אַז די הימעלען האָבען דערצעהלט זיין גערעכטיגקייט און אַלע פעלקער האָבען איינגעזעהען זיין עהרע,
 7 זיינען פארשעהמט געוואָרען אַלע געצענדיענער וואָס ריהמען זיך מיט די אבגעטער און אַלע מעכטיגע האָבען זיך צו איהם געבוקט.

8 כִּלְאֱלֹהִים: שְׁמֵעָה וְתִשְׁמַח | צִיּוֹן וְתִגְלָנָה בְּעַת יְהוּדָה
 9 לְמַעַן מִשְׁפִּטֶיךָ יְהוָה: כִּירֵאתָהּ | יְהוָה עֲלֵינוּ עַל־כָּל
 הָאָרֶץ מֵאֵד נִעְלִית עַל־כָּל־אֱלֹהִים: אֲהַבֵּי יְהוָה שְׁנֵאוֹ *
 11 רַע שָׁמַר נִפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים יַעֲלִים: אֹדֶר וְרַע
 12 לַצַּדִּיק וְלִישְׁרֵי־לֵב שִׁמְחָה: שִׁמְחוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה וְהוֹדוּ
 לְזִכַּר קִדְשׁוֹ:

צח

PsAL. XCVIII. צח

מְזֻמָּר שִׁירוֹ לַיהוָה | שִׁיר חֲדָשׁ כִּי־נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה *
 2 לֹא יִמְיָנוּ וְזָרוּעַ קִדְשׁוֹ: הוֹרִיעַ יְהוָה יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם
 3 נִגְלָה צַדִּיקוֹ: זָכַר חֲסִידוֹ | וַאֲמוֹנָתוֹ לְבַיִת יִשְׂרָאֵל רְאוּ
 4 כָּל־אֲפֹסֵי־אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הִרְעִינוּ לַיהוָה כָּל־
 הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְנִמְרוּ: וּמְרוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר
 6 וְקוֹל וּמְרָה: בְּחִצְצוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְעִינוּ לִפְנֵי | הַמֶּלֶךְ
 7 יְהוָה: יִרְעַם הַיָּם וּמִלְאוּ תֵבֶל וַיִּשְׁבִּי בָהּ: נְהַרְוֹת יִמְחָא
 8 כָּף יַחַד הַרִים וְרַנְּנוּ: לִפְנֵי־יְהוָה כִּי־בָא לִשְׁפֹט הָאָרֶץ
 יִשְׁפֹט תֵּבֶל בַּצַּדִּק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים:

צט

PsAL. XCIX. צט

2 יְהוָה מֶלֶךְ יְרַנְּנוּ עַמִּים יֵשֵׁב כְּרוּבִים תִּנּוּט הָאָרֶץ: יְהוָה *
 3 בַּצִּיּוֹן גָּדוֹל וְרַם הוּא עַל־כָּל־הָעַמִּים: יַדּוֹ שִׁמְרָה גָּדוֹל
 4 וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא: וְעוֹ מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אֲהַב אֶתָּה בּוֹנֵנָת
 6 מִישְׁרִים מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בְּיַעֲקֹב | אֶתָּה עֲשִׂית: רֹמְמוֹ
 7 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַרֵם רִגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן | בְּכִהְנִי וְשִׁמוּאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ קְרָאִים אֱלֹהֵי־יְהוָה
 7 וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עָנַן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם שִׁמְרוּ עֲדָתוֹ וְחַק
 8 נִתְדַלְמוּ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתָּה עֲנִיתָם אֵל נִשְׂא הַיְיֹת לְהֵם
 9 וְנִקַּם עַל־עֲלִילוֹתָם: רֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר
 קִדְשׁוֹ כִּי־קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

מוזמר

- 8 ווען מען האָט דאָס דערהערט האָט זיך ציון געפרעהט, עס זיינען פרעה-
ליך געווען די פראָווינצען פון יהודה, אַ גאָט, צוליעב דינע רעכטע.
- 9 ווארום דו גאָט ביזט דער אַלערהעכסטער איבער דער גאנצער וועלט, דו
ביזט זעהר פיעל העכער פאר אַנדערע געטער.
- 10 האָסט די שלעכטע, גאָט'ס פריינד ! דער וואָס בעוואַכט די זעלען פון
זיינע אנהיינגער, וועט זיי רעטען פון די פערברעכער'ס מאַכט.
- 11 אז עס שיינט אַ ליכטיגקייט פאר'ן פרומען פרעהען זיך אלע אויפריכטיגע
הערצער.
- 12 פרעהט זיך, פרומע, מיט גאָט ! לויבט זיין הייליגע עראינערונג.

קאָפיטעל צח

- 1 אַ געזאָגט. זינגט צו גאָט אַ נייע ליעד, לויט די וואונדער וואָס ער האָט
געטהאָן. עס העלפט איהם זיין רעכטע האַנד און זיין הייליגער אַרם.
- 2 גאָט לאָזט וויסען זיין הילף, פאר די אויגען פון די פעלקער דעקט ער
אויף זיין גערעכטיגקייט.
- 3 ער געדענקט זיין גנאָדע און וואהרהייט צו דאָס הויז ישראל ; אין אלע
עקען וועלט האָט מען געזעהען די הילף פון אינווער גאָט.
- 4 יובעלט צו גאָט די גאנצע לאַנד ; זינגט, ריהמט און לויבט.
- 5 לויבט גאָט מיט אַ פיעדעל, מיט אַ פיעדעל און אַ שטימע פון געזאָגט.
- 6 מיט פלייסען און שופר־שטימע יובעלט פאר גאָט דעם קעניג.
- 7 זאָל ברויזען דער ים מיט אלעס וואָס מאַכט איהם פול, די וועלט מיט
איהרע בעיאוינער ;
- 8 די טייכען ווי מיט'ן האַנד קלאַפען, אלע בערג זאָלען זינגען —
- 9 פאר דעם עוויגען, וועלכער קומט ריכטען די ערד ; ער ריכטעט די וועלט
מיט גערעכטיגקייט און פעלקער מיט אויפריכטיגקייט.

קאָפיטעל צט

- 1 גאָט איז קעניג ! עס ציטערן פעלקער, פאר דעם וואָס זיצט אויף די
כרובים וואַנקט די ערד.
- 2 דער גאָט פון ציון איז גרויס, ער איז ערהויבען איבער אלע פעלקער.
- 3 זיי ריהמען דיין נאָמען : „גרויס, פירכטערליך און הייליג איז ער.“
- 4 די מאַכט פון קעניג איז ליעבען גערעכטיגקייט, אויפריכטיגקייט ווי דו
האָסט פעכטגעשטעלט ; רעכט און גערעכטיגקייט וועלכע דו האָסט גע-
טהאָן און יעקב.
- 5 ערהויבט דעם עוויגען גאָט אונזערן און בוקט זיך צו זיין פוסבענקעל,
וועלכער איז הייליג.
- 6 משה און יִהרן פון זיינע כהנים אויף שמואל פון די וואָס רופען זיין
נאָמען — ווען זיי פלעגען רופען צו גאָט, פלעגט ער זיי ענטפערן.
- 7 פון אַ וואַלקען־זייל האָט ער צו זיי גערעדט, זיי האָבען זיינע ווארונגען
געהיט האָט ער זיי דאָס געזען געגעבען.
- 8 עוויגער גאָט אונזערער ! דו האָסט זיי אימער געענטפערט. אַ מאָל
ביזטו צו זיי געווען אַ פערצעהרענדער גאָט און אַ מאָל אַ ראַכענעהמער
פאר זייערע טהאַטען.
- 9 ערהויבט דעם עוויגען גאָט אונזערן און בוקט זיך צו זיין הייליגען באַרג,
ווארום הייליג איז אונזער עוויגער גאָט !

Psal. C. ק

2 א מִזְמוֹר לְתוֹדָה תְּרִיעוּ לַיהוָה כְּלֵהָאָרֶץ: עֲבָדוּ אֶת־יְהוָה
 3 בְּשִׂמְחָה בָּאוּ לִפְנֵי בְרִנָּה: דַּעוּ כִּי־יְהוָה הוּא אֱלֹהִים
 4 הוּא עָשָׂנוּ וְלֹא אֲנִיחֵנו עִמּוֹ וְצִאֵן מִרְעִיתוֹ: בָּאוּ שְׁעָרָיו
 ה בַּתּוֹדָה הַצִּרְתִּיו בַּתְּהִלָּה תוֹדוּ לוֹ כִּרְכוּ שָׁמַיִם: כִּי־טוֹב
 יְהוָה לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעַד־דָּר וְדָר אֲמוֹנָתוֹ:

Psal. Cl. קא

2 א לְדָוִד מִזְמוֹר חֲסִדוֹמִשְׁפָּט אֲשִׁירָה לַיהוָה אֹמְרָה:
 2 אֲשִׁפִּילָה | בְּדֶרֶךְ תָּמִים מְתִי תָבוֹא אֵלַי אֶתְהַלֵּךְ בְּתַם־
 3 לִבִּי בְּקֶרֶב בֵּיתִי: לֹא־אֲשִׁית | לִנְגֵד עֵינֵי דְבַר־בְּלִיעַל
 4 עֲשֵׂה־סִטִּים שְׁנֵאתִי לֹא יִדְבַק בִּי: לִבִּי עָקַשׁ יִסּוֹר מִמֶּנִּי
 ה רַע לֹא אֲרַע: מְלוֹשְׁנֵי בִּסְתֵר | רַעוּף אוֹתוֹ אֲצַמִּית גְּבִיד־
 6 עֵינַי וְרַחֵב לִבִּי אֹתוֹ לֹא אוֹכַל: עֵינֵי | בְּנֹאֲמֵי־אָרֶץ
 7 לְשֹׁכֵת עֲמֹדֵי הַלֵּךְ בְּדֶרֶךְ תָּמִים הוּא יִשְׁרָתֵנִי: לֹא־יִשָּׁב |
 בְּקֶרֶב בֵּיתִי עֲשֵׂה רִמְיָה דְבַר שְׁקָרִים לֹא־יִפּוֹן לִנְגֵד עֵינֵי:
 8 לְבַקְרִים אֲצַמִּית כְּלִרְשָׁעֵי־אָרֶץ לְהַכְרִית מִעֵיר־יְהוָה
 כַּל־פְּעִלֵי אָנֹכִי:

Psal. CII. קב

2 א תִּפְלָה לְעֵנִי כִּי־עֲטַף וּלְפָנֵי יְהוָה יִשְׁפַךְ שִׁיחוֹ: יְהוָה
 3 שָׁמְעָה תִּפְלָתִי וְשׁוֹעֲתִי אֲלֵךְ תָבוֹא: אֶל־תִּסְתֵּר פְּלִיָּה |
 מִמֶּנִּי כִּי־לִי הַטְּהֵ־אֵלֵי אֲנִיךְ כִּי־וּם אֲכַרָּא מִדֵּר עֵנִי:
 4 כִּי־כָלוּ כַעֲשֵׂן יָמֵי וְעֲצָמוֹתַי כַּמִּזְכֵּר נִחְרוּ: הוֹפָה כַעֲשֵׁב
 6 וַיִּבֶשׁ לִבִּי כִּי שָׁכַחְתִּי מֵאֲכַל לֶחֶמִי: מִקּוֹל אֲנָחְתִּי דִּבְכָה
 7 עֲצָמֵי לִבִּישְׁרֵי: דְּמִיתִי לְקֹצֵת מִדְּבַר הָיִיתִי כַּכּוּס תְּרֻבּוֹת:
 8 שְׁקַדְתִּי וְאֶהְיֶה כַּצִּפּוֹר בּוֹדֵד עַל־גִּגַּי: כְּלִי־יוֹם חֲרַפְוֵי
 9 אוֹיְבֵי מְדוּלְלֵי בִי נִשְׁבְּעוּ: כִּי־אֲפַר כַּלְחָם אֲכַלְתִּי וְשִׁכְנִי
 11 בִּבְכִי מִסְכָּתִי: מִפְּנֵי־עֲמִדָּה וְקִצְפָּה כִּי נִשְׂאתֵנִי וְתִשְׁלִיכֵנִי:
 ימי

ק. v. 2. וכו קי. ibid. מא בסתח קא v. 5. יחד ו קיב v. 5. דנש אחר ימי

קאפיטעל ק

- 1 א געזאנג צום דאנקען. יובעלט צו נאָט, די גאַנצע וועלט!
- 2 דיענט נאָט מיט פרייד, קומט פאר איהם מיט געזאנג.
- 3 ווייסט אז דער עוויגער איז אלמעכטיג — ער האָט אונז בעשאַפֿען און צו איהם געהערען מיר; מיר זיינען זיין פאָלק און זיינע געפאסעטע שעפּסען.
- 4 קומט אין זיינע טהויערן מיט אַ דאנק; אין זיינע הויפּען מיט אַ לויב. דאנקט איהם און לויבט זיין נאָמען —
- 5 ווארום נאָט איז גוט: זיין גאָדע איז אַ אייביגע און זיין טרייהייט איז אויף דורידורות.

קאפיטעל קא

- 1 רוד'ס אַ געזאנג. פאר דיין גאָדע זינג איך צו דיר, נאָט; פאר דינע רעכטע לויב איך דיר.
- 2 איך בעטראכט דעם ריכטיגען וועג — ווען וועסטו צו מיר קומען? — איך נעה אין מיין הערצליכען אונשולד זאָגאר אין מיין הויז.
- 3 איך שטעל זיך גאָר ניט פאָר קיין שלעכטע זאך, טהאָן ניעדערטרעכטיג קייט האָס איך — עס קלעבט זיך צו מיר ניט.
- 4 מיין געפיהל ווייכט פון מיר אָב אַלעס פערקרימטעס — שלעכטעס אַנ־ערקען איך ניט.
- 5 דער וואָס באַרעדט זיין פריינד אין פערבאָרגעניס, יענעם פערניכט איך, שטאַלצע אייגען און אַ פּרעכע האַרץ, דעם פערטראג איך ניט.
- 6 מיין אויסקוק איז אויף די טרייע פון לאַנד דאָס זיי זאָלען מיט מיר צוזאַמען זיצען; דער וואָס געהט אויפ'ן וועג פון אונשולד, יענער זאָל מיר בעד־ענען.
- 7 עס זאָל אָבער ניט זיצען אין מיין הויז דער וואָס טהוט בעטרוג, אַ ליגענ־זאָגער קען פאר מיינע אויגען ניט שמעהן.
- 8 אָפּט פערניכטע איך די פערברעכער פונ'ם לאַנד אום אויסצוראָטען פון נאָט'ס שטאָדט אַלע אונרעכט־טהוער.

קאפיטעל קב

- 1 אַ געבעט פאר אַן אָרעמען ווען ער שמאַכט און גיסט אויס זיין האַרץ פאר נאָט.
- 2 נאָט! הער אויס מיין געבעט, זאָל צו דיר אָנקומען מיין געשריי.
- 3 פערבארג ניט דיין געזיכט פון מיר ווען מיר איז ענג, בייג צו דיין אויער צו מיר ווען איך רופֿ דיר — ענטפער מיר שנעל.
- 4 ווארום מיינע טעג זיינען אַוועק ווי אַ רויף, און מיינע ביינער זיינען פארברענט ווי אַ פייערבראָנד.
- 5 מיין האַרץ איז צובראָכען און פערטריקענט ווי גראָז, איך האָב זאָגאר פארגעסען צו עסען מיין ברויט.
- 6 פון מיין הויכען זיפּצען איז מיר צוגעקלעבט מיין פלייש צו די ביינער. איך בין גלייף צו די פעליקאנען פון מדבר, איך בין געוואָרען ווי דער אוהו פון דער וויסטע.
- 8 איך בין שטענדיג עלענד ווי אַ פויגעל אויפ'ן דאָך.
- 9 יעדען טאָג לעסטערן מיר מיינע פיינד. מיינע קריינקער שווערען מיט מיר.
- 10 אַש עס איך ווי ברויט און מיין טרינקען איז מיט טרעהרען געמישט,
- 11 איבער דיין פלוך און צאָרן, די האָסט מיר אויפגעהויבען און אראַכגע־וואַרפען.

12 יְמֵי פֶצַל נְטוּי וְאֲנִי פָעֵשֶׁב אִיבֵשׁ: וְאַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם
 13 תִּשָּׁב וְזָכַרְךָ לְדָר וְדָר: אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן בִּיֵּשֶׁת
 14 לְחַנּוּנָה כִּי־בָא מוֹעֵד: כִּי־רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־אֲבֹנֶיהָ וְאֶת־
 16 עֲפָרָהּ וַחֲנָנוּ: וַיִּירָא נְיִים אֶת־שֵׁם יְהוָה וְכָל־מַלְכֵי הָאָרֶץ
 17 אֶת־כְּבוֹדֶךָ: כִּי־בָנָה יְהוָה צִיּוֹן נִרְאָה בְּכַבּוֹדוֹ: פָּנָה אֶל־
 18 תַּפְלַת הָעָרָר וְלֹא בָּזָה אֶת־הַפְּלִתָם: תִּפְתַּח וְאֵת לְדָר
 19 אַחֲרָיו וְעַם נִבְרָא וְהִלְלֶיהָ: כִּי־דִשְׁקוּהָ מִמַּרּוֹם קָדְשׁוֹ כ
 21 יְהוָה מִשְׁמַיִם אֶל־אֶרֶץ הַבֵּיט: לְשִׁמֵּעַ אֲנִיכָת אֲסִיר לִפְתַּח
 22 בְּנֵי תְמוֹתָהּ: לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה וְתִהְיֶה בִירוּשָׁלַם:
 23 בְּהַקְבִּץ עַמִּים יִחְדּוּ וּמַמְלָכוֹת לְעֲבֹד אֶת־יְהוָה: עֲנֵה
 24 בְּדָרְךָ כְּהוֹ קֶצֶר יָמִי: אֲמַר אֵלַי אֱלֹהִים עֲנֵה נִי
 26 בְּדוֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ: לְפָנַי הָאָרֶץ יִסְדֹת וּמַעֲשֵׂה יְדֶיךָ
 27 שְׁמַיִם: הִמָּה וַיֵּאבְדוּ וְאַתָּה תִּעֲמַד וְכָל־ם כַּפְּנֵי יִבְלּוּ
 28 כַּלְבוּשׁ תַּחְלִיפֵם וַיַּחֲלִפוּ: וְאַתָּה הוּא וְשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ:
 29 בְּנֵי־עֲבָדֶיךָ יִשְׁבּוּנוּ וְרָעַם לְפָנֶיךָ יִבּוּ:

קג PSAL. CIII.

קג

לְדוֹד וּ בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה וְכָל־קִרְבֵי אֶת־שֵׁם קָדְשׁוֹ: א
 2 בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה וְאֶל־תִּשְׁכַּחַי כָּל־נְמוּלָיו: הַסֵּלַח
 3 לְכָל־עֲוֹנָי וְרַפָּא לְכָל־תַּחֲלוּאֵי־כִי: תִּגְוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיִּיכִי
 4 הַמַּעֲטוּרֵי תִסֵּד וְרַחֲמִים: תִּמְשַׁכֵּעַ בְּמַיִם עֲדָהְךָ תַחֲחַדֶּשׁ ה
 6 כַּנְשָׁר וְעוֹרֵי־כִי: עֲשֵׂה צְדָקוֹת יְהוָה וּמִשְׁפָּטִים לְכָל־
 7 עֲשׂוּקִים: וַיִּדַע דְּרָכָיו לְמִשְׁה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־לִוְתָיו:
 8 רַחֲוֹם וְחַנּוּן יְהוָה אֲרָף אַפִּים וְרַב־חֶסֶד: לֹא־לִנְצַח יִרֵב
 9 וְלֹא לְעוֹלָם יִסּוֹר: לֹא בַחֲטָאֵינוּ עֲשֵׂה לָנוּ וְלֹא כַעֲוֹנֹתֵינוּ
 11 וְגַם עָלֵינוּ: כִּי כֹנְנָה שְׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ וְגַב חֶסֶדוֹ עַל־
 12 יִרְאָיו: כִּרְחַק מִזְרַח מִמַּעַרֵב דִּרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת־פְּשָׁעֵינוּ:
 13 כִּרְחַם אָב עַל־בְּנֵים רַחֵם יְהוָה עַל־יְרֵאָיו: כִּי־הוּא יִרַע
 14 יִצְרֵנו

- 12 מינע טעג זיינען ווי א אויסגעצויגענער שאטען, און איך טריקען ווי א
 13 גראָז. און דו גאָט עקזיסטירט אויף אימער, דיין געדענקען איז אויף
 14 דורידורות. ערהויב דו זיך און ערבארם ציון, עס איז שוין צייט צו
 15 בעגנאָדיגען איהר — עס איז שוין געקומען די צייט. וואָרום דייע
 16 קנעכט ווילען זעהן איהרע שטיינער, און לעבען איהר שטויב, דאָן
 וועלען פעלקער רעספעקטירען גאָט'ס נאָמען און אַלע קעניגע דער וועלט
 17 דיין עהרע. ווען גאָט בוט אויף ציון ערשיינט ער אין זיין הערליכקייט.
 18 ער האָט זיך געווענדעט צו דאָס געבעט פון עלענדען און ניט פּעראַכטעט
 19 זייער געבעט, דאָס דארף פאַרשריעבען ווערען פאר דעם שפּעטערדיגען
 20 דור, אום די צוקינפטיגע פּאָלק זאָל גאָט לויבען. וואָרום גאָט קומט אַראָב
 פון זיין הייליגע הויכקייט — פּונ'ם הימעל קומט ער אַראָב אויף דר'ערד.
 21 אום צו הערען דאָס געשריי פון געפאנגענעם, אָבצובינדען די שטערבליכע
 22 קינדער; צו דערזעהלען אין ציון וועגען גאָט'ס נאָמען, און וועגען זיין
 23 רוהם — אין ירושלים, ווען עס קלייבען זיך צוזאמען פעלקער און
 24 קעניגרייכע גאָט צו דינען. מיט'ן וועג האָט ער געבראַכען מיין קראפט,
 25 ער האָט פּערקירצט מייע יאָהרען. דערפאר זאָג איך: נעהם מיר ניט
 אוועק אין מיטען פון מייע יאָהרען, דייע יאָהרען זיינען דאָך פאר דור'ר
 26 דורות, נאָך איידער דו האָסט געגרינדעט די ערד און דייע הענד האָב
 בען דעם הימעל געמאַכט;
 27 ווען זיי וועלען אונטערנעהן וועסטו נאָך עקזיסטירען, זיי וועלען אַלע
 צופולט ווערען ווי אַ קלייד, ווי אַ אַנצוג וואָס מען בייט איבער וועלען
 זיי איבערגעביטען ווערען.
 28 אָבער דו בלייבסט דער זעלביגער — דייע יאָהרען ענדיגען זיך ניט.
 29 זאָלען אויך די זיהן פון דייע קנעכט רוהע האָבען, און זייערע קינדער
 זאָלען פאר דיר עקזיסטירען.
- קאָפיטעל קג**
- 1 דוד'ס. לויב גאָט, מיין זעלע; און אלעס וואָס איז אין מיר (לויבט)
 זיין הייליגען נאָמען.
 2 לויב גאָט, מיין זעלע; פאָרגעס ניט אַלע זיינע וואָהלטהאַטען:
 3 ער פּערצייהעט אַלע זינד דייע, ער היילט אַלע דייע קראַנקהייטען.
 4 ער האָט גערעטעט דיין לעבען פון אונטערגאנג, ער רינגעלט דיר אַרום
 מיט טוגענד און מיטלייד.
 5 ער זעטיגט מיט אַלדדאָס'נטום דיין עלטער אַז דו ווערסט ווידער יונג ווי
 אַ אַדלער.
 6 גאָט טהוט גערעכטיגקייט און רעכטע צו אַלע בערויבטע.
 7 מישה'ן האָט ער ערקלעהרט זיינע וועגען, די קינדער ישׂראֵל'ס — זיינע
 טהאַטען.
 8 מיטליידיג און באַרעמהערציג איז גאָט, לאַנגמיטהיג און גרויסגנאָדיג.
 9 ער וועט ניט בייז זיין לאַנג און וועט ניט אימער זיין צאָרניג;
 10 ער האָט אונז ניעמאַלס געטהאָן לויט אונזערע זינד, ער האָט אונז ניט
 געצאָהלט לויט אונזער פּערברעכען.
 11 ווי הויך דער הימעל איז איבער דר'ערד אזוי איז שטאַרק זיין גנאָדע צו
 די וועלכע פּירכטען איהם.
 12 ווי ווייט עס איז מזרח פון מערב, אזוי האָט ער ערווייטערט פון אונז
 אונזערע פּערברעכען.
 13 ווי אַ פאַטער האָט מיטלייד אויף קינדער אזוי האָט גאָט מיטלייד אויף
 די וועלכע פּירכטען איהם.
 14 וואָרום ער ווייס אונזער בוי-מאַטעריאַל — ער געדענקט אַז מיר זיינען
 שטויב —

טו יִצְרֵנו לְכוֹר כִּי־עָפָר אֲנַחְנוּ: אֲנוֹשׁ כִּי־חָצִיר יָמָיו כַּצֶּמֶר
 16 הַשָּׂדֶה בֵּן יִצְיָן: כִּי רֵיחַ עֲבָרֵהֶבֶוּ וְאִינֵנוּ וְלֹא־יִכְרֵנוּ
 17 עוֹד מִקוֹמוֹ: וְתִסַּד יְהוָה | מְעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם עַל־יְרֵאָיו
 18 וְצַדִּיקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים: לְשִׁמְרֵי בְרִיתוֹ וְלִזְכָּרֵי פִקְדוֹיו
 19 לַעֲשׂוֹתָם: יְהוָה בְּשָׁמַיִם הִבִּין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל־
 כ מַשְׁלָח: בָּרְכוּ יְהוָה מִלְּאֲבוּי גִבְרֵי כַח עֲשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמְעַ
 21 בְּקוֹל דְּבָרוֹ: בָּרְכוּ יְהוָה כָּל־צִבְיָאֵיו מִשְׁרָתָיו עֲשֵׂי רְצוֹנוֹ:
 22 בָּרְכוּ יְהוָה | כָּל־מַעֲשָׂיו בְּכָל־מְקוֹמוֹת מִמִּשְׁלַתָּו בָּרְכֵי
 נַפְשֵׁי אֶת־יְהוָה:

Psalm CIV. קד

קד

א בָּרְכֵי נַפְשֵׁי אֶת־יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי נִגְלַת מַאֲד הוֹד וְתִהְיֶה
 2 לְבִשְׁתָּ: עֵטָה אֹזֶר כִּשְׁלֵמָה נוֹטָה שְׁמַיִם כִּי־רִיעָדָה:
 3 הַמְקַרְהַ בַּמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׁם עֲבִים רִכְבוּ הַמְהַלְךְ עַל־
 4 כְּנַפְי־רוּחַ: עֲשֵׂה מִלְּאֲבוּי רוּחוֹת מִשְׁרָתָיו אֵשׁ לַחַט:
 ה יִסַּד־אָרֶץ עַל־מְכוּנֵיהָ כָּל־תְּמוֹט עוֹלָם וְעַד: תְּהוֹם
 7 כְּלָבוֹשׁ כִּסִּיתוֹ עַל־הָרִים יַעֲמִדוּ־מַיִם: מִדְּנִעַרְתָּךְ יִנוֹסוּן
 8 מִדְּקוֹל רַעֲמָד יִחַפּוּן: יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ בְּקִצּוֹת אֶל־
 9 מְקוֹם זֶה | יִסַּדְתָּ לָהֶם: גְּבוּל־שִׁמְתָּ כָּל־יַעֲבִרוּן כָּל־יִשְׁכּוּן
 י לְכִסּוֹת הָאָרֶץ: הַמְשַׁלַּח מַעֲיָנִים בְּנַחֲלִים בֵּין הָרִים
 11 יְהַלְכוּן: יִשְׁכוּ כָּל־חֵיתוֹ שָׂרֵי יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים צִמְאָם:
 12 עֲלֵיהֶם עוֹף־הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן מִבֵּין עֲפָאִים יִתְנַקּוּל:
 13 מִשְׁקָה הָרִים מַעֲלִיּוֹתָיו מִפְרֵי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ:
 14 מִצְמִיחַ חֲצִיר | לְבִהְמָה וְעֵשֶׂב לְעִבְתַּת הָאָדָם לְהוֹצִיא
 טו לֶחֶם מִדְּהָאָרֶץ: וַיֵּן | יִשְׂמַח לִבְב־אֲנוֹשׁ לְהַזְחִיל פָּנִים
 16 מִשֶּׁמֶן וְלֶחֶם לִבְב־אֲנוֹשׁ יִסַּד: יִשְׁבְּעוּ עַצֵּי יְהוָה אֲרָנָי
 17 לְבִנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: אֲשֶׁר־שָׁם צִפְרִים יִקְנֶנוּ חֲסִידָה
 18 בְּרוּשִׁים בֵּיתָה: הָרִים הַגְּבוּהִים לְיַעֲלִים סְלָעִים מַחֲסֵה

לשפנים

- 15 א מענש וואָס לעבט ווי א גראַז און בליהט ווי א פעלדבלום :
- 16 ווי עס געהט איבער איהם אריבער א ווינד איז ער שוין ניטאָ, זיין אָרט
- 17 דערקענט איהם מעהר ניט. אָבער גאָט'ס גנאדע צו די וואָס פירכטען
- איהם איז פון אייביגקייט צו אייביגקייט — זיין גערעכטיגקייט איז פאר
- 18 קינד'סקינדער. פאר די וועלכע היטען אָב זיין בונד און געדענקען
- 19 זיינע בעפעהלע צו טהאָן זיי. גאָט האָט זיין טהראָן אויפ'ן הימעל גע-
- 20 שטעלט, אָבער זיין רעגירונג הערשט איבעראַל. לויבט גאָט זיינע
- מלאכים, ד. ה. העלדען וועלכע פערוורקליכען זיין וואָרט, אום מען זאָל
- 21 הערען די שטימען פון זיין רעדען. לויבט גאָט אַלע זיינע אַרמעען,
- 22 ד. ה. זיינע דיענער, וועלכע ערפילען זיין וואונש. לויבט גאָט אַלע
- טהאַטען זיינע, איבעראַל אין זיין הערשאַפט; לויב גאָט, מיין זעלע!
- קאָפיטעל קד**
- 1 לויב, מיין זעלע, גאָט! עוויגער גאָט מיינער! דו ביזט זעהר גרויס,
- מיט מאיעסטעט און גלאַנץ ביזטו בעקליידט.
- 2 ער פערוויקעלט דאָס ליכטיגקייט ווי א קלייד, ער ציהט אויס די הימלען
- ווי א פאַרהאַנג.
- 3 דער וואָס באַלקט מיט וואַסער זיינע הויכע געביידען, דער וואָס מאַכט
- די וואַלקענס אַלס זיין געשפאַן, דער וואָס געהט אַרום אויף ווינד-
- פליעגלען.
- 4 ער שאַפט זיך מיט די ווינטען, פייערפלאַמען זיינען זיינע דיענער.
- 5 ער האָט געגרינדעט די ערד אויף איהר גלייכעוויכט, אום זי זאָל אייביג
- לאנג ניט וואַנקען.
- 6 דעם אבגורנד האָסטו ווי מיט א קלייד בעדעקט. דאָס וואסער איז גע-
- שטאַנען אויף די בערג,
- 7 אָבער פון דיין געשריי זיינען זיי אנטלאָפּען, פון דיין דונער-שטימע זיי-
- נען זיי שנעל געלאָפּען —
- 8 פון די בערג, אויף וועלכע זיי זיינען ארויף, זיינען זיי אראָב און טהאלען;
- אין דעם אָרט וועלכען דו האָסט פאר זיי בעשטימט.
- 9 דאן האָסטו א גרענעץ געמאַכט, וועלכען זיי קענען ניט אריבערגעהן, אום
- זיי זאָלען צוריק ניט פארדעקען די ערד.
- 10 דער וואָס שיקט פונאַנדער קוואַלען אין די טהאלען, וועלכע ציהען זיך
- צווישען בערג,
- 11 אום זיי זאָלען א טרונק געבען די פעלד-היערען, די ווילדע טהיערען זאָ-
- לען זייער דאָרשט שטילען.
- 12 איבער זיי רועהן די הויכפליהענדע פויגלען, פון צווישען די צווייגען לאָך
- זען זיי ארויס א שטימע.
- 13 ער בעוואַכערט די בערג פון זיינע הויכע געביידען, פון די פרוכט פון
- דיינע טהאַטען ווערט זאָט די ערד.
- 14 ער מאַכט וואַסען היי פאר די פיה און גראַז פאר דעם מענשען'ס בע-
- שעפטגינג, אום ארויסצוקריגען ברויט פון דר'ערד.
- 15 אויך וויין וואָס ערפרעהט דאָס האַרץ פון מענשען און מאַכט זיין געזיכט
- לייכטען מעהר אַלס אויל, אויך ברויט וואָס שטיצט דאָס האַרץ פון
- מענשען.
- 16 עס זעטיגען זיך אויך די גרויסע בוימער, די צעדערען פון לבנון וועלכע
- ער האָט געפלאַנצט,
- 17 וואו די פויגלען מאַכען נעסטען, די שטאָרך וואָס וואוינט אויף די טאַנענ-
- בוימער.
- 18 די הויכע בערג פאר די שטיינבעק, די פעלזען א שוצאַרט פאר די קראָך-
- ליקעס.

19 לַשָּׁפְנִים: עָשָׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: תִּשְׁתֵּי 2
 21 הַשֶּׁדֶךְ נִיחֵי לִילָה בְּרִחְמֵשׁ כְּלִיחֵי-דוּעַר: הַכַּפְּיִרִים
 22 שְׁאֵנִים לְמִרְרָה וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲבָלָם: הַזֶּרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאֶסְפוּ
 23 וְאֶל-מְעוֹנֹתָם יִרְבְּצוּן: יֵצֵא אָדָם לַפַּעֲלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ עָדִי
 24 עָרֵב: מִהֲרִיבֵו מַעֲשֵׂיךָ וַיְהִי כָּלֵם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ
 25 מְלָאָה הָאָרֶץ כִּנְנִיךָ: וְהַיָּם גְּדוֹל וְרֹחֵב יָדַיִם שָׁם כַּה
 26 רָמַשׁ וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת קְמֻנּוֹת עִם-גְּדִלּוֹת: שָׁם אֲנִיּוֹת
 27 יִהְלְכוּ לְוִיָּתָן וְהִי-צִרְתָּ לְשַׁחֲקֵבּוּ: כָּלֵם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן
 28 לְתַת אֲבָלָם בְּעַתּוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֻטוֹן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבַּעוּן
 29 טוֹב: תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ יִבְהַלְוִן תִּסְפָּה רִיחָם יִגְעוּן וְאֶל-עַפְרָם
 30 יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רִיחֶךָ יִבְרָאוּן וְתַחֲדָשׁ פְּנֵי אֲדָמָת: יְהִי לִי
 31 כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו: הַמְכִיט לְאָרֶץ
 32 נִתְרַעַד יִגַּע בְּדָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: אֲשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיֵּי אֹמְרָה
 33 לְאַלְתֵּי בְעוֹדֵי: יַעֲרֵב עָלָיו שִׁחֵי אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּירוּחָה: 34
 יִתְמוּ חַטָּאִים וּמִדֵּה-אָרֶץ וּרְשָׁעִים וְעוֹד אֵינָם בְּרַכְוֵי נַפְשֵׁי לַה
 אֲתִי-יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

קה

PSAL. CV. קה

2 הַחֲדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ כְּעֲמִים עֲלִילוֹתַיו: שִׁירוּ-י א
 3 לוֹ וּמְרִירוּ שִׁיחוּ בְּכָל-נִפְלְאוֹתָיו: הַתְהַלְלוּ בְשֵׁם קְדֹשׁוֹ
 4 יִשְׁמַח לֵב וּמִבְקֵשֵׁי יְהוָה: דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעוֹן בִּקְשׁוּ כְּנִי
 5 תִּמְדָּה: וּכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפִּתְיוֹ וּמִשְׁפָּטֵי-פִיו: ה
 6 וְרַע אֲבָרְתָם עֲבָדוּ בְנֵי יַעֲקֹב בַּחֲיִרְיוֹ: הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 7 בְּכָל-הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: וְכָר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צִוְּה
 8 לְאַלְפֵי דוֹר: אֲשֶׁר בָּרַת אֶת-אֲבָרְתָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
 9 וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחָק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר קִי
 10 אֲתָן אֶת-אָרֶץ כְּנָעַן חֹבֵל נַחֲלָתְכֶם: בְּהַיּוֹתָם מִתִּי מִסְפָּר
 11 כְּמַעַט וְגָרִים בָּהֶן: וַיִּתְהַלְכוּ מִנֵּי אֶל-נֵי מִמְּמַלְכָה אֶל-

עם

- 19 ער האָט געמאַכט די לבנה צו בעשטימען צייטען, ער האָט בעשטימט אן
 20 אָרט וואו די זונן זאָל אונטערגעהן. דו מאַכסט פינסטער ווען עס ווערט
 21 נאַכט, דאן ווימלען אַלע וואַלד־טהיערען. די יונגע לייבען בריִלען נאָך
 22 שפייז און בעטען ביי גאָט זייער עסען. ווי עס שיינט אויף די זונן קור
 23 מען זיי זיך צוזאַמען און בלייבען ליגען אין זייערע וואוינונגען. דאן
 געהט אַרויס דער מענש צו זיין אַרבייט און צו זיין בעשעפטיגונג ביז'ן
 24 אווענד. ווי גרויס, אָ גאָט, זיינען דייע טהאַטען! דו האָסט זיי אַלע
 געמאַכט מיט קלוגהייט, די ערד איז פול מיט דייע בעזיצטהימער.
 25 אָט דער גרויסער און ברייטפאַרנעהמענדער ים, דאָרטען ווימלען אָהן אַ
 26 צאהל קליינע און גרויסע טהיערען. דאָרטען געהען שיפען, דאָרט איז
 דער וואַלפיש וועלכען דו האָסט בעשאַפען אַלס אַ שפּיעל פאַר זיך.
 27 די אַלע וואַרטען אויף דיר, דו זאָלסט זיי געבען זייער עסען יעדערן אין
 28 זיין צייט. וואָס דו גיסט זיי קלייבען זיי, ווען דו עפענסט פונאַנדער
 29 דיין האַנד זיינען זיי זאָט מיט אַלדאָס־גוטס. פערבאַרנסטו דיין גע-
 זיכט ווערען זיי ערשראַקען, נעהמסטו צו דיין אטהעם פּערגעהען זיי און
 30 קעהרען זיך צוריק צו זייער שטויב. קאָזטו אַרויס דיין ווינד ווערען
 31 זיי בעשאַפען אויך ווערט בענייעט דאָס געזיכט פון דער ערד. ווען
 גאָט'ס עהרע וועט זיין אויף דער וועלט, וועט גאָט צופריעדען זיין מיט
 32 זיינע טהאַטען. ער גיט אַ קוק אויף דר'ערד ווערט זי פּערציטערט, ער
 בער'הערט די בערג פּאָנגען זיי אָן רויכען.
 33 איך וועל זינגען צו גאָט זאָלאַנג איך לעב, איך וועל לויבען מיין גאָט זאָ-
 לאַנג איך עקזיסטיר.
 34 אויב איהם וועט אנגענעהם זיין מיין רעדען וועל איך זיך פּרעהען מיט
 גאָט.
 35 עס וועלען זיך ענדיגען די זינדיגער פון לאַנד און פּערברעכער וועלען
 מעהר ניט עקזיסטירען. לויב, מיין זעלע, דעם עוויגען! לויבט גאָט!
 קאַפּיטעל קה
- 1 לויבט דעם עוויגען, רופט זיין נאָמען; ערקלעהרט די פּעלקער זיינע
 טהאַטען.
 2 זינגט צו איהם, לויבט איהם; רעדט וועגען אַלע וואונדער זיינע.
 3 ריהמט זיך מיט זיין הייליגען נאָמען; פּרעהליך זאָל זיין דאָס האַרץ
 פון יעדערן וואָס זוכט גאָט.
 4 פאָדערט אויף גאָט און זיין מאַכט, זוכט אימער זיין אנגעזיכט.
 5 דערמאנט זיינע וואונדער וואָס ער האָט געטהאָן, זיינע צייכענס און די
 אויסשפּרעכונגען פון זיין מויל,
 6 קינדער פון אברהם זיין קנעכט, זיינע אויסערוועהלטע קינדער יעקב'ס.
 7 ער, דער עוויגער גאָט אונזערער, זיינע ריכטונגען זיינען איבער דער גאַנ-
 צער וועלט.
 8 ער געדענקט אימער זיין בונד, דאָס וואָרט וואָס ער האָט בעפוילען —
 אויף טויטענדער דורות;
 9 וואָס ער דאָט געשאַפּאַסען מיט אברהם'ן און געשוואָרען יצחק'ן
 10 האָט ער געמאַכט אַלס געזעץ פאַר יעקב'ן, אַלס אייביגען בונד פאַר
 ישראָל'ן,
 11 אזוי צו זאָגען: „דיר וועל איך אוועקגעבען דאָס לאַנד כּנען, אַלס אַ
 טהייל פון אייער אייגענטהום.“
 12 ווען זיי זיינען געווען ווינציג אין צאָהל, ווייניג אין איינוואוינער אין
 איהר,
 13 ווען זיי זיינען אַרומגעגאַנגען פון איין פּאָלק צום צווייטען, פון איין
 קעניגרייך צו אן אנדער פּאָלק.

14 עם אחר: לא הניח אדם לעשקם ויזכח עליהם מלכים:
 טו אל-הגעו במשיחי ולנביאי אל-הקרעו: ויקרא רעב על-
 16 הארץ כל-מטה-לחם שבר: שלח לפניהם איש לעבד
 18 נמקר יוסף: ענו בכבל רגליו פרזל באה נפשו: עד-
 19 עת פאדברו אמרת יהוה צרפתהו: שלח מלך ויתרהו
 21 משל עמים ויפתחהו: שמו אדון לביתו ומשל בכל-
 22 קניניו: לאסר שריו בנפשו ויכניו יחנם: ויבא ישראל
 23 מצרים ויעלב נר בארץ-הם: ויפר את-עמו מאד
 24 ויעצמהו מצריו: הפך לבם לשנא עמו להתנפל
 26 בעבדיו: שלח משה עבדו אהרן אשר-בחר בו: שמו
 27 בם דברי אתותיו ומפתים בארץ הם: שלח השד נחשד
 28 ולא מרו את-דבריו: הפך את-מימיהם לבם נמת
 29 ל את-דנתם: שרץ ארצם צפרדעים בחררי מלביהם:
 31 אמר ויבא ערב פנים בכל-גבולם: נתן נשמתם ביד
 32 אש להבות בארצם: ויך גפנם וחתאתם וישפר עץ גבולם:
 33 אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר: ויאכל כל-עשב
 34 בארצם ויאכל פרי אדמתם: ויך כל-בכור בארצם
 35 ראשית לכל-אונם: ויציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו
 36 פושל: שמה מצרים בצאתם בירנפל פחדם עליהם:
 37 פרש ענן למסד ואש להאיר לילה: שאל ויבא שלו
 38 ולחם שמים ישיעם: פתח צור וינוכו מים הלכו בציות
 39 נהר: פי זכר את-דבר קדשו את-אברהם עבדו:
 40 ויוצא עמו בששון פרנה את-בחריו: ויתן להם ארצות
 41 מה גוים ועמל לאמים יירשו: בעבור וישמרו חקיו ותורתיו
 ינצרו הללויה:

PSAL. CVI. קו

קו א הללויה | הודו ליהוה פירטוב פי לעולם חסדו: מי
 ימלל

- 14 ער האָט קיין מענשען געלאָזען בערויבען זיי, און האָט צוליעב זיי פּאַר-
 15 ווירפע געמאַכט קעניגע: ריהרט ניט אן מיינע געזאַלכטע, טהוט קיין
 16 שלעכטס מיינע נביאים. ווען ער האָט גערופען אַ הונגער אויפ'ן לאַנד
 17 און צובראַכען יעדער ברויט־שטיצע, האָט ער זיי פּאַראוים אַ מאָן גע-
 18 שיקט—יוסף, וועלכער איז אַלס קנעכט פּערקויפט געוואָרען. זיי האָבען
 מיט קייטען זיינע פּיס געפייניגט, זיין קערפּער אין אייזען פּאַרשפּאַרט,
 19 ביז זיין אורטהייל איז ארויס ווען גאַט'ס וואָרט האָט איהם געלייטערט;
 20 דאן האָט ער געשיקט אַ קעניג וועלכער האָט איהם אָבגעבונדען, אַ הער-
 21 שער איבער פּעלקער וועלכער האָט איהם פּריי געלאָזען, און געמאַכט
 איהם אַלס הערשער איבער זיין הויז און פּערוואַלטער איבער זיין גאַנצע
 22 אייגענטום; ער האָט פּרייהייט געהאַט צו בינדען פּירשטען און פּאַנ-
 23 גען זיינע עלטסטע. ווען ישראל איז אין מצרים געקומען און יעקב האָט
 24 זיך בעזעצט אינ'ם לאַנד פון חם, האָט ער זיין פּאָלק פּרוכטבאַר געמאַכט,
 25 מעהרצאהליגער אַלס זיינע בעדריקער. איז זייער האַרץ פּאַרקעהרט
 געוואָרען צו האַסען זיין פּאָלק, שלעכטע פּלענער צו מאַכען קעגען זיינע
 26 קנעכט. האָט ער געשיקט משה'ן, זיין קנעכט, אויך אהרן וועמען ער
 27 האָט אויסערוועהלט; זיי האָבען אויף זיי געמאַכט לויט די ווערטער
 28 פון זיינע צייכענס, און זיינע וואונדער אינ'ם לאַנד חם: ער האָט גע-
 שיקט פינסטערנים און פינסטער געמאַכט, (זיי זיינען ניט געווען אונ-
 29 געהאַרצואם צו זיין בעפעל). ער האָט איבערגעקעהרט זייער וואַסער
 30 אויף בלוט און געטוירט זייערע פּיש. זייער לאַנד האָט געווימעלט מיט
 31 פּרעס, זאָגאר אַלע גראַז פון די צימערן פון זייערע קעניגע. דאן האָט ער געזאָגט
 און עס זיינען געקומען ווילדע טהיערען, אויך לייז איבער זייער גאַנצען
 32 גרענעץ; ער האָט געמאַכט זייער רעגען האַגעל, פּלאַמען פייער אין
 33 זייער לאַנד. און האָט צוקלאַפט זייער וויינשטאַק און פינגענבוים, ער
 34 האָט צובראַכען אַלע בוימער אין זייער לאַנד. ער האָט בעפוילען און
 35 עס איז געקומען אַ היישעריק, גרילען אָהן אַ צאהל און האָבען אָבגע-
 פּרעסען אַלע גראַז פון זייער לאַנד, ער האָט אויך אויפגעפּרעסען די גע-
 36 וויקסע פון זייער ערד. דאן האָט ער ערשלאַגען אַלע ערשטלינגע אין
 37 זייער לאַנד, יעדער ערשטגעבאַרענעם פון זייערע קינדער. ביז ער האָט
 זיי אַרויסגעפּיהרט מיט זילכער און נאָלד און אונטער זיינע שטאַמען
 38 (שכּטים) איז קיין שוואַכער געווען. מצרים האָט זיך געפּרעהט מיט
 39 זייער אַרויסגעהן, ווארום זייער שרעק איז אויף זיי געפּאלען. ער האָט
 אַרויסגעשפּרייט אַ וואַלקען אַלס פּאַרדעק, און אַ פייער צו בעלייכטען ביי-
 40 נאַכט. אַז זיי האָבען פּערלאַנגט האָט ער געבראַכט וואַכטלען (שלו)
 און זאָט געמאַכט זיי מיט הימעל־ברויט. ער האָט געעפּענט אַ שטיין
 און עס איז גערוגען וואַסער, עס האָט זיך געצויגען איבער'ן וויסטע ווי אַ
 42 טייך. ווייל ער האָט געדענקט זיין הייליגען וואָרט צו אַברעם זיין קנעכט,
 43 האָט ער זיין פּאָלק אַרויסגעפּיהרט מיט פּרייד, מיט געזאָגט — זיינע
 אויסערוועהלטע.
 44 ער האָט זיי אַוועקגעגעבען די לענדער פון פּעלקער אום זיי זאָלען ערבען
 דעם פּערמעגען פון נאַציאָנען.
 45 זיי זאָלען אָבהיטען זיינע געזעצע, און בעאַכטען זיינע לעהרען. לויבט
 גאַט!

קאַפיטעל קו

- 1 לויבט גאַט! דאַנקט גאַט ווי געהעריג, ווארום זיין גנאָדע איז אויף
 אייביג.
 2 ווער קען אויסרעדען גאַט'ס מאַכט? ווער קען לאָזען הערען זיין גאַנצען
 רוהם?

8 ימלל גבורות יהוה ישמיע פליהלתו: אשרי שמרי
 4 משפט עשה צדקה בכל־עת: זכרני יהוה ברצון צמך
 7 פקדני בישועתך: לראות במזבח בחיריך לשמח
 6 בשמחת גונך להתהלל עם־גחלתך: חטאנו עם־אבותינו
 7 העונו הרשענו: אבותינו במצרים ולא־השפילו נפלאותיך
 8 לא זכרו את־רב חסדך וימרו עליהם בים־סוף: וישיעם
 9 למצן שמו להודיע את־גבורתו: ויגער בים־סוף ויחרב
 10 ויוליכם בתהמות כמדבר: וישיעם מיד שונא וינאלם
 11 מיד אויב: ויכסור־מים צריהם אתד מהם לא נותר:
 12 ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו: מהרו שכחו מעשיו לא־
 13 חפו לעצתו: ויתאנו תאנה כמדבר וינסור־אל בישיון:
 14 ויתן להם שאלתם וישלח רזון בנפשם: ויבנאו למשה
 16 במחנה לאהרן קדוש יהוה: תפתח־ארץ ותבלע דתן
 17 ותבם על־ענת אבירם: ותבער־אש בעדתם להכה
 18 תלהט רשעים: יעשו־עגל בחרב וישתחוו למסכה:
 19 וימירו את־כבודם בתבנית שור אבל עשב: שכחו אל
 21 מושיעם עשה גדלות במצרים: גפלות בארץ חם
 22 נראות על־ים־סוף: ויאמר להשמידם לולי משה בחירו
 23 צמד כפרץ לפגנו להשיב חמתו מהשחית: וימאסו
 24 בארץ חמדה לא־האמינו לדברו: וינגנו באהליהם לא
 26 שמעו בקול יהוה: וישא־ידו להם להפיל אותם כמדבר:
 27 ולהפיל זרעם בנזים ולזרותם בארצות: ויצמדו לבצל
 28 פעור ויאכלו זבחי מתים: ויבועו במעלליהם ותפרץ־
 29 כם מגפה: ויצמד גינתם ויפגל ותעצר המגפה: ל
 31 ותחשב לו לצדקה לדר ודר עדי־עולם: ויקציפו על־מי
 32 מריבה ויבוע למשה בעבורם: ביהמרו את־דוחו ויבטא
 34 בשפתיו: לא־השמידו את־העמים אשר אמר יהוה
 36 להם: ויתערבו בני־ים וילמדו מעשיהם: ויעברו את־

- 3 וואויל איז די וואָס היטען די רעכטע און טהוען אימער גערעכטיגקייט ;
 4 געדענק מיר, גאָט, בענגאדיגענדיג דיין פּאָלק, עראינער זיך אָן מיר ווען
 5 דיין הילף קומט, אום צו זעהען ווען עס איז גוט דייע אומסערוועהל־
 6 טע, אום צו פרעהען זיך ווען דיין פּאָלק איז פרעהליך, און צו ריהמען
 7 (דיר) צוזאמען מיט דיין אייגענטהום. מיר האָבען געזינדיגט ווי אונז
 8 זערע עלטערן, אונרעכט געטהאָן און פּערשולדיגט זיך. אונזערע על־
 9 טערן אין מצרים האָבען ניט פּערשטאָנען דייע וואונדער, זיי האָבען ניט
 10 בעטראכט דייע פּיעל גנאדען ; דערפאר האָבען זיי ווידערשפּעניגט ביים
 11 ים (ביים רויטען מער). ער האָט זיי אָבער געהאָלפּען צוליעב זיין נאָך
 12 מען אום בעוואוסט צו מאַכען זיין מאַכט. ער האָט אָנגעשריען אויפֿ'ן
 13 ים־סוף איז ער טרוקען געוואָרען, דאן האָט ער זיי געפיהרט איבער די אב־
 14 גרונדען ווי אויף אַ געטראַטענע וועג. ער האָט זיי געהאָלפּען פּונ'ם
 15 מאַכט פון האַסער און האָט זיי בעפרייט פון פינדל'ס האַנד. דאָס וואו־
 16 סער האָט פארדעקט זייער בעדריקער—איינער פון זיי איז ניט געבליבען.
 17 דאן האָבען זיי געגלויבט אין גאָט און געזונגען זיין לויב־ליעד.
 18 זיי האָבען אָבער שנעל פארגעסען זיינע טהאָטען און האָבען ניט געווארט
 19 אויף זיין כּעס־לוס — נאָך אינ'ם מדבר האָבען זיי פּערלאַנגען געשטעלט
 20 און געפרופּט גאָט אין דער ווייסע ; ער האָט זיי געגעבען זייער פּער־
 21 לאַנג און האָט אויף זיי אָנגעשיקט אונזעטיגקייט. זיי האָבען עפענט־
 22 ליד משה'ן געערגערט, אהר'ען — גאָט'ס געהייליגטען. דאן האָט זיך
 23 געעפּענט די ערד און איינגעשלונגען דת'ען, זי האָט פארדעקט די גע־
 24 מינדע אבירם'ס ; אויך אַ פייער האָט געברענט אין זייער געמיינדע,
 25 אַ פּלאַם וואָס האָט פארברענט די פּערברעכער. זיי האָבען געמאַכט
 26 אַ קאָלב (עגל) אין חרב און געבוקט זיך צום גענאָכענעם אבנאָט —
 27 זיי האָבען אויסגעביטען זייער געהערטען גאָט אויף אַ אָקסענ־געשטאַלט,
 28 אַ גראַד־סער. זיי האָבען פארגעסען זייער מעכטיגען העלפּער, וועלכער
 29 האָט אים מצרים גרויסע וואונדער געטהאָן, וואונדערטהאָטען אינ'ם
 30 לאַנד חם, שרעקליכע טהאָטען ביים רויטען ים. ער האָט שוין בעשלאָך
 31 סען צו פּערטיליגען זיי ווען ניט משה, זיין אויסערוועהלטער, וואָלט זיך
 32 פאר איהם שטעלען אין אויסברוך פון צאָרן, צוריק צו האַלטען איהם פּון
 33 פּערדראַבען. זיי האָבען זאָגאר פּעראכטעט דאָס ליעבליכע לאַנד, ניט
 34 גלויבענדיג זיינע ווערטער, זיי האָבען געמורמעלט אין זייערע געצעל־
 35 טען, זיי האָבען ניט געהערט גאָט'ס שטימע ; האָט ער אויפגעוויכען
 36 זיין האַנד אויף זיי צו ווארפען זיי אין מדבר, צרווארפען זייערע קינד
 37 דער איבער די פעלקער און צושפרייטען זיי איבער די לענדער. זיי האָט
 38 כּען זיך אויך אָנגעשלאָסען צו בעל־פּעור און געגעסען טוירטען־אָפּפּער,
 39 זיי האָבען איהם געערגערט מיט זייערע טהאָטען, האָט אין זיי אויסגע־
 40 בראַכען אַ פעסט. דאן איז פינחס אויפגעשטאָנען און פּערארטשהיילט
 41 (די זינדיגע) און דער פעסט האָט אויפגעהערט.
 42 דאָס איז איהם פאררעכענט געוואָרען אַלס גערעכטיגקייט פאר דור־
 43 דורות, אויף אייביג.
 44 זיי האָבען איהם אין צאָרן געבראַכט איבער דאָס וואסער אין מריבה, וואו
 45 משה האָט געליטען איבער זיי.
 46 [זיי האָבען איהם דערעסען האָט ער זיך אויסגעערעט מיט זיינע ליפּען].
 47 זיי האָבען ניט פּערניכטעט די פעלקער וועלכע גאָט האָט זיי געהיימען —
 48 זיי האָבען זיך פארמישט מיט די פעלקער און אויסגעלערענט זייערע
 49 טהאָטען ;
 50 זיי האָבען געדיענט צו זייערע בילדער, וועלכע זיינען פאר זיי אַלס נעץ
 51 געווען.

37 עֲצִיבֵיהֶם וַיְהִי לָהֶם לְמוֹקֵשׁ׃ וַיִּזְכְּרוּ אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־
 38 בְּנוֹתֵיהֶם לְשָׁדִים׃ וַיִּשְׁפְּכוּ דָם נָקִי דַם־בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם
 39 אֲשֶׁר זָכְרוּ לְעַצְבִי כִנְעַן וַתַּחַנְּנָה הָאָרֶץ בְּדַמִּים׃ וַיִּטְמְאוּ
 מ בְּמַעֲשֵׂיהֶם וַיִּזְנוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם׃ וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּעַמּוֹ
 41 וַיִּתְעַב אֶת־נַחֲלָתוֹ׃ וַיִּתְּנֵם בְּיַד־גּוֹיִם וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם
 42 שָׁנְאֵיהֶם׃ וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם וַיִּכְנְעוּ תַּחַת יָדָם׃ פְּעָמַיִם
 43 רַבּוֹת יֵצִילֵם וְהִמָּה יִמְרוּ בַּעֲצָתָם וַיִּמְכּוּ בַּעֲוֹנָם׃ וַיִּרְאֵהוּ
 מַה בָּעֵצֶר לָהֶם בְּשִׁמְעוֹ אֶת־רִנָּתָם׃ וַיִּזְכַּר לָהֶם בְּרִיתוֹ
 46 וַיִּנְחָם כְּרַב הַסֶּדֶן׃ וַיִּפֶן אוֹתָם לְרַחֲמִים לִפְנֵי כָל־
 47 שׁוֹבֵיהֶם׃ הוֹשִׁיעֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּלֵנוּ מִיַּד־הַגּוֹיִם
 48 לְחַדוֹת לִשְׁם קְדֹשֶׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בַּתְּהִלָּתְךָ׃ כְּרוּךְ יְהוָה וְ
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הַעוֹלָם וְעַד הַעוֹלָם וְאָמֵר כָּל־הַעַם
 אֱמֵן הַלְלוּיָהּ׃

ספר חמישי

LIBER QUINTUS.

Psal. CVII. קו

א חָרוּ לַיהוָה פִּיטוֹב כִּי לַעוֹלָם חִסְדּוֹ׃ יֹאמְרוּ נְאוּלֵי יְהוָה 2
 3 אֲשֶׁר נִאֲלַם מִיַּד־צָר׃ וּמֵאֲרָצוֹת קִבְּצָם מִמּוֹרַח וּמִמְעַרְב
 4 מִצָּפוֹן וּמִיָּם׃ תָּעַו בַּמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דֶּרֶךְ עֵיר מוֹשֵׁב לֹא
 5 מָצְאוּ׃ רַעֲבִים נִסְצַמְאִים נִפְשָׁם בָּהֶם תַּתְעַשֶּׂה׃ וַיִּצַּעְקוּ
 6 אֶל־יְהוָה בָּעֵצֶר לָהֶם מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יֵצִילֵם׃ וַיִּדְרִיכֵם
 7 בְּדֶרֶךְ יִשְׁרָה לְלִבַּת אֶל־עֵיר מוֹשֵׁב׃ יוֹדוּ לַיהוָה חִסְדּוֹ
 8 וַיִּנְפְּלוּאֹתָיו לִבְנֵי אָדָם׃ כִּי־הִשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ שִׁקְקָה וּנְפֶשׁ
 9 רַעֲבָה מִלֹּאֲטוֹב׃ יִשְׁבֵי חֶשֶׁךְ וּצְלָמוֹת אִסִּירָה עֵינָי וּבְתוֹל׃
 11 כִּי־הִמְרוּ אִמְרֵי־אֵל וַעֲצַת עֲלוֹיוֹן נִאֲצוּ׃ וַיִּכְנַע בַּעֲמַל לִבָּם
 12 כְּשִׁלּוֹ וְאֵין עוֹר׃ וַיִּזְעַקוּ אֶל־יְהוָה בָּעֵצֶר לָהֶם מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם
 13 יוֹשִׁיעֵם

- 37 זיי האָבען זאָנאר געשאַכטען זייערע זיהן און טעכטער צו די טייוולען ;
 38 זיי האָבען פארנאָסען אונשולדיגע בלוט (דאָס בלוט פון זייערע זיהן און טעכטער, וועלכע זיי האָבען געשאַכטען פאר די געטער פון כנען) — ביז דאָס לאַנד איז רואינירט געוואָרען איבער דאָס בלוטשולד ;
 39 זיי זיינען פּעראַונרייניגט געוואָרען דורך זייערע טהאַטען און זינדיג גע-וואָרען אין זייערע פּערהעלטניס.
 40 דאן האָט גאָט'ס צאָרן געברענגט אויף זיין פּאָלק און ער האָט פּערהאַסט זיין אייגענטהום ;
 41 ער האָט זיי איבערגעגעבען אין די הענד פון פּעלקער און זייערע האַסער האָבען איבער זיי געהערשט.
 42 זייערע פּינד האָבען זיי געדריקט ביז זיי זיינען אונטערגעבויגען געוואָ-רען אונטער זייער מאַכט.
 43 פּיעל מאַל האָט ער זיי גערעמעט, און זיי האָבען איהם ווידערשפּעניגט מיט זייער בעשלוס ביז זיי זיינען ערנידערעניגט געוואָרען פאר זייער זינד.
 44 ווען ער האָט געזעהען אז זיי איז ענג, ווען נאָר ער האָט געהערט זייער בעקלאַנגען זיך,
 45 האָט ער זיך דערמאהנט זיין בונד מיט זיי און געענדערט זיין בעשלוס לויט זיין גרויס גנאָדיגקייט —
 46 ער האָט מיטלייד ערוועקט אויף זיי ביי אלע פּאָנערס זייערע.
 47 העלף אונז, עוויגער גאָט אונזערער, קלייב אונז צוזאַמען פון די פּעלקער אום צו דאַנקען דיין הייליגען נאָמען, צו ריהמען דיר מיט דיין לויבליעד.
 48 געלויבט איז דער עוויגער גאָט פון ישראל פון אייביגקייט ביז אייביגקייט, דאָס נאַנצע פּאָלק וועט זאָגען : „אַמֶן ! לויבט גאָט !“

ספר המישי

קאַפיטעל קז

- 1 דאַנקט גאָט ווי געהעריג, וואָרום זיין גנאָדע איז אויף אייביג.
 2 זאָלען זאָגען גאָט'ס בעפרייטע — די וועלכע ער האָט בעפרייט פון אונ-טערדריקער'ס האַנד,
 3 און צונויפגעקליבען זיי פון פּערשיעדענע לענדער פון מזרח, מערב, צפון און דרום.
 4 די וואָס האָבען געבלאנדזשעט אין וויסטען מדבר, ניט געפינענדיג אַ בעזעצטע שטאָרט,
 5 הונגעריגע און דאָרשטיגע מיט אַ פּערשמאַכטע זעלע.
 6 אז זיי האָבען צו גאָט געשריען, ווען זיי איז שלעכט געווען, האָט ער זיי גערעמעט פון זייער נויט.
 7 און אַרויפגעפיהרט זיי אויפ'ן גלייכען וועג, אום זיי זאָלען קומען צו אַ באזעצטע שטאָרט.
 8 זיי דאַנקען גאָט פאר ויין גנאָדע און (דערצעהלען) זיינע וואונדערטהאַ-טען צו די מענשענקינדער,
 9 ווי ער האָט זאָט געמאַכט די שמאַכטערע זעלע און פּיעל גוטס געגעבען דעם הונגעריגען.
 10 די וועלכע זיצען אין פּינסטערניס און טוידטשאַטען, ד. ה. אונטערדריקטע געפאַנגענע אָדער אין אייזען געקייטע,
 11 ווייל זיי זיינען אונגעהאַרכזאם געווען צו גאָט'ס ווערטער און פּעראַכטעט דעם בעשלוס פון אַלערהעכסטען,
 12 האָט ער דורך ליידען זייער האַרץ געבויגען. ווען זיי זיינען הילפלאָז געפאַלען
 13 און געשריען צו גאָט ווייל זיי איז שלעכט—העלפט ער זיי פון זייער נויט.

14 וּשְׂעִים: וְיֵצֵאוּ מִחֶשֶׁךְ וּצְלָמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִתַּק: 14
 15 יוֹדוּ לַיהוָה חֶסֶדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: כִּי־שִׁבַר דָּלְתוֹת 15
 16 נִחַשְׁתָּ וּבְרִיתִי בְרִנָּל גִּדַּעַ: אֲוִלִים מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעֵם 16
 17 וּמַעֲוֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ: כָּל־אֶכֶל תִּתְעַב נַפְשָׁם וַיִּנְעֻ עַד־ 17
 18 שַׁעֲרֵי־מוֹת: וַיִּזְעְקוּ אֶל־יְהוָה בְּצַר לָהֶם מִמַּצּוֹקוֹתֵיהֶם 18
 19 וּשְׂעִים: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפְּאֵם וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם: כ 19
 20 יוֹדוּ לַיהוָה חֶסֶדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: וַיִּזְבְּחוּ וּזְבַחַי 20
 21 תוֹדָה וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה: יוֹרְדֵי הַיָּם בְּאִנְיֹת עֲשִׂי 21
 22 מְלָאכָה בַּיָּם רַבִּים: תִּקְוָה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה וְנִפְלְאוֹתָיו 22
 23 בְּמַצּוֹלָה: וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סַעֲרָה וַתִּרְוַחַם נַגְלִיו: כה 23
 24 יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ תְהוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּרָעָה תִתְמוּנָה: 24
 25 יִחוּגּוּ וַיִּנְעֻוּ כִּשְׁבוֹר וּכְל־חֲכָמָתָם תִּתְבַּלַּע: וַיִּזְעַקְנוּ אֶל־ 25
 26 יְהוָה בְּצַר לָהֶם וּמִמַּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם: יָקָם סַעֲרָה 26
 27 לְדָמָה וַיַּחֲשׂוּ נְלִיהֶם: וַיִּשְׁמְחוּ כִּי־יִשְׁתַּכּוּ וַיִּנְחַם אֶל־ ל 27
 28 מִחוּז הַפַּצֵּם: יוֹדוּ לַיהוָה חֶסֶדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: 28
 29 וַיִּרְוּמֻדוּ בִּקְהָל עַם וּבְמוֹשָׁב זִקְנִים יִהְלְלוּהוּ: יֵשׁוּם 29
 30 נְהָרוֹת לְמִדְבָּר וּמִצְאֵי מַיִם לְצַמְאוֹן: אֶרֶץ פְּרִי לְמַלְחָה 30
 31 מְרֻעַת וַיֹּשְׁבֵי בָהּ: יֵשׁוּם מְדַבֵּר לְאַנְשֵׁי־מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לֵה 31
 32 לְמִצְאֵי מַיִם: וַיִּוֹשֵׁב שָׁם רַעֲבִים וַיִּכְוִנוּ עֵיר מוֹשָׁב: 32
 33 וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּמְעֻוּ בְרִמִּים וַיַּעֲשׂוּ פְרִי תְבוּאָה: וַיִּבְרַכֵּם 33
 34 וַיִּרְבּוּ מְאֹד וּבְהִמָּתָם לֹא יִמְעִיט: וַיִּמְעֻטוּ וַיִּשְׁחוּ מִנְעָר 34
 35 רָעָה וַיִּגְזּוּ: שִׁפְךָ בּוֹ עַל־נְדִיבִים וַיִּתְעַם בְּתוֹר לֹא־ מ 35
 36 דֶּרֶךְ: וַיִּשְׁנֹב אֲבִינוֹן מַעֲוֵי וַיֵּשׁוּם כְּצֹאן מִשְׁפָּחוֹת: יִרְאוּ 36
 37 יִשְׂרָיִם וַיִּשְׁמְחוּ וּכְל־עוֹלָה קָפְצָה פִּיהֶם: מִיִּתְחַבֵּם וַיִּשְׁמַר 37
 38 אֱלֹהֵי וַיִּתְבוּנֵנוּ חֶסֶדּוֹ יְהוָה: 38

קח

PSAL. CVIII. קח

שִׁיר מְזוֹמַר לְדָוִד: נִכּוֹן לִפְנֵי אֱלֹהִים אֲשִׁירָה וְאֹמְרָה * 2

אֶרֶץ־

- 14 ער נעהמט זיי ארויס פון פינסטערניס און טוידטשאטען און צורייסט
 15 זייערע שטריק. זיי דאנקען גאָט פאר זיין גאָדע און (דערצעהלען) זיינע
 16 וואונדערטהאטען צו די מענשענקינדער. ווי ער האָט צובראָכען קופער
 17 נע טהירען און אָבערבאָכען אייזערנע רינגלען. די אונפאָרזיכטיגע ווען
 זיי ליידיען איבער זייער פערברעכערישען אויפפיהרען זיך און פאר זייערע
 18 זינד — יעדער שפייז עקעלט זיי און זיי קומען שוין צו די טהויערן פון
 19 טוידט, אויב זיי שרייען צו גאָט ווען זיי איז שלעכט, העלפט ער זיי
 20 פון זייער נויט, ער שיקט זיין וואָרט און הייליגט זיי אויס און רעטעט
 21 זיי פון אונטערנאָנג. זיי דאנקען גאָט פאר זיין גאָדע און (דערצעהלען)
 22 זיינע וואונדערטהאטען צו די מענשענקינדער; זיי שעכטען דאָס
 23 אָפּפער און דערצעהלען וועגען זיינע אַרבייט זינגענדיג. די וואָס געהען
 אויפ'ן ים אין שיפען און מאַכען געשעפט אויף גרויסע וואַסערן —
 24 זיי זעהען גאָט'ס טהאטען און וואונדער אויף די טיעפע וואסער :
 25 ער רעדט נאָר אויס הויבט זיך אויף אַ שטורמווינד און הויבט אויף זיינע
 26 וועלען, דאָ הייבען זיי זיך אויף, דאָ זינקען זיי אַראָב — זייער זעלע
 27 ציטערט פון שרעק; זיי דרעהען זיך און וואקלען ווי שכור'ע, זיי פער-
 28 ליערען זייער פערשטאָנד. אויב זיי שרייען צו גאָט ווען זיי איז שלעכט
 29 נעהמט ער זיי ארויס פון שרעק: ער מאַכט פון שטורם אַ שטילשטאָנד
 30 און די וועלען ווערען רוהיג, זיי פרעהען זיך ווען זיי ווערען שטיל און
 ער פיהרט זיי צו זייער געוואונשענע לאַנד.
 31 זיי דאנקען גאָט פאר זיין גאָדע און (דערצעהלען) זיינע וואונדערטהאטען
 צו די מענשענקינדער.
 32 זיי מאַכען איהם גרויס אין אַ פאָלקס־פערזאמלונג, און לויבען איהם אין
 גענעווארט פון די עלטסטע.
 33 ער מאַכט טייכען טרוקען ווי אַ וויסטע און וואסער־קוואַלען ווי אַ אָהנ־
 וואסערדיגע אָרט,
 34 אַ פרוכטבארע לאַנד פאר אַ זאלצגרונד (איבער די בייזהייט) פון איהרע
 בעוואוינער.
 35 ער מאַכט די וויסטע פאר אַ וואסער־טיף, און אַ טרוקענע לאַנד — פאר
 אַ וואסער־קוואַל;
 36 ער באזעצט דאָרטען הונגעריגע און זיי גרינדען אַ באזעצטע שטאָדט —
 37 זיי פארזען פעלדער, פארפלאַנצען וויינגערטנער אין וועלכע עס וואסען
 פרוכט און געטריידע.
 38 ער בענשט זיי און זיי פערמעהרען זיך זעהר, אויף זייער פיה איז ניט
 ווינציג;
 39 אויב זיי ווערען קלענער און געבויגען איז עס נאָר פון שלעכטע און טרויער־
 ריגע הערשער.
 40 ער גיסט ארויף שאַנדע אויף די אַדעליגע און פערפיהרט זיי אין אַ וויס־
 טענים וואָס מען קען ניט ארויסגעהן,
 41 אָדער ער שטארקט דעם אונטערדריקטען ארעמען און מאַכט זיינע שעפ־
 טען גאנצע הערדען.
 42 דאָס בעטראַכטען די אויפריכטיגע און פרעהען זיך, אָבער יעדער אונרעכט־
 טהוער מאַכט צו זיין מויל.
 43 אַז מען וואָלט קלוג געווען און בעאַכטען דאָס וואָלט מען פערשטעהן
 גאָט'ס גאָדען.

קאפיטעל קח

- 1 אַ ליעד. דוד'ס אַ געזאנג.
 2 ערנסט איז מיין האַרץ, אַ גאָט, ווען איך זינג און מיין זעלע ווען איך
 לויב דיך.

3 אֶדְבֹרֶיךָ: עֹדָה הַנִּבְלָל וּכְבוֹד אַעֲרֶה שָׁחַר: אֹדְךָ
 4 הַבְּעָמִים | יְהוָה וְאֹמְרֶךָ בְּלֵאמִים: כִּי־נִדְלַל מֵעַל־שָׁמַיִם
 6 חֲסִדֶךָ וְעַד־שִׁתְּקִים אֲמַתְךָ: רֹמְמָה עַל־שָׁמַיִם אֱלֹהִים
 7 וְעַל כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ: לִמְעַן יִחַלְצֵנּוּ יְדִידֶיךָ הַיּוֹשִׁיעַה
 8 יְמִינֶךָ וְעֲנֵנוּ: אֱלֹהִים | דְּבַר בְּקִדְשׁוֹ אֶעֱלֶה אֶחְלֶקְהָ שְׁנֵם
 9 וְעִמְּךָ סִבּוֹת אֲמַדְד: לִי גִלְעָד | לִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מְעוֹז
 י רֵאשִׁי יְהוּדָה מִחֲקָרְיָ: מוֹאָב | סִיר רַחֲצֵי עַל־אָדָם
 11 אֲשַׁלְּךָ נֶעְלִי עָלַי פְּלִשְׁתִּי אֶתְרוּעֵע: מִי יִבְלַנִי עֵיר מִבְּעָר
 12 מִי נִתְּנִי עַד־אָדָם: הֲלֹא־אֱלֹהִים וְנִחַתְנוּ וְלֹא־תֵצֵא אֱלֹהִים
 13 בַּצָּבָאֵתֵנוּ: הֲבֵד־לָנוּ עֹזֶרֶת מִצָּר וְשׂוֹא תְשׁוּעַת אָדָם:
 14 בְּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה־חֵיַל וְהוּא יְבוֹס צָרֵינוּ:

Psal. CIX. קט

קט

2 אֲלִמְנַחַח לְדָוִד מִזְמוֹר אֱלֹהֵי תְהַלְלֵתִי אֶל־תִּתְרַשׁ: כִּי פִי
 3 רָשָׁע וּפְרִמְרָמָה עָלַי פָּתְחוּ דִבְרֵי אֹתִי לְשׁוֹן שִׁקְרָה: וְדִבְרֵי
 4 שִׁנְאָה סִבְבּוֹנִי וַיִּלְחַמּוּנִי חַגָּם: תַּחַת־אֶהְבֵּתִי יִשְׁטַנּוּנִי
 ה וְאֲנִי תַפְלָה: וַיִּשְׁמָעוּ עָלַי רָעָה תַחַת טוֹבָה וְשִׁנְאָה תַחַת
 6 אֶהְבֵּתִי: הַפְקֵד עָלַי רָשָׁע וְשִׁמְן יַעֲמֵד עַל־יְמִינִי:
 7 בְּהַשְׁפֹּטוֹ יֵצֵא רָשָׁע וְתַפְלָתוֹ תִּדְגֵּה לַחֲמָאָה: יְהוּי־קִמּוֹ
 8 מֵעַמִּים פְּקֻדָּתוֹ יִקַּח אַחֵר: יְהוּי־בְנֵי יְתוּמִים וְאִשׁוּתוֹ
 י אֲלִמְנָה: וְנוֹעַ יְנוֹעוּ בְנֵי וְשִׁאלוֹ וְדַרְשׁוּ מִחֲרָבוֹתֵיהֶם:
 11 יִגְקֹשׁ גּוֹשָׁה לְכָל־אֲשֶׁר־לּוֹ וַיִּבּוּזוּ זְרִים יִנְיָעוּ: אֶל־יְהוּי־לּוֹ
 12 מִשֶּׁךְ חֶסֶד וְאֶל־יְהוּי חוֹזֵן לִיתוּמָיו: יְהִי־אַחֲרֵיתוֹ לְהַכְרִית
 14 בְּדוֹר אַחֵר יִמַח שְׁמֵם: יִזְכַּר | עֲנַן אֲבָתוֹ אֶל־יְהוָה
 טו וְתַפְאֵת אִמּוֹ אֶל־תַּמָּח: יְהוּי־נִגְדֵי־הוָה תַּמִּיד וַיְכַרֵּת
 16 מֵאָרֶץ וְזָכַרְם: יַעַן אֲשֶׁר וְלֹא־זָכַר עֲשׂוֹת חֶסֶד וַיִּרְדֹּף אִישׁ־
 17 עֵנִי וְאֲבִיוֹן וַיִּכְאֹה לִבִּי לְמוֹתָת: וַיֵּאֲתַב קִלְגָּה וַתְּבוֹאֲדוּ
 18 וְלֹא־הִפְצִי בְּבִרְכָה וַתִּרְחַק מִמֶּנּוּ: וַיִּלְבֹּשׁ קִלְגָּה כְּמִתּוֹ

ותבא

- 3 וואך אויף, הארץ און פיערעל ! איך וועל אויפוועקען דעם מאָרגענ-
 4 שטערן. איך וועל דיר לויבען אונטער די פעלקער, נאָט, און וועל דיר
 5 ריהמען אונטער די נאַציאָנען. ווארום דיין גנאדע איז העכער פאר'ן
 6 הימעל, ביז די וואָלקען איז דיין וואהרהייט. ערהויב זיך, נאָט, איבער
 7 די הימלען, איבער דער גאַנצער וועלט—דיין עהרע. אום דיינע געליעב-
 טע זאָלען בעפרייט ווערען העלף מיט דיין רעכטע האַנד און ענטפער.
 8 נאָט האָט הייליג פערשפראַכען אַז איך וועל זיך פרעהען, איך וועל צו-
 טהיילען שכם, אויך דעם טהאַל סכות מיט אַ מאָאָס צו מעסטען.
 9 קוים געהערט צו מיר גלעד און מנשה איז מיינער, אפרים איז מיי-
 10 הויפט־מאַכט און יהודה — מיינ געזעצגעבער, איז מואב מיינ וואַש-
 טאָפּ, אויף אדום ווארף איך מיינ שוך און אויף פלשת יובעל איך.
 11 ווער וועט מיר אריינברענגען אין די בעפעסטיגטע שטעדט ? — דער
 12 וואָס האָט מיר געפיהרט ביז אדום ! האָסטו, נאָט, אונז פערלאָזען ?
 13 וועסטו ניט מיטגעהן מיט אונזערע ארמען ? דו גיב אונז הילף קעגען
 14 פיינד — דעם מענשען'ס הילף איז נוצלאָז ! מיט גאָט'ס הילף וועלען
 מיר קריגען מאַכען, ער וועט צוטרעטען אונזערע בעדריקער.

קאַפיטעל קט

- 1 צום אויפזעהער איבער דוד'ס געזאנגען. שווייג ניט מיינ געריהמטער נאָט!
 2 ווארום דער פערברעכער און בעטריגער האָבען אויף מיר אַ מויל געעפענט
 — זיי רעדען וועגען מיר פאלשע רייד.
 3 מיט העסליכע רייד רינגלען זיי מיר ארום, זיי שטרייטען מיט מיר אָהן
 אַ אורזאכע.
 4 פאר מיינ ליעבע און בעטען (פאר זיי) האַטען זיי מיך.
 5 זיי צאָהלען מיר מיט שלעכטס פאר גוטעס, מיט האַס — פאר מיינ
 ליעבע.
 6 שטעל אָן צוֹליעב איהם אַ שלעכטען (ריכטער) ווען דער אנקלענער וועט
 שטעהן נעבען זיין רעכטע האַנד,
 7 אום ער זאָל ארויס שולדיג ווען ער וועט געריכטעט ווערען, זיין בעטען
 זאָל נוצלאָז בלייבען.
 8 זיינע טעג זאָלען זיין ווייניג, זיין אַמט זאָל אַן אנדערער צונעהמען.
 9 זיינע קינדער זאָלען יתומים בלייבען און זיין ווייב אַן אלמנה.
 10 זיינע קינדער זאָלען אימער וואנדערן פון זייערע רואינען און בעטלען
 און זוכען [ברויט].
 11 דער אנלייהער זאָל צונעהמען אַלץ וואָס ער האָט, פרעמדע זאָלען זיין
 פארמעגען צורויבען.
 12 קיינער זאָל איהם צוציהען מיט פריינדליכקייט, קיינער זאָל קיין מיט-
 לייד האָבען אויף זיינע יתומים.
 13 זיין צוקונפט זאָל אַבגעשניטען ווערען — אין שפעטערדיגען דור זאָל
 זייער נאָמען ווי אויסגעמעקט זיין.
 14 זאָגאר די זינד פון זיינע עלטערן זאָל דערמאָהנט ווערען פאר נאָט, עס
 זאָל אויך ניט אויסגעמעקט ווערען זיין מוטער'ס זינד.
 15 אימער זאָלען זיי זיין פאר נאָט ביז ער וועט אויסראַטען פון לאַנד זייער
 גערעכעניס.
 16 ווייל ער האָט ניט גערענקט פריינדליכע בעהאַנדלונג, ער האָט טוידטליך
 פערפאָלגט יעדען אונטערדריקטען, ארעמען און ניעדערגעשלאַנגענעם.
 17 ער האָט געליעבט קללות, איז עס איהם אָנגעקומען ; ער האָט ניט פער-
 לאַנגט קיין ברכה, איז עס ווייט אוועק פון איהם.
 18 ער האָט זיך בעקליידעט מיט קללות ווי אַ אַנצוג, עס איז אַריין אין איהם
 ווי אַ וואסער, ווי אַ אויל אין זיינע ביינער.

19 וְתָבֵא כַּמַּיִם בְּקַרְבּוֹ וְכַשְׁמֵן בְּעַצְמוֹתָיו: תְּהִי־לּוֹ בְּבֹד
 יַעֲמֶה וְלִמְנוּחַ תִּמְדֵּךְ יַחְנֶנְךָ: זֹאת וּפְעֻלַּת שְׁמֵנִי מֵאֵת יְהוָה כ
 21 וְהַדְּבָרִים לֵעַל־נַפְשִׁי: וְאַתָּה יְהוָה אֲדֹנָי עֲשֵׂה־אֵתִי
 22 לְמַעַן שִׁמְךָ בִּי־טוֹב חֲסִדְךָ הַצִּילֵנִי: בִּי־עֵנִי וְאֲבִיּוֹן אֲנִי
 23 וְלִבִּי חָלַל בְּקַרְבִּי: בְּצַל בְּנֻטוֹתָו נִהְלַכְתִּי לְנַעֲרֹתַי
 24 פְּאַרְבָּה: בְּרַכִּי בְּשִׁלּוֹ מַצּוֹם וּבִשְׂרֵי כְתֹשׁ מִשְׁמָן: וְאֲנִי כה
 26 הֵייתִי הַרְפָּה לָהֶם יְרֵאוֹנִי יַנִּיעוּן רֵאשִׁים: עֲזַרְנִי יְהוָה
 27 אֱלֹהֵי הַיּוֹשִׁיעֵנִי כַחֲסִדְךָ: וַיִּדְעוּ בִּי־יָדְךָ וְאֵת אֵתָּה יְהוָה
 28 עֲשִׂיתָהּ: יִקְלֹל־רַחֲמֶיךָ וְאַתָּה תִּבְרַךְ קְמוּ וַיִּבְשׂוּ וְעִבְדְּךָ
 29 יִשְׁמַח: יִלְבְּשׁוּ שׂוֹמְנֵי בְלִמָּה וַיַּעֲטוּ כַּמַּעִיל בְּשִׁתָּם: אֲדָה ל
 31 יְהוָה מֵאֵד בְּפִי וּבַחֲוֹד רַבִּים אֶהְלֵלְנוּ: בִּי־עֲמֹד לִימִן
 אֲבִיּוֹן לְהוֹשִׁיעַ מִשְׁפָּטֵי נַפְשׁוֹ:

Psal. CX. קי

קי
 1 לְדוֹד כְּזִמְרוֹר נָאִם יְהוָה | לְאֲדֹנָי שֵׁב לִימִינִי עַד־אֲשִׁית *
 2 אֲיִבֶיךָ הַדָּם לְרֵגְלֶיךָ: מִטָּה עֹזֶךָ יִשְׁלַח יְהוָה מִצִּיּוֹן רִדְהָ
 3 בְּקַרְבֵּי אֲיִבֶיךָ: עִמָּךְ נִדְבַת בָּנוֹם חֵילְךָ בְּהַדְרֵי־קֹדֶשׁ
 4 מִתְחַם מִשְׁחֶרֶךְ לֶךָ מִל יִלְדֶתְךָ: נִשְׁבַּע יְהוָה | וְלֹא יִנְחָם
 5 אֶת־הַכֹּתֵן לְעוֹלָם עַל־דְּבָרֹתַי מִלְכֵי־צָדֵק: אֲדֹנָי עַל־ה
 6 יִמְיִנְךָ מִחַץ בָּיּוֹם־אֶפְרוֹ מְלָכִים: יִדִּין בְּנֹתִים מְלֵא גִּוִּיּוֹת
 7 מִחַץ רֹאשׁ עַל־אֶרֶץ רַבָּה: מִנְחַל בְּהַרְדָּה יִשְׁתַּה עַל־פָּן
 יָרִים רֹאשׁ:

Psal. CXI. קיא

קיא
 1 הַלְלוּהָ | אֲנֹכָה יְהוָה בְּכָל־לֵבִב בְּסוֹד יִשְׁרָיִם וְעֲדָה: *
 2 גְּדִלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה יִרְוִשִׁים לְכָל־חַפְצֵיהֶם: הוֹדִי־וְהַדְר
 3 פִּעֲלָו וְצַדִּיקְתּוֹ עֲמֶדֶת לְעַד: וְכֹר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתָיו חֲנוּן
 4 וּרְחוּם יְהוָה: שָׂרָף נֶתַן לִירְאוֹ יִזְכֵּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כִּת
 5 מַעֲשָׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ לְתַת לָהֶם נַחֲלַת גִּוִּים: מַעֲשֵׂי יְדִוּוֹ
 6 אֲמַת וּמִשְׁפַּט נְאֻמִּים כָּל־פְּקוּדָיו: סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם
 עֲשׂוּיִם

- 19 זאל עס ביי איהם פארבלייבען אלס א קלייד איינצואוויקלען זיך, ווי מיט
 20 א גארטעל זאל ער מיט איהר פארבונדען זיין. דאס זאל פון נאָט גע-
 טהאָן ווערען צו מיינע פיינד און די וואָס רעדען אויף מיר שלעכטעס.
 21 און דו, מעכטיגער נאָט, טהו מיט מיר צוליעב דיין נאָמען, רעטע מיר לויט
 22 די גוטסקייט פון דיין גנאדע, ווארום איך בין א אונטערדריקטער און
 23 אָרעמער און מיין האַרץ איז טוירט־קראַנק. איך ווער געטריבען ווי א
 24 אויסגעצויגענער שאטען, איך ווער פעריאָגט ווי א היישעריק. מיינע
 קניע בויגען זיך מיר פון פאסטען, דאָס זאפט פון מיין קאָפּ איז אויס-
 25 געטריקענט. דערצו בין איך נאָך צו שפאָט ביי זיי — דערזעהען זיי
 26 מיר שאַקלען זיי מיט'ן קאָפּ. העלף מיר עוויגער נאָט מיינער, דיין הילף
 27 זאל זיין לויט דיין גנאדע. און זאלען זיי וויסען אז דאָס איז דיין
 28 האַנד — דו, נאָט, האָסט דאָס געמאָן. זאלען זיי שילטען, אָבער דו
 קענש; זאלען זיי זיך געגען שטעלען און פערשעמט ווערען, אָבער דיין
 29 קעכט זאל זיך פרעהען. זאלען מיינע געגנער בעקליידען זיך מיט
 בעליידיגונג, ווי מיט אַ דאָק זאלען זיי אין שאַנדע פערוויקעלט זיין.
 30 איך דאנק זעהר דעם עוויגען מיט מיין מויל, צווישען פיעל מענשען לויב
 איך איהם;
 31 ווארום ער שטעהט דעם ארעמען ביי דער רעכטער האַנד צו העלפען איהם
 פון פּעראַוויטהיילער.

קאָפיטעל קי

1. דו'ס א געזאָננ. נאָט זאָגט צו מיין העררען: זיין ביי מיין רעכטע
 האַנד, ביז איך וועל מאַכען דיינע פיינד ווי א פוסבענקעל פאר דיינע פיס.
 2 נאָט וועט אויסציהען דיין מעכטיגען שטעקען, פון ציון הערש איבער
 דיינע פיינד.
 3 דיין פאָלק איז פרייוויליג אין צייט פון קריעג; פון געבוירען אָן, פון
 דיין פריהען יוגענד — דיין קינדערשען יוגענד —
 4 האָט נאָט געשוואָרען (ער וועט זיין וואָרט ניט צוריקציהען) אז דו וועסט
 אימער הערשער זיין. אויף מיין וואָרט, מיין גערעכטיגער קעניג!
 5 נאָט איז ביי דיין רעכטע האַנד, אין איין טאָג פּערוואַנדעט ער קעניגע
 מיט זיין צאָרן.
 6 ווען ער ריכטעט די פעלקער פילט ער אָן דאָס גרויסע לאַנד מיט קערפּער
 און צובראָכענע קעפּ.
 7 ער (דער קעניג) וועט געהענדיג טרינקען פון טייך — דערפאר קען ער
 שטאָלצירען.

קאָפיטעל קיא

- 1 לויבט נאָט! איך דאנק נאָט מיט'ן נאנצען האַרצען אין פּערוואַמלונג
 פון אויפריכטיגע און געמיינדען.
 2 נאָט'ס טהאַטען זיינען גרויסע, זיי זיינען נוציג אין אלע אנגעלעגענהייטען.
 3 הערליך און פּרעכטיג איז זיין טהאַט; זיין גערעכטיגקייט בלייבט אויף
 אימער,
 4 אלס אַן אנדריינקונג האָט ער געמאַכט פאר זיינע וואַנדער; גנאדיג און
 באַרעמערציג איז נאָט!
 5 ער ניט שפייז דו וואָס פירכטען איהם, ער געדענקט אימער זיין בונד.
 6 וועגען זיינע מעכטיגע טהאַטען האָט ער דערזעהלט זיין פאָלק, אום
 אוועקצוגעבען זיי דעם בעזיז פון פעלקער.
 7 זיינע האַנד־ארבייט איז וואהרהייט און גערעכטיגקייט, אלע זיינע גע-
 באַטען זיינען ריכטיג.
 8 אימער און אייביג אונטערשטיצט, זיי זיינען געמאַכט מיט וואהרהייט
 און אויפריכטיגקייט.

9 עֲשׂוּיִם בְּאֶמֶת וַיִּשָּׂר: פְּדוּת | שְׁלַח לְעַמּוֹ צִוָּה לְעוֹלָם
 י בְּרִיתוֹ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: רְאִשִּׁית חֲכָמָה | יִרְאֵת יְהוָה
 שְׁכַל טוֹב לְכָל-עֲשִׂיהֶם תִּהְלֹתוּ עִמָּדַת לְעַד:

PsAL. CXII. קיב

קיב

א הַלְלוּיָהּ | אֲשֶׁר-יֵאֵשׁ יִרְא אֶת-יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חָפֵץ מְאֹד:
 2 גְּבוּר בְּאַרְצֵי יְהוָה וְרָעוּ דוֹר יוֹשְׁרִים יִבְרָךְ: הַיּוֹדֵעַשֶׁר
 3 4 בְּבֵיתוֹ וַצְדָקָתוֹ עִמָּדַת לְעַד: זָרַח בַּחֲשֶׁךְ אֹר לַיּוֹשְׁרִים
 ה חֲנוּן וְרַחוּם וְצַדִּיק: טוֹב-יֵאֵשׁ חוֹנֵן וּמְלֵיכָה וּכְלָפַל דִּבְרָיו
 6 בְּמִשְׁפָּט: כִּי-לְעוֹלָם לֹא-יִמּוּט לִזְכֹּר עוֹלָם יְהוָה צַדִּיק:
 7 מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא נִכּוֹן לִבּוֹ בְּטָח בַּיהוָה: סְמוּךְ
 8 לִבּוֹ לֹא יִירָא עַד אֲשֶׁר-יִרְאֶה בְּצַרְיוֹ: פֶּזֶר | נָתַן לְאֲבוֹיָנִים
 9 י צְדָקָתוֹ עִמָּדַת לְעַד קָרְנוֹ תָרוּם בְּכַבּוּד: רָשָׁע יִרְאֶה |
 וּכְעַס שָׁנָיו יִחַרֵק וְנִמַּס תְּאֵת רַשְׁעִים תֹּאכֵד:

PsAL. CXIII. קיג

קיג

א הַלְלוּיָהּ | הִלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הִלְלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה: יְהִי שֵׁם
 2 3 יְהוָה מְבָרָךְ מְעַלְמָה וְעַד-עוֹלָם: מִמְּזִרְח־שֶׁמֶשׁ עַד-מִבּוֹאֵי
 4 מְהַלֵּל שֵׁם יְהוָה: רָם עַל-כָּל-גּוֹיִם | יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם
 5 כְּבוֹדוֹ: מִי פִידוּהָ אֱלֹהֵינוּ הַמְּנַבִּיחַ לְשִׁבְתָּ: הַמְּשַׁפִּיל
 6 לְרֵאֵת בַּשָּׁמַיִם וּבְאַרְצֵי: מִקִּימֵי מַעְפָּר דָּל מְאֻשְׁפַת יָרִים
 7 אֲבוֹן: לְהוֹשִׁיבֵי עַם-נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבֵי |
 8 עֲקֵרַת הַבַּיִת אִם-יִבְנִים שְׁמֹחַה הַלְלוּיָהּ:
 9

PsAL. CXIV. קיד

קיד

א בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בַּיַּת יַעֲקֹב מֵעַם לְעוֹ: הַיְתִירָה
 2 3 יְהוָה לְקֹדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלוֹתָיו: הַיֵּם רָאָה וַיִּגַּם הַיַּרְדֵּן
 4 יִסַּב לְאַחֹר: הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים נִבְעוֹת כְּבְנֵי-צֹאן:
 5 מְהִילָךְ הַיֵּם כִּי תִגַּם הַיַּרְדֵּן תִּסַּב לְאַחֹר: הַהָרִים
 6 תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים נִבְעוֹת כְּבְנֵי-צֹאן: מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי
 7 ארץ

- 9 רעמונג האָט ער זיין פּאָלק געשיקט, אויף אייביג האָט ער זיין בונד בע-
פוילען — הייליג און שרעקליך איז זיין נאָמען.
- 10 דער אנפאנג פון קלוגהייט איז גאָט'ס פּאַרעטיגקייט, עס איז א גוטער
פערשטאַנד פאר אַלע וואָס טהוען דאָס — זיין לויב עקזיסטירט אימער.
- קאַפּיטעל קיב
- 1 לויבט גאָט ! וואויל איז דעם מאַן וואָס פירכטעט גאָט און האָט גרויס
2 לוסט צו זיינע בעפעהלען. לאַנד־העלדען וועלען זיינע מינדער זיין —
די אָבשטאַמונג פון אויפריכטיגע ווערט אימער געבענשט.
- 3 פערמעגען און רייכטהום איז אין זיין הויז, זיין גערעכטיגקייט בלייבט
4 אויף אייביג. זאָגאר ווען עס איז פינסטער שיינט אַ ליכט פאר די
אויפריכטיגע, דער וואָס איז גנאדיג, באַרעמערציג און פרום.
- 5 גוט איז דעם מענשען וואָס שענקט און אַנטלייהט, ער ריכטעט אין
זיינע זאַכען לויט דאָס געזעץ.
- 6 ער וועט ניעמאַלס וואַנקען ; אַלס אייביגער אַנדענקונג בלייבט דער פּרוד
מער.
- 7 ער וועט זיך ניט שרעקען פאר א שלעכטע נאכריכט, זיין הארץ איז
שטאַרק פערטרויט אין גאָט.
- 8 זיין הארץ איז געשטיצט — ער שרעקט זיך ניט, ביז ער זעהט ראכע
אָן זיינע בעדריקערס.
- 9 ער האָט אויסגעבראַכט און געגעבען אַרעמע, זיין וואָהלטהאַט בלייבט אויף
אייביג — מיט עהרע וועט זיין האָרן ערהויבען ווערען.
- 10 דער פארברעכער וועט זעהען און בייז ווערען, ער וועט קריצען מיט זיינע
צייהן און צופלאַצט ווערען — דער פערלאַנג פון פערברעכערס וועט צו
גרונד געהן.

קאַפּיטעל קיג

- 1 לויבט גאָט ! לויבט, גאָט'ס קנעכט ; לויבט גאָט'ס נאָמען.
- 2 זאָל גאָט'ס נאָמען זיין געבענשט פון יעצט ביז אייביג.
- 3 פון זונען אויפגאַנג ביז זיין אונטערגאַנג ווערט געלויבט גאָט'ס נאָמען.
- 4 גאָט איז הויך, איבער אַלע פעלקער ; אויפ'ן הימעל איז זיין עהרע.
- 5 ווער איז ווי אונזער עוויגער גאָט, וועלכער זיצט אין דער הויך ?
- 6 וועלכער קומט אַראָב אום צו זעהען דעם הימעל אַזוי ווי די ערד ?
- 7 ער הויבט אויף פון שטויב אַן אַרעמען, פון מיסטוויפען ערהויבט ער
דעם בעדירפט־יגען.
- 8 אום אוועקצוזעצן איהם מיט אַדעליגע, מיט די אַדעליגע פון זיין פּאָלק.
- 9 ער בעפעלקערט די קינדערלאַזע הויז — עס פרעהט זיך די מוטער מיט
די קינדער. לויבט גאָט !

קאַפּיטעל קיד

- 1 ווען ישראל איז ארויס פון מצרים, יעקב'ס הויז — פון אַ באַרבאַרישע
פּאָלק,
- 2 איז יהודה געוואָרען זיין הייליגטהום, ישראל — זיינע רעניערונגען.
- 3 דער ים האָט דאָס דערזעהען איז ער אַנטלאָפּען, דער ירדן האָט זיך אַ
הינטער גערוקט ;
- 4 ווי וויעדערס האָבען די בערג געטאַנצט, ווי יונגע שעפּסלאַך — די
בערגלאַך.
- 5 וואָס איז מיט דיר, ים, וואָס דו לויפסט ? וואָס פעררוקסט זיך ירדן אַ
הינטער ?
- 6 וואָרום, בערג, שפּרינגט איהר ווי וויעדערס ? איהרע בערגלאַך — ווי
יונגע שעפּסלאַך ?
- 7 פאר דעם הערן ציטערט דאָס די ערד, פאר דעם גאָט פון יעקב —

אָרץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: הִדְפְּכֵי הַצִּוּר אֲנֹס־מַיִם חֲלֹמֵי־שׁ
לַמַּעֲיָנִים:

קטו

PSAL. CXV. קטו

לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא־לָנוּ כִּי־לַשְׁמַיִם תָּנוּ כְבוֹד עַל־חַסְדֶּךָ א
עַל־אֲמֹתֶךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אִי־הָיָא אֱלֹהֵיהֶם: 2
וְאֱלֹהֵינוּ בַשָּׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה: עֲצַבְתֶּם כֶּסֶף 3
וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פִּה־לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵיהֶם לָהֶם ה
וְלֹא יִרְאוּ: אֲזַנֵּיהֶם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֵף לָהֶם וְלֹא יִרְחֹקוּ: 6
יְדֵיהֶם וְלֹא יַמְיִשּׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ לֹא־יִהְיוּ 7
בַּנְּרוֹסִים: בַּמּוֹתֵם יִדְּנוּ עֲשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר־בָּטַח בָּהֶם: 8
יִשְׂרָאֵל בָּטַח בַּיהוָה עֲזָרָם וּמִנְגֵּם הוּא: בֵּית אֲהֲרֹן 9
בָּטְחוּ בַיהוָה עֲזָרָם וּמִנְגֵּם הוּא: יִרְאֵי יְהוָה בְּמִתְּחוּ בַיהוָה 11
עֲזָרָם וּמִנְגֵּם הוּא: יְהוָה וְכָרְנוּ יִבְרָךְ יִבְרָךְ אֶת־בֵּית 12
יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ אֶת־בֵּית אֲהֲרֹן: יִבְרָךְ יִרְאֵי יְהוָה הַקְּטָנִים 13
עַם־הַגּוֹלִים: יִסַּף יְהוָה עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם: 14
בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם 15
לַיהוָה וְהָאָרֶץ גִּתָּן לִבְנֵי־אָדָם: לֹא הִמְתִּים יְהַלְלֶיהָ 16
וְלֹא כָל־יִרְדֵי רוּמָה: וְאַנְחֵנוּ וְנִבְרָךְ יְהִי מַעֲשֶׂהָ וְעַד־ 17
עוֹלָם הַלְלוּיָהּ: 18

קטז

PSAL. CXVI. קטז

אֲהַבְתִּי כִּי־יִשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנֵי: כִּי־הִשְׁמָה א
אֲזַנִּי לִי וּבִגְדֵי אֶקְרָא: אֶפְפוּנִי חֲבַל־מָוֶת וּמַצְרֵי שְׂאוֹל 3
מַצְאוּנִי צָרָה וְיָנוּן אִמְצָא: וּבִשְׁם־יְהוָה אֶקְרָא אֲנִי יְהוָה 4
מִלְּמָה נִפְשִׁי: חֲנוּן יְהוָה וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מִרְחָם: שֹׁמֵר 5
בְּתָאִים יְהוָה יָדָתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבֵי גַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכֶי 7
כִּי־יְהוָה גָּמַל עָלַיִכִי: כִּי חֲלַצְתָּ גַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינֵי 8
מִדְּדַמְעָה אֶת־רִגְלֵי מִדְּחַי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאֲרָצוֹת 9

הַחַיִּים

8 וועלכער מאַכט אַ שטייניגען אָרט פאר אַ וואסער־טייך, דעם האַרטען גראַ-
ניט פאר וואסער־קוואַלען.

קאָפיטעל קמו

- 1 ניט צוליעב אונז, גאָט ; ניט צוליעב אונז ! נאָר דיין נאָמען נייעב עהרע,
פאר דיין גנאדע, פאר דיין וואהרהייט.
- 2 פאר וואָס זאָלען זאָגען די פעלקער : „נו, וואו איז זייער גאָט“ ?
- 3 ווען אונזער הימלישער גאָט טהוט אַלץ וואָס ער וויל !
- 4 זייערע זילבערנע און גאָלדענע אָבגעטער זיינען האַנד־ארכייט פון אַ מענ-
שען —
- 5 זיי האָבען אַ מויל און רעדען ניט, זיי האָבען אויגען און זעהען ניט ;
- 6 אויערען האָבען זיי און הערען ניט, אַ נאָז האָבען זיי און שמעקען ניט.
- 7 מיט זייערע הענד טאַפען זיי ניט, מיט זייערע פיס געהען זיי ניט און
מיט זייער האַלץ רעדען זיי ניט.
- 8 די וואָס האָבען זיי, און יעדער וואָס איז פערטרויט אויף זיי, זאָלען
ווערען ווי זיי זיינען !
- 9 ישראל איז פערטרויט אויף דעם עוויגען — ער איז זייער הילף און
פאָנציר.
- 10 אהרן'ן הויז זיינען פערטרויט אויף גאָט — ער איז זייער הילף און
פאָנציר.
- 11 אלע גאָט'ס פאָרכטיגע זיינען פערטרויט אויף גאָט — ער איז זייער הילף
און פאָנציר.
- 12 דער עוויגער דענקט וועגען אונז און וועט בענשען — ער וועט בענשען
דאָס הויז ישראל, ער וועט בענשען דאָס הויז אהרן ;
- 13 ער וועט בענשען די גאָט'ס־פאָרכטיגע, די קליינע ווי די גרויסע.
- 14 גאָט וועט אַיף פערמעהרען, אַיף מיט אַייערע קינדער ;
- 15 איהר זייט געבענישט פון גאָט וואָס האָט געמאַכט הימעל און ערד —
- 16 די הימעלען זיינען גאָט'ס הימעלען, אָבער די ערד האָט ער אוועקגעעכען
די מענשען.
- 17 ניט די טייטשע לויבען גאָט, אויף ניט די אַלע וועלכע זינקען אין שטומען
גרוב ;
- 18 אָבער מיר — לאָמיר בענשען גאָט ! פון יעצט ביז אייביג לויבט גאָט !

קאָפיטעל קמו

- 1 אַיך ליעב ווען גאָט הערט די שטימע פון מיין געבעט,
- 2 ווען ער בויגט זיין אויער צו מיר אין די טעג וואָס אַיך רופ איהם.
- 3 ווען עס האָבען מיר ארומגענומען געפעהרליכע וועהטאָגען און העלישע
שמערצען האָבען מיר געטראָפּען ; ווען אונגליק אָדער טרויער בעפאלען
מיר.
- 4 רופ אַיך צו גאָט'ס נאָמען : אַה עוויגער, רעטע מיין זעלע !
- 5 גאָט איז גנאָדיג און גערעכט, אונזער גאָט איז מיטליידענדיג.
- 6 גאָט וואָס היט די אונפאַרויכטיגע, העלפט מיר ווען אַיך בין גיעדערנע-
שלאָגען.
- 7 קעהר זיך, מיין זעלע, צוריק צו דיין בערוהיגונג, ווארום גאָט וועט דיר
בעלוינען.
- 8 זינט דו האָסט בעפרייט מיין זעלע פון טוירט, מינע אויגען פון טרעה-
רין און מיין פוס פון פאלען
- 9 און אַיך געה ארום פאר גאָט אין די לענדער פון לעבען,

11 החיים: האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד: אני אמרתי
 12 בחפני כל־האדם לזב: מה־אשוב ליהוה כל־תנמולוהו
 13 עלי: בוס־ישועות אשא ובשם יהוה אקרא: גִּדְרֵי לַיהוָה
 14 אֲשַׁלֵּם נְגִדְה־נָא לְכָל־עַמּוֹ: יִקַּר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמּוֹתֵהָ
 16 לַחֲסִידָיו: אָנֹכָה יְהוָה כִּי־אֲנִי עֲבַדְךָ אֲנִי עֲבַדְךָ בְּדַאמְתָּךְ
 17 פִּתַחַת לְמוֹסְרֵי: לֶךְ אֲזַבַּח וּבַח תוֹדָה וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא:
 18 גִּדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נְגִדְה־נָא לְכָל־עַמּוֹ: בַּחֲצֵרוֹת בַּיִת
 19 יְהוָה בְּתוֹכֵי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ:
 יְהוָה בְּתוֹכֵי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ:

PsAL. CXVII. קיז

קיז

2 א הָלְלוּ אֶת־יְהוָה כְּלַגּוּיִם שְׁבַחוּהוּ כְּל־הָאָמִים: כִּי נָבַר
 עֲלֵינוּ | חֲסִידוֹ וְאֵמַת־יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּהָ:

PsAL. CXVIII. קיח

קיח

2 א הִזְדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִידוֹ: יֹאמְר־נָא יִשְׂרָאֵל
 3 כִּי לְעוֹלָם חֲסִידוֹ: יֹאמְר־נָא בֵּית־אֲהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִידוֹ:
 4 יֹאמְר־נָא יִרְאִי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִידוֹ: מִן־הַמִּצַּר
 6 קָרָאתִי יְיָ עֲנֵנִי בְּמִרְתַּב יְיָ: יְהוָה לִי לֹא אֵירָא מוֹד
 7 יַעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְהוָה לִי בְּעוֹרֵי וְאֲנִי אֲרֹאֶה בְּשֵׁנָאִי:
 8 טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטַח בְּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת
 9 בַּיהוָה מִבְּטַח בַּנְּדִיבִים: כְּלַגּוּיִם סִבְבּוֹנִי בִשְׁם יְהוָה
 11 כִּי אֲמִילֵם: סִבּוֹנִי גַם־סִבְבּוֹנִי בִשְׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם:
 12 סִבּוֹנִי כְּדַבְרֵים דַּעֲבוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בִּשְׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם:
 13 דָּחָה דָּחִיתִנִי לִנְפֹל וַיהוָה עֲזָרֵנִי: עָנָן וַתִּמְרַת יְיָ נִיחִי
 14 לִי לִישׁוּעָה: קוֹל | רִנָּה וַיִּשׁוּעָה בְּאֲהֲלֵי צַדִּיקִים יִמֵּן
 16 יְהוָה עֲשֶׂה חֵיל: יִמֵּן יְהוָה רִמְמָה יִמֵּן יְהוָה עֲשֶׂה
 17 חֵיל: לֹא־אֲמוֹת כִּי־אֲחִיָּה וְאִסְפָּר מַעֲשֵׂי יְיָ: יִסַּר
 18 יִסְרֵנִי יְיָ וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנֵנִי: פִּתְחוּ־לִי שַׁעַר־צַדִּיק אֲבֹא
 19 כָּם אֲזַדְּקָה יְיָ: וְהִרְשַׁעַר לַיהוָה צַדִּיקִים יָבֹאוּ בּוֹ:
 אֲזַדְּקָה יְיָ:

אֲזַדְּקָה

- 10 גלויב איך ווען מען זאגט : „איך בין זעהר געפלאגט” !
- 11 פריהער פלעג איך אונבעזיגט זאגען : „יעדער מענש לייגט” !
- 12 וואָס קען איך נאָט צוריקגעבען פאר זיין בעלויגען מיר ? !
- 13 איך הויב אויף דעם הילפ'ס בעכער און רוף אין גאָט'ס נאָמען.
- 14 איך בעצאָהל צו נאָט אלע מיינע פארשפרעכונגען אין געגענווארט פון זיין גאָנצע פאָלק. עס איז טהויער ביי נאָט דאָס שטארבען פון זיינע פרומע.
- 16 איך בעט דיר נאָט, ווארום איך בין דיין קנעכט, איך דיין קנעכט דער זוהן פון דיין דיענסט — דו האָסט אָבערבונדען מיינע שטריק, איך וועל צו דיר שעכטען אַ דאַנק־אַפּפּער, און וועל אימער רופען אין נאָט'ס נאָמען.
- 18 מיינע פערשפרעכונגען צו נאָט וועל איך באַצאָהלען אין געגענווארט פון זיין גאָנצע פאָלק,
- 19 אויף די הויפּען פון גאָט'ס הויז, אין ירושלים — לויבט נאָט !

קאָפיטעל קיז

- 1 לויבט דעם עוויגען, אלע פעלקער ! ריהמט איהם, אלע נאַציאָנען !
- 2 ווארום זיין גנאדע צו אונז איז שטארק, און נאָט איז אימער דער זעלביגער. לויבט נאָט !

קאָפיטעל קיח

- 1 דאַנקט נאָט ווי געהעריג, ווארום זיין גנאדע איז אויף אייביג.
- 2 זאָל ישראל זאָגען ווי אייביג זיין גנאדע איז ;
- 3 זאָל דאָס הויז פון אהרן זאָגען ווי אייביג זיין גנאדע איז ;
- 4 זאָלען נאָר די גאָט'ס־פּאַרְכְּטִיגע זאָגען ווי אייביג זיין גנאדע איז.
- 5 פון אונטערדריקונג רוף איך צו נאָט, ענטפערט מיר נאָט אין אַ גערוימען אָרט.
- 6 ווען נאָט איז מיט מיר שרעק איך זיך ניט — וואָס קען מיר אַ מענש טהאָן ? !
- 7 ווען נאָט איז מיט מיינע העלפּערס וועל איך ראכע זעהען אויף מיינע פיינד.
- 8 בעסער פערטרויען אויף נאָט איידער פערטרויען אויף אַ מענשען.
- 9 בעסער פערטרויען אויף נאָט איידער פערטרויען אויף אַדעליגע.
- 10 אלע פעלקער האָבען מיר ארומגערינגעלט, אָבער מיט גאָט'ס נאָמען וועל איך זיי פערניכטען ;
- 11 רונד־ארום האָבען זיי מיר ארומגערינגעלט, אָבער מיט גאָט'ס נאָמען וועל איך זיי פערניכטען.
- 12 ווען זיי האָבען מיר ארומגערינגעלט ווי ביהנען, זיינען זיי פּעריאָגט גע־וואָרען ווי פון ברענענדיגע דערנער — מיט גאָט'ס נאָמען וועל איך זיי פערניכטען.
- 13 מען האָט מיר געשטויסען אום איך זאָל פאלען, אָבער נאָט האָט מיר געהאַלפּען.
- 14 נאָט איז מיין מאַכט און מיין געזאַנג, ער איז צו מיר אימער אַלס הילף געווען.
- 15 אַ זינגענדיגע שטימע פון הילף איז אין די געצעלטען פון די פרומע : „נאָט'ס רעכטע האַנד שאַפט שטאַרקייט !
- 16 נאָט'ס רעכטע האַנד איז אימער ערהויבען ; נאָט'ס רעכטע האַנד שאַפט שטאַרקייט” !
- 17 איך וועל ניט שטארבען ; איך וועל לעבען אום צו דערצעהלען נאָט'ס טהאַטען.
- 18 נאָט שטאַפּט מיר אַ מאָל, אָבער צום טוידט גיט ער מיר ניט איבער.
- 19 עפענט פאר מיר די טהויערען פון גערעכטיגקייט ! — איך וויל אריין אין זיי און דאַנקען נאָט.
- 20 דיעזער נאָט'ס טהויער איז נאָר פאר פרומע ; זיי קענען אין איהם אריין.

21 אֹדְדָךְ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִרְלִי לִישׁוּעָה: אֲבֹן מֵאֲסוּי הַבְּנִיִּים
 22 הַיְהִתָּה לְרֹאשׁ פְּנֵיהָ: מֵאֵת יְהוָה הַיְהִתָּה וְאֵת הָיָא נִפְלְאוֹת
 23 בְּעֵינַיִנו: וְדַדְהוּיִם עָשָׂה יְהוָה נְגִילָה וְנִשְׁמַתָּה כּוּ:
 24 אֲנִי יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא אֲנִי יְהוָה הַצְּלִיחָה נָא: בְּרוּךְ כֹּה
 26 הֵבֵא בְשֵׁם יְהוָה בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה: אֵל וַיְהוָה
 27 וַיֵּאָר לָנוּ אִסְרוּתֶנּוּ בְּעַבְתֵּימָּה עַד־כְּרָנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵלֵי
 28 אֲתָה וְאֹדְדָךְ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ: הוֹדוּ לַיהוָה בִּיטוֹב כִּי
 29 לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

קיט

Psal. CXIX. קיט

אֲשֶׁר־י תְּמִי־דְרָךְ הַהֲלָכִים בְּתוֹרַת יְהוָה: אֲשֶׁר־י נִצְרִי א
 2 עֲדָתִי בְּכָל־לֵב וַיְדַרְשׁוּהוּ: אֵף לֹא־פָעַלְו עוֹלָה בְּדַרְכָּיו
 3 הֲלָכוּ: אֲתָה צִוִּיתָה פְּקוּדֶיךָ לְשֹׁמֵר מֵאֵד: אֲחֲלִי יִפְנוּ
 4 דְרָכֵי לְשֹׁמֵר חֻקֶּיךָ: אִו לֹא־אֲבִישׁ בְּהַבִּיטִי אֶל־כְּלִי
 6 מִצֹּתֶיךָ: אֹדְדָךְ בְּיִשָּׁר לֵבִי בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטֶי צְדָקָתְךָ:
 7 אֲתִיחַקְךָ אֲשֶׁמֶר אֶל־תַּעֲזוּבֵנִי עַד־מָאֵד: בַּמָּה יִנְבְּה־
 8 גַּעַר אֲתִי־אֲרַחֲו לְשֹׁמֵר בְּדַבְּרֶיךָ: בְּכָל־לִבִּי דַרְשִׁיתִיךָ אֱלֹהֵי
 9 תִּשְׁנֵנִי מִמִּצֹּתֶיךָ: בְּלִבִּי צִפְנֵתִי אִמְרֹתֶיךָ לְמַעַן לֹא
 11 אֲחַט־אֶלְךָ: בְּרוּךְ אֲתָה יְהוָה לְמִדְנֵי חֻקֶּיךָ: בְּשִׁפְתֵי
 12 סִפְרֹתֵי כָל מִשְׁפָּטֵי־כֶּדֶךָ: בְּדַרְךְ עֲדוֹתֶיךָ שִׁשְׁתִּי כַּעֲל
 13 כְּלִדְהוּן: בַּפְּקוּדֶיךָ אֲשִׁיחָה וְאֶבְיטָה אֲרַחֲתֶיךָ: בְּחֻקֹּתֶיךָ
 14 אֲשַׁתַּעֲשֶׂע לֹא אֲשַׁכַּח דְּבָרֶיךָ: גָּמַל עַל־עַבְדֶּךָ אֲחִיךָ
 15 וְאֲשַׁמְרָה דְּבָרֶיךָ: גִּלְעֵינִי וְאֶבְיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתֶךָ:
 16 גַּר אֲנִכִּי בְּאֶרֶץ אֶל־תִּסְתַּר מִמֶּנִּי מִצֹּתֶיךָ: גִּרְסָה נִפְשִׁי
 17 לְתַאֲבָה אֶל־מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל־עֵת: גַּעַרְתָּ וְדָוִם אֲרוּרִים
 18 הַשְּׁנִיִּים מִמִּצֹּתֶיךָ: גַּל מַעְלֵי חֶרֶף וּבֹו כִּי עֲדוֹתֶיךָ נִצְרַתִּי:
 19 גַּם יִשְׁכּוּ שָׂרִים כִּי נִדְּבָרוּ עֲבָדֶיךָ יִשִׁים בְּחֻקֶּיךָ: גַּם־
 20 עֲדוֹתֶיךָ שִׁעֲשִׂי אֲנִשִׁי עֲצָתִי: דְּבַקָּה לְעַפְרָה נִפְשִׁי כֹה
 21 חִינִי

- 21 איך דאנק דיר וואָס דו ביזט מיר אַלס הילף געווען נאָכדעם ווי דו האָסט
 22 מיר געפּייניגט. דער שטיין, וועלכען די בויערס האָבען פּעראַכטעט
 23 איז געוואָרען אַלס ווינקעל־שטיין. פון גאָט איז דאָס געשעהען, דאָס
 24 וואָס עס איז אונבעגרייפליך פאר אונזערע אויגען. דעם טאָג האָט גאָט
 25 געמאַכט, לאָמיר זיך פּרעהען און פּרעהליך זיין אין איהם. אָה גאָט,
 26 העלף נאָר ! אָה גאָט, בעגליק נאָר ! געבענשט איז דער וואָס קומט
 מיט גאָט'ס נאָמען ; מיר האָבען אייך געבענשט פון גאָט'ס הויז.
 27 דער אַלמעכטיגער גאָט וועט אונז ערלייכטען, בינד צו דעם פּעסט־אַפּפּער
 28 מיט שטריק צו די ווינקלען פון מזבח. דו ביזט מיין גאָט — דיר וועל
 איך דאַנקען ; דו ביזט מיין גאָט — דיר וועל איך ערהויבען.
 29 דאַנקט גאָט ווי געהעריג, ווארום זיין גאָדע איז אויף אייביג.

קאַפיטעל קיט

- 1 וואויל איז די וועלכע האָבען א ריכטיגען וועג — וואָס געהען אין גאָט'ס
 2 לעהרע. וואויל איז די וועלכע בעאַבאַכטען זיינע וואַרונגען און זוכען
 3 איהם מיט'ן גאַנצען האַרצען. יענע וועלען שוין קיין אונרעכט טהאָן,
 4 וועלכע געהן אין זיינע וועגען. דו האָסט פּאַרזאָגט מען זאָל זעהר
 5 היטען דייע בעפעהלען, וויגש איך זיך אַז מיינע וועגען זאָלען ציעלען
 6 צו היטען דייע געזעצען. איך וועל ניעמאַלס פּערשעמט ווערען
 קוקענדיג אויף אַלע דייע בעפעהלען.
 7 איך דאַנק דיר מיט האַרצליכע אויפריכטיגקייט לעהרנענדיג דייע גע-
 רעכטע ריכטונגען.
 8 איך וועל זעהר היטען דייע געזעצען און דו זאָלסט מיר ניט פאַרלאָזען.
 9 מיט וואָס קען אַ יונגער מאַן אַ ריכטיגע אויפפיהרונג האָבען ? מיט
 ריכטיג היטען דייע ווערטער.
 10 מיט'ן גאַנצען האַרצען בעט איך דיר : „מאָך מיר ניט אַבווייכען פון
 דייע בעפעהלען.“
 11 אין מיין האַרצען בעהאַלט איך דייע ווערטער, אום איך זאָל צו דיר
 ניט זינדיגען.
 12 דו, געבענשטער גאָט, ערקעלעהר מיר דייע געזעצען.
 13 מיט מיינע ליפען האָב איך דערזעהלט וועגען אַלע רעכטע פון דיין מויל.
 14 מיט דעם אַרט און ווייזע פון דייע וואַרונגען פּרעה איך זיך ווי מיט
 אַ גאַנצען פּערמעגען.
 15 רעדנדיג וועגען דייע בעפעהלען בעקוק איך דייע וועגען.
 16 ווען איך בין בעשעפּטיגט מיט דייע געזעצען פּאַרגעס איך ניט דייע
 רייד.
 17 בעלויך דיין קנעכט, קוים וועל איך לעבען וועל איך אָבהיטען דייע רייד.
 18 עפען מיינע אויגען אום איך זאָל זעהען די וואַנדער פון דיין תּורה.
 19 זאָנאר אין דאָס לאַנד וואו איך בין אַ פּרעמדער, פּערבאַרג ניט דייע בע-
 פעהלען פון מיר.
 20 שטענדיג איז מיין זעעלע צובראַכען פון פּערלאַנג נאָך דייע רעכטע.
 21 דו האָסט פּאַרווירפּע געמאַכט די שטאַלצע, פּערשאַלטען זיינען די וואָס
 וויכען אָב פון דייע בעפעהלען.
 22 נעהם אַראָב פון מיר לאַסטער און שאַנד, ווארום איך בעאַבאַכט דייע
 וואַרונגען.
 23 זאָנאר ווען עס זיינען געזעמען פירשטען און גערעדט וועגען מיר, איז
 דיין קנעכט בעשעפּטיגט געווען מיט דייע געזעצען.
 24 דייע וואַרונגען זיינען אויף מיין צייט פּערברענג, מיינע ראַטהעבער.
 25 מיין זעעלע איז צו דער ערד באַהעפּט, האַלט מיר ביין לעבען ווי דו האָסט
 פּערשפּראַכען.

26 חֲנִי כְּדַבְּרֶךָ: דְּרָכֵי סִפְרֹתַי וּתְעַנֵּנִי לְמַדְנִי חֻקֶיךָ:
 27 דְּרָד־פְּקוּדֶיךָ הִבִּינִי וְאִשְׁיַחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ: דִּלְפָּה
 28 נַפְשִׁי מִתּוֹנָה לְחֲנִי כְּדַבְּרֶךָ: דְּרָד־שִׁקְרֵךְ הִסַּר מִמֶּנִּי
 ל וְתוֹרַתְךָ חֲנִי: דְּרָד אֱמוּנָה בְּחַרְתִּי מִשִּׁפְטֶיךָ שְׁוִיתִי:
 31 דְּבִקְרָתִי בְּעִדּוֹתֶיךָ יְהוָה אֶל־תִּבְשִׁשְׁנִי: דְּרָד־מִצְוֹתֶיךָ אֲרוּץ
 32 כִּי תִרְחִיב לִבִּי: הוֹרֵנִי יְהוָה דְּרָד חֻקֶיךָ וְאַצְרִנְנָה
 34 עֵקֶב: הִבִּינִי וְאַצְרֶה תוֹרַתְךָ וְאַשְׁמְרֶנָּה בְּכָל־לֵב:
 לה דְּרִיבִנִי בְּנִתִּיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי־כֹ הִפְצִיתִי: הִטִּילִבִּי אֶל־
 36 עִדּוֹתֶיךָ וְאֶל־אֵל־בְּצַע: הֶעֱבֵר עֵינַי מִרְאוֹת שְׂוִא כְּדַרְבְּךָ
 37 חֲנִי: תִּקַּם לְעִבְדֶּךָ אִמְרֹתֶיךָ אֲשֶׁר לִירְאֶתְךָ: הֶעֱבֵר
 39 חֲרָפְתִּי אֲשֶׁר יִגְרֹתִי כִּי מִשִּׁפְטֶיךָ טוֹבִים: הִנֵּה תֵּאֲבָתִי
 41 לְפְקוּדֶיךָ בְּצַדִּיקוֹתֶיךָ חֲנִי: וַיִּבְאֵנִי חֶסֶדְךָ יְהוָה
 42 תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרֹתֶיךָ: וְאַעֲנֶה חֲרָפִי דָבָר כִּי־כִטְחַתִּי
 43 כְּדַבְּרֶךָ: וְאֶל־תִּצַּל מִפִּי דְבַר־אֱמֶת עַד־מָאֵד כִּי לִמְשַׁפְּטֶיךָ
 44 יִחַלְתִּי: וְאַשְׁמְרָה תוֹרַתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעַד: וְאַתְּחַלְּקָה
 46 בְּרַחֲבָה כִּי פִקְדוֹךָ דִּרְשִׁיתִי: וְאַדְבַּרְנָה בְּעִדּוֹתֶיךָ נְגַד
 47 מַלְכִים וְלֹא אֲבוֹשׁ: וְאַשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי:
 48 וְאַשָּׂא בְּפִי אֶל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי וְאִשְׁיַחָה בְּחֻקֶיךָ:
 49 וְכִרְדֶּבֶר לְעִבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתִּנִּי: וְאֵת נַחְמֹתִי
 51 בְּעֵינֵי כִּי אִמְרֹתֶיךָ הִיתִנִּי: וְדִים הִלִּיצְנִי עַד־מָאֵד מִתּוֹרַתְךָ
 52 לֹא נִטִּיתִי: וְזָכַרְתִּי מִשִּׁפְטֶיךָ מֵעוֹלָם | יְהוָה וְאַתְּנַחֵם:
 53 וְלַעֲפָה אֲחֻנְתִּי מִרְשָׁעִים עוֹבֵי תוֹרַתְךָ: וְמִרוֹת הַיַּדִּלִּי
 54 חֻקֶיךָ בְּבֵית מְנוּרִי: וְזָכַרְתִּי בְּלִילָה שִׁמְךָ יְהוָה וְאַשְׁמְרָה
 56 תוֹרַתְךָ: וְאֵת הַיְתָדֶה־לִּי כִּי פִקְדוֹךָ נִצַּרְתִּי: חֻלְקִי
 58 יְהוָה אִמְרֹתִי לְשֹׁמֵר דְּבָרֶיךָ: חֻלְתִּי פִנְיֶךָ בְּכָל־לֵב
 59 חֲנִי כְּאִמְרֹתֶיךָ: חֲשַׁבְתִּי דְרָכֵי וְאַשִׁיבָה רַגְלִי אֶל־
 61 עִדּוֹתֶיךָ: חֲשִׁיתִי וְלֹא הִתְמַהֲמַחְתִּי לְשֹׁמֵר מִצְוֹתֶיךָ: חֲבִלִי
 62 רְשָׁעִים עוֹדֵנִי תוֹרַתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: חֲצוֹת־לַיְלָה אֲקוּם

- 26 איך האָב דערצעהלט וועגען מיינע וועגען און דו האָסט מיר געענטפערט,
 27 לעהרען מיר דייע געזעצען. ערקלעהר מיר דעם וועג פון דייע בע-
 28 פעהלען, איך וועל רעדען וועגען דייע וואונדער. מיין זעלע איז צור-
 29 נען פון טרויער, האַלט מיר אויף לויט דיין פערשפרעכען. נעהם פון מיר
 30 צו דעם פאַלשען וועג, בעשענק מיר מיט דיין תורה. אימער האָב איך
 דעם ריכטיגען וועג אויסערוועהלט ווען איך האָב זיך דייע רעכטע פּאָר-
 31 געשטעלט. איך האַלט זיך, גאָט, אן דייע ווארונגען, מאַך מיר ניט צו
 32 שאַנדע. איך וועל לויפּען אין וועג פון דייע בעפעהלען ווען דו וועסט
 33 ברייט מאַכען מיין האַרץ. ערקלעהר מיר גאָט, דעם וועג פון דייע געד-
 34 זעצען וועל איך איהם בעאַבאַכטען אויף יעדער טריט. גיעב מיר צו
 פערשטעהן וועל איך היטען דיין תורה, איך וועל איהר אָבְהִיטען מיט'ן
 35 גאַנצען האַרצען. פיהר מיר אויפ'ן שטעג פון דייע בעפעהלען, ווארום
 36 איך שטרעב נאָך איהם. ווענד מיין האַרץ צו דייע ווארונגען אָבער
 37 ניט צו נעלד פערדיענסט. ווענד אָב מיינע אויגען פון זעהן פאלש, לאָז
 38 מיר לעבען אין דייע וועגען. ערפיל דיין פערשפרעכען צו דיין קנעכט,
 39 ווי עס פאַסט פאַר דיין פירכטליכקייט. נעהם אַראָב די שאַנדע פאַר
 40 וועלכע איך שרעק זיך לויט דייע גוטע ריכטונגען. איך שטרעב דאָך
 41 נאָך דייע בעפעהלען, לאָז מיר לעבען אין דיין גערעכטיגקייט. זאָלען
 דייע גאַדען, א גאָט, קומען צו מיר, דיין הילפּע לויט דיין פערשפרעכען.
 42 אום איך זאָל קענען א וואָרט ענטפערען מיינע לעסטערער, ווארום איך
 43 טרוי אויף דייע ווערטער. נעהם ניט ארויס פון מיין מויל דעם זעהר
 44 ריכטיגען ווארט, ווארום אויף דייע רעכטע האָף איך, איך וועל אימער
 45 היטען דיין תורה — אייביג לאַנג, איך וועל נעהן אין גערוימיגקייט,
 46 ווייל איך שטרעב צו דייע בעפעהלען. איך וועל רעדען וועגען דייע
 47 ווארונגען אין געגענווארט פון קעניגע און ניט שעהמען זיך. איך וועל
 48 זיך אימער בעשעפטיגען מיט דייע בעפעהלען וועלכע איך ליעב. איך
 וועל אויסשרעקען מיינע הענד צו דייע בעפעהלען, וועלכע איך ליעב,
 49 און וועל רעדען וועגען דייע געזעצען. געדענק צו דיין קנעכט דאָס
 50 ווארט, אויף וועלכען דו האָסט מיר געלאָזען ווארטען. דאָס איז מיין
 טרייסט ווען איך בין אונטערדריקט, וואָס דיין ווארט בעלעכט מיר.
 51 די גאַטלאָזע האָבען פון מיר זעהר געלאַכט, איך האָב אָבער ניט אָבנט-
 52 טראָטען פון דיין תורה. איך האָב זיך דערמאָהנט, גאָט, אָן דייע
 געזעצען פון אַ מאָל און האָב זיך געטרייסט.
 53 אַ שוידער נעהמט מיר אָן פון די פערברעכערס וועלכע פערלאָזען דיין
 תורה.
 54 אַ געזאַנג זיינען ביי מיר דייע געזעצען אין די הייזער וואו איך וואוינ.
 55 איך דערמאָהן יעדער נאַכט דיין נאָמען, גאָט, און היט דיין תורה.
 56 דאָס איז מיר אַלץ געווען ווייל איך האָב בעאַבאַכטעט דייע בעפעהלען.
 57 אַ גאָט ! איך האָב בעשלאָסען אַז מיין טהייל איז צו היטען דייע ווער-
 טער.
 58 מיט'ן גאַנצען האַרצען האָב איך דיר געבעטען : „בעגנאָדיג מיר לויט
 דיין פערשפרעכען.“
 59 איך האָב בעטראַכט מיינע וועגען און צוריקגעקעהרט מיינע פיס צו דייע
 ווארונגען.
 60 איך האָב זיך געהיילט צו היטען דייע בעפעהלען, ניעמאַלס אָבגעלעגט.
 61 באַנדעם פערברעכער האָבען מיר ארומגערינגעלט, אָבער דיין תורה האָב
 איך ניט פאַרנעסען.
 62 האַלבע נאַכט שטעה איך אויף דאַנקען דיר פון דייע ריכטיגע אורטהייר-
 לען.

- 63 לְהוֹדוֹת לְךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה: חֵבֵר אֲנִי לְכָל־אֲשֶׁר
 64 יִרְאוּךָ וְלִשְׁמֹרֵי פִקּוּדֶיךָ: חֶסֶדְךָ יְהוָה מְלֵאָה הָאָרֶץ
 65 חֶקְךָ לְמוֹדֵנִי: טוֹב עָשִׂיתָ עִם־עַבְדְּךָ יְהוָה כִּדְבָרְךָ: טו
 66 טוֹב טַעַם וְדַעַת לְמוֹדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֵאֱמַנְתִּי: טַרֶם
 67 אֲעֲנֶה אֲנִי שׁוֹנֵן וְעַתָּה אִמְרַתְּךָ שְׂמַרְתִּי: טוֹב־אֶתְּךָ
 68 וּמְטִיב לְמוֹדֵנִי חֶקְךָ: טָפְלוּ עָלַי שָׂכָר וְדִים אֲנִי בְּכָל־
 69 לֵב | אֲצִר פִּקּוּדֶיךָ: טָפַשׁ בַּחֲלֵב לִבִּם אֲנִי תוֹרַתְךָ ע
 71 שֶׁעָשִׂיתִי: טוֹב־לִי כִי־עָנִיתִי לְמִצְוַת אֱלֹהֵי חֶקְךָ: טוֹב
 72 לִי תוֹרַת־פִּיךָ מְאֹלֵף וְהֵב וּבִסֵּר: יִדְּךָ עָשׂוּנִי וַיְבַוְנֵנִי
 74 הִבִּינֵנִי וְאֶל־מִדְּבַר מִצְוֹתֶיךָ: יִרְאוּךָ יִישָׁמְחוּ כִּי
 75 לְדַבְּרֶךָ יִחְלָתִי: יִדְעָתִי יְהוָה כִּי־צָדֵק מִשְׁפָּטֶיךָ וְאִמּוּנָה עה
 76 עֲנִיתָנִי: יִהְיֶנָּה חֶסֶדְךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרַתְךָ לְעַבְדְּךָ: יִבְאוּנִי
 77 רַחֲמֶיךָ וְאֶחֱיָה כִּי־תוֹרַתְךָ שֶׁעָשִׂיתִי: יִבְשׂוּ וְדִים כִּי־שָׂקָר
 78 עֲוֹנוֹנִי אֲנִי אֲשִׁיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ: יִשׁוּבוּ לִי יִרְאוּךָ וְיִדְעוּ עֲדַתְךָ: י9
 79 יִדְרֹלְכִי תָמִים בַּחֶקְךָ לְמִצְוַת לֹא אֲבוֹשׁ: פ
 81 לְתַשׁוּעַתְךָ נַפְשִׁי לְדַבְּרֶךָ יִחְלָתִי: כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרַתְךָ
 82 לֵאמֹר מָתַי תִּנְחַמְנִי: כִּי־יָדִיתִי כִּנְאוֹר בְּקִיטוֹר חֶקְךָ לֹא
 83 שָׁכַחְתִּי: כִּמְהֵרָא־יִמִּי־עַבְדְּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְּרַדְפִי מִשְׁפָּט: פ
 84 כְּרוּלֵי וְדִים שִׂיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְּתוֹרַתְךָ: כָּל־מִצְוֹתֶיךָ פד
 85 אִמּוּנָה שָׂקָר רַדְפוּנִי עֲוֹנֵנִי: כִּמְעַט כִּלְוֵנִי בָּאָרֶץ וְאֲנִי
 86 לֹא־עֹבֶבְתִי פִּקּוּדֶיךָ: כִּחֶסֶדְךָ חִינֵי וְאֲשַׁמְרֶה עֲדוֹת פִּיךָ: פ
 87 לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נֶצֶב בַּשָּׁמַיִם: לְךָ־יִדְרֹר אִמּוּנַתְךָ פ
 88 כּוֹנֵנֶת אָרֶץ וְתַעֲמֹד: לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הִפְלֵל
 89 עַבְדְּךָ: לֹלְכֵי תוֹרַתְךָ שֶׁעָשִׂיתִי אֲוֹ אֲבַדְתִּי בְּעֵנִי: לְעוֹלָם
 90 לֹא־אֲשַׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי־בָּם חִיִּיתִנִּי: לְךָ־אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי
 91 פִּקּוּדֶיךָ דְרָשְׁתִּי: לִי קִנּוּ רַשְׁעִים לְאִבְדֵנִי עֲדַתְךָ אֶתְבַּוְנֵנִי: צה
 92 לְכָל־תְּבִלָּה רְאִיתִי קִזְן רַחֲבָה מִצְוֹתֶיךָ מֵאֹד: מ
 93 אֶהְבְּתִי

- 63 איך בין בעפריינדעט מיט אלע וואָס פירכטען דיר און וואָס היטען דיינע
 64 בעפעהלען. מיט דיין גנאָרע, גאָט, איז פול דאָס לאַנד, לעהרען מיר
 65 דיינע געזעצען. גוטס האָסטו, גאָט, געטהאָן מיט דיין קנעכט לויט דיין
 66 פערשפרעכען. אַ גוטען געשמאַק און אנערקענונג לעהרען מיר, וואָרום
 67 איך גלויב אין דיינע בעפעהלען. איידער איך האָב געליטען פֿלעג איך
 68 מאַכען אַ פערזעהונג, אָבער יעצט היט איך דיין וואָרט. גוט ביזטו און
 69 טהוּסט גוטעס, לעהרען מיר דיינע געזעצען. די גאָטלאָזע האָבען אויף
 מיר אויסגעטראַכט ליגענס, אָבער איך בעאַכאָכטע דיינע געזעצען מיט'ן
 70 גאַנצען האַרצען. זייער האַרץ איז געפיהללאָז ווי פעטס, איך אָבער בין
 71 בעשעפטיגט מיט דיין תורה. איך נעהם אָן פאר גוט ווען איך ווער גע-
 72 פייניגט אום צו לעהרנען דיינע געזעצען. די לעהרע פון דיין מויל איז
 73 ביי מיר בעסער פאר טויווענדער אין גאָלד אָדער זילבער. דיינע הענד
 האָבען מיר בעשאַפען און צו אַ שטאַנד געבראַכט, גיעב מיר צו פערשטעהן
 74 ווי איך זאָל לעהרנען דיינע בעפעהלען. ווען עס זעהען מיר די וואָס
 פירכטען דיר, פרעהען זיי זיך; ווייל איך האָף אויף דיין וואָרט.
 75 איך ווייס, גאָט, אַז דיין אורטהייל איז ריכטיג; איך גלויב זאָגאר ווען
 76 דו פייניגסט מיר. זאָל דיין גנאָרע זיין צו טרייסטען מיר, לויט דיין
 77 פערשפרעכען צו דיין קנעכט. זאָל אויף מיר קומען דיין מיטלייד און
 78 איך זאָל לעבען, וואָרום נאָר דיין תורה איז מיין בעשעפטיגונג. זאָלען
 פארשעהמט ווערען די פארברעכער וועלכע האָבען מיר אונשולדיגעהייד
 79 געערגערט—איך וועל אימער רעדען וועגען דיינע געזעצען. צו מיר ווע-
 לען קומען די וואָס פירכטען דיר און וואָס פערשטעהען דיינע וואָרטונגען.
 80 מיין האַרץ וועט אין גאַנצען איבערגעגעבען זיין צו דיינע געזעצען, אום
 81 איך זאָל ניט פערשעהמט ווערען. מיין זעלעלע שמאַכטעט נאָך דיין
 82 הילף, נאָך דיין וואָרט האָף איך. מייע אַויגען קוקען אויס נאָך דיין
 83 דיין וואָרט, ד. ה. ווען וועסטו מיר טרייסטען? זאָגאר ווען איך בין
 געווען (איינגעפרעסט) ווי דאַמפּף אין אַ לאַגעל, האָב איך דיינע געזעצען
 84 ניט פאַרגעסען. ווי לאַנג וועט דיין קנעכט לעבען? ווען וועסטו פאַרטיג
 85 מאַכען דעם אורטהייל פון מייע פערפאַלגער? די גאָטלאָזע האָבען
 פאר מיר גריבער געגראָבען, די וועלכע האַנדלען ניט לויט דיין תורה.
 86 אלע בעפעהלען דיינע זיינען ריכטיג; העלף מיר פון די וועלכע פער-
 87 פאַלגען מיר אונשולדיגעהייד. זיי האָבען מיר שיעור ניט אומגע-
 בראַכט אין לאַנד, איך האָב אָבער ניט פאַרלאָזען דיינע בעפעהלען.
 88 לויט דיין גנאָרע לאָז מיר לעבען, אום איך זאָל אָבחיטען די וואָרטונגען
 89 פון דיין מויל. דיין וואָרט, הימלישער גאָט, עקזיסטירט אימער.
 90 דיין דויערהאַפטיגקייט איז אויף דורידורות, זינט דו האָסט פעטס גע-
 מאַכט די ערד אז זי זאָל קענען שטעהען.
 91 אין דיין איינאַרדנונג זיינען זיי (הימעל און ערד) פערבליעבען ביז היינט,
 ווי אלע קנעכט דיינע.
 92 ווען ניט דיין תורה וואָלט מיר ערפרעהען, וואָלט איך שוין לאַנג פער-
 לאָרען געוואָרען אין אַרמוטה.
 93 איך וועל ניטמאָלס פערגעסען דיינע בעפעהלען, וואָרום מיט זיי האָסטו
 מיר בעלעבט.
 94 איך געהער צו דיר! העלף מיר ווייל איך זוך דיינע געזעצען.
 95 די פערברעכער האָבען זיך געציעלט אויף מיר, אונטערצוברענגען מיר;
 איך האָב אָבער בעטראַכט דיינע וואָרטונגען.
 96 איך האָב געזעהען אז יעדער פערלאַנג האָט אַ ענדע, אָבער דיין בעפעהלע-
 איז ענדלאָז.
 97 ווי ליעב איז דיין תורה! אימער איז זי מיין געשפרעך!

- 98 אֶתְּבִי תוֹרַתְךָ כָּל־הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי: מֵאִיבֵי תַחֲבֻמֵּי
- 99 מִצּוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא־לִי: מִכָּל־מַלְמְדֵי הַשִּׁבְלֹתַי כִּי
- ק עֲדוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִּי: מוֹקְנִים אֶתְּבוֹנֵן כִּי פִקְדוֹתֶיךָ נִצְרַתִּי:
- 101 מִכָּל־אֶרֶח רַע כָּל־אֵתִי רִגְלִי לְמַעַן אֲשַׁמְרֵךְ דְּבָרְךָ:
- 102 מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא־סָרְתִי כִּי־אֶתָּה הוֹרַתְנִי: מִדֶּם־נִמְלָצִי לַחֲבִי
- 103 אִמְרַתְךָ מִדְּבַשׁ לִפִּי: מִפִּקְדוֹתֶיךָ אֶתְּבוֹנֵן עַל־כֵּן שָׁנֵאתִי/
- קה כָּל־אֶרֶח שִׁקְרָה: נִרְ־לִרְגְלִי דְּבָרְךָ וְאוֹר לְנִתְיָבְתִּי:
- 106 נִשְׁבַּעְתִּי וְאַקְיָמָה לְשֹׁמֵר מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה: נַעֲנִיתִי עַד־
- 107 מְאֹד יְהוָה תִּנְנִי כִדְבָרְךָ: נִדְבּוֹת פִּי רַצְהֵנָּה יְהוָה
- 109 וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמִדְּנִי: נַפְשִׁי בִכְפִי תִמִּיד וְתוֹרַתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:
- קן נִתְּנוּ רִשְׁעִים פֶּתַח לִי וּמִפִּקְדוֹתֶיךָ לֹא תָעִיתִי: נִתְּלֵתִי עֲדוֹתֶיךָ
- 111 לְעוֹלָם כִּי־שָׁשׂוֹן לִבִּי הִמָּה: נַמְיִתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֲקֶיךָ
- 112 לְעוֹלָם עֲקֹב: סַעֲפִים שָׁנֵאתִי וְתוֹרַתְךָ אֶהְבֵּתִי:
- 113 סִתְּרִי וּמִנֵּי אֶתָּה לְדְבָרְךָ יִחַלְתִּי: סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרַעִים
- קטו וְאַצְרֵה מִצַּנֹּת אֱלֹהֵי: סִמְכֵנִי כְּאִמְרַתְךָ וְאַחִיָּה וְאַל־
- 116 תִּבְשִׁינִי מִשִּׁבְרֵי: סַעֲדֵנִי וְאוֹשַׁעַה וְאוֹשַׁעַה בַּחֲקֶיךָ תִמִּיד:
- 117 סְלִית כָּל־שׁוֹנִים מִחֲקֶיךָ כִּי־שִׁקְרָה תִרְמִיתֵם: סִינִים
- 118 קב הַשְּׁבֶתָה כָּל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ לִכֵּן אֶתְּבִי עֲדוֹתֶיךָ: סִמְר
- 121 מִפִּחְדֶיךָ בְּשָׂרֵי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יִרְאֵתִי: עֲשִׂיתִי מִשְׁפָּט
- 122 וְצַדִּיק בְּלִתְּנִיחֵנִי לְעֹשְׂקֵי: עָרַב עֲבָדֶיךָ לְטוֹב אֶל־יַעֲשֻׁקֵי
- 123 זָרִים: עֵינֵי כָּל־יִשׁוּעָתֶיךָ וּלְאִמְרַת צְדָקָה: עֲשֵׂה עִם־
- 124 קכה עֲבָדֶיךָ כַּחֲסִדֶיךָ וְחֲקֶיךָ לְמִדְּנִי: עֲבָדֶיךָ־אֲנִי הִבִּינִי וְאַדְעָה
- 126 עֲדוֹתֶיךָ: עֵת לַעֲשׂוֹת לִיהוָה הִפְרוּ תוֹרַתְךָ: עַל־כֵּן
- 127 אֶתְּבִי מִצּוֹתֶיךָ מוֹתֵב וּמִפֶּן: עַל־כֵּן/ כָּל־פִּקְדוֹי כָּל־
- 128 יִשְׂרָאֵל כָּל־אֶרֶח שִׁקְרָה שָׁנֵאתִי: פְּלֹאוֹת עֲדוֹתֶיךָ
- קל עַל־כֵּן נִצְרַתֵם נַפְשֵׁי: פִּתְחֵדְבָרְךָ יְאִיר מִבֵּין פִּתְיִים:
- 131 פִּי פִּעֲרֵתִי וְאוֹשַׁאֲפָה כִּי לְמִצּוֹתֶיךָ יֶאֱבִתִּי: פְּגַה־אֵלֶי/
- 132

(חנני)

- 98 דיינע בעפעהלע מאכען מיר קליעגער פון מיינע פיינד; אימער איז זי מיט
 99 מיר. פון אלע מיינע לעהרערס בין איך צום פערשטאנד געקומען אז מיינ
 100 ריידען דארף זיין נאָר וועגען דייןע ווארנונגען. איך בין פערשטענדיגער
 101 פאר די עלטסטע ווען איך היט אָב דייןע בעפעהלען. פון יעדער שלעכ־
 טען וועג האָבען מיינע פים געווייכט, אום איך זאָל קענען היטען דיין
 102 ווארט. פון דייןע רעכטע האָב איך ניט אָנגעקעהרט, לויט ווי דו
 103 האָסט מיר געלעהרענט. דיין ווארט איז אָנגענעהם מיינ גומען מעהר
 104 אַלס האָניג צו מיינ מויל. פון דייןע בעפעהלע ווער איך פערנינפטיג,
 105 דארום האם איך יעדער פאלשען וועג. דיין ווארט איז א ליכט פאר
 106 מיינ יעדער טריט, א בעלייכטונג פאר מיינ שטעג. איך האָב געשוואָר
 רען צו היטען דייןע גערעכטיגע רעכטע, און איך וועל דאָס ערפילען.
 107 איך בין זעהר געדריקט; האַלט מיר ביין לעבען, אָ נאָט, לויט דיין פער־
 108 שפרעכען. זאָל דיר אָנגענעהם זיין, נאָט, מיינ מינדליכער אָפּפער און
 109 לעהרען מיר דייןע רעכטע. מיינ לעבען איז אימער אין געפאהר און דיין
 110 תורה פארנעם איך ניט. די פערברעכערס האָבען מיר אונטערגעלעגט
 א נעץ און איך האָב ניט איבערגעטראָטען פון דייןע בעפעהלען.
 111 אַלס ציערונג האָב איך אימער געהאַלטען דייןע ווארנונגען, ווייל זיי
 112 זיינען די פרייד פון מיינ הארצען. אימער האָב איך גענייגט מיינ הארץ
 113 צו טהאָן אין יעדער טריט דייןע געזעצען. צווייזייטיגקייט האם איך,
 114 אָבער דיין תורה לייעב איך. דו ביזט מיינ פערבאָרגעניס און מיינ שוין,
 115 איך האָף צו דיין ווארט. ווייכט פון מיר, פערברעכערס! איך וויל
 116 אָבהיטען מיינ נאָט'ס בעפעהלען. שטיץ מיר לויט דיין פערשפרעכען,
 אום איך זאָל לעבען; לאָז מיר ניט פארשעהמט ווערען פון האָפּנונג.
 117 אונטערשטיץ מיר אום איך זאָל געהאַלפען ווערען, און אימער בעשעפ־
 118 טיגען זיך מיט דיין תורה. דו האָסט צוטראָטען אַלע די וועלכע ווייכען
 119 פון דייןע געזעצען, נוצלאָז איז זייער פאלשקייט. ווי אָבפאל שאַפּסטו
 אָב אַלע שלעכטע פון לאַנד, דערפאר לייעב איך דייןע ווארנונגען.
 120 אויס שרעק פאר דיר שוידערט מיר מיינ לייב; איך בין אויך אין שרעק
 פאר דיין אורטהייל.
 121 איך האָב געטהאָן רעכט און גערעכטיגקייט, לאָז מיר ניט איבער ביי
 מיינע רויבערס.
 122 מאַך זיכער דיין קעכט אין גוטעס, אום די נאָטלאָזע זאָלען מיר ניט
 קענען רויבען.
 123 מיינע אויגען קוקען אויס צו דיין הילף און צו דיין ריכטיגען וואָרט.
 124 טהו מיט דיין קעכט לויט דיין גנאדע און לעהרען מיר דייןע געזעצען.
 125 דיין קעכט בין איך בעלעהר מיר, אום איך זאָל פערשטעהן דייןע וואר־
 נונגען.
 126 עס איז אַ צייט פון טהעטיגקייט פאר נאָט — זיי האָבען געבראָכען
 דיין תורה.
 127 איך לייעב ריכטיג דייןע בעפעהלען, מעהר אַלס די בעסטע נאָלד.
 128 דארום איז מיינ גאַנצער אויסקוק אויף אַלע געזעצען — יעדער פאַל־
 שען וועג האם איך.
 129 וואונדערפאַל זיינען דייןע ווארנונגען דערפאר היט זיי אָב מיינ זעלע.
 130 דער אָנפאַנג פון דייןע רייד מאַכט ליכטיג, ער מאַכט פערשטענדיג די
 נאָרען.
 131 מיינ מויל האָב איך ברייט געעפּענט און איך שלינג, ווארום איך שטרעב
 צו דייןע בעפעהלען.
 132 ווענדע זיך צו מיר און בעשענק מיר, זיי עס פאסט פאַר די וואָס ליעריי־
 דיין נאָמען.

- 133 וְחַנְּנִי כַּמִּשְׁפָּט לְאַהֲבֵי שְׁמֶךָ: פְּעָמֵי הַכֶּן בְּאַמְרֹתֶיךָ וְאַל־
 134 תִּשְׁלַט־בִּי כָּל־אֵוֶן: פָּדֵנִי מֵעֶשֶׂק אָדָם וְאַשְׁמְרֵה פְּקוּדֶיךָ:
 135 בְּיָדְךָ הָאָרֶץ בַּעֲבֻרֶךָ וְלִמְדֵנִי אֶת־חֻקֶּיךָ: פְּלִגְי־מִים יִרְדּוּ קלה
 136 עֵינַי עַל לֹא־שֹׁמְרוֹ תוֹרֹתֶיךָ: צַדִּיק אֶתָּה יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל
 137 מִשְׁפָּטֶיךָ: צְוִיתָ צֶדֶק עֲדוֹתֶיךָ וְאִמּוּנָה מְאֹד: צִמְתַּתֵּנִי
 138 קִנְיַתִּי כִּי־שָׁכַחְתִּי דְבָרֶיךָ צָרִי: צְרוּפָה אִמְרֹתֶיךָ מְאֹד קמ
 139 וְעִבְרָתְךָ אֶהְבֶּה: צָעִיר אֲנִי וּנְבוּנָה פְּקוּדֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: 141
 142 צַדִּיקְתֶּךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרֹתֶיךָ אֱמֶת: צְרוּי־מִצּוֹק מִצְּאֵנִי
 143 מִצּוֹתֶיךָ שִׁעֲשֻׁעֵי: צֶדֶק עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הִבִּינֵנִי וְאַחֲרָה: 144
 145 קִרְאתִי בְּכָל־לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חַסְדּוֹךָ אֲצַרֶה: קִרְאתֶיךָ קמה
 146 הוֹשִׁיעֵנִי וְאַשְׁמְרֵה עֲדוֹתֶיךָ: קִנְיַתִּי בְּנִשְׁפָּה וְאַשׁוּעָה
 147 לְדַבְּרוֹךְ יַחֲלֹתִי: קִדְּמוּ עֵינַי אֲשֶׁמְרוֹת לְשִׁיחַ בְּאַמְרֹתֶיךָ: 148
 149 קוֹלִי שָׁמְעָה כַּחֲסֵדֶךָ יְהוָה כַּמִּשְׁפָּט חֲנִינִי: קָרַבְתִּי רִדְפֵי קנ
 150 וּפְהַ מִתּוֹרֹתֶיךָ רַחֲמוּ: קָרַב אֶתָּה יְהוָה וְכָל־מִצְוֹתֶיךָ
 151 אֱמֶת: רַדְּמֵנִי מֵעֲדוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יִסְדָּתֶם: 152
 153 רְאֵה־עֵינַי וְחַלְצֵנִי כִּי־תוֹרֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: רִיבָה רִיבֵי
 154 וּנְאֻלֵנִי לְאַמְרֹתֶיךָ חֲנִינִי: רַחֲמוּ מְרֻשְׁעִים יִשׁוּעָה כִּי־חֻקֶּיךָ קנה
 155 לֹא רָדְשׁוּ: רַחֲמוּ רַבִּים יְהוָה כַּמִּשְׁפָּט חֲנִינִי: רַבִּים
 156 רִדְפֵי וְצָרִי מֵעֲדוֹתֶיךָ לֹא נִטִּיתִי: רְאִיתִי בְּגִדִים וְאַתְקוֹטְטָה
 157 אֲשֶׁר אִמְרֹתֶיךָ לֹא שָׁמְרוּ: רְאֵה כִּי־פְקוּדֶיךָ אֶהְבֵּתִי
 158 יְהוָה כַּחֲסֵדֶךָ חֲנִינִי: רֵאשֵׁי־בְרֹךְ אֱמֶת וְלְעוֹלָם כָּל־ קס
 159 מִשְׁפָּט צַדִּיק: שָׂרִים רִדְפוּנִי חָנּוּן וּמִדְּבָרֶיךָ פָּתוּד
 160 לְבִי: שֵׁשׁ אֲנִי עַל־אַמְרֹתֶיךָ כְּמוֹצֵא שְׁלָל רַב: שִׁקְרָה
 161 שָׁנֵאתִי וְאַתְעַבֶּה תוֹרֹתֶיךָ אֶהְבֵּתִי: שִׁבְעַ בַּיּוֹם הִלַּלְתֶּיךָ
 162 עַל מִשְׁפָּטֶיךָ צַדִּיק: שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרֹתֶיךָ וְאֵין לְמוֹקֶסֶה
 163 מִכְּשׁוֹל: שִׁבְרַתִּי לִישׁוּעָתֶךָ יְהוָה וּמִצּוֹתֶיךָ עֲשִׂיתִי: שְׁמְרֵה
 164 גַּפְשִׁי עֲדוֹתֶיךָ וְאַהֲבֵם מְאֹד: שְׁמַרְתִּי פְּקוּדֶיךָ וְעֲדוֹתֶיךָ כִּי
 165 כָּל־

- 133 בעפעסטויג מיינע טריט מיט דיין וואָרט, אום קיין אונרעכט זאָל מיר ניט
 134 איבערוועלטניגען. בעפריי מיר פון מענשען וואָס רויבען, אום איך זאָל
 135 קענען היטען דיניע בעפעהלען. מאָך לייכטען דיין געזיכט צו דיין
 136 קנעכט און לעהרען מיר דיניע געזעצען. טייכען וואסער האָבען אויס-
 געגאָסען מיינע אויגען איבער די וועלכע היטען ניט דיין תורה.
 137 אימער ביזטו, נאָט, גערעכט; אויך דיין אורטהייל איז ריכטיג.
 138 אַלעס וואָס דו האָסט בעפאָהלען איז ריכטיג, אויך דיניע ווארנונגען זיי-
 139 נען זעהר דויערהאפטיג. מיין אויפרעגונג אויף מיינע בעדריקער
 וועלכע האָבען פארגעסען דיניע ווערטער- האָט מיר פערניכטעט.
 140 דיין וואָרט איז זעהר געלייטערט, און דיין קנעכט לייעבט עס.
 141 אַבוואָהל איך בין יונג און פערזאכטעט, אָבער דיניע בעפעהלען פארגעס
 142 איך ניט. דיין גערעכטיגקייט איז אימער ריכטיג און דיין תורה —
 143 וואהרהייט. ווען עס טרעפט מיר נויטה און בעדריקונג זיינען דיניע
 144 בעפעהלען מיין פרייד. דיניע ווארנונגען זיינען אימער ריכטיג, בע-
 145 לעהר מיר אום איך זאָל לעבען. איך רוף מיט'ן נאָנצען הארצען:
 146 „ענטפער מיר, נאָט! איך וועל היטען דיניע געזעצען.“ איך האָב צו
 דיר גערופען: „העלף מיר, און איך וועל היטען דיניע ווארנונגען.“
 147 איך שטעה אויף פרייה, אַז עס איז נאָך טונקעל, און בעט; צו דיניע
 148 ווערטער האָף איך. מיינע אויגען עפענען זיך פרייה, אין די נאכט-
 149 טהיילען, אום צו ריידען וועגען דיניע געזעצען. הער מיין שטימע,
 נאָט, לויט דיין גנאדע; נאָך דיניע רעכטע, האלט מיר ביי מיין לעבען.
 150 עס שטרייטען (מיט מיר) די וועלכע לויפען נאָך בעטרוג און זיינען
 151 ווייט פון דיין תורה. דו, נאָט, ביזט נאָהענט און אַלע דיניע בעפע-
 152 לען זיינען וואהרהייט. פון לאַנג קען איך דיניע ווארנונגען, וועלכע
 153 דו האָסט אויף אייביג געגרינדעט. בעטראכט מיין בעדריקונג און
 154 שטרייט מיר; ווארום דיין תורה פארגעס איך ניט. שטרייט מיט
 מיין שטרייטער און בעפריי מיר; צוליעב דיין ווארט בעלעב מיר.
 155 די הילף איז ווייט פון די פערברעכער, ווייל זיי אַכטען ניט דיניע גע-
 156 זעצען. דיניע מיטלייד, נאָט, זיינען גרויס; לאָז מיר לעבען לויט
 157 דיניע רעכטע. מיינע פערפאָלגער און בעדריקער זיינען פיעל,
 אָבער איך האָב ניט אַכגעווייכט פון דיניע ווארנונגען.
 158 ווען איך דערזעה טריילאָזע ווער איך אויפגערעגט פאר וואָס זיי היטען
 ניט דיין וואָרט.
 159 זעה, נאָט, ווי איך לייעב דיניע בעפעהלען; לאָז מיר לעבען לויט דיין
 גנאדע.
 160 דיין ערהאבענער וואָרט איז ריכטיג, אייביג איז יעדער ריכטיגער אור-
 טהייל דיניער.
 161 ווען פירשטען האָבען מיר פערפאָלגט אָהן א אורזאכע האָט זיך מיין
 הארץ געשראָקען פאר דיניע רייד.
 162 איך בין פרעהליך מיט דיניע רייד ווי דער וואָס געפינט א גרויסען רויב.
 163 לייענען האס איך און פערזאנווירדיג, דיין תורה אָבער לייעב איך.
 164 זיעבען כּוֹאֵל אַ טאָג לויב איך דיר פאר דיניע ריכטיגע אורטהיילען.
 165 פיעל פריעדען צו די וועלכע לייעבען דיין תורה, זיי האָבען קיין שטרויכ-
 לונג.
 166 איך האָב אימער געהאַפט צו דיין הילף, נאָט, ווען איך האָב געטהאָן
 דיניע בעפעהלען.
 167 מיין זעלעלע האָט אַכגעווייכט דיניע ווארנונגען און איך לייעב זיי זעהר.
 168 איך האָב אַכגעווייכט דיניע בעפעהלען און ווארנונגען, ווארום אַלע מיינע
 וועגען זיינען דיר בעוואוסט.

169 כְּלִדְרֵכֵי נְגִידָה: תִּקְרַב רִנָּתִי לִפְנֵיךָ יְהוָה כְּדַבְרֶךָ
 קע
 171 הַבִּינֵנִי: תָּבוֹא תַחֲנוּנֵי לִפְנֵיךָ כְּאִמְרֹתֶיךָ הַצִּילֵנִי: תִּבְעֶנּוּהָ
 172 שֹׁפְתֵי תְהַלְלָה כִּי תִלְמְדֵנִי חֲקִיךָ: תַעַן לְשׁוֹנֵי אִמְרֹתֶיךָ כִּי
 173 כְּלִמְצוֹתֶיךָ צָדֵק: תְּהַדִּירֶךָ לְעֹזֵנִי כִּי פִקֹּדֶיךָ בַּחֲרַתִּי:
 174 תִּאֲבֹתִי לִישׁוּעָתֶךָ יְהוָה וְתוֹרֹתֶיךָ שִׁעֲשָׁעֵנִי: תַּחֲרִיבֵנִי
 קעה
 176 וְתַהַלְלֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעֲזֹרֵנִי: תִּלְעִיתִי בְּשֵׁה אֲבֵר בִּקְשׁ
 עֲבֹדֶיךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:

Psal. CXX. קב

קב

2 א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל־יְהוָה בְּצִרְתָּהּ לִי כָרְאתִי וַיַּעֲנֵנִי: יְהוָה
 3 הַצִּילָה גַפְשִׁי מִשֹּׁפֵת־שֶׁקֶר מִלְשׁוֹן רַמְיָה: מִהִיתָן לִךְ
 4 וּמִהִי־יִסֹּף לִךְ לְשׁוֹן רַמְיָה: חֲצִי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גַּחְלֵי
 ה רִתְמִים: אִוְיָה־לִּי כִּי־גִרְתִּי מִשָּׁךְ שְׁכַנְתִּי עִם־אֱהָלֵי קִדְרָ:
 6 רַבַּת שְׁכֵנֵיה־לָּהּ גַפְשִׁי עִם שׁוֹנֵי שָׁלוֹם: אֲנִי־שָׁלוֹם וְכִי
 7 אֲדַבֵּר הַמָּה לַמַּלְחָמָה:

Psal. CXXI. קכא

קכא

א שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל־הַרְרִים מֵאֵן יָבֹא עֲזָרִי:
 2 עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֶל־יִתֵּן לַמוֹט רִגְלֶיךָ
 3 אֶל־יָנוֹם שֹׁמְרֶיךָ: הַנֶּהָה לֹא־יָנוֹם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:
 ה יְהוָה שׁוֹמֵרֶיךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ
 6 לֹא־יַכְּכָה וַיְרַח בַּלַּיְלָה: יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־רָע וְשׁוֹמֵר
 7 אֶת־נַפְשֶׁךָ: יְהוָה יִשְׁמַר־צִאתֶךָ וּבֹאֶיךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

Psal. CXXII. קכב

קכב

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שִׁמְחֵתִי בְּאִמְרִים לִי בֵּית יְהוָה גִּלְדִּי:
 2 עֲמֻדוֹת הַנָּיִ רִגְלֵינוּ בְּשַׁעֲרֶיךָ יְרוּשָׁלָּם: יְרוּשָׁלָּם הַבְּנוּיָה
 3 כְּעִיר שֶׁהִבְרָה־לָּהּ יַחֲדוּ: שֵׁשׁ עָלוּ שְׁבָטִים שְׁבַט־יְהוּדָה
 ה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה: כִּי שָׁמָּה יֵשְׁבוּ
 6 כְּסָאוֹת לְמִשְׁפַּט כְּסֵאֵת לְבֵית דֹּד: שְׂאֵלוּ שָׁלוֹם יְרוּשָׁלָּם
 יִשְׁלִי

- 169 נָאָהֶנֶט זאָל מיין געזאָנג זיין צו דיר, גאָט, קומען; מאָך מיר פֿער־שטענדיג לויט דיין פֿערשפרעכען.
- 170 זאָל מיין געבעט קומען ביז דיר; רעטע מיר לויט דיין וואָרט.
- 171 מיניע ליפֿען וועלען אויסדריקען אַ לויב ליעד, ווען דו וועסט מיר לעהר־נען דייןע געזעצען.
- 172 מיין צונג וועט ענטפֿערען אויף יעדער וואָרט דינעם אַז אַלע בעפעהלען דייןע זיינען ריכטיג.
- 173 זאָל זיין דיין האַנד מיר צו העלפֿען, ווייל איך האָב אויסערוועהלט דייןע בעפעהלען.
- 174 איך האָב פֿערלאַנגט דיין הילף, גאָט; דיין תורה אָבער איז מיין טרייסט.
- 175 זאָל נאָר מיין זעלע לעבען וועט זי דיר ריהמען; זאָלען מיר נאָר העל־פען דייןע רעכטע.
- 176 ווען איך האָב פֿעראירט ווי אַ פֿערבלאָנדרושעטע שעפֿס, זוך אויף דיין קנעכט, ווייל איך האָב ניט פֿארגעסען דייןע בעפעהלען.

קאָפיטעל קב

- 1 אַ שטופֿענגעזאָנג. ווען איך בין אין נויטה, רופֿ איך צו גאָט און ער ענטפֿערט מיר.
- 2 גאָט! רעטע מיין זעלע פֿון פֿאַלשע ליפֿען פֿון אַ בעטריגערישען צונג.
- 3 וואָס קען דיר געבען און וואָס קען דיר איינברענגען אַ בעטריגערישע צונג?
- 4 — געשאַרפטע העלדענפֿיילען מיט אַ וואכהאלדער־קויהלען.
- 5 וועה מיר! איך דארף וואוינען אין משך; נָאָהֶנֶט וואוינען ביי די געצעלמען פֿון קדר.
- 6 פֿיעל האָב איך שוין צוזאַמען געוואוינט מיט די האַסער פֿון פֿריערען!
- 7 איך בין אימער פֿרעהליך, ווי איך נעהם רעדען זיינען זיי פֿאר קריעג.

קאָפיטעל קכא

- 1 אַ ליעד געהענדיג אויף די טרעפֿ. איך הויב אויף מיניע אויגען צו די בערג — פֿון וואַנען וועט מיין הילף קומען?
- 2 — מיין הילף איז פֿון גאָט, דער בעשעפֿער פֿון הימעל און ערד.
- 3 ער וועט ניט דערלאָזען דיין פֿוס וואַנקען — עס דרעמעלט ניט דיין הי־טער!
- 4 עס דרעמעלט ניט און שלאָפֿט ניט דער היטער פֿון ישראל.
- 5 גאָט איז דיין היטער, גאָט איז ווי דיין שאַטען ביי דיין רעכטע האַנד.
- 6 די זונג וועט דיר ניט שלאָגען ביי טאָג און די לבנה ביי נאַכט.
- 7 גאָט וועט דיר אויסהיטען פֿון אל־דאָס־שלעכטס — ער זעלכט וועט דיר היטען.
- 8 גאָט וועט דיר היטען ארויסגעהענדיג און אריינקומענדיג, פֿון יעצט ביז אייביג.

קאָפיטעל קכב

- 1 דוד'ס אַ שטופֿענגעזאָנג, איך פֿרעה זיך מיט די וואָס זאָגען צו מיר: „לאָמיר געהן אין גאָט'ס הויז“.
- 2 אונזערע פֿוסגעהער פֿלעגען זיך אָבשטעלען אין דייןע טהויערען, ירושלים!
- 3 די געבויטע ירושלים איז ווי אַ שטאָרט וואו אַלע האָבען זיך פֿערזאמעלט.
- 4 אין וועלכע עס זיינען צונויפגעקומען די שבטים, גאָט'ס שבטים, דער ציערונג פֿאר ישראל — אום צו דאַנקען גאָט'ס נאָמען.
- 5 ווארום דאָרטען זיצט מען אויף די ריכטערשטולען — די טהראָנען פֿון דוד'ס הויז.
- 6 ווינשט פֿריעדען צו ירושלים; „רוּחַ זאָלען האָבען אַלע פֿריינדע דייןע!“

יִשְׁלִי אֶהְבִּיד: יְהִי־שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: 7
 לְמַעַן אֲתִי וְרַעִי אֲדַבְּרֶה־נָּא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית־יְהוָה 8
 אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ: 9

קבג

PSAL. CXXIII. קבג

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל־יְיָ נִשְׁאֲתִי אֶת־עֵינַי הַיּוֹשְׁבֵי בַשָּׁמַיִם: *
 הִנֵּה כְּעֵינַי עֹבְרִים אֶל־יָד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינַי שֹׁפְחָה אֶל־יָד 2
 גְּבַרְתָּהּ כִּן עֵינַי אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחַנְנוּ: חֲנֹנוּ יְהוָה 3
 חֲנֹנוּ כִּי־רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹ: רַב־תְּ שָׁבַעְתָּ־לָהּ נַפְשֵׁנוּ הַלְעַג 4
 הַשְּׂאֲנָנִים הַבּוֹז לְנַאֲיוֹנִים:

קכד

PSAL. CXXIV. קכד

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לִילֵי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ יְאֹמֵר־נָא *
 יִשְׂרָאֵל: לֹא־יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עַלְנוּ אָדָם: אֲנִי 2
 חַיִּים בְּלַעֲנוּ בַחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ: אֲנִי הַמַּיִם שִׁטְפוּנִי נַחֲלָה 3
 עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ: אֲנִי עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַחַיִּדוֹנִים: ה
 בְּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא נִחַנְנוּ מִרַף לְשִׁנְיָהם: נַפְשֵׁנוּ כַצַּפּוֹר 6
 נִמְלְטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים הַפֶּחַ לְשֹׁכֵר וְאַנְחֵנוּ נִמְלְטָנוּ: עוֹרְנוּ 7
 בַּשֵּׁם יְהוָה לַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

קכה

PSAL. CXXV. קכה

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּטָחוּם בַּיהוָה בְּהַר־צִיּוֹן לֹא־יִמוּט *
 לְעוֹלָם יֵשֵׁב: יְרוּשָׁלַם הַרִים סְבִיב לָהּ וַיהוָה סְבִיב 2
 לְעַמּוֹ מְעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: כִּי לֹא יִנּוּחַ שִׁבְט הַרְשָׁע עָלָי 3
 טוֹבֵל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא־יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים | בַּעֲוֹלָתָהּ
 יְדִיהֶם: הַיְטִיבָה יְהוָה לַטּוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם: 4
 וְהַמַּיִם עָקְלְקְלוּתָם וְיֹלִכֶם יְהוָה אֶת־פְּעָלֵי הָאָוֶן שְׁלוֹם ה
 עַל־יִשְׂרָאֵל:

קכו

PSAL. CXXVI. קכו

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְהוָה אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הֲזִינוּ בְּחִלְמִים: *

7 פרידען זאל זיין ביי דייענע פעסטונגען און רוהע — אין דייענע פאראסטען.
 8 צוליעב מיינע ברידער און פריינד וועל איך וועגען דיר נור פרידען ריידען.
 9 צוליעב דאס הויז פון עוויגען נאָט אונזערען וועל איך דיר נאָר נומעס ווינשען.

קאפיטעל קכג

1 אַ שטופענגעזאנג. צו דיר, הימעל זיצער, הויב איך אויף מיינע אויגען.
 2 אזוי ווי די קנעכט קוקען אויף די האַנד פון זייערע העררען, ווי עס קוקט
 די דיענסט אויפ'ן האַנד פון איהר ווירטהיין — אזוי קוקען אונזערע אוי-
 גען צום עוויגען נאָט אונזערען, ביז ער וועט אונז בעגנאדיגען.
 3 בעגנאדיג אונז, נאָט ; בעגנאדיג אונז ! מיר זיינען שוין גענוג זאט
 געוואָרען מיט פּעראַכטונג.
 4 גענוג איז אונזער זעלע זאט געוואָרען מיט שפּאַט פון די זאָרגלאָזע,
 מיט די פּעראַכטונג פון די שטאַלצע.

קאפיטעל קכד

1 דוד'ס אַ שטופענגעזאנג. ווען ניט נאָט וואָלט מיט אונז געווען — זאָנט
 זיך ישראל —
 2 ווען ניט נאָט וואָלט מיט אונז געווען, ווען מענשען שטעלען זיך קעגען
 אונז,
 3 וואָלט מען אונז שוין לאַנג איינגעשלאנגען לעבעדיגערהייט, ווען זייער
 צאָרן ברענט אויף אונז.
 4 עס וואָלטען אונז שוין לאַנג פּערפלייצט דאָס וואַסער, אַ טייך וואָלט אי-
 בער אונז אַריבער —
 5 עס וואָלטען שוין לאַנג איבער אונז אַריבער די ברויזענרע וואַסערען.
 6 געלויבט איז נאָט, וועלכער האָט אונז ניט אוועקגעגעבען אַלס שפּייז פאַר
 זייערע צייהנער.
 7 אונזער זעלע איז גערעטעט ווי אַ פּויגעל פון פּאָנגער'ס נעץ — דער נעץ
 איז צובראָכען געוואָרען און מיר האָבען זיך גערעטעט.
 8 אונזער הילף איז אין גאָט'ס נאָמען, דער באַשעפּער פון הימעל און ערד.

קאפיטעל קכה

1 אַ שטופענגעזאנג. יעדער פון די וואָס זיינען פּערטרויט אויף נאָט וועט
 ניט וואַנקען ווי דער באַרג ציון ; ער וועט אימער עקזיסטירטען.
 2 ירושלים האָט אַרום זיך בערג, אָבער נאָט איז אַרום זיין פּאַלק, פּין
 יעצט ביז אימער.
 3 עס וועט ניט פּערבלייבען די פּערברעכערישע הערשונג אויף דעם בעזיץ
 פון די פרומע, אזוי ווי די פרומע שטרעקען ניט זייערע הענד צו די
 אונרעכט-טהוער.
 4 מה, נאָט, גוטעס צו די נומע און די וועלכע זיינען אויפריכטיג אין
 זייערע הערצער.
 5 אָבער די וועלכע נייגען אָב אין פרומע וועגען וועט זיי נאָט פּערטרייבען
 מיט די אונרעכט טהוער. פּריעדען אויף ישראל !

קאפיטעל קכו

1 אַ שטופענגעזאנג. ווען נאָט האָט צוריקגעבראכט ציון'ס געפּאָנגענע זיינע
 מיר געווען ווי פּער'חלום'טע.

2 אַז יִמְלֵא שְׂחֹק פִּינוֹ וְלִשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אֲזַי אָמְרוּ בְנוֹיִם הַגִּדִיל
 3 יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהִים: הַגִּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הֲיִינוּ
 4 שְׂמֵחִים: שׁוֹבֵה יְהוָה אֶת־שְׂבוֹתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בְּנֹב:
 5 הַיְזָרְעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: הַלְלוּ יְהוָה וּבְכֹה נִשְׂא
 מִשְׁדֵּי־הַזֶּרַע בְּאִיבָא בְּרִנָּה נִשְׂא אֶלְמָתָיו:

PSAL. CXXVII. קכו

קכו

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמָה אִם־יְהוָה | לֹא־יִבְנֶה בַּיִת שֵׁנָא
 עִמָּלוּ בּוֹנוּ בּוֹ אִם־יְהוָה לֹא־יִשְׁמַר־עִיר שׁוֹא | שְׁקֵד
 2 שׁוֹמֵר: שֵׁנָא לְכֶסֶם מִשְׁפִּימִי לְיוֹם מֵאַחֲרֵי־שֶׁבֶת אֲכָלִי לֶחֶם
 3 הַעֲצָבִים כִּן יִתֵּן לִידֵיךָ שֵׁנָא: הִנֵּה נַחֲלַת יְהוָה בְּנֵים
 4 שְׂכָר פְּרֵי הַבְּטֵן: כַּחצִים בִּיד־גִּבּוֹר כִּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים:
 ה אֲשֶׁר־י הַנֶּבֶר אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת־אֲשַׁפְתּוֹ מֵדָם לֹא־יִבְשׂוּ כִי־
 יִדְבְּרוּ אֶת־אֵיבִים בַּשָּׁעַר:

PSAL. CXXVIII. קכח

קכח

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר־י כָּל־יִרְא יְהוָה הַהֲלֵךְ בְּדַרְכָּיו:
 2 יִנַּע בַּפִּיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁר־יךָ וּטוֹב לְךָ: אֲשַׁתֵּךְ | כַּנֶּפֶן
 פְּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתְךָ בְּנִיד בְּשֶׁתְּלֵי וַיְתִים סְבִיב לְשִׁלְחָנְךָ:
 4 הִנֵּה כִּי־בֵן יִבְרַךְ נֶבֶר יִרְא יְהוָה: יִבְרַכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן
 6 וְרֵאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרֵאָה בְּנֵים לְבָנֶיךָ
 שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

PSAL. CXXIX. קכט

קכט

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צָרְרוֹנִי מִנְּעוּרַי יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל:
 2 רַבַּת צָרְרוֹנִי מִנְּעוּרַי נָם לֹא־יִכְלוּ לִי: עַל־נְפִי חָרְשׁוּ
 3 חָרְשִׁים הָאֵרִיכוּ לְמַעַנְתֶּם: יְהוָה צַדִּיק קָצַץ עֲבוֹת
 4 רְשָׁעִים: יִבְשׂוּ וַיִּפְּסוּ אַחֲזֹר כָּל שֵׁנָא צִיּוֹן: יְהוֹי כַּחצִיר
 7 נִגְזָת שְׁקֵדַמַּת שְׁלַף יִבְשׂוּ: שֵׁלֵא מִלֵּא כִפּוֹ קוֹצֵר וַחֲצִינוּ

מעמר

קכו v. 4. שכיח קי v. 6. קמץ בלא אסף קכ"ז v. 2. א' במקום ה' קכח v. 4. קמץ בלא אסף קכ"ט v. 1. פתח באחתי v. 3. למענותם קי

- 2 דאן וועט אונזער מויל פול ווערען מיט געלעכטער און אונזער צונג מיט געזאנג — ווען מען וועט זאגען צווישען די פעלקער : נאָט האָט מיט דייעזע גרויסע (וואונדער) געטהאָן !
- 3 ווען נאָט האָט מיט אונז גרויסע (וואונדער) געטהאָן זיינען מיר פרעהליך געווען.
- 4 ברענג, נאָט, צוריק אונזערע געפאנגענע ווי וואסער שטראָמען אין א טרוקענע לאַנד —
- 5 וואו די וועלכע זעען מיט טרעהרען שניידען מיט געזאנג :
- 6 וויינענדיג געהט ארום דער וואָס טראָגט דאָס מאָאס זוימען, אָבער דער וואָס טראָגט זיינע גארבען קומט מיט אַ געזאנג.

קאָפיטעל קכז

- 1 שלמה'ס אַ שטופענליעד. אויב נאָט בויט ניט דאָס הויז, איז אומזיסט די מיהע פון זיינע בויערס ; אויב נאָט היט ניט אַ שטאָרט, דאן וואכט דער וועכטער אומזיסט.
- 2 עס איז נוצלאַז פאר אייך, פרייהאויפטעהער און שפעט־זיצער די וואָס עסען ברויט אין זאָרגען — אַזעלכע ניט ער זיין געליבטען אין שלאָף.
- 3 נאָט'ס גאב איז קינדער, זיין בעליונונג איז פרוכט פון לייב.
- 4 ווי פיללען אינ'ם האַנד פון אַ העלד אזוי זיינען די יונגער־קינדער —
- 5 וואויל איז דעם מאַן וואָס האָט פול געמאַכט מיט זיי זיין קוילענזאָג ; יענע וועלען ניט פארשעמט ווערען אין טהויער ווען זיי וועלען ריידען מיט פינד.

קאָפיטעל קכח

- 1 אַ שטופענגעזאנג. וואויל איז יעדער נאָט'ספארכטיגען וואָס געהט אין זיינע וועגען.
- 2 ווען דו עסט וואָס דו האָסט אויסגעאַרבייט מיט דינע הענד, איז וואויל צו דיר, און גוט איז דיר.
- 3 דיין פרוי איז ווי אַ פרוכטבארער וויינבוים אין ווינקעל פון דיין הויז, דינע קינדער זיינען ווי געפלאנצטע אוילבויער ארום דיין טיש.
- 4 אַט אזוי ווערט געבענשט אַ מאַן, אַ נאָט'ס־פארכטיגער.
- 5 זאָל דיר בענשען נאָט פון ציון אַז דו זאָלסט זעהען דאָס גוטס פון ירושלים דיין גאַנצען לעבענסלויה,
- 6 און זעה קינדער ביי דינע קינדער. פריעדען אויף ישראל.

קאָפיטעל קכט

- 1 אַ שטופענגעזאנג. פיעל האָט מען מיר געדריקט אין מיין יוגענד — זאָגט זיך ישראל —
- 2 פיעל האָט מען מיר געדריקט אין מיין יוגענד, זיי האָבען מיר אָבער ניט בייגעקומען.
- 3 אויף מיין רוקען האָבען אקערער געאַקערט — זיי האָבען טיעף אַרונט־טערנעלאָזען זייער אקערשפיץ.
- 4 דער גערעכטער נאָט האָט אָבגעהאַקט די פערברעכערס שטריק.
- 5 זיי וועלען פארשעמט ווערען און צוריקגעשטויסען ווערען אַלע פינד פון ציון.
- 6 זיי וועלען ווערען ווי די דאכנראָז, וואָס איידער עס געהט ארויס די בליהונג ווערט עס פארטריקענט,
- 7 אַז דער אבשניידער קען ניט אָננעהמען אַ פולען הויפען, און דער גארבענ־בינדער זיין ארם.

מַעֲמַד: וְלֹא אָמְרוּ הַעֲבָרִים בְּרַבְת־יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּרַכְנוּ
אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְהוָה:

קל

PSAL. CXXX. קל

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמָקִים קְרֵאתֶךָ יְהוָה: אֲדֹנָי שְׁמַעֲהָ *
בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה אָזְנוֹךָ קַשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם-עֲנֹת
תִּשְׁמְרֶינָה אֲדֹנָי מִי יַעֲמַד: כִּי-עַמְּךָ הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּזְרָא:
קִוִּיתִי יְהוָה קוֹתָה נַפְשִׁי וְלֹדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִי: נַפְשִׁי לֹא-דָנִי
מִשְׁמָרִים לְבַקֵּךְ שְׁמָרִים לְבַקֵּךְ: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה
כִּי-עַם-יְהוָה הִתְחַסַּד וְהִרְבָּה עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת-
יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

קלא

PSAL. CXXXI. קלא

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד יְהוָה | לֹא-נָבַה לְבִי וְלֹא-דָרְמוּ עֵינָי *
וְלֹא-הִלְכִיתִי | בְּגִדְלוֹת וּבִנְפִלְאוֹת מִמֶּנִּי: אִם-לֹא שׁוֹתִי |
וְדוֹמְמִתִּי נַפְשִׁי בְּגִמְל עָלַי אִמּוֹ בְּגִמְל עָלַי נַפְשִׁי: יַחַל
יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:

קלב

PSAL. CXXXII. קלב

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת זְכוֹר-יְהוָה לְדָוִד אֵת כָּל-עֲוֹנוֹתָיו: אֲשֶׁר *
נִשְׁבַּע לַיהוָה נָדָר לֵאמֹר יַעֲקֹב: אִם-אֵבֶא בְּאֵהָל בֵּיתִי
אִם-אֶעֱלֶה עַל-עַרְשׂ יְעֻשָׁי: אִם-אֶתֵּן שְׁנֵת לְעֵינַי לְעַפְעָפִי
תְּנוּמָה: עַד-אֲמַצֵּא מָקוֹם לַיהוָה מִשְׁכְּנֹת לֵאמֹר
יַעֲקֹב: הִנֵּה שֹׁמְעוּנָה בְּאֶפְרַתָּה מִצְּאֹנֶה בְּשַׁד־יַעַר:
נְבוֹאָה לְמִשְׁכְּנֹתָיו לְשִׁתְחֹה לְהַדֵּם רִגְלוֹי: קוּמָה יְהוָה
לְמִנְהַחֲתֶךָ אֶתָּה וְאַרְזֵן עֲוֹךְ: כִּהְיֶיךָ יִלְבְּשוּ-צַדִּיק וְחַסִּדִּיךָ
יִרְנְנוּ: בְּעֵבֹר דָּוִד עֲבַדְךָ אֶל-תִּשָׁב פָּנָי מִשִּׁיחָךָ: נִשְׁבַּע-
יְהוָה | לְדָוִד אֱמֶת לֹא-יִשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרִי בִטְנֶךָ אֲשִׁיר
לְכֶסֶם-לֶךְ: אִם-יִשְׁמְרוּ בְּנֶיךָ | בְּרִיתִי וְעַלְתִּי זֶו אֶל-מַדְּם
נִסְבְּגוּם עַד-יַעַד יִשְׁבוּ לְכֶסֶם-לֶךְ: כִּי-יִבְחַר יְהוָה
בְּצִיּוֹן

8 **און די פערבייגעהער זאָגען ניט :** נאָט'ס ברכה אויף אייך ! מיר בענד
שען אייך מיט נאָט'ס נאָמען.

קאָפיטעל קל

- 1 א שטופענגעזאנג. פון די טיעפענים רוף איך צו דיר, נאָט.
- 2 א נאָט ! הער מיין שטימע זאָלען דיינע אויערן זיין געהאָרכזאם צו די שטימע פון מיין געבעט.
- 3 אויב דו, נאָט, וועסט אכט געהמען אויף די זינד, ווער וועט עם אויס-האַלטען ?
- 4 האַלט נאָך אָב די פערצייהונג אום דו זאָלסט געפירכטעט ווערען.
- 5 איך האָב געהאַפט, צו נאָט האָפט מיין זעלע און אויף זיין וואָרט ווארט איך.
- 6 מיין זעלע (האַפט) צו נאָט זינט מען ווארט אויפ'ן פריהמאָרגען, די וואָס ווארטען אויפ'ן פריהמאָרגען.
- 7 האָף, ישראל, צו נאָט ! ווארום ביי נאָט איז גנאדע, ביי איהם איז אויך פיעל ערלייזונג,
- 8 און ער וועט בעפרייען ישראל פון אלע זיינע זינד.

קאָפיטעל קלא

- 1 דוד'ס א שטופענליעד. נאָט ! מיין האַרץ האָט ניט שטאָלצירט, מייע אַויגען האָבען ניט הויך געקוקט און איך האָב זיך ניט צוגעוואָהנט צו אַלעם וואָס איז צו גרויס אָדער אונעררייכבאַר פאַר מיר.
- 2 האָב איך זיך דען ניט פערגליבען צו אן אנטוואוינטען קינד נעבען זיין מוטער, אונזעלכסטשטענדיג איז מיין זעלע.
- 3 האָף, ישראל, צו נאָט — פון יעצט ביי אייביג !

קאָפיטעל קלב

- 1 א שטופענגעזאנג. געדענק, נאָט, דוד'ן אַלע ליידען זיינע ;
- 2 וואָס ער האָט געשוואָרען צו נאָט און פערשפראַכען צום מעכטיגען פון יעקב :
- 3 „אויב איך וועל אַריינקומען אין מיין הויזגעצעלט, אויב איך וועל אַרויף אויף מיין אויסגעבעטע בעט,
- 4 אויב איך וועל צולאָזען אַ שלאָף צו מייע אויגען און אַ דרעמעל צו מייע ברעמען —
- 5 ביי איך וועל געפינען אַ אָרט פאַר נאָט, וואוינונגען פאַר דעם מעכטיגען פון יעקב.“
- 6 מיר האָבען וועגען דאָס געהערט אין אַפּרז, מיר האָבען דאָס אויסגעפונען אין די שטאָדט יער.
- 7 לאַמיר אַריין אין זיינע וואוינונגען, לאַמיר זיך בוקען צו זיין פוסבענקעל.
- 8 שטעה אויף, נאָט, צו דיין רוהע ! דו, אויך דיין מעכטיגער אָרון.
- 9 דיינע כהנים, וועלכע זיינען בעקליידט מיט גערעכטיגקייט, און דיינע אַנ-היינגער וועלען זינגען.
- 10 צוליעב דוד דיין קנעכט ענטזאג ניט דעם פערלאַנג פון דיין געזאַלבעטן.
- 11 נאָט האָט בעשטימט געשוואָרען צו דוד'ן (ער וועט ניט צוריקציהען) : „פון דיינע קינדער וועל איך זעצען אויף דיין טהראָן !“
- 12 אויב דיינע קינדער וועלען היטען מיין בונד, און מיין געזעץ וועלכע איך לערען זיי, וועלען אויך זייערע קינדער אויף אייביג לאַנג זיצען אויף דיין טהראָן.
- 13 זינט נאָט האָט אויסערוועהלט ציין, ער האָט איהר אויסגעקליבען אַלס זיין וואוינונג —

14 בציון אלה למושב לו: זאת מנוחת עדיעד פה אשב
 15 כי אותיה: צידה בקר אברך אביוניה אשביע לחם:
 16 וכהניה אלביש ישע נחסידיה ננן ורננו: שם אצמיח
 17 בקרן לדוד ערכתי נר למשיחי: אויביו אלביש בשת
 ועליו יציץ נורו:

קלג Psal. CXXXIII.

א שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים
 2 גם יחד: בשמן הטוב עלה ראש ירד עלה חקן וקך
 3 אהרן שירד על פי מדותיו: במלחמון שירד עלה רכי
 ציון כי שם א צנה יהנה אתה ברכה חיים ערה עולם:

קלד Psal. CXXXIV.

א שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העמדים
 2 בבית יהוה בלילות: שאו ירכם קדש וברכו את יהוה:
 3 וברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ:

קלה Psal. CXXXV.

א הקלוייה הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה: שעמדים
 3 בבית יהוה בחצרות בית אלהינו: הקלוייה בר טוב
 4 יהוה ומרו לשמו כי נעים: ביריעקב בחר לו יה ישראל
 ה לסגלתו: כי אני ידעתי בירגול יהוה ואדנינו מקל
 6 אלהים: כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים
 7 ובלתהמות: מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר
 8 עשה מוצא רוח מאוצרותיו: שהבה בכורי מצרים
 9 מאדם עד בהמה: שלח אתות ומפתים בתוככי מצרים
 ' בפרעה ובכל עבדיו: שהבה גוים רבים וחרג מלכים
 11 עצומים: לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל
 12 ממלכות בנצח: ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו:
 13 יהוה שמך לעולם יהוה וברך לדוד ודור: בירגון יהוה
 14

עמו

- 14 „דאָס וועט אימער מיין וואוינונג זיין, דאָ וועל איך פערבלייבען ווייל זי נעפעלט מיר.“
- 15 איהר שפייז וועל איך אימער בענשען, איהרע ארעמע וועל איך זאט מאַכען מיט ברויט.
- 16 איהרע כהנים וועל איך בעקליידען מיט הילף, און איהרע פרומע וועלען אימער זינגען.
- 17 דאָרט וועל איך לאָזען וואקסען גליק פאר דוד'ן, ד. ה. מיין ליכט וועלכען איך האָב צוגעגרייט פאר מיין געזאָלבען.
- 18 זיינע פיינד וועל איך בעקליידען מיט שאַנדע ווען אויף איהם וועט גלאַנץ צען זיין קרוין.

קאַפּיטעל קלג

- 1 דוד'ס אַ שטופענגעזאנג. אָה, ווי גוט און ווי אנגענעהם איז דאָס צוזאָמען זיצען פון ברידער !
- 2 ווי גוטע אויף אויפ'ן קאַפּ, וואָס רינט אַראָב אויפ'ן באָרד (אהרן'ס באָרד) וועלכער גרייכט ביז די קליידער.
- 3 ווי דער טהוי פון הרמון, וועלכער רינט אויף די בערג פון ציון, דאָרט וואו גאָט האָט זיין ברכה געגעבען — אייביגעס לעבען.

קאַפּיטעל קלד

- 1 אַ שטופענליכער. אַט לויבט גאָט, אַלע גאָט'ס קנעכט, וועלכע שטעהען אָב נעכט אין גאָט'ס הויז.
- 2 הויבט אויף אייערע הענד צום הייליגטהום און לויבט גאָט.
- 3 זאָל דיר בענשען פון ציון דער עוויגער וואָס האָט בעשאַפען הימעל אין ערד.

קאַפּיטעל קלה

- 1 לויבט גאָט ! לויבט גאָט'ס נאָמען ; לויבט, גאָט'ס קנעכט, וועלכע שטעהען אין גאָט'ס הויז, אויף די הויפּען פון אונזער גאָט.
- 2 לויבט גאָט, ווייל גאָט איז גוט ; ריהמט זיין נאָמען, ווייל ער איז אַנֶגֶנעהם.
- 3 ווארום גאָט האָט יעקב'ן אויסערוועהלט פאר זיך, ישראל'ן — אַלס זיין אייגענטהום.
- 4 איך אנערקען אַז דער עוויגער און הערר איז גרעסער פאר אַלע געטער.
- 5 אַלץ וואָס גאָט האָט געוואָלט האָט ער געטהאָן אויפ'ן הימעל און אויף דר'ערד, אין די ים'ן און אַלע אבגורנדען.
- 6 ער בריינגט וואָלקענס פון עק וועלט, צום רעגען מאַכט ער בליצען און נעהמט ארויס ווינדען פון זיינע צימערן.
- 7 דער וואָס האָט ערשלאַגען די ערשטגעבוירענע אין מצרים, ווי פון מענ־שען אַזוי פון פיה,
- 8 ער האָט געשיקט צייכענס און וואונדערטהאַטען אין מצרים, אויף פרעה מיט אַלע זיינע קנעכט.
- 9 דער וואָס האָט ערשלאַגען גרויסע פעלקער און גע'הרג'עט מעכטיגע קעניגע :
- 10 סיהון, דעם קעניג פון אמרי און עוג דעם קעניג פון כשן, אויף אַלע קע־ניגריכען פון כנען,
- 11 זייער לאַנד האָט ער אַעקעגעגעבען אַלס אייגענטהום — אַן אייגענטהום פאר זיין פּאָלק ישראל.
- 12 דיין נאָמען, גאָט, איז אויף אייביג ; דיין געדענקען איז אויף דור־דורות.
- 13 ווען גאָט ריכטעט זיין פּאָלק האָט ער מיטלייד אויף זיינע קנעכט.

עֲמֹ וְעַל־עַבְדָּיו יִתְנַחֵם: עֲצַבֵי הַגּוֹיִם כִּסַּף וְזָהָב מַעֲשֵׂה ט
 יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: 16
 אֲוֵנִים לָהֶם וְלֹא יֵאָנְנוּ אַף אִידִישֵׁרִוּוֹת בְּפִיהֶם: בְּמוֹהֶם 17
 יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר־כָּטַח בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָכוּ 18
 אֶת־יְהוָה בֵּית אֶהְרֹן בְּרָכוּ אֶת־יְהוָה: בֵּית הַלְוִי בְּרָכוּ כ
 אֶת־יְהוָה יִרְאוּ יְהוָה בְּרָכוּ אֶת־יְהוָה: בְּרוּךְ יְהוָה מְצִיּוֹן 21
 שֶׁבֶן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:

קלו

PSAL. CXXXVI. קלו

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: הוֹדוּ לְאֱלֹהֵי א
 הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: הוֹדוּ לְאֲדֹנָי הָאֱלֹהִים כִּי 3
 לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדֹלוֹת לְבָדּוֹ כִּי לְעוֹלָם 4
 חֲסִדּוֹ: לַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: ה
 לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמַּיִם כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: לַעֲשֵׂה אוֹרִים 6
 גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם 8
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: אֶת־יְהִיָּה וְכּוֹכָבִים לְמַמְשֶׁלוֹת בַּלַּיְלָה 9
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: לְמַכָּה מִצְרַיִם בְּכַבּוּרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם י
 חֲסִדּוֹ: וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: בְּיַד 11
 חֻזְקָה וּבְזִרְעוֹ נְטִייעָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: לְגֹזֵר יַם־סוּף 13
 לְגֹזְרִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי 14
 לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: וְנָעַר פְּרַעַה וְחִילּוֹ בַיַּם־סוּף כִּי לְעוֹלָם טו
 חֲסִדּוֹ: לְמוֹלִיד עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: לְמַכָּה 16
 מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אֲדוּמִים 18
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: 19
 וְלַעֲוֹן מֶלֶךְ הַבְּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: וְנָתַן אֶרֶצָם לְנַחֲלָה כ
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: גַּחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדָיו כִּי לְעוֹלָם 22
 חֲסִדּוֹ: שִׁבְשַׁפְּלֵנוּ זָכַר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: וַיַּפְּרִקֵנוּ 23
 מִצְרַיִם 24

מצרינו

- 15 די פעלקערשע אבגעטער זיינען זילבערנע אָדער גאָלדענע — האַנדאַרבייט
 16 פֿין מענשען. אַ מויל האָבען זיי און קענען ניט רעדען, אויגען —
 17 און קענען ניט זעהען. אויערען האָבען זיי און קענען ניט פֿערנעהר
 מען, זיי האָבען אין זייער מויל קיין אַטהעם ניט.
 18 ווי זיי זאָלען זייערע בעשעפֿער זיין, אַלע די וואָס פֿערזיכערען זיך אין זיי.
 19 בענשט גאָט, הויז פֿון ישׂראל, בענשט גאָט פֿון אהרן.
 20 הויז פֿון לוי בענשט גאָט, אַלע איהר גאָט'ס־פֿאַרכטיגע בענשט גאָט.
 21 געבענשט איז דער גאָט פֿון ציון, דער וואָס רוהט אין ירושלים, געלויבט
 איז גאָט.

קאַפיטעל קלו

- 1 דאַקט גאָט, ווייל ער איז גוט, ווארום זיין גנאָדע איז אויף אייביג.
 2 דאַקט גאָט, דעם אויבערשטען, ווארום זיין גנאָדע איז אויף אייביג.
 3 דאַקט גאָט, דעם אַלמעכטיגען, ווארום זיין גנאָדע איז אויף אייביג.
 4 דעם וואָס מאַכט זעלבסט גרויסע וואונדער, ווארום זיין גנאָדע איז
 אויף אייביג.
 5 דעם וואָס האָט מיט זיין פֿערשטאַנד בעשאַפֿען די הימלען, ווארום זיין
 גנאָדע איז אויף אייביג.
 6 דעם וואָס האָט פֿערשפּרייט די ערד איבער'ן וואסער, ווארום זיין
 גנאָדע איז אויף אייביג.
 7 דעם וואָס האָט בעשאַפֿען גרויסע ליכט־קערפֿער, ווארום זיין גנאָדע איז
 אויף אייביג.
 8 די זונן זי זאָל רעגירען ביי טאָג, ווארום זיין גנאָדע איז אויף אייביג.
 9 די לבנה און די שטערענס וואָס רעגירען ביי נאַכט, ווארום זיין גנאָדע איז
 אויף אייביג.
 10 דעם וואָס האָט געשלאָגען ביי די מצרים די ערשטלינגען, ווארום זיין
 גנאָדע איז אויף אייביג.
 11 און האָט אַרויסגענומען ישׂראל פֿון זיי, ווארום זיין גנאָדע איז אויף אייביג.
 12 מיט אַ שטאַרקע האַנד און אויסגעשטרעקטען אַרם, ווארום זיין גנאָדע איז
 אויף אייביג.
 13 דעם וואָס האָט צושניטען אויף שטיקער דעם ים־סוף, ווארום זיין גנאָדע
 איז אויף אייביג.
 14 און אַריבערגעפּיהרט ישׂראל אין איהם, ווארום זיין גנאָדע איז אויף
 אייביג.
 15 און אַריינגעטרייעל־ט פֿרעה'ן מיט זיין אַרמעע אין ים־סוף, ווארום זיין
 גנאָדע איז אויף אייביג.
 16 דעם וואָס האָט געפּיהרט זיין פּאָלק אין'ס מדבר, ווארום זיין גנאָדע איז
 אויף אייביג.
 17 דעם וואָס האָט ערשלאָגען גרויסע קעניגע, ווארום זיין גנאָדע איז אויף
 אייביג.
 18 און גע'הרג'עט מעכטיגע קעניגע, ווארום זיין גנאָדע איז אויף אייביג.
 19 סיחון דעם קעניג פֿון אמורי, ווארום זיין גנאָדע איז אויף אייביג.
 20 אויך עוג דעם קעניג פֿון בשן, ווארום זיין גנאָדע איז אויף אייביג.
 21 און האָט זייער לאַנד אַלס אייגענטום געגעבען, ווארום זיין גנאָדע איז
 אויף אייביג.
 22 אַן אייגענטום צו ישׂראל זיין קנעכט, ווארום זיין גנאָדע איז אויף אייביג.
 23 וואָס ווען מיר זיינען ערנידעריגט געווען האָט ער אונז דערמאָהנט,
 ווארום זיין גנאָדע איז אויף אייביג.
 24 און האָט אונז כּעפּרייט פֿון אונזערע כּעדריקער, ווארום זיין גנאָדע איז
 אויף אייביג.

כה מצַרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: נָתַן לָחֶם לְכָל-בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם
 26 חֲסָדוֹ: הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:

קלו Psal. CXXXVII.

א עַל-נְהַרְוֹת | כָּבֵד שֵׁם יְשׁוּבֵנוּ נִס־כְּבִינוּ כְּזָכְרֵנוּ אֶת-צִיּוֹן:
 2 עַל-עַרְבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ כַּנּוֹרוֹתֵינוּ: כִּי שָׁם | שְׁאֵלֵנוּ
 3 שׁוֹבֵינוּ דְבַר-יְשׁוּרִי וְתוֹלְלֵינוּ שִׁמְחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשׁוּר צִיּוֹן:
 4 אֵיךְ גִּישִׁיר אֶת-שִׁיר-יְהוָה עַל אֲדָמַת נָכַר: אִם-אֲשַׁכַּח
 6 יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: תִּדְבַק לְשׁוֹנִי | לְחִבֵּי אִסְלָא
 אֲנֹכְרֵי אִסְלָא אֲעֵלֶה אֶת-יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שִׁמְחָתִי:
 7 וְכָר יְהוָה | לִבֵּנוּ אָדוּם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ |
 8 עָרוּ עַד הַיְסוּד כֹּהֵן: בַּת-כָּבֵד הַשְׂדֻדָּה אֲשֶׁרִי שִׁישְׁלֵם-
 9 לָךְ אֶת-נְמוּלְךָ שִׁנְמַלְתָּ לָנוּ: אֲשֶׁרִי | שִׁיאָחוּ וְנִפְץ אֶת-
 עַלְלֶיךָ אֶל-הַסֵּלַע:

קלח Psal. CXXXVIII.

א לָדוּד | אֹדֶךָ בְּכָל-לִבִּי נִגַד אֱלֹהִים אֹמְרָךְ: אֲשַׁתְּחֹה |
 2 אֶל-הַיִּבֵל קִדְשֶׁךָ וְאֹדֶה אֶת-שִׁמְךָ עַל-חֲסִדֶּךָ וְעַל-אֲמִתֶּךָ
 3 כִּי-הִנְגַלְתָּ עַל-כָּל-שִׁמְךָ אֲמַרְתָּךְ: בֵּינוֹם קָרָאתִי וּתְעַנֵּנִי
 4 תִרְהַבֵּנִי בְנַפְשִׁי עוֹ: יִדְוֶךָ יְהוָה כָּל-מַלְכֵי-אָרֶץ כִּי-שָׁמְעוּ
 5 אֲמַר־יִפְיֶה: וַיִּשְׁירוּ בְדַרְכֵי יְהוָה כִּי גָדוֹל כְּבוֹד יְהוָה:
 6 כִּי-רָם יְהוָה וְשָׁפַל יִרְאֶה וְנִבְוֹת מִמֶּרְחֵק יִידַע: אִם-אֵלֶיךָ
 7 בִּקְרָב צָרָה תִחַנֵּנִי עַל אֵף אֲבִי תִשְׁלַח יָדְךָ וְתוֹשִׁיעֵנִי
 8 יְמִינֶךָ: יְהוָה יִגְמַר בְּעַדִּי יְהוָה חֲסִדֶּךָ לְעוֹלָם מִצִּישׁ
 יְדֶיךָ אֶל-תִּרְחַף:

קלט Psal. CXXXIX.

א לִמְנַצֵּחַ לָדוּד מִזְמוֹר יְהוָה חֲקַרְתֵּנִי וְתַדַּע: אַתָּה יָדַעַת
 3 שִׁבְתִּי וְקוּמִי בְּנִתָּה לְרַעִי מִרְחֹק: אֲרַחֵי וּרְבַעִי וְרִית
 4 וְכָל-דַּרְכֵי הַסִּבְנִתָּה: כִּי אֵין מָלֵךְ בְּלִשׁוֹנִי הֵן יְהוָה

יָדַעַת

קלו v. 5. קמץ בלא אסוף 6. v. 6. פתח באינח 7. v. 7. קמץ בלא אסוף
 קלח v. 2. במקף וחולם 3. v. 3. קלט 3. v. 3. פתח בסוף

25 ער שיקט צו שפייז יעדע בעשעפנים, וואָרום זיין גנאָדע איז אויף אייביג.

26 דאָנקט דעם הימלישען גאָט, וואָרום זיין גנאָדע איז אויף אייביג.

קאָפיטעל קלז

1 ביי די טייכען פון בבלי, דאָרטען זיינען מיר געזעסען און האָבען געוויינט דערמאָהנענדיג זיך אויף ציון.

2 אויף די וויידען וואָס אין איהר, האָבען מיר אונזערע פיעדלען אויפגע- האַנגען.

3 ווען אונזערע פאנגער האָבען דאָרטען פון אונז געפאָדערט ליעדער, און אונזערע הענקערס — פרעהליכקייט: „זינגט פאר אונז פון די ציון ליעדער!“

4 ווי קענען מיר זינגען די געטליכע ליעדער אויף א פרעמדע לאַנד?

5 אויב איך וועל דיר פארגעסען, ירושלים, זאָל מיין רעכטע האַנד אָב- דארען.

6 זאָל מיין צונג צוגעקלעבט ווערען צו מיין גומען אויב איך וועל דיר ניט דערמאָהנען! אויב איך וועל ניט עראינערן ירושלים אין מיין גרעסטע פרייד!

7 דערמאָהן, גאָט, דעם ירושלים־טאָג צו די קינדער פון אדום, וועלכע זאָגען: „צושמעטערט! רואינירט איהר ביז'ן פונדאמענט!“

8 אונגליקליכע, בבלי־טאָכטער! וואויל איז דעם וואָס וועט דיר בעצאָהלען דיין לוינ לויט דיין בעגעהן זיך מיט אונז —

9 וואויל איז דעם וועלכער וועט אָננעהמען דייע ברומ־קינדער און צו- שמעטערן זיי אן א שטיין.

קאָפיטעל קלח

1 דוד'ס. איך דאנק דיר מיט'ן גאנצען האַרצען, פאר אלע מעכטיגע זינג איך צו דיר.

2 איך בוך זיך צו דיין הייליגען טעמפל און דאָנק דיין נאָמען פאר דיין גנאָדע און וואהרהיט, ווארום דו האָסט אלעס איבערגעשטיגען מיט דיין נאָמען און וואָרט.

3 ווען איך האָב גערופען האָסטו מיר געענטפערט, דו האָסט מיין זעלע מוטה צוגעגעבען.

4 עס דאנקען דיר, גאָט, אלע קעניגע דער וועלט, זינט זיי האָבען געהערט דאָס עדרען פון דיין מויל.

5 זיי געהען גלייך אין גאָט'ס וועגען, זינט גאָט'ס עהרע איז גרויס.

6 אָבוואָהל גאָט איז ערהאבען דאָך קוקט ער אויף דעם ניעדריגען; פון הויך און פון ווייטען ווייס ער אלעס.

7 ווען איך געה אריין אין א צרה האלסטו מיר אויף ביים לעבען; אום צו ערצאָרנען מיינע פיינד שטרעקסטו (צו מיר) אויס דיין לינקע האַנד און עס העלפט מיר דיין רעכטע האַנד.

8 גאָט פיהרט אלעס אויס פאר מיר; דיין גנאָדע, גאָט, איז אויף אייביג — דו וועסט ניט פערלאָזען די ארבייט פון דייע הענד.

קאָפיטעל קלמ

1 צום אויפזעהער איבער דוד'ס געזאָנגען. גאָט! דו האָסט מיר אונטער- זוכט און ווייסט אלעס:

2 דו ווייסט מיין זיצען און שטעהן; דו פערשטעהסט מיינע געדאנקען פאָראַויס.

3 מיין געהן און ליגען האָסטו אויסגעמאָסטען — אלע מיינע וועגען זיינען דיר בעוואוסט.

4 זאָגאר ווען איך רעד נאָך ניט מיט מיין צונג ווייסטו, גאָט, שוין אלעס.

ידעת כלה: אחר וקדם צרתני ותשת עלי כפכרה: ה
 פלאיה דעת ממני נשגבה לא-אוכל לה: אנה אלך 6
 מרוחק ואנה מפנה אברה: אם-אפק שמים שם אתה 8
 ואציעה שאול הנד: אשא כנפי-שחר אשכנה באחרית 9
 ים: גם-שם ידך תנחני ותאחזני ימנה: ואמר אך-חשך 11
 ישופני ולילה אור בעדני: גם-חשך לא-יחשיך ממך 12
 ולילה כיום ואיר פחשיכה באורה: כראתה קנית 13
 כליתי תסכני בבטן אמי: אודך על פי נודאות נפילתי 14
 נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד: לא-נכחד עצמי 15
 ממך אשר-עשיתי בסתר רפמתי בתחתיות ארץ: גלמיו 16
 ראו עינך ועל-ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולא אחד
 בהם: ולי מה-יקרו רעה אל מה עצמו ראשיהם: 17
 אספרם מחול ירבון הקצתי ועודי עמך: אם-תקטל 18
 אלוה ורשע ואנשי דמים סורו מני: אשר ימרוך למזמה כ 19
 נשוא לשוא ערה: הלא-משנאך יהוה ואשנאובתקו ממך 21
 אתקוטט: תכלית שנאה שנאתים לאיבים היו לי: 22
 הקרני אל ידע לבבי תנני ידע שרעפי: וראה אם- 23
 דרך עצבתי ותנני בדרך עולם: 24

קמ

PSAL. CXL. קמ

למנצח מוזר לדוד: חלצני יהוה מאדם רע מאיש א 2
 חמסים תנצרני: אשר חשבו רעות בלב כל-יום יגורו 3
 מלחמות: שגנו לשונם פמו-נחש חמת עכשוב תחת 4
 שפתיו סלה: שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים ה
 תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי: טמנו-גאים לפח לי 6
 וחבלים פרושו רשת ליד-מעגל מקשים שתילי סלה:
 אמרתי ליהוה אלי אתה האנינה יהוה קול תחננני: 7
 יהוה אדני עו ישועתי ספותה לראשי ביום נשק: אל- 8
 תתן 9

תתן

- 5 מיין פערגאנגענהייט און מיין צוקונפט האָסטו געבילדעט, דו האָסט אויף
 6 מיר דיין האַנד געלעגט. דאָס צו פערשטעהן איז מיר אונבעגרייפליך,
 7 צו הויף איך זאָל דאָס בעגרייפן. וואו קען איך געהן געגען דיין
 8 ווילען? וואו קען איך אַנטלויפן פון דיין געזיכט? זאָל איך ארויפ־
 9 העל ביזטו דאָרטען אויף דאָ. ווען איך זאָל זיך אויפהויבען אויף די
 פליעגלען פון מאָרגענשטערען און מאַכען מיין וואוינונג הונטער'ן ים —
 10 אויך דאָרטען קען מיר דיין לינקע האַנד צודריקען און דיין רעכטע האַנד
 11 אָננעהמען. איך האָב געדענקט: „נאָר די פינסטערנים קען מיר
 פארדעקען און די נאכט־פינסטערנים וועט מיר פארשטעלען.“
 12 אָבער זאָגאר די פינסטערנים קען ניט פארשטעלען פון דיר, די נאכט
 13 איז (פאר דיך) ווי דער טאָג וואָס לייכט — (ביי דיר איז) פינסטערנים
 14 מיין ליכטיגקייט. ווארום צו דיר בעלאַנגען מיינע ניערען זינט דו האָסט
 15 מיר צוזאַמענגעוועבט אין מיין מוטער'ס לייב. איך לויב דיר ווייל איך
 בין שרעקליך פערוואונדערט פון דייע וואונדערבארע טהאַטען, וועלכע
 16 מיין זעלע אַנערקענט זעהר. מיין פערזענליכקייט איז דיר ניט אונבע־
 קאַנט, אָבוואָהל איך בין געמאַכט געוואָרן אין פערבאַרגעניס, איך בין מיט
 17 הויט בעצויגען געוואָרען ניעדעריג אויף דער ערד. מיין קערפער האָבען
 18 דייע אויגען געזעהען און די טעג ווען זיי (מיינע גליעדער) האָבען זיך
 געבילדעט, זיי זיינען אַלע ביי דיר אין בוך פערשריעבען — עס פעהלט
 19 ניט איינער פון זיי. ווי געשעצט זיינען ביי מיר דייע פריינדליכקיי־
 20 טען, גאָט! ווי גרויס איז זייער צאָהל — ווען איך זאָל זיי צעהלען זייער
 נען זיי מעהר אַלס די (ים) זאמד: ווען איך ערוואַך בין איך אימער מיט
 19 דיר! וואָלסטו, גאָט, ערשלאָגען די פערברעכער אום די בלוט־
 20 מענשען זאָלען ווייכען פון מיר. די וועלכע דערמאָהנען דיר צו
 בעטרוג. אומזיסט איז דיין פינד געהויבען:
- 21 איך האָס דאָך דייע פינד, און שטרייט מיט דייע געגנער!
 22 מיט'ן גרעסטען האָס פעהאַס איך זיי זינט זיי זיינען מיינע פינד גע־
 23 וואָרען. אונטערזוך מיר, גאָט, און קען מיין הארץ; פרוביר מיר און
 24 ווייס מיינע געדאַנקען. בעטראכט פיעלייכט האָב איך אַ פאַלשע
 וועג און פיהר אינ'ס ריכטיגען וועג.

קאַפּיטעל קמ

- 1 צום אויפזעהער איבער דוד'ס געזאַנגען.
 2 רעטע מיר, גאָט, פון שלעכטע מענשען פון מענשען פון געוואלדט האַטען
 היט מיר אָב;
 3 זיי וואָס טראכטען שלעכטעס אין האַרצען, אימער העצען זיי צו קריעג.
 4 זיי האָבען געשאַרפט זייער צונג ווי אַ שלאַנג, אַטערגיפט איז אימער
 אונטער זייערע ליפּען.
 5 היט מיר אויס, גאָט, פון פערברעכער'ס מאַכט, פון אַ געוואלדט־העטיגען
 מאַן פעהריט מיר, וועלכע פלאַנען מיינע טריט צו פערשטויסען.
 6 די שמאָלצע האָבען פאר מיר אונטערגעלעגט נעצען און אויסגעשפּרייט
 שטריק־נעצען ביי יעדע וועג — אימער האָבען זיי מיר שטרויכלונגען
 געמאַכט.
 7 איך זאָג צו גאָט: „דו ביזט מיין גאָט! הער אויס, גאָט, די שטימע
 פון מיין געבעט.
 8 עווינער גאָט! דו ביזט מיין שטאַרקע הילף; דו האָסט געשיצט מיין
 קאָפּ אין טאָג פון וואפענשלאַכט.
 9 ערפיל ניט, גאָט, דעם פערברעכער'ס פערלאַנג, לאַז ניט אויספיהרען זיינע
 פלענער, זיי זאָלען ניעמאַלס ערהויבען ווערען.“

1 תתן יהוה מאוני רשע וקמו אלהיפק ירומו סלה: ראש
 11 מסבי עמל שפתימו יבסומו: ימיטו עליהם נחלים
 12 באש יפלים במהמרות בליקומו: איש לשון בליבון
 13 בארץ אישחמס רע יצונו למרחפת: ידעת בריעשה
 14 יהוה דין עני משפט אבנים: אך צדיקים יודו לשמך
 ישבו ישראלים אתפנה:

PsAL. CXXLI. קמא

קמא

1 א ממוזר לדוד יהוה קראתיך חושה לי האנינה קולי
 2 בקראיך: תבון הפלתי קטרת לפניך משאת פפי
 3 מנחתערב: שיתה יהוה שמרה לפי נצנה עלידל
 4 שפתי: אלהמלבי לדברוע להתעולל עללות. ברשע
 ה אתאישים פעלראון ובלאלחם במנעמיהם: יהלמי
 צדיק. חסד ויכיהני שמן ראש אליני ראשי ביעוד
 6 ותפלתי ברעותיהם: נשמטו בידיםלע שפטיהם ושמעו
 7 אמרי פי נעמו: כמו פלח ובקע בארץ נפרו עצמינו
 8 לפי שאול: פי אליך יהוה אדני עיני בכה חסיתי אל
 9 תער נפשי: שמרני מידי פח יקשו לי ומקשות פעלי
 י און: יפלו במכמריו רשעים יחד אנכי עדאעבור:

PsAL. CXLII. קמב

קמב

2 א משפיל לדוד בהיותו במערה תפלה: קולי אליהוה
 3 אועק קולי אליהוה אתחנן: אשפך לפני שחי צרתי
 4 לפני אנדי: בהתעפף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי
 ה בארדנו אהלך טמנו פח לי: הביט ימן וראה ואך
 6 לי מכיר אבר מנום ממני און דורש לנפשי: ועקתי
 אליך יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים:
 7 הקשיבה אלדעתי בידלותי מאד הצילני מדפי פי

אמצו

- 10 דער גיפט פון מיינע ארומרינגלעך און דאָס אונרעכט פון זייערע ליפען זאָל זיי פארדעקען.
- 11 זאָלען אויף זיי געשליידערט ווערען קויהלען, אינ'ם פייער זאָל מען זיי ווארפען, מען זאָל זיי ווארפען אין גריבער פון וועלכע זיי זאָלען ניט אויפשטעהן.
- 12 אַ בעריידער זאָל ניט עקזיסטירען אינ'ם לאַנד, יעדער שלעכטער געוואלד־טהעטיגער מאַן זאָל מען איהם פאנגען און פארשטויסען.
- 13 איך בין איבערצייגט אַז גאָט וועט ארויסגעבען דעם געריכט פאר אַן ארעמען, דעם אורטהייל פון ארעמע.
- 14 אָבער די פרומע לויבען דיין נאָמען, די אויפריכטיגע וועלען אימער זיין פאר דיין געזיכט.

קאפיטעל קמא

- 1 דוד'ס אַ געזאָנג. גאָט ! איך האָב צו דיר גערופען — אייל צו מיר ! הער אויס מיין שטימע ווען איך רוף צו דיר.
- 2 זאָל מיין געבעט זיין אָנגענומען פאר דיר ווי רויכווערק, דאָס אויפהויבען פון מיינע הענד — אַלס אַן אווענדר־אָפּפער.
- 3 מאַך גאָט אַ בעוואַכונג אויף מיין מויל, אַן אָבהאַלט צו מיינע שוואכע ליפען —
- 4 אום מיין הארץ זאָל זיך ניט נייגען צו אַ שלעכטע זאך צו פערנעהמען זיך מיט אונגערעכטע טהאַטען צוזאַמען מיט מענשען פערברעכערס, און אום איך זאָל זיך ניט ערנעהרען מיט זייערע שפייזען.
- 5 זאָל מיר, א גערעכטיגער, פאסען די גנאדע און זאָל מיר איבערצייגען ; דאָס בעסטע אויל זאָל ניט פעהלען צו מיין קאָפּ זאָלאנג איך בעט געגען זייערע שלעכטס.
- 6 די וואָס זיינען געשלעפט געוואָרען פון זייערע ריכטערס שטיינערנע הענד וועלען פערשטעהן ווי אַנגענעהם מיינע רייד זיינען.
- 7 ווי איינער וואָס שפאלט און ברעכט די ערד זיינען אונזערע גליעדער צובראַכען געוואָרען שטערבליך.
- 8 ווען צו דיר, מיין אייביגער גאָט, זיינען מיינע אויגען געווענדעט, בע־שיץ איך זיך אויף דיר — שטעל ניט אַן געפאהר מיין זעלע.
- 9 היט מיר אָב פון דעם נעץ וואָס זיי האָבען מיר אונטערגעלעגט און פון די שטרויכלונגען פון די אונרעכט־טהוער.
- 10 זאָלען אַלע פערברעכער אריינפאלען אין די נעצען, נאָר איך זאָל אריבער.

קאפיטעל קמב

- 1 דוד'ס אַ בעטראכטונג. א געבעט, ווען ער איז געווען אין א הייל.
- 2 מיט מיין שטימע שריי איך צו גאָט, מיט מיין שטימע בעט איך צו גאָט.
- 3 איך גים פאר איהם מיין געשפרעך, פאר איהם דערצעהל איך מיינע ליידען.
- 4 ווען מיין זעלע שמאַכטעט אין מיר, דו ווייסט דאָך מיינע וועגען, אויף וועלכען נאָר איך געה האָבען זיי פאר מיר נעצען אויסגעלעגט.
- 5 קופ רעכטס און זעה — איך האָב קיין אנערקענער, ניטאָ פאר מיר קיין רעטונג — קיינעם אַרט פאר מיר ניט.
- 6 איך האָב געשריען צו דיר, גאָט ; איך האָב געזאָגט : דו ביזט מיין שוץ מיין טהייל אויף דער לעבעדיגער וועלט.
- 7 הער אויס מיין זינגען ווארום איך בין זעהר ניעדערגעשלאגען, רעכט מיר פון מיינע פערפאָלגער וועלכע זיינען שטאַרקער פאר מיר.

אִמְצוּ מִמֶּנִּי: הוֹצִיָאָה מִמִּסְגָּר וּנְפֹשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת־שִׁמְךָ 8
 בִּי יִכְתְּרוּ צַדִּיקִים כִּי תִגְמַל עֲלָי:

קמג

PSAL. CXLIII. קמג

מִמְזֹר לְדָוִד יְהוָה | שָׁמַע תְּפִלָּתי הָאֲנֹנֶה אֶל־תְּחַנְּנֵנִי *
 בְּאִמְנַתְךָ עֲנֵנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ: וְאַל־תָּבוֹא בְּמִשְׁפַּט אֶת־י 2
 עַבְדְּךָ כִּי לֹא־יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל־יְחִי: כִּי רָבָה אוֹיֵב וּנְפֹשִׁי 3
 דָּבָא לְאָרֶץ חַיְתֵי הוֹשִׁיבֵנִי בְּמִחְשָׁפִים כַּמַּתִּי עוֹלָם:
 וְתַתְּעַמֵּף עָלַי רוּחִי בְּתוֹכִי יִשְׁתַּוְּמֵם לְבָי: זָכַרְתִּי יָמִים 4 ה
 מִקִּדְּם הִנֵּיתִי כְּבָל־פַּעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂה יָדְךָ אֲשׁוּחַח: פִּרְשִׁיתִי 6
 יְדֵי אֱלֹהֶיךָ נִפְשִׁי | וּבְאָרֶץ־צִיפָה לָנֶה סֵלָה: מָה־ר עֲנֵנִי וְיַהֲדֵךְ 7
 כְּלַתְּהָ רוּחִי אֶל־תִּסְתַּר פְּנֶיךָ מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם־יָרְדֵי
 בּוֹר: הִשְׁמִיעֵנִי בְּכַף־ר | חֲסִדְךָ כִּי־רַבָּה בְּטַחְתִּי הוֹדִיעֵנִי 8
 דִּרְדָּוָנוּ אֱלֹהֶיךָ כִּי־אֱלֹהֶיךָ נִשְׂאתִי נִפְשִׁי: הֲצִילֵנִי מֵאֹיְבֵי | 9
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּסִּיתִי: לִמְדֵנִי | לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כִּי־אַתָּה אֱלֹהֵי 10
 רוּחֶךָ טוֹבָה תִּנְחַנֵּנִי בְּאָרֶץ מִישׁוֹר: לְמַעַן־שִׁמְךָ יְהוָה 11
 תְּחַנְּנֵנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ וְתוֹצִיא מִצָּרָה נִפְשִׁי: וּבְחֲסִדְךָ תִצְמִית 12
 אֹיְבֵי וְהִאֲבֹדְתָ כָּל־צָרָתי נִפְשִׁי כִּי אֲנִי עַבְדְּךָ:

קמד

PSAL. CXLIV. קמד

לְדָוִד | כְּרִוֵּף יְהוָה | צוּרֵי הַמַּלְמַד יְדֵי לִקְרָב אֲצַבְעוֹתֵי *
 לְמַלְחָמָה: חֲסִדֵי וּמִצְוֹתֵי מִשְׁנֵבֵי וּמִפְלְטֵי־לִי מִגְּבוּ וּבָנֵי 2
 חֲסִיתִי הִרְחֵד עִמִּי תַחְתָּי: יְהוָה מִה־אָדָם וּתְדַעְרוּ כִּךְ 3
 אֲנוֹשׁ וְתַחֲשַׁבְרוּ: אָדָם לַהֲבֵל דְּמָה יָמָיו פָּצַל עוֹבֵר: 4
 יְהוָה הִטְשָׁמְךָ וְתַרְדּ נַע בְּהַרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: כְּרוֹךְ בְּרַךְ 5 ה
 וְתַפִּיצֵם שִׁלַּח חֲצִצְיָה וְתַהַמֵּם: שִׁלַּח יָדְךָ מִמְרוֹם פְּעֻנֵי 7
 וְהֲצִילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נָכָר: אֲשֶׁר פִּיקֵם דְּבַר 8
 שׂוֹא וַיִּמְיָנֵם יָמִין שְׂקָר: אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לְךָ 9
 בְּנִבְל עֲשׂוֹר אֲמַרְהֶ־לְךָ: הַגּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לְמַלְכִים הַפּוֹצֵה 10

אֶת־

8 נעהם ארויס פון איינשליסונג מיין זעלע, אום איך זאָל דאנקען דיין נאָמען; דורך מיר וועלען זיך בעקרוינען די פרומע, אויב דו וועסט מיר גוט בעלוינען.

קאָפיטעל קמג

- 1 דוד'ס אַ געזאַנג. נאָט! הער מיין געבעט, הער אויס מיין בעטען מיט
- 2 דיין טרייהייט; ענטפער מיר מיט דיין גערעכטיגקייט. נעה ניט אריין אין ערקלעהרונגען מיט דיין קנעכט, ווארום קיין לעבעדיגער קען זיך ניט
- 3 גערעכטפאַרטיגען פאר דיר. [ווען דער פינד האָט פערפאַלגט מיין זעלע, ער האָט מיין לעבען צו דער ערד ערניעדערט און אריינגע-
זעצט מיר אין דער פינסטערניס ווי די לאַנג געשטאַרבענע;]
- 4 ווען מיין גייסט האָט אין מיר געשמאַכטעט און מיין האַרץ האָט גע-
שטוינט אין מיר —
- 5 האָב איך דערמאנהט די אלטע צייטען, איך האָב בעטראכט יעדערן פון דינע טהאַטען און גערעדט וועגען דער ארבייט פון דינע הענד.
- 6 איך האָב אויסגעשפּרייט צו דיר מיינע הענד, מיין זעלע שטרעבט אי-
מער צו דיר ווי אַ פּערטריקענטע לאַנד.
- 7 שנעל ענטפער מיר, עוויגער! ווארום עס שמאַכטעט מיין גייסט; פער-
בארג ניט פון מיר דיין געזיכט, אום איך זאָל ניט פּערגליבען ווערען מיט
די וואָס געהען אין גרוב.
- 8 לאָז מיר הערען יעדער פריהדמאַרגען פון דיין גנאדע, ווארום אויף דיר
בין איך פּערטרויט; לאָז מיר וויסען דעם וועג אין וועלכען איך זאָל
געהן, ווארום צו דיר שטרעבט מיין זעלע.
- 9 רעטע מיר אַ עוויגער, פון מיינע פינד, אויף דיר איז מיין פּערטרויען.
- 10 לערען מיר ווי צו טהאָן דיין ווילען, ווארום דו, מיין נאָט, דיין פּערלאַנג
איז אימער גוט; פיהר מיר אויפ'ן גלייכען וועג.
- 11 צוליעב דיין נאָמען, נאָט, לאָז מיר לעבען; מיט דיין טוגענד נעהם מיר
ארויס פון אונגליק.
- 12 מיט דיין טוגענד וועסטו מיינע פינד פּעריכטען און אונטערבריינגען
אַלע מיינע בעדריקער, ווארום איך בין אימער דיין קנעכט.

קאָפיטעל קמד

- 1 דוד'ס געלויבט איז נאָט, מיין פעלן, וועלכער געוואָהנט מיינע הענד צו
קריען, מיינע פינגער צו שטרייט.
- 2 מיין וואָהלטהעמער און מיין פּעכמונג! מיין שטאַרקער, רעטער און
פּאַנציר אין וועלכען איך בין בעשיצט, וואָס ערניעדערט פּעלקער אונ-
טער מיר.
- 3 נאָט! וואָס איז דער שטערבליכער מענש אז דו זאָלסט איהם אַנער-
קענען? וואָס איז דער מענשענקינד אז דו זאָלסט איהם אַכטען?
- 4 אַ מענש איז גלייך צו אַ הויך, זיינע טעג — ווי אַ פּאַרגעהערדער שאַטען.
- 5 נאָט! בייג איין דינע הימלען און געה אַראָב, בעריהר די בערג און זיי
זאָלען פּערוויכערט ווערען.
- 6 וואַרף אַ בלייז און צושפּרייט זיי, שיק דינע פּיילען און צוקלאַפּ זיי.
- 7 שטרעק אויס דינע הענד פון דער הויך, בעפריי מיר און רעטע מיר
פון גרויסען וואַסער — פונ'ם מאַכט פון די פּרעמדע.
- 8 וואָס זייער מויל רעדט פּאַלשקייט, און זייער רעכטע האַנד איז מעכטיג
אין ליגען.
- 9 אַלמעכטיגער! איך וועל פאר דיר זינגען אַ נייען ליעד, אויף אַ צעהענ-
טאַניגען האַרף וועל איך פאר דיר שפּיעלען.
- 10 דער וואָס ניט הילף די קעניגע, דער וואָס רעטעט זיין קנעכט דוד פון
מערדערישען שווערד —

11 אַתְּדוֹד עֲבָדוּ מִחֶרֶב רָעָה: פָּצַנִי וְהַצֵּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי־נֶגֶד
 12 אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבְרֵ־שׁוֹא וַיִּמְיָנָם יַמִּין שִׁקָּר: אֲשֶׁר בְּנִינוּ וּ
 כְּנִטְעִים מְגִדְלִים בְּנִצּוֹרֵיהֶם בְּנֹתֵינוּ כְּזוֹיֹת מִהַמְּבֹרֹת
 13 תִּבְנִית הַיֶּכֶל: מְזוּנֵינוּ מִלְּאִים מִפִּיקִים מִזֶּן אֶלְזָן צְאוּנֵנוּ
 14 מֵאֲלִיפוֹת מְרֻבְּבוֹת בְּהוֹצוֹתֵינוּ: אֲלוֹפֵינוּ מִסְבָּלִים אֵין
 טו פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צֹחֶה בְּרַחֲבֵתֵנוּ: אֲשֶׁר־י הָעַם
 שִׁכְּבָה לֹא אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁיחֶה אֱלֹהֵיו:

Psal. CXLV. קמה

קמה

א תִּהְיֶה לְדוֹד אֱרוֹמִמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכֶה שִׁמְךָ לְעוֹלָם
 2 וְעַד: בְּכִלְיוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאֶחְלָלֶה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וְעַד:
 3 גְּדוֹל יְהוָה וּמְהַלָּל מְאֹד וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר
 4 יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יְגִידוּ: הֵדָר כְּבוֹד הַדָּוָה וְדַבְרֵי
 6 גִּבְלֹאתֶיךָ אֲשִׁיחֶה: וְעֲזוֹנוֹ גִּזְרֹאתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדֹלְתֶיךָ
 7 אֲסַפְּרֶנָּה: זָכַר רַב־טוֹבֶכָה יִבְרְעוּ וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְנְנוּ: חֲנִוּי
 8 וְרִתּוֹם יִהְיֶה אֲרֶךְ אַפִּים וּגְדוֹל־חֶסֶד: טוֹב־יְהוָה לְכֹל
 י יִרְחֲמֵנוּ עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְחַסִּדֶיךָ
 11 יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרֹתֶךָ יִדְבְּרוּ: לַחֲדוּדֵינוּ
 12 לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶךָ
 14 מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל־דוֹר וָדָר: סוֹמֵךְ
 טו יְהוָה לְכָל־הַנְּפֹלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל־אֱלֹהִים
 16 יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתַח אֶת־
 17 יָדֶךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן: צַדִּיק יְהוָה בְּכָל־דַּרְכָּיו
 18 וְחַסִּיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְהוָה לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר
 19 יִקְרָאוּ בְּאֵמֶת: רִצּוֹן־רָאוּ יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע
 כ וַיּוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֲהַבָּיו וְאֶת־כָּל־הַרְשָׁעִים
 21 יִשְׁמִיד: תִּהְיֶה יְהוָה וְדַבְּרֵי וַיִּבְרַךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם
 קְדֹשׁ לְעוֹלָם וְעַד:

הללויה

במד' v. 18 כני'א ו' בלמץ ibid. יצו' ו' קמ"ה v. 6 ו' וחולק' קי' v. 8. יצו' ו'

- 11 בעפריי מיר און רעטע מיר פונ'ם מאכט פון די פרעמדע, וואָס זייער מויל רעט פּאַלשקייט און זייער רעכטע האַנד איז מעכטיג אין ליגען.
- 12 אָבער אונזערע זיהן זיינען ווי פּפלאַנצונגען אויפגעפאַסט פון זייער יוד גענד, אונזערע טעכטער זיינען ווי אויסגעטאַקטע ווינקעל סטאַטוען פון אַ פּאַלאַסט.
- 13 אונזערע שפייזקאַמערען זיינען פול ארויס צו געבען פערשיעדענע שפייז זען, אונזערע שעפּסען זיינען אין די טויענדער פערמעהרט אויף אונזערע פעלדער ;
- 14 אונזערע רינדער זיינען דיק. קיין אויסברוך און קיין פערלוסט — קיין בעקלאָגען זיך אין אונזערע גאַסען.
- 15 וואויל איז דעם פּאַלק וואָס האָט זיך אזוי — וואויל איז דעם פּאַלק וואָס דער עוויגער איז זיין גאָט.

קאַפיטעל קמח

- 1 דוד'ס אַ לויבליעד. איך ערהויב דיר מיין גאָט דער קעניג, און אייביג לאַנג וועל איך דיין נאָמען בענשען.
- 2 יעדער מאָג וועל איך דיר בענשען און אייביג לאַנג ריהמען דיין נאָמען.
- 3 גאָט איז גרויס און זעהר געריהמט, זיין גרויסקייט האָט ניט קיינע גרע-נעצען.
- 4 איין דור צום צווייטען ריהמט דייןע טהאַטען און דערצעהלט וועגען דייןע העלדענטהאַטען.
- 5 דעם פּראַכט פון דיין מאַיעסטעטישע עהרע און ערצעהלונגען וועגען דייןע וואונדער וועל איך דערצעהלען.
- 6 וועגען דעם מאַכט פון דייןע שרעקליכע טהאַטען וועלען זיי רעדען און וועגען דיין גרויסקייט וועל איך דערצעהלען.
- 7 וועגען די עראַינערונגען פון דיין גרויסע גוטסקייט וועלען זיי שפרע-כען און וועגען דיין גערעכטיגקייט וועלען זיי זינגען.
- 8 גנאָדיג אין באַרעמהערציג איז גאָט, לאַנגמוטיהיג און זעהר וואָהלטהע-טיג.
- 9 גאָט איז גוט צו אַלעמען — זיינע מיטלייד איז אויף אַלע ווערק זיינע.
- 10 עס דאַנקען דיר, גאָט, אַלע דייןע טהאַטען און דייןע אַנהענגער בענשען; דיר.
- 11 וועגען די עהרע פון דיין קעניגרייך זאָגען זיי, וועגען דייןע העלדענ-טהאַטען רעדען זיי.
- 12 אום צו ערקלעהרען די מענשענקינדער זיינע העלדענטהאַטען און די עהרע פון זיין מאַיעסטעטישע רעגירונג.
- 13 דיין קעניגרייך איז אַ קעניגרייך פאַר עוויגקייט און דיין הערשונג איז אויף אַלע דורות.
- 14 גאָט שטיצט אַלע געפּאַלענע און גלייכט אויס אַלע איינגעבוויגענע.
- 15 אַלעמענס אויגען האַפּען צו דיר און דו גיסט זיי זייער עמען אין דער צייט.
- 16 דו עפענטסט דיין האַנד און מאַכסט זאָט יעדער לעבעדיגען מיט דאָס וואָס ער וויל.
- 17 גאָט איז גערעכט אין אַלע זיינע וועגען און גנעדיג אין אַלע זיינע טהאַטען.
- 18 גאָט איז נאָהענט צו אַלע וועלכע רופּען איהם — צו אַלע וואָס רופּען צו איהם מיט וואהרהייט.
- 19 דעם פּערלאַנג פון די וואָס פּירכטען איהם ערפילט ער, ער הערט אויס זייער געשריי און העלפט זיי.
- 20 גאָט בעוואַכט אַלע זיינע פּרוינד, אָבער אַלע פּערברעכער פּערטיליגט ער.
- 21 גאָט'ס לויב רעדט מיין מויל און יעדער בעשעפעניס בענשט זיין הייליגען נאָמען אימער און אייביג.

קמו

PSAL. CXLVI. קמו

2 א הללויה הללי נפשי את־יהוה: אהללה יהוה בְּחַיִּי
 3 אומרה לאלתי בעודי: אלתבטחו בגדיבים בכדאדם
 4 שאין לו תשועה: תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא
 5 אברו עשתנתיו: אשרי שאל יעקב בעורו שברו על־ה
 6 יהוה אלהיו: עשה שמים וארץ את־הים ואת־כל
 7 אשר־בם השמר אמת לעולם: עשה משפט לעשוקים
 8 נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים: יהוה פקח
 9 עורים יהוה זקוף כפופים יהוה אהב צדיקים: יהוה שמר
 10 את־גרים יתום ואלמנה יעזר ודרך רשעים יענת: ימלך
 11 יהוה לעולם אלתוך ציון לדר ודר הללויה:

קמו

PSAL. CXLVII. קמו

1 א הללויה בִּרְטוֹב וּמְרָה אֱלֹהֵינוּ בְּרִנָּעִים נֹאֲהָ תְהַלֵּה:
 2 מוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנַס: הֲרוּפֵא לְשִׁבְרוֹ
 3 לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעֲצוֹתָם: מוֹנֵה מִסְפַּר לְכוֹכְבִים לְכֹלֵם
 4 שְׁמוֹת יִקְרָא: גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ לְתַבּוּעָתוֹ אֵין מִסְפָּר:
 5 מְעוֹדֵד עֲנִיִם יְהוָה מִשְׁפִּיל רָשָׁעִים עַד־אָרֶץ: עֵנִי לַיהוָה
 6 בְּתוֹדָה וּמְרוֹ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכִנּוּר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָנִים
 7 הַמְכִין לְאָרֶץ מַטֵּר הַמְצַמֵּחַ הַרִים חֲצִיר: נוֹתֵן לְבַהֲמָה
 8 לְחֵמָה לְבָנֵי עֵרֶב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בְּגִבּוֹרַת חַסּוֹם יִחַפֵּץ
 9 לֹא־בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוּצֶה יְהוָה אֶת־יִרְאוֹ אֶת־
 10 הַמִּתְחַלְּלִים לְחַסְדּוֹ: שִׁבְתִּי יְרוּשָׁלַם אֶת־יְהוָה הַלְלִי אֱלֹהֶיךָ
 11 צִיּוֹן: בִּרְחוֹק בְּרִיתִי שְׁעָרֶיךָ בְּרֶךְ בְּנֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ: הַשֵּׁם
 12 גְּבוּלֶךָ שְׁלוֹם חֵלֶב חַסִּים וְשִׁבְעֶךָ: הַשְׁלַח אִמְרָתוֹ אָרֶץ
 13 עַד־מִהְרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ: הִנֵּתִן שִׁלְג בְּצֹמֵר כְּפֹזר כְּאֶפֶר
 14 פֹּזר: מִשְׁלֹךְ קָרְחוֹ כַּפְתִּים לְפָנָי קָרְתוֹ מִי יַעֲמֵד: יִשְׁלַח
 15 דְּבָרוֹ וַיִּמְסַם יִשְׁב רֹחוֹ וַיִּלְדֵּמִים: מִגִּיד דְּבָרוֹ לְיַעֲקֹב

חקיו

קאפיטעל קמו

- 1 לויבט גאָט ! לויב, מיין זעעלע, דעם עוויגען !
- 2 איך וועל לויבען דעם עוויגען זאָלאַנג איך לעב, איך וועל זינגען פאר מיין
- 3 גאָט זאָלאַנג איך עקזיסטיר. פערטרויט ניט אויף פירשטען, אויף
- 4 אַ מענשען וואָס איז ניט אימשטאַנד צו העלפען. עס געהט ארויס זיין
- 5 אַטהעם קעהרט ער זיך צוריק צו דער ערד, אין דעם זעלביגען טאָג זיינען
- 6 פאַרלאָרען אלע פלענער זיינע. וואויל איז דעם וואָס דער גאָט פון
- 7 יעקב איז זיין הילף, זיין האָפענונג איז צו זיין עוויגען גאָט, וועלכער
- 8 האָט געמאַכט הימעל, ערד און דעם ים מיט אַלעס וואָס אין זיי —
- 9 דער ריכטיגער בעוואַכער פון דער וועלט. ער שאַפט רעכט פאַר די אונז
- 10 טערדריקטע, ער גיט ברויט די הונגעריגע — גאָט בינד אָב די געפאַנגענע.
- 11 גאָט עפענט אויגען די בלינדע, גאָט גלייכט אויס די איינגעבויעגע, גאָט
- 12 לייעבט די פרומע. גאָט היט אָב די פרעמדלינגע, ער ערמונטערט דעם
- 13 יתום אויך די אלמנה; אָבער דעם וועג פון די פערברעכער פערקרימט ער.
- 14 גאָט וועט אייביג רעגירען; דיין גאָט, ציון, וועט רעגירען אויף דור-
דורות. לויבט גאָט !

קאפיטעל קמו

- 1 לויבט גאָט ווי געהעריג, זינגט צו אונזער גאָט ! עס איז אנגענועהם און
- 2 פאַסענד צו ריהמען איהם.
- 3 גאָט, דער אויפבויער פון ירושלים, וועט צוזאַמענקלייבען די פאַנאַנדער-
געוואַרפענע פון ישראל.
- 4 דער וואָס היילט די צובראָכענע הערצער און פערבינדעט זייערע צו-
בראָכענע גליעדער.
- 5 ער צעהלט אויס דעם צאָהל פון די שטערן — ער רופט זיי אַלעמען מיט
נעמען.
- 6 גרויס איז אונזער הערר און גרויסמעכטיג, זיין פערשטאַנד איז ניט אויס-
צודערצעהלען.
- 7 גאָט גיט מוטע די דעמיטהיגע, אָבער די פערברעכער מאַכט ער ניעדעריג
ביז דער ערד.
- 8 זינגט פאַר גאָט מיט דאַנקבאַרקייט, שפיעלט פאַר אונזער גאָט מיט פיער-
לען
- 9 ער פאַרדעקט דעם הימעל מיט וואַלקענס, ער גרייט צו רעגען פאַר דער
ערד, ער מאַכט וואַקסען גראַז אויף די בערג.
- 10 ער גיט יעדער טהיער זיין שפייז, זאָגאר די יונגע ראַבען וואָס בעטען עסען.
11 ער דאַרף ניט די פערדענקראַפט, ער פערלאַנגט ניט מענשליכע שנעליג-
קייט —
- 12 גאָט לייעבט די וואָס פירכטען איהם, די וואָס האָפען צו זיין גנאָדע.
- 13 ריהם, ירושלים, דעם עוויגען ! לויב דיין גאָט, ציון !
- 14 וואָרום ער האָט שטאַרק געמאַכט די רינגלען פון דייןע טהויערען, ער האָט
געבענשט דייןע קינדער אין דיר.
- 15 ער האָט זיכער געמאַכט דייןע גרענעצען, מיט די בעסטע ווייז מאַכט ער
דיר זאַט.
- 16 ווען ער שיקט זיין וואַרט צו דער ערד, לויפט זיין וואַרט זעהר שנעל.
- 17 ער גיט וואַלדווייסע שנעע, און שפרייט אויס אַש-מונקעלען אַיין.
- 18 ער וואַרפט זיין קעלט ברעקלאַד-ווייז, און ווער קען אויסהאַלטען זיין
פראַסט ? !
- 19 ער שיקט זיין וואַרט צושמעלצט ער זיי, זיין ווינד בלאָזט און זיי צוריינען
ווי וואַסער.
- 20 ער זאָגט זיינע ווערטער צו יעקב, זיינע געזעצען און רעכטע צו ישראל.

ב חָקוּוּ וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא-עָשָׂה לָן | לְכָל-גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים
בְּלִי-יָדָיו: הַלְלוּהָ:

קמח Psal. CXLVIII.

א הַלְלוּהָ | הִלְלוּ אֶת-יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַמְרוֹמִים:
ב הַלְלוּהוּ בְּלִמְלֶאכֶיךָ הַלְלוּהוּ בְּלִצְבָאוֹ: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ
ג וַיָּחַם הַלְלוּהוּ כָּל-כּוֹכָבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
ד וְהַיָּמִים אֲשֶׁר | מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יִהְלְלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה כִּי
ה הוּא צִוָּה וּנְבִרָאוֹ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקֵי-נֶתַן וְלֹא-
ו יַעֲבוֹר: הִלְלוּ אֶת-יְהוָה מִן-הָאָרֶץ תַּיִנִּים וּבְלִיתְהוֹמוֹת:
ז אֲשֶׁר וּבְכָרְד שֶׁלֶג וּקִיטוֹר רוּחַ מְעִדָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ: הַחֲרִים
ח וּבְלִי-גְבָעוֹת עֵץ פְּרִי וּבְלִי-אֲרוֹנִים: הַחִיָּה וּבְלִי-בְהֵמָה
ט רָמַשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף: מִלְכֵי-אָרֶץ וּבְלִי-לְאֻמִּים שָׂרִים וּבְלִי-
י שְׁפָטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים וְנַס־בַּתוּלַת זְקֵנִים עַם-נְעָרִים:
יא יִהְלְלוּ | אֶת-שֵׁם יְהוָה כִּי-נִשְׁגַּב שָׁמוֹ לְבָדוֹ הוֹדוֹ עַל-אָרֶץ
יב וּשְׁמַיִם: וַיֵּרַם קָרְן | לְעַמּוֹ תְהַלֵּה לְכָל-חַסִּידָיו לְבָנֵי
ישראל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּהָ:

קמט Psal. CXLIX.

א הַלְלוּהָ | שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלְתֶּן בְּקִהַל חַסִּידִים:
ב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹי בְּנֵי-צִיּוֹן יִגִּילוּ בַמְּלָכִים: יִהְלְלוּ שָׁמוֹ
ג בַּמַּחֹל בַּתֶּף וּבְנֹר וַיִּמְרוּ-לוֹ: כִּי-רוֹצֵה יְהוָה בַּעֲמֹי יִפְאַר
ד עֲנֻיִם בִּישׁוּעָה: וַעֲלוּ חַסִּידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל-מִשְׁכְּבוֹתָם:
ה רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנִים וְהָרַב בַּיַּפְיֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת
ו נִקְמָה בְּנוֹיִם תּוֹכְחוֹת בְּלְאֻמִּים: לְאֹסֵר מַלְכֵיהֶם בְּזֻקִים
ז וּנְכַבְּדֵיהֶם בְּכַבְּלֵי בְרוֹזַל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם | מִשְׁפָּט כְּתוֹב
ח הַדָּר הוּא לְכָל-חַסִּידָיו הַלְלוּהָ:

קנ Psal. CL.

א הַלְלוּהָ | הַלְלוּ-יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְוֵעַ עֲזוֹ: הַלְלוּהוּ
בנְבוֹרָתוֹ

20 ער טהוט עם ניט צו קיין אנדער פאָלק, זיי ערקלעהרט ער ניט זיינע רעכטע. לויבט גאָט !

קאָפיטעל קמח

- 1 לויבט גאָט ! לויבט דעם עוויגען פון הימעל, לויבט איהם אין יענע הויכ־קיטען.
- 2 לויבט איהם אלע זיינע מלאַכים ; לויבט איהם אלע זיינע פלאַנעטען.
- 3 לויבט איהם, זונן און לבנה ; לויבט איהם, אלע לייכטענדע שטערען.
- 4 לויבט איהם, אָבערהימלען ; אויך דאָס וואַסער וואָס איז העכער פאר די הימלען.
- 5 זאָלען זיי לויבען גאָט'ס נאָמען אלע יענע וועלכע ער האָט בעפוילען און זיי זיינען בעשאַפּען געוואָרען,
- 6 און ער האָט זיי געלאָזען שטעהען אויף אייביג לאַנג — קוים האָט ער אַ געזעץ געגעבען קען אנדערש ניט זיין !
- 7 לויבט גאָט פון דער ערד : וואַלפּישען פון די אָבגורנדען,
- 8 פייער, האָגעל, שנעע, דאַמפּף און שטורעם־זוינד — וואָס זיין וואָרט האָט געשאַפּען —
- 9 בערג און בערגלאַך, אלע פּרוכט־בוימער און צעדערען ;
- 10 טהיערען און אלערליי פּיה, קריבענדע און אלערליי פליהענדע פּויגלען.
- 11 לאַנד־קעניגע פון אלע נאַציאָנען, אלע פּירשטען און לאַנד־ריכטער.
- 12 אינגלאַך און מיידלאַך אלטע און יונגע,
- 13 זאָלען לויבען גאָט'ס נאָמען, וואָרום נאָר זיין נאָמען איז מעכטיג און זיין מאַיעסטעט איז אויף דער ערד און אויפ'ן הימעל.
- 14 ער האָט ערהויבען דעם שטאַלץ פון זיין פּאָלק, ער איז דער לויב־געזאַנג פון אלע זיינע אַנהענגער, פאַר די קינדער פון ישראל זיין נאָהענטע פּאָלק. לויבט גאָט !

קאָפיטעל קמט

- 1 לויבט גאָט ! זינגט פאַר גאָט אַ נייען ליעד, זיין לויבליעד אין אַ פּער־זאַמלונג פון זיינע פרומע.
- 2 עם פרעהט זיך ישראל מיט זיין בעשעפּער, די קינדער פון ציון זיינען פּרעהליך מיט זייער קעניג.
- 3 זיי לויבען זיין נאָמען טאַנצענדיג, אויף פּויקען און פּיערלען שפּיעלען זיי פאַר איהם.
- 4 ווען גאָט איז צופריעדען מיט זיין פּאָלק בעפּוצט ער די דעמיטהיגע מיט הילף.
- 5 עם פרעהען זיך די פרומע מיט עהרע — זיי זינגען אויף זייערע גע־לעגערס.
- 6 די ערהויבונג גאָט'ס איז אין זייער האַלז און אַ צוויי־שארפּיגע שווערד אין זייער האַנד,
- 7 אום דורכצופיהרען ראכע אונטער די פעלקער און שטראַף אויף די נאַצ־יאָנען.
- 8 צו בינדען אין קייטען זייערע קעניגע, זייערע געאַכטעטע אין אייזערנע קייטען.
- 9 אום דורכצופיהרען אויף זיי דעם געשריעבענעם אורטהייל, דאָס פּער־שאַפּט שטאַלץ זיינע פרומע. לויבט גאָט !

קאָפיטעל קנ

- 1 לויבט גאָט ! לויבט דעם אַלמעכטיגען אין זיין הייליגטהום ; לויבט זיין מאַכט אין הימעל.
- 2 לויבט איהם מיט זיינע העלדענטהאַטען, לויבט איהם לויט זיין גרויסע הערליכקייט.

3 בְּגִבּוֹרֹתָיו הִלְלוּהוּ כָּרֵב גְּדִלוֹ: הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר
 4 הִלְלוּהוּ בְּנִבְלֹ וּכְנֹר: הִלְלוּהוּ בְּתֶף וּמְחֹל הִלְלוּהוּ
 ה בְּמִנִּים וְעִנְבֹ: הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְל־שִׁמְעַ הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי ה
 6 תְּרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יְהוָה הִלְלוּיָהּ:

ח ז ק

סכום פסוקי דספר תהלים אלפים וחמש מאות ועשרים ושבעה.
 וסימנו י" אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך. וחציו
 ויפתוחו בפיהם. וסדריו תשעה עשר. וסימנו המשביע במזב עדיך:

- 3 לויבט איהם מיט שופר-בלאָזען, לויבט איהם מיט האַרף און פיעדעל.
 4 לויבט איהם מיט פויק און טאַני, לויבט איהם מיט אָרגלען און פלייטען.
 5 לויבט איהם מיט קלינגערדע צימבלען, לויבט איהם מיט הייליגע צימ-
 בלען.
 6 ווער עם האָט נאָר אַ לעכהאַפט ריהמט גאָט, לויבט גאָט !

ח ז ק.

אַלע פּסיגים פון תהלים זיינען צוויי טויזענד פינף הונדערט זיעבען
 און צוואַנציג. ער ענטהאַלט פינף ספרים און הונדערט מיט פופציג קאַפּיט-
 לאַך. (ח. ש. ג.)

משלי

LIBER PROVERBIORUM.

CAPUT I. א

א² מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה בְּדַבְרֵי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: לְתַעַת חֲכָמָה
 3 וּמוֹסֵר לְהַבִּין אִמְרֵי בִינָה: לְקַחַת מוֹסֵר הַשְּׂכָל צְדָק
 4 וּמִשְׁפָּט וּמִשְׁרִים: לְתַת לַפְתָּאִים עֲרֻמָּה לְזַעַר דַּעַת
 ה וּמוֹמָה: יִשְׁמַע חָכֵם וַיּוֹסֶף לִקַּח וְנָבוֹן תַּחֲבָלוֹת יִקְנֶה:
 6 לְהַבִּין מִשְׁלַל וּמִלִּיצָה דְּבַרֵי חֲכָמִים וַחֲדוּתָם: יִרְאֵת יְהוָה
 7 רֵאשִׁית דַּעַת חֲכָמָה וּמוֹסֵר אֲוִילִים בָּוֹן: שָׁמַע בְּנֵי
 9 מוֹסֵר אֲבִיךָ וְאַל־תִּפְשׁ תּוֹרַת אֲמִיךָ: פִּי א לֹוִית חֵן הֵם
 י לְרֵאשִׁיף וְעִנְקִים לְנַרְנְרִתִּיךָ: בְּנֵי אִם־יִפְתָּךְ חֲטָאִים אֵל־
 11 תִּבֹּא: אִם־יֹאמְרוּ לָכֵה אֶתְנוּ נֹאֲרָכָה לָהֶם נִצְפְּנָה לְנִקְוִי
 12 חָנָם: גְּבַלְעָם כְּשִׂאוֹל חַיִּים וְחַמִּימִים כְּיוֹרְדֵי בּוֹר: כֹּל־
 13 הוּן יִקָּר נִמְצָא נִמְלָא כְּתִינוּ שָׁלָל: גִּוְרִלְךָ תִּפְסִיל בְּתוֹכֵנוּ
 14 כִּים אֲחֹד יִהְיֶה לְכַלְנוּ: בְּנֵי אֵל־תִּמְלִךְ בְּנִרְךָ אַתֶּם מְנַע
 16 רְגִלְךָ מִנְתִּיבָתָם: כִּי רְגִלֵיהֶם לָרַע יִרְצוּ וַיִּמְהָרוּ לְשִׁפְךָ־
 17 דָּם: כִּי־חָנָם מוֹרָה הַרְשַׁת בְּעֵינֵי כֹל־כַּעַל כְּנָף: וְהֵם
 18 לְדָמָם יִאָּרְבוּ יִצְפְּנוּ לְנַפְשָׁתָם: כֹּן אֲרַחֲוֹת כֹּל־כַּעַצ
 כ כַּעַצ אֶת־נַפְשׁ בְּעַלְיוֹ יִקַּח: חֲכָמוֹת בְּחִוֵּץ תִּרְנֶה כְּרַחֲבוֹת
 21 תִּתֵּן קוֹלָהּ: בְּרֵאשׁ הַמִּיֹּת תִּקְרָא בְּפִתְחֵי שְׁעָרִים כְּעִיר
 22 אִמְרִיהָ תֹאמֵר: עַד־מֵתִי א פְתִים תִּאָּהֲבוּ פִתִי וְלִצִּים
 23 לְצֹון חֲמָדוֹ לָהֶם וְכִסִּילִים יִשְׁנֹאוּ־דַעַת: תִּשְׁבוּ לְתוֹכְחָתִי
 24 הַנָּה אֲבִיעָה לָכֶם רוּחִי אֲוִיעָה דְּבַרֵי אַתְכֶם: יֵצֵן

קראתי

משלי

קאפיטעל א

- 1 שפּריכווערטער פון שלמה, דוד'ס זוהן, קעניג אין ישראל,
- 2 צו ערקענען קלוגהייט און זיטענלעהרע, צו פערשטעהן פערנינפטונג רייד;
- 3 צו ערלערנען פערשטענדיג זיטענלעהרען, גערעכטיגקייט, רעכט און אויפריכטיגקייט.
- 4 צו פערשאפען דעם לייכטגלויביגען איבערלייגונג, דעם אונפראקטישען — קענטניס און פאָרזיכטיגקייט.
- 5 וועט דאָס דער קלוגער הערען וועט ער מעהר ערלערנען, דער פערשטענ- דיגער — וועט ערווערבען מיטלען.
- 6 צו מאַכען פערשטעהן אַ שפּריכוואָרט אָדער אַ רעדע-בילד, ווערטלאַך פון קלוגע און זייערע רעטעניסען.
- 7 גאָטעס פורכט איז דער אָנפאנג פון וויסענשאַפט, קלוגהייט און מאָראַל, נאָר נארען פּעראַכטען דאָס.
- 8 הער, מיין זוהן, מאָראַל-לעהרע פון דיין פאָטער, אויך פּערנאַכלעסיג ניט די די לעהרע פון דיין מוטער ;
- 9 ווארום זיי זיינען אַ פּראַכטיקראַנץ פאַר דיין קאַפּ און אַ פּראַכטיבאַנד פאַר דיין האַלז.
- 10 מיין זוהן! אויב זינדיגע וועלען דיר איינרעדען, זאָלסטו זיי ניט פּאַלגען.
- 11 אויב זיי וועלען זאָגען : „קום מיט אונז ! מיר וועלען לויערן נאָך בלוט און נאכשפירען אָהן געפּאהר דעם אונכעוואַפּענטען,
- 12 מיר וועלען זיי שנעל איינשלינגען אזוי ווי די העל, איז גאַנצען ווי די וואָס זינקען אין אַ גרוב ;
- 13 דעם טהייערן פּערמעגען וועלען מיר אין גאַנצען געפינען, אונזערע הייר- זער וועלען מיר מיט רויב אָנפילען,
- 14 דיין פּערמעגען ווארף אַריין אין אונזערן, און זאָל איין בייטעל זיין פאַר אונז אַלעמען.“
- 15 געה ניט, מיין זוהן, אין זייער וועג, פּערמייד דייע פּיס פון זייער שמעג !
- 16 ווארום זייערע פּיס לויפען צו שלעכטעס, זיי איילען בלוט צו פּערגניסען.
- 17 אזוי ווי דאָס אויסגעשפּרייטע נעץ ווייזט אויס געפּאהרלאָז פאַר אַלע געפּליגעלטע,
- 18 ווען זיי (די פּאַנגער) לויערן נאָך זייער בלוט און קוקען אויס פאַר זייערע קערפּערס,
- 19 אזוי איז אויך די אויפּפיהרונג פון יעדערן וואָס נארט נאָך רויב — עס נעהמט איהם זעלבסט דאָס לעבען אוועק :
- 20 די קלוגהייט שרייט אין גאָס, אין די ברייטע גאַסען רעדט זי הויך,
- 21 אין דער הויך רופט זי אין די רוישענדע מערק, אין די איינגאַנגס- טהייערן פון שטאָרט רעדט זי איהרע ווערטער :
- 22 „ווי לאנג נאָך, לייכטגלויביגע, וועט איהר לייעבען לייכטזין ? און איהר, לציב, וועט לוסט האָבען צו שפּאַטען און נארען וועלען האַסען וויסענשאַפט ? !
- 23 בעקעהרט זיך צו מיין איבערצייגונג, איך ערקלעהר דאָך אייך מיין פּערלאַנג און מאַך אייך דייטליך מיינע ווערטער.“
- 24 דערפאַר וואָס וועט איך האָב גערופּען האָט איהר ניט געוואָלט, איך האָב מיין האַנד אויסגעצויגען אין ניעמאַנד האָט דאָס געאַכטעט,

קראתי ותמאני נטיתי ידי ואין מקשיב: ותפרעו כל־עצתי כה
 ותוכחתי לא אבייתם: גם־אני באידכם אשחק אלעג 26
 בבא פחדכם: בבא כשאוה | פחדכם ואידכם בסופה 27
 יאתה בבא עליכם צרה וציקה: או יקראני ולא אענה 28
 ישחרני ולא ימצאני: תחת כי־שנאו דעת ויראת יהוה 29
 לא בחרו: לא־אבו לעצתי נאצו כל־תוכחתי: ויאכלו ל 31
 מפני דרכם וממצאתיהם ישבעו: פי משובת פתים 32
 תדרגם ושלות פסילים תאבדם: ושמע לי ישכון־בטח 33
 ושאנן מפחד רעה:

ב

CAP. II. ב

בני אס־תקח אמרי ומצותי תצפן אהך: להקשיב א 2
 לחכמה אגיד תטה לבך לתבונה: פי אם לבונה תקרא 3
 לתבונה תפן קולך: אס־תבקשנה ככסף וכמטמנים 4
 תחפשנה: או תבין יראת יהוה ודעת אלהים תמצא: ה
 כי־יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: וצפן לישרים 6
 תושיה מנן להלכי תם: לנצר ארחות משפט ודרך 7
 חסדו ישמר: או תבין צדק ומשפט ומישרים כל־ 8
 מעגל־טוב: כי־תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך ינעם: י
 מזמה תשמר עליך תבונה תנצרכה: להצילך מדרך 11
 רע מאיש מדבר תהפכות: העוזבים ארחות ישר ללכת 12
 בדרבי־השף: השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות 13
 רע: אשר ארחתיהם עקשים ונלוזים במעגלותם: טו
 להצילך מאשה ורה מנכרה אמריה החליקה: העזבת 16
 אלוף נעוריה ואת־ברית אלהיה שקחה: פי שחה אל־ 17
 מות ביתה ואל־דפאים מעגלתייה: כל־באיה לא ישובן 18
 ולא ישינו ארחות תנים: למען תלך בדרך טובים ב
 וארחות צדיקים תשמר: פי־ישרים ישכנו־ארץ 21

ותמימים

- 25 איהר האָט אין גאַנצען פּערוואָרפען מיין ראַטה און ניט געוואָלט (הערען)
 26 מיין איבערצייגונג — וועל איך אויך ביי אייער אונגליק לאַכען, און
 27 שפּאַטען ווען אייער שרעק וועט קומען, ווען אייער שרעק וועט קור
 מען אונערוואַרטעט ווי פינסטערניס, און אייער אונגליק ווי אן אַנקור
 מענדער שטורם; ווען עס וועלען אויף אייך קומען ליידען און נויט.
 28 דאָן וועלען זיי מיר רופּען, אָבער איך וועל ניט ענטפּערן; זיי וועלען
 29 מיר זוכען אָבער ניט געפינען. ווייל זיי האָבען געהאַסט וויסענשאַפט
 30 און ניט אנערקענט גאָט'ס פּורכט, ווייל זיי האָבען ניט אָנגענומען
 31 מיין ראַטה און פּעראַכטעט מיין איבערצייגונג. זאָלען זיי יעצט עסען
 די פּורכט פּון זייער אויפּפיהרונג און זעטיגען זיך פּון זייערע בעראַ-
 32 טהונגען. די אונגעהאָרכזאמקייט פּון די לייכטגלויביגע הרג'ען
 זיי אוועק, און די זאָרגלאָזיגקייט פּון די נאַרען בריינגט זיי אונטער.
 33 דער אָבער וואָס הערט מיך קען זיכער רוהען און זאָרגלאָז זיין פּון בייזען
 שרעק.

קאָפיטעל ב

- 1 מיין זוהן! אויב דו וועסט אָננעהמען מייע ווערטער, און מיינע גע-
 2 באַט האַלטען ביי זיך, וועט דיין אויער האַרצען קלוגהייט און דיין
 3 האַרץ וועסטו נייגען צו פּערשטאַנד. וואַרום ווען דו וועסט דעם
 פּערשטאַנד רופּען און איבערגעבען דיין שטימע צו פּערנונפּט,
 4 אויב דו וועסט איהר זוכען ווי זילכער און שטרעבען נאָך איהר ווי נאָך
 5 בעהאַלטענע קאָסטבאַרקייטען; דאָן וועסטו פּערשטעהן גאָט'ס
 6 פּורכט און געפינען געטליכע אנערקענונג. וואַרום נאָר דער עוויגער
 7 גיט קלוגהייט, פּון זיין מויל איז וויסענשאַפט און פּערשטאַנד.
 8 ער בעהאַלט פאַר רעכטפאַרטיגע וויכטיגעס, אַ שילד פאַר די וואָס זייער
 9 אויפּפיהרונג איז אונשולדיג. צו בעוואַכען די שטעגען פּון גערעכ-
 טען און אבהיטען די וועגען פּון די פּרומע, דאָן וועסטו פּערשטעהן
 רעכט און גערעכטיגקייט, אויך גלייכהייט פּון יעדען גוטען וועג.
 10 קוים וועט די קלוגהייט אַריין אין דיין האַרצען, וועט די וויסענשאַפט
 אַנגענעהם זיין צו דיין זעלע.
 11 איבערלעבונג וועט דיך בעוואַכען, פּערנונפּט וועט דיך בעשיצען,
 12 צו רעמען דיר פּונ'ם שלעכטען וועג, פּון אַ מענשען וואָס רעדט פּער-
 דאַרבענהייט;
 13 פּון די וואָס פּערלאָזען די גלייכע וועגען אום צו געהען אין פינסטערע
 וועגען.
 14 פּון די וואָס פּרעהען זיך צו טהאָן שלעכטס און זיינען צופריעדען מיט
 פּערדאַרבענהייט און שלעכטס.
 15 וועמעס וועגען עס זיינען קרומע און נאָר פּערברעכער [געהן] אין זייערע
 וועגען.
 16 אויך צו רעמען דיך פּון דער פּערברעכערישער פּרוי, פּון דער פּרעמדער
 וואָס מאַכט גלאַט איהרע רייד;
 17 די וועלכע פּערלאָזט איהר יוגענד פּריינד און פּערגעסט איהר גאָט'ס בונד.
 18 וואַרום איהר הויז איז איינגעבויגען צום טוידט, און צום שאַטען (פּון
 העל) פיהרען איהרע שטעגען.
 19 אַלע די וואָס קומען צו איהר געהן ניט צוריק, זיי קענען מעהר ניט גריי-
 כען די לעבענס וועגען.
 20 דאַרום געה אַינ'ם וועג פּון די גוטע און היט אָב די וועגען פּון די גערעכטע.
 21 וואַרום נאָר די רעכטפאַרטיגע בעוואוינען דאָס לאַנד, און נור די
 אונשולדיגע פּערבלייבען אין איהר;

22 וְתַמְיָמִים יוֹתֵרוּ בָּהֶּ: וְרָשָׁעִים מֵאַרְצָא יִכְרְתוּ וּבְגוֹדִים יִסְרוּ מִמֶּנּוּ:

CAP. III. ג

ג

2 א בְּנֵי תוֹרָתִי אֲלִיחַשְׁבָּה וּמַצּוֹתַי יַעַר לִבָּהּ: כִּי אֶרְךָ יָמִים
 3 וְשָׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ: חֶסֶד וְאֱמֶת אֲלִי־עֲזֹבָה
 4 קִשְׁרָם עַל־גְּרוֹרוֹתֶיךָ כְּתָבָם עַל־לִחַ לִבָּהּ: וּמַצְאִיחֵן
 5 הַשֶּׁבֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם: בְּמַח אֲלִי־יְהוָה בְּכָל־
 6 לִבָּהּ וְאֵל־בִּינְתֶךָ אֲלִיחַשְׁעֵן: בְּכָל־דְּרָכֶיךָ דַּעְתּוֹ וְהוֹיֵא
 7 יִישָׁר אֲרַחֲתֶיךָ: אֲלִיחַתֵּי חֶכֶם בְּעֵינֶיךָ יִרְא אֶת־יְהוָה
 8 וְסוֹר מֵרַע: רַפְאוֹת תִּהְיֶה לְשִׁיבָה וְשִׁקּוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ: כִּפְד־
 9 אֶת־יְהוָה מִהַנֶּגֶד וּמֵרֵאשִׁית כָּל־תְּבוּאֹתֶיךָ: וְיִמְלֵא אֶסְמוֹךָ
 10 שֶׁבַע וְתִירוֹשׁ יִקְבֹּךָ יִפְרְצוּ: מוֹסֵר יְהוָה בְּנֵי אֲלִיחַמְאָם
 11 וְאֲלִיחַמְקָן בְּתוֹכָהֶן: כִּי אֵת אֲשֶׁר־יֵאָדָב יִהְיֶה וּבֵית
 12 וּבְאֵב אֶת־בֶּן יִרְצֶה: אֲשֶׁר־יֵאָדָם מֵצֵא חֶכְמָה וְאָדָם
 13 יִפְיֵק תְּבוּנָה: כִּי טוֹב סְחָרָה מִסְחָר־כֶּסֶף וּמִחֲרוֹץ
 14 תְּבוּאָתָה: יִקְרָה הוּא מִפְּנֵי־יָם וּכְלִיחַפְצֶיךָ לֹא יִשׁוּרֶבָה:
 15 אֶרֶךְ יָמִים כִּימִינָה בְּשִׂמְאוֹלָה עֵשֶׂר וּבְכּוֹד: דְּרָכֶיךָ
 16 דְּרָכֵי־נֶעֱם וּכְלִינִתִּיבוֹתֶיךָ שְׁלוֹם: עֵץ־חַיִּים הוּא לְמַחְסוּיָקִים
 17 כֹּה וְתַמְכִּיךָ מֵאֲשֶׁר: יְהוָה בְּחֶכְמָה יִסֵּד אֶרֶץ כּוֹנֵן
 18 שָׁמַיִם בְּתְבוּנָה: בְּדַעְתּוֹ תְּדוּמוֹת נִבְקְעוּ וְשִׁחְקִים יִרְעִפוּ
 19 טָל: בְּנֵי אֲלִי־לוֹ מֵעֵינֶיךָ נֵצַר תּוֹשִׁיָה וּמוֹמָה: וְהֵינִי
 20 חַיִּים לְנַפְשֶׁךָ וְחַן לְנִגְרֹתֶיךָ: אֵן תִּלְךָ לְבַטַח דְּרָכֶיךָ
 21 וְרִגְלֶךָ לֹא תִנּוּף: אִם־תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחַד וְשִׁכְבֹתָ וְעִרְבָה
 22 שְׁנֵתֶךָ: אֲלִי־תִירָא מִפְּחַד כְּתָאם וּמִשֵּׂאת רָשָׁעִים כִּי
 23 תָּבֵא: כִּי־יְהוָה יְהוָה כִּבְסֶלֶךָ וְשִׁמְר רִגְלֶךָ מִלְּבָד: אֲלִי־
 24 תִמְנַע־טוֹב מִבְּעַלְיוֹ בְּהוֹת לֹאֵל יִדְּךָ לַעֲשׂוֹת: אֲלִי־תֵאמֶר
 25 לְרַעֲיֶךָ וְלָךְ וְשׁוֹב וּמִחֲר אֶתֶּן וְיֵשׁ אֶתֶךָ: אֲלִי־תִחַר־שׁ עַל־

רעד

ג. v. 8. דר. בדנש. v. 12. סגול בלי מקף. v. 15. מפניכס קי.
 v. 27. ייד קי. v. 28. לעד קי.

22 אָבער די פערברעכער ווערען פערמיליגט פון דער ערד, און די טריילאָזע ווערען אוועקגעריסען פון איהר.

קאפיטעל ג

- 1 מיין זוהן ! פערנעס ניט מיין לעהרע, און מיינע בעפעהלען זאל דיין הארץ היטען,
- 2 ווארום צו לאנגע יאָהרען לעבען וועלען זיי דיר נאָך צוגעבען פריעדען.
- 3 אום טונגענד און וואַהרהייט זאָלען דיך ניט פערלאָזען, בינד זיי אָן ארום דיין האַלז און פערשרייב זיי אויף דיין האַרצענס-טאָפּעל.
- 4 דאָן געפינסטו גונסט ביי גאָט און גוטע אנערקענונג ביי מענשען.
- 5 פערטרוי זיך אויף גאָט מיט דיין גאַנצען האַרצען, שטיץ זיך אָבער ניט אויף דיין אייגענעם פערשטאַנד.
- 6 אין אַלע דיינע וועגען דענק וועגען איהם, ער וועט שוין גלייך מאַכען דיינע שטענען.
- 7 האַלט זיך ניט פאַר קלוג, האָב פורכט פאַר גאָט דאָן וועסטו אויסמיידען פון שלעכטס.
- 8 דאָס וועט אַ היילונג זיין צו דיין קערפער און אַ קוויר קונגס-געטראַנק צו דיינע גליעדער.
- 9 פערעהר גאָט מעהר אַלס דיין פערמעגען און אַלע העכסטע איינקינפטע דיינע, וועלען דיינע שפייכלערס פול זיין מיט שפייז, און דיינע קעלטערס וועלען רייך זיין מיט וויינען.
- 10 פערהאַס ניט זיין שטראָף. ווארום גאָט שטראַפט נאָר דעם וועמען ער ליבעט, אזוי ווי אַ פאַטער שטראַפט זיין קינד.
- 11 גליקליך איז דער מענש וואָס ערווערט קלוגהייט, אויך דער וואָס בעקומט פערשטאַנד.
- 12 וואָרום דאָס איינצהאַנדלען איז בעסער אַלס איינהאַנדלען זילבער, און די איינקינפטע איהרע זיינען מעהר אַלס פון גוטען גאָלד.
- 13 זי איז טהייערער אַלס פערל, אַלע דיינע קאָסטבאַרקייטען האָבען קיין פערגלייך מיט איהר.
- 14 לאַנגעם לעבען איז אין איהר רעכטע האַנד, רייכטהום און עהרע אין איהר לינקע האַנד.
- 15 איהרע וועגען זיינען אנגענעהמע, און אויף אַלע שטעגען איהרע איז פרידען.
- 16 זי איז אַ לעבענסבוים פאַר די וואָס האַלטען זיך אַן איהר, די וואָס שטיצען זיך אויף איהר זיינען גליקליך.
- 17 מיט קלוגהייט האָט גאָט די ערד געגרינדעט, און מיט פערנונפט פעסט געשטעלט דעם הימעל.
- 18 מיט זיין פערשטאַנד זיינען די טיעפעניסען דורכגעבראַכען געוואָרען, און די הימלען טריפען טהוי.
- 19 מיין זוהן ! זאָלען זיי ניט ערווייטערט זיין פון דיינע אויגען, זיי אויפמערקזאם צו אַלעם וויכטיגעם און איבערלעגט :
- 20 דאָס וועט צוגעבען לעבען דיין גייסט און צוציהונגסקראַפט דיין קערפער.
- 21 דאָן וועסטו זיכער געהן דיין וועג, אין דיין פוס וועט זיך ניט אנשטויסען.
- 22 ווען דו וועסט זיך לעגען וועסטו זיך ניט שרעקען, און ווען דו וועסט איינשלאָפען וועט דיין שלאָף אָנגענעהם זיין.
- 23 דו וועסט זיך ניט פירכטען פאַר אַן אונערוואַרטעטען שרעק, אָדער פאַר אַן אונגליק וואָס קומט אויף די פערברעכער ;
- 24 ווארום גאָט וועט דיין שטיצע זיין און וועט היטען דיינע פיס פונ'ם געץ.
- 25 זאָלסט ניט צורוקציהען וואָהלטהאַט פון דעם וועמען עס געהערט, ווייל דו האָסט די מעגליכקייט דאָס צו טהאָן.
- 26 זאָג ניט צו דיין פריינד : „יעצט געה, און קום מאַרגען וועל איך [דיר] געבען, אויב דו האָסט היינט.
- 27 טראַכט אויף דיי פריינד קיין שלעכטעס ווען ער וואוינט מיט דיר אנפערטרויט.

רַעַךְ רָעָה וְהוֹאִי־יֹשֵׁב לְבֶטֶח אֶתְךָ: אֲלֵי־תִרְוֹב עַם־אֲדָם ל
 חָגֵם אִם־לֹא גַמְלָה רָעָה: אֲלֵי־תִקְנֵא בְּאִישׁ חָמֵם וְאֵל־³¹
 תִּבְחָר בְּכָל־דְּרָכָיו: כִּי תוֹעֵבֶת יְהוָה גָּלוּ וְאֶת־יִשְׂרָאֵל³²
 סוּדוּ: מֵאֲרֵת יְהוָה בְּבֵית רָשָׁע וְגוֹה צְדִיקִים יִבְרָךְ:³³
 אִם־לְלָצִים הוּא יִלְיָץ וְלְעֲנִיִּים יִתְרַחֵן: כְּבוֹד חֲכָמִים³⁴
 יִגְחָלוּ וְכַסְיִלִּים מָרִים קָלוּן:

ד

CAP. IV. ד

שָׁמְעוּ בָנִים מִוֹסֵר אָב וְהִקְשִׁיבוּ לְדַעַת בֵּינָה: כִּי לִקַּח א²
 טוֹב נִתְתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אֲלֵי־תַעֲזֹבוּ: כִּי־בֶן הוֹיִתִי לְאָבִי³
 כִּךְ וְיָחִיד לִפְנֵי אֲמִי: וַיֹּרְנִי נִיאָמַר לִי יִתְמָד־דְּבָרֵי לִבִּי⁴
 שָׁמַר מִצִּוְתֵי וְחִוָּה: קִנְיָה חֲכָמָה קִנְיָה בִּינָה אֲלֵי־תִשְׁבַּח⁵
 וְאֲלֵי־תִטַּט מֵאֲמַר־רִי־פִי: אֲלֵי־תַעֲזֹבָה וְתִשְׁמָרָה אֶהְבֶּבָה⁶
 וְתִצְרָךְ: רֵאשִׁית חֲכָמָה קִנְיָה חֲכָמָה וּבְכֹל־קִנְיָנָה קִנְיָה⁷
 בִּינָה: סִלְסָלָה וְתִרְוֹמָמָה תִּכְבַּדָּךְ כִּי תַחֲכַקְנָה: תִּתֵּן⁸
 לְרֵאשִׁיף לְוִיתֵי־חֵן עֲטֹרַת תִּפְאֲרֵת תִּמְנֶנֶךְ: שָׁמַע בְּנֵי נִקְחָ⁹
 אֲמָרִי וַיִּרְבּוּ לִי שְׁנוֹת חַיִּים: בְּדַרְךְ חֲכָמָה הִרְתִּיךָ¹¹
 הִדְרִבְתִּיךָ בְּמַעֲגַל־יִשְׂרָאֵל: בְּלִבְתֶּךָ לֹא־יֵצֵר צַעֲרָה וְאִם־¹²
 תִּרְוִץ לֹא תִבְשַׁל: הַחֲזֹק בְּמוֹסֵר אֲלֵי־תִרְחַף נִצְרָה כִּי־הוּא¹³
 חַיִּיךָ: בְּאַרְח רָשָׁעִים אֲלֵי־תִבָּא וְאֲלֵי־תֵאשֶׁר בְּדַרְךְ רָעִים:¹⁴
 בְּרָעוּהוּ אֲלֵי־תַעֲבֹר־בּוֹ שָׂמָה מַעֲלִיו וַעֲבַר: כִּי לֹא יִשְׁנוּ¹⁵
 אִם־לֹא יָרְעוּ וְנִגְזְלָה שְׁנָתָם אִם־לֹא יִבְשׂוּלוּ: כִּי לֶחֶמוֹ¹⁶
 לֶחֶם רָשָׁע וַיִּין חֲמָסִים יִשְׁתּוּ: וְאַרְח צְדִיקִים כְּאֹר גְּנָה¹⁸
 הוֹלֵךְ וְאֹר עַד־נִכְזֵן הַיּוֹם: דַּרְךְ רָשָׁעִים כְּאֶפְלָה לֹא יִדְעוּ¹⁹
 כִּמָּה יִבְשׂוּלוּ: בְּנֵי לְדַבְּרֵי הִקְשִׁיבָה לְאֲמָרֵי הַמֵּ־אֹנֶה:²⁰
 אֲלֵי־יִגְלוּ מִצַּעֲרָה שְׁמָרֵם בְּתוֹךְ לִבְבְּךָ: כִּי־חַיִּים הֵם²¹
 לְמַצְאֵיהֶם וְלִכְל־בִּשְׂרוֹ מֵרַפָּא: מִכָּל־מִשְׁמַר נִצְר לִבֶּךָ²²
 כִּי מִמֶּנּוּ תוֹצֵאוֹת חַיִּים: הִסֵּר מִמֶּךָ עֲקֻשׁוֹת פֶּה וּלְעוֹת²³
²⁴

שפתים

- 30 קריען זיך מיט קיינעם ניט אָהן אַן אורזאכע, אויב ער האָט דיר קיין ביזן
 31 געטהאָן. זיי ניט מקנא דעם געוואלטהעטיגען און זאָלען דיר ניט
 32 געפעהלען אַלע וועגען זיינע. ווארום דער פערברעכער איז פעהאָסט
 33 פון נאָם, אָבער די רעכטפארטיגע זיינען זיינע אנגעטרויטע. גאָט'ס
 פלוך איז אינ'ם הויז פון פערברעכער, אָבער די וואוינונגען פון די פרומע
 34 בענשט ער. אַז ער מאַכט די שפּאַטער צו שפּאַט, וועט ער די דעמיר
 35 טהיגע געוויס בעשענקען מיט אנגענעהמקייט. עהרע ווערט געגעבען
 צו קלוגע, די נארען אָבער שענקט יעדערער שאַנדע.

קאפיטעל ד

- 1 הערט אויס, קינדער, די מאָראַל־לעהרע פון פאטער, און זייט אויפ־
 2 מערקזאם אום צו ערקענען פערשטאַנד. איך גיב אייך אַ גוטע
 3 לעהרע, פערלאָזט ניט מיין אונטערריכט. איך זעלכסט בין אַ קינד
 ביי מיין פאטער, פערצערטעלט אַלס אַ איינ־איינציגער ביי מיין מוטער ;
 4 האָט ער מיר בעלעהרט און געזאָגט : „זאָל דיין האַרץ האַלטען מיינע
 5 ווערטער, היט אָב מיינע בעפעהלען און לעב ! ערווערב קלוגהייט, ער
 ווערב פערשטאַנד ; פערנעם ניט און טרעט ניט אָב פון מיינע רייז.
 6 פערלאָז דו איהר ניט וועט זי דייך אויך היטען, ליעב איהר וועט זי דייך
 7 שיצען. דער אנפאַנג פון קלוגהייט איז ערווערבען קלוגהייט, פאר
 8 דיין גאַנצען פערמעגען קויה פערשטאַנד. וועסטו איהר שעצען וועט
 זי דייך הויך שטעלען, זי וועט דיר עהרע געבען אויב דו וועסט איהר אומד
 9 אַרמען. זי וועט דיר געבען אַ שעהנעם קאַפּ־קראַנץ, אַ פראַכטפאָלע
 10 קרוין וועט זי דיר אומזיסט געבען. הער, מיין זוהן, און נעהם אַן
 11 מיינע רייז, זיי וועלען דיר פערמעהרען די לעבענס־יאָהרען. איך ווייז
 דיר אַן אויף דעם קלוגען וועג, איך לאָז דיר געהן אויף גלייכע שטעגען.
 12 וועסטו געהן וועט דיין טרויט ניט ענג זיין, און אויב דו וועסט לויפען
 וועסטו אויך ניט געשטרויכעלט ווערען.
 13 האַלט פעסט די מאָראַל־לעהרע, לאָז עס ניט אָב ; היט עס ווארום דאָס
 איז דיין לעבען.
 14 געה ניט אויפ־ן וועג פון פערברעכער און בעטרעט ניט דעם וועג פון
 שלעכטע ;
 15 מייד איהם אויס ! געה ניט אויף איהם ! קעהר זיך אָב פון איהם
 און געה אַוועק.
 16 ווארום זיי שלאָפען ניט אויב זיי טהוען קיין שלעכטס, זיי זיינען שלאָפ־
 לאָז אויב זיי מאַכען קיינעם קיין שטרויכלונג.
 17 זיי עסען פערברעכערישעם ברויט און טרינקען דורך גוואַלטהאַט ער־
 וואָרבענעם וויין.
 18 אָבער דער וועג פון פרומע איז ווי אַ העלער שיין, ער ווערט אַלץ ליכטיגער
 ביז עס קומט דער טאָג.
 19 דער וועג פון די פערברעכערס איז ווי אין פינסטערניס — זיי ווייסען ניט
 אַן וואָס זיי ווערען געשטרויכעלט.
 20 מיין זוהן ! האָרף מיינע רייז, בייג דיין אויער צו מיינע ווערטער ;
 21 אום זיי זאָלען ניט אַוועק פון דינע אויגען, היט זיי אין דיין האַרצען.
 22 ווארום זיי זיינען לעבען פאר די וואָס געפינען זיי, אַ היילונג פאר זיין
 גאַנצען קערפער.
 23 מעהר פאַר אַלץ וואָס דו בעוואכסט היט דיין האַרץ, ווארום פון איהם
 איז די קוועלע פון לעבען.
 24 נעהם אַראָב פון זיך די נאכקרימונג פון מיילער און ערווייטער פון זיך
 די ליפּע־קרימונג.

כח שפתים הרחק ממך: עיניך לנכח יביטו ועפעפיך יישרו
 26 נגדך: פלם מעגל רגלך וכל דרכיך יבנו: אל תט ימין
 27 ושמאל הסר רגלך מדע:

ה CAP. V.

ה

א בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט-אונה: לשמר
 3 מזמות ודעת שפתיך ינצרו: פי נפת תמפנה שפתי
 4 ורה וחלק משמן חכה: ואחריה מרה כלענה חדה
 ה בחרב פיות: רגליה ירדות מות שאל אצריה ותמכו:
 6 ארח חיים פדתפלם נעו מעגלתיך לא תדע:

7 ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו מאמרי פי: תרחק
 8 מעליה דרכך ואל תתקרב אל פתח ביתה: פדתפן
 י לאחרים הודך ושנתך לאכורי: פנישבעו זרים בך
 11 ועצבך בבית נכרי: ונהמת באחריה בבלות בשרך
 12 ושארך: ואמרת איך שנאתי מוסר ותזכחת נאץ לפי:
 13 ולא שמעתי בקול מורי ולמלמדי לא אהפיתי אוני:
 14 במעט דינתי בכל רע בתוך קהל ועדה: שתהמום
 16 מבורך ונוזלים מתוך בארך: יפצו מעינתך הוצה
 17 פרהבות פלגים: יהוילך לבכה ואין לזרים אהך:
 18 יהיר מקורך ברך ושמה מאשת נעוריה: אילת אהבים
 19 ויעלתהן דדיה ירנה בכל עת באהבתה תשנה תמיד:
 21 ולמה תשנה בני בורה ותחפך חק נכריה: פי נכח ו
 22 עיני יהיה דרכי-איש וכל מעגלתי מפלם: עוונותיו
 23 ילפדנו את הרשע ובחבלי חטאתו יתמד: הוא ימור
 באין מוסר וברב אונתו ישנה:

ו CAP. VI.

ו

א בני אם-ערבת לרעך תקעם לזר בפיה: נוקשת באמרי-
 3 פיה נלפדת באמרי-פיה: עשה זאת אפוא בלי והנצל

- 25 דיינע אויגען זאָלען גלייך קוקען, אויך דיינע ברעמען זאָלען (דיין קוקען) גלייך מאַכען.
 26 וועג יעדער טריט פון דיין פוס וועלען אַלע דיינע וועגען ריכטיג זיין.
 27 קעהר ניט אָב (פון גראַדען וועג) רעכטס אָדער לינקס, מייד אויס דיינע פיס פון שלעכטען [וועג].

קאָפיטעל ה

- 1 האָרץ, מיין זוהן, מיין קלוגען ריידען; בייג דיין אָיער צו מינע
 2 פערניפטיגע ערקלעהרונגען. אום דו זאָלסט שעצען איבערלע-
 3 גונג און דיינע ליפען זאָלען הימען די וויסענשאַפט. אַבוואָהל די
 4 ליפען פון דער אויסגעלאַסענער טריפען זיסקייט און איהר אויסשפראכע
 5 איז גלאַטער אַלס אויף, איהר ענדע איז ביטער ווי ווערמיטה, שאַרף-
 6 שניידענדער ווי אַ צווייזויטיגער שווערד. איהרע וועגען געהען
 7 אַראָב צום טויט, איהרע טריט זיינען געשטימט אויף דער העל.
 8 אום דו זאָלסט ניט בעטרעטען דעם לעבענס-וועג, זיינען איהרע וועגען
 9 אַזוי פערדרעהט אַז דו זאָלסט נישט דערקענען. אַלאָ, קינדער, הערט
 10 מיר אויס, און וויכט ניט אָב פון מינע רייד: האַלט דיין וועג ווייט
 11 פון איהר, דו זאָלסט נאָר ניט צוטערטען צום איינגאנג פון איהר הויז.
 12 אום דו זאָלסט ניט איבערנעבען אַן אנדערן דיין שענהקייט, און דיינע
 13 יאָהרען דעם גרויזאמען. אום פרעמדע זאָלען ניט אויפסען דיין
 14 פערמעגען און אַלעס וואָס דו האָסט דורך מיהע ערוואַרבען (זאָל ניט
 15 בלייבען) אין אַ פרעמדע הויז; דו וועסט זיפצען נאָכדעם ווען עס
 16 וועט פערצערט ווערען דאָס פלייש פון דיין קערפער, און וועסט
 17 זאָגען: וואָרום האָב איך געהאַסט די מאַראַל-לעהרע? ווי אַזוי האָט
 18 עס מיין האַרץ פעראַכטעט איבערצייגונג? איך האָב ניט געהערט
 19 די שטימע פון מינע וועג-ווייזער און ניט געבויגען מיין אָיער צו די
 20 בעלערונג פון מינע לעהרערס. אָט בין איך שנעל אַריינגעפאַלען
 21 אין אַלדאָס-שלעכטס פאַר די אויגען פון אַ גרויסער פערזאָמלונג.
 22 טרינק וואַסער פון דיין אייגענעם וואַסער-גרויב, און קוועלענדעם וואַסער
 23 פון דיין אייגענעם ברונעם. זאָלען דיינע קוואַלען פול זיין מיט
 24 וואַסער זאָגאר דאָן ווען וואַסער שטראָמט איבער די גאַסען. דאָן
 25 וועסטו אַליין האָבען וואַסער ווען קיין אַנדערער וועט עס האָבען.
 26 דיין קוועלע וועט געבענשט זיין זאָלאנג דו ביזט צופריעדען מיט דיין
 27 יוגענד-פּרוי. די ליעבליכע אינדין און רייצענד-שעהנע הירשין;
 28 איהר צערטליכקייט וועט דיר שטענדיג זעטיגען אויב דו וועסט אימער
 29 איהר ליעבע איבערנעבען זיין. וואָצו, מיין זוהן, זאָלסטו זיך אָבגעבען
 30 מיט אַן אויסגעלאַסענע און אומאַרמען אַ פרעמדע אין דיינע אַרעם?
 31 אַלע וועגען דעם מענשענס זיינען נאָט בעוואוסט, אַלע שטענען אויף
 32 וועלכע ער טרעט.
 33 דעם פערברעכער פאַנגען זיינע אייגענע זינד און די שטריק פון זיינע
 34 זינד אויף וועלכע ער האָט זיך געשטיצט.
 35 ער וועט שטאַרבען פון מאַראַל-אַזיגקייט, פון די פיעל דומהייטען מיט
 36 וועלכע ער פערנעהמט זיך.

קאָפיטעל ו

- 1 מיין זוהן! אויב דו האָסט גוט געזאָגט פאַר דיין פריינד און האָסט
 2 פאַר אַ פרעמדען דיין האַנד געגעבען,
 3 דו האָסט זיך געבונדען מיט דיין וואָרט, און ביזט אַריינגעפאַלען דורך
 4 דיין רעדען —
 5 דאָן טהו דאָס, מיין זוהן, אום זיך צו רעמען: ביזטו אין יענעמס
 6 האַנד אַריינגעפאַלען, לאָז זיך טרעטען און ערהויב דיין פריינד.

4 כִּי בָאתְךָ בְּכַף־רֵעֶךָ לֶךְ הִתְרַפֵּם וְרַב־רֵעֶיךָ: אֶל־תִּתֵּן
 ה שָׁנָה לְעֵינֶיךָ וְתִנוּמָה לְעַפְעָפֶיךָ: הִנָּצַל בְּצַבִּי מִיַּד וּבְצַפּוֹר
 6 מִיַּד יָקוּשׁ: לֶךְ־אֶל־נַמְלָה עֲצָל רָאָה דְרָכֶיהָ וְחָכָם:
 7 אֲשֶׁר אֵיךְ־לָהּ קֶצֶץ שֶׁמֶר וּמִשָּׁל: תִּכְוֶן בְּקִוֵּץ לַחֲמָה אֲנָרָה
 8 בְּקֶצֶיר מֵאֲכַלְהָ: עַד־מָתִי עֲצָל וְהִשְׁכַּב מִתִּי הַקּוֹם
 9 מִשְׁנֵתֶךָ: מַעֲט שְׁנוֹת מַעֲט תִּנוּמוֹת מַעֲט וְחֶבֶק יָדַי
 11 לְשֹׁכֵב: וּבֹא־בְמַהֲלֶךְךָ רֵאשֶׁךָ וּמַחֲסֶרֶךָ בְּאִישׁ מִנִּי: אָדָם
 12 בְּלִיעַל אִישׁ אֲנִי הוֹלֵךְ עֲקוּשׁוֹת פֶּה: קוֹרֵץ בְּעֵינָי מוֹלֵל
 13 בְּרַגְלָו מָרָה בְּאֲצַבְעָתָיו: תִּהְפְּכֹת וּבְלֹפֹ חֲרַשׁ רַע
 14 בְּבִלְעֵת מִדְּנִים יִשְׁלַח: עַל־כֵּן פִּתְאֵם יָבֹא אִידוֹ פִּתְעָ
 16 יִשְׁכַּר וְאִין מִרְפָּא: שִׁשְׁדָּהָ שָׁנָא יְהוּה וְשָׁבַע תוֹעֲבֹת
 17 נִפְשׁוֹ: עֵינָי רְמוֹת לְשׁוֹן שֶׁקֶר וַיָּדַיִם שִׁפְכוֹת דִּם־נִקִּי:
 18 לֵב חֲרַשׁ מַחֲשָׁבוֹת אֲנִי רַגְלַיִם מִמְּהֵרוֹת לָרוּץ לַרְעֵד:
 19 יִפִּחַ בְּזָבִים עַד שֶׁקֶר וּמִשְׁלַח מִדְּנִים בֵּין אַחִים:
 21 נֶצַר בְּנֵי מַצְנֵת אֲבִיךָ וְאֶל־תִּפְשׁ תוֹרַת אִמֶּךָ: קִשְׁרָם
 22 עַל־לִבְךָ תָּמִיד עֲגֹדֶם עַל־גְּרִדְתֶּךָ: בְּהִתְהַלֵּךְךָ וּתְנַחֶהָ
 23 אֶתְךָ בְּשֹׁכְבֶךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ וְהִקְיֹצוֹת הִיא תִּשְׁחָדֶךָ: כִּי
 24 גַר מַצּוּה וְתוֹרָה אֹר וְדֶרֶךְ חַיִּים תוֹכְחוֹת מוֹסֵר: לְשִׁמְרֶךָ
 כה מֵאֵשֶׁת רַע מִחֲלָקֶת לְשׁוֹן נְכָרִיהָ: אֶל־תִּחְמַד יִפְיָהּ בְּלִבְבְּךָ
 26 וְאֶל־תִּקְחֶךָ בְּעַפְעָפֶיָהּ: כִּי בְעַד־אִשָּׁה זוֹנָה עַד־כִּפְרֵר
 27 לָחֶם וְאֵשֶׁת אִישׁ נֶפֶשׁ יִקְרָה תְצוֹד: הִנְחֵתָה אִישׁ אֵשׁ
 28 בְּחִיקוֹ וּבִגְדָיו לֹא תִשְׁרַפְּנָה: אִם־יִתְלַךְ אִישׁ עַל־הַגְּחָלִים
 29 וְרַגְלָיו לֹא תִכְוִינָה: כֵּן הִבָּא אֶל־אֵשֶׁת רַעוּהָ לֹא יִנָּקָה
 ל כַּל־הַנֶּנֶע פֶּה: לֹא־יָבוֹזוּ לְנֹגֵב כִּי יִנָּגֵב לְמִלָּא נִפְשׁוֹ
 31 כִּי יִרְעֵב: וְנִמְצָא יִשְׁלֵם שְׁבַע־תַּיִם אֶת־כֹּל־דָּחוּן בֵּיתוֹ וְהָן:
 32 נֶאֱפָ אִשָּׁה חֲסֵר־לֵב מִשְׁחִית נִפְשׁוֹ הִיא יַעֲשֶׂנָה: נִנַּע
 33 וְקָלוּן יִמְצָא וְתִרְפְּתוֹ לֹא תִמָּחֶה: כִּי־קִנְיָתָה חֲמוֹת־נֹבֵר
 34 וְלֹא

v. 11. בעיני ק. ibid. בגללו ק. v. 14. מריסם ק. v. 16. תועבת קיי. v. 21. וחסד. v. 27. פתח בס"ס

- 4 גיב קיין שלֵאָפָּה צו דייע אױנען און קיין דרעמלען צו דייע ברעמען.
 5 רעטע זיך ווי אַ הירש פון פּערוואָרפענעם נעץ, און ווי אַ פּױגעל פון
 6 פּערוואָרפענעם פּאַנג־נעץ. געה צו דער מיִלֵּב, פּױלער, זעה איהר
 7 אױפּפּיהרונג און בעטראַכט, זי האָט קיין פּיהרער, קיין אָרדנונג
 8 מאַכער אָדער הערשער; דאָך גרייט זי צו זומער־צײַט איהרע שפּײַן,
 9 און שניט־צײַט זאַמעלט זי אָן איהר עסען. ווי לאַנג נאָך, פּױלער,
 10 אביסעל שלֵאָפּען, עטוואָס דרעמלען, אױוילע ליעגען צונויפּנעלייגט די
 11 הענד. אזוי קומט אן דיין ארמוטה ווי אַ רײזענדער, און דיין
 12 מאַנגעל — ווי אַ בעוואַפענטער מאַן. דער אונזעליכער מענש
 13 ווערט אַ ניעדערטרעכטיגער מענש, ארומגעהענדיג מיט בערעדערייען.
 14 ער ווינקט מיט די אױגען, שאַרט מיט די פּײַם און טײטעלט מיט די
 15 פּינגער. אן איבערקעהרעניש איז אין זיין האַרצען, אימער טראַכט
 16 ער שלעכטעס און ברענגט צו קריגערייען. דערפאר קומט פּלוצלונג
 17 זיין אונגליק, אונערוואַרטעט ווערט ער צובראָכען אַז עס איז קיין הײלמיִד
 18 מעל ניטאָ. זעקס זאַכען זײנען וואָס גאָט האַסט און די זיעבענטע
 19 איז בײַ איהם אבשײליך: שטאַלצע אױגען, אַ פּאַלשע צונג, הענד
 20 וואָס פּערגיסען אונשולדיגעס בלוט, אַ האַרץ וואָס טראַכט פּערברע־
 21 כּערישע פּלענער, פּײַם וואָס לױפּען שנעל צו שלעכטעס, דער פּאַלשער
 22 עדות וואָס רעדט לײגען און דער וואָס ברענגט קריעג צווישען ברודער.
 23 היט־אַב, מײן זוהן דיין פּאַטער'ס בעפעהל און פּערלאָז ניט דיין מו־
 24 טער'ס לעהרע.
 25 האַלט זיי אימער אָנגעבונדען אויף דיין האַרצען, בינד זיי אַרום אויף
 26 דיין האַלז.
 27 וואו דו וועסט געהן וועט דאָס דיך פּיהרען, וואו דו וועסט ליעגען וועט
 28 דאָס דיך בעוואַכען, און ווען דו וועסט וואַך זיין וועט דאָס דיך אונ־
 29 טערהאַלטען.
 30 אויב דער בעפעהל איז אַ ליכט איז די לעהרע אַ ליכטיגקײט, און די
 31 מאַראַלישע איבערצײגונג — אַ לעבענס־וועג.
 32 אום צו היטען דיך פון אַנדערנס ווייב, פון די גלאַטע רײד פון אן
 33 אױסגעלאַסענע:
 34 געלױסט ניט איהר שעהנהײט אין דיין האַרצען וועט זי דיך ניט פּאַנגען
 35 מיט איהרע וואונקען.
 36 דאן ווען אן אױסגעלאַסענע פרוי נעהמט צו דאָס שטיקעל ברויט, פּאַנגט
 37 די פּערהײראַטע פרוי די טהײערע זעלע.
 38 קען אַ מענש שאַרען פּײער אין זיין שױם און זײנע קלײדער זאָלען ניט
 39 צוברענט ווערען?
 40 קען אַ מענש געהן אויף קױהלען און ניט אכברענען זײנע פּײַם?
 41 אזוי איז דער וואָס קומט צו אַ פּרעמדענס ווייב — דער וואָס בעריהרט
 42 איהר וועט ניט אונבעשטראַפט זײן.
 43 מען פּעראַכטעט ניט אַ גנב וועלכער גנב'עט אום זיין הונגער צו
 44 שטילען,
 45 עס טרעפט אָכער אַז ער בעצאָהלט זיעכען מאַל, און גיט אַוועק זיין
 46 גאַנצען פּערמענען;
 47 דער אָכער וואָס טרײבט אױסגעלאַסענהײט מיט אַ פרוי, (געווענהליך
 48 טהוט דאָס דער וואָס האָט זיין מאַראַל פּערדאָרבען), איז האַרעלאָז.
 49 שטראַף און בעלײדיגונג בעקומט ער, זיין שאַנדע קען ניט אָבגעמעקט
 50 ווערען;
 51 ווארום די היציגע אײפּערזוכט פון מאַן ווייס פון קיין מיטלײד אין צײַט
 52 פון ראַכע.

לֹא וְלֹא יִחְמוֹל בְּיוֹם נִקְמָם: לֹא־יִשָּׂא פָנָיו כָּל־כֹּפֵר וְלֹא־יֵאָבֵד
כִּי תִרְבֶּה־שׂוֹחַד:

CAP. VII. 1

א 2 בְּנֵי שֹׁמֵר אִמְרֵי וּמִצְוֹתַי תִּצְפֹּן אֶתְּךָ: שֹׁמֵר מִצְוֹתַי וְחַיָּה
3 וְתוֹרֹתַי כְּאִישׁוֹן עֵינָיִךְ: קִשְׁרָם עַל־אֲזָבַעְתֶּיךָ כְּתָבָם עַל־
4 לֵחַם לֶבֶד: אָמַר גְּחֻכְמָה אֲחֹתִי אֵת וּמְדַע לְבִינָה תִקְרָא:
ה 6 לְשֹׁמְרֶךָ מֵאִשָּׁה וְגַרָה מִנְּכֻרָה אִמְרֵיהָ הַחֲלִיקָה: כִּי
7 בְּחִלּוֹן בֵּיתִי בְּעַד אֲשֻׁנָּבִי נִשְׁקַפְתִּי: וְאֵרָא בִּפְתָאִים אֲבִינָה
8 בְּבָנִים נֶעַר חֹסֵר־לֵב: עֹבֵר בְּשׁוֹק אֲצֵל פְּנֵיהָ וְהִרְדָּךְ בֵּיתָה
9 וַיֵּצֵד: בְּנִשְׁוֹף בְּעַרְב־יוֹם כְּאִישׁוֹן לַיְלָה וַאֲפִלָּה: וְהִנֵּה
11 אִשָּׁה לִקְרֹאתוֹ שֵׁית זֹנֶה וְנִצְרַת לֵב: הַמִּינָה הִיא וְסִרְרַת
12 בְּבֵיתָה לֹא־יִשְׁבְּנוּ רַגְלֶיהָ: פַּעַם אַ בְּחוּץ פַּעַם בְּרַחֲבַת
13 וַאֲצֵל כָּל־פְּנֵיהָ תֵאָרֵב: וְהַחֲנוּקָה בּוֹ וְנִשְׁקָה לֹו הַעֲנָה
14 פְּנֵיהָ וְתֹאמַר לוֹ: זָכְתִי שְׁלָמִים עָלֶיךָ הַיּוֹם שְׁלָמְתִי נְדָרֶי:
טו 16 עַל־כֵּן יֵצְאֵתִי לִקְרֹאתְךָ לְשֹׁחַד פְּנֵיךָ וַאֲמַצְאֶךָ: מְרַב־דִּים
17 רַבְדֹּתַי עֲרֵשֵׁי חֲטָבוֹת אֲמוֹן מִצְרַיִם: נִפְתִּי מִשְׁבְּכֵי מֶר
18 אֱהֻלִים וּקְנָמוֹן: לֵבָה גִרְוֶה רַדִּים עַד־הַבֶּקֶר נִתְעַלְסָה
19 בְּאֶהָבִים: כִּי אֵין הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ הָלֶךְ בְּתַרְדֵּךְ מְרַחֵק:
כ 21 צָרוֹר הַבֶּסֶף לִקְחַ בְּגִדוֹ לַיּוֹם הַפֶּסַח יָבֵא בֵיתוֹ: הַטָּהוּ
22 בְּרֵב לִקְחָה בְּחֻלְקִי שְׁפִתֶיהָ תִּדְרִיחֵנוּ: הוֹלֵךְ אַחֲרֶיהָ פִּתְאֹם
23 בְּשׁוֹר אֶל־מִטְבַּח יָבֵא וּכְעֵכֶם אֶל־מוֹסַר אֲנִיל: עַד יִפְלַח
חֵץ כִּבְדוֹ כְּמִהַר צִפּוֹר אֶל־פֶּחַ וְלֹא יָדַע כִּי־בִנְפֹשׁוֹ הוּא:
24 וְעַתָּה בָנִים שִׁמְעוּ־לִי וְחֻקְשִׁיבוּ לְאִמְרֵי מִי: אֶל־יִשְׁט
26 אֶל־דְּרָכֶיהָ לֶבֶד אֶל־חֲמַת בְּנִתִּיבֹתֶיהָ: כִּי־רַבִּים חֲלָלִים
27 הַפִּילָה וַעֲצָמִים כָּל־הַרְגֶּיהָ: דְּרָכֵי שְׂאוּל בֵּיתָה יוֹרְדוֹת
אֶל־הַדְּרֵי־מָוֶת:

הלא

35 ער שוינט ניט קיין אויסקויף געלד און וויליגט ניט איין זאגאר ווען דו וועסט איהם רייך בעשענקען.

קאפיטעל ז

- 1 מיין זוהן! היט'אָב מייע ווערטער, און בעהאַלט ביי זיך מייע בעפעהלען.
- 2 היט מייע בעפעהלען און מיין בעלעהרונג ווי דיין אויגעזאָפּפּעל, דאָס וועט דיר לעבען געבען.
- 3 בינד זיי אן אויף דייע פינגער, שרייב זיי אויף אויף דיין האַרץ-טאַפּעל.
- 4 זאָג צו די קלוגהייט : „דו ביזט מיין שוועסטער !“ און דעם פּער-שטאַנד זאָלסטו רופּען : „פּרייגד“.
- 5 דאָס וועט דיר אָבּהיטען פון דער אויסגעלאָסענער פּרוי, פון דער פּרעמד דער, וועמעס רייד עס זיינען גלאַט.
- 6 פּונ'ם פענסטער פון מיין הויז, דורכ'ן שויב האָב אידך דורכגעקוקט ;
- 7 אידך האָב געקוקט אויף די לייכטזיניגע און בעמערקט אונטער די יונגען אַ האַרצלעזען אינגעל.
- 8 ער געהט איבער'ן מאַרק אַרום די ווינקלען, ער שטעלט טריט צו איהר הויז.
- 9 אין אבענד ווען עס ווערט דונקעל דער טאָג, אָדער ביי נאַכט ווען עס איז שטאַק פינסטער.
- 10 אַ פּרוי קומט איהם אנטקעגען, בוחלעריש פּערפּוצט און טיעף פּער-דאָרבען.
- 11 לאַרמענדיג געהט זי אַרום, אין הויז קען זי ניט אייגרוהען.
- 12 אַמאָל אין גאָס, אַמאָל אין מאַרק, אויף יעדער ווינקעל לויערט זי.
- 13 זי געהט איהם אן און קוסט איהם, זי מאַכט אַ פּרעכען געזיכט און זאָגט צו איהם :
- 14 „אידך האָב זיך צוגעזאָגט אַ פּריעדענס-אַפּפּער, און היינט וועל אידך מיין צוואַנג בעצאָהלען,
- 15 ווייל אַרויסגעהענדיג צו טרעפען דירך האָב אידך גערענקט אידך וועל דירך דארפּען זוכען, ערשט אידך האָב דירך גלייך געפונען.
- 16 מיט בענדער האָב אידך בעפּוצט מיין בעט, מיט געשטיקטע ליינען פון מצרים.
- 17 אידך האָב פּערפּארפּיזמירט מיין שלאָפּצימער מיט מיררען, אַלאָען און צימרינג.
- 18 קום, מיר וועלען ביז'ן טאָג ליעבע צו זאט געניעסען, מיר וועלען אין ליעבע-פּערגניגען פּערברענגען.
- 19 דער מאַן איז אין דער היים ניטאָ — ער איז אַוועק אין אַ ווייטען וועג ;
- 20 ער האָט אַ בונט געלד מיט זיך גענומען, אַ היים וועט ער קומען צו אַ בעשטימטער צייט.“
- 21 זי פּערנאָרט איהם מיט איהר פּיעל רעדען, מיט איהרע גלאַטע ליפּען פּערפּיהרט זי איהם.
- 22 ער געהט איהר נאָך און פּערקריכט פּלוצלונג ווי אַן אָקס צום שלאַכט-הויז, ווי אַ געבונדענער נאָר צום שטראַף,
- 23 אַזוי ווי אַ פּויגעל איילט צום נעץ ניט וויסענדיג אַז עס איז פּאַר איהם געפּעהרליך, ביז אַ פּייל צושפּאַלט איהם דעם לעבער.
- 24 אַלזאָ, קינדער, הערט מיר אויס און האַרכט מייע רייד :
- 25 זאָל דיין האַרץ ניט פּערפּיהרט ווערען אין איהרע וועגען, און ניט פּער-קריכען אויף איהרע שטעגען ;
- 26 וואָרום זי האָט פּיעל ערשלאַגענע געלאָזען פּאַלען, פּיעל-צאָהליג זיינען איהרע גע'הרג'עטע.
- 27 איהר הויז איז די וועג צום העל, וועלכע פּיהרט צו די צימערן פון טוירט.

ח

CAP. VIII. ח

2 הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולך: בראשי מרמים א
 3 עלי ידרך בית נתיבות נצבה: ליד שערים לפי צורת
 4 מבוא פתחים תרנה: אליכם אישים אקרא וקולי אל
 5 בני אדם: הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב: ה
 6 שמעו בני נתיבים אדבר ומפתח שפתי מישרים: בראמת
 7 יהנה חכי ותועבת שפתי רשע: בצדק פלא מריפי
 8 אין בהם נפתל ועקש: כלם נכחים למבין וישרים
 9 למצאי דעת: קחרמוסרי ואל כסף ודעת מחרוז נבחר:
 10 כרמובה חכמה מפנינים ובל חפצים לא ישורבה: 11
 12 אני חכמה שכנתי ערמה ודעת מומות אמצא: יראת
 13 יהוה שנאת רע גאה ונאון ודרך רע ופי תהפכות שנאתי:
 14 לרעה ותושיה אני בינה לי נבוכה: בי מלכים ימלכו
 15 ורזנים יחוקקו צדק: בי שרים ישרו וגריבים פלא שפטי
 16 ארץ: אני אהביה אהב ומשחרי ימצאני: עשר וקבוד
 17 אתי חן עתק וצדקה: טוב פרי מחרוז ומפן ותבואתי
 18 מכסף נבחר: בארח צדקה אהבך בתוד נתיבות
 19 משפט: להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא:
 20 יהוה קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאו: מעולם
 21 נסכתי מראש מקדמי ארץ: באידתהמות חוללתי באין
 22 מעינות נכבדי מים: בטרם הרים הטבעו לפני נבעות
 23 חוללתי: ערלא עשה ארץ וחוצות וראש עפרות תבל:
 24 בהבינו שמים שם אני בחקן חוג על פני תהום: באמצו
 25 שחקים מפעל בעוז עינות תהום: בשומן לים חקן
 26 ומים לא יעבררפיו בחוקן מוסרי ארץ: ואהיה אצלו
 27 אמן ואהיה שעשועים יום ויום משחקת לפניו בכל עת:
 28 משחקת בתבל ארצו ושעשעי אתי בני אדם:
 29

ועתה

קאפיטעל ח

- 1 רופט דען ניט די קלוגהייט ? רעדט דען דער פערשטאנד ניט מיט א
- 2 הויכע שטימע ? אויפ'ן העכסטען שפיץ, אויפ'ן וועג און וואו די
- 3 וועגען קומען זיך צוזאמען שטעהט זי. נעבען די טהויערן, ביים
- 4 אריינגאנג פון שטאדט, ביי די אָפּענע אַריינגאַנגען זינגט זי: „איך,
- 5 מענער, רוף איך, מיין שטימע איז צו אַלע מענשען. קריגט, אונבער
- 6 זינטע, פערשטאנד; איהר נאָרען לעהרענט זיך פיהלען. הערט ווי איך
- 7 רייד לאַנגזאַם און פאַנג אן מיין רעדען רעגעלמעסיג. וואָרום מיין
- 8 גומען רעדט נאָר וואָהרהייט, מיינע ליפּען האַסען דאָס שלעכטעס.
- 9 גערעכטיגקייט זיינען אַלע רייד מיינע, אונטער זיי איז ניטאָ פּערדרייטעס
- 10 און פּערקרימטעס. זיי זיינען אַלע דייטליך צום פּערשטענדיגען און
- 11 ריכטיגען, פאַר די וואָס זוכען וויסענשאַפט. נעהמט מיין מאַראַל
- 12 לעהרע און ניט זילבער, וואָרום וויסענשאַפט איז בעסער ווי פיינגאָלד.
- 13 וואָרום קלוגהייט איז בעסער אַלס פּערל און קיינע פון די קאָסטבאַרקייט
- 14 טען האָט אַ פּערגלייך מיט איהר. איך, קלוגהייט, בין בענאכבאַרט
- 15 מיט איבערלעגונג, דורך נאָכדענקען געפין איך די וויסענשאַפט.
- 16 גאָט'ס פּורכטיגקייט איז האַסען שלעכטעס, שטאָלי, האַכמוטה און
- 17 שלעכטע אויפפיהרונג; איך (חכמה) האָט דעם וואָס רעדט פּער
- 18 קעהרט. ביי מיר איז ראַטה און וויכטיגקייט, איך פּערשטאנד האָב
- 19 אויך די מאַכט. דורך מיר רעניערען קעניגע און פירסטען מאַכען
- 20 ריכטיגע געזעצע. דורך מיר הערשען פירסטען און די ריכטער פון
- 21 לאַנד זיינען מילד. איך ליעב דעם וואָס ליעבט מיר, די וואָס זוכען
- 22 מיר געפינען מיר. ביי מיר איז רייכטהום און עהרע, גרויסער פּער
- 23 מעגען און וואָהלטהאַט. מיין פּרוכט איז בעסער אַלס פיינגאָלד, מיין
- 24 איינטראַג איז טהייערער אַלס זילבער. איך געה אימער אין וועגען
- 25 פון גערעכטיגקייט, אויף די שטענען פון געריכט. אום צו בעטהיי
- 26 ליגען מיינע פריינד מיט וויכטיגעס און אַנפילען זייערע זאַמלונגען.
- 27 גאָט האָט מיר ערוואָרבען אין אַנפאַנג פון זיין וועג, נאָך דאן איידער
- 28 ער האָט זיינע טהאַטען אָנגעפאַנגען.
- 29 פון אַלע צייטען בין איך אַלס הערשערין בעשטימט, פון אַנפאַנג לאַנג
- 30 פאַר דער ערד.
- 31 ווען עס זיינען נאָך ניט געווען די אבגורנרען האָב איך עקזיסטירט, איידער
- 32 עס זיינען געווען די גרויסע וואַסער קוואַלען.
- 33 איידער די בערג זיינען אוועקגעשטעלט געוואָרען, איידער אַלע געבירגען
- 34 האָב איך שוין עקזיסטירט.
- 35 ווען ער האָט נאָך ניט געמאַכט דאָס לאַנד אין פּראָווינצען, זאָגאר דאָס
- 36 ערשטע שטויב פון דער וועלט.
- 37 ווען ער האָט איינגעאַרדענט דעם הימעל בין איך דאָרטען געווען, ווען
- 38 ער האָט געצייכענט איבער'ן אבגורנד מיט אַ צירקעל.
- 39 ווען ער האָט דעם הימעל פון אויבען בעפעסטטיגט, ווען ער האָט פּער
- 40 שטאַרקט די טיעפע קוואַלען.
- 41 ווען ער האָט געמאַכט דעם גרענעץ פון ים אַז וואַסער זאָל ניט אַריבער
- 42 דעם ברעג, ווען ער האָט געצייכענט די פונדאמענטען פון דער ערד.
- 43 איך בין ביי איהם ערצויגען געוואָרען, איך בין אימער זיין פּערגניגען
- 44 געווען און האָב איהם צו יעדער צייט פּרעהליך געמאַכט.
- 45 איך מאַך אויך יעצט פּרעהליך אויף זיין ערדישער וועלט די מענשען
- 46 ביי וועמען איך בין אַ פּערגניגען.
- 47 אַלזאָ, קינדער, הערט מיר אויס; ווי גליקליך זיינען די וואָס היטען
- 48 אַב מיינע וועגען!

33 ועתה בנים שמעו-לי ואשלי דרכי ישמרו: שמעו מוסר
 34 וחכמו ואלתתפרעו: אשרי אדם שמע לי לשקד על-
 לה דלתתי יום | יום לשמר מזונות פתחי: פי מצא מצא
 36 חיים ויפק רצון מיהוה: והטאי חמס נפשו כל-משנאי
 אהבו מות:

ט CAP. IX.

ט

2 א חכמות בנתה ביתה הצבה עמודיה שכעה: מבחה
 3 מבחה מסכה יינה אף ערכה שלהנה: שלחה נצרתיה
 4 תקרא על-נפי מרמי קרת: מירפתי יסר הנה חסר-לב
 6 ה אמרה לו: לכו לחמו בלחמי ושתי בנין מסכתי: עזבו
 7 פתאים וחיו ואשרו בדרך בינה: יסרו לץ לקח לו קלוז
 8 ומוכות לרשע מומו: אליתוכח לץ פדושנאך הזכח
 9 לחכם ונאהבך: פן לחכם ויחכם עוד הורע לצדיק
 י ויוסף לקח: תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים
 11 בינה: כירבי ירבו ימוד ויוסיפו לך שנות חיים: אם-
 12 חכמת חכמת לך ולצת לדרך תשא: אשת פסילות
 13 המיה פתיות ובל-ידעה-מה: וישבה לפתח ביתה על-
 14 פסא מרמי קרת: לקרא לעברי דרך המושרים
 16 ארחותם: מירפתי יסר הנה וחסר-לב ואמרה לו: מי-
 17 גנובים ומתקו ולחם סתרים ינעם: ולא ידע כירפאים
 שם בעמקי שאל קראיה:

י CAP. X.

י

א משלי שלמה בן חכם ישמה-אב ובן פסיל תונת אמו:
 2 לא יועילו אוצרות רשע ואדקה תציל ממות: לא ירעיב
 3 יהוה נפש צדיק והנת רשעים יהדף: ראש עשה כפי
 4 רמיה וד חרוצים תעשיר: אגר בקיץ בן משכיל נרדם
 6 פקציר בן מביש: ברכות לראש צדיק ופי רשעים יבסה

חמס

- 33 פּאָלגט די מאַראַל־לעהרע וועט איהר זיין קלוג און ניט אוועקגעלאָזען.
 34 גליקליך איז דער מענש וואָס פּאָלגט מיר, דער וואָס איז וואכזאם ביי מיינע טיהרען טאַג־טעגליך און היט די מזוזות פון מיינע טיהרען.
 35 דער וואָס עררייכט מיר, יענער עררייכט לעבען, אויב ער האָט בעקומען
 36 גאָט'ס צושטימונג; דער אָבער וואָס זינדיגט קענען מיר, בערויבט זיך זעלבסט — די וואָס האָסען מיך לעבען דעם טויט.

קאָפימעל מ

- 1 ווען קלוגהייט האָט איהר טעמפעל אויפגעבויט און אויסגעשניצט איהרע
 2 זיעבען זיילען, האָט פלייש אָנגעגרייט, וויין אָנגעגאָסען און געגרייט
 3 דעם טיש; האָט זי אַרויסגעשיקט איהרע דיענסטען אויסצורופען
 4 איהר די העכסטע פלעצער פון שטאָרט: „ווער עס איז אונזיניג זאָל
 אַהער פּערקעהרען!“ צו יעדער אונערפאהרענעם האָט זי געזאָגט:
 5 קומט, עסט מיין שפיז און טרינקט דעם וויין וואָס איך האָב אָנגעגאָסען.
 6 פּערלאָזט אונבעזאָנענהייט און לעבט, בעטרעט דעם וועג פון פּערשטאַנד.
 7 דער וואָס שטראַפט אַ אָפּלאכער, נעהמט פאר זיך שאַנדע אזוי ווי דער
 וואָס איבערצייגט אַ פּערברעכער זיין פּעהלער.
 8 איבערצייג ניט דעם שפּעטער וואָרום ער וועט דיין פינד ווערען, איבער־
 צייג אַ קלוגען וועט ער דיך לעבען.
 9 בעלעהר אַ קלוגען, ער וועט נאָך קליגער ווערען; ערקלעהר דעם פּרו־
 מען, ער וועט [דערפון] פיעל לערנען:
 10 קלוגהייט פאנגט זיך אָן מיט גאָט'ס־פּאַרכטיגקייט. פּערשטאַנד — מיט
 די לעהרע פון די הייליגע.
 11 אַז דו וועסט אויף מיר פּערברענגען פיעל פון דייע ט ע ג, וועט עס דיר
 פּערמעהרען י אַ ה ר ע ן לעבען.
 12 אויב דו ביזט קלוג געניסטו זעלבסט דערפון, און אויב דו ביזט שפּאַ־
 טעריש וועסטו אַליין ליידען דערפון.
 13 נאַרישקייט איז אַ פּרוי וואָס רעדט אונזינן און ווייס אַליין ניט וואָס:
 14 זי זיצט אויף אויף אַ שטוהל נעבען אַריינגאַנג פון איהר הויז אין העכערן
 טהייל פון שטאָרט,
 15 אום צו רופען די פּערבייגעהער, וועלכע געהן מיט'ן גלייבען וועג:
 16 „ווער עס איז אונזיניג זאָל אַהער פּערקעהרען!“ צו יעדער אונערפאה־
 רענעם זאָגט זי:
 17 „גע'גנב'עמעס וואָסער איז זיס און ברויט [עסען] אין געהיים איז אַנ־
 גענעהם.“
 18 ווער ווייס דאָס ניט אַז דאָרטען איז דער טוירט־שאַטען, אַז איהרע גע־
 רופענע געהען טיעף אין העל.

קאָפימעל י

- 1 שלמה'ס שפּריכווערטער: אַ קלוגער זוהן ערפרעהט דעם פאטער, אַ
 נאַרישער זוהן איז אַ טרויער פאַר זיין מוטער.
 2 רייכטהום פון אונגערעכטיגקייט קען ניט העלפען, נערעכטיגקייט
 אָבער רעטעט פון טוידט.
 3 גאָט לאָזט ניט הונגערן די פּערזאָן פון פּרומען, דעם וואונש פון פּער־
 ברעכער פּערשטויסט ער.
 4 אַרמוט ווערט פון פּאַלשע וואָג, און די האַנד מאַכט רייך די אַרבייטזאמע.
 5 דער קלוגער זוהן זאמעלט זומער־צייט, דער נאַכלעסיגער זוהן שלאַפט זאָ־
 גאר אין שניט־צייט.
 6 אויפ'ן פּרומען'ס קאָפּ קומען ברכות זאָגאר ווען דאָס מויל פון פּערברע־
 כער בערעקט איהם מיט זידלעריי.

7 חָכָם: זָכַר צְדִיק לְבִרְכָה וְשֵׁם רָשָׁעִים יִרְקַב: חָכָם
 8 לֵב יִנְחַ מִצְוֹת וְאֹיֵל שְׁפָתַיִם יִלְבֹּט: הוֹלֵךְ בְּתוֹם יִלְךָ
 9 בְּטַח וּמִעַקֵּשׁ יִדְרֹכוּ יוֹדֵעַ: קִרְבַּן צִיּוֹן יִתֵּן עֲצָבֹת וְאֹיֵל
 10 שְׁפָתַיִם יִלְבֹּט: מִקְוֹר חַיִּים פִּי צְדִיק וּפִי רָשָׁעִים יִכְסֶה
 11 חָכָם: שִׁנְאָה תִעַרְר מְדַגֵּים וְעַל כָּל־פְּשָׁעִים תִּכְסֶה
 12 אֲהַבָּה: בְּשִׁפְתַי גִּבּוֹן תִּמְצָא חֲכָמָה וְשִׁבְטִי לִגְוֵי חָסֵר
 13 לֵב: חֲכָמִים יִצְפְּנִידְעַת וּפִי אֹיֵל מִחֲתָה קִרְבָּה: הוֹן
 14 עֲשִׂיר קִרְיַת עֲזוֹ מִחֲתַת דְּלִים רִישָׁם: פִּעֲלַת צְדִיק
 15 לְחַיִּים תְּבוֹאֵת רָשָׁע לְחַטָּאת: אֲרַח לְחַיִּים שׁוֹמֵר מוֹסֵר
 16 וְעוֹבֵר תֹּכַחַת מִתְעַה: מִכְסֶה שִׁנְאָה שְׁפַת־שֹׁקֵר וּמוֹצֵא
 17 דָבָר הוּא כְּסִיל: בְּרַב דְּבָרִים לֹא יִחַד־ל־פֶּשַׁע וְחוֹשֵׁךְ
 18 שְׁפָתָיו מִשְׁכִּיל: כְּסֵף גִּבְחָר לְשׁוֹן צְדִיק לֵב רָשָׁעִים כ
 19 כְּמַעֵט: שְׁפָתַי צְדִיק יִרְעוּ רַבִּים וְאֹיֵלִים בְּחֵסֶר־לֵב
 20 יָמוּתוּ: בְּרַבַּת יְהוָה הִיא תִעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עֲצָב עִמָּה:
 21 כְּשִׁחּוֹק לְכֶסֶל עֲשׂוֹת זְמָה וְחֲכָמָה לְאִישׁ תְּבוּנָה: מְנוּחַת
 22 רָשָׁע הִיא תְּבוֹאֵנוּ וְתֵאֵת צְדִיקִים יִתֵּן: כַּעֲבוֹר סוֹפֶה כה
 23 וְאִין רָשָׁע וְצְדִיק יִסּוֹד עוֹלָם: כְּחֶמֶץ וְלִשְׁנַיִם וְכַעֲשָׂן
 24 לְעֵינַיִם כֵּן הַעֲצֵל לְשִׁלְחוֹ: יִרְאֵת יְהוָה תּוֹסֵף יָמִים
 25 וְשָׁנוֹת רָשָׁעִים תִּקְצְרֶנָּה: תּוֹחֲלַת צְדִיקִים שְׂמִחָה וְתִקְוַת
 26 רָשָׁעִים תֵּאֱבֹד: מֵעוֹ לְתָם דְּרֹךְ יְהוָה וּמִחֲתָה לְפַעֲלֵי
 27 אָוֶן: צְדִיק לְעוֹלָם בְּלִי־מוֹט וְרָשָׁעִים לֹא יִשְׁכְּנֻרְאֲרֵץ: ל
 28 פִּי־צְדִיק יִנּוֹב חֲכָמָה וּלְשׁוֹן תְּהַפְּכוֹת תִּבְרַת: שְׁפָתַי צְדִיק
 29 יִרְעוּן רִצּוֹן וּפִי רָשָׁעִים תְּהַפְּכוֹת:

י"א

CAP. XI.

1 מְאוּנֵי מְרָמָה תּוֹעֲבֹת יְהוָה וְאָבֵן שְׁלֵמָה רִצּוֹנוֹ: בָּא א
 2 זְדוֹן וַיִּבֹא קִלְזוֹן וְאֶת־צְנוּעִים חֲכָמָה: תִּמַּת יִשְׂרָאֵל תִּנְחָם
 3 וְסִלַּף בְּגוֹרִים וְשָׂרָם: לֹא־יוֹעִיל הוֹן בְּיָוֵם עֲבָרָה וְצִדְקָה
 4 תְּצִיל

- 7 א פרומען דערמאהנט מען צו גוטען, אָבער דער נאָמען פון פערברעכער
8 פוילט. דער וואָס האָט פערשטאַנד אין האַרצען געהמט און בעפעהלען,
9 דער נאָר אָבער מאַכט מיעד די ליפּען. דער וואָס געהט מיט אונשולד,
געהט זיכער; דער אָבער וואָס מאַכט קרום זיין וועג, יענער ווערט
10 בעשראפט. דער וואָס ווינקט מיט די אויגען פערשאפט פערדרוס,
אויך דער נאָר וואָס מאַכט מיעד די ליפּען [פון זיינע בעלעהרער].
11 דעם פרומען'ס מויל איז אַ לעבענס־קוואַל, דעם פערברעכער'ס מויל בע־
12 דעקט מיט זידלערײ. האָס רייצט אויף קריעג, ליעבע אָבער פערדעקט
13 אלע פעהלערן. קלוגהייט געפינט זיך אויף די ליפּען פון אַ קלוגען,
14 אַ רוט איז פאר'ן רוקען פון אַ נאָר. קלוגע פערדעקען די וויסענ־
15 שאַפט, דעם נאָר'ס מויל איז אַ נאהענטער אונגליק. דעם רייכען'ס
פערמעגען איז זיין בעפעסטיגטע שטאָרט, דער אונגליק פון די אַרעמע
16 איז זייער אַרעמקייט. די טהאַטען פון פרומען זיינען צום לעבען, דער
17 איינטראַג פון פערברעכער איז נאָר צו זינד. דער וועג פון דעם וואָס
היט מאַראַל־לעהרע איז צום לעבען, דער וואָס פערלאָזט איבערזייגונג
18 איז פערפיהרערײש. דער וואָס פערלייקענט דעם האָס, דער וואָס
19 רעדט פאַלש און דער וואָס זוכט צו בערעדען — איז אַ נאָר. רעדענדיג
פיעל קען מען ניט אויסמיידען נאַרישקייט, אַ קלוגער רעדט וועניג.
20 ריין ווי די בעסטע זילבער איז דעם פרומען'ס שפראַך, די מיינונג פון
21 פערברעכער איז נאָר פערגלאַנצט. דעם פרומען'ס ווערטער שטיצען
22 פיעל מענשען, די נאָרען שטאַרבען אָהן פערשטאַנד. אַז נאָט'ס ברכה
23 מאַכט רייך דארף מען דערביי ניט פיעל אַרבייטען. טהאַן וואָס מיט
איבערלעגונג איז ביי'ן נאָר אַ געלעכטער און ביי'ן פערשטענדיגען אַ
24 חכמה. דאָס פאַר וואָס דער פערברעכער שרעקט זיך קומט איהם אָן,
אזוי ווי עס קומט און דער פערלאַנג פון פרומען.
25 געהט נאָר אַריבער אַ שטורם איז שוין דער פערברעכער ניטאָ, דער פּרײַ
מער אָבער שטעהט אימער פעסט.
26 ווי עסיג און צייהנער און רויך צו אויגען, אזוי איז אַ פוילער צו דעם
וואָס שאַפט זיך מיט איהם.
27 נאָט'ס־פאַרכטיגקייט פערלענגערט דאָס לעבען, אָבער די יאָהרען פון די
פערברעכער ווערען קורץ.
28 דער פערלאַנג פון פרומע איז פריידע, די האַפּונג פון פערברעכער איז
אונטערגאַנג.
29 נאָט איז אַ שיצע דעם וואָס געהט אויפ'ן ריכטיגען וועג, און אַ שטירצונג
פאַר די אונרעכט־טהוער.
30 דער פרומער וועט ניעמאַלס וואַנקלען, די פערברעכער וועלען קיין רוהע
האָבען אינ'ט לאַנד.
31 פּונ'ם פרומען'ס מויל בלומט קלוגהייט, די שפראַך פון פערקעהרטע
איז אַן אָבנעהאַקטע.
32 דעם פרומען'ס ווערטער שטעלען יעדערן צופריעדען, דעם פערברעכער'ס
מויל רעדט נאָר פערקעהרט.

קאפיטעל יא

- 1 אַ פאַלשע וואָג איז אבשיליך ביי נאָט, אַ גאַנצע וואָג איז זיין ווילען.
2 וואו עס קומט דער פרעכער קומט מיט שאַנדע, מיט די בעשיידענע קומט
קלוגהייט.
3 די אונשולד פון די ריכטיגע ברענגט זיי רוהע, די קרומקייט פון די
טריילאָזע צוברעכט זיי.
4 רייכטהום בריינגט קיינע נוצען אין אַן אונגליקס־טאָג, אָבער טונענד
רעמעט פון טוירט.

ה תציל ממות: צדקת תמים תישר דרכו וברשעתו יפל
 6 רשע: צדקת ישרים תצילם ובהנות בנדים ילכו:
 7 במות אדם רשע תאבד תקנה ותחלת אונים אבדה:
 8 צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחטיו: בפה חנה ישחת
 9 רעהו וברעת צדיקים יחלצו: בטוב צדיקים תעלץ קרנה
 11 ובאבד רשעים רנה: בכרפת ישרים תרום קרת ובפי
 12 רשעים תהרס: בן לרעהו חסר-לב ואיש תבונות
 13 יחריש: הולך רכיל מגלה-סוד ונאמדות מכה דבר:
 14 באן תחבלות יפליעם ותשועה בך יועץ: רע ירוע
 16 כיערב ור ושנא תוקעים בוטח: אשת חן תתמד כבוד
 17 ועריצים יתמכר-עשר: גמל גפשו איש חסד ועבר שארו
 18 אכזרי: רשע עשה פעלת-שקר וזרע צדקה שכר אמת:
 19 כד-צדקה לחיים ומרהף רעה למותו: תועבת יהודה
 21 עקש-לב ורצונו תמימי דרך: יד ליד לא-ינקה רע
 22 וזרע צדיקים נמלט: עום ורב באף חונד אשה יפה
 23 וסרת טעם: פאת צדיקים אד-טוב תקנת רשעים
 24 עברה: יש מפור ונוסף עוד וחשך מישר אד-למחסור:
 26 גפש-ברכה תדשן ומרה נס-הוא יורא: מנע בר יקבהו
 27 לאום וברכה לראש משביר: שחר טוב ובקש רצון
 28 ודרש רעה תבואנו: בוטח בעשרו הוא יפול וכעלה
 29 צדיקים יפרחו: עבר ביתו יחל-רוח ועבר אויל לחכם-
 31 לב: פרי צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם: הן צדיק
 בארץ ישלם אף כירשע וחומא:

CAP. XII. יב

יב

2 א אהב מוסר אהב דעת ושונא תוכחת בער: טוב יפיק
 3 רצון מיהוה ואיש מזמות ירשע: לא-יפון אדם ברשע
 4 ושרש צדיקים בל-ימוט: אשת חיל עמרת בעלה וכררב

בעצמותיו

- 5 די גערעכטיגקייט פון אונשוולדיגען מאכט גלייך זיין וועג, דער פערברער
- 6 כער אָבער פאלט איבער זיין שלעכטס. די גערעכטיגקייט פון די
- 7 אָרענטליכע רעטעט זיי, די טריילאָזע אָבער ווערען געפאנגען פון זייער
- 8 גיריגקייט. ווען עס שטאַרט אַ מענש אַ פערברעכער איז זיין האָפֿ-
- 9 נונג פערלאָרען און די ערוואַרטעטע רייכטהום ווערט פערשוואונדען.
- 10 דער גערעכטער ווערט בעפרייט פון אונגליק, אַנשטאט איהם קומט דער
- 11 פערברעכער. מיט שמייכלערישע רייד פערדארבט מען דעם צווייטען,
- 12 אָבער דורך ריכטיגע ערקלעהרונגען ווערען צדיקים בעפרייט. ווען די
- 13 פרומע געהט גוט פּרעהט זיך די שטאַרט, און ווען עס קומט אַן אונטער-
- 14 גאַנג אויף די פערברעכער איז אַ געזאַנג. דורך דעם זעגען (ברכה)
- 15 פון די פרומע ווערט די שטאַרט ערהויבען, דורך די רייד פון פערברע-
- 16 כער ווערט זי צושטערט. דער וואָס מאכט דעם צווייטען צו שאַנדע
- 17 איז געפיהללאָז, דער פערשמענדיגער מענש שווייגט. דער כערערער
- 18 זאָגט אויס אַ געהימניס, דער טרייגעזאָגענער פערדעקט די זאַך. אָהן
- 19 פלענער פאלט אַ פּאַלק, ווארום הילף קומט פון פיעל ראטהגעבער.
- 20 זיך זעלבסט טהוט שלעכטס דער וואָס זאָגט גוט פאַר אַן אונבעקאַנטען,
- 21 ווער אָבער עס האָסט פערפליכטונג איז אימער זיכער. אַ גוטע פרוי
- 22 שאַפט די הויזעהרע אַזוי ווי די אַרבייטזאַמע שאַפען רייכטהום.
- 23 דער פריינליכער מענש טהוט גוטס זיך זעלבסט און דער גרויזאַמער
- 24 שאַדעט זיך זעלבסט. וואָס דער פערברעכער טהוט קומט אַרויס
- 25 פאַלש, דער וואָס זעהט גערעכטיגקייט האָט וואַהרען פערדיענסט.
- 26 טוגענד מאכט פעסט דאָס לעבען, שלעכטס פּעריאָגט צום טוירט.
- 27 גאָט'ס אַבשיי זיינען די וואָס האָבען פערקרימטע הערצער, די וואָס געהן
- 28 אויפ'ן ריכטיגען וועג זיינען איהם אנגענעהם. שלעכטס געהט איבער
- 29 פון האַנד צו האַנד און בלייבט ניט אונבעשטראָפּט. וואָס אָבער פרומע
- 30 פּערוועהען ווערט גערעטעט. אַ גאָלדענער נאָזבאַנד אויף אַ חזיר'ס נאַז
- 31 איז ווי אַ שעהגע פרוי אָהן זיטען. דער פערלאָנג פון די פרומע איז
- 32 נור גוטס, די האָפּנונג פון די פערברעכער איז צאָרן. מאַנכער ספּענ-
- 33 דעט און ווערט רייכער, און מאַנכער קאַרגט אָב פון דאָס נויטהיגסטע
- 34 און ווערט אָרעמער. אַ צופריעדענע פּערזאָן ווערט פעט, זאָט
- 35 מאַכענדיג יענעם ווערט ער אויך זאָט. דעם וואָס האַלט צוריק
- 36 געטריידע שילט דאָס פּאַלק, דעם וואָס פּערקויפט בענשען אַלע.
- 37 גוטעס געפינט ווער עס וויל אַלעמען צופריעדען שטעלען, דער וואָס
- 38 וויל שלעכטס טהאָן קומט עס איהם אָן. דער וואָס שטיצט זיך אויף
- 39 זיין רייכטהום יענער פאַלט אַרײַן, די פרומע אָבער בליעהן ווי אַ בלאַט.
- 40 דער וואָס בריינגט אונטער זיין הויז בלייבט ביי גאָר נישט, דער נאַר
- 41 וועט דאַרפּען אַ קנעכט ווערען ביים קלוגען. דער פרומער געהט
- 42 פּרוכט פּונ'ם לעבענס בוים, און דער קלוגער ערווערבת אנהענגער.
- 43 אַז דעם פרומען ווערט אויף דער וועלט בעצאַהלט, ווי איז שוין דעם
- פערברעכער און זינדיגען ?

קאַפיטעל יב

- 1 מאַראָלעהרע ליעבט דער וואָס ליעבט וויסענשאַפט, דער אונוויסענ-
- 2 דער האָסט איבערצייגונג.
- 3 דער גוטער מענש בעקומט גאָט'ס איינשטימונג, דער אָבער וואָס האָט
- 4 שלעכטע געדאַנקען פערלירט.
- 5 אין שלעכטס קען אַ מענש ניט פעסטשטעהן, אָבער דער וואַרצעל פון
- 6 פרומער וואַנקט ניטעמאַלס.
- 7 אַ פרוי אַ ווירטהין איז אַ קרוין פאַר'ן מאַן, אַ פּערשווענדערישע איז
- 8 ווי אַ פּוילונג אין זיינע ביינער.

בַּעֲצוֹמוֹתָיו מְבִישָׁהּ: מַחֲשָׁבוֹת צַדִּיקִים מְשַׁפֵּט תַּחֲבֻלוֹת ה'
 6 רָשָׁעִים מִרְמָה: דְּבַרֵי רָשָׁעִים אֶרְבִּי-דָם וּפִי יִשְׂרִים
 7 יִצְלָם: הַפֹּהַד רָשָׁעִים וְאֵינָם וּבֵית צַדִּיקִים יַעֲמֹד: לִפִּי
 8 שִׁכְלוֹ יִהְיֶה-לְאִישׁ וְנַעֲוֵה-לֵב יִהְיֶה לְבוֹן: טוֹב נִקְלָה
 9 וְעֵבֶר לֹא מִמַּתְכַּבֵּד וְחִסְר־לֶחֶם: יוֹדֵעַ צַדִּיק נַפְשׁ בְּהַמְתּוֹ י'
 11 וְרַחֲמֵי רָשָׁעִים אֶכְרִי: עֹבֵד אֲדַמְתּוֹ יִשְׁבַּע-לֶחֶם וּמְרַחֵף
 12 רִיקִים חִסְר־לֵב: חֶמֶד רָשָׁע מַצּוֹד רַעִים וְשִׂרְשׁ צַדִּיקִים
 13 יִתָּן: בַּפֶּשַׁע שִׁפְתַּיִם מוֹקֵשׁ רָע וַיֵּצֵא מִצִּירָה צַדִּיק: מִפְּרִי
 14 פִי-אִישׁ יִשְׁבַּע טוֹב וְנִמּוֹל יְדֵי-אָדָם יִשׁוּב לּוֹ: תִּרְדָּ אֲוִיל
 15 יִשָּׂר בְּעֵינָיו וְשָׁמַע לַעֲצָה חֲכָם: אֲוִיל בְּיוֹם וַיִּדַע פֶּעֶסוֹ
 16 וּכְסָה קִלְוִן עָרוֹם: יִפִּיחַ אֲמוּנָה יַגִּיד צַדִּיק וְעַד שִׁקְרִים
 17 מִרְמָה: יֵשׁ בּוֹטָה כַּמְדַּקְרוֹת חֲרָב וּלְשׁוֹן חֲכָמִים מִרְפָּא:
 18 שִׁפְתֵי-אֲמֵת תִּכּוֹן לַעֲד וְעַד-אֲרִיזָה לְשׁוֹן שִׁקֵּר: מִרְמָה
 19 בְּלִב־חַרְשֵׁי-רָע וּלְיַעֲצֵי שָׁלוֹם שִׁמְחָה: לֹא-יֵאָמֵר לַצַּדִּיק
 21 כִּלְ-אֵן וְרָשָׁעִים מְלֹא רָע: תּוֹעֵבֶת יִהְיֶה שִׁפְתֵי-שִׁקֵּר
 22 וְעֵשִׂי אֲמוּנָה רְצוּנוֹ: אָדָם עָרוֹם כֶּסֶה דַּעַת וְלֵב כְּסִילִים
 23 יִקְרָא אֲנָלֵת: יְדִי-חֲרוּצִים תִּמְשׁוּל וְרַמְיָה תִּהְיֶה לְמָס:
 24 דֹּאֲנָה בְּלִב־אִישׁ יִשְׁחַנָּה וְדָבָר טוֹב יִשְׁמַחֲנָה: יִתֵּר
 25 מִרְעוּהוּ צַדִּיק וְתִרְדָּ רָשָׁעִים תִּתַּעֵם: לֹא-יִחַרְדָּ רַמְיָה
 27 צִדּוֹ וְהוֹן-אָדָם יִקֵּר חֲרוּץ: בְּאֵרַח צַדִּיקָה חַיִּים וְתִרְדָּ
 28 נְתִיבָה אֲלֵמוֹת:

CAP. XIII. יג

יג
 1 בֶּן חֲכָם מוֹסֵר אֵב וְלֹץ לֹא-שָׁמַע וְעַרְהָ: מִפְּרִי פִי-אִישׁ א'
 2 יֹאכַל טוֹב וְנַפֵּשׁ בְּנִדְרִים חֲמָס: נֹצֵר פִּי שֶׁמֶר נַפְשׁוֹ
 3 פֶּשַׁק שִׁפְתָיו מִחֲתָה-לּוֹ: מִתְאָנָה וְאֵין נַפְשׁוֹ עֲצֹל וְנַפֵּשׁ
 4 חֲרָצִים תִּדְשֹׁן: דְּבַר-שִׁקֵּר יִשְׁנָא צַדִּיק וְרָשָׁע יִבְאֵשׁ ה'
 5 וְחִפּוּר: צַדִּיקָה תִּצַּר חֵם-תִּרְדָּ וְרָשָׁעָה תִּסְלַף חֲטָאֵת: 6

ש

- 5 די פרומע טראכטען וועגען גערעכטיגקייט, די פערברעכער פלאנען בע-
 6 טרוג. די פערברעכער רעדען וועגען בלוט פערניסען, די פרומע —
 7 וועגען רעטונג. איין קעהר און די פערברעכער זיינען ניטאָ, אָבער
 8 דאָס הויז פון פרומען איז דויערהאפט. יעדער מענש ווערט געריהמט
 נאָך זיין פערשטאַנד, דערפאַר איז דער אונגעזינטער אימער צו שאַנד.
 9 דעם אונגעאַכטעמען וואָס האָט אַ קנעכט איז בעסער ווי דעם געאַכטע-
 10 טען וועמען עס פעהלֹט ברויט. דער פרומער ווייס זאָגאַר דעם פער-
 לאַנג פון זיין פיה, דער בעסטער פון די פערברעכער איז גרויזאַם.
 11 דער וואָס בעאַרבייט זיין ערד איז זאַט מיט ברויט, דער פערשטאַנדלאָך
 12 זער זוכט צו זיין אונגעשעפטיגט. דער פערברעכער זוכט צו פאַנגען
 13 מיט שלעכטס, דעם פרומען ברענגט איין יעדע אורזאַכע. אַן אונ-
 פאַרוכטיגער וואָרט איז אַ שלעכטע נעץ, פון דעם אונגליק איז דער פרו-
 14 מער ארויס. פונ'ם איינטראַג פון אַ מענשענס רעדען קען ער גוט
 זאַט ווערען, ווי פיעל קען איהם ברענגען די פערדיענסט פון זיינע
 15 הענד? ! דעם נאַרען געפעהלֹט זיין אייגענע וועג, דער קלוגער אָבער
 16 פאַלגט אַ ראטה. דעם נאַר'ס צאָרן ווערט ערקענט, אָבער דער קלוגער
 17 פערדעקט אַ בעלידיגונג. דער וואָס זאָגט די וואַהרהייט זאָגט די
 18 ריכטיגקייט, אָבער אַ ליגנער, איז אַ פאַלשער עדות. מאַנכער רעדט
 און עס שמעכט ווי אַ שווערד, אָבער די שפראַך פון קלוגען איז אַ היילי-
 19 מיטעל. וואַהרע רייד האַלטען זיך לאַנג, פאַלשע רייד זיינען נור
 20 אויף איין אויגענבליק. בעטרוג איז אין האַרצען ביי דעם וואָס טראכט
 21 שלעכטס, ביי די וואָס ראטהען פריעדען איז פרייד. דעם פרומען
 טרעפט קיין שלעכטער צופאַל, די פערברעכער זיינען פול מיט שלעכטס.
 22 פאַלשע ליפען זיינען אַבשייליך ביי גאָט, אָבער די וואָס האַנדלען ריכ-
 טיג האָבען זיין צושטימען.
 23 אַ קלוגער מענש פערבאַרגט זאָגאַר זיין קענטניס, דער געפיהל פון
 נאַרען איז אויסצושרייען זיער נאַרישקייט.
 24 די האַנד פון אַרבייטסזאַמען הערשט, די האַנד פון בעטריגער איז איי-
 מער דיענסטבאַר.
 25 זאָרג בייגט דעם מענשען'ס מוטה, אַ גוטער וואָרט ערפרעהט איהם.
 26 דער פרומער געפינט אימער זיין שפּיז, דער וועג פון די פערברעכער
 פערפיהרט זיי נור.
 27 דער בעטריגער ברענט ניט אַרום זיין פאַנג, דער פערמעגען פון וויכ-
 טיגען מאַן איז פלייסגיקייט.
 28 מיט'ן וועג פון טוגענדלעבען געהט מען דורך דעם שמעג פון אונ-
 שטערבליכקייט.
- קאפיטעל יג**
- 1 אַ קלוגער זוהן הערט דעם פאַטער'ס מאַראַללע־הרע, אַ שפאַטער הערט
 ניט קיין בייזע געשריי.
 2 פונ'ם איינטראַג פון אַ מענשען'ס מויל קען ער גוט עסען, דער פער-
 לאַנג פון די טריילאָזע איז אָבער רויב.
 3 דער וואָס בעוואַכט זיין מויל היט זיך זעלבסט, ווער עס עפענט אָפּט
 זיינע ליפען בריינגט אויף זיך אַן אונגליק.
 4 דער פוילער וויל און ערריכט ניט זיין פערלאַנג, דער וואונש פון די
 פלייסגע ווערט אימער בעפריעדיגט.
 5 דער פרומער האַסט יעדען ליגען, דער פערברעכער אָבער מאַכט זיך
 איבערדריסן און צו שאַנדע.
 6 טוגענד בעוואַכט דעם וואָס געהט אינ'ם גלייכען וועג, אָבער דאָס שלעכטס
 פערדרעהט דעם זינדיגען.

7 יש מתעשר ואין כל מתרושש ותוון רב; כפד נפש-איש
 8 עשירו ורש לא-שמע נערה: אור-צדיקים ישלח וגר
 י רשעים ידעך: רכב-בורן יתן מצה ואת-טועים הכמה:
 11 וזון מתבל ימעט וקבץ על-יד ירבה: תוחלת ממשכה
 12 מחלה לב ועץ חיים תאנה באה: בן גדר יתבל לו
 14 וירא מצנה הוא ישלם: תורת חכם מקור חיים לסור
 15 ממוקשי מות: שכל-טוב יתרחק ודרך בנדים איתן:
 16 פל-ארום יעשה בדיעת וכסיל יפרש אגלת: מלאך רשע
 17 יפל ברע וציר אמונים מרפא: ריש וקלון פורע מוסר
 19 ושמר תוכחת יכבד: תאנה גהיה תערב לנפש ותועבת
 כ כסילים סוד מרע: הלך את-חכמים וחכם ורעה כסילים
 21 ירוע: חטאים תרבה רעה ואת-צדיקים ישלם-טוב:
 22 טוב ינחיל בנדי-בנים וצפון לצדיק חיל חוטא: רב-אכל
 23 ניר ראשים ויש נספה בלא משפט: חושך שבטו שונא
 כה בנו ואהבו שחרו מוסר: צדיק אכל לשבע נפשו וכטן
 רשעים תחסר:

CAP. XIV. יד

יד

א חכמות נשים בנתה ביתה ואגלת בגדיה תהרסנו: חולך
 ב בישרו יבא יהיה וקלון דרכיו בוזוהו: כפר-אוויל חטר
 4 נאנה ושלפתי חכמים תשמורם: באין אלפים אכוס בר
 ה ורבה-בואות בכח שור: עד אמונים לא יכזב ויפית
 6 כזבים עד שקר: בקש-לץ חכמה ואין ודעת לנבון נקל:
 7 לך מנגד לאיש כסיל ובל-ידעת שפתי-דעת: חכמת
 8 ארום דבין דרכו ואגלת כסילים מרמה: אולים יליץ
 י אשם ובין ישרים רצון: לב יודע מבת נפשו וכשמחתו
 11 לא-יתערב ור: בית רשעים ישמד ואהל ישרים יפרית:
 12 יש דרך ישר לפני-איש ואחריתה דרכי-קנות: גם-

כשחק

- 7 מאנכער מאכט זיך רייך ניט פערמעגנדיג קיין זאך, מאנכער מאכט
- 8 זיך אָרעם און האָט גרויס פערמעגען. דעם רייכען קויפט אויס זיין
- 9 רייכטהום, אָבער דעם אָרימאָן'ס געשריי הערט קיינער ניט. דאָס ליכט
- פון פרומען ברענט העל־פרעהליך, אָבער דאָס ליכט פון פערברעכער ווערט
- 10 אויסגעלאָשען. דער ניכטסווירדיגער מאכט עקסטרא קריעג, די איבער־
- 11 לענטע אָבער האָבען פערשטאַנד. לייכט ערוואָרבענעס פערמעגען ווערט
- וועניגער, דער אָבער וואָס זאַמעלט ביסלאַכווייז וועט פיעל האָבען.
- 12 אַ פערצויגענע ערוואַרטונג מאכט קראַנק דאָס האַרץ, אָבער אַ וואונש
- 13 וואָס קומט איז אַ לעבענס־בוים. דער וואָס פעראַכטעט עטוואָס וועט
- 14 דאָס בערווערן, דער וואָס אַכטעט יעדען בעפעהל ווערט בעלוינט. די
- לעהרע פון אַ קלוגען ווי אויסצומיידען די טוידט־נעצען איז אַ לעבענס־
- 15 קוועלע. אַ גוטער פערשטאַנד מאכט אַנגענעהם, דער וועג פון די פאַל־
- 16 שע איז נור געוואַלט. אַלץ טהוט דער קלוגער מיט פערשטאַנד, דער
- 17 נאר אָבער שפּרייט אימער אויס נאַרישקייט. דער וואָס שאַפט זיך מיט
- אַ פערברעכער פאַלט אַריין אין אַן אונגליק, אַ ריכטיגער פערמיטלער איז
- 18 אַ הייליטעל. אַרמוט און שאַנדע דעם וואָס פעראַכטעט מאַראַל־
- לעהרע, דער וואָס אַכטעט איבערצייגונג יענער ווערט געהערט.
- 19 אַ וואונש וואָס קומט אָן איז אַ פערגעניגען פיר דער זעלע, אָבווייכען
- 20 פון שלעטס איז אַבשייליך ביי די נאַרען. דער וואָס געהט אַרום מיט
- קלוגע ווערט קלוג, דער וואָס פריינדעלט זיך מיט נאַרען ווערט פערדאָר־
- 21 כען. די זינדער פערפאַלגט דאָס שלעכטס, די פרומע בעלוינט דאָס
- 22 גוטס. דער גוטער בעטהייליגט קינדס־קינדער, וואַרום דאָס פערמעגען פון
- 23 זינדער איז צוגעגרייט פיר דעם פרומען. פערשווענדעריש עסען איז
- די פעלד פון אַרמוטה, פערמעגען ווערט פערניכטעט אָהן אַרדנונג.
- 24 דער וואָס שפּאַרט זיין רוט האַסט זיין זוהן, ווער עס ליעבט איהם לעה
- 25 רענט איהם אָפט. דער פרומער עסט אום זאַט צו זיין, דעם בויך פון
- פערברעכער פעהלט אימער.

קאַפיטעל יד

- 1 קלוגע פרויען בויען אויף דאָס הויז, אַ נאַרישע צושטערט עס מיט איהרע
- 2 הענד. דער נאָטס־פאַרכטיגער געהט אין גלייכען וועג, דער וואָס פער־
- 3 אַכטעט איהם האָט קרומע וועגען. אין נאַר'ס מויל איז די שטראָף פאַר
- 4 זיין שטאַלץ, די ליפען פון קלוגען היטען זיי אָב דערפון. וואו עס זיינען
- קייע אקער־אַקסען איז דער שפייכלער לעדיג, פיעל געטריידע ברענגט
- 5 די אַקסענקראַפט. דער ריכטיגער עדות לייגט ניט, דער פאַלשער
- 6 עדות אָבער רעדט נור ליגען. דער לייכטזיניגער זוכט קלוגשאַפט און
- האָט עס ניט, דעם פערשטענדיגען קומט לייכט אָן די וויסענשאַפט.
- 7 האַלט זיך פון ווייטען פון אַ נאַר, דו וועסט פון איהם קיינע קלוגע
- 8 ווערטער הערען. די קלוגהייט פון בעזינטען איז צו פערשטעהן זיין
- וועג, דעם נאַר'ס נאַרישקייט איז אין טהאָן פאַלשקייט.
- 9 צווישען נאַרען רעדט דאָס אונרעכט, אָבער צווישען אויפריכטיגע
- [הערשט] איינשטימונג.
- 10 יעדעס האַרץ פיהלט זעלבסט זיינע ליידען, קיינער דאַרף זיך אויך
- ניט מישען אין זיינע פריידען.
- 11 דאָס הויז פון פערברעכער ווערט פערטייליגט, אָבער דער געצעלט פון
- אויפריכטיגע בליהט.
- 12 מאַנכער האַלט זיין וועג פאַר אַ גלייכען און אַם ענדע איז עס איינע
- פון די געפעהרליכע וועגען.
- 13 זאָנאַר פון לאַכען ווייטאַגט דאָס האַרץ, און די ענדע פון פריידע איז
- מאַנכעס מאַל קומער.

14 בשחוק יבא-לב וְאִחְרֵי־תָהּ שִׂמְחָה תִּוְנָה: מִדְרָכָיו
 יִשְׁבַע סוּג לֵב וּמַעְלָיו אִישׁ טוֹב: פִּתִּי יֵאֱמִין לְכָל־דְּבָר
 16 וְעָרוֹם יִבִּין לְאֲשֵׁרוֹ: חָכֵם יֵרָא וְסָר מִרָע וְכִסִּיל מִתַּעֲבָר
 17 וּבֹטָח: קִצְר־אֲפִים יַעֲשֶׂה אֹלֶת וְאִישׁ מִזְמוֹת יִשְׁנָא:
 18 נִחְלוּ פִתְאִים אֹלֶת וְעָרוֹמִים יִכְתְּרוּ דַעַת: שָׁחוּ רַעִים
 19 לִפְנֵי טוֹבִים וְרָשָׁעִים עַל־שַׁעֲרֵי צְדִיק: נִסְלַרְעֵהוּ יִשְׁנָא כ
 21 רֶשַׁע וְאִהְבֵי עֲשִׂיר רַבִּים: בְּדִלְרַעְהוּ חוּטֵא וּמְחוּגֵן עֵינָיִם
 22 אֲשֵׁרוֹ: הֲלֹא יִתְעוּ תְרִשֵׁי רַע וְחָסֵד וְאֵמֶת תְּרִשֵׁי טוֹב:
 23 בְּכָל־עֶצֶב יִהְיֶה מוֹתֵר וּדְבָר שִׁפְתַּיִם אֵד לְמַחְסוֹר:
 24 עֲטַר־חֲכָמִים עֲשֶׂרֶם אֹלֶת בְּסִילִים אֹלֶת: מִצִּיל נַפְשׁוֹת
 25 כֹּה
 26 עַד אֵמֶת וַיִּפֹּחַ בְּנֹבִים מִרְמָה: בִּירְצַת יִהְיֶה מִבְּטַח־עֵץ
 27 וּלְבָנָיו יִהְיֶה מִחֶסֶה: יִרְצַת יִהְיֶה מְקוֹר חַיִּים לְסוֹר
 28 מִמוֹקְשֵׁי מוֹת: בְּרִב־עַם הִדְרַת־מֶלֶךְ וּבְאֶפֶס לְאוֹם
 29 מִחַתַּת רוֹזֵן: אֲרֵךְ אֲפִים רַב־תְּבוּנָה וּקִצְר־רוּחַ מְרִים
 אֹלֶת: חַיֵּי בְשָׂרִים לֵב מִרְפָּא וְרַקֵּב עֲצָמוֹת קִנְיָה: ל
 31 עֲשֶׂק דָּל חֲבָה עֲשֶׂהוּ וּמִכְבָּדוֹ חֲנֵן אֲבוֹן: בְּרַעְתּוֹ יִדְחָה
 32
 33 רָשָׁע וְחֶסֶה בְּמוֹתוֹ צְדִיק: בְּלֵב גִּבּוֹן תִּנּוּחַ חֲכָמָה וּבְקֶרֶב
 34 בְּסִילִים תִּנְדָּע: צְדָקָה תְרוֹמֵם גּוֹי וְחָסֵד לְאֲמִים חֲטָאת:
 35
 רִצּוֹן־מֶלֶךְ לְעַבְדֵי מִשְׁכִּיל וְעִבְרָתוֹ תִּהְיֶה מִבִּישׁ:

טו

CAP. XV. טו

2 מַעֲנֵה־רֶךְ יִשִּׁיב חֲמָה וּדְבַר־עֶצֶב יַעֲלֶה־אָף: לְשׁוֹן א
 3 חֲכָמִים תִּיטִיב דַּעַת וּפִי בְּסִילִים יִבִּיעַ אֹלֶת: בְּכָל־מְקוֹם
 4 עֵינֵי יִהְיֶה צוּפוֹת רַעִים וְטוֹבִים: מִרְפָּא לְשׁוֹן עֵץ חַיִּים
 5 וְסִלְפָּה בָּהּ שֶׁבֶר בְּרוּחַ: אֲוִיל יִנְאֵץ מוֹסֵר אֲבוֹי וְשֹׁמֵר ה
 6 תּוֹכַחַת יַעֲרֵם: בֵּית צְדִיק חֲסֵן רַב וּבִתְבוּאָת רָשָׁע
 7 נַעֲבָרַת: שִׁפְתֵי חֲכָמִים יִנְרוּ דַעַת וְלֵב בְּסִילִים לֹא־יָכוֹ:
 8
 9 זִבַּח רָשָׁעִים תּוֹעֵבַת יִהְיֶה וּתְפִלַּת יִשְׂרָיִם רְצוּנוֹ: תּוֹעֵבַת

יהוה

- 14 פון זיין אויפפיהרונג ווערט זאט דער הארצלאזער, און פון זיינע טהא"ט
- 15 טען — דער גוטער מענש. א נאר גלויבט אלץ, אָבער אַ קלוגער אונט־
- 16 מערווכט אלץ גרינדליך. דער קלוגער איז פאָרויכטיג און וויכט פון
- 17 שלעכטס, דער נאר איז צאָרניג און זיכער. דער אונגעדולדיגער טהומ
- אָפט אַ נאַרישקייט, דער וואָס פּלאַנט שלעכטס איז אימער געהאַסט.
- 18 די לייכטזיניגע בעצירען זיך מיט נאַרישקייט אזוי ווי די קלוגע בעקרוינען
- 19 זיך מיט ווסענשאַפט. די שלעכטע בויגען זיך אימער פיר די גוטע, און
- 20 די פערברעכער — ביי די טהירען פון פרומען. זאָגאר פון זיין פריינד
- ווערט דער אָרימאן געהאַסט, אָבער דער רייכער האָט פיעל פריינד.
- 21 דער וואָס פּעראַכטעט זיין פריינד איז אַ זינדיגער, גליקליך איז דער
- 22 וואָס בענאָדריגט אַרעמע. פּערנאַרט זיינען די וואָס פּלאַנען שלעכטס,
- 23 טוגענד און וואַהרהייט טהוען די וואָס פּלאַנען גוטס. יעדע מיהע
- 24 ברענגט פּערדיענסט, אונזיניגע רייד — נור פּעהלערען. רייכטהום
- 25 איז אַ קרוין פיר קלוגע, נאַרישקייט — פיר נאַרען. דער וואַהרער
- עדות רעמעט לעבענס, דער וואָס רעדט ליגען נאָרט זיך זעלבסט.
- 26 גאַטס ורכטיגקייט איז אַ שטאַרקע פּערויכערונג, דאָס איז אויך אַ
- 27 שיצע פיר קינדער. גאַטספּאַרכטיגקייט איז אַ לעבענסקוואַל, (דאָס
- 28 העלפט) אויסצומיידען פון די טוידט־נעצען. קעניגליכע הערליכקייט
- בעשטעהט אין פּיעלצאהלע בעפעלקערונג, אַ קליין בעפעלקערונג איז אַ
- 29 צובראָכענע רעגיערונג. געדולד ברענגט פּיעל־פּערשטענדיגונג, אונט־
- 30 געדולד ערהויבט נאַרישקייט. אַ רוחיגעס האַרץ איז אַ געזונד פיר
- דעם קערפּער, נייגירדע פּערפּוילט די ביינער.
- 31 ווער עס דריקט אַן אָרימאָן לעסטערט זיין בעשעפּער, ווער עס עהרט
- דעם בעשעפּער אַכטעט דעם אָרימאָן.
- 32 דער פּערברעכער ווערט פּערשטויסען אין אַן אונגליק, דער פרומער איז
- פּערטרויאונגס־פּול זאָגאר ביי'ן שטאַרבּען.
- 33 אינ'ם האַרצען פון פּערשטענדיגען איז די קלוגהייט אין רוהע, וואָס
- עס איז אינ'ם נאַרען ווערט אַרויסגעזאָגט.
- 34 וואָהלטהאַט ערהויבט אַ פּאַלק, זינד איז אַן אונטערגאַנג פיר נאַציאָנען.
- 35 פון אַ קלוגען קענעט איז דער קעניג צופּריעדען, אויפ'ן נאַכלעסיגען
- איז אימער זיין צאָרן.

קאָפּיטעל טו

- 1 אַ וויכער ענטפּער שטילט דעם צאָרן, אַ בעלידיגענדעס וואָרט רעגט
- אויף צאָרן.
- 2 די שפּראַך פון קלוגע בעסערט אויס די וויסענשאַפט, דער מויל פון
- נאַרען שטראָמט נאַרישקייט.
- 3 איבעראַל קוקען גאָט'ס אויגען — אויף שלעכטע ווי אויף גוטע.
- 4 אַ מילדע שפּראַך איז אַ לעבענסבוים, אָבער די אין וועלכער עס איז
- פּערקרימט צושטערט די געדולד.
- 5 אַ נאַר פּערוואַרפט דעם פּאַטער'ס מאָראַל־לעהרע, דער אָבער וואָס אַכטעט
- איבערצייגונג יענער ווערט קלוג.
- 6 דעם פרומען'ס הויז איז אַ גרויסע געטריידע זאַמלונג, דעם פּערברעכער'ס
- געטריידע־הויז פּערשווינדעט.
- 7 די שפּראַך פון קלוגע בעקרוינט די וויסענשאַפט, דעם נאַר'ס פּאַנ־
- טאַזיע — ניט־געשטויגענעם.
- 8 דעם פּערברעכער'ס אָפּפּער איז אַבשייליך ביי גאָט, דאָס געבעט פון
- אויפּריכטיגען איז ביי איהם אַנגענעהם.
- 9 די אויפּפיהרונג פון פּערברעכער איז אַבשייליך ביי גאָט, דער וואָס
- זוכט וואָהלטהאַט איז געלויבט.

יְהוָה דְרָךְ רָשָׁע וּמִדְרָךְ צְדִיקָה יִאָּהֵב: מוֹסֵר רָע לְעוֹבֵב
 11 אָרַח שׁוֹנֵא תוֹכַחַת יָמוֹת: שְׂאוֹל וְאִכְדוֹן נִגְדַת יְהוָה אֵפֶי
 12 כִּי־לִבּוֹת פְּנֵי־אָדָם: לֹא־יֵאָתֵב לִין הוֹכַח לוֹ אֶל־חַכְמַיִם
 13 לֹא יִלְדֶה: לֵב שֹׂמֵחַ יֵיטֵב פְּנִים וּבִעֲצַבְתָּ לֵב רֵיחַ נִכְאָה:
 14 לֵב גָּבוֹן יִבְקֹשׁ־דַּעַת וּפְנֵי כְסִילִים יִרְעֶה אֹתָהּ: כָּל־יָמָיו
 16 עֵינֵי רָעִים וְטוֹב־לֵב מִשְׁתָּה תָמִיד: טוֹב־מַעַט בִּירְאֵת
 17 יְהוָה מְאוּצָר רָב וּמְהוּמָה בּוֹ: טוֹב אֲרַחַת יִרְק וְאִהְבֶּה
 18 שֵׁם מִשׁוֹר אֲבוֹים וְשִׁנְאוֹהֲבוֹ: אִישׁ חָמָה יִגְרֶה מְרוֹן
 19 וְאֲרָךְ אֲפִים יִשְׁקִיט רֵיב: דְרָךְ עֲצֵל כַּמְשַׁכֵּת חֲדָק וְאֲרַח
 כ יִשְׁרִים סֵלְלָהּ: בֵּן חָכָם יִשְׁמַח־אֵב וּכְסִיל אָדָם בּוֹזֵה
 21 אָמוֹ: אֹתָהּ שִׁמְחָה לְחִסְר־לֵב יֵאִישׁ תְּבוּנָה יִישַׁר־לֶכֶת:
 22 הַפֶּר מְחֻשְׁבוֹת בְּאֵין סוֹד וּבְרֵב יוֹעֲצִים תִּקּוּם: שִׁמְחָה
 23 לְאִישׁ כַּמְעַנְהוּ פִּין וְדָבָר בַּעֲתוֹ מִדְּטוֹב: אֲרַח חַיִּים
 כה לַמַּעֲלָה לְמִשְׁכִּיל לְמַעַן סוֹר מִשְׂאוֹל מָטָה: בֵּית גֹּאִים
 26 יִפֹּחַ וְיִהְיֶה וְיִצַּב גְּבוּל אֶלְמָנָה: תּוֹעֵבֶת יְהוָה מְחֻשְׁבוֹת
 27 רָע וּמְהָרִים אִמְרֵי־נָעָם: עֹכֵר בֵּיתוֹ בּוֹצֵעַ בָּצַע וְשׁוֹנֵא
 28 מִתַּנֵּת יְחוּה: לֵב צְדִיק יִהְיֶה לְעֲנוּת וּפִי רָשָׁעִים יִבִּיעַ
 29 רָעוֹת: רְחוֹק יְהוָה מִרָשָׁעִים וְתַפְלַת צְדִיקִים יִשְׁמַע:
 31 מְאוּר־עֵינַיִם יִשְׁמַח־לֵב שְׂמוּעָה טוֹבָה תִּדְשֹׁן־עַצְמוֹ: אֵין
 32 שִׁמְעַת תּוֹכַחַת חַיִּים כַּקָּרֵב חַכְמַיִם תִּלְוִין: פּוֹרַע מוֹסֵר
 33 מוֹאֵם נַפְשׁוֹ וְשׁוֹמֵעַ תּוֹכַחַת קוֹנֵה לֵב: יִרְאֵת יְהוָה מוֹסֵר
 חֲכָמָה וּלְפָנֵי כְבוֹד עֲנוּה:

CAP. XVI. טז

טז

א לְאָדָם מִעֲרֹכֵי־לֵב וּמִיְהוָה מַעֲנֶה לְשׁוֹן: כָּל־דֶּרֶכ־אִישׁ
 3 יָגֵד בְּעֵינָיו וְתַכֵּן רִיתוֹת יְהוָה: גֹּל אֶל־יְהוָה מַעֲשֶׂיךָ וְיִפְנֵו
 4 מִחֻשְׁבֹּתֶיךָ: כֹּל פֶּעַל יְהוָה לְמַעַנְהוֹ וְנִסֵּי־רָשָׁע לְיוֹם
 ה רָעָה: תּוֹעֵבֶת יְהוָה כָּל־גְּבוּה־לֵב יָד לִיָּד לֹא יִנְקֶה:

בחסר

- 10 נוצלאָן איז מאַראַל־לעהרע פיר דעם וואָס איז אַראָב פון וועג, קוים פּער־
 - 11 אַכטעט ער איבערצייגונג וועט ער שטאַרבען. העלל און אונטער־
 - גאַנג זיינען בעוואוסט צו גאָט, ווי שוין די הערצער פון מענשען ?
 - 12 דער שפּאַטער וויל ניט מען זאָל איהם איבערצייגען, ער געהט דערפאַר
 - 13 ניט צו קלוגע. אַ פּרעהליכעם האַרץ מאַכט אַ פריינדליכעם געזיכט, און
 - 14 איז עס אָבער טרויעריג איז דער מוטה געבראַכען. דאָס האַרץ פון
 - פּערשטענדיגען שטערעט נאָך קענטנים, דעם נאַרס'ס געזיכט איז געד
 - 15 ווענדעט צו נאַרישקייט. דער ניעדערגעשלאָגענער האָט אימער שלעכט
 - 16 טע טעג, דער לוסטיגער געפינט אימער פּערגעניגען. בעסער וועניג
 - בעזיצען אין גאָט'ס פּורכט, איידער גרויסעם פּערמעגען אין אונרוהיגקייט.
 - 17 אַ כרויט־שפיז וואו עס איז דאָ ליעבע, איז בעסער ווי אַ פעטער אָקס,
 - 18 דאָרטען וואו עס איז דאָ האָס. אַ היציגער מענש רייצט אויף קריעג,
 - 19 אַ געדולדיגער שטילט איין קריעג. פיר דעם פּוילען איז דער וועג
 - ווי אבגעצאמט מיט דערנער, אָבער די וועג פון אויפריכטיגע איז אויס־
 - 20 געטראָטען. אַ קלוגעס קינד ברענגט פרייד דעם פּאַטער, אַ נאַרישער
 - 21 מענש ברענגט שאַנדע זיין מוטער. ביים האַרצלאָזען איז די נאַריש־
 - קייט אַ פרייד, דער פּערנינפטיגער מענש געהט אימער אין גלייכען וועג.
 - 22 אָהן בעראַטהונג ווערען אַלע פּלענער צושטערט, פון פיעל ראַטהגעבערס
 - 23 ווערען זיי שטאַנדהאַפט. אַ גוט אויסגעשפּראַכענער ענטפּער פּער־
 - שאַפט אַ מענשען פרייד, אַ צוגעפאַסטער וואָרט איז זעהר גוט.
 - 24 דער לעבענסוועג פיהרט צום גליק דעם וואָס בעטראַכט ווי אויסצו־
 - מיידען דעם העללישען אונטערנאָנג.
 - 25 גאָט צושטערט דאָס הויז פון די שטאַלצירענדע און שטעלט פּעסט דעם
 - גרענעץ פון די עלענדע.
 - 26 גאָט האַסט דעם וואָס טראַכט שלעכטס און רעדט ריין און אנגענעהם.
 - 27 געלד־גייז בריינגט אונטער די הויז, אָבער דער וואָס האַסט גע־
 - שענקע לעבט רוהיג.
 - 28 דעם פּרומען'ס האַרץ טראַכט וואָס צו ענטפּערן, אָבער דעם פּערברע־
 - כער'ס מויל שטראַמט שלעכטעס.
 - 29 גאָט איז ווייט פון די פּערברעכער און ער הערט דאָס נעבעט פון די פּרומע.
 - 30 אַ פריינדליכער בליק ערפּרעהט דאָס האַרץ, אַ גוטע נאַכריכט ערקוויקט
 - דאָס קערפּער.
 - 31 דאָס אויער וואָס הערט לעבענס רעגעלען וועט אימער פּערבלייבען צווי־
 - שען קלוגע.
 - 32 זיך זעלבסט האַסט דער וואָס צושטערט מאַראַל־לעהרע, דער אָבער וואָס
 - הערט אויס איבערצייגונג ערווערט געפיהל.
 - 33 גאָטספּאַרכטיגקייט איז די מאַראַל־לעהרע פון קלוגהייט, און פון עהרע
 - בעשיידענהייט.
- קאַפּיטל מז**
- 1 די געדאַנקען ריכטעט דער מענש זעלבסט, דעם שפּראַכליכען אויסדרוק
 - ניט גאָט.
 - 2 יעדען מענשען געפעהלען אַלע זיינע וועגען, נאט אָבער ריכטעט דעם אַרט
 - דענקען.
 - 3 ווענד אַלע דייע טהאַטען צו גאָט וועלען דייע געדאַנקען אויסגעפיהרט
 - ווערען.
 - 4 אַ'עם האָט גאָט געמאַכט צוליעב אַן אורזאַכע, זאָנאַר דעם אונגליק פיר
 - דעם פּערברעכער.
 - 5 אַלערליי שטאַלץ איז אבשייליך ביי גאָט. מיט דעם איבערגעהן פון
 - האַנד צו האַנד ווערט אַ זאך ניט ריין.

6 בַּתְּסֵד וְאֵמֶת יִכְפֹּר עֵינָיו וּבִירְאֵת יְהוָה סוּר מֵרָע: בְּרִצּוֹת
 7 יְהוָה דִּרְכֵי-אִישׁ גַּם-אֹיְבָיו יִשְׁלַם אֹתוֹ: טוֹב מֵעַט
 8 בְּצַדִּיקָה מֵרַב תְּבוֹאוֹת בְּלֹא מִשְׁפָּט: לֵב אָדָם יִחְשַׁב
 9 דַּרְכּוֹ וַיהוָה יִכִּין אֲעָדָיו: קָסָם עַל-שִׁפְתֵי-מֶלֶךְ בְּמִשְׁפָּט
 10 לֹא יִמְעַל-פִּיו: פֶּלֶם וּמְאוּנֵי מִשְׁפָּט לַיהוָה מַעֲשָׂוֹ בְּלֹ-
 11 אֲבִיָּרִים: תִּזְעַבְתָּ מַלְכִים עֲשׂוֹת רָשָׁע כִּי בְצַדִּיקָה יִכּוֹן
 12 כִּסָּא: רִצּוֹן מַלְכִים שִׁפְתֵי-צַדִּיק וּדְבַר יִשְׂרָיִם יֵאָהֵב:
 13 חֶמֶת-מֶלֶךְ מִלֹּא-כִי-מֹות וְאִישׁ חָכָם יִכְפָּרְנָה: בְּאֹר-פְּנֵי-
 14 מֶלֶךְ חַיִּים וּרְצוֹנוֹ כָּעֵב מִלְקוֹשׁ: קִנְיַת-חֲכָמָה מִהֶ-טוֹב
 15 מִחֲרוֹץ וּקְנִיָּה בְיָנָה נִבְחַר מִכֶּסֶף: מִסֵּלֶת יִשְׂרָיִם סוּר
 16 מֵרָע שׁוֹמֵר נַפְשׁוֹ נֹצֵר דַּרְכּוֹ: לִפְנֵי-שֹׁכֵר נֶאֱוֵן וּלְפָנַי
 17 כְּשִׁלּוֹן נִבְהָ רֹחַ: טוֹב שִׁפְלֵרוּחַ אֶת-עֵינָיִם מִחֲלֶקֶת שִׁלָּל
 18 אֶת-נְאִים: מִשְׁכִּיל עַל-דְּבַר יִמְצָא-טוֹב וּבוֹטָח בַּיהוָה כ
 19 אֲשֶׁרֵיו: לְחַכְמֵ-לֵב יִקְרָא נְבוֹן וּמְתַק שִׁפְתָּיִם יִסְרֵף לִקְחָה:
 20 מְקוֹר חַיִּים שֶׁכֶל בְּעָלָיו וּמוֹסֵר אֹלָיִם אֵילֶת: לֵב חָכָם
 21 יִשְׁכִּיל פִּיהוֹ וְעַל-שִׁפְתָּיו יִסְרֵף לִקְחָה: צוּף-דְּבַשׁ אִמְרֵי-
 22 נָעַם מְתוֹק לְנֶפֶשׁ וּמֵרֶפֶא לְעַצְמֵם: יֵשׁ דֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי-
 23 אִישׁ וְאַחֲרֵיתָהּ דִּרְכֵי-מֹות: נֶפֶשׁ עָמַל עֲמָלָה לֹא כִי-אָכַף
 24 עָלָיו פִּיהוֹ: אִישׁ בְּלִיעַל כִּרְהָ רָעָה וְעַל-שִׁפְתָּיו כָּאֵשׁ
 25 צִרְבַת: אִישׁ תְּהַפְּכוֹת יִשְׁלַח מְדוֹן וְנִרְנָן מִפְּרִיד אֵלֹהֵי:
 26 אִישׁ חָמָס יִפְתָּה רַעְדוֹ וְהוֹלִיכוֹ בְּדֶרֶךְ לֹא-טוֹב: עֲצָה
 27 עֵינָיו לִחְשַׁב תְּהַפְּכוֹת לֶרֶץ שִׁפְתָּיו כִּלְהָ רָעָה: עֲטַרֶת
 28 תְּהַפְּרֵת שִׁיבָה בְּדֶרֶךְ צַדִּיקָה תִּמְצָא: טוֹב אֲרָךְ אַפִּים
 29 מִנְּבוֹר וּמִשָּׁל בְּרוּחוֹ מִלְכָּד עִיר: בְּחִיק יוֹמֵל אֶת-הַגּוֹרָל
 30 וּמִהוֹה בְּלִ-מִשְׁפָּטוֹ:

יז

CAP. XVII. יז

טוֹב פֶּתַח חֲרָבָה וּשְׁלֹוֹהֲבָה מִבֵּית מֶלֶא וּבְחֵי-רִיב: עֲבָד א 2

משכיל

- 6 צוליעב טוגענד און וואהרהייט ווערען זינד פערגעבען, צוליעב גאָטס
7 פאַרעכטיגקייט מיידעט מען אויס פערברעכען. ווען גאָט איז געפעהר
לען אַ מענשענס אויפפיהרונג, מאַכט ער אַז זיינע פיינד זאָלען מיט איהם
8 פריעדען שליסען. בעסער וועניג בעזיצען מיט רעכט איידער פיעל
9 איינגאהמע דורך אונרעכט. דעם מענשען'ס האַרץ פלאַנט זיין וועג,
10 אָבער גאָט בעשטימט זיינע טריט. דעם קעניג'ס ליפען זיינען בעצוויר
11 בערט, ער מאַכט קיין פערזעהען אין אורטהיילען. וואָג און געוויכט
12 געהערען צו גאָט, דעם מענשען'ס טהאַמען זיינען די וואָגשטיינער. עס
13 איז אבשייליך פיר קעניגע צו טהאָן אונרעכט, ווארום נור מיט טוגענד
ווערט פעסטגעשטעלט אַ טראָן. רעדען גערעכטיגקייט איז דער פער-
14 לאַנג פון קעניגע, דערפאר ווערט געליעבט דער וואָס רעדט די וואהרהייט.
15 דעם קעניג'ס צאָרן פעראורזאכט טוידט, נור אַ קלוגער מענש קען דאָס
16 איינשטילען. דעם קעניג'ס פריינדליכע מינע איז לעבען, זיין צור-
17 פריעדענהייט איז ווי דער וואָלקען וואָס זאָגט אָן אַ רעגען. ערווער-
18 בען בילדונג איז פיעל בעסער אַלס פיינגאַלד, ערווערבען פערשטאַנד איז
19 בעסער אַלס ערווערבען זילבער. דער גראַדער וועג איז אויסוויכען
שלעכטעס, דער וואָס פאַסט אויף זיין וועג פעהרט זיך זעלבסט.
20 דורך שטאַלץ קומט אן איינבראָך, דורך האַכמוטה — אַ דורכפאַל.
21 דעמיטהיגקייט ביי די בעשיידענע איז פיעל בעסער אַלס טהיילען
22 פערמעגען מיט שטאַלצע. דער וואָס בעטראַכט אַ זאָך געפינט אויס
דאָס גוטעס, גליקליכער פיר איהם איז דער וואָס שטיצט זיך אויף גאָט.
23 דעם בעזינטען מענשען רופט מען „פערשטענדיגער“, דעם וואָס האָט
אַ זיסע אויספראַכע (רופט מען) „בעלערונגס פערמעהרער“.
24 אַלס אַ לעבענס קוועלע איז דער פערשטאַנד ביי'ן בעזיצער, דער אונט-
25 גליק פון אַ נאַר איז נאַרישקייט. דעם קלוגען'ס האַרץ בילדעט זיין
26 מויל, דערפאר פערגרעסערט ער די לעהרע מיט זיין שפראַך. האָניג-
27 זיס זיינען אנגענהמע ווערטער — אנגענהם פיר דער זעלע און הייל-
28 באַר פאַר'ן קערפער. מאַנכעס מאָל דענקט אַ מענש אַז דער וועג איז
אַ ריכטיגער, אַם ענדע איז עס גאַר אַ געפעהרליכע וועג.
29 יעדע פערזאָן וואָס אַרבייט, אַרבייט פיר זיך, ווייל זיין מויל צווינגט איהם.
30 דער ניעדערטרעכטיגער פערגראַכט דאָס שלעכטס זאָגאַר ווען אויף
זיינע ליפען ברענט ווי פייער.
31 דער אונאַנשטענדיגער מענש רייצט אָן קריגע דער בערעדער ערווייר-
טערט פריינד.
32 דער פערדאַרבענער מענש רעדט איין זיין פריינד און פערפיהרט איהם
אויפ'ן ניט-גוטען וועג.
33 ער ווינקט מיט זיינע אויגען ווען ער פלאַנט די פערקעהרטהייט, און
קוועצט צונויף זיינע ליפען ווען דאָס שלעכטעס איז פערטיג.
34 די פּרעכטיגע עלטער-קרוין בעקומט מען דורך טוגענד.
35 געדולד איז וויכטיגער אַלס [צו זיין] אַ העלד, דער וואָס בעהערשט זיך
זעלבסט איז וויכטיגער פון דעם וואָס בעזיעגט אַ שטאַרט.
36 אין פערבאַרגענעס וואַרפט מען דעם גורל און פון גאָט איז בעשטימט
די ענטשיידונג.

קאָפיטעל יז

- 1 בעסער טרוקענעס ברויט וואו עס איז רוחיג איידער אַ הויז פול מיט
שפייז, וואו מען קריעגט זיך.
2 אַ קלוגער שקלאַח הערשט איבער'ן קינד פון נאַכלעסיגען, און נעהמט אַ
טהייל פון פערמעגען מיט די ברידער.

משפיל ימשל בכדמכיש ובתוך אחים יחלק נחלה: ⁸
 מצבתה לבסוף וכור לזהב ובחן לבות יהוה: מרע מקשיב ⁹
 על-שפת-און שקר מוין על-לשון הנות: לעג לרש חרה ¹⁰
 עשהו שמח לאיד לא ינקה: עטרת וקנים בני בגים ¹¹
 ותפארת בנים אבותם: לא-נאנה לנבל שפת יתר אף ¹²
 כילגריב שפת-שקר: אבדחן השחד בעיני בעליו אל- ¹³
 כל-אשר יפנה ישפיל: מכסה-פשע מבקש אהבה ושנה ¹⁴
 בדבר מפריד אלוף: תחת נערה במבין מהפות כסיל ¹⁵
 מאה: אף מרי יבקש-רע ומלאך אכזרי ישלח-בו: פגוש ¹⁶
 רב שפיל באיש ואל-כסיל באולתו: משיב רעה תחת ¹⁷
 טובה לא-תמיש רעה מביתו: פומר מים ראשית מדון ¹⁸
 ולפני התגלע הריב נמוש: מצדיק רשע ומרשיע צדיק ¹⁹
 תועבת יהוה גם-שניהם: למה-נה מחיר ביד-כסיל ²⁰
 לקנות חכמה ולב-אין: בכל-עת אתה הרע ואח לצרה ²¹
 יולד: אדם חסר-לב תקע כף ערב ערבה לפני רעהו: ²²
 אהב פשע אהב מצה מבית פתחו מבקש-שבר: עקש ²³
 לב לא ימצא-טוב ונהפך בלשונו יפול ברעה: ילד ²⁴
 כסיל לתונה לו ולא ישמח אבי נבל: לב שמח ייטב ²⁵
 נדה ורוח נבאה תיבש-גרים: שחד מחק רשע יקח ²⁶
 להפות ארחות משפט: את-פני מבין חכמה ועיני כסיל ²⁷
 בקצה-ארץ: פעם לאביו בן כסיל וממר ליוולדתו: גם ²⁸
 ענוש לצדיק לא-טוב להפות גדיבים על-ישר: חושך ²⁹
 אמרו יודע דעת וקר-רוח איש תבונה: גם אויל ³⁰
 מחריש חכם יחשב אטם שפתיו נבון:

CAP. XVIII. יח

יח

א לתאה יבקש נפרד בכל-תושיה יתגלע: לא-יחפץ ²
 כסיל בתבונה כי אם-בהתגלות לבו: בבוא רשע בא ³

נס

- 3 א שמעלצער איז פיר זילבער, א טיגעל — פיר גאלד, הערצער פרוברט
4 גאט. דער שלעכטער האַרַכט פערברעכערישע רייד, דער לינגער
5 שטיצט זיך אויף פאלשע רייד. דער וואָס לאַכט פון אן אַרימאָן בער
ליידיגט זיין בעשעפער, דער וואָס פּרעהט זיך אויף יענעם אונגליק
6 וועט ניט בלייבען אונבעשטראַפּט. די קרוין פון אַלמע לייט זיינען
7 קינדס־קינדער, דער פּראַכט פון קינדער זיינען זייערע עלטערן. א הויז
כע שפּראַך פּאַסט ניט פיר'ן ניעדערטרעכטיגען, ווי איז שוין א ליגען פיר
אן אַדעלמאַן. די בעשטעכונג (שוחד) איז פיר דעם אייגענטהימער ווי
8 א צויבער־שטיין — וואו ער ווענדעט זיך גליקט עם איהם. דער וואָס
9 זוכט פריינדשאַפט פּערדעקט א בעליידיגונג, ווער עם ווידעהאַלט דאָס
10 צושיידעט פריינד. אויף א קלוגען מאַכט א בייזער מעהר איינדרוק ווי
11 הונדערט קלעפּ אויף א נאַר. דער שלעכטער זוכט נאָר ווידערשפּעניג־
קייט, זאָגאר ווען דער גרויזאָמער ענגעל איז שוין אויף איהם אָנגע־
12 שיקט. בעסער זאָל א מענש בעגענגען א פון קינדער בערויבטען בער
13 איידער א נאַר זיך נאַריש־מאַכענדיג. דער וואָס צאָהלט מיט שלעכ־
טעם פאַר גוטעס, וועט פון זיין הויז דאָס שלעכטעס ניעמאַלס אַרויס.
14 דער אנפּאנג פון קריעג איז ווי א דורכברעכענדיגער וואַסער, איידער עם
15 פּערברייטעט זיך פּערלאַז די קריעג. דער וואָס גיט גערעכט א פּער־
ברעכער און בעשולדיגט א פרומען, איז איבער בירדע זאכען אבשיליך
16 ביי גאָט. וואָס נוצט דעם נאַר געלד צו האַבען, אז ער האָט קיין גע־
17 פיהל צו ערווערבען בילדונג ? אימער ליעב פריינדשאַפט, וועסטו
18 אויך אין אן אונגליקס־צייט א ברודער געפינען. דער מענש וועמען
עם פּעהלט פּערשטאַנד קלאַפט צו מיט'ן האַנד און זאָגט גוט פאר'ן שולד
19 פון אן אנדערן. דער וואָס ליעבט צאַנקעריי זוכט קריעג און דער וואָס
20 מאַכט הויף זיין שוועל, זוכט אונגליק. וועמעס האַרץ עם איז איינגע־
שפּאַרט (פּער'עקשן'ט וועט קיין גוטס האַבען, דער וואָס איז ניט שטאַנד־
21 האַפּטיג אין זיין רעדען פאַלט אַריין אין אן אונגליק. דער וואָס
ערציהט א נאַר האָט זיך אימער צו בעקלאָגען, עם וועט זיך אויך ניעמאַלס
22 פּרעהען דער פּאַטער פון א ניעדערטרעכטיגען. א פּרעהליכעס האַרץ
פּערבעסערט דאָס געזונד, א ניעדערגעשלאָגענער גייסט מאַכט טרוקען
23 די ביינער. בעשטעכונג נעהמט מען פון פּערברעכער'ס בוזים אום
24 אנאנדער ווענדיג צו נעבען דעם געריכט. ביים פּערשטענדיגען איז
די בילדונג פאר'ן געזיכט, דעם נאַר'ס אויגען (זוכען עם) אין עק וועלט.
25 א נאַרישער זוהן איז אן ערגערניס פאַר זיין פּאַטער און א פּערדרוס פאַר
זיין מוטער.
26 שטראַף זאָגאר דעם פרומען ווען ער טהוט ניט גוט, שלאָג אויך די וואָהל־
טהעטיגע ווען דאָס רעכט פּאָדערט עם.
27 דער וויסענשאַפּטליכער מענש איז שפּאַרזאָם אין ווערטער, דער פּער־
שטענדיגער איז קאַלטמוטהיג.
28 זאָגאר ווען א נאַר שווייגט רעכענט מען איהם פיר קלוג, ווי דאַרף שוין
האַלטען פּערמאַכט זיינע ליפּען א פּערשטענדיגער !

קאַפיטעל יח

- 1 דער זעלבסט־זיכטיגער זוכט נאָר זיין פּערלאַנג (צו ערפיהלען) וואו נאָר
עם ברעכט אויס א געלעגענהייט.
2 דער נאַר פּערלאַנגט ניט קיין פּערשטאַנד, ער וויל נאָר אַרויסווייזען זיינע
געדאַנקען.
3 מיט דעם אָנקומען פון א פּערברעכער קומט אויך פּעראַכטונג, מיט
דעם אונגעאַכטעמען קומט שאַנדע.

נסִדְבוּ וְעַם־קָלוֹן חֲרָפָה: מִיָּם עֲמֻקִּים דְּבַרֵי פִי־אִישׁ 4
 נַחַל נֹבֵעַ מִקּוֹר הַכֶּמֶה: שְׂאֵת פְּגִיר־רֶשַׁע לֹא־טוֹב לְחַטּוֹת ה
 צְדִיק בְּמִשְׁפָּט: שֹׁפְתֵי כֶסֶל יִבְאוּ בְרִיב וּפְיוֹ לְמַהֲלָמוֹת 6
 יִקְרָא: פִּי כֶסֶל מִחֲתָה־לּוֹ וְשֹׁפְתוֹ מוֹקֵשׁ נִפְשׁוֹ: דְּבַרֵי 7
 גִּרְוֹן בְּמַחְלָה־מִיָּם וְהֵם יִרְדּוּ חֲדָרֵי־בָטָן: גַּם מִתְרַפֶּה 8
 בְּמַלְאכְתּוֹ אֵחָ הוּא לְבַעַל מִשְׁחִית: מְגִד־לְעוֹי 9
 עִם יְהוָה בְּדִירוֹן צְדִיק וְנִשְׁגָּב: הוֹן עֲשִׂיר קָרִיַת עֲוֹן 11
 וּכְחוּמָה לְשׁוֹנָה בְּמִשְׁכְּתוֹ: לְפָגִיר־שֹׁכֵר יִנְבֶּה לִב־אִישׁ 12
 וּלְפָנָי כְּבוֹד עֲנוּה: מִשִּׁיב דְּבַר בְּטָרִם יִשְׁמַע אֵלֶּת הָיֵא־ 13
 לוֹ וּבִלְמָה: רוּחַ אִישׁ יִכְלָל מִחֲלָהוּ וְרוּחַ נִבְאָה מִי 14
 יִשְׁאַנְה: לֵב גִּבּוֹן יִקְנֶה־דַעַת וְאֵן חֲכָמִים תִּבְקַשְׁדַּעַת: טו 15
 מִתָּן אָדָם יִרְחִיב לוֹ וּלְפָנָי גְּדוּלִים יִנְחֵנו: צְדִיק הֲרֵאֲשׁוֹן 16
 בְּרִיבוֹ יִבֵּא רָעָהוּ וַחֲקָרוּ: מְדַבְּרִים יִשְׁפִּית הַטוֹרָל וּבִין 17
 עֲצוּמִים יִפְרִיד: אֵחָ נִפְשָׁע מִקְרִיַת־עוֹ וּמְדַבְּרִים כְּבָרִית 18
 אֲרָמוֹן: מִפְּרִי פִי־אִישׁ תִּשְׁבַּע בְּמִנּוֹ תִּבּוֹאֵת שֹׁפְתוֹ כ 19
 יִשְׁבַּע: מוֹת וַחַיִּים בִּיד־לְשׁוֹן וְאַחֲבִיָּהּ יֹאכֵל פִּרְיָה: מִצָּא 21
 אֲשֶׁה מִצָּא טוֹב וַיִּבְקַר רָצוֹן מִיְהוָה: תַּחֲנוּנִים יִדְבַר־רֶשׁ 22
 וְעֲשִׂיר יַעֲנֶה עֲזוֹת: אֵשׁ רָעִים לְהַתְרוּעֵעַ וַיֵּשׂ אֹהֶב 23
 דְּבַק מֵאֵח: 24

י"ט

CAP. XIX. י"ט

טוֹב רֶשׁ הוֹלֵךְ בְּתָמוֹ מִעֲקֵשׁ שֹׁפְתוֹ וְהוּא כֶסֶל: גַּם א 2
 בְּלֹא־דַעַת נִפְשׁ לֹא־טוֹב וְאֵץ בְּרִנְגָלִים חוּטֵא: אֵלֶּת אָדָם 3
 תִּסְלַף דַּרְכּוֹ וְעַל־יְהוָה יִצַּף לְבוֹ: הוֹן יִסִּף רָעִים רַבִּים 4
 וְדָל מִרְעָהוּ יִפְרֵד: עַד שִׁקְרִים לֹא יִנְקָה וְיַפִּיחַ כְּנֹבִים ה
 לֹא יִמְלֵט: רַבִּים יַחֲלוּ פְּגִיר־נְדִיב וּכְלֹה־רָע לֹאִישׁ מִתָּן: 6
 כָּל אֲחִיר־לֶשׁ שִׁנְאָהוּ אֵף כִּי מִרְעָהוּ חֲתָקוּ מִמֶּנּוּ מִדַּהֲפָ 7
 אֲמָרִים לֹא־הִמָּה: קִנְיֵה־לֵב אֹהֶב נִפְשׁוֹ שֹׁמֵר תִּבְנֶה 8

למצא

י"ח v. 17. ו באי קי v. 19. ומדינים קי v. 24. כצ"ל י"ט v. 7. קמץ רחב. ibid. v. 8

- 4 די רייד פון א געוועהנליכען מענשען זיינען ווי טיעפעס וואסער, דער
5 קוואל פון בילדונג איז ווי א שטראָמענדר טייך. עס איז ניט גוט צו
שוינען א פערברעכער, אויך אָבווענדען דאָס געריכט צוליעב א פּרומען.
6 דעם נאָר'ס ווערטער קומען מיט קריעג און זיין מויל רופט אימער
7 אַרויס קלעפּ. דעם נאָר'ס מויל איז זיין אונגליק, זיינע ליפען זיינען
8 זיין אייגענע נעץ. די רייד פון קריעגזוכער זיינען ווי פליסיגקייטען
9 וואָס מען שלנגט גערן, זיי געהן אָבער אַרײַן טיעף אינ'ם לייב. אויך
דער וואָס איז פּויל אין זיין אייגענער אַרבייט איז א ברודער צום פּער-
10 דאַרבער. גאָט'ס נאָמען איז א שטאַרקער טהורעם, אין איהם לויפט
11 דער פרומער און איז שטאַרק בעשיצט. דעם רייכען'ס פּערמעגען איז
זיין פּעסטונג, ער איז אין זיין שאַץ-קאַמער ווי אין א שטאַרקען מויער.
12 איידער ער פאַלט ווערט דעם מענשען'ס האַרץ שטאַלץ און איידער ער
13 בעקומט עהרע איז ער דעמיטהיג. דער וואָס ענטפּערט אויף א זאָך
איידער ער האָט זי פּערשטאַנען איז עס פאַר איהם א נאַרישקייט און א
14 שאַנדע. א גערודליגער מענש טראָגט איבער זיין קראַנקהייט, ווער
15 קען עס אָבער איבערטראָגען מיט א צובראָכענעם געמיטה. דאָס האַרץ
פון פּערשטענדיגען ערוואַרטעט וויסענשאַפט, און דאָס אויער פון קלוגען
16 זוכט קענטניס. דעם מענשען'ס גערודל מאַכט איהם גערויס, און
17 פיהרט איהם צו די גרעסטע. דער ערשטער איז גערעכט אין זיין קריעג,
18 זאָל דער אַנדערער קומען וועט מען דאָס אונטערזוכען. דער גורל
19 שאַפט אָב קריעג, ער געהט פאַנאָדער די שטרייטענדע. איינעם
וואָס איז דערווייטערט געוואָרען פון זיין בעפעסטיגטע שטאַדט און די
שטרייטענדע וואָס זיינען פּערדרעהט ווי דער ריגעל פון א פאַקאסט.
20 פון די פּרוכט פון מענשען'ס מויל זעטיגט זיך זיין קערפּער, ער עסט
אימער דעם איינטראָג פון זיינע ליפען.
21 טוירט און לעבען ליגענט אין דער מאַכט פון צונג, איהרע פריינדע
געניסען איהרע פּרוכט.
22 ווער עס געפינט גוטעס געפינענדיג א פרוי, יענער האָט בעקומען גאָט'ס
צושטימונג.
23 דער אַרימאָן רעדט מיט געבעט, און דער רייכער ענטפּערט פּרעך.
24 מיט פריינד דאַרף מען זיין געזעלשאַפטליך, עס עקזיסטירען אויך
פריינד, וואָס זיינען צוגעבונדען מעהר אַלס ברידער.

קאַפיטעל יט

- 1 בעסער א בעשיידענער מענש וואָס געהט אינ'ם גלייכען וועג איידער א
נאַרישער בעריהמער.
2 פּערלאַנגען אָהן פּערשטאַנד זיינען ניט גוט, א מאָל פּערלירט אויך
דער שנעל-לויפיגער.
3 דעם מענשען'ס נאַרישקייט פּערדאַרבת זיין וועג און אין האַרצען איז
ער צאָרניג קעגען גאָט.
4 פּערמעגען פּערגרעסערט די צאָהל פון פריינד, דער אַרימאָן אָבער ווערט
אויך פון זיין איינציגען פריינד דערווייטערט.
5 א פאַלשער ערות בלייבט ניט אונבעשטראָפט, דער וואָס זאָגט ליגען
ווערט (פון שטראַף) ניט גערעטעט.
6 פּיעלע שטעלען צופריעדען דעם וואונש פון וואָהלטהעמער און אַלע
פריינדלען זיך צו דעם וואָס גיט ;
7 אָבער דעם אַרימאָן האַסען אַלע ברידער זיינע, אָבוואָהל ער איז עלענד
אָהן פריינד, זייער בענעהמונג צו איהם איז ווי צו א פלוידערזאָק.
8 דער וואָס האָט פּערשטאַנד ליבעט זיך, ער בעאַכאכטעט מיט פּערשטאַנד
ווי צו געפינען גוטעס.

9 לְמַצְאֵי טוֹב: עַד שְׁקָרִים לֹא יִנְקָה וְיִפְסֵחַ כְּנֹבִים יֹאכְרֵ: י
 11 לֹא־נֹאנָה לְכִסִּיל תִּעֲנֹג אָף כִּרְלֵעֶבֶד | מְשַׁל בְּשָׂרִים: 12
 13 שְׂכַל אָדָם הָאֲרִיז אָפוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ עֵבֶר עַל־פֶּשַׁע: נָהֵם
 14 בְּכַפִּיר וְעַף מִלֶּךְ וּכְטַל עַל־עֵשֶׂב רָצוֹנוֹ: הֵזֶת לְאֲבִיו בֶּן
 15 כִּסִּיל וְתֵלֵף טָרַד מְדִינַי אִשָּׁה: בֵּית יְהוֹן נִחַלַת אֲבוֹת
 16 וּמְהִדָּה אִשָּׁה מִשְׁבֵּלַת: עֲצָלָה תִּפְּלֵ תִרְדְּמָה וְנִפְשׁ
 17 רְמִיָּה תִרְעֵב: שֹׁמֵר מִצְוָה שֹׁמֵר נַפְשׁוֹ בַּזֹּהָ הִרְכִּיז
 18 יוֹמָת: מַלְוָה יְהוּדָה תּוֹנֵן הֵל וְגִמְלוֹ יִשְׁלֹם־לוֹ: יִסֵּר בְּנֵדָה
 19 כִּי־יֵשׁ תִּקְוָה וְאֵל־תְּהִימוֹתָו אֵל־תִּשְׂא נִפְשָׁה: גִּלְגַּל־חֲמָה
 20 כִּי נִשְׂא עֲנָשׁ כִּי אִם־תִּצְלִי וְעוֹד תּוֹסֵף: שָׁמַע עֲצָה וּקְבַל
 21 מוֹסֵר לְמִצְוֵן תִּחַבֵּם בְּאַחֲרֵי־תֵדָה: רַבּוֹת מִחֲשָׁבוֹת בְּלִב־
 22 אִישׁ וְעֲצַת יְהוָה הִיא תְּקוּם: תִּאֲנֹת אָדָם חֲסְדוֹ וְטוֹב
 23 רֵשׁ מֵאִישׁ כְּבוֹב: יִרְאֵת יְהוָה לְחַיִּים וְשָׁבַע יְלִיץ בְּלִי־יִפְקֹד
 24 רַע: מָמֹן עֲצַל יָדוֹ בַּצֵּלֶתֶת גַּם־אֶל־פִּידוֹ לֹא יִשְׁכַּנָּה:
 25 לִיץ תִּבְּה וּפְתֵי יַעֲרֵם וְהוֹכִיחַ לְנֹבֵן יִבֶּן דַּעַת: מִשְׁנַד־
 26 אֵב יִבְרִיחַ אִם בֶּן מִבֵּישׁ וּמַחְפִּיר: חֲדַל־בְּנֵי לִשְׁמַע
 27 מוֹסֵר לְשִׁנוֹת מֵאִמְרֵי־דַעַת: עַד בְּלִיעַל יִלְיָץ מִשְׁפֵּט וּפִי
 28 יִרְשָׁעִים יִבְלַע־אוֹן: נִכְוֵנוֹ לְלִצִּים שְׁפָטִים וּמְהַלְמוֹת
 29 לְיָנוּ כִּסִּילִים:

CAP. XX. כ

2 א לִיץ בִּיָּין הִמָּה שֹׁכֵר וּכְל־שִׁנָּה בּוֹ לֹא יִחַבֵּם: נָהֵם כְּכַפִּיר
 3 אִימַת מִלֶּךְ מִתַּעֲבָרוֹ חוֹמָא נִפְשׁוֹ: כְּבוֹד לְאִישׁ שִׁבְת
 4 מְרִיב וּכְל־אִוִּיל יִתְגַּלַּע: מִחֲרָף עֲצַל לֹא יִחַרֵשׁ יִשְׂאֵל
 5 בְּקִצִּיר וְאֵין: מִים עִמְקִים עֲצָה בְּלִב־אִישׁ וְאִישׁ תְּבוּנָה
 6 יִדְלָנָה: רַב־אֲדָם יִקְרָא אִישׁ חֲסְדוֹ וְאִישׁ אֲמוּנִים מִי
 7 יִמְצֵא: מִתְהַלֵּךְ בְּתַמּוֹ צִדִּיק אֲשֶׁר־י בְּנֵי אֲחֵרָיו: מִלֶּךְ
 8 יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא־דִין מוֹרֵה בְּעֵינָיו כְּל־רַע: מִי־אֵמַר וּכְבִיתִי
 9 לְבִי

- 9 א פאלשער עדות בלייבט ניט אונבעשטרָאָפּט, דער וואָס זאָגט ליגען
 10 געהט צו גרונד. א נאר פאסט ניט צו האָבען פּערגעניגען אזוי ווי (עס
 11 פאסט ניט פאר) א קנעכט צו הערשען איבער פירסטען. געדולד
 (צייגט) א מענשען'ס פּערשטאַנד, פּערבייגעהן א בעלידיגונג (צייגט)
 12 זיין פראַכטפאלען כאַראַקטער. דעם קעניג'ס צאָרן איז ווי דאָס ברילען
 פון א יונגען לייב, אָבער זיין צופריעדענהייט איז ווי טהוי אויף גראָז.
 13 א זוהן, א נאָר, איז א פּערדרום פאר זיין פאָטער, אָבער ווייבערשע
 14 צאָנקערייען זיינען ווי א איבערדריסיגער וואַסערטריפען. א הויז און
 פּערמעגען טהיילען צו די עלטערן, א פּערנינפטיגע פרוי אָבער טהיילט
 15 צו נאָט. פּויליהייט וואַרפט אָן א שלעפּריגקייט, דער אונערפילטער
 16 וואונש מאַכט הונגעריג. דער וואָס אַכטעט געבאָט פּערהייט זיך
 17 זעלבסט, ווער עס פיהרט זיך שלעכט יענער שטאַרבט. דער וואָס בע-
 18 שנקט אן אַרימאָן גיט אן אַנלייהע צו נאָט — ער וועט איהם דערפאר
 18 זיין לוינ געבען. בעלעהר דיין זוהן זאָלאַנג עס איז דאָ האַפּנונג, זאָל
 19 דיר ניט אַרען וואָס ער שרייט. אן אויפגערגטער מענש ליידיט אַי-
 מער שטראָף, ווארום אז מען בעפרייט איהם טהוט ער דאָס נאָך א מאָל.
 20 הער אויס א ראַטה און נעהם אָן די מאַראַלליעהרע, אום דו זאָלסט שפּע-
 21 טער געבילדעט זיין. פיעל פלענער זיינען אין דעם מענשען'ס האַרצען,
 22 אָבער נאָט'ס בעשלום מוז ערפילט ווערען. דעם מענשען'ס גיריגקייט
 מאַכט איהם צו שאַנדע, בעסער זיין אן אַרימאָן, איידער א פאלשער
 23 מענש. נאָטעספאַרכטיגקייט פיהרט צום לעבען, דער וואָס האָט עס
 24 איז אימער צופריעדען און ווייס ניט פון קיין שלעכטס. האָט דער
 פּוילער זיין האַנד אין שוים בעהאַלטען וועט ער איהר זאָנאר צו זיין מויל
 25 ניט טראָגען. ווען דו שלאָגסט דעם שפאָטער ווערט אויפגעקוואם
 דער אונבעזאָגענער, דער פּערשטענדיגער אָבער פּערשטעהט דאָס וויסענ-
 26 שאַפט בעלעהרט. דער שענדליכער און ניעדערטרעכטיגער זוהן בע-
 27 רויבט זיין פאָטער און פּעריאָגט זיין מוטער. ווייך אויס, מיין קינד,
 צו הערען בעלעהרונג וועלכע פיהרט דיך אַראָב פון דער וויסענשאַפט.
 28 א ניעדערטרעכטיגער עדות לאַכט אָב פון געריכט, דאָס מויל פון פּערי-
 29 ברעכער שלינגט אונרעכט. פאר דעם שפאָטער איז אָנגעגרייט
 שטראָף, און קלעפּ פאר דעם נאָר'ס רוקען.

קאָפיטעל כ

- 1 וויין מאַכט רעדעוודיג, שטאַרקע געטרענקע — ליארמדיג, דער וואָס
 גיט זיך איבער צו דעם קען ניט קלוג זיין.
 2 ווי דער ברילען פון א יונגען לייב איז דעם קעניג'ס צאָרן, ווער עס
 ערבייזערט איהם פּערלירט זיין לעבען.
 3 דאָס אויסמידען קריעג מאַכט א מאַן עהרע, דער נאר אָבער ווייזט
 זיך אַרויס (אין קריעג).
 4 ווען עס פאנגט זיך אָן די אַרבייטס-צייט אַקערט ניט דער פּוילער,
 דערפאר זוכט ער אין שניט-צייט און געפינט נאָר נישט.
 5 ווי טיעפע וואַסער איז דער ראַטה אינ'ם האַרצען פון מענשען און
 דער פּערשטענדיגער מענש שפּט עס אויס.
 6 זיין וואָהלהעטער רופט יעדער „דער גרעסטער מענש“, דעם ריכטיגען
 מענשען געפינט קיינער.
 7 דער פרומער געהט אויפ'ן ריכטיגען וועג און לאָזט איבער גליק פאר
 זיינע קינדער נאָך זיך.
 8 ווען דער קעניג זיצט אויפ'ן געריכט'ס טראָהן, דערווייטערט ער
 מיט זיין קוק אַלידאָס-שלעכטס.
 9 ווער קען זאָגען: „איך האָב א קלאָהרען געוויסען און בין ריין פון זינד?"

לְבִי מְהֵרָתִי מִחֲטָאתִי: אָבִן וְאָבִן אִיפָה וְאִיפָה תוֹעֵבֶת י'
 11 יְהוָה נִסְשָׁנִיהֶם: גַּם בְּמַעַלְלָיו יִתְנַפְרֶנְגַּעַר אִסְחָךְ וְאִם־
 12 יִשָּׂר פְּעָלוֹ: אֲזַן שְׁמַעַת וְעֵינַי רְאִיָּה יְהוָה עֲשֵׂה נִסְשָׁנִיהֶם:
 13 אֲלֵה־תֵּאָהֵב שְׁנֵה פֶד־הַתּוֹרֵשׁ פָּקַח עֵינָיו שְׁבַע־לֶחֶם: כַּע
 14 כַּע יֹאמֶר הַקּוֹנֵה וְאֵל לוֹ אֲנִי יִתְהַלֵּל: יֵשׁ זָהָב וְרֹב־
 15 פְּנִינִים וְכָל־יָקָר שִׁפְתֵי־דַעַת: לְקַח־בְּגָדוֹ כִּי־עָרַב וְרַךְ
 16 וּבָעַד נִבְרִים חִבְּלוֹ: עָרַב לְאִישׁ לֶחֶם שֶׁקֶר וְאַחֲרֵי
 17 יִמְלֵא־פִיהוּ חֲצִץ: מִחֲשָׁבוֹת בַּעֲצָה תִּבְּזוּ וְבַת־חִבְּלוֹת
 18 עֲשֵׂה מִלְחָמָה: גּוֹלֵה־סוּד הוֹלֵךְ רָכִיל וּלְפִתָּה שְׁפָתָיו
 19 לֹא תִתְעָרַב: מִקִּלְלֵי אָבִיו וְאִמּוֹ יִדְעֵךְ גֵּרוֹ בְּאִישׁוֹן חֲשׂוֹךְ: כ
 21 גִּחְלָה מִבְּחִלָּת בְּרֵאשׁוֹנָה וְאַחֲרֵיתָה לֹא תִבְרָךְ: אֲלֵ־
 22 תֹאמֶר אֲשַׁלְמָה־רַע קִנְיָה לִיהוָה וְיִשַׁע לָךְ: תוֹעֵבֶת יְהוָה
 23 אָבִן וְאָבִן וּמֵאוֹנֵי מִדְּמָה לֹא־טוֹב: מִיהוָה מִצַּעֲדֵי־נֶבֶר
 24 וְאָדָם מִהֵיבִין דִּרְבּוֹ: מוֹקֵשׁ אָדָם יִלַּע קֹדֶשׁ וְאַחֲרֵי
 25 כַּה נִדְרִים לְבַקֵּר: מִזְבֵּחַ רָשָׁעִים מִלֶּךְ חָכֵם וְיָשֵׁב עֲלֵיהֶם
 26 אוֹפֵן: גֵּר יְהוָה נִשְׁמַת אָדָם חֹפֵשׁ כְּלִי־חֲדָר־בָּטָן: חֲסוּד
 27 וְאַמֶּת יִצְרוּ־מִלֶּךְ וְסָעַד בְּחֲסוּד כִּסְאוֹ: תִפְאַרֶת בְּחוֹרִים
 28 כַּחַם וְתִרַר וְקִנְיִם שִׁיבָה: חֲכָרוֹת פָּצַע תִּמְרִיק בְּרַע ל
 29 וּמְכּוֹת חֲדָר־בָּטָן:

כא

CAP. XXI. כא

1 פְּלִגְרִמִּים לִב־מִלֶּךְ בְּיַד־יְהוָה עַל־כֵּל־אֲשֶׁר יִחְפֹּץ יִשְׁטוּ: א
 2 כְּלִי־דִרְךְ אִישׁ יִשָּׂר בְּעֵינָיו וְתִבְּזוּ לִבּוֹת יְהוָה: עֲשֵׂה צְדָקָה
 3 וּמִשְׁפָּט נִבְחַר לִיהוָה מִזִּבְחַח: רוּם עֵינַיִם וְרִחֲב־לֵב נֵר
 4 רָשָׁעִים חֲטָאת: מִחֲשָׁבוֹת חֲרוּץ אֶד־לְמוֹתֵר וְכֹל־אֵץ אֶד־
 5 לְמַחְסוֹר: פָּעַל אֲצֵרוֹת בְּלִשׁוֹן שֶׁקֶר הִבֵּל נִדָּח מִבְּקָשֵׁי־
 6 מוֹת: שׂוֹר־רָשָׁעִים יִגוֹרֵם כִּי מֵאוֹנוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט: 7
 8 הַפְּכֶפֶךְ דִּרְךְ אִישׁ וְגַר וְרַךְ יִשָּׂר פְּעָלוֹ: טוֹב לְשִׁבֶת עַל־
 9

פנת

- 10 צווייערליי וואַגשטיינער, צווייערליי מאַס — דיעזע ביידע זיינען אַב-
 11 שייליך פאַר גאָט. זאָגאַר אַ קליינער אינגעל לאָזט זיך נאָך זיינע
 טהאַטען ערקענען, אויב זיין אַרבייט וועט ריין און אַרענטליך זיין.
 12 דאָס הערענדע אויער און זעהענדע אויג — דיעזע ביידע האָט גאָט
 13 געמאַכט. ליעב ניט צופיעל צו שלאָפּען, אום דו זאָלסט ניט אַרעם
 ווערען, האַלט אָפּען דייע אַויגען וועסטו האָבען ברויט צו זאָט.
 14 „שלעכט, שלעכט!“ — זאָגט דער קויפּער, מאַכט מען איהם דאָס
 15 ביליגער דאָן ריהמט ער עס. עס עקזיסטירט גאָלד און פּערל, די
 16 טהייערסטע זאָך אָבער זיינען פּערשמענדיגע ליפּען. נעהם צו דאָס
 קלייד פון דעם וואָס האָט גוט געזאָגט פאַר אַ צווייטען, פאַר פּרעמדע
 17 שולדען פּערבינד איהם. עס איז דעם מענשען אנגענעהם דורך פּאַלש-
 קייט ערוואַרבענעם ברויט, אָבער שפּעטער פיהלט עס אָן זיין מויל
 18 מיט שטיינדלאַך. פּלענער זאָלסטו פּעסט שטעלען נאָך אַ בעראַטהונג,
 19 און קריעג פיהר דורך איינפּעלע. דער בערעדער זאָגט אויס געהימט,
 ניסע, מיט דעם וואָס האָט אַ גרויסען מויל זאָלסטו קיין פּרקעהר האָבען.
 20 דער וואָס שילט זיין פּאַטער אָדער זיין מוטער וועט זיין ליכט אויס-
 21 געלאָשען ווערען אין דער נאַכט־פּינסטערקייט. אַ בעזיין, וואָס
 איז פון אַנפּאָנג עקעלהאַפּט וועט אויך שפּעטער ניט בעסער ווערען.
 22 זאָג ניט: „איך וועל דאָס שלעכטע אויסבעסערן“ — האָר צו גאָט
 23 וועט ער דיר העלפּען. צווייערליי וואַגשטיינער זיינען אַבשייליך
 24 פאַר גאָט, עס איז אויך ניט גוט אַ פּאַלשע וואַגשאַל. גאָט בעשטימט
 דעם מענשען'ס טריט, וואָרום דער מענש זעלבסט קען ניט וויסען פּאַר-
 25 אויס זיין וועג. אָננעהמען אַלץ פאַר הייליג אָדער זוכען אַ געלעגענ-
 26 הייט פאַר צוואַנגען — איז אַ נעץ פאַר'ן מענשען. אַ קלוגער קעניג
 ערווייטערט די פּערברעכער און פיהרט איבער זיי אַ ראָד איבער.
 27 דעם מענשען'ס זעלע איז גאָט'ס ליכט, מיט וועלכע ער זוכט די אינער-
 28 ליכקייט פּונ'ם קערפּער. גנאָדע און וואַהרהייט בעוואַכען אַ קעניג,
 29 מיט גנאָדע מאַכט ער פּעסט זיין טראָהן. פאַר יונגע מענשען איז זייער
 קראַפּט אַ ציערונג, פאַר אַלטע לייט איז זייער עלטער אַ פּראַכט־ציערונג.
 30 ביילען אָדער וואונדען שמירט מען מיט שאַרפע הייל־מיטלען, טיעפע
 קלעפּע היילען דעם שלעכטען.

קאָפיטעל כא

- 1 ווי אַ וואַסער־שטראָם איז דעם קעניג'ס ווילען אין גאָט'ס האַנד, ער
 בייגט עס וואו נאָר ער וויל.
 2 אַלע וועגען דעם מענשען'ס זיינען איהם געפּעהלען, גאָט אָבער ווייס
 דאָס אינערליכע פון האַרצען.
 3 טהאָן רעכט און גערעכטיגקייט געפּעהלט גאָט בעסער אַלס אַן אָפּפּער.
 4 שטאַלצע אַויגען איז אַ זינד, אַ גיריגעס האַרץ איז דאָס פּעלד פון פּער-
 ברעכער.
 5 די בעטראַכטונגען פון פּלייסיגען בריינגען פּערדיענסט, יעדער וואָס
 איז איבעראַיילט פּערליערט.
 6 דער וואָס מאַכט פּערמעגען דורך ריידען פּאַלש, איז עס אַ אויסגעבלאַך-
 זענער הויך פון אַ טוידט־זוכענדען.
 7 די גיעריגקייט פון פּערברעכער בריינגט זיי דערצו אַז זיי ענטזאָגען
 זיך פון טהאָן גערעכטיגקייט.
 8 אונאַנשמענדיג איז דער אויפּפיהר פון זאָנדערבאַרן, דער ריינער מענש
 טוהט אַלץ ריכטיג.
 9 בעסער זיצען אויף אַ שפּינדלאַך איידער זיין אין הויז צוזאַמען מיט
 אַ קריגערישע פּרוי.

י פנתִינָג מאַשֶׁת מְדוֹנִים וּבֵית הַכֹּר: נֶפֶשׁ רָשָׁע אֹתָהּ־
 11 רַע לֹא־יִתֵּן בְּעֵינָיו רֵעֵהוּ: בְּעֵנְשֵׁי־לֵץ יִחַבֵּם־פִּתִּי וּבִהֲשִׁיל
 12 לְחֶכֶם יִקַּח דָּעַת: מִשְׁפִּיל צַדִּיק לְבֵית רָשָׁע מִסְלָף
 13 רָשָׁעִים לָרַע: אַטֵּם אֲוִנו מוֹעֲקֵת־דָּל גַּם־הוּא יִקְרָא וְלֹא
 14 יַעֲנֶה: מִתֵּן בַּסֶּתֶר יִכְפֹּה־אֵף וְשֹׁחַד בְּחֹק הַמֶּה עוֹה:
 טו שְׂמִיחָה לְצַדִּיק עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וּמִחֲתָה לְפַעֲלֵי אָוֶן: אֲדָם
 16 תוֹעֵה מִדַּרְךְ הַשְּׁבִיל בִּקְהַל רַפְאִים יִנּוּחַ: אִישׁ מִחֲסוֹר
 17 אֲהַב שְׂמִיחָה אֲהַב יֵן וְשֶׁמֶן לֹא יַעֲשִׂיר: כֶּפֶר לְצַדִּיק
 18 רָשָׁע וְתַחַת יִשְׁרִים בּוֹגֵד: טוֹב שֶׁבֶת בְּאָרֶץ מִדְּבַר
 כ מאַשֶׁת מְדוֹנִים וְכַעַס: אוֹצֵר וְנִחְמַד וְשֶׁמֶן בְּנֹהַ חֶכֶם
 21 וּכְסִיל אֲדָם יִבְלַעֲנו: רֹדֵף צַדִּיקָה וְחָסֵד יִמְצֵא חַיִּים
 22 צַדִּיקָה וְכָבוֹד: עֵיר גְּבֻרִים עָלָה חֶכֶם וַיִּרַד עוֹ
 23 מִבְּמִתְחָה: שׁוֹמֵר פִּי וּלְשׁוֹנו שׁוֹמֵר מַצְרֹת נִפְשׁוֹ: וְדַיָּהוּר
 24 לֵץ שָׁמֵן עוֹשֶׂה בַעֲבַרְת וְדוֹן: תִּאֲנֹת עָצַל תִּמְוִתֵנו כִּי־
 26 מֵאֲנו יָדָיו לַעֲשׂוֹת: כָּל־הַיּוֹם הַתְּאֵנָה תִּאֲנֶה וְצַדִּיק יִתֵּן
 27 וְלֹא יִחַשֵׁד: נִבַּח רָשָׁעִים תוֹעֵבָה אֵף כִּי־בֹמֶה יִבְאֲנו:
 28 עַד־כְּבוֹבִים יֵאבֵד וְאִישׁ שׁוֹמֵעַ לְנֶצַח יִדְבַר: הֵעוֹ אִישׁ
 29 רָשָׁע בְּפָנָיו וַיִּשָּׂר הוּא וַיִּכֵּן דַּרְכָּיו: אֵין חֲכָמָה וְאֵין
 31 תְּבוּנָה וְאֵין עֲצָה לְנֹגֵד יְהוָה: כּוֹס מוֹכֵן לַיּוֹם מִלְחָמָה
 וְלַיהוָה הַתְּשׁוּעָה:

כב CAP. XXII.

כב

2 א נִבְחָר שֵׁם מַעֲשֵׂר רֶב מִכֶּסֶף וּמִזָּהָב חֵן טוֹב: עֲשִׂיר
 3 וְרַשׁ נִפְנָשׁו עֲשֵׂה כָלֶם יְהוָה: עָרוֹם וְרָאָה רַעַה וַיִּסְתַּר
 4 וּפְתָיִים עָבְרוּ וְנִעֲנָשׁוּ: עֲקֹב עֲנָה יִרְאֵת יְהוָה עֲשֵׂר וְכָבוֹד
 ה וְחַיִּים: צַנִּים פָּחִים בְּדַרְךְ עֲקַשׁ שׁוֹמֵר נִפְשׁו וַיִּחַק מֵהֶם:
 6 חֲנֹד לְנַעַר עַל־פִּי דַרְכּוֹ גַם כִּי־יִזְכֹּן לֹא־יִסוֹר מִמֶּנָּה:
 7 עֲשִׂיר בְּרָשִׁים יִמְשׁוֹל וְעַבְד לֹנֶה לְאִישׁ מִלֹּה: זֹרַע
 8

עולה

כ"א. v. 9. 18. v. מדינים קרי. v. 22. ה"ח רפה. v. 20. v. י"ז קרי. ibid. ד"ס קרי. כ"ב. v. 8. ונסתר קרי

- 10 דעם פערברעכער'ס זעלע פערלאנגט נאָר שלעכטס, זאָנאַר זיין נאָהענ-
 11 טען פריינד שוינט ער ניט. אַז מען שטראַפּט דעם שפעטער בעזינט
 זיך דער לייכטזיניגער, ווען מען בעלעהרט דעם קלוגען ערווערט ער
 12 וויסענשאַפּט. דער פרומער בעלעהרט דאָס הויז פון פערברעכער,
 דער פערברעכער אָבער פערפיהרט אַנדערע פערברעכער צו שלעכטס.
 13 דער וואָס פערמאַכט זיין אויער פון אַרעמאַנס געשריי וועט ניט גע-
 14 ענטפערט ווערען אויך ווען ער וועט שרייען. אַ געשענק אין געהיים
 בעגט דעם צאָרן, און בעשמעכונג אין שוים — בייגט דעם שטאַרקסטען
 15 וואוטס. דאָס טהאַן גערעכטיגקייט איז אַ פרייד פאר'ן פרומען און
 16 אַ פערדרוס פאַר די וואָס טהוען אונרעכט. געהט אַ מענש אַראָב פון
 17 קלוגען וועג, בלייבט ער שוין צווישען די אונמענשען. דער וואָס
 ליעבט נור לוסטיג זיין דעם וועט אַלעס פעהלען, דער וואָס ליעבט וויין
 18 און אויל קען ניט רייך זיין. דער פערברעכער לעזט אויס דעם פּריר
 19 מען, דער טריילאָזער — דעם אַרענטליכען. בעסער וואוינען אין אַ
 20 וויסטעס לאַנד איידער מיט אַ בייזע און קריענערישע פרוי. אויל איז
 אינ'ם וואוינונג פון קלוגען דער בעסטער שאַץ, דער נאַרישער מענש
 21 שלינגט עס איין. דער וואָס שטרעבט נאָך גערעכטיגקייט און וואָהל-
 22 טהאַט, יענער געפינט לעבען, גערעכטיגקייט און עהרע. אַ שטאַדט
 מיט העלדען! — קומט איין קלוגער און צוברעכט איהר זיכערע פעסטונג.
 23 דער וואָס היט אָב זיין מויל און זיין צונג, היט זיך אויס פון אונגליק.
 24 דער היציגער טהוט שלעכטעס פון אויפגענונג, דעם שטאַלצען רופט
 25 מען „פּליידערוואַק“. דעם פוילען טוידטעט זיין פערלאַנגען, ווארום
 זיינע הענד ווילען ניט אַרבייטען ;
 26 ער פערלאַנגט אימער אַז דער וואָהלטהעטיגער זאָל איהם געבען אָהן
 אויפהער.
 27 דעם פערברעכער'ס אָפּפער איז אַבשייליך זאָנאַר, ווייל ער ברענגט עס
 מיט אַ בייזע אַבזיכט.
 28 אַ פאַלשער עדות ווערט פערלאָרען, דער וואָס רעדט נאָר וואָס ער
 הערט וועט אימער עקזיסטירען.
 29 דאָרט וואו דער פערברעכער קומט מיט פּרעכהייט, קומט דער אַרענט-
 ליכער מענש גאַנץ געלאַסען.
 30 קעגען גאָט גילט קיין קלוגהייט, קיין פערשטאַנד און קיין ראַטה.
 31 אַ פּערד איז צוגעגרייט צום קריענס־טאַג, די הילף אָבער איז ביי גאָט.

קאַפיטעל כב

- 1 אַ [גוטער] נאָמען איז בעסער אַלס גרויס רייכטהום, בעליעכט זיין איז
 בעסער אַלס זילבער און גאָלד.
 2 רייכטהום און אַרמוטה געהען צוזאַמען — גאָט מאַכט זיי בידען.
 3 דער קלוגער מערקט אַן אונגליק און מיידט איהם אויס, די לייכטזיניגע
 געהען פערביי און ווערען בעשטראַפּט.
 4 די לויז פון דעמוטהיגקייט און גאָטספּאַרכטיגקייט, איז לעבען, רייכ-
 טהום און עהרע.
 5 דערנער און נעצען זיינען אויפ'ן פערקרימען וועג, דער וואָס וויל זיך
 פעהרימען ערווייטערט זיך פון זיי.
 6 אונטערריכט אַ אינגעל נאָך זיין בעגרייפען אַזוי אַז ווען ער וועט
 עלטער ווערען זאָל ער דערפון ניט ווייכען.
 7 אַ רייכער הערשט איבער אַרימע, דער וואָס לייהט איז אַ קנעכט צו
 דעם וואָס ענטלייהט.
 8 דער וואָס זעט אונגערעכטיגקייט שניידט אונרעכט, זיין אייגענע
 שטראַף־רוט פּערניכטעט אַלץ.

9 צולה יקצור־אנו ושבת עברתו יכלה: טוב־עין הוא
 יברך כִּי־תִתֵּן מִלְחָמוֹ לְדָל: גֵּרֶשׁ לֵץ וַיֵּצֵא מִדָּוָן וַיִּשְׁפֹּת
 11 דָּוָן וְקִלְוִין: אֲהַב מְהוֹר־לֵב חֵן שִׁפְתָיו רַעְיוֹ מֶלֶךְ: עֵינָיו
 12 יִהְיוּ נֹצְרוֹ דַעַת וַיִּסְלַף דִּבְרֵי כִגֹּד: אָמַר צַעַל אֲרִי
 13 בַחֲוִין בַּתוֹךְ רַחֲבוֹת אֲרָצָם: שׁוֹחָה עֲמֻקָּה פִי זָרוֹת וְעוֹם
 14 יִהְיֶה יִפּוֹל־שָׁם: אֲנִלֹת קְשׁוּרָה בְּלִב־נֶגֶד שֶׁבֶט מוֹסֵר
 15 וְדַחֲקוּהָ מִמֶּנּוּ: עֲשֶׂק דָל לַהֲרֹבוֹת לֹא נִתֵּן לְעֹשִׂיר אֶךְ
 16 לַמַּחְסוֹר: הֵט אֲנֹכָה וְשִׁמַע דִּבְרֵי חֲכָמִים וְלִבְךָ תִּשְׁמַע
 17 לְדַעְתִּי: כִּי־נִעְשִׂים כִּי־תִשְׁמַעְמָם בְּבִמְנִיָּה יִכְנֹו יַחְזִי עַל־
 18 שִׁפְתֶיהָ: לְהוֹת בִּיהוָה מִבְּטַחָה הוֹדַעְתִּיהָ הַיּוֹם אֶךְ
 19 אֶתָּה: הֲלֹא כִתְבִיתִי לָךְ שְׁלֹשׁוֹם בְּמַעֲצוֹת וְדַעַת: לְהוֹדִיעֲךָ
 20 קִשְׁט אֲמָרִי אֲמַת לְהַשִּׁיב אֲמָרִים אֲמַת לְשִׁלְחֶיךָ:
 21 אֲלֵתִּגְלוֹל־דָּל כִּי דַל־הוּא וְאֲלֵתִּדְבַּא עֵינִי בַשָּׁעַר: כִּי־
 22 יִהְיֶה יָרִיב רִיבָם וְקִבַּע אֶת־קַבְעֵיהֶם נֶפֶשׁ: אֲלֵתִּתְרַע
 23 אֶת־בְּעַל אֶף וְאֶת־אִישׁ חַמּוֹת לֹא תִבּוֹא: פֶּד־תֵּאֲלַף כֹּה
 24 אֲרוּחֹו וְלִקְחַת מוֹקֵשׁ לִנְפֹשָׁה: אֲלֵתִּהִי בַת־קַעֲרִיָּבָה
 25 בַּעֲרָבִים מִשְׁאֹת: אִם־אֵין לָךְ לְשֵׁלֶם לְמַהֲדִיקַח מִשְׁכָּבָךְ
 26 מִתְחַתֶּיךָ: אֲלֵתִּסַּג נָבִיל עוֹלָם אֲשֶׁר עָשׂוֹ אֲבוֹתֶיךָ: חוֹיֹת
 27 אִישׁ וְמְדוּרָה בְּמִלְאֲבָתוֹ לַפְּגַר־מְלָכִים יִתְיַצֵּב כִּלְיֵתִי־צַב
 28 לְפָנֵי הַשָּׁבִים:

כג

CAP. XXIII. כג

כִּי־תִשָּׁב לֶלְחֹם אֶת־מוֹשֵׁל בֵּין תְּבִיז אֶת־אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ: א
 וְשִׁמַּת שִׁבִּין בְּלֶעָה אִם־בְּעַל נֶפֶשׁ אֶתָּה: אֲלֵתִּתְאֹו
 2 לַמַּטְעַמּוֹתָיו וְהוּא לֶחֶם כּוֹבִים: אֲלֵתִּינַע לְהַעֲשִׂיר
 3 מִבְּיַנְתֶּךָ הֲדָל: הַתְּעוֹף עֵינֶיךָ וְבוֹ וְאֵינֶנּוּ כִּי עָשָׂה יַעֲשֶׂה־ה
 4 לֹו כְּנֶפֶסִים כְּנֹשֶׁר וְעוֹף הַשָּׁמַיִם: אֲלֵתִּלְחֹם אֶת־לְחֹם
 5 כֵּעֵן וְאֲלֵתִּתְאֹו לַמַּטְעַמּוֹתָיו: כִּי וְכִמּוֹ־שָׁעַר כְּנֶפֶשׁוֹ
 6

כד

כ"ב. 11. 14. 8. v. יחורו. 20. v. שלשים קי. 25. v. אדמת קי
 כ"ג. 5. v. ודעתי קי. ibid. סחח סחח. ibid. טחף קי

- 9 דער וואָס האָט אַ פריינדליכען קוק ווערט געבענשט ווי ער וואָלט דעם
10 אַרימאָן פון זיין ברויט געגעבען. טרייבט אַרויס דעם פֿלויִדערזאָק
וועט אויפהערען די האַמפּעריי און עס וועט ניט זיין קיין קריגע און
11 שאַנדע. אַ פריינד וועמעס האַרץ עס איז ריין ווי זיינע ליפּען זיינען
12 פריינדליך, מעג דעם קעניג'ס פריינד זיין. גאָט'ס אויגען בעוואַכען
13 דעם פּערשטענדיגען און פּעדערהען די רייד פון טריילאָזען. דער פּויל
לער זאָגט: „א ליוב איז אין גאָס, אין מיטען פון די ברייטע גאַסען וועל
14 איך ערמאַרדעט ווערען.“ פּערפיהרערישע רייד זיינען ווי אַ טיעפע
15 נרוב, אַהין פּאַלט אַריין דער וואָס איז פּערדאַמט פון גאָט. אַ נאַריש
קיט וואָס איז אָנגעבונדען אין האַרצען פון אַ יונגעס קינד, ערווייטערט
16 פון איהם די שטראַף־רוט. דער וואָס בערויבט אַן אַרימאָן אום אַליין
מעהר צו פּערמעגען, אָדער דער וואָס ניט אַ רייכען — וועט איהם נור
17 פּעהלען. בייג איין דיין אויער און הער אויס די רייד פון קלוגע, דיין
18 הויפט אויפּמערקזאַמקייט זאָל זיין צו מיין וויסענשאַפט. זיי וועלען
ווי פּערשווינדען אַז דו וועסט זיי האַלטען אינוועניג ביי זיך, זיי ווע-
לען אַבער ביי דיר שטענדיג זיין ווען דו וועסט וועגען זיי רעדען.
19 זאָל דיין פּערטרויען זיין נאָר אויף גאָט, וואָרן אין דייך היינט.
20 איך האָב דאָך דיר פּאַרגעשריעבען דרייפּאַכיגע לעהרען [תורה נביאים
21 וכתובים] און וויסענשאַפט, אום דו זאָלסט אימער בעקענט ווערען
מיט ריכטיגע און וואַהרע ווערטער, כדי צו געבען אַ ריכטיגען אַנט-
22 וואָרט די וואָס שאַפען זיך מיט דיר. בערויב ניט דעם אַרימאָן ווייל
ער איז עלטער, און פּערשטויס ניט אין געריכטיס־הויער דעם גיעדער-
23 געשלאַגענעם — וואָרום גאָט וועט זיך פאַר זיי אָננעהמען און וועט
24 אונטערדיקען זייערע בעדריקער. פריינדלעך זיך ניט מיט אַן אויפ-
נערענטען און קום זיך ניט צוזאַמען מיט אַן היציגען מענשען.
25 אום דו זאָלסט זיך ניט אָבלעהרנען זייערע זיטען און געהמען פאַר זיך
זעלבסט אַ שטרויכלונג.
26 זיי ניט פון די וואָס זיינען גרינג אויף אַ האַנדשלאַג, ד. ה. גוט זאָגען פאַר
אַן אנלייחע.
27 פיעליכט וועסטו ניט האָבען צו בעצאָהלען, וואָרום זאָל מען צונעהמען
דיין בעטגעוואַנד פון אונטער דיר ?
28 רוק ניט אָב דעם גרענעץ צייכען וואָס דייע עלטערן האָבען געמאַכט.
29 זעהסטו אַ מאַן וואָס איז אַ גיכער אַרבייטער, יענער וועט צו קעניגע
אַ צוטראַקט האָבען, ער וועט נימאַלס געפינען זיך צווישען געמיינע מענשען.
קאַפּיטעל כג.
- 1 אַז דו וועסט זיך זעצען עסען ביי אַ הערשער זאָלסטו גוט אין אַכט
נעהמען וואָס פאַר דיר קומט פאַר.
2 זאָלסט זיך אַריינזעצען אַ מעסער אין האַלז (בעהערשען זיך) אויב דו
ביסט אַ גיריגער מענש.
3 זאָלען זיך דיר ניט גלוםטען זיינע געריכטען, עס איז שפּיז [ערוואָרבען]
דורך ליגען.
4 שטרעב ניט רייך צו ווערען, לאָז עס אַרויס פון זינען —
5 דו גיסט נאָר אַ וואָרף אויף איהם מיט די אויגען איז ער שוין ניטאָ, וואָרום ער בעקומט פּליעגלען ווי אַן אַדלער וואָס פּליהט אונטער'ן הימעל.
6 עס ניט די שפּיז פון אַ קאַרנען און זאָל זיך דיר ניט וועלען זיינע געריכטען.
7 ווייל עס איז ווי ער וואָלט האָבען דעם פרייז אין זינען; ער זאָגט דיר: „עס און טרינק!“ אַבער ער מיינט דאָס ניט.

8 כִּדְרוּא אִכּוּל וְשַׁתָּה יֹאמֶר לְךָ וְלָבֹו בַל-עֲמֹד: פִּתְּחֵה-
 9 אֶבְרֹת תְּקוּאָנָה וְשַׁתָּה דְּבַרְיָה הַנְּעִימִים: בְּאֹזֶן בְּסִיל
 י אֶל-תִּדְבֵר כִּי-יָבוּוּ לְשֹׁכֵל מִלִּידָה: אֶל-תִּסַּסֵּן וּבּוֹל עוֹלָם
 11 וּבְשָׂרֵי יְתוּמִים אֶל-תִּבְאָ: כִּי-נֶאֱלַם חוֹק הוּא יִרְיֵב אֶת-
 12 רִיבֶם אִתְּךָ: הִבִּיֵאֵה לְמוֹסֵר לִבְךָ וְאֹזְנֶךָ לְאִמְרֵי-דַעַת:
 13 אֶל-תִּמְנַע מִנְעַר מוֹסֵר כִּי-תִכְנֹו כְּשֹׁבֵט לֹא יָמוּת: אִתָּה
 14 בְּשֹׁבֵט תִּכְנֹו וְנִפְשׁוּ מִשְׁאוּל תַּצִּיל: בְּנֵי אִם-חֲכָם לִבְךָ
 16 יִשְׁמַח לְבִי גַם-אֲנִי: וְתַעֲלֹזָנָה כְּלוּתִי בְּדַבַר שְׁפֹתֶיךָ
 17 מִיִּשְׂרָיִם: אֶל-יִבְנֵא לִבְךָ בַחֲטָאִים כִּי אִם-בִּירָאת יְהוָה
 18 כָּל-הַיּוֹם: כִּי אִם-יֵשׁ אַחֲרֵית וְתִקְוֹתֶיךָ לֹא תִכְרַת: שְׁמַע-
 19 כ אִתָּה בְנֵי וְחֲכָם וְאִשֶׁר בְּכִרְךָ לִבְךָ: אֶל-תִּהְיֶה בְּסִבְא-גִּיז
 21 בְּזִלְלֵי בְּשָׂר לְמוֹ: כִּי-סִבְא וְזוֹלֵל יוֹרֵשׁ וְקִרְעִים תִּלְבִּישׁ
 22 נוּמָה: שְׁמַע לְאֶבֶד זֶה יִלְדֶה וְאֶל-תִּכְבוֹז כִּי-זָקְנָה אִמְךָ:
 23 אִמַּת רְגֵה וְאֶל-תִּתְמַכֵּר חֲכָמָה וּמוֹסֵר וּבִינָה: נוֹל יַעֲזֹל
 24 כה אֲבִי צַדִּיק יוֹלֵד חֲכָם וְיִשְׁמַח בּוֹ: יִשְׁמַח-דָּאֶבֶד וְאִמְךָ
 26 וְחָגַל יוֹלְדֶתָּה: תִּנְהַ בְנֵי לִבְךָ לִי וְעֵינֶיךָ דְרָכֵי תִּהְלָנָה:
 27 כִּי-שׁוֹתָה עֲמוּקָה זוּנָה וּבְאֵר צָרָה נְכָרָה: אֶחָד-הוּא
 28 כח כְּתַתָּה תֵּאָרֵב וּבּוֹנֵדִים בְּאֵדָם תּוֹסֵף: לְמִ-אִיו | לְמִ אֲבוֹי
 29 לְמִ מְדוֹנִים | לְמִ-שִׁיח לְמִ פְּצַעִים חֲנָם לְמִ חֲכָלְלוֹת
 ל עֵינַיִם: לְמִאֲחֵרִים עַל-תִּגִּין לְבָאִים לְחִקוֹר מִמֶּסֶד: אֶל-
 31 תִּרָא יוֹן כִּי יִתְאָדָם כִּי-יִתֵּן בְּכִים עֵינֹו וְתִהְלֶה בְּמִישְׂרָיִם:
 32 אַחֲרֵיתוֹ כְּנִחַשׁ יִשָּׂף וּבְצַפְעֵנִי יִפְרֵשׁ: עֵינֶיךָ יִרְאוּ זְרוֹת
 33 וְלִבְךָ יִדְבֵר תִּהְפְּכוֹת: וְהָיִית פֶּשֶׁבַע בְּלִבֵּיִם וּכְשֹׁבֵב
 34 לה בְּרֹאשׁ חֶבֶל: הַפּוֹנֵי בַל-חִלִּיתִי הִלְמוּנִי בַל-יִדְעֵתִי מִתִּי
 אֶקִּין אִסִּיף אֶבְקֶשְׁנִי עוֹד:

כד CAP. XXIV.

כד

2 א אֶל-תִּתְקַנָּא בְּאִנְשֵי רַעְיָה וְאֶל-תִּתְנָאוּ לְהַזוֹת אִתְּחָם: כִּי-שָׂד

יִדְנָה

כג v. 24. גיל קרי. ibid. יחול קרי. ibid. ישבח קרי

26. v. 29. מרונים קרי. v. 31. בנייא פ. ibid. כבוס פי

- 8 דעם ברויט וואָס דו האָסט געגעסען וועסטו אויסברעכען, און דינע
 9 זיסע רייך (צו איהם) זיינען אַרויפגעוואָרפֿען. רייך ניט אין אַ נאַר'ס
 10 אויערן — ער פֿעראַכטעט דינע פֿערנינפֿטיגע ווערטער. רוק ניט
 אַוועק אָן אַלטען גרענעץ־צייכען, און געה ניט אויף דעם פֿעלד פֿון
 11 עלענדע. וואָרום זייער בעשיצער איז מעכטיג — ע ר וועט זיך
 12 אָננעהמען פֿאַר זיי קעגען דיר. געוואָהן דיין האַרץ צו מאָראַל־לעהרע,
 13 און דינע אויערען צו פֿערנינפֿטיגע ווערטער. הער ניט אויף צו
 שטראַפֿען אַ יונגעס קינד — פֿון שלאָגען מיט'ן רוט וועט ער ניט שטאַר־
 14 בען; מיט דיין שלאָגען איהם מיט'ן רוט וועסטו זיין זעלע רעמען
 15 פֿון אונטערנאַנג. מיין זוהן! אויב דיין האַרץ איז פֿערשטענדיג
 16 פֿרעהט זיך אויך מיין האַרץ; זאָגאר מינע ניערען וועלען זיך פֿרעהען
 17 ווען דינע ליפֿען וועלען רעדען ריכטיג. זאָל דיין האַרץ ניט בעניידען
 18 די זינדיגע, אימער בעניידע נאָר גאָטספֿאַרכטיגקייט; וואָרום נאָר
 דאָן האָסטו אַ צוקונפֿט, און דיין ערוואַרטונג וועט ניט צושטערט ווערען.
 19 דו, מיין זוהן, הער נאָר דאָס וואָס מאַכט דיר קלוג, און געוואוין איין דיין
 20 האַרץ אינ'ם גוטען וועג. זיי ניט צווישען די ווייז־וויפֿערס, צווישען
 21 די וואָס פֿרעסען זיך אָן מיט פֿלייש; וואָרום זויפֿערס און פֿרעסערס
 ווערען אָרעם, און שלעפֿעריגקייט בעקליידעט אין טראַגטעם.
 22 הער אויס דיין פֿאַטער וועלכער האָט דיר געבוירען, פֿעראַכטע ניט
 דיין מוטער ווען זי ווערט אַלט.
 23 קויה פֿאַר זיך וואַהרהייט, קלוגהייט, מאָראַל־לעהרע און פֿערשטאַנד —
 ניט צו פֿערקויפֿען.
 24 דער פֿאַטער פֿון פרומען פֿרעהט זיך אימער, דער וואָס האָט אַ קלוגעס
 קינד איז אימער מיט איהם צופֿריעדען.
 25 זאָלען אויך צופֿריעדען זיין דיין פֿאַטער און מוטער, און פֿרעהען זיך
 דינע עלטערען.
 26 שענק נאָר מיר, מיין זוהן, דיין אויפֿמערקזאַמקייט, וועלען שוין דינע
 אויגען איינזען צו בעאַכטען מינע וועגען.
 27 אזוי ווי די גאָסענפֿרוי איז אַ טיעפע גרוב אזוי איז די פֿרעמדע — אַ
 שמאָלער ברונים.
 28 זי לויפֿרט בלויז ווי אַ רויבער און פֿערמעהרט טרויל־אָזיגקייט צווישען
 מענשען.
 29 ווער האָט וועה? ווער האָט ליידען? ווער האָט צאַנקעריי? ווער האָט
 אויף זיך) רייך? ווער קריעגט וואונדען אונשולדיגעהרייך? ווער האָט
 אויגען רויטקייט?
 30 יענע וואָס זיצען שפֿעט ביים וויין, די וואָס געהען זוכען געטרענקע.
 31 קוק ניט אָן דעם רויט־שיינענדען וויין וואָס פינקעלט אין גלאַז! ער
 לאָזט זיך וואויל בעקומען,
 32 אָבער נאָכדעם בייסט ער און שמעכט ווי אַ ניפֿטיגע שלאַנג.
 33 דינע אויגען זעהען אונגעוועהנליכעס און דיין האַרץ רעדט פֿער־
 קעהרטהייט.
 34 דאָן וועסטו זיין ווי איינער וואָס ליעגט אין מיטען ים, אָדער ווי דער וואָס
 ליעגט אויפֿ'ן שפּיץ מאַסט־בוים —
 35 „שלאָגט מען מיר פּיהל איך ניט, קלאַפֿט מען מיר ווייס איך ניט;
 אַ, ווען וועל איך זיך אויסניכטערן וועל איך געהן וויערער זוכען וויין.

קאָפּיטעל כד

- 1 בעניידע ניט שלעכטע מענשען, און שטרעב ניט צו זיין מיט זיי;
 2 וואָרום זייער האַרץ טראַכט נאָר וועגען רויב, און זייערע ליפֿען ריידען
 וועגען אונגערעכטיגקייט.

3 יִדְעָה לִבָּם וְעֵמָל שִׁפְתֵיהֶם תִּדְבַרְנָה: בַּחֲכָמָה יִבְנֶה
 4 בַּיִת וּבִתְבוּנָה יִתְכַנֵּן: וּבְרֵצַת חֲדָרִים יִמְלֵאוּ פְלִדְהוֹן
 5 יִקָּר וְנִעִים: נִבְרַחְכֶם בְּעִזּוֹ וְאִישׁ יָדַעַת מֵאֲמֹד־כָּח: כִּי
 6 בַתְּחִלּוֹת תַּעֲשֶׂה-לָּךְ מִלְחָמָה וּתְשׁוּעָה בְּרַב יוֹעֵץ:
 7 רְאִמוֹת לְאֹנִיל חֲכָמוֹת בְּשַׁעַר לֹא יִפְתַּח-פִּיהוּ: מִחֶשֶׁב
 8 לְהִרְעֵ לֹו בְּעַל-מוֹמוֹת יִקְרְאוּ: זַמַּת אֲנִילַת חֲפֹאֲת וְתוֹעֵבַת
 9 לְאָדָם לֵץ: הַתְּרַפִּית בְּיוֹם צָרָה צָר כַּחֲבָה: הַצַּל
 10 לְקַחִים לְמוֹת וּמָשִׁים לְחַרְג אִם-תִּחְשׂוּד: בִּירַחֲמֵר הֵן
 11 לֹא-יִדְעֵנוּ זֶה הַלֹּא-יִכַן לְבוֹת. הוֹא-יִבִין וְנִצַּר נַפְשֵׁהּ הוֹא
 12 יִדַע וְהַשִּׁיב לְאָדָם בְּפַעְלוֹ: אֶכְל־בְּנֵי רַב־שׁ כִּי טוֹב וְנִפְת
 13 מְתוֹק עַל-חֶבֶד: בֶּן וְדַעַה חֲכָמָה לְנַפְשֵׁהּ אִם-מִצְאָת
 14 וְיֵשׁ אַחֲרִית וְתִקְנֹתָךְ לֹא תִפְרֹת: אֶל-תִּתְאַרְב רָשַׁע לְנוּה
 15 צַדִּיק אֶל-תִּשְׁתַּדֵּד רַבְצוֹ: כִּי שֶׁבַע וַיִּפֹּל צַדִּיק וְגָבַם
 16 וְדָשְׁעִים יִבְשְׁלוּ בְרַעְיָה: בְּנִפְל אוֹיְבֶיךָ אֶל-תִּשְׁמַח וּבִבְשָׁלוֹ
 17 אֶל-יִגַּל לְבָב: פִּרְדֵּאֵה יִדְעָה וְרַע בְּעִינָיו וְהַשִּׁיב מַעְלָיו
 18 אִפּוֹ: אֶל-תִּתְחַד בְּמַרְעִים אֶל-תִּקְנֵא בְּרָשָׁעִים: כִּי ו
 19 לֹא-תִדְעָה אַחֲרִית לְרַע נֵר רָשָׁעִים יִדְעָה: יִרְאֵא־תִּדְעָה
 20 בְּנֵי וּמְלֹךְ עִם-שׁוֹנִים אֶל-תִּתְעַרְב: כִּי-פִתְאֵם יָקוּם אִידָם
 21 וּפִיד שְׁנֵיהֶם מִי יוֹדַע: גַּם-אֵלֶּה לְחַכְמִים תִּפְרֹפְנִים
 22 בְּמִשְׁפַּט בַּל-טוֹב: אִמֵּר לְרָשַׁע צַדִּיק אֵתָהּ יִקְבְּהוּ עֲמִים
 23 יִזְעַמְדוּ לְאִמִּים: וְלְמוֹבִיתִים יִנְעַם וְעַלֵּיהֶם תִּבּוֹא בְרַפְת־
 24 טוֹב: שִׁפְתִים יִשַׁק מוֹשִׁיב דְּבָרִים נִכְחִים: הֵבֵן בְּחוּץ ו
 25 מִלֵּאבְדָּהּ וְעַתְדָהּ בְּשִׁתָּה לָךְ אַחַר וּבְנִיתָ בֵיתְךָ: אֶל-תִּתֵּי
 26 עַד-חֲנֹם בְּרַעַף וְהַפְתִּית בְּשִׁפְתְךָ: אֶל-תִּאמֵר בְּאִשֶׁר
 27 עָשָׂה-לִּי בֶן אֲעֲשֶׂה-לָּךְ אֲשִׁיב לְאִישׁ בְּפַעְלוֹ: עַל-שִׁדָּה ל
 28 אִישׁ-עֲצַל עֲבָרְתִי וְעַל-כָּרִם אָדָם חֲסַר-לֵב: וְהִנֵּה עֲלָה
 29 כְּלוֹ וְקַמְשׁוֹנִים בְּסוֹ פְנֵי חַרְלִים וְגֵדֵר אֲבָנֵי נִהַרְסָה:
 30

ואחורה

- 3 מיט קלוגהייט ווערט געבויט א הויז און דורך פערשטאנד ווערט עס
4 פערפעסטיגט. דורך וויסענשאפט ווערען די צימערן פול מיט אלערליי
5 טהייערע און ווינשענסווערטע קאסטבארקייטען. דען קלוגער מענש
איז אימער מעכטיג, דער פערניפטיגער מענש איז שטארק אין קראפט.
- 6 נאָר דורך בעטראכטונג קענסטו אַ קריעג איינאַרדענען, און נאָר דורך
7 פיעל ראטהגעבערס קומט די הילף. צו הויף איז בילדונג פאר דעם
8 נאָר, דערפאר עפענט אין טויער ניט זיין מויל. דער וואָס פערשטעהט
וען מען וויל איהם שלעכטס טהאָן, יענעם רופט מען „פאַרזיכטיגער“.
- 9 דעם נאָר'ס פאַרזיכטיגקייט איז אַ דורכפאַל, און ער האָט נאָך פעראַכט
10 טונג פון מענשען דער פלוידערוואָק. האָסטו דיין מוטה פערלאָרען אין
11 אַן אונגליקס טאָג איז דיין אנשטרענגונג אומזיסט. רעטע אימער די
וואָס ווערען צום טוידט געפיהרט, די וואָס זיינען שוין איינגעבויגען ער-
12 שלאנען צו ווערען; אויב דיר וועט דאָס ניט אַרען, ווייל דו וועסט
זאָגען: „מיר ווייסען דאָס דאָך ניט?“ דער וואָס דרינגט דורך די
הערצער אָבער פערשטעהט, און דער וואָס היט דיין זעלע ער ווייס
13 אלעס — ער וועט יעדערן צאָהלען לויט זיין פערדיענסט. עסס, מין
זוהן, האָניג ווען עס איז גוט, און זיס — זאָלאנג עס איז אנגענעהם
14 פאר דיין גומען. ריכטיג ערלעך די קלוגהייט פאר זיך זעלבסט, אויב
דו האָסט אַ געלעגענהייט; דאן האָסטו אַ צוקונפט און דיין ערוואַרטונג
15 וועט ניט צושטערט ווערען. לויער ניט, פערברעכער, אויפ'ן פרומען'ס
16 הויז — דו וועסט זיין וואוינונג ניט צושטערען; ווארום זאָגאר ווען
דער פרומער וועט זיבען מאָל פאלען וועט ער אויך אויפשטעהן, אָבער די
17 פערברעכער פאלען אריין אין אונגליק. פּרעה זיך ניט ווען דיין פיינד
פאלט, און זיי ניט צופריעדען אין האַרצען ווען ער ווערט געשטרויכעלט,
18 פּילייכט וועט עס גאָט ניט געפעהלען ווען ער וועט דאָס זעהען, וועט ער
19 פון איהם זיין צאָרן אַראָבנעהמען. ערגער זיך ניט צוליעב די שלעכטע,
20 קלופט, דעם פערברעכער'ס ליכט וועט אויסגעלאָשען ווערען.
21 פערעהר, מין זוהן, גאָט און קעניג; מיט זיך ניט מיט די וואָס ווילען
ענדערונגען —
22 ווארום זייער אונגליק וועט זיך אונערוואַרטעט אויפהויבען, און ווער
קען פאַראויס וויסען די ניעדערלאַגע פון די וואָס ווילען ענדערונגען?
23 דיעזע (שפּריכווערטער) זיינען אויך פאר קלוגע: שויןען פּערווענליכ-
קייטען אין געריכט איז ניט גוט.
24 דער וואָס זאָגט צום פערברעכער: „דו ביזט גערעכט!“ — יענעם
שילטען פעלקען און נאַציאָנען פּלומען.
25 די וואָס איבערצייגען (די ריכטיגקייט) איז אנגענעהם און זיי בעקומען
נאָך גוטע צוויינשונגען.
26 עס איז ווערט די ליפען צו קושען דעם וואָס ענטפּערט ריכטיגע ווערטער.
27 מאַך אין אַרדנונג דיין אויסערליכע אַרבייט, אויך בעזאָרג אלעס אין דיין
פעלד, נאָר דאמאלס זאָלסטו דיין הויז בויען.
28 זיי ניט אַן ערות פאר דיין פריינד אויס געפּעליגקייט, צו וואָס זאָלסטו
פּלוידערן מיט דייע ליפען?
29 זאָג ניט: „ווי ער האָט מיר געטהאָן וועל איך איהם טהאָן — איך וועל
יעדערן צאָהלען לויט זיין פּערדיענסט“.
30 איך בין פּערייגענאָגען דאָס פעלד פון אַ פּוילען, דעם וויינגארטען
פון אַן אונזיניגען,
31 ערשט עס איז אין גאַנצען בעוואַקסען מיט דערנער, פּערדעקט פון אוי-
בען מיט דיסטעלן און זיין שטיינערנער צוים איז אויך צובראַכען.

32 ואחזה אנכי אשית לבי ראיתי לקחתי מוסר: מעט שנח
 33 מעט תנומות מעט | חבק ידיים לשקב: ובאמתהקד
 34 רישך ומחסרך באיש מן:

כה CAP. XXV.

כה

א גם-אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי | חוקיה
 2 מלך-יהודה: כבוד אלהים הסתר דבר וכבוד מלכים
 3 חקר דבר: שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין
 4 חקר: הגו סינים מכסף ונזא לצרף כלי: הגו רשע
 6 לפני-מלך ויבון בצדק בסאו: אל-תחנהר לפני-מלך
 7 ובמקום גדלים אל-תעמד: כי טוב אמר-לך עלה הנה
 8 מהשפילך לפני נדיב אשר ראו עיניך: אל-תצא לרב
 9 מחר פן מהתעשה באחריתה בהכלים אתה רעך:
 10 ריבך ריב את-רעך וסוד אחר אל-תגל: פן-יחסדך
 11 שמע ודבחד לא תשוב: תפוחי זהב במשפנות כסף
 12 דבר דבר על-אפניו: גום זהב וכלי-כתם מוכיח חכם
 13 על-און שמעת: בצנת-שלג | ביום קציר ציר גאמן
 14 לשלחיו ונפש אדניו ישוב: נשיאים ורוח וגשם אין איש
 15 מתהלל בממתת-שקר: בארץ אפים יפתח קצין ולשון
 16 רפה תשבר-נרם: דבש מצאת אכל דגך פדתשבענו
 17 וחקאתו: דקר רגלך מבית רעך פד-ישבעך ושנאך:
 18 מפיץ חרב ותז שגון איש-ענה ברעו עד שקר: שז
 19 כ רעה ורגל מועדת מבטח בוגד ביום צרה: מעדה-בגד |
 21 ביום קרה תמץ על-נתר ושור בשורים על לברע: אם-
 22 רעב שנאך האכילו לחם ואם-צמא השקהו מים: כי
 23 נחלים אמה חמה על-ראשו גיהוה ישלם-לך: רוח צפון
 24 תחולל גשם ופנים גועמים לשון סתר: טוב שקת על-
 כה פנתרג מאשת מדוננים ובית חקר: מים קרים על-נפש

עיפה

- 32 אז איך האָב דאָס דערזעהען, האָב איך דאָס גענומען צום האַרצען ;
איך האָב זיך אַ לעהרע גענומען פון דאָס וואָס איך האָב געזעהען :
33 וועניג שלאָפען, ווינציג דרעמלען, קנאָפער צונויפֿלעגען די הענד און
34 שלאָפען ! אום עס זאָל ניט קומען לאַנזאָם דיין אַרמוטה, און דיין
ניוטה ווי אַ בעוואָפענטער מאַן.

קאָפיטעל כה

- 1 אויך דיעזע זיינען שלמה'ס שפּריכווערטער, וועלכע עס האָבען קאפּירט
- 2 די לייטע פון חזקיהו, קעניג פון יהודה. נאָט'ס עהרע איז אַ זאָך צו
פּערבאַרגען, אָבער אַ קעניג'ס עהרע איז אַ זאָך צו אונטערזוכען.
- 3 מיט'ן הימעל ענדיגט זיך די הויכקייט, מיט דער ערד די טיעפּקייט ;
- 4 אָבער דאָס האַרץ פון קעניגע איז אונערפּאַרשליך. ציה אַרויס די שלאַ-
קען פון זילבער וועט דעם זילבער-שמיעד געלינגען אַ כלי צו מאַכען ;
- 5 נעהם אַוועק דעם פּערברעכער פון קעניג וועט זיין טראָהן פּעסמגעשטעלט
- 6 ווערען מיט גערעכטיגקייט. מאַך זיך ניט עהרענווירדיג אין גע-
גענוואַרט פון קעניגע און שטעה ניט אויף דעם אָרט פון פּאַרנעהמע,
- 7 וואָרום עס איז פּיעל בעסער מען זאָל דיר זאָגען „קום אַרויף אַהער !“
איידער מען זאָל דיר ערניערעריגען פאַר אַן אַדעליגען, וועלכען דו האָסט
- 8 שוין געזעהען. געה ניט אַרויס שנעל אין אַ קריעג, וואָרום וואָס וועסטו
- 9 טהאָן שפּעטער, אַז דיין געגנער וועט דיך בעליידענען ? האָב זיך דיין
קריעג מיט דיין געגנער, אָבער ענטרעק ניט אַן אנדערענס געהיימניס.
- 10 וואָרום דער צוהערער וועט דיר צו שאַנדע מאַכען און דיין וואָרט וועסטו
- 11 ניט קענען צוריקציהען. נאָלדענע עפעל אין זילבערנער איינפּאַסונג
- 12 זיינען ווי אַ וואָרט, וואָס איז געזאָגט צוגעפּאַסטערהייט. אַ נאָלדע-
נער נאָזדרינג אָדער ציערונג פון פּיינגאָלד איז ווי אַ קלוגע בעלעהרונג פיר
- 13 אַ געהאַרצואַמען אויער. ווי אַ שנעע-קעלט אין צייט פון שניט איז
- 14 אַ געטרייער געשיקטער צו דעם וואָס שאַפט זיך מיט איהם און ער פיהרט
- 15 אויס דעם פּערלאַנג פון זיין העררן. וואָלקענס און ווינד אָהן רע-
גען זיינען ווי אַ מאַן, וואָס ריהמט זיך מיט פּאַלשע פּערשפרעכונגען.
- 16 מיט געדולד ווערט איבערגערעדט דער פירסט, אַ ווייכע שפּראַך צו
ברעכט די האַרטעסטע זאָך. האָסטו האָניג געפונען עסס ביז דיר איז
- 17 גענוג, וועסטו אָבער צופּיעל עסען וועסטו אויסברעכען.
18 מאַך זעלמען דייענע וויזמען צו דער הויז פון דיין פּריינד, אום
ער זאָל דיר ניט פּעראַכטען, ווען דו וועסט איהם איבערדריסיג ווערען.
- 18 אַ ברעך-האַמער, אַ שווערד און אַ שאַרפּער פּייל איז דער, וואָס זאָגט
אויף זיין געגנער פּאַלשע עדות.
- 19 ווי אַן אויסגעברעקעלטער צאָהן אָדער אַ וואנקענדע פּוס איז די שטיצע
אויף אַ טריילאָזען אין אַן אונגליקס-טאָג.
- 20 ווי ענטקליידונג אין אַ קאַלטען טאָג און עסיג אויף קרייך אַזוי איז
זינגען ליעדער פיר אַ צובראַכענעם האַרץ.
- 21 איז דיין פּיינד הונגעריג זעמיג איהם מיט ברויט, איז ער דארשטיג גיב
איהם וואַסער צו טרינקען —
- 22 דו וואַסט דערמיט קויהלען אויף זיין קאָפּ און גאָט וועט דיר בע-
צאהלען.
- 23 דער נאָרד-ווינד ברענגט רעגען, אַן אויפּנערענטעם געזיכט — פּאַלשע
רייך.
- 24 בעסער זיצען אויף אַ ווינקעל דאָך, איידער אין אַ גערוימע הויז מיט
- 25 ווי קאַלמעס וואַסער פאַר אַ שמאַכטענרע פּערוואַן איז אַ גוטע נאַכריכט
פון אַ ווייטען לאַנד.

- 26 עֵיפָה וּשְׁמוּעָה טוֹבָה מֵאַרְצָן מִרְחֵק: מַעֲנֵן גִּרְפֵּשׁ וּמִקּוֹר
 27 מִשְׁתָּה צְדִיק מִט לִפְנֵי־דָשַׁע: אֲכַל דְּבַשׁ הַרְבּוֹת לֹא־
 28 טוֹב וְחֵקֶר כְּכֹדֶם כְּבוֹד: עֵיר פְּרוּצָה אֵין חוֹמָה אִישׁ
 אֲשֶׁר | אֵין מַעְצָר לְרוּחוֹ:

כו

CAP. XXVI. כו

- כשֶׁלֵּג | בְּקוֹץ וּכְמֹטֶר בְּקֹצֵיר בֵּין לֹא־נְאוּה לְכֶסֶל כְּבוֹד: א
 כצִפּוֹר לְנוֹד בְּדִרְוֹר לְעוֹף בֵּין קָלִילֵת הַנֶּסֶם לֹא תִבָּא: שׁוֹט²
 לְסוּס מִתַּג לְחִמּוֹר וְשֹׁבֵט לֵנֹן כְּסִילִים: אֶל־תִּצֵּן כְּסִיל³
 כְּאֹנְלָתוֹ פֶּדֶת־שְׂוֹה־לּוֹ נִס־אֶתָּה: עֲנֵה כְּסִיל כְּאֹנְלָתוֹ פֶּךְ⁴
 יְהִי חֶכֶם בְּעֵינָיו: מִקְצֵה רְגֵלִים חֶכֶם שֵׁתָה שֶׁלֶח⁵
 דְּבָרִים בְּיַד־כְּסִיל: דִּלְוֵי שְׁקִים מִפֶּסֶח וּמִשֶּׁל בְּפִי⁶
 כְּסִילִים: כְּצִרּוֹר אָבֵן בְּמַרְגְּמָה כְּדַעֲוֵת לְכֶסֶל כְּבוֹד: 7
 חוֹחַ עֲלֵה בְּיַד־שְׂבוֹר וּמִשֶּׁל בְּפִי כְּסִילִים: רַב מִחוֹלֵל־⁸
 כָּל וְשֹׁבֵר כְּסִיל וְשֹׁבֵר עֲבָרִים: בְּכָל־בַּיִת עֵבֶר אֵין כְּסִיל⁹
 שׁוֹנֵה בְּאֹנְלָתוֹ: רְאִיתָ אִישׁ חֶכֶם בְּעֵינָיו תִּקְוָה לְכֶסֶל¹⁰
 מִמֶּנּוּ: אָמַר עֲצֵל שָׁחַל בְּדֶרֶךְ אֲרִי בֵּין הַרְחֹבוֹת: הִדְלִית¹¹
 תִּסּוֹב עַל־צִירָה וְעֲצֵל עַל־מִטָּה: מִמֶּן עֲצֵל יָדוֹ בְּצִלְחַת¹²
 נְלֹאָה לְהַשִּׁיבָה אֶל־פִּיו: חֶכֶם עֲצֵל בְּעֵינָיו מִשְׁבֻּעָה מִשִּׁיבֵי¹³
 טַעַם: מִחֲנוּק בְּאוֹנֵי־כָּלֵב עֶבֶר מִתְעַבֵּר עַל־רִיב לֹא־לוֹ: 14
 כִּמְתַלְהֵלֶה הַיָּדָה וְקִים הַצִּים וְמוֹת: כִּי־אִישׁ רָמָה אֶת־¹⁵
 רַעְיוֹ וְאָמַר הֲלֹא־מִשְׁחַק אָנִי: בְּאִפְסַם עֲצִים תִּכְבֶּה־אִשׁ¹⁶
 וּבֵאֵין נֶרְנֵן יִשְׁתַּק מְדוֹן: פֶּתַח לְגַחֲלִים וְעֲצִים לֹאִשׁ¹⁷
 וְאִישׁ מְדוֹנִים לְחַרְחֹרֵר־רִיב: דְּבָרֵי גֶרְנֹן כִּמְתַלְהֵמִים וְהֵם¹⁸
 יָרְדוּ חֲדָרֵי־בָטָן: כֶּסֶף סִינִים מִצִּפֵּה עַל־חֲרָשׁ שְׁפָתַיִם¹⁹
 דְּלִקִּים וְלִב־רַע: בְּשִׁפְתוֹ יִנְכַר שׁוֹנֵא וּבִקְרָבוֹ יִשִּׁית²⁰
 מִרְמָה: כִּי־יִחַן קוֹלוֹ אֶל־תְּאֲמֹדְבוֹ כִּי שִׁבַע תּוֹעֵבוֹת²¹
 כֶּלְבוֹ: תִּכְפֹּה שְׂנֵאָה בְּמִשְׁאוֹן תִּנְגֵּלָה רַעְיוֹ בְּקַהֲלָ: כָּרָה²²
 26
 27

שחת

26 א פערשמוציגטער שטראם און א פערדארבענער קוואַל, איז דער פרוי
 27 מער וואָס בייגט זיך פאר'ן פערברעכער. פיעל עסען האָניג איז ניט
 גוט, און פיעל נאכזוכען יעמאנדס עהרע [מאכט איהם אונ] עהרע.
 28 א צובראָכענע שטאָדט אָהן א מויעריוואַנד איז דער מאַן וואָס קען זיך
 ניט בעהערשען.

קאפיטעל כו

1 ווי שנעע אום זומער און רעגען אין שניטדציט, אזוי פאסט ניט עהרע
 2 פאר א נאר. אזוי ווי א פוינעל וואַנדערט און א שוואַלכ פליהט ארום
 3 אזוי קומט ניט אן אן אומזיסטע קללה. א בייטש פאר א פערד, א
 4 צוים פאר אן זעזל און א שטעקען פאר דעם נאר'ס רוקען. ענטפער
 5 ניט א נאר לויט זיין נאָרישקייט, אום דו זאָלסט ניט פערגלייכט ווערען
 מיט איהם. ענטפער אָבער דעם נארען זאָגאר אויף זיין נאָרישקייט,
 6 אום ער זאָל זיך ניט רעכענען פאר א קלוגען. ער האַקט זיך אונטער
 די פיס און טרינקט זיך אָן מיט צאָרן דער וואָס שאַפט זיך מיט א נאר.
 7 א שפּריכוואָרט אין מויל פון א נאר איז ווי א הינקעדיגער, ביי וועלכען
 8 מען האָט צוגענומען די קולעס. ווי איינער וואַרפט א שטיקעל שטיין
 אין א באַרג שטיינער, אזוי איז דער וואָס גיט כבוד (עהרע) א נאר.
 9 א שכור כאַפט זיך פאר א דאָרן און א נאר פאר א שפּריכוואָרט.
 10 דער שטאַלצער צושטערט אַלעס, אויך דער וואָס דינגט (צו זיין אַרבייט)
 11 א נאר אָדער דורכגעהער. אזוי ווי א הונד ווידערהאַלט (עסען)
 זיינע אויסגעבראַכענע, אזוי ווידערהאַלט א נאר זיינע נאָרישקייט.
 12 האַסטו געזעהען א מאַן וואָס האַלט זיך פאר קלוג, קענסטו פון א נאר'ן
 13 מעהר ערוואַרטען אַלס פון איהם. דער פוילער זאָגט: „א לעאפארד
 14 איז אויפ'ן וועג, א לייב איז אין די גאסען“, די טהיר בעוועגט זיך
 15 שוין אויף איהר אנגעל און דער פוילער איז נאָך אויף זיין בעט. דער
 פוילער האַלט זיינע הענד בעהאַלטען אין טאַש, ער וויל זיך ניט בעמיהען
 16 זיי צו ברענגען צום מויל. דער פוילער האַלט זיך קליינער אַלס זיעבען
 17 ראטהיגעבער. ווער עס מייסט זיך אין א קריגע וואָס געהערט ניט צו איהם
 איי, ווי ער וואַלט אנגעהמען ביים אויער א פערבייגענעדען הונד.
 18 ווי איינער מאַכט זיך וואַהנזיניג וואַרפענדיג פונקען, און געפעהרליכע
 פּיילען —
 19 אזוי איז דער וואָס נארט אָב דעם צווייטען און זאָגט: „איך לאַך
 דאָס!“
 20 אָהן האַלץ ווערט דאָס פייער אויסגעלאָשען און אָהן אן אויפרייצער ווערט
 שטיל א קריגע.
 21 א בלאָדזאָק צו קויהלען, האַלץ צו א פייער און א קריגעזיכטיגער אַנ-
 צורייצען קריגע.
 22 דער קריגע־אויפהעצער רעדט ווי אין שפּאַס, עס נעהמט אָבער דורך
 טיעף אין קערפּער.
 23 זילבער־שלאַקען בעדעקט אויף לעהם זיינען ווי הייסליעבענדע ליפען צו
 א שלעכטעם האַרץ.
 24 פון זיין שפּראַך דערקענט מען דעם פינדר, זאָגאר ווען ער בעהאַלט
 אינווייניג די פאַלשקייט.
 25 ווען ער מאַכט ווייך זיין שטימע גלויב איהם ניט, וואָרום אין האַרצען
 האָט ער א זיעבען־פאַכיגען בעטרוג.
 26 די פעראַכטונג מעג ווי פערדעקט ווערען אין דונקעלהייט, וועט דאָך
 דאָס שלעכטעס ענטדעקט ווערען אין דער עפענטליכקייט.
 27 דער וואָס גראַבט א גרוב וועט אין איהר אַריינפאלען און דער וואָס קיי-
 קעלט א שטיין וועט ער צו איהם צוריק קומען.

28 שחת בה יפל וגלגל אבן אליו תשוב: לשוד שקר ישגא
דביו ופה חלק יעשה מרחה:

כו CAP. XXVII.

כו

2 א אל-תתהלל ביום מחר כי לא-תדע מה-ילד יום: יהללך
3 נר ולא-פך נכרי ואל-שפתך: כבד אבן ונטל החול
4 וכעס אויל כבד משניהם: אכזריות חמה ושטף אף
ה ומי יעמד לפני קנאה: טובה תוכחת מגילה מאהבה
6 מסתרת: נאמנים פצעי אהב ונעתרות נשיקות שונא:
7 נפש שבעה תבוס נפת ונפש רעבה כל-מר מתוק:
8 בצפור נודדת מר-קנה בן איש נודד ממקומו: שמן
9 י וקטרת ישמח-לב ומתק רעהו מעצת-נפש: רעד ורעה
אביך אל-תעזב ובית אחיך אל-תבוא ביום אידה טוב
11 שכן קרוב מאח רחוק: חכם בני ושמח לפני ואשיבה
12 חרפי דבר: ערום וראה רעה נסתר פתאים עברו
13 נענשו: קח-בגדו פירעב ור ובעד נכריה חבלו:
14 מברך רעהו ופקול גדול כפקר השבים קללה תחשב
טו לו: גדלף טורד ביום סגריר ואשת מדוננים נשתנה:
16 צפניה צפדרות ושמן ימינו יקרא: ברנל כברנל יחד
17 ואיש יחד פנירעהו: נצר תאנה יאכל פריה ושמר
18 אדניו יכבד: בפנים הפנים לפנים בן לב האדם לאדם:
כ שאול ואבדה לא תשבענה ועיני האדם לא תשבענה:
21 מצרף לכסף וכור לזהב ואיש לפי מהללו: אסתבתוש
22 את-האויל ובמכתש בתוך הרופות בעלי לא-תסור מעליו
23 אולתו: ידע תדע פני צאנה שית לבך לעדרים: פי לא
24 לעולם חסן ואס-נור לדור דור: נלה תציר ונראה-
26 דשא ונאספו עשבות הרים: כבשים ללבושה ומחר

שדה

28 דער וואָס האָט אַ פאַלשע צונג האַסט זיינע בעדריקטע, און דאָס פער-
גלעטע מויל ברענגט פערדארבונג.

קאָפימעל כו

- 1 ריהם זיך ניט מיט דעם מאָרנעדיגען טאָג, וואָרום דו ווייסט ניט וואָס
- 2 היינטיגער קען ברענגען. זאָל דיר אַ פּרעמדער ריהמען, ניט דיין
- 3 אייגענעם מויל; און אַנדערער — ניט דייןע אייגענע ליפּען. די שווער-
- 4 קייט פון שטיין צוזאַמען מיט דער לאַסט פון זאַמד — פאַר זיי ביידען
- איז שווערער דעם נאַר'ס צאָרן. גרויזאַמקייט, וואַטאָ און פּרייגעלאָזע-
- נער צאָרן — ווער פון זיי קען זיך גלייכשטעלען מיט אייפּערזוכט ?
- 5 בעסער און אָפּענער פּאַרוואָרף איידער אַ פּערדעקטע ליעבע.
- 6 עס זיינען טריי די וואַנדען (וואָס מען בעקומט) פון אַ פּריינד. עס זיינען
- 7 אָבער איבערדריסיג די קושען פון אַ פּיינד. אַ זאַטע פּערוואָן טרעט
- 8 זאָגאַר אויפ'ן פּיינסטען האָניג, אָבער פאַר אַן הונגעריגע פּערוואָן איז יעדע
- 9 ביטערקייט זיס. אזוי ווי אַ פּריינדל וואַנדערט אויס פון איהר נעסט,
- 10 אזוי וואַנדערט אַ מענש פון זיין אָרט. בוים-אויל און רויכערוערק
- דערפרייען דאָס האַרץ, אזוי מאַכט אויך אַנגענעהם אַ וויכטיגער ראַטה
- 11 פון אַ פּריינד. פּערלאָז ניט דיין פּריינד אויך דיין פּאַטער'ס פּריינד;
- ווען דו ביזט אין אַ שלעכטער לאַגע געה ניט זאָגאַר צו דיין אייגענעם
- ברודער — אַ נאהענטער שכן איז בעסער אַלס אַ ווייטער ברודער.
- 11 בילדע זיך, מיין זוהן, און ערפרעה מיין האַרץ, אום איה זאָל מייע
- 12 לעסטערער קענען אַנטוואָרט געבען. דער פּאַרוזיכטיגער דערזעהט
- שלעכטעס זאָגאַר ווען עס איז בעהאַלטען, לייכטזיניגע געהען עס פּערביי
- 13 און ווערען בעשטראַפּט. געהם צו זיין קלייד ווייל ער האָט גוט געזאָגט
- פאַר אַ פּרעמדען, פאַר פּרעמדע שולדען מאַהן פון איהם.
- 14 דער וואָס בעגרייט זיין פּריינד גאַנץ פּריה מיט אַ הויכע שטימע, איז
- דאָס אַלס קללה גערעכענט.
- 15 בעשטענדיגע רעגען-טראַפּענס אין אַ רעגען, און אַ קרייגרישע פּרוי זיינען
- ביידע גלייך.
- 16 דער וואָס וויל עס פּערבאַרגען פּערבאַרגט אַ ווינד, אָבער דאָס בוימ-
- אויל פון זיין האַנד רופּט עס אויס.
- 17 איין אייזען ווערט מיט דעם צווייטען געשליפּען, אויך שלייפּט איין
- מענש דעם צווייטען.
- 18 ווער עס כעוואכט דעם פייגענבוים וועט עסען פון זיינע פרוכט, דער
- וואָס פאַסט אויף אויף זיין הערן ווערט בעעהרט.
- 19 ווי (עס שפיעגעלט זיך אָב) דאָס וואסער וואָס איז געווענדעט צום געזיכט,
- אזוי איז איין מענשען'ס האַרץ צום צווייטען.
- 20 די העל און דער אונטערנאַנג ווערען נימאַלס זאַט, אויך דעם מענשען'ס
- אויגען ווערען ניט זאַט.
- 21 פון טיגעל דערקענט מען דאָס זילכער, פון שמעלץ-טאַפּ — דאָס נאָלד,
- און אַ מענשען — לויט זיין בערוף.
- 22 זאָגאַר ווען דו וועסט צושטויסען דעם נאַר אין אַ שטויסעל צוזאַמען מיט
- קערנער פון גרייז, וועט אויך זיין נאַרישקייט ניט אַוועק פון איהם.
- 23 זאָלסט אימער וויסען דעם צושטאַנד פון דייןע שעפּסען. זיי אויפּמערק-
- זאַם צו די הערדען;
- 24 וואָרום פּערמעגען איז ניט אויף אייביג, איז דען אַ (קעניגליכע) קרוין
- פאַר מינדעסינדער ?
- 25 עס ווערט פּערשוואַונדען די חיי און אַוועקגערוימט די באַרגנראָז, ווען
- עס כעווייזט זיך פּרישע גרינע גראָז.
- 26 שעפּסען גיבען דיר קליידער, און דער פּרייז פון פּעלד זיינע דייןע בעק,

שׁוּדָה עֲתוּדִים: וְדִי וְחֶלֶב עֲזִים לְלַחֲמָךְ לְלֶחֶם בֵּיתְךָ 27
 וְחַיִּים לְנַעֲרוֹתֶיךָ:

כח

CAP. XXVIII. כח

גָּסוּ וְאִידְרִתָּה רָשָׁע וְצַדִּיקִים כִּכְפִּיר יִבְטָח: כִּפְשַׁע אָרֶץ א 2
 רִבִּים שָׂרִידָה וּבְאָדָם מִכֵּין יָדָע בֶּן יֶאֱרִיד: גִּבֹּר רֶשַׁע וְעֶשֶׂק 3
 דְּלִים מְטַר סֹחֵף וְאֵין לָחֶם: עֹבֵי תוֹרָה יִהְלְלוּ רָשָׁע 4
 וְשֹׁמְרֵי תוֹרָה יִתְגַּדְּרוּ בָּם: אֲנֹשֵׁרֶע לֹא־יִבְנוּ מִשְׁפָּט 5
 וּמִבְקָשֵׁי יְהוָה יִבְנוּ כָל: טוֹב־רֶשַׁע חוֹלֵךְ בְּתִמְזוּ מַעֲקָשׁ 6
 וְרִכְזִים וְהוּא עֲשִׂיר: נוֹצֵר תוֹרָה בֶּן מִכֵּין וְרַעֲיָה זֹלְזָלִים 7
 יִכְלִים אָבִיו: מִרְבָּה הוֹנוּ בְּנִשְׁדָּ וּבְתַרְבִּית לְחוֹגֵן דְּלִים 8
 יִקְבָּצֵנוּ: מִסִּיר אָוֶנוּ מִשְׁמַע תוֹרָה גַּם־תִּפְלְתוּ תוֹעֵבָה: 9
 מִשְׁנֵה יִשְׂרָאֵל בְּדַרְךְ רָע בִּשְׁחֹתוֹ הוּא־יִפֹּל וְתַמִּימִים 10
 יִנְחַלוּ־טוֹב: חָכָם בְּעֵינָיו אִישׁ עֲשִׂיר וְדָל מִכֵּין יִחְקְרוּנוּ: 11
 בְּצִלְץ צַדִּיקִים רַבָּה תִּפְאֶרֶת וּבִקְוִים רָשָׁעִים יִחַפֵּשׂ אָדָם: 12
 מִכִּסֵּה בִּשְׁעָיו לֹא יִצְלַח וּמוֹדָה וְעוֹב יִרְחֹם: אֲשֶׁר־י אָדָם 13
 מִפְּחָד תִּמְדוּ וּמִקְשָׁה לְבוֹ יִפֹּל בְּרַעֲיָה: אֲרִי־נֶהֱם וְדָב 14
 שׁוֹקֵק מוֹשֵׁל רָשָׁע עַל עַם־דָּל: נְגִיד חֶסֶד תִּבְנוֹת וְרַב 15
 מַעֲשָׂקוֹת שֵׁנָאִי בָּצַע יֶאֱרִיד יָמִים: אָדָם עֲשֶׂק בְּדָם 17
 נַפֵּשׁ עַד־כָּבֵד יָנוּם אֲלֵי־תִמְכֹּרְבוּ: חוֹלֵךְ תַּמִּים יִשָּׁע 18
 וְנַעֲקֹשׁ דְּרִכְזִים יִפֹּל בְּאַחַת: עֶבֶד אֲדָמְתוֹ יִשְׁבַּע־לָחֶם 19
 וּמְרַדָּה רִיָּקִים יִשְׁבַּע־רִישׁ: אִישׁ אֲמוֹנוֹת רַב־בְּרָכוֹת וְאֵין 20
 לְהַעֲשִׂיר לֹא יִנְקָה: תִּכְרֹפְנִים לֹא־טוֹב וְעַל־פֶּת־לָחֶם 21
 יִפְשַׁע־נָבֵר: נִבְהַל לְהוֹן אִישׁ רַע עֵין וְלֹא־יָדַע בִּי־חֶסֶד 22
 יִבְאֵנוּ: מוֹכִיחַ אָדָם אַחֲרֵי תֵן יִמְצָא מִמֶּחֱלִיק לְשׁוֹן: 23
 נוֹזֵל וְאָבִיו וְאִמּוֹ וְאִמֵּר אֵין־פֶּשַׁע חֶבֶר הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית: 24
 רַחֲב־נַפֵּשׁ יִגְרָה מְרוֹן וּבִטָּח עַל־יְהוָה יִדְשֹׁן: בּוֹטָח בְּלִבּוֹ 25
 הוּא כְּסִיל וְחוֹלֵךְ בְּחֻבְמָה הוּא יִמְלֹט: נוֹתֵן לְרֶשׁ אֵין 27

מחסור

27 און ציגען ניבען ענגוג מילך פיר דיין נאהרונג צו ערנעהרען דיין הויז, אויך לעבענסמיטעל פאר דיין דיענערשאפט.

קאפיטעל כח

- 1 עם לויפט דער פערברעכער אויך ווען קיינער יאָגט איהם, דער פרומער
- 2 איז זיכער, ווי אַ יונגער לייב. ווען דאָס לאַנד איז זינדיג זיינען דאָ
- 3 צו פיעל הערשער, נאָר דורך אַ וויסענשאַפטליך־פערשטענדיגען מאַן ווערט
- 4 עס ריכטיג אויסגעבעסערט. אַן אַרימער מאַן, וואָס בעדריקט אַרימע
- 5 לייט איז ווי אַ פערפלייצענדער רעגען, וואָס פערניכטעט דאָס ברויט.
- 6 די וועלכע פערלאָזן דאָס געזעץ ריהמען דעם פערברעכער, יענע אָבער
- 7 וואָס היטען דאָס געזעץ בעשטריימען זיי. שלעכטע מענשען פערשטעהען
- 8 ניט וואָס עס פאָדערט זיך. אָבער די גאָט־פאַרשער פערשטעהען אַלץ.
- 9 בעסער אַן אַרימאן וועמעס אויפפיהרונג איז אַן אונשולדיגע, אַלס אַ
- 10 רייכער, וועמעס אויפפיהרונג איז אַ פערקרימעטע. אַ פערשטענדיגעס
- 11 קינד היט אָב דאָס געזעץ, אָבער דער וואָס פערקעהרט מיט פרעסער בע־
- 12 ליידיגט זיין פאטער. דער וואָס פערגרעסערט זיין פערמעגען דורך ציני־
- 13 זען אָדער וואוכער, זאַמעלט עס אַן צו פערנאַנדערשענקען אַרימע לייט.
- 14 דער וואָס קעהרט אָב זיין אויער פון הערען בעלעהרונג איז אויך זיין
- 15 געבעט אבשייליך. ווער עס פערפיהרט אַרענטליכע אין אַ שלעכטען
- 16 וועג, וועט זעלבסט אין זיין גרוב אַריינפאַלען; די אויפריכטיגע אָבער
- 17 וועלען ערבען גוטעס. דער רייכער האַלט זיך פאַר קלוג, אָבער דער
- 18 פערשטענדיגער אַרימאן שטייגט איהם אַריבער. ווען די פרומע זיינען
- 19 פּרעהליך איז די הערליכקייט גרויס, ווען אָבער עס ערהויבען זיך די
- 20 פערברעכער ווערט געזוכט אַ מענש (וואָס זאָל זיי אוינשטילען).
- 21 עס גלייט ניט דעם וואָס פערבאַרגט זיינע זינד, אָבער דער וואָס ער־
- 22 קלעהרט זיך שולדיג און פערלאָזט דעם פערברעכער. יענער ווערט
- 23 בענגאדיגט. גליקליך איז דער מענש וואָס איז אימער פאַרזיכטיג, דער
- 24 אָבער וואָס פערהאַרטעוועט זיין האַרץ פאַלט אַריין אין אונגליק. ווי אַ
- 25 ברילענדער לייב און ליאַרמענדער בער איז אַ פערברעכערישער הערשער
- 26 איבער אַן אַרימעס פּאָלק. אַ רויב־ניעריגער פירסט איז פערשטאַנד־
- 27 לאָז, אָבער דער (פירסט) וואָס איז ניט געלד־גייציג וועט לאַנג לעבען.
- 28 דער מענש וואָס איז בעשולדיגט אין אַ מאָרד־טהאַט וועט זעלבסט צו
- 29 דער גרוב לויפּען — קיינער וועט איהם ניט אָבּהאַלמען. דער וואָס
- 30 פיהרט זיך אויף אַרענטליך יענער ווערט געהאַלפּען, ווער אָבער עס
- 31 געהט אין פערקרימעטע וועגען וועט אונערווארטעט אַריינפאַלען.
- 32 דער וואָס בעאַרבייט זיין פעלד איז זאַט מיט ברויט. ווער אָבער עס
- 33 טהוט אונניצליכעס איז זאַט מיט ארמוטה. אַ ראיעלער מענש האָט
- 34 פיעל ברובות, ווער אָבער עס שטרעבט רייך צו ווערען וועט ניט אונבער־
- 35 שטראַפט בלייבען. שוינען פערזענליכקייטען איז ניט גוט, זאָנאַר צו־
- 36 ליעב אַ שטיק ברויט מוז אַ מענש בעשטראַפט ווערען. דער געלד־גיי־
- 37 ציגער איז אזוי היציג צו פערגרעסערן זיין פערמעגען אַז ער פיהלט ניט
- 38 ווי עס ווערט ביי איהם אַלץ וועניגער. דער וואָס איבערצייגט יעמאַנד
- 39 דען, האָט ביי איהם מעהר חן אַלס דער וואָס שמיכעלט איהם. ווער עס
- 40 בערויבט זיין פאטער און מוטער זאָגענדיג: „דאָס איז קיין פערברעכער“,
- 41 יענער איז דעם פערדאַרבער'ס אַ פריינד. דער אימער גיעריגער העצט
- 42 אויף צו קליעג, אָבער דער וואָס איז פערטרויט אַן גאָט איז אימער צו־
- 43 פריעדען. דער וואָס איז פערטרויט אַן זיך זעלבסט, יענער איז
- 44 אַ יאָר, דער וואָס האַנדעלט פאַרזיכטיג, ווערט אימער גערעמעט.
- 45 ווער עס ניט צו אַן אַרימאן יענעס וועט ניט פעהלען, ווער עס מאַכט
- 46 זיך ניט זעהענדיג (דעם אַרימאן) האָט פיעל פּלוכען.

28 מחסור ומעלים עיניו רב-מארות: בקום רשעים יסתר
אדם ובאבדם ירבו צדיקים:

CAP. XXIX. כט

כט

א איש תוכחות מקשה-ערה פתע ישבר ואין מרפא:
2 ברבות צדיקים ישמח העם ובמשל רשע יאנח עם:
3 איש-אהב חכמה ישמח אביו ורעה זנות יאבד-הון:
4 מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות ידרסנה: גבר
6 מחליק על-רעהו רשת פורש על-פעמיו: בפשע איש
7 רע מוקש וצדיק ירון ושמח: ידע צדיק דין דלים רשע
8 לא יבין דעת: אנשי לצון יפיהו קריה וחסמים ישיבו
9 אף: איש-חכם גשפט את-איש אגיל ורגו ושחק ואין
י נחת: אנשי דמים ישנאו-תם וישרים יבקשו נפשו:
11 כל-רוחו יוציא כסיל וחסם באחור ישבחנה: משל
12 מקשיב על-דבר-שקר כל-משרתיו רשעים: רש ואיש
14 תקבים נפשו מאיר עיני שניהם יהוה: מלך שופט
15 באמת דלים כסאי לעד יבון: שבט ותוכחת יתן חכמה
16 ונער משלח מביש אמו: ברבות רשעים ירבה-פשע
17 וצדיקים במפלתם יראו: יפר בנה ויניחה וימן מצדנים
18 לנפשד: באין חוזן יפרע עם ושמר תורה אשרהו:
19 בדברים לא ינסר עבד כירוביו ואין מענה: חזית איש
21 אין בדבריו תקנה לבסיל ממנו: מפנק מנער עבדו
22 ואחריתו יהיה מנון: איש-אף יגרה מדון ובעל חמה
23 רב-פשע: נאנת אדם תשפילנו ושפל-רוח יתמד כבוד:
24 חולק עם-גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד: חרדת
25 אדם יתן מוקש ובטח ביהוה ישגב: רבים מבקשים
26 פני-מושל ומידוה משפט-איש: תועבת צדיקים איש
עול ותועבת רשע ישר-דרך:

28 ווען די פערברעכער ווערען ערהויבען בעהאלט זיך דער מענש, ווען זיי געהען אונטער ערהויבען זיך די פרומע.

קאפיטעל כמ

- 1 דער וואָס איז האַרטנעקיג צו איבערצייגונג, וועט אונערוואַרטעט צו
- 2 בראַכען ווערען און קיין הילפע האָבען. ווען די פרומע זיינען ערהויבען
- 3 פרעהט זיך דאָס פּאָלק, ווען אָבער דער פערברעכער הערשט זיפצט דאָס
- 4 פּאָלק. אַ מאַן וואָס לייעבט וויסענשאַפט ערפרעהט זיין פאַטער, ווער
- אָבער עס פערקעהרט מיט גאַסענפרויען פערניכטעט זיין פערמענען.
- 4 אַ קעניג האַלט אויף דאָס לאַנד מיט גערעכטיגקייט, איז ער אָבער
- אַ מאַן וואָס לייעבט געשענקע — צושטערט ער איהר.
- 5 דער וואָס שמייכלט זיין פריינד שפּרייט אויס אַ נעץ פאַר זיינע פיס.
- 6 אינ'ם פערברעכען פון שלעכטען מענש איז זיין נעץ, דער פרומער אָבער
- 7 איז לוסטיג און פּרעהליך. דער פרומער אַנערקענט דאָס רעכט פון
- 8 אַרימע, דער פערברעכער האָט ניט קיין פערשמענדיגס. מענשען פלויר
- דערער העצען אן די שטאַדט, אָבער קלונע מענשען שטילען איין דעם
- 9 צאָרן. ווען אַ קלוגער האָט אַ שטרייט מיט אַ נאַר וועט ער איהם ניט
- 10 בערוהיגען ניט מיט בייזען ניט מיט גוטען. בלוטדורשטיגע מענשען
- 11 האַסען דעם אַרענטליכען, אויפריכטיגע מענשען זוכען איהם. אַ נאַר
- ווייזט אַרויס זיין גאַנצען צאָרן אַ קלוגער שטיילט איהם איין דורך צוריק
- 12 האַלטונג. אַז דער הערשער הערט אויס ליגענס, זיינען אַלע דינער
- 13 זיינע פערברעכער. אן אַרימאָן און אַ בעדריקטער טרעפען זיך
- 14 צוזאַמען — גאָט ערלויכטעט זייערע ביידענס אויגען. אַ קעניג וואָס
- ריכטעט מיט וואַהרהייט אַרימע וועט זיין טראָהן אימער פעסט שמעהן.
- 15 אַ רוט און בעלעהרונג גיבען אַריין פערשטאַנד, אָבער אַ קינד וואָס איז
- 16 וואָס מעהר פערברעכער מעהר פערברעכערייען, די פרומע זעהען אָבער
- זייער ניעדערלאַגע.
- 17 בעלעהר דיין זוהן וועט ער דיר פערנגיגען פערשאַפען און צופריעדענ־
- שמעלען דיין וואונש.
- 18 אויס מאַנגעל אין בעלעהרונג ווערט דאָס פּאָלק פערוויילרעט, גליקליך
- אָבער איז (דאָס פּאָלק) וואָס בעאַכטעט די לעהרע.
- 19 מיט רייד ווערט אַ קנעכט ניט בעלעהרט — אויב זאָגאר עס פערשמעהט
- וועט ער קיין ענטפער געבען.
- 20 בעמערקסטו אַ מאַן וואָס רעדט האַפטיג, אונבעטראַכט — קענסטו פון אַ
- נאַר מעהר ערוואַרטען אַלס פון איהם.
- 21 ווער עס פערצערטעלט זיין שקלאָוו פון דער יונגער, וועט שפעטער
- אַ בעטלער זיין.
- 22 אן אויפגערעגטער מענש העצט צו קריען, אַ היציגער מענש איז זעהר
- פערברעכעריש.
- 23 דעם מענשען'ס שטאַלץ ערנידעריגט איהם, דער בעשיידענער מענש
- בעקומט עהרע.
- 24 ווער עס טהיילט זיך מיט אַ גנב פעראַכטעט זיך זעלבסט — ער הערט
- די פערשווערונג און זאָגט ניט אויס.
- 25 שרעק פאַר אַ מענשען ברענגט פערשטרויכלונג, דער אָבער וואָס פער־
- טרויט זיך אָן גאָט איז אונערשראַקען.
- 26 פיעל בעטען דעם הערשער פערזענליך, אָבער פון גאָט איז [בעשטימט]
- דער שיקזאַל פון מענשען.
- 27 דער אונרעכטיגער איז אבשייליך צו די פרומע, אַזוי ווי צום פער־
- ברעכער איז אבשייליך אן אויפריכטיגער מענש.

ל

CAP. XXX. ל

דברי אגור בדיקוה המשא נאם הנבר לאיתיאל לאיתיאל א
 ואכל: כי בער אנכי מאיש ולא-בינת אדם לי: ולא ב
 למדתי חכמה ודעת קדשים אדע: מי עלה-שמים ויירד ב
 מי אסף-רוח | בךפניו מי צרר-מים | בשמלה מי חקים
 כל-אפס-ארץ מדה-שמו ומה-שם-בנו כי חדע: פל-ה
 אמרת אלוה צרופה מנן הוא לחסים בו: אלתוסף
 על-דבריו פדיוכים בך ונבנת: שמים שאלתי
 מאתך אלתמנע ממני במרם אמות: שוא | ודבר-פזב
 חרחק ממני ראש ועשר אלתתקדלי המריפני לחם חקי:
 פן אשבע | וכחשתי ואמרתי מי יהיה ופד-אורש וננבתי
 ותפשתי שם אלהי: אלתלשן עבד אל-אדנו פך
 יקלקך ואשמתי: דור אביו יקלל ואת-אמו לא יברך: 11
 דור מהור בעיניו ומצאתו לא רחוק: דור מהדדמו עיניו
 ועפעפו ינשאו: דור | חרבות שניו ומאכלות מתלעתיו
 לאכל עינים מארץ ואביונים מאדם: לעלוקה | 12
 שתי בנות הב והב שלוש הנח לא תשבענה ארבע לא
 אמרו חז: שאל ועצר רחם ארץ לא-שבעה מים ואש
 לא-אמרה חז: עין ותלעג לאב ותבו ליקחת-אם יקרוה
 ערבי-נחל ויאכלוה בני-נשר: שלשה המה נפלאי
 ממני וארבע לא ידעתיים: דרך הנשר | בשמים דרך
 נחש על-צור דרך-אניה בלב-ים ודרך נבר בעלמדה:
 בן | דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה ואמרה לא
 פעלתי און: תחת שלוש רגוה ארץ ותחת ארבע
 לא-תוכל שאת: תחת עבד פי ומלוד ונבל פי ישבע
 לחם: תחת שנואה פי תבעל ושפחה כיתירש גברתה:
 ארבעה הם קטני-ארץ והמה חכמים מחכמים: 24

הנמלים

v. 9. פחז באחז v. 10. אדנו קד v. 14. טול באחז

v. 15. 16. פחז באחז v. 18. וארבעה קי v. 21. טול באחז

קאפיטעל ל

- 1 ווערטער אויסגעשפראכען פון אגור, יקה'ס זוהן ; וואָס דיעזער מאַן
- 2 האָט געערט צו איתאל, צו איתאל און צו אכל. בין איך אונטערענר
- 3 דער אַלס אנדערע, האָב איך קיין מענשען פערשטאַנד נישט. האָב איך
- 4 קיין וויסענשאַפט געלערנט, קען איך נישט פערשטעהן די ערקלעהרונגען
- פון הייליגע. ווער איז אויפ'ן הימעל אַרויף און צוריק אַראָב ? ווער
- 5 האָט אָנגענומען אַ הויפּען ווינד ? ווער האָט איינגעבונדען וואסער אין אַ
- קלייד ? ווער האָט צונויפגעשטעלט די וועלט־עקען ? ווי איז זיין נאָמען ?
- 6 ווייסטו ווי מען רופט זיין זוהן ? יעדעס וואָרט גאָטעס איז געלייטערט,
- 7 ער איז אַ פּאַנציר צו די וואָס שטיצען זיך אויף איהם. לעג נישט צו צו
- זינע רייד, פיעלייכט וועסטו אן אירטהום מאַכען און ער וועט דיך
- 8 שטראַפען. צוויי זאַכען, וועלכע איך האָב דיר געבעטען, זאָלסטו נישט
- פערמיידען פון מיר, אידער איך וועל שטאַרבען : פאַלשקייט און ליגען
- ערווייטער פון מיר, ארמוטה אָדער רייכטהום גיב מיר נישט — ערנעהר
- 9 מיר מעגליך מיט ברויט : ווען איך וועל צירזאַט זיין, קען איך פערלייך
- קענען און זאָגען : „ווער איז גאָט !“ וועל איך זעהר ארים זיין, קען איך
- 10 נאָך גנב'ענען, האַלטענדיג זיך ביי גאָט'ס נאָמען. בערעד נישט אַ קנעכט
- פאַר זיין הערן, ווארום ער וועט דיך שילטען פאַר דיין אונרעכט.
- 11 דער דור וואָס שילט זיין פאטער וועט אויך זיין מוטער נישט בענשען.
- 12 דער דור וואָס האַלט זיך פאַר אַ ריינעם איז נאָך פון זיין שמוץ נישט
- אַבגעוואַשען.
- 13 דער דור וואָס האָט אַ פּרעכען סוק און הויבט אויף מיט שטאַלץ זיינע
- ברעמען.
- 14 יענער דור האָט צייהנער ווי שווערדען און באַק־צייהנער ווי מעסערס,
- אום אויסצוראָטעהן די דעמיטהיגע פּונ'ס לאַנד און די אַרימע פון דער
- געזעלשאַפט ;
- 15 דער בלוטזויגנדר [דור] האָט צוויי טעכטער : גיעב און גיעב,
- דריי וואָס ווערען נימאַלס זאַט און פיער וואָס זאָגען נישט : „עס איז
- גענוג“ :
- 16 העל און פרויענ־געבורט זיינען ווי ערד וואָס ווערט נישט זאַט מיט וואַסער ;
- פיער זאָגט נימאַלס „גענוג“.
- 17 אַ אויג, וועלכע לאַכט פון פאטער און פּעראַכטעט דער מוטערס געהאַרבי
- זאַמקייט, זאָלען איהר אויסשטעכען די ראַבען פון טהאַל און יונגע ארלע־
- זאָלען איהר אויספיקען.
- 18 דריי זאַכען זיינען מיר אונבעוואוסט און די פיערטע קען איך זיך נישט
- ערקלעהרען :
- 19 דעם אדלער'ס וועג אינ'ם הימעל־הויף, דעם שלאַנג'ס וועג איבער'ן
- פעלז, דער וועג פון אַ שיף אין מיטען ים און דעם מענשען'ס וועג אויף
- דער וועלט.
- 20 מאַכעס מאָל איז עס ווי דער וועג פון אַן אויסגעלאַסענער פרוי : עסט
- אַב, ווישט אָב דעם מויל און זאָגט „איך האָב קיין אונרעכט בע־
- גאַנגען“.
- 21 פאַר דריי זאַכען ציטערט די ערד, און די פיערטע קען זי נישט ער־
- טראַגען :
- 22 אַז אַ סנעכט ווערט אַ קעניג, אַז אַן אונמענש איז זאַט מיט ברויט.
- 23 אַז דער מאַן לעבט מיט אַ פּערהאַסטע פרוי און אַז אַ דיענסט פּערנעהמט
- דעם אָרט פון איהר ווירטהיין.
- 24 פיער זיינען די קלענסטע אויף דער וועלט און צו דער זעלכער צייט די
- וואונדער־קלונע :

26 הַנְּמָלִים עִם לֹא-עֵץ וַיְכִינוּ בַקּוֹץ לַחֲמָם: שְׁפָנִים עִם לֹא-
 27 עֲצוּם וַיִּשְׁימוּ בַסֶּלַע בֵּיתָם: מֶלֶךְ אֵין לְאַרְבֶּה וַיֵּצֵא חֲצִץ
 28 כָּלוּ: שְׁמֵמִית בְּיָדִים תִּתְפֹּשׂ וְהוּא בְהִיבֹלִי מֶלֶךְ:
 29 שְׁלֹשָׁה דָמָה מִיִּטְבִּי אֶעֱד וְאַרְבָּעָה מִטְבִּי לָכֶת: לִישׁ
 31 גְבוּר בְּבִדְמָה וְלֹא-יָשׁוּב מִפְּנֵי-כָל: וְדָוִד מִתְנַגֵּם אֶת-תִּישׁ
 32 וּמֶלֶךְ אֶלְקוּם עִמוּ: אִם-נִבְלַת בְּהַתְנַשֵּׂא וְאִם-זֹמֹת יָד
 33 לָפָה: כִּי מִיָּן חֲלָב יֵוצֵא חֲמָאָה וּמִיָּן-אֶף יֵוצֵא דָם וּמִיָּן
 אֲפִים יֵוצֵא רִיב:

לא CAP. XXXI.

לא

2 א דִּבְרֵי לְמוֹאֵל מֶלֶךְ מִשָּׂא אֲשֶׁר-יִסְרְתוּ אָמוּ: מַה-דִּבְרֵי
 3 וּמַה-בְּרִי-בְטָנִי וְמַה בְּרִי-נְדָרֵי: אֶל-תִּתֵּן לְנָשִׁים חֵילָה
 4 וְדַרְכֵיהֶן לְמַחֲוֹת מַלְכִּין: אֵל לְמַלְכִּים וְלְמוֹאֵל אֵל לְמַלְכִּים
 5 שְׁתִּינֵּן וּלְדַוְוִנִים אִו שִׁכְר: פְּדִישְׁתָּהּ וַיִּשְׁבַּח מִחֲקֶק
 6 וַיִּשְׁנֶה דִין כָּל-בְּנֵי-עֲנִי: תִּגְו־שִׁכְר לְאוֹבֵד וַיִּין לְמַרִי נֶפֶשׁ:
 7 יִשְׁתֶּה וַיִּשְׁבַּח רִישׁוֹ וַעֲמָלוֹ לֹא יִזְכָּר-עוֹד: פִּתְחֵי-פִיךָ
 8 לְאֵלִים אֶל-דִּין כָּל-בְּנֵי חַלּוֹף: פִּתְחֵי-פִיךָ שְׁפֹט־צַדִּיק וְדִין
 9 עֲנִי וְאֶבְיוֹן: אֲשֶׁת-חַיִל מִי יִמְצֵא וְרַחֵק מִפְּנִינִים
 11 מִכְרָה: בְּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וְשָׁלָל לֹא יִחַסֵּר: וּגְמַלְתֶּהוּ
 12 טוֹב וְלֹא-יִרְע כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ: דְּרֹשָׁה צָמֵר וּפְשִׁטִים וְתַעֲשׂ
 13 בַתְּפֹץ כַּפִּיהָ: הִיִּתָּה כְּאֵינִיּוֹת סוֹחֵר כְּמִרְחֶק תִּבְיֵא לַחֲמָה:
 14 וַתִּקָּם וּבְעוֹד לִילָה וַתִּתֵּן מִרְחַף לְבֵיתָהּ וְחֶק לְנִעֲרֹתֶיהָ:
 16 וּמִמָּה שָׂדֶה וַתִּקְחֶהוּ מִפְּרֵי כַפִּיהָ נִטְעַ כְּרָם:
 17 חֲנֻכָּה בְעוֹז מִתְנַיָּה וַתֵּאמֵץ וְרוֹעַלְתֶּיהָ: טַעֲמָה בִּירֵטוֹב סִחְרָה
 18 לֹא-יִכְבֶּה בְּלִיל נִרְהָ: יָדֶיהָ שִׁלְחָה בְּפִישׁוֹר וְכַפִּיהָ
 19 כַּתְּמִכוֹ פֶלֶךְ: בְּפִהּ פִּרְשָׁה לְעֵנִי וַיָּדִיהָ שִׁלְחָה לְאֶבְיוֹן:
 21 לֹא-תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלַג כִּי כָל-בֵּיתָהּ לִבְשׁ שָׁנִים:
 22 מִרְבָּדִים עֲשֶׂתְהָ-יִלָּה שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה: נוֹדַע בְּשַׁעֲרֵים
 23 בַעֲלָה

- 25 די מילכען זיינען א שוואכעס פאלק און נאך אם זומער גרייטען זיי אן
 26 זייער ווינטער-ברויט, די בערג-מיין זיינען א קליינצאהליגעס פאלק
 27 און מאכען זייערע הייזער אימער אין פעלז, די היישעריגען האָבען
 28 קיין קעניג ניט און געהען ארויס אין אבטהיילונגען,, די שפין
 קריכט אויף די הענד און קומט אריין אין קעניגליכע פאלאסטען.
 29 דריי האָבען א שעהנעם טריט און א פיערטער א שעהנעם גאנג :
 30 דער לייב, דער מעכטיגסטער אונטער טהיערען, ער געהט פאר קיינעם
 31 ניט צוריק, דער לענדען-פערנארטעלער אדער באַק און דער קעניג
 32 וואָס אנערקענט ניט קיין ווידערשטאַנד. ביזטו צו שאַנדע געוואָרען
 איז דאָס איבער דיין שטאַלץ. ביזטו אָבער פאָרויכטיג לעג א האַנד
 33 אויפ'ן מויל, ווארום פון פרעסען מילך ווערט פוטער און פון קוועטשען
 דעם גאָז געהט אַרויס בלוט, פערדריקטע ליפען ברענגען אַרויס קריעג.

קאָפיטעל לאַ

- 1 ווערטער פון קעניג למואל, א רעדע מיט וועלכע זיין מוטער האָט איהם
 2 בעלעהרט. וואָס מיין זוהן, וואָס מיין לייבליכעס קינד און וואָס מיין
 3 ווינשענסווערטעהר זוהן (דארף וויסען :) פערשווענד ניט דייע
 4 קרעפטען אויף פרויען, אזא אויפפיהרונג צוברעכט קעניגע. ניט פאר
 קעניגע, למואל, ניט פאר קעניגע איז וויין טרינקען, ניט פאר אדעליגע
 5 פאָסען שטאַרקע געטרענקע — ווייל ער וועט זיך אנטרינקען און
 פערגעסען דאָס בעשטימטע פון געזעץ, אָדער פערדרעהען דעם אורטהייל
 6 פון אַלע אַרימע קינדער. ניט געטרענקע צו אן אונגליקליכען און וויין
 7 צו א פערביטערטען, זאָל ער טרינקען און פערגעסען זיין ארמוט און
 8 ניט פיהלען זיינע ליידען. עפען דיין מויל פאר א שפראכלאָזען, פאר
 9 דאָס רעכט פון אן עלענדען דורכגעהער. עפען דיין מויל און ריכטע
 געדעכטיגקייט און נעהם זיך אָן פאר ניעדערשלאַגענע און אַרימע.
 10 ווער קען געפינען א טוגענדהאַפטע פרוי ? איהר פרויז איז פיעל טהייע-
 11 רער פון פערל. עס פערטרויט אויף איהר איהר מאַן'ס האַרץ, עס
 פעהלט איהם קיין פערמעגען ניט.
 12 זי ברענגט איהם גוטעס איהר גאַנצעם לעבען, ניעמאַלס שלעכטס.
 13 געפינט זי וואָל אָדער פלאַקס, אַרבייט זי פלייסיג מיט איהרע הענד.
 14 זי איז א קויפמאַנישע שיף — פון ווייטען ברענגט זי איהר ברויט.
 15 זי שטעהט אויף ווען עס איז נאָך נאַכט און בעזאַרגט שפייז פאר איהר
 הויז און די בעשטימטע אַרבייט — פאר איהר דיענערשאַפט.
 16 זי בעטראַכט א פעלד און קויפט עס אָב, פון די פרוכט פון איהרע הענד
 פלאַנצט זי א וויינגארטען.
 17 שטאַרק גארטעלט זי ארום איהרע לענדען אום איהרע ארעמס זאָלען
 קרעפטיג זיין.
 18 דערפיהלט זי אז איהר געשעפט געהט גוט, ווערט שוין איהר ליכט
 ניט אויסגעלאָשען זאָגאר ביי נאַכט.
 19 איין האַנד ציהט זי אויס צום שפינראד און מיט דער צווייטער האַלט
 זי די שפינדעל.
 20 איין האַנד שפרייט זי אויס צום אונטערדריקטען און די צווייטע ציהט
 זי אויס צום אָרעמען.
 21 זי שרעקט זיך ניט אין הויז צוליבע די שנעע-קעלט, ווייל איהר גאַנצעס
 הויז איז מיט קאַמזין וואָל בעקליידעט.
 22 זי זעלבסט האָט בעטגעוואַנד אָנגעגרייט, און קליידונג פון לינען און
 פורפור.
 28 בעוואוסט איז איהר מאַן אין געריכטס-טהויער, ווען ער זיצט מיט די
 עלטסטע פון לאַנד.

24 בַּעֲלָהּ בְּשִׁבְתָּהּ עִסְוֹקֵי־אֲרָץ: סָדִין עָשְׂתָהּ וְתַמְכֵּר וְחָגוּר
 נָתַתָּה לְבִנְיָנֵי: עֲזֹז־יָדָהָר לְבוֹשָׁהּ וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן: כה
 26 פִּיהָ פֶּתַחַהּ בְּחִכְמָהּ וְתוֹרַת־חֵסֶד עַל־לְשׁוֹנָהּ: צוֹפִיָּה
 27 הַיְלִכּוֹת בֵּיתָהּ וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל: קָמוּ בָנֶיהָ
 28 וַיֵּאֲשְׁרוּהָ בַּעֲלָהּ וַיְהַלְלֶהּ: רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל וְאַתְּ עָלִית
 29 עַל־כָּלֵנָה: שָׂקֶר דָּחַן וְהַבֵּל הִגִּיף אִשָּׁה יִרְאַת־יְהוָה הִיא ל
 תִּתְהַלֵּל: הִנְוִיָּה מִפְּרֵי יָדֶיהָ וַיְהַלְלוּהָ בְּשָׁעָרִים מְעֹשֶׂיהָ: 31

v. 27. הליכות ק"ו

ח ז ק

סכום פסוקים של ספר משלי. תשע מאות וחמשה עשר. ותשר
 דבורה סימן. וחציו לפני שבר נאון. וסדריו שמונה. אן תלך
 לבטח דרכך סימן:

- 24 מאכט זי א ליילאך, פערקויפט זי איהם, מאכט זי א גארטעל גיט זי איהם צו א קויפמאן.
- 25 שטאלץ און פראכט בעקליידען איהר, פרעהליך ערווארטעט זי די צור קונפט.
- 26 זי עפענט איהר מויל מיט קלוגע רייד, טוגענד־לעהרע איז אויף איהר צינג.
- 27 זי פאכט אויף אויף דער פיהרונג פון איהר הויז, פוילקייט קען איהר ברויט ניט פערצעהרען.
- 28 וואקסען אויף איהרע קינדער ריהמען זיי איהר, אימער לויבט זי איהר מאן :
- 29 „פיעל טעכטער האָבען מעכטיגעס געטהאָן, אָבער דו שטיינסט זיי אַלעמען איבער!“
- 30 פאלש איז א שעהנעם אויסזעהען, נאָריש איז אויסערליכע שעהנהייט — א נאָטס־פארטיגע פרוי נאָר זי איז לויבענסווערט.
- 31 גיט איהר פון די פרוכט פון איהרע הענד, זאָל מען אין שטאָדט־טהויער ריהמען איהרע גוטע אַרבייט.

ח ז ק.

אלע פסקים פון ספר משלי זיינען ניין הונדערט און פופצעהן אין איין און דרייסיג קאפיטלאך. ח. ש. נ.

א י ו ב

LIBER JOBI.

CAPUT I. *

א איש הנה בארץ עוץ איוב שמו והנה האיש הוא תם
2 וישר וירא אלהים וסר מרע: ויגלו לו שבעה בנים
3 ושלוש בנות: ויהי מקנהו שבעת אלפי צאן ושלושת
אלפי גמלים וחמש מאות צמר-בקר וחמש מאות
אתונות ועבדה רבה מאד ויהי האיש ההוא נחול מכל-
4 בני-קדם: והלכו בניו ועשו משתה בית איש יומיו
ושלחו וקראו לשלושת אחיחיהם לאכל ולשתות עמם:
ה ויהי כי הקיפו ימי המשתה וישלח איוב ויקדשם והשפים
בבקר והעלה עלות מספר כלם כי אמר איוב אולי
הטאו בני וברכו אלהים בלבבם פנה יעשה איוב כל-
6 הימים: ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על-יהוה
7 ויבוא גם-השטן בתוכם: ויאמר יהוה אל-השטן מאין
תבא ויען השטן את-יהוה ויאמר משוט בארץ ומדתה-הקדו
8 בה: ויאמר יהוה אל-השטן השמת לבך על-עבדי איוב
כי אין פלמו בארץ איש תם וישר וירא אלהים וסר
9 מרע: ויען השטן את-יהוה ויאמר החנם ירא איוב
אלהים: הלא את שבת בעדו ובעד-ביתו ובעד כל-
אשר-לו מסביב מעשה ידיו ברכת ומקנהו פרץ בארץ:
11 ואולם שלח-נא ידך ונגע בכל-אשר-לו אם-לא על-פניך
12 וברכה: ויאמר יהוה אל-השטן הנה כל-אשר-לו בידך

א י ו ב

קאפיטעל א

- 1 א מאן איז געווען אין לאנד עוי, איוב האָט ער געהייסען. און דער מאן איז געווען פּאַלקאַמען און עהרליך, פּורכט געהאַט פאַר גאָט און אויסגע- מיערען שלעכטס.
- 2 און צו איהם זיינען געבוירען געוואָרען זיעבען זיהן און דריי מעכטער.
- 3 און זיין פיה איז בעשטאַנען פון זיעבען טויענד שאָף, און דריי טויענד קעמלען זיין פינף הונדערט פּאַאר אַקסען, און פינף הונדערט עזעלינען און פיעל דיענער ; און דער דאָזיגער מאן איז געווען גרעסער פון אלע איינוואָהנער פון מזרח־לאַנד.
- 4 און זיינע זיהן פלעגען געהען און מאַכען אַ מאָהלצייט אין הויז, יעדערער אין זיין געבורטס־טאָג און זיי פלעגען שיקען און רופען זייערע דריי שוועסטער צו עסען און טרינקען מיט זיי.
- 5 און ווען דער מאָהלצייט איז פאַרגעקומען פלעגט איוב שיקען און זיי הויז לינגען דערמיט וואָס ער איז אויפגעשטאַנען גאַנץ פריה און געבראַכט בראַנד־אַפּפער לויט די צאָהל פון אלע, ווייל איוב האָט געזאָגט : "טאָג מער האָבען מיינע קינדער געזינדיגט און געלעסטערט גאָט אין זייערע הערצער". אָט אזוי האָט איוב געטהאָן אלע צייטען.
- 6 און עס איז געווען דער טאָג, זיינען געקומען די קינדער פון גאָט זיך צו שטעלען פאַר גאָט ; און דער שטן איז אויך געקומען צווישען זיי.
- 7 און גאָט האָט געזאָגט צום שטן : "פון וואָנען קומסטו ? און דער שטן האָט געענטפערט גאָט און געזאָגט, : "פון דעם שוועבען אויף דער ערד און פון וואַנדערען דורך איהר".
- 8 און גאָט האָט געזאָגט צום שטן : "האָסטו אַ טראַכט געטהאָן אין דיין הארצען איבער מיין קנעכט איוב, אַז עס איז ניטאָ נאָך איינער ווי ער אויף דער ערד, אזוי פּאַלקאַמען און עהרליך און גאָטספּאַרכטיג, און מיירט אויס שלעכטס ?"
- 9 און דער שטן האָט געענטפערט און געזאָגט : "אומזיסט עפעס האָט איוב פּורכט פאַר גאָט ?
- 10 בעשיצטו ניט איהם מיט זיין הויזגעזינד און אַלצדינג אַרום איהם ? די אַרבייט פון זיינע הענדר האָסטו געבענשט און זיין פיה איז צושפּרייט איבער'ן לאַנד.
- 11 שטרעק נאר אויס דיין האַנד, בעריהר איהם מיט אַלצדינג וואָס ער האָט, וועסטו באַלד זעהען אויב ער וועט דיך ניט לעסטערען אין געזיכט אַריין !" און גאָט האָט געזאָגט צום שטן : "זעה נאָר, אַלצדינג וואָס ער האָט איז
- 12

- רק אליו אלהי שלח ידך ויצא השטן מעם פני יהוה:
 ויהי היום ובניו ובנותיו אכלים ושתיים יין בבית אחיהם
 13 הבכור: ומלאך בא אל-איוב ויאמר הבקר הני הרשות
 14 והאתנות רעות עלי-ידיהם: ותפל שבא ותקחם ואר-
 15 הנערים הבו לפי-הרב ואמלטה רקדאני לבדי להניד
 16 לך: עוד וזה מדבר וזה בא ויאמר אש אלהים נפלה
 מן השמים ותבער בעצאן ובנערים ותאכלם ואמלטה
 רקדאני לבדי להניד לך: עוד וזה מדבר וזה בא
 17 ויאמר פשדים שמו ושלשה ראשים ונפשטו על-הגמלים
 ויקחום ואת-הנערים הבו לפי-הרב ואמלטה רקדאני
 לבדי להניד לך: עוד וזה מדבר וזה בא ויאמר בניך
 18 ובנותיך אכלים ושתיים יין בבית אחיהם הבכור: והנה
 19 רוח גדולה באה ו מעבר המדבר וינע בארבע פנות
 הבית ויפל על-הנערים וימותו ואמלטה רקדאני לבדי
 להניד לך: ויקם איוב ויקרע את-מעלו ויגז את-ראשו
 20 ויפל ארצה וישתחו: ויאמר ערם יאתי מבטן אמי וערם
 21 אשוב שמה יהוה נתן ויהוה לקח יהי שם יהוה מברך:
 22 בכל-זאת לא-הטא איוב ולא-יתן תפלה לאלהים:

CAP. II. ב

- ויהי היום ויבאו בני האלהים להתנצב על-יהוה ויבוא
 1 גם-השטן בתכם להתנצב על-יהוה: ויאמר יהוה אל-
 השטן אי מזה תבא ויען השטן את-יהוה ויאמר משט
 בארץ ומדהחלף בה: ויאמר יהוה אל-השטן השמת
 2 לבך על-עבדי איוב כי אין כמדוי בארץ איש תם וישר
 ירא אלהים וסר מדעי ועדני מחניק בתמתי ותסיתני בו
 לבלעו הנם: ויען השטן את-יהוה ויאמר עור בעד-עור
 3 וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו: אולם שלחנא ידך ה

- אין דיינע הענר, נאָר צו איהם אַליין זאָלסטו ניט אויסשטרעקען דיין האַנד"; און דער שטן איז אוועק פון גאָט.
- 13 און עס איז געקומען דער טאָג און זיינע זיהן און טעכטער האָבען גע- געסען און געטרונקען וויין אין הויז פון זייער עלטסטען ברודער.
- 14 און עס איז אָנגעקומען אַ געזאָנדטער צו איוב'ן און איהם אָנגעזאָגט : „די אַקסען האָבען געאַקערט און די עזעלינען האָבען זיך געפּיטערט געבען זיי."
- 15 און שבאָרויבער זיינען אָנגעפּאַלען און זיי צוגענומען ; און די יונגען האָבען זיי דערשלאָגען מיט דעם שווערד, און בלויז איך אַליין בין אַנט- לאָפּען דיר דאָס אָנצוזאָגען."
- 16 אזוי ווי דער שטעהט נאָך און רעדט, קומט שוין אַן אַנדערער און זאָגט : „אַ פּייער פון גאָט איז אַראָפּגעפּאַלען פון הימעל און אָנגעצונדען די שאַף און יונגען און זיי פּערברענט, און בלויז איך אַליין בין ענטלאָפּען דיר דאָס אָנצוזאָגען."
- 17 אזוי ווי דער שטעהט נאָך און רעדט, קומט שוין אַן אַנדערער און זאָגט : „כשרים האָבען זיך צוטהיילט אין דריי באַטאָליאָגען און בעפּאַלען די קעמלען און זיי צוגענומען ; און די יונגען האָבען זיי דערשלאָגען מיט דעם שווערד, און בלויז איך אַליין בין ענטלאָפּען דיר דאָס אָנצוזאָגען."
- 18 אזוי ווי דער שטעהט נאָך און רעדט קומט שוין אַן אַנדערער און זאָגט : דינע זיהן און טעכטער האָבען געגעסען און געטרונקען וויין אין הויז פון זייער עלטערען ברודער.
- 19 און פּלוצלונג איז אָנגעקומען אַ גרויסער שטורעם פון יענער זייט וויסעט און געטראָפּען אַלע פּיער ווינקלען פון הויז און עס איז אַרויפּגעפּאַלען אויף די יונגען און זיי געטוידטעט ; און בלויז איך אַליין בין איבערגע- בליעבען דיר דאָס אָנצוזאָגען."
- 20 און איוב האָט זיך אויפּגעהויבען און צוריסען זיין מאַנטעל, און זיך אויס- געריסען די האַר פון קאָפּ, און געפּאַלען צו דער ערד און זיך געבוקט.
- 21 און ער האָט געזאָגט : „נאַקעט בין איך אַרויס פון מיין מוטערס בויד, און נאַקעט וועל איך אַהין צוריק קעהרען ; גאָט האָט געגעבען און גאָט האָט צוגענומען, געבענשט זאָל זיין גאָט'ס נאָמען."
- 22 דאָך האָט איוב אַלץ ניט געזינדיגט און ניט געמאַכט גאָט קיין פּאַרוואָרף.

קאפיטעל ב

- 1 און עס איז געווען דער טאָג, און עס זיינען געקומען די קינדער פון גאָט זיך צו שטעלען פאַר גאָט.
- 2 האָט גאָט געזאָגט צום שטן : „פון וואָנען קומסטו ?" אין דער שטן האָט געענטפּערט און האָט געזאָגט : „פון דעם שוועבען אויף דער ערד און פון וואַנדערען דורך איהר."
- 3 און גאָט האָט געזאָגט צום שטן : „האָסטו אַ טראַכט געהאַן אין דיין האַרצען איבער מיין קנעכט איוב, אַז עס איז ניטאָ נאָך איינער ווי ער אויף דער ערד, אזוי פּאַלקאָמען און עהרליך און גאַטספּאַרכטיג און מיידט אויס שלעכטס ? נאָך האַלט ער זיך ביי זיין פּאַלקאָמענהייט און דו האָסט מיר נאָר אָנגערעדט איהם אומזיסט צו פּערדארבען !" !
- 4 און דער שטן האָט געענטפּערט גאָט און געזאָגט : „הויט פאַר הויט, און אַלצדינג וועט אַ מענש אוועקגעבען פאַר זיין לייב.
- 5 שטרעק נאָר אויס די האַנד דיינע און בעריהר זיין ביין און זיין פּלייש, (וועסטו דאַמאָלס זעהען) אויב ער וועט דיך ניט לעסטערען אין געזיכט אַריין !

ונע אל-עצמו ואל-בשרו אמלא אל-פניו יברכה:
 6 ויאמר יהוה אליהשטן הני בנהך אך את-נפשו שמר:
 7 ביצא השטן מאת פני יהוה ויך את-איוב בשחין רע מבפח
 8 רגלו עד קדקדו: ויקחלו חרש להתגדר בו והוא ישב
 9 בתוך-האפר: ותאמר לו אשתו ערה מחניק בתמתך
 י בךך אלהים ומת: ויאמר אליה כדבר אחת הנבלות
 תדברי גם את-הטוב נקבל מאת האלהים ואת-הרע לא
 11 נקבל בכל-נאת לא-חטא איוב בשפתיו: וישמעו
 שלשת רעי איוב את כל-הרעה הזאת הפאה עליו
 ויבאו איש ממקומו אליפו הטימני ובלתד השוחי וצופר
 12 הנעמתי וייעדו יחדו לבוא לגורלו ולנחמו: וישאו את-
 עיניהם מרחוק ולא הפירוהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו
 13 איש מעלו ויורקו עפר על-ראשיהם השמימה: וישבו
 אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואחדבר אליו
 דבר כי ראו כי-גתל הכאב מאד:

CAP. III. ג

ג א אחר-יכן פתח איוב את-פיו ויקלל את-יומו: ויען
 3 איוב ויאמר: יאבד יום אנגד בו והלילה אמר תרה גבר:
 4 היום ההוא יהי-חשך אלי-דרשתי אלוה ממעל ואל-
 ה תופע עליו נהרה: ינאלהו חשך וצלמות תשכך-עליו
 6 עננה יבעתהו כמרירי יום: הלילה ההוא יקהתי אפל
 7 אלי-יחד בימי שנה במספר ירחים אל-יבא: הנה הלילה
 8 ההוא יהי גלמוד אל-תבוא רננה בו: יקבתו אררי-יום
 9 העתידים ערר ליתן: יחשכו כוכבי יקר-לאור ואין
 י ואל-יראה בעפעפי-שחר: כי לא סגר דלתי במני נסתר
 11 למל מעיני: למה לא מרחם אמות מבטן יצאתי ואנוע:
 12 מידע קדמוני ברבים ומה-שנים כי אגק: כי-צתה
 13

שכבתי

- 6 און גאָט האָט געזאָגט צום שטן : „האַסט איהם אין דיינע הענד, אָבער
7 היט נאָך זיין לעבען.“ און דער שטן איז אַוועק פון גאָט און אָנגעשוּקט
אויף איוב' אַ בייזען אויסשלאַג פון דער זוויל פון זיין פּוס כּיז צום שפּיץ
8 פון זיין קאַפּ. און ער האָט גענומען אַ שערבעל זיך צו קראַצען דערמיט
9 און איז געזעסען אין אַש. און זיין ווייב האָט צו איהם געזאָגט : „נאָך
10 האַלטסטו דיך אין דייַן פרומקייט ? לעסטער גאָט און שטאַרב !“ האָט ער
צו איהר געזאָגט : „דו רעדסט ווי איינע פון די ניעדערטרעכטיגע ; דאָס
גוטע זאָלען מיר יא אָננעהמען פון גאָט און דאָס שלעכטע זאָלען מיר ניט
אָננעהמען ?“ און אזוי האָט איוב אַלץ ניט געזינדיגט מיט זיינע ליפען.
11 און איוב'ס דריי פּריינד האָבען געהערט איבער דעם אונגליק וואָס איז
אויף איהם געקומען, און יעדער איז געקומען פון זיין פּלאַטץ, אַליפּז דער
תימני און בלדד דער שוּחי און צופּר דער נעמתי ; און זיי האָבען זיך
אינאיינעם בעראַטהען ווי אזוי צו קומען איהם בערויערען און טרויסטען.
12 און ווען זיי האָבען פון ווייטען אויפגעהויבען זייערע אויגען, האָבען זיי
איהם ניט דערקענט, האָבען זיי אויפגעהויבען זייערע שטימען און גע-
וויינט און יעדער האָט אויף זיך צוריסען זיין מאַנטעל און זיך געוואָרפען
אַש אויף די קעפּ קעגען הימעל.
13 און זיי האָבען זיך אַוועקגעזעצט מיט איהם אויף דער ערד, זיעבען טעג
און זיעבען נעכט, און קיינער האָט צו איהם ניט גערעדט קיין וואָרט, זע-
הענדיג זיין גרויסען וועהטאָג.

קאַפיטעל ג

- 1 דערנאָך האָט איוב געעפענט זיין מויל און געשאַלטען זיין געבורטסמאָג.
2 און איוב האָט אויסגערופען און געזאָגט :
3 „פּערלאָרען האָט געזאָלט געהן דער טאָג אין וועלכען איך בין געבאָרען
געוואָרען, און די נאַכט וואָס האָט אָנגעזאָגט : מיט אַ אינגעל טראָגט זי.
4 פינסטער האָט בעדאַרפט זיין יענער טאָג, גאָט פון אויבען האָט ניט
בעדאַרפט פּרעגען נאָך איהם און ליכט האָט אויף איהם קיינמאָל ניט בע-
דאַרפט שיינען.
5 פּערפּלעקען האָט איהם בעדאַרפט די פינסטערניס, דער שאַטען פון טוידט
האָט געזאָלט רוהען אויף איהם, אַ פינסטערער וואָלקען האָט איהם בע-
דאַרפט בערעקען, ווי די שוואַרצקייט פון טאָג.
6 אַ פינסטערניס האָט בעדאַרפט קומען אויף יענער נאַכט, זי זאָל ניט
אַריינגערעכענט ווערען אין די טעג פון יאָהר, אין דער צאָהל פון מאָנאַט
טען זאָל זי ניט קומען.
7 אַן איינוואַמע האָט בעדאַרפט זיין יענע נאַכט, קיין געזאַנג זאָל זיך אין
איהר ניט הערען.
8 פּערפּלויכען זאָלען זיי די פּערביטערער פון טאָג, יענע, וואָס זיינען פּאַר-
טיג אָנצוהויבען דאָס קלאַג־ליעד.
9 פּערפינסטערט האָט געזאָלט ווערען זיין אָבענדר־שטערען ; האַפּען האָט
ער בעדאַרפט אויף ליכט, וואָס ער זאָל קיינמאָל ניט זעהען אויף די ברע-
מען פון מאָרגען־שטערען.
10 דאָס איז דערפאַר, ווייל ער האָט ניט פּערשלאָסען די טראַכט פון מיין
(מוטער'ס) בויד און מיר ניט פּערשפּאַרט אזוי פּיעל צרות.
11 פּאַרוואָס בין איך ניט געשטאַרבּען אין מוטער־לייב ? פּאַרוואָס בין איך
ניט אויסגעזאַנגען ווען איך בין אַרויס פון מיין מוטער'ס בויד ?
12 פּאַרוואָס זיינען די קניען געווען בערייט מיך אויפּצוהעמען און צו וואָס
האָב איך נאָך געזויגען די בריסט ?
13 יעצט וואָלט איך שווי געלעגען און גערוהט, געשלאָפען און מיר וואָלט
גרינג געווען.

14 שִׁבְבַתִּי וְאֶשְׁקוּט יִשְׁנֵתִי אִוּ יָנַח לִי: עַם־מַלְכִים וַיַּעֲצֵי
 אַרְצָן הַבְּנִיּוֹת חֲרֻבוֹת לָמוֹ: אִוּ עַם־שָׁרִים זָהָב לָהֶם טו
 16 הַמַּמְלָאִים בְּתֵיתָם כֶּסֶף: אִוּ כְּנָפֵל טָמוֹן לֹא אֶדְוֶה כְּעַלְלִים
 17 לֹא־רָאוּ אֹר: שָׁם רָשָׁעִים חָדְלוּ רָגוּ וְשָׁם יָנַחוּ יַגִּיעֵי
 18 כַח: יַחַד אִסִּירִים שְׁאֲנֵנוּ לֹא שָׁמְנוּ קוֹל נִגְשׁ: קָטָן
 19 וְגִדּוֹל שָׁם הוּא וְעָבַד חֲפָשִׁי מֵאֲדָנָיו: לָמָּה יִתֵּן לְעַמָּל כ
 21 אֹר וְחַיִּים לְמָרִי נֶפֶשׁ: הַמַּחֲכִים לַפְּוֹת וַאֲיֵנֵנוּ נִחַפְּרָהוּ
 22 מִמַּטְמוֹנִים: הַשְּׂמֵחִים אֶל־גִּיל יִשְׁוּוּ כִּי יִמְצְאוּ־קִבְרָה:
 23 לְגִבְרָה אֲשֶׁר־דָּרְכוּ נִסְתָּרָה וַיִּסְדּוּ אֱלֹהֵי בְּעָדוֹ: כִּי־לִפְנֵי
 24 לְחַמִּי אֲנִי־חֵתִי תִבֵּא וַיִּתְּכוּ כַּמִּים שְׁאֲנֵתִי: כִּי פָחַד פָּחַדְתִּי כה
 26 וַיֵּאֲחִיזֵנִי וְאֲשֶׁר יָנַחְתִּי יָבֵא לִי: לֹא שְׁלוֹתִי וְלֹא־שְׁקֻמֹּתִי
 וְלֹא־נַחְתִּי וַיָּבֵא רָגוּ:

ד

CAP. IV. 7

2 וַיַּעַן אֱלִיפָז הַתִּימָנִי וַיֹּאמֶר: הַנִּסָּה דָּבָר אֱלֹהֵי תִלְאָה א
 3 וַעֲזַר כְּמַלְיָן מִי יוֹכֵל: הִנֵּה יִפְרֹת רַבִּים וַיְוִדִים רַפּוֹת
 4 תַּחֲזוּק: בּוֹשֵׁל וְקִימוֹן מַלְיָה וּבִרְכִים כְּרַעוֹת תֹּאמְרוּ: כִּי
 6 עָתָה תִּבְּוֹא אֱלֹהֵי וַתִּלְאָ תִּנְגַע עֲדוּךָ וַתִּפְהַל: הֲלֹא יִרְאֶתְךָ
 7 כַּסְלֵתְךָ תִּקְוֹתְךָ וְתִם דְּרָכֶיךָ: וְכִרְיָא מִי הוּא נִקְוֵי אֶבֶר
 8 וְאִיפֹה יִשְׂרָיִם נִכְחָדוּ: כֹּאֲשֶׁר רָאִיתִי חֲרָשֵׁי אֹן וְחֲרָשֵׁי
 9 עֲמָל וְקִצְרָהוּ: מִנִּשְׁמַת אֱלֹהֵי יֹאבְדוּ וּמְרוּחַ אִפּוֹ יִכְלוּ:
 11 שְׁאֲנֵת אֶרֶבָה וְקוֹל שַׁחַל וְשֵׁנֵי כְּפִירִים נִתְעוּ: לִישׁ אֶבֶר
 12 מִכְּלִי־טָרֶף וּבִנֵי לִבִּיא יִתְפָּרְדוּ: וְאֵלֵי דָּבָר יִנְגַב וַתִּקַּח
 13 אֹזְנֵי שִׁמְזָן מְנוּהוּ: בְּשַׁעֲפִים מַחֲזִיזוֹת לִילָה בְּנִפְלָל
 14 תִּרְדָּמָה עַל־אֲנָשִׁים: פָּחַד קָרְאֵנִי וְרַעְדָה וְרַב עֲצֻמוֹתִי
 15 הַפָּחַד: וְרוּחַ עַל־פְּנֵי יַחֲלָף תִּסְפָּר שְׁעַרְתָּ בְּשָׂרִי: יַעֲמֵדוּ
 16 וְלֹא־אֶפְרִי מִרְאֵהוּ תִּמְוִינָה לְנַגֵּד עֵינֵי דַמְמָה וְקוֹל אֲשַׁמַּע:
 17 הַאֲנוּשׁ מֵאֱלֹהֵי יַעֲדֵק אִם־מַעֲשֵׂהוּ יִסְתַּר גִּבְרָה: הֵן בְּעִבְדֵי
 18 לֹא יֹאמְרוּ וּבְמַלְאָכָיו יִשִּׁים תְּהַלֵּה: אַף וְשָׁכְנֵי בְּתֵירֹחַמֹּר
 19

- 14 מיט קעניגע און ראטהגעבער פון דער ערד, וועלכע בויען אויף פאר זיך
 15 וויסטעניסען. אָדער מיט האַררען וואָס האָבען נאָלד, וואָס פילען אָן
 16 זייערע הייער מיט זילבער. פאַרוואָס בין איך ניט ווי אַ בעהאַלטענער
 מפּיל, ווי יונגע קינדער וואָס האָבען קיינמאָל ניט געזעהען דאָס ליכט ?
 17 דאָרט הערען אויף די בייזע צו שטורמען, און דאָרט רוהען יענע וואָס זיי
 18 נען פערמאַטערט. די געפאַנגענע רוהען דאָרט צוזאַמען, זיי הערען ניט
 19 די שטימע פון בעדריקער. קליין און גרויס זיינען דאָרט גלייך, און דער
 20 קנעכט איז פריי פון זיין הערד. פאַרוואָס גיט ער ליכט דעם פערמאַטער-
 21 טען און לעבען צום פערביטערטען? יענע וואָס האָפען אויפ'ן טויט און
 22 ער קומט ניט און זיי גראָבען איהם אַרויס פון פערבאַרגעניס. יענע וואָס
 23 פרעהען זיך ביז טריאומף, זיינען לוסטיג ווען זיי געפינען אַ קבר. צו דעם
 מענשען וואָס זיין וועג איז בעהאַלטען און גאָט האָט עס פאַר איהם אָבגע-
 24 צאַמט. ווייל פאַר מיין שטיק ברויט קומט מיין זיפּ, און מיינע גע-
 25 שרייען צוגיעסען זיך ווי וואַסער. אַ שרעק האָט מיך אָנגעכאַפט און
 מיך אויפגעשוידערט, און פאַרוואָס איך האָב פורכט געהאַט איז געקומען.
 26 איך האָב ניט געראַסט, און ניט גערוהט, און ניט אָבגעאַטעמט, און פער-
 דרום איז געקומען.

קאָפיטעל ד

- 1 און אליפו דער תימני האָט געענטפערט און געזאָגט :
 2 איך ווייס, אַז רעדען צו דיר וועט דיך פערמאַטערען, אָבער ווער קען זיך
 3 איינהאַלטען און ניט רעדען ? האָסטו פיעלע געשמראָפט מיט רייד און
 4 שוואַכע הענד האָסטו געשמאַרקט. געפאַלענע האָבען דייע רייד אויפ'ן
 5 געהויבען און געבויענע קניען האָסטו געקרעפטיגט. יעצט, ווען עס קומט
 צו דיר אליין, ווערסטו פערמאַטערט, אַז עס בעריהרט דיך, שוידערסטו
 6 אויף. ליעגט אין דיין פורכט דיין פערטרויען, דיין האָפנונג אין עהרליי-
 7 כע וועגען? דערמאָהן זיך נאָר, וואו איז ערגעץ געווען אַן אונשולדיגער
 וואָס איז פערלאָרען געגאַנגען, און וואו האָבען זיך געפונען גערעכטע,
 8 וועלכע זיינען פערטיליגט געוואָרען. לויט ווי איך האָב געזעהען, איז
 יענע וועלכע האָבען פעראַקערט אונרעכט און פערזעעט פערדאַרבענהייט,
 9 האָבען זיי דאָס טאַקע אָבגעשניטען. פערלאָרען געגאַנגען זיינען זיי פון
 גאָט'ס הויך און פון דעם בלאָז פון זיין נאָז זיינען זיי צושטערט געוואָרען.
 10 דער געשריי פון לייב, די שטימע פון לעאפאַרד און די צייהן פון קליינע
 11 לייבלאַך, זיינען צובראָכען. דער לייב געהט אַרויס אָהן עסען און די
 12 קינדער פון דער לייבין ווערען צושפרייט. און צו מיר גנב'עט זיך אַריין
 13 אַ וואָרט, מיין אויער האָט עפעס געהערט דערפון. אין די געדאַנקען און
 14 פאַנטאַזיען פון דער נאַכט ווען שלאָף פאַלט אויפ'ן מענשען האָט מיך
 אַ שרעק אויפגעריסען, אַ ציטערניס, אַלע מיינע ביינער האָבען אויפגע-
 שוידערט.
 15 און אַ נייסט שוועבט פאַרביי, די האָאר פון מיין לייב שטעלען זיך קא-
 פּויר.
 16 ער בלייבט שטעהען, אָבער איך דערקען ניט זיין געשטאַלט, בלוז אַ
 בילד שטעהט פאַר מיינע אויגען. עס איז שמיל און איך הער אַ שטימע.
 17 „קען אַ מענש זיין גערעכטער ווי גאָט, קען ער זיין ריינער ווי זיין בע-
 שעפער ?
 18 ער גלויבט זאָגאַר ניט אין זיינע קנעכט און אין זיינע מלאכים געפינט
 ער פעהלערען.
 19 היינט וואָס זאָל איך זיין מיט יענע וואָס וואָהנען אין ערדענע הייזלאַך,
 וועמעס פונדאַמענט איז שטויב און וואָס ווערען צושיטוויסען פון מאַיף,

כ אשר-בעפר יסודם ידבאום לפני-עשׁ: מפקר לערב
 21 יפתו מבלי משים לנצח יאכרו: הלא-נפע יתנם בם
 ימותו ולא בהנמה:

ה .CAP. V.

א כרא-נא הוש עונך ואל-מי מקדשים תפנה: פי לאויל
 3 יחרני-בעש ופחה תמית קנאה: אני ראיתי אויל משריש
 4 ואקוב נדוה פתאם: ירחקו בניו מישע וידבאו בשער
 ה ואין מציל: אשר קצרו ורעב יאכל ואל-מצנים יקחהו
 6 ושאף צמים חילם: פי לא-יצא מעפר און ומאדמה
 7 לא-יצמח עמל: פי אדם לעמל יולד ובני רשף ינביוהו
 8 עוף: אולם אני אדרש אל-אל ואל-אלהים אשים
 9 דברתי: עשה גדלות ואין חקר לפלאות עדי-אין מספר:
 י הנתן מטר על-פני ארץ ושלח מים על-פני חוצות:
 11 לשום שפלים למרום וקדרים עגבו ישע: מפר מחשבות
 12 ערומים ולא-תעשינה ידיהם תושיה: לבר חכמים בערמם
 14 ועצת נפתלים נמהרה: יומם יפגשו-חשך וכלילכה
 16 ימשו בצהרים: וישע מחרב מפיהם ומיד חנק אביון:
 17 ותהי לדל תקנה ועלתה קפצה פיה: הנה אשרי אנוש
 18 יזכחנו אלוה ומוסר שדי אלי-תמאס: פי הוא יכאיב
 19 ויחפש ימחץ ויגרו תרפינה: בשש צרות יצילך ובשבעו
 כ לא-יגע בך רע: ברעב בך ממנות ובמלחמה מידי
 21 הרב: בשוט לשון תחבא ולא-תירא משוד פי יבוא:
 22 לשד ולכפן תשחק ומחית הארץ אל-תירא: פי עם-
 23 אבני השדה בריחה וחית השדה השלמה-לך: ונדעת
 24 בה פישלום אהלך ופקדת נוך ולא תחמא: ונדעת בירב
 26 ורעד וצאצאך בעשב הארץ: תבוא בכלח אל-קבר
 בעלות

- 20 וואָס ווערען צוקלאַפט פון פריהימאָרגען ביז צום אבענד, וואָס קיינער
 21 אכטעט נים אויף זיי, אויף אייביג געהען זיי פערלאָרען. זייער ערפאה-
 רונג איז אַן איבעריגע זאך, זיי שטאַרבן און אָהן פערשטאַנד."

קאַפיטעל ה

- 1 רוף נאָר, לאָמיר זעהן ווער עס וועט דיר ענטפערען ? און צו וועמען
 2 פון די הייליגע וועסטו זיך ווענדען ? צאָרן הרגעט דעם נאָר און דעם
 3 נים קלונען טוידטעט די אייפערזוכט. איך האָב געזעהען אַן איינגעפונד-
 4 דעוועמען נאָר, פון דעסטוועגען האָב איך פלוצלונגעפערפלוכט זיין וואָהנונג.
 5 זיינע קינדער ווערען דערווייטערט פון הילף, און פערשטויסען ווייט אוועק
 6 צום טהויער, אָהן רעטונג. וואָס ער האָט אָבגעשניטען וועט אויפעסען
 7 דער הונגער און פון צווישען רויבער וועט ער ארויסנעהמען, און באַנדיטען
 8 וועלען פערצעהרען זיין פערמעגען. ווייל פון שטויב געהט נים ארויס
 9 קיין געמיינהייט, און פון דער ערד שפראַצט נים קיין לומפערין. דער
 10 מענש איז געבאָרען געוואָרען זיך צו מאַטערען, פונקט ווי פונקען וואָס
 11 דארפען פליהען אַרויף. אָבער איך וועל מיך ווענדען צו גאָט אַליין וועל
 12 איך פאַרלעגען מייע טענות. ער טהוט אויף גרויסע זאכען וואָס זיינען
 13 נים צום אויספאַרשען, וואונדער מאַכט ער אָהן אַ צאָהל. ער שיקט דעם
 14 רעגען אויף דער ערד און שליידערט וואָסער אין די גאַסען, ניעדעריגע
 15 הויבט ער אויף אין דער הויך, און איינגעבויענע ווערען דערהויבען דורך
 16 זיין הילף. ער צושטערט די געדאַנקען פון די איבערשפיציגע, אום עס
 17 זאָל נים געלינגען זייערע הענד. ער פאַנגט קלונע ביי זייער גלוסטיגקייט
 18 און דער ראטה פון פערדאַרבענע קומט אַרויס איבעראַיילט.
 19 ביי טאָג בענגענען זיי פינסטערנים און ווי ביי נאַכט טאַפען זיי אין
 20 מיטען טאָג.
 21 און ער ראַטעוועט פון זייער שווערדען-מויל און ער בעשיטצט דעם אַרע-
 22 מאַן פון שטאַרקענ'ס האַנד.
 23 און דער נויטהעבעדערפטיגער קריעגט האַפנונג און לומפערין שליעסט דאָס
 24 מויל.
 25 וואויל איז דעם מענשען וועמען גאָט וואַרענט, פעראַכטע נים די שטראַף
 26 פון אַלמעכטיגען.
 27 ער טהוט וועה און היילט, ער פערוואונדערט און זיינע הענד ברענגען אַ
 28 רפואָה.
 29 פון זעקס אונגליקען וועט ער דיך ראַטעווען, און ביי דעם זיעכעמען וועט
 30 דיך קיין ביזו נים טרעפען.
 31 אין אַ הונגער לייזט ער דיך אויס פון טוידט און אין קריעג ראַטעוועט
 32 ער דיך פון שווערד.
 33 דו וועסט זיך בעהאַלטען פאַר דער צונג'ס בייטש און וועסט קיין פורכט
 34 נים האָבען פאַר'ן אונגליק וואָס וועט קומען.
 35 וועסט דיך אויסלאַכען פון רויב און הונגער, און פאַר די חיות פון דער
 36 ערד וועסטו קיין פורכט נים האָבען.
 37 ווייל דעמאָלט האַסטו געשלאָסען אַ בונד מיט די שטיינער פון פעלד
 38 און די חיות פון פעלד האָבען מיט דיר געשלאָסען פריעדען.
 39 און דו זאָלסט וויסען, אַז פריעדען איז אין דיין געצעלט, קומען וועסטו
 40 אין דיין וואָהנונג און עס וועט דיר גאָר נים פעהלען.
 41 און דו זאָלסט וויסען, אַז פיעלע זיינען דייע קינדער און דייע אָבשטאַ-
 42 מער זיינען ווי דאָס גראַז פון דער ערד.
 43 אין הויכען עלטער וועסטו קומען אין גרוב אַרײַן, אַט פונקט ווי דער גאַר-
 44 בען תבואָה אין דער ריכטיגער צייט.

27 כַּעֲלוֹת נְדִישׁ בַּעֲתוֹ: הַגְּדוֹלֹאת חֲקֵרְנוּהָ כִּדְהִיא שְׁמֹעָנָה
וְאַתָּה דַעֲלֶךָ:

CAP. VI 1

1 וַיֵּן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: לוֹ שְׁקוּל יִשְׁקַל בַּעֲשׂוֹי וְהוֹתִי בְּמֵאוֹנִים א
2 יִשְׂאֲרֶיחֶד: כִּי־עֲתָה מִחֹל יָמִים יִכָּבֵד עַל־פִּי דְבָרֵי לְעוֹ: 3
3 כִּי חֲצֵי שְׂדֵי עֲמֹדֵי אֲשֶׁר חֲמַתֶּם שְׂתָה רֹחִי בַּעֲוֹתַי אֱלֹהֵי 4
4 יַעֲרֹכְנִי: הַיִּנְהַק פָּרָא עַל־דָּשָׂא אִם יִגְעַה־שׂוֹר עַל־ 5
5 בְּלִילוֹ: הַיֹּאבֵל תִּפֹּל מִבְּלִי־מֶלֶח אִם־יִשְׁטָעֵם בְּרִיר 6
6 חֲקִמּוֹת: מֵאַנְהָ לִנְנוֹעַ נִפְשֵׁי הַמָּה בְּדוֹג לַחֲמִי: מִי־הֵתֵן 7
7 תָּבוֹא שְׂאֵלְתִי וְתִקְוֹתִי יִתֵּן אֱלֹהֵי: וַיֹּאֵל אֱלֹהֵי וַיִּדְבַּאֲנִי 8
8 יִתֵּר יָדוֹ וַיִּבְצַעֲנִי: וְתִהְיֶ־עוֹד וְנִחַמְתִּי וְאִסְלַדָּה בְּחִלְהָ י
9 לֹא יִחְמוֹל כִּי־לֹא כִחַדְתִּי אֲמַרִי קָדוֹשׁ: מִה־יִּבְחִי כִּי 11
11 אֲחַל וּמִה־יִּקְצִי כִּי־אֲאָרִיד נִפְשֵׁי: אִם־לֶחֶ אֲבָנִים כְּחִי 12
12 אִם־בְּשָׂרֵי נְחוֹשׁ: הֲאִם אֵין עוֹדְתִי כִּי וְתוֹשִׁיָהּ נִדְחָה מִמֶּנִּי: 13
13 לְמַס מִרְעוֹו חֶסֶד וַיִּרְאֵת שְׂדֵי יַעֲוֹב: אֲחִי בְּגִדוֹ כִּמּוֹ 14
14 נָחַל בְּאַפִּיק נְחָלִים יַעֲבְרוּ: הַקְּדָרִים מִנִּי־קָרַח עָלֵימוֹ 15
15 יִתְעַלְּ־שִׁלְגוֹ: בַּעֲת יוֹרְכּוֹ נַעֲמְתוֹ בְּחַמּוֹ נִדְעָכוּ מִמְּקוֹמָם: 16
16 יִקְלַתוֹ אֲרָחוֹת דְּרָכָם יַעֲלּוּ בַתְּרוֹ וַיִּאֲבָדוּ: הַבֵּיטוּ אֲרָחוֹת 17
17 תִּמְאֵ הַלִּיכַת שְׁבָא קוֹיִלְמוֹ: בָּשׂוּ כִּי־בִמָּח בָּאוּ עֲדִיהָ כ
18 וַיִּחַפְּרוּ: כִּי־עֲתָה הֵייתֶם לוֹ תִרְאוּ חֶתֶת וְתִירְאוּ: הַכִּי 21
21 אֲמַרְתִּי הִבּוּ לִי וּמִכְּתָכֶם שִׁחֲרוּ בְּעַדִּי: וּמִלְטוֹנִי מִי־דָצַר 22
22 וּמִי־עֲרִיצִים תִּפְדּוּנִי: הוֹרוּנִי וְאַנִּי אֲחַר־יִשׁ וּמִה־שְׁנִיתִי 23
23 הִבִּינוּ לִי: מִה־נִּמְרָצוֹ אֲמַר־יִשׁ וּמִה־יִּזְכִּיחַ הוֹכַח מִכֶּם: כה
כה הִלְהוֹכַח מַלְיִם תַּחֲשִׁבוּ וְלִרְיַח אֲמַרִי טֹאֵשׁ: אַף־עַל־יִתּוֹם 26
26 תִּפְּלוּ וְתִכְרוּ עַל־רֵיעֵכֶם: וְעֲתָה הוֹאִילוּ פְּנוּ־בִי וְעַל־ 27
27 פְּנֵיכֶם אִם־אֲכֹב: שָׁבוּ נָא אֶל־תְּהִי עוֹלָה וְשָׁבוּ עוֹד צַדִּיק־ 28
28 כֹּה: הַיִּשְׁפֹּלְשׁוּנִי עוֹלָה אִם־חִפִּי לֹא־יִבִּין הוֹתִי: ל

הלא-

27 אזוי האָבען מיר דאָס אויסגעפּאַרשט, דאָס האָבען מיר געהערט און דו ווייסט עס.

קאָפיטעל ו

- 1 און איוב האָט אזוי געענטפערט און געזאָגט :
- 2 ווען מען זאָל וועגען מיין צאָרן און מיין אונגליק אויף וואַנדישאַלען און
- 3 דאָס אויפהויבען אויף איין מאָל. וואָלט עס יעצט שווערער געווען ווי דאָס זאָמער פון מעער, דערפאר זיינען מייןע רייד צודרעהט.
- 4 דעם אלמעכטיגען'ס פּיילען זיינען אין מיר, מיין גייסט טרינקט זייער
- 5 גיפט, געטליכע שרעקען קעמפּפּען מיט מיר. הירזשעט דער עזעל ווען ער איז אויף דער פּאַשע, אָדער רעוועט דער אָקס איבער זיין עסען ?
- 6 עסט מען געשמאַקלאָזע שפּייזען אָהן זאָלן, אָדער איז דאָ עפעס אַ געד
- 7 מאַק אין ווייסעל פון אַן איי ? וואָס מיין זעלע האָט אַ מאָל גיט געד
- וואָלט בעריהרען איז יעצט געוואָרען מיין ברויט מיט וועהטאַגען.
- 8 הלוואי זאָל ערפּיעלט ווערען מיין פּאָדערונג, הלוואי זאָל גאָט נאָכגעבען
- 9 מיין האָפּנונג. און זאָל ער נאָר וועלען מיך צודריקען, אָבלאָזען זאָל ער
- 10 זיין האַנד האָט מיך צושפּאַלטען. דאָס וואָלט נאָך געווען מיין טרייסט,
- אין שמערץ וואָלט איך געטאַנצט ווען ער זאָל קיין מיטלייד גיט האָבען,
- 11 ווייל איך האָב דאָך גיט פּערליקענט קיינע הייליגע רייד. וואָס פאר אַ
- קראַפט דאָב איך נאָך צו האָפּען, און וואָס קען זיין ענדע פון נאָך
- 12 מעהר לעבען ? ווען מיין קראַפט וואָלט געווען די קראַפט פון שטיינער,
- 13 ווען מיין פלייש זאָל זיין פון קופּער. איז פאר מיר קיין הילף שוין
- 14 גיטאָ, רעטונג איז ווייט פון מיר. פריינד דאַרפּען מיטלייד האָבען
- אויפ'ן ליידענדען ווען ער פּערליערט די מורא פאר'ן אלמעכטיגען.
- 15 מייןע ברידער זיינען צו מיר פּאַלש ווי דער טיף, ווי אַ שטראָם פון פּלד
- 16 סען לויפּען זיי פאראיבער. וואָס ווערען אינגעבויגען פון אייז, וועמען
- 17 דער שנעע דעקט צו. ווען זיי ווערען אויפגעווארעמט פּערשווינדען זיי,
- 18 פון דער הימץ ווערען זיי פּערשטויסען פון פּלאַטץ. זייערע וועגען
- 19 שלענגלען זיך, זיי פּערבלאָנדזשען און ווערען פּערלאָרען. די קאַראַוואַ
- נען פון תימא האָבען זיי ארויסגעקוקט, די וואַנדערענדע פון שבא האָבען
- 20 אויף זיי געווארט. געשעהמט האָבען זיי זיך פאר זייער צוטרויען,
- קומענדיג אַהין זיינען זיי געוואָרען צו שאַנד.
- 21 אָט דאָס איז געוואָרען פון אייך, אזוי גיך ווי איהר האָט געזעהען דעם
- האָבן איך דען געזאָגט : גיט מיר עפעס ! איהר זאָלט עמיצען אונטער-
- 22 קויפּען מיט אייער פּערמעגען פון מיינעטוועגען ?
- 23 און איהר זאָלט מיך ראַטעווען פון פיינד'ס האַנד, אָדער מיך אויסלייזען
- 24 פון טיראנען ? לעהרענט מיך ווי אזוי, וועל איך שווייגען, וואָס איך
- האָב געמאַכט פאר אַ פּעהלער זאָלט איהר מיר ערקלעהרען.
- 25 מעכטיג זיינען די רייד פון וואַהרהייט, אָבער וואָס האָט איהר פון מיר
- פּערלאַנגט ?
- 26 רעכענט איהר מיט ווערטער מיך צו איבערצייגען און די רייד פון אַ
- פּערצווייפּעלטען גייסט זיינען נאָר גיט ?
- 27 איהר וואָלט ארויפגעפּאַלען זאָגאר אויף אַ יתום, אונטערגעגראָבען וואָלט
- איהר אייער בעסטען פריינד.
- 28 און יעצט, קוקט נאָר צו מיר, זאָג איך ליעגען ?
- 29 בעטראַכט נאָר גוט, זאָל קיין אונרעכט גיט געשעהען, בעטראַכט נאָך אַ
- מאָל וועט איהר זעהען אַז איך האָב רעכט.
- 30 ליעגט עפעס אַ פּאַלשקייט אויף מיין צונג ? בעטראַכט גיט מיין נומען
- וואָס עס דייסט אַ פּערברעכען ?

CAP. VII. א

ז

2 א הלא צבא לאנוש על-ארץ וכימי שקיר ימיו: בעבד
 3 ישאף-צל וכשכיר יקנה פעלו: כן הנתלתי לי ירחי
 4 שוא ולילות עמל מנדלי: אדשכבתי ואמרתו מתי אקום
 5 ומיד-ערב ושבעתי נדחים עדי-נשף: לבש בשרי רמה
 6 וניש עפר עורי רגע וימאס: ימי קלו מן-ארג ויכלו
 7 באפס תקנה: זכר בידות חיי לא-תשוב עיני לראות
 8 טוב: לא-תשורני עין ראי עינוך בי ואינני: בלה ענן
 9 ויגדך כן יורד שאול לא יעלה: לא-ישוב עוד לביתו ולא-
 10 יבירו עוד מקומו: גם-אני לא אחשך-פי אדברה בצר
 11 רוחי אשיחה במר נפשי: הים-אני אסתנן בירשעים
 12 עלי משמר: כי-אמרתו תנחמני ערשי ישא בשיחי
 13 משכבי: וחתתני בחלמות ומחוילות תבעתני: ותבתר
 14 מחנק נפשי מות מעצמותי: מאסתי לא-לעלם אחיה
 15 חרל ממני ביהבל ימי: מה-אנוש כי תנדלנו וכרתשית
 16 אליו לבד: ותפקדנו לבקרים לרנעים תבחננו: במה
 17 לא-תשעה ממני לא תרפני עד-בלעי רקי: חמאתי מה
 18 אפעל | לך נצר האדם למה שמתני למפגע לך ואהיה
 19 עלי למשא: ומה | לא-תשא פשעי ותעביר את-עוני כי-
 20 עתה לעפר אשכב ושחרתני ואינני:

CAP. VIII. ח

ח

2 א ויען בלבד השוחי ויאמר: עד-אן תמלל-אלה ורוח
 3 כביר אמר-פיה: האל יענת משפט ואם-שחי יענת
 4 צדק: אם-בניך חמארגו וישלחם ביד-פשעים: אם-
 5 אתה תשחר אל-אל ואל-שחי תתחנן: אם-נוך וישר
 6 אתה כי-עתה יעיר עניך ושלם גנת צדקה: ותגיד
 7 ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאד: כי-שאל-נא
 8 לדר

v. 1. על כר. v. 5. ויעיר ונש קר. v. 9. פתח באחז. v. 14. מרח בסף. v. 20. רסה ומלעל

קאפימעל ז

- 1 דער מענש האָט אַ בעשטימטע צייט אויף דער ערד, זיינע טעג זיינען
- 2 ווי פון אַ געדונגענעם אַרבייטער. ווי אַ קעכט שמאַכט ער נאָך אַביסעל
- 3 שאַטען און ווי אַ געדונגענער האָפט ער פאַר זיין לויף. אָט אזוי האָב
- 4 איך אויך געקריגען מאָנאַטען פון ליידען און נעכט פון מאַטערנים זיינען
- 5 מיר צוגעטהיילט געוואָרען. ווען איך לעג מיך פּרעג אײך : ווען וועל
- 6 איך אויפּשטעהען און ווען וועט פּערשווינדען די נאַכט ? און שליי-
7 דערענדיג פּערמאַטער איך זיך ביז שפּעט. מיין פּלייש איז בעקליידעט
- 8 מיט ווערים און שטיקער ערד, מיין הויט איז צורעדעלט און עקעלאַפט.
- 9 מיינע טעג פּערשווינדען שנעלער ווי דאָס דרעהען פון וועברעדעל, זיי
- 10 לאָזען זיך אויס אָהן האָפּנונג. געדענקט אַז מיין לעבען איז בלויז אַ
- 11 ווינד, מיין אויג וועט ניט זעהן נאָך אַ מאָל קיין נומעס. דאָס אויג וואָס
- 12 זעהט מיך יעצט וועט אויף מיר מעהר ניט בליקען, דייע אויגען וועלען
- 13 קוקען אויף מיר און איך וועל שוין ניט זיין. ווי אַ וואָלקען פּערשווינדט
- 14 און פּערגעהט, אזוי איז דער וואָס געהט אַריין אין גרוב קומט מעהר ניט
- 15 אַרויס. ער קעהרט מעהר ניט צוריק אין זיין הויז, און זאָגאַר זיין
- 16 פּלאַטץ וואָלט איהם ניט דערקענט. אויך איך וועל ניט פּערמיידען מיין
- 17 מויל, איך וועל רעדען ווען מיין געמיטה טרינקט מיך, איך וועל וויינען
- 18 מיט מיין פּערביטערטע זעלע. בין איך דען א ים אָדער אַ וואַלפּיש,
- 19 אַז מען זאָל שטעלען אַ וואַך אַרום מיר ? געטראַכט האָב איך, אַז מיין
- 20 נאָט וועט מיך טרייסטען, מיין שמערץ וועט געטראַגען ווערען פון מיין
- 21 געלעגער. און דערשראַקען האָסטו מיך מיט טרוימען, מיט פאַנטאַזיעס
- 22 האָסטו מיך געשוידערט. און איך קלייב בעסער אויס דערוואָרען
- 23 צו ווערען און שטאַרבען ווי צו דערהאַלען מיינע ביינער.
- 24 עס עקעלט מיך, איך וועל דאָך סיי ווי סיי ניט לעבען אייביג. לאָזט מיך
- 25 צורוה, ווייל נאַרישקייט איז מיין לעבען. וואָס איז דער נאַנצער מענש
- 26 ווען דו מאַכסט איהם גרויס ? שענקסטו איהם דען אויפּמערקזאַמקייט ?
- 27 און בלויז צייטענווייז בעזוכסטו איהם, אַמאָל אינטערעסירסטו זיך מיט
- 28 איהם. ביז ווי לאַנג וועסטו מיר ניט אָבלאָזען, ערלויב מיר כאַטש
- 29 אַרונטער שלינגען מיין שפּייעכץ.
- 30 אמת, איך האָב געזינדיגט, וואָס זשע זאָל איך דיר טהאָן, דו בעשעפּער
- 31 פון מענשען ? פאַרוואָס האָסטו מיך געמאַכט צו ווערען דיין געגנער
- 32 און מיר אַליין זאָל איך ווערען אַ לאַסט ?
- 33 פאַרוואָס פּערגיעבסטו ניט מיינע זינד, און פאַרוואָס מאַכסטו ניט קיין
- 34 ענדע פון מיין פּערברעכען ? וואָלט איך יעצט שוין געלעגען אין דער
- 35 ערד ; דו וואָלסט מיך געזוכט און איך וואָלט ניט געווען.

קאפימעל ח

- 1 און בלדד דער שוחי האָט געענטפּערט און געזאָגט :
- 2 ביז ווי לאַנג נאָך וועסטו אזוי רעדען און די רייד פון דיין מויל וועלען זיין
- 3 ווי אַ שטאַרקער שטורעם ?
- 4 גלויבסטו אַז נאָט קען פּעדרעהען אַן אורטהייל, און דער אַלמעכטיגער
- 5 זאָל פּערקרימען די גערעכטיגקייט. אויב דייען קינדער האָבען גע-
6 זינדיגט, האָט ער זיי אוועקגעשיקט פאַר זייער זינד.
- 7 ווען דו וועסט דיך אָבער ווענדען צו נאָט און זיך בעטען ביין אַלמעכטיגען.
- 8 אויב דו ביזט נאָר ריין און זויבער, וואָלט ער שוין געוואַכט איבער דיר
- 9 און צוריקגעגעבען דיין גערעכטע וואָהנונג. און אויב דער אָנפאַנג
- 10 וואָלט זאָגאַר געמעגט זיין קליין, די ענדע אָבער — זעהר גרויס.
- 11 פּרעג זיך נאָך ביי דעם פּריהערדיגען דור, בעטראַכט די אויספאַרשונג
- 12 פון זיינע עלטערן.

לְדַר רִישׁוֹן וְכוֹנֵן לְחֶקֶר אֲבוֹתָם: כִּי־תִמּוֹל אֲנַחְנוּ וְלֹא
 נִדְעַ פִּי צֶל יִמֵּינוּ עַל־אֶרֶץ: הֲלֹא־הֵם יוֹרוּךְ יֹאמְרוּ לְךָ
 וּמִלְפָּנֶם יוֹצְאוּ מַלְאִים: הֲיִנְאֶה־נִּמָּא כִּלְא כַּעַה יִשְׁוֹדֶה
 אַחֵו כְּל־מַיִם: עֲדָנוּ בְּאִבּוֹ לֹא יִקְטֹף וְלִפְנֵי כְּל־הַצִּיר
 יִיבֵשׁ: כִּן אֲרַחוֹת כָּל־שִׁכְחֵי אֵל וְתִקְנֹת חֲנָף תֹּאבֵד: 13
 אֲשֶׁר־יִקּוּט כִּסְלוֹ וּבֵית עֲפֹכִישׁ מִבְּמָחוּ: יִשְׁעֵן עַל־בֵּיתוֹ 14
 וְלֹא יַעֲמֵד יַחֲזִיק כּוֹ וְלֹא יָקוּם: רָטֵב הוּא לִפְנֵי־שֶׁמֶשׁ 16
 וְעַל־נִינְתּוֹ יוֹנְקָתוֹ תֵּצֵא: עַל־גֵּל שָׁרְשָׁיו יִסְבְּכוּ כִּי־ת
 אֲבָנִים יַחֲוֶה: אִם־יִבְלָעֵנוּ מִמְקָמוֹ וּכְחֵשׁ כּוֹ לֹא רֵאִיתִיךָ: 18
 הֲדָהוּא מִשׁוֹשׁ דְּרָכּוֹ וּמַעְפָּר אַחֵר יִצְמָחוּ: הֲדָאֵל לֹא 19
 יִמָּאֲסִתֶּם וְלֹא יַחֲזִיק כִּי־מֵרְעִים: עַד־יִמְלֶה שְׂחֹק 21
 כִּיךָ וּשְׁפָתֶיךָ תִּרְוָעָה: שְׁנֹאִיךָ יִלְבְּשׁוּ־בִשֶׁת וְאֶהֱלֵךְ
 רְשָׁעִים אִינְנוּ: 22

ט

CAP. IX. ט

וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: אֲמָנָם יַדְעֵתִי כִּי־בִן וּמַה־יִצְדָּק אֲנִישׁ א
 עִם־אֵל: אִם־יִחַפֵּץ לְרַב עֲמֹו לֹא יַעֲנֵנוּ אַחַת מִנִּי־אֶלְפָה: 3
 חֲכָם לֵבָב וְאֶמֶץ כַּח מִי־הִקְשָׁה אֵלָיו וַיִּשְׁלָם: הַמַּעֲתִיק 4
 הָרִים וְלֹא יִדְעוּ אֲשֶׁר הִפְכֶם בְּאִפּוֹ: הַמְרַגֵּז אֶרֶץ 6
 מִמְקוֹמָהּ וְעַמּוּדֶיהָ יִתְפַלְצוּן: הָאֹמֵר לְחֶרֶם וְלֹא יִזְרַח 7
 וּבַעַד כּוֹכָבִים יַחֲתֵם: נָטָה שָׁמַיִם לִבְדּוֹ וְדוֹרָךְ עַל־כַּמְתֵּי־ 8
 יָם: עָשָׂה עֵשׂ כִּסִּיל וּכִימָה וּבְחֲרֵי תִימֹן: עָשָׂה גְדֻלוֹת 9
 עַד־אֵין חֶקֶר וּנְפִלְאוֹת עַד־אֵין מִסְפָּר: הֵן יַעֲבֹר עָלֶי וְלֹא 11
 אֲרֵאֶה וְיַחַלֵּף וְלֹא־אֲכִין לוֹ: הֵן יַחֲתֹף כִּי יִשְׁיבֵנו כִּי־ 12
 יֹאמֶר אֵלָיו מַה־תַּעֲשֶׂה: אֱלוֹהִי לֹא־יָשִׁיב אִפּוֹ תַחֲתָיו 13
 שָׁחַחוּ עֲזָרֵי רַחֲב: אִף־כִּי־אֲנֹכִי אֲעֲנֵנוּ אֲבַחֲרָה דְבַר־י עֲמֹו: 14
 אֲשֶׁר אִם־יִצְדָּקְתִי לֹא אֲעֲנֶה לְמִשְׁפַּחִי אֲתַחֲנֵן: אִם־יִכְרַאתִי 15
 תַעֲנֵנִי לֹא אֲאֵמֵן כִּי־אֲזַנֵּן קוֹלִי: אֲשֶׁר־בִּשְׁעָרָה יִשׁוּפְנֵי 17

והרבה

- 9 דען מיר זיינען בלויז פון נעכטען דאָ און מיר ווייסען ניט, אַלע אונזערע
 10 טעג זיינען ניט מעהר ווי אַ שאַטען אויף דער ערד. זיי וועלען דיך
 לעהרנען און דיר דערצהלען, און פון זייערע הערצער וועלען זיי ארויס-
 11 ברענגען ווערטער. קען וואַסען דער שילף אָהן אַ בלאַטע, קען נאָר
 ווערען דאָס זומפֿגראַז אָהן וואַסער ? עס איז נאָך גרוי, ניט אָנגע-
 12 שניטען, און דאָך ווערט עס פערטריקענט פאר יעדען גראַז. דאָס זעלבע
 13 איז מיט אַלע וואָס פערנעסען אָן גאָט, די האַפנונג פון דעם שמויכלער
 14 געהט פּערהאַרען. אָבגעהאַקט ווערען זיינע ערוואַרטונגען, ער פּערהאַקט
 15 זיך אויף אַ שפּינדעוועב. ער שפּאַרט זיך אָן אויף זיין הויז, אָבער ער
 קען ניט שמעהען, ער האַלט זיך אָן און קען זיך ניט אויפהויבען.
 16 פּול מיט קראַפט שמעהט ער פאַר דער זונן און איבער דעם גאָרטען צור
 17 שפּרייטען זיך זיינע צווייגען. איבער אַ הויפּען פּלעכטען זיך זיינע
 18 צווייגען, פאַר איהם ווייזט זיך אַ הויז פון שטיין. רייסט מען איהם
 ארויס פון אָרט, לייקענט מען אין איהם ; „איך האָב דיך קיינמאָל ניט
 19 געזעהען“. דאָס איז אָבער זיין פּרייען-וועג, און פון אַן אנדערער ערד
 20 שפּראַצען זיי ארויס. גאָט פּעראַכטעט ניט דעם אַנשטענדיגען און ער
 21 שטאַרקט ניט די האַנד פון פּערהאַרבענע. דיין מויל וועט נאָך אָנגע-
 פּילט ווערען מיט געלעכטער און דייע ליפּען מיט טריאומף.
 22 דייע פּינדע וועלען זיך אָנקליידען מיט שאַנדע און דאָס געצעלט פון
 די זינדער וועט פּעשווינדען.

קאַפיטעל ט

- 1 און איוב האָט געענטפּערט און געזאָגט :
 2 איך האָב געוואוסט אז אזוי איז עס און ווי קען ער, אַ מענש, זיין גערעכט
 3 קענען גאָט ? זאָל ער זיך וועלען קריעגען מיט איהם, וועט ער איהם
 4 ניט קענען ענטפּערען איינס פון טויענד. קלוג איז ער אין האַרצען, און
 שטאַרק אין קראַפט, ווער האָט זיך נאָר געשמעלט קעגען איהם און איז
 5 ארויס אַ גאַנצער ? ער רוקט איבער בערג און זיי ווייסען גאָר ניט,
 איבערגעקערט האָט ער זיי אין צאָרן.
 6 ער ציטערט אויף די ערד פון איהר אָרט און איהרע זיילען ווערען צור-
 טרייסעלט.
 7 ער בעפעהלט די זונן און זי שיינט ניט, ער פּערוועגעלט די שטערען.
 8 איינער אַליין האָט ער אויסגעצויגען די הימלען און געטרעטען איבער די
 9 הויכקייטען פון ים. ער האָט געמאַכט דעם שטערען בערי אריאן,
 די זיעבען שטערען און די מווערען פון דרום־זייט.
 10 ער מאַכט גרויסקייטען ניט צום דערפאַרשען, וואונדער אָהן אַ צאָהל.
 11 ער געהט פאַראַיבער נעבען מיר און איך זעה ניט, ער שוועבט פאַרביי און
 איך פּערשמעה איהם ניט.
 12 ער רייסט אַוועק, ווער קען ביי איהם צוריק פאַרערן ? ווער קען איהם זאָ-
 גען : „וואָס טוהסטו ?“
 13 גאָט ציהט ניט צוריק זיין צאָרן, אונטער איהם ברעכען צוזאַמען די העל-
 פּער פון שטאַלץ.
 14 וואָס בין איך איהם צו ענטפּערען ? וואָס פאַר אַ רייד קען איך אויס-
 קלייבען פאַר איהם ?
 15 זאָגאַר ווען איך בין גערעכט, טאָהר איך ניט ענטפּערען. בלויז בעמען קען
 איך זיך ביי מינע ריכטער.
 16 ווען איך זאָל רופּען און ער זאָל מיר ענטפּערען, וואָלט איך זאָגאַר ניט
 געגלויבט, אז ער האָט דערהערט מיין שטימע.
 17 ער, וועלכער האָט מיך פּעראונגליקט מיט זיין שמורעם און פּערמעהרט
 מינע וואונדען אומזיסט.

18 והרבה פצעו חנם: לא יתנני השב רוחי פי ישבעני
 19 במררים: אסלכת אמיץ הנה ואסלמשפט מי יודעני:
 20 אסאצדק פי ירשיעני חם אני ויעקשני: חם אני לא-
 21 ארע נפשי אמאס חיי: אחתהיא עלבן אמרתי חם
 22 ורשע הוא מבלה: אסשוט ימית פתאם למסת נקים
 23 ילעני: ארץ נתנה בידרשע פנישפטיה ינסה אסלא
 24 אפו מיהוא: וימי קלו מנירץ פרוו לארוא טובה:
 25 חלפו עםאניות אבה פנשר ימוש עליאכל: אסאמרי
 26 אשפחה שיחי אעובה פני ואבלונה: ינרתי בלעצנתי
 27 ודעתי בילא תנקני: אנכי ארשע למדהזה הכל אינע:
 28 אסדהתרתצתי במרשליג והופותי בכר פפי: אז בשחת
 29 תמבלני ותעבוני שלמותי: בילא איש פמוני אענינו נבוא
 30 יחדו במשפט: לא ישביענו מזבח ישת ידו עלשנינו:
 31 יסר מעלי שבטו ואמתו אלתבעתני: אנברה וילא
 32 איראנו בילאבן אנכי עמדי:

CAP. X.

א נקמה נפשי בתני אעובה עלי שיחי אדברה במר נפשי:
 ב אמר אלאלוה אלתרשיעני הודיעני עלמהתרבני:
 ג הטוב לך | ברתעשק פי תמאס יגיע כפיד ועלעצת
 ד רשעים הופעת: העיני בשר לך אסבראות אנוש תראה:
 ה הבימי אנוש ימך אסשנותיד בימי נבר: ברתבקש
 ו לעוני ולחטאתי תדרוש: עלדעתך בילא ארשע ואן
 ז מידך מציל: ידך עצבוני ויעשוני יחד סבוב ותבלעני:
 ח זכרנא בירבחמר עשיתני ואלעפר תשיבני: הלא כחלב
 ט תתיכני וכנבילה תקפיאני: עוד ובשר תלבישני ובעצמות
 י וגידים תשכבני: חיים וחסד עשית עמדי ופקדתך
 יא שמרה רוחי: ואלה צפנת בלבכה ודעתי ביראת עמך:

אם

- 18 ער לאָזט מיך ניט אָבאטהעמען, נאָר ער מאַכט מיר זאַט מיט ביטערניס.
 - 19 רעדט איהר פון קראפט, איז ער דער קרעפטיגער, און ווען איהר רעדט פון געריכט, ווער זאָל זיך פאר מיר אָננעהמען ? ווען איך זאָל זיין ווי גערעכט, וועט מיין מויל מיך בעשולדיגען, ווען איך זאָל זיין אונשולדיג
 - 21 וועט מען מיך פערדרעהען. אונשולדיג בין איך, איך ווייס פון גאָר ניט, נאָר מיין זעלע פער'מאוס'ט מיר מיין לעבען. עס איז אַלץ דאָסזעלבע,
 - 22 דערפאר האָב איך געזאָגט, דעם אונשולדיגען מיט'ן שולדיגען פערדארבט ער צוזאַמען. ווען די רוט קען טוידטען פלוצלונג, דאָן שפאַט מען פון די פערזוכען פון די אונשולדיגע. די ערר איז געגעבען געוואָרען אין די הענד פון פערברעכער, ער פערדעקט די געזיכטער פון וואַהרע ריכטער,
 - 25 ווען דאָס איז ניט אזוי, וואָס דען איז עס ? און שנעלער זיינען אוועק מינע טעג ווי דער לויפער, ענטלאָפּען זיינען זיי און ניט געזעהען קיין גוטס.
 - 26 אוועק זיינען זיי ווי די רויבער-שיפלאַך, ווי דער אַדלער וואָס שוועבט ארונטער אויף זיין מאַהלצייט. ווען איך זאָג : „לאָמיר פערנגע-סען אָן מינע ליידען, איך וועל אָבלאָזען מיין זויער געזיכט און זיך טרייסמען“, האָב איך אָבער מורא פאר מינע שמערצען, איך ווייס אז דו וועסט מיך ניט ריינוואשען. שולדיג וועל איך סיי ווי סיי בלייבען וואָס זשע זאָל איך מיך מאַטערען אומזיסט ?
 - 30 ווען איך זאָל מיך וואַשען מיט שנעע און זיך רייניגען מיט זיף. דאָן וואָלסטו מיך אָבענטונקט אין אַ שמוציגען גרוב, און איינגעריכט מינע קליידער. איז ער דען אַ מענש ווי איך, איך זאָל איהם קענען אָבענטפערען ? קענען מיר זיך דען ביידע לאָדען ? צווישען אונז איז ניטאָ קיין פערמיטלער, אויף אונז ביידע וועט קיינער ניט ארויפלענען זיין האַנד. לאָז ער נאָר אוועקנעהמען זיין רוט פון מיר, און זאָל נאָר זיין שרעק מיך ניט אויפציטערען. דעמאָלט וואָלט איך שוין געקענט רעדען אַהן מורא ; אזוי אָבער קען איך מיך אַליין ניט געפינען.
- קאַפיטעל י**
- 1 דאָס לעבען עקעלט מיין זעלע, איך וועל מיך אָבלאָזען אין מינע ליידען.
 - 2 איך וועל רעדען מיט פערביטערקייט פון מיין זעלע. איך זאָג צו גאָט : בעשולדיג מיך ניט, זאָג מיר פארוואָס קריענסטו זיך מיט מיר. איז דיר גוט, אז דו בערויכסט, אז דו פעראַכטעסט די מיה פון דינע הענד און אויף דעם ראַטה פון פערברעכער שיינסטו ?
 - 4 האָסטו דען פלייש-אויגען, זעהסטו דען ווי אַ מענש זעהט ? זיינען דינע טעג ווי די טעג פון אַ מענשען, זיינען דינע יאָהרען ווי די טעג פון אַ מענשען ;
 - 6 וואָס דו זוכסט אויף מינע זינד און פאַרשסט נאָך מיין פערברעכען ? לויט ווי דו ווייסט, בין איך דאָך אונשולדיג, ווייל ווער קען זיך ראַטען ווען פון דיין האַנד ?
 - 8 דינע הענד האָבען מיך געשטאַלטעט און געמאַכט, אינאיינעם צונויפ-געשמעלט, און דאָך ווילסטו מיך פערדאַרבען.
 - 9 געדענק נאָר אז דו האָסט מיר אויסגעקנעמען ווי לעהם און וועסט מיך אומקעהרען צו שטויב.
 - 10 ווי מילך גיעסטו מיך אויס און ווי קעז פערנליווערסטו מיך.
 - 11 מיט הויט און פלייש האָסטו מיך בעקליידט, מיט ביינער און אָרערען מיך געוועבט.
 - 12 לעבען און גאָר האָסטו מיר געגעבען, און דינע בעפעהלען האָט אָבגע-היט מיין גייסט.
 - 13 און פון דעסטוועגען האָסטו געהאַלטען עפעס בעהאַלטען אין דיין האַרצען, איך ווייס עס, אז דו האָסט עס געהאַט :

14 אִם־חָטָאתִי וּשְׁמַרְתָּנִי וּמַעֲוֵי לֹא תִנְקֵנִי: אִם־רָשָׁעִיתִי
 15 אֲלֹלִי לִי וְצַדִּיקְתִּי לֹא־אֲשֵׁא רֹאשִׁי שְׂבַע קָלוֹן וּרְאָה עֵינָי:
 16 וַיִּגָּאֵה בַשַּׁחַל תַּצּוּרְנִי וְתִשָּׁב תַּתְּפִלָּא בִי: תַחֲדַשׁ עֲדִידִי
 17 נִגְדִי וְתִרְבַּב בַּעֲשָׂה עִמָּדִי חֲלִיפוֹת וְצָבֵא עִמִּי: וְלָמָּה מִרְחַם
 18 הִצַּאתָנִי אֲנֹנֵעַ וְעֵינַי לֹא־תִרְאֵנִי: כַּאֲשֶׁר לֹא־הֵייתִי אֱהוּהָ
 19 מִכְּפֶטֶן לִקְבֹר אוֹבֵל: הֲלֹא־מַעֲט יָמַי יַחֲדָל יִשִׁית מִמֶּנִּי כ
 21 וְאֲבַלְיָנָה מַעֲט: בְּטָרַם אֶלֶף וְלֹא אָשׁוּב אֶל־אֶרֶץ חַשְׁדָּה
 22 וְצַלְמוֹת: אֶרֶץ עֲפָתָהּ בְּמוֹ־אֶפֶל צַלְמוֹת וְלֹא־סְדָרִים
 וְתַפֵּעַ בְּמוֹ־אֶפֶל:

י"א

CAP. XI. י"א

2 בֵּינָן צִפְרֵי הַנְּעֻמָּתִי וַיֹּאמֶר: הֲרַב דְּבָרִים לֹא יַעֲנֶה וְאִם־
 3 אִישׁ שֹׁפֵתִים יִצְדִּיק: בְּדִדְךָ מֵתִים יַחֲרִישׁוּ וְתִלְעַג וְאֵין
 4 מִקְלָם: וַתֹּאמֶר וְךָ לִקְחִי וְכֹר הַיְיִתִי בַעֲיֵנֶיךָ: וְאוֹלָם
 5 מִי־יִתֵּן אֱלוֹהֵי דְבָר וַיִּפְתַּח שִׁפְתֵי עַמֶּךָ: וַיַּגִּד־לְךָ אִתְּעַלְמוֹת
 6 חֻכְמָה כִּי־כַפְלִים לְתוֹשִׁיָהּ וְדַע כִּי־יִשָּׂה לְךָ אֱלוֹהֵי מַצּוֹנֶךָ:
 7 הַחֲקֹר אֱלוֹהֵי תַמְצֵא אִם עַד־תִּכְלִית שְׂדֵי תַמְצֵא: נִבְחִי
 8 שְׁמַיִם מַה־תַּפְּעֵל עִמָּךָ מִשְׁאוֹל מַה־תִּדְרַע: אֲרַבָּה מֵאֶרֶץ
 9 מִדְּבָר וְרַחֲבָה מִנִּיִּים: אִם־יַחֲלֶךְ וַיִּסְגֵּר וַיִּקְהֵל וַיִּמְי
 10 יִשְׁיבֵנו: כִּי־הוּא יִדַע מַת־שׁוּא וַיִּרְא־אֵין וְלֹא יִתְבַּנֵּן:
 11 וְאִישׁ נָבוֹב וְלִבָּב וְעִיר פָּרָא אֲדָם וְיָלֵד: אִם־אֲתָהּ הַכִּינֹת
 12 לְבָר וּפְרַשְׁתָּ אֲלֵיו כַּפְיָךָ: אִם־אֵין בְּיָדְךָ הִרְחִיקְתִּי וְאֶל־
 13 תִּשְׁבֵּן בְּאֶחָדֶיךָ עוֹלָה: כִּי־אֵין תִּשְׁאֵא כְּנִיד מִמּוֹם וְהַיְיִת
 14 מִצֶּקֶן וְלֹא תִירָא: כִּי־אֲתָהּ עָמַל תִּשְׁכַּח כַּמּוֹם עֲבָרֵי תוֹכֵר:
 15 וּמַצְחֵרִים יָקוּם חֲלָד תִּלְעָפָה בַּכֶּקֶר תַּהוֹוֶה: וּבַטְחַת כִּי־
 16 יֵשׁ תַּקְוָה וְחִפְרָתָהּ לִבְטַח תִּשְׁכַּב: וְרַבְצָת וְאֵין מַחֲרִיד
 17 וְחָלוּ כְּנִיד רַבִּים: וְעֵינֵי רִשְׁעִים תִּכְלִינָה וּמְנוֹם אֶבֶד מִנְהֵם
 18 וְתַקְוָתָם מִפְּחַד־נֶפֶשׁ:

ויען

- 14 אז אויב איך זינדיג וועסטו אויפפאסען און פון מיין שולד וועסטו מיר
ניט ריינוואשען.
- 15 אויב איך האָב פּערבראַכען, דאַן וועה צו מיר, אָבער ווען איך בין גערעכט,
זאָל איך ניט טהאַרען אויפהויבען מיין קאָפּ ? פּול מיט שאַנדע בין איך,
16 זעה נאָר מיין עלענד ! און ברומענדיג רייסטו מיך ווי דער לייב,
17 דאַן קעהרסטו זיך אום און וואונדערסט זיך. ברענגסט אַלע מאָל נייע
בעווייזע קעגען מיר, און פּערגרעסערסט דיין צאָרן צו מיר, שיקסט אָן
18 ענדערונגען און ליידען אויף מיר. צו וואָס האָסטו מיך אַרויסגעצויגען
פון מוטער־לייב, פאר וואָס בין איך ניט אויסגעגאַנגען, אז קיין אויג זאָל
19 זאָגאר מיך ניט זעהן ? גלייך ווי גאָר ניט עקזיסטירט וואָלט איך גע-
20 ווען, פון בויך גלייך אין גרוב אריין געפיהרט. וועניג וויינען מיינע טעג,
זאָל ער מיר אָב־לאָזען ! זאָל ער זיך אָבווענדען פון מיר, וועל איך מיך
21 אַביסעל טרייסטען. דאָס וועט זיין איידער איך געה אוועק זיך ניט
צוריק צו קעהרען, אין אַ לאַנד פון פינסטערניס און טויטעס שאַטען.
22 אַ לאַנד אזוי דונקעל ווי די פינסטערניס פון טויטעס שאַטען, און אַהן
אַרדנונג, דאָרט וואו אַ שוין איז אויך אַ פינסטערניס.
- קאַפיטעל יא
- 1 און צפר דער נעמתי האָט געענטפּערט און געזאָגט :
- 2 זאָלען פּיעל רייך פּערבלייבען ניט פּערענטפּערט ? און זאָל דער פּלאַפּ־
3 לער בלייבען גערעכט ? דיינע אויסטראַכטונגען מאַכען מענשען שוויי-
4 גען, שפּאַטסט און קיינער שטערט דיר ניט. און זאָגסט : ריין איז
5 מיין לעהרע, לויטער בין איך אין דיינע אויגען. אָבער ווען גאָט זאָל
6 רעדען און ער זאָל עפענען זיינע ליפּען קעגען דיר. ער וואָלט דיר דער-
7 צעהלט די געהיימניסע פון קלוגהייט, ווייל צווייפּאַכיג איז דער פּער-
שטאַנד, און וויסען זאָלסטו, אז גאָט רעכענט ניט פּיעלע פון דיינע זינד.
8 וויילסטו דערפאַרשען די גאָטהייט ? וויילסטו אויסגעפינען דעם צוועק פון
אַלמעכטיגען ?
- 9 וואָס קענסטו אויפּטהאָן אין די הויכקייטען פון הימעל, וואָס ווייסטו אי-
בער דער טעפּקייט פון דער אונטער־וועלט ?
- 10 לענגער יוי די ערד איז די מעסטונג, אויך ברייטער פון ים.
11 ער שוועבט פאַרביי און פּערשליעסט, ער זאַמעלט צונויף און ווער קען
איהם שטערען ?
- 12 ער קען די פּאַלשע מענשען, ער דערזעהט אונרעכט, ניט פּיעל בעטראַכ-
טענדיג.
- 13 און דער לעדיגנעהער איז האַרצלאָז, ווי אַ יונגער עזעל אזוי ווערט געבוי-
14 רען דער מענש. אויב דו האָסט פאַרבערייטעט דיין האַרץ, דאַן
15 שפּרייט אויס דיינע הענר צו איהם. אויב אונרעכט געפינט זיך אין
דיינע הענר, דערווייטער עם פון דיר, זאָל אין דיין געצעלט ניט זיין
16 קיין אונרעכט. דאַן וועסטו קענען אויפהויבען דיין קאָפּ, אַהן פּעהלער,
דאַן וועסטו שטעהן פּעסט אַהן שרעק.
- 17 פּערנעמען וועסטו אָן דיינע ליידען, ווי פאַרבייגעגאַנגענע וואַסערען וועסטו
זיי געדענקען.
- 18 און שעהנער ווי אין מיטען טאַג וועט פאר דיר שיינען די וועלט, אַלעס
וועט פאַראַיבער און עם וועט זיין ווי פּריה־מאַרגען.
- 19 און זיכער וועסטו זיין מיט האַפּנונג, אַ גראָבען וועסטו מאַכען און שלאָפען
רוהיג.
- 20 און רוהיג וועסטו ליעגען אַהן שרעק, אַנדערע וועלען ציטערען פאַר דיר.
און די אויגען פון די פּערברעכער וועלען אויסגעהן, יעדע רעטונג וועט
פאַר זיי זיין פּער־אַרען, און זייער האַפּנונג בלויז פּערצווייפּלונג.

יב CAP. XII.

יב

2 א נִינֵן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: אֲמַנִּים כִּי אֲתִסְעִים וְעַמְלֵכֶם תָּמוּת
 3 חֲכָמָה: נִסְלִי לִבְבֹּב כְּמוֹכֶם לֹא־נִפְלֵ אֲנֹכִי מִכֶּם וְאֶת־
 4 מִרְאִין כְּמו־אֱלֹהִים: שֹׁחֵק לְרַעְיוֹ | אֲהִיָּה קִרְא לְאֱלֹהִים
 5 וַיַּעֲנֵהוּ שְׁחוֹזֵק צַדִּיק תָּמוּם: לִפְדֹּב בּוֹז לְעִשְׂתוֹת שְׂאֲנָן
 6 נָכוֹן לְמוֹעֲדֵי הַנֶּלֶל: יִשְׁלִי אֱהָלִים | לְשֹׁדְדִים וּבִטְחוֹת
 7 לְמַרְגִּיזֵי אֵל לְאֲשֶׁר הֵבִיא אֱלֹהִים בְּיָדוֹ: וְאוֹלָם שְׂאֵל־נָא
 8 בְהִמּוֹת וְתַרְדֵּךְ וְעוֹף הַשָּׁמַיִם וַיְגַד־לְךָ: אִי שֵׁיחַ לְאֶרֶץ
 9 וְתַרְדֵּךְ וַיִּסְפְּרוּ לְךָ דִּגְי הַיָּם: מִי לֹא־יָדַע בְּכֹל־אֱלֹהִים כִּי
 י יִדְרִי־הִזְהָ עֲשֵׂתָהּ וְאֵת: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נִפְשׁ כָּל־חַי וְרוּחַ כָּל־
 11 בְּשׁוּר־אִישׁ: הֲלֹא־אֲנִי מִלִּין תִּבְחָן וְחָדְ אֲכַל יַמְעַס־לוֹ:
 12 בִּישִׁישִׁים חֲכָמָה וְאֶרֶד יָמִים תְּבוּנָה: עֲמוֹ חֲכָמָה וּנְכוּנָה
 13 לֹא עֲצָה וְתְבוּנָה: הֵן גְּהֹרוֹם וְלֹא יִבְנֶה יִסְגֵּר עַל־אִישׁ
 14 וְלֹא יִפְתַּח: הֵן יַעֲזֹר בַּיָּמִים וַיִּבְשׂוּ וַיִּשְׁלַחֵם וַיִּהְפְּכוּ
 15 אֶרֶץ: עֲמוֹ עַו וְתוֹשִׁיָה לֹא שֹׁנֵג וּמִשְׁנָה: מוֹלִיד וַיַּעֲצִים
 16 שׁוֹלָל וּשְׂפֹטִים יְהוֹלֵל: מוֹסֵר מְלָכִים פֶּתַח וַיֹּאסֵר אֲזוּר
 17 בְּמַתְנֵיהֶם: מוֹלִיד כְּהַנִּים שׁוֹלָל וְאִיתְנִים יִסְלַח: מִסִּיר
 18 שָׁפָה לְנֹאמְנִים וְטַעַם וְקִנִּים יִקַּח: שׁוֹפֵד בּוֹז עַל־נְדִיבִים
 19 וּמְזִיחַ אֶפְיָקִים רָפָה: מְגַלֵּה עֲמֻקּוֹת מִנִּי־חֶשֶׁד וַיֵּצֵא לְאוּר
 20 צְלָמוֹת: מִשְׁנֵיא לְגוֹיִם וַיֹּאבְדֵם שִׁמְח לְגוֹיִם וַיִּנְחֵם: מִסִּיר
 21 לֵב רָאשֵׁי עַם־הָאָרֶץ וַיִּתְעַם בְּתַחֲוֹ לֹא־דָרַד: יִמְשֹׁר
 22 חֶשֶׁד וְלֹא־אוּר וַיִּתְעַם בְּשִׁפּוֹר:

יג CAP. XIII.

יג

2 א הֵן כָּל רֵאתָה עֵינִי שָׁמְעָה אֹזְנִי וְתָבֵן לִּי: בְּדַעְתְּכֶם
 3 יַדְעִיתִי נִסְאִנִּי לֹא־נִפְלֵ אֲנֹכִי מִכֶּם: אוֹלָם אֲנִי אֶל־שִׁדְי
 4 אֲדַבֵּר וְהוֹבַח אֶל־אֵל אַחֲפִץ: וְאוֹלָם אֲתֶם מְפַל־שִׁקֵּר
 5 הַרְפְּאִי אֵלֶל כְּלַכֶּם: מִי־יִתֵּן הַחֲרַשׁ תִּחְרִישׁוֹן וְתַחֲוֹ לְכֶם
 לַחֲכָמָה

קאפיטעל יב

- 1 און איוב האָט געענטפערט און געזאָגט :
- 2 ווען אויב בלויז איהר אליין זייט עס דאָס ריכטיגע פּאָלק און מיט אייך וועט שוין אָבשטאַרבען די קלוגהייט.
- 3 האָב איך אָבער פונקט אזא האַרץ ווי איהר, איך שמעה גאָר ניט ניעדערדיג גער פון אייך, און ווער האָט ניט נאָך אזעלכע זאַכען ?
- 4 א שפּאַט פאַר מיינע פריינד בין איך, וואָס רופט צו גאָט און ער ענטפערט ! אַך, צום געלעכטער ווערט דער אונשולדיגער !
- 5 פעראַכטונג פאַר דעם עלענדען לויט די געדאַנקען פון דעם לעדיגניגעהער : אלע לידען זיינען אָנגעברייט פאַר יענעם וואָס גליטשט זיך אויס.
- 6 די רויבער'ס געצעלטען זיינען רוהיג און זיכער זיינען יענע וואָס ערצערנען גאָט, יענע וואָס טראָגען גאָט אין דער האַנד. נון, פּרעג אָבער נאָך די בהמות וועלען זי דיך לעהרנען, די פּויגעל פון הימעל וועלען עס דיר דערצעהלען. אָדער ווענד דיך צו דער ערד און זי וועט דיך לעהרנען,
- 8 די פיש פון ים וועלען עס דיר ערצעהלען. ווער ווייס עס ניט צווישען יענע אלע, אז גאָט'ס האַנד האָט דאָס געטהאָן ? אין זיין האַנד איז די זעלע פון לעבעדיגען און דער גייסט פון יעדען מענשען. דאָס אויער קען דאָך אונטשיידען ווערטער און דער נומען ניט איבער דעם געשמאַק פון עסען. ביי די עלטערע איז די קלוגהייט, מיט לאַנגע יאָהרען קריעגט מען פערשטאַנד. מיט איהם איז קלוגהייט און שטאַרקייט, מיט איהם איז ראטה און פערשטאַנד. וואָס ער צושטערט ווערט מעהר ניט געבוט, ווען ער שליעסט אָב אַ מענשען קען מען מעהר ניט עפענען.
- 15 אויב ער האַלט אויף די וואסערען, ווערט אַ טריקעניס ; ווען ער שיקט זיי אַרויס, ווערט אַן איבערקעהרעניס אויף דער ערד.
- 16 מיט איהם איז מאַכט און ראטה, מיט איהם איז פערפיהרונג און פערפיהרטקייט.
- 17 ער פיהרט אַרונטער פון וועג ראטהגעבער און צוטומעלט די ריכטער.
- 18 ער עפענט דעם באַנד פון די קעניגע און ער טהוט אָן אַ גאַרמעל אויף זיינע לענדען.
- 19 די פריעסטער פיהרט ער אַרונטער פון וועג און די מעכטיגע צודרעהט ער.
- 20 ער נעהמט אָב די שפראך פון די באַגלויבטע און רויבט אַוועק דעם געדע- שפּאַק פון די אלטע. ער גיעסט אויס שאַנדע אויף פרינצען און ער שוואכט אָב די מעכטיגע. ער ענטדעקט געהיימניסע פון דער פינסטערניס און ער ציהט אַרויס צום ליכט דעם שאַטען פון טוידט.
- 23 ער מאַכט גרויס פעלקער, דערנאָך צושטערט ער זיי, ער צווייעט די פעלקער און פיהרט זיי. ער צודרעהט דעם פערשטאַנד פון די לאַנדפיהרער און מאַכט זיי בלאַנדזשען אין אַ וויסמעניס אָהן אַ וועג.
- 25 זיי טאַפען אין דער פינסטער וואו עס איז ניטאָ קיין ליכט, און ער מאַכט זיי בלאַנדזשען ווי אַ שכור.

קאפיטעל יג

- 1 דאָס אלעס האָט מיין אויג געזעהען, מיין אויער האָט עס געהערט און פערשטאַנען.
- 2 פונקט ווי איהר ווייסט אזוי ווייס איך אויך, איך שמעה ניט ניעדריגער פון אייך.
- 3 איך אָבער וויל זיך דורכערדען מיט'ן אלמעכטיגען, און האָבען אַ דיספּוט מיט גאָט וויל איך. און איהר אָבער פלוידערט ליגענס, פאַלשע דאָקטוירים זייט איהר אלע מיט אַנאַנדער.
- 5 אַך, ווען איהר וואַלט וועניגסטענס געשוויגען, וואַלט דאָס אייך גערעכענט געוואָרען פאַר אַ קלוגהייט.

6 לַחֲכָמָה: שְׁמַעוּנָא תּוֹכַחְתִּי וְרַבּוֹת שְׁפָתַי הִקְשִׁיבוּ:
 7 הֲלֹאֵל תִּדְבְּרוּ עִוְלָה וְלֹא תִדְבְּרוּ רִמְיָה: הִפְנִי תִשְׁאֹן
 8 אִם־לֹאֵל תִּרְיֹבֹן: הַטּוֹב כִּי־יַחְקֹר אֶתְכֶם אִם־כִּדְהַתֵּל
 9 בְּאֲנוּשׁ תִּהְתְּלוּ בוֹ: הֹכַח יוֹכִיחַ אֶתְכֶם אִם־כִּפְתָּר פְּנִים
 11 תִּשְׁאֹן: הֲלֹא שְׂאֵתוֹ תִּבְעֵת אֶתְכֶם וּפְחָדוֹ יַפֵּל עֲלֵיכֶם:
 12 וְכִרְנִיכֶם מִשְׁלִי־אֶפֶר לְנַבִּי־הַמֶּר וּבִיכֶם: הִחְרִישׁוּ מִמֶּנִּי
 13 וְאִדְבַּרְהָאֲנִי וַיַּעֲבֹר עָלַי מָה: עַל־מָה אֲשָׂא בְּשָׂרִי בִשְׁנֵי
 14 וְנַפְשִׁי אֲשִׁים בְּכַפִּי: הֵן יִקְטְלוּנִי לֹא אֶחָל אֶךְ־דַּרְכֵי אֵל־
 15 פָּנָיו אֹכִיחַ: גַּם־הוּא־לִי לִישׁוּעָה כִּי־לֹא לִפְנֵי חַנּוּף יָבוֹא:
 16 שְׁמַעוּ שְׁמוֹעַ מִלְּתִי וְאַחֲוֵתִי בְּאֲוִיכֶם: הִנְדֵּה־נָא עֲרַבְתִּי
 17 מִשְׁפָּט יָדַעְתִּי כִּי־אֲנִי אֶצְדֵּק: מִי־הוּא יָרִיב עִמָּדִי כִּי־
 18 עֲתָה אֶחְרִישׁ וְאֲנוּעַ: אֶךְ־שֵׁתִים אֶל־תַּעֲשׂ עִמָּדִי אִזּוֹ מִפְּנֵיךָ כ
 21 לֹא אֶסְתַּר: בְּפֶדַ מַעְלֵי הַרְחֵק וְאִמְתַּךְ אֶל־תִּבְעֵתֵנִי:
 22 וְקִרָא וְאִנְכִי אֶעֱנֶה אִזּוֹ אֲדַבֵּר וְהִשִּׁיבֵנִי: כַּמָּה לִי עֲוֹנוֹת
 23 וְחַטָּאוֹת פִּשְׁעֵי וְחַטָּאוֹתִי הִדְיַעֲנִי: לָמָּה־פָּנֶיךָ תִּסְתִּיר
 24 וְתַחֲשִׁבֵנִי לְאוֹיֵב לָךְ: הַעֲלֵה נִדְחַי תַּעֲרוֹץ וְאֶת־קֶשׁ יָבֵשׁ כה
 תַּרְדֵּף: כִּי־תִכְתֹּב עָלַי מִרְרוֹת וְתוֹרִישֵׁנִי עֲוֹנוֹת נַעֲוִי:
 26 וְתִשֵּׂם בְּפֶדַ וְהִגְלִי וְתִשְׁמֹר כָּל־אַרְחֹתַי עַל־שֵׁרְשֵׁי רַגְלֵי
 27 תִּתְחַקֶּה: וְהוּא כְּרַקֵּב יִבְלֶה כְּכֹנֵד אֶכְלוֹ עֵשׂ:
 28

יך

CAP. XIV. יד

אָדָם יִלְוֵד אִשָּׁה קָצֵר יָמִים וְשִׁבְע־רָגְזוֹ: בְּצִיץ יֵצֵא וַיִּמָּל א
 2 וַיִּבְרַח כְּצֵל וְלֹא יַעֲמֹד: אַף־עַל־זֶה פָּקַחַת עֵינֶיךָ וְאֵתִי
 3 תִּבְיֵא בְּמִשְׁפָּט עִמָּךְ: מִי־יִתֵּן טָהוֹר מִשְׁמַא לֹא אֶחָד:
 4 אִם־חֲרוּצִים יָמָיו מִסְּפַר־חַדְשָׁיו אֶתְּךָ חֲקֹן עֲשִׂיתָ וְלֹא ה
 5 יַעֲבֹר: שְׁעָה מַעְלָיו וַיַּחְדֵּל עַד־יִרְצֶה כְּשִׂכְרֵי יוֹמוֹ: כִּי
 6 יֵשׁ לְעֵץ תִּקְוָה אִם־יִכְרַת וְעוֹד יַחְלִיף וַיִּנְקַתוּ לֹא תִחְדַּל:
 7 אִם־יִנְקֹן בְּאַרְץ שָׂרְשׁוֹ וּבְעֶפֶר יָמוֹת נֹעֵזוֹ: מִרְיַח מוֹם
 8

יפרח

- 6 הערט נאָר אויס מיין טענה, מיין ליפען־קאמפף בעגרייפט :
- 7 קענט איהר רעדען צו נאָט אונגערעכטיגקייט, קענט איהר צו איהם רעדען
- 8 פאלשקייטען ? וויילט איהר זיך פאר איהם אונטערלעגען, אָדער ווילט
- 9 איהר זיך קריענען מיט איהם. וועט עס זיין גוט ווען ער וועט מיך אונטערלעגען ?
- 10 ער וועט זיך אָב. עכענען מיט איך אויב איהר וועט זיך אונטערלעגען פאר
- 11 איהם און אין געהיים מיינען אנדערש. זיין געוואלט־גיט וועט איך
- 12 אויפשוידערען, און זיין שרעק וועט פאלען אויף איך. אלע אייערע
- עראינערונגען זיינען בלויז משלים פון אש, אלע אייערע הויכע פאלאצען
- 13 זיינען ניט מעהר ווי לעהם. שווייגט בעסער, לאָמיר רעדען, זאָל זיין
- 14 וואָס עס וויל. פארוואָס זאָל איך פערבייסען מיט מיינע צייהן און
- 15 אַליץ בליקען צו איהם. אָבער וואָס עס אנבעלאַנגט מיין אויפפיהרונג, וועל
- 16 איך מיך מיט איהם אויס'טענה'ען. ער וועט מיך אויך העלפען, וויל
- 17 ער האָט פיינד שמיכלערייען. הערט נאָר אויס מיינע רייד, מיין פאָר
- 18 טראַג זאָל איך אַרײַן אין די אויערען. איך האָב שוין פאָרגלעגט דעם
- גאַנצען פראָצעס, איך ווייס אז איך וועל אַרײַם דער גערעכטער.
- 19 ווער עס זאָל זיך מיט מיר ניט קריענען, ווייס איך, אז אויב איך וועל
- 20 שווייגען וועל איך אויסגעהען. בלויז צוויי זאַכען זאָלסטו מיט מיר ניט
- 21 טהאָן, דאַן וועל איך מיך פאר דיר ניט בעהאַלטען. נעהם אַוועק דיין
- 22 האַנד פון מיר און דיין שרעק זאָל מיר ניט אויפציטערען. רוה, איך וועל
- ענטפערען, אָדער איך וועל רעדען און דו וועסט מיר ענטפערען.
- 23 וויפיעלע זיינען עס מיינע זינד און פערברעכען ? לאָמיר וויסען מיינע
- 24 פעהלעך אין מיינע איבערטרייבונגען ? פארוואָס בעהאַלטסטו דיין גע
- 25 זיכט, פארוואָס רעכענסטו מיך פאר דיין פיינד ? ווילסט צושמעטערען
- א פערשטויסענעם בלאַט, פערפאַלגען אַ טרוקענעם שטרוי ?
- 26 וואָס שרייבסטו אָן אויף מיר ביטערקייטען און לעגסט אויף מיר אָן
- 27 יוגענד זינד ? און מיין פום האָסטו אַריינגעלעגט אין אַ קלאָמץ און
- היטסט אַלע מיינע וועגען ; מיינע פוס־טריט פאָרשסטו נאָך.
- 28 און איך צופאַל ווי אַ פערפוילטע זאַך, ווי אַ קלייד וועמען עס האָט אויפ־
- געגעסען דער מאָיל.

קאָפיטעל יד

- 1 דער מענש געבוירען פון אַ פרוי, האָט קורצע יאָהרען און איז זאַט מיט
- ערגערניס.
- 2 ווי אַ גרעזעל שפראַצט ער אַרויס און פערוועלסט, און ער ענטלויפט ווי
- א שאָמען און בלייבט ניט שטעהן.
- 3 פון דעסמוועגען ניסטו שטאַרק אַכטונג אויף אַזעלכען און געהסט זיך
- פראָצעסירען מיט מיר.
- 4 ווער קען מאַכען פון אונרײַן דיין ווען זיי זיינען ניט איינס ?
- 5 אויב איינעם'ס יאָהרען זיינען בעשטימט, זיינע מאַנאַטען געזעהלט פון
- דיר, דו האָסט געמאַכט זיינע געזעצע וואָס ער טהאָר ניט איבערטועטען—
- 6 דאַן ווענדע זיך אָב פון איהם און לאַז איהם צורוח, זאָל ער פערגעניענען
- האַבען פון זיין טאַג ווי אַ געדונגענער.
- 7 דער בוים זאָגאר האָט אַ האַפנונג אז ער וועט אָבגעשניטען ווערען וועט ער
- נאָך אויפֿלעבען און זיינע צווייגען וועלען ניט צושטערט ווערען.
- 8 אויב ער ווערט אַלט, איז אין דער ערד זיין וואַרצעל, און אין שטויב
- שטאַרבט אָב זיין שטאַם.
- 9 פון דעם וואָסער'ס פייכקייט בליהט ער און ער ניט אַרויס צווייגען ווי
- ניי געפלאַנצט.

י יִפְרַח וְעָשָׂה קִצִּיר כְּמִדְנָטָע: וְנָבַר יָמוֹת וַיַּחֲלֵשׁ וַיִּגְעַע
 11 אָדָם וְאִין: אֲלוֹרָמִים מִנִּיִּים וְנָהָר יַחֲרֵב וַיִּבֶשׁ: וְאִישׁ
 12 שָׁכַב וְלֹא-אֶקְוֶם עַד-בִּלְתִּי שָׁמַיִם לֹא יִקְצֹוּ וְלֹא יַעֲרוּ
 13 מִשְׁנָתָם: מִי יִתֵּן וּבִשְׂאוֹל תִּצְפְּנֵנִי תִסְתַּדְּנֵנִי עַד-שׁוֹב
 14 אַפְּךָ תִּשִׁית לִי חֶק וְתוֹכְרֵנִי: אִם-יָמוּת נָבַר הוֹחֵיָה כָּל-
 15 יָמֵי צְבָאֵי אֵיחָל עַד-בֹּא חֲלִיפָתִי: תִּקְרָא וְאֲנֹכִי אֲעַנֶּךָ
 16 לְמַעֲשֵׂה יְדֶיךָ תִּכְסֶּכֶף: כִּי-עָתָה צַעֲדֵי תִסְפּוֹר לֹא תִשְׁמַר
 17 עַל-חַטָּאתֶי: חָתָם בְּצִרּוֹר פִּשְׁעֵי וְתִמְטַל עַל-עֹנֵי: וְאוֹלָם
 18 הֲרִנוּפֵל יָבּוּל וְצוֹר יַעֲתֵק מִמְּקוֹמוֹ: אֲבָנִים וְשִׁחֲקוּ מִיָּם
 19 כ תִּשְׁטַף-סִפִּיתֶיהָ עַפְרָא-אֶרֶץ וְתִקְנֹת אֲנוֹשׁ הֲאֲבִדְתָּ: תִתְקַפְּחוּ
 21 לְנֹצַח וַיַּחֲלֶךְ מִשְׁנֵה פָּנָיו וַתִּשְׁלַחְהוּ: יִכְבְּדוּ בָנָיו וְלֹא
 22 יִדַע וַיַּצְעֲרוּ וְלֹא-יָבִין לָמוֹ: אַךְ בְּשָׂרוֹ עָלָיו יִכְאֵב וְנִפְשׁוּ
 עָלָיו תִּאָּבֵל:

טו. CAP. XV.

טו

2 א וַיַּעַן אֱלִיפָן הַתִּימָנִי וַיֹּאמֶר: הַחֶכֶם יַעֲנֶה דַעַת-רוּחַ
 3 וַיִּמְלֵא קָדִים בִּטְנוֹ: הוֹבֵחַ בְּדָבָר לֹא יִסְבֹּן וּמְלִים לֹא-
 4 יוֹעִיל בָּם: אִךְ-אֵתָה תִפְרֵ יִרְאָה וְתִנְרַע שִׁיחָה לַפְּנֵי-אֵל:
 5 כִּי-יֵאלֵף עֹנֶנֶךָ פִּיךָ וְתִבְחָר לְשׁוֹן עֲרוֹמִים: יִרְשִׁיעֶנֶךָ פִּיךָ
 6 וְלֹא-אֲנִי וּשְׁפֹתֶיךָ יַעֲנוּ-כֶּךָ: הֲרֵאִישׁוֹן אָדָם תוֹלֵד וּלְפָנָי
 7 נִבְעוֹת חוֹלְלֹת: הַכֶּסֶד אֱלֹהִים תִּשְׁמַע וְתִנְרַע אֱלֶיךָ חֲכָמָה:
 8 מִהֲיִדְעָתָ וְלֹא נִדַע תִּבִּין וְלֹא-עֲמֵנוּ הוּא: גַּם-שָׁכַב גַּם-
 9 וַיֵּשֶׁב בְּנוֹ כַּפִּיר מֵאֲבִיךָ יָמִים: חֲמַעַט מִכָּה תִנְחוּמוֹת
 10 אֵל וְדָבָר לֹאֵט עֲמֶךָ: מִהֲיִקְחֶנֶךָ לִבֶּךָ וּמִהֲיִרְזָמוֹן עֵינֶיךָ:
 11 כִּי-תִשִׁיב אֶל-אֵל רוּחֶךָ וְהִצֵּאתָ מִפִּיךָ מִלִּין: מִהֲאֲנוֹשׁ
 12 כִּי-חִפָּה וְכִי יִצְדֵק יִלּוֹד אִשָּׁה: הֵן בְּקִדְשׁוֹ לֹא יֵאֱמָן
 13 וְשָׁמַיִם לֹא-תִכּוּ בְעֵינָיו: אִךְ כִּי-נִתְעַב וְנִאֲלָח אִישׁ-שֵׁתָה
 14 כַּמִּים עֹלָה: אַחֲרָיךָ שָׁמַע לִי חֲדָה-חֲזוֹתִי וְאִסְפָּרָה: אֲשֶׁר-
 15

חכמים

- 10 א מענש שטארבט נאָכדעם ווי ער איז קראַנק געוואָרען, אויסגעגאָנגען איז
 11 דער מענש און וואו איז ער ? די וואַסערען זיינען אויסגעגאָנגען פון
 12 ים און דער טייך איז לעדיג און פערטריקענט. און דער מענש לעגט
 זיך און שטעהט ניט אויף, אזוי לאַנג ווי הימלען וועלען זיין וועלען
 זיי ניט ערוואַכען און ניט אויפכאַפּען זיך פון שלאָף.
- 13 בעסער וואָלסטו מיך בעהאַלטען אין גרוב, מיך פערבאַרגען ביז דיין צאָרן
 וועט פאַראַיבער, מיך אָבשטעלען און דאָן מיר דערמאָהנען.
- 14 ווען דער מענש שטארבט, ווערט ער דען לעבעדיג ? די גאַנצע צייט פון
 15 מיין לעבען ווארט איך אויף מיין ענדע. ווען דו רופסט ענטפער איך,
 16 דיר גלויבט זיך דיין האַנדלוערק. צעהלסט מייע טויט און ווארטסט
 17 ניט מיט דער שטראַף אויף מייע זינד. מיין פערברעכען איז פערזויע-
 נעלט אין אַ בינטעל און דו לעגסט נאָך צו צו מייע זינד.
- 18 זאָגאר אַ באַרג וואָס פאַלט אַרונטער ווערט צושמעטערט, זאָגאר אַ פעל-
 זען ווערט אוועקגערוקט פון זיין פלאַטץ.
- 19 וואָסער רייבט אויס שטיינער, דו שווענקסט אָב זייער געוויקס ווי דעם
 שטויב פון דער ערד, און דעם מענשען'ס האַפּנונג געהט צו גרונד.
- 20 אימער רינגעלסטו איהם ארום ביז ער פערנעהט, ענדערסט זיין געשטאַלט
 21 און מאַכסט אַן ענדע פון איהם. אויב מען ריהרט אָן די עהרע פון זיינע
 קינדער, ווייס ער עס ניט ; אויב מען רעגערט זיי פערשטעהט ער ניט.
 22 בלויז זיין לייב טהוט איהם וועה און זיין זעלע טרויערט.
- קאַפיטעל טו
- 1 און אליפו דער תימני האָט געענטפערט און געזאָגט :
- 2 זאָל אַ קלוגער ענטפערען מיט ווינדיגער וויסענשאַפט און אָנפילען זיין
 3 בויך מיט אַ מורחזווינד ? זאָל ער פיהרען אַ דיספּוט מיט ווערטער
 4 וואָס האַבען קיין ווערטה און מיט רייד וואָס העלפּען ניט ? דו אַליין צו-
 שטערסט דיין פורכט און פערקלענערסט דעם ווערטה פון געבעט פאַר גאָט.
 5 ווייל דינע זינד לעהרנען דיין מויל און דו בעדיענסט זיך מיט דער שפּראַך
 6 פון די ליסטיגע. זאָל דיין מויל דיך בעשולדיגען, ניט איך ; זאָלען
 7 דינע ליפּען אויפטרעטען קעגען דיר. ביזטו עס עפעס דער ערשטער
 מענש וואָס איז געבוירען געוואָרען ? אָדער ביזטו עס פיעליכט בעשאַ-
 8 פען געוואָרען פאַר די בערג האָסטו זיך אַ מאָל איינגעהערט צו די
 געמליכע געהיימניסע, אַז דיר זאָל שוין ניט פעהלען קיין קלוגהייט ?
- 9 וואָס ווייסטו וואָס מיר ווייסען ניט, וואָס בעגרייפסטו און מיר ניט ?
 10 מיר האַבען אַי גרויע, אַי אַלמע, עלטערע ווי דיין פאַטער אין יאָהרען.
 11 זיינען פאַר דיר וועניג דיזעז טרייסטונגען ? וואָס פאַר אַ געהיימניס
 האָסטו ?
- 12 וואוהין פיהרט דיך דיין האַרץ און וואָס וויזען דיר דינע אויגען ?
 13 וואָס איז עס וואָרום די ווענדעסט אזוי אום דיין גייסט קעגען גאָט און
 לאָזט אַרויס פון דיין מויל אַזעלכע רייד ?
- 14 וואָס איז דער גאַנצער מענש ער זאָל קענען ריין זיין ? מיט וואָס קען עס
 גאָר גערעכט זיין דער וואָס איז געבוירען פון אַ פרוי ?
- 15 ער גלויבט זאָגאר ניט אין זיינע הייליגע, אויך די הימלען זיינען ניט גע-
 נוג ריין אין זיינע אויגען !
- 16 מעג דער מענש זיין פערשמירט און איינגעמאַכט, פון דעסטוועגען וואַנט
 ער צו טרינקען אונגערעכטיגקייט ווי וואַסער.
- 17 איך וועל דיר עפעס לעהרנען, הער מיך נאָר אויס. דאָס האָב איך געזעהען
 און איך וועל דיר עס דערצעהלען.
- 18 עס איז וואָס קלוגע דערצעהלען און פערלייקענען ניט, אַז עס קומט פון
 זייערע עלטערען.

חֲקָמִים יַגִּידוּ וְלֹא כִחְדוּ מֵאֲבוֹתָם: לָהֶם לִבְדָּם נִתְנָה 19
 הָאָרֶץ וְלֹא-עָבַר וְרַ בְּתוֹכָם: כָּל-יָמֵי רִשְׁעוֹ הוּא מִתְחַלֵּל כ
 וּמִסְפַּר שָׁנִים נִצְפְּנוּ לְעָרִיץ: קוֹל-פְּחָדִים בְּאָזְנוֹ בְּשִׁלּוֹם 21
 שׁוֹדֵד יִבְאֵנוּ: לֹא-יֵאֱמִין שׁוֹב מִן-יְחִשְׁדוֹ וְצַפּוֹ הוּא 22
 אֶל-יִחְרַב: נֹדֵד הוּא לֶלְחֶם אִתּוֹ יָדַע | כִּי-יִנְכֹן בְּיָדוֹ 23
 יוֹם-יְחִשְׁדוֹ: יִבְעֲתֵהוּ צָר וּמִצֻּקָה תִּתְקַפְּהוּ כַּמֶּלֶךְ | עֲתִיד 24
 לִפְדּוֹר: כִּי-נִמְטָה אֶל-אֵל יָדוֹ וְאֶל-שָׁדָי יִתְנַפֵּר: יָרוּץ 25
 אֵלָיו בְּצוּאָר בְּעֵבִי נָבִי מִנְּנוּ: כִּי-בִסָּה פָּנָיו בְּחֻלְבּוֹ 26
 נִיעַשׂ פִּימָה עַל-יִכְסֵּל: וַיִּשְׁפֹּן | עָרִים נִכְחָדוֹת בְּתִים 27
 לֹא-יֵשְׁבוּ לָמוֹ אֲשֶׁר הִתְעַתְּדוּ לַנְּגִילִים: לֹא-יֵעָשֶׂר וְלֹא- 28
 יָקוּם חֵילוֹ וְלֹא-יִשָּׂא לְאֶרֶץ מִנְּלָם: לֹא-יִסּוֹר | מִן-יְחִשְׁדוֹ ל
 וַיִּנְקֹתוּ תִבְבַּשׁ שְׁלֵהֶבֶת וַיִּסּוֹר בְּרוּחַ פִּיו: אֶל-יֵאֱמֹן בְּשֵׁן 31
 נִתְעָה כִּי-שָׂוָא תִהְיֶה תְמוֹדָתוֹ: בְּלֹא-יִזְמוּ תִמְלֵא וּבִפְתּוֹ 32
 לֹא תִעֲנֶנּוּ: וַחֲמָס בְּנֶפֶשׁ בִּסְרוֹ וַיִּשְׁלַךְ בְּיָדָהּ נִצְתּוֹ: כִּי- 33
 עָבַת חֲנֹף וְלָמוֹד וְאִשׁ אֲכָלָה אֶהְיֶה-שֹׂחַד: הִרְהָ עָמַל לֵה 34
 וַיִּלֵּד אֶזְן וּבִטְנָם תִּכֵּן מִרְמָה:

טז

CAP. XVI. טז

נִיעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: שָׁמַעְתִּי בְּאֵלֶּה רַבּוֹת מִנְּחָמֵי עָמַל א 2
 בְּלִבָּם: תִּקְוֶן לְדַבְרֵי-רוּחַ אוֹ מִדִּבְרֵי-צָדֵק כִּי תִעֲנֶנּוּ: 3
 נִס | אֲנִכִּי בְכֶם אֲדַבְּרָה לוֹ יֵשׁ נַפְשְׁכֶם תַּחַת נַפְשִׁי 4
 אַחֲבִירָה עֲלֵיכֶם בְּמַלְאִים וְאֶנִּיעָה עֲלֵיכֶם בְּמוֹ רֵאשִׁי: 5
 אֲאִמְצֶכֶם בְּמוֹ-פִי וַיִּגֵּד שִׁפְתֵי יְחִשְׁדוֹ: אִם-אֲדַבְּרָה לֹא- 6
 יְחִשְׁדוֹ כִּי-אֲבִי וְאֲחֻדְלָה מִחֲמַנִּי יִהְיֶה: אִךְ-עֲתָה הִלְאֵנִי 7
 הַשְׂמוֹת כָּל-עֲדָתִי: וַתִּקְמַטְנִי לְעַד הֵיחָה וַיָּקָם כִּי כִחְשִׁי 8
 בְּפָנַי יַעֲנֶנּוּ: אֲפֹ טָרַף וַיִּשְׁטַמְנֵי חֲרַק עָלַי בְּשִׁנָּיו צָרִי | 9
 יִלְטוּשׁ עֵינָיו עָלַי: פָּעֲרוּ עָלַי | בְּפִיָּהֶם בְּחֲרָפָה הִכּוּ לְחַוִּי 10
 יָחַד עָלַי וַתִּמְלֵאֵנִי: וַיִּסְגִּירְנִי אֶל-אֵל עֲגִיל וְעַל-יָדֵי רִשְׁעִים 11

וירטני

- 19 צו זיי אליין איז געגעבען געוואָרען די ערד און קיין פרעמדער איז צווישען
- 20 זיי ניט געדאַכט געוואָרען. דער שלעכטער וואָלגערט זיך אין וועהטאַגען
- 21 אַלע זיינע טעג, בלויז אַ געוויסע צאָהל יאָהרען זיינען בעהאַלטען פאַר'ן
- 22 טראָן. שרעקענס־שטימען זיינען אימער אין זיינע אויערען, אין מיר
- 23 טען פּרעדען קומט צו איהם אַ רויבער. ער גלויבט שוין ניט אַז ער
- 24 קען צוריקקעהרען פון פינסטערניס, ער ערוואַרט בלויז דעם שווערד.
- 25 ער וואַנדערט אַרום פאַר אַ שטיקעל ברויט : וואו איז עס ? ער ווייס, אַז
- 26 פאַר איהם איז אָנגעברייט אַ פינסטערער טאָג. איהם דערציטערען
- 27 נויטה און אָנגסטען, זיי רינגלען איהם אַרום ווי דעם קעניג וואָס איז בע־
- 28 רייט צו דער שלאַכט. עס איז דערפאַר ווייל ער האָט אויסגעשטרעקט
- 29 זיין האַנד קעגען נאָט, ווייל ער האָט געוואָלט בייקומען דעם אַלמעכטיגען.
- 30 ער איז געלאָפּען קעגען איהם מיט אַן אויסגעשטרעקטע האַנד, מיט דעם
- 31 גראַבען רוקען פון זיין פּאַנציר. עס איז ווייל ער האָט פּערדעקט
- 32 זיין געזיכט מיט פעטס, דיק איז ער געוואָרען אַרום זיינע לענדען.
- 33 און גערוהט האָט ער אין פּערלאָזענע שטעדט, אין ניט־בעוואָהנטע היי־
- 34 זער, וועלכע זיינען פּעראורטהיילט צופאַלען צו ווערען.
- 35 ער וועט שוין ניט רייך ווערען, זיין פּערמעגען וועט זיך מעהר ניט אויפ־
- 36 הויבען, וואָס ער האָט וועט זיך מעהר ניט פּערשפּרייטען אויף דער ערד.
- 37 פון פינסטערניס וועט ער שוין ניט אַרויס, זיינע צווייגען וועלען פּערטרי־
- 38 קענט ווערען און פּערצעהרט ווערען פון פּלאַמען, ער וועט פּערשווינדען
- 39 דורך דעם בלאָז פון גאָט'ס מויל. ער זאָל זיך ניט פּערלאָזען אויף אַ
- 40 פּערפיהרענישע פּאַלשקייט, ווייל מיט פּאַלשקייט וועט ער בעלוינט ווע־
- 41 רען. נאָך איידער זיין ענדע וועט קומען וועט ער פּערניכטעט ווערען,
- 42 זיינע צווייגען וועלען קיינמאָל ניט בליהען. אַזוי ווי אַ וויינישטאָק ווע־
- 43 לען גערויבט ווערען זיינע טרויבען, ווי אַן אוילבערמען בוים וועט ער
- 44 אַרונטערוואַרפען זיינע בליהונגען. ווייל די פּערוואַמלונג פון פּאַלשע
- 45 שמיכלער וועט בלייבען וויסט, אַ פּייער וועט פּערצעהרען די געצעלטען
- 46 פון די כאַכאַרניקעס. געטראָגען האָבען זיי לומפּעריי און געבוירען
- 47 אונרעכט ; זייער בויד איז פול מיט שווינדעל.

קאָפיטעל טז

- 1 און איוב האָט געענטפּערט און געזאָגט :
- 2 אַזעלכע זאָכען האָב איך שוין פּיעלע מאָל געהערט, אומזיסטע טרייסטער
- 3 זייט איהר אלע. איז עפעס דאָ אַן ענדע צו ווינדגע רייד ? וואָס קומט
- 4 אַרויס ווען מען ענטפּערט ? איך וואָלט פונקט אַזוי גערעדט ווי איהר,
- 5 ווען אירערע לייבער וואָלטען געווען אָנשטאָט מיין לייב וואָלט איך
- 6 אויף אייך אָנגעלעגנט רייד, און אויף אייך געשאַקעלט מיט'ן קאַפּ.
- 7 מיט די רייד פון מיין מויל וואָלט איך אייך געקרעפּטיגט, און מיט דער
- 8 בעוועגונג פון מייןע ליפען וואָלט איך (אירערע שמערצען) געלינדערט.
- 9 ווען איך זאָל ריידען ווערט ניט געלינדערט מיין שמערץ, און אַז איך
- 10 זאָל אויפהרענען, וואָס וועט מיר פּעהלען ? איצט האָט ער מיך פּער־
- 11 מאַטערט, דו האָסט צושטערט מיין געזעלשאַפּט. און די קנייטשען
- 12 אויף מיר זיינען מיין עדות, מיין מאַגערקייט צייגט עדות אויף מיר.
- 13 זיין צאָרן האָט מיך צוריסען ; פּערהאַסט האָט ער מיך, מיט זיינע
- 14 צייהן האָט ער אויף מיר געקריצט. מינע פּיינדע גלאָצען צו מיט מיט
- 15 די אויגען. זיי האָבען אויף מיר געעפענט זייערע מילדער, מיט שאַרדע
- 16 האָבען זיי מיר געפאַטשט אין די באַקען, צוואַמען האַבען זיי מיך בעפאַלען.
- 17 נאָט האָט מיך אָנגעגעבען צום לומפּ און אריינגעוואַרפען האָט ער מיך
- 18 אין די הענד פון פּערדאַרבענע.

12 יִרְמִי: שְׁלוֹ דְוִיָּתִי וַיִּפְרַרְרֵנִי וְאִתּוֹ בְּעָרְפִי וַיַּפְצֵפְצֵנִי
 13 וַיִּקְיַמֵנִי לוֹ לְמַטְרָה: יִסְבוּ עָלַי וּרְבִיזוּ יַפְלִחַ בְּלוֹיָתִי וְלֹא
 14 יִחַמַל יִשְׁפֹךְ לְאָרֶץ מִדְּרָתִי: יִפְרָצֵנִי בְּרֵץ עַל-פְּנֵי-פָרֶץ
 15 יִרֵץ עָלַי בְּגִבּוֹר: שֶׁק תִּפְרֹתַי עָלַי גִּלְדִי וְעַל-לִתִּי בַעֲפָר
 16 קִרְנֵי: פֶּנֵי חֲמֻרְמֻרָה מִנִּי-בָבִי וְעַל עַפְעָפֵי צִלְמוֹת: עַל
 17 לְאִחְמָס בְּכַפִּי וְתִפְלֵתִי וְנָה: אָרֶץ אֶל-תִּכְסֵי דָמִי וְאֶל-
 18 יְהִי מְקוֹם לְוַעֲקָתִי: נִסְעָתָה הַגְּדוּב־שָׁמַיִם עֲדִי וְשִׁחֲדִי
 19 בְּמִרוֹמִים: מְלִיצֵי רַעֲי אֶל-אֱלֹהֵי הַדְּלָפָה עֵינַי: וַיִּזְכַּח
 20 לְגִבּוֹר עַם-אֱלֹהֵי וּבְדֹאֲרָם לְרַעְיוֹ: כִּי-שָׁנוֹת מִסֶּפֶר יָאִתּוּ
 וְאֶרֶח לֹא-אֲשׁוּב אֶהְלֹךְ:

CAP. XVII. יז

יז

2 א רִוְחֵי חֲבִלָה יָמִי נִזְעְבוּ קִבְרִים לִי: אִם-לֹא הִתְלִים עִמָּדִי
 3 וּבְהַמְרוֹתָם תִּלְן עֵינַי: שִׁימָה נָא עֲרַבְנִי עִמָּךְ מִי־הוּא
 4 לִיְדִי יִתְקַע: כִּי-לֶבָם צְפִנֹת מִשְׁכַּל עַל-פֶּן לֹא תִרוֹמַם:
 5 ה לְחַלֵּק יַגִּיד רַעִים וְעֵינַי בְּנֵי תִבְלָנָה: וְהִצִּיגְנִי לְמִשְׁכַּל
 6 עַמִּים וְתַפֵּת לְפָנַי אֶהְיֶה: וְתַכַּה מִכַּעַשׂ עֵינַי וַיִּצְרֵי כַּעַל
 7 בָּלָם: יִשְׁמוּ יִשְׁרִים עַל-זֹאת וְנָקְו עַל-חֲנֹף יִתְעַרְרֵ:
 8 9 וַיִּאֲתוּ צִדִּיק דִּרְבּו וַיְהַרְרִידִים יִסּוֹף אֲמִין: וְאֵלֶם בָּלָם
 10 תִּשְׁבוּ וּבֹאוּ נָא וְלֹא-אֲמַצָּא בְכֶם חֶסֶם: יָמִי עֲבְרוּ וּמְתִי
 11 נִתְקַו מוֹדְשֵׁי לִבִּי: לֵילָה לַיּוֹם יִשְׁימוּ אוֹר קְרוֹב מִפְּנֵי-
 12 חֹשֶׁךְ: אִם-אֲקַנְהָ שְׂאוּל בֵּיתִי בַחֲשֹׁךְ רַפְדִּיתִי יִצְעִי:
 13 14 לְשַׁחַת קָרָאתִי אָבִי אֶתָּה אֲמִי וְאֶחָתִי לְרַמָּה: וְאִיהָ אֲפוּ
 15 16 תִּקְוֹתִי וְתִקְוֹתִי מִי יִשׁוּרְנָה: בְּדִי שְׂאֵל תִּבְדְּנָה אִם-יִתְד
 עַל-עֶפֶר נָחַת:

CAP. XVIII. יח

יח

2 א וַיַּעַן בְּלִדַּד הַשּׁוּחִי וַיֹּאמֶר: עַד-אֵנָה וַתְּשִׁימֵן קוֹנֵי לְמַלְךְ
 3 תִּבְיֵנו וְאַחַר נִדְבָר: מְדוּעַ נִחְשָׁבְנוּ כְּבַהֲמָה נִטְמֵנו

כְּעֵינֵיכֶם

טו. 14. v. 14. וְעֵדָא. v. 16. חֲמֻרְמֻרָה ק. יז. 2. v. 2. בִּיָּא דְלִי תַשְׁחָה
 18. v. 18. דְּמִי דְנִשְׁחָה. 9. v. 9. בִּיָּא דְמִי בְּשֵׁא. 16. v. 16. סִתְתָּ מִתַּחַת

- 12 רוחיג בין איך געווען און ער האָט מיך צובראַכען, ביים נאַקטן האָט ער מיך אָנגענומען און מיך צופיצעלט, פאַר אַ ציעל־ברעט האָט ער מיך אַוועקגעשטעלט פון זיינעטווענען. זיינע פּיילען־שיסער רינגלען מיך אַרום, צושמעטערן מיינע ניערען אָהן מיטלייד, אויף דער ערד האָבען זיי אויסגעגאַסען מיין גאַל. מיט בראָך אויף בראָך צוברעכט ער מיך, ער יאָגט קעגען מיר ווי אַ העלד (אין קריען). אַ זאַק האָב איך אויפגע־נייהט אויף מיין הויט, אין שטויב האָב איך געשליידערט מיין שטאַלץ.
- 16 מיין געזיכט איז אַיינגעשרומפען געוואָרען פון געוויין, אויף מיינע ברע־מען איז דער שאַטען פון טוירט. דאָס איז ווייל איך האָב גאָר ניט גע־טהאָן און ווייל מיין געבעט איז ריין. ערד, זאָלסט ניט צודעקען מיין בלוט ! עס זאָל ניט זיין קיין אָרט פאַר מיין געשריי ! יעצט האָב איך אויך אין הימעל מיין עדות, מיין בעווייז איז אין די הויכקייטען. זיינען דאָס מיינע פריינד מיינע פערטהיידיגער ? בעסער וואָלט מיין אויג גיע־סען טרעהרען צו גאָט. אַך, ווען אַ מענש וואָלט זיך געקענט אזוי אויס־טענה'ען מיט גאָט ווי דאָס מענשען־קינד מיט זיין גלייכען. ווייל מיינע געצעהלמטע יאָהרען פּערגעהען, און די וועג פון וועלכער מען קעהרט ניט צוריק, געה איך.

קאַפיטעל יז

- 1 געבראַכען איז מיין געמיטה, מיינע טעג זיינען אויסגעלאָפּען, פאַר מיר זעה איך בלויז טוירטענגריבער. שפּאַסען זיי ניט פון מיר ? און נעכטיגט ניט מיין אויג אויף זייערע בעליידיגונגען ? הער נאָך, זיי דו מיין גוט־זאָגער, ווער דען וועט מיר געבען די האַנד ? ווייל דו האָסט בעהאַלטען דעם פּערשטאַנד פון זייערע הערצער, דערפאַר קענסטו ניט דערהויבען ווערען. שמייכלערייען זאָגען די פיינד, זאָלען אויסרינען די אויגען פון זייערע קינדער ! און צו שפּאַט פון די פעלקער האָט ער מיך אַוועקגעשטעלט, אבשייליך בין איך געוואָרען פאַר אַלעמען.
- 7 דונקעל איז געוואָרען מיין אויג פון זאָרג, אַלע מיינע גליעדער ווי אַ שאַר טען. זאָלען זיך די הערליכע דאָרויף וואונדערען, און דער אונשו־לדיגער זאָל אויפגערייצט ווערען קעגען דעם פּאַלשען. און דער גערעכטער זאָל האַלטען אין זיין וועג און דער וואָס האָט ריינע הענד זאָל קריעגען מעהר קראַפט. אָבער ווען איהר אַלע זאָלט זיך אומקעהרען און אַהער קומען, וועל איך צווישען אייך ניט געפינען קיין איין קלונגען.
- 11 מיינע טעג זיינען פאַראיבער, מיינע געדאַנקען זיינען צוריסען צוזאַמען מיט די אָדערען פון מיין האַרץ.
- 12 זיי מאַכען פון נאַכט טאָג, אַ גאָהענטעס ליכט פון פינסטערנים.
- 13 וואָס זאָל איך נאָך האַפּען, ווען מיין הויז איז אַ גרוב ? מיט פינסטער־נים האָב איך אויסגעלעגט מיין בעט.
- 14 צום גרוב האָב איך גערופּען : מיין פּאַטער ביזטו, און צו די ווערים : מוטער און שוועסטער !
- 15 וואו איז ערגעץ מיין האַפּנונג ? און ווער זעהט ניט מיין האַפּנונג ?
- 16 אין דער אונטערוועלט וועלען זיי אַרײַן, צוזאַמען וועלען זיי געפינען רוה אין שטויב.

קאַפיטעל יח

- 1 און בלדד דער שוהי האָט געענטפּערט און געזאָגט :
- 2 ווען וועט איהר שוין מאַכען אַן ענדע צו די רייד ? פּערשטענדיגט זיך איין פריהער און דערנאָך וועלען מיר ריידען.
- 3 פאַרוואָס רעכענט איהר אונז ווי אַ בהמה, פאַר וואָס זיינען מיר אונריין אין אייערע אויגען ?

4 בעיניכם: טרף נפשו באפו הלא מענה תעזב ארץ ויעתק
 צור ממקמו: גם אור רשעים ידעך ולא יגה שכיב אשו: ה
 אור חשך באהלו וגרו עליו ידעך: יצרו צעדי אוני
 7 ותשליכוני עצתו: כרשלה ברשת ברנליו ועל שככה
 8 יתהלך: יאחו בעקב פח יחוק עליו צמים: טמון בארץ
 9 חבלו ומלכדתו עלי נתיב: סביב בעתהו בלהות והפיצהו
 11 לרנליו: יהרעב אנו ואיד נכון לצלעו: יאכל בדי עורו
 12 יאכל בדיו בכור מות: ינתק מאהלו מבטחו ותצעדהו
 14 למלך בלהות: תשכון באהלו מבליגו יורה על נהו
 טו נפרית: מתחת שרשיו יבשו וממעל ימל קצירו: זכרד
 16 אבד מני ארץ ולא שם לו על פני חוץ: יהדפהו מאור
 18 אלה חשך ומתבל יגדו: לא ינין לו ולא נכד בעמו ואין
 19 שרד במנויו: עליומו נשמו אחרנים וקרמנים אחו כ
 שער: אך אלה משפנות עגל וזה מקום לא ידע אל: 21

יט

CAP. XIX. יט

2 נינין איוב ויאמר: עד אנה תוניין נפשי ותדכאוני במלים: א
 3 זה אשר פעמים תכלימוני לא תבשו תהכרדלי: ואף
 4 אמנם שניתי אתי תלין משונתי: אם אמנם עלי תגדילו
 7 ותוכיחו עלי תרפתי: דעד אפו כר אלה עותני ומצודו
 6 עלי הקוף: הן אצק חמם ולא אענה אשוע ואין משפט:
 7 ארחי גדר ולא אעבור ועל נתיבותי חשך ישים: בבורי
 8 מעלי הפשיט ייסר עמרת ראשי: ותצני סביב ואלך
 9 ניסע פצע תקותי: יחור עלי אפו ויחשבני לו כצרוי: 11
 יחד ויבאו גודויו ויסלו עלי דרכם ויחזו סביב לאהלי:
 12 אחי מעלי תרחיק וודעי אך גרו ממני: חדלו קרובי
 13 ומדעי שכחוני: גרי ביתי ואמהתי לור תחשבני נכרי
 14 הייתי בעיניהם: לעבדי גראתי ולא יענה במדפי
 16 אתחננלו: רוחי זרה לאשתי וחותתי לבני בטני: גם
 17 18

עוילים

- 4 דו וואָס נעהמסט דיר דיין אייגען לעבען אין דיין צאָרן, זאָל פּיעלייכט פון דייןעט וועגען איבערגעשטעלט ווערען די ערד און דער פעלזען זאָל
- 5 אוועקגערוקט ווערען פון זיין אָרט ? זאָגאר דאָס ליכט פון די שלעכטע וועט פערלאָשען ווערען, דער פונק פון זייער פייער וועט ניט לייכטען.
- 6 דאָס ליכט איז דונקעל געוואָרן אין זיין געצעלט, זיין ליכט לעשט זיך אויס.
- 7 ענג וועלען ווערען זיינע מעכטיגע טריט און זיין ראַטה וועט ניט טויגען.
- 8 ווייל אין אַ נעמץ זיינען אַריין זיינע פיס, ער געהט איבער אַ פּאַסטקע.
- 9 די נעמץ וועט פּערכאַפּען זיין טריט, בעפעסטיגען וועלען איהם די שטריק.
- 10 אין דער ערד ליגעט בעהאַלטען זיין שטריק און זיין כאַפּשטייג וואַרט אויף איהם אויפ'ן וועג. אַרום און אַרום שוידערען איהם אויף
- 12 שרעקען און יאָגען איהם צו געהן. הונגער וועט ליידען זיין ערשטלינג, בראַך וואַרט אויף איהם ביי דער זייט. אויפּפּרעסען וועט ער די עקען
- 13 פון זיין הויט, דער ערשטגעבוירענער פון טוירט וועט אויפּפּרעסען זיינע גליעדער.
- 14 פּערוואַרפּען וועט ער ווערען פון זיין זיכערען געצעלט, און עס וועט איהם פּערשלאָגען צום קעניג פון שרעק. ער וועט וואָהנען אין
- 15 זיין געצעלט וואָס בעלאנגט מעהר ניט צו איהם, איבער זיין וואָהנונג וועט מען פּערשפּרייטען שוועבעל. אונטען וועלען זיינע וואַרצלען פּערטריי
- 17 קענט ווערען, אויבען וועט פּערשניטען ווערען זיין צווייג. זיין אנדערע קען וועט פּערלאָרען געהן פון דער ערד, קיין נאָמען וועט ער ניט האָבען
- 18 אין דער עפענטליכקייט. פּערשטויסען וועט מען איהם פון ליכט צו פינסטערניס, פון דער וועלט וועט מען איהם פּערוואַנגלען. קיין זוהן
- 19 און קיין אייניקעל וועט ער ניט האָבען אין זיין פּאַלק, קיינער וועט ניט פּערבלייבען אין זיינע וואָהנונגען. אויף זיין ענדע וועלען שטוינען די
- 20 לעצטע, די פּריהערדיגע האָט אָנגעכאַפּט אַ שוידער. אָט דאָס זיינען די רוהערפּלעכטער פון דעם לומפּ, און דאָס איז דער אָרט פאַר יענעם וואָס קען ניט גאָט.

קאַפיטעל יט

- 1 און איוב האָט געענטפּערט און געזאָגט :
- 2 ביז ווי לאַנג נאָך וועט איהר בעטריעבען מיין זעלע און מיך צושמע
- 3 טערען מיט ווערטער ? שוין צעהן מאָל ווי איהר האָט מיך פּער
- 4 זאָגאר ווען איך האָב בענאָנגען אַ פּעהלער דאָן בלייבט דאָך דער פּעהל
- 5 לער ביי מיר. וויילט איהר זיך אָבער ארויפהויבען איבער מיר און מיך
- 6 אויסשטראפּען פאַר מיין אונגליק ; דאן זאָלט איהר וויסען, אַז נאָט
- 7 האָט מיך אַזוי פּערקרימט, זיין נעמץ האָט מיך אַרומגערינגעלט. איך
- 8 שריי אויס קעגען דער רויבעריי און מען ענטפּערט מיר ניט, איך ליארעם
- 9 און קיין גערעכטיגקייט איז ניטאָ. מיין וועג איז פּערצאַמט און איך
- 10 קען ניט פּאַרבייגעהן, אויף מיינע שטעגען ליגעט פינסטערניס. מיין
- 11 עהרע האָט ער פון מיר אָבגעצויגען, ער האָט אַרונטערגענומען די קרוין
- 12 פון מיין קאַפּ. אַרום און אַרום האָט ער מיך צושמעטערט און איך געה,
- 13 ווי אַ בוים האָט ער אויסגעריסען מיין האָפּנונג. און זיין צאָרן האָט זיך
- 14 צוברענט קעגען מיר, פאַר זיין פינד האַלט ער מיך. צוואַמען קומען
- 15 זיינע רעגומענטען און טרעמען אויס זייער וועג, און רוהען אַרום מיין
- 16 געצעלט. מיינע ברידער האָט ער פון מיר דערווייטערט, מיינע בעקאַנ
- 17 טע זיינען מיר פּרעמד געוואָרען. אוועק זיינען מיינע פּערוואַנדטע,
- 18 מיינע בעקאַנטע האָבען אָן מיר פּערגעסען. די איינזאָהער פון מיין
- 19 הויז רעכענען מיך פאַר אַ פּרעמדען, אן אונבעקאַנטער בין איך אין זייערע
- 20 אויגען. מיין דיענער האָב איך גערופּען און ער ענטפּערט מיר ניט,
- 21 מיט מיין מויל האָב איך מיך ביי איהם געבעטען. אבשילליך איז גע

19 צוילים מאסו בי אקוּמה וידברוּבִי: תעבוני כְּלִמְתִי
 כ סודי וְהִרְאֵהְתִי נְהַפְכֵרִי: בעורי וּבְכַשְׁרֵי דְבַקְהָ
 21 עֲצָמֵי וְאֶת־מַלְטָה בְּעוֹר שְׁנֵי: חֲנִי חֲנִי אַתֶּם רַעֵי בִי יָד
 22 אֱלֹהִים נִנְעָה בִי: לָמָּה תִרְדְּפֵנִי כְּמוֹ-אֵל וּמִבְּשׂוֹרֵי לֹא
 23 תִּשְׁבְּעוּ: מִי־יִתֵּן אִפֹּי וַיִּכְתְּבוּן מִלִּי מִי־יִתֵּן בַּסֶּפֶר וַיִּחְקֹוּ:
 24 כֹּה בְעֵט־בְּרוֹזַל וְעִפְרַת לְעֵד בְּעוֹר יַחֲצֹבוּן: וְאֲנִי יִדְעֵתִי וְאֵלֵי
 26 חֵי וְאַחֲרוֹן עַל-עֶפְרַת יָקוּם: וְאַחַר צוּרֵי נִקְפוּ-אֶת וּמִבְּשׂוֹרֵי
 27 אַחֲזָה אֱלֹהִים: אֲשֶׁר אֲנִי וְאַחֲזֶה-לִּי וְעֵינֵי רְאִו וְלֹא-יָרֵךְ כְּלוֹ
 28 כְּלִיתִי בַחֲקֵי: כִּי תֹאמְרוּ מִה־נִּרְדְּףֶה־לָּו וְשֵׁרֵשׁ דְּבַר
 29 נִמְצָא-בִּי: גִּירוּ לָכֶם | מִפְּנֵי-חֶרֶב כִּי־חָמָה עֲוֹנוֹת חֶרֶב
 לְמַעַן תִּדְעֶן שִׁדְיֵי:

CAP. XX. כ

כ

2 א וַיֵּעַן צוֹפַר הַנַּעֲמָתִי וַיֹּאמֶר: לָכֵן שָׁעַפִּי וְשִׁיבוּנִי וּבְעֵבוֹר
 3 חוּשֵׁי בִי: מוֹסֵר כְּלִמְתִי אֲשַׁמֵּעַ וְרוּחַ מִבִּינְתִי יַעֲנֵנִי:
 4 ה הֲזֹאת יִדְעַת מִנִּי-עַד מִנִּי שִׁים אָדָם עַל-אָרֶץ: כִּי רִנַּנְת
 6 רְשָׁעִים מִקְרֹוב וּשְׂמַחַת חֲנָף עֲדִירְנָע: אִם-יַעֲלֶה לְשָׁמַיִם
 7 שִׂיאוּ וְרֹאשׁוֹ לַעֲב וַיַּעַב וַיַּעַב: כְּגִלְלוּ לַנִּצָּח יֹאבֵד רֹאיוּ וַיֹּאמְרוּ
 8 אִיוּ: כְּחִלּוֹם יַעֲוֶה וְלֹא יִמְצָאֵהוּ וַיִּבַּד כְּחֲזוֹן לִילָה: עֵינַי
 9 י שֹׁפְתוֹ וְלֹא תוֹסֵף וְלֹא-עוֹד תִּשׁוּרְנוּ מִקְמוֹ: בְּנֵי יִרְצֹוּ
 11 דְלִים וַיִּדְרוּ תִּשְׁבְּנָה אוֹנוֹ: עֲצֻמוֹתָיו מְלֹאוּ עֲלוֹמֹו וְעַמּוֹ
 12 עַל-עֶפְרַת תִּשְׁכַּב: אִם-יִתְמַתִּיק בְּפִיו רַעְיָה וַיִּכְחִידְנָה תַּחַת
 13 לְשׁוֹנוֹ: יַחֲמַל עָלֶיהָ וְלֹא יַעֲזֹבָהּ וַיִּמְנַעְנָה כְּתוֹךְ חֶפְזוֹ:
 14 מִז לָחֲמוּ בְּמַעְוֵי נְדִיף מְדוֹרֵת פְּתָנִים בְּקֶרְבּוֹ: חֵיל בָּלַע
 16 וַיִּקְאֵנוּ מִבְּטָנוּ וַיִּרְשָׁנוּ אֵל: רֹאשֵׁי-פְתָנִים יִיגַק תִּדְרֹגְהוּ
 17 לְשׁוֹן אִפְעָה: אֲלִי-רֹא בַּפְּלָנוֹת נְדָרֵי נַחֲלֵי דְבַשׁ וְחִמָּאָה:
 18 מְשִׁיב יָנַע וְלֹא יִבְלַע כְּחֵיל תְּמוֹרְתוֹ וְלֹא יַעֲלֶם: כִּי־רִצַּץ
 19 כ עֹב דְלִים בֵּית גֹּזַל וְלֹא יִבְנֶהוּ: כִּי וְלֹא-יִדַע שָׁלוֹ בְּבִטְנוֹ

בתמודו

- וואָרען מיין אטהעם פאר מיין ווייב, און מיין לאַסטשען זיך — צו די
 18 קינדער פון מיין לייב. זאָגאר נאָראַנים פּעראַכטען מיך, ווען איך שטעל
 19 זיך אויף, רעדען זיי מיר ענטקעגען. אַלע מינע פּערטרויטע עקלען זיך
 פון מיר, און יענע וואָס איך האָב לייעב געהאַט זיינען געוואָרען מינע
 20 געגנער. מינע ביינער האָבען זיך צוגעקלעפט צו מיין הויט און מיין
 פלייש, און איך בין קוים אַרויס מיט די יאַסלעס פון מינע צייהן.
 21 האָט מיטלייד, האָט מיטלייד, איהר וועניגסטענס, מינע פריינד, ווייל
 22 נאָט'ס האַנד האָט מיך בעריהרט. פאַר וואָס פּערפאַלגט איהר מיך גלייך
 מיט גאָט און איהר ווערט ניט זאָט פון מיין פלייש? אַך, ווען מינע
 23 ווערטער זאָלען קענען אויפגעשריעבען ווערען, אַך, ווען זיי זאָלען איינ-
 24 געקריצט ווערען אין אַ בוך! מיט אַ פען פון אייזען און בליי וואָלט מען
 25 זיי בעדארפט אויסהאַקען אין שטיין אויף אייביג! און איך ווייס עס,
 אַז מיין אויסלייזער לעבט און ער וועט עקזיסטירען אַלס דער לעצטער
 26 אויף דער ערד. און ווען זיי וועלען האָבען דייעזע אונטער-הויט מינע
 27 צולעכערט, וועל איך דורך מיין פלייש דערזעהן גאָט. אַליין וועל איך
 זעהן, מינע אויגען וועלען קוקען, ניט קיין פּרעמדער, מינע ניערען ווע-
 28 רען צושטערט אין מיין שוים. ווען איהר וועט זאָגען: ווי אזוי פּער-
 פאַלגען מיר איהם, ווען דער וואָרצעל פון דער שלעכטער זאָך געפינט זיך
 29 אין מיר? ציטערט פאַר'ן שווערד, ווייל צאָרן איז אַ זאָך וואָס ברענגט
 דאָס שווערד, און וויסען זאָלט איהר, אַז עס איז דאָ אַ געריכט.

קאַפיטעל כ

- און צופר דער נעמתי האָט געענטפּערט און געזאָגט:
 1 אַט דערפאַר ענטפּערען מינע געדאַנקען ווייל איך האָב אין מיר גע-
 2 פיהלען. דעם פאַרוואָרף פון מיין שאַנדע הער איך, און אַ גייסט פון
 3 מיין פּערשטאַנד ענטפּערט מיר. האָסטו דאָס ניט געוואוסט פון אייביג
 4 אָן, זינט מען האָט געשטעלט דעם מענשען אויף דער ערד, אַז דער
 5 טריאומפּה פון די שלעכטע איז אַ קורצער און די פרייז פון דעם פאַלשער
 6 דויערט בלויז אַ מאָמענט? ווען זיין גרויסקייט זאָל זאָגאר גרייכען ביז
 7 צום הימעל און זיין קאָפּ זאָל אָנשפאַרען אין די וואָלקענס, ווי זיין
 מיסט ווערט ער פּערלאָרען אויף אייביג, יענע וואָס האָבען איהם אַ מאָל
 8 געזעהן וועלען פּרעגען: „וואו איז ער?“ ווי אַ פּערפלויענעם טרוים
 9 וועט מען איהם ניט געפינען, ער וועט פּערוואָגלט ווערען ווי אַ נאַכט פאַנ-
 10 טאַזיע. דאָס אויג וואָס האָט איהם איינמאָל געזעהן, וועט שוין מיער
 11 ניט, און עס וועט שוין זאָגאר ניט בליקען אויף זיין אָרט. זיינע קינדער
 12 וועלען איבערבעטען אַרעמע לייט און זיינע אייגענע הענד וועלען אומד-
 קעהרען דאָס אָנגעראבעוועטע. זיינע ביינער מענען זיין פול מיט יוגענד,
 13 וועלען זיי דאָך מיט איהם ליגען אין דער ערד. ווען דאָס שלעכטע איז
 זיס געוואָרען אין זיין מויל, האָט ער עס פּערלייקענט אונטער זיין צונג.
 14 ער האָט זיך אַרויף דערבאַרעמט און ניט פּערלאָזען, און ער האָט עס
 געהאַלטען אויף זיין גומען. זיין ברויט האָט זיך איבערגעקעהרט אין
 15 זיינע געדעריס, ביטערניש פון שלאַנגען-גיפט איז אין איהם. אויסברע-
 כען וועט ער דאָס פּערשלונגענע פּערמעגען, גאָט וועט עס ארויסטרייבען
 16 פון זיין בויך. דעם עססעניץ פון לאַנגען-גיפט וועט ער זויגען, איהם
 17 וועט טוידטען די צונג פון אַ וואַסער-שלאַנג. ער וועט שוין ניט זעהן
 18 די פליסענדע שטראָמען, די טייכען פון האָניג און פוטער. ער גיט צו
 ריק אָב די האָרעוואַניע, און ער פּערשלינגט עס ניט, עס איז ווי דאָס
 19 אומבייטענדע פּערמעגען, און מען פּרעהט זיך ניט דערמיט. ווייל ער
 האָט צודריקט און פּערלאָזען די אַרעמע, אַ הויז האָט ער געריכט וואָס ער
 20 האָט ניט געבויט. ער ווייס ניט פון קיין רוה אין זיין בויך, מיט זיין

21 בְּחַמְדוֹ לֹא יִמְלֹט: אִי־שָׁרִיד לְאָבְלוֹ עַל־פֶּן לֹא־יְהוּל
 22 טוֹבוֹ: בְּמִלְאוֹת שׁוֹכְנוֹ יֵצֵר לוֹ כְּלִיד עִמָּל תִּכְאֵנוּ:
 23 יְהִי לְמִלֵּא בְטָנוֹ יִשְׁלַח־בוֹ חֲרוֹן אַפּוֹ וַיִּמָּטֵר עָלֵינוּ
 24 בְּלַחֲמוֹ: יִבְרַח מִנֶּשֶׁק בְּרוּל תִּחְלַפְהוּ בְּשֵׁת נְחוּשָׁה:
 25 שְׁלַח וַיֵּצֵא מִנּוֹה וּבָרַק מִמְּרֵתוֹ יִהְיֶה עָלָיו אֲמִים: כָּל־
 26 חֶשֶׁד טָמוּן לְאֶפְרוֹנוֹ תִּאָּכְלֵהוּ אֵשׁ לֹא־נִפְחָה יָרַע שָׁרִיד
 27 בְּאֶדְלוֹ: יִגְלוּ שָׁמַיִם עֵינָיו וְאָרֶץ מִתְקוֹמְמָה לוֹ: יִגַּל יְבוּל
 28 בֵּיתוֹ נְגֹרוֹת בְּיוֹם אַפּוֹ: זֶה וְחֶלֶק־אָדָם רָשָׁע מֵאֲלֹהִים
 29 וַיִּחַלֵּת אָמְרוּ מֵאֵל:

כא

CAP. XXI. כא

2 וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: שָׁמַעַנִי שְׁמוֹעַ מִלְּתִי וַתְּהִי־זֹאת א
 3 תְּנַחֲמוּמֵתֵיכֶם: שְׂאוּנִי וְאֲנֹכִי אֲדַבֵּר וְאַחַר דִּבְרֵי תִלְעִינִי:
 4 הֲאֲנֹכִי לְאָדָם שִׁיתִי וְאִם־מִדּוֹעַ לֹא־תִקְצֹר רוּחִי: פְּנוּ־אֵלַי ה
 5 וְהִשְׁמֹעוּ וְשִׁימוּ יָד עַל־פֶּה: וְאִם־זָכַרְתִּי וַיִּנְבְּהַלְתִּי וְאַחַז
 6 בְּשָׂרִי פִלְצוֹת: מִדּוֹעַ רָשָׁעִים יְהִי עֲתֹכּוֹ נִסְיָנְכֶם חֵיל:
 7 וְרַעַם וְנֶכֶן לִפְנֵיהֶם עִמָּם וַיֵּצֵאֵם לְעֵינֵיהֶם: בְּתֵיהֶם
 8 שְׁלוֹם מִפְּחַד וְלֹא־שָׁבַט אֱלֹהֵי עֲלֵיהֶם: שׁוּרוֹ עֶבֶר וְלֹא
 9 יִנְעַל תִּפְלֹט פָּרְתוֹ וְלֹא תִשְׁכַּל: יִשְׁלַחוּ בְצֵאן עֵוִילֵיהֶם
 10 וַיִּלְדִּיֵהוּם יִרְפְּרוּן: יִשְׂאוּ בְּתֵף וּבְגֹר וַיִּשְׁמְחוּ לְקוֹל עֵוִיב:
 11 יִבְלוּ בְטוֹב יְמֵיהֶם וּבְרִנֵּעַ שְׂאוֹל יִחַתּוּ: וַיֹּאמְרוּ לְאֵל סוּר
 12 מִמֶּנּוּ וְרַעַת דְּרָכֶיךָ לֹא תִפְצְנוּ: מִדֵּ־שִׁנֵּי כִי־נִעְבְּדֶנּוּ
 13 וּמִדֵּ־נִעְוִיל כִּי נִפְגַּע־בוֹ: הֵן לֹא בִיָּדָם טוֹבָם עֲצַת רָשָׁעִים
 14 רָחֲקָה מֵנִי: כִּמְהָ | גִּרֵּר־רָשָׁעִים יִדְעֶךָ וַיִּבֵּא עָלֵינוּ אֲדָם
 15 חֲבָלִים יִחַלֵּק בְּאַפּוֹ: יְהִי כְּתָבָן לִפְנֵי־רוּחַ וּכְמִץ נִנְבְּתוּ
 16 סוּפָה: אֱלֹהֵי יִצְפָּן־לְבָנָיו אוֹנֵנוּ יִשְׁלַם אֲלֵינוּ וַיִּדַע: וְדָאוּ
 17 עֵינָיו בִּידוֹ וּמַחְמַת שִׁנֵּי יִשְׁתָּה: כִּי מִדֵּ־חֶפְצוֹ בְּבֵיתוֹ
 18 אַחֲרָיו וּמִסֶּפֶר חֲדָשָׁיו חֶצְצוֹ: הֲלֹאֵל יִלְמַד־רַעַת זֶה־זֶה
 19 רַמִּים

כ. v. 22. ו יחור ו. 26. v. מלעל כיא. v. 5. פתח בארמית ב"א וזה בקיף חשד דנשח
 א וזה בחי"ק. v. 18. ו יכל קי. v. 17. קמץ בלא אס"ף. v. 20. v. עינו קי

- 21 קאסטבארטעס זאל ער זיך ניט ראטעווען. פון זיין פרעסען וועט גאָר ניט בלייבען, דערפאר זאל ער ניט בעגליקען אין זיין פערמענען.
- 22 ווען ער וועט זיך שוין גוט אָנפילען, זאל איהם ווערען ענג, די האַנד
- 23 פון יעדען אונגליקליכען זאל איהם פאָקען. אום אָנצופילען זיין בויך
- 24 זאל גאָט אויף איהם אָנשיקען זיין צאָרן און אויף איהם רעגענען מיט
- 25 זיין שפיין. ווען ער וועט ענטלויפען פון די אייזערנע וואַפען, זאל איהם
- 26 דורכבויערען דער קופערנער בויגען. אַרויסציהענדיג איז אַרויס זיין
- לייב, אַ בליטץ פון זיין מויל, שוידער זאל עס אויף איהם אַרויפאָגען.
- 27 אַלערליי פינסטערנים ליגעט פערבאַרגען אין זיינע בעהעלטעניסען, אויפֿ־
- פרעסען זאל איהם אַ פייער וואָס קיינער האָט ניט צובלאָזען, צושטערען
- 27 זאל עס וואָס עס איז נאָך איבערגעבליעבען אין זיין געצעלט. די הימלען
- זאלען אויפֿרעקען זיינע זינד, די ערד זאל זיך אוועקשטעלען קעגען איהם.
- 28 פֿערוואַגעלט זאל ווערען די פֿרוכט פון זיין הויז, צורונען זאל עס ווערען
- 29 אין טאָג פון צאָרן. אָט דאָס איז די טהייל וואָס גאָט ניט אַ פֿערדאָר־
- בענעס מענשען, און דאָס איז די צוגעזאָגטע ירושה פון גאָט.

קאָפיטעל כא

- 1 און איוב האָט געענטפֿערט און האָט געזאָגט :
- 2 הערט נאָר אויס מיינע רייד און דאָס זאל זיין אַייער טרייסט.
- 3 ערלויבט מיר און לאָמיק רעדען, דערנאָך וועט איהר אָבשפּאַמען פון
- 4 מיינע רייד. האָב איך עפעס אַ קלאַנע צו מענשען ? און ווען אזוי, פאר־
- 5 וואָס זאל איך ניט פֿערלייערען מיין געדולד ? ווענדעט זיך צו מיר און
- 6 שטוינט, דאָן לעגט צו דעם האַנד צום מויל. און דערמאָהנענדיג זיך
- 7 ווער איך דערשראָקען און אַ שוידער כאַפט אַרום מיין לייב. פֿאָרוואָס
- זאלען עס די פֿערברעכער לעבען ? פֿאָרוואָס ווערען זיי אַלט און ווערען
- 8 רייד ? זייערע קינדער שטעהען פֿאַר זיי, און זייערע אַבשטאַמונגען גע־
- 9 פינען זיך פֿאַר זייערע אויגען. זייערע הייזער זיינען פֿערזוכערט פון
- 10 שרעק, און גאָט'ס רוטה איז ניט אויף זיי. זיין אָקס בעפֿרוכטעט און
- 11 פֿעהלט ניט, זיין קוה קעלכט זיך און איז ניט מפֿיל. ווי די שעפֿסלאָך
- 12 שיקען זיי אַרויס זייער יונגוואָרג, און זייערע קינדער טאַנצען. זיי וועד
- רען געטראַגען מיט פּוּיק און פּיעדעל, און זיי פֿרעהען זיך פון האַרפֿען־
- 13 קלאַנג. זיי פֿערברענגען אין גוטס זייערע טעג, און ניט איין מאָמענט
- 14 פֿערשווינדען זיי אין גרוב. און זיי זאָגען צו גאָט : „לאָז אונז צורוח,
- 15 און מיר ווילען גאָר ניט קענען דינע וועגען.“ און וואָס וועט אונז העל־
- 16 פֿען, ווען מיר וועלען זיך מיט איהם בעגעגענען ? איך ווייס, אַז ניט
- אין זייערע הענד איז זייער גליק, און דער ראטה פון פֿערברעכער איז
- ווייט פון מיר.
- 17 וויפֿיעלע ליכטער ווערען אויסגעלאָשען און עס קומט אויף זיי אַ בראַך ?
- וועהטאָגען ווערט זיי צוגעטהיילט אין זיין צאָרן.
- 18 ווי שטרוי זיינען זיי פֿאַר'ן ווינד, און ווי פֿאלאווע פֿערטראַגט זיי דער
- שטורעם.
- 19 אָבער פֿאַר זיינע קינדער בעהאַלט גאָט זיינע ליידען, ער בעזאָהלט זיי
- און זיי זאלען וויסען.
- 20 זיינע אויגען זעהען זיין בראַך און פון דעם אַלמעכטיגענע'ס צאָרן טרינקט
- ער.
- 21 דען וואָס קומט איהם אַרויס פון זיין הויז וואָס בלייבט נאָך איהם ווען
- די צאָהל פון זיינע מאַנאָטען איז בעשטימט ?
- 22 קען מען עפעס לעהרענען גאָט וויסענשאַפט ווען ער אורטהיילט איבער די
- העכסטע זאַכען ?

23 רָמִים יִשְׁפּוּט: זֶה יָמוּת בְּעַצֵּם תָּמוּ כָּלֹו שְׁלֹאֲנָן וְשִׁלְיוֹ:
 24 עֲמִינִיז מְלֹאוֹ חֶלֶב וּמִחַ עֲצָמוֹתַי יִשְׁקָה: זֶה יָמוּת בְּנַפְשׁ
 26 מָרָה וְלֹא אֶכֶל בְּמוֹבָה: יָחַד עַל־עַפְרָ יִשְׁכְּבוּ וְרָפוּהָ
 27 תִּכְסֶּה עֲלֵיהֶם: הֵן יִדְעֵתִי מַחֲשָׁבוֹתֵיכֶם וּמִנּוֹמוֹת עָלַי
 28 תִּחְמָסוּ: כִּי תֹאמְרוּ אֵיךְ בֵּית־נְדָיִב וְאֵיךְ אֱהִל מִשְׁפָּנוֹת
 29 רְשָׁעִים: הֲלֹא שְׁאַלְתֶּם עֹבְרֵי דָרֶךְ וְאֵתְתֶם לֹא תִגְבְּרוּ:
 ל כִּי לְיוֹם אֵיד יִחַשְׁדָּ רַע לְיוֹם עֲבָרוֹת יִבְלֹו: מִי־יִגִּיד עַל־
 31 פְּנֵי דָרְכֹו וְהוּא־עָשָׂה מִי יִשְׁלֶם־לוֹ: וְהוּא לְקַבְּרוֹת יִבְלֹל
 32 וְעַל־נְדִישׁ יִשְׁקֹוד: מִתְקַו־לוֹ הַגְּבִי־נַחַל וְאַחֲרָיו כָּל־אֲדָם
 34 יִמְשֹׁד וּלְפָנָיו אֵין מִסְפָּר: וְאֵיךְ תִּנְחַמְנוּי הַבָּל וְתִשׁוּבַתֵיכֶם
 נִשְׂאֲר־מַעַל:

CAP. XXII. כב

כב

2 א וַיַּעַן אֱלִיפָז הַתְּמָנִי וַיֹּאמֶר: הֲלֹאל יִסְכַּד־גֹּבֶר כִּי־יִסְכַּן
 3 עָלָמוֹ מִשְׁכִּיל: הַחֲפֵץ לְשֹׁדֵי כִּי תִצְדֵק וְאִם־כִּבְּעֵע כִּי־
 4 תִתֵּם דְרָכֶיךָ: הַמִּירְאָתָךְ יִכִּיחַד יִבּוֹא עִמָּךְ בְּמִשְׁפָּט:
 5 הֲלֹא רָעַחְתָּ רַבָּה וְאֵיךְ־קָן לְעֹנֵתֶיךָ: כִּי־תִחַבֵּל אֶת־יָדְךָ
 6 הַנֶּם וּבִנְדֵי עֲרוֹמִים תִּפְשִׁיט: לֹא־מִים עִנָּה תִשְׁקָה וְמִרְעֵב
 8 תִמְנַע־לָחֶם: וְאִישׁ זֹרַע לֹו הָאָרֶץ וּנְשׂוֹא פָּנִים יִשָּׁב כָּהָ:
 9 אֲלִמְנוֹת שִׁלְחַת רִיבָם וּרְעוֹת יִתְמִים יִדְכָּא: עַל־כֵּן
 11 סָבִיבוֹתֶיךָ פָּחִים וַיִּבְהַלְךְ פֶּחַד פִּתְאוֹם: אִרְחֶשֶׁךְ לֹא־
 12 תִרְאֶה וְשִׁפְעַת־מִים תִּכְסֶּךָ: הֲלֹא־אֱלוֹהֵי גְבוּהַ שָׁמַיִם
 13 וְרָאָה רֹאשׁ כּוֹכָבִים כִּי־רָמוּ: וְאִמְרַת מַה־יִּדְעֵ אֵל הַבְּעַד
 14 עֲרַפֵּל יִשְׁפּוּט: עֵבִים סִתְּרוּ־לוֹ וְלֹא יִרְאֶה וְתוֹג שָׁמַיִם
 15 יִתְהַלֵּךְ: הָאֲרֶחַ עוֹלָם תִּשְׁמֹר אֲשֶׁר דָּרְכוּ מִתִּיאֲוֹן:
 16 אֲשֶׁר־קָמְטוּ וְלֹא־עֵת נֹדֵר יִוצֵק יִסּוּדֶם: הָאֲמָרִים לֹאל
 17 סוּר מִמֶּנּוּ וּמַה־יַּפְעֵל שְׁדֵי לָמוֹ: וְהוּא מִלֵּא בְּתֵיהֶם
 19 טוֹב וַעֲצַת רְשָׁעִים רַחֲקָה מֵנִי: יִרְאוּ צְדִיקִים וַיִּשְׁמְחוּ

ונקי

- 23 איינער שטארבט אין זיין גאנצער אונשולד, רעהיג און שטיל.
 24 זיינע טעפ זיינען פול מיט מילך און זאפט'ס איז דער מארך פון זיינע
 25 ביינער. איינער שטארבט מיט א פערביטערטען געמיטה, און ער האָט
 26 קיינמאָל קיין גוטס ניט געהאַט. ביידע צוזאַמען ליגען זיי אין דער
 27 ערד, און ווער'ס בעדעקען זיי. איך קען אייערע געדאַנקען און איך
 28 פערשטעה אייערע אבזיכטען מיך צו בעראַבעווען. איהר פרעגט: „וואו
 29 געפינט זיך ערניץ דאָס פינסטערע הויז? וואו איז ערניץ דאָס געצעלט
 30 וואו פערברעכער וואָהנען?“ איהר האָט דאָך שוין געפרעגט ביי די
 31 דורכרייזער, זייערע בעווייזע קענט איהר ניט אָבלייקענען. אַז דער
 32 פערדאַרבענער ווערט געהאַלטען פאַר'ן טאָג פון בראַך, צום אונגליקס טאָג
 33 ווערט ער געפיהרט. ווער קומט איהם זאָגען אין געזיכט אַריין און ווער
 34 וועט איהם בעצאַהלען וואָס ער האָט געטהאָן? און אין גרוב אַריין
 פיהרט מען איהם, און ער רעהט אויף אַ הויפען. עס זיינען פאַר איהם
 די שטיינדלאַך פון טייך און נאָך איהם געהען אַלע מענשען, און פאַר
 איהם זיינען שוין געווען אָהן אַ צאַצהל. און ווי קענט איהר מיר טרייס-
 טען מיט נאַרישע זאַכען, ווען אייערע ענטפערס האָבען קיין ווערט? **קאַפיטעל כב**

- 1 און אליפו דער תמני האָט געענטפערט און געזאָגט :
 2 ניט זיך דער מענש אָב פון גאָט'ס וועגען? דער קלוגער ניט זיך אָב מיט
 3 זיך אַליין. קומט עפעס גאָט אַרויס דערפון ווען דו ביזט גערעכט, אָדער
 4 פערדיענט ער עפעס דערביי ווען דו געהסט אין גלייכען וועג? איז עס
 5 ווייל ער האָט מורא פאַר דיר ווען ער שטראָפּט דיך? דערפאַר שטעלט ער
 6 דיך פאַר'ן געריכט? דייע שלעכטקייטען זיינען גענוג גרויס און עס
 7 איז קיין ענד צו דייע זינד. אומזיסט האָסטו גענומען אַ משכון פון
 8 דין ברודער און אָבערצויגען די קליידער פון די נאַקעטע. דעם מיעדען
 9 האָסטו ניט אָנגעטרונקען מיט וואַסער און פון דעם הונגעריגען האָסטו
 10 צוריקגעהאַלטען ברויט. און בלווי פאַר'ן שטאַרקען איז די ערד און
 11 פאַר'ן אנגעזעהענעם איז דאָ אַן אָרט צו זיטצען אויף איהם.
 12 אַלמנות האָסטו אוועקגעשיקט מיט לעדיגען און די אַרעמס פון די יתומים
 13 האָסטו צושטערט.
 14 אָט דערפאַר ביזטו אַרומגערינגעלט מיט נעמצען און אַ פּלוצלונגע שרעק
 15 דערציטערט דיך.
 16 אָדער עס קומט אויף דיר אַ פינסטערניס וואָס דו קענסט ניט זעהן, און
 17 אַ הויפען וואַסער פערדעקט דיך.
 18 גאָט געפינט זיך דאָך אין דער הויכקייט פון הימעל, און זעה דעם שפיטץ
 19 ווי הויך די שטערען זיינען.
 20 און דו זאָגסט: וואָס ווייס גאָט? קען ער דען אורטהיילען פון הינטער
 21 די וואַלקען'ס?
 22 נעבלען פערבאַרגען איהם און ער זעהט ניט, און ער שפאַצירט איבער'ן
 23 הימעל-געוועלב.
 24 האָסטו בעמערקט דעם וועג אויף וועלכען פערברעכער זיינען געגאַנגען?
 25 יענע וואָס זיינען איינגעשרומפען געוואָרען פאַר דער צייט, און וועלכע
 26 אַ טייך האָט פערפליצט זייער פונדאַמענט?
 27 וועלכע האָבען געזאָגט צו גאָט: „לאַז אונז צורוח!“ וואָס קען זיי גאָט
 28 טהאָן?
 29 און פונדעסטוועגען האָט ער אָנגעפילט זייערע הייזער מיט גוטס, און דער
 30 געדאַנק פון די פערברעכער איז ווייט פון מיר!
 31 זאָלען די גערעכטע זעהן און זיך פּרעהען און דער ריינער זאָל שפאַטען
 32 פון זיי.

וְנָקִי יִלְעָגֵנִי לְמוֹ: אִם־לֹא נִכְתָּד קִימְנִי וַיִּתְּרֵם אֲכַלְהָ אִשׁ: כ
 הַסִּבְדָּנָא עִמּוֹ וּשְׁלָם בְּרָם תְּבוֹאֲתֶךָ מוֹבָה: קַדְחָנָא מִפּוֹ 21
 22 תוֹרָה וְשִׁים אֲמָרְיוֹ בְּלִבְכֶּךָ: אִם־תָּשׁוּב עַד־שְׂדֵי תִבְנֶה 23
 תִּרְחִיק עוֹלָה מֵאַהֲלֶיךָ: וְשִׁית־עַל־עַפְרֹ בָצָר וּבָצָר נִחֲלִים 24
 אֹפִיר: וְהִנֵּה שְׂבִי בְצַרְיֶךָ וּכְסַף תּוֹעֲפוֹת לָךְ: כִּי־אֵן 25
 עַל־שְׂבִי תִתְעַנֵּג וְתִשָּׂא אֶל־אֱלֹהֵי פְנֶיךָ: תַּעֲתִיר אֱלֹוֹ 26
 וַיִּשְׁמַעְךָ וַיְבַרְכֶּךָ תִּשְׁלָם: וְתִנְגַּר־אָמַר וַיִּקָּם לָךְ וְעַל־ 27
 דְּרָכֶיךָ נִגְהָ אֹר: כִּי־הִשְׁפִּילוּ וְתֹאמַר נִגְהָ וְשַׁח עֵינַיִם 28
 יִשָּׁע: יִמְלֹט אֵי־נָקִי וְנִמְלֹט בְּכֶר בַּפִּיךָ: 29
 ל

כג

CAP. XXIII. כג

תִּצֵן אִיֹּב וַיֹּאמַר: גַּם־הַיּוֹם מָרִי שְׁחִי יָדִי כְּבָרָה עַל־א 2
 אֲנַחְתִּי: מִי־יִתֵּן יַדְעִתִּי וְאִמְצָאֶהוּ אָבֹא עַד־תִּכְנֹתוֹ: 3
 אֶעֱרַכֶּה לְפָנָיו מִשִּׁפְטֵי וְפִי אִמְלֵא תוֹכְחוֹת: אֲדַעַה מַלְיִם 4
 יַעֲנֵנִי וְאִבְיָנָה מִה־יֹּאמַר לִי: הַכָּר־בֶּחַ יָרִיב עִמָּדִי לֹא 5
 אֲדִיחֹוּא יִשָּׁם כִּי: שָׁם יִשָּׂר נִכְחַ עִמּוֹ וְאִפְלֹטָה לְנִצָּח 6
 מִשִּׁפְטֵי: הֵן קָדַם אֶהְלֶךְ וְאִינְנִי וְאֶחֱזֹר וְלֹא־אֶבִּין לִו: 7
 שְׂמֹאֹל בְּעִשְׂתּוֹ וְלֹא־אֶחֱזֹו יַעֲטֹף יָמִין וְלֹא אֶרְאֶה: כִּי־יַדַּע 8
 דֶּרֶךְ עִמָּדִי כְּהִנֵּנִי כְּזָבֵב אֶצֵּא: בְּאֲשֶׁר־וּ אֲחֹנֶה רִגְלִי דֶרֶכּוֹ 9
 שְׂמֵרְתִי וְלֹא־אֶט: מִצַּת שְׂפָתָיו וְלֹא אִמְיֵשׁ מִחֲקֵי צַפְנֹתַי 10
 אֲמַר־יִפּוֹ: וְהוּא בְּאֶחָד וּמִי יִשִּׁיבֵנוּ וְנִפְשׁוּ אֹתָהּ וַיַּעַשׂ: 11
 כִּי יִשְׁלָם חֲקֵי וּכְהִנֵּה רַבּוֹת עִמּוֹ: עַל־כֵּן מִפְּנֵי אֶבְהַל 12
 אֲתַבּוֹנֵן וְאִפְתָּד מִמֶּנּוּ: וְאַל תִּכְרַד לִבִּי וְשְׂדֵי הַבְּהִילָנִי: 13
 כִּי־לֹא נִצַּמְתִּי מִפְּנֵי־חֶשֶׁד וּמִפְּנֵי כִסְּה־אֶפֶל: 14
 15
 16
 17

כד

CAP. XXIV. כד

מִחֹזַע מִשְׂדֵי לֹא־נִצַּפְנֵנו עֵתִים וַיִּדְעֹו לֹא־חֲנוּ יָמֵינוּ: גְּבוּלָתָא 2
 יִשְׁוֵנו עֲדָר גְּלוּו וַיִּרְעֹו: חֲמוֹד יְתוּמִים יִנְהֵנוּ וַיִּחְבְּלוּ שׁוֹד 3
 אֶלְמָנָה: יָפוּ אִבְיָנִים מִדֶּרֶךְ יַחַד חֲבָאוּ עַנּוּ־אֶרֶץ: הֵן 4

פראים

- 20 איז ניט פערטיליגט געוואָרען יענער וואָס איז אויפגעשטאַנען קעגען אונז ? האָט דער פייער ניט צושטערט אַלעס וואָס זיי איז איבערגעד
- 21 בלעבען ? בעקען דיך מיט גאָט און שליעס פריעדען מיט איהם, דאָס וועט אויף דיר ברענגען גוטס. נעהם די לעהרע פון זיין מויל און לעג
- 22 אַריין זיינע ווערטער אין דיין האַרץ. ווען דו וועסט אומקעהרען צום אַלמעכטיגען וועט זיין וואויל צו דיר ; דערווייטער אונגערעכטיגקייט פון
- 24 דייןע געצעלטען. און אין שטויב זאָלסטו וואַרפען דייןע טהייערע מעד טאַלען און אין די טייך־פעלזען — דיין גאָלד פון אופיר. און דער אל־
- 25 מעכטיגער וועט דאן זיין דיין טהייערעס מעטאל און גלענצענדעס זילבער וועסטו האָבען. דאמאלס וועסטו האָבען פערמעגען פון אַלמעכטיגען און
- 26 צו גאָט וועסטו אויפהויבען דיין געזיכט. וועסט בעטען צו איהם און ער וועט דיך אויסהערען, בלויז באַצאָהל דייןע פערשפרעכונגען. אויב דו
- 28 בעשליעסט אויף אַ זאך, ערפיל עס, און דאן וועט שיינען אַ ליכט אויף דייןע וועגען. ווייל די וואָס זיינען ערניעדעריגט געוואָרען, וועלען זיך
- 29 אויפהויבען, און יענע מיט אַרונטערגעלאָזענע אויגען וועט ער העלפען. זאָנאר דעם אומריינעם וועט ער ראַטעווען, געראַטעוועט וועט ער ווערען
- 30 דורך דייןע ריינע הענד.

קאָפיטעל כג

- 1 און איוב האָט געענטפערט און האָט געזאָגט :
- 2 אויך היינט איז ביטער מיין קלאָג, מיין בראַך איז שווערער פון מינע יפצען. אַך, ווען איך זאָל וויסען וואו איהם צו געפינען, איהם דער־
- 3 גרייכען ביז'ן גרוב ! איך וואָלט דאן פאַר איהם געמאַכט אַ פראַצעס און מיין מויל וואָלט פול געוואָרען מיט טענות. איך וואָלט וועלען וויר
- 5 סען די ווערטער וואָס ער וועט מיר ענטפערען, און איך וואָלט וועלען פערשטעהן וואָס ער וועט מיר זאָגען. וועט ער מיט מיר שטריימען מיט
- 6 זיין גרויסע קראַפט ? ניין ! אָבער ער וועט מיר שענקען אויפמערקזאַמ־ קייט. דאָרט און דער עהרליכער מיט איהם האָבען אַ דיספוט, און איך
- 8 וואָלט אויף אייביג פריי געוואָרען פון מיין פראַצעס. ווען איך געה פאָר־ אויס איז ער ניטאָ, ריקווערטס און איך בעגרייף איהם ניט. וואָס ער
- 9 טהוט אויף לינקס מערק איך ניט, וואָס ער פעהרילט זעה איך ניט. אָבער ער ווייס מיינע וועגען, ער האָט מיך פרוּבירט און איך בין ארויס
- 10 ריין ווי גאָלד. אין זיינע טריט האַלט זיך מיין פוס, זיין וועג האָב איך געהיט און זיך ניט אָבגעווענדט. איך בין ניט אַוועק פון די געבאַטע
- 12 וואָס זיינען אַרויס פון זיינע ליפען, מעהר פון מיין עקזיסטענץ האָב איך בעהאַלטען די רייד פון זיין מויל. און ער האַלט זיך ביי איינעם און קייר
- 13 נער קען איהם ניט אומווענדען, און וואָס זיין ווילען פערלאַנגט דאָס טהוט ער. ער וועט געוויס געפינען מיין בעשטימונג, און ער האָט פיעלע
- 14 אַזעלכע זאַכען. דערפאַר ציטער איך פאַר איהם, איך קלעהר נאָך און איך שרעק זיך פאַר איהם. און גאָט האָט ווייך געמאַכט מיין האַרץ,
- 16 און דער אַלמעכטיגער האָט מיך אויפגעשוידערט. און איך בין ניט צו־ טומעלט געוואָרען פאַר דער פינסטערנים, און פון מיין געזיכט איז די
- 17 פינסטערנים געווען אָבגערעקט.

קאָפיטעל כד

- 1 פאַרוואָס זיינען פאַר'ן אַלמעכטיגען ניט פערבאָרגען די צייטען און יענע וואָס קענען איהם האָבען ניט געמערקט זיינע טעג ! די פערדאָר־
- 2 בענע רוקען איבער גרענעצען, רויבען אַ הערדע און פאַשען זי. דעם עזעל פון די יתומים פיהרען זיי אַוועק, זיי נעהמען פאַר אַ משכון דעם אָקס פון
- 4 דער אַלמנה. די אַרעמע לייט פערטרייבען זיי פון וועג, צוזאַמען בעהאַל־ טען זיי די אַרעמע פון דער ערד. ווי די ווילדע אין דער וויסטע געהן
- 5

פראים | במדבר יצאו בפעלם משהרי למרח ערבה לו
 6 לחם לנערים: בשדה בלילו יקצרו וכרם רשע ילקשו:
 7 ערום ילינו מבלי קבוש ואין כסות בקרה: מזרם הרים
 8 ירטבו ומבלי מחסה חבקרצור: יגזלו משד יתום ועל-
 9 עני יחבלו: ערום הלכו בלי לבוש ורעבים נשאו עמר:
 11 בידשורתם יצדורו יקבים דרכו ויצמאו: מעיר מתים |
 12 ינאקו ונפשחללים תשוע ואלוה לא ישים תפלה: המה |
 13 היו במדבר יאור לא הברו דרכו ולא ישבו בנתיבותיו:
 14 לאור | יקום רוצח יקטל עני ואביון ובלילה יהי כננב:
 15 ועין נאף | שמרה נשף לאמר לא תשורני עין וסתר פנים
 16 ישים: חתר בחשך בתיים יומם חתמו למו לא ידעו
 17 אור: פי יחדו | בקר למו צלמות פי יביר בלהות צלמות:
 18 קלהוא | על פנימים תקבל חלקתם בארץ לא יפנה
 19 דרך פרמים: ציה נסחם יגזלו מימי שלג שאול הטאו:
 כ ישפחו רחם | מתקן רמה עוד לא יוכר ותשבר פעץ
 21 עולה: רעה עקרה לא תלד ואלמנה לא יטיב: ומשד
 22 אבירים בכתו יקום ולא יאמין בתיין: יתדלו לבטח
 24 וישען ועיניהו על דרכיהם: רמו מעט | ואיננו והמכו
 כה ככל יקפצון וכראש שבלת ימלו: ואם לא אפו מי
 יכויבני ושם לאל מלתי:

CAP. XXV. כה

כה

2 א ויען בלקד השחי ויאמר: המשל ופחד עמו עשה שלום
 3 במרומו: הניש מספר לגודו ועל מי לא יקום אהרו:
 4 ומה יציק אנוש עם אל ומה יזכה ילוד אשה: הן עוד
 6 ירח ולא יאהיל וכוכבים לא יזכו בעיניו: אף כר אנוש
 רמה וכד אדם תולעה:

וישן

- זיי ארויס מיט זייער ארבייט, גאנץ פריה שטעהן זיי אויף צו זייער רויב,
 6 אין אבענד עסען זיי מיט זייערע יונגען. אין פֿעלד שניידען זיי די
 תבואה פון דער אָרעמען און דעם וויינגארטען פון פערברעכער העלפען זיי
 7 אַנקלייבען. זיי נעכטיגען נאָקעט, אָהן אַ קלייד, און אָהן אַ דעקע אין
 8 דער קעלט. פון דעם באַרג־שטראָם ווערען זיי דורכגעווייקט און אָהן
 9 שוטיץ טוילען זיי זיך צום פֿעלזען. פון דער ברוסט רויבען זיי אַוועק דעם
 10 יתום, ביים אָרעמען נעהמען זיי משכנות. נאָקעט געהען זיי אָהן אַ קלייד,
 11 הונגעריג שלעפען זיי די גארבען. צווישען זייערע ווענד קוועטשען זיי
 12 אויס דעם בוימאויל, זיי טרעטען דעם וויין און זיינען דאָרשטיג. פון דער
 בעפעלקערטער שטאָרט קרעכצען זיי, די זעלען פון די דערשלאַגענע
 13 שרייען, און גאָט האַלט עס ניט פאר קיין פערברעכען. זיי האָבען רע־
 וואָלטירט קעגען ליכט, זיי האָבען ניט אַנערקענט זיינע וועגען און ניט
 14 געזעסען אין זיינע שטעגען. ביים ליכט שטעהט ער אויף ווי אַ מערדער
 און ברענגט אום דעם אָרעמען און עלענדען, און ביי נאָכט איז ער ווי אַ
 15 גנב. אַן דאָס אויג פון דעם נואף פאָסט אויף ווען עס ווערט שפעט און
 ער זאָגט: „קיין אויג וועט מיך יעצט זעהן“. דערנאָך טהוט ער זיך אָן אַ
 16 מאַסע אויפ'ן געזיכט. אין דער פינסטער בערויבען זיי אונטער הייער
 וואָס זיי האָבען ביי טאָג בעצייכענט, זיי ווילען ניט וויסען פון קיין ליכט.
 17 ווייל זאָגאר דער פריהמאָרגען איז פאר זיי דער שאַטען פון טוידט; פאר
 זיי זיינען בעקאָנט די שרעקען פון דעם שאַטען פון טוידט.
 18 גרינג זיינען זיי אויף וואַסער, פערפלוכט איז זייער טהייל לאַנד, זיי
 ווענדען זיך ניט דורך וויינגערטנער.
 19 פונקט ווי טריקענים און היטץ רויבען אַוועק די וואַסערען פון שנעע,
 אַזוי רויבט די גרוב יענע וואָס האָבען געזינדיגט.
 20 פערגעסען וועט אָן איהם די געבערמוטער, די ווערים וואָס האָבען אין
 איהם געפיהלט אַ זיסען געשמאַק, וועלען איהם ניט געדענקען, און ווי
 אַ שטיק האַלץ וועט צובראָכען ווערען די אונגערעכטיגקייט.
 21 ער פערפאַלנט די קינדערלאַזע ווייל זי האָט ניט געבאַרען, דער אַלמנה
 טהוט ער אויך ניט קיין גוטס.
 22 די מעכטיגע ציהט גאָט אַרונטער מיט זיין קראַפט, און ווען ער שטעלט
 זיך אויף איז קיינער ניט זיכער מיט זיין לעבען,
 23 גאָט ניט איהם זיכערהייט ער זאָל זיך אַנשפאַרען, אָבער זיינע אויגען
 האַלט ער אויף זיינע וועגען.
 24 זיי ווערען דערהויבען אויף אַ וויילע און דערנאָך זיינען זיי מעהר ניטאָ,
 און זיי ווערען צושמעטערט און ווי אַלע אַנדערע געהמט מען צוזאַמען;
 25 ווי דער שפיטץ פון אַ זאַנג ווערען זיי אָבעשניטען. און ווער קען עס
 מיר אַבלייקענען אַז עס איז ניט אַזוי און צו גאָר ניט מאַכען מיינע רייד?
 קאַפּיטעל כה
- 1 און בלדר דער שוחי האָט געענטפערט און געזאָגט:
 2 הערשאַפט און שרעקען זיינען מיט איהם, ער מאַכט פריעדען אין זיינע
 הויכקייטען.
 3 איז דאָ אַ צאָהל צו זיינע רעגמענטען? און אויף וועמען געהט ניט אויף
 זיין ליכט?
 4 ווי קען אַ מענש זיין גערעכט קעגען גאָט? און מיט וואָס קען זוכה זיין
 יענער, וועלכער איז געבוירען פון אַ פרוי?
 5 אַז ער וויל, פערדעקט ער די לבנה און זי שיינט ניט, און זאָגאר די
 שטערען זיינען ניט ריין אין זיינע אויגען.
 6 וואָס איז שוין דער מענש? אַ וואָרים! און דער זוהן פון מענשען איז
 אַ מילב!

כו

CAP. XXVI. כו

2 נִצַּן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר׃ מַה־עֲזַרְתָּ לְלֹא־כַח הוֹשַׁעְתָּ וְרוּעַ לֹא־
 3 עוֹ׃ מַה־יַּעֲצֵתָ לְלֹא חֲכָמָה וְתַשִּׁיחַ לְלֵב הוֹדַעְתָּ׃ אֶת־
 4 מִי הִנְדַּתָּ מִלִּין וּנְשַׁמְת־מִי יֵצֵא מִמֶּנּוּ׃ הַרְפְּאִים הוֹלְלוּ ה
 5 מִתַּחַת מַיִם וּשְׁכַנְיָהֶם׃ עָרוֹם שְׂאוֹל נִגְדוּ וְאִין כְּסוּת
 6 לְאֶבְדוֹן׃ נִטְחָ צַפּוֹן עַל־הַהוֹ תִּלְהָ אֶרֶץ עַל־בְּלִימָה׃ 7
 8 צָר־מַיִם בַּעֲבִיו וְלֹא־נִבְקַע עֵנָן תַּחְתָּם׃ מֵאֲחוֹ פְּנִי־כִסֶּה
 9 פִּרְשָׁן עָלָיו עֲנָנוּ׃ חָק חָג עַל־פְּנֵי־מַיִם עַד־תַּכְלִית אֹזֶר י
 10 עַם־חֹשֶׁךְ׃ עֲמוּדֵי שָׁמַיִם יוֹפְפוּ וַיִּתְמְדוּ מִנְעֲרָתוֹ׃ בְּכַחוֹ 11
 12 רָנַע הַיָּם וּבַתְּוֹבְנָתוֹ מִחֵץ רֶחֶב׃ בְּרוּחוֹ שָׁמַיִם שִׁפְרָה
 13 חִלְלָה יָדוֹ נִחַשׁ בְּרַח־׃ הַיָּאֱלֹהִים וְקִצּוֹת דְּרָכָו וּמַה־שָּׁמַיִן 14
 דָּבַר נִשְׁמַע־בּוֹ וְרַעַם נִבּוֹרְתּוֹ מִי יִתְבוּנֶן׃

כז

CAP. XXVII. כז

2 נִיָּסָף אִיּוֹב שָׂאתָ מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר׃ חֲרָאֵל הַסִּיר מִשְׁפָּטִי א
 3 וְשִׁדְיֵי הַמֶּר נִפְשִׁי׃ כִּי־כָל־עוֹד נִשְׁמַתִּי בִי וְרוּחַ אֱלֹהִים
 4 בְּאִפִּי׃ אִם־תִּדְבְּרֶנָּה שִׁפְתֵי עוֹלָה וְלִשׁוֹנִי אִם־יִהְיֶה רַמְיָה׃ 5
 6 חֲלִילָה לִּי אִם־אֶצְדִּיק אֶתְכֶם עַד־אֲנוּעַ לֹא־אֶסִּיר הַמֶּתִי ה
 7 מִמֶּנִּי׃ בְּצַדִּיקְתִּי הַחֲנוּקְתִי וְלֹא אֶרְפֶּה לֹא־יִחַרְרַף לִבִּי 6
 8 מִיָּמִי׃ יְהִי בְרָשַׁע אִיבִי וּמִתְקוֹמָמִי כְּעוֹל׃ כִּי מַה־תִּקְנֶת
 9 חַרְף כִּי יִכָּצַע כִּי יִשָּׁל אֱלֹהִים נִפְשׁוֹ׃ הֲצַעֲקָתוֹ יִשְׁמַע־אֵל
 10 כִּי־תָבוֹא עָלָיו צָרָה׃ אִם־עַל־שִׁדְיֵי יִתְעַנֶּנּוּ יִקְרָא אֱלֹהִים י
 11 בְּכָל־עֵת׃ אוֹרָה אֶתְכֶם בְּיַד־אֵל אֲשֶׁר עַם־שִׁדְיֵי לֹא אֶכְחַד׃ 12
 13 הֲן אַתֶּם כָּלְכֶם חַיִּיתֶם וְלִמְהֵרָה הַבֵּל תִּהְיֶינָה׃ זֶה חֵלֶק
 14 אָדָם רָשָׁע ׀ עַם־אֵל וְנַחֲלַת עֲרִיצִים מִשְׁדֵּי יִקְחוּ׃ אִם־ 14
 15 יִדְבּוּ בְּנֵיו לְמוֹ־חֶרֶב וְצֹאֲצְאָיו לֹא יִשְׁפַּעוּ־לָהֶם׃ שְׂרִידָיו 15
 16 בְּמוֹת יִקְבְּרוּ וְאֶלְמֵנָתָיו לֹא תִבְכְּיָנָה׃ אִם־יִצְפֹּר כַּעֲפָר 16
 17 כְּסָף וְכֹהֶמֶר יִבִּין מִלְּבוּשׁ׃ יִבִּין וְצִדִּיק יִלְבָּשׁ וְכֶסֶף יִקָּי 17
 יחלק

כז. ה. ה. נמקם א. 12. ו. וחסרתי קי. 14. ז. ודמו קי. 15. ו. נמחו קי.

קאפיטעל כו

- 1 און איוב האָט געענטפערט און האָט געזאָגט :
- 2 מיט וואָס האָסטו יענעם געהאַלפֿען וואָס האָט קיין קראַפט ניט, מיט וואָס האָסטו יענעם געשימצט, וועלכער האָט ניט קיין שטאַרקייט ?
- 3 וואָס האָסטו געראַטהען יענעם וואָס פערשטעהט ניט ? און פאַר ווי-
- 4 פיעלע האָסטו בעקאַנט געמאַכט דיין וויסענשאַפט ? וועמען האָסטי דערצעהלט ווערטער און וועמעס גייסט איז פון דיר אַרויסגעקומען ?
- 5 די פערשטאַרבנע ערוואַכען, פון אונטערן וואַסער שטעהען זיי אויף צו-
- 6 זאַמען מיט די אַרעמע וואָס האָבען גערופֿט. נאַקט איז די אונטער-
- 7 וועלט פאַר איהם, און דער אָבגורנד האָט קיין דעק. אויסגעשפּרייט איז
- 8 דער צפון איבער גאָרניט, די ערד הענגט אויף גאָרניט. ער נעהמט צוזאַ-
- 9 מען וואַסערען אין זיינע וואַלקענס, און קיין וואַלקען פלאַצט אונטער זיי. ער פערדעקט דאָס אויסזעהען פון זיין שטוהל, ער שפּרייט דאָרויף אויס זיין וואַלקען.
- 10 אַ צירקעל ציהט ער איבער דעם וואַסער ביז צום ענדע ליכט מיט פינ-
- 11 סטערניש. די זיילען פון הימעל צוטרייסלען זיך, זיי ווערען ערשטוינט
- 12 פון זיין געשריי. מיט זיין קראַפט בערוהיגט ער דעם ים, און מיט זיין
- 13 פערשטאַנד פּערוואַנדעט ער זיין שטאַלץ. מיט זיין הויך לייטער ער אויס דעם הימעל, זיין האַנד האָט געשאַפֿען די רינגעל־שלאַנג.
- 14 אָט דאָס איז בלויז אַ קליינער טהייל פון זיינע וועגען, און ווי אונבע-
- דייטענד איז דאָס וואָרט וואָס מיר הערען פון איהם, און דעם דונער פון זיין מאַכט ווער קען פערשטעהען ?

קאפיטעל כז

- 1 און איוב האָט פאַרטגעזעצט זיינע משלים און אזוי געזאָגט :
- 2 אזוי ווי גאָט לעבט, אזוי האָט ער אוועקגענומען מיין רעכט ; דער אַל-
- 3 מעכטיגער האָט פּערביטערט מיין געמיטה. ווייל די גאַנצע צייט וואָס
- 4 מיין זעלע איז נאָך אין מיר און גאָט'ס אַטהעם איז אין מייןע נאָזלעכער. וועלען מייןע ליפֿען אַלץ ניט רעדען קיין אונרעכט און מיין צונג וועט
- 5 ניט אַרויסברענגען קיין פאַלשקייט. בעהיט זאָל איך ווערען אייך צו
- 6 געבען רעכט, ביז איך וועל אויסגעהן וועל איך ניט אוועקלעגען מיין עהר-
- 7 ליכקייט. אין מיין גערעכטיגקייט האַלט איך און איך וועל מיך ניט אָב-
- לאָזען; זייט איך לעב האָט נאָך מיין האַרץ מיר ניט געמאַכט קיין
- 8 פאַרוואַרף. אַ פּערברעכער איז יענער וואָס איז מיין פינד און מיין
- 9 געננער איז אַ לופֿט. וואָס פאַר אַ האַפֿנונג האָט דער הונף זאָגאַר ווען ער געווינט, ווען גאָט פּערלאָזט זיין זעלע ? הערט דען גאָט זיין גע-
- 10 שריי ווען עס קומט אויף איהם אַן אונגליק ? דער וואָס האָט פּערגע-
- ניעגען געהאַט פון אַלמעכטיגען, קען רופֿען צו גאָט צו יעדער צייט.
- 11 איך וועל אייך ווייזען וואָס עס ליגעט אין גאָט'ס האַנד, וואָס עס איז
- 12 מיט'ן אַלמעכטיגען וועל איך אייך ניט פּערלייקענען. איהר האָט דאָך אַלע געזעהן און וואָס'זשע פּלוידערט איהר נאַרישקייטען ?
- 13 אָט אזאָ טהייל קריענט דער שלעכטער מענש פון גאָט, אָט דאָס איז דער ערבטהייל וואָס באַנדיטען בעקומען פון אַלמעכטיגען.
- 14 אויב ער האָט פיעל קינדער איז דאָס בלויז פאַר'ן שווערד, זיינע אבשטאַמי
- 15 לינגע וועלען ניט זיין זאָט מיט ברויט. יענע וואָס וועלען איבערבליי-
- 16 בען וועלען בענראַכען ווערען און זיינע אַלמנות וועלען זיי ניט בעוויינען. ווען ער זאָל צוזאַמען נעהמען דאָס זילבער ווי שטויב און קליידער זאָל ער זיך בעזאָרגען ווי לעהם,
- 17 וועט ער בלויז בעזאָרגען און דער גערעכטער וועט זיי אָנטהאָן, און מיט דעם זילבער וועלען די אונשו־ליגע זיך צוטהיילען.

18 יחלק: בנה כעש ביתו וכספה עשה נצר: עשיר ישכב
 19 כ ולא יאסף עינו בקח ואיננו: תשיגרו במים בלחות
 21 לילה נגבתו סופה: ישארו קרנים וילך וישערו ממקמו:
 22 וישלך עליו ולא יחמול מידו ברוח יברח: ישפק עלימו
 23 כפימו וישרק עליו ממקמו:

CAP. XXVIII. כח

כח

2 א כי יש לבסוף מוצא ומקום לזהב יקוי: ברזל מעפר יקח
 3 ואבן יצוק נחושה: קץ א שם לחשך ולכלל-תכלית הוא
 4 חוקר אבן אפל וצלמות: פרץ נחל מעם-נר הנשפחים
 ה מנירגל דלו מאנש נעו: ארץ ממנה יצא לחם ותחמיה
 6 נהפך כמראש: מקום-ספיר אבניה ועפרת זהב לו:
 7 גתיב לא-ידעו עיט ולא שזפתו עין איה: לא-הדריקוהו
 8 בני-שחז לא-עדה עליו שחל: בחלמיש שלח ידו הפך
 9 משרש הרים: בצורות יארים בקע וכל-יקר ראתה
 11 עינו: מבכי נהרות חבש ותעלמה יצא אור:
 12 והחכמה מאין תמצא ואי-נה מקום בינה: לא-ידע אנוש
 13 ערפה ולא תמצא בארץ החיים: תתום אמר לא-בי-
 14 הוא וים אמר אין עמדי: לא-יפן סנוד תחמיה ולא
 16 ישקל כסף מחירה: לא תסלה בכתם אופיר בשתם
 17 יקר וספיר: לא-יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה פל-
 18 פו: ראמות ונביש לא יזכר ומשך חכמה מפנינים:
 19 לא-יערכנה פטרת-כוש בכתם טהור לא תסלה:
 20 והחכמה מאין תבוא ואי-נה מקום בינה: ונעלמה מעיני
 21 כל-חי ומעוף השמים וסתרה: אבדון נמות אמרו באננינו
 22 שמענו שמעה: אלהים הבין דרכה והוא ידע אר-
 24 מקומה: כיהוא לקצות-הארץ יביט תחת פל-השמים
 כה יראה: לעשות לרוח משקל ומים תבן במדה: בעשתו
 26 למטר חק ודרך לחנוז קלות: או ראה ויספרה הכינה

- 18 ווי א מאיל בוים ער זיין הויז, און ווי א געזעלטעל וואָס דער וועכטער
19 מאַכט. רייך וועט ער זיך לענגען אָבער מען וועט איהם ניט באַגראַבען
זאָגאר; ער האָט נאָר זיינע אויגען געעפענט און איז שוין ניטאָ.
20 ווי שמירמישע וואַסערען וועט עס איהם גרייכען, אן אוראגאן וועט איהם
21 אוועק/גנב'ענען ביי נאכט. אויפהויבען וועט איהם א מזרח-ווינד און
ער וועט פערשווינדען, ער וועט איהם פערשליידערען פון זיין פלאטץ.
22 ער וועט אויף איהם אַלצדינג אָנוואַרפען אָהן מיטלייד, פון זיין האַנד
23 וועט ער שוין ניט קענען ענטלויפען. אויף איהם קוקענדיג וועט מען ברעך
כען די הענד, און שטוינען וועט מען אויף דעם פלאטץ וואו ער וועט זיין.
קאַפּיטעל כח
- 1 מען קען געפינען דעם גרונד פון וואַגען זילבער קומט, און עס איז דאָ
2 אן אָרט צו לייטערען גאָלד. אייזען ווערט גענומען פון דער ערד,
3 און קופער שמעלצט מען פון שטיין. אן ענדע איז דאָ צו די פינסטער-
נים און פאַר יעדען תכלית האָט ער אן אויספאַרשונג, זאָגאר פון די
שטיינער פון פינסטערנים און שאַטען פון טוידט.
4 אַ טייך ברעכט דורך ווייט, אין אַ פערנעסענעם פלאטץ, וואו קיין מענט-
שען-פּוים האָט געטראָטען; פעראַרעמט זיינען זיי און פערוואַגעלט פון
מענשען.
5 פון דער ערד אַליין געהט אַרויס ברויט, און אונטער איהר איז אַ פער-
6 וואַנדלונג ווי פייער. אַ סאַפירען פלאטץ זיינען איהרע שטיינער, אַ גאָלד-
7 דענער שטויב געפינט זיך דאָרט. עס איז אַ שטענע וואָס קיין רויב-פּויעל
האָט נאָך ניט געזעהן, און קיין גייער האָט אויף איהר נאָך ניט געקוקט.
8 ווילדע בעסטיעס האָבען זי נאָך ניט בעטרעטען, וואו דער לייב איז נאָך
9 ניט פאַרבייגעגאַנגען. אין פעלזען האָט ער אריינגעשטעקט זיין האַנד,
10 מיט זייערע וואַרצלען קעהרט ער איבער די בערג. די פעסמונגען פון די
טייכען האָט ער צושפּאַלטען, און דאָס טהייערסטע האָט זיין אויג דאָרט
11 געזעהן. פון טראָפענס שטעלט ער צוזאַמען טייכען, און דאָס פערבאָר-
12 גענסטע האָט ער אַרויסגעבראַכט צום ליכט. און וואו געפינט מען די
13 קלוגהייט, און וואו ערגיץ איז דער אָרט פון פערשטאַנד? קיין מענטש
ווייס ניט איהר ווערט און עס קען ניט געפונען ווערען אין לאַנד פון די
14 לעבעדיג. דער אָבגורנד האָט געזאָגט, ניט אין מיר איז עס, און דער
15 ים האָט געזאָגט, ניט מיט מיר איז עס. קיין שמוק קען מען פאַר איהר
אוועקגעבען, מיט זילבער קען מען ניט אָבוועגען איהר ווערט.
16 מען קען זי ניט פערגלייכען מיט דעם טהייערסטען אופיר-גאָלד, ניט מיט
17 דעם בריליאַנט און ניט מיט דעם סאַפיר. מען קען זי ניט אָבשעמען
מיט גאָלד און קריסטאַל, און מען קען זי ניט אויסבייטען אויף אַ כלי פון
18 פינסטען גאָלד. דערמאָהנט ניט קיין קרעלען און קיין מוטער-פּעריל,
19 איהר ווערט איז גרעסער פון פערל. דער טאַפּאַז פון עטהאפיען קען
זיך צו איהר ניט פערגלייכען, מיט'ן שעהנסטען גאָלד קען מען זי ניט אָב-
20 שעמען. און פון וואַגען קומט די קלוגהייט און וואו ליגענט ערגיץ דער
21 פערשטאַנד? פערבאָרגען איז זי פון די אויגען פון אַלעס וואָס לעבט,
22 און פעהרהיילען איז זי זאָגאר פון די פּויעל פון הימעל. אונטערזאַנג און
טוירט זאָגען: „מיט אונזערע אויערען האָבען מיר געהערט איבער איהר.“
23 גאָט בעגרייפט איהר ווערט און ער ווייס איהר פלאטץ.
24 ווייל ער קען בליקען צום עק פון דער ערד, אונטער'ן גאַנצען הימעל זעהט
25 ער. פאַר'ן ווינד בעשטימט ער אַ וואָג, און פאַר'ן וואַסער בעשטימט ער
26 אַ מאָאס. פאַר'ן רעגען האָט ער אַ בעזיץ און אַ וועג צום בליטץ און
27 דונער. דעמאָלט האָט ער געזעהען און זי פּראָקלאַמירט, זי גערופען
און אויך ערפאָרשט.

וְגַם חִקְרָהּ: וַיֹּאמֶר לְאָדָם הֵן יֵרָאֵת אֲדָנִי הִיא חֻכְמָהּ
וְסוּר מִרַע בִּינָה:

כט

CAP. XXIX. כט

וַיִּסַּף אִיּוֹב שְׂאֵת מְשָׁלוֹ וַיֹּאמֶר: מִי־חִיִּי אֲדָנִי כִּי־חִיִּי אֲדָנִי
כִּי־מִי אֱלֹהִים יִשְׁמְרֵנִי: בְּהִלּוֹ גִרּוֹ עָלַי רֵאשִׁי לְאֹזְרוֹ אֶלְדָּ
חֹשֶׁךְ: כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי בִּימֵי חֲרָפִי בְּסוּד אֱלֹהִים עָלַי אֶהְלֵי:
בְּעוֹד שָׂדֵי עֲמָדֵי סְבִיבֹתַי נְעָרַי: בְּרִחֹץ הַלֵּבִי בַחֲמָה
וְצוּר יִצְוֹק עֲמָדֵי פְלִגֵּי־שָׁמֶן: בְּצִאתִי שַׁעַר עַל־יַקְרָרֵת
בְּרֹחוֹב אֲכִין מוֹשְׁבִי: רְאוּנֵי נְעָרִים וְנַחְבָּאוֹ וַיִּשְׁיִשׂוּ קָמוּ
עֲמָדוֹ: שָׂרִים עָצְרוּ בְּמַלְאִים וְכַף יִשְׁיִמוּ לְפִידָם: קוֹל־
נְגִידִים נַחְבָּאוֹ וְלִשְׁוֹנָם לַחֲכָם דְּבַקָּה: כִּי אֲזֹן שִׁמְעָה
וַתֹּאשְׁרֵנִי וְעֵין רָאֵתָה וַתַּעֲדֵנִי: כִּי־אֲמַלֵּט עָנִי מִשׁוּעַ וְיָתוֹם
וְלֹא־עוֹר לֹו: בְּרַפֵּת אֹכֵד עָלַי תֵּבֵא וְלֵב אֲלֻמְנָה אֲרַנֵּן:
צַדִּיק לִבְשָׁתִי וַיִּלְבַּשְׁנִי בְּמַעֲיֵל וְצִנּוֹף מִשְׁפָּטִי: עֵינַי
הָיִיתִי לְעוֹר וְרִגְלַיִם לַפֶּסַח אֲנִי: אֵב אֲנֹכִי לְאֲבִיוֹנִים
וְרֵב לֹא־יִדְעָתִי אַחֲקֹרְהוּ: וְאֲשַׁבְּרָה מִתְלַעֲזוֹת עוֹלָם וּמִשְׁנֵי
אֲשַׁלֵּךְ טָרֶף: וְאֹמַר עִסִּיקֵנִי אֲנוּעַ וְכֹחַל אֲרַבָּה יָמִים:
שָׂרְשֵׁי פְתוּחַ אֱלֹהִים מִי־יִשְׁלַח יָדָיו בְּקִצְרֵי: כְּבוֹדִי חֲדָשׁ
עֲמָדֵי וְקִשְׁתִּי בְיָדִי תַחֲלִיף: לִי־שִׁמְעוּ וַיִּחַלּוּ וַיִּדְמּוּ לִמּוֹ
עֲצָתִי: אַחֲרַי דַּבְּרִי לֹא יִשְׁנֵוּ וְעֲלִימוֹ תַפְּחָה מִלְּתִי: וַיִּחַלּוּ
כַּמְטֵר לִי וּפִידָם פָּעְרוּ לְמַלְקוֹשׁ: אֲשַׁתֵּק אֱלֹהִים לֹא
יֵאֱמָנוּ וְאוֹר פָּנָי לֹא יִפְלִין: אֲבַתֵּר דְּרַכָּם וְאֲשַׁב רֵאשׁ כַּח
וְאֲשַׁבֵּן כַּמְלֶךְ בְּגֵרוּד כַּאֲשֶׁר אֲבָלִים יִנַּחֵם:

ל

CAP. XXX. ל

וַעֲתָה וְשִׁחֲקוּ עָלַי צְעִירִים מִמֶּנִּי לְיָמִים אֲשֶׁר־מָאֲסָתִי
אֲבוֹתָם לְשִׁית עִס־כִּלְכִּי צֹאנִי: נִסְכַּח יְדֵיהֶם לָמָּה לִּי
עֲלִימוֹ אֲבַד כָּל־חַ: בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמֵיךָ נִלְמַד הַעֲרִיקִים צִיָּה

אמש

28 און געזאגט האָט ער צום מענשען : „מוראָ האָבען פאר נאָט דאָס איז קלוגהייט, ניט טהאָן קיין שלעכטס איז פערשטאָנד.“

קאַפּיטעל כּט

- 1 און איוב האָט פּאַרטגעזעצט זיינע משלים און געזאָגט :
- 2 אַך, ווען אַך וואָלט געווען ווי אין די מאָנאַטען פון אַ מאָל, ווי דעמאָלט
- 3 ווען נאָט האָט מיך געהיט. ווען ער האָט געלאָזט גלאַנצען זיין ליכט אַר-
- 4 אזוי ווי איך בין געווען אין די טעג פון מיין יוגענד, ווען דאָס געטליכע
- 5 פערטרויען איז געווען איבער מיין געזעלט. ווען דער אַלמעכטיגער איז
- 6 געווען מיט מיר, ווען מיינע יונגען זיינען געווען ארום מיר. ווען איך
- 7 האָב געוואשען מיינע פיס אין סמעטענע, און פון פעלז האָבען זיך געגאַסען
- 8 פאר מיר טייכען אויל. ווען איך בין ארויס צום טהויער פון דער
- 9 שטאָרט ייען איך האָב אוועקגעשטעלט אויף דער נאס מיין בענקעל.
- 10 ווען אינגלאַך האָב מיך געזעהן און זיך בעהאַלטען און אַלמע האָבען זיך
- 11 אויפגעהויבען און געשטאַנען. פירשטען האָבען איינגעהאַלטען זייערע
- 12 רייד, און די הענד האָבען זיי ארויפגעלעגט אויפ'ן מויל. די מאָנאַטען
- 13 האָבען בעהאַלטען זייער שטימע, און זייער צונג איז בעהעפט געוואָרען
- 14 צום גומז. ווייל דאָס אויער וואָס האָט געזעהן און פון מיר האָט מיך גע-
- 15 לויבט און דאָס אויג וואָס האָט מיך געזעהן איז געווען אן עדות פאר מיר.
- 16 געראַטעוועט האָב איך דעם אַרעמאַן ווען ער האָט געשריען און דעם יתום
- 17 ווען קיינער האָט איהם ניט געהאַלפּען. די ברכה פון דעם אונגליקליכען
- 18 איז אויף מיר געקומען, און דאָס האַרץ פון דער אַלמנה האָב איך דער-
- 19 פרעהט גערעכטיגקייט האָב איך אָנגעטהאָן און עס האָט מיר געקליידט,
- 20 ווי אַ מאָנטעל און אַ קאַפּדעק איז געווען מיין אורטהייל. אויגען בין
- 21 איך געווען פאר'ן בלינדען און פאר'ן הינקעדיגען בין איך געווען פיס.
- 22 אַ פּאַטער בין איך געווען פאר אַרעמע לייט, און אונטערזוכט האָב איך
- 23 די קרוידע פון דעם אונבעקאַנטען. און צובראַכען האָב איך די באַקצייהן
- 24 פון דעם לומפ און פון זיינע צייהן האָב איך ארויסגעריסען דעם רויב.
- 25 און געזאָגט האָב איך, „מיט מיין נעכט וועל איך אויסנעהן, און טעג ווי
- 26 זאַמד וועלען זיך פאר מיר מעהרען.“ מיינע וואָרצלען זיינען געווען
- 27 אַפּען צום וואסער, און טהוי האָט גענעכטיגט אויף מיין תבואָה.
- 28 מיין עהרע וועט פערבלייבען פריש און מיין בויגען וועט זיך בייטען אין
- 29 מיין האַנד. מיך האָט מען געהיט און אויף מיר האָט מען געווארט, און
- 30 שטילערהייד האָט מען אויסגעהערט מיין ראטה. נאָך מיינע רייד האָט
- 31 קיינער מעהר ניט גערעדט, און מיינע ווערטער זיינען געפּלאָסען איבער
- 32 זיי. און ווי אויף אַ רעגען האָט מען אויף מיר געווארט, און זייערע מיי-
- 33 לער האָבען זיך געעפענט ווי צום דינעם רעגענדעל.
- 34 געשמיכעלט האָב איך צו יענע וואָס האָבען פּערלאָרען זייער פערטרויען,
- 35 און דאָס ליכט פון מיין געזיכט האָט זיי ניט געמאַכט צו זיין געפּאַלען.
- 36 זייער וועג האָב איך אויסגעקליעבען, און געזעצט האָב איך מיך אויבענד
- 37 אָן, גערהט האָב איך ווי אַ קעניג צווישען זיינע רעגיימענטען, איך האָב
- 38 זיי געטרייסט ווי מען טרייסט די טרויערענדע.

קאַפּיטעל ל

- 1 און יעצט לאָבען פון מיר יענע וועלכע זיינען אינגער פון מיר, וועמעס על-
- 2 טערען איך האָב פּעראַכטעט, וועלכע איך האָב זאָגאַר ניט געוואָלט האַל-
- 3 טען צווישען די וואַכטהינט פון מיינע שאַף. וואָס האָט מיר גענוצט
- 4 די קראַפט פון זייערע הענד, ווען די עלטער איז איבער זיי אַריבער ?
- 5 מיט נויטהילידענדע און הונגעריגע, עלענד זיינען זיי אַוועק אין דער
- 6 וויסענעם, פינסטערניס, שרעק און שוידער.

4 אָמַשׁ שׁוֹאָה וּמִשְׂאָה: הַקְּטָפִים מִלֹּחַ עַל־יְשִׁים וְשָׂרֵשׁ
 5 רְתָמִים לַחֲמִם: מִדָּגֵן יִגְרָשׁוּ יָרִיעוּ עָלֵימוּ כַּנֹּבֵב: בְּעֶרְוַן
 6 נִחְלִים לְשֹׁבֵן חֲרִי עֶפְר וּכְפִים: בְּיַד־שִׁיחִים יִגְהָקוּ תַחַת
 7 חֲרוּל יִסְפְּחוּ: בְּגִיגְבֹךְ נִסְבְּנִי כְּלִי־שֵׁם נִפְאוּ מִדְּהֶאֱרָק:
 8 וְעַתָּה נִנְיַנְתֶּם הֵייתִי וְאַחֵי לָהֶם לְמַלְאָה: הִתְעַבֹּנִי רַחֲקוּ
 9 מִנִּי וּמִפְנֵי לֹא־חֲשַׁכּוּ רַק: כִּי־יִחְרֹו פֶתַח וַיַּעֲנִי וְרִסֹן
 10 מִפְּנֵי שִׁלְחוּ: עַל־יָמַין פֶּרַחַח יִקְיִמוּ רַגְלֵי שִׁלְחוּ וַיִּסְלוּ
 11 עָלַי אֲדֻחֹת אָדָם: נִתְסוּ נְתִיבָתִי לְהִזְתִּי יַעֲלוּ לֹא עוֹר
 12 לְמוֹ: כִּפְרָץ רָחַב יֵאָתִיו תַּחַת שְׂאֵה הַתְּנַלְנָלוּ: הַהֶפֶד
 13 עָלַי בְּלִחֹת הַרְדָּף בְּרוּחַ נִדְבָתִי וּכְעֵב עֲבָרָה יִשְׁעָתִי:
 14 וְעַתָּה עָלַי תִּשְׁתַּפֵּד נַפְשִׁי יֵאֲחֻזֵנִי יִמְרַעֵנִי: לִילָה עֲצַמִּי
 15 נִקְרַ מִעָלַי וְעָרְקִי לֹא יִשְׁכָּבוּ: כִּרְבִי־לֶחַ וַיִּחַפֵּשׂ לְבוּשִׁי
 16 כִּפִּי כְתָנֹתַי יֵאֲחֻזֵנִי: הֲרַנִּי לְחֶמֶד וְאַתְּמִשְׁל כַּעֲפָר וְאַפָּר:
 17 אֲשׁוּעַ אֲלִיד וְלֹא תַעֲנֵנִי עֲמֻדָתִי וַתִּתְבַּנֵּן בִּי: תִּהְפֵּד
 18 לְאַבְנֵךְ לִי בַעֲצֵם יַדְךָ תִּשְׁמַמְנִי: תִּשְׁאַנֵּי אֶל־רוּחַ תִּרְכִּיבֵנִי
 19 וְתִמְנַנֵּנִי תִשְׁוֶה: כִּי־יִדְעָתִי מוֹת תִּשְׁיִבֵנִי וּבֵית מוֹעֵד לְכֹל־
 20 חַי: אֵךְ לֹא־בִעִי יִשְׁלַח־יָד אִם־כִּפְיָדוֹ לְהֵן שׁוֹעַ: אִם־
 21 לֹא בְּכִיתִי לְקִשְׁה־יּוֹם עֲנָמָה נַפְשִׁי לְאַבְיוֹן: כִּי טוֹב קָוִיתִי
 22 וַיָּבֵא רָע וַיִּחַלְהָ לְאוֹר וַיָּבֵא אִפְל: מַעִי רָחַחוּ וְלֹא־דָמוּ
 23 קִדְמָנִי יִמְרַעֵנִי: קִדְר הִלְכָתִי בְּלֹא חֲמָה קָמַתִי בַקְהֵל־
 24 אֲשׁוּעַ: אַח הֵייתִי לְתַנִּים וְרָע לְבָנוֹת יַעֲנָה: עוֹרֵי שִׁחַר
 25 מִעָלַי וְעֲצַמ־הֶרֶה מִנִּי־חָרַב: וַיְהִי לְאַבָּל כְּגִרִי וְעֵנְבִי
 26 לְקוֹל בָּכִים:

לא CAP. XXXI.

2 א בְּרִית כְּרַתִּי לְעֵינַי וְמָה אֶתְּבוּנֵן עַל־בְּתוּלָה: וּמָה וַחֲלָק
 3 אֲלוֹהֵי מִמְעַל וַנְּחַלֵּת שְׂדֵי מִמְרוֹמִים: הֲלֹא־אֵד לְעוֹל
 4 וְזָכַר לְפָעֲלֵי אָוֶן: הֲלֹא־הוּא יִרְאֶה דְרָכֵי וּכְל־צַעְדֵי יִסְפּוֹר:

אם

ל. 11. v. 11. חרני קי. 13. v. 13. לוחי קי. 22. v. 22. חשיה קי. 31. v. 31. כניא רני הנשה

- 4 יענע וואָס קלייבען מאַלענעם פון די בוימלעך און ביטערע וואָרצלען איז זייער ברויט.
- 5 פּערזאָגט ווערען זיי פון מענשען, מען שרייט זיי נאָך ווי אַ גנב.
- 6 יענע וואָס ליגען אין די העהלען נעבען די טייכען, אין ערד־לעכער און אין פעלזען. וואָס קרעכצען צווישען בוימלעך און בעהעפטען זיך צו דערנער.
- 8 ניעדערטרעכטיגע מענשען זיינען זיי, זיי האָבען קיין נאָמען ניט, פּער־שטויסען פון דער ערד. און איצט זינגען זיי פון מיר, און איצט רעדען זיי פון מיר. זיי עקעלט פון מיר, זיי האָבען זיך דערווייטערט פון מיר, און זיי האַלט נאָר ניט אָב צו שרייען אויף מיר. ווייל נאָט האָט געעפּענט מיין בויגן־שטריק און מיך געפייניגט ; און זיי האָבען אויף אַוועקגע־וואָרפען די צוים מיט וועלכע איך האָב זיי ערהאַלטען. צו מיין רעכ־טער האַנד שטעלען זיך די יונגען, מיין פּוס שטויסען זיי אַוועק און דאַן טרעטען זיי אויס אונגליקס־וועגען פאר מיר. זיי פארניכטען מיין שטעג,
- 13 זיי ווילען מיין בראָך, קיינער העלפט מיר ניט קעגען זיי. זיי קומען ווי אַ ברייטער שטראַם, מיט שטורעם שלידערען זיי זיך. שוידער האָבען זיי אָנגעשיקט אויף מיר, ווי דער ווינד פּערפּאָלגט מיך מיין גוטס און ווי אַ וואַלקען געהט פארביי מיין הילף און יעצט צוגעהט מיין זעלע אין מיר, טעג פון עלענד פאַקען מיך. די נאַכט רייסט אָב מיינע ביינער פון מיר, און מיינע נערווען קעגען ניט רוהען. דורך די גרויסע קראַפט וואָס איך האָב געהאַט, האָט זיך געביטען מיין הויט, אַזוי ווי מיין העמד נעהמט עס מיר אַרום. אין לעהם ליגען איך, און איך בין גלייך צו שטויב און אַש.
- 20 איך שריי צו דיר און דו ענטפּערסט מיר ניט, איך בלייב שטעהן און דו בעטראַכטסט מיך. גרויזאַם ביזטו געוואָרען צו מיר, מיט דער מאַכט פון דיין האַנד פּערפּאָלגסטו מיך.
- 22 הויבסטו מיך אויף אויף'ן ווינד וואו איך רייט, און דאַן ווער איך דער־שראַקען פון דער איבערקעהרעניס. איך ווייס אַז דו וועסט מיר ענדליך פיהרען צום טוירט, און צו דעם פּערזאַמלונגס־אַרט פון אלעס וואָס לעבט.
- 24 שטרעקט אָבער ניט אויס דער מענש אַ האַנד צווישען חורבות ? אין זיין אונגליק ווענדעט ער זיך ניט צו זיי ? האָב איך ניט געוויינט פאר דעם עלענדיגן, איז מיין זעלע ניט געווען געערגערט פאר'ן אַרעמען ?
- 26 אויף גוטס האָב איך געוואַרט און עס איז געקומען שלעכטס, צו ליכט האָב איך געשטרעבט און עס איז געקומען פינסטערניס.
- 27 מיינע געדערם זיינען אויפגעזאַטען און ווילען זיך ניט איינשטילען, מיך האָבען בעגעגענט מיינע אונגליקס־טעג.
- 28 איינגעבויגען געה איך אַרום, אָהן זונענליכט, איך שטעה אויף אין אַ געזעמעל און שריי נאָך הילף.
- 29 אַ ברודער בין איך פון קראַקאָדיל, און אַ קאמעראַד פון שטרויספויגעל.
- 30 מיין הויט איז פּערשוואַרצט געוואָרען, מיינע ביינער זיינען פּערטריקענט פון היץ.
- 31 און טרויעריג איז געוואָרען מיין פיעדעל, און געוויין הערט זיך פון מיין גיטאַר.

קאַפּיטעל לאַ

- 1 אַ בונד האָב איך געשלאָסען מיט מיינע אויגען, אַז איך זאָל מעהר ניט קוקען אויף קיין יונגפרוי.
- 2 און וואָס פאַר אַ טהייל ניט נאָט פון אויבען, וואָס פאַר אַ געשענקע קריענט מען פון אַלמעכטיגען פון די הויכקייטען ?
- 3 איז עס אונגליק פאר'ן לאַנד ? און איז עס אַ בייזע מהומה פאר'ן פּער־ברעכער ?
- 4 ער זעהט דאָך מיינע וועגען, און ער צעהלט דאָך מיינע טריט.

6 אִסְדַּלְכֹתַי עִם־שׂוֹא וְתַחֲשׂ עַל־מַרְמֵה רִגְלִי: יִשְׁקֹלְנִי ה'
 7 בְּמֵאֲוִן־צֶדֶק וְיַדַע אֱלֹהִים תַּמְתִּי: אִסְדַּתְטָה אֲשֶׁר־י מִנִּי
 8 הִתְרַדַּד וְאַחַר עֵינֵי הַקֶּדֶד לִבִּי וּבְכַפִּי הִבַּק מֵאִים: אֲדַרְעָה
 9 וְאַחַר יֹאכַל וְצֹאצֹא יִשְׂרָשׁוּ: אִסְנַפְתָּה לִבִּי עַל־אֵשׁ
 10 וְעַל־פֶּתַח רֵעִי אֲרַבְתִּי: תַּטְחֵן לְאַחַר אֲשֶׁתִּי וְעָלִיָּה יִכְרַעוּ
 11 אַחֲרָיו: כִּי־הוּא זָמָה וְהוּא עֵן פְּלִילִים: כִּי אֵשׁ הוּא
 12 עַד־אֲבִדוֹן תֹּאכַל וּבְכָל־תְּבוּאַתִּי תִשְׂרָשׁ: אִסְאֲמָאס
 13 מִשֶּׁפֶט עַבְדִּי וְאִמְתִּי בְרַבִּים עֲמָדִי: זָמָה אֲעֲשֶׂה כִּי־יָקוּם
 14 אֵל וְכִי־יִפְקֹד מָה אֲשִׁיבֵנו: הֲלֹא־בַבְּטָן עֲשִׂנִי עֲשׂוּ
 15 וְיִכְנַנְנִי בְּרַחֲם אַחֵד: אִסְאֲמִנַע מִחֶפֶץ דְּלִים וְעֵינֵי אֲלֻמְנָה
 16 אֲכַלָּה: וְאֲכַל פֶּתִי לִבְדִּי וְלֹא־אֲכַל יְתוּם מִמִּנְחָה: כִּי
 17 מְנוּעָרִי גִדְלֵנִי כֶּאֱב וּמִבְטָן אִמִּי אֲנִחְנֶה: אִסְאֲרֹאֶה אֲבִד
 18 מִבְּלִי לִבּוֹשׁ וְאֵין פְּסוּת לְאֲבוֹן: אִסְלֹא בְּרַכּוֹנִי חֲלָצִי כ
 19 וּמִנִּי כֶּבֶשׂי יִתְחַמֵּם: אִסְדַּהֲנַפְתִּי עַל־יְתוּם יְדֵי כִּי־אֲרֹאֶה
 20 בְּשַׁעַר עֹרֹתַי: בְּחַפִּי מִשְׁכַּמָּה תַּפּוּל וְאוֹרְעֵי מִקְנֵה
 21 תִּשְׁבֵּר: כִּי־פָחַד אֵלֵי אִיד אֵל וּמִשְׁאֲתוֹ לֹא אוֹכַל: אִס־
 22 שְׁמֵתִי זָהָב כֶּסֶלִי וְלִפְתֵּם אֲמַרְתִּי מִבְּטָחִי: אִסְאֲשַׁמַּח כה
 23 כִּי־רַב חֵילִי וְכִי־כִפִּיר מִצֹּאֶה יְדֵי: אִסְאֲרֹאֶה אֲזֹר כִּי
 24 יִהְיֶה יְרֵחַ יִקְרֶה הַקֶּדֶד: וְנִפְתָּ בַּפֶּתֶר לִבִּי וְתִשָּׁק יְדֵי לִפִּי: 27
 28 נִסְדָּוֹא עֵן פְּלִילִי כִּי־בַקְשָׁתִי לֹאֵל מִמְּעַל: אִסְאֲשַׁמַּח
 29 בַּפִּיד מִשְׁנֹאֵי וְהִתְעַרְרֹתִי כִּי־מִצֹּא רַע: וְלֹא־נָתַתִּי לַחֲטָא ל
 30 חֲבִי לִשְׂאֵל בְּאֵלָה נַפְשׁוֹ: אִסְלֹא אֲמַרוּ מִתִּי אֲחֵלִי מִי
 31 יִתֵּן מִבְּשָׂרוֹ לֹא נִשְׁבַּע: בַּחוּץ לֹא־יִלֵּן גַּר דִּלְתִי לְאֲרַח
 32 אֲפַתַּח: אִסְדַּכְּסִיתִי כֶּאֱדָם פִּשְׁעֵי לְטָמוֹן בְּחֲבִי עֵוִי: כִּי
 33 אֲעֲרוֹץ וְהִמּוֹן רַבָּה וּבִי־מִשְׁפָּחוֹת יִחַתְּנִי וְאֵדִים לֹא־אֲצֹא
 34 פֶּתַח: מִי יִתְדַלֵּי וְשִׁמַּע לִי הֵן מִי שְׂבִי וְעֲנֵנִי וְסַפֵּר כְּתָב לה
 35 אִישׁ רִיבִי: אִסְלֹא עַל־שְׂכַמִּי אֲשַׁנְנִי אֲעֲנֶדְנִי עֲמֻרוֹת לִי: 36

מספר

- 5 בין איך גענאָנגען מיט ליגען ? און האָט מיין פּוס זיך אַ מאָל געאיילט
 6 צו שווינדעל ? זאָל ער מיך וועגען מיט גערעכטע וואַג־שאַקלען, און גאט
 7 וועט זיך איבערצייגען וועגען מיין עהרליכקייט. האָט אַ מאָל מיין טויט
 זיך אָבגעווענדעט פּון וועג און מיין הארץ איז נאָכגעגאָנגען נאָך מיין
 8 אויג? און האָט אַ מאָל זיך עפעס אָנגעקלעפט אָן מיינע הענד? ווען אַזוי,
 זאָל איך זייען און אַנדערע זאָלען עסען, און מיינע שפּראַצונגען זאָלען
 9 אויסגעוואַרצעלט ווערען. איז מיין הארץ איבערגערעדט געוואָרען פּון אַ
 פּרוי ? און האָב איך ווען עס איז געלויערט נעבען מיין פּריינד'ס טהיר ?
 10 אויב אַזוי זאָל מיין ווייב מאַהלען פּאַר אַנדערע און פּרעמדע זאָלען איר
 11 בער איהר קניען ! ווייל דאָס איז שענדליך און עס איז אַ גערעכטליכעס
 12 פּערברעכען ! דאָס איז אַ פּייער וואָס פּערביטערט ביז פּערניכטונג,
 און וואָס וואַלט אויסגעוואַרצעלט אַלע מיינע תּכּוּאוֹת. האָב איך ווען
 13 עס איז פּעראַכטעט מיין קנעכט און מיין דיענסט ווען זיי האָבען געשטריר
 14 טען מיט מיר ? און וואָס זאָל איך אַלזאָ טהאָן ווען גאָט זאָל אויפ־
 שטעהן ? און ווען ער זאָל בעפעהלען, וואָס זאָל איך איהם ענטפּערען ?
 15 דער וואָס האָט מיך בעשאַפּען אין בויך האָט איהם אויך בעשאַפּען, און
 16 ער האָט אונז פּערפּערטיגט אין איין מוטער־לייב. האָב איך ווען עס איז
 ענטזאָגט דעם וואואַס פּון אַרעמע לייט ? און האָב איך געלאָזט אן
 17 אַלמנה'ס אויגען אויסגעהן ? האָב איך אַ מאָל געגעסען מיין ברויט
 18 אַליין און קיין יתום האָט דערפּון ניט געגעסען ? פּון מיין יוגענד אָן
 האָט ער מיך ערצויגען ווי אַ פּאָטער און פּון מיין מוטער'ס בויך האָב איך
 19 זיך מיט איהם ארומגעפיהרט. אויב איך האָב געזעהן דעם אונגליקליכען
 20 אָהן אַ קלייד, און דעם אַרעמען אָהן אַ צודעק, האָבען מיך זיינע לענדען
 געבענשט, ווייל ער האָט זיך דערווארעמט פּון די וואָל פּון מיינע שאַר.
 21 האָב איך מיך אַ מאָל אויפּגעהויבען קעגען אַ יתום מיין האַנד זאָגאַר.
 22 ווען איך האָב געזעהן אַ העלפּער אויפ'ן טהויער ? אויב אַזוי, זאָל מיר
 ארונטער פּאַלען מיין אַקסעל פּון שולטער, און מיין אַרעם זאָל צובראָכען
 23 ווערען ווי אַ שטענגעל. ווייל דעמאָלט וואַלט געווען מיין שרעק דער
 בראָך פּון גאָט, און פּון זיין צאָרן וואַלט איך ניט געקענט אויסהאַלטען.
 24 האָב איך מיך אַ מאָל פּערלאָזט אויף גאָלד ? און האָב איך מיך אַ מאָל
 25 פּערזיכערט אויף גינגאָלד ? האָב איך מיך ווען עס איז געפּרעהט מיט
 מיין גרויס פּערמעגען, ווען מיין האַנד האָט געראַכט עראַבערונגען ?
 26 האָב איך אַ מאָל געזעהן דאָס גלענצענדע ליכט און ווי די פּרעכטיגע לכּנח
 27 געהט, און מיין הארץ איז אין געהיים פּערפיהרט געוואָרען און מיין
 28 האַנד האָב איך צוגעלעגט צו מיין מויל. אויך דאָס וואַלט געווען אַ געד
 ריכטיכעס פּערברעכען, ווייל איך וואַלט געלייקענט אין גאָט פּון אויבען.
 29 האָב איך מיך אַ מאָל געפּרעהט מיט'ן בראָך פּון מיינע פּיינדע, און האָב
 איך זיך גערייצט מיט זיי ווען עס האָט זיי געטראָפּען אן אונגליק ?
 30 מיין גומען האָב איך ניט ערלויבט צו זינדיגען, אָדער זאָגאַר בעטען אַ פּלוך
 31 אויף זיין זעלע. האָבען ניט געזאָגט די מענשען פּון מיין געזעלט : „אך,
 32 ווען מיר זאָלען קריגען זיין פּלייש, וואַלטען מיר-ניט זאָט געוואָרען דער
 33 פּו" ! אין דרויסען האָט ניט בעדארפט נעכטיגען דער פּרעמדער,
 33 מיינע טהירען האָב איך געעפענט פּאַר'ן דורכרייזענדען. האָב איך ווען
 עס איז ווי אַ פּראַסטער מענש פּערדעקט מיינע זינד, צו בעהאַלטען מיינע
 34 ברעכענס אין מיין שוים ? איך שוידער פּאַר'ן גרויסען געזעמעל, די
 פּעראַכטונג פּון פּאַמילען דערשרעקט מיך, און איך שווייג ניט אַרויס־
 35 געהענדיג פּאַר דער טהיר. אַך, ווען איך וואַלט געהאַט צוהאַלען האָב
 איך דאָ מיין קלאַגע. זאָל דער אַלמעכטיגער מיר ענטפּערען, און זאָל מיין
 36 געגנער אַנשרייבען זיין גענען־קלאַגע ! אויף מיינע שולטער וואַלט איך
 איהם געטראָגען, ווי מיט אַ קרוין וואַלט איך מיך מיט איהם געציערט.

37 מספר צערי אנדנו כמו נזיד אקרבונו: אסעלי אדמתי
 38 תזעק ויחר תלמיה יבביון: אסכחה אכלתי בלי כסף
 מ וגפש בעליה הפחתי: תחת הפה יצא חום ותחתי
 שערה באשה תמו דברי איוב:

לב CAP. XXXII.

לב

א וישבתו שלשת האנשים האלה מענות את-איוב כי הוא
 2 צדיק בעיניו: ויחר את אלוהא בדברכאל הבוין
 ממשפחת רם באיוב חרה אפו על-צדקו נפשו מאלהים:
 3 ובשלשת רעיו חרה אפו על אשר לא-מצאו מענה
 4 וירשעו את-איוב: ואלוהו חפה את-איוב בדברים כי
 5 וקנים-המה ממנו למים: וירא אלוהא כי אין מענה
 6 בפי שלשת האנשים ויחר אפו: ויען אלוהא בד
 ברכאל הבוין ויאמר צעיר אני למים ואתם ישעים על-
 7 פן תחלתי ואירא מחות דעי אתכם: אמרתי ימים ידברו
 8 ורב שנים ידעו חכמה: אכן רוח-היא באנוש ונשמרת
 9 שבי תבינם: לא-רבים חכמו וקנים יבינו משפט:
 10 לכן אמרתי שמעה-לי אחנה דעי אף-אני: הן הוחלתי ו
 11 לדבריכם און עד-תבונתיכם עד-תחקרון מלין: ועדיכם
 12 אתבונן והנה אין לאיוב מוכיח עונה אמרו מכם: פך
 13 תאמרו מצאנו חכמה אל ידפנו לא-איש: ולא-עקד
 14 אלי מלין ובאמריכם לא אשיבנו: חתו לא-ענו עוד
 15 העתיקו מהם מלים: והוחלתי בירלא ידברו כי עמדו
 16 לא-ענו עוד: אענה אף-אני חלקי אחנה דעי אף-אני:
 17 כי מלתי מלים הציקתני רוח בטני: הנה בטני כגון לא
 18 יפתח פאבות חדשים ופקע: אדברה וירוחלי אפסח
 21 שפתי ואענה: אלגא אשא פני-איש ואל-אדם לא אכנה:
 22 כי לא ידעתי אכנה כמלט ישאני עשני:

ואולם

- 37 איך וואָלט איהם דערצעהלט וויפיעל טריט איך האָב געמאַכט, ווי אַ מאַנג
 38 נאָט וואָלט איך איהם אויפגענומען. אויב אָבער די ערד שרייט קע
 גען מיר, און איהרע בעטען וויינען צוזאַמען,
 39 אויב איך האָב אויפגעגעסען איהר קראַפּט אָהן געלד און געערגערט האָב
 איך די געמיטה פון איהרע אייגענטהימער.
 40 דעמאָלט זאָל אַנשטאַט ווייץ שפּראַצען דער דאָרן און אַנשטאַט גערשטען
 זומפּאַנאָז ! דערמיט האָבען זיך געענדיגט אויב'ס ווערטער.
קאַפיטעל לב
 1 און די דאָזיגע דריי מענער האָבען גערוהט, ניט געענטפערט אויב'ן, ווייל
 ער איז געווען גערעכט אין זיינע אויגען.
 2 און עס האָט זיך צופלאַמט דער צאָרן פון אליהו, ברכאל'ס זוהן, פון בוז,
 פון אַ גרויסער פאַמיליע, קעגען אויב'ן האָט זיך צופלאַמט זיין צאָרן,
 דערפאַר וואָס ער האָט זיך מעהר רעכט געגעבען ווי גאָט.
 3 און אויף זיינע דריי פריינד האָט זיך אויך צופלאַמט זיין צאָרן, דערפאַר
 וואָס זיי האָבען ניט געפונען קיין ענטפער, און זיי האָבען דאָך בעשול'־
 4 דיגט אויב'ן. און אליהו האָט געווארט מיט זיינע רייד אויף אויב'ן,
 ווייל זיי זיינען געווען עלטער פון איהם.
 5 און ווען אליהו האָט געזעהן אַז אין מויל פון די דריי מענער איז קיין
 ענטפער ניטאָ, האָט ער צופלאַמט זיין צאָרן.
 6 און אליהו דער זוהן פון ברכאל, פון בוז, האָט געענטפערט און געזאָגט :
 „אינגער אין טעג בין איך פון אייך און איהר זייט עלטער, דערפאַר האָב
 7 איך געצענערט, איך האָב מורא געהאַט אַרויסצוזאָגען מיין מיינונג
 געבען אייך. איך האָב מיר געטראַכט אַז די טעג וועלען רעדען אין
 פיעלע יאָהרען וועלען בעקאָנט מאַכען קלוגהייט.
 8 אָבער עס איז בלויז דער גייסט אין מענשען, און דער געמליכער הויך מיט
 9 דעם פערשטאַנד. ניט פיעלע מאַכען קלוג און ניט אַלטע בלויז פער
 10 שטעהען וואָס רעכט איז. דערפאַר לאָמיק עפעס זאָגען, הערט מיך,
 לאָמיק אויסשפרעכען מיין מיינונג.
 11 געווארט האָב איך אויף אייערע רייד, צוגעהערט זיך צו אייערע בעווייזע,
 מיינענדיג טאָמער וועט איהר עפעס דערפאַרשען.
 12 און ווען איך שטודיר אייך, איז ניטאָ קיינער וואָס זאָל אויב'ן איבערציי
 גען, קיינער פון אייך קען איהם ניט ענטפערען.
 13 וועט איהר פיעלייכט זאָגען : „הא, מיר האָבען אויסגעפונען די קלוג'־
 הייט ; גאָט האָט איהם אַרונטער געשמויסען, ניט קיין מענש !“
 14 און אזוי ווי ער האָט זיך צו מיר ניט געווענדעט מיט רייד, וועל איך איהם
 ניט ענטפערען מיט אייערע ווערטער.
 15 דערשראַקען האָבען זיי זיך, ניט מעהר געקענט ענטפערען, ווערטער האָבען
 זיי געפעהלט.
 16 און געהאַפּט האָב איך, אַז זיי וועלען שוין מעהר ניט רעדען, זיי וועלען
 17 בלייבען שטעהן און מעהר ניט ענטפערען. אום איך זאָל עפעס ענט
 פערען פון מיין זייט, איך זאָל אַרויסזאָגען אויך מיין מיינונג.
 18 פול בין איך געוואָרען מיט ווערטער, דער אַטהעם פון מיין אינוועניגס
 19 טעם האָט מיך צוגעדריקט. מיין לייב איז פול ווי מיט וויין וואָס איז
 נאָך ניט אויסגעשפיעלט, ווי נייע לאַגלען וויל עס פלאַצען.
 20 לאָמיק רעדען און מיר וועט גרינגער ווערען, עפענען מייע ליפען און
 ענטפערען.
 21 קיין מענשען וועל איך שוינען, און צו קיין מענשען וועל איך מיך בויגען.
 22 ווייל איך קען מיך ניט בויגען, זאָנסט וואָלט מיין בעשעפער מיך אַוועק
 גענומען.

קאפיטעל לג

- 1 און דאָרום, הער אויס, איוב, מיינע ווערטער, און ווער אויפּמערקזאָם צו מיינע רייד.
- 2 געעפענט האָב איך שוין מיין מויל, מיין צונג רעדט פון מיין גומען.
- 3 מיינע רייד זיינען מיט דער אויפּריכטיגקייט פון האַרצען, און וואָס מיינע ליפּען ווייסען זאָגען זיי אַרויס קלאָהר.
- 4 נאָט'ס גייסט האָט מיך בעשאַפען, און זיין אַטהעם בעלעכט מיך.
- 5 איוב דו קענסט ענטפּער מיר, מאַך דיך פאַרטיג און שטעל זיך קעגען מיר.
- 6 פּונקט ווי דו בין איך פּעררעכענט ביי נאָט, איך איך בין אויסגעפאַרעמט געוואָרען פון לעהם.
- 7 מיין שרעק דערציטערט דיך ניט, און מיין דרוק קען אויף דיר ניט שווער זיין.
- 8 דו האָסט מיך אָבער אינגערוימט אין מיינע אויערען, און אַ שטימע פון ווערטער הער איך: „ריין בין איך פון זינד, אָהן שום פּערברעכען, און קיין שפּרינקעלע איז אויף מיר ניטאָ.
- 9 בלכולים געפינט ער אויף מיר, פאַר זיין פיינד רעכענט ער מיך.
- 10 אין אַ קלאָז האָט אַריינגעלעגט מיין פּוס, ער היט אַלע מיינע וועגען“.
- 11 דערמיט זאָג איך, האָסטו קיין רעכט ניט, ווייל נאָט איז גרעסער פון אַ מענשען.
- 12 פאַרוואָס קריענסטו זיך מיט איהם? ווייסטו ניט, אַז מיט אַלע זיינע ווערטער וועט ער דיר ניט ענטפּערען? ווייל נאָט רעדט
- 13 איינמאָל, און צוויימאָל, נאָך דער מענש בעמערקט עס ניט. אין טרוים, אין דער פּאַנטאַזיע פון דער נאַכט, ווען אַ שלאָף פאַלט אויף מענשען, ווען
- 14 שלומערענדיג פאַלט מען אויפ'ן געלעגער, דעמאָלט ענטדעקט ער די אויערען פון מענשען און מיט זיינע שטראָף־רייד פּערזיגעלט ער דאָס.
- 15 ער נעהמט אוועק דעם מענשען פון שלעכטע טהאַטען, צו פּערדעקען דעם שטאָלץ פון מאַן.
- 16 ראַטעווען זיין זעלע פון אונטערגאַנג, און זיין לעבען זאָל ניט פאַלען צום שווערד. און געשטראַפּט ווערט ער מיט אַ וועהמאָג אויף זיין געלעגער ווען דער קאַמפּף פון זיינע ביינער איז נאָך שטאַרק.
- 17 און אַן אַבשיי קריענט ער צו ברויט, און ער קען ניט פּערטראַגען די בעס־טע לאַקטעקע.
- 18 זיין פלייש ווערט אָבגעפאַלען פון געזיכט, און זיינע ביינער נער פאַלען איין און זעהען זיך ניט. און ביז צום אונטערגאַנג דער גרויכט זיין לייב, און זיין לעבען ביז צו די טוידטע.
- 19 אַך, ווען עס וואַלט כאַטש געווען איין פּערשטענדיגער מלאַך פון פּוויזענער ער זאָל שילדערען דעם מענשען'ס אונשולדיגקייט,
- 20 און ער וואַלט איהם בעפרייען, און זאָגען: „בעפרייט איהם פון אונטער־גאַנג, דאָס אויסלייז געלד האָב איך שוין!“
- 21 זיין פלייש וואַלט דאָן צאַרט געוואָרען ווי אין זיין סינדהייט. צוריקגע־קעהרט וואַלט ער צו זיין יוגענד.
- 22 ער בעט צו נאָט און ער בעווייליגט איהם, ער בעווייזט זיין געזיכט מיט טריאומף, ווייל ער באַצאָהלט דעם מענשען לויט זיין גערעכטיגקייט.
- 23 ער רינגעלט זיך אַרום מיט מענשען און זאָגט: „געזינדיגט האָב איך, די גערעכטיגקייט האָב איך צודרעהט, און דאָס האָט פאַר מיר קיין ווערטע ניט געהאַט.
- 24 ער האָט אויסגעלייזט מיין לייב פון צו גרונד געהן, און מיין לעבען בליקט ווידער צום לייכט.
- 25 אַט דאָס אַלעס טהוט נאָט, צוויי און דריי מאל מיט דעם מענשען.
- 26 אום צו ראַטעווען זיין לייב פון אונטערגאַנג, און ער זאָל גלאַנצען מיט'ן לייכט פון לעבען.
- 27 פאַס אויף, איוב, הער צו מיר; שווייג, און לאַמדיך רעדען.
- 28 איוב עס זיינען דאָ ווערטער, ענטפּער מיר, רעד ווייל איך זוך בלויז דיין גערעכטיגקייט.

33 דַּבֵּר כִּי־תִפְצָתִי צָדִיקָה: אִם־אֵין אַתָּה שָׁמַע־לִי הַחַיִּשׁ
וַיֹּאדָּבֶקֶךָ חֲכָמָה:

לך CAP. XXXIV.

לך

2 א וַיַּעַן אֱלֹהֵיָא וַיֹּאמֶר: שָׁמְעוּ חֲכָמִים מִלִּי וְיִדְעִים הָאֲזִינוּ
3 לִי: כִּי־אֵין מִלִּין תִּבְחֹן וְחָדַי יִטְעַם לֹא־כֹל: מִשְׁפָּט נִבְחַרְדֵּה־
4 ה לָנוּ נִדְעָה בִינֵינוּ מִה־טוֹב: כִּי־אָמַר אִיּוֹב צָדִיקָתִי וְאֵל
6 הַסִּיד מִשְׁפָּטִי: עַל־מִשְׁפָּטִי אֲכַזֵּב אֲנוּשׁ הֲצִי בְלִי־פֶשַׁע:
7 מִי־יִגְבֹּר כַּאֲזִיב יִשְׁתַּדֵּד־לְעַג כַּמַּיִם: וְאָרַח לַחֲבֵרָה עִם־
8 פִּעְלִי אֵין וְלִלְכֹת עִם־אֲנִשֵּׁי־רָשָׁע: כִּי־אָמַר לֹא יִסְכֹּךְ
9 י נָבַר כְּרָצוֹתָ עִם־אֱלֹהִים: לִבִּי אֲנִשֵּׁי לִכְזֵב שָׁמְעוּ לִי הַלְלָה
11 לְאֵל מְרִשָׁע וְשִׁדִּי מַעֲוֹל: כִּי פָעַל אָדָם יִשְׁלֹם־לוֹ וְכֹאדַח
12 אִישׁ יִמְצָאֵנוּ: אִד־אֲמַנֵם אֵל לֹא־יִרְשִׁיעַ וְשִׁדִּי לֹא־יַעֲזוֹת
13 מִשְׁפָּט: מִי־יִפְקֹד עָלָיו אֲרָצָה וּמִי שָׁם תִּבְלֵ כְּלָה: אִם־
14 יִשִּׁים אֱלֹהֵי לִבּוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ אֵלָיו יֹאסֶף: יִנָּע כֹּל־בְּשָׂר
16 יְחַד וְאָדָם עַל־עַפְרָ יִשׁוּב: וְאִם־בִּינָה שָׁמְעָה־זֹאת הָאֲזִינָה
17 לְקוֹל מִלִּי: הֲאֵף שׁוֹנֵא מִשְׁפָּט יִחְבוֹשׁ וְאִם־צָדִיק כַּבִּיר
18 תִּרְשִׁיעַ: הֲאָמַר לְמַלְךְ בְּלִיעַל רָשָׁע אֶל־נְדִיבִים: אֲשֶׁר
19 לֹא־יִנְשָׂא פָנָי שָׁרִים וְלֹא נִפְרִשׁוּעַ לְפָנֶיךָ לְכִי־מַעֲשֵׂה
כ יְדִיו כְּלָם: רָנַע וּמָתוֹ חֲחֻצוֹת לִילָה וַיִּנְעִשׂוּ עִם וַיַּעֲבְרוּ
21 וַיִּסְרוּ אֲבִיר לֹא בִיד: כִּי־עֵינָיו עַל־דָּרֵכ־אִישׁ וְכֹל־צִעְדָיו
22 יִרְאֶה: אִיךְ־חֲשָׂד וְאִין צִלְמוֹת לְהַסְתֵּר שָׁם פִּעְלֵי אֵין:
23 כִּי לֹא עַל־אִישׁ יִשִּׁים עוֹד לְהַלְךְ אֶל־אֵל בְּמִשְׁפָּט: יִרַע
24 כַּה כַּבִּירִים לֹא־חֲקֹר וַיַּעֲמֵד אַחֲרֵים תַּחְתָּם: לִכֵּן יִבִּיר
26 מַעֲבָדֵיהֶם וְתִפֹּךְ לִילָה וַיִּדְכָּאוּ: תַּחַת־רָשָׁעִים סִפְקָם
27 בְּמִקוֹם רָאִים: אֲשֶׁר עַל־בֵּן סָרוּ מֵאֲחֲרָיו וְכֹל־דָּרְכָיו לֹא
28 הִשְׁכִּילוּ: לְהִבְיֵא עָלָיו צַעֲקַת־דָּל וְצַעֲקַת עֲנִיִּים יִשְׁמַע:
29 וְהוּא יִשְׁלַט וּמִי יִרְשָׁע וַיִּסְתַּר פָּנָים וּמִי יִשׁוּרְנוּ וְעַל־גּוֹי

ועל-

- 33 ווען ניט, דאן הער צו מיר ; שווייג און איך וועל דיך לעהרנען קלוגהייט.
 קאפיטעל ל ד
- 1 און אליהו האָט געענטפערט און האָט געזאָגט :
 - 2 הערט, איהר קלוגע, מיינע רייד, און, געלעהרטע, שענקט מיר אויפמער-
 - 3 זאמקייט : ווייל דאָס אויער פרובירט די רייד ווי דער גומען געפינט
 - 4 דעם געשמאק אין עסען. לאָמיר בעשטימען ארום וואָס דאָ האַנדעלט
 - 5 זיך, לאָמיר וויסען צווישען אונז וואָס גוט איז. דאָס איז ווייל אויב
 - 6 האָט געזאָגט : „איך בין אונשולדיג און גאָט האָט צוגענומען מיין רעכט.
 - 7 זאָל איך אָבלייקענען מיין רעכט ? איך, וואָס בין געשטראַפט פון פּיילען
 - 8 אָהן אַ פּאַרוואָס“. וואו האָט איהר נאָך אזא מאַן ווי אויב, וועלכער זאָל
 - 9 טרינקען דעם שפּאַט ווי וואַסער ? און אַנשליעסען וועט ער זיך צו אַ
 - 10 באַנדע פערברעכער און געהן מיט זינדיגע מענשען. ווייל ער בעהויפטעט
 - 11 אַז עס נומצט נאָר ניט דעם מענשען וואָס זוכט צו פערשמענדיגען זיך מיט
 - 12 גאָט. דערפאר, איהר פערשמענדיגע מענשען, הערט מיר אויס, גאָט איז
 - 13 חלילה ניט שולדיג אין שלעכטקייט און דער אַלמעכטיגער איז ריין פון
 - 14 אונרעכט. וואָס דער מענש טהוט דאָס באַצאָהלט ער איהם, און ווי ער
 - 15 פיהרט זיך אויף, אזוי טרעפט ער עס. גאָט מאַכט קיינעם ניט שולדיג
 - 16 אומזיסט, און דער אַלמעכטיגער פערדרעהט ניט די גערעכטיגקייט.
 - 17 ווער האָט איהם בעשטימט אויף דער ערד ? און ווער האָט איהם געזעצט
 - 18 איבער דער גאַנצער וועלט ? ווען ער, גאָט, שענקט נאָר דעם מענשען
 - 19 אויפמערקזאמקייט, און ער נעהמט צו זיין גייסט און זיין אַטהעם.
 - 20 דאָן אונטערגעגאַנגען וואָלט יעדעם לייב, און דער מענש וואָלט צוריק
 - 21 גענועהנט צו דער ערד. און אויב איהר ווילט עס פערשטעהען, דאָן הערט
 - 22 דאָס, שענקט אויפמערקזאמקייט צו מיינע רייד. איז עס מעגליך אַז
 - 23 יענער וואָס האָט פיינד גערעכטיגקייט זאָל רעניערען ? אָדער ווילסטו פער-
 - 24 דאַמען דעם מעכטיגען צדיק ? פאַסט עס צו רופען אַ קעניג : „אונוויר-
 - 25 דיגער“, און מאַגנאַמען : — „פערברעכער“ ? איהם, וואָס שוינט ניט
 - 26 די פריניצען, וואָס מאַכט קיין אונטערשיעד צווישען רייד און אָרעם, ווייל
 - 27 אַלע זיינען די ווערק פון זיינע הענד ? אין אַ סעקונדע שטאַרבען זיי,
 - 28 אום האַלבע נאַכט ווערען זיי אויפגעשטורעמט און פערניכטעט, ווי נאָר
 - 29 ניט מיט דער האַנד ווערט דער מעכטיגער צושטערט.
 - 30 ווייל זיינע אויגען זיינען אויף די מענשען'ס וועגען און אַלע זיינע שריט
 - 31 זעהט ער.
 - 32 עס איז ניטאָ קיין פינסטערניס און קיין שאַמען פון טוידט דאָרט צו בע-
 - 33 האַלטען די פערברעכער.
 - 34 ווייל ער דאַרף ניט לאַנג שענקען דעם מענשען זיין אויפמערקזאמקייט
 - 35 אום איהם צו ברענגען פאַר'ן געריכט מיט גאָט.
 - 36 ער שטייצט מעכטיגע אָהן אַ שיעור און שטעלט אוועק אַנדערע אויף
 - 37 זייער פּלאַטץ.
 - 38 עס איז ווייל ער קען זייערע טהאַטען, אין איין נאַכט קעהרט ער זיי איבער
 - 39 און זיי ווערען צושטעטערט.
 - 40 צווישען פערברעכער צוקלאַפט ער זיי, דאָרט וואו אַלע זעהען.
 - 41 דערפאר האָבען זיי זיך אָבגעווענדעט פון איהם, און זיינע וועגען ווילען
 - 42 זיי ניט קענען.
 - 43 געבראַכט האָבען זיי פאַר גאָט דאָס געשריי פון דעם עלענדען און דאָס
 - 44 געשריי פון דעם אָרעמען הערט ער.
 - 45 און ער לאָזט רוהען, און ווער קען בעשולדיגען ? ווען ער פערבראַגט דאָס
 - 46 געזיכט יער קען איהם זעהן ? ניט אַכטענדיג אויב דאָס איז מיט אַ
 - 47 פּאַלק אָדער אַ מענשען.

31 ועל-אדם יחד: ממלך אדם חנה ממקשי עם: כי אל-
 32 אל האמר נשאתי לא אהפל: בלעדי אחזה אתה הרני
 33 אם-עול פעלתי לא אסוף: המעמד ישלמנה. כי-מאסת
 34 כידאתה תבחר ולא-אני ומה-ידעת דבר: אנשי לבב
 לאמרו לי ונבר חכם שמע לי: איוב לא-ברעת ידבר לה
 36 ודבריו לא בהשפיל: אבי יפתן איוב עדי-נצח על-תשבת
 37 באנשי-און: כי יסוף על-חטאתו פשע בנינו יספוק
 ונרב אמרו לאל:

לה

Cap. XXXV. לה

2 נען אליהו ויאמר: הואת השבת למשפט אמרת צדקי א
 3 מאל: כרתאמר מה-יסבךך מה אעיל מהטאתי: אני
 4 אשיבך מלין ואת-רעיד עמד: הבט שמים וראה ושור
 ה שתקים ונברו ממך: אם-הטאת מה-תפעל-בו ורבו-פשעך
 6 מה-תעשה-לו: אם-צדקת מה-תתן-לו או-מה-מנך
 7 יקח: לא-יש-כמוך רשעך ולבך-אדם צדקתך: מרוב
 8 עשוקים ועיקו ישועו מרוע רבים: ולא-אמר איה אלוה
 9 עשי נתן ומרות בקליה: מלפני מבחמות ארץ ומעוף
 11 השמים וחכמני: שם יצעקו ולא יענה מפני נאון רעים:
 12 אך-שוא לא-ישמע אל ושרי לא ישורנה: את כרתאמר
 13 לא תשורנו דין לפניו ותחולל לו: ועמה כרתאין פקד
 14 אפו ולא-ידע בפש מאד: ואיוב תבל יפצה-פיהו בקל-
 16 נעת מלין וקבר:

לו

Cap. XXXVI. לו

2 ונסף אליהו ויאמר: כפר-לי ועיר יאחזך כידעוד א
 3 לאלוה מלים: אשא בני למרחוק ולפעלי אמן-צדק:
 4 כידאמנס לא-שקר מלי תמים דעות עמד: הודאל כביר
 5 ולא ימאס כביר פח לב: לא-יהיה רשע ומשפט ענינים
 6 יתן: לא-יגדע מצדיק עניו ואת-מלכים לפסא וישיבם
 7

לנעח

- 30 ער האַלט צוריק אַ שמייכלער פון רעגערען און בעהיט דאָס פּאַלק פון
 31 פּאַסטקעס. עס איז פּאַסענר צו זאָגען צו גאָט : „געליטען האָב איך
 32 שוין, מעהר וועל איך שוין ניט זינדיגען. וואָס איך בעמערק ניט, זאָלסטו
 מיך לעהרנען, אויב איך האָב פּערבראַכען, וועל איך עס מעהר ניט טהאַן.“
 33 זאָל דיך גאָט בעלוינען ווי דו ווילסט, אָדער וואָס דיר געפּעהלט ניט ?
 זאָלסטו זיין דער יענדיגער וואָס קלייבט אויס, ניט איך ? רייד וואָס דו
 34 ווילסט, פּערנינפטיגע מענשען זאָגען מיר, און אַ מאַן אַ קלונגער הערט
 35 מיר אויס. אַז אויב האָט ניט גערעדט מיט פּערשטאַנד, און זיינע ווער
 36 טער ויינען ניט מיט שכל. אַך, ווי איך וואָלט וועלען אויב זאָל אזוי פּרוד
 בירט ווערען אויף אייביג, אַז דאָס זאָל זיין אַן ענטפּער אויף די טענות פון
 37 פּערברעכער. ווייל ער פּערמעהרט פּערברעכען צו זיינע זינד, צווישען
 אונז ברעכט ער מיט די הענד און צו גאָט האָט ער טענות.

קאָפימעל לֵה

- 1 און אליהו האָט געענטפּערט און געזאָגט :
 2 האָסטו דאָך גערעכענט פאַר אַ פּראָצעס, בעהויפטענדיג : „איך בין גע-
 3 רעכטער פון גאָט“ ? ווען דו זאָגסט וואָס העלפט עס דיר ! וואָס וועט
 4 מיר העלפען מעהר ווי מיינע זינד ? וועל איך דיר ענטפּערען מיט רייד,
 5 צוזאַמען מיט דיינע פּריינד מיט דיר. בליק נאָר צום הימעל און זעה,
 און קוק צו די הימלישע געוועלבען, זיי זיינען העכער פון דיר.
 6 ווען דו זינדיגסט וואָס פאַר אַ ווירקונג האָט עס אויף איהם ? און ווען
 7 דיינע פּערברעכענס ווערען פּיעל, וואָס טהוסטו איהם ? ווען דו ביזט
 גערעכט, וואָס גיבסטו איהם, אָדער וואָס קען ער נעהמען פון דיינע הענד ?
 8 פאַר אַ מענשען ווי דו איז דיין פּערברעכען, און פאַר אַ מענשען־זוהן ווי
 9 דו דיין גערעכטיגקייט. די מענשען שרייען פון די פּיעלע רויבער, זיי
 געוואַלטעווען פון דעם דריקענדען אָרעם פון מעהרערע.
 10 קיינער זאָגט ניט : וואו איז דער גאָט וואָס האָט מיך בעשאַפען, יענער
 וועלכער שיקט פּרעהליכע געזאַנגען זאָגאַר ביי נאַכט ?
 11 ווער לעהרענט אונז מעהר ווי די כּהמות פון פּע, און ווער מאַכט אונז
 12 קליינער ווי די פּויגעל פון הימעל ? דאָרט שרייען זיי און ער ענטפּערט
 13 ניט, דורך די שטאַלץ פון די לומפען. אָבער דאָך נאָר וואָס איז פּאַלש
 הערט ניט גאָט, און אויף דעם קוקט ניט דער אַלמעכטיגער.
 14 זאָגאַר ווען דו זאָגסט אַז דו זעהסט איהם ניט, פון דעסטוועגען ברענג דיין
 משפּט פאַר איהם און דאַן וואַרט.
 15 און ווייל ער האָט ניט אזוי געטהאָן, האָט ער איהם געשטראַפּט מיט זיין
 צאָרן, און ער בעגרייפט גאָרניט זיין פּערברעכען.
 16 און אויב עפענט מיט נאַרישקייט זיין מויל, אָהן פּערשטאַנד האָט ער
 אָנגעוואָרפען ווערטער.

קאָפימעל לו

- 1 און אליהו האָט פאַרטגעזעצט און געזאָגט :
 2 האָב אביסעל געדולד און איך וועל דיר ערקלעהרען, דען עס זיינען נאָך
 3 דאָ ווערטער צוליעב גאָט. איך הויב אויף מיין פּערשטאַנד אין ווייט-
 קייטען, און צו מיין בעשעפּער גיעב איך גערעכטיגקייט.
 4 ווייל אין מיינע ווערטער איז קיין ליגען ניטאָ, איך בין אויפּריכטיג מיט
 5 דיר. גאָט איז צו מעכטיג ער זאָל פּעראַכטען, צו מעכטיג מיט דער
 קראַפט פון זיין פּערשטאַנד.
 6 ער לאָזט דעם פּערברעכער ניט לאַנג לעבען, און צו די אָרעמע ניט ער
 ענדליך גערעכטיגקייט.
 7 ער נעהמט ניט אַוועק פון דעם גערעכטען זיינע אויגען און פון די קעניג-
 ליכע טראָהנען ; אויף אייביג זעצט ער זיי אַוועק און זיי שטייגען הויך.

8 לְנִצָּח וַיִּנְבְּהוּ: וְאִם־אֲסוּרִים בְּזָמַיִם יִלְכְּדוּן בְּחֶבְלֵי־עֲנִי:
 9 וַיִּגַּד לָהֶם פַּעֲלָם וּפְשָׁעֵיהֶם כִּי יִתְנַבְּרוּ: וַיִּגַּל אֲנֹכִי
 11 לְמוֹסֵר וַיֹּאמֶר כִּי־יִשׁוּבוּן מֵאֵן: אִם־יִשְׁמְעוּ וַיַּעֲבְדוּ יִכְלֹ
 12 יִמִּיתֵם בְּטוֹב וּשְׁנִיָּהֶם בְּנֻעִימִים: וְאִם־לֹא יִשְׁמְעוּ בְּשִׁלַּח
 13 יַעֲבְדוּ וַיִּנְנְעוּ בְּכָלִי דַעַת: וְחִנְפֵי־לֵב יִשִּׁימוּ אֵף לֹא
 14 יִשְׁעוּ כִּי אֲסָרֵם: תִּמַּת בְּנֹעֵר נַפְשָׁם וְחִתָּם בַּקִּדְשִׁים:
 16 יִחַלְצֵנִי עֵינִי בְּעֵינָיו וַיִּגַּל בְּלִחַץ אֲזָנָם: וְאֵף הִסִּיתָהּ מִפִּי־
 אֶרֶץ רָחֹב לֹא־מוֹצֵק תַּחֲתֶיהָ וְנִחַת שְׁלַחְנָהּ מִלֵּא דָשֵׁן:
 17 וְדִידֶרְשָׁע מִלֵּאת הָיִן וּמִשִּׁפְט יִתְמַכּוּ: כִּי־חָמָה פִּדְיִסִיתָהּ
 19 בְּשִׁפְק וּרְב־כֶּפֶר אֶל־יִפְדֶּה: הַיַּעֲרָךְ שׁוֹעֵךְ לֹא בָצַר וְכֹל
 כ מֵאֲמַצִּי־בָח: אֶל־תִּשְׁאַף הַגְּלִילָה לְעֵלוֹת עַמִּים תַּחֲתָם:
 21 הַשְּׁמֵר אֶל־תִּפְסֵן אֶל־אֵן כִּי עַל־זֶה בְּתַרְתָּ מַעֲנִי: הַדְּאֵל
 23 יִשְׁנִיב בְּכַחוּ מִי כְּמַהוּ מוֹרָה: מִי־פָקֵד עָלָיו דַּרְכּוֹ וּמִי־
 24 אָמַר פַּעֲלָתָ עוֹלָה: וְכֹר כִּי־תִשְׁנִיא פַעֲלוֹ אֲשֶׁר שָׁרְרוּ
 כה אֲנָשִׁים: כָּל־אָדָם חוֹרְבוֹ אֲנֹשׁ יִבִּיט מִרְחֹק: הַדְּאֵל
 26 שְׁנִיא וְלֹא נָדַע מִסְפַּר שָׁנָיו וְלֹא־חִקֶּר: כִּי יִגְרַע נִטְפֵי־
 28 מַיִם יִזְקֶן מִטָּר לְאָדָם: אֲשֶׁר־יִזְקֶן שְׁחָקִים יִרְעֲפוּ עָלָיו
 29 אָדָם רָב: אֵף אִם־יִבִּין מִפְּרִשֵׁי־עֵב תִּשְׁאֹת סִפְתָיו: הַדְּ
 31 פָּרַשׁ עָלָיו אוֹרוֹ וְשָׂרְשֵׁי הַיָּם בִּסְה: כִּי־בָם יָדִין עַמִּים
 32 יִתְד־אֶבֶל לְמַכְבִּיר: עַל־כַּפַּיִם כִּסֶּה־אוֹר וַיֵּצֵא עֲלֶיהָ
 33 בְּמַפְגֵּיעַ: וַיִּגַּד עָלָיו רַעַו מִקְנֵה אֵף עַל־עוֹלָה:

CAP. XXXVII. לו

2 אֶף־לֹאֵת יַחֲרַד לִפְי וַיִּתֵּר מִמְּקוֹמוֹ: שָׁמְעוּ שְׂמוֹעַ בְּרִנּוֹ
 3 קָלוֹ וְהִנֵּה מִפְּנֵי יָצָא: תַּחַת־כָּל־הַשָּׁמַיִם יִשְׁרְהוּ וְאוֹרוֹ
 4 עַל־בְּנוֹת הָאָרֶץ: אֲחֲרָיו וַיִּשְׁאֲנִי־קוֹל יָרַעַם בְּקוֹל גְּאוֹנוֹ
 ה וְלֹא יַעֲקֹבֵם כִּי־יִשְׁמַע קוֹלוֹ: יָרַעַם אֵל בְּקוֹלוֹ נִפְלְאוֹת
 6 עֲשָׂה נְדָלוֹת וְלֹא נָדַע: כִּי לִשְׁלֹג וַיֹּאמֶר הוּא־אָרֶץ וְנָשָׁם
 ז מִטָּר וְנָשָׁם מִמְּרוֹת עָזוֹ: כִּי־כָל־אָדָם יַחֲתוּם לְדַעַת
 כל-

- 8 און אויב זיי זיינען געבונדען אין קייטען, געכאפט אין די נעמצען פון
9 עלענד, דערצהעלט ער זיי זייערע טהאטען און שילדערט פאר זיי ווי
10 גרויס זייערע זינד זיינען געוואָרען. און ער זאָגט זיי איין אין אויער
שטראָף־רייד און דערצהעלט זיי, אז זיי דארפען זיך אומקעהרען פון אונ־
11 רעכט. אויב אויב זיי וועלען הערען און איהם דיענען, וועלען זיי ענדי־
12 גען זייערע טעג אין גוטען און זייערע יאָהרען אין פּערגעניגען. ווען זיי
וועלען אָבער ניט הערען, דאָן וועלען זיי אומקומען דורכ'ן שווערר און
13 אויסגעהן ווייל זיי האָבען קיין פּערשטאַנד. און די שמייכלער וועלען
זיך האַלטען ביים צאָרן, זיי וועלען ניט שרייען ווען ער וועט זיי בינדען.
14 אין דער יוגענד וועט שטאַרבען זייער ליב און זייער לעבען וועט אומ־
15 קומען צווישען די אויסגעלאַסענע. דעם עלענדען בעפרייט ער פון זיין
16 עלענד, און אין נויטה דעקט ער אויף זייער אויער. און אויך דיר האָט
ער אַרויסגעצויגען פון פּערצווייפלונג אין אַ ברייטען אָרט, וואו עס איז
ניטאָ קיין ענגשאַפט, און די שפּייזען פון דיין טיש זיינען געווען פול מיט
17 פּעסקייט. און דו ביסט פול מיט די טענות פון אַ פּערברעכער, דערפאַר
18 האַלטען דיך אונטער די טענות און דער פּראַצעס. אַ צאָרן וועט זיין,
און טאַמער וועט עס דיך אָנרעדען צו צווייפלען, זאָל קיין פּערמעגען דיך
19 ניט בעוועגען דאָס צו טהאָן. אַאָרט איהם עפעס, דיין פּערמעגען ?
20 ניין, קיין פּעסקייט פון קראַפט ! זאָל דיך ניט געלוסטען יענע נאַכט
21 ווען פּעלקער זיינען אונטערגעגאַנגען. היט זיך, ווענד זיך אָב פון פּער־
ברעכען, און זאָג ניט, אז דו האָסט עס געטהאָן דערפאַר ווייל דו ביזט
22 געווען געצוואונגען. ערהאַבען איז גאָט אין זיין קראַפט, וואו האָסטו
23 נאָך אזאַ לעהרער ? ווער קען פאַר איהם בעשטימען אַ וועג, און ווער
24 קען צו איהם זאָגען : „טהוסט אונרעכט !“ געדענק אז דו מוזט בעוואונ־
25 דערען זיינע ווערק, אויף וואָס מענשען האָבען געקוקט. אַלע מענ־
שען האָבען עס בעמערקט, יעדער מענש האָט עס בעמראַכט פון ווייטען.
26 גאָט איז ערהאַבען און מיר ווייסען עס ניט, זיינע יאָהרען זיינען ניט צום
27 אויספאַרשען. די וואַסער טראָפענס זאַמעלט ער צונויף און געלייטערט
ווערען זיי אין נעבעל פאַר רעגען. עס פליעסען די הימלען און זיי קאַפען
28 אַרונטער אויף פּיעלע מענשען. בעגרייפט עמיצער די וואַלקען פּער־
29 שפּרייטונג ? ווייס עמיצער וואו זיין געצעלט געפינט זיך ? ער האָט
דאַרויף איבערגעשפּרייט מיט זיין ליכט, און די טיעפענישען פון ים האָט
30 ער בעדעקט. מיט זיי וועט ער ריכטען פּעלקער, און זיי געבען פּיעל
31 שפּייז. איבער די הענד האָט ער געדעקט מיט ליכט און אַרויסגעגעבען
32 אַ בעפעהל. איבער איהם דערצהעלט זיין שטורעם, אויך די פּיה זאָגען
33 אָן ווען דער אוראַגאן קומט.

קאָפיטעל לו

- 1 אויך דאַרויף ציטערט מיר מיין האַרץ און שפּרינגט פון זיין אָרט.
2 הערט זיך איין צום צאָרן פון זיין שטימע, ווען אַ ברום געהט אַרויס פון
3 זיין מויל. אונטער'ן גאַנצען הימעל געהט זיין בליק, און זיין ליכט
גרייכט די ברעגעס פון דער ערד.
4 הינטער איהם שרייט אַ שטימע, עס ליאַרעמט אַ שטימע מיט דער גאַנצער
געוואַלד ; ער האַלט זי ניט איין אום זיין שטימע זאָל געהערט ווערען.
5 גאָט ליאַרעמט זיי אויף מיט זיין וואונדערבאַרע שטימע ; ער שאַפט
וואונדער און מיר ווייסען גאָר ניט.
6 צום שנעע זאָגט ער : „זיי אויף דער ערד !“ דאָס זעלבע צום שלאַקס־
רעגען און צום געוואַלדיגען שלאַקס־רעגען.
7 ער האַלט צוריק יעדע מענשען־האַנד, אום אלעס וואָס ער האָט בעשאַפען
זאָל עס ווייסען.

- 8 כֹּל־אֲנָשִׁי מַעֲשָׂהוּ: וְתָבוֹא חַיָּה בְּמוֹתֶיךָ וּבְמַעֲוֹנוֹתֶיךָ
 9 תִּשְׁכַּן: מִן־הַחֲדָר תָּבוֹא סוּפָה וּמִמְּוֹרִים קָרָה: מִנְּשֹׁמֵתֵי
 11 אֵל יִתְדַקְּרַח וְרַחֵב מִים בְּמוֹצֵק: אֶת־בְּרִי יִטְרִיחַ עֵב
 12 יִפֵּחַ עֵנָן אֲוִירוֹ: וְהוּא מְסַבּוֹת | מִתְהַפֵּךְ בְּתַחְבּוּלָתוֹ
 13 לְפַעֲלָם כֹּל אֲשֶׁר יֵצְאוֹ | עַל־פְּנֵי תְּבַל אֶרֶצָה: אִם־
 14 לְשֹׁבֵט אִם־לְאֶרֶצוֹ אִם־לְחֹסֵד יִמְצָאָהּ: הֲאֵינִינָה זֹאת
 15 אֵיזֵב עֲמֹד וְהִתְבּוֹנֵן | נִפְלְאוֹת אֵל: הֲתִדַּע בְּשׁוּם־אֱלוֹהִי מו
 16 עֲלֵיהֶם וְהוֹפִיעַ אֹר עֵנָנוּ: הֲתִדַּע עַל־מַפְלְשֵׁי עֵב מְפֻלְאוֹת
 17 תַּמִּים דַּעִים: אֲשֶׁר־בְּגִדֵיךָ חֲמִים בְּהִשְׁקֵט אֶרֶץ מִדְּרוֹם:
 18 תִּרְקַע עֲמוֹ לְשִׁתְּקוֹם חֲזָקִים בְּרֹאֵי מוֹצֵק: הוֹדִיעֵנִי מִה־
 19 נֹאמֵר לֹא לֹא נִעְרַךְ מִפְּנֵי־חֹשֶׁךְ: הֲיִסְפְּרֶלֶוּ כִּי אֲדַבֵּר כ
 21 אִם־אָמַר אִישׁ כִּי יִבְלַע: וְעִתָּה וְלֹא־רָאוּ אֹר בְּתוֹר הוּא
 22 בְּשִׁתְּקוֹם וְרוּחַ עֲבָרָה וְחִטְהֵרָם: מִצִּפּוֹן וְהִב יֵאֲתֶה עַל־
 23 אֱלוֹהֵי נוֹרָא הוֹד: שְׁתִּי לֹא־מִצְאָנְהוּ שְׁנֵי־יָבֵחַ וּמִשְׁפֵּט
 24 וְרִב־צְדָקָה לֹא יַעֲנֶה: לֵבֵן יִרְאוּהוּ אֲנָשִׁים לֹא יִרְאוּהָ
 כֹּל־חֲכַמֵי־לֵב:

לח

CAP. XXXVIII. לח

- 2 בַּעַד־יְהוָה אֶת־אֵיזֵב מִנִּי | הִסְעָרָה וַיֹּאמֶר: מִי זֶה | מִחֲשִׁיד * א
 3 עֵצָה בְּמַלְיָן בְּלִדְדַעַת: אֲזַר־נָא כִּנְבֵר חֲלָצִיד וְאֲשִׁאֲלֶיךָ
 4 וְהוֹדִיעֵנִי: אֵיפָה הָיִיתָ בְּיַסְדֵי־אֶרֶץ הַגֹּדֶר אִם־יִדְעַת בִּינָה:
 5 מִי־שָׁם מִמְּדִידָה כִּי תִדַּע אוֹ מִי־נָטָה עֲלֶיהָ קוֹ: עַל־מֵה *
 6 אֲדַנִּיָּה הַטְּבָעוֹ אוֹ מִי־זָרָה אָבֵן פְּנִתָה: בְּרִדְדַחַד כּוֹכְבֵי
 7 בְּקֶר וַיִּרְעִיו כָּל־בְּנֵי אֱלֹהִים: וַיִּסַּךְ בְּדִלְתַיִם יָם בְּנִיחוֹ
 8 מִרְחֹם תָּצֵא: בְּשׁוּמֵי עֵנָן לְבָשׁוּ וְעָרְפֵל חֲתַלְתּוּ: וְאֲשַׁבֵּר *
 9 עֲלֵיו חֲקֵי וְאֲשִׁים בְּרִיחַ וּדְלַתַיִם: וַיֹּאמֶר עַד־פָּה תָּבוֹא *
 11 וְלֹא תִסְוֶה וּפֹא יִשִׁית בְּנֵאוֹן נְלִידָה: הַמִּי־מִידָה צִנִּית בְּקֶר
 12 יִדְעָתָה שְׁחַר מְקוֹמוֹ: לְאַחֲזוֹ בְּכַנְפוֹת הָאָרֶץ וַיַּנְעֲרוּ *
 13

רשעים

- 8 און דאן קריכט אריין א חיה אין איהר לאגער־פלאטץ און רוהט אין
- 9 איהר וואָהנונג. פון דעם צימער קומט דער שמורעם, און פון צפון
- 10 קומט די קעלט. פון גאָט'ס אטהעם קומט קעלט, און די ברייטע וואַ-
- 11 סערען ווערען געפרוירען. אַ ביסעל פייכטקייט ברענגט ער דעם וואַלקעי
- 12 און דערמיט צושפרייט ער דעם וואַלקען מיט ליכט. דורך זיין רעכנונג
- דרעהט זיך אַלצדינג אַרום, צו מאַכען די אַרבייט אויף זיין ערדישער וועלט.
- 13 דאָס איז אַדער אַלס אַ שטראַף אויף דער ערד, אַדער מען געפינט עס פאַר
- 14 אַ בעליוונג. הער דאָס אויס, אויב, שמעל דיך אוועק, און בעגרייף די
- 15 געמליכע וואונדער. ווייסטו ווי גאָט רעגולירט זיי, און ווי ער שיינט
- 16 איבער זיי מיט זיין ליכט־וואַלקען ? בעגרייפסטו די באַלאַנסירונג פון
- 17 די וואַלקען ? די וואונדער פון דעם פאַלקאַמענעם ? דייע קליידער ווער
- 18 רען וואַרעם, ווען עס ווערט שטיל אין דרום זייט. שוועבסט מיט איהם
- אַרויף אין די הימלען, וועלכע זיינען פעסט ווי אַ געגאָסענעם שפיעגעל.
- 19 מאַך מיר בעקאַנט מיט דעם וואָס מיר זאָלען איהם זיינען : מיר קענען
- 20 איהם ניט אָבשעצן דורך דער פינסטערניס. דאַרף מען איהם עפעס
- דערצעהלען ווען איך רייך ? קען עס אַ מענש פאַר איהם בעהאַלטען ?
- 21 און אָט זעהט מען גאָר ניט קיין פיעלעס ליכט אין די הימלען, קומט אַ
- ווינד און לייטערט דאָס אויס.
- 22 פון צפון קומט דאָס גאָלדענע ליכט ; איבער גאָט שוועבט אַ פּרעכטיגע
- הערליכקייט.
- 23 געפינען קענען מיר ניט דעם אַלמעכטיגען, דעם ערהאַבענעם אין קראַפט ;
- ער אונטערדריקט ניט קיין געריכט און ניט פיעל גערעכטיגקייט.
- 24 דערפאַר האָבען מענשען פּורכט פאַר איהם. איהם זעהען זאָגאַר ניט די
- פּערשטענדיגע.

קאָפימעל לח

- 1 און גאָט האָט געענטפּערט אויב'ן פון שמורעם און אזוי געזאָגט :
- 2 ווער פּערדונקעלט עס מיינע פּלענער מיט נאַרישע רייד ?
- 3 ווי אַ העלד זאָלסטו אָנגארטלען דייע לענדען, איך וועל דיר פּרענען און
- דו ענטפּער מיר.
- 4 וואו ביזטו געווען ווען איך האָב געגרינדעט די ערד ? זאָג עס מיר, אויב
- דו ביזט בעקאַנט מיט פּערשטאַנד.
- 5 ווייסטו ווער עס האָט אוועקגעשטעלט איהרע מאַסען ! ווער האָט איבער־
- געצויגען אַ מעסט־שנור ?
- 6 אויף וואָס זיינען איהרע פּונדאַמענטען ? ווער האָט אַריינגעוואַרפען דעם
- ווינקעלשטיין ?
- 7 געווען איז עס ווען עס האָבען צוזאַמען געזונגען די מאַרגען־שמערען און
- געהוילעט האָבען אַלע קינדער פון גאָט.
- 8 פּערהאַלטען האָט ער דעם ים מיט אַ טהיר, פּונקט דאַמאָלס ווען ער איז
- אַרויס פון דער געבער־מוטער.
- 9 ווען איך האָב פון וואַלקענס איהם געמאַכט אַ קלייד און פון נעבעל אַ
- וויקעל־שנור.
- 10 און אַ געזעץ האָב איך פאַר איהם געשטעלט, און ריגלען און טהירען פאַר
- איהם געמאַכט.
- 11 געזאָגט האָב איך : „ ביז אהער זאָלסטו קומען און ניט ווייטער, און
- ביז אהער זאָלסטו שטראַמען מיט דייע גרויסע כּוואַליעס.
- 12 האָסטו ווען עס איז בעפאַהלען דעם מאַרגען, האָסטו אָנגעוויזען דעם
- מאַרגען־רויט זיין פּלאַטץ ?
- 13 האָסטו נאָך ווען עס איז אָנגעכאַפט די ערד ביי איהרע עקען און זי גע־
- שאַקעלט, אז די פּערברעכער זאָלען פון איהר זיך אַרויסקייקלען ?

14 רְשָׁעִים מִמֶּנּוּ: הִתְהַפֵּף בְּחֹמֶר חוֹתָם וְיִתְצַבּוּ כְּמֵי
 15 לְבוּשׁ: וַיִּמְנַע מִרְשָׁעִים אֹרֶם וְחָרַע רָמָה הַשֹּׁבֵר: הִבְאֵתָ
 16 עַד־נִבְכָּיִים וּבִחֲקֵךְ תִּהְיוּם הִתְהַלַּכְתָּ: הִנְגַּלְוֵךְ לְךָ שְׁעָרֵי־
 18 מוֹת וְשַׁעְרֵי צִלְמוֹת תִּרְאֶה: הִתְבַּנְּנָה עַד־רִחְבֵי־אָרֶץ
 19 הַגֹּד אִם־יִדְעֵתָ כִּלְהֵי: אֵיזֶה הַדֶּרֶךְ יִשְׁכַּח־אֹר וְחֹשֶׁךְ אֵי־
 כ זֶה מִקְמוֹ: כִּי תִקְחֵנּוּ אֶל־נִבְוֵלוֹ וְכִי תִבֵּן נְתִיבוֹת בֵּיתוֹ:
 21 יִדְעֵתָ כִּי־אֵן תִּגְלֹד וּמִסְפַּר יָמָיךְ רַבִּים: הִבְאֵתָ אֶל־
 22 אֲצִרוֹת שְׁלֹג וְאֲצִרוֹת בְּרֹד תִּרְאֶה: אֲשֶׁר חֲשַׁבְתִּי לַעֲת
 24 צַר לְיוֹם הָרֹב וּמִלְחָמָה: אֵיזֶה הַדֶּרֶךְ יִתְלַק אֹר יִפֹּן
 כה קָרִים עַל־אָרֶץ: מִי־פִלֵג לְשִׁטֹּף תִּעְלֶה וְדֶרֶךְ לַחֲנוּן
 26 כִּלְוֹת: לְהַמְטִיר עַל־אָרֶץ לֹא־אִישׁ מְדַבֵּר לֹא־אָדָם בּוֹ:
 27 לְהַשְׁבִּיעַ שָׁמַיָּה וּמִשְׁאֵה וּלְהַצְמִיחַ מַצָּא דָשָׂא: הַיֵּשׁ
 28 לְמַטֵּר אֵב אֵן מִי־דוֹלֵד אֲנֶל־טַל: מִכֶּסֶן מִי יֵצֵא הַקֶּרֶחַ
 ל וּכְפָר שָׁמַיִם מִי יִלְדוּ: בְּאֵבֵן מַיִם יִתְחַבְּאוּ וּפְנֵי תִהְיוּם
 31 יִתְלַכְדוּ: הִתְקַשֵּׁר מִצְדוֹת כִּימָה אֶרְמוֹשְׁכוֹת כְּסִיל
 32 תִּפְתַּח: הִתְצִיא מַזְרוֹת בְּעֵתוֹ וְעֵשׂ עַל־בְּנֵיהֶ תִּנְחַם:
 33 הַיִּדְעֵתָ חֲקוֹת שָׁמַיִם אִם־תִּשִּׂים מִשְׁמְרוֹ בְּאָרֶץ: הַתָּרִים
 34 לֵאב קוֹלְךָ וְשִׁפְעֵת־מַיִם תִּכְסֶּךָ: הִתְשַׁלַּח בְּרִקִּים וְיִלְכוּ
 36 וְיֹאמְרוּ לְךָ הִנְנוּ: מִי־שֵׁת בְּמַחֲוֹת חֲכֻמָּה אֵן מִי־נָתַן לְשִׁכְוֵי
 37 בִינָה: מִי־יִסְפֹּר שְׁחָקִים בְּחֲכֻמָּה וּנְבִלֵי שָׁמַיִם מִי יִשְׁכִּיב:
 38 בְּצִקָּת עֶפֶר לְמוֹצֵק וְרִנְבִיִם יְדַבְּקוּ: הִתְצַוֵּד לְלִבִּיא טוֹרָה
 39 מִדְּוִת בְּפִירִים תִּמְלֹא: כִּי־יִשְׁחֹו בְּמַעֲוֹנוֹת יִשְׁבוּ בַסֶּכֶה
 41 לְמוֹ־אָרֶב: מִי יִבֵּן לְעֹרֵב צִירוֹ כִּי־יִלְדוּ אֶל־אֵל יִשְׁעוּ
 יִתְעוּ לְכֹל־אֲבָל:

ל ט. CAP. XXXIX.

לט

2 א הַיִּדְעֵתָ עֵת לָדַת יַעֲלִי־סֹלַע חֲלָל אִילֹת תִּשְׁמֹר: תִּסְפֹּד
 3 יַרְדֵּיִם תִּמְלֹאנָה וְיִדְעֵתָ עֵת לְדַתְנָה: הִתְבַּרְעַנָה יִלְדֵיהֶן
 תִּפְלַחנָה

- 14 פערװאנדעלט ווערט זי ווי זיעגעל־וואַקס, און אוועקגעשטעלט ווי אין א
- 15 נייעם קלייד. און אוועקגעהמען וועט ער פון די פערברעכער זייער ליכט,
- 16 און דעם אַרעם פון די שטאַלצע וועט ער צוברעכען. ביזטו ווען עס איז
- 17 געקומען ביז צו די קוואַלען פון ים ? האָסטו איינגעדורנגען אין די פּאַר
- 18 שונגען פון אבנרונד ? זיינען פאַר דיר ענטדעקט געוואָרען די טהויערען
- 19 פון טוידט ? און האָסטו געזעהן די טהויערען פון שאָטען פון טוידט ?
- 20 האָסטו בעגרופען די ברייטקייט פון דער ערד ? זאָג מיר, אויב דו קענסט
- 21 זיי אַלע. וואו ערגיץ רוהט דאָס ליכט ? און וואו איז דער אָרט פון
- 22 פינסטערניס ? קענסטו זיי נעהמען צו זייער גרענעץ ? און בעגרייפסטו
- 23 וואו עס לייענען די שטענגען פון זייער הויז ? אַלץ וואָס דו ווייסט, איז,
- 24 אַז דו ביזט אַ מאָל געבוירען געוואָרען, און אַז די צאָהל פון דייע טעג
- 25 בעטרעפט אזוי פּיעל. ביזטו געקומען צו די שפּייכלערס פון שנעע ?
- 26 און האָסטו געזעהן די שפּייכלערס פון האָגעל ? וואָס איך האָב אָנגע
- 27 גרייט פאַר אַ צייט פון נויטה, פאַר דעם טאָג פון שלאַכט און קריעג.
- 28 וואו ליעגט דער וועג אויף וועלכען עס צוטהיילט זיך דאָס ליכט ? וואו
- 29 צושפּרייט זיך דער מורד־וויינד איבער דער ערד ? ווער האָט געמאַכט
- 30 פאַר'ן שטורעם אַ קאַנאַל, און אַ וועג פאַר'ן בלייז מיט'ן דונער ?
- 31 אום צו ברענגען רעגען אויף אַ לאַנד וואו עס איז קיין מענש ניטאָ, אויף
- 32 אַ וויסטע, וואו קיין מענשען־קינד איז ניט פאַראַן ? ווער זעמיגט אַ צו
- 33 שטערטע וויסטעניס און מאַכט גראָז אַרויסשפּראַצען ? האָט דער רעגען
- 34 אַ פּאָטער ? ווער האָט געבאָרען די טהוירטראַפענס ? פון וועמעס בויך
- 35 איז אַרויס די קעלט, אויב דאָס איז פון הימעל, ווער האָט עס געבאָרען ?
- 36 און די וואַסערען ווערען פּערגליווערט ווי אַ שטיין און דער אָבנרונד ווערט
- 37 צוזאַמענגעשלאָסען ? קענסטו פּערבינדען די שטריק פון די זיעבען־שטע
- 38 רען, אָדער קענסטו עפענען דעם קנפּ פון דעם אַריאָן ? קענסטו אַרויס
- 39 ברענגען די מזלות פון הימעל אין זייער צייט ? און קענסטו פיהרען דעם
- 40 בער־שטערען איבער זיינע קינדער ? ווייסטו די געזעצע פון הימעל ?
- 41 קענסטו איינפיהרען זיין וואָהנונג אויף דער ערד ? קענסטו אויפהויבען
- 42 דיין שטימע און בעפעהלען דעם וואַלקען ; און קענסטו הייסען די וואַ
- 43 סערען דיך בעדעקען ? קענסטו אַרויסשיקען בליצען און זיי זאָלען געהן,
- 44 און זיי זאָלען דיר זאָגען : „דאָ זיינע מיר“ ? ווער האָט געגעבען די
- 45 שוואַכע וואַלקענס קלוגהייט, אָדער ווער האָט געגעבען פּערשטאַנד דעם
- 46 האָהן ?
- 47 ווער קען איבערצעהלען די הימלען מיט קלוגשאַפט, און ווער לעדיגט אויס
- 48 די לאַנגלען פון הימעל ?
- 49 ווער קלעבט צוזאַמען די זעמדלאַך און ווער בעהעפט די שטיקלאַך ערד ?
- 50 קענסטו זוכען פאַר דער לייבין איהר וואָהנונג ? און קענסטו צושטעלען
- 51 שפּייז פאַר די לייבעלאַך ?
- 52 ווען זיי לייענען איינגעבויען אין זייערע וואָהנונגען, ווען זיי לוייערען אין
- 53 זייערע הייהלען אויף רויב.
- 54 ווער פאַרבערייטעט שפּייז פאַר דער וואראנע ווען איהרע קינדער שרייען
- 55 צו גאָט, ווען זיי בלאַנדזשען ארום אָהן עסען ?

קאָפיטעל למ

- 1 ווייסטו די געבורט־צייט פון דעם שטיין־באָק ? היסטטו אָב די צייט
- 2 ווען די הירשין האָט איהרע יונגע ?
- 3 צעהלסטו די מאַנאַטען ביז זיי ווערען פול, און ווייסטו די צייט פון גע
- 4 בורט ?
- 5 זיי קניען, ווארפען אָב זייערע יונגע און ווערען לויז פון זייערע וועהען.

תפלה חבליהם תשלחנה: יחלמו בנידם ירבו בכר 4
 יצאו ולא שבו למו: מי שלח פרא חפשי ומסרות ערוד ה
 מי פתח: אשר שמתי ערבה ביתו ומשפנתיו מלחה: 6
 ישחק להמון קריה תשאות נוזש לא ישמע: יתור הרים 7
 מרעהו ואחר כל ירוק ירוש: היאבה רים עבקה אמ 9
 ילון על אבוסה: התקשררים בתלם עבתו אם ישוד י
 עמקים אחריה: התבטחו בו פי רב כחו ותעזב אליו 41
 יניעה: התאמן בו פי שוב ורעה ונרנה יאסה: פנה 12
 רננים נעלסה אם אברה חסידה ונצה: פיתעזב לארץ 13
 ביצה ועל עפר תחמם: ותשפח פירגל תוודה ותית 14
 השדה תרושה: הקשיח בניה ללא ליה לריק יניעה 16
 בל פחד: ביהשה אלה חכמה ולא חלק לה בבינה: 17
 בעת במרום תמריא תשחק לפום ולרכבו: התתן לפום 18
 גבורה התלביש צוארו רעמה: התרעישנו בארבה הוד כ
 נחרו אימה: יחפרו בעמק וישיש בכח יצא לקראתי 21
 נשק: ישתק לפחד ולא יחת ולא ישוב מפני הרב: 22
 עליו תרנה אשפה להב תנית וכידון: ברעש ורנו ונמא 23
 ארץ ולא יאמן ביקול שופר: בדי שפר ויאמר האח כה 24
 ומרחוק ירים מלחמה רעם שרים ותרועה: המפינתך 26
 יאברגן יפרש פנפו לתימן: אם על פיך יגביה נשר 27
 וכי ירים קנו: סלע ישכן ויתלגן על שד סלע ומצודה: 28
 משם תפר אכל למרחוק עיניו יפיטו: ואפרתו יעלעו 29
 גם ובאשר חללים שם הוא:

CAP. XL. מ

ויען יהנה את איוב ויאמר: הרב עם שתי יסור מוכיח א 2
 אלה יענה: ויען איוב את יהוה ויאמר: הן קלתי 3
 מה אשיבך ידי שמתי למרפי: אחת דברתי ולא אענה ה
 ושתם

- 4 שטארק ווערען זייערע קינדער, זיי פערמעהרען זיך אין דער קארע, געהען
- 5 ארויס און קומען מעהר ניט צוריק. ווער האָט בעפרייט דעם ווילדען
- 6 זעל? און ווער האָט געעפענט די שטריק פון וואָלד־זעל? אַ וויסמע
- 7 האָב איך געמאַכט פאר זיין הויז, און זיין רוה־פלאַטץ אַ זאָל־זומפּ.
- 8 ער לאַכט פון דעם שטורעם פון דער שטאָרט, דעם טרייבער'ס ליארעם
- 9 הערט ער ניט. זיין פאַשע געפינט ער אויף די בערג, און יעדעס גרינע
- 10 בלעמעל זוכט ער אויף. וויל דער ווילד־ער־אַקס דיך דיענען! וויל ער
- 11 נעכטיגען ביי דיין קארעטע? קענסטו צובינדען דעם ווילדען אַקס מיט אַ
- 12 גראָבען שטריק? וועט ער צוגראָבען די טהאַלען הינטער דיר? קענסטו
- 13 זיך אויף איהם פערזוכערען וויל ער האָט אַ סך קראפט, און אויף איהם
- 14 פערטרויען דיין האָרעוואַניע? קענסטו איהם געטרויען, אַז ער וועט
- 15 אריינברענגען דינע קערנער און איינזאַמעלען דיין תבואה? האָסטו גע
- 16 מאַכט די זינג־פויגעלעך זאָלען פליהען און זיך פּרעהען? האָסטו געגעבען
- 17 דעם שטרויים־פויגעל די פליעגלען און פּערערען? ווען זי פּערלאָזט איהרע
- 18 אייער אויף דער ערר און זיי ווארעמען זיך אויס אויף שטויב. און זי
- 19 פּערגעסט אַז אַ פּוס קען זיי צושמעטערען און אַ חיה פון פּעלד זיי צוטער־
- 20 טען. גרויזאַם איז זי קעגען איהרע קינדער פונקט ווי זיי וואָלטען ניט
- 21 געווען איהרע. אומזיסט איז איהר מיה, אָהן מורא. גאָט האָט פּרעהיט
- 22 איהר צו געבען קלוגהייט און ער האָט איהר ניט צוגעטהיילט קיין פּער־
- 23 שטאַנד. זיך אויפשמעלענדיג אין דער הויך, לאַכט זי פון פּערד מיט זיין
- 24 רייטער. האָסטו געגעבען דעם פּערד קראַפט? קענסטו אַרומרינגלען
- 25 זיין האַלז מיט אַ גרויזע? קענסטו איהם דערשטיקען ווי אַ היישעריק?
- 26 דער שטאַלץ פון זיינע נאָדלעכער איז אַ שרעק. ער גראָבט דעם טהאַל
- 27 און פּרעהט זיך, מיט זיין קראַפט געהט ער קעגען וואַפען.
- 28 ער לאַכט פון מורא און ער פּירכט זיך ניט, ער טרעט ניט צוריק פאַר'ן
- 29 שווערד.
- 23 אויף איהם ראשט די פייל, די שאַרף פון שפּיז און לאַנצע.
- 24 מיט שטורעם און צאָרן לעכערט ער די ערד, און ער גלויבט ניט, אַז דאָס
- 25 איז דעם יענער'ס טראַמפּעט.
- 26 מיט פּרייד נעהמט ער אויף דעם טראַמפּעט, פון ווייטען דערפיהלט ער
- 27 דעם קריעג, דעם געוואַלד פון פּירסטען און דעם טריאומפּ.
- 28 האָט דאָס דיין פּערשטאַנד געמאַכט פליהען דעם רויכ־פויגעל? איז דאָס
- 29 דורך דיר וואָס ער הויבט אויף זיינע פליעגלען קיין דרום?
- 30 בעפעלסטו דעם אָרלער זיך אויפצוהויבען אין דער הויך, און אַז ער זאָל
- אויפּהויבען זיין נעסט?
- אויף אַ פעלזען רוהט ער און נעכטיגט, אויפ'ן שפּיטץ פעלזען און אין
- אַ פעסטונג.
- פון דאָרטען זוכט ער שפּיז, נאַנץ ווייט בליקען זיינע אויגען.
- זיינע יונגע זייגען איין בלוט, אין דאָרט וואו טוירטע זיינען, איז ער דאָ.

קאָפיטעל מ

- 1 און גאָט האָט געענטפּערט איוב'ן און געזאָגט :
- 2 זאָל דער וואָס קריענט זיך מיט גאָט איהם אויך אויסשטראַפען? זאָל
- 3 דער וואָס מענה'עט זיך אויס מיט גאָט, איהם אויך אויסזידלען?
- 4 און איוב האָט געענטפּערט גאָט און געזאָגט :
- 5 איך בין גאָר ניט, וואָס קען איך דיר ענטפּערען? איך וועל בעסער צו־
- לעגען די האַנד צו מיין מויל.
- איינמאָל האָב איך גערעדט און מעהר וויל איך שוין ניט ענטפּערען, צום
- צווייטען מאַהל וועל איך גאָר ניט קעגען צוגעבען.

6 וְשֵׁתִים וְלֹא אֶסְרִיף: וַיַּעֲדֶיהָ אֶת-אִיּוֹב מִן־
 7 סָעֵדָה וַיֹּאמֶר: אֲוֹרֵנָא כְּגֹבֵר חֲלָאִיף אֲשֶׁר־לָךְ וְהוֹדִיעַנִי:
 8 הֲאֵף תִּפְרַר מִשְׁפָּטַי תִּרְשִׁיעַנִי לְמַעַן תִּצְדַּק: וְאִם-זָרוּעַ
 9 כָּאֵל לָךְ וּבְקוֹל כְּמַהוּ תִרְעַם: עֲדֵה-נָא נֶאֱוֹן וְגִבַּה וְהוֹד
 10 וְהִדְר תִּלְבָּשׁ: הֲפִיץ עֲבָרוֹת אִפְדִּי וְרָאָה כָּל-נְאֻהַ וְהִשְׁפִּילָהוּ:
 11 רָאָה כָּל-נְאֻהַ הַבְּנוֹיעָהוּ וְהִדְר רִשְׁעִים תַּחֲתָם: טָמְנָם
 12 בְּעַפְרַר יַדָּד פְּנִיָהֶם הִבֵּשׁ בְּטָמוֹן: וְגַם-אֲנִי אֲוֹדָךְ כִּי-
 13 תוֹשִׁיעַ לָךְ יִמְנָדָךְ: הִנְהִינָא בְּהִמּוֹת אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי עִמָּךְ
 14 חֲצִיר כַּבְּקָר יֵאָבֵל: הִנְהִינָא כַחוּ בְמַתְנוּ וְאוֹנוּ בַשְּׂרִירֵי
 15 כְּטֹנוּ: וְחִפִּץ זָנְבוֹ כְּמוֹ-אֲרוֹן יְדֵי פִּתְחוֹ יִשְׁרָנוּ: עֲצָמוֹ
 16 אִפְיָקוּ נְחֹשֶׁה נִרְמָיו כְּמָטִיל כְּרוֹל: הוּא רֵאשִׁית דְּרָבִי-
 17 כֹּל הָעֲשׂוֹי יִגֵּשׁ חֲרָבוֹ: כִּי-בֹל הָרִים יִשְׂאוּ-לוֹ וּבְלִיחֵת
 18 הַשְּׂדֵה יִשְׁחַקְרִשׁוּם: תַּחַת-צְאֵלִים יִשְׁכַּב בְּסֹתֵר קִנְדָּה
 19 וּבִצְהָה: יִסְכְּהוּ צְאֵלִים צִלְלוֹ וְסִפּוֹהוּ עֲרִבֵי-נַחַל: הֵן יַעֲשֹׁק
 20 נֶהָר לֹא יִחַפּוּזוּ יִבְטְחוּ כִּי-יִגִּיחַ יַדְדֵן אֶל-פִּיהוּ: בְּעֵינָיו
 21 יִקְחֵנוּ בְּמוֹקְשִׁים יִנְקֹב־אֶת: תִּמְשֹׁךְ לוֹיִתָן בַּחֲפָה וּבְחֹבֵל
 22 תִּשְׁקִיעַ לְשׁוֹנוֹ: הַתְּשִׁים אֲנִי בְּאִפּוֹ וּבְחֹחַ תִּקַּב לַחוּ:
 23 תִּנְרַבֶּה אֶלֶף תַּחֲנוּגִים אִם-יִדְבַר אֶלֶף רַפּוֹת: הַיִּבְרַת
 24 בְּרִית עִמָּךְ תִּקְחֵנוּ לְעֵבֶד עוֹלָם: הַתְּשַׁחֲקֵנוּ בְּצַפּוֹר
 25 וְתִקְשְׁרֵנוּ לְנִצְרוֹתֶיךָ: יִכְרוּ עָלָיו חֲבָרִים וְחִצּוֹהוּ בֵּין
 26 כְּנַעֲנִים: הַתְּמַלֵּא בְּשָׂפוֹת עוֹרָו וּבְצִלְצֵל הַיָּגִים רֵאשׁוּ:
 27 שִׁים-עָלָיו בַּפֶּה זָכַר מִלְחָמָה אֶל-תּוֹסֶפֶת:

מא CAP. XLI.

מא

2 א הַדָּתַתְחַלְתָּנוּ נְכוֹבָה הַגֵּם אֶל-מִרְאֵיו וְיָטַל: לֹא-אֲבֹנֵר כִּי
 3 יַעֲרֵנוּ וּמִי הוּא לִפְנֵי יִתְיַצֵּב: מִי הַקְּדִימֵנִי וְאֲשַׁלֵּם תַּחַת
 4 כָּל-הַשָּׁמַיִם לִי-הוּא: לֹא-אֲחַר־יֵשׁ בְּקִדּוֹ וּדְבַר גְּבוּרוֹת וְחֵן
 5 עֲרָבוֹ: מִיִּגְדֹּל פָּנָי לְבוֹשׁוֹ כְּכַפֵּל רָסְנוֹ מִי יָבוֹא: דַּלְתֵי

פני

- 6 און נאָט האָט געענטפערט איוב'ן פון שטורעם און געזאָגט :
- 7 גארטעל אָן ווי אַ מאַן דיינע לענדער, איך וועל דיך פרענען און דו קלעהר
- 8 מיך אויף. ווילסטו פיעלייכט צושטערען מיין אורטהייל, מיך בעשולדיג
- 9 גען אום דו זאָלסט זיין גערעכט ? האָסטו אַן אָרעם ווי נאָט, און
- 10 קענסטו אזוי שטורמען ווי ער מיט דיין שטימע ? בעציער דיך נאָר
- 11 מיט גרויסקייט און הויכקייט, פראַכט און גלאַנץ קלייד דיר אָן. פער
- 12 שפרייט דיין ברענענדען צאָרן, און בעמערק יעדע הויכקייט און מאַך זי
- 13 ניעדעריג. בעמערק יעדע הויכקייט און מאַך זי אונטערטהעניג, און
- 14 ווארף ארונטער די פערברעכער אונטער זיי. בעהאַלט זיי צוזאַמען אין
- 15 דער ערד, פּערהייעל זייער געזיכט אין פּערבאָרגענהייט. און אויף איך
- 16 וועל דיך לויבען ווען דיין רעכטע האַנד וועט דיר העלפּען, אָט איז
- 17 דער היפּאָאָטאָמוס וואָס איך האָב געמאַכט צוזאַמען מיט דיר. ווי רינד
- 18 דער עסט ער גראָז. קראַפט האָט ער אין זיינע לענדער און שטאַרקייט
- 19 אין זיינע בויך מוסקלען. ווי אַ צעדערבוים בעוועגט ער זיין עק, די
- 20 אָדערען פון זיינע פּיס זיינען געפּלאַכטען. זיינע ביינער זיינען ווי
- 21 קופּערנע רעהרען, און זיינע קנאָכען ווי אייזערנע סלופּעס. ער שטעהט
- 22 אין דער ערשטער רייע פון גאָט'ס ווערק, נאָר זיין בעשעפּער קען איהם
- 23 גרייכען מיט זיין שווער. די בערג ברענגען איהם פרוכט, און דאָרט
- 24 וואו אַלע חיות פון פּעלד שפּיעלען זיך, אונטער די שאָטענס ליגענט
- 25 ער, אין די פּערבאָרגענישען פון שילף אין זאַמד. בוימער בעדעקען
- 26 איהם מיט זייער שאָטען, איהם רינגלען ארום די טייכען בוימער. ער
- 27 רויבט דעם טייך אַהן מורא, ער איז זיכער און ער ציהט אַרײַן דעם ירדן
- 28 אין מויל אַרײַן. קען איהם עמיצער נעהמען ווען ער האַלט אָפּען די
- 29 אויגען ? קען מען דורך אַ פּאַסטקע לעכערען זיין נאָז ? קענסטו ארויפ
- 30 ציהען דעם וואַלפּיש אין אַ נעטץ, און קענסטו מיט אַ שטריק אַרויס
- 31 פיהען זיין צונג ? קענסטו אַרײַנשמעקען אַ רעהר אין זיין נאָז ? און
- 32 קענסטו דורכבויערען זיינע באַקען מיט אַ דאָרן ?
- 27 וועט ער זיך בעטען ביי דיר ? וועט ער רעדען מיט דיר ווייך ?
- 28 וועט ער מיט דיר שליעסען אַ בונד, וועסטו איהם נעהמען פאַר אַן איי
- ביגען שקלאַף ?
- 29 קענסטו זיך מיט איהם שפיעלען ווי מיט אַ פּויגעל, און איהם אָנבינדען
- פאַר דינע מיידלעך ?
- 30 קענען איהם באַנדעס איבערפּאַלען ! קען מען איהם צוטהיילען צוויי
- שען סוחרים ?
- 31 קענסטו אָנפילען זיין פעל מיט צוועקעס און מיט פּישער־שפּיזען זיין קאָפּ ?
- 32 לעג אויף איהם אַרויף דיין האַנד, געדענק דעם קאַמפּף וואָס דו וועסט האָ
- בען, דאַן יועסטו אויפהערען.
- קאַפּיטעל מא**
- 1 אומזיסט איז זיין האָפּנונג, ער פאַלט פון בליק.
- 2 ער איז ניט אזוי שטאַרק צו וואַגען, און ווער איז ער עס זיך צו שטעלען
- פאַר מיר ?
- 3 ווער עס איז געווען פאַר מיר וועל איך באַצאָהלען, אַלעס וואָס איז אונ
- טער'ן הימעל איז מיינס.
- 4 איך וועל נאָר ניט פּערשווייגען די מאַכט פון זיינע פּיס, אויך ניט איבער
- זיין קראַפט און זיין ריכטיגען ווערטה.
- 5 ווער האָט אָבעדעקט זיין קלייד ? ווער קען אַינדרינגען צווישען זיין
- דאָפּלער רייע צייהן !
- 6 ווער קען אויפמאַכען די טהירען פון זיין געזיכט ? ארום זיינע צייהן איז
- אַ שרעק.

7 פָּנָיו מִי פֶתַח סְבִיבוֹת שְׁנֵי אֵימָה: גָּאוּה אֶפְיָךְ מִנְּגִים
 8 סָגוּר הוֹתֵם צָר: אֶחָד בְּאֶחָד יִנְשׂוּ וְרוּחַ לֹא יִבֹּא בֵינֵיהֶם:
 9 אִישׁ-בְּאֵחִידוֹ יִדְבְּקוּ וְיִתְלַבְּדוּ וְלֹא יִתְפָּרְדּוּ: עֲמִישְׁתִּי
 11 תִּהְלֵל אֹר וְעֵינָיו בְּעַפְעַפ־שָׁחַר: מִפְּנֵי לִפְתִּימִים יִהְלְכוּ
 12 כִּי-דוּדֵי אֵשׁ יִתְמַלְטוּ: מִנְּחִירָיו יֵצֵא עָשָׁן כְּדוּד נֶפֶחַ
 13 וְאַנְקָן: נִפְשׁוּ נְחָלִים תִּלְהַט וְלֶהֱב מִפְּנֵי יֵצֵא: בְּצִוְאוֹרוֹ
 14 יִלֵּן עוֹ וְלִפְנָיו תְּרוּץ דְּאֵבָה: מִפְּלִי בְּשָׂרוֹ דְבִקּוֹ יִצּוֹק
 16 עָלָיו בְּלִי-יָמוּט: לְבוֹ יִצּוֹק כְּמוֹ-אֶבֶן וְיִצּוֹק בְּפִלְחַ תְּחַתִּית:
 17 מִשְׁתּוֹ יִגּוּרוּ אֱלִים מְשֻׁבְּרִים יִתְחַמְּאוּ: מִשִּׁיגְהוֹ חֶרֶב
 18 כְּלֵי תִקּוּם חֲגִית מִפֶּסַע וְשִׁרְיָה: יִחַשֵׁב לְתֵבֶן בְּרִנָּל לְעֵץ
 19 רִקְבֹן נְחוּשָׁה: לֹא-יִבְרִיחֵנוּ בְּדִקְקֶשֶׁת לָקֵשׁ נְהַפְכֵנוּ לָו
 21 אֲבַנֵי-קָלַע: בְּקֵשׁ נְחֹשְׁבוֹ תוֹתַח וְיִשְׁחַק לְבַעַשׁ כִּידוּן:
 22 תְּחַתֵּנוּ חֲדוּדֵי חֶרֶשׁ יִרְפֵּד חֲרוּץ עֲלֵי-טֵיט: יִרְתִּיחַ פֶּסוּד
 23 מְצוּלָה יִם יִשִּׁים כְּמִרְקָהָה: אֲחֲרָיו יֵאֵר נְתִיב יִחַשֵׁב
 24 תְּחוּם לְשִׁיבָה: אֵיךְ-עַל-עֶפְר מִשְׁלוֹ הָעֵשׂוֹ לְבִלִי-חַת:
 26 אֲתִּי-בְלִי-נֹבֵה יִרְאֶה הוּא מֶלֶךְ עַל-כָּל-בְּנֵי-שָׁחַךְ:

מב

CAP. XLII. מב

2 וַיַּעַן אֱיֹב אֶת-יְהוָה וַיֹּאמֶר: יָדַעְתָּ כִּי-כֹל תוֹכֵל וְלֹא-
 3 יִבָּצֵר מִפָּנֶיךָ מוֹפְתָה: מִי זֶה מַעְלִים עֲצָה בְּלִי-יָדְעַת לְבֵן
 4 תִּגְדַּתִּי וְלֹא אֶבִין נִפְלְאוֹת מִפְּנֵי וְלֹא אֵדַע: שָׁמַע-נָא
 5 וְאַנְכִי אֲדַבֵּר אֲשֶׁאֲלֶךָ וְהוֹדִיעֵנִי: לְשִׁמַּע אֲנִי שָׁמַעְתִּיךָ
 6 וְעַתָּה עֵינֵי רֵאִתֶּךָ: עַל-בֵּן אֲמָאִם וְנִחַמְתִּי עַל-עֶפְר וְאֶפְר:
 7 וַיְהִי אַחֲרֵי דִבְרֵי יְהוָה אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל-אֱיֹב
 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אֱלִיפַז הַתִּימְנִי חֲרָה אִפִּי בְּךָ וּבְשֵׁנֵי רֵעֶיךָ
 9 כִּי לֹא דִבַּרְתֶּם אֵלַי נְכוּנָה כְּעַבְדֵי אֱיֹב: וְעַתָּה קְהוּ-לְכֶם
 10 שְׂבַע-עֶדֶת-פְּרִים וְשִׁבְעָה אֵילִים וּלְכוּ אֶל-עַבְדֵי אֱיֹב וְהַעֲלִיתֶם
 11 עֹלָה בְּעֶדְכֶם וְאֱיֹב עַבְדִּי יִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם כִּי אֲסַפְּנֵי

אשא

- 7 ערהאבען זיינען די פאנצער אויסנוסען, פערשלאָסען מיט אַ פעסטען זיער געל.
- 8 איינס איז בעהעפט צום צווייטען, און קיין ווינטעל קען צווישען זיי ניט קומען.
- 9 איינס אָן אַנאָדער זיינען זיי בעהעפט, בעהעפט און ניט צום צוטהיילען זיך.
- 10 ווען ער ניעסט, שטראַהלט ליכט, זיינע אויגען זיינען ווי די ברענגען פון מאָרגען שטערען.
- 11 פון זיין מויל געהען אַרויס פלאַמען, פונקען פליהען פון איהם.
- 12 פון זיינע נאָזלעכער געהט אַ רויך, ווי אַ קאָכעדיגער טאָפּ אָדער קעסעל.
- 13 זיין לייב איז פון גליהערנע קויהלען, און אַ פלאַם געהט אַרויס פון זיין מויל.
- 14 אַרום זיין האַלז געפינט זיך מאַכט, און פאַראַויס טאַנצט די שרעק.
- 15 זיינע פלייש מוסקלען זיינען בעהעפט, אויסגעגאַסען אויף איהם זיי זאָלען זיך ניט ריהרען.
- 16 זיין האַרץ איז פעסט ווי שטיין, פעסט ווי אַן אונטערשטער מיהל־שטיין.
- 17 פאַר זיין געוואַלט ציטערן די מעכטיגע, פון ציטערנים פערשווינדען זיי.
- 18 ווען מען גרייכט זאָנאַר מיט אַ שווערד, איז עס אויך גאָר ניט, צו איהם געהמט זיך קיין שפּיץ, קיין פייל און קיין פאַנציר.
- 19 איינען איז ביי איהם ווי שטרוי, ווי פערפוילטעס האַלץ איז ביי איהם קופער.
- 20 דער בויגען־שיסער קען איהם ניט מאַכען ענטלויפּען, ווי היי ווירקען אויף איהם שלידער־שטיינער.
- 21 ווי היי איז פאַר איהם די לאַנצע, ער לאַכט פון דעם גערויש פון שפּיזען.
- 22 שאַרפע שערבלעך ליגען אונטער איהם, ווי אויף לעהם בעט ער זיך אויף שפּיטיגע שטיינער.
- 23 די טיעפעניסען צוקאַכט ער ווי אַ טאָפּ, דעם ים מאַכט ער זידען.
- 24 נאָך איהם איז בעלייכטעט אַ סטעזשקע, מען רעכענט דעם אַבגורנד פאַר גרוי.
- 25 אויף דער ערד איז ניטאָ זיין גלייכען, אַזוי אונערשראַקען ווי ער איז.
- 26 אַלע הויכקייטען צעהלט ער, ער איז דער קעניג איבער אַלע ווילדע חיות.

קאַפּיטעל מב

- 1 און איוב האָט געענטפּערט נאָט און געזאָגט :
- 2 איך ווייס אַז דו קענסט אַלצדינג, און דיר פעהלט ניט קיין שום איינפאַל.
- 3 וואו געפינט זיך ניט אַ מענש, וואָס פערדעקט אַ ראַטה אָהן פערשטאַנד?
- 4 דערפאַר האָב איך געזאָגט וואָס איך האָב ניט פערשטאַנען, פאַר מיר זיינען עס וואונדער וואָס איך קען ניט.
- 5 הער מיר און לאָמיך אויך רעדען, איך וועל דיך פּרעגען און דו קלעהר מיך אויף.
- 6 מיט'ן געהער פון די אויערען האָב איך געהערט פון דיר, און יעצט האָבען דיך געזעהען מינע אויגען.
- 7 דערפאַר פּערהאָס איך מיך אַליין און איך בערויער, ווייל איך בין ניט מעהר ווי שטויב און אַש.
- 8 און נאָכדעם ווי גאָט האָט גערעדט די דאָזיגע ווערטער צו איוב'ן, האָט גאָט געזאָגט צו אַליפּו דעם תימני : „מיין צאָרן האָט זיך אָנגעצונדען קעגען דיר און דייןע צוויי פריינד, ווייל איהר האָט איבער מיר ניט גע־רעדט ריכטיג ווי מײן קנעכט איוב.
- 9 יעצט געהמט אייך יעדער ויעבען אָקסען און זיעבען באַראַנעס און געהט

אִשָּׂא לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת עִמָּכֶם נִבְלָה כִּי לֹא דִבַּרְתֶּם אֵלַי
 9 וְנִכְנַה כְּעַבְדֵי אִיּוֹב: וַיִּלְכוּ אֵלַיִם הַתִּימָנִי וּבִלְבָד הַשְּׂוֹחִי
 צִפְרֵי הַנְּעַמְתִּי וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּר אֲלֵיהֶם יְהוָה וַיֵּשֶׂא
 י יְהוָה אֶת־פָּנָי אֵינֹב: וַיְהוֶה שָׁב אֶת־שִׁבְתִּי אִיּוֹב בְּהַתְּפַלְלֹ
 בְּעַד רַעְיוֹ וַיִּסַּף יְהוָה אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לְאִיּוֹב לַמְּשֻׁנָּה:
 11 וַיָּבֹאוּ אֵלָיו כָּל־אֶחָיו וְכָל־אֶחָיו וְכָל־יָדָעָיו לִפְנֵים
 וַיֹּאכְלוּ עִמּוֹ לֶחֶם בְּבֵיתוֹ וַיָּגִדוּ לוֹ וַיִּנְחַמוּ אֹתוֹ עַל כָּל־
 הַרָּעָה אֲשֶׁר־הִבִּיא יְהוָה עָלָיו וַהֲגִידוּ לוֹ אִישׁ קְשִׁימָה אַחַת
 12 וְאִישׁ גֵּוֹם זָהָב אַחֵר: וַיְהוֶה בְּרֹךְ אֶת־אַחֲרֵית אִיּוֹב
 מִרֵּאשִׁיתוֹ וַיְהִי־לוֹ אַרְבַּעַה עָשָׂר אֶלֶף צֹאן וְשֵׁשֶׁת אֶלְפִים
 13 גְּמָלִים וְאֶלֶף צֶמֶד בָּקָר וְאֶלֶף אֲתוֹנוֹת: וַיְהִי־לוֹ שִׁבְעֵנָה
 14 בָּנִים וְשִׁלֹּשׁ בָּנוֹת: וַיִּקְרָא שְׁמֵיהֶן אַחַת יְמִימָה וְשֵׁם
 טו הַשְּׁנִית קַצִּיעָה וְשֵׁם הַשְּׁלִישִׁית קָרֵן הַפֶּןֶד: וְלֹא נִמְצָא
 נָשִׁים יְפוֹת כְּבָנוֹת אִיּוֹב בְּכָל־הָאָרֶץ וַיְהִי לָהֶם אֲבִיהֶם
 16 נֶחֱלָה בְּתוֹךְ אַחֵיהֶם: וַיְהִי אִיּוֹב אַחֲרֵי־זֹאת מֵאָה וָאַרְבָּעִים
 17 שָׁנָה וַיֵּרָא אֶת־בָּנָיו וְאֶת־בְּנֵי בָנָיו אַרְבַּעַה דְּרוֹת: וַיִּמַּת
 אִיּוֹב זָקֵן וְשָׁבַע יָמִים:

10. v. שטח ק"י 16. v. יראה ק"י

חוק

מכוס פסוקי איוב אלף ושבעים. וסימנו וגליתי להם עתרת שלום
 ואמת. וחציו אשר קמטו ולא עת. וסדריו שמונה. וסימנו אהב
 ה' שערי ציון:

- צו מיין קנעכט איוב און ברענגט זיי אויף פאר אן אָפּפּער פּאַר אַיִך, און מיין קנעכט איוב זאָל פאַר אַיִך בעמען, ווייל נאָר צוליב איהם טהו איך אַיִך ניט קיין ביזן, ווייל איהר האָט איבער מיר ניט גערעדט ריכטיג ווי מיין קנעכט איוב."
- 9 און אליפז דער תימני, בלדד דער שוחי, און צופר דער נעמתי זיינען אוועק געגאנגען און געטהאָן ווי גאָט האָט צו זיי גערעדט, און גאָט האָט זיי פּערגעבען צוליב איוב'ן.
- 10 און גאָט האָט צוריקגעקעהרט אַלע פּערניכטונגען פון איוב'ן ווען ער האָט געבעמען פאר זיינע פריינד, און גאָט האָט נאָך צוגעלעגט פאר איוב'ן דאָ פּעלט.
- 11 און עס זיינען צו איהם געקומען אַלע זיינע ברידער און אַלע זיינע שוועסער טער און אַלע זיינע בעקאנטע פון פריהער, און זיי האָבען מיט איהם געגעסען ברויט אין זיין הויז, איהם בעדויערט און איהם געטרייסט איבער אַלע ליידען וואָס גאָט האָט אויף איהם געבראַכט, און יעדער האָט איהם געגעבען איין קשיטה און איין גאָלדענע נאָזבאַנד.
- 12 און גאָט האָט געבענשט איוב'ס ענדע נאָך מעהר ווי זיין אָנפאַנג, און ער האָט געקראָגען פּערצעהן טויזענד שאַף, זעקס טויזענד קעמלען, טויזענד פּאָאר אַקסען און טויזענד עזעלינען.
- 13 און ער האָט געהאַט זיעבען זיהן און דריי טעכטער.
- 14 און די ערשטע האָט ער גערופּען ימימה, די צווייטע קציעה און די דריטע קרן הפּוך.
- 15 און עס זיינען ניט געווען נאָך אַזעלכע שעהנע פּרויען ווי איוב'ס טעכטער אין גאַנצען לאַנד, און זייער פּאָטער האָט זיי געגעבען אַ ערבטהייל צוויי שעהן זייערע ברידער.
- 16 און נאָכדעם האָט איוב געלעבט הונדערט און פּערציג יאָהר, און געזעהן זיינע קינדער און קינדס קינדער ביז'ן פּיערמען דור.
- 17 און איוב איז געשטאָרבען אַלט און זאט מיט טעג.

ח ז ק

זיין איוב געפינען זיך טויזענד און זיעבציג פּסוקים און צוויי און פּערציג קאַפיטלאַך.

שיר השירים

CANTICUM CANTICORUM.

CAPUT I. א

2 א נשיר השירים אשר לשלמה: ישלני מנשיקות פיהו כר
 3 טובים דודך מנין: לריח שמנך טובים שמן תורבך שמך
 4 על-כן עלמות אהבוך: משבני אחרך ורוצה הביאני
 המלך חדריו ונגילה ונשמחה בך נפירה דודך מנין
 ה מישרים אהבוך: שחורה אני ונאזה בנות ירושלים
 6 באהלי קדר פיריעות שלמה: אל-תראני שאני שהרחרת
 ששזפתני השמש בני אמי נחררבי שמי נטרה את-
 7 הכרמים פרמי שלי לא נטרת: הנדה לי שאהבה
 נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהרם שלמה אהיה
 8 בעמיה על עדרי חברך: אם-לא תדעי לך היפה בנשים
 צא-לך בעקבי הצאן ורעי את-גדי-תך על משבנות
 9 הרעים: לססתי ברכבי פרעה דמותך רעיתי: נאני
 להניח בתורים צוארך בחרוזים: תורי זהב נעשה-לך
 11 עם נקודות הכסף: עד-שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו:
 12 צלור תמר ו הדדי לי בין שדי ילון: אשכל הכפר והדדי
 13 לי בכרמי עין גדי: הגד יפה רעיתי הגד יפה עיניך יונים:
 14 הגד יפה דודי את נעים אה-ערשנו רעננה: כרות בתינו
 16 ארום החיטנו ברותים:
 17

CAP. II. ב

א אני חבצלת השרון שושנת העמקים: כשושנה בין א
 החוחים

שיר השירים

קאפיטעל א

- 1 דאָס ליעד פון ליעדער שלמה'ס.
- 2 קושען זאָל ער מיר מיט די קושען פון זיין מויל ! וואָרום דיין פריינד-שאפט איז בעסער אַלס וויין.
- 3 דייע אוילען זיינען גוט צום שמעקען און דיין נאָמען איז ווי זאַל-אויגל, דערפאַר ליעבען דורך יונגע פרויען.
- 4 ציה מיר נאָך דיר, לאָמיר לויפען ! דער קעניג האָט מיר אין זיינע ציה מערען אַריינגעפיהרט, וועלען מיר זיך פרעהען און פרעהליך זיין מיט דיר — פון'ם וויין וועלען מיר דיין פריינדשאפט דערמאָהנען, אזוי אויפריכטיג ליעב איך דורך !
- 5 שוואַרץ בין איך אָבער ליעבליך, ציון-טעכטער, ווי די געזעלען פון קדר, ווי שלמה'ס געוועלבען.
- 6 איהר ווילט מיר ניט אָנקוקען ווייל איך בין שוואַרץ, אָבוואָהל דאָס האָט מיר די זון פערברענט ; מיין מוטער'ס קינדער זיינען ביז געוואָרען אויף מיר און האָבען מיר אַוועקגעשטעלט אַלס היטערין ביי די וויינגערטנער, מיין אייגענעם וויינגארטען האָב איך נימאַלס געהיט.
- 7 זאָג מיר נאָר דו וועמען מיין זעלע ליעבט, וואו דו וועסט פיטערן, וואו דו וועסט (דיין הערדע) לאָזען רוהען מיטאָג צייט ; וואָרום זאָל איך ווי אַ וואַנדלערין זיין אַרום דייע פריינד'ס הערדען ?
- 8 אויב דו ווייסט עס ניט, דו שעהנסטע פון פרויען, געה זיך נאָך די שעפסערטריט און קוק נאָך די קליינע ציגעלאַך ביז די וואוינונגען פון די הירטען.
- 9 צו די פערד אין פרעה'ס רייטוואָגען פערגלייך איך דיר, מיין פריינדין.
- 10 דייע באַקען זיינען פערפוצט מיט ציערונג, דיין האַלז — מיט פערל-שניר.
- 11 מיר וועלען דיר נאָך מאַכען גאַלדענע ציערונג מיט זילבערנע פינטעלאַך.
- 12 ווען דער קעניג איז נאָך מיט זיינע געסט געזעסען האָט מיין נארד זיין גערוד געגעבען.
- 13 מיין מירענקראַניז — איז מיין געליעבטער, צווישען מיינע בריסט וועט ער בלייבען.
- 14 מיין געליעבטער איז מיר אַ קאַפּער-שטרויס, אין די וויינגערטנער פון עין גדי.
- 15 דו ביסט שעהן, מיין פריינדין ! דו ביסט שעהן מיט דייע טויבען-אויגען
- 16 שעהן ביסטו מיין געליעבטער און אַנגענעהם ; [שעהן איז] אויך אונזער געלעגער אין די גרינס.
- 17 די באַלקענס פון אונזער הויז זיינען צעדערן, אונזערע דאַכשינדלען — ציפריסען.

קאפיטעל ב

- 1 איך בין אַ ליליע פון שרון, אַ רוז פון די טהאַלען.
- 2 ווי אַ רוז צווישען די דערנער, אזוי איז מיין פריינדין צווישען די מעכטער.

3 החוחים כן רעיתי בין הפנות: כתפוח בעצי הילער כן
 דודי בין הפנים בצלז המדתי וישבתי ופרזן מתוך לחבי:
 4 הביאני אל-בית הנין ודגלו עלי אהבה: סמכוני באשיות
 רפרוני בתפוחים פרחולת אהבה אני: שמאלו תחת
 6 לראשי וימינו תחבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלם
 7 בצבאות או באילות השדה אסתערו וואסתעוררו
 8 את-האהבה עד שתחפץ: קול דודי הנהייה בא מדלג
 9 על-ההרים מקפץ על-הגבעות: דומה דודי לצבי או
 לעפר האילים הנהייה עומד אחר פתלנו משגיה מן
 י החלונות מצוץ מן-התרכים: ענה דודי ואמר לי קומי
 11 לך רעיתי יפתי ולכי-לך: כיהנה הסתו עבר הלשם
 12 חלף חלף לו: הנצנים נראו בארץ עת הזמר הגיע וקול
 13 התור נשמע בארצנו: התאנה הנטח פניה והנפנים
 14 סמךר נתנו ריח קומי לכי רעיתי יפתי ולכי-לך: יונתי
 בחגני הפלע בסתר המדרגה הראני את-מראך
 15 השמיעני את-קולך כי-קולך ערב ומראך נאות: אחור
 לנו שעלים שעלים קמנים מתבלים פרמים וכרמינו
 16 סמךר: דודי לי ואני לו הרעה פשושנים: עד שיפוח
 17 היום ונסו הצללים סב דמה-לך דודי לצבי או לעפר
 האילים על-הרי בתר:

CAP. III. ג

א על-משקבי בפילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתי
 2 ולא מצאתיו: אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים
 וברחבות אנקשה את שאהבה נפשי בקשתי ולא
 3 מצאתיו: מצאני השמלים הסבבים בעיר את
 4 שאהבה נפשי ראיתם: כמעט שעברתי מהם עד
 שמצאתי את שאהבה נפשי אחותי ולא ארפני עד

שהביאתי

כ v. 4. קמץ כ"ק. 11. v. 11. דמחזו ק"י. 13. v. 13. ק"י. 14. v. 14. ידו * 15. v. 15. כ"א סתח ס"ג

- 3 ווי אן פעפלבוים צווישען די בוימער פון וואַלד, אזוי איז מיין געליעב-
טער צווישען די זיהן; אין זיין שאַטען איז מיר אַנגענעהם צו זיצען
און זיין פרוכט איז זיס פאַר מיין גומען.
- 4 ער האָט מיר געבראַכט אין ווינהויז און פאַרדעקט מיר מיט לייעב.
5 ערקוויקט מיר מיט ווינוואַפּט, ערפרישט מיר מיט עפעל, וואָרום איך
בין לייעבעסקראַנק.
- 6 זיין לינקע האַנד איז אונטער מיין קאָפּ און זיין רעכטע האַנד נעהמט
מיר אַרום.
- 7 איך פאַרשווער אייך, טעכטער פון ירושלים, ביי די הירש־קיה אָדער די
ווילדע הינדען, איהר זאָלט ניט אויפרייצען אָדער ערוועקען די לייעב,
ביז זי זעלבסט וועט וועלען.
- 8 דאָס איז די שטימע פון מיין געליעבטען — ער קומט! ער שפּרינגט
איבער די בערג און שפּרייזט איבער די בערגלאַך.
- 9 מיין געליעבטער איז גלייך צו אַ הירש (אין שנעלקייט) אָדער צו אַ
יונגען הינד — אַט שמעהט ער שוין הינטער אונזער וואַנד! ער זעהט זיך
דורך די פענסטער, ער ערשיינט דורך די קליינע פענסטערלאַך.
- 10 מיין פריינד האָט געענטפערט און געזאָגט צו מיר: שמעה אויף
מיין שעהנע פריינדין, און געה זיך!
11 וואָרום דער ווינטער איז שוין פערביי, די רעגענצייט איז שוין אַרי-
בער און אוועקגעגאַנגען —
- 12 עס האָבען זיך שוין אינ'ם לאַנד בעוווּזען בליהונגען, עס איז שוין אָנגע-
קומען די צייט פון אַרומצושערען [די בוימער], אויך הערט זיך שוין
אין אונזער לאַנד די שטימע פון טוירטעלטייב.
- 13 דער פייגענבוים האָט שוין אויפגעבליהט זיינע גרינע פרוכט, אויך
די קליינע טרויבען פון וויינבוים שמעקען שוין — שמעה אויף, מיין
שעהנע געליעבטע, און געה זיך!
- 14 מיין טויב! אין די שטיינשפאַלטען אויף די געהיימע טרעפלאַך, ווייז
מיר דיין אויסזעהען, לאַז מיר הערען דיין שטימע — וואָרום דיין שטימע
איז זיס און דיין אויסזעהען איז שעהן.
- 15 וואַרט פאַר אונז, איהר פיקסלאַך; קליינע פיקסלאַך וואָס פערדאַר-
בען וויינגערטנער, אויך די קליינע טרויבען פון אונזערע וויינגערטנער.
16 מינער איז מיין געליעבטער וואָס שפאַציערט צווישען די ליליען,
און איך בין זיינע!
- 17 ביז עס וועט בלאָזען דער טאַגרווינד און די שאַטענס וועלען צולויפען
פון אַרום; זיי דו, מיין געליעבטער, גלייך צו אַ הירש אָדער אַ יונגען
הינד איבער די צושניטענע בערג.

קאפיטעל ג

- 1 אויף מיין נאַכטגעלעגער האָב איך געזוכט דעם, וועמען מיין זעלט
ליעבט — איך האָב איהם געזוכט און ניט געפונען.
- 2 איך וועל נאָר אויפשטעהען און אַרומגעהען איבער'ן שטאָדט — איבער
מערק און גאַסען — און זוכען דעם, וועמען מיין זעלע לייעבט —
איך האָב איהם געזוכט און ניט געפונען.
- 3 עס האָבען מיר אָנגעטראָפּען די וועכטער, וועלכע געהען אַרום איבער'ן
שטאָדט — „האָט איהר געזעהען דעם, יועמען מיין זעלט לייעבט“?
4 ווי נאָר איך בין פון זיי אוועק, האָב איך שוין געפונען דעם, וועמען
מיין זעלע לייעבט; איך האָב איהם אָבגעהאַלטען און ניט אָבגעלאָזען
ביז איך האָב איהם אַריינגעפיהרט אין מיין מוטער'ס הויז, אין מיין
מוטער'ס צימער.

שהביאתו אל-בית אמו ואל-חדר הורתי: השבעתי ה
 אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם-
 תעירו וואם תעזרו את-האהבה עד-שתחפץ: מי זאת 6
 עלה מן-המדבר בתי מרות עשן מקשרת מר ולבונה מכל
 אבקת רזבל: הנה משתו של שלמה ששים נברים סביב 7
 ליה מגברי ישראל: כלם אחוי חרב מלמדי מלחמה 8
 איש חרבו על-ידכו מפתח בלילות: אפריון עשה לו 9
 המלך שלמה מעצי הלבנון: עמודיו עשה כסף רפידתו
 זהב מרקבו ארנמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם:
 צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרהה 11
 לו אמו ביום חתנתו וביום שמתת לבו:

ד

CAP. IV. ד

הַדָּד יָפָה רְעִיתִי הַנָּדָד יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים מִבְּעַד לְצַמְתֶּךָ א
 שְׁעָרֶךָ בַּעֲדָר הַעֲוִים שְׁגָלְשׁוּ מִחַר גִּלְעָד: שְׁנִיף בַּעֲדָר 2
 הַקְּצוּבוֹת שְׁעָלֶי מִן-הַרְחֵצָה שְׂבָלָם מִתְּאִימוֹת וְשִׁפְלָה
 אֵין בָּהֶם: בַּחֹמַת הַשָּׁנִי שִׁפְתוֹתֶיךָ וּמִדְּבָרֶךָ נִאֲוָה בַּפִּלַח 3
 הַרְמוֹן כִּקְתָּךְ מִבְּעַד לְצַמְתֶּךָ: בַּמַּגִּדֵל דָּוִד צִנְאוֹךְ בְּגוֹי 4
 לְתַלְפִּיּוֹת אֵלֶיךָ הַמָּגֵן תִּלְוִי עָלָי כֹּל שְׁלֹמֵי הַנְּבָרִים:
 שָׁנִי שְׂבִיךָ כִּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאוּמֵי צִבְיָה חֲרָעִים כִּשְׁוֹשָׁנִים: ה
 עַד שִׁפְפוֹת הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים אֵלֶיךָ לִי אֶל-חַר הַמִּזְרָח 6
 וְאֶל-נִבְעַת הַלְּבוֹנָה: כִּלְךָ יָפָה רְעִיתִי וּמוֹם אֵין בְּךָ: אִתִּי 7
 מִלְּבָנוֹן כִּלְהָ אִתִּי מִלְּבָנוֹן תָּבוֹאִי תְּשׁוּרִי וּמִרְאֵשׁ אֲמִנָה 8
 מִרְאֵשׁ שְׁנִיר וְחַרְמוֹן מִמַּעֲנֹת אֲרֵיוֹת מִחֶרֶב־י נְמָרִים:
 לִבְבַתְּנִי אַחֲתִי כִלְהָ לִבְבַתְּנִי בְּאַחַד מֵעֵינַיִךְ בְּאַחַד עֲנָק 9
 מִצִּנְוֹרֶיךָ: מִהֲיָפוּ דְהִיךָ אַחֲתִי כִלְהָ מִהֲשִׁבּוּ דְהִיךָ מִיָּן
 וְרִים שְׂמַנֶּיךָ מִכֹּל-בְּשָׂמִים: נִפְתַּת תִּטְפְּנָה שִׁפְתוֹתֶיךָ כִלְהָ 11
 דְּבֶשׂ וְחֵלֶב תַּחַת לְשׁוֹנֶיךָ וְרִים שְׁלֹמֶיךָ כְּרִים לְבָנוֹן:

ק

- 5 איך פארשווער אייך, מעכטער פון ירושלים, ביי די הירשקיה אָדער די ווילדע הינדען, איהר זאָלט ניט אויפרייצען אָדער ערוועקען די ליבע, ביז זי זעלבסט וועט וועלען.
- 6 ווער איז די וואָס קומט פונ'ם מדבר ווי רויכזיילען? פארפיומירט מיט מירען און ווייהרויך, מיט אַלערליי פערקויף-פודער.
- 7 אָט איז שלמ'ז'ס בעט — אַרום איהר שטעהען זעכציג העלדען, העלדען פון ישראל.
- 8 זיי אַלע זיינען מיט שווערדען בעוואַפענט, קריעגס געאיכטע; יעדער האָלט זיין שווערד אויפ'ן זייט ביי-נאַכט אויס פאַרויכטיגקייט.
- 9 אַ בעט האָט זיך קעניג שלמה געמאַכט פון לבנון האַלץ.
- 10 די זיילען האָט ער געמאַכט זילבערנע, די לייסטען — גאַלדענע, די ראַהם פון פורפור; אינווייניג איז עס געפלאַסטערט מיט לייע-בע פון ירושלים'ער מעכטער.
- 11 געהט אַרויס און קוקט זיך אַיין, ציון'ס מעכטער, אין דעם קעניג שלמה, אויף דער קרוין, מיט וועלכע זיין מוטער האָט איהם בעקרוינט צו זיין חתונה-טאַג, צום טאַג פון זיין הערצענס פריידע.

קאָפימעל ד

- 1 דו ביזט שעהן, מיין פריינדן! דו ביזט שעהן מיט דייע טויבען-אויגען פון אונטער דייע לאַקען; דייע האַר זיינען ווי אַ הערדע פון ציעגען ווען זיי לויפען אַראָב פונ'ם באַרג גלעד.
- 2 דייע צייהנער זיינען ווי אַ הערדע פון גלייכע (שעפסען) ווען זיי געהען אַרויף פון באַדען זיך — וועלכע זיינען אַלע צוויילינג-גלייך און קיינע אונטער זיי איז אַ פעהלערהאַפטע.
- 3 ווי אַ רויטער שנור זיינען דייע ליפען, אויך דיין צונג איז שעהן; ווי אַ שטיק מילגרוים איז דיין שלייף פון אונטער דייע לאַקען.
- 4 דיין האַלז איז ווי דוד'ס טהורעם וואָס איז געבויט פאַר די טויענדער-ערליי געוועהר — טויענדער פאַנצירען הענגען אויף איהם, די פאַנצירען פון אַלע העלדען.
- 5 דייע צוויי בריסט זיינען ווי צוויי יונגע הירשלאַך — אַ צוויילינג פון אַ הירשקוה — וואָס לויפען אַרום צווישען ליילען.
- 6 ביז עס וועט בלאַזען דער טאַג-ווינד און די שאַטענס וועלען צולויפען, וועל איך מיר געהן צום מירען-באַרג און צום ווייהרויך בערגעל.
- 7 אין גאַנצען ביזטו שעהן, מיין פריינדן, — דו האָסט קיין פעהלער.
- 8 מיט מיר פון לבנון, כלה! מיט מיר וועסטו געהן פון לבנון, וועסט שפרינגען פון שפיץ אמנה, פון שפיץ שניר און חרמון, פון די לייעכען-וואוינונגען, פון די טיגעריבערג.
- 9 דו האָסט מיר צוהיצט, מיין שוועסטער-כלה! דו האָסט מיר אָנגעצונד-דען מיט איינעם פון דייע בליקען, מיט איין שנור פון דיין האַלז-באַנד.
- 10 ווי שעהן איז דיין ליבע מיין שוועסטער-כלה! פיעל בעסער איז דיין ליבע אַלס וויין און דער גערוך פון דיין שמיר-אויף (איז בעסער) פאַר אַלע געווירצען.
- 11 דייע ליפען, כלה, טריפען זיסקייט, אונטער דיין צונג איז האַניג און און מילך, אויך דער גערוך פון דייע קליידער איז ווי דער גערוך פונ'ם לבנון.

12 גן וְעוֹל אֶחָתִי כִלְהָ גַל וְעוֹל מֵעֵן חָתוּם: שְׁלֹחֶיךָ
 13 פְּרָדִם רְמוּזִים עִם פְּרֵי מִנְדִים בְּפָרִים עַם־יִנְדִידִים: יִנְרְדוּ
 14 וּכְרַפֶּם קָנָה וּקְנָמוֹן עִם כָּל־עֵצֵי לְבוּנָה מֵר וְאֶהְלוֹת עִם
 15 כָּל־דְּאֵשֵׁי בְשָׁמַיִם: מֵעֵן נִיִּים בְּאֵר מִיִּם חַיִּים וְנוֹלִים
 16 מִדְּלִבְנוֹן: עוֹרֵי צַפּוֹן וּבּוֹאֵי תֵימָן הִפְיִחֵי נִיִּי יָדָו בְּשִׁמּוֹ
 יָבֵא דוֹדֵי לִגְנוֹ וַיֹּאכֵל פְּרֵי מִנְדֵיִי:

CAP. V. ה

ה

א בָּאתִי לִנְנִי אֶחָתִי כִלְהָ אֶרְיִתִי מוֹרֵי עַם־בְּשָׁמִי אֶכְלֵתִי
 יַעֲרִי עַם־דְּבָשֵׁי שְׁתִּיתִי יִינִי עַם־חֲלָבֵי אֶכְלוּ רְעִים שְׁתוּ
 2 וְשִׁכְרוּ דוֹדִים: אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עַר קוֹל וְדוֹרֵי דוֹפֵק
 פִּתְחֵי־לִי אֶחָתִי רַעֲיִתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי שְׂרָאֵשִׁי נִמְלֵא־מֶלֶךְ
 3 קְנֻצוֹתֵי רְסִיסֵי לֵילָה: פִּשְׁטָתִי אֶת־כִּתְּנֹתַי אֵיכָבֶה אֶלְבִּשְׁנָה
 4 רְחֻצְתִי אֶת־רִגְלֵי אֵיכָבֶה אֶטְנַפֶּם: דוֹרֵי שְׁלַח יְדוֹ מִן־
 ה הַחֹדֶר וּמַעֲי הָמוּ עָלָיו: קָמְתִי אֲנִי לִפְתַּח לְדוֹרֵי וַיְבִי
 6 נְטִפּוֹר־מֹר וַאֲצַבְעֹתַי מֹר עָבַר עַל כַּפּוֹת הַמְּנוּעוֹל: פִּתְחֵתִי
 אֲנִי לְדוֹרֵי וְדוֹרֵי הִמְקַ עָבַר נִפְשִׁי יֵצֵאָה בְּדַבְּרוֹ בְּפִקְשֵׁתֵיהֶו
 7 וְלֹא מֵצֵאתִיהוּ קָרָאתִיו וְלֹא עָנִי: מֵצֵאֲנִי הַשְּׂמָרִים
 הַסַּבְּבִים בְּעִיר הַפּוּנִי פָצְעוּנִי נִשְׂאוּ אֶת־רִדְדִי מֵעָלַי
 8 שְׂמָרֵי הַחֲמוֹת: הַשְּׁבַעֲתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם־
 9 תִּמְצָאוּ אֶת־דוֹדֵי מַה־תִּגְדּוּ לוֹ שְׁחוֹלֵת אֶהְבֶּה אֲנִי: מַה־
 דוֹרֵךְ מַה־דֹּר הַיָּפָה בְּנָשִׁים מַה־דוֹרֵךְ מַה־דֹּר שְׂבָבָה
 11 הַשְּׁבַעֲתֵנוּ: דוֹרֵי צַח וְאֵדוֹם דְּגוּל מְרַבְּבָה: רֵאשׁוּ פִתֶם
 12 פֶּן קְנֻצוֹתֵי תִלְתְּלִים שְׁחָרוֹת בְּעוֹרֵב: עֵינָיו כְּיוֹנִים עַל־
 13 אֶפְקֵי מִיִּם רְחֻצוֹת בְּחֶלֶב יִשְׁבּוֹת עַל־מְלֵאת: לָחֵן
 כְּעֵרוֹנֵת הַבָּשָׂם מִנְדִלּוֹת מְרַקְחִים שְׁפִתוֹתֵי שׁוֹשְׁנִים
 14 נְטִפּוֹת מֹר עָבַר: יְדִיו גְּלִילֵי זָהָב מִמְּלֵאִים בַּתְּרָשִׁישׁ
 טו מַעֲיו עֵשֶׂת שֵׁן מְעַלְפַת סַפִּירִים: שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ

מִסֵּרִים

- 12 א פערשלאָסענער גאַרטען ביזטו מין שוועסטער-כלה ; א פערמאכטער שטראָם, א פערזיעגעלטער קוואַל.
 13 דייע האַכצייטס פרעזענטען זיינען : א מילגרויס-גאַרטען מיט זיסע פרוכט, קאָפּער און גאַרד-בלומען ;
 14 נארד און זאָפּרען, ראהר און צינבערג מיט אַלערליי ווייהרויכ-האַלץ, מירען און אלאען מיט אַלערליי בעסטע געווירצען ;
 15 א גאַרטענברונען — א ברונען פון פרישע וואַסער, וועלכע רינט פון לבנון.
 16 ערוואַך צפונדווינד און קום דרום-ווינד ! בלאָזט אויף מין גארטען און זאָל פליסען זיין געווירצענגערוך ! זאָל מין געליעבטער קומען אין זיין גארטען און געניסען פון זיינע זיסע פרוכט.

קאפיטעל ה

- 1 איך בין געקומען אין מין גארטען, מין שוועסטער-כלה ; איך האָב געפליקט מיינע מירען און געווירצען, איך האָב געגעסען מין צוקער-ראָהר מיט מין האָניג, איך האָב געטרונקען מין וויין און מין מילך, טרינקט און ווערט בעטרונקען, געליעבטע !
 2 ווען איך שלאָף איז מין האַרץ וואָך. מין געליעבטער קלאַפט הויך : „עפען מיר—מין שוועסטער, מין פריינדין, מין אונשולדיגע טובי ! וואָך רום מין קאָפּ איז פול מיט טהוי, מיינע לאַקען—מיט נאכט-טראָפּענס!“
 3 איך האָב שוין אויסגעטהאָן מין העמד, ווי זאָל איך איהר אַנטהאָן ? איך האָב שוין מיינע פיס געוואַשען, ווי זאָל איך זיי איינשמוצען ?
 4 ווען איך געליעבטער האָט אָבער זיין האַנד אַריינגעשטעקט דורכ'ן טהיר-לאָך, האָט זיך טיעף אין מיר ערוועקט מיטלייד צו איהם.
 5 איך בין אויפגעשטאַנען עפענען מין געליעבטען, פון מין האַנד האָט געטריפט מירענ-אויגל און פון מיינע פינגער איז די מירענ-אויגל גערונען אויפ'ן שלאָס-הענדטעל.
 6 איך האָב מין געליעבטען געעפענט, אָבער ער איז שוין פערשוואונדען געווען און אַוועק. עס איז מיר מין זעלע אַרויס וועגען איהם רעדענדיג — דיג — איך האָב איהם געזוכט און ניט געפונען, איך האָב איהם גע-רופען, אָבער ער האָט מיר ניט געענטפערט.
 7 עס האָבען מיר אָנגעטראָפּען די וועכטער, וואָס געהן אַרום איבער'ן שטאָרט, זיי האָבען מיר געשלאָגען און פערוואונדעט, די וועכטער פון די מויער-ווענד האָבען פון מיר מין נאכטקלייד אַראַבגענומען.
 8 „איך פארשווער אייך, טעכטער פון ירושלים, אז ווען איהר וועט מין געליעבטען געפינען זאָלט איהר איהם לאַנגזאַם אַנזאָגען, אז איך בין ליעבעס-קראַנק.“
 9 מיט וואָס דערקענט מען דיין געליעבטען פון אַנדערע, דו שעהנסטע פון פרויען ? מיט וואָס צייכענט זיך אויס דיין געליעבטער פון אַנדערע, וואָס דו האָסט אונז אוי פערשוואַרען ?
 10 מין געליעבטער איז ווייס און רויט, אויסגעצייכענט פון פיעלע טויענדע.
 11 זיין קאָפּ איז, ווי דאָס בעסטע גאָלד, זיינע לאַקען געגרייזעלט, שוואַרץ ווי ראַבען ;
 12 זיינע אויגען — ווי טוביבען ביים וואַסער-שטראָם, זיי באַדען זיך אין מילך, זיצענדיג אין (זייער) איינפאַסונג ;
 13 זיינע באַקען — ווי געווירצביימען, אויף וועלכע עס וואַקסען פערפיר-מען, זיינע ליפּען — ווי טריפענדע ראָזען, רינענדיגע מירען ;
 14 זיינע הענד זיינען ווי גאָלדענע רינגען, בעזעצט מיט קריזאליט, זיינע געדערם — אן אויסאַרבייטונג פון עלפענביין, בעזעצט מיט דימאַנטען ;
 15 זיינע קנעכלעך — מאַרמאַרנע זיילען, געשטעלט אויף גאָלדענע שוועל-לען, זיין אויסזעהן איז ווי דער בעסטער צעדער פון לבנון.

16 זיין גומען — איז זיסינקייטען. ער איז אין גאנצען לעבענסווירדיג.
 אָט דאָס איז מיין געליעבטער און אזוי איז מיין פריינד, טעכטער פון
 ירושלים".

קאפיטעל ו

- 1 וואו איז אוועק דיין געליעבטער, דו שענהסטע פון פרויען ? וואו
 האָט זיך דיין געליעבטער אַהינגעקעהרט ? מיר וועלען דיר העלפען
 איהם אויפזוכען.
- 2 „מיין געליעבטער איז אַראָבגעגאַנגען אין זיין גארטען, צו די געווירצ־
 בייטען, דורכשפאַצירען זיך אין די גערטנער און קלייבען רויזען.
- 3 איך געהער מיין געליעבטען, וואָס שפאַציערט צווישען די רויזען, און
 מיין געליעבטער געהערט צו מיר".
- 4 דו ביזט שעהן, מיין פריינדין, ווי די שטאָדט תרצה, פרעכטיג ווי
 ירושלים, פירכטערליך ווי די פלאַגענטרעגער.
- 5 ווענד אָפּ דינע אויגען פון מיר, וועלכע רייצען מיך אויף, דינע האָאָר,
 וואָס גלאַנצען ווי אַ הערדע פון ציגען, ווען זיי לויפען אַראָפּ פון גלעד ;
- 6 דינע ציהנער זיינען אזוי ווי אַ הערדע פון שעפּסען, ווען זיי געהען
 אַרויף פון באַדען זיך — זיי זיינען אַלע צווילינג־גלייך און קיינע אונטער
 זיי איז קיין פעהלערהאַפטע ;
- 7 דיין שליה איז ווי אַ שטיק מילגרוים פון אונטער דינע לאָקען.
- 8 זעכציג זיינען די קעניגניען, אַכציג — די קעבס־ווייבער און מיידלאַך
 אָהן אַ צאָהל ;
- 9 אָבער איינע איז מיין אונשולדיגע טויב, אַן איינציגע ביי איהר מוטער,
 איין טאָכטער ביי די וואָס האָט איהר געבוירען ; עס האָבען איהר גע־
 זעהען טעכטער, האָבען זיי איהר געריהמט, קעניגען און קעבס־ווייבער
 האָבען איהר געלויבט.
- 10 ווער איז די וואָס זעהט אויס ווי דער מאָרגענשטערן ? שעהן ווי די
 לבנה, קלאהר ווי די זונן און פירכטערליך ווי די פלאַגענטרעגער ?
- 11 איך בין אַראָבגעגאַנגען אין נוס־גארטען צו בעקוקען די גרינסען פון
 טהאַל, צו זעהען, אויב דער ווייניבוים האָט שוין געבליהט, אויב די
 מילגרוים בוימער זיינען מיט בליהונג בעדעקט ;
- 12 איך האָב אָבער זיך זעלבסט ניט דערקענט — זי האָט מיר געמאַכט
 ווי עמינד ב'ס רייטוועגען.

קאפיטעל ז

- 1 קעהר זיך צוריק, קעהר זיך אום, אַ שולמית ! קעהר זיך צוריק,
 קעהר זיך אום, אום מיר זאָלען דיר בעקוקען. ווי קענט איהר בעקוקען
 שולמית'ן, וועלכע איז פלינק ווי אַ נאַמאָדענטאַנץ ?
- 2 ווי שעהן זיינען דינע טריט אין די שיד, ערעלע טאָכטער ? דינע
 פערדעקטע היפטען זיינען, ווי שניצונגען פון קונסטווערק.
- 3 דיין נאַפעל איז ווי אַ רונדער בעכער, אין וועלכען עס פעהלט ניט קיין

עלך כפרמל ודלת ראשך בארנמן מלך אסור ברהמים:
 7 מדיפית ומדינעמת אהבה פתענונים: זאת קומתך
 8 דמתה לתמר ושדך לאשכלות: אמרתו אעלה בתמר
 9 אחנה בסנסני ודודנא שדך באשכלות הגפן ורית
 10 אפך פתפוחים: וחכך ביין הטוב הולך לדודי למישרים
 11 דובב שפתי ישנים: אני לדודי ועלי תשוקתו: לכה דודי
 12 נצא השדה גלינה בכפרים: נשכימה לכרמים נראה
 13 אם פרתה הגפן פתח הסמור הנצו הרמונים שם אתן
 14 את דודי לך: הדודאים נתגדלים ועל פתחינו כל מגדים
 חדשים גם ישנים דודי אפנתי לך:

CAP. VIII. ח

א מי יתנדף פאה לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך
 2 גם לא יבוו לי: אנהנד אביאך אל בית אמי תלמדני
 3 אשקך מנין הרקח מעסים רמני: שמאלו פחת ראשי
 4 וימינו תהבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלים מדהתעירו
 5 ומדהתעירו אתי האהבה עד שתדפני: מי זאת עלה
 6 מן המדבר מתרפקת על הדודה פחת התפוח עוררתך
 7 שמה חבלתך אפך שמה חבלה ילדתך: שימיני כחותם
 על לבך כחותם על זרועך כדענה כמות אהבה קשה
 8 כשאל קנאה רשפיה רשפי אש שלכתיה: מים רעים
 לא יוכלו לכבות אתי האהבה ונהרות לא ישטפוה אם
 9 יתן איש את כל חזון ביתו כאהבה בוז יבוו לי: ארות
 לנו קטנה ושנים אין לה מדה נעשה לאחותנו ביום
 10 שידבר בה: אסדומה היא נבנה עליה מירת פסך
 ואסדלת היא נצור עליה לוח ארז: אני חומה ושדי
 11 כמנדלות או דניתי בעיני כמזאת שלום: פרם היה
 לשלמה כבעל המון נתן את הכפרם לנטרים איש נבא

כפרי

געמישטער וויין ; דיין בויך איז ווי אַ בינטעל וויין, אַרומגעזעצט מיט
 4 רויזען. דייןע צוויי בריסט—ווי צוויי קליינע הירשלאך—א צוויילינג פון
 5 הירשען. דיין האלז—ווי אַ טהורעם פון עלפענבין, דייןע אויגען—ווי די
 6 טייכלאך פון חשבון ביים טהויער פון בת־רבים ; דיין נאָז א, ווי דער
 6 לבנון־טהורעם, וועלכען מען זעהט פון דמשק. דיין קאָפּ איז ווי דער
 כרמל, די האָר פון דיין קאָפּ — ווי קעניגליכעס פּורפור, איינגעפלאַכטען
 7 אין לאָקען. ווי שעהן און ווי אנגענעהם ביזטו, פּערגעניגענס ליבעל !
 8 דיין וואוקס איז, ווי אַ פּאַלמענבוים און דייןע בריסט, ווי בלומענ־שטרוי
 9 כען ; איך האָב געטראכט : איך וועל אויפ'ן פּאַלמענבוים ארויף און
 אָנגעהמען פאר זיינע צווייגען. זאָלען נאָך דייןע בריסט זיין,
 ווי בינטלאך פון וויינבוים, און דיין אטהעם זאָל שמעקען ווי די עפעל
 10 און דיין גומען ווי גוטער וויין, וועלכער בעקומט וואויל מיין גע
 ליבעטען, עס מאַכט רעדעוודיג זאָגאר די ליפען פון שלעפעריגע.
 11 איך געהער מיין געליעבטען, און זיין שטרעבען איז צו מיר.
 12 קום, געליעבטער ! לאָמיר אוועק אין פעלד און אויפהאַלטען זיך אין
 13 די דערפער — אום מיר זאָלען יעדען פריהמאָרגען געהן אין די וויינ
 גערטנער, בעקוקען אויב עס בליהט דער וויינבוים, אויב ער ענטוויקעלט
 די קליינע טרויבען, אויב די מילגרויס־בוימער זיינען מיט בליהונג בע
 14 דקט—דאָרטען וועל איך דיר מיין ליבעל געבען. די בלומען גיבען
 אַרויס אַ גערוך, און ביי אונזערע טהירען זיינען אַלערליי זיסע פּרוכטען ;
 פאר דיר, מיין געליעבטע, האָב איך (פון זיי) אנגעגרייט גייע און אַלמע.
 קאַפּיטעל ח

1 אַ, ווען דו וואָלסט מיין ברודער געווען, וואָס זייגט מיין מוטער'ס
 בריסט ! טרעפּענדיג דיך אין גאס וואָלט איך דיך געקוסט און קיינער
 2 וואָלט מיך ניט בעליידיגט. איך וואָלט דיך פיהרען און בריינגען אינ'ם
 הויז פון מיין מוטער, מיין ערציהערין ; איך וואָלט דיך אנטרינקען מיט
 3 געווירצען וויין, מיט'ן זאפט פון מיינע מילגרוימען. זיין לינקע
 האַנד איז אונטער מיין קאָפּ און זיין רעכטע האַנד געהמט מיך אַרום.
 4 איך פּערשווער אייך, טעכטער פון ירושלים ! לאַנגזאם זאָלט איהר
 אויפרייצען און לאַנגזאם ערוועקען די ליבעל, ביז זי וועט אַליין וועלען !
 5 ווער איז זי, די, וואָס קומט פונ'ם מדבר, געארמט מיט איהר געליעב
 טען ? אונטער'ן עפעלבוים האָב איך דיך אויפגערייצט — דאָרטען וואו
 דיין מוטער האָט דיך מיט שמערצען געבוירען, דאָרטען, וואו עס האָט
 שמערצען געהאט די וואָס האָט דיך געבוירען.
 6 מאַך מיר אַלס אַ זיעגעל אויף דיין האַרצען, אַלס זיעגעל אויף דיין
 אַרם, ווארום די ליבעל איז שטאַרק ווי דער טוידט, ווי די העל פון איי
 פּערווכט זיינען איהרע פונקען — די פונקען פון אַ שטאַרקען פּלאַם.
 7 פיעל וואַסערען קענען ניט אויסלעשען די ליבעל, אויך טייכען קענען
 איהר ניט פּערפלייצען ; ווען איינער זאָל דעם גאַנצען פּערמעגען פון
 זיין הויז אוועקגעבען פאר ליבעל, וועט מען איהם נאָך פּעראַכטען.
 8 אַ קליינע שוועסטער האָבען מיר, וועלכע האָט נאָך קיינע בריסט ; וואָס קע
 נען מיר טהאָן פאר אונזער שוועסטער ווען מען וועט וועגען איהר רעדען ?
 9 איז זי אַ מויער וועלען מיר אויף איהר בויען אַ פּראַכטפּאַלען פּאַלאַסט,
 איז זי אַ טהיר וועלען מיר איהר אַרומצומען מיט ברעטער פון צעדערען.
 10 איך בין ליידענשאַפטליך און מיינע בריסט זיינען ווי טהורעם, נאָך
 אין זיינע אויגען בין איך דאן געווען ווי אַ פּריעדענס־בריינגערין,
 11 אַ וויינגארטען האָט שלמה געהאט אין בעל־המון, האָט ער דעם וויינגאר
 טען אוועקגעגעבען צו היטערס, יעדער מאַן זאָל איינברענגען פאר זיינע
 פּרוכט טויזענד זילבער־שטיק.

12 בַּפְּרִזִּי אֵלֶּךָ בְּסֶפֶד׃ כִּרְמֵי שָׂלִי לִפְנֵי הָאֵלֶּף לְךָ שְׁלֹמֹה
 13 וּמֵאֲתָיִם לְנִמְרִים אֶת־פְּרִזִּי׃ הַיּוֹשֶׁבֶת בְּנָנִים חֲבָרִים
 14 מִקְשִׁיבִים לְקוֹלְךָ הַשְּׁמִיעֵנִי׃ בְּתַח וְהוֹדִי וְדַמְדַּמְךָ לְצַבִּי
 אִו לְעַפְר הָאֵילִים עַל הָרֵי בְּשָׁמַיִם׃
 סְכוּם פְּסוּקֵי דְשִׁיר הַשִּׁירִים מֵאֵה וּשְׁבַעַה עֶשֶׂר. וּסְיַמְנו אֲשֶׁר דְּבַר
 טוֹב עַל הַמֶּלֶךְ. וַחֲצִיו נִרְדִּי וּכְרֹכֹם׃

רוּת

LIBER RUTH.

CAPUT I. א

וַיְהִי בַיּוֹם שֶׁפָּט הַשְּׁפָטִים וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ א
 מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה לְגוֹר בְּשָׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי
 2 בָנָיו׃ וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נָעֲמִי וְשֵׁם שְׁנֵי
 בָנָיו מַחֲלֹן וּכְלִיֹן אֶבְרָתָיִם מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ
 3 שָׂדֵי־מוֹאָב וַיְהוּ־שָׁם׃ וַיָּמַת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נָעֲמִי וַתִּשְׂאֵר
 4 הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ׃ וַיִּשְׂאוּ לָהֶם נָשִׁים מֵאֲבוֹת שֵׁם הָאֶחָת
 5 עֲרָפָה וְשֵׁם הַשְּׁנִית רוּת וַיָּשְׁבוּ שָׁם כַּעֲשׂוֹר שָׁנִים׃ וַיָּמָתוּ ה
 נָשִׁי־שְׁנֵיהֶם מַחֲלֹן וּכְלִיֹן וַתִּשְׂאֵר הָאִשָּׁה מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ
 6 וּמֵאִשָּׁה׃ וַתָּקָם הִיא וּבְלָתֶיהָ וַתָּשָׁב מִשְׂדֵי מוֹאָב כִּי
 7 שָׁמְעָה בְּשָׂדֵה מוֹאָב כִּי־פָקַד יְהוָה אֶת־עַמּוֹ לְתַת לָהֶם
 8 לֶחֶם׃ וַתֵּצֵא מִן־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה־שָׁמָּה וּשְׁתֵּי בְלָתֶיהָ
 9 עִמָּה וַתֵּלְכֶנָּה בְּדֶרֶךְ לָשׁוּב אֶל־אֶרֶץ יְהוּדָה׃ וַתֹּאמֶר נָעֲמִי
 לְשִׁתִּי בְלָתֶיהָ לְכֹנֶה שְׁבֹנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּה יַעֲשֶׂה יְהוָה
 עִמָּכֶם חֶסֶד כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם עִם־דַּמְתַּיִם וְעִמָּדִי׃ יְתֵן יְהוָה
 לָכֶם וּמִצָּאָן מְנוּחָה בֵּית אִשָּׁה בֵּית אִשָּׁה וַתִּשְׁקָ לָהֶן וַתִּשְׂאֵנָה

קולן

- 12 מײן ווינגארטען איז ווערטא ביי מיר, שלמה, ווי דיין טויווענד-
ווערטשיגער, און נאָך צוויי הונדערט פּאַר זיינע פּרוכט־היטערס.
13 גארטען־זיצערקע ! פּאַר אַלע פּריינד וואָס הערען דיין שטימע זאָג מיר :
14 „ענטלוּיט, מײן פּריינד ! פּערגלײך־זיך צו אַ הירש אָרער צו אַ יונגע
אינדין אויף געוויצען־בערג . . .”

אַלע פּסוקים פּון שיר השירים זיינען הונדערט זיעכצען, די העלפט
דערפּון איז קאפּ. ד' פּסוק י"ד. ח. ש. נ.

ר ו ת

קאָפּיטעל א

- 1 דאָס האָט פּאַסירט ווען די ריכטער זיינען געווען די פיהרער. און דעם
לאַנד איז געווען אַ הונגער, איז אַ מאַן געגאנגען פון בית לחם יהודה צו
באזעצען זיך אין די פעלדער פון מואב ; ער, זיין ווייב און זיינע צוויי
זיהן.
- 2 דעם מאַן האָט מען גערופען אלימלך, זיין פרוי — נעמי, און זיינע צוויי
זיהן מחלון און כליון ; אדעליגע פון בית לחם יהודה. זיי זיינען געקור
מען אין די פעלדער פון מואב און פערבליבען דאָרטען.
- 3 אז אלימלך, נעמי'ס מאַן איז געשטאָרבען איז זי געבליבען מיט איהרע
צוויי זיהן.
- 4 זיי האָבען זיך געהייראטא מואבי'שע פרויען, איינע האָט מען גערופען
ערפה און די צווייטע — רות, און זיינען דאָרטען פארבליבען ביי צעהן
יאָהר.
- 5 אָבער אויך זיי ביידע — מחלון און כליון — זיינען געשטאָרבען ; און די
פרוי איז אַליין געבליבען פון איהרע צוויי קינדער און פון איהר מאַן.
- 6 דאָן איז זי אויפגעשטאַנען מיט איהרע צוויי שנור און האָט זיך צוריקגע-
קעהרט פון די פעלדער פון מואב, ווייל זי האָט זייענדיג אין די פעלד-
דער פון מואב געהערט אז גאָט האָט זיך דערמאנט אן זיין פּאָלק צו גע-
בען זיי ברויט.
- 7 און זי איז אַוועק פון דעם אָרט, וואָס זי האָט זיך דאָרטען אויפגע-
האַלטען, אויך איהרע ביידע שנור מיט איהר, און זיי זיינען געגאנגען
צוריקעהרען זיך צום לאַנד יהודה.
- 8 אָבער נעמי האָט געזאָגט צו איהרע צוויי שנור : „געהט אייך ; קעהרט
זיך צוריק יעדערע צו איהר מוטער'ס הויז. זאָל גאָט מיט אייך גנאָדע
מאָגן אַזוי ווי איהר האָט געטהאָן מיט די טויטע און מיט מיר,
- 9 זאָל אייך גאָט געבען איהר זאָלט רוהע געפינען יעדערע אין איהר מאַן'ס
הויז . . .” אז זי האָט זיי געקוסט האָבען זיי אויפגעהויבען זייער שטימע
און געוויינט.

י קולן ותבכינה: ותאמרנה ליה כִּי־אתך נָשׁוּב לַעֲמֹד:
 11 ותאמר נַעֲמִי שְׁבִנָה בְנֹתִי לָמָּה תִּלְכְּנָה עִמִּי הַעֲוֹד־לִי
 12 בָּנִים בְּמַעַי וְהָיוּ לָכֶם לְאִנְשִׁים: שְׁבִנָה בְנֹתִי לָכֵן כִּי
 13 זָקַנְתִּי מִהַיּוֹת לְאִישׁ כִּי אָמַרְתִּי יִשְׁלִי תִקְוָה נִם הָיִיתִי
 14 הַלֵּילָה לְאִישׁ וְנִם יִלְדֹתִי בָנִים: הִלַּחַן וְתִשְׁפָּרְנָה עַד
 15 אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ הִלַּחַן תִּעֲנֶנָּה לְבִלְתִּי הַיּוֹת לְאִישׁ אֵל בְּנֹתִי
 16 כִּי־מַר־לִי מְאֹד מִכֶּם כִּי־צָאָה כִּי נִדְיָהוּ: וְתִשְׁנֶה קוֹלָן
 17 וְתִבְכִּינָה עוֹד וְתִשְׁקַע עֵרְפָּה לְחַמוֹתֶיהָ וְרוֹת דְּבַקְהָ־בָה:
 18 ותאמר הִנֵּה שָׁבָה וּבְמַתְךָ אֶל־עַמָּה וְאֶל־אֱלֹהֶיהָ שׁוּבִי
 19 אַחֲרַי וּבְמַתְךָ: וְתֹאמַר רוֹת אֶל־תִּפְגַּע־בִּי לְעֹבֵדךָ לְשׁוּב
 20 מֵאֲחֵרֶיךָ כִּי אֶל־אֲשֶׁר תִּלְכִּי אֶלְךָ וּבְאֲשֶׁר תִּלְוִנִי אֶלַּיִן עֲמֹד
 21 עִמִּי וְאֶלְהֶיךָ אֱלֹהֵי: כַּאֲשֶׁר תִּמְוֹתִי אֲמוֹת וְשֵׁם אֶקְבֹּר
 22 כֹּה יַעֲשֶׂה יְהוָה לִי וְכֹה יִסַּף כִּי הַמּוֹת יִפְרִיד בֵּינִי וּבֵינְךָ:
 23 וְתֵרָא כִּי־מִתְאֲמַצֶּת הִיא לְלֶכֶת אִתָּה וְתִחַדְּל לְדַבֵּר אֵלֶיךָ:
 24 ותִּלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם עַד־בּוֹאָנָה בֵּית לָחֶם וַיְהִי כַּבֹּאָנָה בֵּית
 25 לָחֶם וְתָהִם כָּל־הָעִיר עָלִיהֶן וְתֹאמַרְנָה הִנֵּה הַזֹּאת נַעֲמִי:
 26 כ וְתֹאמַר אֵלֶיהֶן אֶל־תִּקְרָאנָה לִי נַעֲמִי קְרָאן לִי מְרָא כִּי־
 27 הֵמָּר שָׁדַי לִי מְאֹד: אֲנִי מְלָאָה הִלְכֹתִי וְרִיָקָם הִשִּׁיבִי
 28 יְהוָה לָמָּה תִקְרָאנָה לִי נַעֲמִי וַיְהוּה עֲנָה כִּי וְשָׁדַי הִרְעִי
 29 לִי: וְתִשָּׁב נַעֲמִי וְרוֹת הַמּוֹאֲבִיָּה כִּלְתָה עַמָּה הַשְּׁבִיבָה
 30 מִשְׁדֵּי מוֹאָב וְהָמָּה בָּאוּ בֵּית לָחֶם בְּתַחֲלַת קֶצֶר שְׁעָרִים:

CAP. II. ב

א וּלְנַעֲמִי מִיָּדַע לְאִישָׁה אִישׁ גְּבוּר חֵיל מִמְשַׁפַּחַת אֵלֶימְלֵךְ
 2 וְשֵׁמוֹ בָּעֻז: וְתֹאמַר רוֹת הַמּוֹאֲבִיָּה אֶל־נַעֲמִי אֵלְכֶה־נָּא
 3 הַשָּׂדֶה וְאֶלְקַמָּה בְּשִׁבְלִים אַחֲרַי אֲשֶׁר אֲמַצְאֶחֶן בְּעֵינָיו
 4 וְתֹאמַר לָהּ לְכִי בָתִּי: וְתִלְךָ וְתִבּוֹא וְתִלְקַט בַּשָּׂדֶה אַחֲרַי
 5 הַקְּצָרִים וְיִקַּר מִקְרָה הִלְקַת הַשָּׂדֶה לְבָעֻז אֲשֶׁר מִמְשַׁפַּחַת
 6 אֵלֶימְלֵךְ

- 10 זיי האָבען איהר געזאָגט : „נאָר מיט דיר וועלען מיר געהן, צו דיין פּאָלס.“
- 11 אָבער נעמי האָט געזאָגט : קעהרט זיך צוריק, מיינע טעכטער ! צו וואָס זאָלט איהר געהן מיט מיר ? קען איך נאָך האָבען זיהן אין מיין לייב, וועלכע זאָלען אייערע מאַנען ווערען ?
- 12 קעהרט זיך צוריק, מיינע טעכטער, געהט אייך ! איך בין שוין צו אַלט אַ מאַן'ס צו זיין. ווען זאָגאר איך וואָלט טראַכטען „איך האָב נאָך אַ האַפּנונג“, און וואָלט זאָגאר היינטיגע נאָכט אַ מאַן'ס געווען און אויך געבוירען זיהן,
- 13 וואָלט איהר דען אויף זיי ווארטען ביז זיי וועלען אויסוואַקסען ? וואָלט איהר צוליעב זיי אָבהאַלטען זיך ניט צו הייראַטעהן ? עס איז אונמעגל־ליך, מיינע טעכטער ! מיר איז זעהר ביטער אָהן אייך, אָבער גאָט'ס שטראַף איז אויף מיר אויסגעגאַנגען . . .
- 14 דאן האָבען זיי אויפגעהויבען זייער קול און ווייטער געוויינט, ערפּה האָט געקוסט איהר שוויגער און רות האָט זיך צו איהר צוגעקלעפט.
- 15 און זי (נעמי) האָט געזאָגט : אַט דיין שוועגערין האָט זיך צוריק גע־קעהרט צו איהר פּאָלס און איהר גאָט, געה דו אויך נאָך דיין שווע־גערין !
- 16 אָבער רות האָט געענטפּערט : נויטה מיר ניט דיר צו פאַרלאָזען, פון דיר אוועקצוגעהן, ווארים וואו דו וועסט געהן וועל איך געהן און וואו דו וועסט זיך אויפהאַלטען וועל איך זיך אויפהאַלטען, דיין פּאָלס איז מיין פּאָלס און דיין גאָט — מיין גאָט.
- 17 וואו דו וועסט שטאַרבען וועל איך שטאַרבען, און דאָרטען וועל איך בע־גראַבען ווערען. זאָל מיר גאָט אזוי יעצט טהאָן און אימער — נאָר דער טויט וועט מיך אַבשיידען פון דיר !
- 18 ווען זי האָט געזעהען אַז זי דרינגט צו געהן מיט איהר, האָט זי אויפגע־הערט צו איהר צו ריידען.
- 19 אזוי זיינען זיי ביידע געגאַנגען ביז זיי זיינען אָנגעקומען אין בית־לחם. אַז זיי זיינען געקומען אין בית לחם האָט זיך די נאַנצע שטאָדט געוואונד־דערט אויף זיי — זיי האָבען געזאָגט : „איז דאָס נעמי ?“
- 20 אָבער זי האָט זיי געזאָגט : רופּט מיר ניט „נעמי“, רופּט מיר „מרא“, ווארים דער אלמעכטיגער האָט מיר גרויס ביטערנעס פּערשאַפט —
- 21 אַ פּולע בין איך אוועק אָבער אַ לעדיגע האָט מיר גאָט צוריק געבראַכט. וואָס רופּט איהר מיר „נעמי“ ווען גאָט האָט מיר צובראַכען און דער אלמעכטיגער — ביטערניס פּערשאַפט ? . . .
- 22 אזוי איז צוריקגעקומען נעמי מיט רות די מואב'יערין, איהר שנור, וועל־כע איז מיט געקומען פון די פעלדער פון מואב. אין בית לחם זיינען זיי אָנגעקומען אין אָנפאַנג פון גערשטען שניט.

קאפיטעל ב

- 1 נעמי האָט געהאַט איהר מאַן'ס אַ פּערוואַנדטען, אַ העלדישער מאַן, פון אלימלך'ס פּאַמיליע, בעז איז געווען זיין נאָמען.
- 2 אַ מאַל האָט רות די מואב'יערין געזאָגט צו נעמי'ן : איך וועל מיר געהן אין פעלד און קלייבען זאַננען, הינטער דעם וועמען איך וועל געפעהלען ווערען. האָט זי איהר געענטפּערט : געה, מיין טאָכטער !
- 3 איז זי געגאַנגען און געקלייבען אין אַ פעלד הינטער די שניידערס, האָט עס איהר געטראָפּען אַז זי איז געקומען אויף אַ שטיק פעלד וואָס בעלאַנגט צו בעז'ן, וואָס פון אלימלך'ס פּאַמיליע.

4 אֲלֵימָלֶךְ: וְהִנֵּה-לָעוֹ בָּא מִבֵּית לָחֶם וַיֹּאמֶר לְקוֹצְרִים
 ה' יְהוָה עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְבָרְכֶךָ יְהוָה: וַיֹּאמֶר בָּעוֹ לְנַעֲרֹ ה'
 ה הַנֹּעֵב עַל-הַקּוֹצְרִים לְמִי הַנַּעֲרָה הַזֹּאת: וַיַּעַן הַנַּעַר הַנֹּעֵב
 6 עַל-הַקּוֹצְרִים וַיֹּאמֶר נַעֲרָה מִזְּאֵבִיהָ הִיא הַשֹּׁבֵה עִם-נַעֲמִי
 מִשְׁנֵי מוֹאָב: וְהֹאמֶר אֶלְקִטָּה נָא וְאִסְפְּתִי בַעֲמֹרִים אַחֲרַי
 7 הַקּוֹצְרִים וּתְבוֹא וּתַעֲמֹד מֵאֵן הַכֶּקֶר וְעַד-לֶפֶתָּה זֶה שְׂבִיתָה
 הַבַּיִת מַעֲט: וַיֹּאמֶר בָּעוֹ אֶל-רוֹת הַלֵּוָא שְׂמַעֲתָ בִּתִּי
 8 אֶל-תַּלְכִּי לְלָקֵט בְּשָׂדֵה אַחֵר וְגַם לֹא-תַעֲבֹרִי מִזֶּה וְכֹה
 תְדַבְּקִין עִם-נַעֲרָתִי: עֵינֶיךָ בְּשָׂדֵה אֲשֶׁר-יִקְצְרוּן וְהִלַּכְתָּ
 9 אַחֲרֵיהֶן הַלֵּוָא צִוִּיתִי אֶת-הַנַּעֲרִים לְבִלְתִּי נִגְעֶךָ וְצִמְתָּ
 וְהִלַּכְתָּ אֶל-הַכְּלָיִם וְשִׁתִּית מֵאֲשֶׁר יִשְׁאֲבוּן הַנַּעֲרִים: וְתַפְּלִי
 עַל-פְּנֵיהָ וּתְשַׁתְּחוּ אַרְצָהּ וְהֹאמֶר אֵלָיו מִדּוּעַ מִצִּאתִי חָן
 11 בְּעֵינֶיךָ לְהַבִּילֵנִי וְאֹנְכִי נִבְרָיָה: וַיַּעַן בָּעוֹ וַיֹּאמֶר לָהּ הַגֵּד
 הַגֵּד לִי כָּל אֲשֶׁר-עָשִׂיתָ אֶת-חַמּוֹתֶיךָ אַחֲרַי מֵזֶת אִישׁךָ
 וּתַעֲזֹבִי אֲבִיךָ וְאִמְךָ וְאֶרֶץ מוֹלַדְתְּךָ וּתְלָכִי אֶל-עַם אֲשֶׁר
 12 לֹא-יָדַעְתָּ תְמוֹל שְׁלֹשָׁם: יִשְׁלַם יְהוָה כְּפָעֶלְךָ וְתִהְיֶי
 מִשְׁכַּרְתְּךָ שְׁלֹמָה מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-בָּאת
 13 לְחַסּוֹת תַּחַת-כְּנָפָיו: וְהֹאמֶר אִמְצֵא-חָן בְּעֵינֶיךָ אֲדַלֵּי כִּי
 נַחֲמַתֵּנִי וְכִי דַבַּרְתָּ עַל-לֵב שְׂפַחְתְּךָ וְאֹנְכִי לֹא אֶהְיֶה כְּאֵחָת
 14 שְׂפַחְתְּךָ: וַיֹּאמֶר לָהּ בָּעוֹ לָעֵת הָאֵבֶל גִּשְׁי הַלֵּם וְאִבְלַת
 מִן-הַלֵּחָם וְשִׁבַּלְתָּ פֶתַךְ בַּחֲמִץ וּתִשָּׁב מִצַּד הַקּוֹצְרִים
 15 וַיִּצְבֹּט-לָהּ קָלְי וְתֹאכַל וּתִשְׂבַּע וְתִתֵּר: וְתָקַם לְלָקֵט וַיֵּצֵא
 16 בָּעוֹ אֶת-נַעֲרָיו לֵאמֹר גַּם בֵּין הַעֲמֹרִים תִּלְקַטְוּ וְלֹא
 17 תִּבְלִימוּהָ: וְגַם שְׁלֵי-תִשְׁלוּ לָהּ מִן-הַצִּבְתִּים וַעֲזֹבְתֶם
 18 וְלִקְטָה וְלֹא תִנְעָרֶרְבֶהָ: וְתִלְקַט בְּשָׂדֵה עַד-הָעֶרֶב וּתְחַבֵּט
 אֶת אֲשֶׁר-לִקְטָה וַיְהִי כַּאֲפָה שְׁעָרִים: וְתִשָּׂא וּתְבוֹא
 הַעִיר וְתִרְא חַמּוֹתָהּ אֶת אֲשֶׁר-לִקְטָה וְתוֹצֵא וְתִתֵּן לָהּ

את

- 4 גראדע איז בעז אָנגעקומען פון בית לחם און געזאָגט צו די שניידערס : גאָט מיט אייך ! זיי האָבען איהם געענטפערט : גאָט זאָל דיר בענשען !
- 5 דאן האָט בעז געזאָגט צו זיין יונג, דעם אויפפאסער איבער די שניידערס : וועמעס איז דאָס דאָזיגע מיידעל ?
- 6 האָט געענטפערט דער יונג, וואָס פאסט אויף איבער די שניידערס, און געזאָגט: דאָס איז אַ מואב'ער מיידעל, די זעלבע וואָס איז צוריק געקומען מיט געמ'ין פון די פעלדער פון מואב,
- 7 געזאָגט האָט זי : „איך וועל נאָר קלייבען צווישען די גארבען און זאמ'לען הינטער די שניידערס“, נאָר אז זי איז אריין איז זי שוין פארבליב'ען פון פריהמאָרגען ביז יעצט ; דאָס איז זי נאָר אַ וויילע אין הויז געזעסען.
- 8 האָט בעז געזאָגט צו רות'ן : דו האָסט דאָך געהערט, מיין טאָכטער ! געה נישט קלייבען אין אן אנדער'ס פעלד, זאָנאר אויב דו וועסט דאָ וועט נישט זאָגען קלייבען ; זיי דא צוזאמען מיט מינע דיענסטען.
- 9 קוק אויפ'ן פעלד וואָס זיי וועלען שניידען און געה זיי נאָך ; איך האָב שוין אָנגעזאָגט די יונגען זיי זאָלען דיר נישט אָנריהרען, אַלזאָ ווען דו וועסט דארשטיג זיין, קענסטו געהן צו די כלים און טרינקען פון דאָס וואָס די יונגען שעפען אָן.
- 10 זי איז געפאלען אויף איהר געזיכט, געבוקט זיך צו דער ערד און געזאָגט צו איהם : פאר וואָס האָב איך געפונען גאדע אין דינע אויגען מיך צו אנערקענען אַבוואָהל איך בין אַ פרעמדע ?
- 11 האָט בעז געענטפערט און געזאָגט צו איהר: עס איז מיר דערזעהלט געוואָר'ען אלעס וואָס דו האָסט געטהאָן מיט דיין שוויגער נאָך דיין מאַן'ס שטארבען — דו האָסט פארלאָזען דיין פאטער און דיין מוטער מיט דיין געבורטס־לאַנד און ביזט אוועק נאָך אַ פּאָלק, וועלכען דו האָסט נישט געקענט פון נעכטען עהערנעכטען,
- 12 גאָט וועט דיר פאר דיין טהאַט בעצאָהלען, און דיין לוינ וועט פּאָלקאָם בעצאָהלט ווערען פון דעם גאָט פון ישראל, וואָס דו ביזט געקומען שיט־צען זיך אונטער זיינע פליגלען.
- 13 און זי האָט געזאָגט : איך געפין גאדע אין דינע אויגען, מיין הערר ; דו האָסט מיר געטרייכט און גערעדט צום האַרצען פון דיין דיענסט, אָב־וואָהל איך קען נישט זיין ווי איינע פון דינע דיענסטען.
- 14 בעז האָט איהר אויך געזאָגט : צום עסען־צייט קום אַהער — עס פון די ברויט און טונק איין דיין שטיק ברויט אין עסיג. אַז זי האָט זיך געזעצט ביי'ם זייט פון די שניידערס האָט ער איהר דערלאנגט געברענטע זאָנגען, זי האָט געגעסען, זאט געוואָרען און נאָך איבערגעלאָזען.
- 15 אז זי איז אויפגעשטאַנען קלייבען האָט בעז אָנגעזאָגט זיינע יונגען זאָג גענדיג : זאָנאר אז זי וועט קלייבען צווישען די גארבען זאָלט איהר איהר נישט בעליידיגען,
- 16 איהר זאָלט אויך אונטערוואַרפען איהר פון די בינטלאַך ; אויך אויב איהר וועט איבערלאָזען און זי וועט קלייבען, זאָלט איהר אויף איהר נישט אָנ־שרייען.
- 17 זי האָט געקליבען אין פעלד ביי'ן אבענד ; אַז זי האָט אויסגעקלאַפט וואָס זי האָט אָנגעקליבען איז עס געווען באַלד אן איפה גערשטען.
- 18 זי האָט עס גענומען און איז אוועק אין שטאָדט. אַז איהר שוויגער האָט באוועהן דאָס וואָס זי האָט אָנגעקליבען, האָט זי ארויסגענומען און געגעבען איהר דאָס וואָס זי האָט איבערגעלאָזען נאָך איהר זאט ווערען.

19 את אשר-הוותרה משבָּעָה: ותאמר לָהּ חמוּתָה איפה
 לקַטֵּת הַיּוֹם וְאַנְה עֲשִׂית יְהִי מִכִּיָּךְ בְּרוּךְ וְתִגַּד לְחַמוּתָה
 את אשר-עָשָׂתָה עִמּוֹ ותאמר שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
 ב עִמּוֹ הַיּוֹם בְּעוֹ: ותאמר נַעֲמִי לְכַלְתָּה בְּרוּךְ הוּא לַיהוָה
 אֲשֶׁר לֹא-עָנָב חֲסִדוֹ אֶת-הַחַיִּים וְאֶת-הַמֵּתִים ותאמר לָהּ
 21 נַעֲמִי קְרוֹב לָנוּ הָאִישׁ מִנְּאֻלָּנוּ הוּא: ותאמר רות הַמּוֹאָבִיָּה
 גַּם כִּי-אָמַר אֵלַי עַם-הַנְּעָרִים אֲשֶׁר-לִי תִדְבְּקִין עַד אִם-
 22 כִּלּוֹ את כָּל-הַקָּצִיר אֲשֶׁר-לִי: ותאמר נַעֲמִי אֶל-רוּת
 כַּלְתָּה טוֹב בְּתִי כִי תִצְאִי עַם-נַעֲרוֹתָיו וְלֹא יִפְגְּעוּ-בְּךָ
 בַּשָּׂדֶה אַחֵר: ותדַבֵּק בַּנְּעָרוֹת בְּעוֹ לְלִקֵּט עַד-בְּקֹצֵר
 23 קָצִיר-הַשְּׂעָרִים וְקָצִיר הַחֲטָיִם וְתָשֵׁב אֶת-חַמוּתָה:
 CAP. III. 1

1 ותאמר לָהּ נַעֲמִי חַמוּתָה בְּתִי הֲלֹא אֲבִקֶשְׁךָ מִנַּח
 2 אֲשֶׁר יִיטֵב-לְךָ: ועָתָה הֲלֹא בְּעוֹ מִדַּעַתְנוּ אֲשֶׁר הָיִית אֶת-
 נַעֲרוֹתָיו הִגַּד-הוּא וְרָה אֶת-גֵּרֹן הַשְּׂעָרִים הַלְיָלָה:
 3 וְרַחֲמָת וְנִכְבַּת וְשִׁמְת שְׂמֵלְתֶיךָ עָלֶיךָ וַיְבַדְתִּי הַגֵּרֹן אֶל-
 4 הַתּוֹדֵעַ לְאִישׁ עַד כַּלְתּוֹ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת: ויהִי בְּשֹׁכְבוֹ
 וַיְדַעַת אֶת-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב-שָׁם וּבָאת וּנְגַלְתִּי מִרְגְּלָתוֹ
 ה וּשְׁכַבְתִּי וְהוּא יַגִּיד לְךָ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין: ותאמר אֵלֶיהָ
 6 כָּל אֲשֶׁר-תֹּאמְרִי אֶעֱשֶׂה: וְהִרְדּוּ הַגֵּרֹן וְתַעַשׂ כְּכֹל
 7 אֲשֶׁר-צִוְתָה חַמוּתָה: וַיֹּאכַל בְּעוֹ וַיִּשָּׁת וַיִּיטֵב לָבוֹ וַיָּבֹא
 לְשֹׁכֵב בַּקֶּצֶה הָעֶרְמָה וְתָבֹא בִלְט וְתִגַּל מִרְגְּלָתוֹ וְתִשְׁכַּב:
 8 ויהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה וַיַּחַד הָאִישׁ וַיִּלְפַת וְהִנֵּה אִשָּׁה
 9 שֹׁכֶבֶת מִרְגְּלָתוֹ: וַיֹּאמֶר מִי-אַתְּ וְתֹאמְרִי אֲנִי רות אֲמַתְּךָ
 י וּבְרַשְׁתָּ כְּנֹפֶךָ עַל-אֲמַתְּךָ כִּי גֹאֵל אָתָּה: וַיֹּאמֶר בְּרוּכָה
 את לַיהוָה בְּתִי הַיִּטְבָּת הַסֹּקֵד הָאֲחֵרֹן מִן-הַרְאִשׁוֹן
 11 לְכַלְתִּי-לְכַת אַחֲרֵי הַבְּחוּרִים אֲסִדֵּל וְאִם-עָשִׂיר: ועָתָה

כתי
 c. 21. v. 2. הוּא הַסֹּקֵד הַסֹּקֵד ג. ו. וְהִרְדּוּ קי. d. וְשִׁכַבְתָּ קי. e. וְאֵלַי קי. וְלֹא סוֹבֵב

- 19 האָט איהר שוויגער געזאָגט צו איהר : וואו האָסטו היינט געקליבען און וואו האָסטו געזאמלעט ? זאָל געבענשט זיין דער וואָס האָט דיר אנער-קענט ! דאָן האָט זי דערצעהלט איהר שוויגער ביי וועמען זי האָט געזא-מעלט : זי האָט געזאָגט — בעזו איז דער נאָמען פון מאַן ביי וועמען איך האָב היינט געזאמלעט.
- 20 האָט נעמי געזאָגט צו איהר שנור : געבענשט זאָל ער זיין פון גאָט פאר'ן ניט אויפהערן זיין פרוינדליכקייט פון די לעבעדיג און פון די טויטע ! אויך האָט איהר נעמי געזאָגט : דער מאַן איז אונזער א נאהענט־פער-וואנדעטער, ער איז פון אונזערע בלוט־פערוואנדעטע.
- 21 אז רות האָט געזאָגט צו נעמי'ן : ער האָט מיר זאָגאר געזאָגט : „פער-בלייב מיט מייע וינגען ביז זיי וועלען ענדיגען דעם גאנצען שניט מיינעם“,
- 22 האָט נעמי געזאָגט צו רות'ן, איהר שנור : עם איז גוט, מיין טאָכטער, אז דו זאָלסט אַרויסגעהן מיט זיינע דיענסטען און מען זאָל דיר ניט אנט-טרעפען אין אן אנדער'ס פעלד.
- 23 און זי איז פארבליבען קלייבען מיט בעז'ס דיענסטען ביז די ענדע פון גערשטען שניט און ווייץ שניט, דערנאָך האָט זי געוואוינט מיט איהר שוויגער.

קאָפיטעל ג

- 1 אַ מאָל האָט נעמי איהר שוויגער צו איהר געזאָגט : מיין טאָכטער ! איך זוך דאָך פאַר דיר אַ רוהע־אָרט וואו דיר זאָל גוט זיין,
- 2 אַלזאָ, אָט דער בעז, אונזער פערוואַנדעטער, וואָס דו ביזט מיט זיינע דיענסטען געווען, ער שויפעלט היינטיגע נאָכט דעם שייער גערשטען.
- 3 וואָש זיך אַרום, בעזאָלב זיך, טהו אָן דיינע קליידער און געה אַרוי-טער אין שייער ; לאָז זיך צו קיינעם ניט ערקענען ביז ער וועט ענדיגען עסען און טרינקען ;
- 4 ווען ער וועט זיך שלאָפען לעגען, זאָלסטו אויסגעפינען דעם אָרט וואו ער ליעגט דאָרט. זאָלסט קומען אָבדעקען זיין צופוסען און אוועקלעגען זיך. ער וועט דיר שוין זאָגען וואָס דו האָסט צו טהאָן.
- 5 האָט זי געענטפערט : אַלץ וואָס דו זאָגסט וועל איך טהאָן !
- 6 אז זי איז אַרונטערגעגאַנגען אין שייער האָט זי געטהאָן אַלץ ווי איהר שוויגער האָט איהר געהייסען.
- 7 בעז האָט זיך אָבגעגעסען און אָבגעטרונקען, און געווען צופריעדען ; דאָן איז ער געגאַנגען לעגען זיך ביים ברעג קאַרן־הויפען. זי איז אין דער שטיל געקומען, האָט אָבגעדעקט זיין צופוסען און אוועקגעלעגט זיך.
- 8 אז עם איז געוואָרען האַלבע נאָכט האָט דער מאַן אויפגעצייטערט, ער האָט זיך אַ קעהר געטהאָן, ערשט אַ פרוי ליגעט ביי איהם צופוסען.
- 9 האָט ער געזאָגט : „ווער ביזטו ?“ זי האָט געענטפערט : איך בין רות, דיין דיענסט ! שפּרייט אויס דיין קלייד אויף דיין דיענסט — דו ביזט דאָך אַ נאָהענטער פרוינד.
- 10 האָט ער געזאָגט : געבענשט ביזטו פון גאָט, מיין טאָכטער ! מיט דיין לעצטע בעשיידענהייט, ניט נאָכצוגעהן נאָך יונגעלייט רייכע אָדער אַרימע, האָסטו זיך בעסער אויסגעצייכענט ווי מיט די ערשטע.
- 11 אַלזאָ, מיין טאָכטער, שרעק זיך ניט ; אַלץ וואָס דו וועסט פערלאַנ-

- בתי אלתיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי ירע כל
 12 שער עמי כי אשת חיל את: ועתה כי אמנם כי אם נאל
 13 אנכי וגם יש נאל קרוב ממני: ליני הלילה והנה
 בפקר אם ינאלך טוב ינאל ואם לא יחפץ לנאלך
 14 ונאלתיך אנכי חיי הנה שכבי ער הבקר: ותשכב מרגלותי
 ער הבקר ותקם בטרם יכיר איש את רעיו ויאמר אל
 15 ידע כי באה האשה הגר: ויאמר הבי המטפחת אשר
 עלך ואחוריה ותאחו בה וימד שש שערים וישת עליה
 16 ויבא העיר: ותבוא אל חמותה ותאמר מראת בתי
 17 ותגדליה את כל אשר עשה לך האיש: ותאמר שש
 השערים האלה נתן לי בי אפר... אל תבואי ריקם אל
 18 חמותך: ותאמר שבי בתי עד אשר תדלין איד ופל
 דבר כי לא ישקט האיש כי אם יכלה הדבר היום:

CAP. IV. ד

- ד
 1 ובעו עליה השער וישב שם והנה הגואל עבר אשר דבר
 בעו ויאמר סורה שבה פה פלני אלמני ויסר וישב:
 2 ויפח עשרה אנשים מוקני העיר ויאמר שבר פה וישבו:
 3 ויאמר לנאל חלקת השדה אשר לאחיני לאלמלך
 4 מכרה נעמי השדה משדה מואב: ואני אמרתי אנלה
 אונק לאמר קנה נגר הישבים ונגד וקני עמי אסתגאל
 נאל ואם לא ינאל הנדה לי ואדע כי אין וולתך לנאל
 5 ואנכי אחריך ויאמר אנכי אנאל: ויאמר בעו ביום
 קנותך השדה מינד נעמי ומאת רות המואביה אשת דמות
 6 קינתי להקים שם דמות עלי נחלתו: ויאמר הנאל לא
 אוכל לנאל לי פן אשחית את נחלתי נאל לך אתה את
 7 נאלתי כי לא אוכל לנאל: ואת לפנים בישראל עלי

הגאלה

ג. v. 12. כתיב ולא קרי v. 13. כ רבתי במיא לי רבתי. ibid. קמץ בויק v. 14. מרגלותי קרי

ibid. יחד ר v. 15. כא ואתי v. 17. אלי קרי ולא כתיב ד. v. 1. מלע v. 4. קמץ בויק

ibid. ודעה קרי v. 5. קיח קרי v. 6. יחד ו

- גען וועל איך דיר טהאָן, ווארים דאָס גאנצע טהויער פון מיין פאָלק ווייס אז דו ביזט אַ וויכטיגע פרוי.
- 12 יעצט איז אזוי — איך בין ווירקליך אַ גאָהענטער פריינד, עס אָבער אויך דאָ אַ פריינד אַ גאָהענטערער פאר מיר.
- 13 נעכטיג איבער די גאָכט, און מאָרגען פריה וועט אזוי זיין : וועט ער דיר צו זיך געהמען, איז גוט — זאָל ער דיר געהמען ; וועט ער אָבער דיר ניט וועלען צו זיך געהמען, וועל איך דיר צו זיך געהמען, אזוי וואהר ווי גאָט לעבט ! ליג ביז אין דער פריה.
- 14 זי איז געלעגען ביי זיין צופוסען ביז אין דער פריה און איז אויפגע- שטאָנען איידער איינער קען דערקענען דעם צווייטען, ער האָט גע- זאָגט : עס זאָל ניט בעוואוסט ווערען אז די פרוי איז אין שייער געווען.
- 15 דאן האָט ער געזאָגט : געהם אַראָב די טוך וואָס אויף דיר און האַלט עס. זי האָט עס געהאַלטען, און ער האָט אָבגעמאַסטען אַ זעקסטעל מאס גערשמען אַרויפגעלעגט אויף איהר, און איז אַוועק אין שטאָרט.
- 16 ווען זי איז געקומען צו איהר שוויגער האָט זי געזאָגט : ווער ביזטו, מיין טאָכטער ! האָט זי איהר דערצעהלט וואָס דער מאַן האָט מיט איהר געטהאָן,
- 17 און געזאָגט : דעם זעקסטעל גערשמען האָט ער מיר געגעבען זאָגענדיג : קום ניט ליידג צו דיין שוויגער !
- 18 האָט זי געזאָגט : יעצט זיין אין הויז, מיין טאָכטער, ביז דו וועסט וויסען מיט וואָס די זאך וועט זיך ענדיגען ; ווארים דער מאַן וועט שוין ניט רוהען, סיידיען ער וועט נאָך היינט ענדיגען די זאך.

קאָפימעל ד

- 1 און בעז איז אַוועק צום טהויער און געווארט דאָרט, ערשט דער גאָהענ- טער פריינד, וועגען וועלכען בעז האָט גערעדט, איז פאַרביי געגאַנגען. האָט ער געזאָגט : פאַרקעהר אַהער, זיי נאָר, אונבעקאַנטער ! יענער איז צוגעגאַנגען און געזעצט זיך.
- 2 דאן האָט ער גענומען צעהן מענער, פון די עלטסטע פון שטאָרט און גע- זאָגט : זעצט זיך דאָ ! זיי האָבען זיך געזעצט.
- 3 און ער האָט געזאָגט צו דעם פערוואַנדעטען : די שטיק פעלד, אונזער פריינד'ס, אלימלך'ס, פערקויפט געמי, די וואָס איז צוריקגעקומען פון'ס פעלד מואב,
- 4 האָב איך בעשלאָסען דיר עס בעקאַנט צו מאַכען, זאָגענדיג, פאר אלע וואָס זיצען דא און קעגען די עלטסטע פון מיין פאָלק : קויף עס ! אויב דו ווילסט עס פאר זיך געהמען, געהם עס ; ווילסטו עס אָבער ניט פאר זיך געהמען, זאָג מיר, אום איך זאָל וויסען, ווארים אויסער דיר קען עס קיינער פאר זיך געהמען — איך, בין נאָך דיר. האָט ער גע- ענטפער : איך געהם עס !
- 5 דאן האָט בעז געזאָגט : ווען דו קויפטסט אויס די פעלד פון געמי'ן און פון רות, די מואב'ער, געהמסטו אויך דעם פערשטאַרבענעם פרוי, אום אויפצוהאַלטען דעם פערשטאַרבענעם גאַמען אויף זיין בעזוי.
- 6 האָט דער פערוואַנדטער געזאָגט : אויב אזוי קען איך עס פאר זיך ניט געהמען, אום ניט צו פערנאַכלעסיגען מיין בעזוי ; געהם דו וואָס איך דאַרף געהמען — איך קען עס ניט געהמען !
- 7 פאַרצייטען איז אזוי געווען אין ישראל : וועגען א פריינדס אויסלעזונג,

הַנְּאֻלָּה וְעַל-הַתְּמוּנָהּ לְקַיֵּם כְּלִדְבָר שְׁלֹף אִישׁ נֶעְלָו
 8 וְנָתַן לְרַעְיוֹ וְזֹאת הַתְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר הַנְּאֻלָּ
 9 לְבַעַז כְּנַהֲלֶךְךָ וַיִּשְׁלַף נֶעְלָו: וַיֹּאמֶר בְּעֹז לְזִקְנִים וְכֹל-
 הָעַם עֲדִים אַתֶּם הַיּוֹם כִּי קָנִיתִי אֶת-כָּל-אֲשֶׁר לְאַלְמֶיךָ
 י וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר לְכַלְיוֹן וּמַחְלוֹן מִיַּד נַעֲמִי: וְגַם אֶת-דֵּרוֹת
 הַמַּאֲכִיָּה אֲשֶׁת מַחְלוֹן קָנִיתִי לִי לְאִשָּׁה לְהַקִּים שְׂסִדְהֶמֶת
 עַל-נַחְלָתוֹ וְלֹא-יִפְרֹת שְׂסִדְהֶמֶת מֵעַם אַחֲיוֹ וּמִשְׁעַר מְקוֹמוֹ
 11 עֲדִים אַתֶּם הַיּוֹם: וַיֹּאמְרוּ כָּל-הָעַם אֲשֶׁר-בְּשַׁעַר וְהַזְּקֵנִים
 עֲדִים יִתֵּן יְהוָה אֶת-הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל-בֵּיתְךָ כְּרַחֲלָו
 וְכִלְאָהּ אֲשֶׁר בְּנֵי שְׂתִיקָהֶם אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל וַעֲשֶׂה-חֵיל
 12 בְּאַפְרָתָה וּקְרֵא-שֵׁם בְּבֵית לָחֶם: וַיְהִי בֵיתְךָ כְּבֵית פְּרֹץ
 אֲשֶׁר-יִלְדָה תָמַר לַיהוָה מִן-הַזֶּרַע אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לְךָ
 13 מִן-הַנְּעֻרָה הַזֹּאת: וַיִּקַּח בְּעֹז אֶת-דֵּרוֹת וַתְּהִי-לוֹ לְאִשָּׁה
 14 וַיָּבֵא אֵלֶיהָ וַיִּתֵּן יְהוָה לָהּ הַרְבִּיץ וַתֵּלֶד בָּן: וַתֹּאמְרֵנָה
 הַנְּשִׁים אֶל-נַעֲמִי בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לְךָ וְגַל
 15 הַיּוֹם וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל: וַתֵּהֵא לְךָ לְמַשִּׁיב נֶפֶשׁ
 וְלִכְלִבָּל אֶת-שׂוֹיְבֶתְךָ כִּי כִלְתֶךָ אֲשֶׁר-אֶהְבֶּתְךָ יִלְדֵתוּ
 16 אֲשֶׁר-הִיא טוֹבָה לְךָ מִשְׁבַּעָה בָּנִים: וַתִּקַּח נַעֲמִי אֶת-
 17 הַיָּלֵד וַתִּשְׁתַּחֲוֶה בְּחִיקָהּ וַתְּהִי-לוֹ לְאִמָּת: וַתִּקְרָאנָהּ לוֹ
 הַשְּׂכֵנֹת שֵׁם לֵאמֹר יִלְדָּבֵן לְנַעֲמִי וַתִּקְרָאנָה שְׁמוֹ עֹבֵד
 18 הוּא אֲבִי-יִשִׁי אֲבִי דָוִד: וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פְּרֹץ פְּרֹץ הוֹלִיד
 19 אֶת-חֲצֹרֹן: וַחֲצֹרֹן הוֹלִיד אֶת-דָּוִד וְדָוִד הוֹלִיד אֶת-
 כ עֲמִינָדָב: וְעֲמִינָדָב הוֹלִיד אֶת-נַחֲשֹׁן וְנַחֲשֹׁן הוֹלִיד אֶת-
 21 שְׁלֹמֹה: וְשְׁלֹמֹן הוֹלִיד אֶת-בְּעֹז וְבְעֹז הוֹלִיד אֶת-עֹבֵד:
 22 וְעֹבֵד הוֹלִיד אֶת-יִשִׁי וַיִּשִׁי הוֹלִיד אֶת-דָּוִד:

18. v. קמץ בויק 22. v. קמץ בויק

סכום פסוקי דספר רות שמונים וחמשה. וסימנו סורה שבה פה

פלגי אלמני. וחציו ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי:

איכה

- וועגען אן אויסבייט, אָדער צו בעשטעטיגען וואָס-עס-איז, האָט איינער אראָבגעצויגען זיין האַנדשוה און געגעבען דעם צווייטען; דאָס איז גע- ווען א צייגנים אין ישראל.
- 8 און דער פּערוואַנדעטער האָט געזאָגט צו בעז'ן: קויה עס פאר זיך! און האָט אַראָבגעצויגען זיין האַנדשוה.
- 9 האָט בעז געזאָגט צו די עלטסטע און דאָס גאנצע פּאָלק: איהר זייט היינט עדות אז איך האָב אָבגעקויפט פּון נעמי'ן אַלץ וואָס עס האָט בעז לאנגט צו אַלמלך'ן און אַלץ וואָס עס האָט בעלאנגט צו כליון און מחלוך.
- 10 אויך רות די מואב'ערין, מחלו'ס פרוי, האָב איך מיר אַלס פרוי גענומען, אום אויפצוהאַלטען דעם פּערשטאַרבנעמס נאָמען אויף זיין בעז'ן אז עס זאָל ניט אויסגעשלאָסען ווערען דעם טויטענס נאָמען פון זיינע פּריינד און דעם טויער פון זיין אָרט. איהר זייט היינט עדות!
- 11 דאן האָבען געזאָגט דאָס גאנצע פּאָלק וואָס אין טויער אויך די עלטסטע: עדות! זאָל נאָט מאַכען די פרוי וואָס קומט אַריין אין דיין הויז, אזוי ווי רחל און לאה, וואָס זיי ביידע האָבען אויפגעבויט דאָס הויז פון ישראל; ערווערב רייכטוום אין אפרת, און האָב אַ בערוף אין בית לחם.
- 12 זאָל דיין הויז ווערען ווי דאָס הויז פון פּרץ, וועלכען תמר האָט געבוי- רען צו יהודה'ן, פון די קינדער וואָס נאָט וועט דיר געבען פון די יונגע ווייב.
- 13 בעז האָט געהייראט רות'ן, זי איז געוואָרען זיין פרוי, און ער איז צו איהר געקומען, און נאָט האָט איהר געגעבען שוואַנגערשאַפט. אז זי האָט געבוירען אַ זוהן,
- 14 האָבען די פרויען געזאָגט צו נעמי'ן: געלויבט איז נאָט וואָס האָט פון דיר יעצט ניט צוגענומען דעם פּערוואַנדעטען, זאָל ער אַ בערוף האָבען אין ישראל,
- 15 זאָל ער פאר דיר זיין אַ זעלע-ערקוויקער און שפּייזען דיר אויף דיין על- טער, ווארים דיין שנוור, וואָס ליעבט דיר, האָט איהם געבוירען; זי, וועלכע איז פאר דיר בעסער פאר זיעבען זיהן.
- 16 נעמי האָט דאָס קינד גענומען, האָט איהם געהאַלטען אין איהר שוים— זי איז געווען זיין ערציהערין.
- 17 די דערבייאַניע פרויען האָבען איהם אַ נאָמען געגעבען (זאָגענדיג: ביי נעמי'ן איז אַ זוהן געבוירען געוואָרען;—האָבען זיי איהם גערופען): עובר, ער איז דער אור-פאטער פון ישי דוד'ס פאטער.
- 18 דאָס זיינען די אבשטאַמונגען פון פּרץ'ן: פּרץ האָט געבוירען חצרון,
- 19 חצרון האָט געבוירען רם, רם האָט געבוירען עמינדב,
- 20 עמינדב האָט געבוירען נחשון, נחשון האָט געבוירען שלמה,
- 21 שלמון האָט געבוירען בעז, בעז האָט געבוירען עובר,
- 22 עובר האָט געבוירען ישי און ישי האָט געבוירען דוד.

אַלע פּסוקים פון רות זיינען פינף און אכציג, די העלפט דערפון אין קאפ' ב' פּסוק כ"א. עס האָט פיער קאפיטלאַך. ח. ש. נ.

איכה

LIBER THRENORUM.

CAPUT I. א

- א איכה | ישבה בדרך העיר רבתי עם היתה כאלמנה
 2 רבתי בגוים שרתי במדינות היתה למס: כבו תבכה
 בלילה ודמעתה על לחיה אידלה מנחם מפל-אהביה
 3 פלדעיה בגדו בה היו לה לאיבים: גלתה יהודה מעלי
 ומרב עבדה היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח כל-
 4 רדפה השינה בין המצרים: דרכי ציון אבלות מבלי
 באי מועד כל-שעריה שוממין פהניה נאנחים פתולתיה
 5 נוטת ותיא מרלה: הוי צריה לראש איביה שלו פי-
 יהנה הונה על-רב פשעיה עולליה הלכו שבי לפני אר:
 6 ניגא מדבת-ציון פל-הדרה היו שניה פאילים לא-מצאו
 7 מרעה וילכו בלא-כח לפני הורף: זכרה ירושלם ימי
 עניה ומרודיה כל מחמדיה אשר היו מימי בדם בנפל
 עמה ביד-צור ואין עוזר לה ראויה צרים שחקו על-
 8 משבתה: חטא חטאה ירושלם על-פן לנינה היתה כל-
 מכפריה הזלילה ביראו ערותה נסדהיא נאנחה ותשב
 9 אחור: טמאתה בשוליה לא זכרה אהריתה ותחד
 פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את-עניי פי הגדיל איב:
 10 ידו פרש צר על כל מחמדיה ביראתה גוים פאו מקדשה
 11 אשר צויתה לא-יבאו בקהל לה: פל-עמה נאנחים
 מבקשים לחם נתנו מחמדיהם פאכל להשיב נפש
 12 ראה יהוה ותביטה פי דעיתי וזללה: לוא אליכם כל-

עברי

איכה

קאפיטעל א

- 1 ווי איינזאם איז די שטאָרט געבליבען ! די גרויס־בעפעלקערטע איז געוואָרען (עלענד) ווי אַ וויטווע ; די גרעסטע אונטער פעלקער, די פּערזאָלמערין איבער פּראָווינצען איז צינבאַר געוואָרען.
- 2 זי וויינט פּיעל יעדע נאַכט, איהרע טרעהרען רינען איבער איהרע באַ־קען, זי האָט קיין טרויסטער פון אלע פריינד איהרע ; אלע איהרע פּערטרויסע האָבען איהר פּערראַטהען, זיי זיינען איהרע פיינד גע־וואָרען.
- 3 אויסגעוואַנדערט האָט יהודה אויס ארמוטה און פּיעל אַרבייט, זיצענדיג צווישען די פעלקער האָט זי קיין רוה געפונען — אלע איהרע פּערפּאָלגער האָבען איהר צוריק געשטויסען צווישען די ענגע גרענצען.
- 4 די וועגען פון ציון זיינען אין טרויער, ווייל עס קומט קיינער צו די פּעסט־טעג ; אלע טהויערן איהרע זיינען פּעראומערט, איהרע כהנים זיפּצען, די יונגע פרויען זיינען פּערוואַרנט אויך זי (ציון) זעלבסט איז פּעריטיערט.
- 5 איהרע בעדריקער זיינען ערהויבען געוואָרען, איהרע פיינד לעבען רח־היג, נאָר איהר האָט גאָט ניעדערגעשלאָגען איבער איהרע פּיעלע זינד — זאָנאר איהרע קליינע קינדער זיינען געפאנגען געגאנגען פאר'ן פיינד.
- 6 עס איז אַוועק פון טאַכטער־ציון איהר גאַנצע פּראַכט, איהרע פירסטען זיינען געוואָרען ווי אינדען, וועלכע געפינען ניט קיין פּיטער־פלאַץ, און זיי זיינען מאַכטלאָז געגאנגען פאר'ן פּערפּאָלגער.
- 7 ירושלים דערמאהנט זיך אין די טעג פון איהר עלענד און אונטערדריקונג, אן אלע איהרע קאָסטבאַרקייטען וואָס זי האָט געהאַט פון אַמאָל, ווען איהר פּאָלק פאלט דורך דער מאַכט פונ'ם פיינד און קיינער העלפט איהר ניט — דאָס האָבען בעמערקט איהרע בעדריקער און לאַכען פון איהר אונטערגאַנג.
- 8 ירושלים האָט פּיעל געזינדיגט דערפאר איז זי אן אויסוואַנדערין געוואָ־רען, אלע איהרע פּערעהרער האָבען איהר צו שפּאס געמאַכט, זעהענדיג איהר ניעדערלאַגע ; אויך זי האָט זיך צוריק געקעהרט זיפּצענדיג.
- 9 איהר אונריינקייט איז שוין אויף איהרע קליידער געווען און זי האָט נאָך ניט געדיינקט וועגען איהר ענדע, דערפאר איז זי [אזוי] וואונדערבאַר געזונקען, אַז קיינער קען איהר ניט טרויסטען. זעה גאָט מיין ארמוטה און ווי גרויס דער פיינד איז !
- 10 זיין האַנד האָט דער פיינד אויסגעצויגען איבער אלע איהרע קאָסטבאַר־קייטען ; זי זעלבסט האָט געזעהען ווי פעלקער זיינען אַריין אין איהר הייליגטהום, אַזעלכע וואָס דו האָסט פּערבאַמען אַריינצונעהמען זיי אין דיין געמיינדע.
- 11 איהר גאַנצעס פּאָלק זיפּצט — זיי זוכען ברויט ; זיי האָבען פאר שפּיז אַוועקגעגעבען זייערע קאָסטבאַרקייטען, אום די זעלע צו ערקוויקען. זעה, אַ גאָט, און קוק ווי פּרעסעריש איך בין געוואָרען.
- 12 ניט פאר אייך געדאַכט, אלע רייזענדר ! קוקט און זעהט, אויב עס

עֲבָרֵי דָרֶךְ הַבֵּיטוּ וּרְאוּ אִם־יֵשׁ מִכְאוֹב מִכְאוֹבֵי אֲשֶׁר
 13 עוֹלָל לִי אֲשֶׁר הוֹנֶה יְהוָה בְּיוֹם חֲרוֹן אַפָּוֹ: מִמְרוֹם
 שָׁלַח־אֵשׁ בְּעַצְמֹתַי וַיִּרְדֶּנָּה פֶּרֶשׁ רֶשֶׁת לְרַגְלֵי הַשִּׁיבֹנִי
 14 אַחֲזֹר נִתְּנֵנִי שְׂמֵמָה כָּל־הַיּוֹם דְּוָה: נִשְׁקַד עַל פְּשָׁעֵי
 בְּיָדוֹ יִשְׁתַּדְּנֵנִי עָלָו עַל־צוּאֵרֵי הַכְּשִׁיל כַּחַי נִתְּנֵנִי אֲדֹנָי
 15 בְּיָדֵי לֹא־אוּכַל קוֹם: סָלַח כָּל־אֲבִירָיו וְאֲדֹנָי בְּקִרְבֵי קָרָא
 עָלַי מוֹעֵד לִשְׁפֹר בַּחֲזוֹרֵי נֶת דְּבַר אֲדֹנָי לְבַתּוֹלֶת בַּת־
 16 יְהוּדָה: עַל־אֵלֶּהָ וְאֲנִי בּוֹכֶיָה עֵינַי וְעֵינֵי יִרְדָּה מַיִם כִּי־
 רָחַק מִמֶּנִּי מִנְחָם מְשִׁיב נַפְשִׁי הָיוּ בְנֵי שׁוֹמְמִים כִּי נָבַר
 17 אוֹיֵב: פָּרְשָׂה צִיּוֹן בְּיָדֶיהָ אֵין מִנְחָם לָהּ צוּה יְהוָה לַיַּעֲקֹב
 18 סָבִיבוּ צָרֵיו הוֹתָה יְרוּשָׁלַם לְנֶהֱגָה בְּיַעֲקֹב: צַדִּיק הוּא
 יְהוָה כִּי־פִידוּ מְרִיתִי שְׂמַעוּנָא כָּל־עַמִּים וּרְאוּ מִכְאוֹבֵי
 19 בַּתּוֹלֶתִי וּבַחֲזוֹרֵי הִלְכוּ בַשָּׁבִי: קָרָאתִי לְמַאֲהָבֵי הַמָּדָה
 רַמּוֹנֵי קְהֵנִי וְזִקְנֵי בַעֲזֵר נָגְעוּ כִּי־בִקְשׁוּ אֲבָל לָמוּ וַיִּשְׁיבוּ
 כ אֶת־נַפְשָׁם: רָאָה יְהוָה כִּי־צָר־לִי מֵעַי חֲמַרְמָרוּ נִהַפְדּוּ
 לְבִי בְּקִרְבֵי כִי מָרוּ מְרִיתִי מִחוּץ שֶׁבֶלְה־חֲרָב בַּבַּיִת
 21 בַּמּוֹת: שָׁמְעוּ כִי נֶאֱחָה אֲנִי אֵין מִנְחָם לִי כָּל־אֹיְבֵי
 שָׁמְעוּ רַעְתִּי שָׁשׂוּ כִי אֶתָּה עֲשִׂיתְ הַבֵּאת יוֹסֵף קָרָאת וַיְהִי
 22 כְּמִנִּי: תָּבֵא כָּל־רַעְתֶּם לְפָנַיָּהּ וְעוֹלָל לָמוּ כַּאֲשֶׁר עוֹלָלֶת
 לִי עַל כָּל־פְּשָׁעֵי כִי־רַבּוֹת אֲנַחְתִּי וְלִבִּי דָּוָי:

CAP. II. ב

א איכה יעיב באפּו ו אדנִי את־בת־צִיּוֹן הַשְּׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם
 אֶרֶץ תַּפְאָרֶת יִשְׂרָאֵל וְלֹא־זָכַר הַדָּם־דִּנְלוֹ בְּיוֹם אַפּוֹ:
 2 בַּלַּע אֲדֹנָי לֹא חָמַל אֶת כָּל־נְאוֹת יַעֲקֹב הָרַם בְּעַבְדָּתוֹ
 מִבְּצָרֵי בַת־יְהוּדָה הִנִּיעַ לָאָרֶץ חֲלָל מִמְלָכָה וּשְׂרִיָּה:
 3 נָדַע בַּחֲרִי־אֵף כָּל כָּרֵן יִשְׂרָאֵל הַשִּׁיב אַחֲזֹר יְמִינוּ מִפְּנֵי
 4 אוֹיֵב וַיִּבְעַר בַּיַּעֲקֹב כַּאֲשֶׁר לָהָה אֶבְלָה סָבִיב: דָּרֶךְ

קשתו

- גיט אזא שמערץ ווי מיין שמערץ, וואָס איז מיר געטהאָן געוואָרען, מיט וועלכען גאָט האָט מיר פּערשטויסען אין טאָג פון זיין צאָרן.
- 13 פון דער הויך האָט ער אַראָבגעשיקט אַ פּייער אין מיינע ביינער און האָט איהר נידערגעשטירצט, ער האָט פּערשפּרייט אַ נעץ פאַר מיינע פּיס; ער האָט מיך געפּיהרט צוריק, ער האָט מיך פאַר אַ צישטערטע געמאַכט פון אַלמעגליכע ליידען.
- 14 מיט זיין האַנד האָט ער דעם יאָך פּעסטגעבונדען, מיינע זינד פּלעכטען זיך און בעלעסטיגען מיין האַלז, עס האָט ערמיעדעט מיין קראַפּט, גאָט האָט מיר איבערגעגעבען אין אַזעלכע הענד, אַז איך וועל שוין ניט קענען אויפשטעהן.
- 15 אַלע מיינע העלדען האָט גאָט אין מיר צוטראַטען, ער האָט פּעררופּען ארום מיר אַ פּערוואַמלונג צו צוברעכען מיינע יונגע זיהן, ווי אין אַ וויינקעלטער האָט גאָט צוטראַטען די יונגע פּרוי, טאָכטער פון יהודה.
- 16 מיין אויג פּערגיסט טייכען טרעהרען, וואָרום ער האָט ערווייטערט פון מיר אַ טרייסטער, וואָס זאָל מיין זעלע בערהיגען; מיינע קינדער זיי נען געוואָרען פּערוויסט זינד דער פּיינד האָט געזויענט.
- 17 ציין ברעכט מיט די הענד און האָט ניט קיין טרייסטער; גאָט האָט בעד פּוילען צו יעקב'ן אַז זיינע פּיינד זאָלען זיין אימער ארום איהם, אַלס אַן אונריינע איז ירושלים צווישען זיי געוואָרען.
- 18 גאָט איז גערעכט וואָרום איך האָב זיין בעפעהל ווידערשפּעניגט; הערט, אַלע פּעלקער, און בעטראַכט מיין וועהטאָג — מיינע יונגע פּרויען און מענער זיינען אַוועק געפּאָנגענע.
- 19 איך האָב גערופּען מיינע פּריינד, האָבען זיי מיר גענאַרט; מיינע כּהנים און עלטסטע האָבען אין שטאַדט געשמאַכטעט, וואָרום זיי האָבען געזוכט שפּיז מיט וואָס צו ערקוויקען זייער זעלע.
- 20 זעה אַ גאָט, ווי שלעכט מיר איז! מיינע געדערס זיינען ענטצונדן דען און מיין האַרץ איז אין מיר איבערגעקעהרט, ווייל איך האָב פּיעל ווידערשפּעניגט — אין גאָס מאָרדעט דאָס שווערד ווי דער טוירט אין הויז.
- 21 מען הערט אַז איך זיפּן און קיינער טרייסט מיר ניט; אַלע מיינע פּיינד האָבען וועגען מיין אונגליק געהערט און טרייאומפּירט מיט דעם וואָס דו האָסט געטהאָן — דו האָסט געבראַכט דעם טאָג וועלכען דו האָסט פּאַראַויסגעזאָגט! זאָלען זיי צו מיין שאַנד קומען.
- 22 זאָל פאַר דיר זייער בייזהייט קומען און זאָלסט טהאָן צו זיי וואָס דו האָסט צו מיר געטהאָן פאַר אַלע זינד מיינע, וואָרום מיינע זיפּצען זיינען פּיעל און מיין האַרץ איז צוואַוועהטאָגט.

קאָפיטעל ב

- 1 ווי גאָט האָט מיט זיין צאָרן פּערוואַלקענט די טאָכטער ציין! פּונ'ם הימל האָט ער אויף דער ערד געוואָרפּען די הערליכקייט פון ישראל און האָט ניט דערמאָנט זיין פּוס-באַנק אינ'ם טאָג פון זיין צאָרן.
- 2 אַהן ערבאַרמונג האָט גאָט צישטערט אַלע וואָהנונגען יעקב'ס, מיט זיין וואַוטע האָט ער צובראַכען די פּעסטונגען פון טאָכטער יהודה מיט'ן גרונד צונלייך; ער האָט פּערשוועכט איהרע קעניגע און פּירשטען.
- 3 מיט ברענענדען צאָרן האָט ער אַבגעבראַכען יעדען האַרץ פון יהודה, ער האָט צוריקגעאַלטען זיין רעכטע האַנד פון פּיינד, ער האָט אין יעקב'ן אָנגעצונדען אַ פּייער וואָס האָט ווי אַ פּלאַם רונד ארום פּער צעהרט.
- 4 ווי אַ פּיינד האָט ער זיין בויגען געציעלט, ווי אַ גענער האָט ער זיין

קשאתו כְּאוֹיֵב נָצַב יְמִינוֹ כְּצַר וַיְהִרְגֵנִי כָּל־מַחְמַדֵּי־עֵינַי בְּאֶהֱלֵה
 בַּת־צִיּוֹן שֶׁפָּדָה בְּאֵשׁ חֲמָתוֹ: הִיָּה אֲדַנִּי | כְּאוֹיֵב בְּלַע ה
 יִשְׂרָאֵל בְּלַע כָּל־אַרְמְנוֹתֶיהָ שַׁחַת מִבְּצֻרָיו וַיִּרֶב בְּבֵת־
 יְהוּדָה תְּאֵנִיה וְאֵנִיָּה: וַיַּחֲמַס בְּגַן שָׂכֹו שַׁחַת מִעֲדָו שִׁפְח 6
 יְהוָה | בְּצִיּוֹן מוֹעֵד וְשִׁפְתַי וַיִּנְאֹץ בּוֹעֵס־אִפּוֹ מִלֶּךְ וּכְהֵן:
 וַיָּח אֲדַנִּי וּמָזְכָּהוּ נֶאֱרַר מִקִּדְשׁוֹ הַסְּגִיר בִּיד־אוֹיֵב חוֹמַת 7
 אַרְמְנוֹתֶיהָ קוֹל נִתְּנָה בְּבֵית־יְהוָה כַּיּוֹם מוֹעֵד: הֲשִׁיב 8
 יְהוָה | לְהִשְׁחִית חוֹמַת בַּת־צִיּוֹן נָטָה לָנוּ לֹא־הִשִּׁיב יְהוָה
 מִבְּלַע וַיִּאֲבֹל־הֵל וְחוֹמָה יַחֲדוּ אִמְלָלוּ: פָּבַעַי בְּאֶרֶץ 9
 שְׁעָרֶיהָ אֶבֶד וְשִׁפְרָה בְּרִיחֶיהָ מִלְּפָה וְשָׂרִיָּה בַּגּוֹיִם אֵין
 תּוֹרָה גַּם־נְבִיאֶיהָ לֹא־מָצְאוּ חוֹן מִיְהוָה: יֵשְׁבוּ לְאֶרֶץ י
 יְדִמוּ וּקְנִי בַת־צִיּוֹן הֲעֵלֵי עֶפְרַיִם עַל־דְּאִשָּׁם חָגְרוּ שִׁקּוּם
 הוֹרִידוּ לְאֶרֶץ רֵאשֵׁן בְּתוֹלַת יְרוּשָׁלַם: כָּלוּ בַּדְּמָעוֹת 11
 עֵינַי הַמְרַמְרוּ מֵעֵי נִשְׁפָּדָה לְאֶרֶץ כְּבֹדִי עַל־שֹׁכְרֵי בֵּית־
 עַמִּי בַּעֲמַת עוֹלָל וַיּוֹנֵק בְּרַחֲבוֹת קִרְיָה: לְאַמְתֶּם יֹאמְרוּ 12
 אֵיךְ דָּגַן וַיִּגֵן בַּהֲתַעֲמַפֶּם כִּחֲלָל בְּרַחֲבוֹת עִיר בַּהֲשִׁתַּפְּדוּ
 נַפְשָׁם אֶל־חֵיק אִמְתֶּם: מַה־אֲעוֹרֵךְ מַה אֲדַמְהִלְךָ הַבֵּת 13
 יְרוּשָׁלַם מַה אֲשׁוּה־לְךָ וְאַנְחִמְךָ בְּתוֹלַת בַּת־צִיּוֹן כִּי־יָגְדוּל
 בַּיָּם שִׁבְחֶךָ מִי יִרְפָּא־לְךָ: נְבִיאֶיךָ חָזוּ לְךָ שְׂוֹא וְתַפְּלָה 14
 וְלֹא־גִלּוּ עַל־עוֹנֶךָ לְהִשִּׁיב שְׁבִיתֶךָ וַיַּחֲזוּ לְךָ מִשְׁאֹת שְׂוֹא
 וּמְדוּחִים: סִפְּקוּ עֲלֶיךָ כַּפַּיִם כָּל־עַבְרֵי דָרֶךְ שָׂרְקוּ וַיִּנְעוּ 15
 רֵאשִׁים עַל־בֵּת יְרוּשָׁלַם הַזֹּאת הָעִיר שִׂיאֲמְרוּ כְּלִילַת יַיִף
 מִשׁוֹשׁ לְכֹל־הָאָרֶץ: פָּצוּ עֲלֶיךָ פִּיהֶם כָּל־אֵיבֶיךָ שָׂרְקוּ 16
 וַיַּחֲרֻקוּ־שֵׁן אֲמְרוּ בְּלָעֵנוּ אֶךְ זֶה הַיּוֹם שִׁקְוִינָהוּ מִצְּאֵנוּ
 רְאִינוּ: עֲשֵׂה יְהוָה אֲשֶׁר זָמַם בַּעֲצֵ אִמְרָתוֹ אֲשֶׁר צָוָה 17
 מִימֵי־קֶדֶם הָרַם וְלֹא חָמַל וַיִּשְׁמַח עֲלֶיךָ אוֹיֵב הָרִים קָרָן
 צָרִיד: צָעַק לִפְּנֵי אֱלֹהֵי חוֹמַת בַּת־צִיּוֹן הוֹרִידִי כִּנְחָל 18

דמעה

v. 9. טי וערא v. 13. אינדך קיי v. 14. שבתך קיי v. 17. כולו קמץ. ibid. ראי כסגל

- רעכטע האַנד אויסגעשטעלט, אום צו ערמאָרדען אַלע שעהן אויסזעהענ-
 דע; זיין פייערדיגען וואַטטה האָט ער אויסגענאַסען אויף די געצעל-
 5 טען פון ציון. גאָט איז ווי אַ פיינד געוואָרען: ער האָט צושטערט
 ישראל און צושטערט אַלע פּאַלאַסטען איהרע, צובראָכען זיינע פעסטונ-
 גען, ער האָט פּערשאַפט די טאָכטער יהודה פיעל קלאָג און יאָמער.
 6 אין שערבלאָך האָט ער זיין געצעלט צובראָכען און צושטערט זיין פּער-
 זאַמלונגס-פּלאַץ, גאָט האָט געמאַכט פּערגעסען אין ציון פּעסטטעג
 און שבת-דרוהע, מיט זיין וואַטהיגען צאָרן האָט ער פּעראַכטעט קעניג
 7 און כהן (פּריעסט). גאָט האָט פּערלאָזען זיין מזבח און צושטערט זיין
 הייליגטהום; ער האָט אָבגעגעבען צום פיינד איהרע געמיערטע פּאַלאַס-
 טען, זיי (די פיינד) האָבען געמאַכט אַ גערויש אין גאָט'ס הויז ווי אין
 8 אַ פעסט-טאָג. גאָט האָט בעשלאָסען צו פּערדארבען די מויער פון
 טאָכטער ציון, ער האָט פּערצויגען אַ שנור און ניט צוריק געצויגען זיין
 טאָג פון צו פּערדארבען, ער האָט צושטערט פעסטונג און מויער —
 ביידע זיינען רואינירט געוואָרען.
 9 איהרע טויערען זיינען צו דער ערד געזונקען, ער האָט צושטעמערט און
 צובראָכען איהרע רינגלען; איהר קעניג און פירשטען זיינען צווישען
 די פעלקער אָהן לעהרע, אויף איהרע פּראַפעמען געפינען ניט קיין ענט-
 פּלעקונג פון גאָט.
 10 זיי זיצען אויף דר'ער פּערשטוממע די עלטסטע פון ציון, ערד האָבען זיי
 אויף זייערע קעפּ געלייגט און אַרומגערינגעלט זיך מיט זעק, אויף די יונגע
 פּרויען פון ירושלים האָבען זייערע קעפּ צו דר'ער געבויגען.
 11 עס זיינען שוין ניטאָ קיין טרעהרען אין מיינע אויגען, מיינע געדערם
 זיינען ענטצונדען, איך האָב מיינ לעבער אויף דר'ער אויסגעשפיגען
 אויף דעם אונגליק פון מיינ טאָכטער-פּאַלק, וועמעס קליינע זויגקינדער
 שמאַכטען אין די גאַסען פון דער הויפטשטאָדט.
 12 ביי זייערע מוטער'ס פּרעגען זיי: „וואו איז קאָרן און וויין“; שמאַכ-
 טענדיג ווי דערשלאָגענע אין די גאַסען פון שטאָדט, אויסהויכענדיג
 זייער זעלע אינ'ם שוים פון זייערע מוטער'ס.
 13 וואָס נאָך קען איך מיט דיר אין פּערגלייך שטעלען, טאָכטער ירושלים.
 וואָס קען איך מיט דיר פּערגלייכען, אום דיר צו טרייסטען, יונגע טאָכ-
 טער ציון. וואָס קען דיר לינדערן, ווען דיין אונגליק איז גרויס ווי דער ים.
 14 דייןע פּראַפעמען האָבען דיר ענטפּלעקט פּאַלשעם און אוננצויגעס, זיי
 האָבען דיר ניט אויפּמערקזאַם געמאַכט, אום אָבצוהאַלטען דיין ווילד-
 קייט; זיי האָבען דיר אימער פּאַרנעשטעלט פּאַלשע און פּערפיהרע-
 רישע בילדער.
 15 אַלע פּערבייגעהער האָבען אויף דיר מיט די הענד געקלאַפּט, זיי האָבען גע-
 פּיפט און זייער קאָפּ געשאַקעלט אויף טאָכטער-ירושלים: „איז דאָס
 די שטאָדט אויף וועלכער מען זאָגט, פּאַלקאַמענע שעהנהייט“, „די
 פּריידע פּונ'ם גאַנצען לאַנד“.
 16 אַלע דייןע פיינד האָבען אויף דיר זייער מויל געפענט: זיי האָבען גע-
 פּיפט און מיט די צייהנער געקריצט, זיי האָבען געזאַגט: „מיר האָבען
 צושטערט! אָט דעם טאָג, אויף וועלכען מיר האָבען געוואַרט, האָבען
 מיר געפונען און געזעהען“.
 17 גאָט האָט אָבגעמטהאָן וואָס ער האָט בעשלאָסען, ער האָט דורכגעפיהרט
 זיין וואָרט וואָס ער האָט פון גאַנץ לאַנג אַרויסגעשפּראַכען — ער האָט
 צושטערט אָהן ערבאַרמונג, ער האָט דעם פיינד געלאָזען טריאומפּירען
 ערהויבענדיג דעם הארץ (מאַכט) פון דייןע גענגער.
 18 זייער הארץ האָט געזיפּצט צו גאָט, אָבער דו, טאָכטער-ציון, גיט טרעהר-

דמעה יומם ולילה אל-תתני פגת לך אל-תדם בתי-
 19 עינך: קומי ורני בלילה לראש אשמדות שפכי כמים
 לפך נכה פני אדני שאי אליו כפיד על-נפש עוללך
 כ העטופים ברעב בראש כל-הוצות: ראה יהוה והביטה
 למי עוללת כה אסיה-אללנה נשים פדים עללי מפחים
 21 אסיה-רג במקדש אדני כהן ונביא: שככו לארץ הוצות
 נער וזקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום אפד
 22 מבתת לא חמלת: תקרא ביום מועד מגורי מסביב ולא
 דיה ביום אף-יהוה פליט ושריד אשר-טפחתי ורביתי
 איבי כלים:

נ. III. CAP

אני הנבחר ראה עני בשבט עברתו: אותי נתן וילך
 2 חשך ולא-אור: אך כי ישב יחפך ידו כל-היום:
 3 בלה בשדו ועורו שבר עצמותי: בנה עלי ונקף ראש
 4 ותלאה: במחשבים הושיבני כמתי עולם: גדר
 5 בעדי ולא אצא הנביד נחשתי: גם כי אצק ואשוע
 6 שתם תפלתי: גדר דרכי בגזית נתיבתי ענה: דב
 7 ארב הוא לי אריה במסתרים: דרכי סוחר ויפשחני
 8 שמני שומם: דרך קשתו ויציבני כמטרא לחץ:
 9 הביא בכליתי בני אשפתו: הייתי שחך לכל-עמי
 10 ננינתם כל-היום: השביעני במרוקים הרוני לענה:
 11 ויגרם כהצץ שני הכפישני באפר: ותונח משלום נפשי
 12 נשיתי טובה: ואמר אבד נצחי ותוחלתי מידנה:
 13 וכרעני ומרוחי לענה וראש: זכור תזכור ותשית עלי
 14 נפשי: זאת אשיב אל-לבי על-כן אחיל: חסדי
 15 יהוה כי לא-תמנו כי לא-יכלו חמיו: חדשים לבקרים
 16 רכה

ב. 19. v. בלילה קרי נ. 10. v. אחי קרי י. 12. v. א במקום הו. 13. 16. v. קפץ סייק
 20. v. ותשחך קרי 22. v. א' ודי' בלא דגש ibid. קפץ סייק

- רען טייכענווייז ווי טאָג אזוי נאָכט, ניט געבענדיג זיך קיין רוהע, זאָל, טאָכטער, דיין אויג ניט אויפהערן.
- 19 שטעה אויף ביינאָכט און קלאָג, מיט דעם אָנפאַנג פון יעדער נאָכט טהייל נים אויס דיין האַרץ ווי וואסער געגען גאָט'ס געזיכט; הויב צו איהם אויף דייע הענר איבער די זעלען פון דייע קליינע קינדער, וועלכע שמאָכטען פון הונגער אין אַלע הויפטגאָסען.
- 20 זעה, אָ גאָט, און קוק — צו וועמען נאָך האָסטו אזוי געטהאָן. דארפֿען פרויען עסען זייערע פרוכט — די געצערטעלעטע קינדער. דארפֿען ער מאָרדעט ווערען אין גאָט'ס הייליגטהום כהנים און פראָפעטען.
- 21 אויף דר'ערד אין די גאָסען ליגען יונגע און אַלטע; מיינע יונגע טעכטער און זיהן זיינען פון שווערר געפאלען. אינ'ם טאָג פון דיין צאָרן האָסטו דערשלאָגען און געשאָכטען אָהן מיטלייד.
- 22 ווי אויף אַ פעסט'טאָג האָסטו צונויפגערופען אַלע שכנים מיינע פון אַרום, דערפאַר איז אין גרויסען שטראָפֿטאָג קיין רעטונג אָדער ענטרינונג געווען — אַלע די וועלכע איך האָב געצערטעלט און ערצויגען האָט מיין פינד זיי פּערניכטעט.
- קאָפיטעל ג**
- 1 איך בין דער מאַן וואָס האָט געזעהען דאָס עלענר מיט זיין שטראָפרוט.
- 2 מיר האָט געפיהרט און געיאָגט די פינסטערנים און ניט ליכט.
- 3 נאָך קעגען מיר קעהרט ער אום זיין האַנד דעם גאַנצען טאָג.
- 4 ער האָט פּערצעהרט מיין פלייש און מיינע גליעדער צובראָכען.
- 5 ער האָט מיר ארומגעבויט און ארומגערינגעלט מיט גיפֿט און ליידען.
- 6 אין פינסטערנים האָט ער מיר אַריינגעלאָזען, ווי די וואָס זיינען שוין לאַנג געשטאָרבען.
- 7 ער האָט מיר ארומגעצוימט איך זאָל ניט אַרויסגעהען, שווערע קייטען האָט ער אויף מיר אַרויפגעלייגט.
- 8 זאָגאר ווען איך בעקלאָג זיך און שריי, איז מיין געבעט אונהערבאַר.
- 9 מיינע וועגען האָט ער מיט האַקשטיינער פּערלייגט, מיינע שטעגען קרום געמאַכט.
- 10 ווי אַ לוייערענדער בער איז ער קעגען מיר, אַ לייב אַ בעהאַלטענער.
- 11 מיט דערנער האָט ער מיינע וועגען פּערלייגט און האָט מיר צוריסען, ער האָט מיר צושטערט.
- 12 ער האָט געטראָטען זיין בויגען און געשטעלט מיר אַלס אַ ציעל פאַר די פּיילען.
- 13 אין מיינע ניערען האָט ער אַריינגעשאָסען זיינע פּיילען.
- 14 איך בין צו שפּאַט געוואָרען ביי אַלע פּעלקער, [איך הער] אימער זייער אָבלאָכענדעם ליעד.
- 15 מיט ביטערנים האָט ער מיר זאָט געמאַכט, מיט גיפֿט אָנגעטרונקען.
- 16 מיט קליינע שטיינדלאַך האָט ער מיינע צייהנער צובראָכען און האָט מיר פּערדעקט מיט אַש.
- 17 מיין זעלע איז אזוי דערווייטערט פון פּריעדען, אַז איך האָב שוין פּערגעסען וואָס „גוט" איז.
- 18 און איך זאָג: פּערלאָרען איז מיין צוקונפֿט און מיין ערוואַרטונג פון גאָט.
- 19 די עראינערונג פון מיין עלענר און ניעדערלאַגע איז גיפֿט און ביטערנים.
- 20 איך האָב דענקט וועגען דעם מיין זעלע און איז ניעדערגעשלאָגען.
- 21 נאָך אַר האָב נאָך, ווייל איך טראַכט אין מיין האַרצען.
- 22 אַז גאָט'ס גענאָד האָט נאָך ניט אויפגעהערט, זיין ערבאַרמונג איז נאָך ניט געענדיגט.
- 23 זיי ווערען פון דאָס ניי יעדען פּריהמאָרגען, גרויס איז דער גלויבען אין דיר,

24 רַבָּה אֲמִינְתָּךְ: הִלַּכְנִי יְהוָה אִמְרָה נַפְשִׁי עַל־כֵּן אֲחִיל
 לוֹ: טוֹב יְהוָה לִקְוֹן לְנַפֵּשׁ תִּדְרָשׁוּ: טוֹב וַיְחִיל
 26 וְרוּחָם לְתַשׁוּעַת יְהוָה: טוֹב לִזְכֹּר כִּי־יִשְׂאָא עַל בְּנֵעוּרָיו:
 27 יֵשֶׁב בְּדָר וַיִּדְּם כִּי נָטַל עָלָיו: יִתֵּן בַּעֲפָר פִּיהוּ אֹיְלִי
 28 יֵשׁ תִּקְוָה: יִתֵּן לְמַכְהוּ לְחִי יִשְׁבַּע בַּחֲרָפָה: כִּי לֹא
 29 יִנָּח לְעוֹלָם אֲדֹנָי: כִּי אִסְדוּנָה וְרַחֵם כָּרַב חֲסָדָיו: כִּי
 30 לֹא עָנָה מִלִּפְנֵי נִינָה בְּנִי־אִישׁ: לְדַבַּא תַּחַת רַגְלָיו
 31 כָּל אֲסִירֵי אֶרֶץ: לְדַחֲוֹת מִשְׁפַּט־זָכָר נָגַד פָּנָי עֲלֵיוֹן: לֹא
 32 לְעוֹת אָדָם בְּרִיבֹו אֲדֹנָי לֹא רָאָה: מִי זֶה אָמַל
 33 וַתְּהִי אֲדֹנָי לֹא צָוָה: מִפִּי עֲלֵיוֹן לֹא תִצֵּא הַרְעוֹת וְהַטּוֹב:
 34 מִה־יִּתְאֵוֹן אָדָם חִי נָבַר עַל־חַטָּאָ: נִהַפְשָׁה
 35 דְרַכְּנֵנוּ וַנַּחֲקוּרָה וַנִּשׁוּבָה עַד־יְהוָה: נִשְׂאָ לְכַבְּנוּ אֵל־
 36 כַּפָּיִם אֵל־אֵל בַּשָּׁמַיִם: נָחֵנוּ פִּשְׁעֵנוּ וּמְרִינוּ אַתָּה לֹא
 37 סָלַחְתָּ: סַכּוּתָה בְּאֵף וַתִּרְדָּפֵנוּ הַרְגַּתָּ לֹא הִמְלַחְתָּ:
 38 סַכּוּתָה בַּעֲנָן לָךְ מִצְבּוֹר תַּפְלָה: סָחִי וּמֵאִוֶּם תִּשְׁיַמְנוּ
 39 בַּקֶּרֶב הַעַמִּים: פָּצוּ עֲלֵינוּ פִּיהֶם כָּל־אִיבֵינוּ: פָּחַד
 40 וַפַּחַת הָיָה לָנוּ הַשְׂאֵת וְהַשְׁבָּר: פִּלְגֵי־מִים תִּכְרַד עֵינֵי
 41 עַל־שִׁבְר פַּת־עַמִּי: עֵינֵי נִגְרָה וְלֹא תִדְמָה מֵאֵן
 42 הַפְּנוֹת: עַד־יִשְׁקוּף וַיִּרְא יְהוָה מִשָּׁמַיִם: עֵינֵי עוֹלָלָה
 43 לְנַפְשִׁי מִכָּל בְּנוֹת עִירֵי: צוּד צְדוּנֵי כַּעֲפוֹר אִיבֵי
 44 חַנּוּם: צָמְתוּ בַּבוּר חַיֵּי נִירוֹ־אֲבָן בֵּי: צַפּוּ־מִים עַל־
 45 רֵאשֵׁי אִמְרָתִי נִגְרָתִי: קָרָאתִי שִׁמְךָ יְהוָה מְבוֹר
 46 תַּחֲתוֹת: קוֹלִי שִׁמְעָתָ אֶל־תַּעֲלֵם אֲוֶנֶךָ לְרִוְחֹתִי לְשׁוֹעַתִּי:
 47 קָרַבְתָּ בָּנוּם אֲקַרְאֶךָ אִמְרָתָ אֶל־תִּירָא: רַבַּת אֲדֹנָי
 48 רִיבֵי נַפְשִׁי נֶאֱלַתָּ חַיֵּי: רֵאִיתָה יְהוָה עֲנֹתִי שִׁפְטָה
 49 מִשְׁפָּטִי: רֵאִיתָה כָּל־זַקְמָתָם כָּל־מַחְשַׁבְתָּם לִי:

שמעת

v. 36. ט ע ועירא

v. 35. ט קמץ כ"י

v. 34. חזו וזכר כפסוקים

v. 32. חסדו ק"י

v. 53. קמץ כ"י

v. 39. חסדו ק"י

- 24 מיין זעלע זאגט : דער עוויגער איז מיין טהייל, דאָרום האָף איך אויף
 25 איהם. גאָט איז גוט צו די וואָס האָפּען צו איהם, צו די זעלען וואָס
 26 פאַרשען איהם. גוט איז צו האָפּען און וואַרטען אויף גאָט'ס הילף.
 27 עס איז נוצליך פאַר אַ מענשען צו טראָגען אַ יאָך אין דער יוגענד.
 28 אָבער זאָל ער זיצען איינזאָם און פערשטומט ווען איהם דריקט וואָס.
 29 זאָל ער האַלטען זיין מויל פערמאכט, פילייכט איז נאָך דאָ אַ האַפּנונג
 30 זאָל ער אונטער שטעלען דעם שלענגער זיין באַק וועט ער זאָט ווערען מיט
 31 שאַנדע. גאָט פערלאָזט ניט אויף לאַנג.
 32 אזוי ווי ער מאַכט טרויעריג, אזוי אויך ערבארעמט ער זיך מיט זיין
 גרויס גנאָדע.
 33 אויב יענער ווערט נאָר ניט געפויניגט פון זיינע אייגענע געפיהלען,
 וועלכע ערביטערען די מענשען,
 34 צו טרעטען אונטער זיינע פיס פערשיעדענע געפאַנגענע פונ'ם לאַנד,
 35 צו פערבייגען דאָס מענשליכע רעכט אין דער אַנוועזענהייט פון אַ
 הויכגעשטעלטע פערזאָן,
 36 צו פערקרימען יעמאַנדס אורטהייל, דיינקענדיג אַז גאָט זעהט ניט.
 37 ווער קען וואָס בעפעהלען און עס זאָל אויסגעפיהרט ווערען, אויב גאָט
 הייסט ניט.
 38 פון אויבערשטענס מויל געהט קיין שלעכטס ניט אַרויס.
 39 וואָס קען זיך אַ מענש בעקלאָגען, דער מאַן וואָס לעבט אין זיינע זינד.
 40 לאַמיר אונטערזוכען אונזער אויפפיהרונג און אויספאַרשען, און דאָן צו
 ריקקעהרען זיך צו גאָט.
 41 לאַמיר אויפהויבען אונזער האַרץ מיט די הענד צו גאָט אין הימעל.
 42 ווי לאַנג מיר האָבען פערבראַכען און ווידערשפעניגט האָסטוניט פערגעבען.
 43 מיט צאָרן האָסטו געקוקט און פערפאַלגט אונז, געמאַרדעט אָהן מיטלייד.
 44 מיט אַ וואַלקען האָסטו זיך פעררעקט, אום אונזער געבעט זאָל ניט
 דורכגען.
 45 צו עקעל און פעראַכטונג האָסטו אונז געמאַכט צווישען די פעלקער.
 46 אַלע פיינד אונזערע האָבען אויף אונז זייער מויל געעפענט.
 47 שרעק און פינסטערניס זיינען פאַר אונז געווען אַן אונגליק און אַ בראַך.
 48 שטראַמען וואַסער גיסט מיין אויג אויפ'ן אונגליק פון מיין טאַכטער-פאַלק.
 49 מיין אויג רינט און רוהט ניט — אָהן אויפהער.
 50 ביז גאָט וועט אַראַבקוקען פון הימעל און זעהען.
 51 מיין אויג האָט געווירקט אויף מיין זעלע צוליעב דעם אונטערנאַנג פון
 די נאַכבאַרשאַפטען אַרום מיין שטאָרט.
 52 לייכט ווי מען פאַנגט אַ פויגעל האָבען מיר מינע פיינד געפאַנגען.
 53 זיי האָבען מיין קערפער אַריינגעקוועצט אין אַ גרוב און געוואַרפען שטיי-
 נער אויף מיר.
 54 וואַסער האָבען זיי מיר אויפ'ן קאָפּ געגאַסען, איך האָב געמיינט :
 איך בין פערניכטעט.
 55 האָב איך דיין נאַמען, אַ גאָט, גערופען פון טיעפען גרוב.
 56 אימער האָסטו מיין שטימע געהערט, אויך יעצט פערמאַך ניט דיין אויער
 פון מיין געשרי נאָך פערבעסערונג.
 57 די ביסט אימער נאָהענט געקומען ווען איך האב דיר גערופען, און האָסט
 געזאָגט : שרעק זיך ניט.
 58 דו האָסט אימער, גאָט, געשטרייט קעגען די וואָס שמרייטען מיט מיר
 אין גערעמעט מיין לעבען.
 59 יעצט, ווען דו, אַ גאָט האָסט מיין פערברעכען געזעהן, זיי דו מיין ריכטער,
 60 דו האָסט דאָך זייער ראַבע געזעהען, אַלעס וואָס זיי פלאַנען קעגען מיר.

61 שְׁמַעַתְּ חֲרָפָתָם יְהוָה פֶּלֶם-מַחְשַׁבְתָּם עָלָי: שִׁפְתַי קָמִי
 62 וְהִגִּינוּם עָלָי בְּלִידְיוֹם: שִׁבְתָּם וְקִימָתָם הִבִּיטָה אָנֹכִי
 63 מִנְּיֻנֵינִתָּם: תָּשִׁיב לָהֶם גְּמוּלָה יְהוָה כַּמַּעֲשֵׂה יְדֵיהֶם:
 64 תִּפְּן לָהֶם מִנְּגַת־לֵב תִּאֲלָתֶךָ לָהֶם: תִּרְדָּף בָּאָף וְתִשְׁמָדֵם
 65 מִתַּחַת שָׁמַי יְהוָה:
 66

ד CAP. IV.

ד

א אֵיכָה יוֹעַם וְהֵב יִשְׂנָא הַכֶּתֶם הַטּוֹב תִּשְׁתַּפְּכֶנָּה אֲבִי-
 2 כֶדֶשׁ בְּרֹאשׁ פְּלִחוֹצוֹת: בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים הַמְּסֻלָּאִים
 3 בְּפִי אֵיכָה נִחְשְׁבוּ לְגַבְלֵי-חֲרָשׁ מַעֲשֵׂה יְדֵי יוֹצֵר: גַּם-
 4 תִּנּוֹן חֲלָצוֹ שֶׁד הַיַּנְיָקוֹ גִּנְרִיהֶן בַּת־עַמִּי לֹא-כֹדָר כִּי עֵינַם
 5 בַּמַּדְבָּר: דָּבַק לְשׁוֹן יוֹנֵק אֶל־חִבּוֹ בַּצִּמָּא עוֹלָלִים שְׂאֵלוֹ
 6 לָחֶם פָּרַשׁ אֵין לָהֶם: הָאֲכָלִים לְמַעַדְנִים נִשְׁמוּ בַחוּצוֹת
 7 הָאֲמִנִים עָלַי תוֹלַע חִבְקוֹ אֲשַׁפְּתוֹת: וַיִּגְדַּל עֵץ בַּת־עַמִּי
 8 מִחַטָּאת סֶדֶם הַהַפּוּקָה כְּמוֹ-רִנֵּעַ וְלֹא-חִלּוּ בֵּה יְדַיִם:
 9 זָכוּ גְוִירֶיהָ מִשְׁלָנִי צָחוּ מִחֶלֶב אֲדָמָו עֵצִים מִפְּנִינִים סִפִּיר
 10 גִּזְרָתָם: חֲשָׁד מִשְׁחֹר הָאֶרֶם לֹא נִכְרוּ בַחוּצוֹת צָפַד
 11 עוֹרֶם עַל־עַצְמָם יָבֵשׁ הָיָה כְּעֵץ: טוֹבִים הָיוּ חֲלָלֵי-חֲרָב
 12 מִחֲלָלֵי רֵעִב שָׂרֵם יָזְכוּ מִדְּקָרִים מִתְּנוּבוֹת שְׂדֵי: יְדֵי
 13 נָשִׁים רַחֲמָנִיוֹת בְּשֵׁלֵו יִלְדִיהֶן הָיוּ לְבָרוֹת לָמוֹ בְּשֶׁבֶר
 14 בַת־עַמִּי: כִּלְהָ יְהוָה אֶת־חַמְתּוֹ שִׁפְךָ חֲרוֹן אַפּוֹ וַיַּצֵּת
 15 אֵשׁ בְּצִיּוֹן וְהֵאֲכִיל יִסְדֵּיהָ: לֹא הָאֲמִינוּ מִלְכֵי־אֲרָץ וְכָל
 16 יֹשְׁבֵי חִבְלֵי כִי יָבֹא צָר וְאוֹיֵב בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם: מַחַטָּאת
 17 נְבִיאֶיהָ עוֹנֵת פְּהִינָה הַשְּׂפָכִים בְּקַרְבָּה דָם צְדִיקִים: נָעוּ
 18 עוֹרִים בַּחוּצוֹת נִנְאָלוּ בְּדָם בְּלֹא יוֹכְלוּ יָנְעוּ בְּלִבְשֵׂיהֶם:
 19 סוּרוּ טָמֵא קָרְאוּ לָמוֹ סוּרוּ סוּרוּ אֶל־תִּנְעוּ כִי נָעוּ גַם-
 20 נָעוּ אָמְרוּ בְּנֹוִים לֹא יוֹסְפוּ לָנוּר: פָּנֵי יְהוָה חֲלָקָם לֹא
 יוֹסִיף

ד. א. א. במקום ה' v. 3. חנים קי. Ibid. כענין קי. v. 6. קצץ ט"ק
 v. 9. כ טעמים. v. 12. מל קי.

- 61 אויך זייער לעסטער האַסטו געהערט, אויך אלעס וואָס זיי פלאַנען קענען
 62 מיר. דאָס רעדען און טראַכטען פון מיינע געגנער איז אימער וועגען מיר.
 63 זייער זיצען און אויפשטעהן, בעטראַכט — נאָר אויך בין זייער לייער
 צום אַבלאַכען.
 64 געב זיי צוריק דעם לוי, אַ נאָט, לויט זייערע פּערדיענסטען.
 65 פּערפאַלג מיט צאָרן און פּערטיליג זיי פון אונטער דעם הימעל, אַ נאָט !
 קאַפּיטל ד
- 1 ווי דונקעל עס ווערט גאָלד, ווי פּערענדערט עס ווערט נוטע פּיינגאָלד
 ווען הייליגע שטיינער וואַלגערן זיך אין אלע הויפטגאַסען.
 2 די טהייערע ציון-קינדער, וואָס זייער ווערטאָ איז ריינער גאָלד, ווי
 זיי ווערען גערעכענט פאַר ליימענע געשייער — די האַנד אַרבייט פון
 אַ טעפּער.
 3 זאָגאר שאַקאַלען נעהמען אַרויס די ברוסט צו זויגען זייערע קינדער,
 מיין טאָכטער-פּאַלע איז געוואָרען גרויזאָם ווי אַ שמרויס אין דער וויסטע.
 4 עס איז צונעקלעפט דער צונג פון זויגלינג צו זיין גומען, אויס דורשט,
 קליינע קינדער בעטען ברויט, ניטאָ ווער עס זאָל פאַר זיי אָבברעכען.
 5 די וואָס פּלעגען עסטען געשמאַקפאַלע שפּייזען, געהען אויס אין די גאַסען ;
 די וואָס זיינען אויף קאַרמזין ערצויגען געוואָרן אומאַרמען מיט-הויפּענס.
 6 איז מיין טאָכטער-פּאַלע'ס זינד גרעסער אַלס די זינד פון סדום, וועל-
 כע איז אין אַיין מאָמענט איבערגעקעהרט געוואָרען ווי עס וואָלט אויף
 איהר קיין האַנד געלעגען.
 7 איהרע פּירשטען זיינען געווען ווייסער אַלס שנעע, קלאָהרער אַלס מילך,
 זיי זיינען פּיעל רויטער געווען אַלס קאַראַלען, ווי פון סאַפּירען אין
 זייער פיגור געווען.
 8 יעצט איז זייער אויסזעהען פינסטערער אַלס שוואַרצקייט, מען דערקענט
 זיי ניט אין די גאַסען, זייער הויט איז איינגעשרומפען אין זייערע ביי-
 נער, עס איז אויסגעטריקענט געוואָרען ווי האַלץ.
 9 בעסער איז שוין די פון שווערר דערשלאָגענע, און די דערשטאַכענע
 וואָס לויפען אָב מיט בלוט, איידער די פון הונגער שטאַרבענדע נעבען
 די בעוואַקסענע פּעלדער.
 10 באַרעהערציגע פּרויען האָבען מיט זייערע הענד זייערע קינדער גע-
 קאָכט, וועלכע זיינען פאַר זיי אַלס שפּייז געווען, ווען דאָס אונגליק האָט
 מיין פּאַלע געטראָפּען.
 11 נאָט האָט זיין גאַנצען וואוטה אויסגעלאָזען, ער האָט אויסגעגאַסען זיין
 ברענענדען צאָרן ; אַ פּייער האָט ער אָנגעצונדען אין ציון, וואָס האָט
 פּערברענט איהרע פונדאַמענטען.
 12 עס האָבען ניט געגלויבט די קעינע פונ'ם לאַנד, ווי אויך אלע איינ-
 וואָהנער פון דער וועלט, אז אַ געגנער אָדער אַ פּיינד זאָל אַריינקומען
 אין די טהויערן פון ירושלים.
 13 איבער די זינד פון איהרע פּראָפעטען און די פּערברעכענס פון איהרע
 כּהנים, וועלכע האָבען אין איהר פּערגאַסען אונשולדיגעס בלוט,
 14 האָבען בלינדע אַרומגעוואַנדערט איבער די גאַסען אזוי פּערשמוצט אין
 בלוט, אז מען האָט זיך ניט געקענט אָנדיהרען אָן זייערע קליידער.
 15 "אוועק, אונריינע !" — האָט מען צו זיי אויסגערופּען ; "אוועק,
 אוועק, איהר זאָלט קיינעם ניט אָנדיהרען ! — האָט מען געזאָגט אונ-
 טער די פּעלקער — "קוים קריעגען זיי זיך אַרום זאָגאר ווען זיי וואַנד-
 דערן, וועלען זיי שוין מעהר ניט קענען צוזאַמען וואוינען."
 16 נאָט'ס צאָרן האָט זיי פּערנאַנדערגעטהיילט — ער וועט שוין מעהר אויף
 זיי ניט קוקען, זיי האָבען ניט געשווינט די פּערזענליכקייט פון כּהנים

יוֹסֵף לְהַבִּיטֶם פְּנֵי כְהֵנִים לֹא נִשְׂאוּ זְקֵנִים לֹא חָנְנוּ :
 עוֹדִינָה תִּכְלִינָה עֵינַי אֶל־עוֹרֹתַי הַבֵּל בְּצַפְיֹתַי צַפִּינוּ 17
 אֶל־נֹי לֹא יוֹשַׁע : צָרוּ צַעֲדֵינוּ מַלְכַת בְּרַחֲבֵיתֵנו קָרַב 18
 קָצְנוּ מָלְאוּ יָמֵינוּ כִּי־בֹא קָצְנוּ : קָלִים הָיוּ רַדְפֵינוּ מִנְשָׁרֵי 19
 שָׁמַיִם עַל־הַהָרִים דָּלְקָנוּ בַּמִּדְבָּר אָרְבוּ לָנוּ : רוּחַ אֲפִינוּ כ
 מְשִׁיחַ יְהוָה נִלְכַּד בְּשַׁחֲיוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אָמַרְנוּ בְּצַלְוֹ נַחֲיָה
 בְּנוֹזִים : שִׁישִׁי וְשִׁמְחֵנוּ בַת־אָדוֹם יוֹשְׁבַתִי בְּאַרְץ צוּץ 21
 גַּם־עָלְיָךְ תַּעֲבֹר־פֹּסֶם תִּשְׁפְּרֵי וְתִתְעַרְרֵי : תַּם־עוֹנֶךָ בַּרְת־ 22
 צוּץ לֹא יוֹסֵף לְהַגְלוֹתְךָ פְּקֹד עוֹנֶךָ בַּת־אָדוֹם נִגְלָה עַל־
 חַפְאוֹתְךָ :

CAP. V. ה

ה

וְכִר יְהוָה מִהֲרַתִּיהָ לָנוּ הַבִּיט וְרָאָה אֶת־חֲרַפְתָּנוּ : א
 נִחַלְתָּנוּ נִהַפְכָה לְזָרִים פְּתִינוּ לְזָכָרִים : יְתוּמִים הָיִינוּ 2
 אֵין אָב אֲמַתֵינוּ פְּאֵל־מְנוֹת : מִיָּמֵינוּ בְּכֶסֶף שְׁתֵינוּ עֲצִינוּ 3
 בַּמַּחִיר יָבֵאוּ : עַל צוֹאֲרֵנוּ נִרְדְּפָנוּ יִנְעָנוּ לֹא הוֹנַח־לָנוּ : ה
 מַצְרִים נָתְנוּ יָד אֲשׁוּר לְשֶׁבַע לָחֶם : אֲכַתֵינוּ חֲטָאוּ 6
 אֵינֶם אֲנַחְנוּ עוֹנֵתֵיהֶם סָבְלָנוּ : עֲבָדִים מְשָׁלוּ בָנוּ פִרְק 7
 אֵין מִיָּדָם : בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא לְחַמְנוּ מִפְּנֵי הַרְבַּ הַמִּדְבָּר : 9
 עוֹרְנוּ בַתְּנוּר נִכְמְרוּ מִפְּנֵי וְלַעֲפוֹת רָעֵב : נָשִׁים בְּצִוּן 11
 עָנוּ בַתְּלַת בְּעַרְי יְהוּדָה : שָׂרִים בְּיָדָם נָתְלוּ פִנֵי זְקֵנִים 12
 לֹא נִהַדְרוּ : בַּחוּרִים טָחוּן נִשְׂאוּ וְנִעְרִים בְּעֵץ כְּשָׁלוּ : 13
 זְקֵנִים מִשְׁעַר שְׁכַתוֹ בַּחוּרִים מִנְּיִנְתָּם : שְׁבַת מְשׁוּשׁ 14
 לָבְנוּ נִהַפְדָּ לְאָבֵל מְחוּלָנוּ : נִפְלָה עֲמַרְת רֵאשֵׁנוּ אֵי־ 16
 נָא לָנוּ כִּי חֲטָאוּנוּ : עַל־זֶה הָיָה הָיָה לָבְנוּ עַל־אֵלֶּה חֲשָׁבוּ 17
 עֵינֵינוּ : עַל הַר־צִוּן שְׁשָׁמִם שׁוֹעֲלִים הַלְכְּרָבוּ : אֲתָה 18
 יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב בְּסֵאֶף לְרוּר וְרוּר : לָמָּה לְנִצַּח כ
 תִּשְׁכַּחַנו

תשכחנו

16. v. 17. ערשתי קי. 21. ידור. 1. ו. וביטתי קי. 2. v. 21. ואין קי.

6. v. 6. קמץ במק. ibid. ולא קי. 7. v. 7. ואינם קי. ibid. ואינתי קי.

- 17 אויך די עלטסטע ניט געאכטעט. אונזערע אויגען קוקען אויס נאך הילף פֿע פֿאר אונז, אָבער אומזיסט; אונזערע אויסזיכטען און האָפֿנונגען זיינען געווען צו אַ פֿאַלק וואָס קען ניט העלפען. זיי האָבען אונז אויף יעדען טריט פֿערפֿאַלגט, געהענדיג איבער אונזערע גאַסען; עס איז נאָהענט אונז זער ענדע, עס זיינען אויסגעגאנגען אונזערע טעג מיט דעם אָנקומען פֿון אונזער ענדע. אונזערע פֿערפֿאַלגער זיינען פֿלינקער געווען אַלס די אָד־לער פֿון הימעל; אויף די בערג האָבען זיי אונז געיאָגט, אין וויסע האָבען זיי אויף אונז געלויערט. אונזער לעבענסאַטהעם, גאָט'ס געזאַלבער, וואָס מיר האָבען געדענקט, אַז אונטער זיין שוץ וועלען מיר לעבען צווישען די פעלקער — איז אַריינגעפֿאַלען אין זייערע נעצען. פֿרעה זיך און זיי צופֿירעדען, טאָכטער־אָדום, איינוואוינערין פֿונ'ם לאַנד עמי! אויך צו דיר וועט קומען דער ניפֿטבעכער, אויך דו וועסט אויסטרינקען און אויס־ליידיגען איהם. געענדיגט איז דיין זינד, ציון'ס־מאָכטער! מעהר וועט מען דיך ניט פֿערטרייבען; יעצט האָט מען דיין זינד עראינערט, טאָכטער־אָדום, עס זיינען אויפֿגעדעקט דייע זינד.

קאָפיטעל ה

- 1 בעטראַכט, גאָט, וואָס אונז איז געשעהן, בעקוק און זעה אונזער שאַנדע. אונזער בעזיץ איז אַריבער צו באַרבאַרען, אונזערע הייזער — צו פֿרעמדע. מיר זיינען פֿאַטערלאָזע יתומים געוואָרן, און אונזערע מוטערס — אַלמנות. אונזער וואַסער צום טרינקען קויפען מיר פֿאַר געלד, אונזער האַלץ קומט אונז אָן פֿאַר אַ גרויסען פֿרייז. ביז'ן האַלץ זיינען מיר פֿערפֿאַלגט געוואָרען, מיר זיינען מיעד געוואָרען און קיינע רוהע געהאַט. מיר האָבען אַ האַנד געגעבען צו מצרים אויך צו אַשור, אום זאָט צו זיין מיט ברויט. אונזערע עלטערן האָבען געזינדיגט און זיינען ניטאָ, אָבער מיר האָבען פֿאַר זייער זינד געליטען. קנעכט האָבען איבער אונז געהערשט — פֿון זיי קען זיך קיינער ניט רעמען. אין לעבענסגעפֿאַהר פֿאַר'ן שווערד פֿון דער וויסע בריינגען מיר אונזער ברויט. אונזער הויט איז דורכגעברענט ווי אַ אייווען פֿון הונגעריבער. אין ציון זיינען פֿרייען געשענדעט געוואָרען, מיידלאַך — אין די שטעט פֿון יהודה. פֿירשטען זיינען דורך זיי געהאַנגען געוואָרען, מען האָט ניט געשווינט די פֿערזענליכקייט פֿון עלטסטע. יונגע מענער האָבען מיהלשטיינער געטראָגען, אינגלאַך זיינען אונטער האַלץ־לאַסט געפֿאַלען. פֿון טהויער זיינען אָבגעטהאַן געוואָרען די עלטסטע, פֿון זייער געזאַנג — די יונגע מענער. עס איז פֿערשטערט געוואָרען די פֿרייד פֿון אונזער האַרצען, צו טרויער איז פֿערקעהרט געוואָרען אונזער טאַנץ. עס איז אַראַבגעפֿאַלען די קרוין פֿון אונזער קאָפּ; וועה איז אונז זינט מיר האָבען געזינדיגט. דערפֿאַר ווייטהאַגט אונזער האַרץ, איבער דעם זיינען פינסטער גע־וואָרען אונזערע אויגען — איבער דער פֿערוויסונג פֿונ'ם באַרג ציון, אויף וועלכען עס געהען אַרום פֿוקסען. דו גאָט רעגירסט אייביג, דיין טראָהן איז אויף אַלע דורות. פֿאַר וואָס פֿערגעסטו אונז אויף לאַנג? פֿערלאָזט אונז אויף אַ לאַנגע צייט?

21 תִּשְׁכַּחֲנוּ תַעֲזֹבֵנוּ לְאַרְדֵי יָמִים: הַשִּׁיבֵנו יְהוָה אֱלֹהֵי
 22 וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקִרְדָּם: בִּי אִם־מָאֵס מְאֹסְתָנוּ קִצְפָתָה
 עָלֵינוּ עַד־מְאֹד:

השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו בקרדם: סימן ית"קק:
 סבום פסוקי איכה מאה וחמשים וארבעה. וסימנו יסע קדים
 בשמים. וחציו לדכא תחת רגליו:

קהלת

LIBER ECCLESIASTAE.

CAPUT I. א

2 א דְבַר־י קִהְלֵת בְּדָדוּד מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם: הַבֵּל הַבָּלִים
 3 אָמַר קִהְלֵת הַבֵּל הַבָּלִים הַבֵּל הַבֵּל: מִהֲיִתְרוֹן לְאָדָם
 4 בְּכָל־עֲמָלוֹ שִׁיעָמַל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: יוֹר הַלֶּךְ וְיוֹר בָּא
 ה וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עֹמֶדֶת: וְנִרְחַח הַשָּׁמֶשׁ וּבָא הַשָּׁמֶשׁ וְאֵל־
 6 מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף זֹרֵחַ הוּא שֵׁם: הוֹלֵךְ אֶל־דְּרוֹם וְסוּבֵב
 אֶל־צָפוֹן סוּבֵב א סֹבֵב הוֹלֵךְ הָרוּחַ וְעַל־סִבְיַתּוֹ שֵׁב
 7 הָרוּחַ: כָּל־הַנְּחָלִים הַלְּבָיִם אֶל־הַיָּם וְהַיָּם אֵינֶנּוּ מִלֵּא
 8 אֶל־מְקוֹם שֶׁהַנְּחָלִים הַלְּבָיִם שָׁם הֵם שָׁבִים לְלֶכֶת: כָּל־
 הַדְּבָרִים יִגְעִים לֹא־יִכָּבֵל אִישׁ לְדַבֵּר לֹא־תִשְׁבַּע עֵין
 9 לְרֹאוֹת וְלֹא־תִמְלֵא אֵין מִשְׁמָנִי: מִהֲשִׁתְּהָה הוּא שִׁיחֶה
 וּמִהֲשִׁנְעֶשֶׂה הוּא שִׁיעֶשֶׂה וְאֵין כָּל־חֲדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ:
 י ישׁ דְּבַר שִׁיאֵמַר רֵאחֶזֶה חֲדָשׁ הוּא כָּבֵל הֵיךְ לְעֹלָמִים
 11 אֲשֶׁר הֵיךְ מִלְּפָנֵינוּ: אֵין וּכְרוֹן לְרֵאשִׁיטִים וְגַם לְאַחֲרֵטִים
 שִׁיחֶה לֹא־יִתְּהָה לְהֵם וּכְרוֹן עִם שִׁיחֶה לְאַחֲרֵטֵהָ:

אי

21 בריינג אונז, אַ גאָט, צוריק צו דיר, וועלען מיר גערען צוריק קומען, בעניי אונזערע טעג ווי אַ מאָל !

22 אַבוואָהל דו האָסט אונז פּעראַכטעט, ווייל דו ביזט אויף אונז בניז געווען. —

בריינג אונז, אַ גאָט, צוריק צו דיר, וועלען מיר גערען צוריק קומען, בעניי אונזערע טעג ווי אַ מאָל !

אין איכה זיינען פינף קאפיטלאך, און הונדערט פיער-און-פופציג פסוקים. (ח. ט. ג.)

קהלת

קאפיטעל א

- 1 (דאָס זיינען) די רייד פון קהלת, דוד'ס זעהן, קעניג פון ירושלים.
- 2 נאַרישקייט פון נאַרישקייטען, האָט געזאָגט קהלת, נאַרישקייט פון נאַרישקייטען, אַלצדינג איז נאַרישקייט.
- 3 וואָס קומט שוין גאָר דעם מענשען אַרויס פון זיין גאַנצער מיה, מיט וועלכער ער מאַטערט זיך אונטער דער זונן ?
- 4 א דור פּערגעהט און א דור קומט, און די ערד בלייבט שטעהען ווי אימער.
- 5 די זונן געהט אויף, די זונן געהט אונטער, און דאָרט וואוהין זי האָט גע-שטרעבט שיינט זי ווייטער.
- 6 זי געהט קיין דרום-זייט, רינגעלט אַרום צפון-זייט, אין גלייכען קרייז האַלט זיך דער ווינד און אין זיין קרייז קעהרט זיך אום דער ווינד.
- 7 אַלע טייכען געהען צום ים און דער ים ווערט ניט פול ; דאָרט, וואו די טייכען געהען, וועלען זיי ניט אויפהערען צו געהן.
- 8 יעדער איינער בעמיהעט זיך ; א מענש קען זיך גאָר ניט אויסריידען, אן אויג קען זיך גאָר ניט זאָט אָנזעהען, און אן אויער קען זיך גאָר ניט גענוג אָנהערען.
- 9 אַבער וואָס עס איז געווען, איז און וועט זיין, און וואָס עס האָט זיך געטהאָן וועט געטהאָן ווערען, און אונטער דער זונן איז מעהר קיין נייעם ניטאָ.
- 10 אויב עס דאָ עפעס וואָס איינער וועט זאָגען : זעה נאָר, עס איז א נייעם ! איז עס שוין געווען אין די אַלטע צייטען, פריהער פאַר אונז.
- 11 עס איז קיין אַנדענקען ניטאָ צו די ערשטע, און צו די אַלצטע וועט אויף קיין אַנדענקען ניט זיין ביי די וואָס וועלען זיין נאָך זיי.

12 אֲנִי קִלְקַלְתִּי הִיָּיתִי מִלֶּךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם׃ וְנָתַתִּי
 13 אֶת־לִבִּי לְדָרוֹשׁ וּלְתוֹר בַּחֲכָמָה עַל כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַחַת
 הַשָּׁמַיִם הוּא׃ עָנַן רֵעַ נָתַן אֱלֹהִים לִבִּנִי הָאָדָם לַעֲנֹת
 בּוֹ׃ רָאִיתִי אֶת־כָּל־הַמַּעֲשִׂים שֶׁנַּעֲשׂוּ תַחַת הַשָּׁמַיִם וְהִנֵּה
 14 הַכֹּל הֵבֵל וְרֵעוֹת רוּחַ׃ מַעֲוֹת לֹא־יֻכַל לְתַקֵּן וְחֶסְרוֹן
 15 לֹא־יֻכַל לְהַמְנוֹת׃ דִּבַּרְתִּי אֲנִי עִם־לִבִּי לֵאמֹר אֲנִי הִנֵּה
 16 הַגִּדְלָתִי וְהוֹסַפְתִּי חֲכָמָה עַל כָּל־אֲשֶׁר־הִנֵּה לִפְנֵי עַל־
 17 יְרוּשָׁלַם וּלְבִי רָאָה הַרְבֵּה חֲכָמָה וְדַעַת׃ וְאֵתְנָה לְבִי
 לְדַעַת חֲכָמָה וְדַעַת הַלְלוֹת וּשְׂבָלוֹת יִדְעֵתִי שֶׁנִּסְגְּרָה הוּא
 רַעֲיוֹן רוּחַ׃ כִּי בָרַב חֲכָמָה רַב־כֶּעֶס וְיוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף
 מִכְּאוֹב׃

ב

CAP. II. ב

אִמַּרְתִּי אֲנִי בְלִבִּי לְכַהֵנָּה אֲנִסְכָּה בַשְּׂמֹחָה וּרְאָה בְּטוֹב
 2 וְהִנֵּה נִסְדָּוָה הֵבֵל׃ לִשְׁחֹק אִמַּרְתִּי מְהוֹלֵל וּלְשִׂמְחָה
 3 מִהֲזָה עֲשֶׂה׃ תַּרְתִּי בְלִבִּי לְמִשׁוֹד בֵּינָן אֶת־בְּשָׂרִי וּלְבִי
 נָהַג בַּחֲכָמָה וּלְאֵחוֹ בַּסְּבָלוֹת עַד׃ אֲשֶׁר אֲרָאָה אֶרְוֶה
 טוֹב לִבְנֵי הָאָדָם אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ תַחַת הַשָּׁמַיִם מִסֵּפֶר יָמֵי
 4 חַיֵּיהֶם׃ הַגִּדְלָתִי מַעֲשֵׂי בְנֵיתִי לִי בְתוֹם וְנִמְעַתִּי לִי בְרָמִים׃
 5 עֲשִׂיתִי לִי נְנוֹת וּפְרָדִסִים וְנִמְעַתִּי בָהֶם עֵץ כָּל־פְּרִי׃
 6 עֲשִׂיתִי לִי בָרְכוֹת מַיִם לְהַשְׁקוֹת מֵהֶם יַעַר צִיֹּמֶת עֲצִים׃
 7 קִנִּיתִי עֲבָדִים וּשְׂפָחוֹת וּבְנֵי־בַיִת הִנֵּה לִי גַם מִקְנֵה בָקָר
 8 וְצֹאן הַרְבֵּה הִנֵּה לִי מִכָּל שְׁהוֹי לִפְנֵי בִירוּשָׁלַם׃ בְּנִסְתִּי
 לִי גַם־כֶּסֶף וְזָהָב וּסְגָלַת מַלְכִים וְהַמְדִינֹת עֲשִׂיתִי לִי
 9 שָׂרִים וְשָׂרוֹת וְחַעֲנֻנוֹת בְּנֵי הָאָדָם שָׂדֵה וּשְׂדוֹת׃ וְגִדְלָתִי
 וְהוֹסַפְתִּי מִכָּל שְׁהוֹי לִפְנֵי בִירוּשָׁלַם אֵף חֲכָמָתִי עֲמָדָה
 לִי׃ וְכֹל אֲשֶׁר שָׂאֵלוּ עֵינַי לֹא אֶצְלָתִי מֵהֶם לֹא־מִנְעַתִּי
 אֶת־לִבִּי מִכָּל־שְׂמֹחָה כִּי־לִבִּי שָׂמַח מִכָּל־עֲמָלִי וְהִידְהִיָּה
 חֲלָקִי

- 12 איך קהלת בין געווען קעניג קעניג איבער די אידען אין ירושלים.
 13 און אז איך האָב אָבגעגעבען מיין האַרץ צו פּאַרשען און אונטערזוכען מיט קלוגהייט אַלצדינג וואָס ווערט אָבגעטאָן אונטער דעם הימעל, (האָב איך אַיינגעזעהען, אז) דאָס איז נאָר אַ שלעכטע זאַך וואָס נאָט האָט גע- געבען די מענשען זיך צו פּלאַנען דערמיט.
 14 איך האָב אַיינגעזעהען אז אַלע טהאַטען וואָס ווערען אָבגעטאָן אונטער דער זונן — אַלצדינג איז נאַרישקייט און אַ בלאַז פון ווינד.
 15 וואָס עס איז אַיינמאָל קרום קען מען ניט אויסגלייכען, און וואָס עס פּעהלט קען מען ניט צוצעהלען.
 16 איך האָב עס גערעדט צו מיין אַייגענע האַרץ און געזאָגט : אָט בין איך גרויס געוואָרען, אָנגעזאַמעלט קלוגהייט מעהר ווי אַלע וואָס זיינען געווען פאַר מיר אין ירושלים, מיין האַרץ האָט אָנגעזעהן אַ היבשע ביסעל קלוגהייט און קענטניס.
 17 און איך האָב אָבגעגעבען מיין האַרץ צו ערקענען די קלוגהייט און קענט- ניס, און בעגרייפּען וואהנון און נאַרישקייט, האָב איך פּערשטאַנען אז דאָס איז אויך ניט מעהר ווי אַ ווינדריגער געדאַנק.
 18 ווייל, וואָס מעהר קלוגהייט אַיינער האָט, אַלץ מעהר פּערדרום האָט ער, און וואָס מעהר אַיינער ווייס, אַלץ מעהר וועהטאַג האָט ער.

קאָפימעל ב

- 1 האָב איך גערעדט אין מיין האַרץ : קום, לאָמיר דיך פּרוּבירען מיט פּרייד און לעב אין אַלץ דאָס גוטס, אָבער אויך דאָס איז נאַרישקייט.
 2 אויף געלעכטער האָב איך געזאָגט : עס איז וואהנון, און אויף פּרייד — וואָס טהוט עס ?
 3 איך האָב געטראכט אין מיין האַרצען צוצוציהען מיין לייב מיט וויין און מיין האַרץ זאָל זיך פּיהרען מיט קלוגהייט, און זיך האַלטען אָן נאַריש- קייט, ביז אויך וועל אַיינגעזעהן וואָס עס איז דאָס בעסטע מענשען קינדער זאָלען טהאָן אונטער'ן הימעל, די געזעהלטע טעג פון זייער לעבען.
 4 גרויסע זאַכען האָב איך אויפגעטאָן. איך האָב געבויעט הייזער, גע- פּלאַנצט וויינגערטנער,
 5 געמאַכט זיך גערטנער און לוסט-גערטנער, און האָב אין זיי געפּלאַנצט אַלערליי פּרוכט-בויםער.
 6 איך האָב מיר געמאַכט וואַסער-קוואַלען אום מיט זיי אָנצוטרינקען דעם וואַלד מיט בליהענדע בויםער.
 7 איך האָב מיר געקויפט דיענער, דיענסטען און הויזקנעכט האָב איך מיר אַיינגעשאַפט ; אויך פּיעלע רינדער און שאַף האָב איך געהאַט, מעהר ווי אַלע פאַר מיר אין ירושלים.
 8 איך האָב מיר אויך אַיינגעזאַמעלט זילבער און גאלד, אַנטיקען פון קעניגע און לענדער ; איך האָב מיר אַיינגעשאַפט זינגער און זינגערין, און אַלע פּערגעניגענס פון מענשען קינדער, קארעטעס און רייטוועגען.
 9 און איך בין גרעסער געוואָרען און אָנגעזאַמעלט מעהר פאַר אַלע וואָס זיינען געווען פאַר מיר אין ירושלים, דערביי האָב איך מיין שכל ניט פּערלאָרען.
 10 און אַלצדינג וואָס מיינע אויגען האָבען פּערלאָנגט, האָב איך פון זיי ניט אָבגעווענדעט, איך האָב ניט אָבגעהאַלטען מיין האַרץ פון קיין פּרייד, ווייל איך האָב געוואָלט מיין האַרץ זאָל זיין פּרעהליך פאַר דער אַיינ- ציגער מיה, און דאָס איז אויך געווען מיין (אַיינציגער) טהייל פון דער גאַנצער אַרבייט.

11 חֲלֹקֵי מִכְּלֵי־עֲמָלִי: וּפְנִיתִי אֲנִי בְּכָל־מַעֲשֵׂי שַׁעֲשׂוֹי יְדִי
 וּבְעֵמֶל שַׁעֲמַלְתִּי לַעֲשׂוֹת וְהִנֵּה הִבֵּל הִבֵּל וּרְעוֹת רֹחַ
 12 וְאֵין יִתְרוֹן תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: וּפְנִיתִי אֲנִי לְרֵאוֹת חֲכָמָה
 וְהוֹלְלוֹת וּסְבָלוֹת כִּי מֵהָאָדָם שׁוֹבָא אַחֲרַי הַמִּלְךְ
 13 אֶת אֲשֶׁר־כָּבֵר עָשׂוּהוּ: וְרֵאִיתִי אֲנִי שֵׁשׁ יִתְרוֹן לַחֲכָמָה
 14 מִן־הַסְּבָלוֹת כִּי־יִתְרוֹן הָאוֹר מִן־הַחֹשֶׁךְ: הַחֶכֶם עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ
 וְהַכְּסִיל בַּחֹשֶׁךְ הוֹלֵךְ וְיַדְעִיתִי גַם־אֲנִי שֶׁמִּקְרָה אַחַר יִקְרָה
 15 אֶת־בָּלֶם: וְאִמַּרְתִּי אֲנִי בִלְבָבִי בְּמִקְרָה הַכְּסִיל גַּם־אֲנִי
 יִקְרָנִי וְלָמָּה חֲכָמְתִּי אֲנִי אִזּוֹ יִתֵּר וְדַבַּרְתִּי בִלְבָבִי שֶׁגַּם־זֶה
 16 הִבֵּל: כִּי אֵין וְכִרוֹן לַחֶכֶם עִם־הַכְּסִיל לַעֲוֹלָם בְּשֶׁכֶבֶר
 הַיָּמִים הַבָּאִים הִבֵּל נִשְׁכַּח וְאֵיךְ יָמוּת הַחֶכֶם עִם־הַכְּסִיל:
 17 וְשִׁנְאוֹתֵי אֶת־הַחַיִּים כִּי רַע עָלַי הַמַּעֲשֵׂה שֶׁנַּעֲשֶׂה תַּחַת
 18 הַשָּׁמֶשׁ כִּי־הִבֵּל הִבֵּל וּרְעוֹת רֹחַ: וְשִׁנְאוֹתֵי אֲנִי אֶת־כָּל־
 עֲמָלִי שֶׁאֲנִי עֹמֵל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ שֶׁאֲנִיחֶנּוּ לָאָדָם שֶׁיְהִי
 19 אַחֲרָי: וּמִי יוֹדֵעַ הַחֶכֶם יִהְיֶה אִזּוֹ סָבֵל וְיִשְׁלַט בְּכָל־
 עֲמָלִי שַׁעֲמַלְתִּי וְשֶׁחֲכַמְתִּי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ גַּם־זֶה הִבֵּל:
 ב וּסְבוֹתֵי אֲנִי לֹאֲשׁ אֶת־לִבִּי עַל כָּל־הָעֵמֶל שַׁעֲמַלְתִּי תַּחַת
 21 הַשָּׁמֶשׁ: כִּי־יֵשׁ אָדָם שַׁעֲמָלוֹ בְּחֲכָמָה וּבִדְעַת וּבְכִשְׁרוֹן
 וּלְאָדָם שֶׁלֹּא עָמַלְבוֹ יִתְנַנְּנוּ חֲלֹקֵי גַּם־זֶה הִבֵּל וְרַעַרָה
 22 רַבָּה: כִּי מֵהִדְהוֹה לָאָדָם בְּכָל־עֲמָלוֹ וּבְרַעֲיוֹן לִבּוֹ שֶׁהוּא
 23 עֹמֵל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: כִּי כָל־יָמָיו מִכְּאוֹבִים וְכַעַס עֵינָיו
 24 גַּם־בְּבִלְיָה לֹא־שָׁכַב לִבּוֹ גַּם־זֶה הִבֵּל הוּא: אֵיךְ־טוֹב
 בָּאָדָם שֶׁיֵּאכֵל וְשִׁתָּה וְהִרְאָה אֶת־נַפְשׁוֹ טוֹב בְּעֲמָלוֹ גַּם־
 25 זֶה רֵאִיתִי אֲנִי כִּי מִיַּד הָאֱלֹהִים הוּא: כִּי מִי יֵאכֵל וּמִי
 26 יִחַוֵּשׁ חוּץ מִמֶּנִּי: כִּי לָאָדָם שֶׁטוֹב לִפְנֵי נֶתַן חֲכָמָה וְדַעַת
 וְשִׂמְחָה וּלְחֻסָּא נֶתַן עֵינָן לְאַסְף וּלְכַנּוֹם לַתַּת לְטוֹב
 לִפְנֵי הָאֱלֹהִים גַּם־זֶה הִבֵּל וּרְעוֹת רֹחַ:

לכל

- 11 און איך האָב זיך אַרומגעקוקט אויף אַלעס, וואָס איך האָב אויפגעטראָגן, וואָס מיינע הענד האָבען געמאַכט און אויף דער אַרבייט וואָס איך האָב מיך אָנגעהאַרעוועט, ערשט אַלצדינג איז אַ נאַרישקייט, אַ ווינד בלאָז און עס קומט נאָרניט אַרויס אונטער דער זונן.
- 12 און איך האָב מיך געווענדעט צו בעטראַכטען וואָס עס איז קלוגהייט, וואָהנזיין און נאַרישקייט, און וואָס קען אַ מענש אויפטהאַן, וועלכער קומט נאָך צום קעניג ? בלויז וואָס מען האָט שוין פאַר איהם געטהאַן. און איך האָב אַיינגעזעהען אז דער אונטערשיעד פון קלוגהייט ביז נאָר רישקייט איז ווי פון ליכט ביז פינסטערניס.
- 14 דער קלוגער האָט זיינע אויגען אין קאַפּ און דער נאַר געהט אין דער פינסטער, פונדעסטוועגען האָב איך מיך איבערצייגט, אז וואָס עס טרעפט אַיינעם טרעפט אויך אַלעמען.
- 15 דאָך האָב איך צו מיר אַליין געזאָגט : אויב דאָס וואָס עס טרעפט דעם נאַר וועט מיך אויך טרעפען, צו וואָס'זשע בין איך קליגער געוואָרען ? דאַן בין איך דאָך איבעריג. און איך האָב געטראַכט אין מיין האַרצען, אז דאָס איז אויך נאַרישקייט.
- 16 ווייל עס בלייבט ניט איבער קיין עראינערונג אויף אַייביג ניט פון דעם קלוגען און ניט פון דעם נאַר, ווייל דאָס וואָס עס איז אַ מאָל געווען, וועט פּערגעסען ווערען, און שטאַרבט דען ניט דער קלוגער מיט'ן נאַר צוגלייך ?
- 17 איך האָב פּיינד געקריגען דאָס לעבען, מיך האָט געקעלט אַלצדינג וואָס ווערט אבגעטראָגן אונטער דער זונן, ווייל אַלעס איז ניט מעהר ווי נאַרישקייט און אַ בלאָז פון ווינד.
- 18 און איך האָב פּיינד געקריגען מיין גאַנצע האַרעוואַניע וואָס איך בעמיה מיך אונטער דער זונן, ווייל איך וועל עס דאַרפֿען איבערלאָזען פאַר אַ מענשען וואָס וועט זיין נאָך מיר.
- 19 און ווער ווייס עס, אויב ער וועט זיין אַ קלוגער אָדער אַ נאַר און ער וועט געוועלטיגען איבער מיין גאַנצע מיה אויף וועלכע איך האָב געהאַר רעוועט און זיך געקלינגט אונטער דער זונן ? אויך דאָס איז אַ נאַרישקייט.
- 20 און איך האָב בעשלאָסען זיך מיאש צו זיין אין מיין הערצען איבער די גאַנצע מיה אויף וואָס איך האָב געהאַרעוועט אונטער דער זונן.
- 21 ווייל עס איז דאָ אַ מענש, וואָס זיין אַרבייט איז מיט קלוגהייט, וויסענדיג שאַפט און געשיקטליכקייט, און צו אַ מענשען, וואָס האָט נאָר דאַרויף ניט געאַרבייט ווערט איבערגעגעבען זיין טהייל ; אויך דאָס איז אַ נאַר רישקייט און אַ גרויסע אונרעכט.
- 22 ווייל וואָס האָט דער מענש פון זיין גאַנצער אַרבייט און פון די געדאַנדיג קען פון זיין האַרצען מיט וועלכע ער האָט זיך בעמיהט אונטער דער זונן.
- 23 ווייל אַלע זיינע טעג זיינען פול מיט וועהטאָגען, פּעדדרום איז זיין בע-שעפטיגונג, זאָגאר ביי נאַכט רוהט ניט זיין האַרץ ; אויך דאָס איז נאַר רישקייט.
- 24 עס איז ניטאָ קיין בעסערע זאַך פאַר'ן מענשען, ווי עסען און טרינקען און לאָזען זיך וואויל געהען ביי זיין אַרבייט, אויך דאָס, האָב איך אַיינגע-זעהען, קומט פון גאַט'ס האַנד.
- 25 ווייל ווער האָט נאָך געקענט עסען און געניעסען מעהר ווי איך ?
- 26 ווייל דעם מענשען, וואָס געפֿעלט איהם, האָט ער (גאָט) קלוגהייט געגעבן בען, וויסענשאַפט און פּרייד, און דעם זינדיגען האָט ער געגעבען אַ בעשעפטיגונג צו זאַמלען און צונויפנעהמען, אום דאָס אַוועקצוגעבען יעדעם וואָס איז געפֿעלען געוואָרען גאָט ; אויך דאָס איז נאַרישקייט און אַ ווינד בלאָז.

CAP. III. 1

1		לְכָל זְמַן וְעֵת לְכָל־הַפֶּעַם תַּחַת הַשָּׁמַיִם:
2	וְעֵת לָמוֹת	עֵת לָלֶדֶת
	וְעֵת לְעֻקּוֹר נְטוּעַ :	עֵת לְמָוֶת
3	וְעֵת לְרִפּוּא	עֵת לְהַרְוֹג
	וְעֵת לְבָנוֹת :	עֵת לְפָרוֹץ
4	וְעֵת לְשֹׁחַק	עֵת לְבָבוֹת
	וְעֵת רִקּוֹד :	עֵת סִפּוֹד
5	וְעֵת בְּנוֹס אַבְנִים	עֵת לְהַשְׁלִיךְ אַבְנִים
	וְעֵת לְרִחֹק מִחֶבְקֵן:	עֵת לְחֻבּוֹק
6	וְעֵת לְאִבֹד	עֵת לְבִקֵּשׁ
	וְעֵת לְהַשְׁלִיךְ :	עֵת לְשָׁמֹד
7	וְעֵת לְתַפּוֹר	עֵת לְקַרְוֵל
	וְעֵת לְדַבֵּר :	עֵת לְחֻשׁוֹת
8	וְעֵת לְשֹׂא	עֵת לְאֹהֲב
	וְעֵת שְׁלוֹם :	עֵת מִלְחָמָה
9	מִה־יִתְרוֹן הַעוֹשֶׂה בְּאֲשֶׁר הוּא עֹמֵל: רְאִיתִי אֶת־הַעֲנָן	
11	אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְבְנֵי הָאָדָם לַעֲנוֹת בּוֹ: אֶת־הַכֹּל עָשָׂה יָפֵה בְּעֵתוֹ גַּם אֶת־הָעֹלָם נָתַן בְּלִבָּם מִפְּלִי אֲשֶׁר לֹא־יִמְצְאוּ הָאָדָם אֶת־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר־עָשָׂה הָאֱלֹהִים מִרֵּאשׁ	
12	וְעַד־סוֹף: יָדַעְתִּי כִּי אֵין טוֹב בָּם כִּי אִם־לְשִׂמּוֹת וּלְעֲשׂוֹת	
13	טוֹב בְּחַיּוֹ: וְגַם כָּל־הָאָדָם שִׂיאֲכַל וְשִׂתָּה וְרָאָה טוֹב	
14	בְּכָל־עֲמָלוֹ מִתַּת אֱלֹהִים הוּא: יָדַעְתִּי כִּי כָל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה	
	הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם עָלָיו אֵין לְחֹסֶיף וּמִמֶּנּוּ אֵין	
15	לְגַרֵעַ וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה שִׂירָאוֹ מִלְּפָנָיו: מִה־שִׁתָּה כָּבֵד	
	הוּא וְאֲשֶׁר לְהוֹיֹת כָּבֵד הִנֵּה וְהָאֱלֹהִים יִבְקֹשׁ אֶת־יִרְדָּה:	
16	וְעוֹד רְאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמַיִם מְקוֹם הַמְשַׁפֵּט שָׂמָה הִרְשַׁע	
17	וּמְקוֹם הַצָּדֵק שָׂמָה הִרְשַׁע: אָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי אֶת־הַצָּדִיק	

קאפיטעל ג

- 1 אויף אלץ איז א צייט, און עס איז א צייט פאר יעדע זאך אונטער'ן הימעל.
- 2 א צייט געבארען צו ווערען און א צייט צו שטארבען, א צייט צו פלאנץ צען און א צייט אויסצורייסען די געפלאנצטע.
- 3 א צייט צו טוידטען און א צייט צו היילען; א צייט צו צושטערען און א צייט צו בויען.
- 4 א צייט צו וויינען און א צייט צו לאכען, א צייט צו קלאגען און א צייט צו טאנצען.
- 5 א צייט צו ווארפען שטיינער און א צייט צונויפצונעהמען שטיינער; א צייט צו האלזען און א צייט צו דערווייטערען זיך פון געהאלזט צו ווערען.
- 6 א צייט צו זוכען און א צייט צו געפינען; א צייט צו בעטען און א צייט צו אוועקווארפען;
- 7 א צייט צו צורייסען און א צייט צו אויפנעהען; א צייט צו שווייגען און א צייט צו רעדען.
- 8 א צייט צו ליעבען און א צייט צו בייסען, א צייט פון קריעג און א צייט פון פריעדען.
- 9 וואס קומט אָבער דערפון אַרויס דעם טהוער פון זיין בעמיהען זיך?
- 10 איך האָב בעטראַכט די בעשעפטיגונג וואָס גאָט האָט געגעבען די מענשען קינדער זיך צו מאַטערען דערמיט.
- 11 אַלצדינג האָט ער געמאַכט עס זאָל פאַסען אין צייט; אויך ליעבע צו דער וועלט האָט זיי אַריינגעגעבען אין האַרצען, אום דער מענש זאָל ניט קענען אויסגעפינען דעם צוועק וואָס גאָט האָט געמאַכט פון אָנ-פאַנג ביז'ן ענדע.
- 12 איך האָב מיך איבערצייגט, אז עס איז ניטאָ קיין גוטס אין דעם, און עס בלייבט בלויז איבער מען זאָל זיך פרעהען און טהאָן גוטס און לעבען.
- 13 און דאָס וואָס דער מענש עסט, טרינקט און זעהט גוטס פאַר זיין מיה, איז אויך בלויז ווייל גאָט האָט אזוי געגעבען.
- 14 איך האָב מיך איבערצייגט, אז אַלצדינג וואָס גאָט וועט טהאָן וועט פער-בלייבען אויף אייביג, צו דעם וועט מען ניט קענען צולעגען און פון דעם וועט מען ניט קענען אַראָבנעהמען; אָט אזוי האָט עס גאָט געמאַכט אום מען זאָל פירכטען פאַר איהם.
- 15 וואָס עס איז, איז שוין לאַנג געווען, און וואָס עס וועט זיין, איז שוין אויך לאַנג געווען; און גאָט זוכט נאָר דעם נאָכפאַלגער.
- 16 און איך האָב ווייטער געזעהן אונטער דער זונן: דאָרט וואו עס דאַרף זיין גערעכטיגקייט איז אונגערעכטיגקייט און דאָרט, וואו מען ערוואַר-טעט עהרליכקייט איז אונגערעכטיגקייט.
- 17 איך האָב מיר געטראַכט אין מיין האַרצען, דעם גערעכטען מיט'ן אונ-

וְאֶת־הַרְשָׁע יִשְׁפֹּט הָאֱלֹהִים כִּי־עַת לְכַל־חַפְּזֵי וְעַל כָּל־
 18 הַמַּעֲשֵׂה שָׁם: אָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי עַל־דְּבַרְתָּ בְּנֵי הָאָדָם
 19 לְבָרֵם הָאֱלֹהִים וְלִרְאוֹת שְׂהֵם־בְּהִמָּה הִמָּה לָהֶם: כִּי
 מִקְרָת בְּנֵי־הָאָדָם וּמִקְרָה הַבְּהִמָּה וּמִקְרָה אֶחָד לָהֶם
 כְּמוֹת זֶה בֶּן מוֹת זֶה וְרוּחַ אֶחָד לְכָל וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן
 כ הַבְּהִמָּה אֵין כִּי הַכָּל הַכָּל: הַכָּל הוֹלֵךְ אֶל־מְקוֹם אֶחָד
 21 הַכָּל הוֹיָה מִן־הָעֶפֶר וְהַכָּל שָׁב אֶל־הָעֶפֶר: מִי יוֹדֵעַ רוּחַ
 בְּנֵי הָאָדָם הַעֲלֶה הִיא לְמַעַלָּה וְרוּחַ הַבְּהִמָּה הוֹרֶדֶת
 22 הִיא לְמַטָּה לָאָרֶץ: וְרֵאִיתִי כִּי אֵין טוֹב מֵאֲשֶׁר יִשְׂמַח
 הָאָדָם בְּמַעֲשָׂיו כִּי־הוּא חִלְקוֹ כִּי מִי יבִיאֵנוּ לִרְאוֹת בְּמָה
 שִׁיְהִיָּה אַחֲרָיו:

ד CAP. IV

א וּשְׁכַבְתִּי אֲנִי וְאָרְאָה אֶת־כָּל־הַעֲשָׂקִים אֲשֶׁר נַעֲשִׂים תַּחַת
 הַשָּׁמַיִם וְהִנֵּה דְמַעַת הַעֲשָׂקִים וְאֵין לָהֶם מְנַחֵם וּמִי־
 2 עֲשִׂיהֶם כֹּחַ וְאֵין לָהֶם מְנַחֵם: וְשָׂבַח אֲנִי אֶת־הַמֵּתִים
 3 שֶׁכָּבַר מֵתוֹ מִן־הַחַיִּים אֲשֶׁר הִמָּה חַיִּים עֲדָהָה: וְטוֹב
 מְשִׁנֵּיהֶם אֶת אֲשֶׁר־עָדָן לֹא הָיָה אֲשֶׁר לֹא־רָאָה אֶת־
 4 הַמַּעֲשֵׂה הַרַע אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם: וְרֵאִיתִי אֲנִי
 אֶת־כָּל־עֲמָל וְאֶת כָּל־בִּשְׂרוֹן הַמַּעֲשֵׂה כִּי הוּא קִנְאֵת־אִישׁ
 ה מִרְעָדוֹ גַּם־זֶה הַכָּל וְרַעוּת רוּחַ: הַכֹּסִיל חִבֵּק אֶת־יָדָיו
 6 וְאָכַל אֶת־בִּשְׂרוֹ: טוֹב מְלֹא כַף נָחַת מִמְּלֵא חֲפְנִים עֲמָל
 7 וְרַעוּת רוּחַ: וּשְׁכַבְתִּי אֲנִי וְאָרְאָה הַכָּל תַּחַת הַשָּׁמַיִם: יֵשׁ
 8 אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי גַם בֶּן וְאָח אֵין־לוֹ וְאֵין קֵץ לְכָל־עֲמָלוֹ גַּם־
 עֵינָיו לֹא־תִשְׁבַּע עֶשֶׂר וְלִמִּי | אֲנִי עֲמָל וּמְחַסֵּר אֶת־נַפְשִׁי
 9 מִטוֹבָה גַּם־זֶה הַכָּל וְעֵינָי רַע הוּא: טוֹבִים הַשְּׂנִים מִן
 הָאֶחָד אֲשֶׁר יִשְׁלַחֵם שֹׂכֵר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם־יִפְלוּ
 הָאֶחָד יָקוּם אֶת־חֲבֵרֹו וְאֵילוֹ הָאֶחָד שׁוֹפֵל וְאֵין שְׁנֵי
 לַהֲקִימוֹ

3. 18. וְהַשָּׁמַיִם כְּשׂוֹא 19. 4. קִמְצָה כֹּסֵף 22. 22. הַמִּי כְּסִנְיֹו ד. 1. 1. לְמַעֲרָבָא
 מְלֵא ר. הַעֲשָׂקִים 8. 8. עֵט קָי 10. 10. כ. טַעֲמִים

- גערעכטען אורטהיילט גאָט, ווייל עס איז דאָ אַ צייט פאַר אַלעמען און פאַר אַלע פּאַסירונגען.
- 18 איך האָב מיר געטראַכט אין מיין האַרצען, איבער דעם וואָס מענשען בעהויפטען, אַז גאָט האָט זיי אויסגעקליעבען, האָב איך מיך אָבער אײַ בערצייגט, אַז זיי זיינען ניט מעהר ווי פּיה.
- 19 ווייל ווי דער צופאַל איז ביי מענשען קינדער איז דער צופאַל פון פּיה און עס פּאַסירט מיט זיי איינס און דאָסזעלבע; ווי דער שטאַרבט אַזוי שטאַרבט דער און אַלע האָבען איין גייסט, עס איז ניטאָ קיין אונטערשיעד צווישען מענשען און פּיה, ווייל אַלעס איז נאַרישקייט.
- 20 אַלצדינג געהט אין איין אָרט אַרײַן, אַלצדינג איז געקומען פון שטויב און אַלצדינג קעהרט זיך אום צו שטויב.
- 21 ווער ווייסט עס, אַז דער גייסט פון מענשען קינדער געהט אַרויף און דער גייסט פון פּיה געהט אַרונטער אונטען אין דער ערד ?
- 22 און איך האָב אײַנגעזעהען, אַז עס איז ניטאָ קיין בעסערע זאַך ווי אַז דער מענש זאָל זיך פּרעהען מיט זיין אַרבייט, ווייל דאָס איז זיין איינציגע טהײל, ווייל ווער וועט איהם ברענגען ער זאָל זעהן וואָס עס וועט פאַר סירען נאָך איהם ?

קאָפימעל ד

- 1 און איך האָב זיך אומגעקעהרט און בעמערקט אַלע רויבערייען, וואָס ווערען אָבגעטאהן אונטער דער זונן; אָט פליעסען די טרערען פון די בערויבטע און קיינער קען זיי ניט טרייסטען; זייערע אונטערדריקער בערויבען זייער קראַפט און עס איז ניטאָ ווער עס זאָל זיי טרייסטען.
- 2 איך בעניידע שוין מעהר די געשטאַרבענע וואָס זיינען לאַנג טוירט, ווי די לעבעדיגע וואָס לעבען נאָך.
- 3 און בעסער פון ביידען איז יענעם, וואָס איז נאָך גאָר ניט געבוירען געוואָרען, וואָס האָט נאָך ניט געזעהן די לומפערײַען, וואָס ווערען אָב געטהאָן אונטער דער זונן.
- 4 און איך האָב בעטראַכט די גאַנצע מיה און פלייסיגקייט, וואָס קומט בלוין פון דעם וואָס איינער בעניידעט דעם צווייטען, אויך דאָס איז אַ נאָר רישקייט און אַ ווינדבלאָז.
- 5 דער נאַר פערלעגט די הענד און גריזשעט זיין אייגען פלייש.
- 6 בעסער איין פולע האַנד מיט רוהע ווי פולע הויפענס מיט מאַטערניש און זאַרגען.
- 7 און איך האָב זיך אומגעקעהרט און בעמערקט די נאַרישקייט אונטער דער זונן.
- 8 אט איז איינער וואָס האָט צו זיך קיין גלייכען ניט, קיין זוהן און קיין ברודער האָט ער ניט און עס געהמט גאָר קיין ענדע ניט צו זיין האַרע" וואַנע, זיין אויג ווערט ניט זאָט פון רייכקייט. — „און פאַר וועמען פלאַג איך זיך און קאַרג מיין אייגען לייב פון דעם גוטען ?" — אויך דאָס איז נאַרישקייט און אַ שלעכטע בעשעפטיגונג.
- 9 בעסער זיינען צוויי ווי איינער, ווייל זיי קענען וועגניסטענס גוט בעלוינט ווערען פאַר זייער אַרבייט.
- 10 אויב איינער פאַלט, הויבט איהם אויף דער אנדערער. וועה איז אָבער דעם איינעם וואָס פאַלט, און ער האָט ניט אַ צווייטען וואָס זאָל איהם אויפהויבען.

- 11 ווען זאגאר זיי ליעגען ביידע צוזאמען איז זיי קוים ווארעם, ווי קען איינעם זיין ווארעם ?
- 12 און ווען מען זאל איינעם ארומרינגלען וועלען צוויי זיך שטעלען אנט-קעגען, און דער דרייפאכער פאָדים וועט ניט אזוי גיך צוריסען ווערען.
- 13 בעסער איז אן ארעם אינגעל און א קלוגער, ווי אן אלטער קעניג און א נאָר, וועלכער ווייס ניט ווי אַכטונג צו געבען אויף זיך.
- 14 זאָגאר ווען ער קומט אַרויס פון געפענגענים צו הערשען איז ער אויך גלייך צום אלטען קעניג, וואָס איז געבוירען געוואָרען אַרעם.
- 15 איך האָב בעטראַכט די אלע לעבעדיגע וואָס געהען אַרום אונטער דער זונן און דאָס קינד וואָס וועט פערטרעטען זיין שטעלע.
- 16 עס איז נאָר ניטאָ קיין ענדע צו די מענשען וואָס זיינען געווען פאר זיי, אָבער אויך די לעצטע וועלען זיך מיט איהם ניט פרעהען, ווייל אויך דאָס איז נאַרישקייט און א ווינד-בלאָז.
- 17 היט דיין פוס ווען דו געהסט אין גאָט'ס הויז ; ערעהנטער זיך איינצור-הערען ווי די נאַראַנים ברענגען א אָפּפּער, ווייל זיי ווייסען זאָגאר ניט, ווי צו טהאָן שלעכטס.

קאפיטעל ה

- 1 זיי ניט צו גיך מיט'ן מויל און דיין האַרץ זאל זיך ניט איילען אַרויסצו-ברענגען א זאך פאר גאָט, ווייל גאָט איז אויפ'ן הימעל און דו ביזט אויף דער ערד, דערפאר זאלען דייע ווערטער זיין געזעהלט.
- 2 פונקט ווי א טרוים שטעלט פאָר פיעל זאכען, אזוי איז דעם נאַר'ס שטימע פול מיט ווערטער.
- 3 ווען דו וועסט געבען א צוזאָג פאר גאָט, זאָלסטו ניט פערשפעטיגען איהם צו בעזאהלען, ווייל איהם נוטצען ניט קיין נאַראַנים ; וואָס דו האָסט צוגעזאָגט בעזאָהל.
- 4 בעסער זאָלסטו ניט צוזאָגען, איידער צוזאָגען און ניט בעזאהלען.
- 5 ערלויב ניט דיין מויל זינדיג מאַכען דיין לייב און זאָג ניט פאר דעם מלאך : "איך האָב בענאנגען א פעהלער". צו וואָס זאל גאָט צערנען אויף דיין שטימע און פערדארבען וואָס דייע הענד האָבען געמאַכט ?
- 6 ווייל מיט אלע דייע טרוימען, און נאַרישקייטען און פיעלע רייד זאָלסטו דאָך פירכטען פאר גאָט.
- 7 אויב דו וועסט זעהן אין א לאַנד ווי ארעמע ווערען אונטערדריקט, און די גערעכטיגקייט און רעכט ווערען פון זיי גערויבט, זאָלסטו זיך דאָ-רויף ניט וואונדערען, ווייל איבער יעדען הויכען איז דאָ נאָך א העכערער אויפצופאַסען, און איבער זיי איז דאָ נאָך א העכערער.
- 8 און די הויפט זאך פון א לאַנד איז, ווען עס איז וועניגסטענס איבערנע-בליעבען א קעניג פאַר'ן פעלד.
- 9 ווער עס האָט ליעב געלד, ווערט קיינמאַל ניט זאט מיט געלד, און ווער עס האָט ליעב הויפענס מענשען זאָלען איהם נאָכגעהן, ברענגט עס איהם נאַרניט איין ; אויך דאָס איז א נאַרישקייט.
- 10 וואָס מעהר גערעטעניש, אלץ מעהר עסער זיינען דאָ, און וואָס פער-דיענט דערביי דער אייגענטימער אויסער וואָס ער קוקט צו מיט די אוי-גען.
- 11 זיס איז דעם אַרבייטער'ס שלאָף, אויב ער עסט פיעל אָדער וועניג ; דעם רייכען'ס איבערפלוס אָבער לאָזט איהם ניט שלאָפען.

רָעָה חוֹלָה רְאִיתִי תַחַת הַשָּׁמַשׁ עֵשֶׁר שָׁמֹר לְבַעְלָיו
 13 לְרַעְתּוֹ: וְאָבָד הָעֵשֶׁר הַהוּא בְּעֵינַי רַע וְהוֹלִיד בֶּן וְאִין
 14 בְּיָדוֹ מְאוּמָה: כַּאֲשֶׁר יֵצֵא מִבְּטֵן אִמּוֹ עָרוֹם יָשׁוּב לְלֶבֶת
 15 כִּשְׁבָא וּמְאוּמָה לֹא־יֵשֵׂא בְּעַמְלֹ שִׁילָף בְּיָדוֹ: וְגִסְזוּהָ
 רָעָה חוֹלָה פְּלִיעֶמֶת שְׁבָא בֶן יֶלֶף וּמִה־יִתְרוֹן לֹא שִׁיעֶמֶל
 16 לְרוּחַ: גַּם פְּלִיעִיּוֹ בַחֲשָׁף יֹאכֵל וְכַעַם הַרְבֵּה וְהָלִין
 17 וְקָצָף: הִנֵּה אֲשֶׁר־רְאִיתִי אֲנִי טוֹב אֲשֶׁר־יִפֶּה לְאֹכֹל
 וְלִשְׁתּוֹת וְלִרְאוֹת מִזְבָּה בְּכָל־עַמְלֹ וְשִׁיעֶמֶל תַּחַת־הַשָּׁמַשׁ
 מִסֶּפֶר יְמֵי־חַיָּו אֲשֶׁר־נִתְּנָלוֹ הָאֱלֹהִים כִּי־הוּא חֲלָקוֹ:
 18 גַּם פְּלִי־הָאָדָם אֲשֶׁר נִתְּנָלוֹ הָאֱלֹהִים עֵשֶׁר וּנְכָסִים
 וְהַשְּׁלִיטוֹ לְאֹכֵל מִמֶּנּוּ וְלִשְׁאֹת אֶת־חֲלָקוֹ וְלִשְׁמַח בְּעַמְלֹ
 19 זֶה מַתַּת אֱלֹהִים הוּא: כִּי לֹא הַרְבֵּה יוֹכֵר אֶת־יָמָיו חַיָּו
 כִּי הָאֱלֹהִים מַעֲנֶה בְּשִׂמְחַת לִבּוֹ:

CAP. VI. 1

א יֵשׁ רָעָה אֲשֶׁר רְאִיתִי תַחַת הַשָּׁמַשׁ וְרַבָּה הוּא עַל־הָאָדָם:
 2 אִישׁ אֲשֶׁר יִתְּנָלוֹ הָאֱלֹהִים עֵשֶׁר וּנְכָסִים וְכְבוֹד וְאִנְנוּ
 חֶסֶד לְנַפְשׁוֹ ׀ מִכָּל אֲשֶׁר־יִתְּאֵזֶה וְלֹא־יִשְׁלִיטֵנוּ הָאֱלֹהִים
 לְאֹכֵל מִמֶּנּוּ כִּי אִישׁ נִבְרִי יֹאכְלֵנוּ זֶה הַכֹּל וְחֲלִי רַע הוּא:
 3 אִם־יּוֹלִיד אִישׁ מֵאָה וְשָׁנִים רַבּוֹת יִחְיֶה וְרַב ׀ שִׁיחֵיו
 יְמֵי־שָׁנָיו וְנַפְשׁוֹ לֹא־תִשְׁבַּע מִדְּהַטּוֹבָה וְגִסְיִקְבוּרָה לֹא־
 4 יִחְיֶה לֹא אִמְרַתִּי טוֹב מִמֶּנּוּ הַנֶּפֶל: כִּי־בִהְבֵּל בָּא וּבַחֲשָׁף
 ה יֶלֶף וּבַחֲשָׁף שָׁמוֹ יִכְסֶה: גַּם־שָׁמַשׁ לֹא־רָאָה וְלֹא יֵדַע
 6 נַחַת לְזֶה מִזֶּה: וְאֵלָיו חֲזָה אֵלֶיךָ שָׁנִים פְּעֻמִּים וְטוֹבָה
 7 לֹא־רָאָה הֲלֹא אֶל־מְקוֹם אֶחָד הַכֹּל הוֹלֵךְ: פְּלִיעֶמֶל הָאָדָם
 8 לִפְיָהוּ וְגִסְיִה נַפְשׁ לֹא תִמְלֵא: כִּי מִה־יּוֹתֵר לְחֶכְמְךָ מִדְּ
 9 הַכֶּסֶל מִה־לְעֵנִי יוֹדַע לְהִלָּךְ נֶגֶד הַחַיִּים: טוֹב מִרְאֵה
 י עֵינַיִם מִהֶלֶךְ־נַפְשׁ גִּסְיָה הַכֹּל וְרַעֲוֵת רוּחַ: * מִה־שֶׁחַיָּה

כבר

- 12 עס איז דאָ נאָך אַ גרעסערע פּלאַג וואָס איך האָב געזעהן אונטער דער זונן — אָנגעזאַמעלטעם רייכטהום צום שאַדען פון אייגענטימער.
- 13 דאָס רייכטהום געהט פּערלוירען דורך אַ שלעכטער אונטערנעהמונג, אַ זעהן ווערט געבוירען און ער קריענט גאָרניט.
- 14 אָט אַזוי ווי ער איז אַרויס פון מוטער־לייב, נאַקעט וועט ער צוריק געהן ווי ער איז געקומען, ער וועט גאָרניט מיטנעהמען פון זיין אַר־בייט אַוועקצופיהרען מיט דער האַנד.
- 15 דאָס איז אויך אַ שלעכטע קרייניק, אָט אַזוי ווי איינער קומט געהט ער אַוועק, און וואָס קומט איהם אַרויס פון זיין אַרבייט פאַר'ן וויינר ?
- 16 זיין גאַנצעס לעבען עסט ער אין פינסטערניס, מיט פיעל ערגערניס, קראַנקהייט און פּערדרום.
- 17 וואָס איך האָב איינגעזעהען פאַר גוט, איז : שעהן צו עסען און טרינקען און זעהן גוטס אין דער אַרבייט וואָס מען האָט געמאַכט אונטער דער זונן אין די געזעהלטע עטליכע טעג וואָס גאָט האָט איהם געגעבען, ווייל דאָס איז זיין איינציגער טהייל.
- 18 יעדער מענש, וואָס גאָט האָט איהם געגעבען רייכטהום און גיטער און איהם געמאַכט געוועלטיגען, זאָל ער דערפון געניסען, נעהמען זיין טהייל און זיך פּרעהען מיט זיין אַרבייט, ווייל דאָס איז אַ געשענק פון גאָט.
- 19 ער זאָל געדענקען, אַז זיינע טעג וועלען ניט זיין צופיעל און אַז גאָט שטימט איין צו זיין גענוס.

קאָפיטעל ו

- 1 עס איז דאָ אַ קרייניק וואָס איך האָב געזעהען אונטער דער זונן און שווער ליענט זי אויף דעם מענשען.
- 2 דער וועמען גאָט האָט געגעבען רייכטהום און גיטער און עהרע און איהם פּעהלט גאָרניט פון אַלץ וואָס ער גלוסט, אבער גאָט האָט איהם ניט געדעבען די מאַכט צו געניסען דערפון, נאָר אַ פּרעמדער פּרעזעהרט עס; דאָס איז נאַרישקייט און אַ ביזע קרייניק.
- 3 ווען אַ מענש זאָל האָבען זאָגאַר הונדערט קינדער און לעבען פיעלע יאָהר רען, און זיין האַרץ זאָל ניט זאט ווערען פון דעם גוטס וואָס ער האָט און זאָל זאָגאַר קיין בעערדיגונג ניט האָבען, (אויך דאן) וואָלט איך געזאָגט : עס איז שוין בעסער פון איהם דעם מפּיל־קינד.
- 4 ווייל ער איז געקומען מיט נאַרישקייט און אין פינסטערניס געהט ער אַוועק, און פינסטערניס פּערדעקט זיין נאָמען.
- 5 ער האָט זאָגאַר די זונן ניט געזעהן און ניט געקענט, דערפאַר איז ער געווען גליקליכער פון יענעם.
- 6 און ווען ער וואָלט זאָגאַר געלעבט צוויי מאָל טויזענד יאָהר וואָלט ער קיין גוטס אַלץ ניט גענאָסען, ווייל סיי ווי סיי געהט ער אויף איין אָרט, וואוהין אַלע געהען.
- 7 דעם מענשען'ס גאַנצע אַרבייט איז פאַר'ן מויל און דאָך ווערט דאָס לייב ניט זאט.
- 8 און וואָס האָט, ווירקליך, דער קלוגער מעהר פון דעם נאַר ? וואָס קומט אַרויס דעם אַרעמען, וועלכער ווייס שוין ווי צו קעמפּען געגען לעבען ?
- 9 בעסער איז וואָס מען זעהט מיט די אויגען ווי זעלען־פאַרשונגען, אַבער אויך דאָס איז נאַרישקייט און אַ ווינד־בלאַז.

כָּבֹד נִקְרָא שְׁמוֹ וְנוֹדַע אֲשֶׁר-הוּא אֲדָם וְלֹא-יִוָּכַל לְדוֹן
 עִם שְׂוֵה־תְּקוּף מִמֶּנּוּ: כִּי יִשְׁדַּבְּרִים הַרְבֵּה מִרַבִּים הַכֹּל 11
 מִה־יִּתְרָה לְאָדָם: כִּי מִרְיוֹדָע מִה־טוֹב לְאָדָם בְּחַיִּים 12
 מִסֵּפֶר יְמֵי-חַיָּי הַכֹּל וַיַּעֲשֶׂם כַּצֵּל אֲשֶׁר מִיִּגְיֵד לְאָדָם
 מִה־יִּהְיֶה אַחֲרָיו תַּחַת הַשָּׁמַיִם:

CAP. VII. 1

טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב וַיּוֹם הַמְּוֹת מַיּוֹם הַיְלֻדוֹ: טוֹב א 2
 לְלֵכֶת אֶל-בֵּית-אָבֶל מִלֵּכֶת אֶל-בֵּית מִשְׁתֶּה בְּאֲשֶׁר הוּא
 סוּף כָּל-הָאָדָם וְחָתִי יִתֵּן אֶל-לִבּוֹ: טוֹב כַּעַם מִשְׂחֹק 3
 כִּירְבָרַע פָּנִים יֵטֵב לֵב: לֵב חֲכָמִים בְּבֵית אָבֶל וְלֵב 4
 כְּסִילִים בְּבֵית שְׂמֻחָה: טוֹב לִשְׁמֹעַ נִעְרַת חֲכָם מֵאִישׁ 5
 שֹׁמֵעַ שִׁיר כְּסִילִים: כִּי כִקּוֹל הַסּוּרִים תַּחַת הַסּוּר כֵּן 6
 שִׂחֹק הַכְּסִיל וְגַם-זֶה הַכֹּל: כִּי הַעֲשֶׂק יְהוֹלֵל חֲכָם 7
 וַיֹּאבֵד אֶת-לֵב מִתְּנָה: טוֹב אַחֲרֵית דְּבָר מִרְאשִׁיתוֹ טוֹב 8
 אַרְד־רוּחַ מִגְּבַה רוּחַ: אֶל-תִּבְהַל בְּרוּחֶךָ לִכְעוֹס כִּי 9
 כַּעַם בַּחִיק כְּסִילִים יְנוּחַ: אֶל-תֹּאמַר מַה הָיָה שְׁהַיָּמִים 10
 הַרְאשִׁימִים הֵיוּ טוֹבִים מֵאֵלֶּה כִּי לֹא מִחֲכָמָה שְׁאַלְתָּ עַל-
 זֶה: טוֹבָה חֲכָמָה עִם-נַחֲלָה וְיִתְרָה לְרֵאֵי הַשָּׁמַיִם: כִּי 11
 בְּצֵל חֲכָמָה בְּצֵל חֲכָמָה וְיִתְרוֹן דַּעַת חֲכָמָה תַּחֲנוּה 12
 בְּעֲלִיָּה: רְאֵה אֶת-מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי מִי יִוָּכַל לְתַקֵּן 13
 אֶת אֲשֶׁר עָוְתוּ: בְּיוֹם טוֹבָה הָיָה בְטוֹב וּבְיוֹם רָעָה רְאֵה 14
 גַּם אֶת-זֶה לְעַמְת־זֶה עֲשֵׂה הָאֱלֹהִים עַל-דַּבְּרֵת שְׁלֹא
 יִמָּצֵא הָאָדָם אַחֲרָיו מְאוּמָה: אֶת-הַכֹּל רְאִיתִי בְיָמַי 15
 הַכֹּל יֵשׁ צַדִּיק אָבֵד בְּצַדִּיק וַיֵּשׁ רָשָׁע מֵאֲרִיךְ בְּרַעְתּוֹ:
 אֶל-תְּהִי צַדִּיק הַרְבֵּה וְאֶל-תִּתְחַכֵּם יוֹתֵר לָמָּה תִּשׁוּמָם: 16
 אֶל-תִּרְשַׁע הַרְבֵּה וְאֶל-תְּהִי סָבֵל לָמָּה תָמוּת בְּלֹא עֲתָד: 17
 טוֹב אֲשֶׁר תֵּאָחַז בָּוָה וְגַם-מִזֶּה אֶל-סִנְעָה אֶת-יְהוָה כִּי-יִקְרָא 18
 אֱלֹהִים

- 10 וואָס עס איז דאָ פון לאַנג האָט שוין אַ נאָמען און עס איז שוין בעקאנט וואָס דער מענש דארף זיין ; קיינער קען זיך ניט שטעלען מיט דעם וואָס איז שטאַרקער פון איהם.
- 11 ווייל עס זיינען דאָ איבריגע ווערטער וואָס פערמעהרען בלוזי נאַריש־קייט ; וואָס קומט דעם מענשען ארויס דערפון ?
- 12 ווער ווייס עס וואָס עס איז גוט פאַר'ן מענשען אין לעבען אין זיינע געזעלשאַפֿטע נאַרישע טעג וואָס ער פערברענגט ווי אַ שאַמען ? ווער קען עס זאָגען דעם מענשען וואָס עס וועט זיין נאָך איהם אונטער דער זונן ?

קאַפיטעל ז

- 1 בעסער אַ נאָמען ווי גוטער אויף, און דער טאָג פון טויט ווי דער גע-בורטסטאָג.
- 2 עס איז בעסער צו געהן אין אַ הויז פון טרויער, ווי אין אַ הויז וואו עס איז אַ מאַהלצייט, ווייל דאָס איז די ענדע פון אלע מענשען, און דער לעבעדיגער נעהמט זיך צום האַרצען.
- 3 בעסער קומער ווי געלעכטער, ווייל מיט אַ זויער געזיכט ווערט בעסער אויפ'ן האַרצען.
- 4 דאָס האַרץ פון קלוגע איז אין הויז פון טרויער און דאָס האַרץ פון נאַרען איז אין הויז פון פרייד.
- 5 עס איז בעסער צו הערען דעם געשריי פון אַ קלוגען, ווי אַ מענש זאָל זיך איינהערען צום געזאנג פון נאַראָנים.
- 6 ווי דאָס קנאַקען פון דערנער אונטער אַ טאָפּ אזוי איז דעם נאַר'ס גע-לעכטער ; אויך דאָס איז אַ נאַרישקייט.
- 7 ווייל רויב־ריי טרויבט פון זיינען דעם קלוגען, און אונטערקויפּעניש מאַכט קאַליע דאָס האַרץ.
- 8 בעסער די ענדע פון אַ זאָך ווי דער אנפאַנג ; אַ געדולדיג ווארטענדרער איז בעסער פון אַ פּרעכען שטאַלצען.
- 9 אייל זיך ניט צו ווערען ערצערענט, ווייל דארען רוהט אין שוים פון נאַראָנים.
- 10 זאָג ניט, וואָס איז עס, אַז „פּריהעריגע צייטען זיינען געווען בעסער ווי איצטיגע ?“ דו פּרעגסט דאָס ניט פון קלוגהייט.
- 11 קלוגהייט פערבונדען מיט'ן בעזימץ פון גיטער איז גוט, עס איז אָבער נאָך בעסער פאַר יענע וואָס זעהען די זונן.
- 12 דער שאַמען פון קלוגהייט איז ווי דער שומץ פון געלד, פונדעסט-וועגען איז אָבער דאָס וויסען פון קלוגהייט מעהר, ווייל זי ערנעהרט דעם וואָס בעזימט זי.
- 13 בעטראַכט נאָר גאָט'ס ווערק, ווער קען עס פּעריכטען וואָס ער האָט פּערקרימט ?
- 14 ווען דאָס גליק שפּיעלט, זיי גליקליך, ווען אין אונגליק זאָלסטו בעמער-קען, אַז איין זאָך גענען דער אנדערער האָט גאָט געמאַכט אזוי פּער-בונדען, אַז דער מענש זאָל נאָך איהם נאַריש קענען אויסגעפינען.
- 15 אַלצדינג האָב איך געזעהען אין מיינע נאַרישע טעג, עס איז דאָ אַ גע-רעכטער וואָס ווערט פּערלוירען אין זיין גערעכטיגקייט און אַ פּערברעכער וואָס לעבט לאַנג אין זיינע פּערברעכענס.
- 16 ווי ניט צופּיעל גערעכט און זיי ניט צו קלוג ; צו וואָס זאָלסטו ווערען פּערצווייפּעלט ?
- 17 זינדיג ניט צופּיעל און זיי ניט קיין נאַר ; פאַר וואָס זאָלסטו שטאַרבּען פאַר דער צייט ?
- 18 עס איז גוט צו האַלטען איין זאָך און אויך די צווייטע ניט אַבלאָזען פון

19 אֱלֹהִים יֵצֵא אֶת־כְּלָמָם: הַחֲכָמָה תֵּעֵז לְחַכְּמָם מֵעֲשֶׂרְהָ
 כ שְׁלִימִים אֲשֶׁר הָיוּ בְּעִיר: כִּי אָדָם אֵין צְדִיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר
 21 יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא: גַּם לְכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יִדְבְּרוּ
 22 אֶל־תִּתֵּן לִבְךָ אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁמַע אֶת־עֲבֹדֶךָ מִקַּלְלֶךָ: כִּי
 גַם־פְּעָמִים רַבּוֹת יָדַע לִבְךָ אֲשֶׁר גַּם־אֵת קַלְלַת אַחֲרָיִם:
 23 כָּל־זֶה נִסִּיתִי בַחֲכָמָה אָמַרְתִּי אַחֲכָמָה וְהִיא רְחוּקָה
 24 מִמֶּנִּי: רְחוּק מִדֵּ־שִׁהֲיָה וְעִמְקָ וְעִמְקָ מִי יִמְצְאוּ: סְבוּתִי
 אֲנִי וְלִבִּי לִבְעַת וְלִתּוֹר וּבִקְשׁ חֲכָמָה וְחִשְׁבוֹן וְלִדְעַת
 26 רָשָׁע כָּסֵל וְהַסְכְּלוֹת הוֹלְלוֹת: וּמוֹצֵא אֲנִי מֵר מִפְּנוֹת
 אֶת־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הִיא מְצוּדִים וְהַרְמִים לִבָּה אֲסוּרִים
 יְדִיהָ טוֹב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים יִמְלֹט מִמֶּנָּה וְחוֹטֵא יִלְכַּד בָּהּ:
 27 רְאֵה נָה מְצֹאתִי אָמַרְהָ קַהֲלַת אַחַת לְאַחַת לִמְצֹא
 28 חֲשִׁבוּן: אֲשֶׁר עוֹד־בִּקְשָׁה נַפְשִׁי וְלֹא מְצֹאתִי אָדָם אַחַד
 29 מֵאַלְתֵּי מְצֹאתִי וְאִשָּׁה בְּכָל־אֵלֶּה לֹא מְצֹאתִי: לְבַד רְאֵה־
 זֶה מְצֹאתִי אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם יִשָּׂר וְהִמְרָה
 בִּקְשׁוֹ הַשְּׁבִנוֹת רַבִּים:

CAP. VIII. ח

א מִי כִּתְחַכְּמָם וּמִי יוֹדַע פֶּשֶׁר דְּבַר חֲכָמַת אָדָם תֵּאִיר פְּנֵיו
 2 וְעֵז פְּנֵיו יִשְׁנֵא: אֲנִי פִי־מֶלֶךְ שֹׁמֵר וְעַל דְּבַרְתִּי שְׁבוּעַת
 3 אֱלֹהִים: אֶל־תִּבְהַל מִפְּנֵיו תִּלְךָ אֶל־תַּעֲמֹד בְּדַבְּרֵי רַע
 4 כִּי כָל־אֲשֶׁר יִחַפֵּן יַעֲשֶׂה: בְּאֲשֶׁר דְּבַר־מֶלֶךְ שְׁלֹטוֹן וּמִי
 5 יֹאמַר־לוֹ מִדֵּ־תַעֲשֶׂה: שׁוֹמֵר מִצְוָה לֹא יָדַע דְּבַר רַע וְעַת
 6 וּמִשְׁפָּט יָדַע לֵב חָכָם: כִּי לְכָל־חַפֵּן יֵשׁ עֵת וּמִשְׁפָּט
 7 כִּי־רַעַת הָאָדָם רַבָּה עֲלָיו: כִּי־אֵינְנו יוֹדַע מִדֵּ־שִׁיחֲנָה כִּי
 8 בְּאֲשֶׁר יִהְיֶה מִי יִגִּיד לוֹ: אֵין אָדָם שְׁלִיט בְּרוּחַ לְכָל־אֵ
 אֶת־הַרוּחַ וְאֵין שְׁלֹטוֹן בֵּינוֹם הַפְּנוֹת וְאֵין מִשְׁלַחַת
 9 בְּמִלְחָמָה וְלֹא־יִמְלֹט רָשָׁע אֶת־בְּעָלָיו: אֶת־כָּל־זֶה רְאִיתִי
 וְנִתַּן

- דער האנד ; דער גאָטספּאַכטיגער געהט אימער אויפ'ן מיטעל־וועג.
 19 די ווייזהייט שטאַרקט דעם קלוגען מעהר ווי צעהן הערשער אין אַ שטאַדט.
 20 עס איז ניטאָ קיין גערעכטער מענש אויף דער ערד וואָס זאָל טהאָן בלויז גוטעס און ניט זינדיגען.
 21 קימער דיך ניט וואָס מען רעדט איבער דיר ; הער זיך ניט אונטער ווען דיין קנעכט שעלט דיך.
 22 ווייל פיעלע מאָל, ווייסטו אַליין, האָסטו אויך אַנדערע געשאַלטען.
 23 דאָס אַלעס האָב איך אויסגעפרובירט מיט קלוגהייט, איך האָב געטראַכט, איך וויל קלוג ווערען, אָבער ווי ווייט דאָס איז נאָך פון מיר !
 24 דאָס פּערגאנגענע איז ווייט און טיעף, טיעף, ווער קען עס געפינען.
 25 איך האָב זיך אומגעקעהרט און בעשלאָסען צו וויסען, פאַרשען און זיך כען קלוגהייט און רעכנונג, צו דערקענען געמיינהייט פון נאַרישקייט, דומהייט פון אונוויסענהייט.
 26 און געפונען האָב איך, אז ביטערער פון טויט איז די פרוי וואָס בעשטעהט פון פאַסטקעס, נעטצען זיינען אין איהר האַרץ און שטריק — איהרע הענד ; דאָס בעסטע פאַר גאָט איז, צו ענטלויפען פון איהר, נאָר אַ זינדיגער ווערט געפאַנגען.
 27 אַט אזוי האָב איך עס אויסגעפונען, זאָגט קהלת, איינס מיט אַנאָדער, אום צו געפינען רעכנונג.
 28 נאָך עפעס פּערלאַנגט מיין זעעלע וואָס איך געפין ניט : דאָס איז איין מאָן פון טויזענד האָב איך יא געפונען, נאָר איין פרוי צווישען אַלע האָב איך ניט געפונען.
 29 אויסער דעם האָב איך אויסגעפונען, אז גאָט האָט בעשאַפען דעם מענש־שען איינפאַך, אָבער זיי האָבען געזוכט איהם אויסצוקינסטלען.

קאפיטעל ח

- 1 ווער איז עס אזא קלוגער און ווער פּערשטעהט עס צו געבען ערקלעהרונג־גען ? אַ מענשענ'ס קלוגהייט בעלייכטעט זיין געזיכט און ווילדקייט פּערנדרעט עס.
 2 איך ווארען דיך, פאלג וואָס דער קעניג בעפעהלט לויט דיין וואָרט און די שבועה פון גאָט.
 3 פּערלאַז איהם ניט אין איבעראיילונג, פּערוויקעל דיך ניט אין שלעכטע זאכען, נאָר וואָס ער וויל זאָלסטו טהון.
 4 דעם קעניג'ס בעפעהל איז הערשאַפט, און ווער קען איהם זאָגען : וואָס טהוסטו ?
 5 דער וואָס איז געטריי צו זיין פליכט ווייס ניט פון קיין שלעכטס ; דעם קלוגענ'ס האַרץ ווייס, אז עס קומט אַ צייט און אַ משפּט.
 6 ווייל אויף אַלעמען איז דאָ אַ צייט און אַ משפּט, ווייל דעם מענש־שענ'ס פּערדאַרבענהייט איז גרויס גענוג.
 7 קיינער ווייס ניט וואָס עס קען פאַסירען, און ווער קען עס איהם זאָגען וואָס עס וועט זיין ?
 8 קיין מענש בעהערשט דעם גייסט, אום איהם צו קענען איינהאַלטען ; קיינער קען ניט בעהערשען דעם טאָג פון טויט און מען קען ניט ענטלויפען פון קריגע ; פּערדאַרבענהייט וועט ניט ראַטעווען איהר אייגענ־טהימער.
 9 דאָס אַלעס האָב איך געזעהען און זיך צוגעקוקט אין מיין האַרצען צו

ונתון את-לבי לכל-מעשה אשר נעשה תחת השמש עת
 אשר שלט האדם באדם לרע לו: ובכן ראיתי רשעים
 קברים ובאו וממקום קדוש יחלכו וישתכחו בעיר אשר
 בדרךשו נסוה הכל: אשר איך-נעשה פתנם מעשה 11
 הרעה מהרה על-כן מלא לב בני-האדם בהם לעשות
 רע: אשר חטא עשה רע מאת ומאריך לו כי נס-יודע 12
 אני אשר יהיה טוב ליראי האלהים אשר יראו מלפניו:
 וטוב לא-יהיה לרשע ולא-יארך ימים כצל אשר איננו 13
 ירא מלפני אלהים: יש-הכל אשר נעשה על-הארץ 14
 אשר יש צדיקים אשר מניע אדם כמעשה הרשעים
 ויש רשעים שמניע אדם כמעשה הצדיקים אמרתי
 שנסוה הכל: ושפחתי אני את-השמה אשר איך 15
 טוב לאדם תחת השמש כי אם-לאכל ולשתות ולשמוח
 והוא ילנו בעמלו ימי חייו אשר-נתדלו האלהים תחת
 השמש: פאשר נתתי את-לבי לדעת חכמה ולראות 16
 את-הענין אשר נעשה על-הארץ כי גם ביום ובלילה
 שנה בעינו איננו ראה: וראיתי את-כל-מעשה האלהים 17
 כי לא יוכל האדם למצוא את-המעשה אשר נעשה
 תחת-השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא
 ונס אם-יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא:

ט

CAP. IX. ט

כי את-כל-זה נתתי אל-לבי ולבור את-כל-זה אשר *
 הצדיקים והחכמים ועבדיהם בני האלהים נס-אהבה
 נס-שנאה אין יודע האדם הכל לפניהם: הכל פאשר 2
 לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולפחור ולטמא
 ולזבח ולאשר איננו זבח כחטא הנשבע פאשר
 שבועה ירא: זה רע בכל אשר-נעשה תחת השמש 3
 כי-מקרה אחד לכל ונס לב בני-האדם מלא-רע והוללות
 בלבכם

- אלע זאכען וואָס ווערען אָבגעטהאָן אונטער דער זונן, ווען איין מענש
הערשט איבער'ן צווייטען אום איהם שלעכטס צו טהאָן.
- 10 און אָט אזוי האָב איך געזעהען פערדערבער, שוין בערגאַבענע, און
קומען גראַדע פון אַ הייליגען פּלאַטץ, זיי געהען אוועק און זייערע פער-
ברעכענס זיינען פּערגעסען געוואָרען אין זייער שטאַרט; אויך דאָס איז
נאַרישקייט.
- 11 ווייל דער אורטהייל איבער אַ פּערברעכען ווערט ניט שנעל דורכגע-
פיהרט, דערפאַר זיינען די מענשליכע הערצער אָנגעפילט מיט זיי צו
טהאָן שלעכטס.
- 12 ווען אַ זינדער בעגעהט פּערברעכענס הונדערט מאָל און מען וואַרנט
איהם אַלץ, ווייס איך אָבער אז עס וועט זיין גוט נאָר יענע נאָטס-
פּאַרכטיגע וואָס פּירכטען פאַר איהם.
- 13 דעם פּערברעכער וועט ניט זיין גוט און ער וועט ניט לענגער לעבען ווי
אַ שאַטען, ווייל ער האָט קיין פּורכט פאַר נאָט.
- 14 עס איז דאָ אַ נאַרישקייט אויף דער ערד: פאַראַנען גערעכטע וואָס
מיט זיי פּאַסירט דאָס זעלבע ווי מיט די פּערדאַרבענע, און עס זיינען דאָ
פּערדאַרבענע, וואָס מיט זיי פּאַסירט דאָס זעלבע ווי מיט די גערעכטע;
איך האָב מיר געטראַכט, אז אויך דאָס איז נאַרישקייט.
- 15 געלויבט האָב איך די פּרייד, ווייל עס איז ניטאָ קיין בעסערע זאך
פאַר'ן מענשען אונטער דער זונן ווי עסען, טרינקען און פּרעהליך זיין,
און דאָס וועט איהם בעגלייטען אין זיין האַרעוואַניע זיין גאַנצעס לעבען
וואָס נאָט האָט איהם געגעבען אונטער דער זונן.
- 16 אזוי ווי איך האָב אָבגעגעבען מיין האַרץ צו שטודירען קלוגהייט און
בעטראַכטען די בעשעפּטיגונג וואָס ווערט אָבגעטהאָן אויף דער ערד,
אז ניט ביי טאָג, ניט ביי נאַכט זעהט ער קיין שלאָף ניט מיט זיינע
אויגען.
- 17 און ווען איך האָב בעטראַכט אָט די אלע געטליכע טהאַטען, האָב איך
געזעהן, אז דער מענש קען ניט געפינען די טהאַט וואָס ווערט אָבגעטהאָן
אונטער דער זון, ווייל וואָס ער זאָל ניט אַנווענדען זוכענדיג, געפינט
ער אַלץ נאָר ניט; און זאָגאר ווען דער קלוגער בעשליעסט שוין צו
וויסען, געפינט ער אַלץ נאָר ניט.

קאפיטעל מ

- 1 צו דעם אלעמען האָב איך געגעבען מיין האַרץ, איך זאָל עס פאַר מיר
קלאַר מאַכען, וואָס די גערעכטע און קלוגע און זייערע קנעכט זיינען
אין נאָט'ס האַנד; דער מענש ווייס אויך ניט וואָס עס הייסט לייעבע
אָדער האָס; אַלצדינג איז פאַר זיי גלייך.
- 2 אַלצדינג איז פאַר אלעמען, איין זאך פּאַסירט מיט'ן גערעכטען און מיט'ן
פּערברעכער, מיט'ן גוטען און מיט'ן ריינעם, און מיט'ן אונריינעם, מיט
דעם וואָס ברענגט אָפּפּער און מיט דעם וואָס ברענגט ניט קיין אָפּפּער,
ווי מיט'ן גוטען, אזוי מיט'ן זינדער, מיט דעם וואָס שווערט זיך ווי מיט
דעם וואָס פּירכטעט צו שווערען.
- 3 אָט דאָס איז דאָס שלעכטע מיט אלעמען וואָס ווערט אָבגעטהאָן אונ-
טער דער זונן, ווייל איין פּאַסירונג טרעפט אלעמען, און דאָס האַרץ

4 בְּלִבְכֶם בְּחַיֵּיהֶם וְאַחֲרָיו אֶל־הַמָּתִים: כִּי־מִי אֲשֶׁר יִבְחַר
 אֶל כָּל־הַחַיִּים יֵשׁ בְּמַחְזֵן כִּי־לִבְלֹב חַי הוּא טוֹב מִן
 הַהָרְיָה הַמָּת: כִּי הַחַיִּים יוֹדְעִים שְׂמִתּוֹ וְהַמָּתִים אֵינֶם
 יוֹדְעִים מְאוּמָה וְאִי־עוֹד לָהֶם שֹׁכֵר כִּי נִשְׁפַח וְזָכְרוּ:
 6 גַּם אֲהַבְתֶּם גַּם־שָׂנֵאתֶם גַּם־קִנְיַתְתֶּם כִּבְר אֲבָדָה וְחֵלֶק
 אִי־לָהֶם עוֹד לְעוֹלָם בְּכֹל אֲשֶׁר־נַעֲשֶׂה תַחַת הַשָּׁמַשׁ:
 7 לָךְ אֲכַל בְּשִׂמְחָה לְחֶמֶד וְשִׂתָּה בְּלִב־טוֹב יִיגַד כִּי כִבֹּר
 8 רַעַה הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשָׂיָהּ: בְּכֹל־עֵת יִהְיוּ בְּנִדְוֶה לְבָנִים
 9 וְשִׁמֹן עַל־רֹאשָׁהּ אֶל־יְחָסֵר: רְאֵה חַיִּים עִם־אִשָּׁה אֲשֶׁר־
 אֲהַבְתָּ כִּי־יָמִי הֵיוּ הַבְּלָדָה אֲשֶׁר נִתְּן־לָךְ תַּחַת הַשָּׁמַשׁ כֹּל
 יָמֵי הַבְּלָדָה כִּי הוּא חֵלֶקְךָ בְּחַיִּים וּבְעַמְלָהּ אֲשֶׁר־אַתָּה עֹמֵל
 תַּחַת הַשָּׁמַשׁ: כֹּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכַחַד עֲשֵׂה
 כִּי אֵין מַעֲשֵׂה וְחִשְׁבוֹן וְרַעַת וְהַכְּמָה בִּשְׂאוֹל אֲשֶׁר אַתָּה
 11 הַלָּךְ שָׁמָּה: שְׁבִתִי וְרְאֵה תַחַת־הַשָּׁמַשׁ כִּי לֹא לְקָלִים
 הַמְרוֹזֵן וְלֹא לְגִבּוֹרִים הַמְלַחֲמָה וְגַם לֹא לְחַכְמִים לְחֵם
 וְגַם לֹא לְזָבָנִים עֲשֶׂר וְגַם לֹא לַיֹּדְעִים הֵן כִּי־רַעַת וּפְגַע
 12 יִקְרָה אֶת־כָּלֶם: כִּי גַם לֹא־יִדַע הָאָדָם אֶת־עֵתוֹ כִּי־יָגִיעַ
 שְׂנֵאוֹחִיּוֹם בְּמַצּוֹרָה רַעַה וְכַצְּפָרִים הָאֲחֻזּוֹת בַּפֶּה כִּהֶם
 יוֹקְשִׁים בְּנֵי הָאָדָם לַעַת רַעַה כִּשְׂתַּפּוֹל עֲלֵיהֶם פֶּתְאִם:
 13 גַּם־זֶה רְאִיתִי חֲכָמָה תַּחַת הַשָּׁמַשׁ וְגִדּוּלָה הִיא אֵלַי:
 14 עִיר קַמְנָה וְאַנְשִׁים כְּהָ מַעֲט וּבְא־אֵלֶיהָ מֶלֶךְ גִּדּוּל וְסַבֵּב
 15 אַתָּה וּבְנָה עֲלֶיהָ מַצּוֹרִים גִּדּוּלִים: וּמַצָּא כְּהָ אִישׁ מִסָּפֵן
 חָכֶם וּמִלְטִי־הוּא אֶת־הָעִיר בְּחַכְמָתוֹ וְאָדָם לֹא זָכַר אֶת־
 16 הָאִישׁ הַמִּסָּפֵן הַהוּא: וְאָמַרְתִּי אֲנִי טוֹבָה חֲכָמָה מִגִּבּוֹרָה
 17 וְחַכְמַת הַמִּסָּפֵן בּוֹיָה וְדַבְּרָיו אֵינֶם נִשְׁמָעִים: דַּבְּרִי
 18 חַכְמִים בְּנַחַת נִשְׁמָעִים מוֹעֲקַת מוֹשֵׁל בְּפִסְיָלִים: טוֹבָה
 חֲכָמָה מִכָּלִי קָרֵב וְחוֹטֵא אַחֵד יֵאָבֵד טוֹבָה הַרְבֵּה:

ובונו

- פון מענשען קינדער איז פול מיט בייזקייט און וואהנזין ליענט אין זייערע הערצער ביים לעבען, און נאָך דעם געהען זיי צו די טויטע.
- 4 ווייל ווער עס איז נאָך פּעראייניגט מיט'ן לעבען, האָט נאָך אַ האָפּנונג; דעם לעבעדיגען הונד איז בעסער ווי דעם טויטען לייב.
- 5 ווייל די לעבעדיגע ווייסען, אז זיי וועלען שטארבען און די טויטע ווייסען גאָרניט, זיי האָבען מעהר קיין בעלוינונג, ווייל זייער אנדענקען ווערט פּערגעסען.
- 6 זייער ליעבע, זייער פיינדשאפט ווי אויך זייער אייפּערזוכט, איז שוין לאנג פּערלוייערען געגאנגען, און זיי האָבען מעהר קיין טהייל אין דער וועלט, און אין אַלעם וואָס ווערט אָבגעטהאָן אונטער דער זונן.
- 7 געה עסס דיין ברויט אין פרייד און טרינק דיין וויין מיט אַ גוטעס האַרץ, דען נאָט האָט שוין לאנג בעוויליגט דייע טהאַטען.
- 8 צו יעדער צייט זאָלען דייע קליידער זיין ווייס און אויל זאָל ניט אויס' פעהלען אויף דיין קאָפּ.
- 9 געניס ביים לעבען מיט דער פרוי וואָס דו ליעבסט אַלע דייע נאַרישע לעבענס טעג וואָס נאָט האָט דיר געגעבען אונטער דער זונן אַלע דייע נאַרישע טעג, ווייל דאָס איז דיין טהייל אין לעבען און אין דער האַר' רעוואניע וואָס דו האָסט געשאַפּען אונטער דער זונן.
- 10 אלצדינג וואָס דו געפינסט אין דיין האַנד צו טהאָן מיט דיין מאַכט, טהו ! ווייל עס איז ניטאָ קיין אַרבייט, קיין רעכנונג, קיין וויסענשאַפט און קיין קלוגהייט אין גרוב וואוהין דו געהסט.
- 11 האָב איך זיך אומגעווענדעט און דערזעהן אונטער דער זונן, אַז ניט די פלינקע געווינען דעם לויף און ניט די שטאַרקע געווינען די קריעג, און אויך ניט די קלוגע האָבען ברויט; און די פּערשמענדיגע בעזיטצען ניט קיין רייכטום און די וויסענדע האָבען ניט קיין לייטזעליגקייט, ווייל בלוז די צייט און דער צופאַל טרעפען אַלעמען.
- 12 דער מענש ווייס פונקט אַזוי זיין צייט ווי די פיש וואָס ווערען גע' כאַפט אין אַ בייזער נעטץ און ווי די פויגעל וואָס ווערען געכאַפט אין אַ פאַסטקע; אָט פונקט ווי זיי ווערען געפאַנגען די מענשען אין אַ ביי' זער צייט, ווען זי פאַלט אויף זיי אָן פּלוצלונג.
- 13 אויך דאָס האָב איך איינגעזעהען אַלס אַ קלוגהייט אונטער דער זונן און גרויס איז דאָס ביי מיר.
- 14 אַ קליין שמעדטעל און מענשען זיינען אין איהר וועניג און צו איהר קומט אַ גרויסער קעניג, בעלאגערט זי און בויט אַרום איהר גרויסע פעסטונגען.
- 15 און עס געפינט זיך אָבער אין איהר אַן אַרעמער קלוגער וואָס ראטעוועט די שטאָדט מיט זיין קלוגהייט, און קיין מענש דערמאהנט זיך אַן דעם אַרעמאן.
- 16 און אויך האָב מיר געטראכט אין מיין האַרצען, בעסער איז שוין קלוג' היים ווי שטאַרקייט, אָבער דעם אַרעמאנ'ס קלוגהייט איז געשענדעט און זיינע רייד הערט מען ניט.
- 17 די רייד פון קלוגע הערען זיך געלאַסענער ווי דער געשריי פון אַ הערשער איבער נאַראָנים.
- 18 בעסער איז קלוגהייט פון וואַפען, און איין זינדער פּערלירט פיעל גוטס.

CAP. X.

9

וְכוֹבֵי מוֹת יִבְאִישׁ יִבְיַע שֶׁמֶן רוֹקֵחַ יִקַּח מִחֲכָמָה מִכְבוֹד א
 סְכָלוֹת מְעַט׃ לֵב חָכָם לְיָמֵינוּ וְלֵב כְּסִיל לְשִׁמְאֹלוֹ׃ וְגַם ב
 בְּדַרְךְ פֶּשֶׁה־סֶכֶל הַלֵּךְ לִבּוֹ חָסֵר וְאָמַר לִפְלֵ סֶכֶל הוּא׃
 אִם־רוּחַ הַמּוֹשֵׁל תַּעֲלֶה עֲלֶיךָ מִקּוֹמָהּ אֶל־תִּנְחַח כִּי מֵרָפָא 4
 יִנַּח הַטָּאִים גְּדוּלִים׃ יֵשׁ רָעָה רְאִיתִי תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ ה
 כְּשֶׁנִּגְהַ שְׂיֵצֵא מִלִּפְנֵי הַשֶּׁלִּיט׃ נִתַּן הַסֶּכֶל בְּמִרוֹמִים 6
 רַבִּים וְעִשְׂרִים כְּשֶׁפֶל יֵשְׁבוּ׃ רְאִיתִי עֲבָדִים עַל־סוּסִים 7
 וְשָׂרִים הֹלְכִים בְּעֲבָדִים עַל־הָאָרֶץ׃ חָפֵר גּוֹמֵץ כִּי יִפּוֹל 8
 וּפְרִץ גָּדֵר יִשְׁכְּנוּ נַחֵשׁ׃ מִפִּיעַ אֲבָנִים יַעֲצֵב בָּהֶם בּוֹקֵעַ 9
 עֵצִים יִסְכֵּן בָּם׃ אִם־תִּקְהַה תִּכְרֹזֵל וְהוּא לֹא־פָנִים קִלְקֵל י
 וְהַלִּים יִגְבֵּר וְיִתְרוֹן תִּכְשִׁיר חֲכָמָה׃ אִם־יִשָּׁךְ הַנַּחֵשׁ 11
 כְּלֹא־לַחֵשׁ וְאֵין יִתְרוֹן לְכַעַל הַלְּשׁוֹן׃ דְּבַר־י פִּי־חָכָם חוֹן 12
 וְשִׁפְתוֹת כְּסִיל תִּבְלַעְנוּ׃ תַּחֲלַת דְּבַר־י פִּיהוּ סְכָלוֹת וְאַחֲרֵית 13
 פִּיהוּ הוֹלְלוֹת רָעָה׃ וְהַסֶּכֶל יִרְבֶּה דְּבָרִים לֹא־יִדַע הָאָדָם 14
 מַה־שִּׁיחֶה וְאֲשֶׁר יִהְיֶה מֵאַחֲרָיו מִי יִגִּיד לוֹ׃ עֲמַל 15
 הַכְּסִילִים תִּנְגַעְנוּ אֲשֶׁר לֹא־יִדַע לְלַבֵּת אֶל־עִיר׃ אִי־לֵךְ 16
 אֶרֶץ שְׂמֵלֶכֶךָ נַעַר וְשִׂרְיֶךָ כִּפְקֵר יֵאָכְלוּ׃ אֲשֶׁר־יֵךְ אֶרֶץ 17
 שְׂמֵלֶכֶךָ בְּיַחְדָּוִים וְשִׂרְיֶךָ כְּעַת יֵאָכְלוּ בְּנִבְוֶרָה וְלֹא בַשֶּׁתִּי׃
 כְּעַצְלוֹתִים יִמָּךְ הַמְּקַרָּה וּבַשֶּׁפְלוֹת יָדַיִם יִדְלָךְ תִּבְוֶרָה׃ 18
 לְשִׁחוּק עֲשִׂים לָחֵם גִּיזִן יִשְׁמַח חַיִּים וְהַכְּסָף יַעֲנֶה אֶת־ 19
 הַכֹּל׃ גַּם כְּמִדְעָךָ מֶלֶךְ אֶל־תִּקְלָל וּבַחֲדָרֵי מִשְׁכַּבְּךָ אֶל־ כ
 תִּקְלָל עֲשִׂיר כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת־הַקּוֹל וּבַעַל הַכְּנָפִים
 יִגִּיד דְּבָר׃

CAP. XI. י"א

10

שֶׁלַח לַחֲמָה עַל־פְּנֵי הַמַּיִם כִּי־יִבְרַב הַיָּמִים תִּמְצָאוּנוּ׃ א
 תִּדְחַלֵּק לְשִׁבְעָה וְגַם לְשִׁמוֹנֶה כִּי לֹא תִדַע מַה־יִּהְיֶה רָעָה 2
 עַל־

קאפיטעל י

- 1 פונקט ווי טויטע פליעגען פערדארבען און יערען אויף פערפוימירטען אויף, אזוי וועגט אריבער קלוגהייט אביסעל נאָרישקייט.
- 2 דעם קלוגענ'ס האַרץ ליעגט אין דער רעכטער זייט און דעם נאָר'ס האַרץ — אין דער לינקער זייט.
- 3 און אויף וועלכען וועג דער נאָר געהט, פעהלט איהם פערשטאַנד ; יעדען דערזעהלט ער, אַז ער איז אַ נאָר.
- 4 ווען דיין הערשער קומט אויף דיר ארויף, זאָלסטו ניט פערלאָזען דיין פלאַטץ ; דורך נאָכגייעביגקייט ווישט מען אָב גרויסע פעהלער.
- 5 איך האָב געזעהען אַ ביזע זאך אונטער דער זונן, דאָס איז ווען דער הערשער בעגעהט אַ פעהלער.
- 6 די נאָרישקייט ווערט אַראָפגעזעצט אין דער גרויסער הויכקייט און מאַנאַטען ווערען געזעצט ניעדריג.
- 7 איך האָב געזעהן קנעכט אויף פערד און פירשטען געהען ווי קנעכט זייף דער ערד.
- 8 דער וואָס גראַבט אַ גרוב פאלט אין איהר אַרין, און ווער עס צוברעכט אַ פלאַנקען ווערט געביסען פון אַ שלאַנג.
- 9 ווער עס שלעפט שטיינער צוקאליעטשעט זיך אין זיי, ווער עס שפּאַלט האַלץ איז און געפאהר דורך זיי.
- 10 ווען דאָס אייזען ווערט שטומפיג און ער האָט דאָס ניט אויסגעשאַרפט, מוז ער פערשטאַרקערן זיין קראַפט, אָבער קלוגהייט האָט די מעלה פון פעהיגקייט.
- 11 ווען אַ שײַאנג האָט איינמאָל געביסען, העלפט שוין ניט קיין אבשפרע-
כען, אזוי איז אויך מיט דעם מאַן מיט דעם שאַרפען צונג.
- 12 די רייד פון אַ קלוגענ'ס מויל זיינען אַנציהענד, און אַ נאָר'ס ליפּען שליינגען איהם אַליין איין.
- 13 דער אַנפאַנג פון זיין מויל'ס רייד איז נאָרישקייט, די ענדע פון זיין מויל איז ביזער וואהנוין.
- 14 און דער נאָר פליידערט פיעל ; דער מענש ווייס ניט וואָס עס איז געווען, און וואָס עס וועט זיין נאָך איהם, ווער קען עס איהם זאָגען ?
- 15 די אַרבייט פון נאָראַנים פערמאַטערט איהם, ווייל ער ווייס ניט ווי אַריינ-
צוגעהען אין שטאָרט.
- 16 וועה דיר לאַנד, וואָס דיין קעניג איז אַ אינגעל און דייע פירשטען מאַכען מאהלצייטען גאַנץ פריה.
- 17 וואויל דיר, לאַנד, וואָס דיין קעניג איז אַ פרייער מענש, דייע פירסטען עמען אין דער צייט און גיעבען זיך אָב מיט העלרענטהאמען ניט מיט זויפּען.
- 18 דורך נאכלעסיגקייט ווערט צופאַלען דער באלקען און דורך לעדינגעהן רענעט אַרין אין הויז.
- 19 מונטער זיינען יענע וואָס שאַפען אַ מאַלהצייט ; וויין דערפרעהט דאָס לעבען, אָבער געלד ברענגט אַלצדינג.
- 20 זאגאר אין דיין געוויסען זאָלסטו ניט שעלטען קיין קעניג און אין דיין שלאַף-צימער זאָלסטו ניט שעלטען דעם רייכען, ווייל פויגעל פון הי-
מעל פיהרען אַ שטימע און די געפליעגעלטע גיעבען איבער די רייד.

קאפיטעל יא

- 1 וואַרף דיין ברויט אויפ'ן וואַסער, ווייל אין אַ צייט ארום וועסטו עס געמינען.

3 על־הָאָרֶץ: אִם־יִמְלֹאוּ הָעַבִּים נֶשֶׁם עַל־הָאָרֶץ יִרְיִקוּ
 וְאִם־יִפּוֹל עֵץ בְּדָרוֹם וְאִם בְּצַפּוֹן מְקוֹם שִׁיפּוֹל הָעֵץ שָׁם
 4 יִהְיֶה: שֹׁמֵר רוּחַ לֹא יִזְרַע וְרֹאֵה בְעֵבִים לֹא יִקְצֹר:
 ה כֹּאֲשֶׁר אֵינָהּ יוֹדֵעַ מוֹדֵד־רֶדֶד הָרוּחַ כַּעֲצָמִים בְּבִטָּן הַמְּלֶאכֶה
 כִּכְּהָ לֹא תִדְעַ אֶת־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת־
 6 הַכֹּל: בְּבִקְרָךְ וְרַע אֶת־זֶרְעֶךָ וְלַעֲרֹב אֶל־תִּנְחַ יְדֶךָ כִּי אֵינָהּ
 יוֹדֵעַ אִי זֶה יִכְשַׁל הַזֶּה אֹרֶזְהָ וְאִם־שְׁנֵיהֶם כֹּאֲחֵד טוֹבִים:
 7 וּמִתּוֹק הָאוֹר וְטוֹב לְעֵינַיִם לִרְאוֹת אֶת־הַשָּׁמַשׁ: כִּי אִם־
 שָׁנִים תִּרְבֶּה יַחֲזֶה הָאָדָם בְּכֻלָּם יִשְׂמַח וְיִזְכֹּר אֶת־יָמָיו
 9 הַחֲשֵׁךְ סִי־תִרְבֶּה יִהְיֶה כָּל־שָׂבָא הַכֹּל: שֹׁמֵחַ בְּחֹר
 בִּילְדוּתָהּ וְיִטְיִבָה לְבָדָּ בִימֵי בְחֹרֹתֶיהָ וְתִלְךָ בְּדַרְכֵי
 לְבָדָּ וּבְמַרְאֵי עֵינֶיהָ וְדַע כִּי עַל־כָּל־אֱלֹהֵי יִבְיֹאֵה הָאֱלֹהִים
 1 בְּמִשְׁפָּט: וְהִסֵּר כָּעֵם מִלְּבָדָּ וְהַעֲבִיר רָעָה מִבְּשַׂרָּהּ כִּי־
 תִּלְדוֹת וְהַשְׁחָרוֹת הַכֹּל:

יב CAP. XII.

א וְזָכַר אֶת־כּוֹרְאָהּ בִימֵי בְחֹרֹתֶיהָ עַד אֲשֶׁר לֹא־יִבְאוּ יָמָיו
 2 הָרָעָה וְהִנְיָעוּ שָׁנִים אֲשֶׁר תֹּאמַר אִידוּלִי בְהֵם חֲפִיץ: עַד
 אֲשֶׁר לֹא־תִחַשְׁדַּשׁ הַשָּׁמֶשׁ וְהָאוֹר וְהַיָּרֵחַ וְהַכּוֹכָבִים וְשָׁבוּ
 3 הָעַבִּים אַחַר הַגָּשֶׁם: בַּיּוֹם שִׁזְעוּ שְׁמַרְי הַפִּיֹת וְהַתְּעוּתוֹ
 אֲנָשִׁי הַחֵיל וּבִטְלוּ הַמַּחֲנוֹת כִּי מַעֲטוּ וְחִשְׁבוּ הָרֵאוֹת
 4 בְּאֶרְצוֹת: וְסָגְרוּ דְלֹתַיִם בְּשׁוֹק בְּשַׁבֵּל קוֹל הַמַּחֲנֶנֶה וַיִּקְוֶם
 ה לְקוֹל הַצִּפּוֹר וַיִּשְׁחוּ כָּל־בְּנוֹת הַשִּׁיר: גַּם מִגְּבַהּ יִרְאוּ
 וְתַחֲתוֹתַיִם בְּדֶרֶךְ וַיִּנְאֹץ הַשֶּׁקֶד וַיִּסְתַּבֵּל הַחֲזָב וְתַפְרֵה
 הָאֲבִיוֹנָה כִּי־הִלְךְ הָאָדָם אֶל־בֵּית עֲלָמוֹ וְסָכְנוּ בְּשׁוֹק
 6 הַסּוּפְרִים: עַד אֲשֶׁר לֹא־יִרְחֹק תִּכְּבַּל הַכֶּסֶף וְתִרְצֵן גִּלְתֵּה
 הַזָּהָב וְתִשְׁכַּר כּוֹר עַל־הַמְּבֹועַ וְנִרְצֵן הַגְּלִגֵּל אֶל־הַבוֹר:
 7 וַיִּשָּׁב הָעַפְרֵי עַל־הָאָרֶץ כִּשְׁתֵּיהָ וְהָרוּחַ תִּשׁוּב אֶל־הָאֱלֹהִים

אשר

י"א v. 9. ובעברית קרי. ויזון קמץ מלא אסוף י"ב v. 11. וי"א טראדן v. 6. ויחזק קרי

- 2 צומהייל אויף זיעבען און אויף אַכט, ווייל דו ווייסט נאָר ניט וואָס פאַר אַ בייז עס קען קומען אויף דער ערד.
- 3 ווען די וואָלקענס ווערען פול, לעדיגען זיי אויס דעם רעגען אויף דער ערד; און אויב עס פאַלט אַ שטיק האַלץ אין דרום אָדער אין צפון, אויף דעם אָרט וואו עס איז געפאַלען דאָרט בלייבט עס.
- 4 ווער עס היט דעם ווינד זעט ניט, ווער עס קוקט אויף די וואָלקען דער שניידט ניט.
- 5 אַזוי ווי דו ווייסט ניט דעם וועג פון ווינד, אַזוי ווי דו ווייסט ניט וואָס עס איז אָבגעשלאָסען אין בויך פון אַ שוואַנגערע, פונקט אַזוי ווייסט דו ניט די טהאַטען פון גאָט, וועלכער מאַכט אַלצדינג.
- 6 אין דער פריה זאָלסטו זייען דייע זאַמען, אָבער פאַרנאַכט זאָלסטו אויך ניט מיעד ווערען, ווייל דו ווייסט ניט וואָס עס וועט געראַטען, דאָס אָדער יענעס, אָדער ביידע זיינען גוט.
- 7 און זיס איז דאָס ליכט און עס איז גוט פאַר די אויגען צו זעהן די זונן.
- 8 ווען דער מענש זאָל זאָגאַר לעכען פיעלע יאָהרען, געניעסען פון אַלעס, זאָל ער זיך אויך דערמאָהנען אַז עס קומען פינסטערע טעג. וועלכע וועלען זיין פיעל; אַלצדינג וואָס פאַסירט איז נאַרישקייט.
- 9 פּרעה דיר, יונגערמאַן, אין דיין קינדהייט, וועט דיר גוט זיין אויפ'ן האַרץ צען אין די טעג פון דיין יוגענד; און געה אין די וועגען פון דיין האַרץ צען און וואָס דייע אויגען ווייזען דיר, און ווייס, אַז אויף דעם אַלעמען וועט דיר גאָט ברענגען פאַר אַ געריכט.
- 10 און שאַף אָב ערגערניס פון דיין האַרצען און נעהם אַוועק בייזקייט פון דיין לייב, ווייל דיין קינדהייט, ווי דיין יוגענד איז אַ נאַרישקייט.

קאַפיטעל יב

- 1 און גערענק דיין בעשעפער אין די טעג פון דיין יוגענד ביז זיי בייזע טעג קומען אָן און עס רוקען זיך אונטער די יאָהרען ווען דו וועסט זאָגען: „אויך דאַרף זיי ניט“.
- 2 ביז די זונן ווערט פינסטער צוזאַמען מיט די ליכט, לבנה און שטערען און די וואָלקען קעהרען צוריק נאָך'ן רעגען.
- 3 אין דעם טאָג ווען די הויזוועכטערס וועלען אויפגעצוטערט ווערען, ווען די קריעגסלייט וועלען זיך אויסקריעגען און די מאָלערס וועלען בלייבן בען שטעהען לעדיג, ווייל זיי זיינען וועניג, און די קוקערס אין די פענסטער וועלען דונקעל ווערען, —
- 4 און די טהירען צו דער גאַס זיינען פערשלאָסען געוואָרען, קוים וואָס עס הערט זיך די שטימע פון דער מיהל, און עס שטעהט אויף צום קרעהען פון האָהן און אַלע טעכטער פון געזאַנג זיינען איינגעבויגען —
- 5 ווען זיי שרעקען זיך זאָגאַר פאַר אַ הויכקייט און ציטערען צו ליעגען אויפ'ן וועג, עס בליהט בלוז אַ מאַנדעל־בויס און אַ היישעריק ריהרט זיך — דאָן פערלאָזט אונז די ליידענשאַפט, ווייל דער מענש געהט צו זיין אייביגער היים, און די קלענערס פערזאַמלען זיך אין גאַס.
- 6 ביז דער זילבערנער שנור ווערט פערוויקעלט און דער גאָלדענער רינג אַנטלויפט און ביז דער עמער צוברעכט זיך אַן ברונען און די ראד פאַלט אַריין אין גרוב.
- 7 און דער שטויב קעהרט זיך אום צו דער ערד ווי געווען און דער גייסט קעהרט זיך אום צו גאָט, וואָס האָט איהם געגעבען!

- 8 אֲשֶׁר נִתְּנָה: הַבַּל הַבָּלִים אָמַר הַקֹּהֶלֶת הַכֹּל הַבָּל: 8
 9 וַיִּתֵּר שְׁהִיָּה קִהְלֵת הַכֶּם עוֹד לַמַּדְדֵּעַת אֶת־הַעֵם וְאִין
 10 וְהַקֵּר תַּקֵּן מִשְׁלִים הַרְבֵּה: בְּקֶשׁ קִהְלֵת לַמֶּצֵּא דְבַר־י
 11 חַפֵּץ וְכַתוּב יִשָּׁר דְּבַר־י אָמַת: דְּבַר־י חַכְמִים בְּדַרְבְּנוֹת
 12 וּכְמִשְׁמָרוֹת נְמוּעִים בְּעַלֵּי אִסְפוֹת נִתְּנוּ מַרְעָה אֶחָד: וַיִּתֵּר
 13 מִהַמָּה בְּנֵי הַזֶּהֶר עֲשׂוֹת סְפָרִים הַרְבֵּה אֵין קֶץ וְלֹהֵג
 14 הַרְבֵּה יִגְעַת בְּשׂוֹר: סוּף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת־הָאֱלֹהִים
 וַיֵּרָא וְאֶת־מִצּוֹתָיו שָׁמוֹר בִּיזוּהַ פְּלִהָאָדָם: בִּי אֶת־כָּל־
 מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים יִבָּא בְּמִשְׁפָּט עַל כָּל־נַעֲלָם אִם־טוֹב
 וְאִם־רָע:

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה
 כל האדם: סימן יתק"ק

סכום פסוקי דספר קהלת מאתים ועשרים ושנים. וסימנו מה
 שהיה כבר נקרא שמו. וגם חציו מה שהיה כבר נקרא שמו.
 וסדריו ארבעה. וסימנו אבא בם אודה ית:

א ס ת ר

LIBER ESTHERAE.

CAPUT I. א

- 1 וַיְהִי בַיּוֹם אֲחַשְׁוֵרוּשׁ הוּא אֲחַשְׁוֵרוּשׁ הַמֶּלֶךְ מִתְּרֹו וְעַד־
 2 פּוֹשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה: בַּיּוֹם הַהֵם בְּשֶׁבֶת א
 3 הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוּשׁ עַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה:
 4 בְּשַׁנַּת שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוּתוֹ עָשָׂה מִשְׁתָּה לְכָל־שָׂרָיו וְעַבְדָּיו
 5 חֵיל וּפְלִם וּמְדֵי הַפְּרָתִמִּים וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת לְפָנָיו:

בהראותו

- 8 נאָרישקייט פון נאָרישקייטען, האָט געזאָגט קהלת, אַלעס איז נאָרישקייט.
- 9 און אויסער דעם וואָס קהלת איז געווען אַ קלוגער, האָט ער אויף געלעהר רענט דאָס פּאָלק וויסענשאַפט, און ער האָט געוואויגען און געפּאַרשט און פּערפּאַסט פּיעל שפּריכווערטער.
- 10 קהלת האָט געזוכט צו געפינען ניטצליכע זאַכען און ער האָט אויפגעשריעבען ריכטיגע און וואַהרהייטליכע ווערטער.
- 11 די רייד פון קלוגע זיינען ווי שטאַנגען און ווי בעפעסטטיגטע פּלעקער זיינען די רייד פון די זאַמלער ; זיי זיינען געגעבען געוואָרען פון איין הירט.
- 12 און נאָך מעהר פון זיי, מיינן זעהן, היט זיך פון שרייבען פּיעל ביכער, וואָס האָבען קיין ענדע. פּיעל פּלוידערען איז בלויז אַ פּערמאַטערונג פּאַר'ן קערפּער.
- 13 די ענדע פון דער זאַך, אַלצדינג איז שוין געהערט געוואָרען, האָט פּורכט פּאַר גאָט און היט אָב זיינע געבאָט, ווייל דאָס איז דער גאַנצער מענש.
- 14 ווייל אַלע טהאַטען וועט גאָט ברענגען פּאַר אַ געריכט, אויף אַלעס וואָס איז פּערבאָרגען, גוט אָדער שלעכט.
- די ענדע פון דער זאַך, אַלצדינג איז שוין געהערט געוואָרען, האָט פּורכט פּאַר גאָט און היט אָב זיינע געבאָט, ווייל דאָס איז דער גאַנצער מענש.
- אין קהלת געפינען זיך צוויי הונדערט און צוויי און צוואַנציג פּסוקים און צוועלף קאַפיטלאַך.

ח ז ק.

א ס ת ר

קאַפיטעל א

- 1 און עס איז געשעהן אין די צייטען פון אַחשוּרוש, וועלכער האָט רעגיערט פון הדרו ביז כּוש איבער הונדערט זיעבען און צוואַנציג לענדער.
- 2 אין יענעם טאָג איז דער קעניג אַחשוּרוש געזעסען אויף זיין קעניגליכען טהראָן אין דער הויפטשטאָרט שושן.
- 3 אין דריטען יאָהר פון זיין רעגיערען האָט ער געמאַכט אַ מאָהלצייט פּאַר אַלע זיינע קנעכט, די אַרמען פון פּרס און מדי, פּאַר די עדעל לייט און רעגיערונגס בעאַמטע זיינע.

4 בְּהִרְאֹתוֹ אֶת־עֶשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת־יִלְקַךְ תַּפְאֵרַת
 ה' גְּדוּלָתוֹ יָמִים רַבִּים שְׁמוֹנִים וּמֵאֵת יוֹם׃ וּבְמִלּוֹאת הַיָּמִים
 הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל־הַעַם הַנִּמְצְאִים בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה
 לְמִגְדּוֹל וְעַד־קֶמֶן מִשְׁתֵּה שְׁבַעַת יָמִים בַּחֲצַר גִּנַּת בֵּיתוֹ
 6 הַמֶּלֶךְ׃ חֹר וּפְרָפֶס וּתְכֵלֶת אַחֲזוּ בַחֲבִל־בָּוֶץ וְאֶרְגָּמָן
 עַל־גִּלְגִּילִי כֶסֶף וְעִמּוּדֵי שֵׁשׁ מִמּוֹת וְזָהָב וְכֶסֶף עַל־הַצִּפֹּת
 7 בַּהֲמִינְשׁשׁ וְדָר וּסְחָרְת׃ וְהַשְׁקוֹת בְּכָל־י וְזָהָב וּבָלִים
 8 מִבָּלִים שׁוֹגִים וַיִּין מַלְכוּת הַב כֶּנֶד הַמֶּלֶךְ׃ וְהַשְׁתִּיָּה
 כֶּדֶת אֵין אָנֶם כִּי־בָן וַיִּסַּר הַמֶּלֶךְ עַל כָּל־רַב בֵּיתוֹ
 9 לַעֲשׂוֹת כְּרִצּוֹן אִישׁ־וְאִישׁ׃ גַּם וּשְׁתֵּי הַמַּלְכָּה עָשְׂתָה
 י' מִשְׁתֵּה נָשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ׃ בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לְבַד־הַמֶּלֶךְ בִּגְזֵן אָמַר לְמַהוֹמֵן בּוֹתָא
 הַרְבוּנָא בְּנָתָא וְאִבְנָתָא וְתָר וּכְרַפֶּס שְׁבַעַת הַסְּרִיסִים
 11 הַמְּשִׁרְתִּים אֶת־פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ׃ לְהִבִּיא אֶת־
 וּשְׁתֵּי הַמַּלְכָּה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכֶתֶר מַלְכוּת לְהִרְאוֹת הָעַמִּים
 12 וְהַשְּׂרִים אֶת־יָפְיָהּ כִּי־טוֹבֶת מְרָאָה הִיא׃ וְתַמְאֵן הַמַּלְכָּה
 וּשְׁתֵּי לְבוֹא בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּיַד הַסְּרִיסִים וַיִּקְרָא
 13 הַמֶּלֶךְ מְאֹד וְחִמְתּוּ בָּעֵרָה בּוֹ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 לְחַכְמִים יְדַעֵי הָעֵתִים כִּי־בָן דִּבַּר הַמֶּלֶךְ לְפָנֵי כָל־יְדַעֵי
 14 דֶּת וְדִין׃ וְהַקְּרַב אֵלָיו כְּרִשְׁנָא שְׁתָּר אֲדַמְתָּא תְּרִישׁ
 מְרַם מְרַסְנָא מְמוּבָן שְׁבַעַת שְׁרֵי וּפְרַם וּמְדֵי רֵאִי פְּנֵי
 15 הַמֶּלֶךְ הַיֹּשְׁבִים רֵאשְׁנָה בַּמַּלְכוּת׃ כֶּדֶת מַה־לַּעֲשׂוֹת
 בַּמַּלְכָּה וּשְׁתֵּי עַל וְאֲשֶׁר לֹא־עָשְׂתָה אֶת־מֵאֵמֶל הַמֶּלֶךְ
 16 אַחֲשׁוּרוֹשׁ בְּיַד הַסְּרִיסִים׃ וַיֹּאמֶר מוֹמְכָן לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ
 וְהַשְּׂרִים לֹא עַל־הַמֶּלֶךְ לְבָדוּ עוֹתָהּ וּשְׁתֵּי הַמַּלְכָּה כִּי
 עַל־כָּל־הַשְּׂרִים וְעַל־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינֹת
 17 הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ׃ כִּי־יִצֵּא דְבַר־הַמַּלְכָּה עַל־כָּל־הַנָּשִׁים
 לַהֲבוֹת

- 4 ווייזענדיג די רייכטהום פון זיין גרויסע קעניגרייך, און די זעלמענהייט פון זיין מאיעסטעטישע גרויסקייט, פיעל טעג — הונדערט מיט אכציג טעג.
- 5 אז דיעזע טעג זיינען פאראיבער האָט דער קעניג געמאַכט פאר דאָס נאָכ צע פּאַלק, וואָס געפינט זיך אין שושן, די הויפט־שטאָרט, פון גרויס ביז קליין, א זיעבען־טעגיקען באל אין הויף פון קעניג'ס שלאָס־גארטען.
- 6 ווייסע, גרינע און בלויע פּאַרהאַנגען זיינען בעפעסטיגט געוואָרען מיט ליינען און פורפּור־שניר אויף זילבערנע רינגען און מאַרמאָר־זיילען; זילבערנע און גאָלדענע בעמען זיינען געשטאַנען אויף דילען אויסגעזעצט פון פארפירען, מאַרמאָר, דר און סחרת.
- 7 דער טרינקען געבען איז געווען אין גאָלדענע כלים און אנדערע פערשיע־דענע כלים, דער קעניגליכער וויין איז פיעל געווען לויט דעם קעניג'ס פערמעגען.
- 8 דאָס טרינקען איז געווען לויט דאָס געזעץ — ניט גענויטה; ווארים אזוי האָט דער קעניג פּעראַרדנעט אלע גרעסטע פון זיין הויז צופריעדען צו שטעלען יעדער מענש.
- 9 אויך ושתי די קעניגין האָט געמאַכט א פרויען־באל אינ'ם קעניגליכען הויז וואָס האָט געהערט צום קעניג אחשוורוש.
- 10 אויפ'ן זיעבענטען טאָג אז דעם קעניג'ס האַרץ איז פּרעהלאַך געווען פונ'ם וויין, האָט ער געזאָגט צו מהומן, בזתא, חרבונא, בגתא, אבנתא, ותר און כרכם, די זיעבען הויפטבעדינטע, וועלכע האָבען אחשוורוש'ן בע־דיענט
- 11 מען זאָל בריינגען די קעניגין ושתי צום קעניג אין קעניגליכען קרוין, אום צו ווייזען די פּערזאָמעלמע און פירסטען איהר שעהנהייט, ווי שעהן זי איז אויפ'ן אויסזעהען.
- 12 די קעניגין ושתי האָט אָבער ניט געוואָלט קומען אויפ'ן קעניג'ס וואָרט, דורך די הויפטבעדיענטע. דער קעניג איז זעהר ביז געוואָרען און זיין צאָרן האָט אין איהם געברענט.
- 13 דאן האָט דער קעניג ערקלעהרט צו די קלוגע, און צייטען־קענער, אז דעם קעניג'ס וואָרט איז פּאַרנעלעגט פאר די געזעץ און רעכט־קענער,
- 14 אויך צו יעדערן וואָס איז נאָהענט צו איהם, ווי—כרשנא, שתר, ארמתא, תרשיש, מרס, מרסנא און ממוכן די זיעבען פירסטען פון פרס און מדי, וואָס זעהען דעם קעניג פּערזענליך און זיצען די ערשטע אין קעניגרייך
- 15 וואָס פאר א געזעץ עס זאָל דורכגעפיהרט ווערען אויף די קעניגין ושתי ווייל זי האָט ניט געטהאָן דאָס הייסען פון קעניג אחשוורוש דורך די הויפ־דיענער.
- 16 האָט ממוכן געזאָגט פאר'ן קעניג און די פירסטען: „ניט קענען דעם קעניג אַליין האָט קעניגין ושתי א פּערברעכען בענאנגען, נאָר קענען אלע פירסטען און אלע פעלקער וואָס אין אלע פּראָווינצען פונ'ם קעניג אחשוורוש.
- 17 ווארים דער קעניג'ס פאקט וועט פונאָנדערנעהן צו אלע פרויען צו פּער־אכטען זייערע מענער אין זייערע אויגען; זיי וועלען דאָך זאָגען: אויך

להבנות בעליהן בעיניהן באמרו המלך אחשוורוש אמר
 להביא את־נשותי המלכה לפניו ולא־באה: והיום הנה 18
 האמרנה ושרות פרס־ומדי אשר שמעו את־דבר המלכה
 לכל שרי המלך וברי בניו וקצף: אם־על־המלך טוב 19
 יצא דבר־מלכות מלפניו ויכתב בדתו פרס־ומדי ולא
 יעבור אשר לא־תבא נשותי לפני המלך אחשוורוש
 ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה: ונשמע 20
 פתגם המלך אשר־עשה בכל־מלכותו כי רבה היא
 וכל־הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד־קמן: ויטב 21
 הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן:
 וישלח ספרים אל־כל־מדינות המלך אל־מדינה ומדינה 22
 ככתבה ואל־עם ועם כל־שגנו לתות כל־איש שר
 בביתו ומדבר כל־שון עמו:

CAP. II. ב

אחר הדברים האלה בשך חמת המלך אחשוורוש ובר 2
 את־נשותי ואת אשר־עשתה ואת אשר־נגזר עליה:
 ויאמרו נצרי המלך משרתיו ובקשו למלך נערות בתולות 2
 טובות מראה: ויפקד המלך פקודים בכל־מדינות 3
 מלכותו ויקבצו את־כל־נערה־בתולה טובת מראה אל־
 שושן הבירה אל־בית הנשים אל־יד הנא סרים המלך
 שמר הנשים ונתון תמקיהן: והנערה אשר תיטב 4
 בעיני המלך תמלך פחת נשתי ויטב הדבר בעיני
 המלך ויעש כן: איש יהודי הנה בשושן הבירה 5
 ושמו מרדכי בן יאיר בן־שמעי בן־קיש איש ימיני: אשר 6
 הגלה מירושלים עם־הגלה אשר הגלתה עם יכניה
 מלך־יהודה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל: ויהי אמן 7
 את־הדפסה היא אסתר בת־יהו כי אין לה אב ואם

והנערה

- דער קעניג אחשורוש האָט געהייסען בריינגען צו איהם קעניגין ושתי, און זי איז ניט געקומען..."
- 18 נאָך היינט וועלען דאָס איבעררעדען די פרינצעסינס פון פרס און מדי. פאר אלע קעניגליכע פירסטען; עס איז גענוג שאַנדע און צאָרן!
- 19 אויב עס געפעהלט דעם קעניג, זאָל ארויסגעהן פון איהם אַ קעניגליכער בעפעהל, און עס זאָל איינגעשריבען ווערען אין די געזעצען פון פרס און מדי, אונאיבערטראטען, אז די קעניגין ושתי זאָל מעהר ניט קומען צום קעניג אחשורוש, און איהר קעניג־עהרע זאָל דער קעניג אַוועקגעבען אן אנדערע, אַ בעסערע פאַר איהר.
- 20 אז דעם קעניגס בעשלוס, וואָס ער וועט מאַכען, וועט דעהערט ווערען אי־בער זיין גאנצע קעניגרייך, ווי גרויס זי איז, וועלען אלע פרויען עהרע גע־בען זייערע מאַנען, פון גרויס ביז קליין."
- 21 דער פאַרשלאַג איז געפעהלען געוואָרען דעם קעניג און די פירסטען, און דער קעניג האָט געטהאָן לויט ממוכ'ס פאַרשלאַג:
- 22 ער האָט פונאַנדערגעשיקט בריעף אין אלע פראַווינצען דעם קעניג'ס; צו יעדער פראַווינץ נאָך איהר שרייבען, און צו יעדעס פּאַלץ אין זיין שפראַך "יעדער מאַן זאָל הערשען איבער זיין הויז און רעדען זיין פאַלקס־שפראַך!"

קאַפיטעל ב.

- 1 נאָך דיזע פּאַסירונג, ווען קעניג אחשורוש'ס צאָרן איז איינגעשטימט געוואָרען, האָט ער זיך דערמאָהנט אַן ושתי, דאָס וואָס זי האָט געטהאָן און צו וואָס זי איז פּעראורטהיילט געוואָרען.
- 2 האָבען דעם קעניג'ס יונגען, זיינע דינער געזאָגט: זאָלען אויסזוכען פאַר'ן קעניג יונגע מיידלאַך, שעהן אויסזעהענדע,
- 3 און זאָל דער קעניג אָנשטעלען אויפעהער אין אלע פראַווינצען פון זיין קעניגרייך אז זיי זאָלען צונויפקלייבען אלע יונגע, שעהן־אויסזעהענדע מיידלאַך אין שושן די הויפטשטאָרט, אין פרויען־הויז, אונטער דעם אויפזיכט פון הגא, דעם קעניגס הויפדיענער, און מ'זאָל זיי געבען זייער זאַלבונג;
- 4 די מיידל וואָס וועט דעם קעניג געפעהלען זאָל קעניגין זיין אַנשטאָרט ושתי. דער פאַרשלאַג איז דעם קעניג געפעהלען געוואָרען און ער האָט אזוי געטהאָן.
- 5 אַ מאַן, אַ יהודי, איז געווען אין דער הויפטשטאָרט שושן, זיין נאָמען איז געווען מרדכי, זוהן פון יאיר, זוהן פון שמעי, זוהן פון קיש, אַ מאַן פון בנימין,
- 6 וואָס איז פּאַרטריבען געוואָרען פון ירושלים, מיט די פּערטריבענע וואָס זיינען פּאַרטריבען געוואָרען מיט יכניה, קעניג פון יהודה, וועלכע נבוכדנצר, קעניג פון בבל, האָט פּאַרטריבען.
- 7 ער האָט ערצויגען הרסה'ן, דאָס איז אסתר, זיין פעטער'ס טאָכטער, ווארים זי האָט ניט געהאַט קיין פאטער און קיינע מוטער. דאָס מיידעל איז געווען שעהן־געבילדט און שעהן־אויסזעהענד, ווען איהר פאטער

והנערה יפת-תאר וטובת מראה וקמות אביה ואמה
 8 לקחה מרדכי לו לבת: ויהי בהשמע דבר-המלך ודתו
 ובהקבץ נערות רבות אל-שושן הבירה אל-יד הגי
 ותלקח אסתר אל-בית המלך אל-יד הגי שמר הנשים:
 9 ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את-
 המרוקיה ואת-מנותיה לתת לה ואת שבע הנערות
 הראיות לתת-לה מבית המלך וישנה ואת-נערותיה
 לטוב בית הנשים: לא-הגידה אסתר את-עמה ואת-
 11 מולדתה כי מרדכי צנה עליה אשר לא-תגיד: ובכל-
 יום ויום מרדכי מתהלך לפני המצר בית-הנשים לדעת
 12 את-שלוש אסתר ומה-יעשה בה: ובהגיע תר נערה
 ונערה לבוא אל-המלך אחשוורוש מקץ היות לה פדת
 הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה
 חדשים בשמן המור וששה חדשים בפשמים ובתמרוקין
 13 הנשים: ובה הנערה באה אל-המלך את כל-אשר
 האמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד-בית המלך:
 14 בערב היא באה ובבקר היא שבה אל-בית הנשים
 שני אל-יד שעשנו סרים המלך שמר הפילגשים לא-
 תבוא עוד אל-המלך כי אס-הפץ בה המלך ונקבאה
 15 בשם: ובהגיע תר-אסתר בת-אביהל יד מרדכי אשר
 לקח-לו לבת לבוא אל-המלך לא בקשה דבר כי אם
 את-אשר יאמר הגי סרים-המלך שמר הנשים ויהי
 16 אסתר נשאת חן בעיני כל-איה: ותלקח אסתר אל-
 המלך אחשוורוש אל-בית מלכותו בתוך העשירי הוא-
 17 תוך טבת בשנת-שבע למלכותו: ויאהב המלך את-
 אסתר מכל-הנשים ותשא-חן ותסד לפניו מכל-הבתולות
 18 ושם פתר-מלכות בראשה וימליכה תחת נשתי: ויש

המלך

- און מוטער זיינען געשטאָרבען האָט איהר מרדכי צו זיך גענומען אַלס אַ טאָכטער.
- 8 ווען עס איז בעקאנט געוואָרען דעם קעניגס וואָרט און זיין בעפעהל, און מיידלאַך זיינען געקליבען געוואָרען אין שושן די הויפטשטאדט אונטער'ן אויפזיכט פון הגי, איז אסתר אריינגענומען געוואָרען אין קעניגס הויז אונטער דעם אויפזיכט פון הגי, דער פרויען אויפפאסער,
- 9 דאָס מיידעל איז איהם געפעהלען געוואָרען און האָט איהם ליבעליך אויס־געזעהן; ער האָט שנעלל בעשטימט מען זאָל איהר געבען איהר זאל־בונג און קעכט, אויך צו געבען איהר פון קעניגס הויז פאסערדע זיעבען דיענסט־מוידען. איהר מיט איהרע דיענסט־מוידען האָט ער אויסגעצייט כענט אַלס די בעסטע אין פרויען־הויז.
- 10 אסתר האָט ניט גערעדט וועגען איהר פאַלק און אכשטאמונג, ווייל מרדכי האָט איהר אָנגעזאָגט אַז זי זאָל ניט רעדען.
- 11 יעדער טאָג איז מרדכי ארומגעגאנגען פארביי דעם הויף פון פרויען־הויז אום צו וויסען אסתר'ס וואָהלבעפינדען זיך און וואָס מיט איהר טהוט זיך.
- 12 ווען עס איז אָנגעקומען די רייהע פון וועלכע־עס־איז מיידעל צו קומען פאר'ן קעניג אחשוורוש, נאָכדעם אַז זי האָט געענדיגט זיין, לויט דאָס פרויען־געזעץ, צוועלף מאָנאַטען, [אַזוי פיעל האָט געדויערט די צייט פון זייער זאלבען זיך: זעקס מאָנאַטען מיט מיררען־אייל און זעקס מאָנאַטען מיט געווירצען און פרויען־זאלבונגען,
- 13 נאָך דעם פלעגט דאָס מיידעל קומען פאר'ן קעניג] אלץ וואָס זי האָט פערלאַנגט האָט מען איהר געגעבען ביי איהר קומען פונ'ם פרויען־הויז צום קעניג'ס הויז.
- 14 אין אבענד פלעגט זי קומען און אין דער פריה פלעגט זי צוריקגעהן צו דאָס צווייטע פרויען־הויז, אונטער'ן אויפזיכט פון שעשגו, דעם קעניג'ס הויף־דיענער, דער אויפפאסער אויף די פרויען. מעהר פלעגט זי שוין ניט קומען פאר'ן קעניג, סיידען אַז דער קעניג האָט איהר פערלאַנגט און זי איז מיט'ן נאָמען גערופען געוואָרען.
- 15 אַז עס איז געקומען די רייהע פון אסתר, די טאָכטער פון אביחיל, מרדכי'ס אָנקעל, וועלכע ער האָט צו זיך גענומען אַלס אַ טאָכטער, צו קומען פאר'ן קעניג, האָט זי נישט געבעטען, סיידען דאָס וואָס הגי, דעם קעניג'ס הויף־דיענער האָט געהייסען; דאָך האָט אסתר אויסגע־נומען ביי אַלע וואָס האָבען איהר געזעהען.
- 16 אסתר איז גענומען געוואָרען צום קעניג אחשוורוש, אין זיין קעניגליכען הויז, אינ'ם צעהנטען מאָנאַט, דאָס איז מאָנאַט טבת, אינ'ם זיעבע־טען יאָהר פון זיין רעגירונג.
- 17 דער קעניג האָט אסתר'ן געליעבט מעהר ווי אַלע פרויען און זי האָט איהם אויסגעזעהען ליבעליכער פאר אַלע יונגע מיידלאַך, דערפאר האָט ער אָנגעטאהן אויף איהר קאָפּ דעם קעניגליכען קרוין, און האָט איהר קעניגטעם געמאַכט אנשטאט ושת.
- 18 דאן האָט דער קעניג געמאַכט אַ גרויסען באַל פאר אַלע זיינע פרינצען

- הַמֶּלֶךְ מִשְׁתָּה גָדוֹל לְכָל־שָׂרָיו וַעֲבָדָיו אֶת מִשְׁתָּה
 אֶסְתֵּר וַהֲנַחָה לַמְּדִינֹת עֲשֵׂה וַיִּתֵּן מִשָּׂאת כִּיָּד הַמֶּלֶךְ:
 19 וַבְּהֶקְבֵץ בְּתוֹלוֹת שָׁנִית וּמְרַדְכֵי יוֹשֵׁב בְּשַׁעֲרֵי־הַמֶּלֶךְ:
 אֵין אֶסְתֵּר מִנְּגֵדַת מוֹלְדָתָהּ וְאֶת־עַמָּהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה עָלֶיהָ כ
 מְרַדְכֵי וְאֶת־מֵאֵמֶר מְרַדְכֵי אֶסְתֵּר עֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר הִיָּתָה
 כְּאִמְנָה אִתּוֹ: 21 בַּיָּמִים הָהֵם וּמְרַדְכֵי יוֹשֵׁב בְּשַׁעֲרֵי־
 הַמֶּלֶךְ קִצְפָּה בְּנֵהוּן וְתָרַשׁ שְׁנֵי־סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמַרְי הַסֹּפֶר
 22 וַיִּבְקֶשׁוּ לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ אַחְשֻׁרְשׁ: וַיִּוָּדַע הַדָּבָר
 לְמְרַדְכֵי וַיַּגֵּד לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ
 23 בְּשֵׁם מְרַדְכֵי: וַיִּבְקֶשׁ הַדָּבָר וַיִּמְצָא וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל־
 עֵץ וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:

CAP. III. ג

ג

- אֲחֵר | הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גָּדַל הַמֶּלֶךְ אַחְשֻׁרְשׁ אֶת־הַמֶּן *
 בְּדֵה־הַמְּנַחָה הָאֵנִי וַיִּשְׁאַדּוּ וַיִּשֶׁם אֶת־כֶּסֶּא מַלְל כָּל־
 הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אִתּוֹ: וְכָל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעֲרֵי הַמֶּלֶךְ
 2 כָּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְהַמֶּן כִּי־הָיוּ צִוָּה־לוֹ הַמֶּלֶךְ וּמְרַדְכֵי
 לֹא יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה: וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־
 3 בְּשַׁעֲרֵי הַמֶּלֶךְ לְמְרַדְכֵי מִדּוּעַ אַתָּה עוֹבֵר אֶת מִצְוַת
 הַמֶּלֶךְ: וַהֲיִ בְּאִמְרָם אֵלָיו יוֹם וַיּוֹם וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם
 4 וַיַּגִּידוּ לְהַמֶּן לִרְאוֹת הַיַּעֲמֹדוּ דְּבָרֵי מְרַדְכֵי כִי־הִגִּיד לְהַם
 אֲשֶׁר־הוּא יְהוּדִי: וַיֵּרָא הַמֶּן כִּי־אֵין מְרַדְכֵי כָרַע ה
 וּמִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּמְלֹא הַמֶּן חֶמָה: וַיָּבֹו בְּעֵינָיו לְשַׁלַּח יָד
 6 בְּמְרַדְכֵי לְבָדּוֹ כִּי־הִגִּידוּ לוֹ אֶת־עַם מְרַדְכֵי וַיִּבְקֶשׁ הַמֶּן
 לְהַשְׁמִיד אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְלָכוֹת אַחְשֻׁרְשׁ
 עִם מְרַדְכֵי: בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן הוּא־חֲדָשׁ נִיסָן בְּשַׁנַּת 7
 שְׁתַּיִם עֲשׂוּדָה לַמֶּלֶךְ אַחְשֻׁרְשׁ הַפִּיל פּוֹרֵ הוּא הַגּוֹרֵל
 לִפְנֵי הַמֶּן מַיּוֹם | לַיּוֹם וּמַחֲדָשׁ לְחֲדָשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר הוּא־

חֲדָשׁ

- און דיענער — דעם אסתר־באל; ער האָט אויך געמאַכט אַ פּערגרינגער
 רונג פאר די פּראָווינצען און האָט פּונאַנדערנגעגעבען פּרעזענטען לויט
 דעם קעניגס פּערמענען.
- 19 ווען די מיידלאַך זיינען אַ צווייטען מאָל צוזאַמענגעקליבען געוואָרען און
 מרדכי איז שוין געזעסען אין קעניגליכען טויער,
- 20 האָט אסתר אלץ נאָך ניט אויסגעזאָגט איהר אבשטאַמונג און איהר
 פּאָלק, אזוי ווי מרדכי האָט איהר געהייסען. מרדכי'ס בעפעהל האָט
 אסתר געטהאָן אזוי ווי ווען זי איז ביי איהם ערצויגען געוואָרען.
- 21 אין יענע צייט, ווען מרדכי איז געזעסען אין קעניגליכען טהויער, האָט
 בען בנתן און תרש. צוויי הויפּדיענער דעם קעניג'ס, פון די שוועל־היר
 טער, אַ פּערברעכען געטהאָן: זיי האָבען געוואָלט אַ האַנד לעגען אויפ'ן
 קעניג אַחשוּרוש.
- 22 מרדכי האָט זיך דערוואוסט פון זייער אָברייך און האָט עס דערצעהלט
 די קעניגין אסתר, און אסתר האָט עס געזאָגט דעם קעניג אין מרדכי'ס
 נאָמען.
- 23 דאָן איז די זאך אונטערוכט און אויסגעפונען געוואָרען, האָט מען זיי
 ביידען געהאַנגען אויף אַ בוים און עס איז פאַרשריבען געוואָרען אין קע־
 ניג'ס כראָניק־בוך.

קאפיטעל ג

- 1 נאָך די פּאַסירונג האָט דער קעניג אַחשוּרוש גרויס געמאַכט מן דעם
 זוהן פון המרתא דעם אנני און האָט איהם ערהויבען, ער האָט זיין זיין־
 שטוהל העכער געשטעלט פאר אלע זיינע פירסטען.
- 2 אַלע קנעכט דעם קעניג'ס, וואָס אין קעניג'ס טהויער האָבען זיך געקניעט
 און געבוקט פאר המן'ען, ווייל אזוי האָט־זיך דער קעניג בעפעעהלען,
 אָבער מרדכי האָט זיך ניט געקניעט און ניט געבוקט.
- 3 דעם קעניג'ס קנעכט, וואָס אין קעניג'ס טהויער האָבען אימער געזאָגט צו
 מרדכי'ן: „פאר וואָס טרעטסטו איבער דעם קעניג'ס בעפעהל?״
- 4 אזוי פלעגען זיי איהם טעגליך זאָגען; אָבער ער האָט זיי ניט געהערט,
 האָבען זיי דערצעהלט המן'ען, אום צו זעהען אויב עס וועלען אויסהאַל־
 טען מרדכי'ס ווערטער, ווארים ער האָט זיי געזאָגט אז ער איז אַ יהודי.
- 5 ווען המן האָט געזעהען אז מרדכי קניעט זיך ניט און בוקט זיך ניט צו
 איהם, איז ער פול געוואָרען מיט צאַרן,
- 6 און האָט אלס אַ שאַנדע בעטראכט אַ האַנד צו לעגען אויף מרדכי אליין
 זינט מען האָט איהם אויסגעזאָגט מרדכי'ס פּאָלק; המן האָט געוואָלט
 אונטערבריינגען אַלע יהודים וואָס אין גאַנצען קעניגרייך אַחשוּרוש'ס —
 דאָס גאַנצע פּאָלק מרדכי'ס.
- 7 אין ערשטען מאָנאַט, ד. ה. מאָנאַט ניסן, אין צוועלפטען יאָהר צום קע־
 ניג אַחשוּרוש, האָט מען געוואָרפען פּור, ד. ה. גורל, פאר המן'ען פון

8 חָדָשׁ אָדָר: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרֹשׁ יִשְׁנֶה
 עִם־אֶחָד מִפְּזֵר וּמִפְּרָד בֵּין הָעַמִּים בְּכָל מְדִינֹת מְלֻכְתְּךָ
 וְהִתְיָחָס שְׁנֹת מִבְּלַעַם וְאֶת־דַּתִּי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עֹשִׂים
 9 וְלַמֶּלֶךְ אֵין שׁוּה לְהַנִּיחָם: אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִכְתֹּב
 לְאַבְדָּם וְעִשְׂרֵת אֲלָפִים כֶּבֶד־כֶּסֶף אֲשַׁקֹּל עַל־יְדֵי עֹשֵׂי
 הַמְּלָאכָה לְהָבִיא אֶל־גִּגְנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיִּסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבַּעְתּוֹ
 מֵעַל יָדוֹ וַיִּתְּנָהּ לְהֶמֶן בֶּן־הַמַּדְרֵתָא הָאֲנִי צָרָר הַיְהוּדִים:
 11 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֶמֶן הַכֶּסֶף נָתַן לְךָ וְהָעַם לַעֲשׂוֹת כּוֹ
 12 כְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ: וַיִּקְרָאוּ סְפָרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
 בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר יוֹם כּוֹ וַיִּכְתֹּב בְּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה הַמֶּלֶךְ אֶל
 אַחַשְׁוֵרֹשׁ פְּנֵי־הַמֶּלֶךְ וְאֶל־הַפְּחֹזֹת אֲשֶׁר עַל־מְדִינָה וּמְדִינָה
 וְאֶל־שָׂרֵי עָם וְעַם מְדִינָה וּמְדִינָה כַּכְּתָבָה וְעַם וְעַם
 כַּלְשׁוֹנֵי בָשֶׁם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרֹשׁ נִכְתָּב וְנִחְתָּם בְּטַבַּעַת
 13 הַמֶּלֶךְ: וְנִשְׁלַחַם סְפָרִים בְּיַד הַרְצִיִּם אֶל־כָּל־מְדִינֹת
 הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁמִיד לְחַרְגַּנִּי וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־תְּיַהוּדִים מִנְּעַר
 וְעַד־זָקֵן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ
 14 שְׁנַיִם עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אָדָר וּשְׁלָלָם לְבוֹז: פִּתְשָׁן הַכְּתָב
 לְהַנְתֵּן דָּת בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל־הָעַמִּים לְהַנְתֵּן
 15 עֲתִידִים לְיוֹם הַזֶּה: הַרְצִיִּם יֵצְאוּ דְחוּפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ
 וְהָדָת נִתְּנָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהֶמֶן יֵשְׁבוּ לַשָּׂתֹת
 וְהַעִיר שׁוֹשֵׁן נְבוּכָה:

CAP IV. ד

ד וּמִרְדֵּי יָדַע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיִּקְרַע מְרֹדְכִי אֶת־
 בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שָׂק וַאֲפֹר יֵצֵא בַּתּוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק וְעָקָה
 2 גְּדוּלָה וּמָרָה: וַיָּבֹא עַד לַפְּנֵי שַׁעַר־הַמֶּלֶךְ כִּי אֵין לְבֹא
 3 אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלִבּוֹשׁ שָׂק: וּבְכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה מִקּוֹם
 אֲשֶׁר דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מֵנִיעַ אֲבָל גְּדוּל לַיְהוּדִים וְצוּם

וכבי

- מאָנאָט צו מאָג, און פון ערשטען מאָנאָט ביז'ן צוועלפטען מאָנאָט, ד. ה. מאָנאָט אדר.
- 8 דאן האָט המן געזאָגט צום קעניג אחשורוש : „עס איז דאָ איין פּאָלק צור שפּרייט און צושיידט צווישען די פעלקער, אין אלע פּראָווינצען פון דיין קעניגטהום ; זייערע געזעצען זיינען אנדערש ווי אלע פעלקער'ס, דעם קעניגס בעפעהלען טהוען זיי ניט, אַלזאָ איז עס ניט ווערט פאר'ן קעניג צו דולדען זיי ;
- 9 אויב עס געפעהלט דעם קעניג זאָל געשריבען ווערען זיי אונטערצובריינגען און איד וועל געבען צעהן טויזענד צענטנער גאָלד די ארבייט־טהוער אין די הענד, אריינצובריינגען אין קעניגליכען שאַטץ־הויז.
- 10 דער קעניג האָט דאן אראָבגענומען זיין רינג פון זיין האַנד, און האָט עס איבערגעגעבען המן, דעם זוהן פון המדתא, דער אַגג'ער, דער יודען־פיינד,
- 11 און דער קעניג האָט געזאָגט צו המן'ען : דאָס געלד איז איבערגעגעבן צו דיר אויך דאָס פּאָלק צו טהאָן מיט איהם וואָס דיר געפעהלט.
- 12 און דעם קעניגס שרייבער זיינען גערופען געוואָרען אין ערשטען מאָנאָט, דעם דרייצעהנטען מאָג אין איהם, און עס איז אָנגעשריבען געוואָרען, אַלעס ווי המן האָט בעפוילען, צו די קעניגליכע סאַטראַפּען אין די גר בערנאַטאַרען וואָס אויף יעדער פּראָווינץ אויך צו די פירסטען פון יעדעס פּאָלק ; צו יעדער פּראָווינץ אין זיין שריפט און צו יעדער פּאָלק אין זיין שפּראַך, אינ'ם נאָמען פון קעניג אחשורוש געשריבען און פארויגעלעט מיט קעניג'ס רינג.
- 13 און בריעף זיינען ארויסגעשיקט געוואָרען דורך די שנעל־לויפערס צו דעם קעניגס אַלע פּראָווינצען—אויסצוראָטען, צו הרג'נען און אונטערצובריינגען גען אַלע יהודים פון יונג ביז אַלט, קינדער און פרויען, אין איין מאָג — אינ'ם דרייצעהנטען צום צוועלפטען מאָנאָט, ד. ה. מאָנאָט אדר, און זייער פערמעגען צו רויבען.
- 14 דער אינהאַלט פונ'ם שרייבען : „עס זאָל געגעבען ווערען אַ בעפעהל אין יעדער פּראָווינץ, אָפען פאר אַלע פעלקער צו זיין פּאַרבּערייט צו דעם מאָג“.
- 15 די שנעל־לויפערס זיינען ארויס איילענדיג מיט'ן קעניגס בעפעהל און דאָס געזעץ איז ארויסגעגעבען געוואָרען אין שושן די הויפטשטאָרט. דער קעניג מיט המן'ען האָבען זיך געזעצט טרינקען און די שטאָרט שושן איז געווען צומישט.

קאפיטעל ד

- 1 אַז מרדכי האָט ערפאהרען אַלץ וואָס עס איז געשעהען, האָט מרדכי צור ריסען זיינע קליידער און ארויפגעטהאָן אַ זאַק מיט אַש, ער איז דורכ־געגאַנגען די שטאָרט און געשריען הויך און ביטערליך ;
- 2 אזוי איז ער געקומען ביז'ן קעניגס טהויער, ווארים אין קעניגס טהויער קען מען ניט אריינגעהן אין אַ זאַק אַנקליידונג.
- 3 אין יעדער פּראָווינץ, וואו דעם קעניגס וואָרט און זיין בעפעהל האָט געגרייכט, איז געווען פאר די יהודים אַ גרויסער טרויער, אַ פאַסט־מאָג און געוויין ; אַ זאַק מיט אַש איז אונטערגעלענט געווען פאר פיעל.

- 4 יבִּי וּמִסְפֵּד שֶׁק וְאִפֶּר יֵצֵעַ לְרֵבִים: וְתִבּוֹאֵנָה נִעְרוֹת
 אֶסְתֵּר וְסֵרִיסָהּ וַיְגִידוּ לָהּ וַתִּתְחַלְחַל הַמַּלְכָּה מְאֹד
 וַתִּשְׁלַח בְּגָדִים לְחִלְבִּישׁ אֶת־מֶרְדֵּכִי וּלְהִסּוּר שֶׁקֶן מֵעֲלָיו
 5 וְלֹא קָבַל: וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר לַחֲתָךְ מִסֵּרִיסֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
 הָעֲמִיד לִפְנֵיהָ וַתִּצְוֶהוּ עַל־מֶרְדֵּכִי לְבָרֵת מִהֵרָה וְעַל־
 6 מִהֵרָה: וַיָּצֵא הַחֵךְ אֶל־מֶרְדֵּכִי אֶל־רְחֹב הַעִיר אֲשֶׁר
 7 לִפְנֵי שַׁעַר־הַמֶּלֶךְ: וַיְגִדְלוּ מֶרְדֵּכִי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר קָרְאוּ
 וְאֵת פֶּרֶשֶׁת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אָמַר הַמֶּן לְשָׂקוֹל עַל־נַגְנוֹ
 8 הַמֶּלֶךְ בִּיהוּדִיִּים לְאַבְדָּם: וְאֵת־פִּתְשָׁנוֹן כְּתָב־הַדָּת אֲשֶׁר־
 נָתַן בְּשׁוֹשָׁן לְהַשְׁמִידֵם נִחַן לוֹ לְהִרְאוֹת אֶת־אֶסְתֵּר וּלְהַגִּיד
 9 לָהּ וּלְצִוּוֹת עָלֶיהָ לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לְהִתְחַנֵּן־לוֹ וּלְבַקֵּשׁ
 מִלִּפְנֵי עַל־עַמּוּהָ: וַיָּבֹא הַחֵךְ וַיְגִיד לְאֶסְתֵּר אֵת דְּבָרֵי
 10 מֶרְדֵּכִי: וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לַחֲתָךְ וַתִּצְוֶהוּ אֶל־מֶרְדֵּכִי: כָּל־
 11 עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ יוֹדְעִים אֲשֶׁר כָּל־אִישׁ
 וְאִשָּׁה אֲשֶׁר־יָבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַחֲצַר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר
 לֹא־יִקְרָא אַחַת דָּתוֹ לְהַמִּית לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט־לוֹ הַמֶּלֶךְ
 אֶת־שַׂרְבִיט הַזֶּהב וְהָיָה וְאִנִּי לֹא נִקְרָאתִי לָבוֹא אֶל־
 12 הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם: וַיְגִידוּ לְמֶרְדֵּכִי אֵת דְּבָרֵי אֶסְתֵּר:
 13 וַיֹּאמֶר מֶרְדֵּכִי לְהָשִׁיב אֶל־אֶסְתֵּר אֶל־הַדְּמִי בְּנַפְשֶׁךָ
 14 לְהַמְלֵט בֵּית־הַמֶּלֶךְ מִכָּל־הַיְּהוּדִים: כִּי אִם־הִחַרְשׁ
 תַּחֲרִישִׁי בָּעֵת הַזֹּאת כָּוֵחַ וְהִצְלָה יַעֲמֹד לַיהוּדִים מִמָּקוֹם
 אַחֵר וְאֵת וּבֵית־אֲבִיךָ תֵּאבְדוּ וְמִי יוֹדֵעַ אִם־לָעֵת כֹּזֵאת
 15 הִנָּצַת לַמַּלְכוּת: וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהָשִׁיב אֶל־מֶרְדֵּכִי:
 16 לֵךְ כְּנוּם אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשָׁן וְצִוּמוּ עָלַי
 וְאֶל־הַתְּאֵכְלוֹ וְאֶל־תְּשִׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לֵילָה וַיּוֹם נָסֵאתִי
 וְנִעְרַתִי אֲצִוּם כֵּן וּבָכֵן אָבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא־כִדַּת

וכאשר

- 4 אז אסתר'ס דיענסט-מוידען מיט איהרע הויפדיענער זיינען געקומען און דערצעהלט איהר, האָט זיך די קעניגין זעהר געשראָקען ; זי האָט גע- שיקט קליידער מרדכי'ן אָנצוטהאָן און אַראָבנעהמען זיין זאק פון איהם ; ער האָט עס אָבער ניט אָנגענומען.
- 5 דאן האָט אסתר גערופען התד'ן, פונ'ם קעניגס הויפדיענער, וועלכען ער האָט אָנגעשטעלט ביי איהר, און האָט איהם בעפוילען וועגען מרדכי צו ערפאהרען : וואָס דאָס איז, און וואָס איז די אורזאכע.
- 6 התד איז אַרויס צו מרדכי'ן אין הויפטגאַס, וואָס נעבען קעניגס טהויער,
- 7 און מרדכי האָט איהם דערצעהלט אלץ וואָס עס האָט איהם געטראָפּען, אויך וועגען די סומא געלד וואָס המן האָט צוגעזאָגט אריינצוגעבען אין קעניגס שאַטצקאמער, פאר די יהודים, זיי צו פּעריכטען.
- 8 אויך דעם אינהאַלט פון שריפטליכען געזעץ, וואָס איז אַרויסגעגעבען געוואָרען אין שושן, זיי צו פּעריטליגען, האָט ער איהר געגעבען צו וויי- זען אסתר'ן און איבערגעבען איהר און הייסען זי זאָל געהן צום קעניג און בעטענדיג זיך ביי איהם אויסבעטען פאר איהר פאָלק.
- 9 אז התד איז געקומען און איבערגעגעבען אסתר'ן מרדכי'ס ווערטער,
- 10 האָט אסתר געזאָגט התד'ן און בעפוילען איהם איבערצוגעבען מרדכי'ן :
- 11 אלע דיענער דעם קעניגס און די בעפעלקערונג פון קעניגס פּראָווינצען ווייסען, דאָס יעדער מאָן אָדער פרוי וואָס קומט צום קעניג, אינ'ם אינערליכען הויף, ניט גערופענערהייד, איז דאָס געזעץ איהם באַלד צו טויטען, אויסער וועמען דער קעניג שטרעקט אויס דעם גאָלדענעם צעפטער, יענער בלייבט לעבען. און אויך בין ניט גערופען געוואָרען צום קעניג שוין דרייסיג טעג . . .
- 12 אז מען האָט מרדכי'ן איבערגעגעבען אסתר'ס ווערטער,
- 13 האָט מרדכי געהייסען ענטפערן אסתר'ן : בילד זיך ניט איין אין דיין פּאנטאזי גערעטעט צו ווערען אינ'ם קעניגס הויז פון דעם פּעריכטונג וואָס ערווארטעט די יהודים,
- 14 ווארים אויב דו וועסט שטיל שווייגען אין אזא צייט, וועט הילף און רע- טונג אויפשטעהן פאר די יהודים פון אן אַנדער ארט, אָבער דו מיט דיין פּאטער'ס הויז וועט אונטערגעהן. און ווער ווייס אויב ניט נאָר פאר אזא צייט האָסטו דאָס קעניגטהום עררייכט . . .
- 15 דאן האָט אסתר געהייסען ענטפערן מרדכי'ן :
- 16 געה, פּערוזאמעל אלע יהודים וואָס געפינען זיך אין שושן, פּאסט וועגען מיר — עכט ניט און טרינקט ניט — דריי טעג, טאָג און נאַכט ; אויך אויך מיט מיינע דיענסט-מוידען וועלען אזוי פּאסטען, נאָכדעם וועל אויך געהן צום קעניג אַבוואָהל אונגעזעצליך — אויך בין יעדען פּאָלס פּער- קאָרען ! . . .

17 וּכְאֲשֶׁר אֶבְרָתִי אֶבְרָתִי: וַיַּעֲבֹר מֶרְדֵּכָי וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוְּתָה עָלָיו אֶסְתֵּר:

CAP. V. ה

א וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׂ אֶסְתֵּר מַלְכוּת וַתַּעֲמִד בַּחֲצַר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נֹכַח בַּיִת הַמֶּלֶךְ וַתֵּשֶׁב עַל־כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ בְּבֵית הַמַּלְכוּת נֹכַח פֶּתַח הַבַּיִת: וַיְהִי כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עֹמֶדֶת בַּחֲצַר נִשְׂאָה חֵן בְּעֵינָיו וַיִּשְׂטַם הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת־שַׂרְבִיט הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשַּׂרְבִיט: וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּמַה־בִּקְשָׁתְךָ עַד־חֲצִי הַמַּלְכוּת וַיִּנְתֵּן לָךְ: וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יָבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן הַיּוֹם אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי לוֹ: ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה־רוֹ אֶת־הָמָן לַעֲשׂוֹת אֶת־דְּבַר אֶסְתֵּר וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אֶסְתֵּר: 6 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר בְּמִשְׁתֶּה דַּיִן מַה־שְּׂאֵלְתְךָ וַיִּנְתֵּן לָךְ וּמַה־בִּקְשָׁתְךָ עַד־חֲצִי הַמַּלְכוּת וַתַּעֲשׂ: * וַתַּעַן 8 אֶסְתֵּר וַתֹּאמֶר שְׂאֵלְתִי וּבִקְשָׁתִי: אִם־מְצָאתִי חֵן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב לַתֵּת אֶת־שְׂאֵלְתִי וְלַעֲשׂוֹת אֶת־בִּקְשָׁתִי יָבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה לָהֶם וּמִחֵר אַעֲשֶׂה בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ: וַיֵּצֵא הָמָן בַּיּוֹם הַהוּא שִׂמְח וטוֹב לֵב וּכְרָאוֹת הָמָן אֶת־מֶרְדֵּכָי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וּלְאִיֶּקֶם וּלְאִיֶּעַ מִמֶּנּוּ וַיִּמְלֵא הָמָן עַל־מֶרְדֵּכָי הַמָּה: י וַיִּתְאַפֵּק הָמָן וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיָּבֵא אֶת־אֲהֻבָיו וְאֶת־יָרֵשׁ אִשְׁתּוֹ: וַיִּסְפַּר לָהֶם הָמָן אֶת־כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ וְרַב בָּגְוֵי וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ עַל־הַשָּׂרִים וַעֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר הָמָן אֵף לֹא־הִבִּיאָה אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה

ב

17 מרדכי איז אוועק און געטהאָן אַלץ ווי אסתר האָט איהם געהייסען.

קאפיטעל ה

- 1 אויפ'ן דריטען טאָג האָט זיך אסתר קעניגליך אָנגעקליידעט און אוועקגע-
שטעלט זיך אין אינערליכען הויף פון קעניגס הויז, קעגענאיבער דעם
קעניגס הויז, ווען דער קעניג זיצט אויף זיין טהראָן אינ'ם קעניגליכען
הויז, פאר'ן טהיר פונ'ם הויז.
- 2 אז דער קעניג האָט דערזעהען אסתר די קעניגין, שטעהענדיג אין הויף,
איז זי איהם געפעהלען געוואָרען, און דער קעניג האָט אויסגעשטרעקט
צו אסתר'ן דעם גאָלדענעם צעפטער וואָס אין זיין האַנד. אסתר איז צו-
געגאנגען און באריהרט דעם שפיץ צעפטער,
- 3 און דער קעניג האָט צו איהר געזאָגט : וואָס איז דיר, אסתר די קעניגין ?
וואָס איז דיין פערלאַנג ? זאָגאר א העלפט פונ'ם קעניגרייך וועט דיר
געגעבען ווערען !
- 4 האָט אסתר געזאָגט : אויב דעם קעניג געפעהלט, זאָל דער קעניג אויך
המן קומען היינט צום באל וואָס איך האָב פאר איהם געמאַכט.
- 5 האָט דער קעניג געזאָגט : אייל'ט המן'ען אום צו ערפילען אסתר'ס פער-
לאַנג ! און דער קעניג מיט המן'ען זיינען געקומען צום באל וואָס אסתר
האָט געמאַכט.
- 6 און דער קעניג האָט געזאָגט צו אסתר'ן אויפ'ן וויין-באל : וואָס איז דיין
פערלאַנג ? — עס וועט דיר געגעבען ווערען. און וואָס איז דיין ביטע ?
- 7 — זאָגאר ביז א העלפט פונ'ם קעניגרייך וועט עס געטהאָן ווערען. האָט
אסתר געענטפערט און געזאָגט : מיין פערלאַנג און מיין ביטע —
- 8 אויב איך געפין גנאָדע אין דעם קעניגס אויגען און דעם קעניג געפעהלט
צו ערפיהלען מיין פערלאַנג און טהאָן מיין ביטע — זאָל דער קעניג מיט
המן'ען קומען צום באל וואָס איך וועל פאר זיי מאַכען און מאַרגען וועל
איך טהאָן ווי דער קעניג הייסט.
- 9 יענעם טאָג איז המן ארויס פּרעהלאַך און צופריעדען, און אז המן האָט
דערזעהען מרדכי'ן, אין קעניגס טהויער, און ער איז ניט אויפגעשטאַ-
נען און זיך זאָגאר פון אָרט ניט געריהרט פאר איהם, איז המן פול מיט
צאָרן געוואָרען אויף מרדכי'ן.
- 10 אָבער המן האָט געפאסט מוטה, ער איז געקומען אין זיין הויז, האָט
געשיקט און געבראכט זיינע פריינד אויך זיין פרוי זרש,
- 11 און המן האָט זיי דערזעהל'ט וועגען זיין גרויס רייכטהום, זיינע פיעל
זיהן, אויך וואָס דער קעניג האָט איהם גרויס געמאַכט און ערהויבען
איהם איבער אלע פירסטען און דעם קעניגס דיענער ;
- 12 המן האָט געזאָגט : אויך די קעניגין אסתר האָט ניט געלאָדען מיט'ן קע-
ניג, צום באל, וואָס זי האָט געמאַכט. נאָר מיר ; און אויך צו מאַרגען בין
איך געלאָדען צו איהר מיט'ן קעניג.

- 13 כִּי אִם־אוֹתִי וְגַם לְמַחַר אֲנִי קָרוּא־לָהּ עִם־הַמֶּלֶךְ: וְכֹל־
 זֶה אֵינְנוּ שׁוֹה לִי בְכָל־עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת־מַרְדֵּכָי
 14 הַיְהוּדִי וְיֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ: וְתֹאמַר לוֹ וְרַשׁ אֲשֶׁתּוֹ וְכֹל־
 אֶהְיֶה יַעֲשֶׂה־עִין נְבִיא חַמְשִׁים אַמָּה וּבִבְקָר וְאָמַר לְמֶלֶךְ
 וַיִּתְּלוּ אֶת־מַרְדֵּכָי עָלָיו וּבָא עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה שָׂמֵחַ
 וַיִּטֵּב הַדְּבָר לִפְנֵי הַמֶּן וַיַּעַשׂ הָעֵץ:

CAP. VI. 1

- 1 בַּלַּיְלָה הַהוּא נִדְדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לַהֲבִיא אֶת־
 א סֵפֶר הַזְכָּרֹנוֹת דְּבָרֵי הַיָּמִים וַיְהִיו נִקְרָאִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:
 2 וַיִּמְצָא כְּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד מַרְדֵּכָי עַל־בִּנְתּוֹא וְתַרֵּשׁ שְׁנֵי
 קָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמַרְי הַפֶּה אֲשֶׁר בִּקְשׂוּ לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ
 3 אַחֲשֹׁרוֹשׁ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה־נַּעֲשֶׂה יָקָר וַיְהוּלָהּ
 לְמַרְדֵּכָי עַל־נָה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁרַתָּיו לֹא־נַעֲשֶׂה
 4 עִמּוֹ דְבָר: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בַחֲצַר וְהַמֶּן בָּא לְחֲצַר
 בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַחַצְוֹנָה לֵאמֹר לְמֶלֶךְ לְתַלּוֹת אֶת־מַרְדֵּכָי
 5 עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר־הֵכִין לוֹ: וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הִנֵּה ה
 הַמֶּן עֹמֵד בַּחֲצַר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבוֹא: וַיְבֹא הַמֶּן וַיֹּאמֶר
 6 לוֹ הַמֶּלֶךְ מַה־לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ
 וַיֹּאמֶר הַמֶּן בְּלִבּוֹ לִמִּי יַחֲפֵץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר וְיִתֵּר
 7 מִמֶּנִּי: וַיֹּאמֶר הַמֶּן אֶל־הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ
 8 בִּיקְרוֹ: יָבִיאוּ לְבוֹשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר לְבִשְׁבוּ הַמֶּלֶךְ
 9 וְסוּס אֲשֶׁר רִכַּב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר נִתַּן כְּתָר מַלְכוּת
 בְּרֹאשׁוֹ: וְנִתַּן הַלְבוּשׁ וְהַסּוּס עַל־יַד־אִישׁ מִשְׁרַי הַמֶּלֶךְ
 הַפְּרָתָמִים וְהַלְבִּשׂוּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ
 וְהַרְבִּיבוּהוּ עַל־הַסּוּס בְּרִחוּב הָעִיר וְקָרְאוּ לִפְנֵי כִּבְרָה
 יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 לַהֲמֵן

- 13 אָבער דאָס אלץ איז ביי מיר נישט ווערטה אין יעדער צייט וואָס איך זעה מרדכי דעם יהודי זיצענדיג אין קעניגס טהויער . . .
- 14 האָט זיין פרוי זרש אויך אַלע זיינע פריינד געזאָגט : זאָל מען מאַכען אַ האַלץ פּופּציג איילען הויך, און מאָרגען פריה זאָג דעם קעניג מען זאָל מרדכי'ן הענגען אויף איהם, וועסטו געהן אַ צופריעדענער מיט'ן קעניג צום באל. די זאך איז המן'ען נעפעהלען געוואָרען און ער האָט געלאָזען מאַכען דעם האַלץ. —

קאפיטעל ו

- 1 יענע נאכט האָט דער קעניג ניט געקענט איינשלאָפּען, האָט ער געהיי-סען מ'זאָל בריינגען דעם עראינערונגס בוך, „די כראָניקלס פון פאסירונג-גען“. מ'האָט זיי געלעזען פאר'ן קעניג,
- 2 און עס האָט זיך געפונען פארשריבען וואָס מרדכי האָט געזאָגט אויף בגתן און תרש, צוויי הויפדיענער דעם קעניגס, פון די שוועליהיטערס, וועלכע האָבען געוואָלט לעגען אַ האַנד אויפ'ן קעניג אחשוורוש.
- 3 האָט דער קעניג געזאָגט : וואָס פאר אַ עהרע און גרויסקייט האָט מען מרדכי'ן געטהאָן דערפאר ? האָבען דעם קעניגס יונגען, זיינע דייענער, געזאָגט : „מ'האָט איהם נישט געטהאָן.“
- 4 האָט דער קעניג געזאָגט : ווער איז אין הויף ? [המן איז גראדע גע-קומען אין אויסערליכען הויף דעם קעניגס אום צו זאָגען דעם קעניג מ'זאָל מרדכי'ן הענגען אויפ'ן האַלץ וואָס ער האָט פאר איהם אָנגע-גרייט.]
- 5 האָבען דעם קעניגס יונגען צו איהם געזאָגט : המן שטעהט אין הויף ! האָט דער קעניג געזאָגט : זאָל ער אריינגעהן !
- 6 אז המן איז אריינגעקומען האָט דער קעניג צו איהם געזאָגט : וואָס פאסט צו טהאָן דעם מאַן וועלכען דער קעניג וויל עהרען ? האָט המן אין האַרצען געטראכט : „וועמען וויל דער קעניג עהרען מעהר ווי מיר ? . . .“
- 7 און המן האָט געזאָגט צום קעניג : אַ מאַן וועלכען דער קעניג וויל עהרען ? —
- 8 מ'זאָל בריינגען דאָס קעניגליכע קלייד, אין וועלכע דער קעניג איז געקליי-דעט געווען, אויך דאָס פערד אויף וועלכען דער קעניג האָט געריטען ווען ער איז געקרוינט געוואָרען,
- 9 דאָס קלייד און דאָס פערד זאָל מען געבען אויפ'ן האַנד איינעם פון די קעניגליכע פירכטען, פון די אדעליגע, מ'זאָל עס אנקליידען דעם מאַן זועל-כען דער קעניג וויל עהרען, מ'זאָל איהם לאָזען רייטען אויף דאָס פערד איבער די הויפט-גאס און מ'זאָל פאר איהם אויסשרייען : „אזוי ווערט געטהאָן צו דעם מאַן, וועמען דער קעניג וויל עהרען !“
- 10 האָט דער קעניג געזאָגט צו המן'ען : נעהם שנעל דאָס קלייד און דאָס

לְהִמָּן מֵהָרָקַח אֶת־הַלְבוּשׁ וְאֶת־הַסּוּם כַּאֲשֶׁר דִּבְרַתָּ
 וַעֲשֶׂה־כֵן לְמַרְדֵּכַי הַיְהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אֶל־
 11 תִּפְלֵל דְּבַר מֶלֶךְ אֲשֶׁר דִּבְרַתָּ: וַיִּקַּח הִמָּן אֶת־הַלְבוּשׁ
 וְאֶת־הַסּוּם וַיִּלְבַּשׁ אֶת־מַרְדֵּכַי וַיִּרְפִּיבֵהוּ בְּרַחֲבֵי הָעִיר
 וַיִּקְרָא לִפְנֵיָו בְּכֹה וַעֲשֵׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ הִפִּין בְּיַקְרָו:
 12 וַיֵּשֶׁב מַרְדֵּכַי אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהִמָּן נִדְחָה אֶל־בֵּיתוֹ אֶבֶל
 13 וַחֲפוּי רֹאשׁ: וַיִּסְפֹּר הִמָּן לְוָרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וּלְכָל־אֲהָבָיו
 אֵת כָּל־אֲשֶׁר קָרְדוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְוָרֶשׁ אִשְׁתּוֹ אִם
 מוֹרֵעַ הַיְהוּדִים מַרְדֵּכַי אֲשֶׁר הַחֲלוּת לְנַפְל לִפְנֵיָו לֹא־
 14 תוּכַל לוֹ כִּי־נִפּוּל תִּפּוּל לִפְנֵיָו: עוֹדֶם מְדַבְּרִים עִמּוֹ
 וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיְבַהֲלוּ לְהִבְיֹא אֶת־הִמָּן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה
 אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אֶסְתֵּר:

CAP. VII.

1 וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהִמָּן לַשְׁתּוֹת עִם־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה: וַיֹּאמֶר
 2 הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשְּׁנִי בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מַה־שְּׂאֵלְתֶךָ
 אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתַנְתֵּן לִי וּמַה־בִּקְשֶׁתְךָ עַד־חֲצֵי הַמַּלְכוּת
 3 וְתַעֲשֵׂ: וְתַעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתֹאמֶר אִם־מִצְאָתִי חַן
 בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב תַּנְתֵּן לִי נַפְשִׁי
 4 בְּשֵׂאֵלְתִי וְעָמִי בְּבִקְשָׁתִי: כִּי נִמְכַרְנוּ אֲנִי וְעָמִי לְהַשְׁמִיד
 לְהַרְגוֹ וּלְאֶבֶד וְאֵלּוּ לְעַבְדִּים וּלְשִׁפְחוֹת נִמְכַרְנוּ הַחַרְשֵׁתִי
 5 הַ כִּי אֵין הַצָּר שׁוּהָ בְּנוֹק הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 אַחֲשׁוּרוּשׁ וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאִי־זֶה
 הוּא אֲשֶׁר־מָלְאוּ לְבָבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן: וְתֹאמֶר אֶסְתֵּר אִישׁ
 6 צָר וְאוֹיֵב הִמָּן הִרְעֵה זֶה וְהִמָּן נִבְעֵת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ
 7 וְהַמַּלְכָּה: וְהַמֶּלֶךְ קָם בְּחִמְתּוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן אֶל־גִּנַּת
 הַבַּיִת וְהִמָּן עָמַד לְבִקֵּשׁ עַל־נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי
 8 רָאָה כִּי־כִלְתָהּ אֵלָיו הִרְעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ: וְהַמֶּלֶךְ שָׁב

מננת

פערד און טהו אזוי ווי דו האָסט גערעדט צו מרדכי דעם יהודי, וועלכער זיצט אינ'ם קעניגס טהויער ! זאָלסט נישט פארפעהלען פון אלץ וואָס דו האָסט געזאָגט.

11 האָט המן גענומען דאָס קלייד און דאָס פערד ; ער האָט אָנגעקליידעט מרדכי'ן, האָט איהם רייטענדיג געפיהרט איבער'ן הויפט-גאס און האָט אויסגעשריען פאר איהם : „אזוי ווערט געטהאָן צום מאן, וועמען דער קעניג וויל עהרען !“

12 נאָכדעם איז מרדכי צוריקגעגאנגען צום קעניגס טהויער, אָבער המן האָט געאייילט צו זיין הויז טרויעריג און דעם קאָפּ פארדעקט.

13 ווען המן האָט דערצעהלט זרש'ן זיין ווייב און אלע זיינע פריינד אלעס וואָס איהם האָט געטראָפּען, האָבען זיינע קלוגע אויך זרש זיין ווייב גע-זאָגט : אויב אָט דער מרדכי, פאר וועלכען דו האָסט אָנגעפאנגען פאר-לען, שטאַמט פון די קינדער פון יהודים, וועסטו איהם שוין ניט בייקור מען — דו וועסט פאלען און פאלען פאר איהם !

14 זיי ריידען נאָך מיט איהם און דעם קעניגס הויפדיענער זיינען אָנגעקומען, זיי האָבען געאייילט אום המן'ען צו בריינגען צום באל וואָס אסתר האָט געמאַכט.

קאפיטעל ז

1 אז דער קעניג מיט המן'ען זיינען געקומען טרינקען מיט אסתר די קע-ניגין,

2 האָט דער קעניג געזאָגט צו אסתר'ן אויך אויפ'ן צווייטען טאָג, כיי'ן ווייניגאל : וואָס איז דיין פערלאַנג, אסתר די קעניגין — עס וועט דיר געגעבען ווערען ; וואָס איז דיין ביטע ? ביז'ן העלפט קעניגרייך וועט עס געטהאָן ווערען.

3 אסתר די קעניגין האָט געענטפערט און געזאָגט : אויב איך האָב געפיר-נען גנאדע אין דייןע אויגען, קעניג, און אויב דעם קעניג געפעהלט — זאָל מיר געשאַנקען ווערען מיין לעבען, אַלס מיין פערלאַנג, און מיין פאָלק — אַלס מיין ביטע . . .

4 ווארים מיר, איך און מיין פאָלק, זיינען איבערגעגעבען געוואָרען צו פערטילגען, צו אויס'הרג'נען און אונטערבריינגען; ווען מיר וואָלטען פאר-קויפט ווערען אַלס קנעכט און דיענסטען וואָלט איך שטייל געשוויגען ; אָבער דער פיינד איז ניט ווערטה דעם קעניגס שאַדען.

5 דאן האָט דער קעניג אחשוורוש געזאָגט צו אסתר די קעניגין : ווער איז עס, און וואו איז ער דער וואָס האָט מוטה אזוי צו טהאָן ?

6 האָט אסתר געזאָגט : אַ שלעכטער מענש און א פיינד — אָט דער שלעכט-טער המן ! המן האָט זיך דערשראָקען פאר'ן קעניג און די קעניגין.

7 דער קעניג איז אין צאָרן אויפגעשטאַנען פון ווייניגאל צו געהן אין שלאָס-גארטען, און המן איז פארבליבען אום צו בעטען פאר זיין לעבען פון אסתר די קעניגין, ווארים ער האָט געזעהען אז זיין אונגליק איז פארטיג פון קעניג.

8 אז דער קעניג האָט זיך צוריקגעעהרט פון שלאָס-גארטען צום הויז פון

מגנת הביתן אל־בית | משתה חַיִּין וְהָמֶן נָפַל עַל־הַמַּטֶּה
 אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הַגֵּם לִכְבוֹשׁ אֶת־
 הַמַּלְכָּה עִמִּי בְּבֵית הַדְּבָר יֵצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הָמֶן חָפוּ׃
 9 וַיֹּאמֶר חֲרַבּוּנָה אַחַד מִן־דְּבָרֵי־סִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הַנָּדָה
 הָעֵץ אֲשֶׁר־עָשָׂה הָמֶן לְמַרְדְּכָי אֲשֶׁר דִּבֶּר־טוֹב עַל־הַמֶּלֶךְ
 עֹמֵד בְּבֵית הָמֶן גְּבוּהַ חֲמֹשִׁים אַמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תִּלְלוּ
 עֲלוּ׃ וַיִּתְּלוּ אֶת־הָמֶן עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר־הֵכִין לְמַרְדְּכָי וַחֲמַת־
 הַמֶּלֶךְ שָׁכְבָה׃

ח

CAP. VIII. ח

בַּיּוֹם הַהוּא נָתַן הַמֶּלֶךְ אֶחְשֵׁרוּשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה אֶת־
 * בֵּית הָמֶן צִנֹּר הַיְהוּדָיִים וּמַרְדְּכָי בָּא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי־
 הִנְיָדָה אֶסְתֵּר מָה הוּא־לָהּ׃ וַיִּסֵּר הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבַּעְתּוֹ
 2 אֲשֶׁר הָעֵבִיר מִהָמֶן וַיִּתְּנָה לְמַרְדְּכָי וַתִּשֶׂם אֶסְתֵּר אֶת־
 מַרְדְּכָי עַל־בֵּית הָמֶן׃ וַתּוֹסַף אֶסְתֵּר וַתִּדְבַּר לִפְנֵי
 3 הַמֶּלֶךְ וַתַּפֵּל לִפְנֵי רַגְלָיו וַתִּתְחַנְּנוּ־לוֹ לְהַעֲבִיר אֶת־
 רַעַת הָמֶן הָאֲנִי וְאֶת מַחְשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב עַל־הַיְהוּדָיִם׃
 4 וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֶת שַׂרְבֵט הַזָּהָב וַתִּקֶּם אֶסְתֵּר
 וַתַּעֲמֵד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַתֹּאמֶר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם־הִיא
 5 מְצֹאתִי חֵן לִפְנָיו וְכֹשֶׁר הַדְּבָר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי
 בְּעֵינָיו יִפְתָּח לְהָשִׁיב אֶת־הַסְּפָרִים מִחֲשַׁבַת הָמֶן כִּי־
 הַמֶּלֶךְ הָאֲנִי אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבְדֹת אֶת־הַיְהוּדָיִם אֲשֶׁר
 6 בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ׃ כִּי אֵיכָנָה אוֹכַל וְרֵאִיתִי בְּרָעָה
 אֲשֶׁר־יִמְצֵא אֶת־עַמִּי וְאֵיכָנָה אוֹכַל וְרֵאִיתִי בְּאֶבְחָן
 7 מוֹלֶדְתִּי׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶחְשֵׁרוּשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה
 וּלְמַרְדְּכָי הַיְהוּדִי הִנֵּה בֵּית־הָמֶן נִתְּתִי לְאַסְתֵּר וְאֵתִי
 8 תִּלְווּ עַל־הָעֵץ עַל אֲשֶׁר־שָׁלַח יָדוֹ בַּיְהוּדָיִים׃ וְאַתֶּם
 כָּתְבוּ עַל־הַיְהוּדָיִם כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וַחֲתֹמוּ

במבצת

וויין־באל, ערשט המן פאלט צום בעט, אויף וועלכען אסתר איז געווען
סען. האָט דער קעניג געזאָגט: „וויילסט אויך די קעניגין צווינגען ביי
מיר אינ'ם הויז?“ דאָס וואָרט איז ארויס פון קעניגס מויל און המן איז
פארשעמט געוואָרען.

- 9 דאן האָט חרבונה, איינער פון די הויפדיענער, געזאָגט צום קעניג:
אויך דער האָלץ וואָס המן האָט געמאַכט פאר מרדכי'ן, וועלכער האָט גור
טעם געבראַכט דעם קעניג, שטעהט נעבען המן'ס הויז, עס איז פופציג
איילען הויך. האָט דער קעניג געזאָגט: „הענגט איהם אויף איהם!“
- 10 האָט מען המן'ען געהאנגען אויף דעם האָלץ, וועלכען ער האָט אָנגעגרייט
פאר מרדכי'ן, און דעם קעניגס צאָרן איז געשטילט געוואָרען.

קאפיטעל ח.

- 1 אין דעם זעלבען טאָג האָט קעניג אחשורוש אוועקגעגעבען צו אסתר די
קעניגין דאָס הויז פון המן דעם אידען־פיינד, און מרדכי איז אַריינגעקור
מען צום קעניג, ווארים אסתר האָט געזאָגט וואָס ער איז צו איהר.
- 2 און דער קעניג האָט אראבענומען זיין רינג, וואָס ער האָט אַראַבגענור
מען פון המן'ען און האָט עס געגעבען מרדכי'ן; אסתר האָט אָנגעשטעלט
מרדכי'ן איבער המן'ס הויז.
- 3 דאן האָט אסתר ווייטער גערעדט צום קעניג, זי איז געפלאַען צו זיינע
פיס, געוויינט און געבעטען איהם אַראַבצונעהמען דאָס שלעכטס פון
המן דעם אנג'ער און זיין פלאַן וואָס ער האָט געפלאַנט אויף די יהודים.
- 4 אז דער קעניג האָט אויסגעשטרעקט צו אסתר'ן דעם גאָלדענעם צעפטער,
איז אסתר אויפגעשטאנען און געשטעלט זיך פאר'ן קעניג.
- 5 זי האָט געזאָגט: אויב דער קעניג איז צופריעדען, אויב איך געפעהל
איהם, און די זאך איז פאסיג פאר'ן קעניג און איך בין גוט אין זיינע
אויגען, זאָל געשריבען ווערען צוריק צו רופען די בריעה מיט'ן פלאַן פון
המן, המדתא'ם זעהן, דער אנג'ער, וואָס ער האָט געשריבען אונטער
צוכריינגען די יהודים, וואָס אין אלע פראָווינצען דעם קעניגס;
- 6 ווארים ווי קען איך צוזהען דעם אונגליק וואָס וועט טרעפען מיין פאָלק,
און ווי וועל איך קענען צוקוקען דעם אונטערנאנג פון מיין פערוואַנדט־
שאַפט?
- 7 דאן האָט דער קעניג אחשורוש געזאָגט צו אסתר די קעניגין און מרדכי
דעם יהודי: המן'ס הויז האָב איך דאָך אוועקגעגעבען אסתר'ן און איהם
האָט מען געהאנגען אויף אַ האָלץ וויילע ער האָט אַ האַנד געלייגט אויף
די יהודים,
- 8 שרייבט־זשע איהר וועגען די יהודים אינ'ם קעניגס נאָמען וואָס אייך
געפעהלט, און פערזיגעלט מיט'ן קעניגס זיגעל־רינג; ווארים אַ שריפט

9 בַּמִּבְצַעַת הַמֶּלֶךְ כִּי־כָתַב אֶשְׁרֵי־נִכְתָּב בְּשֵׁם־הַמֶּלֶךְ וְנִחְתּוּם
 בַּמִּבְצַעַת הַמֶּלֶךְ אֵין לְהָשִׁיב: וַיִּקְרְאוּ סְפָרֵי־הַמֶּלֶךְ בְּעַת־
 הַהוּא בַחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא־חֹדֶשׁ סִינּוֹן בְּשָׁלוֹשָׁה
 וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּכְתַּב בְּכָל־אֶשְׁרֵי־צוּה מְרַדְכֵי אֶל־
 חֵיהוּדִים וְאֵל הָאֲחַשְׁדָּרְפָּנִים וְהַפָּחוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת
 אֲשֶׁר מֵהַדּוֹ וְעַד־כּוּשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאֵל מְדִינַת
 מְדִינָה וּמְדִינַת בְּכַתְּבָה וְעַם וְעַם כְּלִשְׁנוֹ וְאֶל־חֵיהוּדִים
 בְּכַתְּבָם וְכָל־שׁוֹנֵם: וַיִּכְתַּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֶרֶשׁ וַיַּחֲתֵם
 בַּמִּבְצַעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד הַרְצִים בְּפוֹסִים
 11 רְכַבֵי הָרֶכֶשׁ הָאֲחַשְׁתָּרְנִים בְּנֵי הַרְמָכִים: אֲשֶׁר נָתַן
 הַמֶּלֶךְ לַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־עִיר־וְעִיר לְהַקְהֵל וּלְעֲמֹד
 עַל־נַפְשָׁם לְהַשְׁמִיד לְהַרְגַּ וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־חַיִּל עַם
 12 וּמְדִינַת הַצָּרִים אֲתָם טָף וְנָשִׁים וּשְׁלָלָם לְבוֹז: בְּיוֹם
 אֶחָד בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֶרֶשׁ בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר
 13 לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אָדָר: פָּתְשָׁן הַכְּתָב
 לְהַנְתִּין דַּת בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינַת גְּלוֹי לְכָל־הָעַמִּים וּלְהוֹיֹת
 14 הַיהוּדִיִּים עֲתוּדִים לַיּוֹם הַזֶּה לְהַנְקָם מֵאִיְבוֹתָם: הַרְצִים
 רְכַבֵי הָרֶכֶשׁ הָאֲחַשְׁתָּרְנִים יֵצְאוּ מִבְּהֵלִים וּדְחוּפִים בְּדַבַּר
 15 הַמֶּלֶךְ וְהַקֵּת נִתְּנָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה: וּמְרַדְכֵי יֵצְאוּ
 מִלְּבַיְתֵי הַמֶּלֶךְ בְּלָבוּשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וְחֹזֵר וְעִמְרַת זָהָב
 גְּדוּלָה וְתַכְרִיף בּוּץ וְאַרְגָּמָן וְהָעִיר שׁוֹשֵׁן צְהֵלָה וְשִׁמְחָה:
 16 לַיהוּדִים הוֹתָה אוֹרָה וְשִׁמְחָה וְשׁוֹשֵׁן וַיִּקַּר: וּבְכָל־
 17 מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל־עִיר וְעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דִּבְרָה־הַמֶּלֶךְ
 וְדָתוֹ מֵנִיעַ שִׁמְחָה וְשׁוֹן לַיהוּדִים מִשְׁתָּה וַיּוֹם טוֹב
 וְרַבִּים מֵעַמֵי הָאָרֶץ מִתְּהַדְרִים כִּי־נִפְּל פַּחַד־הַיהוּדִים
 עֲלֵיהֶם:

ובשנים

וואָס איז געשריבען אינ'ם קעניגס נאָמען און געזיגעלט מיט'ן קעניגס זיגעל־רינג, קען מען ניט צוריקרופען.

9 גלויבך זיינען גערופען געוואָרען דעם קעניגס שרייבער, אין דריטען מאָנאָט נאָט ד. ה. מאָנאָט סיון, דריי און צוואנציג טעג אין איהם, און מ'האָט געשריבען אַלץ וואָס מרדכי האָט געהייסען צו די יהודים, צו די סאטראַ-פען, גובערנאטאָרען און פראָווינצען־פּערוואלטער וואָס פון הרדו ביז כוש, הונדערט זיעבען־און־צוואנציג פראָווינצען, צו יעדער פראָווינץ מיט איהר שריפט און צו יעדעם פּאָלק אין זיין שפראך, אויף צו די יהודים מיט זייער שריפט און זייער שפראך.

10 מ'האָט געשריבען אין קעניג אחשוורוש'ס נאָמען און פארויגעלט מיט'ן קעניגליכען זיגעל־רינג און אויכגעשיקט בריעה דורך די שנעלע פּערד־רייטער, רענגער־רייטער, מויל־אייזלען־רייטער אויף אויף יונגע שטור־טען,

11 דאָס דער קעניג ערלויבט די יהודים אין יעדער שטאָדט צו פּערזאמלען זיך און שטעהן פאר זייער לעבען, צו פּערניכטען, הרג'ען און אונטער־בריינגען יעדער קריעגס־מאכט פון פּאָלק און פראָווינץ, וואָס דריקט זיי, זאָגאר קינדער און פרויען, און רויבען זייער פּערמעגען

12 אין זעלביגען טאָג, אין אלע פראָווינצען פון קעניג אחשוורוש, אין דריי־צעהנטען טאָג פון צוועלפטען מאָנאָט ד. ה. מאָנאָט אדר.

13 דער אינהאַלט פונ'ם שרייבען: „עס זאָל ארויסגעגעבען ווערען א בע־פּעהל אין יעדער פראָווינץ, אָפּען פאר אלע פּעלקער, דאָס די יהודים זאָלען צוגענרייט זיין צו דעם טאָג ראכע צו נעהמען פון זייערע פיינד.

14 די שנעל־רענגער־רייטער און מויל־אייזלען־רייטער זיינען איילענדיג גע־שווינד ארויסגעגאנגען מיט'ן קעניגס וואָרט, און דאָס געזעץ איז ארויס־געגעבען געוואָרען אין שושן די הויפט־שטאָדט.

15 מרדכי איז ארויס פון קעניג אין קעניגליכע קליידונג — בלוי און ווייס, מיט א גרויסע גאָלדענע קרוין און א מאַנטעל פון ליינען און פורפור — די שטאָדט שושן איז געווען לוסטיג און פּרעהליך.

16 פאר די יהודים איז געוואָרען ליכטיג און פּרעהליך, א פרייד און אן עהרע —

17 אין יעדער פראָווינץ און אין יעדער שטאָדט — וואו נאָר דעם קעניגס וואָרט און זיין געזעץ גרייכט — איז געווען פּרעהליך און פרייד ביי די יהודים, א באל און א פייערטאג; פיעל פון די פּעלקער פונ'ם לאַנד זיי־נען יהודים געוואָרען ווייל א שרעק פאר די יהודים איז אויף זיי געפאלען.

CAP. IX. ט

ט

ובשנים עשר חרש הוא-חדש אדר בשלושה עשר יום *
 בו אשר הגיע דבר-המלך ודתו להעשות ביום אשר
 שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונתפוד הוא אשר
 2 ישלטו היהודים הנה בשנאיהם: נקתלו היהודים
 בעריהם בכל-מדינות המלך אחשוורוש לשלח יד
 במבקשי רעתם ואיש לא-עמד בפניהם כי-נפל פחדם
 3 על-כל-העמים: וכל-שרי המדינות והאחשדרפנים
 והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את-
 4 היהודים כי-נפל פחד-מרדכי עליהם: כי-נדול מרדכי
 בבית המלך ושמעו הולך בכל-המדינות כיהאיש
 5 מרדכי הולך ונדול: ויכו היהודים בכל-איביהם מבת-
 6 חרב וחרג ואבדו ויעשו בשנאיהם פרצנים: ובשושן
 הבירה הרגו היהודים ואבד המש מאות איש:

7 | זאת

| זאת

| זאת

8 | זאת

| זאת

| זאת

9 | זאת

| זאת

| זאת

| זאת

עשרת

| זאת

שלת

פרשנתיא

דלפון

אספתא:

פורתא

אדליא

ארידתא:

פרמשתא

אריטי

אריני

יונתא:

בני המן כדחמתא צרר היהודים הרגו ונבנה לא

7. ז. ס"א ט ושאר ה' ושאר 9. ז. ס"א ו' ושאר 10. ז. ו' ושאר
 Ibid. ו' רבוי Ibid. ? ושאר

קאפיטעל ט

- 1 אינ'ם צוועלפטען מאָנאַט, ד. ה. מאָנאַט אדר, דעם דרייצעהנטען טאָג אין איהם, איז עס אָנגעקומען דעם קעניגס וואָרט אז זיין בעפעהל זאָל אויס-נעפיהרט ווערען; אין דעם זעלביגען טאָג וואָס די יהודים־פיינד האָ-בען געהאָפּט צו בעהערשען זיי, איז עס איבערגעמעהרט געוואָרען אז די יהודים גאָר זאָלען בעהערשען זייערע פיינד.
- 2 די יהודים האָבען זיך פּערזאמעלט אין זייערע שטעדט, אין אלע פּראָווינ-צען פון קעניג אחשורוש, אום אַ האַנד צו לעגען אויף די וואָס האָבען פאַר זיי שלעכטס געזוכט, און קיינער האָט זיך קעגען זיי געשטעלט, ווייל זייער שרעק איז געפאלען אויף אלע פעלקער.
- 3 אלע פּראָווינץ־פירסטען, סאַטראפּען, גובערנאַטאָרען און דעם קעניגס מיט־אַרבייטער ערהויבען די יהודים, ווייל אַ שרעק פאַר מרדכי'ן איז אויף זיי געפאלען.
- 4 ווארים מרדכי איז גרויס געוואָרען אינ'ם קעניגס הויז און זיין בערוף געהט איבער אלע פּראָווינצען, דער מאַן מרדכי איז אלץ גרעסער גע-וואָרען.
- 5 די יהודים האָבען געשלאָנגען אונטער זייערע פיינד אַ שווערד־שלענגערין — גע'הרג'עט און פּערניכטעט; זיי האָבען געטהאָן מיט זייערע פיינד וואָס זיי האָבען געוואָלט.
- 6 אויך אין שושן די הויפט־שטאָרט האָבען די יהודים אויסגע'הרג'עט און פּערניכטעט פינף הונדערט מאַן.
- 7 אויך פּרשנרתא
און דלפון
און אספתא ;
- 8 אויך פּורתא,
און אדליא,
און ארידתא ;
- 9 אויך פּרמשתא ;
און אריסי,
און ארידי,
און ויזתא —
- 10 די צעהען זיהן המן'ם, המרתא'ם זוהן, דער יודען־פיינד, האָבען זיי גע'הרג'עט, אָבער אויס'ן פּערמעגען האָבען זיי קיין האַנד געלענט.

11 שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם: בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפֵּר הַהַרְוִיגִים בְּשׁוֹשֵׁן
 12 הַבֵּיָרָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה
 בְּשׁוֹשֵׁן הַבֵּיָרָה הֲרַגוּ הַיְהוּדִים וְאִפְדוּ הַמֶּשׁ מֵאוֹת אִישׁ
 וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הַמֶּן בְּשָׂאֵר מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ מִה עָשׂוּ
 13 וּמִה־שָׂאֵלְתֶךָ וַיַּנְתֵּן לָךְ וּמִה־בִקְשֶׁתְךָ עוֹד וְתַעֲשִׂי: וְתֹאמְרִ
 אֶסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִנְתֵּן גַּם־מִחֶר לַיהוּדִים אֲשֶׁר
 בְּשׁוֹשֵׁן לַעֲשׂוֹת בְּדַת הַיּוֹם וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הַמֶּן יִתְּלוּ
 14 עַל־הָעֵץ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשׂוֹת כֵּן וְתַנְתֵּן דָּת בְּשׁוֹשֵׁן
 טו וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הַמֶּן תִּלְּוִי: וַיִּקְהֲלוּ הַיְהוּדָיִים אֲשֶׁר־
 בְּשׁוֹשֵׁן גַּם בַּיּוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר בַּהֲרַגוּ
 בְּשׁוֹשֵׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּבִבְזָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם:
 16 וּשְׂאֵר הַיְהוּדָיִים אֲשֶׁר בְּמְדִינֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהְלוּ וַעֲמַד
 עַל־נַפְשָׁם וְנוֹחַ מֵאִיבֵיהֶם וְהָרוּג בְּשֵׁנֵאֵיהֶם הַמִּשְׁהָה
 17 וְשִׁבְעִים אֶלֶף וּבִבְזָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם: בַּיּוֹם־שְׁלֹשֶׁה
 עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר וְנוֹחַ בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשֵׂה אֹתוֹ
 18 יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׁמְחָה: וְהַיְהוּדָיִים אֲשֶׁר־בְּשׁוֹשֵׁן נִקְהְלוּ
 בְּשִׁלּוּשֵׁה עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וְנוֹחַ בַּחֲמִשָּׁה
 19 עָשָׂר בּוֹ וַעֲשֵׂה אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׁמְחָה: עַל־כֵּן הַיְהוּדִים
 הַפְּרוּזִים הַיּוֹשְׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרוּזוֹת עֲשִׂים אֵת יוֹם אַרְבָּעָה
 עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר שִׁמְחָה וּמְשֻׁתָּה יוֹם טוֹב וּמְשַׁלַּח
 כ מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ: וַיִּכְתַּב מְרַדְכֵי אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וַיְשַׁלַּח סְפָרִים אֶל־כָּל־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינֹת
 21 הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ הַקְּרוּבִים וְהַרְחֻקִים: לְקִיָּם עֲלֵיהֶם
 לְדִנּוֹת עֲשִׂים אֵת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר וְאֵת
 22 יוֹם־חֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה: בַּיָּמִים אֲשֶׁר־נָחַז
 בָּהֶם הַיְהוּדִים מֵאִיבֵיהֶם וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּדוּ לָהֶם מִיַּד
 לְשִׁמְחָה וּמֵאֲבָל לַיּוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מְשֻׁתָּה

ושמחה

- 11 יענעם טאָג איז רעפּאָרטעט געווען פאר'ן קעניג דער צאהל פון די גע'הרג'עטע אין שושן,
- 12 און דער קעניג האָט געזאָגט צו אסתר די קעניגין : אין שושן די הויפט'שטאָרט האָבען די יהודים גע'הרג'עט און אונטערגעבראכט פינף הונדערט מאן, אויך די צעהען זיהן המן'ס, וואָס האָט מען געטהאָן אין די איברי'גע פראָווינצען דעם קעניגס ? וואָס איז נאָך דיין פערלאַנג ? — עם וועט דיר געגעבען ווערען ; וואָס נאָך איז דיין ביטע ? — עם וועט געטהאָן ווערען.
- 13 האָט אסתר געזאָגט : אויב דעם קעניג געפעהלט זאָל אויך מאַרגען ער'לויבט זיין די שושן'ער יהודים צו טהאָן לויט היינטיגעם געזעץ, און המן'ס צעהען זיהן זאָל מען אויפהענגען אויף אַ בוים.
- 14 דער קעניג האָט געהייסען עם זאָל אַזוי געטהאָן ווערען און אַ בעפעהל איז ארויסגעגעבן געוואָרען אין שושן ; אויך המן'ס צעהען זיהן האָט מען אויפגעהאַנגען.
- 15 און די שושן'ער יהודים האָבען זיך פערזאמעלט אויך אינ'ם פערצעהנטען טאָג פון מאַנאַט אדר, און זיי האָבען אויסגע'הרג'עט אין שושן דריי הונדערט מאן, אויף דאָס פערמעגען אָבער האָבען זיי קיין האַנד גע'לעגט.
- 16 אויך די איבריגע יהודים וואָס אין קעניגס פראָווינצען האָבען זיך פער'זאמעלט און געשטאַנען פאר זייער לעבען, זיי האָבען גערוהט פון זייערע פיינד און אויסגע'הרג'עט פינף-און-זיעכציג טויזענד פון זייערע האַסער, (אויפ'ן פערמעגען האָבען זיי קיין האַנד געלעגט.)
- 17 אינ'ם דרייצעהנטען טאָג צום מאַנאַט אדר, און גערוהט אינ'ם פערצעהנ'טען אין איהם, און בעשטימט איהם אַלס אַ טאָג פון בעלער און פרייד.
- 18 די יהודים פון שושן אָבער האָבען זיך פערזאמעלט אין דרייצעהנטען אויך אין פערצעהנטען אין איהם, און גערוהט דעם פופצעהנטען, און בע'שטימט עם אַלס אַ טאָג פון בעלער און פרייד.
- 19 די דאָרפישע יהודים, די וואָס וואוינען אין אָפענע שטעט, מאַכען דער'פאר דער פערצעהנטען טאָג פון מאַנאַט אדר אַ טאָג פון פרייד און בעלער, אַ פייער-טאָג, און זיי שיקען פּרעזענטען איינער דעם אַנדערן.
- 20 מרדכי האָט פארשריבען דיעזע פּאַסירונגען און האָט אויסגעשיקט בריעף צו אַלע יהודים וואָס אין אַלע פראָווינצען פון קעניג אחשוורוש — צו נא'הענטע און ווייטע —
- 21 זיי זאָלען בעשטימען ביי זיך צו מאַכען דעם פערצעהנטען טאָג פון מאַנאַט אדר אויך דעם פופצעהנטען טאָג אין איהם יעדער יאָהר
- 22 אַזוי ווי די טעג אין וועלכע די יהודים האָבען גערוהט פון זייערע פיינד, אינ'ם מאַנאַט וואָס איז פאר זיי איבערגעקעהרט געוואָרען פון אומעט אויף פרייד און פון טרויער אויף אַ פייער-טאָג — זיי זאָלען זיי מאַכען אַלס טעג פאר בעלער און פרייד, אויך שיקען פּרעזענטען איינער דעם אַנדערן און געשענצען צו ארמע לייט.

ושמהו ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאבינים:
 23 וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב
 24 מרדכי אליהם: כי הִזָּן בְּיַהֲמֻדָּתָא הָאֲנִי עֲרֹר כָּל־
 היהודים חשב על היהודים לאבדם והפל פור הוא
 הנוֹרָל לְהַמָּס וּלְאַבְדָּם: וּבְבֹאֵהּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אָמַר עִם כֹּה
 הַסֵּפֶר יֵשׁוּב מִחֻשְׁבֹּתָו דְרַעָה אֲשֶׁר־חָשַׁב עַל־הַיְהוּדִים
 26 עַל־רָאשׁוֹ וְתָלוּ אֹתוֹ וְאֶת־בָּגְדוֹ עַל־דַּעַץ: עַל־כֵּן קָרָא
 לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים עַל־שֵׁם הַפּוּר עַל־כֵּן עַל־כָּל־דְּבָרֵי
 הָאֲנָרַת הַזֹּאת וּמִהֲדָרָאוּ עַל־כָּכָה וּמָה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם:
 27 קִיְמוּ וּקְבַלְוּ הַיְהוּדִים אֲעֵלֵיהֶם וְעַל־נְרָעָם וְעַל כָּל־
 הַנְּלוּיִם עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבֹר לַהֲיוֹת עֲשִׂים אֶת־שְׁנֵי הַיָּמִים
 28 הָאֵלֶּה בְּכַתְּבָם וּבְמִנְהַם בְּכָל־שָׁנָה וּשְׁנָה: וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה
 נִזְכָּרִים וְנִעֲשִׂים בְּכָל־דְּיֹר וְדֹר מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה מְדִינָה
 וּמְדִינָה וְעִיר וְעִיר וַיְמֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעֲבֹרוּ מִתּוֹךְ
 29 הַיְהוּדִים וְזָכְרָם לֹא־יִסּוּף מִזְרָעָם: וְחָתַתְבָּ
 אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בַת־אֲבִיתָיִל וּמְרַדְכֵי הַיְהוּדִי אֶת־כָּל־
 תְּקֵף לִקְיָם אֶת־אֲנָרַת הַפָּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִית: וַיִּשְׁלַח ל
 סָפְרִים אֶל־כָּל־הַיְהוּדִים אֶל־שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה
 31 מַלְכוּת אַחַשְׁוֵרוּשׁ דְּבָרֵי שְׁלוֹם וְאַמְתָּ: לִקְיָם אֶת־יָמֵי
 הַפָּרִים הָאֵלֶּה בְּמִנְהַמָּם כַּאֲשֶׁר קִיְמוּ עֲלֵיהֶם מְרַדְכֵי הַיְהוּדִי
 וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּבְאֲשֶׁר קִיְמוּ עַל־נַפְשָׁם וְעַל־נְרָעָם דְּבָרֵי
 32 הַצְּוִמּוֹת וְזַעֲקָתָם: וּמֵאֲמַר אֶסְתֵּר קִיְמוּ דְבָרֵי הַפָּרִים
 הָאֵלֶּה וּנְכַתֵּב בַּסֵּפֶר:

CAP. X.

וַיִּשֶׁם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרֶשׁ מִסַּע עַל־הָאָרֶץ וְאֵי הַיָּם: וְכָל־
 2 מַעֲשֵׂה תְקֵפוֹ וְהַבְּרָתוֹ וּפְרִשְׁתָּ גְדֻלַּת מְרַדְכֵי אֲשֶׁר נִדְּלוּ
 הַמֶּלֶךְ

ס. 24. ר. כ"א וחסיל. 27. ר. וקבל קי. 29. ר. ה. נטו. * 1. א. אחשוורוש קי. ibid. כ"א כסס

- 23 יי יהודים האָבען אויף זיך אָנגענומען וואָס זיי האָבען אָנגעפאנגען צו טהאָן, אויף אזוי ווי מרדכי האָט זיי געשריבען.
- 24 ווארים המן, המדת'ם וזהו, דער אגג'ער יודען־פיינד, האָט געפלאַנט אויף די יהודים זיי אונטערצוברענגען, און האָט געוואָרפֿען אַ פּור, ד. ה. אַ גורל, זיי צו פּערדארבען און פּערניכטען.
- 25 אָבער אז עס איז פּאָרנעקומען פּאר'ן קעניג האָט ער געזיסען מיט אַ בריעה מ'זאָל איבערקעהרען זיין שלעכטען פּלאַן, וואָס ער האָט אויף די יהודים געפּלאַנט, אויף זיין קאָפּ, און מ'האָט איהם מיט זיינע זיהן אויפגעהאַנגען אויפ'ן האָלץ.
- 26 דערפּאר האָבען זיי די טעג גערופּען „פורים“ איבער דעם „פור“, אויך איבער די פּאסירונגען פּון דיעזען בריעה, וואָס זיי האָבען וועגען דעם געזעהען און וואָס עס האָט זיי געטראָפּען.
- 27 די יהודים האָבען בעשטעטיגט ביי זיך אויך אָנגענומען פּאר זייערע קינדער און אלע וואָס וועלען זיך אן זיי אנשליסען—אונטערבראָכען, דאָס מען זאָל מאַכען די צוויי טעג לויט זייער צושריפט און אין זייער צייט יעדער יאָהר.
- 28 די טעג ווערען דערמאנט און געהאַלטען אויף אימער אין יעדע פּאמיליע, יעדעס פּראָווינץ און יעדע שטאָדט; די טעג זאָלען ניט אונטערבראָכען ווערען ביי די יהודים און זייער עראינערונג זאָל ניט אויפהערען ביי זייער רע קינדער.
- 29 דאן האָט אסתר די קעניגין, אביחיל'ס טאָכטער, און מרדכי דער יהודי, פּארשריבען די גאַנצע שטאַרקייט צו בעשטעטיגען דיעזען פורים בריעה צום צווייטען מאל;
- 30 און ער האָט אויסגעשיקט בריעה צו אלע יהודים, אין די הונדערט זיער בען און צוואנציג פּראָווינצען פּון אחשורוש'ס קעניגרייך, ווערטער פּון פּריעדען און ווארהייט
- 31 צו בעשטעטיגען דיעזע פורים־טעג אין זייער צייט, אזוי ווי עס האָבען עס בעשטעטיגט אויף זיך מרדכי דער יהודי און אסתר די קעניגין, אזוי ווי זיי האָבען אויף זיך און זייערע קינדער בעשטעטיגט וועגען די פּאסט־טעג און זייער געבעט.
- 32 אסתר'ס בעפעהל האָט בעשטעטיגט דיעזע פורים־פּאסירונגען, און עס איז פּערשריבען געוואָרען אין אַ בוך.

קאַפיטעל י

- 1 דער קעניג אחשורוש האָט אַרויפגעלעגט אבצאהל אויפ'ן לאַנד און ים־אינזלען.
- 2 די גאַנצע געשיכטע פּון זיין מאַכט און שטאַרקייט אויף די בעשרייבונג פּון מרדכי'ס גרויסקייט, וואָס דער קעניג האָט איהם גרויס געמאַכט.

הַמֶּלֶךְ הִלְוֵאֲתָם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
 8 מְרֵי וּפְרָם: כִּי מְרַדְּכֵי הַיְהוּדִי מִשְׁנֵה לְמֶלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ
 וְגִדּוּל לַיְהוּדִים וְרָצוּי לְרֹב אֲחֵיו הִרְשׁ מִיב לְעַמּוֹ וְדָבַר
 שְׁלוֹם לְכָל־יִרְעָיו:

סכום פסוקי מגלת אסתר מאה וששים ושבעה. וסימנו כבדני
 זא נגד זקני עמי. וחציו ותען אסתר ותאמר. וסדריו חמשה.
 וסימנו וזה גב המובח:

דאס אלעס איז פארשריעבען אין בוך „צייט פאסירונגען פון די קעניגע
פון מדי און פרס“.

3 אויך דאָס מרדכי דער יהודי, דער צווייטער נאָכ'ן קעניג אחשורוש, איז
גרויס ביי די יהודים און בעליעכט ביי זיינע פיעל ברודער, ער פאָדערט
נוטעס פאר זיין פאָלק און רעדט פריעדען צו אלע קינדער זיינע.

אלע פסוקים פון מגלת אסתר זיינען הונדערט זיעבען און זעכציג ;
די העלפט דערפון איז קאפ' ה' פסוק ז'. עס האָט צעהען קאפיטלאך. ח. ש. נ.

דניאל

LIBER DANIELIS.

CAPUT I. א.

בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך-יהודה בן א
 נבוכדנאצר מלך-בבל ירושלם ויצר עליה: ויתן אדני
 בידו את-יהויקים מלך-יהודה ומקצת פלי בית-האלהים
 ויביאם ארץ-שנער בית אלהיו ואת-הפלים הביא בית
 אוצר אלהיו: ויאמר המלך לאשפנז רב סריסוי להביא
 מבני ישראל ומזרע המלוכה ומד-הפרתמים: ילדים
 אשר איך-בהם פל-מאום וטובי מראה ומשפלים בכל-
 חכמה ודעי דעת ומביני מדע ואשר פח בהם לעמד
 בקרב המלך וללמדם ספר ולשון כשדים: וימן להם
 המלך דבר-יום ביומו מפתבג המלך ומיין משתיו
 ולנדלם שנים שלוש ומקצתם יעמדו לפני המלך: ויהי
 בהם מבני יהודה דניאל הנניח מישאל ועזריה: וישב
 להם שר הסריסים שמות נישם לדניאל בלמשאצר
 ולחנניה שדנך ולמישאל מישך ולעזריה עבד נגו:
 וישם דניאל על-לבו אשר לא-יתנאל בפתבג המלך
 ובין משתיו ויבקש משר הסריסים אשר לא יתנאל:
 ויתן האלהים את-דניאל לחסד ולרחמים לפני שר
 הסריסים: ויאמר שר הסריסים לדניאל ירא אני את-
 אדני המלך אשר מנה את-מאכלכם ואת-משתיכם
 אשר למה יראה את-פניכם וצפים מד-הילדים אשר

כנילכם

דניאל

קאפיטעל א

- 1 אין דריטען יאָהר צו דער רעגירונג פון יהויקים, קעניג פון יהודה, איז נבוכדנאצר, קעניג פון בבל, אַרויף אויף ירושלים און האָט איהר בער-לאַגערט.
- 2 און גאָט האָט אין זיין האַנד געגעבען יהויקים, קעניג פון יהודה אויך אַביסעל פון די כלים וואָס אין גאָט'ס הויז; ער האָט זיי געבראַכט אינ'ם לאַנד שנער אין זיין גאָט'ס הויז, די כלים האָט ער אַריינגעטראָד גען אין דאָס זאַמעל-הויז פון זיין גאָט.
- 3 דאָן האָט דער קעניג געהייסען אַשפּנז'ן דעם גרעסטען פון די הויפּ-דיענער, ער זאָל ברענגען פון די קינדער פון ישראל, פון דער קעניגליכער אָבשטאַמונג און פון די אַדעליגע,
- 4 קינדער וואָס האָבען קיין פּעהלער, שעהן אויסזעהענדע און געבילדעטע אין פּערשידענע וויסענשאַפט, וואָס בעזיצען קענטניס און פּערשטעהען איינפּעלע, זיי זאָלען אויך קרעפטיג זיין; זיי זאָל מען האַלטען אין קעניגליכען פּאַלאַסט און לעהרנען זיי די שריפט און שפּראַך פון כּשדים.
- 5 [דער קעניג האָט פאַר זיי בעשטימט טאַג-טעגליך פון די קעניגליכע שפּייזען און דעם וויין וואָס ער טרינקט]. אזוי זאָל מען זיי ערציעהען דריי יאָהר, נאָך די ענדע פון וועלכע זיי דאַרפען פאַרגעשטעלט ווערען פאַר'ן קעניג.
- 6 אונטער זיי זיינען געווען פון די קינדער פון יהודה — דניאל, חנניה, מישאַל און עזריה.
- 7 דער פּערוואַלטער איבער די הויפּדיענער האָט זיי נעמען געגעבען: דניאל'ן האָט ער גערופּען — בלְטשאַצר, חנניה'ן — שַרדך, מישאַל'ן — מישך, און עזריה'ן — עבד נגו.
- 8 דניאל האָט זיך גענומען צום האַרצען אַז ער זאָל זיך ניט פּעראונרייניגען מיט די קעניגליכע שפּייז און דעם וויין וואָס ער טרינקט; ער האָט ערלויבניס געבעטען פון פּערוואַלטער איבער די הויפּדיענער אַז ער זאָל זיך ניט דאַרפען פּעראונרייניגען.
- 9 און גאָט האָט געמאַכט אַז דניאל האָט בעקומען גנאָדע און מיטלייד פון פּערוואַלטער איבער די הויפּדיענער.
- 10 אָבער דער פּערוואַלטער איבער די הויפּדיענער האָט געזאַגט צו דניאל'ן: איך בין אין שרעק פאַר מיין הערן דעם קעניג וועלכער האָט זעלבסט בעשטימט אייער עסען און טרינקען, וואָרום ווי נאָר ער וועט זעהען אַז אייער אויסזעהען איז ערנער פאַר די איבריגע קינדער פון אייער עלטער וועט איבער אייך אַ שולד פאַלען אויף מיין הויכע שטעלונג ביים קעניג.

11 כְּנִילְכֶם וְחִיבַתֶּם אֶת־רֵאשֵׁי לַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר דָּנִיֵּאל אֶל־
 הַמְּלָצָר אֲשֶׁר מִנָּה עַד הַפְּרִיסִים עַל־דָּנִיֵּאל חֲנֻנְיָהּ
 12 מִישָׂאֵל וְעֻרְיָה׃ נִסְנָא אֶת־עֲבָדֶיךָ יָמִים עֲשֹׂרָה וַיִּתְּנֵנוּ
 13 לָנוּ מִן־הַחֹדְעִים וְנֹאכְלָה וַיָּמִים וְנִשְׁתָּהּ׃ וַיֵּרְאוּ לַפְּנֵיךָ
 מִרְאֵינוּ וּמִרְאֵה הַיְלָדִים הָאֲכָלִים אֶת פִּתְבֹּג הַמֶּלֶךְ
 14 וּכְאֲשֶׁר תִּרְאֶה עֲשֵׂה עִם־עֲבָדֶיךָ׃ וַיִּשְׁמַע לָהֶם לְדַבֵּר הַזֶּה
 טו וַיִּנָּסֻם יָמִים עֲשֹׂרָה׃ וּמִקְצַת יָמִים עֲשֹׂרָה נִרְאָה מִרְאֵיהֶם
 טוֹב וּבְרִיאֵי בָשָׂר מִן־כָּל־הַיְלָדִים הָאֲכָלִים אֶת פִּתְבֹּג
 16 הַמֶּלֶךְ׃ וַיְהִי הַמְּלָצָר נִשְׂא אֶת־פִּתְבֹּגָם וַיִּין מִשְׁתֵּיהֶם
 17 וַנִּתֵּן לָהֶם וְרַעֲנִים׃ וְהַיְלָדִים הָאֵלֶּה אֲרַבְּעָתָם נִתְּן לָהֶם
 הָאֵלֹהִים מַדַּע וְהַשְׂכָּל בְּכָל־סֵפֶר וְחִכְמָה וְדָנִיֵּאל הַבֵּן
 18 בְּכָל־חֻזֶן וְחִלְמוֹת׃ וּלְמִקְצַת הַיָּמִים אֲשֶׁר־אָמַר הַמֶּלֶךְ
 19 לַחֲבִיאִים וַיְבִיאֵם שָׂר הַפְּרִיסִים לִפְנֵי נְבֻכַדְנֶצַּר׃ וַיְדַבֵּר
 אִתָּם הַמֶּלֶךְ וְלֹא נִמְצָא מִבְּלִם כְּדָנִיֵּאל חֲנֻנְיָהּ מִישָׂאֵל
 ב וְעֻרְיָה וַיַּעֲמָדוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וְכָל דַּבַּר חֲכֵמַת בִּינָה אֲשֶׁר־
 בִּקֶּשׂ מֵהֶם הַמֶּלֶךְ וַיִּמְצְאוּם עֲשֹׂר יָדוֹת עַל־כָּל־הַחֲרָטְמוֹת
 21 הָאֲשֻׁפִּים אֲשֶׁר בְּכָל־מַלְכוּתוֹ׃ וַיְהִי דָּנִיֵּאל עַד־שִׁנַּת אַחַת
 לְכוֹרֶשׁ הַמֶּלֶךְ׃

CAP. II ב

א וּבִשְׁנַת שְׁתַּיִם לְמַלְכוּת נְבֻכַדְנֶצַּר חָלַם נְבֻכַדְנֶצַּר חֲלֻמוֹת
 2 וַתִּתְּפַעֵם רוּחוֹ וּשְׁנָתוֹ נִהְיְתָה עָלָיו׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְקָרֵא
 לַחֲרָטְמוֹת וְלְאֲשֻׁפִים וְלְמַכְשָׁפִים וְלְכַשְׂפִּיִּים לְהַגִּיד לַמֶּלֶךְ
 3 חֲלֻמוֹתָיו וַיָּבֵאוּ וַיַּעֲמָדוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם הַמֶּלֶךְ
 4 חֲלוֹם חֲלֻמָּתִי וַתִּתְּפַעֵם רוּחוֹ לְדַעַת אֶת־הַחֲלוֹם׃ וַיְדַבְּרוּ
 הַכַּשְׂדִּים לַמֶּלֶךְ אַרְמִית מַלְכָּא לְעֵלְמִין הִי אָמַר חֲלֻמָּא
 ה לַעֲבָדֶיךָ וּפְשָׂרָא נְחוּא׃ עֲנָה מַלְכָּא וְאָמַר לְכַשְׂדֵּיֵא מַלְתָּה
 מִנִּי אַנְדָּא הֵן לֹא תְהוֹדְעוּנִי חֲלֻמָּא וּפְשָׂרָה הַדְּמִין
 חֲתֻעֲבוֹת

- 11 וְאִן הָאֵט דְּנִיָּאל גְּזֻזָּגְט צום שפייזגעבער, וועלכען דער פֿערוואַלטער איבער די הויפּדיענער הָאָט אָנגעשטעלט ביי דניאל, חנניה, מישאל און עזריה :
- 12 „פרוביר דייןע קנעכט אַ צעהן טעג, זאָל מען אונז געבען וועלכע גרינס צו עסען און וואסער צו טרינקען,
- 13 דאן וועסטו בעקוקען אונזער אויסזעהען און דאָס אויסזעהען פון יענע קינדער וועלכע עסען די קעניגליכע שפייז — און טהו לויט דיין איינ־זעהען“.
- 14 ער הָאָט איינגעשטימט צו דיִעזע רייד און הָאָט זיי פֿרובירט צעהן טעג ;
- 15 ענדע די צעהן טעג הָאָט זיך אַרויסגעוויזען זייער אויסזעהען בעסער און דיקער פֿאַר אַלע קינדער וואָס עסען די קעניגליכע שפייז.
- 16 דער שפייזגעבער פֿלעגט צונעהמען זייער שפייז און די וויין צום טרינקען און פֿלעגט זיי געבען גרינסען.
- 17 צו דיִעזע פיער קינדער הָאָט גאָט געגעבען ערלערנונגס־קראַפט און פֿערשטאַנד אין אַלע וויסענשאַפּטליכע ביכער, אויסער דעם הָאָט דניאל פֿערשטאַנען אַלערליי ערשיינונגען און טרוימען־בעדייטונג.
- 18 ווען די צייט הָאָט זיך געענדיגט און דער קעניג הָאָט געהייסען ברענגען זיי, הָאָט דער פֿערוואַלטער איבער די הויפּדיענער געבראַכט זיי צו נבוכדנצר.
- 19 ווען דער קעניג הָאָט מיט זיי גערעדט, הָאָט זיך פון זיי אַלעמען ניט געפונען אַזעלכע ווי דניאל, חנניה, מישאל און עזריה. זיי זיינען פֿערבליבען ביים קעניג.
- 20 אין יעדען פּאַך פון קענטנים און פֿערשטאַנד וואָס דער קעניג הָאָט זיי געפֿרעגט, הָאָט ער זיי אויסגעפונען צעהן מאָל מעהר פֿאַר אַלע בילדער־שריפטקענער און צויבערער, פון זיין גאַנצע קעניגרייך.
- 21 דניאל איז [דאָרטען] געווען ביז'ן ערשטען יאָהר פון קעניג כורש.

קאָפיטעל ב

- 1 אין צווייטען יאָהר פון נבוכדנצר'ס רעגירונג האָבען נבוכדנצר'ן זיך גע'חלומ'ט חלומות, ער איז זעהר אונרוהיג געוואָרען און זיין שלאָף איז געשטערט געווען.
- 2 דאן הָאָט דער קעניג געהייסען רופען די בילדער־שריפט־קענער, די מאַגיקער, צויבערער אין כּשדים, אום זיי זאָלען זאָגען דעם קעניג זיינע חלומות, זיי זיינען געקומען און האָבען זיך געשטעלט פֿאַר'ן קעניג.
- 3 און דער קעניג הָאָט צו זיי געזאָגט : „מיר הָאָט זיך וואָס גע'חלומ'ט און איך בין זעהר אונרוהיג ביז איך וועל וויסען דעם חלום“.
- 4 די כּשדים האָבען צום קעניג גערעדט אַראַמעאיש : „אייביג לעב, קע־ניג ! דערצעהל דייןע קנעכט דעם חלום וועלען מיר דיר זאָגען די בע־דייטונג“.
- 5 הָאָט דער קעניג געענטפֿערט און געזאָגט צו די כּשד'ייער : פון מיר איז די זאָך אַוועק, נאָר אויב איהר וועט מיר ניט מאַכען וויסען דעם

- 6 תתעבדון ובתיכון נגלי יתשמון: והן חלמא ופשרה
 תההון מתנן ובכודה ויקר שגיא תקבלון מדקדמי להן
 7 חלמא ופשרה תהונו: ענו תנינות ואמרין מלכא חלמא
 8 יאמר לעבדוהי ופשרה נהתנה: ענה מלכא ואמר מד
 יציב ידע אנא די עדנא אנתון ובנין כל-קבל די חזיתון
 9 די-אנדא מני מלתא: די הך-חלמא לא תהודעני תדה
 היא דתכון ומלה כדבה ושחיתה הן מנתון למאמר
 קדמי עד די עדנא ישתנא להן חלמא אמרו לי ואנדע
 די פשרה תהחונני: ענו כשדיא קדם-מלכא ואמרין
 לא-איתי אנש עליבשרא די מלת מלכא ויכל להחניה
 כל-קבל די כל-מלך רב ושליט מלה כדנה לא שאל
 11 לכל-הרסם ואשף ובשרי: ומלתא די-מלכא שאל יקרה
 ואחרן לא איתי די יחונה קדם מלכא להן אלהין די
 12 מדרהון עם-בשרא לא איתוהי: כל-קבל דנה מלכא
 בנם וקצף שגיא ואמר להוכדה לכל חכימי בבבל:
 13 ודתא נפקת וחכימיא מתקטלין ובעו דניאל ותברוהי
 14 להתקטלה: בארין דניאל דתיב עטא וטעם
 לאריות רב-טבחיא די מלכא די נפק לקטלה לחכימי
 15 בבבל: ענה ואמר לאריות שליטא די-מלכא עלמה
 דתא מהחצפה מדקדם מלכא ארין מלתא הודע אריות
 16 לדניאל: ודניאל על ובעא מדמלכא די זמן ינתדלה
 17 ופשרא להחניה למלכא: ארין דניאל לביתה
 אגל ולחנניה מישראל ועזריה חברוהי מלתא הודע:
 18 ורחמין למבעא מדקדם אלה שמיא על-דנא דנה די
 לא יהוהו דניאל ותברוהי עם-שאר חכימי בבבל:
 19 ארין לדניאל בחזא די-ליליא דנא גלי ארין דניאל ברך
 לאלה

v. 8. כ'א ק' בחי' v. 9. ודומתון קי' v. 10. כשואר קי' ibid. כ'א ק' בחי'

v. 17. סתח באחנ' ibid. סתח בסי'

- חלום מיט זיין בעדייטונג וועט איהר (צוהאפט) ווערען אין שטימער און אייערע היינער וועלען רואינען ווערען.
- 6 וועט איהר אבער דעם חלום מיט זיין בעדייטונג ערקלעהרען וועט איהר פון מיר ערהאלטען געשענקע און פרעזענטען, אויך גרויס עהרע; ער קלעהרט מיר נאָר דעם חלום מיט זיין בעדייטונג.
- 7 האָבען זיי אַ צווייטען מאָל געענטפערט און געזאָגט: „זאָל דער קעניג זאָגען זיינע קנעכט דעם חלום וועלען מיר ערקלעהרען זיין בעדייטונג!“
- 8 אָבער דער קעניג האָט געענטפערט און געזאָגט: „פון דעם צושטאנד פערשטעה איך אז איהר ווילט נאָר געווינען צייט, ווייל איהר זעהט אז פון מיר איז די זאך אוועק;“
- 9 אויב איהר וועט מיר ניט מאַכען וויסען דעם חלום, איז אייער אור-טהייל שאַרף אויסגעשפראַכען, אויב איהר האָט צוגעגרייט וועלכע לינגערישע און בעטריגערישע ווערטער צו זאָגען פאַר מיר ביז די צייט וועט זיך ענדערן; אלזאָ זאָגט מיר דעם חלום וועל איך וויסען אז איהר וועט מיר אויך זיין בעדייטונג ערקלעהרען.“
- 10 די כשד'ייער האָבען געענטפערט (שטעהענדיג) פאַר'ן קעניג און האָבען געזאָגט: „עס איז ניטאָ קען מענש אויפ'ן ערדבאָדען וואָס קען ער קלעהרען אַ קעניגליכען געגענשטאנד, דערפאַר האָט קיין גרויס-הערשענדרער קעניג אזאָ זאך ניט געפרעגט ביי קיין בילדער-שריפט-קענער, צויערער אָדער כשד'ייער.“
- 11 די זאך וואָס דער קעניג פרעגט איז שווער, און עס איז ניטאָ קיין אַנדערער וואָס קען דאָס ערקלעהרען דעם קעניג אויסער די געטער וואָס זייער וואוינונג איז ניט צווישען מענשען.“
- 12 איבער דעם איז דער קעניג אויפגערגעגט און צאָרניג געוואָרען, און האָט געהייסען אונטערברענגען אַלע קלונע פון בכל.
- 13 און דאָס געזעץ איז שוין ארויס און די קלונע ווערען געטוידט, מען האָט אויך געזוכט דניאל'ן מיט זיינע פריינד געטוידט צו ווערען.
- 14 דאן האָט דניאל געענטפערט מיט בעראטהונג און איבערלעגונג ארייף, דעם קעניג'ס אָבערהענקער, וועלכער איז ארויס צו טוידטען די קלונע פון בכל.
- 15 ער האָט געענטפערט און געזאָגט צו ארייף דעם קעניג'ס הערשער: „פאַר וואָס איז דאָס געזעץ פון קעניג אזוי שטרענג? דאן האָט ארייף ער-קלעהרט דניאל'ן די זאך.“
- 16 און דניאל איז אוועק און געבעטען דעם קעניג אז עס זאָל איהם געגעבען ווערען צייט די בעדייטונג צו ערקלעהרען דעם קעניג.
- 17 דאן איז דניאל געגאנגען צו זיך אַהיים און האָט געלאָזען וויסען די זאך צו זיינע פריינד חנניה, מישאל און עוריה.
- 18 אום זיי זאָלען ערבארמונג בעטען פון דעם הימלישען גאָט וועגען דיזעז געהימנים, אז דניאל מיט זיינע פריינד זאָלען ניט אונטערגעבראכט ווערען מיט די איבריגע קלונע פון בכל.
- 19 דאן איז דניאל'ן אין אַ נאַכט-ערשיינונג די געהימנים ענטדעקט געוואָרען, דאמאלס האָט דניאל געלויבט דעם הימלישען גאָט.

כ לאֱלֹהֵי שָׁמַיָא: עֲנֵה דַנְיָאֵל וְאָמַר לְהוּא שְׁמַה דִּי-אַלְהָא
 מְבַרְכָּךְ מִדְּעֻלְמָא וְעַד-עֻלְמָא דִּי חֲכַמְתָּא וּנְבוּרְתָא דִּי-
 21 לָהּ הִיא: וְהוּא מְהַשְׁנֵא עֲדֵנְיָא וּמְנַיָּא מְהַעֲדָה מַלְכִין
 וּמְדַקִּים מַלְכִין יְהֵב חֲכַמְתָּא לְחַכְיִמִּין וּמְנַדְעָא לְיֹדְעֵי
 22 בִּינָה: הוּא גַלְא עֲמִיקְתָּא וּמְסַתְרָתָא יִדַע מַה בְּחַשׁוּכָא
 23 וּנְהִירָא עֲמַה שְׂרָא: לָךְ אֱלֹהֵי אֲבֹדְתֵי מְהוּרָא וּמְשַׁבַּח
 אֲנֵה דִּי חֲכַמְתָּא וּנְבוּרְתָא יִתְבַּת לִי וּבְעֵצַן הוֹדַעְתָּנִי דִּי-
 24 בְּעֵינָא מְנַךְ דִּי-מַלְתַּת מַלְכָּא הוֹדַעְתָּנָא: כָּל-קַבְלֵל דִּנְהָ
 דַּנְיָאֵל עַל-עַל-אַרְיוּדְךָ דִּי מִנֵּי מַלְכָּא לְהוֹבְדָא לְחַכְיִמִּי כְּבַל
 אֲוַל וּבִן אֲמַר-לָהּ לְחַכְיִמִּי כְּבַל אֶל-הַהוֹבֵד הַעֲלֵנִי
 כה קְרַם מַלְכָּא וּפְשָׂרָא לְמַלְכָּא אַחְוָא: אַרְיִן אַרְיוּדְךָ
 בְּהַתְּבַהֲלָהּ הַנְעַל לְדַנְיָאֵל קְרַם מַלְכָּא וּבִן אֲמַר-לָהּ דִּי-
 הַשְׁפַּחַת גְּבַר מִדְּבַנֵּי גְלוּתָא דִּי יְהוּדֵי דִּי פְשָׂרָא לְמַלְכָּא
 26 יְהוּדַע: עֲנֵה מַלְכָּא וְאָמַר לְדַנְיָאֵל דִּי שְׁמַה בְּלִטְשָׂא-עַד
 27 הָאִתְיָד כְּהַל לְהוֹדַעְתָּנִי חֲלָמָא דִּי-חֲסוּתִי וּפְשָׂרָה: עֲנֵה
 דַּנְיָאֵל קְרַם מַלְכָּא וְאָמַר רַוָּא דִּי-מַלְכָּא שְׂאֵל לֹא
 חַכְיִמִּין אֲשַׁפִּין חֲרָטְמִין גּוֹרִין יִכְלִין לְהַחְנוּה לְמַלְכָּא:
 28 בְרַם אִיתִי אֱלֹהֵי בְּשִׁמְיָא גְּלַה רִוִּין וְהוֹנַע לְמַלְכָּא
 וּנְבוּכַדְנֶצַּר מַה דִּי לְהוּא בְּאַחְרִית יוֹמָיָא חֲלָמְךָ וְחֻזִּין
 29 רְאִשְׁךָ עַל-מִשְׁכַּבְךָ דִּנְהָ הוּא: אַנְתְּהָ מַלְכָּא
 רְעִיוֹנִיךָ עַל-מִשְׁכַּבְךָ סִלְקוּ מַה דִּי לְהוּא אַחְרֵי דִנְהָ וְגַלְא
 ל רַוָּא הוֹדַעְךָ מְהִדֵּי לְהוּא: וְאַנְהָ לֹא בְּחֲכַמְהָ דִּי-אִיתִי
 בִּי מִן-כְּלִי-חַיָּא רַוָּא דִּנְהָ גְּלִי לִי לְהוּן עַל-דְּבַרְתִּי דִּי
 פְּשָׂרָא לְמַלְכָּא יְהוּדַעִין וּרְעִיוֹנֵי לְכַבְדִּי תַנְדַּע:
 31 אַנְתְּהָ מַלְכָּא חוּהּ הִנִּית וְאֵלֹו צִלְמֵס חוּל שְׁנַיָּא צֻלְמָא דְּבִן
 32 רַב וְזִינְהָ יִתִּיר קְאָם לְקַבְלָךְ וְרַנְהָ דְחִיל: הוּא צֻלְמָא

ראשה

22. v. ותסודא קרי 24. v. כיא ככל 28. v. תודי וי 22. v. תודי וי

ibid. תודי v. 31.

- 20 דניאל האָט גערעדט זאָגענדיג : „זאָל גאָט'ס נאָמען זיין געלויבט פון איין עק וועלט ביז'ן אנדערן, ווארום פערשטאנד און מאכט זיינען זיינע.
- 21 ער פערענדערט פּעריאָדען און צייטען, ער זעצט אַרונטער קעניגע און שטעלט אַן קעניגע, ער גיט וויסענשאפט צו די פערשטענדיגע און קענטנים — צו די וואָס אנערקענען פערשטאנד.
- 22 ער דעקט אויף טיעפ־בעהאַלטענע און פערבאָרגענע זאַכען, ער ווייס וואָס אין פינסטערנים איז — איהם בינדט די ליכטיגקייט אַליץ אויף.
- 23 דיר, גאָט פון מיינע עלטערן, דאנק איך און לויב, ווייל דו האָסט מיר געגעבען פערשטאנד און מאכט, און יעצט האָסטו מיר געלאָזען וויסען וואָס איך האָב פון דיר געבעטען, דערמיט וואָס דו האָסט מיר געלאָזען וויסען דעם קעניג'ס זאך.
- 24 נאָכדעם איז דניאל אַוועק צו אַריוף'ן, וועמען דער קעניג האָט אָנגע־שטעלט אונטערצובענגען די קלוגע פון בבל. ער איז געגאנגען און האָט איהם אַזוי געזאָגט : „ברענג ניט אונטער די קלוגע פון בבל ! פיהר מיך אַרײַן צום קעניג און איך וועל איהם ערקלעהרען די בעדייטונג.
- 25 דאן האָט אַריוף שנעל געבראַכט דניאל'ן פאַר'ן קעניג, און האָט איהם ריכטיג דערצעהלט אַז עס געפינט זיך אַ מאָן פון די יונגע יהוד'יער איינוואנדערער וועלכער וועט דעם קעניג ערקלעהרען די בעדייטונג.
- 26 האָט דער קעניג געענטפערט און געזאָגט צו דניאל'ן, וועמעס נאָמען עס איז בלטישאַצַר : „קענסטו מיר לאָזען וויסען דעם חלום וואָס איך האָב געזעהען און זיין בעדייטונג ?”
- 27 דניאל האָט געענטפערט דעם קעניג און געזאָגט : „די געהיימנים וואָס דער קעניג פרעגט קענען ניט ערקלעהרען דעם קעניג ניט די קלוגע, די מאַגיקער, די בילדער־שריפט־קענער, אויך ניט די רעמעניסען־ער־קלעהרער ;
- 28 עס איז אָבער דאָ אַ גאָט אין הימעל וועלכער ענטדעקט געהיימניםען, ער האָט געלאָזען וויסען דעם קעניג נבוכדנצר וואָס עס וועט פאַרקומען אין די שפּעטערדיגע צייטען. אָט דאָס איז דיין חלום און דיין נאַכט־ער־שיינונג אויף דיין געלעגער :
- 29 דו, קעניג, אויף דייןע געדאַנקען, ליגענדיג אויף דיין געלעגער, איז אַרױפגעקומען וואָס עס וועט שפּעטער פאַסירען ; דער געהיימניס־ענט־דעקער האָט דיר געלאָזען וויסען וואָס עס וועט (שפּעטער) זיין.
- 30 און איך, ניט איבער די בילדונג וועלכע איך בעזײַץ מעהר פאַר אנדערע לעבעדיגע, איז מיר די געהיימנים ענטדעקט געוואָרען, זאָנדרען, אום מען זאָל דעם קעניג די בעדייטונג לאָזען וויסען און עס זאָלען דיר קלאַהר ווערען דייןע אינערליכע געדאַנקען.
- 31 דו, קעניג, האָסט געזעהען אַז עס שטעהט פאַר דיר אַ גרויסע סטאַטוע, די סטאַטוע איז הויך און זעהר גלענצענד, און איהר אויסזעהען איז שרעקליך.

ראשה דידתב טב תרוהו ודרעוהו די כסף מעוהו
 33 וירכתה די נחש: שקוהו די פרול רגלוהו מנהון די
 34 פרול ומנהון די חספ: חנה בנית עד די התגורת אבן
 די לא בידן ומחת לצלמא על-רגלוהו די פרולא וחספא
 ותדקת המון: באבין דקו כחדה פרולא חספא נחשא לה
 כספא ודהבא נהו בעור מן-אדר-קוט ונשא המון רוחא
 וכל-אתר לא-השתבח להון ואבנא ודי-מחת לצלמא
 חנה לטור רב ומלאת כל-ארעא: דנה חלמא ופשרה
 36 נאמר קדם-מלכא: אנתה מלכא מלך מלכיא די אלה
 37 שמיא מלכותא חסנא ותקפא ויקרא יתב-לך: ובבל-
 38 די דארין בני-אנשא חיות ברא ועוה-שמיא יתב בידך
 39 והשלטך בבלהון אנתה הוא ראשה די דהבא: ובתוך
 תקום מלכו אחרי ארעא מנד ומלכו תליתיא אחרי די
 נחשא די תשלט בכל-ארעא: ומלכו רביעיא תהוה
 תקיפה בפרולא כל-קבל די פרולא מהדק וחשל פלא
 ובפרולא די-מרעע כל-אלין תדק ותרע: ודי-חניתה
 41 רגליא ואצבעתא מנהון חספ די-פחר ומנהון פרול
 מלכו פלינה תהוה ומן-נצבתא די-פרולא לתוא-בה
 42 כל-קבל די חניתה פרולא מערב בחספ טינא: ואצבעת
 רגליא מנהון פרול ומנהון חספ מן-קצת מלכותא תהנה
 43 תקיפא ומנה תהוה תבירה: די חנית פרולא מערב
 בחספ טינא מתערבין להון בזכע אנשא ולא-להון דבקין
 דנה עם-דנה האי-כדי פרולא לא מתערב עם-חספא:
 44 ובזמיהון די מלכיא אנון יקים אלה שמיא מלכו די
 לעלמין לא תתחבל ומלכותה לעם אחרן לא תשתבק

תדק

32. v. פתח בארנה לרא תפי' ibid. יחד ה' 33. v. יחד ה' ibid. יחד ה' פתח בס"ס 37. v. יחד ה'

38. v. דילין קרי' ibid. יחד ה' 39. v. לרא וכתד' ibid. יחד א' ibid. תליתאה קרי'

40. v. רביעאה קרי' 41. v. יחד ה' ibid. יחד ה' 42. v. לרא ואצבעת' ibid. יחד ה'

ibid. יחד ה' פתח בארנה 48. v. ודי קרי'

- 32 דיעזע סטאטוע — איהר קאפ פון גוטען נאָלד, די בריסט און ארעמס פון זילבער, די געדערס און זייטען פון קופער.
- 33 איהרע שענקעלס פון אייזען, איהרע פיס זיינען א טהייל פון אייזען און א טהייל פון ליים.
- 34 דו האָסט אזוי לאַנג געקוקט ביז עס האָט זיך צובראָכען א שטיין, אָהן יעמאָנדרס הענד, און האָט אזא קלאפ געטהאָן די סטאטוע אויף איהרע פיס פון אייזען און ליים, אז עס האָט זיי צומאָהלען.
- 35 דאן זיינען מיט אמאָל צובראָכען געוואָרען די אייזען, די ליים, די קופער, די זילבער און נאָלד, און זיי זיינען געוואָרען ווי שפּריי פון א זומער שייער; דאן האָט זיי א ווינד אוועקגעטראָגען און מען האָט ניט געקענט געפינען זייער אָרט. דער שטיין וואָס האָט צובראָכען די סטאטוע איז געוואָרען א גרויסער באַרג, וואָס האָט פּערנומען דאָס גאַנצע ערד.
- 36 דאָס איז דער חלום, יעצט וועלען מיר פאר'ן קעניג אויך זיין ערקלעהרונג זאָגען.
- 37 דו קעניג, קעניג איבער קעניגע, וואָס דער הימלישער נאָט האָט דיר געגעבען רעגירונג, שטאַרקייט, מאַכט און עהרע.
- 38 און איבעראַל וואו עס וואוינען מענשען און עס געפינען זיך וואַלד־טהיערע און הויכפליהענדע פויגלען, האָט ער אין דיין האַנד געגעבען און האָט דיר איבער זיי אַלעמען געלאָזען הערשען — דו ביזט די גאָלדענע קאָפּ.
- 39 אָבער נאָך דיר וועט ענטשטעהען אַנאָדער רעגירונג, א ניעדעריגע פאר דינע; אויך א דריטע רעגירונג, א קופערנע, וואָס וועט הערשען איבער דער גאַנצער ערד.
- 40 אויך א פיערטע רעגירונג, וועלכע וועט זיין שטאַרק ווי אייזען; און אזוי ווי אייזען צומאָהלט און צוברעכט אַלץ, אזוי ווי אייזען צושמעטערט אַלץ, וועט זי אויך צומאָהלען און צוברעכען.
- 41 דאָס וואָס דו האָסט געזעהען די פיס־פינגער) א טהייל פון זיי פון טעפּערשע ליים און א טהייל פון אייזען, וועט דאָס זיין א פונאָדערגע־טהיילטע רעגירונג, וועלכע וועט האָבען די שטאַנדאָפּטיגקייט פון אייזען. דאָס בעדייט וואָס דו האָסט געזעהען אייזען צומישט מיט שיערע ליים.
- 42 די פיס־פינגער וואָס זיינען א טהייל פון אייזען און א טהייל פון ליים (בעדייטען) — א טהייל פון דער רעגירונג וועט זיין א שטאַרקע און א טהייל פון איהר צובראָכען.
- 43 וואָס דו האָסט געזעהען אייזען צומישט מיט שיערע ליים — זיי וועלען לען דורכגעמישט זיין מיט דעם מענשענ־געשלעכט, אָבער זיי וועלען ניט פּעראייניגט זיין איינער מיט דעם אנדערן, אזוי ווי אייזען מישט זיך ניט צונויף מיט ליים.
- 44 אין די צייטען פון דיעזע קעניגע וועט דער הימלישער נאָט אויפשטעלען א קעניגרייך וואָס וועט קיינמאָל ניט אונטערגעהן, און וועט איהר הערשאַפט צו אן אנדער פּאָלק ניט איבערלאָזען; זי וועט צומאָהלען

תִּדְבַק וְתִסָּף כָּל-אֱלֹהֵי מַלְכוּתָא וְהוּא תְּקוּם לְעַלְמָיָא:
 מַה כָּל-קִבְל דִּי-חַוִּיתָ דִּי מְשׁוּרָא אַתְּגִזְרַת אֲבָן דִּי-לֹא בִדְוִן
 וְהִדְקַת פְּרוּלָא נְחֹשָׁא חֲסָפָא חֲסָפָא וְהִבָּא אֵלֶּה רַב
 הוֹרַע לְמַלְכָּא מַה דִּי לְהוּא אַחֲרֵי דְנָה וְיַעֲיֵב חֲלָמָא
 46 וּמְהוּמֵן פְּשָׁרָה: בְּאֲדִין מַלְכָּא נְבוּכַדְנֶצַּר נִפְלַ
 עַל-אַנְפוּהֵי וּלְדַנְיָאֵל סִגְרָ וּמְנַחָה וְנִיחַחִין אֲמַר לְנִסְכָּה
 47 לָּהּ: עֲנֵה מַלְכָּא לְדַנְיָאֵל וְאֲמַר מִדְּקִשְׁטֵי דִי אֶלְחִיכּוּן
 נִיָּא אֵלֶּה אֶלְהִין וּמָרָא מַלְכִּין וְגַלְה רִוּין דִּי יִכְלַתְּ לְמַגְלָא
 48 חָזָא דְנָה: אֲדִין מַלְכָּא לְדַנְיָאֵל רַבִּי וּמַתְנֵן רַבְרָבּוּן
 שְׁנַיָּאן יְהִיב-לָּהּ וְהוֹשְׁלִמָה עַל כָּל-מְדִינַת כְּבָל וְרַב־סַנְיִין
 49 עַל כָּל-חַבְיָמֵי כְּבָל: וְדַנְיָאֵל בְּעָא מִדְּמַלְכָּא וּמְנֵי עַל
 עֲבִידְתָּא דִּי מְדִינַת כְּבָל לְשִׁדְרָךְ מִיִּשְׁדָּךְ וְעַבְדָּךְ נִיָּו וְדַנְיָאֵל
 בְּתַרְע מַלְכָּא:

CAP. III. 1

א נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא עַבְדֵי צִלְם דִּי-דָּהֵב רֹמְחָה אֲמִין שְׁתִּין
 פְּתִיָּה אֲמִין שְׁתֵי אֲקִימָה בְּבִקְעַת דְּוִרָא בְּמְדִינַת כְּבָל:
 2 וְנְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא שְׁלַח לְמַכְנֵשׁ אֶלְאֲשִׁדְרַפְנִיָּא סַנְיָא
 וּפְחֹתָא אֲדַרְגֻּרְיָא נְדַבְרִיָּא דִּתְבַרְיָא תְּפִתִּיָּא וְכַל שְׁלַטְנֵי
 מְדִינַתָּא לְמַתָּא לְחֹנְפַת צִלְמָא דִּי הָקִים נְבוּכַדְנֶצַּר
 3 מַלְכָּא: בְּאֲדִין מְתַכְנֵשִׁין אֶחְשַׁדְרַפְנִיָּא סַנְיָא וּפְחֹתָא
 אֲדַרְגֻּרְיָא נְדַבְרִיָּא דִּתְבַרְיָא תְּפִתִּיָּא וְכַל שְׁלַטְנֵי מְדִינַתָּא
 לְחֹנְפַת צִלְמָא דִּי הָקִים נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא וּקְאֲמִין לְקִבְל
 4 צִלְמָא דִּי הָקִים נְבוּכַדְנֶצַּר: וְקִרוּזָא קִרָא בְּחִיל לְכוּן
 5 אֲמַרִין עַמְמָיָא אֲמִיָּא וּלְשִׁנָּא: בְּעַדְנָא דִּי-תִשְׁמַעִין קְרָא
 קִרָּנָא מְשֻׁרְקִיתָא קִיְתָרְסִים סַבְכָּא פְּסַנְתְרִין סוּמְפְנִיָּה
 וְכַל וְנֵי זְמָרָא תְּפִלִּין וְתִסְגֻדוּן לְצִלְם דְּהִבָּא דִּי הָקִים
 6 נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא: וּמִדְּדִי-לֹא יִפְלֵ וְיִסְגֵד בְּהִישְׁעָתָא
 יִתְרַטָּא

- און פערניכטען די אַלע קעניגרייכען און זי זעלבסט וועט אויף אייביג בלייבען.
- 45 דאָס וואָס דו האָסט געזעהען אַז פּונ'ם באַרג האָט זיך אויסגעבראַכען אַ שטיין אָהן קיינעמס הענד און האָט צובראַכען אייזען, קופּער, לייט, זילבער און גאָלד, דער נרויסער גאָט האָט דאָס געלאָזען וויסען דעם קעניג וואָס עס וועט נאָכדעם געשעהען. ריכטיג איז דער הלום און וואהר איז זיין בעדייטונג.
- 46 דאן איז קעניג נבוכדנצר געפאלען אויף זיין געזיכט, ער האָט זיך גע- בוקט צו דניאל'ן און האָט געהייסען בעשענקען איהם מיט געשענקען און וואָהלריכענדע ווייהרויך.
- 47 דער קעניג האָט גערעדט און געזאָגט צו דניאל'ן : „עס איז וואָהר אַז אייער גאָט איז גאָט איבער געמער און הערר איבער קעניגע אויך אן ענט- דעקער פון געהיימיניסען, קוים האָסטו דיעזע געהיימיניס ערקלעהרען געקענט.“
- 48 דאמאלס האָט דער קעניג דניאל'ן גרויס געמאכט, ער האָט איהם פּיעל גרויסע פרעזענטען געגעבען און האָט איהם געמאכט הערשען איבערן גאַנצען פּראָווינץ בבל, אויך אַלס העכסטער פּערוואַלטער איבער אַלע קלוגע פון בבל.
- 49 דניאל האָט דעם קעניג געבעטען און ער האָט אָנגעשטעלט שדרך, מישך און עבד נגו אין דער פּערוואַלטונג פּונ'ם פּראָווינץ בבל : דניאל איז פּערבליעבען אינ'ם קעניגליכען טהויער.

קאַפיטעל ג

- 1 קעניג נבוכדנצר האָט געמאכט אַ סטאַטוע פון גאָלד, זעכציג איילען די הויך און זעקס איילען די ברייט ; ער האָט עס אויפגעשטעלט אינ'ם טהאַל דורא, אינ'ם פּראָווינץ בבל.
- 2 דאן האָט קעניג נבוכדנצר געשיקט צוזאַמענקלייבען די סאַטראפּען, פּער- וואַלטער, גובערנאַטאָרען, די אָבער-ריכטערס, די שאַצמייסטערס, געזעצ- קענער, רעדנער און אַלע אנדערע בעאַמטע פּונ'ם פּראָווינץ, אַז זיי זאָלען קומען צו דער איינווייהונג פון דער סטאַטוע, וועלכע נבוכדנצר האָט אויפגעשטעלט.
- 3 דאמאלס האָבען זיך פּערזאַמעלט די סאַטראפּען, פּערוואַלטערס, גובער- נאַטאָרען, הויפּטריכטער, שאַצמייסטערס, געזעצקענערס, רעדנערס, און אַלע פּראָווינצענ-רעבאַמטע צו דער איינווייהונג פון דער סטאַטוע, וועלכע קעניג נבוכדנצר האָט אויפגעשטעלט, און זיי האָבען זיך אויסגעשטעלט פאַר דער סטאַטוע וועלכע נבוכדנצר האָט אויפגעשטעלט.
- 4 און אַ אויסרופּער האָט אויסגעשריען הויך : „אייד זאָגט מען פּעלקער, נאַציאָנען פון אַלערליי שפּראַכען,
- 5 אַז אין דער צייט ווען איהר וועט הערען די שטימע פון האָרן, פּלייט, ציטהער, סאַמבוקע, פּאַלמער, זאַק און אַלערליי מוויקדאינסטרומענטען, זאָלט איהר פאַלען און בוקען זיך צו דער גאָלדענער סטאַטוע וואָס קעניג נבוכדנצר האָט אויפגעשטעלט ;

- 7 יתְרַמָּא לְגוּא־אַתּוֹן נוּרָא יְקַדְתָּא: פֿל־קִבֵּל דְּנָה בַּהּ
 זְמַנָּא כְּדִי שְׁמַעִין פֿל־עַמְמֵינָא קָל קְרַנָּא מְשֻׁרְקִיתָּא
 קִיתְרִס שְׁבַכָּא פֿסַנְתְּרִין וְכָל זְנִי זְמַרָּא נְפֻלִין פֿל־עַמְמֵינָא
 אֲמִינָא וְלִשְׁנֵינָא סְגִדִין לְעֵלִים דְּהַבָּא דִּי תְקִים נְבוּכַדְנֶצַּר
 8 מַלְכָּא: פֿל־קִבֵּל דְּנָה בַּהּ זְמַנָּא קְרַבֵּי נְבָרִין פֿשְׁדָּאִין
 וְאֲכָלוּ קְרָצִידִין דִּי יְהוּדָיָא: עֵנוּ וְאַמְרִין לְנְבוּכַדְנֶצַּר
 9 מַלְכָּא מַלְכָּא לְעֵלְמִין חַיִּי: אַנְתָּה מַלְכָּא שְׁמַת טַעֲם
 דִּי־בַל־אַנְשׁ דִּי יִשְׁמַע קָל קְרַנָּא מְשֻׁרְקִיתָּא קִיתְרִס
 שְׁבַכָּא פֿסַנְתְּרִין וְסִפְיָנָא וְכָל זְנִי זְמַרָּא וְפֵל וְיִסְגֵּד לְעֵלִים
 11 דְּהַבָּא: וּמְדִי־לָא וְפֵל וְיִסְגֵּד יתְרַמָּא לְגוּא־אַתּוֹן נוּרָא
 יְקַדְתָּא: אִיתִי נְבָרִין יְהוּדָאִין דִּי־מֵינַת יתְהוֹן עַל־עֵבֵרֵת
 12 מְדִינַת בְּכַל שְׁדַרְךָ מִישַׁךְ וְעֵבֵד נְנוּ נְבָרִיא אֵלֶיךָ לֹא־
 שְׁמִי עֲלֶיךָ מַלְכָּא טַעֲם לֹא־לְהוֹדֵךְ לֹא פֿלְחִין וְלְעֵלִים
 13 דְּהַבָּא דִּי תְקִימַת לֹא סְגִדִין: פֿאַרְזֵן נְבוּכַדְנֶצַּר
 בְּרַנְזֵי נְחָמָא אָמַר לְהִיתֵיהּ לְשְׁדַרְךָ מִישַׁךְ וְעֵבֵד נְנוּ פֿאַרְזֵן
 14 נְבָרִיא אֵלֶיךָ הִיתִיו קְרַם מַלְכָּא: עֵנָה נְבוּכַדְנֶצַּר וְאָמַר
 לְהוֹן הַגֵּדָא שְׁדַרְךָ מִישַׁךְ וְעֵבֵד נְנוּ לֹא־לְהוֹי לֹא אִיתִיטִין
 15 פֿלְחִין וְלְעֵלִים דְּהַבָּא דִּי תְקִימַת לֹא־סְגִדִין: טַעֲן הוּן
 אִיתִיכּוֹן עַתְדִין דִּי בְעֵדְנָא דִּי־תִשְׁמַעִין קָל קְרַנָּא
 מְשֻׁרְקִיתָּא קִיתְרִס שְׁבַכָּא פֿסַנְתְּרִין וְסִימְפֻנְיָהּ וְכָל זְנִי
 וְזְמַרָּא תְפֻלִין וְתִסְגֵּדִין לְעֵלְמָא דִּי־עֵבֵרֵת וְהוּן לֹא תִסְגֵּדִין
 בַּהּ־שְׁעִתָּא תְתַרְמוּן לְגוּא־אַתּוֹן נוּרָא יְקַדְתָּא וּמְדִינָא
 16 אֵלָּה דִּי־יִשְׁוֹכְנִין מְדִינָא: עֵנוּ שְׁדַרְךָ מִישַׁךְ וְעֵבֵד נְנוּ
 וְאַמְרִין לְמַלְכָּא נְבוּכַדְנֶצַּר לֹא־חֲשׂוֹן אַנְחָא עַלְדֵּינָהּ
 17 פֿתָּנִים לְהַתְּבַתְּהּ: הוּן אִיתִי אֵלְהָנָא דִּי־אַנְחָא פֿלְחִין
 יְבָל לְשִׁינְבוּתָנָא מְדִינָא נוּרָא יְקַדְתָּא וּמְדִינָא מַלְכָּא
 18 יִשׁוּבִי: וְהוּן לֹא יִדְיִשׁ לְהוּא־לֶךְ מַלְכָּא דִּי לֹא־לְהוֹדֵךְ לֹא־

אַתָּא

7. v. יתְרַמָּא Ibid. v. יתְרַמָּא 10. v. יתְרַמָּא Ibid. v. יתְרַמָּא 12. v. יתְרַמָּא

16. v. יתְרַמָּא Ibid. v. יתְרַמָּא 18. v. יתְרַמָּא

- 6 דער וואָס וועט ניט פאלען און בוקען זיך אין יענער צייט וועט אריינגעוואָרפען ווערען אין אויווען מיט ברענענדען פייער.
- 7 דאָרום אין דער צייט ווי אלע פעלקער האָבען דערהערט די שטימע פון האָרן, פלייט, ציטהער, סאַמבוקע, פּזאַלטער און אַלערליי מוזיק־אינדסטרומענטען, זיינען אלע פעלקער און נאַציאָנען פון פּערשיעדענע שפּראַכען געפאלען און געבוקט זיך צו דער גאַלדענער סטאַטוע וואָס קעניג נבוכדנצר האָט אויפגעשטעלט.
- 8 אין דער זעלביגער צייט, ווען דאָס האָט פאסירט, זיינען נאָהענט צו געגאנגען מענער כּשד'ייער און האָבען פּערקלאַנגט די יהודים.
- 9 זיי האָבען זיך איינגעבויגען און געזאָגט צום קעניג נבוכדנצר : „דער קעניג זאָל אייביג לעבען !“
- 10 דו, קעניג, האָסט געמאַכט אַ בעפעהל אז יעדער מענטש וואָס וועט דער־ערן די שטימע פון האָרן, פלייט, ציטהער, סאַמבוקע, פּזאַלטער, זאַקפּייה און אַלערליי מוזיק־אינסטרומענטען, זאָל פאלען און בוקען זיך צו דער גאַלדענער סטאַטוע.
- 11 און דער וואָס וועט ניט פאלען און בוקען זיך וועט אריינגעוואָרפען ווערען אין אויווען מיט ברענענדען פייער.
- 12 זיינען אָבער דאָ מענטשען, יהודים, וועלכע דו האָסט אָנגעשטעלט אין דער פּערוואַלטונג פון פּראָווינצ בבל, שדרך, מישך און עבד נגו, דיעזע מענער אַכטען ניט דיך, אַ קעניג, און ניט דוין געזעץ : צו דוין גאָט דיענען זיי ניט צו דער גאַלדענער סטאַטוע וועלכע דו האָסט אויפגע־שטעלט בוקען זיי זיך ניט.“
- 13 אין אויפּרעגונג און וואוּטה האָט דאָן נבוכדנצר געהייסען ברענגען שדרך, מישך און עבד נגו. די מענער זיינען זאַפּאַרט געבראַכט געוואָרען פאַר'ן קעניג.
- 14 האָט נבוכדנצר גערעדט און געזאָגט צו זיי : „איז דאָס אַבויכטליך, שדרך, מישך און עבד נגו ? צו מיין גאָט דיענט איהר ניט און צו דער גאַלדענער סטאַטוע וואָס איך האָב אויפגעשטעלט בוקט איהר זיך ניט !“
- 15 אַלואַ זייט געגרייט אז אין דער צייט ווען איהר וועט הערען די שטימע פון האָרן, פלייט, ציטהער, סאַמבוקע, פּזאַלטער, זאַקפּייה און אַלערליי מוזיק־אינסטרומענטען, זאָלט איהר פאלען און בוקען זיך צו דער סטאַטוע וואָס איך האָב געמאַכט ; אויב איהר וועט זיך ניט בוקען וועט איהר זאַפּאַרט אריינגעוואָרפען ווערען אין אויווען מיט ברענענדען פייער. און וואו איז אזא גאָט וואָס זאָל איך רעטען פון מיין האַנד ?“
- 16 האָבען זיך איינגעבויגען שדרך, מישך און עבד נגו און געזאָגט צום קע־ניג נבוכדנצר : „עס האַלט אונז קיין זאַך ניט אַב דיר אויף דיעזע ענט־שיידונג צו ענטפּערן,“
- 17 עס איז דאָ אונזער גאָט, וועמען מיר דיענען ער קען אונז רעטען פון פייער ברענענדען אויווען, אויך פון דיינע הענד, אַ קעניג, קען ער רעטען ;
- 18 און ווען זאָגאר ניט, זאָלסטו קעניג וויסען זיין אז דוין גאָט וועלען מיר

אִתְּנָא פְּלִחוֹן וְלַעֲלִם דְּהַבָּא דִּי הִקְיִמְתָּ לֹא נִסְגְּרִי:
 בְּאֲרִין נְבוּכַדְנֶצַּר הִתְמַלִּי חֶמָא וְעֲלִם אֲנִפּוּדִי 19
 אֲשַׁתְּנוּ עַל-שְׂדֵרְךָ מִישָׁךְ וְעַבְדֵּי נְנוּ עִנְהּ וְאִמְרֵי לְמוֹנֵי
 ב לְאַתְוֵנָא חֲדָשְׁכֶּעָה עַל דִּי חֲזַה לְמוֹנֵיהּ: וְלִגְבַרִין נְפַרְרִי
 חִיל דִּי בַחֲלִילָה אִמְרֵי לְכַפְתָּה לְשְׂדֵרְךָ מִישָׁךְ וְעַבְדֵּי נְנוּ
 21 לְמַרְמָא לְאַתְוֵן נוֹרָא יְקַדְתָּא: בְּאֲרִין גְּבַרְיָא אֱלֹדִי כְּפַתְוּ
 בְּסַרְבְּלִיהוֹן פְּטִישִׁיהוֹן וּכְרַבְלִתְהוֹן וּלְבוּשִׁיהוֹן וּרְמִי
 22 לְגֹא-אַתְוֵן נוֹרָא יְקַדְתָּא: פְּלִי-קְבֵל דִּנְהּ מִדְּיִ מַלְתָּ
 מַלְכָא מִחֲצַפְּהָ וְאַתְוֵנָא אֲנָהּ וַתִּירָה גְּבַרְיָא אֱלֹדִי דִּי
 הִסְקוּ לְשְׂדֵרְךָ מִישָׁךְ וְעַבְדֵּי נְנוּ קַטְל הַמֶּן שְׂבִיבָא דִּי
 23 נוֹרָא: וְגַבַרְיָא אֱלֹדִי תִלְתְּחוּן שְׂדֵרְךָ מִישָׁךְ וְעַבְדֵּי נְנוּ
 24 נְפַלוּ לְגֹא-אַתְוֵן נוֹרָא יְקַדְתָּא מִכְּפַתְוֵן: אֲרִין
 נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָא תְּנֵה וְקַם בְּהַתְּבַהֲלָה עִנְהּ וְאִמְרֵי
 לְהַתְּבַרְוֵהי הִלָּא גְּבַרִין תִּלְתְּתָה רְמִינָא לְגֹא-נוֹרָא מִכְּפַתְוֵן
 כה עֲנִין וְאִמְרִין לְמַלְכָא יַצִּיבָא מַלְכָּא: עִנְהּ וְאִמְרֵי הַא-אַנְהּ
 חֲזַה גְּבַרִין אַרְבַּעָה שְׁרִין מִהִלְכִין בְּגֹא-נוֹרָא וְחַבְל לֹא-
 אִיתִי בְּהוֹן וְרוּחַ דִּי רַבִּיעִיא דְמַחַ לְבַר-אַלְהוֹן:
 26 בְּאֲרִין קָרַב נְבוּכַדְנֶצַּר לְתַרְעֵ אַתְוֵן נוֹרָא יְקַדְתָּא עִנְהּ
 וְאִמְרֵי שְׂדֵרְךָ מִישָׁךְ וְעַבְדֵּי נְנוּ עַבְדוּהי דִּי-אַלְהָא עֲלִיא
 פּוֹקוּ וְאַתּוּ בְּאֲרִין נְפַלְוֵן שְׂדֵרְךָ מִישָׁךְ וְעַבְדֵּי נְנוּ מִדְּנוֹא
 27 נוֹרָא: וְמִתְּבַנְשִׁין אַחַשְׁדַּרְפַּנְיָא סַנְגִּיָא וּפְחֹתָא וְהַדְּבַרִי
 מַלְכָּא תְּנִין לְגַבַרְיָא אֱלֹדִי דִּי לֹא-שְׁלַט נוֹרָא בְּנַשְׁמֵהוֹן
 וְשַׁעַר רְאִשְׁהוֹן לֹא הִתְחַרְדּוּ וְסַרְבְּלִיהוֹן לֹא שְׁגוּ וְרִיחַ
 28 נוֹרָא לֹא עָדַת בְּהוֹן: עִנְהּ נְבוּכַדְנֶצַּר וְאִמְרֵי בְּרִידֵי אֱלֹהֵהוֹן
 דִּי-שְׂדֵרְךָ מִישָׁךְ וְעַבְדֵּי נְנוּ דִּי-שְׁלַח מַלְאָכְהָ וְשׁוּבִי
 לְעַבְדוּהי דִּי הִתְרַחֲצוּ עֲלוּהי וּמַלְתָּ מַלְכָּא שְׁנִי וְיִתְּבוּ
 גְּשַׁמְיָהוֹן דִּי לֹא-יִפְלַחוּן וְלֹא-יִסְגְּרוּן לְכַל-אַלְהָה לְחַן
 לְאַלְהוֹן

19. v. אשתי קי. 21. v. ורוח, ibid. ומסאה קי. 26. v. מסאה קי. 28. v. ורוח

ניט דיענען און צו דער גאלדענער סטאטוע וואָס דו האָסט אויפגעשטעלט וועלען מיר זיך ניט בוקען!"

19 דאן איז נבוכדנצר פול געוואָרען מיט וואטה און דער אויסזעהען פון זיין געזיכט איז פערענדערט געוואָרען איבער שדרך, מישך און עבד נגו; ער האָט געזאָגט און בעפוילען צו הייצען דעם אויווען זיעבען מאָל אזוי פיעל וויפיעל עס איז נויטהיג צו הייצען איהם,

20 און העלדיש־שטארקע מענשען פון זיין ארמעע האָט ער געהייסען בינד דען שדרך, מישך און עבד נגו און אַרײַנגעוואָרפען זיי אין פייער־ברענענ־דען אויווען.

21 דאן זיינען די מענער געבונדען געוואָרען (אנגעקליידעט) אין זייערע הויזען, העמדער און מאנטלען, און אַרײַנגעוואָרפען געוואָרען אין'ס פייער־ברענענ־דען אויווען.

22 אָבער אזוי ווי דעם קעניג'ס בעפעהל איז געווען שטרענג און דער אויווען זעהר אָנגעהויצט, איז ווי די מענשען האָבען אויפגעהויבען שדרך, מישך און עבד נגו האָט זיי אַ פייער־שטראַהל [גלייך אַרומגענומען].

23 און די דריי מענער — שדרך, מישך און עבד נגו, זיינען אַרײַנגעפאלען אין פייער־ברענענ־דען אויווען געבונדענע.

24 דאן האָט זיך קעניג נבוכדנצר פערוואונדערט און אוועקגעשטעלט זיך פון איבערראַשונג, ער האָט געזאָגט ריידענדיג צו זיינע פערוואלטערס: „דריי מענער געבונדענע האָבען מיר דאָך אַרײַנגעוואָרפען אין פייער?״ האָבען זיי געענטפערט און געזאָגט צום קעניג: „ריכטיג, אַ קעניג!“

25 האָט ער געענטפערט און געזאָגט: איך אָבער זעה פֿי ער מענער געהען אַרום אָבענגעבונדענערהייד אין פייער און קיין בעשעדיגונג איז אויף זיי ניטאָ. דאָס אויסזעהען פון פייערטען איז עהנליך צו אַ געטליכען זוהן!“

26 דאן איז נבוכדנצר צוגעגאנגען נאָהענט צום טיהר פון פייער־ברענענ־דען אויווען, ער האָט געשריען און געזאָגט: „שדרך, מישך און עבד נגו! קנעכט פון דעם, אויבערשטען גאָט! געהט אַרויס און קומט אָהער!“ דאמאלס זיינען שדרך, מישך און עבד נגו אַרויסגעגאנגען פונ'ם פייער.

27 עס האָבען זיך פערזאמעלט די סאטראפען, פערוואלטערס, גובערנאד־טאָרען און די קעניגליכע פיהרערס, זיי האָבען בעקוקט די מענשען און דאָס פייער האָט ניט בעריהרט זייערע קערפערס, די האָר פון זייער קאָפּ איז ניט אָבערברענט געוואָרען, זייער קליידונג איז ניט פערברענט געוואָרען ווי קיין רויך פון פייער וואָלט ניט אַריבער איבער זיי.

28 און נבוכדנצר האָט אויך געזאָגט: געלויבט איז דער גאט פון שדרך, מישך און עבד נגו, וואָס האָט געשיקט זיין מלאך און גערעמעט זיינע קנעכט וואָס האָבען זיך אויף איהם פערלאָזען, ווייל זיי האָבען געענדערט דעם קעניג'ס בעפעהל און איבערגעגעבען זייער קערפער ניט צו בוקען זיך אָדער דיענען צו קיין גאט אויסער זייער גאָט.

29 לאלההויו: ומני שים טעם די כל-עם אמה ולשן די-
 יאמר שלה על-אלההויו די-שדרך מישך ועבד נגוא
 הדמין יתעבד וביתה נולי ישתנה כל-קבל די לא אתי
 אלה אחרן די-יגל להצלה בדנה: באבין מלכא
 הצלה לשדרך מישך ועבד נגו במדינת בבל:
 31 נבוכדנצר מלכא לכל-עממא אמיא ולשנא די-דארין
 32 בקל-ארעא שלמכון ישנא: אתיא ותמנהא די עבד עמי
 33 אלהא עליא שפר קדמי להחניה: אתוהי כמה רברבין
 ותמנהו כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם ושלטנה
 עם-קד ודר:

CAP. IV. 7

אנה נבוכדנצר שלה חיות בביתי ותענן בהיכלי: חלם
 חיות וידחלנני ותרחרין על-משכבי ותונן ראשי יבהלנני:
 ומני שים טעם להנעלה קדמי לכל חכימי בבל די-פשו
 חלמא יהודענני: באבין עללין חרממא אשפא בשדיא
 וגוריא וחלמא אמר אנה קדמיהן ופשהה לא-מהודעין
 לי: ועד אחרין על קדמי דינאל די-שמה בלמשאצר
 בשם אלהי ודי רוח-אלהין קדישין בה וחלמא קדמוהי
 אמרת: בלמשאצר רב חרממא די אנה ידעת די רוח
 אלהין קדישין בך ובלתו לא-אנס בך חוני חלמי די-
 חנית ופשהה אמר: ותונן ראשי על-משכבי חנה חיות
 ואלו איגן בנוא ארעא ורומה שניא: רבה אילנא ותקנה
 ורומה יממא לשממא וחזותה לסוף כל-ארעא: עמיה
 שפיר ואנבה שניא ומזון לכל-אבה תחתוהי תמגל
 חיות ברא ובנפוחי ידרון צפרי שממא ומנה יתון כל-
 בשרא: חנה חיות בחוני ראשי על-משכבי ואלו עיר
 וקדיש

29. v. של קי 31. v. חוין קי 32. v. מלא קי 2. v. פוח סמח 2. v. סחח סס קי
 1. v. סחח סס קי 5. v. חר 2. v. כח. חלית 2. v. חר 2. v. חר 2.

- 20 פון מיר ווערט געמאכט א בעפעהל אז וועלכעס עס איז פאלק, נאציאָן און שפראך וואָס וועט רעדען אונטערשענדעס אויפ'ן נאָט פון שדרך, מישך און עבד נגו, זאָל ער אין שטיקער געמאכט ווערען און זיין הויז זאָל ווי א רואינע ווערען, ווארום עס איז ניטאָ קיין אנדער נאָט וועלכער זאָל אזוי קענען רעטען.
- 30 דאן האָט דער קעניג געלאָזען שדרך, מישך און עבד נגו דורכרייזען דעם פּראָווינץ בבל.
- 31 קעניג נבוכדנצר צו אלע פעלקער, נאציאָנען און שפראכען וואָס וואוינען אינ'ם גאַנצען לאַנד: „גרויס זאָל זיין אייער פּריעדען!
- 32 קומט און ווערט פּערוואונדערט פון דאָס וואָס דער אויבערשטער גאָט האָט מיט מיר געטהאָן, עס איז מיר אנגענעהם צו דערזעהלען.
- 33 ווי גרויס זיינען זיינע צייכענס און ווי שטאַרק זיינען זיינע וואונדער, זיין רעגירונג איז אן אייביגע רעגירונג און זיין הערשונג איז איבער אלע דורות.

קאפיטעל ד

- 1 איך נבוכדנצר בין רוהיג געווען אין מיין שלאָפצימער און געזונד אין מיין פאלאסט.
- 2 האָב איך אָבער געזעהען אַ חלום וואָס האָט מיר ערשראָקען, די געדאַנקען אויף מיין געלעגער און די ערשיינונגען אין מיין פאַנטאַזיע האָבען מיר אונרוהיג געמאכט.
- 3 איז פון מיר געמאכט געוואָרען אַ בעפעהל מען זאָל פאַר מיר ברענגען אלע קלוגע פון בבל אום זיי זאָלען מיר מאַכען וויסען די בעדייטונג פון חלום.
- 4 דאן זיינען געקומען בילדער־שריפט־קענער, די צויערער כשד'יער און מאַניקער; איך האָב זיי דערזעהלט דעם חלום אָבער זיי האָבען מיר ניט געלאָזען וויסען זיין בעדייטונג.
- 5 צום לעצטען איז אַריין צו מיר דניאַל, וועמעס נאָמען עס איז בלמשאַצער, ווי דער נאָמען פון מיין גאָט, און וועלכער בעזיצט דעם גייסט פון היי־ליגען גאָט, איהם האָב איך מיין חלום דערזעהלט:
- 6 בלמשאַצער, דער גרעסטער פון די בילדער־שריפט־קענער, וואָס איך ווייס אז דו בעזיצט דעם גייסט פון הייליגען גאָט, און קיין געהיימניס איז פאַר דיר ניט צו שווער, אָט דאָס איז די ערשיינונג וועלכע איך האָב אין מיין חלום געזעהען און דו זאָג זיין בעדייטונג!
- 7 דאָס האָט מיין פאַנטאַזיע געזעהען אויף מיין געלעגער — איך האָב געזעהען אז עס שמעהט אַ בוים אויף דר'ערד וועלכער איז זעהר הויך.
- 8 דער בוים איז גרויס און שטאַרק, זיין הויך גרייכט ביז'ן הימעל און מען קען איהם זעהען ביז די ענדע פון דער ערד.
- 9 זיינע צווייגען זיינען שעהן, זיין פרוכט איז פיעל, פאַר אלעמען איז דאָ אין איהם, אונטער איהם זיצט אין שאַטען די ווילדע טהיער, אויף זיינע צווייגען וואוינען די פויגלען פון הימעל — אלע בעשעפעניסען שפייזען זיך פון איהם.

11 וּקְדִישׁ מִן־שָׁמַיָא נָתַתּוּ: קָרָא בְּחֵיל וְכֵן אָמַר גְּדוּ אֵילָנָא
 וּקְצְצוּ עֲנַפְוֵיהּ אַתְרוּ עֶפְרָה וּבְדַרוּ אַנְבָּה תְּנַד חוּתָא מִן
 12 תַּחְתּוֹדוּ וְצַפְרֵיָא מִן־עֲנַפְוֵיהּ: בְּרַם עַקֵּר שְׂרִשׁוֹדוּ בְּאַרְעָא
 שְׂבָבָן וּבְאַסוּר דִּי־פְרוּל וּנְחֹשׁ בְּדַתְתָא דִּי בְרָא וּבְמַטְל
 13 שָׁמַיָא יִצְטַבַּע וְעַסְדֵּחֵי־וּתָא חֲלָקָה בְּעֵשֶׁב אַרְעָא: לִבְבָה
 מִן־אַנְשָׂא יִשְׁנֹן וּלְבַב חַיָּא יִתְיַב לָהּ וְשַׁבְעָה עֲדִינָן
 14 יִחְלַפֹּן עֲלוֹדוּ: בְּגוּרַת עִירִין פְּתַנְמָא וּמֵאֲמַר קִדְיִשׁוּן
 שְׂאֵלְתָא עַד־דְּבֵרַת דִּי־יִנְדַעֲוֹן חַיָּא דִּי־שְׁלִיט עֲלֵיָא
 בְּמַלְכוּת אַנְשָׂא וּלְמִדְיָי יִצְבֵּא יִתְנַה וּשְׁפַל אַנְשִׁים יָקוּם
 15 עֲלֵיהּ: דְּנָה חֲלָמָא חֲזִית אָנָה מִלְכָא נְבוּכַדְנֶצַּר וְאַנְתָּה
 בְּלִמְשַׁאֲצַר פִּשְׂרָא וְאָמַר כָּל־קַבְלֵי דִּי ׀ כָּל־חַבִּימֵי
 מַלְכוּתֵי לֹא־יִכְלִין פִּשְׂרָא לְהוֹדְעוֹתֵי וְאַנְתָּה כְּהֵל דִּי
 16 רוּחַ־אֱלֹהִין קִדְיִשׁוּן בְּדִ: אֲדִין דִּנְיָאֵל דִּי־שָׁמַיָא בְּלִמְשַׁאֲצַר
 אֲשַׁתּוּמַם כְּשַׁעַה חֲדָא וּרְעִינְהֵי יִבְהַלְנָה עֲנָה מִלְכָא וְאָמַר
 בְּלִמְשַׁאֲצַר חֲלָמָא וּפִשְׂרָא אֵלֵי־בְהַלְךְ עֲנָה בְּלִמְשַׁאֲצַר
 17 וְאָמַר מְרָאֵי חֲלָמָא לְשׁוֹאֲדֵי וּפִשְׂרָה לְעַרְדֵּי: אֵילָנָא
 דִּי חֲזִית דִּי רָבָה וּתְקַף וְרוּמָה יִמְטָא לְשָׁמַיָא וְחוּוּתָהּ
 18 לְכָל־אַרְעָא: וְעֶפְרָה שְׁפִיר וְאַנְבָּה שְׁנִיא וּמְזוֹן לְכָל־אֵי
 בְּהֵ תַחְתּוֹדוּ תְדוּר חֲזִית כְּרָא וּבְעֲנַפְוֵיהּ יִשְׁכְּנֵן צַפְרֵי
 19 שָׁמַיָא: אַנְתָּה־הוּא מִלְכָא דִּי רַבִּית וּתְקַפַּת וּרְבוּתָךְ
 כ רַבַּת וּמְטַת לְשָׁמַיָא וּשְׁלַמְנֵךְ לְסוּף אַרְעָא: וְדִי חֲזָא
 מִלְכָא עִיר וּקְדִישׁ נָתַתּוּ ׀ מִן־שָׁמַיָא וְאָמַר גְּדוּ אֵילָנָא
 וְחַבְלוֹדוּ בְּרַם עַקֵּר שְׂרִשׁוֹדוּ בְּאַרְעָא שְׂבָבָן וּבְאַסוּר
 דִּי־פְרוּל וּנְחֹשׁ בְּדַתְתָא דִּי בְרָא וּבְמַטְל שָׁמַיָא יִצְטַבַּע
 וְעַסְדֵּחֵי־וּתָא בְּרָא חֲלָקָה עַד דִּי־שַׁבְעָה עֲדִינָן יִחְלַפֹּן עֲלוֹדוּ:
 21 דְּנָה פִּשְׂרָא מִלְכָא וּגּוּרַת עֲלֵיָא הוּא דִּי מְטַת עַל־מְרָאֵי
 מַלְכָא

14. v. ידור 1. v. עֲלֵיָא קִי. ibid. ידור 2. ibid. ידור 3. 15. v. ידור 4.
 ibid. v. כְּמִקְסֵי דִּי. ibid. ידור 5. 16. v. א כְּמִקְסֵי דִּי. ibid. ידור 6. ibid. ידור 7.
 ibid. ידור 8. 18. v. ידור 9. ibid. ידור 10. 20. v. לֹא כְּדַרְטָא. 21. v. עֲלֵיָא כִּי. ibid. ידור 11.

- 10 איך האָב געזעהען אין די ערשיינונגען פון מיין פאנטאזיע אויף מיין גע-
לעגער — ערשט אַ וואכענדער און אַ הייליגער איז אַראָב פון הימעל,
- 11 ער האָט הויך געשריען און אזוי געזאָגט : „שניידט אַב דעם בוים און
האַט אַרום זיינע צווייגען, ווארפט אַראָב זיינע בלעטער און צושפרייט
זיינע פרוכט ; זאָל אַוועקוואַנדערן די טהיער פון אונטער איהם און די
פויגלען פון זיינע צווייגען.
- 12 בלויז זיינע הויפט וואַרצלען לאָזט אין דר'ערד אין אייזערנע און קופער-
נע קייטען און די גראַז פון פעלד, פון הימעל'טהוי זאָל ער בעפייכ-
טעט זיין און מיט די טהיערען זאָל ער זיין טהייל האָבען אין די גראַז
פון דר'ערד.
- 13 זיין מענשענ-האַרץ זאָל פערענדערט ווערען, עס זאָל איהם אַריינגענע-
בען ווערען אַ טהיערענ-האַרץ ; אזוי זאָלען איבער איהם אַריבער זיעבען
צייטען.
- 14 דורך דער ענטשיידונג פון די וואכעדיגע איז דאָס וואָרט געווען, לויט
אַ בעפעהל פון די הייליגע איז דאָס אויפגעפאָדערט געוואָרען, אום די
לעבעדיגע זאָלען אנערקענען אַז דער אויבערשטער רעגירט איבער די
מענשעשע קעניגרייך און קען איהר אַוועקגעבען צו וועמען ער וויל, ער
קען דארין אנטשעלען זאָגאר דעם ניעדעריגסטען אונטער מענשען.
- 15 דיעזען חלום האָב איך, קעניג נבוכדנצר, געזעהען און דו בלמשאַצר
זאָג זיין בעדייטונג, ווייל אַלע קלוגע פון מיין קעניגרייך קענען מיר
ניט ערקלעהרען זיין בעדייטונג, בלויז דו קענסט, ווייל דו בעזיצט דעם
גייסט פון הייליגען גאָט.
- 16 דאן איז דניאל, וועמעס נאָמען עס איז בלמשאַצר, אַ וויילע פערוואונ-
דערט געוואָרען און זיינע געדאַנקען האָבען איהם ערשאַקען. אָבער
דער קעניג האָט געזאָגט : „זאָל דיר, בלמשאַצר, ניט שרעקען דער
חלום אויף זיין בעדייטונג !“ דאן האָט בלמשאַצר, געענטפערט און
האַט געזאָגט : „מיין הערר ! דער חלום זאָל אויסגעהן צו דייןע האַ-
סער און זיין בעדייטונג — צו דייןע פיינד !
- 17 דעם בוים וועלכען דו האָסט געזעהען, וואָס איז גרויס און שטאַרק,
וואָס זיין הויך גרייכט צום הימעל און מען זעהט איהם איבער דער
גאַנצער ערד,
- 18 וואָס זיינע צווייגען זיינען שעהן, זיין פרוכט גרויס און שפייז איז אין
איהם פאַר אלעמען ; אונטער איהם וואוינט די ווילדע טהיער און אויף
זיינע צווייגען רוהען די פויגלען פון הימעל —
- 19 דו, קעניג, ביזט דאָס ! דו ביזט גרויס און שטאַרק, דיין גרויסקייט
האַט געשטימען און געגרייכט צום הימעל און דיין הערשונג (גרייכט)
ביז'ן ענדע פון דער ערד ;
- 20 און וואָס דו, קעניג, האָסט געזעהען אַ וואכענדען און הייליגען אַראָב-
געהענדיג פון הימעל, וועלכער האָט געזאָגט : „האַט אַב דעם בוים
און פערדאַרבט איהם, בלויז זיין הויפט-וואַרצלען לאָזט אין דר'ערד
אין אייזערנע און קופערנע קייטען, און די פעלד-גראַז, פונ'ם הימעל-
טהוי זאָל ער בעפייכטעט ווערען און טהיילען זיך מיט די ווילדע
טהיערען, ביז עס וועלען אַריבערגעהן זיעבען צייטען.
- 21 אַט דאָס, קעניג, איז די בעדייטונג, עס איז דעם אויבערשטענס ענט-
שיידונג וואָס איז אַראָבגעקומען אויף מיין העררן און קעניג :

- 22 מִלְכָּא: וְלֵךְ מִרְדֵּי מִדְּאִנְשָׁא וְעַסְחִיּוֹת בְּרָא בְּרָא לְהוֹה
 מִדְּרֵךְ וְעִשְׂבָּא כְתוּרִין לֵךְ יִמְעֵמוֹן וְשִׁבְעָה עֲדִינִן וְחִלְפֹן עֲלֵיךְ עַד וְדִי תִגְדַּע דִּי
 מִצְבָּעִין וְשִׁבְעָה עֲדִינִן וְחִלְפֹן עֲלֵיךְ עַד וְדִי תִגְדַּע דִּי
 שְׁלִיט עֲלֵיָא בְּמַלְכוּת אִנְשָׁא וְלִמְדֵי יִצְבָּא יִתְנַגְהּ:
 23 וְדִי אָמְרוּ לְמִשְׁבֵּךְ עֶקֶר שְׂרִשׁוּהוּ דִי אֵילָנָא מְלֻכוּתֵךְ
 24 לֵךְ קִימָא מִדְּדִי תִגְדַּע דִּי שְׁלִיטֵן שְׁמִיָּא: לְהֵן מִלְכָּא
 מְלֻכֵי יִשְׁפַר עֲלֵיךְ וְחִטִּיךְ בְּצִדְקָה בְּרִיק וְעִינְתֵךְ בְּמִתָּן
 עֲגִין הֵן תַּחֲוָה אֲרָפָא לְשִׁלוּתֵךְ: כִּלְא מִטָּא עַל־נְבוּכַדְנֶצַּר כח
 מִלְכָּא: לְקַצַּת יִרְחִין תְּרִי־עֶשֶׂר עַל־הַיּוֹבֵל מְלֻכוּתָא 26
 דִּי בָּבֶל מִהֲלֵךְ הָהִי: עֲנָה מִלְכָּא וְאָמַר הֲלָא דְאִתִּיא 27
 בְּכָל רַבְתָּא דִּי־אַתָּה בְּנִיתָהּ לְבֵית מְלָכוֹ בַּתְקַת חֲסִינִי
 וְלִיקַר סְדְרִי: עוֹד מִלְתָּא בְּפִם מִלְכָּא קָל מִדְּשְׁמִיָּא 28
 נִפְלַל לֵךְ אָמְרִין נְבוּכַדְנֶצַּר מִלְכָּא מְלֻכוּתָא עֲדַת מִנְדֵי:
 29 וּמִדְּאִנְשָׁא לֵךְ מִרְדֵּי וְעַסְחִיּוֹת בְּרָא מִדְּרֵךְ עִשְׂבָּא
 כְּתוּרִין לֵךְ יִמְעֵמוֹן וְשִׁבְעָה עֲדִינִן וְחִלְפֹן עֲלֵיךְ עַד וְדִי
 תִגְדַּע דִּי־שְׁלִיט עֲלֵיָא בְּמַלְכוּת אִנְשָׁא וְלִמְדֵי דִי־יִצְבָּא
 יִתְנַגְהּ: בַּהּ שְׁעֵתָא מִלְתָּא סַפַּת עַל־נְבוּכַדְנֶצַּר וּמִדְּאִנְשָׁא ל
 סְרִיד וְעִשְׂבָּא כְּתוּרִין יֹאכַל וּמִטָּל שְׁמִיָּא וְשִׁמְהָ יִצְטַבַּע
 עַד דִּי שְׁעֵרָה בְּנִשְׁרִין רִבָּה וְטַפְרוּהִי בְּצַפְרִין: וְלִקְצַת 31
 יִזְמִיא אָנָּה נְבוּכַדְנֶצַּר עֵינֵי וְלִשְׁמִיָּא נְטִילַת וּמִנְדַעֵי עֲלֵי
 יִתּוּב וְלַעֲלִיָּא בְּרַכְתָּ וּלְחֵי עֲלָמָא שְׁבַתַת וְהִדְרַת דִּי שְׁלִטְנָה
 שְׁלִטֵן עֲלֵם וּמְלֻכוּתָהּ עַסְדֵּר וְדֵר: וְכִלְדָּאֲרִי אֲרַעָא כִּלְהָ 32
 חֲשִׁיבִין וּכְמִצְבִּיָּה עֶבֶל בְּחִיל שְׁמִיָּא וְדָאֲרִי אֲרַעָא וְלֵא
 אִתִּי דִי־יִמְתָּא בִידָהּ וְאָמַר לָהּ מָה עֲבַדְתִּי: בַּהּזְמִנָּא 83
 מִנְדַעֵי וְיִתּוּב עֲלֵי וְלִיקַר מְלֻכוּתֵי סְדְרֵי וְיִנִי יִתּוּב עֲלֵי
 וְלִי הִדְבְּרִי וְרַבְרַבֵּי יִבְעִין וְעַל־מְלֻכוּתֵי הַתְקַנְתִּי וְרַבֵּי
 יִתִּירָה

22. v. 22. י. 22. Ibid. עלה קי. Ibid. פוח כס. 24. v. 24. י. 24. Ibid. י. 24. מ. 24.

28. v. 28. פוח כס. Ibid. י. 28. Ibid. עלה קי. 31. v. 31. ו. 31. עלה קי. 32. v. 32. י. 32.

Ibid. י. 32. מ. 32.

- 22 מען וועט דיר פּעריאָגען פון מענשען און מיט ווילדע טהיערע וועט דיין וואוינונג זיין, עסען וועט מען דיר געבען גראָז אזוי ווי (מען גיט) אַקסען, מיט הימעל־טהוי וועט מען דיר בעפייכטען; זיעבען צייטען וועגען אויף דיר איבערגעהן, ביז דו וועסט אנערקענען אַז דער אויב־בערשטער הערשט איבער די מענשעשע רעגירונגען, און צו וועמען ער וויל גיט ער דאָס אַוועק.
- 23 און וואָס זיי האָבען געזאָגט מען זאָל איבערלאָזען די הויפט וואָרצלען פון בוים (בעדייטעט) אַז די קעניגרייך וועט פאר דיר בלייבען, פון דער צייט וואָס דו וועסט אנערקענען אַז מען רעגירט אין הימעל.
- 24 דערפאר, אַ קעניג, זאָל דיר מיין ראטה געפּלעלען: נעהם אַראָב דייןע זינד דורך טוגענד, און דיין פּערברעכען דורך גוטעס טהאָז צו אַרעמע; דאן וועט דויערהאַפט זיין דיין רוהע.
- 25 אַלץ איז אָנגעקומען דעם קעניג נבוכדנצר.
- 26 ענדע צוועלף מאָנאַטען ווען ער האָט שפּאַציערט איבערן קעניגליכען פּאַלאַסט אין בבל —
- 27 האָט דער קעניג הויך געזאָגט: „איז דאָס גיט די גרויסע בבל, וועלכע איך האָב אַלס אַ רעזידענץ־שטאָרט געבויט מיט מיין געוואַלדיגע מאַכט אום צו פּערשעהנערן מיין הערליכקייט!“
- 28 די ווערטער זיינען נאָך געווען אין קעניג'ס מויל איז אַראָב אַ שטימע פון הימעל: „מען זאָגט דיר אָן, קעניג נבוכדנצר, אַז די רעגירונג ווערט פון דיר צוגענומען,
- 29 פון מענשען וועט מען דיר פּעריאָגען און מיט ווילדע טהיערען וועט דיין וואוינונג זיין, שפּייזען וועט מען דיר מיט גראָז ווי אַן אַקס און זיעבען צייטען וועלען אַריבער אויף דיר, ביז דו וועסט אנערקענען אַז דער אויבערשטער הערשט איבער די מענשענ־רעגירונג. און צו ווער מען ער וויל גיט ער איהר אַוועק.“
- 30 אין דער זעלביגער צייט האָט זיך די זאך אויסגעלאָזען צו נבוכדנצר'ן — ער איז פּעריאָגט געוואָרען פון מענשען, האָט געגעסען גראָז ווי אַן אַקס, און זיין קערפּער איז בעפייכט געוואָרען פונ'ם הימעל־טהוי, זיינע האָר זיינען אויסגעוואַקסען ווי ביי אַן אַדלער און זיינע נעגעל ווי ביי פּויגלען.
- 31 אַז די צייט האָט זיך געענדיגט, האָב איך, נבוכדנצר, אויפּגעהויבען מיינע אויגען צום הימעל, מיין פּערשטאַנד האָט זיך צו מיר צוריק געקעהרט — איך האָב געבענשט דעם אויבערשטען, געלויבט און גע־עהרט דעם וואָס לעבט אייביג, וואָס זיין הערשונג איז אַן אייביגע הער־שונג און זיין רעגירען איז פון דור צו דור.
- 32 און אַלע איינוואוינער פון דער ערד זיינען ווי גאַרנישט גערעכענט; ער טהוט לויט זיין אייגענעם ווילען מיט די הימעלשע ארמעען און עררדיע וואוינער, קיינער קען איהם ניט שטערען אָדער פּרענען איהם, וואָס האָסטו געטהאָן?“
- 33 צו דער זעלביגער צייט וואָס מייין פּערשטאַנד האָט זיך צו מיר צוריק געקעהרט בין איך אויך צו מייין פּרעכטיגע רעגירונג צוריק געקומען, איך האָב אויך מייין (מענשליכע) אויסזעהען בעקומען: מיינע פיהרער און בעאַמטע האָבען מיר בעזוכט, איך האָב זיך אַין מייין קעניגרייך פּעסטגעזעצט, עס איז מיר נאָך מעהר גרויסקייט צוגעקומען.

34 וְתִירָה הוֹסַפְתִּי לִי : כַּעַן אָנֹכִי נִבְכַּדְנִצֵּר מִשְׁבַּח וּמְרוֹמִם
 וּמִהַדָּר לְמֶלֶךְ שָׁמַיָא דִּי כָל־מַעְבְּדוֹהִי קָשׁוּט וְאַדְרָתָהּ
 דִּין וְדִי מִתְלַבֵּן בְּגוֹה יָקָל לְהַשְׁפִּילָהּ :

ה . CAP. V.

א בְּלִשְׁאֲצָר מַלְכָּא עֲבַד לְתָם לֵב לְרַבְרַבְנוּהִי אֱלֹהִי וּלְקַבֵּל
 2 אֱלֹפָא חֲמָרָא שְׁתָּהּ : בְּלִשְׁאֲצָר אָמַר ׀ בְּמַעַם חֲמָרָא
 לְהוֹתִירָה לְמַאֲנֵי דְהַבָּא וּכְסָפָא דִּי הַנְּפֵק נְבוּכַדְנִצֵּר
 אֲבוּהִי מִדְּהוּכְלָא דִּי בִירוּשְׁלָם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה בְּחוּץ מַלְכָּא
 3 וּרְבַרְבְּנוּהִי שְׁנֵלְתָהּ וּלְחַנְתָּהּ : בְּאֲדִין הִיתִיו מַאֲנֵי דְהַבָּא
 דִּי הַנְּפֵקוּ מִדְּהוּכְלָא דִּי־בֵית אֱלֹהָא דִּי בִירוּשְׁלָם וְאַשְׁתִּיו
 4 בְּחוּץ מַלְכָּא וּרְבַרְבְּנוּהִי שְׁנֵלְתָהּ וּלְחַנְתָּהּ : אֲשְׁתִּיו חֲמָרָא
 וְשִׁבְחוּ לְאֱלֹהֵי דְהַבָּא וּכְסָפָא נְחָשָׂא פְרוּזָא אַעֲרָא
 ה וְאַבְנָא : בְּהִישָׁעֲתָא נְפִקוּ אַצְבָּעֵן דִּי יַד־אֱנִשׁ וּכְתָבוּן לְקַבֵּל
 נְבִרְשָׁתָא עַל־גִּיּוֹרָא דִּי־קַתֵּל הוּכְלָא דִּי מַלְכָּא וּמַלְכָּא
 6 חוּה פֶּס יָדָא דִּי כְתָבָא : אֲדִין מַלְכָּא זִינְהִי שְׁנוּהִי
 וְרַעֲיִנְהִי יְבַהֲלוּנְהָ וְקַטְרֵי חֲרָצָה מִשְׁתַּחֲוִין וְאַרְבַּבְתָּהּ דָּא
 7 לְדָא נְקִשׁוּן : קָרָא מַלְכָּא בְּחִיל לְהַעֲלִיהָ לְאַשְׁפִּיא כְּשִׁדְיָא
 וְגוּרְיָא עָנָה מַלְכָּא וְאָמַר ׀ לְחַפִּימִי בְּכָל דִּי כָל־אֱנִשׁ
 דִּי־יִקְרָה כְּתָבָה דְנָה וּפְשָׁרָהּ יְחַוְנֵי אַרְנוּנָא יִלְפֵשׁ
 וְהַמְנוּכָא דִּי־דְהַבָּא עַל־צוּאֲרָה וְתִלְתִּי בְּמַלְכוּתָא יִשְׁלַט :
 8 אֲדִין עֲלִילִין כָּל חַפִּימִי מַלְכָּא וְלֹא־יִבְדְּלוּן כְּתָבָא לְמַקְרָא
 9 וּפְשָׁרָא לְהוֹדְעָה לְמַלְכָּא : אֲדִין מַלְכָּא בְּלִשְׁאֲצָר
 שָׁנְיָא מִתְבַּתֵּל וַיִּזְהִי שְׁגִין עֲלוּהִי וּרְבַרְבְּנוּהִי מִשְׁתַּבְּשִׁין :
 י מַלְכָּתָא לְקַבֵּל מִלֵּי מַלְכָּא וּרְבַרְבְּנוּהִי לְבֵית מִשְׁתִּיא
 עֲלִילַת עָנַת מַלְכָּתָא וְאַמְרַת מַלְכָּא לְעֲלָמִין חִי אֲלֵי־
 11 יְבַהֲלוּךְ רַעֲיוֹנֶיךָ וַיִּזְנֹךְ אֱלִישָׁתְנֹו : אִיתִי גְבַר בְּמַלְכוּתְךָ
 דִּי

ה . 6 . v. נפקו קי . 7 . v. כשדא קי . ibid. ומעטא קי . 8 . v. ידו ל . ibid. א במקום ד
 10 . v. סתח בארסו וידו ל . ibid. ידו 7

24 יעצט לויב איך, ערהויב און פערעהר, איך נבוכדנצר, דעם הימלישען נאָט, וואָס אַלע זיינע טהאטען זיינען ריכטיג, אַלע זיינע וועגען — געזעצליך, און אַלע וועמעס אויפפיהרונג עס איז האַכמוטה קען ער ניעדעריג מאַכען.

קאפיטעל ה

- 1 קעניג בלשאַצער האָט געמאַכט אַ גרויסען מאָהלצייט פאַר זיינע טוי זענד בעאַמטע, ער אַליין האָט וויין געטרונקען פאַר טויענד.
- 2 פערזוכענדיג די וויין האָט בלשאַצער געזאָגט מען זאָל בריינגען די גאָל־דענע און זילבערנע כלים, וועלכע זיין פאטער נבוכדנצר האָט אַרויס־גענומען פון ירושלים'ער טעמפל און אין זיי זאָלען טרינקען דער קעניג מיט זיינע בעאַמטע, זיינע ווייבער און קעבס־ווייבער.
- 3 אַזאָ זיינע געבראַכט געוואָרען די גאָל־דענע כלים וואָס מען האָט אַרויס־גענומען פון טעמפל (פון גאָט'ס הויז) וואָס אין ירושלים. אין זיי האָט געטרונקען דער קעניג מיט זיינע בעאַמטע, זיינע ווייבער און קעבס־ווייבער.
- 4 מען האָט וויין געטרונקען און געלויבט געטער — גאָל־דענע, זילבערנע, קופערנע, אייזערנע, הילצערנע און שטיינערנע.
- 5 אין דער זעלביגער צייט זיינען אַרויסגעגאנגען פינגער ווי פון אַ מענש־ליכער האַנד און האָבען געשריבען געגענאיבער דעם הענגלייכטער, אויף דעם קאָלף פון קעניגליכען טעמפל־וואַנד [דער קעניג זעלבסט האָט געזעהען די שטיק האַנד וואָס האָט געשריבען].
- 6 דאן איז דעם קעניג'ס אויסזעהען פערענדערט געוואָרען. זיינע געדאַני־קען זיינען צומישט געוואָרען, עס איז לויז געוואָרען דער נארטעל פון זיינע לענדען און זיינע קניע האָבען געקלאפט איינע אַז די אנדערע.
- 7 דער קעניג האָט הויך געשריען מען זאָל ברענגען די צוויבערער, כשד'ייער און מאַניקער; דער קעניג האָט גערעדט און געזאָגט צו די קלוגע פון בבל: יעדער מענש וואָס וועט דעם שריפט איבערלעזען און זאָגען מיר זיין מיינונג וועט אנגעקליידעט ווערען אין פורפור מיט אַ גאָל־דענע קייט אויפ'ן האַלז און ער וועט הערשען אין קעניגרייך אַלס דער דריטער (פון קעניג).
- 8 עס זיינען דאן אַריינגעגאנגען אַלע קלוגע פון בבל, זיי האָבען אָבער ניט געקענט לייענען די אויפשריפט און לאָזען וויסען דעם קעניג די מיינונג.
- 9 קעניג בלשאַצער איז דאן זעהר ערשראָקען געוואָרען אַז זיין אויסזעהען איז פערענדערט געוואָרען פון דעם וואָס זיינע גרעסטע זיינען פעהלער־האַפט.
- 10 גראד איז די קעניגין אין מאהלצייטהויז אַריין ווען דער קעניג האָט מיט זיינע בעאַמטע גערעדט. די קעניגין האָט געענטפערט: „לאַנג לעבען זאָל דער קעניג! זאָלען דיר דייע געדאַנקען ניט שרעקען און דיין אויסזעהען זאָל ניט פערענדערט ווערען —
- 11 עס איז דאָ אַ מאַן אין דיין רעגירונג וואָס בעזיצט אַ גייסט פון הייליגען

- די רוח אלהין קדישין ביה וביומי אבוד נהירו ושכלתנו
 והכמה כהכמת-אלהין השתכחת ביה ומלכא נבכדנצר
 אבוד רב הרטמין אשפין פשדאין גורין הקימה אבוד
 מלכא: פל-קבל די רוח ויתרא ומנדע ושכלתנו 12
 מפשר חלמין ואחנית אחידן ומשרא קטרין השתכחת
 ביה בדניאל די-מלכא שם-שמה פלמשאצר פצן דניאל
 יתקרי ופשרה יהתנה: בארין דניאל העל קדם 13
 מלכא ענה מלכא ואמר לדניאל אנתה-הוא דניאל די-
 מדרבני גלותא די יהוד די היתי מלכא אבי מדי-הוד:
 ושמעית עליד די רוח אלהין בך ונהירו ושכלתנו והכמה 14
 ותירה השתכחת בך: וכען העלו קדמי חכימיא אשפיא 15
 דירבתה דנה יקרון ופשרה להודעתני ולא-כהלון
 פשר-מלתא להחניה: ואנה שמעית עליד די-תופל 16
 פשרין למפשר וקטרין למשרא פצן הן תופל פתכא
 למקרא ופשרה להודעותני ארמינא תלפש וקמוכא די-
 דבא על-צוארך ותלתא במלכותא תשלט:
 בארין ענה דניאל ואמר קדם מלכא מתנתך לך להון 17
 ונבוכדתד לאתרון תב פרס פתכא אקרא למלכא ופשרא
 אהודענה: אנתה מלכא אלהא עליא מלכותא ורבותא 18
 ויקרא ותררא יתב לנבכדנצר אבוד: ומדרבותא די 19
 יתב-לה פל עממיא אמנא ולשניא הנו ואעין ודחלון מוד
 קדמוהי דירחא צבא הנה קטל ודי-הנה צבא הנה מוא
 ודי-הנה צבא הנה מרים ודי-הנה צבא הנו משפל:
 וכדי רם לבנה ורוחה תקפת להורה הנחת מדרסא 20
 מלכותה ויקרה העדיו מנה: ומדבני אנשא מריד 21
 ולבכה ועם-היותא שוי ועם-ערדיא מודה עשבא כתורין

ימעמונה

v. 11. וזכי בנש ברו דירא. v. 13. וירד ה. *ibid.* מלשל. v. 14. וירד א. v. 15. פוח מרסח.
 v. 16. וירד א. *ibid.* חבל ק. *ibid.* חבל ק. *ibid.* דמצבא ק. v. 17. כנא חב בקפץ א בפוח.
ibid. פוח מרסח. v. 18. וירד ה. *ibid.* עלא ק. v. 19. ויען ק. v. 20. די במסס א.

- נאָט, נאָך אין דיין פאטער'ס צייטען האָט זיך אין איהם געפונען ערר לייכטונג, בילדונג און פערשטאנד, ווי געמליכער פערשטאנד; קע-
ניג נבוכדנצר, דיין פאטער, האָט איהם אָנגעשטעלט אלס דעם גרעס-
טען פון די בילדער-שריפט-קענער, צויבערער, כשר'ייער און מאניקער,
דיין פאטער זעלבסט האָט איהם אָנגעשטעלט,
- 12 ווייל ער בעזיצט אן אויסערגעווענהליכען גייסט, וויסענשאפט און פער-
שטאנד, ער לעגט אויס טרוימען, ערקלעהרט רעמעניסען און בינדט
אָב פערבונדענעס; דאָס אלעס געפינט זיך אין דניאל'ן, וועמען דער
קעניג האָט אַ נאָמען געגעבען בלטישאצר; אַלזאָ זאל דניאל גערופען
ווערען און ערקלעהרען די בעדייטונג!"
- 13 דאן ווען דניאל איז געבראכט געוואָרען פאר'ן קעניג, האָט דער קעניג
געזעט צו דניאל'ן און געזאָגט: ביזטו דאָס דער דניאל, פון די אויס-
געוואנדערטע יונגע קינדער פון יהוד, וועלכע מיין פאטער דער קעניג
האָט געבראכט פון (לאנד) יהוד?
- 14 איך האָב געהערט וועגען דיר אז דו בעזיצט אַ געמליכען גייסט, אויך
אויסערגעווענהליכע ערלייכטונג, בילדונג און פערשטאנד געפינט זיך
אין דיר.
- 15 יעצט זיינען צו מיר געבראכט געוואָרען די קלוגע און צויבערער אז זיי
זאָלען די שריפט איבערלעזען אום מיר צו לאָזען וויסען איהר בעדיי-
טונג — זיי קענען אָבער ניט ערקלעהרען די בעדייטונג פון וואָרט.
- 16 וועגען דיר האָב איך געהערט אז דו קענסט בעדייטונגען ערקלעהרען און
פערקניפטע זאכען אב-בינדען, אַלזאָ אויב דו וועסט קענען איבערלעזען
די שריפט און ערקלעהרען מיר די בעדייטונג, וועסטו אָנקליידען
פורפור מיט אַ גאָלדענע קייט אויף דיין האַלז און אלס דער דריטער (פון
קעניג) וועסטו הערשען אין קעניגרייך.
- 17 דאן האָט דניאל געענטפערט און געזאָגט צום קעניג: זאָלען דייע
געשענקע ביי דיר בלייבען, און דייע פרעזענטען גיב או אנדער, איך
וועל אָבער די שריפט לעזען פאר'ן קעניג און ערקלעהרען איהם די
בעדייטונג.
- 18 דו, אַ קעניג, דער אויבערשטער גאָט האָט דיין פאטער, נבוכדנצר, גע-
געבען רעגירונג, גרויסקייט, עהרע און פראכט.
- 19 פון די גרויסקייט וואָס ער האָט איהם געגעבען פלעגען איז שרעק זיין
פאר איהם אלע פעלקער, נאציאָנען און שפראכען: וועמען ער האָט
געוואָלט האָט ער דערשלאָגען און וועמען ער האָט געוואָלט האָט ער גע-
לאָזען לעבען, וועמען ער האָט געוואָלט האָט ער אויפגעוויבען און ווע-
מען ער האָט געוואָלט האָט ער ניעדעריג געמאַכט.
- 20 ווען אָבער זיין הארץ איז שטאַלץ געוואָרען און זיין גייסט ווידערשפעניג,
איז ער אַראַכגעזעצט געוואָרען פון זיין קעניגליכען טראָהן און זיין עהרע
איז אוועק פון איהם;
- 21 פון מענשען איז ער פעריאַגט געוואָרען, זיין הארץ איז טהיעריש גע-
וואָרען און זיין וואוינונג איז געווען מיט שלאַנגען; מען האָט איהם
געשפּייזט מיט גראַז ווי אַן אַקס און פון הימעל'טהוי איז זיין קערפער
בעפייכט געווען, ביו ער האָט אנערקענט אז דער אויבערשטער גאָט

וַיַּעֲמוּנָהּ וּמִטָּל שָׁמַיָא נִשְׁמַחָה יִצְטַפֵּעַ עַד דִּי-יִדְעַע דִּי-
 שְׁלִיט אֱלֹהָא עָלֵיאָּ בְּמַלְכוּת אַנְשָׂא וְלִמְדֵי יִצְבֵּא יִהְיִים
 עָלֵיהּ: 22 וְאַנְתָּה בְּרַח בְּלִשְׂאֲצַר לָא הִשְׁפַּלְתָּ לְבַבְךָ כְּלִי-
 23 קָבֵל דִּי כְּלִדְנָה יְדַעְתָּ: וְעַל-מֵרָא שָׁמַיָא | הִתְרוּמְמַתָּ
 וְלִמְאֲנִיָּא דִּי-בֵיתָהּ הִיתִיו קְדָמְךָ וְאַנְתָּה וּרְבַרְבְּנוּךָ
 שְׁנִלְתִּךָ וְלִחְנִתְךָ חִמְרָא שְׁתִּין בְּהוּן וְלֵאלֹהֵי כִסְפָא וְהִבְבֵּא
 נְהִישָׂא פְרוּלָא אַעָא וְאַבְנָא דִּי לֹא-חֲוִין וְלֹא-שְׁמַעִין וְלֹא
 יִדְעִין שְׁבַחְתָּ וְלֵאלֹהֵא דִּי-נִשְׁמַתְךָ בִּיְדָה וְכֹל-אַרְחִתְךָ
 24 לָהּ לֹא הִדְרַתְתָּ: בְּאַדְוִין מִן-קְדָמֹהֵי שְׁלִיחַ פְּסָא דִּי-יִבְרָא
 בַּהּ וּכְתָבָא דְנָה רְשִׁים: וְדְנָה כְּתָבָא דִּי רְשִׁים מְנָא מְנָא
 26 תְּקַל וּפְרָסִין: דְנָה פֶשֶׁר מִלְתָּא מְנָא מְנָה-אַלְהָא
 27 מַלְכוּתְךָ וְהִשְׁלֵמְהָ: תְּקַל תְּקַלְתָּא בְּמֵאֲוִיָּא וְהִשְׁתַּכַּחַתְתָּ
 28 חֲסִיר: פְּרָס פְּרִיסַת מַלְכוּתְךָ וַיְהִיבַת לְמַדְי וּפְרָס:
 29 בְּאַדְוִין | אָמַר בְּלִשְׂאֲצַר וְהִלְבְּשׁוּ לְדִנְיָאֵל אַרְנוּנָא
 וְהַמְנוּכָא דִּי-יְהִבָּא עַל-צִוְאַרְהָ וְהַכְרוּ: עֲלוּהֵי דִי-לְהִיבָּא
 ל שְׁלִיט תִּלְתָּא בְּמַלְכוּתָא: בַּהּ בְּלִיָּא קָטִיל בְּלִשְׂאֲצַר
 מִלְכָּא כְּשִׁדְיָא:

CAP. VI. 1

א וְהַרְיוּשׁ מְדִיָּא קָבֵל מַלְכוּתָא כְּבַר שְׁנַן שְׁתִּין וּתְרַתִּין:
 2 שְׁפַר קְדָם הַרְיוּשׁ וְהִקִּים עַל-מַלְכוּתָא לְאַחַשְׁדְּרִפְנִיָּא
 3 מְאָה וְעֶשְׂרִין דִּי לְהוּן בְּכֹל-מַלְכוּתָא: וְעֵלָּא מְנַחֵן
 סְרַבִּין תִּלְתָּה דִּי דִנְיָאֵל חַד | וְנַחֵן דִּי-לְהוּן אַחַשְׁדְּרִפְנִיָּא
 4 אֲלוּן יַחְבִּין לְהוּן סְעֵמָא וּמִלְכָּא לֹא-לְחֹנָא נֹק: אֲדִין
 דִנְיָאֵל דְנָה הִנָּה מִתְנַעֵצַח עַל-סְרַבִּיָּא וְאַחַשְׁדְּרִפְנִיָּא כְּלִי-
 קָבֵל דִּי-רִוּחַ יִתִּירָא בַּהּ וּמִלְכָּא עֲשִׂית לְהַקְמוּתָהּ עַל-
 ה כְּלִי-מַלְכוּתָא: אֲדִין סְרַבִּיָּא וְאַחַשְׁדְּרִפְנִיָּא הוּוּ בְעֵין עֵלְהָ
 לְהַשְׁכַּח

הו. 21. v. פתח באחשד. ibid. עלאה קרי. ibid. יתור. v. 22. ibid. פתח כסיס
 v. 23. יתור. v. ibid. יתור. v. ibid. פתח אתנח וכסיס. v. 26. פתח כסיס
 v. 29. ומכאן קרי. v. 30. כשדאה קרי. v. 1. מראה קרי

- הערשט איבער די מענשענ־רעגירונג, און וועמען ער וויל שטעלט ער דערביי אָן.
- 22 אָבער דו, בלשאצער, זיין זוהן, האָסט ניט געבויגען דיין שמאָלץ, אָבוואָהל דו ווייסט דאָס אַלעס,
- 23 דו האָסט אויך קענען הימלישען גאָט שטאַלצירט און די כלים פון זיין הויז האָט מען צו דיר געבראכט און דו מיט דייע בעאמטע, ווייבער און קעבס־ווייבער האָבען אין זיי וויין געטרונקען, און געטער פון זילבער, גאָלד, קופער, אייזען, האָלץ און שטיין, וועלכע זעהען ניט, הערען ניט און פערשטעהן ניט — האָסטו געלויבט, אָבער דעם גאָט וואָס דיין נשמה איז אין זיין האַנד און אלע דייע וועגען זיינען איהם בע־וואוסט, איהם האָסטו ניט געעהרט.
- 24 דערפאַר איז פון איהם געשיקט די שטיק האַנד, וועלכע האָט די שריפט אנגעצייכענט.
- 25 די שריפט וואָס איז אָנגעצייכענט איז : "מנא, מנא, תקל און פרסין".
- 26 דאָס איז די ערקלעהרונג פון זאַטץ : "מנא" — גאָט האָט בעשטימט דיין רעגירונג זאָל געענדיגט ווערן.
- 27 "תקל" — עס איז געוואויגען געוואָרען אויף אַ וואָג און עס האָט זיך אויסגעפונען אַז עס פעהלט.
- 28 "פרס" — דיין קעניגרייך איז צוטהיילט און אוועקגעגעבען צו מדי און פרס.
- 29 דאן האָט בלשאצער געהייסען און מען האָט דניאל'ן אָנגעהאן פּורפּור־קליידער מיט אַ גאָלדענער קייט אויף זיין האַלז, מען האָט וועגען איהם אויסגערופען אַז ער זאָל זיין הערשער, דער דריטער (צום קעניג) אין קעניגרייך.
- 30 אין דער זעלבער נאַכט איז ערמאָרדעט געוואָרען בלשאצער דער קעניג פון כשדים.

קאפיטעל ז

- 1 דרויש פון מדי האָט איבערגענומען די רעגירונג ווען ער איז אַלט געווען צוויי־און־זעכציג יאָהר.
- 2 עס איז געפעהלען דרויש'ן און ער האָט אָנגעשטעלט אין דער קעניגרייך הונדערט מיט צוואַנציג סאטראפען וואָס זאָלען זיין איבער די גאַנצע רעגירונג.
- 3 און איבער זיי דריי הויפט בעאמטע, פון וועלכע איינער איז געווען דניאל, וועלכע די סאטראפען האָבען געדארפט געבען בעריכטען אום ניט צו בעלעסטיגען דעם קעניג.
- 4 דאן האָט דיעזער דניאל איבערגעשטיגען די הויפט־בעאמטע און סאטרא־פּען, ווייל ער האָט געהאַט אַן אויסערגעווענהליכען גייסט, און דער קעניג האָט געטראכט אָנצושטעלען איהם איבער די גאַנצע קעניגרייך.
- 5 דאן האָבען די הויפט־בעאמטע און סאטראפען געזוכט צו געפינען אַ

להשפחה לדניאל מצד מלכותא וכל-עלה ושחיתה
 לא-יכלין להשפחה כל-קבל דר-מומן הוא וכל-שלו
 ושחיתה לא השתכחת עלוהי: אדון גבריאל אלף אמרין 6
 די לא נהשפח לדניאל דנה כל-עלה להן השפחנא
 עלוהי בדת אלהה: אדון סרכיא ואחשדרפניא אלן 7
 הרגשו על-מלכא וכן אמרין לה דרוש מלכא לעלמין
 חיי: אתישטו כל ׀ סרכי מלכותא סנינא ואחשדרפניא 8
 הדברינא ופחותא לקימה קום מלכא ולתקפה אסר די
 כל-די-בעא בעו מד-בל-אלה ואנש עד-ומין תלתין להן
 מנד מלכא יתרמא לנב ארוותא: בען מלכא תקום 9
 אסרא ותרשם פתבא די לא להשניה בדת-מדי ופרם
 די-לא תעדא: כל-קבל דנה מלכא דרוש רשם פתבא
 ואסרא: ודניאל כדי ידע די-רשים פתבא על לביתה 11
 ובין פתיחן לה בעליתה ננד ירושלם וזמנין תלתה
 בוימא הוא בנד על-ברכותי ומצלא ומודא קדם
 אלהה כל-קבל דיהנא עבד מדקדמת דנה: אדון 12
 גבריאל אלף הרגשו ותשפחו לדניאל בעה ומתחנן קדם
 אלהה: באדון קרבו ואמרין קדם-מלכא על-אסר 13
 מלכא הלא אסר רשמת די כל-אנש די-יבעא מד-בל-
 אלה ואנש עד-ומין תלתין להן מנד מלכא יתרמא לנב
 ארוותא ענה מלכא ואמר יציבא מלתא בדת-מדי ופרם
 די-לא תעדא: באדון ענו ואמרין קדם מלכא די דניאל 14
 די מדבני גלותא די יהוד לא-שם עלך מלכא מעם
 ועל-אסרא די רשמת וזמנין תלתה בוימא בעא בעותה:
 אדון מלכא כדי מלתא שמע שניא באש עלוהי ועל 15
 דניאל שם כל לשיוכותה ועל מעלי שמשא הנה משתדד
 להצלותה: באדון גבריאל אלף הרגשו על-מלכא ואמרין 16
 למלכא

שולד אויף דניאל'ן אין רעגירונגס-אנגעלעגנהייטען; זיי האָבען
אָבער ניט געקענט געפינען קיין געלעגנהייט אָדער פּערברעכען, ווייל
ער איז טריי געווען האָט מען אויף איהם קיין פּערזעהען אָדער פּערברע-
כען ניט אויסגעפונען.

6 דאָמאָלס האָבען די עזע מענשען געזאָגט: קוים געפינען מיר ניט אויף
דעם דניאל קיין אנדער געלעגנהייט וועלען מיר אויף איהם געפינען
א פּערברעכען קענען זיין גאָט'ס געזעץ.

7 און די הויפט-בעאַמטע מיט די סאטראפּען האָבען זיך פּערזאמעלט
ביים קעניג, און האָבען צו איהם אזוי געזאָגט: „לאַנג לעבען זאָל דער
קעניג!

8 עס האָבען זיך בעראטהען אלע הויפט-בעאַמטע פון קעניגרייך, די אַנ-
געשטעלטע, סאטראפּען, פיהרער און גובערנאטאָרען צו בעשטעטיגען
א קעניגליכען בעפעהל און שטרענג בעשטימען אז יעדער וואָס וועט
בעמען פון א גאָט אָדער א מענשען, אין פּערלויף פון דריי טעג, אויסער
פון דיר, קעניג, זאָל אַריינגעוואַרפען ווערען אין לייבענגרוב.

9 אַלזאָ, קעניג, בעשטעטיג דיזען פּערבאָט און צייכען שריפטליך אז
עס זאָל ניט געענדערט ווערען. לויט דאָס געזעץ פון מדי און פרם, וועל-
כע ווערט ניט איבערטראָטען.

10 צוליבען דעם האָט קעניג דרוש געצייכענט א שריפטליכען פּערבאָט.

11 ווען דניאל האָט זיך דערוואוסט אז עס איז שריפטליך געצייכענט, איז
ער אַריין אין זיין הויז, וואו ער האָט געהאט אַן אָפּענעם פענסטער
געגען ירושלים, און דריי מאָל טעגליך האָט ער זיך געשטעלט אויף
די קניע, געבעטען און געלויבט זיין גאָט, אזוי ווי ער פלעגט טהאָן פון
פריהער.

12 דאן האָבען זיך די עזע מענשען פּערזאמעלט און האָבען געפונען דניאל'ן
בעמענדיג צו גאָט.

13 זיי זיינען זאָפּאָרט אוועק און געזאָגט דעם קעניג וועגען דעם קעניגליכען
פּערבאָט: „דו האָסט דאָך געצייכענט א פּערבאָט אז יעדער מענש
וואָס וועט בעמען פון גאָט אָדער א מענשען, אין פּערלויף פון דריי טעג,
אויסער פון דיר קעניג, זאָל אַריינגעוואַרפען ווערען אין לייבענגרוב!“
האָט דער קעניג געענטפּערט און געזאָגט: „די זאך איז ריכטיג, לויט
דאָס געזעץ פון מדי און פרם וועלכע מען קען ניט איבערטעמען.“

14 דאן האָבען זיי געענטפּערט און געזאָגט צום קעניג: „אט דניאל, פון
די יונגע אויסגעוואַנדערטע פון יהוד, האָט ניט געאַכטעט דיין קעניג-
ליכען בעפעהל און דיין פּערבאָט וואָס דו האָסט געצייכענט — דריי מאָל
טעגליך היט ער אָב זיין געבעט.“

15 ווען דער קעניג האָט די זאך דערהערט איז איהם זעהר אונאַנגענעם
געוואָרען און ער האָט זיך איבערלייגט וועגען דניאל'ן ווי איהם צו רע-
מען — ביז זונענאנטערגאַנג האָט ער געשטרעבט צו רעמען איהם.

16 דאן זיינען די עזע מענשען צוזאַמענגעקומען צום קעניג און געזאָגט: „זיי

למלכא דע מלכא דידת למדי ופרס דידכלאסר וקום
 17 דידמלכא יתקום לא להשניה: בארין מלכא אמר
 ותיתוי לדניאל ורמו לגבא די אריותא ענה מלכא
 ואמר לדניאל אלךך די אנתה פלחלה בתריא הוא
 18 ישזבנד: והיתית אכן חדה ושמת עלפס גבא וחתמה
 מלכא בעוקתה ובעוקת רברבנודי די לאתשנא צבו
 19 בדניאל: ארין אול מלכא להיכללה ובת מנת ודחן לא
 כ הנעל קדמוהי ושנתה גדת עלוהי: בארין מלכא
 בשפרפרא יקום בנגהא ובהתבהלה לגבא דיאריותא
 21 אול: ובמקרה לגבא לדניאל בקל עצוב ועק ענה
 מלכא ואמר לדניאל דניאל עבר אלהא תיא אלךך די
 אנתה פלחלה בתריא היכל לשזבונך מןאריותא:
 22 ארין דניאל עםמלכא מגל מלכא לעלמין חיי: אלהי
 23 שלח מלאכה וסגר פם אריותא ולא חבלוני פל-קבל
 די קדמוהי וכו השתכחת לי ואף קדמיך מלכא חבולה
 24 לא עבדת: בארין מלכא שניא מאב עלוהי ולדניאל
 אמר להנסקה מדגבא והפק דניאל מדגבא וכלחבל
 25 בה לא השתכח בה די הימן באלהה: ואמר מלכא ותיתוי
 גבריא אלךך דיאכלו קרצוהי די דניאל ולגב אריותא
 רמו און בניחון ונשיחון ולא-מטו לארעית גבא עד די
 26 שלטו בחון אריותא וכל-נרמיון הדקו: בארין דרנש
 מלכא כתב לכל-עממא אמיא ולשניא דידארין בכל-
 27 ארעא שלמכון ישנא: מןקדמי שים טעם די ו בכל-
 שלטן מלכותי להון ואעין ודחלין מדקדם אלתה די
 דניאל דידתוא ו אלהא תיא וקום לעלמין ומלכותה
 28 די-לא תתחבל ושלטנה עדיסופא: משניב ומצל ועבר

אתון

17. v. יתרו 20. v. ס וירא חלד ס וסד 21. v. יתרו ה 22. v. יתרו ב

23. v. יתרו ע 27. v. יתרו פ

- וויסען קעניג, אז אין פרס און מדי עקזיסטירט א געוועזן דאָס יעדער פערבאָט געדער געוועזן וועלכע דער קעניג בעשטעטיגט קען ניט געענדערט ווערען."
- 17 דאמאלס האָט דער קעניג געהייסען און מען האָט געבראכט דניאל'ן און אריינגעוואָרפען אין לייבענגרוב; דער קעניג האָט געזאָגט צו דניאל'ן: "דער גאָט צו וועמען דו דיענסט אימער, ער וועט דיך רעמען!"
- 18 און מען האָט געבראכט א שטיין און אוועקגעלעגט אויף דער עפענונג פון גרוב, דער קעניג האט עם פערזיעגעלט מיט זיין זיעגעל-דינג אויף מיט די זיעגעלען פון זיינע גרעסטע אום מען זאָל ניט ענדערן זיין ווילען וועגען דניאל'ן.
- 19 דאן איז דער קעניג אוועק אין זיין פאלאסט, ער איז שלאָפען געגאנגען ניט גענעסען, ער האָט ניט געלאָזען אריינברענגען צו איהם געטער און דער שלאָף איז אוועק פון איהם.
- 20 נאָנט פריה, ווי עם האָט גענומען טאָג ווערען, איז דער קעניג אויפגע-שטאנען און איז שנעל אוועק צום לייבענגרוב.
- 21 אז ער איז נאָהענט געקומען צום גרוב האָט ער מיט א אומערדיגע שטימע געשריען צו דניאל'ן, דער קעניג האָט געזאָגט צו דניאל'ן: "דניאל! קעכט פון לעבעדיגען גאָט! דער גאָט צו וועמען דו דיענסט אימער האָט ער געקענט רעמען דיך פון די לייבען?"
- 22 דאן האָט דניאל גערעדט צו קעניג: "לאַנג לעבען זאָל דער קעניג!
- 23 מיין גאָט האָט זיין מלאך געשיקט און ער האָט פערשלאָסען דאָס מויל פון די לייבען, און זיי האָבען מיר ניט געשעדיגט, ווייל ביי איהם האָט זיך מיין אונשולד אַרויסגעוויזען, אויף דיר, א קעניג. האָב איד קיין שאַרען געטהאָן."
- 24 דאמאלס איז דער קעניג זעהר ערפרייט געוואָרען און ער האָט געהייסען אַרויסנעהמען דניאל'ן פון גרוב. מען האָט דניאל'ן פון גרוב אַרויסגע-נומען און עם האָט זיך אויף איהם קיין בעשעדיגנג געפונען, ווייל ער האָט געגלויבט אין גאָט.
- 25 דער קעניג האָט געהייסען און מען האָט געבראכט יענע מענשען, וואָס האָבען פערליימדעט דניאל'ן, און מען האָט אַריינגעוואָרפען אין לייבען גרוב זיי מיט זייערע קינדער און פרויען; זיי האָבען נאָך ניט געגרייכט דעם גרוב פון גרוב האָבען זיי די לייבען שוין ערגריפען און צומאָהלען אַלע גליעדער זייערע.
- 26 דאן האָט קעניג דרויש געשריבען צו אַלע פעלקער, נאַציאָנען און שפראַך-כען וואָס וואוינען אויף דער גאַנצער ערד: "גרױס פריעדען צו אױך!
- 27 פון מיר איז געגעבען א בעפעהל אז אינ'ם גאַנצען הערשאַפט פון מיין קעניגרייך זאָלען אַלע עהרפּורכט און רעספּעקט האָבען פאַר דניאל'ס גאָט, וואָרום ער איז אַ לעבעדיגער גאָט און אייביג עקזיסטירענדער, זיין רע-גייערונג קען ניט בעשעדיגט ווערען און זיין הערשאַפט איז ביז ענדע (וועלט).
- 28 נאָר ער קען רעמען און מאַכען וואונדער-צייכענען אין הימעל און אויף דר'ערד, אזוי ווי ער האָט דניאל'ן גערעטעט פון די לייבען.

אתין ותמהין בשמיא ובארעא די שניב לתניאל מן־ד
 אריותא: ותניאל דנה הצלח במלקות דריוש ובמלקות
 דורש פרסא:

CAP. VII. 1

בשנת חנה לבלאשצר מלך בבל תניאל חלם חנה וחוני *
 ראשה על־משכבה בארין חלמא כתב ראש מלין אמר:
 ענה תניאל ואמר חנה חנות בחוני עם־ליליא וארו
 ארבע רותי שמיא מניחן לימא רבא: וארבע חון
 רברבן סלקון מדימא שנין נא מן־דא: קדמיתא כארדיה
 ונפין די־גשר ליה חנה חנות עד די־מריטו נפיה ונטילת
 מן־ארעא ועל־דגלון באגש הקימת ולבב אנש יהוב לה:
 וארו חנה אחרי תנינה דמיה לוב ולשמר־חד הקמת
 ותלת עלעין בפמה בין שניה ובן אמרין ליה קומי אכלי
 בשר שניא: באתר דנה חנה חנות וארו אחרי פגמר
 ולת נפין ארבע די־עוף על־נפיה וארבעה ראשין לחיותא
 ושלטון יהוב לה: באתר דנה חנה חנות בחוני ליליא
 וארו חנה רביעא דחילה ואמתני ותקיפא יתדה ושנין
 די־פרגל ליה רברבן אכלה ומדקה ושאר ארגליה
 רפסה והיא משניה מן־כל־חיותא די קדמיה וקרנין
 צשר לה: משתכל חנות בקרניא ואלו קרן אחרי ועדה
 סלקת ביניחון ותלת מן־קרניא קדמיתא אתעקרו מן־
 קדמיה ואלו עינין פעיני אנשא בקרניא־דא ופס ממלל
 רברבון: חנה חנות עד די ברסון רמיו ועתיק יומין יתב
 לבושה ופתלג חור ושער ראשה בעמר נקא פרסיה
 שביבין די־נור ולגלוהי נור דלק: נתר די־נור נגד ונפק
 מן־קדמוהי אלה אלפים ישמשניה ורבו רבון קדמוהי

יקומון

29 v טוסאה קרי 1.1 v פוח נסיס 4 v יתד 5 v יתד 6 v יתד

7 v חבעא קרי ibid יתד 8 v יתד 8 v יתד 8 v יתד 8 v יתד

9 v ב'א יתב 10 v אלפין קרי ibid יתב קרי

29 דעם זעלבנען דניאל האָט גענליקט אין דער רעניערונג פון דרויש און דער רעניערונג פון כורש דעם פרסי'ער.

קאפיטעל ז

- 1 אין ערשטען יאָהר פון בלאשצר, קעניג פון בבל, האָט דניאל אַ חלום געזעהן, אַ פאנטאָסטישע ערשיינונג אויף זיין געלענער, ער האָט דאן דעם חלום פערשריעבען, דערצעהלענדיג נאָר די וויכטיגסטע ווערטער.
- 2 דניאל דערצעהלט : איך האָב געזעהן אַ נאַכט־ערשיינונג — ערשט די פיער זייטען פון הימעל ציהען זיך צום גרויסען ים.
- 3 און פון ים געהען אַרױס פיער גרויסע טהיערען, פערשיעדען איינע פון דער אנדערע.
- 4 דאָס ערשטע איז ווי אַ לייב און האָט אַדלערישע פליענגלען, איך האָב געקוקט ביז עס זיינען אויסגעפליקט געוואָרען איהרע פליענגלען, זי האָט זיך אויפגעהויבען פון דער ערד און איז געבליבען שטעהן אויף מענשעשע פיס, זי האָט אויך בעקומען אַ מענשענ־האַרץ.
- 5 דאָס אנדערע טהיער ווייזט אויס ווי אַ בער, זי האָט זיך פון זיין זייט גע־שטעלט דריי באַק־צייהנער זיינען איהר אין מויל צווישען די רייהען צייהנער, איהר האָט מען אַזוי געזאָגט : שטעל זיך און עס פלייש !
- 6 נאָכדעם האָב איך געזעהן עס ערשיינט אַן אנדערע ווי אַ לעמפערט, אויפ'ן קערפער האָט עס פיער פויגעל־פליענגלען, דאָס טהיער האָט פיער קעפ געהאַט, איהר איז דאָס הערשונג געגעבען.
- 7 נאָכדעם האָב איך ווידער געזעהן אין נאַכט־ערשיינונג אַ פיערטעם טהיער, פורכטבאר און שרעקליך און זעהר שטאַרק, עס האָט גרויסע אַייזערנע צייהנער, עס עסט און צומאָהלט, וואָס עס בלייבט צוטערעט עס מיט די פיס ; עס איז אנדערש פון אַלע טהיערע וואָס זיינען פריהער ערשינען — צעהן הערנער האָט עס געהאַט.
- 8 איך האָב בעטראַכט די הערנער, ערשט נאָך איין קליינער האָרן שפראַצט צווישען זיי, צוליעב איהם זיינען אויסגעוואָרצעלט געוואָרען אנדערע דריי הערנער ; אין דיעזען האָרן זיינען געווען אויגען, פונקט מענשעשע אויגען, אויך אַ מויל וואָס רעדט פּרעך.
- 9 איך האָב אַזוי לאַנג געקוקט ביז עס האָט זיך אויפגעהויבען אַ טראָהן און אַן אַלטער האָט זיך געזעצט, זיינע קליידער ווייס ווי שנעע. די האָאר פון זיין קאָפ ווי ריינע וואַל, זיין טראָהן פון פייער־פונקען און די רע־דער — ברענענדר פּייער.
- 10 אַ פייער־שטראָם ציהט זיך און שטראַמט פאַר איהם, טויזענד טויזענד דער בעדינען איהם און אין די צעהנדליגע טויזענדער שטעהן זיי פאַר איהם, ריכטער האָבען זיך געזעצט און מען האָט געעפענט ביכער.

11 יְקוּמוּן דִּינָא יִתְבּ וּסְפָרִין פְּתִיחוּ: חוּנָה הוֹיִת בְּאֲרִין
 מְדַקְל מַלְיָא רְבַרְבְּתָא דִּי קַרְנָא מִמְלַלָּא חוּנָה הוֹיִת עַד
 דִּי קְטִילַת חוּתָא וְהוּבַד גְּשָׁמָה וַיְהוּבַת לִיקְנַת אִשָּׁא:
 12 וּשְׂאֵר חוּתָא הֶעֱדִיו שְׁלֹמְנָהוּן וְאַרְבָּה בְּחִיָּין וַיְהוּבַת לְהוּן
 13 עַד־זְמַן וְעַד־זְמַן: חוּנָה הוֹיִת בְּחוּנֵי לִילְיָא וְאִרוּ עַס־עֲנֵנֵי
 שְׂמִיָּא בְּכַר אָנָּשׁ אַתְּהָ הוּא וְעַד־עֲתִיק וּמִנָּא מְטָה
 14 וּקְדָמוּהֵי הַקְּרָבוּדֵי: וְלָהּ יְהִיב שְׁלֹמֹן וַיְקַר וּמַלְכוּ וְכָל
 עַמְמֵיָא אֲמִיָּא וְלִשְׁנָא לָהּ יַפְלִחוּן שְׁלֹמְנָה שְׁלֹמֹן עֲלֵם
 15 דִּי־לֵילָא יַעֲרִיָּה וּמַלְכוּתָהּ דִּי־לֵילָא תַתְּחַבֵּל: אַתְּכַרִּית
 16 רִחוּי אֲנָה דְנִיָּאל בְּנֵי נְדָנָה וְחוּנֵי רֵאשִׁי יַבְתְּלֵנִי: קַרְבַּת
 עַל־חַד מִדְּקֵאֲמִיָּא וַיַּצִּיבָא אֲבַעָא מְנָה עַל־פְּלִדְנָה
 17 וְאִמְרֵ־לִי וּפְשַׁר מַלְיָא יְהוּדֵעֵנִי: אֲלִין חוּתָא רְבַרְבְּתָא
 18 דִּי אֲנִין אַרְבַּע אַרְבַּעָה מַלְכִין יְקוּמוּן מִדְּאַרְעָא: וַיַּקְבִּילוּן
 מַלְכוּתָא קַדִּישִׁי עֲלִיוּנֵין וַחֲסִינוּן מַלְכוּתָא עַד־עֲלֵמָא וְעַד
 19 עֲלֵם עֲלֵמֵיָא: אֲדוּן צְבִית לִיַּצְבָּא עַל־חוּתָא רְבִיעִיתָא
 דִּי־הִנֵּת שְׁנֵיהּ מִדְּפִלְהוּן דִּחִילָה וַתִּירָה שְׁנֵיהּ דִּי־פִרְתִּיל
 וְטַפְרִיָּה דִּי־נְחֹשׁ אֲבַלָּה מְדַקָּה וּשְׂאֵרָא בְּרַגְלֵיהּ רַפְסָה:
 כ וְעַל־קַרְנֵיָא עֶשֶׂר דִּי בְּרֵאשֵׁיהּ וְאַחֲרֵי דִי סִלְקַת וַנְּפִלֹן
 מִדְּקַדְמוּיָה תְּלַת וּקַרְנָא דְכֹן וְעִינוּן לָהּ וּפִסִּם מִמְלַלִּין
 21 רְבַרְכִין וְחוּנֵי רַב מִדְּחַבְרָתָהּ: חוּנָה הוֹיִת וּקַרְנָא דְכֹן
 22 עֲבָדָא קָרַב עַס־קַדִּישִׁין וַיַּבְלָה לְהוּן: עַד דִּי־אַתְּהָ עֲתִיק
 וּמִנָּא וְדִנָּא יְהִיב לְקַדִּישִׁי עֲלִיוּנֵין וּמִנָּא מְטָה וּמַלְכוּתָא
 23 הַחֲסִנוּ קַדִּישִׁין: בֵּן אֲמַר חוּתָא רְבִיעִיתָא מַלְכוּתָא רְבִיעִיָּא
 תַּחֲוָא בְּאַרְעָא דִּי תִשְׁנָא מִדְּפִלְמַלְכוּתָא וְתֵאכֵל כָּל־
 24 אַרְעָא וְתִדְוִשְׁנָה וְתִדְקַנְנָה: וּקַרְנֵיָא עֶשֶׂר מְנָה מַלְכוּתָהּ
 עֶשְׂרֵה מַלְכִין יְקוּמוּן וְאַחֲרֵין יְקוּם אַחֲרֵיהוּן וְהוּא יִשְׁנָא

מִן

14. 16. v. פתח בס"ס. 19. v. יתד ג' ibid יתד י' ibid ויתד י' ibid יתד י'.

20. v. ונפלה קרי. ibid יתד י' 23. v. רבישאה קרי. ibid לתיק פתח בס"ס.

- 11 איך בין אויפמערקזאם געוואָרען דאָן פון דער שטימע פון דעם פרע-
כען רעדען פון האָרן, און האָב געזעהען אז די טהיער איז ערמאָרדעט
געוואָרען, איהר קערפער איז פערניכטעט געוואָרען און איבערגעגעבען
געוואָרען צו אַ פלאַם פּייער.
- 12 פון די איבריגע טהיערען איז צוגענומען געוואָרען זייער הערשונג, אָבער
מען האָט זיי פערלענגערט דאָס קעבען ביז אַ בעשטימטע צייט.
- 13 און ווייטער האָב איך געזעהען אין נאַכט-ערשיינונג, ערשט אויף די
הימל-וואָלקענס איז אנגעקומען אזוי ווי אַ מענש, ער איז ביז דעם
אַלטען צוגעגאַנגען, מען האָט איהם צו איהם נאָהענט געבראַכט.
- 14 איהם האָט מען געגעבען הערשונג, עהרע און רעגירונגס-מאַכט, איהם
זאָלען דיענען אַלע פעלקער, נאַציאָנען און שפראַכען, זיין הערשונג
איז אַ אייביגע הערשונג, זי וועט ניעמאַלס אויפהערען און זיין רעגירונג
וועט ניט צושטערט ווערען.
- 15 מיין מוטה, איך דניאל, איז אין מיר צובראַכען געוואָרען, וואָרום מיין
פאנטאַסטישע ערשיינונג האָט מיר ערשראָקען.
- 16 איך בין צוגעגאַנגען צו איינעם פון די אנוועזענדע און האָב איהם שטאַרק
געבעטען וועגען דעם; ער האָט מיר געזאָגט און געלאָזען מיר וויסען
די בעדייטונג פון די ווערטער.
- 17 אַט דיעזע גרויסע טהיערע, וועלכע זיינען פיער (בעדייטען) אז פיער
קעניגע וועלען זיך אויפהויבען פון דר'ערד,
- 18 זיי וועלען איבערנעהמען די רעגירונג פון די הייליגע פון אויבען, און
וועלען בעזיצען די רעגירונג אויף אימער און אייביג.
- 19 דאָן האָב איך פערלאָנגט אַ ערקלעהרונג וועגען דאָס פיערטע טהיער,
וועלכע איז אַנדערש געווען פון זיי אַלע, מעהר שרעקליך. אייזערנע
צייהנער און קופערנע געגעל, וועלכע האָט געגעסען און געמאָהלען און די
געבליבענע מיט די פיס צוטראָטען.
- 20 אויך וועגען די צעהן הערנער וואָס אין זיין קאָפּ, און דער לעצטער
וואָס האָט אויפגעוואַקסען, פאר וועלכען דריי זיינען ארויסגעפאלען,
און וואָס דיעזער האָרן האָט אויגען און אַ מויל וואָס רעדט פּרעך און ער
ווייזט אויס גרעסער פאר די אַנדערע.
- 21 איך האָב אויך געזעהען אז דער האָרן פיהרט קריעג מיט הייליגע און
און איבערוועלטיגט זיי.
- 22 ביז עס איז געקומען דער אַלטער און האָט רעכט געגעבען די הייליגע
פון אויבען; דאָן איז די צייט געקומען אז די רעגירונג זאָלען די היי-
ליגע בעזיצען.
- 23 אזוי האָט ער געזאָגט: דאָס פיערטע טהיער (בעדייטעט) אַ פיערטע קעניג-
רייך וועט זיין אויף דר'ערד, וואָס וועט אַנדערש זיין פון אַלע רע-
גירונגען זי וועט פערניכטען די גאַנצע ערד, זיי וועט זי צודרעשען און
צומאָהלען.
- 24 די צעהן הערנער (בעדייטען) אז פון דיעזער קעניגרייך וועלען אויפשטעהן

מִדְּקַדְמָא וּתְלַתָּהּ מַלְכֵי יְהוֹשָׁפָל: וּמִלְכֵי לְעַד עַלְיָא כה
 יִמְלַל וּלְקַדְיִשֵׁי עֲלִיּוֹנִין יִבְלֵא וַיִּסְפֹּר לְהַשְׁנִיחַ וּמִנֵּין וְדַת
 26 וַיִּתְחַבֵּן בִּיְדֵיהֶם עַד-עֲדָן וְעַד-עֲדָן וּפְלַג עֲדָן: וְדִינָא יִתֵּב
 27 וְשִׁלְמִנָּה וְהַעֲדוֹן לְהַשְׁמֵדָה וּלְהוֹבְדָה עַד-סוּפָא: וּמַלְכוּתָא
 וְשִׁלְמִנָּא וּרְבוּתָא דֵי מַלְכוּת תַּחֲתֵי כָּל-שְׂמִיָּא יְהוֹיֵת
 לְעַם קַדְיִשֵׁי עֲלִיּוֹנִין מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת עֲלֵם וְכֹל שִׁלְמִנָּא
 28 לָהּ יִפְלַחוּן וַיִּשְׁתַּמְצוּן: עַד-רָבָה סוּפָא דִי-מַלְתָּא אָנָּה
 דְּנִיָּאל שְׁנָיָא וְרַעֲיוֹנֵי יִבְהַלְנִי וַיּוֹנִי יִשְׁתַּנּוּן עֲלֵי וּמַלְתָּא
 בְּלִבֵּי נְטָרֵת:

ח

CAP. VIII. ח

בִּשְׁנַת שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוּת בִּלְשַׁאצַּר הַמֶּלֶךְ חֲזוֹן נִרְאָה אֵלַי א
 אֲנִי דְּנִיָּאל אֲחֵרֵי הַנִּרְאָה אֵלַי בַּתְּחִלָּה: וְאַרְאֶה בְּחֻזֵן 2
 וַיְהִי בְּרֵאשִׁית וַאֲנִי בְּשׁוֹשַׁן הַבִּיּוֹדָה אֲשֶׁר בְּעִילָם הַמְדִינָה
 וְאַרְאֶה בְּחֻזֵן וַאֲנִי הֵיטֵי עַל-אֹבֶל אֵילִי: וְאַשָּׂא עֵינַי 3
 וְאַרְאֶה וְהִנֵּה אֵיל אֶחָד עֹמֵד לִפְנֵי הָאֹבֶל וְלוֹ קַרְנִים
 וְהַקַּרְנִים גְּבוּהוֹת וְהָאֶחָת גְּבוּהָ מִן-הַשְּׁנַיִת וְהַגְּבוּהָ
 עָלָה בְּאַחֲרָנָה: רָאִיתִי אֶת-הָאֵיל מְנַחֵם יָמָה וְצַפּוֹנָה 4
 וְנֹגְבָה וְכָל-חַיּוֹת לֹא-יַעֲמֵדוּ לִפְנֵי וְאִין מַצִּיל מִיָּדוֹ וְעָשָׂה
 כְּרַצְנוֹ וְהַגְדִּיל: וַאֲנִי הֵיטֵי מִכּוֹן וְהִנֵּה צַפִּיר-הָעֹזִים בָּא 5
 מִן-הַמַּעַרְבַּ עַל-פְּנֵי כָּל-הָאָרֶץ וְאִין נוֹגֵעַ בָּאָרֶץ וְהַצַּפִּיר
 קָרַן חֲזוֹת בֵּין עֵינָיו: וַיָּבֹא עַד-הָאֵיל בְּעַל הַקַּרְנִים אֲשֶׁר 6
 רָאִיתִי עֹמֵד לִפְנֵי הָאֹבֶל וַיִּרֶץ אֵלָיו בְּחֵמַת כָּחוֹ: וְרָאִיתִיו 7
 מִנְּעֵי אֶצֶל הָאֵיל וַיִּתְמַדְמַד אֵלָיו וַיִּךְ אֶת-הָאֵיל וַיִּשְׁפֹּר
 אֶת-שֵׁתֵי קַרְנָיו וְלֹא-הָיָה כֹחַ בָּאֵיל לְעֹמֵד לִפְנֵי וַיִּשְׁלִיכֵהוּ
 אֶרֶצָה וַיִּרְמָסֵהוּ וְלֹא-הָיָה מַצִּיל לָאֵיל מִיָּדוֹ: וְצַפִּיר 8
 הָעֹזִים הַגְּדִיל עַד-מָאד וּבְעֵצְמוֹ נִשְׁפָּרָה הַקָּרַן הַגְּדוֹלָה
 וַתַּעֲלֶינָה חֲזוֹת אַרְבַּע תַּחֲתֵיהָ לְאַרְבַּע רִחוֹת הַשָּׁמַיִם:

וּמִן

- צעהן קעניגע, און א לעצטער וועט אויפשטעהן נאך זיי, ער וועט אַנ-
דערש זיין פון די פריהערדיגע, דריי קעניגע וועט ער ערניעדריגע,
25 פרעכע רייד וועט ער געגען דעם העכסטען רעדן און די העכסטע היי-
ליגקייט וועט ער פּעראַכטען, ער וועט וועלען ענדערן די פעסט־צייטען
און דאָס געזעץ; דאָס אַלעס וועט מען איהם ערלויבען ביז איין צייט,
צוויי צייטען און אַ האַלבע צייט.
26 דאן וועט א ריכטער זיצען — די הערשאַפט וועט מען פון איהם צונעה-
מען און פּערטיליגען און פּערניכטען ביז צור ענדע.
27 די רעגירונג, הערשונג און קעניגליכע ערהאבענהייט פון אונטער'ן גאַנ-
צען הימעל וועט געגעבען ווערען צום פּאַלק פון הויכער הייליגקייט —
זיין רעגירונג וועט זיין אן אייביגע רעגירונג, איהם וועלען דיענען און
געהאַרצאָם זיין אַלע פּעלקער.
28 דאָס איז די ענדע פון דער ערקלעהרונג פון מינע געדאַנקען, איך דניאל,
בין ערשטוינט געוואָרען, מיין אויסזעהען איז פּערענדערט געוואָרען
— דיעזע ערקלעהרונג היט איך אין מיין האַרצען.

קאַפיטעל ח

- 1 אין דריטען יאָהר פון קעניג בלשאַצ'ר'ס רעגירונג, האָט זיך אַ
ערשיינונג געוויזען צו מיר דניאל, נאָך יענעם וואָס האָט זיך מיר פרי-
הער געוויזען.
2 ווען איך האָב די ערשיינונג געזעהען בין איך, זעהענדיג, געווען אין
שושן די הויפּטשטאָרט וואָס אינ'ם פּראָווינץ עילם; אין ערשיינונג האָב
איך געזעהען אז איך בין ביים טייך אולי.
3 אז איך האָב אויפגעהויבען מינע אויגען האָב איך דערזעהען אז אַ ווי-
דער שטעהט ביים קוואַל, ער האָט הערנער, די הערנער זיינען הויכע
— איינער העכער פאר דעם אַנדערן — דער העכערער קומט צו לעצט.
4 איך האָב געזעהען דער ווידער שטויסט אין מערב־זייט, צפון־זייט און
דרום־זייט, קיין טהיער קען איהם ניט ווידערשטעהן און קיינער קען
פון איהם זיך ניט רעמען, ער טהוט וואָס ער וויל און בעגליקט.
5 ווען איך האָב דאָס בעטראַכט, איז פון מערב־זייט געקומען אַ ציעגענ-
באַק, שוועבענדיג איבער דר'ערד, ניט בעריהרענדיג די ערד. דער
ציעגענבאַק האָט געהאַט אַ דורכזיכטיגען האָרן צווישען זיינע אויגען.
6 ער איז צוגעגאַנגען צום האָרנדיגען באַראַן, וועלכען איך האָב געזעהען
שטעהענדיג ביים קוואַל, ער איז צו איהם צוגעלאָפּען מיט זיין וויטהענ-
דע קראַפט.
7 איך האָב איהם נאָכגעקוקט ווי ער איז צוגעגאַנגען צום ווידער, ער
איז צאָרנדיג געוואָרען אויף איהם, ער האָט אַ קלאַפּ געגעבען דעם ווידער
און צובראַכען ביידע הערנער זיינע, דער ווידער האָט קיין קראַפט גע-
האַט צו ווידערשטעהן איהם, ער האָט איהם געוואָרפען צו דר'ערד
און געטראַטען איהם און קיינער האָט דעם ווידער פון איהם ניט געקענט
רעמען.
8 דער ציעגענבאַק איז זעהר גרויס געוואָרען, ווען ער איז מעכטיג גע-
וואָרען איז צובראַכען געוואָען דער גרויסער האָרן און אויף זיין אָרט
זיינען ארויס פיער דורכזיכטיגע צו די פיער זייטען פון הימעל.

9 ומקדשאת מהם יצא קדשאת מצעירה ותגדליתר
 * אל הנגב ואל המזרח ואל ההצבי: ותגדל עד צבא
 השמים ותפל ארצה מקדשצבא ומדהכוכבים ותמקםם:
 11 ועד שר ההצבא הגדיל וממנו הרבים התמיד והשלך
 12 מכון מקדשו: וצבא תנתן עלהתמיד בפשע ותשלך
 13 אמת ארצה ועשתה והצליחה: ואשמעה אחר קדוש
 מדבר ויאמר אחר קדוש לפלמוני המדבר עדמתי
 החזון התמיד והפשע שמים תת וקדש וצבא מרמם:
 14 ויאמר אלי עד ערב פקר אלפים ושלוש מאות ונצדק
 15 קדש: ויהי פראתי אני דניאל את החזון ואבקשה בילה
 16 והנה עמד לנגדי כמראה נבר: ואשמע קול אדם בין
 אולי ויקרא ויאמר נבריא אל הבן להלן את המראה:
 17 ויבא אצל עמדי ובבאו נבעתי ואפלה על פני ויאמר
 18 אלי הבן פדאדם פי לעת קץ החזון: ובדברו עמי
 נרדמתי על פני ארצה וינע פני ויעמידני על עמדי:
 19 ויאמר הנני מודיעך את אשר יהיה באחרית הזעם פי
 כ למועד קץ: האיל אשר דאית בעל הפרגים מלכי מדי
 21 ופרס: והצפיר השעיר מלך יגן ותפרן הגדולה אשר
 22 בידעיניו הוא המלך הראשון: והנשפרת ותעמדנה
 ארבע תחתיה ארבע מלכויות מנוי יעמדנה ולא בכחו:
 23 ובאחרית מלכותם ברתם הפשעים יעמד מלך עז פנים
 24 ומבין חידות: ועצם פחו ולא בכחו ונפלאות ישחית
 כה והצליח ועשה והשחית עצומים ועסקדשים: ועל
 שכלו והצליח מרמה בידו ובלבבו יגדיל ובשלוה ישחית
 26 רבים ועל שר שרים יעמד ובאפס יד ישבר: ומראה
 הערב והבקר אשר נאמר אמת הוא ואתה סתם החזון
 27 פי לימים רבים: ואני דניאל נהייתי ונחליתי ימים

ואקום

- 9 פון איינעם פון זיי איז ארויסגעוואקסען א קליינער האָרן ער האָט זיך זעהר פּעגערעכערט צו דרום־זייט, מזרח־זייט און צו דאָס הערליכע לאַנד.
- 10 זי איז געוואקסען ביז די הימעל פלאַנעטען און האָט אראַבגעוואָרפּען אויף דער ערד פלאַנעטען און שטערן און האָט זיי צוטראַקטען.
- 11 ביז'ן גרעכטען פלאַנעט איז ער געוואקסען, און אויך פון איהם איז צור גענומען געוואָרען דאָס שטענדיגקייט און זיין הייליגע וואוינונג איז איינגעוואָרפּען געוואָרען.
- 12 עס איז אויך אויף אַלעס שטענדיגעס אַ צייט בעשטימט געוואָרען צור טראַקטען צו ווערען און די וואַהרהייט צו דר'ערד שליידערען, זי האָט עס געטהיין און בעגליקט.
- 13 דאן האָב איך געהערט איין הייליגען רעדענדיג ; דער איין הייליגער רעדנער האָט געזאָגט צום אונבעקאָנטען : ווי לאַנג וועט געדויערן די עזע ערשיינונג ? ווי לאַנג וועט עס אויף אַלעס שטענדיגעס געטראַקטען ווערען, דאָס הייליגטוהם פּערוויכטעט ? ביז וועלכע בעשטימטע צייט איז אַלעס איבערגעגעבען געטראַקטען צו ווערען ?
- 14 ער האָט מיר געענטפּערט : „אַ צייט פון צוויי טויזענד דריי הונדערט אַבענדס און מאָרגענס, דאן וועט דאָס הייליגע רעכט בעקומען.“
- 15 ווען איך, דניאל, האָב די ערשיינונג געזעהען, האָב איך דאָס געוואָלט פּערשטעהן, ערשט נעבען מיר שטעהט ווי אַ מענשענ־געשטאַלט.
- 16 און איך האָב דערהערט אַ מענשענ־שטימע פּונ'ם טייד, ער האָט גע'רופּען און געזאָגט : „גבריאל ! גיב יענעם צו פּערשטעהן די ערשיינונג !“
- 17 ער איז צוגעגאנגען צום אָרט וואו איך בין געשטאַנען. אז ער איז צור געגאנגען האָב איך זיך דערשראָקען און בין געפאלען אויף מיין געזיכט, האָט ער צו מיר געזאָגט : „מענשענ־קינד ! פּערשטעה, ווארום עס ענדיגט זיך שוין די ערשיינונג !“
- 18 ווען ער האָט מיט מיר גערעדט בין איך איינגעשלאָפּען ליגענדיג מיט'ן געזיכט אויף דר'ערד, אָבער ער האָט מיר אנגעריהרט, האָט מיר אַוועק־געשטעלט אויף מיין אָרט
- 19 און האָט געזאָגט : איך לאָז דיר וויסען וואָס עס וועט זיין ווען דער צאָרן וועט זיך ענדיגען, ווארום די ענדע איז בעשטימט.
- 20 דעם ווידער וואָס דו האָסט געזעהען, דעם האָרנדיגען, דאָס זיינען די קעניגע פון מדי און פרס,
- 21 דער ציענענ־באָק איז דער קעניג פון יון, דער גרויסער האָרן וואָס צוויי שען זיינע אויגען איז דער ערשטער קעניג.
- 22 די וואָס איז צובראָכען געוואָרען און אויף איהר אָרט זיינען אַרויס פּיער, פּיער רעגירונגען וועלען פון פּאָלק אויפּשטעהן, אָבער אונמעכטיגע.
- 23 אין ענדע פון זייער רעגירונג, אז די פּערברעכער וועלען אויפהערען, וועט אויפּשטעהן אַ פּרעכער קעניג וואָס פּערשטעהט געהיימניכע.
- 24 זיין מאַכט וועט שטאַרק זיין, אָהן אַנשטרענגונג, ער וועט וואונדערבאר פּערדארבען און וועט גליקען אין אַלץ וואָס ער וועט טהאָן, ער וועט אונטערבריינגען מעכטיגע און הייליגע פעלקער.
- 25 אין וואָס עס איז העכער פאַר זיין פּערשטאַנד וועט ער גליק האָבען דורך די בעטרוג פון זיין האַנד, ער וועט אינ'ם האַרצען שטאָלץ זיין, און רעהיגעהייד וועט ער פּיעל אונטערבריינגען, ווען ער וועט זיך אָבער שטעלען קענען גרעסטען הערשער וועט ער צובראָכען ווערען.
- 26 וואָס עס איז געזאָגט געוואָרען אין דער ערשיינונג וועגען „אַווענד און פּרייט־מאָרגען“ איז וואַהר, נאָר דו האַלט די ערשיינונג אין געהיים, וואָר'רום עס וועט נאָך לאַנג געדויערן.
- 27 איך, דניאל, בין פּיעל טעג געווען צובראָכען און טראַנס : אז איך בין

וְאֵלֹהִים וְאֶעֱשֶׂה אֶת־מְלֹאכֶת הַמֶּלֶךְ וְאֶשְׁתַּוְּמָם עַל־הַמְּרָאָה
וְאִין מְבִיז:

ט

CAP IX. ט

בשנת אחת לדרגוש בדאחשורוש מורע מרי אשר *
המלך על מלכות בשדים: בשנת אחת למלכו אני ²
דיאל ביתי בספרים מספר השנים אשר יהיה דבר
יהיה אלירמיה הנביא למלאות להרבות ירושלם שבעים
שנה: ואתנה את־פני אל־אדני האלהים לבקש תפלה ³
ותחנונים בצום ושק ואפר: ואתפללה ליהוה אלהי ⁴
ואתודה ואמרה אנא אדני האל הגדול והנורא שמר
הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו: הטאנו ועינו ^ה
והרשענו ומרדנו וסור ממצותך וממשפטך: ולא ⁶
שמענו אל־עבריך הנביאים אשר דברו בשמך אל־
מלכינו שרינו ואבותינו ואל כל־עם הארץ: לך אדני ⁷
הצדקה ולנו בשת הפנים פנים הנה לאיש יהודה ולשבי
ירושלם ולכל־ישראל הקרבים והרחוקים בכל־הארצות
אשר הדיחתם שם במעלם אשר מעל־בך: אדני לנו ⁸
בשת הפנים למלכינו לשרינו ולאבותינו אשר חטאנו
לך: לאדני אלהינו הרחמים והסליחות כי מרדנו בו: ⁹
ולא שמענו בקול יהוה אלהינו ללכת בתורתיו אשר־
נתן לפנינו ביד עבדיו הנביאים: וכל־ישראל עברו את־ ¹¹
תורתך וסור לבבתי שמוע בקלך ותתך עלינו האלה
והשבעה אשר בתוכה בתורת משה עבד־האלהים כי
חטאנו לו: ניקם את־דברך אשר־דבר עלינו ועל־ ¹²
שפטינו אשר שפטנו להביא עלינו רעה גדלה אשר
לא־נעשיתה תחת כל־השמים כאשר נעשיתה בירושלם:
כאשר כתוב בתורת משה את כל־הרעה הזאת באה ¹³
עלינו

[פון קראנקהייט] אויפגעשטאנען האָב איך געטהאָן די רעגירונגס אַר-
בייט, איך בין ערשטוינט געווען פון דער ערשיינונג אָבער קיינער האָט
דאָס געמערקט.

קאָפיטעל ט

- 1 אין ערשטען יאָהר פון דרויש, אַחשוּרוש'ס זוהן, פון מדי'שער אָב-
שטאַמונג, וועלכער איז קעניג געוואָרען איבער די כשדי'שע רעגירונג.
- 2 אין ערשטען יאָהר פון זיין רעגירען האָב איך, דניאל, בעטראַכט אין
שריפטען די צאָהל פון יאָהרען, וואָס גאָט'ס וואָרט איז געווען צו
ירמיהו דעם פּראָפּעט, אַז עס דאַרף פּולע זיעבציג יאָהר געדויערן די
צושטערונג פון ירושלים.
- 3 איך האָב געווענדעט מיין געזיכט צום הערן גאָט מיט געבעט און ביטע,
מיט פאַסטען, זאַקסלייד און אַש.
- 4 איך האָב געבעטען צום עוויגען גאָט, איך האָב זיך זינדיג ערקלעהרט
און געוואָנט: „איך בעט דיר הער, גרויסער און שרעקליכער גאָט
וואָס היט אַ פּערבאַנד און איז טוגענדאַפטיג צו די וואָס ליבען איהם
און היטען זיינע בעפעהלען.
- 5 מיר האָבען געזינדיגט, פּערקרימט, שלעכטס געטהאָן און ווידערשפּע-
ניגט, מיר האָבען אָנגעקעהרט פון דייע בעפעהלען און רעכטע.
- 6 מיר האָבען ניט אויסגעהערט דייע קנעכט די נביאים, וועלכע האָבען
אין דיין נאָמען גערעדט צו אונזערע קעניגע, אונזערע פירסטען און
אונזערע עלטערן, אויך צו דאָס גאַנצע פאָלק פונ'ם לאַנד.
- 7 דייע, אַ גאָט, איז די גערעכטיגקייט און מיר היינט האָבען נאָר שאַנדע,
פאַר די מענער פון יהודה, די איינוואוינער פון ירושלים און נאנץ
ישראל, ווי די נאהענטע אַזוי די ווייטע פון אַלע לענדער, וואוהין איך
האָב זיי פּערשטויסען איבער זייער טריילאָזיגקייט וואָס זיי האָבען קעגען
דיר געוויזען.
- 8 מיר אַלע, אַ גאָט, האָבען שאַנדע — אונזערע קעניגע, פירסטען אויך
אונזערע עלטערן, ווייל מיר האָבען קעגען דיר געזינדיגט.
- 9 דער הערר אונזער גאָט וועט ערבאַרמונג און פּערצייהונג געבען אָבוואָהל
מיר האָבען קעגען איהם ווידערשפּעניגט
- 10 און ניט געהערט אונזער גאָט'ס שטימע, אום צו געהן אין זיינע לעהרען
וואָס ער האָט אונז איבערגעגעבען דורך זיינע קנעכט די פּראָפּעטען.
- 11 גאַנץ ישראל האָט איבערטראָמען דיין תורה און אָנגעקעהרט זיך ניט
צו הערען דיין שטימע, דערפאַר האָבען זיך אויף אונז אויסגענאָסען די
פּאַרשילטונג און כּעשווערונג וועלכע זיינען געשריבען אין דער לעהרע
פון משה, גאָט'ס דייענער, ווייל מיר האָבען קעגען איהם געזינדיגט.
- 12 ער האָט ערפילט זיין וואָרט וואָס ער האָט וועגען אונז גערעדט, אויך
וועגען אונזערע ריכטער וועלכע האָבען אונז געריכטעט, אום צו ברענגען
אויף אונז א גרויסען אונגליק; ווארום וואָס עס איז ניט געטהאָן גע-
וואָרען אונטערן גאַנצען הימעל איז געטהאָן געוואָרען אין ירושלים.
- 13 עס איז אויף אונז געקומען דער גאַנצער אונגליק אַזוי ווי עס איז געשרי-

עָלֵינוּ וְלֹא־חָלֵינוּ אֶת־פָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשׁוּב מֵעֲוֹנוֹנוּ
 14 וְלִהְיוֹתָ לָנוּ כְּאִמְתְּךָ: וַיִּשְׁקֹד יְהוָה עַל־הַרְעָה וַיְבִיאֲךָ
 עָלֵינוּ כִּי־צָדִיק יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה
 15 וְלֹא שָׁמְעֵנוּ בְּקוֹל: וְעַתָּה וְאֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ
 אֶת־עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וַתַּעֲשִׂי־לָךְ שָׁם כְּבוֹד
 16 הַגּוֹי הַטָּאֵנוּ וְרָשָׁעֵנוּ: אֲדֹנָי כְּכֹל־צִדְקוֹתֶיךָ יִשְׁבַּח־נָא אִפְּךָ
 וְחַמְתָּךְ מֵעִירָךְ יְרוּשָׁלַם הַר־קֹדֶשׁךָ כִּי בַחֲטָאֵינוּ וּבְעֲוֹנוֹת
 17 אֲבֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַם וְעַמְּךָ לְחַרְפָּה לְכָל־סְבִיבֵתֵינוּ: וְעַתָּה ו
 שָׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל־תַּפְלַת עַבְדְּךָ וְאֶל־תַּחֲנוּנָיו וְהָאֵר פְּלוֹךְ
 18 עַל־מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֲדֹנָי: הַטָּה אֱלֹהֵי אֲנֹכִי
 וְשָׁמַע פְּקוּחָה עֵינֶיךָ וּרְאֵה שְׂמֹמֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא
 שְׁמֶךָ עָלֵינוּ כִּי לֹא עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפְּיֻלִים תַּחֲנוּנֵינוּ
 19 לְפָנֶיךָ כִּי עַל־חַמְּיָךְ הַרְבִּים: אֲדֹנָי וְשָׁמְעָה אֲדֹנָי וְסִלַּחְהָ
 אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶל־תְּאַחֵר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי־שָׁמַעְךָ
 כ נִקְרָא עַל־עִירָךְ וְעַל־עַמְּךָ: וְעוֹד אֲנִי מְדַבֵּר וּמִתְפַּלֵּל
 וּמִתְוַדֶּה חַטָּאתִי וְחַטָּאת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּמִפִּיל תַּחֲנֹתִי
 21 לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי עַל הַר־קֹדֶשׁ אֱלֹהֵי: וְעוֹד אֲנִי מְדַבֵּר
 בַּתְּפִלָּה וְהֵאֵשׁ גְּבוּרֵי־אֵל אֲשֶׁר רָאִיתִי בַחֲזוֹן בַּתְּחִלָּה
 22 מֵעַתָּה בִיעֹף נִגַּע אֵלַי כַּעַת מִנְחַת־עָרֹב: וַיְבֹן וַיְדַבֵּר עַמִּי
 23 וַיֹּאמֶר הַגִּיֵּאל עִתָּה יִצְאֵתִי לְהִשְׁבִּילְךָ בִּינְהָ: בַּתְּחִלָּת
 תַּחֲנוּנֶיךָ יִצָּא דְבָר וְאֲנִי כָּאתִי לְהַגִּיד כִּי חַמְדוֹת אֵתָהּ
 24 וּבִין כְּדַבֵּר וְהִבֵּן כַּמְרָאָה: שְׁבָעִים שְׁבָעִים נִחְמַךְ עַל־
 עַמְּךָ וְעַל־עִיר קֹדֶשְׁךָ לְכֹל־אֵל הַפֶּשַׁע וְלִחְתָּם חַטָּאוֹת
 וּלְכַפֵּר עוֹן וּלְהַבִּיא צֶדֶק עַל־מִים וּלְחַתָּם חֲזוֹן וְנִבִּיא
 כה וּלְמַשַּׁח קֹדֶשׁ קְדוּשִׁים: וְתִדַע וְתִשְׁבַּל מִן־מִצָּא דְבָר
 לְהַשִּׁיב וּלְבָנוֹת יְרוּשָׁלַם עַד־מִשִּׁיחַ נְגִיד שְׁבָעִים שְׁבָעָה
 וְשְׁבָעִים שָׁשִׁים וּשְׁנַיִם תִּשׁוּב וְנִבְנְתָה רְחוֹב וְחָרוֹץ

וּבְצִוֶּךָ

- בען אין די לעהרע פון משה ; מיר אָבער האָבען אונזער גאָט ניט גע-
בעטען מיט צוריקציהען זיך פון אונזערע זינד און פערשטעהן דיין
וואַהרהייט.
- 14 דערפאַר האָט גאָט געאַיילט דעם אונגליק און האָט עס געבראַכט אויף
אונז, וואָרום גאָט איז גערעכט אין אלע זיינע טהאַטען וואָס ער האָט
געטהאָן, ווייל מיר האָבען איהם ניט געפאַלגט.
- 15 יעצט, אָ הערר, אונזער גאָט, דו וואָס האָסט אַרויסגענומען דיין
פּאָלק פּונ'ם לאַנד מצרים מיט אַ שטאַרקע האַנד, און האָסט זיך געמאַכט
אַ נאָמען ביו היינטיגען טאָג, מיר האָבען געזינדיגט און פערבראַכען.
- 16 אָ גאָט ! לויט דייןע אלע וואַהלטהאַטען זאָל זיך צוריקציהען דיין
צאָרן און וואוטה פון דיין שטאָרט ירושלים דיין הייליגען באַרג, וואָרום
איבער אונזערע זינד און די זינד פון אונזערע עלטערן איז ירושלים
און דיין פּאָלק צו שאַנדע געוואָרען ביי אלע וואָס רינגלען אונז אַרום.
- 17 הער יעצט, אונזער גאָט, צום בעטען פון דיין קנעכט און זיין געבעט,
ערלייכט דיין געזיכט אויף דיין הייליגטהום וואָס איז צושטערט גע-
וואָרען, צוליעב דיר זעלבסט, גאָט !
- 18 בייג, אָ גאָט, דיין אויער און הער, עפען דייןע אויגען און זעה אונ-
זער צושטערונג און די שטאָרט אויף וועלכע עס רופט זיך דיין נאָמען,
ניט איבער אונזער טונענד וואַרפען מיר אונזער געבעט פאר דיר, נאָר
צוליעב דיין גרויסען מיטלייד.
- 19 הער, אָ גאָט ! פּערצייהע, אָ גאָט ! הער אויס, אָ גאָט ! טהו יעצט
און לעג ניט אָב, צוליעב דיר זעלבסט, אָ גאָט, ווייל דיין נאָמען רופט
זיך אויף דיין שטאָרט און דיין פּאָלק."
- 20 איך רייך נאָך, בעט און ערקלעהר זיך שולדיג פאר מיין זינד און די
זינד פון מיין פּאָלק ישראל, איך וואָרף מיין געבעט פאר'ן אייביגען,
מיין גאָט, אויפ'ן הייליגען באַרג פון מיין גאָט —
- 21 איך האָב נאָך מיין געבעט געזאָגט, ערשט דער מאַן גבריאַל, וועלכען
איך האָב פריהער געזעהען אין ערשיינונג, ריהרט מיר אז פליהענדיג,
אין דער צייט פון אבענרס-אַפּפּער,
- 22 ער האָט אַ טראַכט געטהאָן און גערעדט מיט מיר, ער האָט געזאָגט :
„דניאל ! יעצט בין איך געקומען דיר פערשטאַנד צו געבען.
- 23 ווי דו האָסט דיין געבעט אָנגעפאַנגען איז אַרויס אַ ענטשיידונג, איך
בין דאָס דיר געקומען זאָגען ווייל דו ביזט ליעבענסווירדיג, אז דו וועסט
פערשטעהן די ענטשיידונג וועסטו אויך די ערשיינונג וויסען.
- 24 זעבציג זעבטע יאָהרען איז ענטשיידעט געוואָרען אויף דיין פּאָלק און
אויף דיין הייליגע שטאָרט, ביז עס וועט זיך ענדיגען דער פערברעכען און
אויפהערען די זינד, אום די פערברעכען צו פּערצייהען און איינפיהרען
אייביגע גערעכטיגקייט ; דערמיט הערט אויף די ערשיינונג און פּראָפּע-
צייהונג, קעניגליכע זאלבונג און אלע הייליגטהומער.
- 25 זיי וויסען און פערשטעה פון דעם אויסגעשפּראַכענעם וואָרט אז דער
אויפבויען פון ירושלים וועט זיך פּערצייהען ביו'ן געזאַלכטען זעבען זיער
בעטע יאָהרען און צווייאַן־זעכציג זעבעטע יאָהרען, דאן וועט אָב

- 26 וּבְצוּק הַעֲתִים: וְאַחֲרֵי הַשְּׁבַעִים שָׁשִׁים וּשְׁנָיִם יִכְרַת
 מִשִּׁיחַ וְאֵין לוֹ וְהָעִיר וְהַקֹּדֶשׁ יִשְׁחִית עִם נְגִיד הַבָּא
 27 וְקִצּוֹ בְשִׁטְףָּה וְעַד קִיץ מַלְחָמָה נִחְרָצַת שְׁמֹמֹת: וְהַגְּבִיר
 בְּרִית לְרַבִּים שְׁבוּעַ אֶחָד וְחֻצֵי הַשְּׁבוּעַ יִשְׁבִּית וְנָבַח
 וּמְנַחָה וְעַל כִּנֹּף שְׁכוּצִים מִשָּׁמַיִם וְעַד-כִּלְהָ וְנִחְרָצָה הַתִּפְדָּה
 עַל-שׁוּמָם:

CAP. X.

- 9
 10 בְּשֵׁנַת שְׁלוֹשׁ לְכוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס דָּבַר נִגְלָה לְדַנְיָאֵל
 אֲשֶׁר-יִקְרָא שְׁמוֹ בְּלִטְשַׁאצָּר וְאֵמַת הַדָּבָר וְצָבָא גְדוֹל
 2 וּבִין אֶת-הַדָּבָר וּבִינָה לוֹ בַּמְרָאָה: בְּיָמִים הָהֵם אֲנִי
 3 דַּנְיָאֵל הָיִיתִי מִתְאַפֵּל שְׁלֹשָׁה שָׁבָעִים יָמִים: לֶחֶם חֲמֻדוֹת
 4 לֹא אֲכַלְתִּי וּבִשָּׂר גֵּיזִן לֹא-בָא אֵלַי וְסוּף לֹא-סָכַתִּי עַד
 5 מְלֵאת שְׁלֹשַׁת שָׁבָעִים יָמִים: וּבַיּוֹם עֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה
 6 לַחֹדֶשׁ הִרְאֵשׁוּן וְאֲנִי הָיִיתִי עַל-יַד הַנְּהַר הַגְּדוֹל הוּא
 7 הַדְּרָקָל: וְאִשָּׂא אֶת-עֵינַי וְאָרָא וְהִנֵּה אִישׁ אֶחָד לְבוּשׁ
 8 בָּדִים וּמְתַנְּוֵי חֲגָרִים בְּכַתֵּם אוֹפָן: וּנְוִיתִי כְּתַרְשִׁישׁ וּפְנִי
 9 כַּמְרָאָה כָּרֶךְ וְעֵינָי כַּלְפָּדִי אֵשׁ וְזַרְעֹתָיו וּמְרַגְלָתָיו כַּעֲזִין
 10 נְחֹשֶׁת קָלִל וְקוֹל דְּבָרָיו כְּקוֹל הַמּוֹן: וְרֵאתִי אֲנִי דַּנְיָאֵל
 11 לְבַדִּי אֶת-הַמְרָאָה וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-הָיוּ עִמִּי לֹא-דָאוּ אֶת
 12 הַמְרָאָה אֲבָל חֲרָדָה גְדוֹלָה נִפְלָאָה עֲלֵיהֶם וַיִּבְרָחוּ בְּהַחֲבֹא:
 13 וְאֲנִי נִשְׁאַרְתִּי לְבַדִּי וְאָרָאָה אֶת-הַמְרָאָה הַגְּדוֹלָה הוּאֵת
 14 וְלֹא-נִשְׁאַר בִּי כָח וְהוֹדִי נְהַפֵּךְ עָלַי לְמִשְׁחִית וְלֹא עֲצַרְתִּי
 15 כָּח: וְאִשְׁמַע אֶת-קוֹל דְּבָרָיו וּכְשָׁמְעִי אֶת-קוֹל דְּבָרָיו
 16 וְאֲנִי הָיִיתִי נִרְדָּם עַל-פְּנֵי וּפְנֵי אֶרְצָה: וְהַנְּהַרְדִּךְ נִנְעָה
 17 בִּי וְהַנְּעִינִי עַל-בְּרַכִּי וּכְפוֹת יָדַי: וַיֹּאמֶר אֵלַי דַּנְיָאֵל אִישׁ
 18 חֲמֻדוֹת הָבֵן בְּדְבָרִים אֲשֶׁר אֲנֹכִי דֹבֵר אֵלֶיךָ וְעַמְדָה עַל-
 19 עַמְדָּה כִּי עָתָה שְׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ וּבְדַבְּרֹךְ עִמִּי אֶת-הַדָּבָר
 הַזֶּה

געבויט ווערען איין גאס און א טהייל, ווארום עס וועלען זיין שלעכטע צייטען.

26 נאך די צווייטן-וועכציג זיעבעטע יאהרען וועט דער געזאלבטער אויפֿ-הערען און וועט מעהר ניט זיין, דאָס הייליגטהום וועט צושטערען דאָס הערשענדע פּאַלק וואָס וועט אָנקומען, זיין ענדע וועט קומען פּלוצ־לונג, פאַר דער ענדע וועלען זיין שטאַרקע פּערניכטענדע קריעגען.

27 דער פּערבאַנד פּון פּיעלע וועט אָנהאַלטען איין גאַנצע וואָך מיט אַ האַל־בע וואָך, דאַן וועלען אויפהערען שלאַכט און שפּייז־אַפּפּער; יעדער העסליכער פּליענעל וועט ברענגען צושטערונג, ביז עס וועט בעשלאָסען ווערען אַ שטרענגער אונטערגאַנג אויפֿן צושטערער.

קאַפיטעל י

- 1 אין דריטען יאהר פון כורש, קעניג פון פרס איז א זאך ענטדעקט גע-וואָרען דניאל'ן, וועמען מען רופט בלמשאצר, די זאך איז וואהר און די אנגעלענענהייט וויכטיג, מען דארף פערשטעהן די זאך און פער-שטעהן קען מען דאָס דורך די ערשיינונג.
- 2 אין יענע טעג האָב איך, דניאל, געטרויערט דריי וואָכען לאַנג.
- 3 קיינע געשמאַקאָפּטע שפּייזען האָב איך ניט גענעסען, פלייש און וויין איז ניט אַריינגעקומען אין מיין מויל, איך האָב זיך מיט קיין זאַלב גע-שמירט פולע דריי וואָכען.
- 4 און אין פיער־און־צוואַנציגסטען טאָג פון ערשטען מאָנאַט בין איך געווען ביים ברעג פון גרויסען טייך, ד. ה. חדקל.
- 5 האָב איך אויפגעהויבען מיינע אויגען און דערועהן אַ מאַן אָנגעקליידט אין לינען און זיינע לענדען פּערגאַרטעלט (מיט אַ גאַרטעל) פון פיינעם גאַלד.
- 6 זיין קערפּער איז ווי קריזאליט, זיין געזיכט ווי אַ בליץ, זיינע אויגען ווי פלאמען פייער, זיינע ארעמס און פיס ווי געשליפענער קופער, די שטימע פון זיינע רייד ווי דער גערויש פון אַ גרויסע פּערוואַמלונג.
- 7 נאָר איך, דניאל, אַליין האָב די ערשיינונג געזעהען, אָבער די מענשען וואָס זיינען געווען מיט מיר האָבען די ערשיינונג ניט געזעהען, עס איז אויף זיי געפאלען אַ גרויסער שרעק, זיי זיינען ענטלאָפּען און בעהאַל־מען זיך.
- 8 איך אַליין בין געבליבען און האָב געזעהען דיעזע גרויסע ערשיינונג, איך בין אָבער אָהן קרעפטען געבליעבען, מיין געזיכטס־פאַרב האָט זיך פּערענ־דערט און איך בין אין אונמאַכט געפאלען.
- 9 דאַן האָב איך געהערט די שטימע פון זיינע רייד, ווען איך האָב די שטימע פון זיינע רייד געהערט בין איך ווי פּערשלאָפּען געווען ליגענדיג מיט'ן געזיכט אויף דר'ערד.
- 10 און אַ האַנד האָט מיך אָנגעריהרט און האָט מיך געמאַכט בעוועגען זיך אויף מיינע קניע און הענד.
- 11 ער האָט צו מיר געזאָגט: „דניאל, ליעבענסווירדיגער מאַן! בעטראַכט די ווערטער וואָס איך רייד צו דיר שטעהענדיג אויף דיין אָרט, ווארום

12 הנה עמדתי מרעיד: ויאמר אלי' אליהי'רא הנאל כי |
 מן היום הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות
 13 לפני אלהיך נשמעו דבריך ואני באתי בדבריך: ושרו
 מלכות פרס עמד לנגדי עשרים ואחד יום והנה מיכאל
 אחד השרים הראשנים בא לעזרני ואני נותרתי לשם
 14 אצל מלכי פרס: ובאתי להבינך את אשר יקרה
 15 לעמך באחרית הימים ביעוד חזון לימים: ובדברו עמי
 16 בדברים האלה נתתי פני ארצה ונאלמתי: והנה כדמות
 בני אדם נגע על שפתי ואפתחי ואדברה ואמרה
 אלהי עמד לנגדי אדני במראה נהפכו צירי עלי ולא
 17 עצרתי כח: והיה ויכל עבד אדני זה לדבר עם אדני
 זה ואני מעתה לא יעמד בי כח ונשמה לא נשארה בי:
 18 ויסף וינע-כי במראה אדם ויחוקני: ויאמר אליהי'רא
 19 איש-חמדות שלום לך חונק וחונק ובדברו עמי התחוקתי
 כ ואמרה ידבר אדני כי חוקתי: ויאמר הנדעת למה
 באתי אליך ועתה אשוב להלחם עם-שר פרס ואני
 21 יוצא והנה שר-ינן בא: אבל אני לך את-הרשום בכתב
 אמת ואין אחד מתחונק עמי על-אלה כי אם-מיכאל
 שרכם:

יא CAP. XI.

א ואני בשנת אחת לדריוש המדי עמדי למחזיק ולמעוז
 2 לו: ועתה אמת אני לך הנה-עוד שלשה מלכים
 עמדים לפרס והרביעי יעשיר עשר-גדול מכל ובחוקתי
 3 בעשרו יעיר הכל את מלכות יון: ועמד מלך גבור
 4 ומשל ממשל רב ועשה פרצונו: וכעמדו תשבר מלכותו
 ותחזק לארבע רוחות השמים ולא לאחרייתו ולא כמשלו
 אשר משל כי תנחש מלכותו ולאחרים מלכד-אלה:

ויחוק

- איך בין יעצט צו דיר געקומען. ווען ער האָט צו מיר דיעזע ווערטער גערעדט בין איך געשטאַנען אַ פאַרצימערטער.
- 12 אָבער ער האָט צו מיר געזאָגט : שרעק זיך ניט, דניאל ! ווארום פון דעם ערשטען טאָג זינט דו האָסט זיך צום האַרצען גענומען צו פערשטעהן און פאַסטען פאַר דיין גאָט, זיינען דייע רייד אָנגענומען ; איך בין געקומען לויט דיין פערלאַנג.
- 13 אַ פירסט פון דער פערזישער רעגירונג איז געבען מיר געשטאַנען איין־און־צוואַנציג טעג, יעצט איז מיכאַל, איינער פון די אָבער־פירסטען גע־קומען העלפּען מיר ; איך בין דאָרטען פערבליבען ביי די קעניגע פון פּרס.
- 14 איך בין געקומען ענטדעקען דיר וואָס עס וועט דיין פּאָלק טרעפּען אין שפּעטערדיגע צייטען, ווארום די ערשיינונג וועט נאָך לאַנג געדויערן.
- 15 ווען ער האָט מיט מיר גערעדט דיעזע ווערטער, האָב איך מיין געזיכט געזונקען צו דר'ערד און בין פערשטומט געוואָרען.
- 16 ערשט אַ מענטשען געשטאַלט בעריהרט מייע ליפּען, איך האָב מיין מויל געעפּענט און גערעדט — איך האָב געזאָגט צו דעם נאַס שטעהט געבען מיר : „מיין הערר ! פון דיעזער ערשיינונג זיינען אלע גליעדער מייע ווי צושטערט און איך בין קראַפטלאָז,“
- 17 און ווי קען אַ קנעכט פון דיעזען העררן רעדען מיט דעם הערר מייענס ? פון יעצט אָן האָב איך מעהר קיינע קרעפטען, און האָב זאָגאר קיין אַטהעם ניט.“
- 18 דאן האָט מיר ווידער בעריהרט אַזוי ווי אַ מענטשען־געשטאַלט און האָט מיר געקרעטיגעט.
- 19 און געזאָגט : „שרעק זיך ניט, ליעבענסווירדיגער מענש ! פריעדען צו דיר, פאַס מוטא !“ און ווי ער האָט מיט מיר גערעדט האָב איך זיך ערמוטהיגט און האָב געזאָגט : „זאָל מיין הערר רעדען, דו האָסט מיר שוין מוטא געגעבען.“
- 20 האָט ער געזאָגט : „ווייסטו נאָך וואָס איך בין צו דיר געקומען ? איך וועל יעצט פּאַרטועצען די קריעג מיט'ן פערזישען פירסט, ווי איך וועל אַוועקגעהן וועט קומען דער פירסט פון יון :
- 21 אָבער איך וועל דיר זאָגען וואָס עס איז פערצייכענט איז א ריכטיגען בוך. קיינער העלפּט מיר ניט שטרייטען קעגען דיעזע אויסער אייער פירסט, מיכאַל.

קאַפיטעל יא

- 1 און איך בין אין ערשטען יאָהר פון דרייש דעם מדי'ער געשטאַנען צו שטיצען און פערפעסטיגען איהם.
- 2 יעצט וועל איך דיר זאָגען די וואהרהייט — נאָך דריי קעניגע וועלען אויפשטעהן אין פּרס, דער פיערטער וועט גרויס רייכטהום האָבען, מעהר פאַר אַלע ; שטאַרק ווערענדיג דורך זיין רייכטהום וועט ער אַלעס ערוועקען קעגען די קעניגרייך פון יון.
- 3 דאן וועט אויפשטעהן אַ העלדישער קעניג, ער וועט אונבעגרענצט הערשען און וועט אויספיהרען זיין ווילען.
- 4 ווי ער וועט אויפשטעהן וועט זיין רעגירונג צובראַכען ווערען און וועט צוטהיילט ווערען נאָך די פיער זייטען פונ'ם הימעל ; ניט פאַר זיינע קינדער, אויך ניט לויט זיין הערשען — עס וועט צושטערט ווערען זיין רעגירונג, פּרעמדע וועלען עס בעזיצען, אויסער דיעזע (זיינע קינדער).

- ויחוק מלך-הנֶגֶב ומן-שָׂרֵיו ויחוק עָלָיו וּמִשָּׁל מִמְּשָׁל ה
 רב ממשלתו: וּלְקַח שָׁנִים יִתְחַבְּרוּ וּבִתּוֹ מִלְכֵי-הַנֶּגֶב 6
 תָּבֹא אֶל-מֶלֶךְ הַצָּפוֹן לַעֲשׂוֹת מִישָׁרִים וְלֹא-תֵעָזֵר בּוֹחַ
 הַדָּרוֹעַ וְלֹא יַעֲמֵד וְזָרְעוּ וְתִנְחַן הִיא וּמִכִּי אֵיךְ וְהַיְלִלְדָה
 וּמְחֻקָּה בְּעַתִּים: וְעַמֵּד מִנְעֵר שְׂרָשִׁיהָ כִּנּוּ וַיָּבֹא אֶל- 7
 הַחֵיל וַיָּבֹא בְּמַעוֹ מֶלֶךְ הַצָּפוֹן וַעֲשֵׂה בָהֶם וְהַחֻיִק:
 וְגַם אֱלֹהֵיהֶם עִם-נִסְכֵיהֶם עִם-כָּלֵי הַמִּדְּתָם כֶּסֶף וְהַב 8
 בַּשָּׁבִי יָבֹא מִצָּרִים וְהוּא שָׁנִים יַעֲמֵד מִמֶּלֶךְ הַצָּפוֹן:
 וְבֹא בַמְּלָכוֹת מֶלֶךְ הַנֶּגֶב וְשָׁב אֶל-אֲדָמְתוֹ: וּבְנֵי יִתְנִי 9
 וְאֶסְפוּ הַמֶּזֶן הַיְלִים רַבִּים וְבֹא בּוֹא וְשָׁמַר וְעָבַר וְיִשָּׁב
 וְיִתְנֶנּוּ עַד-מְעוֹזָה: וְיִתְמַרְמֵר מֶלֶךְ הַנֶּגֶב וַיָּצֵא וְנִלְתָם עִמּוֹ 11
 עִם-מֶלֶךְ הַצָּפוֹן וְהַעֲמִיד הַמֶּזֶן רַב וְנָתַן הַמֶּזֶן בְּיָדוֹ:
 וַיַּעַשׂ הַמֶּזֶן יָרוֹם לְבָבוֹ וְהַפִּיל רַבָּאוֹת וְלֹא יַעֲזוּ: וְשָׁב 12
 מֶלֶךְ הַצָּפוֹן וְהַעֲמִיד הַמֶּזֶן רַב מִן-הָרֵאשִׁוֹן וּלְקַח הַעַתִּים 13
 שָׁנִים יָבֹא בּוֹא בַחֵיל גָּדוֹל וּבִרְכוּשׁ רַב: וּבְעַתִּים הָדָם 14
 רַבִּים יַעֲמְדוּ עַל-מֶלֶךְ הַנֶּגֶב וּבְנֵי פְרִיצֵי עַמֵּד יִשָּׂאוּ
 לְהַעֲמִיד חֹזֶן וְנִכְשָׁלוּ: וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַצָּפוֹן וַיִּשְׁפֹּד סוּלְלָה 15
 וְלִכְדַּ עֵיר מִבְּצֻרוֹת וְזָרְעוֹת הַנֶּגֶב לֹא יַעֲמְדוּ וְעַם מִבְּחָרָיו
 וְאִין כַּח לַעֲמֵד: וַיַּעַשׂ הִבָּא אֵלָיו בְּרָצוֹנוֹ וְאִין עוֹמֵד 16
 לְפָנָיו וַיַּעֲמֵד בְּאַרְצֵי-הַצָּבִי וְכָלָה בְּיָדוֹ: וְשֵׁם אֲפִנִי לְבֹא 17
 בְּתַקְוָה כָּל-מְלָכוֹתָיו וַיִּשָּׁרִים עִמּוֹ וַעֲשֵׂה וּבִתּוֹ הַנְּשִׁים יִתֵּן
 לוֹ לְהַשְׁחִיתָהּ וְלֹא תַעֲמֵד וְלֹא-לָהּ תִּהְיֶה: וַיִּשָּׁב אֲפִנִי 18
 לְאִיִּים וְלִכְדַּ רַבִּים וְהַשְׁבִּית קֶצֶן הַרְפָּתוֹ לוֹ בְּלִתֵּי חַרְפָּתוֹ
 יָשִׁיב לוֹ: וַיִּשָּׁב אֲפִנִי לְמַעוֹן אֲרָצוֹ וְנִכְשָׁל וְנָפַל וְלֹא 19
 יִמָּצֵא: וְעַמֵּד עַל-כִּנּוּ מַעֲבִיר נוֹגֵשׁ הַדָּר מְלָכוֹת וּבְנִימִים 20
 אַחֲרֵיהֶם יִשְׁבֵּר וְלֹא בְּאִפְסִים וְלֹא בְּמַלְחָמָה: וְעַמֵּד עַל- 21

כנו

- 5 דאן וועט שטארק ווערען דער קעניג פון דרום דורך זיינע פירסטען, ער וועט איהם איבערוועלטיגען און וועט אונבעגרענעצט איבער זיין רעגניע-
6 רונג הערשען. אין פערלויף פון יאָהר וועלען זיי זיך בעפריינדען, א טאָכטער פונ'ם קעניג פון דרום וועט קומען צום קעניג פון צפון א אויס-
גלייכונג צו מאַכען, דער אָרעם וועט אָבער אונמעכטיג זיין און עס וועט
קיין דויערהאַפּט האָבען און קיין מאַכט; זי וועט איבערגעגעבען ווערען
זי זעלבסט, די וואָס האָבען איהר געבראַכט, איהר מוטער און די וועל-
כע זיינען געבען איהר צו יעדער צייט.
- 7 פון דער שפּראַצונג פון איהרע וואָרצלען וועט זיך אויפשטעלען א צווייג,
ער וועט זיך ווענדען צו דער אַרמעע אויך נאָך שטיצע צום קעניג פון
צפון, מיט זייער הילף וועט ער (קריעג) מאַכען און וועט איבערוועלטיגען.
8 זייערע געטער, זייערע פירסטען אויך אלע קאָסטבארע כלים זייערע,
נאָלדענע און זילבערנע, וועט ער מיט די געפאַנגענע בריינגען
אין מצרים; אייניגע יאָהר וועט ער מיט'ן קעניג פון צפון שטעהן צוזאַמען.
9 ער וועט קומען אין די קעניגרייך פונ'ם קעניג פון דרום. אז וועט זיך
10 צוריק קעהרען צו זיין לאַנד. אויך זיינע זיהן וועלען קריעגערשיש
זיין — זיי וועלען פּערוואַלען פיעל קריעגס-לייט און וועלען געהן, שנעל
וועלען זיי געהן, און וועלען די קריעג ברענגען ביז זיין פעסטונג.
11 דער קעניג פון דרום וועט צאָרניג ווערען, ער וועט אַרויס אין שטרייט
מיט'ן קעניג פון צפון; ער וועט אנשטעלען א גרויסע אַרמעע אָבער
זי וועט איהם (דעם קעניג פון דרום) איבערגעגעבען ווערען.
12 אז עס וועט צוגענומען ווערען די צאהלרייכע אַרמעע. וועט ער זעהר
שטאַלץ ווערען און וועט שטירצען צעהנדליגע טויענדער — ער וועט
אָבער ניט בלייבען מעכטיג:
- 13 דער קעניג פון צפון וועט ווידער קומען און וועט אנשטעלען אן אַרמעע
א גרעסערע פאר די ערשטע; נאָך דעם פערלויף פון א צייט יאָהרען
וועט ער קומען מיט א גרויסע אַרמעע און מיט פיעל פּערמענען.
14 אין יענע צייטען וועלען זיך פיעל שטעלען קעגען קעניג פון דרום זייט,
אויך די יונגע פּערברעכער פון דיין פּאָלק וועלען שטרעבען אויפצושטע-
לען א (נייע) ערשיינונג, זיי וועלען אָבער דורכפאלען.
15 דאן וועט קומען דער קעניג פון צפון און וועט אנשיטען א זאמדיכאָרג
און איינגעהמען פעסטע שטעדט; די קרעפטע פונ'ם קעניג פון דרום
וועלען ניט ווידערשטעהן, אויך זיינע בעסטע העלדען וועלען קיין קראפט
האָבען צו ווידערשטעהן.
- 16 דער וואָס איז צו איהם געקומען וועט האַנדלען לויט זיין ווילען, ער וועט
פּערבלייבען אינ'ם הערליכען לאַנד, עס וועט אין גאַנצען אין זיין האַנד
17 זיין. דאן וועט זיין אַבזיכט זיין צו קומען מיט דער גאַנצער מאַכט
אום זיך מיט איהם אויסצוגלייכען, און אזוי וועט ער טהאָן. א טאָכטער
פון זיינע פרויען וועט ער פאַר איהם פּערהייראַטשען, געגען איהר ווילען;
זי וועט אָבער דאָרטען ניט בלייבען און וועט צו איהם ניט געהערען.
18 ער וועט זיך אויך ווענדען צו די אינזלען און וועט פיעל פון זיי איינ-
נעהמען, אָבער א הערשער וועט איהם, צו זיין שאַנדע, אבהאַלטען.
ניט זייענדיג אים שטאַנד איהם צוריק מיט שאַנדע צו צאהלען,
19 וועט ער זיך צוריק קעהרען צו די פעסטונגען פון זיין לאַנד. ער וועט
אָבער געשמירובעלט ווערען, ער וועט א נייערלאַגע האַבען און וועט
20 מעהר ניט עקזיסטירען. דאן וועט אויף זיין שטעלע אויפשטעהן איינ-
נער וואָס וועט אָבשאַפען אונטערדריקונג פון קעניגליכע מאַיעסטעט,
אָבער אויך ער וועט אין פערלויף פון אייניגע טעג צובראַכען ווערען, ניט
21 אין א עהרענאַפטען אַרט, אויך ניט אין קריעג. אויף זיין שטעלע

פנו נבזה ולא-נתנו עליו הוד מלכות וְבֹא בְשִׁלּוֹה וְהַחֲנוּק
 22 מַלְכוּת בְּחֻלְקֵלְקוֹת: וּזְרָעוֹת הַשְּׂמֶטָה יִשְׁמְפוּ מִלְּפָנָיו
 23 וַיִּשְׁכְּרוּ וְגַם נָגִיד בְּרִית: וּמִן־הַתְּחִבְרֹת אֵלָיו יַעֲשֶׂה
 24 מִרְמָה וְעֵלָה וְעָצָם בְּמַעֲמֵדָיו: בְּשִׁלּוֹה וּבְמִשְׁמַנֵּי מְדִינָה
 יבוא וַעֲשֶׂה אֲשֶׁר לֹא־עָשׂוּ אֲבֹתָיו וְאֲבוֹת אֲבֹתָיו בְּזָרָה
 וְשָׁלַל וּרְכוּשׁ לָהֶם יבֹזֵר וְעַל מִבְּצָרִים יחֲשֵׁב מִחֲשַׁבְתּוֹ
 כה וְעַד־עֵת: וַיַּעַר כְּחוֹ וּלְבָבוֹ עַל־מֶלֶךְ הַנֶּגֶב בְּחֵיל גְּדוֹלָה
 וּמֶלֶךְ הַנֶּגֶב יתְנַדֵּה לְמַלְחָמָה בְּחֵיל־גְּדוֹל וְעָצוֹם עַד־מָאֵד
 26 וְלֹא יַעֲמֵד כִּי־יחֲשִׁכוּ עָלָיו מִחֲשָׁבוֹת: זֹאכְלִי פִתְבְּנִי
 27 יִשְׁכְּרוּהוּ וְחֵילוֹ יִשְׁמוֹף וְנִפְלוּ חֲלָלִים רַבִּים: וּשְׁנֵיהֶם
 הַמְּלָכִים לְבָבָם לְמַרְעֵ וְעַל־שִׁלְחַן אֶחָד בָּנוּ יִדְבְּרוּ וְלֹא
 28 תִּצְלַח כִּי־עוֹד קִץ לְמוֹעֵד: וַיֵּשֶׁב אֶרְצוֹ בְּרְכוּשׁ גְּדוֹלָה
 29 וּלְבָבוֹ עַל־בְּרִית קָדֶשׁ וַעֲשֶׂה וְשָׁב לְאַרְצוֹ: לְמוֹעֵד יָשׁוּב
 ל וְבֹא בִנְיָן וְלֹא־תִהְיֶה כְּרֹאשְׁנָה וְכֹאחֲרוֹנָה: וְכֹאֵו בֹּ
 צִיִּים פְּתִים וְנִכְאָה וְשָׁב וְזָעַם עַל־בְּרִית־קֹדֶשׁ וַעֲשֶׂה
 31 וְשָׁב וַיְבִין עַל־עֹבְדֵי בְּרִית קָדֶשׁ: וּזְרָעִים מִמֶּנּוּ יַעֲמָדוּ
 וְחֲלָלוּ הַמִּקְדָּשׁ הַמְּעוֹז וְהַסִּירוּ הַתְּמִיד וְנִתְּנוּ הַשְּׂפוּן
 32 מִשְׁמֵם: וּמִרְשִׁיעֵי בְּרִית יִחַנְיָף בְּחֻלְקוֹת וְעַם יִדְעֵי אֱלֹהֵיו
 33 יִחֻקּוּ וַעֲשׂוּ: וּמִשְׁפִּילֵי עַם יִבְיִנוּ לְרַבִּים וּנְכָשְׁלוּ בְּחָרֵב
 34 וּבְלִדְבָה בְּשָׂבִי וּבְבֹהָ יָמִים: וּבְהַפְּשָׁלָם יַעֲזְרוּ עוֹד מִצֵּם
 לה וְנִלְווּ עֲלֵיהֶם רַבִּים בְּחֻלְקֵלְקוֹת: וּמִן־הַמִּשְׁפִּילִים יִכָּשְׁלוּ
 לְצָרוֹף בָּהֶם וּלְכַרֵּר וּלְלַבֵּן עַד־עֵת קִץ כִּי־עוֹד לְמוֹעֵד:
 36 וַעֲשֶׂה כְּרָצְנוֹ הַמֶּלֶךְ וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַדֵּל עַל־כָּל־אֵל וְעַל־
 אֵל אֱלִים יִדְבֵּר נִפְלְאוֹת וְהַצְּלִיחַ עַד־פְּלָה זָעַם כִּי־יִנְחָרְצָה
 37 נַעֲשֶׂתָה: וְעַל־אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו לֹא יְבִין וְעַל־חֲמַדַּת נָשִׁים
 38 וְעַל־כָּל־אֱלֹהֵי לֹא יְבִין כִּי עַל־כָּל יִתְנַדֵּל: וְלֹאֱלֹהֵי מַעֲזִים
 עַל־כֵּן יִכְבֵּד וְלֹאֱלֹהֵי אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּהוּ אֲבֹתָיו יִכְבֵּד

כחב

- וועט אויפשטעהן אן אונמענש, וועלכען מען קען ניט איבערגעבען די קעניגליכע הערשאפט, ער וועט אָבער רוהיג קומען און אַריינקריגען די רעגירונג דורך גלאטע רייד.
- 22 די מעכטיגע אַרמעען וועלען דורך איהם פערשווינדען און צובראָכען ווע-
 23 רען, אויך די פירסטען פון פערבאַנד. זיינע אָנהענגער וועט ער בע-
 טריגען און וועט ארויס [אין קריעג] און זיעגען מיט אַ קליינע אַרמעע.
 24 אונערוארטעט וועט ער ארויף אויף די רייכסטע פּראָוויצען און וועט
 טהאָן וואָס זיינע עלטערן און זיינע עלטער'ס עלטערן האָבען ניט גע-
 טהאָן — ער וועט רויבען און פלינדערן, זייער פערמעגען וועט ער צו
 זיך פּערוואַלען; ער וועט אויך פלענער מאַכען וועגען די פעסטונגען,
 25 ער וועט ערמונטערן זיין מאַכט און זיין האַרץ קעגען קעניגע פון דרום-
 זייט מיט אַ גרויסע אַרמעע; אָבער אויך דער קעניג פון דרום-זייט
 וועט ערקלעהרען קריעג מיט זעהר אַ גרויסע און מעכטיגע אַרמעע, ער
 וועט אָבער ניט קענען ווידערשטעהן, ווייל מען וועט פּעראַטמה געברויכען
 23 קעגען איהם. די וואָס עסען זיינע שפּייז ווע'ען איהם צוברעכען, זיין
 אַרמעע וועט פּערשווינדען און פיעלע וועלען פּאַלען ערשלאָגענע.
 27 די ביידע קעניגע, וואָס זייערע הערצער זיינען מיט שלעכטס פול, וועלען
 זייענדיג ביי איין טיש ליגען זאָגען; עס וועט אָבער ניט גליקען, וואָרום
 23 עס איז אַ בעשטימטע צייט ביז'ן ענדע. ער וועט צו זיין לאַנד צוריק
 קעהרען מיט גרויס פערמעגען, ער וועט אין האַרצען טראַכטען צו איבער-
 טרעמען דעם הייליגען פערבאַנד. ער וועט דאָס אויך טהאָן צוריקקומענדיג
 29 צו זיין לאַנד. אין אַ געוויסע צייט וועט ער ווידער קומען אין דרום,
 דאָס לעצטע מאָל וועט אָבער ניט זיין ווי דאָס ערשטע.
 30 עס וועט אויף איהם קומען אַ פּלאָטע פון כתים און ער וועט ניערערנע-
 שלאָגען ווערען, דאָן וועט ער ווידער צאָרנדיג ווערען אויפ'ן הייליגען
 פערבאַנד; ווען ער וועט דאָס טהאָן וועט ער ווידער אויפּמערקזאם
 בעטראַכטען די וועלכע פּערלאָזען דעם הייליגען פערבאַנד.
 31 דאָן וועט ער אָנשטעלען מעכטיגע העלדען און זיי וועלען פּעראַוויניגען
 דאָס הייליגטהום און די פעסטונג, זיי וועלען אָבשאַפען דעם שטענדיגען
 אָפּפּער און וועלען אויפשטעלען דעם העסליכען צושטערער.
 32 די וואָס ברעכען דעם פערבאַנד וועט ער מיט גלאטע רייד שמיכלען
 אום זיי זאָלען צוזאמען אַרבייטען מיט די וואָס אנערקענען גאָט.
 33 די קלוגע פּונ'ם פּאַלק וועלען דאָס צו פּערשטעהן געבען צו פיעלע, זיי
 וועלען אָבער דאמאלס געשטרויכעלט ווערען דורך שווערד און פלאם,
 געפאנגענשאַפט און רויב.
 34 ווען זיי וועלען געשטרויכעלט ווערען וועלען זיי דאָך אביסעל הילף קריי-
 גען פון די פיעלע וואָס וועלען צו זיי צושטעהן פּערהעטהעריש.
 35 און אונטער די קלוגע וועלען פיעלע געשטרויכעלט ווערען פּרוברענדיג
 נאכזוכענדיג און רייניגענדיג, ביז עס וועט קומען אַז ענדע — עס וועט
 נאָך לאַנג געדויערן ביז די בעשטימטע צייט.
 36 אַז דער קעניג וועט אויספיהרען זיין ווילען, וועט ער זיך האַלטען הע-
 כער און גרעסער פאר אלע געטער, ער וועט זאָגאר וואונדער פּרעך
 רעדען וועגען גאָט איבער אלע געטער; עס וועט איהם אזוי לאַנג בע-
 גליקען ביז עס וועט זיך ענדיגען דער צאָרן — ווארום וואָס עס איז
 37 בעשטימט מוז געשעהען: ער וועט ניט אַכטען זאָגאר די געטער פון
 זיינע עלטערן, ער וועט ניט אַנערקענען פּרויען-לוסט און קיינע געטליכ-
 38 קייט — ער וועט זיך האַלטען גרעסער פאַר אלץ. אָנשטאָט דעם
 וועט ער עהרען דעם גאָט פון מאַכט, אָט דעם גאָט וועלכען זיינע עלטערן
 האָבען ניט אַנערקענט וועט ער עהרען מיט גאָלד און זילבער מיט

39 בָּזָהַב וּבְכֶסֶף וּבְאַבֶּן יִקְרָה וּבְחִמְדוֹת: וְעָשָׂה לַמְּבַצְרֵי
 מְעוֹיִם עִם־אֱלוֹהֵי נֹכַר אֲשֶׁר הִפְיֵר יִרְבֶּה כְּבוֹד וְהִמְשִׁילֵם
 בְּרִבִּים וְאֲדָמָה יִחַלֵּק בְּמַחִיר: וּבִעֵת קֵץ יִתְנַחַח עִמּוֹ מ
 מֶלֶךְ הַנֹּגֵב וְיִשְׁתַּעַר עָלָיו מֶלֶךְ הַצָּפוֹן בְּרִכְבּ וּבַפָּרָשִׁים
 וּבְאֵנוֹת רַבּוֹת וּבָא בְּאַרְצוֹת וְשָׂמָף וְעָבַר: וּבָא בְּאַרְץ 41
 הַצְּבִי וּרְפוֹת יִבְשְׁלוּ וְאֱלֹהֵי יִמְלִטוּ מִיָּדוֹ אֱדוֹם וּמוֹאָב
 וְרֵאשִׁית בְּנֵי עַמּוֹן: וְיִשְׁלַח יָדוֹ בְּאַרְצוֹת וְאַרְץ מִצְרַיִם 42
 לֹא תִהְיֶה לְפִלִּיטָה: וּמִשָּׁל בְּמִכְמֵי הַזָּהָב וְהַכֶּסֶף וּבְכָל 43
 הַמְּנוֹת מִצְרַיִם וְלִבְיִם וְכֹשִׁים בְּמִצְרַיִם: וְשָׂמְעוֹת יִבְהַלְהוּ 44
 מִמְּנוּחַ וּמִצָּפוֹן וַיֵּצֵא בַחֲמָא גְדֹלָה לְהַשְׁמִיד וּלְהַחֲרִים
 רַבִּים: וַיִּשַׁע אֱהִלֵי אִפְרָדֵנוּ בֵּין יָמִים לְחַר צְבִיר־קֹדֶשׁ וּבָא מֵה
 עַד־קִצּוֹ וְאֵין עוֹזֵר לוֹ:

י"ב

CAP. XII. י"ב

וּבִעֵת הַהוּא יַעֲמֵד מִיְכָאֵל הַשָּׁר הַגָּדוֹל הַעֲלֵמָה עַל־בְּנֵי א
 עַמּוֹה וְהִזְתָּה עֵת צָרָה אֲשֶׁר לֹא־נִהְיֶתָה מִדְּמוֹת גֹּי עַד
 הָעֵת הַהוּא וּבִעֵת הַהוּא יִמְלֹט עַמּוֹה כְּלִי־הַנּוֹמָצָא כְּתוּב
 בַּסֵּפֶר: וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אֲדָמַת־עֶפְרַיִם יִקְרְצוּ אֱלֹהֵי לְחֵי 2
 עוֹלָם וְאֱלֹהֵי לְחַרְפוֹת לְדָרְאוֹן עוֹלָם: וְהַמְּשִׁפִּילִים וְהַזְּהוּרֵי 3
 בְּזַחַר הַרְקִיעַ וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים בְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעַד:
 וְאַתָּה הַנִּינְאֵל סֵתֵם הַדְּבָרִים וַחֲתֵם הַסֵּפֶר עַד־עֵת קֵץ 4
 יִשְׁטָטוּ רַבִּים וְתִרְבֶּה הַדְּעֵת: וְרֵאִיתוּ אֲנִי הַנִּינְאֵל וְהִנֵּה ה 5
 שְׁנַיִם אַחֲרָיִם עֹמְדִים אֶחָד הִנֵּה לְשִׁפְתַי הַיָּאֵר וְאֶחָד הִנֵּה
 לְשִׁפְתַי הַיָּאֵר: וַיֹּאמֶר לְאִישׁ לְבוֹשׁ הַבְּדִים אֲשֶׁר מִמְּעַל 6
 לְמִימֵי הַיָּאֵר עַד־מִתִּי קֵץ הַפְּלָאוֹת: וְאַשְׁמַע אֶת־הָאִישׁ 7
 לְבוֹשׁ הַבְּדִים אֲשֶׁר מִמְּעַל לְמִימֵי הַיָּאֵר וְיָרֵם וַיִּמְנו
 וְשָׂמְאוּ אֶל־הַשָּׁמַיִם וַיִּשָּׁבַע בְּתֵי הָעוֹלָם כִּי לְמוֹעֵד
 מוֹעֲדִים וְחֲצֵי וּבְכַלּוֹת נַפְץ יִדְעִם־קֹדֶשׁ תִּכְבְּלֶינָה כָּל־

אלה

טהייערע שטיינער און קאסטבארקייטען.

39 ער וועט מאכען טעמפלען צום נאָט פון מאַכט (יופיטער). אויך צו די אַנדערע אונבעוואוסטע געטער וועלכע ער אנערקענט וועט ער פיעל עהרע געבען, ער וועט זייער הערשאַפט גרויס מאַכען, זייערע אָנהענגער וועט ער מיט ערד בעטהייליגען.

40 ווען עס וועט די ענדע קומען, וועט זיך מיט איהם צוזאמענשטויסען דער קעניג פון דרום־זייט, עס וועט אויף איהם מיט שטורם קומען דער קעניג פון צפון, מיט פערד, רייטער און פיעל קריעג־שיפען, ער וועט קומען נאָך פערשיעדענע לענדער וועט זיי פערניכטען און אַוועקגעהן.

41 אַז ער וועט קומען אויף די הערליכע לאַנד וועלען פיעלע געשמרויכעלט ווערען, נאָר דייעזע וועלען זיך פון זיין האַנד רעמען : אַדום, מואב און אַ טהייל פון עמון.

42 ווען ער וועט זיין מאַכט ארויפשיקען אויף די לענדער, וועט אויך מצרים ניט גערעמעט ווערען.

43 ער וועט בעהערשען די בעהאַלטענע זאַמלונגען פון גאַלד און זילבער, אויך אַלע קאָסטבארקייטען פון מצרים, לבים און כּשׂים דורך זיינע פוסנעהער.

44 שלעכטע נאַכריכטען וועלען איהם דערשרעקען פון מזרח און פון צפון, דאַן וועט ער אַרויסגעגעהן מיט גרויס וואוטה צו פערניכטען און פעררויס־טען פיעל לענדער,

45 ער וועט אויפשטעלען זיין פּעלד־געצעלט צווישען ים און דעם באַרג פון דאָס הייליגע פּראַכטלאַנד, דאָ וועט ער צו זיין ענדע קומען און קיין זאָך וועט איהם ניט העלפען.

קאַפיטעל יב

1 דאַן וועט אויפשטעהן מיכאַל, דער גראַספירסט, וועלכער שטעהט אימער פאַר דיין פּאָלק, ווארום עס וועט זיין אַזא שלעכטע צייט וואָס עס איז נאָך ניט געווען זינט פּעלקער עקזיסטירען ביז יעצט, דאַמאלס וועט פון דיין פּאָלק גערעמעט ווערען יעדער וואָס געפינט זיך פּערשריעבען אין בוך.

2 פיעלע פון די וואָס שלאָפען אין ערד־שטויב וועלען אויפּוואַכען — איי־ניגע צום אייביגען לעבען און אייניגע צו שאַנדע און אייביגע פּער־אַכטונג.

3 די קלוגע וועלען גלאַנצען מיט אַ הימעל שיין און די וואָס האָבען פיעלע צו נומעס געבראַכט (וועלען שיינען) ווי די שטערען אויף עוויג.

4 אָבער דו, דניאַל, האַלט אין געהיים די ווערטער און פּערויעגעל דעם בוך ביז עס וועט זיך ענדיגען אַ געוויסע צייט — זאָלען פיעלע רעדען וועגען דעם און זאָל זיך פּערמעהרען די וויסענשאַפט.

5 דאַן האָב איך, דניאַל, דערזעהען אַז צוויי אַנדערע שטעהען, איינער אויף איין ברעג און איינער אויפ'ן צווייטען,

6 און איינער פון זיי האָט געזאָגט צום מאַן אין לינגע געקליידעט, וועל־כער איז געשטאַנען איבער'ן וואַסער פון טייך : „ווי לאַנג נאָך איז ביז דער וואַנדערבאַרער ענדע ?“

7 דאַן האָב איך געהערט דעם מאַן אין לינגע געקליידעט, וועלכער איז געשטאַנען איבער'ן וואַסער פון טייך, ווי ער האָט אויפּגעהויבען זיין רעכטע און לינקע האַנד צום הימעל און האָט געשוואַרען ביי דעם וואָס לעבט אייביג אַז דאָס וועט געדויערן איין צייט, צוויי צייטען און אַ

8 אלה: ואני שמעתי ולא אבין ואמרה אדני מה אחרית
 9 אלה: ויאמר לך רניאל בִּרְסֻתָּמִים וְחַתְּמִים הַדְּבָרִים
 י עֲדַעַת קֶן: יִתְבָּרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ רַבִּים וְהַרְשִׁיעוּ
 11 רְשָׁעִים וְלֹא יִבְיֵנוּ כְּלִדְרָשָׁעִים וְהַמְשַׁבְּלִים יִבְיֵנוּ: וּמַעַת
 הוֹסֵר הַתְּמִיד וְלִתַּת שְׁקוּץ שָׁמַם יָמִים אֶלֶף מְאֹתִים
 12 וְתִשְׁעִים: אֲשֶׁרֵי הַמְּחַבֵּה וְיִגְיעַ לְיָמִים אֶלֶף שְׁלֹשׁ מְאֹת
 13 שְׁלֹשִׁים וְחַמְשָׁה: וְאַתָּה לְךָ לְקֶן וְתִנּוּחַ וְתַעֲמֹד לְגַרְלָה
 לְקֶן הַיָּמִין:

10. v. 10 א ומשכלים

ח ז ק

סכום פסוקי דספר רניאל שלש מאות וחמשים ושבעה. וסימנו
 כי רוח יי' נשבה בו. וחציוו בה בליליא קטיל בלשאצר.
 וסדריו שבעה. וסימנו ועיני רשעים תכלינה ומנום אבר מנהם
 ותקותם מפח נפש:

- האַלבע צייט, ווען די האַנד וועט אויפהערן צושפּרייטען דאָס הייליגע פּאַלק
וועט דאָס אלעס זיך ענדיגען.
- 8 אײַך האָב דאָס געהערט אָבער ניט פּערשטאַנען, האָב אײַך געזאָגט :
„מיין הערר ! מיט וואָס וועט זיך דאָס אלעס ענדיגען ?“
- 9 האָט ער געזאָגט : „געה, דניאל ! די ווערטער זיינען אונפּערשטענדליך
בײַ דער ענדע פּון אַ געוויסער צייט.
- 10 פּיעלע וועלען אונטערזוכט ווערען, גערייניגט און געלייטערט ; די
רעכטע וועלען פּערברעכעריש זיין ניט. פּערשטעהענדיג, נאָר די קלוגע
וועלען פּערשטעהן.
- 11 פּון דער צייט וואָס איז אָבגעשאַפט געוואָרען דער שטענדיגער אָפּפּער
און אַריינגעגעבען דער העסליכער צושטערער — טויזענד־צוויי־הונדערט־
און־ניינציג טעג.
- 12 גליקליך איז דער וואָס האָפט און וועט דערגרייכען בײַז טויזענד דריי
הונדערט פינף־און־דרייסיג טעג.
- 13 דו דערגעה די ענדע — דו וועסט רוהען און אויפשטעהן ווי דיר איז
בעשערט בײַז די טעג וועלען זיך ענדיגען.

ח ז ק.

אַלע פּסוקים פּון דניאל זיינען דריי הונדערט זיעבען־און־פּופּציג,
אין צוועלף קאַפיטלען. (ח. ש. ג.)

עזרא

LIBER EZRAE.

CAPUT I.

1 ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דברי־יהוה מפי א
 ורמיה העיר יהוה את־רוח פרש מלך־פרס ויעבר־קול
 2 בכל־מלכותו ונס־במכתב לאמר: כה אמר פרש מלך
 פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים
 והואפקד עלי לבנות־ליו בית בירושלם אשר ביהודה:
 3 מי־בכם מקל־עמו יהי אלהו עמו ויעל לירושלם אשר
 ביהודה ויבן את־בית יהוה אלהי ישראל הוא האלהים
 4 אשר בירושלם: וכל־הנשא־ר מפל־המקמות אשר־הוא
 גר־שם ונשא־והו אנשי מקמו בכסף ובזהב וברכוש
 ובבהמה עס־הנדבה לבית האלהים אשר בירושלם:
 5 ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימן והפזתים והלויים
 לכל העיר האלהים את־רוחו לעלות לבנות את־בית
 6 יהוה אשר בירושלם: וכל־סביבתיהם חזקו בידיהם
 בכל־כסף בזהב ברכוש ובבהמה ובמנדנות לבר על־
 7 כל־התנדב: והמלך פורש הוציא את־קלי בית־
 יהוה אשר הוציא נבוכדנצר מירושלם ויתנם בבית
 8 אלהו: ויוציאם פורש מלך פרס על־יד מתרדת הנזבר
 9 ניספרם לששבצר הנשיא ליהודה: ואלה מספרם
 אנרטלי זהב שלשים אנרטלי־כסף אלף מחלפים תשעה
 10 ועשרים: כפזרי זהב שלשים כפזרי כסף משנים ארבע

מאות

עזרא

קאפיטעל א

- 1 אין ערשטען יאהר צו כורש, קעניג פון פרס, אום אין גאנצען צו ער פילען גאט'ס וואָרט דורך ירמיה, האָט גאָט ערוועקט דעם גייסט פון כורש, קעניג פון פרס, און ער האָט געלאָזען אויסרופען אין זיין גאנץ קעניגרייך, אויך שריפטליך, אזוי צו זאָגען :
- 2 אזוי זאָגט כורש קעניג פון פרס : „אלע קעניגרייכע פון דער ערד, האָט דער האָר, דער גאָט פון דעם הימעל מיר אוועקגעגעבען, און ער האָט מיר בעפוילען פאר איהם צו בויען אַ הויז אין ירושלים וואָס איז אין יהודה ;
- 3 ווער איז צווישען אייך פון זיין גאנצען פאָלק ? זיין גאָט זאָל זיין מיט איהם, און לאָז ער ארויפגעהן נאָך ירושלים וואָס איז אין יהודה, און לאָז ער בויען דאָס הויז פון גאָט, דער גאָט פון ישראל, (דאָס איז דער גאָט וואָס איז אין ירושלים).
- 4 ווער נאָר עס איז איבערגעבליבען פון אלע ערטער וואו ער האַלט זיך דאָרט אויף, לאָזען איהם די לייט פון זיין אָרט דורכטראָגען מיט זילבער און גאָלד און מיט פערמעגען, און מיט בהמות, אויסער די פרייוויליגע געשענקע פאר דעם הויז פון גאָט וואָס איז אין ירושלים.
- 5 דאן זיינען אויפגעשטאנען די פאמיליען פאַרשטעהער פון יהודה און בנימין, אויך די כהנים מיט די לויים, און יעדער וואָס גאָט האָט זיין גייסט ערוועקט צו געהן בויען גאָט'ס הויז, וואָס איז ירושלים.
- 6 אלע וואָס זיינען געוועזען רינגס אַרום זיי, האָבען זיי אונטערשטיצט מיט זילבערנע און גאָלדענע כלים, מיט פערמעגען און מיט בהמות, און מיט טהייערע זאַכען, אויסער די נדבות וואָס איטליכער האָט פרייוויליג געגעבען.
- 7 דער קעניג כורש האָט ארויסגעבראכט די געפעס פון גאָט'ס הויז, וואָס נבוכדנצר האָט אוועקגעטראָגען פון ירושלים און האָט זיי אַריינגעגעבן בען אין דעם הויז פון זיינע געטער.
- 8 כורש, קעניג פון פרס האָט זיי אַרויסגעבראכט אונטער די האַנד פון מתרדת דער שאַטץ־מייסטער, און ער האָט זיי מיט אַ צאהל איבערגעגעבען צו ששבצר דעם נשיא פון יהודה.
- 9 דאָס איז זייער צאהל : דרייסיג גאָלדענע שיסלען, טויזענד זילבערנע שיסלען ; ניין און צוואַנציג מעסער.
- 10 דרייסיג גאָלדענע בעקען, און פיער הונדערט און צעהן זילבערנע בעקען פון אַ צווייטע סאָרט, און אַ טויזענד אַנדערע געפעס.

11 מאות ועשרה בלים אחרים אלה: כל-כלים לזהב ולכסף
 המשת אלהים וארבע מאות הכל העלה ששבער עם
 העלות הגולה מבבל לירושלם:

CAP. II. ב

א ואלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה
 נבוכדנצר מלך-בבל לבבל וישבו לירושלם ויהודה
 2 איש לעירו: אשר-באו עם-זר-בבל ישוע נחמיה שריה
 רעלה מרדכי בלשן מספר בני רתום בענה מספר
 3 אנשי עם ישראל: בני פרעש אלהים מאה שבעים
 4 ושנים: בני שפמיה שלש מאות שבעים ושנים: בני
 6 ארח שבע מאות חמשה ושבעים: בני-פחת מואב
 7 לבני ישוע יואב אלהים שמנה מאות ושנים עשר: בני
 8 עילם אלה מאתים חמשים וארבעה: בני ותוא תשע
 9 מאות וארבעים וחמשה: בני זכי שבע מאות וששים:
 11 בני בני שש מאות ארבעים ושנים: בני בכי שש מאות
 12 עשרים ושלשה: בני עזר אלה מאתים עשרים ושנים:
 13 בני אדניקים שש מאות ששים ושלשה: בני בני אלהים
 14 חמשים ושלשה: בני עדין ארבע מאות חמשים וארבעה:
 16 בני-אמר ליהוקיה תשעים ושמנה: בני בכי שלש מאות
 17 עשרים ושלשה: בני יורה מאה ושנים עשר: בני השם
 18 מאתים עשרים ושלשה: בני נבר תשעים וחמשה: בני
 21 בית לחם מאה עשרים ושלשה: אנשי נטפה חמשים
 22 ושלשה: אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה: בני עזמות
 23 ארבעים ושנים: בני קרית ערים כפירה ובארות שבע
 26 מאות וארבעים ושלשה: בני הרמה ונבע שש מאות
 27 עשרים ואחד: אנשי מכמם מאה עשרים ושנים: אנשי
 28 בית-אל והעי מאתים עשרים ושלשה: בני נבו חמשים
 29

ושנים

11 אין גאנצען איין געווען גאָלד און זילבער געפעס — פינף טויזענד פיער הונדערט. אַלעס האָט ששבער מיטגעבראכט ווען די פארטריבענע זיין גען ארויף פון בבל אין ירושלים.

קאפיטעל ב

- 1 די דאָזיגע זיינען די פראָווינציאלען וואָס זיינען אַרויפגעקומען פון דער פּערטריבענער געפאנגענשאַפט, וואָס נבוכדנצר קעניג פון בבל האָט אַוועקגעפיהרט נאָך בבל, אָבער זיי זיינען צוריקגעקומען נאָך ירושלים און יהודה, אימליכער צו זיין שטאָדט.
- 2 די וואָס זיינען געקומען מיט זרובבאָל: ישוע, נחמיה, שריה, רעליה, מרדכי, בלשן, מספר, בנוי, רחום, בענה. א צאָהל מענער פון דעם פאָלק ישראל —
- 3 פּרעש'ס קינדער — צוויי טויזענד איין הונדערט צוויי און זעבעציג.
- 4 שפּטיה'ס קינדער — דריי הונדערט צוויי און זעבעציג.
- 5 אָרה'ס קינדער — זיעבען הונדערט פינף און זעבעציג.
- 6 די קינדער פון פּחתימואב: פון ישוע'ס און יואב'ס זיהן — צוויי טויז זענד אכט הונדערט און צוועלף.
- 7 עילם'ס קינדער — איין טויזענד צוויי הונדערט פיער און פופציג.
- 8 זתוא'ס קינדער — ניין הונדערט פינף און פערציג.
- 9 זכ'ס קינדער — זיעבען הונדערט און זעכציג.
- 10 בני'ס קינדער — זעקס הונדערט צוויי און פערציג.
- 11 בבי'ס קינדער — זעקס הונדערט דריי און צוואַנציג.
- 12 עזגד'ס קינדער — איין טויזענד צוויי הונדערט צוויי און צוואַנציג.
- 13 אדוניקם'ס קינדער — זעקס הונדערט זעקס און זעכציג.
- 14 בנוי'ס קינדער — צוויי טויזענד זעקס און פופציג.
- 15 עדין'ס קינדער — פיער הונדערט פיער און פופציג.
- 16 אטר'ס קינדער פון חזקיה — אכט און ניינציג.
- 17 בצי'ס קינדער — דריי הונדערט דריי און צוואַנציג.
- 18 יורה'ס קינדער — איין הונדערט און צוועלף.
- 19 חשם'ס קינדער — צוויי הונדערט דריי און צוואַנציג.
- 20 גבר'ס קינדער — פינף און ניינציג.
- 21 די בעפעלקערונג פון בית לחם — איין הונדערט דריי און צוואַנציג.
- 22 מענער פון נטופה — זעקס און פופציג.
- 23 מענער פון ענתות — איין הונדערט אכט און צוואַנציג.
- 24 עזמות'ס קינדער — צוויי און פערציג.
- 25 מענער פון קרית ערים, כפירה און בארות — זיעבען הונדערט דריי און פערציג.
- 26 מענער פון רמה און גבע — זעקס הונדערט איין און צוואַנציג.
- 27 מענער פון מכמס — איין הונדערט צוויי און צוואַנציג.
- 28 מענער פון ביתאל און עי — צוויי הונדערט דריי און צוואַנציג.
- 29 מענער פון נבו — צוויי און פופציג.

- 31 ושנים: בני מנביש מאה חמשים וששה: בני עילם
 32 אחר אלף מאתים חמשים וארבעה: בני חרם שלש
 33 מאות ועשרים: בני-לד חרד ואונו שבע מאות עשרים
 34 וחמשה: בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה: בני
 36 סנאה שלשת אלפים ושש מאות ושלשים: הכהנים
 37 בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: בני
 38 אמר אלף חמשים ושנים: בני פשוור אלף מאתים
 39 ארבעים ושבעה: בני חרם אלף ושבעה עשר: הלויים
 בני-ישוע וקדמיאל לבני הודויה שבעים וארבעה:
 41 המשוררים בני אסף מאה עשרים ושמנה: בני השערים
 42 בני-שקום בני-אמר בני-טלמן בני-עקוב בני חטיא
 43 בני שבי הכל מאה שלשים ותשעה: הנתנים בני-ציתא
 44 בני-חשופא בני טבעות: בני-קרם בני-סיעהא בני
 46 פדון: בני-לבנה בני-חנבה בני עקוב: בני-חנב בני-
 47 שמלי בני חנו: בני-גדל בני-גור בני-דאה: בני-דעין
 48 בני-נקודא בני גום: בני-צוא בני-פסח בני כסי: בני-
 51 אסנה בני-מעונים בני נפיסים: בני-בקבוק בני-חקופא
 52 בני חרדור: בני-בצלות בני-מחידא בני חרשא: בני-
 53 ברקום בני-סיסרא בני-תמח: בני נצית בני חטיפא:
 56 בני עברי שלמה בני-סמי בני-הפפרת בני פרודא: בני-
 57 יעלה בני-דרקון בני גדל: בני שפטיה בני-חטיל בני
 58 פכרת הצבים בני אמי: כלה-נתנים ובני עברי שלמה
 59 שלש מאות תשעים ושנים: ואלה העולים מתל
 מלח תל חרשא כרוב אהן אמר ולא יכלו להגיד בית
 אבתם וזרעם אם מישראל הם: בני-דליה בני-טוביה
 בני נקודא שש מאות חמשים ושנים: ומבני הכהנים
 בני חביה בני הקוז בני ברולי אשר לקח מבנות ברולי

הגלעדי

- 30 מגביש'ס קינדער — איין הונדערט זעקס און פופציג.
- 31 די קינדער פון אן אנדער עילם — איין טויזענד צוויי הונדערט פיער און פופציג.
- 32 חרימ'ס קינדער — דריי הונדערט און צוואנציג.
- 33 מענער פון לוד, חרד און אונז — זיעבען הונדערט פינף און צוואנציג.
- 34 מענער פון ירחו — דריי הונדערט פינף און פערציג.
- 35 סנאה'ס קינדער — דריי טויזענד זעקס הונדערט און דרייסיג.
- 36 די כהנים — ידעיה'ס קינדער פון דעם הויז ישוע — ניין הונדערט דריי און זיעבעציג.
- 37 אמר'ס קינדער — איין טויזענד צוויי און פופציג.
- 38 פשחור'ס קינדער — איין טויזענד צוויי הונדערט זיעבען און פערציג.
- 39 חרימ'ס קינדער — איין טויזענד און זיעבעעהן.
- 40 די לוי'ס — די קינדער פון ישוע און קדמאל (פון הורויה'ס קינדער — פיער און זיעבעציג.
- 41 די זינגערס — די קינדער פון אָסר : איין הונדערט אַכט און צוואנציג.
- 42 די קינדער פון די טהויעררהיטער : די קינדער פון שלום, פון אָטר, פון טלמון, פון עקוב, פון חטימא, און פון שובי, אין אלעמען — איין הונדערט ניין און דרייסיג.
- 43 די טעמפעל־דיענער — די קינדער פון ציחא, פון חשופא, פון טבעות,
- 44 פון קרום, פון סיעהא, פון פרוז,
- 45 פון לבנה, פון חגבה, פון עקוב,
- 46 פון חגב, פון שלמי, פון חנו,
- 47 פון גדל, פון נחר, פון ראיא,
- 48 פון רצין, פון נקודא, פון גום,
- 49 פון עזא, פון פסח, פון בסי,
- 50 פון אסנה, פון מעונים, פון נפוסים,
- 51 פון בקבוק, פון חקופא, פון חרחור,
- 52 פון בצלות, פון מחידא, פון חרשא,
- 53 פון ברקום, פון סיסרא, פון תמח,
- 54 פון נציה, פון חטיפא,
- 55 די קינדער פון שלמה'ס קנעכט — די קינדער פון סומי, פון הספרת, פון פרודא,
- 56 פון יעלה, פון דרקון, פון גדל,
- 57 פון שפטיה, פון חטיג, פון מכרת הצבים, און פון אמר.
- 58 אלע טעמפעל־דיענער מיט די קינדער פון שלמה'ס קנעכט דריי הונדערט צוויי און ניינציג.
- 59 און דאָס זיינען די וועלכע זיינען ארויפגעגאנגען פון תל־מלך, תל־חרשא, כרוב, אדו, אמר ; אָבער זיי האָבען ניט געקענט אָנצייגען דאָס הויז פון זייערע עלטערן, און זייערע קינדער, אויב זיי זיינען פון ישראל.
- 60 די קינדער פון דליה, פון טוביה, און פון נקודא — זעקס הונדערט צוויי און פופציג.
- 61 פון די כהנים'ס קינדער : די קינדער פון חביה, פון חקוז, (די קינדער פון ברזילי, (ער האָט גענומען א ווייב פון ברזילי דעם גלערי'ס טעכטער און האָט זיך גערופען נאָך זייער נאָמען).

62 הגלעדי אשר ויקרא על-שם: אלה בקשו כתבם
 63 המתחשים ולא נמצאו וינאלו מן-הכהנה: ויאמר
 התרשתא להם אשר לא-יאכלו מקדש הקדשים עד
 64 עמד כהן לאורים ולתמים: פלהקהל באחד ארבע
 סה רבוא אלפים שלש-מאות ששים: מלבד עבדיהם
 ואמהתיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים
 66 ושבעה ולתם משררים ומשררות מאתים: סוסייהם
 שבע מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים ארבעים
 67 וחמשה: גמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים
 68 ששת אלפים שבע מאות ועשרים: ומראשי האבות
 בבואם לבית יהוה אשר בירושלם התנדבו לבית האלהים
 69 להעמידו על-מכונו: ככלם נתנו לאוצר המלאכה והב
 דרבמונים שש-רבאות ואלה וכסף מנים חמשת אלפים
 ע וכתנת כהנים מאה: וישבו הכהנים ויהלויים ומן-
 העם והמשררים והשוערים והנתינים בעריהם וכל-
 ישראל בעריהם:

CAP. III. ג

ג
 א וינע החדש השביעי ובני ישראל בערים ויאספו העם
 2 באיש אחד אל-ירושלם: ויקם ישוע בן-יוצדק ואחיו
 הכהנים וזרבל בן-שאתיאל ואחיו ויבנו את-מזבח
 אלהי ישראל להעלות עליו עלות כפתוב בתורת משה
 3 איש-האלהים: ויכינו המזבח על-מכונתו כי באימה
 עליהם מעמי הארצות ועל עליו עלות ליהוה עלות
 4 לבקר ולערב: ויעשו את-חג הסכות כפתוב ועלת יום
 ה ביום במספר כמשפט דבר-יום ביום: ואחר-כך עלת
 תמיד ולחדשים ולכל-מועדי יהוה המקדשים ולכל
 6 מתנדב נדבה ליהוה: מיום אחד לחדש השביעי החלו
 להעלות

- 62 די דאָזיגע האָבען געזוכט זייער אָבשטאַמונג־בריעף, אָבער זיי האָבען עס ניט געפונען, דאָרום זיינען זיי געוועזען אויסגעשלאָסען פון די כהונה,
- 63 און תרשתא האָט זיי פאָרוואָנט זיי זאָלען ניט עסען פון דאָס גאנץ היי־ליגע ביז עס וועט אָנגעשטעלט ווערען אַ כהן צו די אורים און תמים.
- 64 די גאנצע פערזאמלונג צוזאַמען — צוויי און פערציג טויזענד דריי הונדערט און זעכציג.
- 65 אויסער זייערע קנעכט און זייערע דיענסט־מיידען, די עזע זיינען געווען זען — זיעבען טויזענד דריי הונדערט זיעבען און דרייסיג. זיי האָבען אויך געהאט צוויי הונדערט זינגערס און זינגערנים.
- 66 זייערע פער — זיעבען הונדערט זעקס און דרייסיג, און צוויי הונדערט פינף און פערציג מויל־אייוולען.
- 67 זייערע קעמלען — פיער הונדערט פינף און דרייסיג; אייוולען — זעקס טויזענד זיעבען הונדערט און צוואנציג.
- 68 אייניגע פון די פאמיליען־פאָרשטעהער האָבען, קומענדיג צו גאָט'ס הויז וואָס אין ירושלים, פרייוויליג בייגעשטייערט פאר גאָט'ס הויז, עס ריכ־טיג איינצואַרדערן,
- 69 נאָך זייערע קרעפטען האָבען זיי אַריינגעגעבען אין די ארבייט־סקלאַ־דען: גאָלד — איין און זעכציג טויזענד דרעכמונים; זילבער — פינף טויזענד מנים, און הונדערט פריסטער־רעקס.
- 70 די כהנים, די לויס, אויך פאָלק־מענער, די זינגערס, און די טהויער־הי־טערס, מיט די טעמפל־דיענער האָבען געוואוינט אין זייערע שטעט, און גאנץ ישראל אין זייערע שטעט.

קאפיטעל ג

- 1 ווען דער זיעבעטער מאָנאַט איז אָנגעקומען, זינט די קינדער ישראל זיינען געוועזען אין זייערע שטעט, האָט זיך דאָס פאָלק פערזאַמעלט ווי איין מאַן אין ירושלים.
- 2 דאן איז אויפגעשטאַנען ישוע, יהוצדק'ס זוהן, מיט זיינע ברידער די כהנים, אויך זרבבל, שאלתיאל'ס זוהן, מיט זיינע ברידער, און האָבען אויפגעבויט דעם מזבח פון דעם גאָט פון ישראל, צו פארברענען אויף איהם עולות, ווי עס איז געשריבען אין לעהר־בוך פון משה דעם געט־ליכען מאַן.
- 3 אַז זיי האָבען נאָר אוועקגעשטעלט דעם מזבח אויף זיין שטעל, האָבען זיי שוין פארברענט אויף איהם עולות צו גאָט — די מאָרגען און אבענד עולות — ווארים זיי זיינען אין שרעק געווען פאר די פעלקער פון לאַנד.
- 4 זיי האָבען אויך געמאַכט דעם פייערטאג סכות, ווי עס איז געשריבען, מיט די טעגליכע עולות נאָכ'ן צאהל, ווי עס פאָרערט זיך טאָג טעגליך; און נאָכדעם די שטענדיגע עולות, די מאָנאַטליכע און פאר אלע געהייליג־טע פייערטאגע גאָט'ס, אויך וואָס יעדער פרייוויליג האָט בעוויליגט פאר גאָט.
- 6 פון דעם ערשטען טאָג צום זיעבעטען מאָנאַט האָבען זיי אָנגעפאנגען בריינגען עולות צו גאָט, אָבוואָהל גאָט'ס טעמפל איז נאָך ניט געגרינד־עט געווען.

- 7 להעלות עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד: ויהנר־כסף
 להצבים ולחרשים ומאכל ומשתה ושמן לצדנים ולצרים
 להביא עצי ארנים מן־הלבנון אל־ים יפוא כרשיון
 8 כורש מלך־פרס עליהם: ובשנה השנית לבואם
 אל־בית האלהים לירושלם בחדש השני החלו ור־בבל
 בן־שאלתיאל וישוע בן־יוצָדֶק ושאר אחיהם והכהנים
 והלויים וכל־הבאים מהשבי ירושלם ויעמידו את־הלויים
 מִבֵּן עשרים שנה ומעלה לנצח על־מלאכת בית־יהוה:
 9 ויעמד ישוע בְּנֵו וְאֶחָיו קַדְמִיאל וּבְנֵו בְנֵי־יהודה כְּאֶחָד
 לנצח על־עשה המלאכה בבית האלהים בני הנָדָד
 בניהם ואחיהם הלויים: ויסדו הבנים את־היכל יהוה
 ויעמידו הכהנים מלפשים בתצורות והלויים בְּנֵי־אֶסָף
 במצלתים להלל את־יהוה על־ידי דָּוִד מלך־ישראל:
 11 וַיַּעֲנוּ בְהַלֵּל וּבְהוֹדֹת ליהוה כִּי טוֹב כִּי־לְעוֹלָם חָסְדוֹ
 עַל־יִשְׂרָאֵל וְכָל־הַעַם הֲרִיעוּ תְרוּעָה גְדוּלָה בְהַלֵּל ליהוה
 12 עַל הוֹסֵד בֵּית־יהוה: וְרַבִּים מֵהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְרֵאשֵׁי
 הָאֲבוֹת הִזְקִינִים אֲשֶׁר רָאוּ אֶת־הַבַּיִת הָרִאשׁוֹן בְּיָסְדוֹ וְהַ
 הַבַּיִת בְּעֵינֵיהֶם בָּקִים בְּקוֹל גְּדוּל וְרַבִּים בְּתְרוּעָה בְּשִׁמְחָה
 13 לְהַרִים קוֹל: וְאֵין הָעַם מִבִּירִים קוֹל תְּרוּעַת הַשִּׁמְחָה
 לְקוֹל בְּכִי הָעַם כִּי הָעַם מְרִיעִים תְּרוּעָה גְדוּלָה וְהַקוֹל
 נִשְׁמַע עַד־לְמִרְחֹק:

CAP. IV. ד

- ד וישמעו צרי יהודה ובנגמן כִּי־בָנִי הַגּוֹלָה בּוֹנִים הֵיכַל
 ליהוה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּגְשׁוּ אֶל־זֶרְבָבֶל וְאֶל־רֵאשֵׁי
 הָאֲבוֹת וַיֹּאמְרוּ לָהֶם נִבְנָה עִמָּכֶם כִּי כָכֶם נִדְרֹשׁ
 לאלהיכם וְלֹא אֶנְחֵנוּ וְזָבָחִים מִיָּמֵי אֶסֶר חֵדִן מֶלֶךְ אֲשׁוּר
 3 הַמַּעֲלָה אֶתְנוּ פֹה: וַיֹּאמְרוּ לָהֶם זֶרְבָבֶל וַיִּשְׁוֹעַ וּשְׂאֵר

ראשי

- 7 דאן האָבען זיי געלד נעגעבען די שטיינהאקערס און מייסטערס, אויך עסען טרינקען און אויף די צרים, אום זיי זאלען אַריבערבריינגען צעדער-בוימער פון לבנון צום יפווא'ער ים, לויט די ערלויבניס פון כורש, קעניג פון פרס, וואָס זיי האָבען געהאַט.
- 8 אין דעם צווייטען יאָהר זינט זייער אָנקומען צו גאָט'ס הויז אין ירושלים, אין דעם צווייטען חודש, האָבען אָנגעהויבען זוכבל שאלתיאל'ס זוהן, ישוע יוצדק'ס זוהן, אויך זייערע איבריגע ברידער, די כהנים, און די לויס, און אלע וואָס זיינען צוריקגעקומען פון דער געפאנגענשאַפט נאָך ירושלים, און זיי האָבען אָנגעשטעלט די לויס פון צוואנציג יאָהר און העכער אלס אויפגעהערס איבער דער ארבייט פון גאָט'ס הויז.
- 9 עס זיינען אָנגעשטעלט געוואָרען ישוע, זיינע זיהן און ברידער, קדמיאל מיט זיינע זיהן, די קינדער פון יהודה, אזוי ווי איין מאן, אלס אויפ-זעהערס איבער די וואָס האָבען געטהון די ארבייט אין גאָט'ס הויז, — די זיהן פון הנדר, זייערע זיהן און זייערע ברידער די לויס.
- 10 ווען די בויערס האָבען געלייענט דעם גרונד פון גאָט'ס היכל האָבען זיך די אנגעקליידעטע כהנים געשטעלט מיט טראַמפּפייטען, און די לויס, אָסר'ס זיהן מיט צימבלען, גאָט צו לויבען, נאָך דער אָרדנונג פון דוד קעניג פון ישראל.
- 11 זיי האָבען אויסגעשריען לויבענדיג און דאנקענדיג גאָט זוי עס פאסט : „אימער איז זיין גנאָדע אויף ישראל !“ דאָס גאנצע פאָלק האָט און הויך געשריען לויבענדיג גאָט פאר די גרינדונג פון גאָט'ס הויז ;
- 12 פיעל פון די אלטע כהנים, לויס און פאמיליען פאָרשטעהער, וועלכע האָבען געזעהען מיט זייערע אויגען דאָס ערשטע הויז ווען עס האָט עק-סיסטירט און דאָס יעצטיגע הויז, האָבען שטאַרק געוויינט, און פיעל האָבען שטאַרק געשריען פון פרייד.
- 13 דאָס פאָלק האָט ניט אונטערשיעדען דעם פרייד געשריי פון דעם וויינען געשריי — דאָס פאָלק האָט הויך געשריען און דער אָבסלאַנג פון געשריי האָט זיך גווייט געהערט.

קאפיטעל ד

- 1 ווען די פיינד פון יהודה און בנימין האָבען דערהערט אז די גלות-קינדער בויען דעם טעמפל פאר דעם גאָט פון ישראל,
- 2 זיינען זיי געקומען צו זוכבל און די פאמיליען פאָרשטעהער און האָבען צו זיי געזאָגט : „אויך מיר וועלען מיט אייך בויען ! ווארים אזוי ווי איהר בעטען מיר צו אייער גאָט און אָפּפערען צו איהם, זינט אסרהרדן, קעניג פון אשור, האָט אונז אהער געבראכט.“
- 3 האָט זיי געענטפערט זוכבל, ישוע און די איבריגע ישראל'ס פאמיליען פאָרשטעהער : „איהר פאסט ניט מיט אונז צו בויען אַ הויז פאר אונזער גאָט ; נאָר מיר אליין וועלען בויען פאר'ן גאָט פון ישראל, ווי עס האָט אונז געהייסען דער קעניג כורש, קעניג פון פרס.“

ראשי האבות לישראל לא-לכם ולנו לבנות בית
לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר
4 צונו המלך פורש מלך-פרס: ויהי עם הארץ מרפים
ה ידי עם-יהודה ומבלתיים אותם לבנות: וספרים עליהם
יוצאים להפך עצתם בלוימי פורש מלך פרס ועד-
6 מלכות דריוש מלך פרס: ובמלכות אחשוורוש
בתחלת מלכותו כתבו שטנה על-יחבי יהודה וירושלם:
7 ובימי ארתחששתא כתב בשלם מתרדת מכלאל
ושאר בנותיו על-ארתחששתא מלך פרס וכתב הנשתון
8 פתוב ארמית ומתרגם ארמית: רחום בעל-
מעם ושמישי ספרא כתבו אנרא חדא על-ירושלם
9 לארתחששתא מלכא פנמא: ארין רחום בעל-מעם
ושמישי ספרא ושאר בנותהון דיניא ואפרסתכיא
טרפליא אפרסיא ארפוי בבליא שושנביא דהוא
י עלמא: ושאר אמיא די הגלי אסנפר רבא ויקורא
הותב המו בקרה די שמרון ושאר עברי-נהרה וכענת:
11 דינה פרשנן אנרתא די שלחו עלוהי על-
ארתחששתא מלכא עבדיך אנש עברי-נהרה וכענת:
12 ידיע להוא למלכא די יהודיא די סלקו מלכותך
עלינא אתו לירושלם קריתא מרדתא ובאושתא בנן
13 ושורי: אשכללו ואשיא יחמו: כען ידיע להוא למלכא
די הן קריתא דך תתבנא ושוריא ישתכללון מניה
14 בלו והלך לא ינתנון ואפתם מלכים תהנוק: כען כל-
קבל דרמלח היכלא מלחנא ועדת מלכא לא-ארין
15 לנא למחנא על-דינה שלחנא והודענא למלכא: די
יבכך בספר דכרניא די אבהתך ותהשבה בספר

דכרניא

v. 7. ו. ומסלים קי. v. 9. כח דס נסחח. *ibid.* טוחו קי. v. 12. ושוריא שכלל קי. *ibid.* דודא קי. v. 11. ו. יחד.

- 4 אויך דאָס פּאָלק פון לאַנד האָט שלאָף געמאַכט די הענד פון דעם פּאָלק פון יהודה, און האָבען זיי געשראָקען ביי דעם בויען.
- 5 זיי האָבען אויך געדונגען אויף זיי ראטהגעבער צו שטערען זייערע פלע- נער, די נאנצע צייט פון כורש, קעניג פון פרס, ביז דרויש איז געוואָרען קעניג פון פרס.
- 6 און אין אָנהייב פון דער רעגירונג פון קעניג אחשורוש האָבען זיי געשרי- בען איין אנקלאַג אויף די בעוואוינערס פון יהודה און ירושלים.
- 7 און אין די טעג פון ארתחששתא האָבען געשריבען בשלם, מתרדת, טבאל און זייערע איבריגע גענאָסען צו ארתחששתא קעניג פון פרס, די שריפט פון דעם בריף איז געוועזען אויף ארמית, און ערקלעהרט אין אַרמית.
- 8 רחום דער ראטהגעבער מיט שמשי דעם שרייבער האָבען געשריבען אין בריעה צו ארתחששתא דעם קעניג וועגען ירושלים, אזוי צו זאָגען :
- 9 (עס זיינען דאן געווען — רחום דער ראטהגעבער, שמשי דער שרייבער און זייערע מיט־מענשען : דינ'אָער, אפרסתכ'אָער, טרפל'אָער, אפרס'אָער, ארכו'אָער, בבל'אָער, שושנכ'אָער, דהוא'ער, עלמ'עער.
- 10 און פארשיעדענע פעלקער, וועלכע אסנפר דער גרויסער און געעהר- טער האָט פארטריבען און בעזעצט זיי אין דער שטאָדט שמרון און די איבריגע ברעגען פון טייך א. ד. ג.
- 11 דאָס איז דער אינהאַלט פון בריעה, וועלכען זיי האָבען געשיקט צו איהם, צו ארתחששתא דעם קעניג) „דיינע קנעכט, בעוואוינער פון ברעג טייך א. ד. ג.
- 12 זאָל עס בעוואוסט זיין דעם קעניג אז די יהודים וועלכע זיינען אַוועק פון דיר, זיינען געקומען צו אונז אין ירושלים. זיי בויען איבער די ווידערשפע- ניגע און שלעכטע שטאָדט, די ווענד מאַכען זיי איבער און די פונדאמענט- טען פארשטאַרקען זיי.
- 13 אלזאָ זאָל עס בעוואוסט זיין דעם קעניג דאָס אויב די שטאָדט וועט איי- בערגעבויט ווערען און די ווענד איבערגעמאַכט ווערען, וועלען זיי ניט געבען קיין אבצאָהל נומץ און ווענגעלד ; דאָס וועט שאדען ברענגען דעם קעניגס איינקומפט.
- 14 און אזוי ווי מיר עסען די שפייז פון פאלאסט און עס איז אונז ניט אנט- גענעהם צו זעהען דעם קעניג'ס שאדען, דערפאר שיקען מיר און מאַכען אויפמערקזאם דעם קעניג,
- 15 מען זאָל נאָכזוכען אין די עראינערונגס ביכער פון דיינע עלטערן ; אין די עראינערונגס ביכער וועסטו געפינען און וויסען דאָס דייעזע שטאָדט איז אַ שטאָדט וואָס ווידערשפעניגט און מאַכט שאדען קעניגען און לעני- דער, גוואלדטהאַטען טהוט מען אין איהר פון לאנג אָן, דערפאר איז די שטאָדט רואינירט געוואָרען.

דברניא ותנדע די קריתא דך קריא מרדא ומתנגקת
מלכין ומדנן ואשתדור עבדין בגוה מדיומת עלמא על-
דנה קריתא דך התרבת: מהודעין אנחנה למלכא די
16 הן קריתא דך התבנא ושוריה ישמכללון לקבל דנה
חלק בעבר נהרא לא איתי לך: פתנמא שלח
17 מלכא על-רחום בעל-טעם ושמישי ספרא ושאר פנותהון
די יתבין בשמרין ושאר עברי-נהרה שלם וכעת: נשתנא
18 די-שלחתון עלינא מפרש קרי קדמי: ומני שים טעם
19 ובקרו ויהשפחו די קריתא דך מדיומת עלמא על-מלכין
מתנשאה ומרד ואשתדור מתעבר-בה: ומלכין פקיפין
20 הו על-ירושלם ושלטיין בכל עבר נהרה ומדה בלו
והלך מתירב להון: בען שימו טעם לבטלא גבריא
21 אלך וקריתא דך לא תתבנא עד-מני טעמא ותשום:
22 וזהרין הו שלו למעבר על-דנה למה ישנא חבלא
לחנקת מלכין: אדון מדי-פרשגו נשתנא די
23 ארתחששתא מלכא קרי קדס-רחום ושמישי ספרא
וכנותהון אללו בבהילו לירושלם על-יהודיא ובטלו המו
בארע וחיל: באדון בטלת עבדת בית-אלהא די
24 בירושלם וחות בטלא עד שנת תרתין למלכות דריגוש
מלך-פרס:

CAP. V. ה.

והתנפי חני נביאה ונכדיה בר-עדיא נביאיא על-יהודיא
1 די ביהוד ובירושלם בשם אלה ישראל עליהון: באדון
2 קמו ורפבל בר-שאלתיאל וישוע בר-יוצדקושריו למבנא
בית אלהא די בירושלם ועמדון נביאה די-אלהא
3 מסעדן להון: בהזמנא אתה עליהון תתני פחת עבר
נהרה ושטר בזני וכנותהון וכן אמרין להם מדי-שם
לכם

- 16 מיר ווארנען דעם קעניג אז ווי נאָר די שטאָרט וועט איבערגעבויט ווערען און די וועגער איבערגעמאַכט זיין, פון דאן אן האָסטו קיין טהייל ניט אין ברעג טייך."
- 17 דער קעניג האָט געשיקט אן ענטפער צו רחום דעם ראטהגעבער, שמישי דעם שרייבער און די איבריגע מיטמענשען זייערע, וועלכע וואוינען אין שמרון און אנדער ערטער פון ברעג טייך: „פריעדען א. ז. וו.
- 18 דער שריפט וואָס איהר האָט מיר געשיקט איז דייטליך פאר מיר געלעזען געוואָרען.
- 19 פון מיר איז ארויסגעגעבען געוואָרען א בעפעהל, מען האָט אונטערזוכט און אויסגעפונען אז די שטאָרט האָט פון אימער אן זיך אויפגעהויבען קער גען קעניגע, אויך ווידערשפעניגקייט און גוואלדטהאט ווערען געטהאן אין איהר.
- 20 מעכטיגע קעניגע זיינען אימער געוועזען אין ירושלים, זיי האָבען בער הערשט דעם גאנצען ברעג טייך, וועלכע מען האָט געגעבען שטייער, נומיך און וועגגעלך.
- 21 אלאָז בעראטט זיך אום צו שטערען דיעזע מענשען און די שטאָרט זאָל ניט איבערגעבויט ווערען ביז עס וועט געגעבען ווערען מיין בעפעהל.
- 22 זייט פאָרויכטיג קיין פעהלער אין דעם צו מאַכען, פון וועלכען עס קען ארויסוואַקסען אן אורזאכע שאַדען צו מאַכען די קעניגע."
- 23 גלייך ווי דער אינהאַלט פון קעניג ארתחששתא'ס בריעף איז געלעזען גער וואָרען פאר רחום', שמישי דעם שרייבער און זייערע מיטמענשען, זיינען זיי שנעל געגאנגען אין ירושלים צו די אידען און געשטערט זיי מיט מאַכט און קראַפט.
- 24 דאן איז געשטערט געוואָרען די ארכיט פון נאָט'ס הויז וואָס אין ירושלים און עס האָט אויפגעהערט ביז'ן צווייטען יאָהר פון דריוש'ס דעניערונג, קעניג פון פרס.

קאפיטעל ה

- 1 דאן האָבען אויף זיי פראָפעציעט, אויף די אידען פון יהודה און ירושלים, חגי דער פראָפעט און זכריה, עדוא'ס זוהן, פראָפעטען אין נאָמען פון דעם נאָט פון ישראל.
- 2 אויך האָבען זיך אויפגעהויבען זרכבל, שאלתיאל'ס זוהן, מיט ישוע, יצדק'ס זוהן, און האָבען אָנגעפאנגען בויען נאָט'ס הויז וואָס אין ירושלים; מיט זיי זיינען אויך געוועזען די געטליכע פראָפעטען, וועלכע האָבען זיי געהאַלפּען.
- 3 אין יענער צייט איז צו זיי געקומען תתני, דער גובערנאטאר איבער'ן ברעג טייך מיט שתרבוזני'ן און זייערע מיטמענשען און האָבען צו זיי אזוי געזאָגט: „ווער האָט עס אויך ערלויבט דיעזע הויז צו בויען און צו מאַריכטען די וועג?"

לכם טעם ביתא דנה לבנא ואשרנא ננה לשכללה:
 4 ארין בנמא אמרנא להם מן-אנון שמנת נבריא דידנה
 ה בנינא בנן: ועין אלהם דנת על-שבי יהודיא ולא
 בטלו המו עד-טעמא לדרוש יחד וארין יתיבון נשתנא
 6 על-דנה: פרשנן אנרנא די-שלח תתני פנת עבר
 גדרה ושחר בזוני וכנותה אפרסכיא די בעבר נהרה
 7 על-דרוש מלכא: פתנמא שלחו עלהו וכדנה פתיב
 8 בנה לדרוש מלכא שלמא כלא: ידיע להוא למלכא
 די-אלנא ליהוד מדינתא לבית אלהא רבא והוא
 מתבנא אבן גלל ואע מתשם בבתליא ועבדתא דך
 9 אספרנא מתעבדא ומצלח בדרהם: ארין שאלנא לשביא
 אלך בנמא אמרנא להם מן-שם לכם טעם ביתא דנה
 למבנה ואשרנא דנה לשכללה: ואף שמדתהם שאלנא
 להם להודעותך די נכתב שם-נבריא די בראשהם:
 11 וכנמא פתנמא התיבונא לממר אנחנא המו עבדוהי
 די-אלהא שמיא וארנא ובנן ביתא די-הוא בנה מן-דמת
 דנה שנין שניאן ומלך לישראל רב בנהו ושכללה:
 12 להן מדידי נרגו אבדתנא לאלהא שמיא יתב המו ביד
 נבוכדנצר מלך-בבל פסדיא וביתה דנה סתרה ועמה
 13 הנלי לבבל: ברם בשנת חדה לכורש מלכא די בבל
 14 פורש מלכא שם טעם בית-אלהא דנה לבנא: ואף
 מאניא די-בית-אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר
 הנפק מן-היכלא די בירושלם והיכל המו להיכלא די
 בבל הנפק המו פורש מלכא מן-היכלא די בבל והיבו
 15 לששבצר שמה די פחה שמה: ואמר-להא אלהא מאניא
 שא אול-אתת המו בהיכלא די בירושלם ובית אלהא
 16 יתבנא על-אתרה: ארין ששבצר דך אתא יתב

אשיא

- 4 זיי האָבען נאָך פּאָלגענדעס געזאָגט : „וואָס זיינען די נעמען פון די מענער וואָס בויען די געביידע ?“
- 5 אָבער די אויג פון זייער גאָט איז געוועזען אויף די עלטסטע פון יהודה — מען האָט זיי ניט געשטערט ביז עס איז אוועק אן ערקלעהרונג צו דרויש'ן. זיי האָבען דאָן נאָך אַ בריעה וועגען דעם געשריבען.
- 6 דער אינהאַלט פון בריעה וואָס תתני, גובערנאַטאָר פון ברעג טייך, שתר-בזוני און זייערע מיט-מענשען, די אפרסכ'אער פון ברעג טייך האָבען געשריבען צום קעניג דרויש.
- 7 [אַ בעריכט האָבען זיי איהם געשיקט, אין וועלכען עס איז אזוי געשריבען געוועזען] : „צום קעניג דרויש דער פריערען פון אלעמען !“
- 8 זאָל עס בעוואוסט זיין דעם קעניג, דאָס מיר זיינען געגאנגען צום פּראָד-ווינץ יהוד, צו דאָס הויז פון גרויסען גאָט, וועלכעס ווערט געבויט פון גרויסע שטיינער און האַלץ ווערט געלעגט אין די ווענד. די ארבייט נעהט שנעל — עס גליקט אין זייערע הענד.
- 9 מיר האָבען געפרעגט זייערע עלטסטע אזוי זאָגענדיג צו זיי : „ווער האָט אייך ערלויבט דאָס הויז צו בויען און די ווענד איבערמאַכען ?“
- 10 מיר האָבען זיי אויך געפרעגט זייערע נעמען אום דיר געבען צו וויסען אז מיר וועלען פּערשרייבען די נעמען פון זייערע הויפט-ליים.
- 11 דעם דאָזיגען ענטפּער האָבען זיי אונז געגעבען זאָגענדיג : „מיר זיינען עס די קנעכט פון גאָט דער הימעל און ערד, מיר בויען איבער דאָס הויז וואָס איז געבויט געווען שוין גאנץ לאנג, פיעל יאָהרען צוריק, אַ גרויסער קעניג פון ישראל האָט עס געבויט און פארטיג געמאַכט ;
- 12 נאָר וויילע אונזערע עלטערן האָבען דערצאָרענט דעם הימלישען גאָט, האָט ער זיי איבערגעגעבען אינ'ם האַנד פון נבוכדנצר, קעניג פון בבל, דער כאַלדעער : ער האָט דאָס הויז צושטערט און דאָס פּאָלק פארטריי-בען אין בבל.
- 13 אָבער אין ערשטען יאָהר פון כורש, קעניג פון בבל, האָט דער קעניג כורש געגעבען אַ בעפעהל דיזעס הויז גאָט'ס צו איבערבויען,
- 14 אויך אַלע זאַכען פון גאָט'ס הויז, גאָלדענע און זילבערנע, וואָס נבוכדנצר האָט אַרויסגענומען פון ירושלים'ער טעמפל און האָט זיי אוועק געפיהרט אין בבל'ער טעמפל, האָט זיי דער קעניג כורש אַרויסגענומען פון בבל'ער טעמפל און האָט זיי אוועקגעגעבען צו דעם וועלכען מ'רופט ששבצר, וועמען ער האָט אָנגעשטעלט אַלס גובערנאַטאָר ;
- 15 און ער האָט איהם געזאָגט : „נעהם די זאַכען, נעה, טראג זיי אוועק אין ירושלים'ער טעמפל און דאָס גאָטעס הויז זאָל גלייך געבויט ווע-רען.
- 16 דאן איז דיעזער ששבצר געקומען און געלעגט דעם פונדאמענט פון גאָט'ס הויז וואָס אין ירושלים. פון דענסמאל ביז יעצט ווערט עס געבויט און ס'איז נאָך ניט געענדיגט.“

אֲשֵׁי־דִי־בֵּית אֱלֹהֵי בִירוּשָׁלַם וּמִדְּאֲדָן וְעַד־כְּעַן
 מִתְּבִנָּא וְלֹא שְׁלִים: וְכַעַן הֵן עַל־מִלְכָּא מִבְּיַתְּבִיקר בְּבֵית 17
 נְגִינָא דִי־מִלְכָּא תַמְחָה דִי כְּבָבֵל הֵן אִיתִי דִי־מִדְּכּוּרֶשׁ
 מִלְכָּא שִׁים מְעַם לְמִבְנָא בֵּית־אֱלֹהֵי הָךְ בִירוּשָׁלַם וְרַעוּת
 מִלְכָּא עַל־דְּנִינָה יִשְׁלַח עֲלֵינָא:

CAP. VI. 1

בְּאֲדָן דְּרִינִישׁ מִלְכָּא שִׁים מְעַם וּבְקֶרוּ בְּבֵית סַפְרִיא דִי א
 נְגִינָא מִהֲחֻתִּין תַמְחָה כְּבָבֵל: וְהִשְׁתַּכַּח בְּאַחְמֵתָא כְּבִירְתָּא 2
 דִי כְּמָרִי מְדִינֵתָא מְגִלָּה חֲדָה וּכְדִפְתִּיב בְּנִינָה דְכְרוּנָה:
 בְּשַׁנְתָּ חֲדָה לְכוּרֶשׁ מִלְכָּא כּוּרֶשׁ מִלְכָּא שִׁים מְעַם 3
 בֵּית־אֱלֹהֵי בִירוּשָׁלַם בֵּיתָא יִתְבְּנָא אַחַר דִּי־יִדְכַתִּין דְּכֹחִין
 וְאֲשׁוּדִי מְסוּבְלִין רֹמְחָה אֲמִין שְׁתִּין פְּתִיחָה אֲמִין שְׁתִּין:
 נְדַבְכִין דִי־אַבְן גִּלְלָה תִלְתָּא וְנִדְבָךְ דִי־אַע חֲזַת וְנִפְקַתָּא 4
 מִדְּבֵית מִלְכָּא תַתִּיהֹב: וְאַתְּ מְאַנֵּי בֵּית־אֱלֹהֵי דִי דְחִבְתָּה 5
 וּכְסַפָּא דִי נְכוּכְדִנְעִר הִנְפִּיק מִדְּהוּכְלָא דִי־בִירוּשָׁלַם
 וְהוּבַל לְכַבְלֵי־יַחֲתִיבוּן וַיַּחֲדֵךְ לְהוּכְלָא דִי־בִירוּשָׁלַם לְאַתְרָהּ
 וְתַחַת בְּבֵית אֱלֹהֵי: כְּעַן תַּתְּנִי פִּתְחַת עֲבַר־נִתְרָה 6
 שְׂתַר בּוֹזְנֵי וּכְנִיתְרוּן אֲפֹרְסָכִיא דִי בְּעֵבֶר נִתְרָה רְחִיקִין
 הֵוּ מִן־תַמְחָה: שְׁבִקוּ לְעֲבִידַת בֵּית־אֱלֹהֵי הָךְ פִּתְחַת יְהוּדִיא 7
 וּלְשַׁבֵּי יְהוּדִיא בֵּית־אֱלֹהֵי הָךְ יִבְנוּן עַל־אַתְרָהּ: וּמִנִּי 8
 שִׁים מְעַם לְמָא דִי־תַעֲבִרוּן עִם־שַׁבֵּי־יְהוּדִיא אֲלֵךְ לְמִבְנָא
 בֵּית־אֱלֹהֵי הָךְ וּמִנְכֶסֶי מִלְכָּא דִי מִדַּת עֵבֶר נִתְרָה
 אֲסַפְרִנָּא נִפְקַתָּא תַחֲוֹא מִתְּחַבָּא לְגַבְרִיא אֲלֵךְ דִי־לָא
 לְבַטְלָא: וּמָה חֲשִׁחוּן וּבְנֵי תוֹרִין וְדַכְרִין וְאֲמִרִין וְלַעֲלִין 9
 לְאֵלֵה שְׁמִיא הַנְטִין מִלְּחָה חֲמָר וּמִשַׁח כְּמֵאֲמַר כְּהֵנָּא
 דִי־בִירוּשָׁלַם לְהוּא מִתְּיַהֵב לְהֵם יוֹם בְּיוֹם דִי־לָא שְׁלוּ:
 דִי־לְחִין מִהֲקֶרְבִין נִחֻחוּן לְאֵלֵה שְׁמִיא וּמִצְלִין לְחִי:

מלכא

17 אלזא, אויב עס געפעהלט דעם קעניג זאל מען נאָכזוכען אין די קעניגליכע ארכיווען, וואָס זיינען דאָרטען אין בבל, אויב עס איז פאראן אז פון קעניג כורש איז געווען געגעבען אן ערלויבניס צו בויען די עזעס גאָט'ס הויז אין ירושלים, און אויב דער קעניג איז איינשטימיג מיט דעם, זאל ער עס אונז צו שיקען.

קאפיטעל ו

- 1 דאן האָט קעניג דרוש געגעבען אַ בעפעהל און מ'האָט אונטערזוכט אין די ביבליאטעקען פון בבל, דאָרטען וואו די ארכיווען ווערען געבראכט.
- 2 עס האָט זיך אויסגעפונען אין אחמתא, הויפט־שטאָרט פון מדי'אישען פראָווינץ, אַ דאָקומענט, אזוי איז אין איהם געווען געשריבען: „א עראי־נערונגס פערזייכניס —
- 3 אין ערשטען יאָהר פון קעניג כורש, האָט כורש דער קעניג געגעבען אַ בעפעהל וועגען גאָט'ס הויז אין ירושלים: דאָס הויז זאל איבערגעבויט ווערען, דער אָרט וואו זיי האָבען אָפּפערט געשאכטען, און די פונדא־מענטען שטאַרק געמאַכט ווערען; זעכציג איילען זיין הויך און זעכציג זיין ברייט.
- 4 דריי ווענד פון שטאַרקע שטיינער און איין וואנד פון האַלץ, די אויס־נאכע זאל געגעבען ווערען פון קעניג'ס הויז.
- 5 אויך די זאכען פון גאָט'ס הויז, גאָלדענע און זילבערנע, וועלכע נבוכדנצר האָט ארויסגענומען פון ירושלים'ער טעמפל און געבראכט אין בבל, זאל לען גלייך צוריק געגעבען ווערען, און געבראכט ווערען אין ירושלים'ער טעמפל — אין גאָט'ס הויז.
- 6 יעצט תתני, גובערנאַטאָר פון ברעג טייך, שתר־בוזני און זייערע מיט־מענשען, די אפרכ'אער פון ברעג טייך, טרעט אָב פון דאָרטען!
- 7 לאָזט צו רוה די ארבייט פון די עזעס הויז גאָט'ס! דער אידישער גובער־נאטאָר און די אידישע עלטסטע זאָלען דאָס הויז גאָט'ס באַלד בויען.
- 8 פון מיר איז אַ בעפעהל געגעבען, וועלכען איהר זאָלט אויספיהרען מיט די עלטסטע פון די אירען ביי'ם בויען די עזעס הויז גאָט'ס: „פון קע־ניג'ס פארמעגען, וואָס בריינגט איין די שטייער פון ברעג טייך זאל שנעל די מענשען געגעבען ווערען די אויסנאבען, עס זאל קיין שמערונג זיין!
- 9 אויך וואָס נאָר זיי דארפען—יונגע רינדער, ווידערס און שעפסען אַלס אָפ־פערס צום הימלישען גאָט, ווייץ, זאלץ, וויין און אײל, ווי עס וועלען זאָגען די ירושלים'ער כהנים, זאל זיי טאָג טעגליך געגעבען ווערען, ניט פארפעהלענדיג;
- 10 אום זיי זאָלען אָפּפערס בריינגען דעם הימלישען גאָט און בעטען פאר'ן לעבען פון קעניג מיט זיינע קינדער.

11 מֶלֶכָא וּבְנוֹהוּ: וּמְנֵי שִׁים טַעַם דִּי כָל־אַנְשֵׁי דִי יְהֻשָׁנָא
 פִּתְּנִמָּא דְנָה יִתְּנִסַּח אֶל מִדְּבֵיתָהּ וּזְקוּף יִתְּמַחָא עֲלוֹהִי
 12 וּבֵיתָהּ נִגְלוּ יִתְעַבֵּד עַל־דְּנָה: וְאַלְהָא דִּי־שִׁכֵן שְׁמָהּ תִּמָּה
 יִמְנָר כָּל־מְלִךְ וְעַם דִּי וְיִשְׁלַח יְדָהּ לְהַשְׁנִיא לְחַבְלָהּ
 בֵּית־אַלְהָא הַךָ דִּי־בִירוּשְׁלַם אֲנָא דְרִיגֻשׁ שְׁמַת טַעַם
 אֶסְפְּרָנָא יִתְעַבֵּד:

13 אֲרִין תַּתְּנִי פִּתְתַּת עֲבַר־נְהֵרָה שְׁתַּר
 בְּזוּנֵי וּבְנוֹת־הוֹן לְקַבֵּל דִּי־שְׁלַח דְרִיגֻשׁ מֶלֶכָא בְּנִמָּא
 14 אֶסְפְּרָנָא עֲבָדוּ: וְשִׁבִי יְהוּדָא בְּנִין וּמִצְלָחוֹן בְּנִבּוּאֵת
 חֲנִי נְבִיאָה וּזְכָרָה בְרִיעָדוּא וּבְנֵי וְשִׁכְלָלוּ מִדְּמַעַם אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל וּמִטַּעַם כּוֹרֶשׁ וְדְרִיגֻשׁ וְאַדְמַת־שִׁשְׁתָּא מְלִךְ פָּרַס:
 15 וְשִׁינְיָא בֵּיתָהּ דְנָה עַד יוֹם תִּלְתָּה לִיבַח אֲדָר דִּי־הָיָא
 16 שְׁנַת־שֵׁת לְמַלְכוּת דְרִיגֻשׁ מֶלֶכָא: וְעֲבָדוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 כַּהֲנִיא וְלוֹיָא וְשָׂאֵר בְּנֵי־גִלוּתָא חֲנִפְתַּת בֵּית־אַלְהָא דְנָה
 17 בְּחֻדְדָּה: וְחִקְרִבוּ לְחֲנִפְתַּת בֵּית־אַלְהָא דְנָה תוֹרִין מֵאֲדָה
 דְבָרִין מֵאֲמִין אַרְבַּע מֵאָה וּצְפִירֵי עֹזֵן לְחִטְיָא
 18 עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל תְּרִי־עֶשֶׂר לְמִנְעֵן שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל: וְחִקְרִמוּ
 כַּהֲנִיא בְּפִלְגְּתֵהוֹן וְלוֹיָא בְּמַחְלָקְתֵהוֹן עַל־עֵבִידַת אֱלֹהָא
 19 דִּי בִירוּשְׁלַם כְּכַתֵּב סֵפֶר מֹשֶׁה: וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־הַגּוּלָּה
 כ אֶת־הַפֶּסַח בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן: כִּי הִמְתָּרוּ
 הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם כְּאֶחָד כָּלֵם טְהוֹרִים וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח
 21 לְכָל־בְּנֵי הַגּוּלָּה וְלֹא־חִידֵם הַכֹּהֲנִים וְלָהֶם: וַיֹּאכְלוּ בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל הַשְּׂבִיִּם מִהַגּוּלָּה וְכָל־הַנּוֹבְדֵל מִטְּמֵאֵת גּוֹיֵי־הָאָרֶץ
 22 אֱלֹהֵם לְדָרֵשׁ לִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וַיַּעֲשׂוּ חֲגֻמִצוֹת
 שִׁבְעַת יָמִים בְּשִׁמְחָה כִּי־שִׁמְחָם יְהוָה וְהִסֵּב לֵב מְלִךְ־
 אֲשׁוּר עֲלֵיהֶם לְחַנֵּק יְדֵיהֶם בְּמִלְאֵת בֵּית־הָאֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל:

ואחר

- 11 אויך גיב איך א בעפעהל אז יעדער מענש וואָס וועט דיעזעס וואָרט ענ-
דערן זאָל אויכגעריסען ווערען א האַלץ פון זיין הויז און שטעהענדיג נע-
בען איהם זאָל ער געשלאגען ווערען, אויך זיין הויז זאָל ווערען ווי מיסט
דערפאר.
- 12 דער נאָט, וועלכער האָט דאָרטען זיין נאָמען געלאָזען רוהען, וועט נייע
דערשלאגען יעדער קעניג אָדער פּאָלק וואָס וועט אויסשטרעקען זיין האַנד
צו ענדערן אָדער שאַרען דיעזס הויז גאָט'ס, וואָס אין ירושלים. איך
דרייש גיב דעם בעפעהל — עס זאָל שנעל אויסגעפיהרט ווערען !
- 13 דאן האָט תתני, גובערנאָטאָר פון ברעג טייך, שתרבוזני און זייערע
מיט-מענשען, צוליעב דעם וואָס קעניג דרייש האָט פּאָלגענדעס געשיקט,
שנעל דאָס געמאָן.
- 14 די עלטסטע פון די אידען האָבען געבויט און בעגליקט, לויט דאָס פּראָ-
פעציהונג פון פּראָפעט הגי און זכריה, עדוא'ס זוהן ; זיי האָבען גע-
בויט און פארטיג געמאַכט נאָכ'ן בעפעהל פון גאָט פון ישראל און די
ערלויבנים פון כורש, דרייש און ארתחששתא, קעניג פון פרס.
- 15 דאָס הויז איז פארטיג געוואָרען צום דריטען טאָג אין מאָנאָט אדר, דאָס
איז דער זעקסטער יאָהר צום רעגירונג פון קעניג דרייש.
- 16 דאן האָבען די קינדער ישראל, די כהנים, די לויים און די איבריגע גלות-
לויט געפיערט די איינוויהונג פון דיעזער גאָט'ס הויז אין פריידען.
- 17 צום איינוויהונג פון דיעזעס גאָט'ס הויז האָבען זיי געבראַכט — הונד-
דערט אָקסען, צוויי הונדערט ווידערס, פיער הונדערט שעפסען אויך
צוועלף ציגען בעק, אַלס זינד אָפּפער פאר גאנץ ישראל, נאָכ'ן צאהל פון
די שטאַמען ישראל'ס.
- 18 זיי האָבען אויך אָנגעשטעלט די כהנים נאָך זייערע אבטהיילונגען און די
לויים אין זייערע איינטהיילונגען צו גאָט'ס דיענסט אין ירושלים, ווי עס
איז געשריבען אין משה'ס בוך.
- 19 דאן האָבען די גלות-לויט געמאַכט דעם פסח-אָפּפער און פערצענטען טאָג
צום ערשטען מאָנאָט.
- 20 ווארים די כהנים און די לויים האָבען זיך אַלע גלייך גערייניגט, און זיי
האָבען געשאַכטען דאָס פסח אָפּפער פאר אַלע וואָס זיינען געוועזען אין
גלות, פאר זייערע ברידער די כהנים, און פאר זיך אַליין.
- 21 און די קינדער ישראל וואָס זיינען צוריקגעקומען פון גלות האָבען דערפון
געגעסען, און אויך אַלע וואָס האָבען זיך צו זיי אָפּגעשייט פון דעם
אומריינעם פון די פעלקער פון לאַנד, צו בעמען דעם גאָט פון ישראל.
- 22 זיי האָבען געמאַכט דעם מצות-פיערטאג זיעבען טעג מיט פרייד, ווייל
גאָט האָט זיי דערפרייט, און ער האָט צו זיי געקעהרט דאָס הארץ פון
אשור'ס קעניג, זייערע הענד צו שטאַרקען אין די ארבייט פון גאָט'ס
הויז, דעם גאָט פון ישראל.

CAP. VII. 1

וְאַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּמַלְכוּת אַרְתַּחְשֶׁסְתָּא מֶלֶךְ-פָּרְסָא
 א עֹרְא בְּדַשְׁרֵיהּ בְּעֹרְיָה בְּדַחֲלִקְיָה: בְּדַשְׁלוֹם בְּדַצְרוֹק
 2 בְּדַאחִיטוֹב: בְּדַאמְרִיָּה בְּדַעֲרִיָּה בְּדַמְרוֹיֹת: בְּדַחֲנִתְנָה
 3 בְּדַעֲנִי בְּדַבְּקִי: בְּדַאבִּישׁוּעַ בְּדַפִּינְחַם בְּדַאֲלַעֲזָר בְּדַאֲחֲרָן
 4 הַכְּהֵן הָרִאשׁ: הוּא עֹרְא עָלָה מִכָּבֵל וְהוּא-סֹפֵר מְהוֹר
 5 בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר-נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּדַלֵּן
 6 הַמֶּלֶךְ בְּיַד-יְהוָה אֱלֹהָיו עָלָיו כֹּל בִּקְשָׁתוֹ: וַיַּעֲלוּ מִבְּנֵי
 7 יִשְׂרָאֵל וּמִן-הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְהַמְּשֻׁרְרִים וְהַשְּׁעָרִים
 וְהַנְּתִינִים אֶל-יְרוּשָׁלַם בְּשַׁנַּת-שִׁבְעַ לְאַרְתַּחְשֶׁסְתָּא הַמֶּלֶךְ:
 8 וַיָּבֹא יְרוּשָׁלַם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי הַיּוֹם שְׁנַת הַשְּׁבִיעִית
 9 לַמֶּלֶךְ: כִּי בַּאֲחֶד לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן הוּא יָסַד הַמַּעֲלָה
 10 מִכָּבֵל וּבַאֲחֶד לַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בָּא אֶל-יְרוּשָׁלַם בְּיַד
 11 אֱלֹהָיו הַטּוֹבָה עָלָיו: כִּי עֹרְא הֵכִין לָבֹב לְדַרְשׁ אֶת-
 תּוֹרַת יְהוָה וְלַעֲשׂוֹת וּלְלַמֵּד בְּיִשְׂרָאֵל חֶק וּמִשְׁפָּט:
 12 וְהָיָה פֶרְשָׁנוֹ הַנֹּשֵׂתָן אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ אַרְתַּחְשֶׁסְתָּא
 לְעֹרְא הַכְּהֵן הַסֹּפֵר סֹפֵר דְּבָרֵי מִצְוֹת-יְהוָה וְחֻקָּיו עַל-
 13 יִשְׂרָאֵל: אַרְתַּחְשֶׁסְתָּא מֶלֶךְ מַלְכֵינָא לְעֹרְא כְּהֵנָּא
 14 סֹפֵר דְּהָא דִּירָאֲלָה שְׁמִיָּא גְמִיר וּבְעֵנַת: מִנֵּי שִׁים מַעֲם
 15 דִּי כָל-מִתְנַדָּב בְּמַלְכוּתֵי מַדְעֵמָא יִשְׂרָאֵל וּכְהֵנִיחֵי וְלֵוִיָּא
 16 לְמַחְדָּ לִירוּשָׁלַם עִמָּךְ יְהוָה: כָּל-קָבֵל דִּי מִדְּקָדָם מַלְכָּא
 17 וּשְׁבַעַת יַעֲמֵהּ שְׁלִיחַ לְבַקְרָה עַל-יְהוּד וּלִירוּשָׁלַם בְּדַת
 18 אֲלֵהֶךְ דִּי בִידְךָ: וְלֵהִיבִלָּה בְּסַפְרָא וְדִתְּבֵי מַלְכָּא וַיַּעֲמֵהּ
 19 הַתְּנַדְּבוֹ לְאַלְהָהּ יִשְׂרָאֵל דִּי בִירוּשָׁלַם מִשְׁפָּנָה: וְכֹל בְּסַפְרָא
 20 וְדִתְּבֵי דִי תְהַשְׁפַּח בְּכָל מְדִינַת בָּבֶל עִם הַתְּנַדְּבוֹת עִמָּא
 21 וּכְהֵנִיָּא מִתְנַדְּבִין לְבֵית אֱלֹהֵהֶם דִּי בִירוּשָׁלַם: כָּל-קָבֵל
 22 דִּנְהָ אֶסְפְּרָנָא תִקְנָא בְּכַסְפָּא דִּנְהָ תוֹרְכִין וְדַכְרִין אִמְרִין

ומנחתהון

קאפיטעל ז

- 1 נאָך די דאָזיגע פאסירונג אין דער רעגירונג פון ארתחששתא קעניג פון פרס (איז געוועזען) עזרא זעהן פון שריה, זעהן פון עזריה, זעהן פון חלקיה,
- 2 זעהן פון שלום, זעהן פון צדוק, זעהן פון אחיטוב,
- 3 זעהן פון אמריה, זעהן פון עזריה, זעהן פון מריות,
- 4 זעהן פון זרחיה, זעהן פון עזי, זעהן פון בסי,
- 5 זעהן פון אבישוע, זעהן פון פינחס, זעהן פון אלעזר, זעהן פון אהרן דעם אַבער־כהן.
- 6 דאָס איז דער עזרא וואָס איז אַרויפגעגאנגען פון בבל; ער איז געוועזען אַ וואוינל געלעהרענטער אין משה'ס לעהר־בוך וואָס דער נאָט פון ישראל האָט געגעבען, און דער קעניג האָט איהם געגעבען זיין גאַנצעס פערלאַנג־גען, אַזוי ווי די האַנד פון זיין נאָט איז אויף איהם געוועזען.
- 7 עס זיינען אויך אַרויפגעגאנגען עטליכע פון די קינדער ישראל, פון די כהנים, די לויים, די זינגערס, די טהויער היטערס, און די מעמפעל־דיענער נאָך ירושלים, אין דעם זיעבענטען יאָהר פון ארתחששתא דעם קעניג,
- 8 ער איז געקומען אין ירושלים אין פינפטען מאָנאַט, דאָס איז געווען דער זיעבענטער יאָהר פון קעניג;
- 9 וואָרים אין ערשטען טאָג פון ערשטען מאָנאַט איז געוועזען דער אָנהייב פון אַרויפגעהן פון בבל, און אין ערשטען טאָג פון פינפטען מאָנאַט איז ער אָנגעקומען נאָך ירושלים, נאָך דער גוטער האַנד פון זיין נאָט אויף איהם.
- 10 עזרא האָט זיך אָנגעגעבען מיט'ן גאַנצען האַרצען נאָכצופאַרשען גאָט'ס תורה, אליין צו טהון, און צו בעלעהרען ישראל די געזעץ און די רעכטע.
- 11 דאָס איז דער אינהאַלט פון שריפט וואָס קעניג ארתחששתא האָט געגעבען עזרא דעם כהן, דער שרייבער, וואָס האָט געשריבען די ווערטער פון גאָט'ס בעפעהלען און זיינע געזעץ פאר ישראל:
- 12 „ארתחששתא, קעניג איבער קעניגע, צו עזרא דעם כהן, געזעצען־שרייבער פון הימלישען גאָט, וואוינגעלעהרענטער, א. ד. ג.
- 13 פון מיר איז אַרויסגעגעבען אַ בעפעהל. דאָס יעדער פרייוויליגער אין מיין קעניגרייך, פונ'ם פאָלק ישראל, זיינע כהנים אָדער לויים, וואָס איז וויליג צו געהען מיט דיר אין ירושלים, מעג געהן.
- 14 צוליב דעם ווילע פון קעניג מיט זיינע זיעבען ראטהגעבער ביזטו גע־שיקט צו אונטערזוכען וועגען יהודה און ירושלים, לויט גאָט'ס געזעץ וואָס איז דיין האַנד,
- 15 און אוועקצופירען זילבער און גאָלד, וואָס דער קעניג מיט זיינע ראטה־געבער האָבען פרעזענטירט צום גאָט פון ישראל, וואָס זיין וואָהנונג איז אין ירושלים.
- 16 אויך דאָס גאַנצע גאָלד און זילבער וואָס דו וועסט געפינען אין גאַנצען פראָוויניץ בבל מיט די פרייוויליגקייט וואָס דאָס פאָלק און די כהנים פרעזענטירען צום הויז פון זייער גאָט, וואָס אין ירושלים.
- 17 צוליב דעם מענטשטו שנעל קויפען פאר די געלד: אַקסען, ווידערס און

ומנחתהון ונסכיהון ותקרביו המו עלי מדבחה די בית
 18 אלהכם די בירושלם: ומה די עליך ועלי אהוד ייטב
 בשאר כספא ודבחה למעבר כרעות אלהכם תעבדון:
 19 ומאניא די מתנהבין לך לפלחן בית אלהך השלם קדם
 כ אלה ירושלם: ושאר חשדות בית אלהך די יפל לך
 21 למנתן תנתן מדבית גנוג מלכא: ומני אנה ארתחשסתא
 מלכא שים מעם לכל גובריא די בעבר גהרה די בל
 די ישאלנכון עזרא כהנא ספר דתא די אלה שמיא
 22 אספרנא ותעבד: עד כסף כפרין מאה ועד חמין פורין
 מאה ועד חמר בתין מאה ועד בתין משח מאה ומלח
 23 די לא כתב: כל די מן מעם אלה שמיא יתעבד אדרודיא
 לבית אלה שמיא די למה להוא קצף על מלכות מלכא
 24 ובגוהי: ולכם מהודעין די כל כהניא ולגוא ומריא
 תרעיא נתיניא ופלחי בית אלה דינה מנדה בלו והלך
 כה לא שליט למרמא עליהם: ואנת עזרא כחכמת אלהך
 די בידך מני שפטין ודינין די להון דאנין לכל עמא די
 בעבר גהרה לכל ידעי דתי אלהך ודי לא ידע תהודעין:
 26 וכל די לא להוא עבד דתא די אלהך ודתא די מלכא
 אספרנא דינה להוא מתעבד מנה הן למות הן לשרשו
 27 הן לעגש נכסין ולאסורין: כרוך יהנה אלתי
 אבתינו אשר נתן כזאת בלב המלך לפאר את בית יהנה
 28 אשר בירושלם: ועלי המהיחסד לפני המלך ויועציו
 ולכל שרי המלך הגברים ואני התחזקתי כיד יהנה אלהי
 עלי ואקבצה מישראל ראשים לעלות עמי:

CAP. VIII. ח

ח א ואלה ראשי אבותיהם והתיחשם העלים עמי במלכות
 2 ארתחשסתא המלך מבבל: מבני פינחס גרשם מבני

איתמר

- שעפסען, מיט זייערע שפיוז־אָפּפּערס און גיס־אָפּפּערס; דו זאָלסט עס
בריינגען אויפ'ן מזבח וואָס אינ'ם הויז פון אייער גאָט אין ירושלים.
- 18 וואָס דיר מיט דייע וועט געפּעלען זיין צו טהאָן מיט דאָס אייב־
ריגע זילבער און גאָלד, מענט איהר טהאָן נאָך דעם ווילען פון אייער גאָט.
- 19 אויך די זאכען וואָס ווערען דיר געגעבען צום דיענסט פון דיין גאָט'ס
הויז, גיב איבער צו גאָט, אין ירושלים.
- 20 די איבריגע בעדערפניסע פון דיין גאָט'ס הויז וואָס דיר וועט פּעהלען צו
פּערשאפּען, וועט געגעבען ווערען פון קעניג'ס שאַטז־הויז.
- 21 ווארים זעלבסט פון מיר קעניג ארתחשסתא איז ארויסגעגעבען אַ בעפּעהל
צו אַלע קאסירערס פון ברעג טייך, אַז אַלעס וואָס עס וועט פון אייך
פּערלאנגען עזרא דער כהן, דער געזעצען־שרייבער פון הימלישען גאָט,
זאָל שנעל געטהאָן ווערען.
- 22 ביז הונדערט צענטנער זילבער, הונדערט כור ווייץ, הונדערט בת וויין,
הונדערט בת אויל און זאלץ אונגעשריבען.
- 23 אַלעס וואָס איז לויט אַ בעפּעהל פון הימלישען גאָט, זאָל אונגעזאמט גע־
טהאָן ווערען פאר דאָס הויז פון הימלישען גאָט; ווארים זאָל זיין אַ
צאָרן אויפ'ן קעניג'ס קעניגרייך און זיינע קינדער!
- 24 אייך ווערט בעקאנט געמאַכט, דאָס אַלע כהנים, לויים, זינגערס, טהויער־
היטערס, טעמפל־דיענער אין דיעזע הויז גאָטעס, — עטייער, נומיך־
אָדער וועג־געלד האָט קיינער קיין רעכט אויף זיי צו ווארפען.
- 25 און דו, עזרא, לויט דיין געטליכע קלוגהייט, שטעל אָן ריכטער און
רעכטס בעאַמטע, זיי זאָלען די ריכטער זיין פאר די גאַנצע בעפּעלקע־
רונג פון ברעג טייך, פאר אַלע די וואָס אנערקענען די געזעצען פון דיין
גאָט; די וואָס ווייסען עס ניט, זאָלט איהר וויסען לאָזען.
- 26 יעדער וואָס וועט ניט טהאָן דאָס געזעץ פון דיין גאָט אָדער דאָס געזעץ
פון קעניג, זאָל שנעל זיין אורטהייל אויסגעאַרכייט ווערען — צום
טויט, אויסצוראַמען, צו בעשטראפען מיט'ן פּערמעגען אָדער צו ארע־
טירען."
- 27 געלויבט איז דער גאָט פון אונזערע אור־פאטערס, וואָס האָט אזוינס
אַריינגעגעבען אין קעניג'ס האַרץ צו פּעהרעליכען גאָט'ס הויז, וואָס אין
ירושלים.
- 28 און וואָס האָט מיר גנאדע געגעבען פאר'ן קעניג מיט זיינע ראטה־געבער,
אַלע דעם קעניג'ס בעאַמטע און העלדען. איך האָב געפאסט מומת, לויט
גאָט'ס הילף אויף מיר, און האָב צונויפגעקליבען פון ישראל הויפטלייט
צו געהן מיט מיר. —

קאפיטעל ח

- 1 דאָס זיינען זייערע פאמיליען־פאָרשטעהער, וועלכע זיינען מיט מיר פון
בבל געגאַנגען אין די רעגירונג פון קעניג ארתחשסתא, און זייער אַבשטאַט־
מונג פּערצייכנים:
- 2 פון פינחס'ס זיהן — גרשום, פון איתמר'ס זיהן — דניאל, פון דוד'ס
זיהן — חטוש,

- 3 אִתָּמַר דְּנִיָּאל מִבְּנֵי דְוִיד הַטּוֹשׁ: מִבְּנֵי שְׁבִנְיָה מִבְּנֵי
 פֶּרֶעַשׁ זְכַרְיָה וְעִמּוֹ הַתְּנַחֵשׁ לִזְכָּרִים מֵאֵה וְחַמְשִׁים:
 4 מִבְּנֵי פֶתַח מִזְבֵּחַ אֱלֹהֵינִי בְּדִוְרַתְיָה וְעִמּוֹ מְאֹתָיִם
 הַזְּכָרִים: מִבְּנֵי שְׁבִנְיָה בְּדִוְרַתְיָה וְעִמּוֹ שְׁלֹשׁ מְאֹת הַ
 6 הַזְּכָרִים: וּמִבְּנֵי עֲדִין עֶבֶד בְּדִוְרַתְיָה וְעִמּוֹ חַמְשִׁים הַזְּכָרִים:
 7 וּמִבְּנֵי עֵילָם יִשְׁעִיָּה בְּדִוְרַתְיָה וְעִמּוֹ שִׁבְעִים הַזְּכָרִים:
 8 וּמִבְּנֵי שְׁפַטְיָה זְבַדְיָה בְּדִוְרַתְיָה וְעִמּוֹ שְׁמֹנִים הַזְּכָרִים:
 9 מִבְּנֵי יוֹאָב עֲבַדְיָה בְּדִוְרַתְיָה וְעִמּוֹ מְאֹתָיִם וּשְׁמֹנֶה עָשָׂר
 הַזְּכָרִים: וּמִבְּנֵי שְׁלוּמִית בְּדִוְרַתְיָה וְעִמּוֹ מֵאָה וְשִׁשִּׁים
 11 הַזְּכָרִים: וּמִבְּנֵי בְבִי זְכַרְיָה בְּדִוְרַתְיָה וְעִמּוֹ עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה
 12 הַזְּכָרִים: וּמִבְּנֵי עֲנָד וְחִנָּן בְּדִוְרַתְיָה וְעִמּוֹ מֵאָה וְעֶשְׂרִים
 הַזְּכָרִים: וּמִבְּנֵי אֲדִינְקָם אַחְרָנִים וְאֵלֶּה שְׁמוֹתֵם אֱלִיפַלַּט
 14 יְעֹאֵל וְשִׁמְעִיָּה וְעִמְהֵם שִׁשִּׁים הַזְּכָרִים: וּמִבְּנֵי בְנֵי עוֹתִי
 15 וְנִפְוֹד וְעִמְהֵם שִׁבְעִים הַזְּכָרִים: וְאַקְבָּצִים אֱלִיהֶנְהָר
 הַבָּא אֶל־אֱהוּיָה וְנַחְנֶה שֵׁם יָמִים שְׁלֹשָׁה וְאַבְנֶה בְּעַם
 16 וּבְכַהֲנָיִם וּמִבְּנֵי לֵוִי לֹא־מְצֵאתִי שֵׁם: וְאַשְׁלַחָה לְאַלְיָעוֹר
 לְאַרְיָאֵל לְשִׁמְעִיָּה וּלְאַלְנָתָן וּלְיָרִיב וּלְאַלְנָתָן וּלְנָתָן
 וּלְזַבְדִּיָּה וּלְמִשְׁלֵם רֵאשִׁים וּלְיֹזִירִיב וּלְאַלְנָתָן מִבְּנֵינִים:
 17 וְאַזְצֵאָה אוֹתָם עַל־אֲדָו הָרֵאשׁ בְּכֶסֶפְיָה הַמְּקוֹם וְאַשִׁימָה
 כְּפִיָּהֶם דְּבָרִים לְדַבֵּר אֶל־אֲדָו אַחֲיו הַנְּתוּנִים בְּכֶסֶפְיָה
 18 הַמְּקוֹם לְהַבְיֵא־לֵנוּ מִשְׁרָתִים לְבֵית אֱלֹהֵינוּ: וַיְבִיאוּ לָנוּ
 כִּיד־אֱלֹהֵינוּ הַטּוֹבָה עָלֵינוּ אִישׁ שְׂכָל מִבְּנֵי מַחְלֵי בְּדִלְוִי
 19 בְּדִישְׂרָאֵל וְשִׁרְבִיָּה וּבְנֵיו וְאַחֲיו שְׁמֹנֶה עָשָׂר: וְאֵת־
 חֲשִׁבְיָה וְאֵת־יִשְׁעִיָּה מִבְּנֵי מְרָרִי אַחֲיו וּבְנֵיהֶם עֶשְׂרִים:
 וּמִן־הַנְּתִינִים שְׁנַתָּן דְּוִיד וְהַשְּׂרִים לְעֵבֶרֶת הַלְוִיִּם כ
 21 נְתִינִים מְאֹתָיִם וְעֶשְׂרִים כָּלָם נִקְבִי בְּשִׁמוֹת: וְאַקְרָא
 שֵׁם צוֹם עַל־הַנְּהָר אֱהוּיָה לְהַתְּעִנּוֹת לִפְנֵי אֱלֹהֵינוּ לְבַקֵּשׁ

ממנו

- 3 פון שכניה'ס זיהן (וואָס שטאַמט פון פרעוּש) — זכריה; מיט איהם האָבען זיך געצייכענט הונדערט און פופציג מענער.
- 4 פון פּחַת־מוֹאָב'ס קינדער — אליהוֹעִיני, זרחיה'ס זוהן, און מיט איהם צוויי הונדערט מענער;
- 5 פון שכניה'ס קינדער — יהויאל'ס זוהן, און מיט איהם דריי הונדערט מענער;
- 6 פון עדין'ס קינדער — עבה, יונתן'ס זיחן, און מיט איהם פופציג מענער;
- 7 פון עילם'ס קינדער — ישעיה, עתליה'ס זוהן, און מיט איהם זיבעציג מענער;
- 8 פון שפטיה'ס קינדער — זכריה, מיכאל'ס זוהן, און מיט איהם אַכציג מענער;
- 9 פון יואב'ס קינדער — עבדיה, יהואל'ס זוהן, און מיט איהם צוויי הונדערט און אכצעהן מענער;
- 10 פון שלומית'ס קינדער — יוספיה'ס זוהן, און מיט איהם הונדערט און זעכציג מענער;
- 11 פון בבי'ס קינדער — זכריה, בבבי'ס זוהן, מיט איהם אַכט און צוואנציג מענער;
- 12 פון עוגד'ס קינדער — יוחנן, הקטן'ס זוהן, און מיט איהם הונדערט צעהן מענער;
- 13 פון אדניקם'ס לעצטע קינדער (זייערע נעמען: אליפלט, יעואל און שמעיה) און מיט זיי זעכציג מענער;
- 14 פון בגוים'ס קינדער — עותי און זכור, מיט זיי זיבעציג מענער.
- 15 איך האָב זיי פּערוואַמלֶט צום טייך וואָס געהט אַרײַן אין אַהוא, דאָרט האָבען מיר גערוהט דריי טעג, איך האָב בעטראַכט דאָס פּאַלק און די כּהנים, און האָב צווישען זיי דאָרט ניט געפונען קיינעם פון די יונגע לױם.
- 16 דאָן האָב איך געשיקט צו אליעזר, אריאל, שמעיה, אלנתן, יריב, אלנתן, נתן, זכריה, און משולם די הויפט־לױט און צו יורירב און אלנתן, די פּער־שטענדיגע.
- 17 איך האָב זיי מיט אַ בעפּעהל געשיקט צו אדון, דער הויפט־מאַן פון אָרט כּספּיא, און האָב זיי אויסגעלערנט ווערטער צו ריידען צו אדון'ס ברודער און און אָרט כּספּיא, אונד טעמפעל־דיענער צו ברײַנגען, אַלס דיענער צום הויז פון אונזער גאָט;
- 18 האָבען זיי אונז געבראַכט, לױט די גוטע אויפפאַסונג פון גאָט אויף אונז, פאַרשטענדיגע לױט פון מחל'ים קינדער, דער זוהן פון לוי, זוהן פון ישראל אויך שרביה מיט זיינע זיהן און ברודער — אכצעהן.
- 19 אויך חשביה און מיט איהם ישעיה, פון מררי'ס קינדער, זיינע ברודער און זייערע זיהן — צוואנציג.
- 20 אויך פון די טעמפעל־דיענער, וואָס דוד האָט אָנגעשטעלט, און אויפ־פאַסער אויף די לױם'ס אַרבייט — צוויי הונדערט און צוואנציג טעמפעל־דיענער, אַלע אַנגערופען מיט נעמען.
- 21 דאָן האָב איך אויסגערופען אַ פאַסט־מאַג בײַן טייך אַהוא, צו פאַסטען

22 מִמֶּנּוּ הִרְדָּה יִשְׂרָה לָנוּ וּלְטַפָּנוּ וּלְכָל־דָּכוּשָׁנוּ: כִּי בִשְׁתֵּי
 לְשָׂאוֹל מִזֶּה־הַמֶּלֶךְ חֵיל וּפָרָשִׁים לְעֹזְרֵנוּ מֵאוֹיֵב בְּהִרְדָּה
 כִּי־אָמַרְנוּ לְמֶלֶךְ לֵאמֹר יְיָ־אֱלֹהֵינוּ עַל־כָּל־מִבְקָשֵׁינוּ
 23 לְטוֹבָה וְעֹז וְאִפּוּ עַל כָּל־עֲוֹבוֹנוֹ: וְנַצְוָמָה וְנִבְקָשָׁה
 24 מֵאֱלֹהֵינוּ עַל־זֹאת וַיַּעֲתֵר לָנוּ: וְאַבְדִּילָה מִשָּׂרֵי הַכְּהֻנִּים
 שְׁנַיִם עָשָׂר לְשֵׁרֵבְיָה חֲשֻׁבִיָּה וְעַמָּהֶם מֵאֲחֵיהֶם עֲשָׂרָה:
 25 וְאִשְׁקוּלָה לָהֶם אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַכֶּלִּים הַרְוּמֹת
 בַּיַּת־אֱלֹהֵינוּ הַהַרְיִמוּ הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲצִיו וְשָׂרָיו וְכָל־יִשְׂרָאֵל
 26 הַנִּמְצָאִים: וְאִשְׁקָלָה עַל־יָדָם כֶּסֶף כַּכְּרִים שְׁש־מֵאוֹת
 וְחֲמִשִּׁים וְכָל־כֶּסֶף מֵאָה לְכַכְּרִים זָהָב מֵאָה כַּכֵּר:
 27 וְכַכְּרֵי זָהָב עָשָׂרִים לְאַדְרֵכָנִים אֶלֶף וְכָלִי גֹחַשֶׁת מִזָּהָב
 28 טוֹבָה שְׁנַיִם חֲמוּדֹת כְּזָהָב: וְאָמְרָה אֱלֹהִים אֲתֶם קָדָשׁ
 לַיהוָה וְהַכֶּלִּים קָדָשׁ וְהַכֶּסֶף וְהַזָּהָב גְּדֻבָּה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
 29 אֲבֹתֵיכֶם: שִׁקְרוּ וְשִׁמְדוּ עַד־תִּשְׁקְלוּ לִפְנֵי שָׂרֵי הַכְּהֻנִּים
 וְהַלְוִיִּם וְשָׂרֵי־הָאָבוֹת לְיִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם הַלְשֻׁכֹּת בַּיַּת
 לַיהוָה: וְקִבְלוּ הַכְּהֻנִּים וְהַלְוִיִּם מִשְׁקַל הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב
 31 וְהַכֶּלִּים לְהָבִיא לְיִרוּשָׁלַם לְבַיַּת אֱלֹהֵינוּ: וְנִסְעָה
 מִנֶּדֶר אֲהוּא בְּשָׁנִים עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לְלֶכֶת יִרוּשָׁלַם
 וַיָּד אֱלֹהֵינוּ הִוָּתָה עָלֵינוּ וַיַּצִּילֵנוּ מִכַּף אוֹיֵב וְאוֹרֵב עַל־
 32 הַהִרְדָּה: וְנָבֵא יִרוּשָׁלַם וְנִשְׁבַּח שֵׁם יְמִים שְׁלֹשָׁה: וּבַיּוֹם
 33 הָרִבִּיעִי נִשְׁקַל הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב וְהַכֶּלִּים בְּבַיַּת אֱלֹהֵינוּ עַל
 יְדֵי־מַרְמוֹת בְּדְאוּרֵיהֶּ הַכְּהֵן וְעַמּוֹ אֲלַעֲזָר בֶּן־פִּינְחָס וְעַמָּהֶם
 34 יִזְבֵּד בְּדִישׁוּעַ וְנוֹעֲדִיָּה בֶן־בְּנָיִ הַלְוִיִּם: בְּמִסְפַּר בְּמִשְׁקַל
 לָה לְכָל וַיִּפְתַּח כָּל־הַמִּשְׁקַל בְּעֵת הַהוּא: הַבָּאִים
 מֵהַשְּׂבִי בְּגִידֵהוּלָה הַקָּרִיבוּ עֹלוֹת | לְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל פָּרִים
 שְׁנַיִם עָשָׂר עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל אֵילִים תִּשְׁעִים וְשִׁשָּׁה כִּבְשִׁים
 שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה צְפִירֵי הַטָּאֹת שְׁנַיִם עָשָׂר הַכֹּל עֹלָה

לידה

- פאר אונזער גאָט און אויסבעטען ביי איהם אַ גלייכען וועג פאר אונז, אונ-
זערע קינדער און גאנצען פארמעגען.
- 22 ווארים איך האָב מיך געשעהמט צו בעטען פון קעניג אן ארמע מיט ריי-
טער אונז צו העלפען פון פיינד אויפ'ן וועג, ווייל מיר האָבען געזאָגט
דעם קעניג דאָס די האַנד פון אונזער גאָט איז צום גוטען איבער אַלע
וואָס בעטען צו איהם, אָבער זיינע שטאַרקהייט און צאָרן איז אויף אַלע
וואָס פערלאָזען איהם.
- 23 האָבען מיר געפאסט, און געבעטען פון אונזער גאָט וועגען דעם און ער
האָט זיך געלאָזט פון אונז דערבעטען.
- 24 דאן האָב איך אָפגעשייט פון די הויפט־כהנים צוועלף — שרביה, חשביה,
און מיט זיי צעהן פון זייערע ברידער.
- 25 און איך האָב זיי אָפגעוואויגען דאָס זילבער, דאָס גאָלד, די כלים, און די
אבשיידונגען פון וועלכע דער קעניג מיט זיינע ראטהגעבער און בעאמטע
האָבען געשאנקען, אויך גאנץ ישראל וואָס האָט זיך דאָרט געפונען.
- 26 איך האָב איבערגעגעבען אויף זייערע הענד זילבער — זעקס הונדערט
מיט פופציג צענטער, זילבערנע געפעס — ביז הונדערט צענטער, גאָלד
— הונדערט צענטער ;
- 27 גאָלדנע בעכערס — צוואַנציג, ביז טויזענד אדרכנים אין וואָג, אויך צוויי
גוט בעגאָלדעטע קופערנע כלים, טהייער ווי גאָלד.
- 28 איך האָב זיי געזאָגט : איהר זייט הייליגע פאר גאָט אויך די כלים זיינען
הייליגע, דאָס זילבער און גאָלד איז א געשאנק פאר דעם גאָט פון איינ-
רע עלטערן.
- 29 פאסט אויף און היט עס ביז איהר וועט עס איבערוועגען פאר די אָבער-
כהנים, די לויים און פאמיליען פירסטען פון ישראל, און גאָטס צימערן
— אין ירושלים,
- 30 און די כרנים מיט די לויים וועלען איבערנעהמען מיט אַ וואג די זילבער,
גאָלד און כלים, צו בריינגען אין ירושלים אין אונזער גאָט'ס הויז.
- 31 פונ'ם טייך אהוא האָבען מיר אַוועקגעצויגען אין צוועלפטען טאָג צום
ערשטען מאָנאט אום צו געהן קיין ירושלים ; גאָט'ס שוטץ איז געווען
אויף אונז און האָט אונז גערעטעט פונ'ם האנד פון פיינד און לוייערער
אויפ'ן וועג.
- 32 אז מיר זיינען אָנגעקומען אין ירושלים האָבען מיר אָבגערוהט דריי טעג,
און אויפ'ן פערטען טאָג האָבען מיר אָבגעוואויגען דאָס זילבער און גאָלד
און די כלים אין אונזער גאָט'ס הויז, אונטער דער אויפזיכט פון מרמות
דער זוהן פון אוריה דעם כהן און מיט איהם אלעזר, פינחס'ס זוהן ;
מיט זיי זיינען אויך געווען די לויים — יוובד, ישוע'ס זוהן, און נועדיה,
בנוי'ס זוהן ;
- 34 אַלעס מיט'ן צאָהל און וואָג. דאן האָט מען פארשריבען דאָס גאנצע
וואג.
- 35 די געקומענע פון געפאנגענשאפט, די גלות־לייט, האָבען געבראכט עולות
צום גאָט פון ישראל, פאר גאנץ ישראל — צוועלף אָקסען, זעקס און
ניינציג ווידערס, זיעבען און זיעבציג שעפסען, צוועלף יונגע בעקלאך
אלס זינד אָפפער ; אַלעס געאָפפערט צו גאָט.

ליהוה: ויחננו ואת־דתי המִלִּיד לאֲחֻשְׁדַּרְפַּנִּי הַמִּלִּיד וּפְתוּתוֹ 36
עַבְד הַנְּהַר וְנִשְׂאוֹ אֶת־הָעַם וְאֶת־בֵּית הָאֱלֹהִים:

CAP. IX. ט

ט

וּבְכַלּוֹת אֵלֶּה נִגְשׂוּ אֵלַי הַשָּׂרִים לֵאמֹר לֹא־נִבְדְּלוּ הָעַם *
יִשְׂרָאֵל וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם מֵעַמֵּי הָאָרֶצוֹת כְּתַעֲבַתְתִּיהֶם
לִכְנַעֲנֵי הַחֹתִי הַפְּרִזִּי הַיְבוּסִי הָעַמְּנִי הַמַּאֲכִי הַמַּצְרִי
וְהָאֲמֹרִי: כִּי־נִשְׂאוּ מִבְּנֵיהֶם לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וְהִתְעַרְפוּ 2
וְרַע הִקְדַּשׁ בְּעַמֵּי הָאָרֶצוֹת וְגַד הַשָּׂרִים וְהַסֹּנְגִים הֵיטָה
בְּמַעַל הַזֶּה רֹאשׁוֹנָה: וּכְשִׁמְעִי אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה קָרַעְתִּי 3
אֶת־בְּגָדִי וּמְעִילִי וְאָמַרְטָה מִשַּׁעַר רֹאשִׁי וּזְכַנִּי וְאִשְׁבָּה
מִשׁוּמֵם: וְאֵלַי יָאִסְפוּ כָּל הָרֹד כְּדַבְּרֵי אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל 4
עַל מַעַל הַנוֹלָה וְאֲנִי יֹשֵׁב מִשׁוּמֵם עַד לְמִנְחַת הָעָרֹב:
וּבְמִנְחַת הָעָרֹב קָמְתִי מִתְּעִנֹתַי וּבִקְרָעִי בְּגָדִי וּמְעִילִי 5
וְאָבָרְעָה עַל־בְּרַכִּי וְאֶפְרָשָׁה כַּפֵּי אֱלֹהֵי־יְהוָה אֱלֹהָי:
וְאָמַרְהָ אֱלֹהֵי בְּשֹׁתִי וּנְכַלְמַתִּי לְהַרִּים אֱלֹהֵי פְנֵי אֱלֹהֵי כִּי 6
עֲוֹנֹתַי רַבּוּ לְמַעַלְהָ רֹאשׁ וְאֲשַׁמְתֵּנוּ גְדֻלָּה עַד לַשָּׁמַיִם:
מִיָּמִן אֲבִיתַי אֲנַחְנוּ בְּאֲשַׁמָּה גְדֻלָּה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּבְעֹנֹתַי 7
נָחַנו אֲנַחְנוּ מְלַכֵּינוּ כְּהִנֵּינוּ בֵּינָה מַלְכֵי הָאָרֶצוֹת כְּחָרֵב
בְּשִׁבְי וּבַבֹּזָה וּבִבְשֹׁת פָּנִים כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְעַתָּה כְּמַעַט 8
דִּנְעֵ הַיְהוָה תַּחֲנֶה מֵאֵת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְהַשְׁאִיר לָנוּ
פְּלִיטָה וּלְתַתִּילָנוּ יְתָר בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ לְהַאִיר עֵינֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ וּלְתַתֵּנוּ מַחֲוֶה מַעַט בְּעַבְדָּתֵנוּ: כִּי־עַבְדִּים אֲנַחְנוּ 9
וּבְעַבְדָּתֵנוּ לֹא עֲזַבְנוּ אֱלֹהֵינוּ וַיִּטְעַלְנוּ חֶסֶד לִפְנֵי מַלְכֵי
כָּרִם לְתַתִּילָנוּ מַחֲוֶה לְרוּמָם אֶת־בֵּית אֱלֹהֵינוּ וּלְהַעֲמִיד
אֶת־חַרְבֹתָיו וּלְתַתִּילָנוּ גֹדֵר בְּיַהֲדוּתָהּ וּבִירוּשָׁלַם: וְעַתָּה 10
מִה־נֹּאמַר אֱלֹהֵינוּ אֶחְרַרְוֵאֵת כִּי עֲזַבְנוּ מִצֻּרְךָ: אֲשֶׁר 11
צִוִּיתָ כִּד עַבְדְּךָ הַנּוֹבִיאִים לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים
לְרִשְׁתָּהּ

36 אז זיי האָבען דערצעהלט דעם קעניג'ס בעפעהל דעם קעניגס כאטראכען און בעאמטע פון ברעג טייך, האָבען זיי בעשאנקען דאָס פּאַק און גאַט'ס הויז.

קאפיטעל ט

- 1 ווען דאָס האָט זיך געענדיגט זיינען צו מיר צוגעגאנגען די בעאמטע זאָר גענדיג : עס האָבען זיך נאָך ניט אָבגעשיידעט דאָס פּאַק ישראל אויך די כהנים און לויים פון די פעלקער פונ'ם לאַנד, זיי טהוען ווי די אומוויר-דיגקייטען פון כנעני, חתי, פרוזי, יבוס, עמוני, מאבי, מצרי און אמרי ;
- 2 ווארים זיי האָבען פאר זיך און פאר זייערע זיהן גענומען פון זייערע טעכטער, און די הייליגע קינדער האָבען זיך אויסגעמישט מיט פעלקער פונ'ם לאַנד. אין דעם פארברעכען האָבען די ערשטע האַנד געהאַט די בעאמטע און פירסטען.
- 3 אז איך האָב דאָס דערהערט האָב איך צוריסען מיין אונטערראַק און אָבערראַק, איך האָב געריסען די האָר פון מיין קאָפּ און באַרד, און בין געבליבען זיצען צומישט.
- 4 עס האָבען זיך צו מיר פארזאמעלט אלע די וואָס ציטערן איבער די ווער-טער פון גאָט פון ישראל וועגען דעם פארברעכען פון די גלות-לויט ; איך בין אָבער געזעסען צומישט ביז'ן אבענד-אָפּפער.
- 5 אין אבענד-אָפּפער צייט בין איך אויפגעשטאנען פון מיין פאסטען, און אין מיין צוריקענעם אונטער- און אָבערראַק האָב איך זיך געשטעלט אויף מינע קניע און אויסגעשפרייט מינע הענד צו מיין גאָט,
- 6 און איך האָב געזאָגט : „מיין גאָט ! איך בין פערשעהמט און בעליי-דיגט אויפצוהויבען מיין געזיכט צו דיר, מיין גאָט ! ווארים אונזערע זינד זיינען פיעל העכער פאר'ן קאָפּ, און אונזער פערברעכען איז גרויס ביז'ן הימעל ;
- 7 פון אונזערע עלטערן אָן זיינען מיר נאָך ביז יעצט אין גרויס פערברע-כען, און איבער אונזערע זינד זיינען מיר, אונזערע קעניגע און כהנים געגעבען אין האַנד פון די קעניגע פון פערשיעדענע לענדער— צו שווער, געפאנגענשאפט, רויב און שאַנדע אַזוי ווי יעצט.
- 8 יעצט איז אויף אַ קליין וויילע געווען אַ ערבארעמונג פון אונזער גאָט אונז איבערצולאָזען אַ רעטונג, און געבען אונז אן אנהאלט אין זיין היי-ליגען אָרט, צו ערלייכטען אונזערע אויגען, אַ גאָט אונזערער ! און לאָזען אונז עטוואס אבליבען אין אונזער קנעכטשאפט.
- 9 זאָגאר זייענדיג קנעכט האָט אונזער גאָט אונז ניט פערלאָזען אין אונזער קנעכטשאפט, ער האָט אונז בעצויגען מיט גנאדע פאר די קעני-גע פון פרם אונז אַ לעבענס-ערהאלטונג צו געבען, צו ערהויבען דאָס הויז פון אונזער גאָט און אויפצושטעלען זיינע רואינען. אויך צו געבען אונז אַ שוטץ אין יהודה און ירושלים.
- 10 יעצט וואָס זאָלען מיר ריידען, אַ גאָט, נאָכדעם אז מיר האָבען פערלאָ-זען דינע בעפעהלען,
- 11 וועלכע דו האָסט בעפעהלט דורך דינע דיענער, די נביאים, זאָגענדיג : „דאָס לאַנד, וועלכע איהר קומט בעזיצען איז אן אונריינעם לאַנד, איבער

לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ נָדָה הִיא בְּנֵהַת עַמִּי הָאָרְצוֹת בְּתוֹעֲבֹתֵיהֶם
 12 אֲשֶׁר מְלֹאֶה מִפֶּה אֱלֹהִים בְּטִמְאַתָּם: וְעַתָּה בְּנוֹתֵיכֶם
 אֲלִי-תִתְּנֵנוּ לְבָנֵיהֶם וּבְנֵיהֶם אֲלִי-תִשְׂאוּ לְבָנֵיכֶם וְלֹא-
 תִדְרָשׁוּ שְׁלָמָם וְטוֹבָתָם עַד-עוֹלָם לְמַעַן תִּחְזְקוּ וְאִכְלֹתֶם
 13 אֶת-טוֹב הָאָרֶץ וְהוֹרִשְׁתֶּם לְבָנֵיכֶם עַד-עוֹלָם: וְאַחֲרֵי-
 כֵּן-הִבָּא עָלֵינוּ בְּמַעֲשֵׂינֵנוּ הָרָעִים וּבְאִשְׁמַתְנוּ הַגְּדֹלָה כִּי אִ
 אַתָּה אֱלֹהֵינוּ חֲשַׁבְתָּ לְמַטָּה מֵעוֹנֵינוּ וּנְתַתָּה לָנוּ פְּלִטָּה
 14 כְּזֹאת: הַנְּשׁוּב לְדַבָּר מִצוֹתֶיךָ וּלְדוֹתֶיךָ בְּעַמִּי הַתּוֹעֲבוֹת
 הָאֵלֶּה הֲלֹא תִאָּנֶה-בָּנוּ עַד-כִּלְיָה לְאִין שְׂאֲרִית וּפְלִטָּה:
 15 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל צַדִּיק אַתָּה כִּי-נִשְׂאָרְנוּ פְּלִטָּה
 כְּדָנוּס הַזֶּה הִנְנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִשְׁמַתֵּינוּ כִּי אִין לְעֲמוּד לְפָנֶיךָ
 עַל-זֹאת:

CAP. X.

א וּכְדַתְּפַלֵּל עֹרָא וּכְהַתְּוַדְתּוּ בְּכֹה וּמִתְנַפֵּל לְפָנֵי בֵּית
 הָאֱלֹהִים נִקְבְּצוּ אֵלָיו מִיִּשְׂרָאֵל קְהַל רַב־מְאֹד אַנְשִׁים
 2 וְנָשִׁים וְיֻלְדִים כִּי-רָבְכוּ הָעַם הַרְבֵּה בְּכֹה: וַיֵּצֵן
 שְׂכֵנִיָּה בְּדִיחֹיָאֵל מִבְּנֵי עוֹלָם וַיֹּאמֶר לְעוֹרָא אֲנִיחֵנוּ מֵעַלְנוּ
 בְּאֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁב נָשִׁים נְכַרְיוֹת מֵעַמִּי הָאָרֶץ וְעַתָּה יִשׁ
 3 מִקְּרָה לְיִשְׂרָאֵל עַל-זֹאת: וְעַתָּה נִכְרַת-בְּרִית לְאֱלֹהֵינוּ
 לְהוֹצִיא כָּל-נָשִׁים וְהַטֹּלֵד מֵהֶם בְּעֲצַת אֲדֹנָי וְהַחֲרִידִים
 4 בְּמִצְוַת אֱלֹהֵינוּ וּכְתוּרָה יַעֲשֶׂה: קוּם כִּי-עָלֶיךָ הַדְּבָר
 הַ וְאִנְחֵנוּ עִמָּךְ חוֹק וְעִשֶׂה: וַיִּקָּם עֹרָא וַיִּשְׁבַּע אֶת
 5 שְׂרָי הַכְּהֵנִים הַלְוִיִּם וּכְלֵי-יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת כְּדַבָּר הַזֶּה
 6 וַיִּשְׁבְּעוּ: וַיִּקָּם עֹרָא מִלְּפָנֵי בֵּית הָאֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ אֶל-
 לְשֵׁבֶת יְהוֹדָנָן בֶּן-אֶלְיָשִׁיב וַיֵּלֶךְ שָׁם לֶחֶם לֹא-אָכַל וּמִים
 7 לֹא-שָׁתָה כִּי מִתְאַבֵּל עַל-מַעַל הַגּוֹלָה: וַיַּעֲבִירוּ קוֹל
 בְּיְהוּדָה וּירוּשָׁלַם לְכֹל בְּנֵי הַגּוֹלָה לְהַקְבֹּץ יְרוּשָׁלַם:
 וְכֹל

- די אונריינקייט פון די פעלקער פון פערשיעדענע לענדער, און דורך זייע רע אונווירדיגקייטען מיט וועלכע זיי האָבען איהר פול געמאכט פון איין ברעג ביז'ן אנדערן מיט זייער אונריינהייט."
- 12 אַלזאָ אייערע טעכטער זאָלט איהר ניט אויסגעבען פאר זייערע זיהן, און זייערע טעכטער זאָלט איהר ניט פעהרייראטהען צו אייערע זיהן; זוכט קיינמאל ניט זייער פריערען און גוטעס, אום איהר זאָלט שטאַרק זיין און עסען די גוטס פון לאַנד און איבערלאָזען עס פאר אייערע קינדער אויף לאַנג.
- 13 און נאָך אַלעס וואָס עס איז אויף אונז געקומען איבער אונזערע שלעכטע טהאַטען און אונזער גרויס פערברעכען, [זעהען מיר] אז דו, אונזער נאָט, האָסט אונז געשטראַפט ווייניגער ווי מיר האָבען געזינדיגט, געבענדיג אונז אזא רעטונג.
- 14 וועלען מיר דען ווידער ברעכען דייע געבאָטען און פערשוואַגערן זיך מיט די אונווירדיגע פעלקער? וועסטו אויף אונז ניט ביזו זוערען ביז צו פערניכטען אָהן אן איבערבלייב און רעטונג?
- 15 אָ, נאָט פון ישראל! דו ביזט גערעכט ווייל מיר זיינען אַלס א רעטונג געבליבען ווי יעצט! מיר ערשיינען פאר דיר מיט אונזערע פערברעכען אַבוואָהל מען קען זיך מיט דעם פאר דיר ניט שמעלען . . .

קאפיטעל י

- 1 אַלס עזרא האָט גאָט געבעטען און זיך שולדיג ערקלעהרט וויינענדיג און פאלענדיג פאר גאָט'ס הויז, האָבען זיך צו איהם צונויפגעקליבען זעהר א גרויסער פערזאמלונג פון די אידען — מענער, פרויען און קינדער; דאָס פאָלק האָט זעהר פיעל געוויינט.
- 2 דאן האָט שכניה, יחיאל'ס זוהן, פון עילם'ס קינדער, געענטפערט און געזאָגט צו עזרא'ן: מיר האָבען געזינדיגט קעגען גאָט מיט דעם וואָס מיר האָבען געהייראטה פּרעמדע פרויען — פון די פעלקער פונ'ם לאַנד; אויב ישראל האָט נאָך א האָפּפענונג נאָך דעם;
- 3 לאמיר בעשליסען א פערבינדונג מיט אונזער גאָט און אוועקשיקען אַלע פרויען מיט זייערע קינדער, לויט דעם ראטה פון העררן און אַלע די וואָס זיינען אין זאָרג איבער אונזער גאָט'ס בעפעהלען — עס זאָל גע-טהאָן ווערען לויט דאָס געזעץ!
- 4 זיי מונטער! דאָס בעלאַנגט דאָך צו דיר; שטאַרק זיך און טהו עס, מיר וועלען דיר העלפען.
- 5 עזרא איז אויפגעשטאַנען, און האָט בעשוואוירען די בעאמטע פון די כהנים, די לויים, און גאנץ ישראל, צו טהון נאָך דעם דאָזיגען פאָרשלאַג און זיי האָבען געשווארען.
- 6 דאן איז עזרא אויפגעשטאַנען פון גאָט'ס הויז, ער איז אריינגעגאַנגען אין קאמער פון יהוחנן אלישיב'ס זוהן, און ווען ער איז אהינגעגאַנגען, האָט ער נאָך קיין ברויט ניט געגעסען און קיין וואסער געטרונקען, ווארים ער האָט געטרויערט וועגען דעם זינד פון די גלות-לייט.
- 7 אין יהודה און אין ירושלים האָט מען אויסגערופען צו אַלע וואָס זיינען צוריקגעקומען פון גלות, אז זיי זאָלען זיך פּערזאמלען נאָך ירושלים;

- 8 וכל אשר לא יבוא לשלשת הימים כעצת השרים
 והזקנים יחרם בלדכושו והוא יבדל מקהל הגולה:
 9 ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימן וירושלם לשלשת הימים
 הוא חדש התשיעי בעשרים בחדש וישבו כל העם
 ברחוב בית האלהים מרעידים על הדבר ומהנשמים:
 ויקם עזרא הכהן ויאמר אליהם אתם מעלתם
 ותשיבו נשים נכריות להוסיף על אשמת ישראל: ועתה
 11 הני תודה ליתנה אלהי אבותיכם ועשו רצוני והבדלו
 מעמי הארץ ומדהנשים הנכריות: ויענו כל הקהל
 12 ויאמרו קול גדול כן בדבר יד עלינו לעשות: אבל העם
 רב והעת נשמים ואין פח לעמוד בחוץ והמלאכה לא
 ליום אחד ולא לשנים כיהרבינו לפשע בדבר הזה:
 14 נעמדו נא שרינו לכל הקהל וכל אשר בערינו החשוב
 נשים נכריות יבא לעתים מזמנים ועמהם וקניציר וציר
 ושפטיה עד להשיב חרון אף אלהינו מפנינו עד לדבר
 הזה: אך יונתן בן עזשהאל ויהונתן בן תקנה עמדו על
 16 זאת ומשלים ושבתו הלוי עזרם: ויעשורבן בני הגולה
 ויבדלו עזרא הכהן אנשים ראשי האבות לבית אבתם
 וכלם בשמות וישבו ביום אחד לחדש העשירי לדריוש
 הדבר: ויכלו בכל אנשים ההשיבו נשים נכריות עד
 17 יום אחד לחדש הראשון: וימצא מבני הכהנים
 18 אשר השיבו נשים נכריות מבני ישוע בן יוצדק ואחיו
 מעשהה ואליעזר ויריב וגדליה: ויתנו ידם להוציא
 19 נשיהם ואשמים איל-צאן על אשמתם: ומבני אמר חנני
 21 וזבדיה: ומבני חרם מעשהה ואליה ושמעיה ויהואל
 22 ועזקה: ומבני פשחור אליועיני מעשהה ישמעאל נתנאל
 23 יוזבר ואלעשה: ומדחלויים ויוזבר ושמעיה וקליה הוא

- 8 דער וואָס וועט ניט קומען אין דריי טעג נאָך דעם ראַטאָ פֿון די פֿירסטען און די זקנים, זיין גאַנצן פֿערמעגען זאָל אין חרם געלייגט ווערען, און ער אַליין וועט אויסגעשלאָסען ווערען פֿון דער געמיינדע גלות-לייט.
- 9 האָבען זיך אַלע מענער פֿון יהודה און בנימין פֿערזאמלט אין ירושלים אין פֿערלויה פֿון דריי טעג; אין ניינטען מאָנאַט, דעם צוואַנציגסטען טאָג אין מאָנאַט. דאָס גאַנצע פּאָלק איז געזעסען אין גאס נעבען נאָט'ס הויז און ביי די טהירען בערויערענדיג די זאך.
- 10 דאָן איז עזראַ דער כהן אויפגעשטאַנען, און האָט צו זיי געזאָגט: איהר האָט געזינדיגט ווייל איהר האָט געהייראַטאָ פֿרעמדע ווייבער, צו פֿער-גרעסערען די זינד פֿון ישראל,
- 11 יעצט שפּרעכט אויס דאַנקבאַרקייט צום נאָט פֿון אייערע עלטערן, טהוט זיין ווילען, שידעט זיך אָב פֿון די פֿעלקער פֿון לאַנד און פֿון די פֿרעמד דע ווייבער.
- 12 האָט דאָס גאַנצע געמיינדע געענטפֿערט, און זיי האָבען געזאָגט מיט אַ גרויס קול: ריכטיג! אַזוי ווי דו האָסט גערעדט מוזען מיר טהון!
- 13 אָבער דאָס פּאָלק איז גרויס און עס איז אַ רעגען-צייט, דרויסען שטעהן איז אונטערגליך, אויך איז די ארבייט ניט פֿאַר איין טאָג און ניט פֿאַר צוויי — מיר האָבען צופֿיעל געזינדיגט אין דער זאך...
- 14 זאָלען אלזאָ די בעאַמטע פֿון דער גאַנצער געמיינדע דאָ פֿערבליבען און אַלע פֿון אונזער שטאָרט איינוואוינער וואָס האָבען געהייראַטאָ ניט איר ישיע פֿרויען זאָלען קומען אין געוויסע צייטען, אויך די עלטסטע פֿון יעדער שטאָרט און איהרע ריכטער מיט זיי, ביז עס וועט אַוועק פֿון אונז נאָט'ס צאָרן איבער דער זאך.
- 15 נאָר יונתן, עשהאל'ס זון, און יחזיה, תּוֹהוֹ'ס זון, זיינען געווען קעגען דעם, משלם אויך שבתִי דער לוי האָבען זיי מיטגעהאַלפֿען.
- 16 די גלות-לייט האָבען אַזוי געטהאָן. דאָן האָבען זיך אָבגעזונדערט: עזראַ דער כהן, די פּאַמיליען-פּאַרשטעהער פֿון די הויפט הייזער און אלע בערופֿענע מענער, זיי האָבען זיך געזעצט דעם ערשטען טאָג צום צעהנ-טען מאָנאַט אונטערזוכען די זאך.
- 17 עס האָט גענומען די אונטערזוכונג וועגען אַלע מענער וואָס האָבען גע-הייראַטאָ ניט-אידישע פֿרויען ביז דעם ערשטען טאָג פֿון ערשטען מאָ-נאַט.
- 18 עס האָבען זיך אויסגעפֿונען פֿון די יונגע כהנים אַזעלכע וואָס האָבען גע-הייראַטאָ ניט-אידישע פֿרויען: צווישען די זיהן פֿון ישוע, יוצדק'ס זון און אויך זיינע ברודער — מעשיה, אליעזר, יריב און גדליה.
- 19 זיי האָבען זייער האַנד געגעבען אַז זיי וועלען אַוועקשיקען זייערע פֿרויען און האָבען פֿערשפּראַכען אַ ווידער פֿון שעפּסען אַלס זייער זינד-אַפּפֿער.
- 20 פֿון אמר'ס זיהן: חנני און זכריה.
- 21 פֿון חרם'ס זיהן: מעשיה, אליה, שמעיה, יחיאל, און עזיה.
- 22 פֿון פּשחור'ס זיהן: אליועני, מעשיה, ישמעאל, נתנאל, יוּבדָה, אלעשה.
- 23 פֿון די לויים: יוּבדָה, שמעי, קליח (דאָס איז קליטה), פּתחיה, יהודה און אליעזר.

24 קלמא פתחה יהודה ואליעזר: ומדהמשרהים אלשיב
 בה ומדהשערים שלם ומלם ואורי: ומישראל מבני פרעש
 רמיה וזיה ומלפיה ומימן ואלעזר ומלפיה ובניה:
 26 ומבני עילם מתניה זכריה ויחיאל ועבדי ורמות ואליה:
 27 ומבני ותוא אליועני אלישיב מתניה ורמות וזכר
 28 ועוזיא: ומבני בבי יהוחנן חנניה ופי עתלי: ומבני בני
 29 ל משלם מלוד ועדיה ישוב ושאל ורמות: ומבני פתח
 מואב עדנא וכלל בניה מעשיה מתניה בצלאל ובני
 31 ומנשה: ובני חרם אליעזר ישיה מלפיה שמעיה שמעון:
 32 בנימן מלוד שמריה: מבני חשם מתני מתתה זכר
 33 אליפלט ירמי מנשה שמעי: מבני בני מעדי עמרם
 לה ואאל: בניה בדיה בלודי: וניה מרמות אלישיב:
 36 מתניה מתני ויעשו: ובני ובני שמעי: ושלמיה ונתן
 37 ועדיה: מבנדבי ששי שרי: עוראל ושלמיהו שמריה:
 38 מ שלום אמריה יוסף: מבני נבו יעאל מתתיה זכר זבינא
 41 ידו ויואל בניה: כל-אלה נשא נשים נכריות ויש מהם
 42 נשים וישומו בנים:
 44

v. 29. ורמות קי v. 35. מלוד קי v. 37. ועש קי v. 43. די קי v. 44. ושא קי

- 24 פון די זינגערס : אלישיב. פון די טהויעררהיטערס : שלם, טלם און אורי.
- 25 פון ישראל'ים : פון פרעש'ם זיהן : רמיה, יויה, מלכיה, מימין, אלעזר, מלכיה, און בניה.
- 26 פון עילם'ס זיהן : מתניה, זכריה, יחיאל, עבדי, ירמות, און אליה.
- 27 פון זתוא'ס זיהן : אליועני, אלישיב, מתניה, ירמות, זכר, און עזיזא.
- 28 פון בני'ס זיהן : יהוחנן, חנניה, זבי און עתלי.
- 29 פון בני'ס זיהן : משלם, מלוך, עדיה, ישוב, שאל און ירמות.
- 30 פון פחת-מואב'ס זיהן : עדנא, כלל, בניה, מעשיה, מתניה, בצלאל, בנוי, און מנשה.
- 31 פון חרים'ס זיהן : אליעזר, ישיה, מלכיה, שמעיה, שמעון,
- 32 בנימין, מלוך, און שמריה.
- 33 פון חשם'ס זיהן : מתני, מתתה, זכר, אליפלט, ירמי, מנשה און שמעי.
- 34 פון בני'ס זיהן — מעדי, עמרם, אואל,
- 35 בניה, בדיה, כלוהו,
- 36 וניה, מרמות, אלישיב,
- 37 מתניה, מתני, יעשי,
- 38 בני בנוי, שמעי,
- 39 שלמיה, נתן, עדיה,
- 40 מכנ בי, ששי, שרי,
- 41 עזראל, ילמיהו, שמריה,
- 42 שלום, אמריה און יוסף.
- 43 פון נבו'ס זיהן — יעיאל, מתתיה, זכר, זבינא, ידי, יואל און בניה.
- 44 אלע די דאזיגע האָבען גענומען פרעמדע ווייבער, און עטליכע פון זיי האָבען מיט די ווייבער אויך געהאט קינדער.

נחמיה

LIBER NEHEMIAE

CAPUT I A

דברי נחמיה בן חכליה ויהי בחדש כסלו שנת עשרים א
 ואני הייתי בשושן הבירה: ובא חנני אחד מאחי הוא ב
 ואנשים מיהודה ואשאלם על-יהודים הפליטה אשר
 נשאר מן השבי ועל-ירושלם: ויאמרו לי הנשארים ב
 אשר נשאר מן השבי שם במדינה ברעה גדלה ובתרפה
 וחומת ירושלם מפורצת ושעריה נצתו באש: ויהי ד
 בשמעני ואת-הבקים האלה ישבתי ואבכה ואת-אבלה
 ימים ואהי צם ומתפלל לפני אלהי השמים: ואמר ה
 אנא יהוה אלהי השמים האל הגדול והנורא שמר הבדית
 וחסד לאהבו ולשמרי מצותיו: תהינא אונת קשבת ב
 ועיניך פתוחות לשמע אלה-תפלת עבדך אשר אנכי
 מתפלל לפניך היום ויום ולילה על-בני ישראל עבדך
 ומתודה על-חטאות בני-ישראל אשר חטאו לך ואני
 ובית-אבי חטאנו: הבל חבלנו לך ולא-שמרנו את-ה
 המצות ואת-החקים ואת-המשפטים אשר צוית את-משה
 עבדך: וכרנא את-הדבר אשר צוית את-משה עבדך ב
 לאמר אתם תמעלו אני אפיץ אתכם בצמים: ושבתם ב
 אלי ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אסדה נהחכם
 בקצה השמים משם אקבצם והבואתים אלה-המקום
 אשר בחרתי לשכן את-שמי שם: והם עבדך ועמך

נחמיה

קאפיטעל א

- 1 די ערצעהלונג פון נחמיה, חכליה'ס זון. דאָס איז געווען אין מאָנאַט כסלו, דעם צוואַנציגסטען יאָהר זינט איך בין געווען אין די הויפט־שטאָרט שושן.
- 2 עס איז געקומען חנני איינער פון מיינע ברודער, ער מיט אייניגע מענער פון יהודה, האָב איך זיי געפרעגט וועגען די גערעמעטע אירען, וואָס זיינען איבערגעבליבען פון געפאנגענשאַפט און וועגען ירושלים.
- 3 האָבען זיי מיר געזאָגט: די איבעריגע, וועלכע זיינען פארבליבען פון געפאנגענשאַפט, זיינען דאָרטען אין פראַווינץ אויף גרויסע צרות און שאַנדע, אויף די מויער־וואַנד פון ירושלים איז צובראָכען און די טהויע־רען פארברענט אין פֿיער.
- 4 אז איך האָב דערהערט די ווערטער, האָב איך זיך געזעצט, געוויינט און געטרויערט אייניגע טעג, אויך געפאסט און געבעטען גאָט אין הימעל.
- 5 און געזאָגט: איך בעט דיר, הימלישער גאָט, גרויסער און שרעקליכער גאָט, וועלכער היט זיין כוֹנֵד און פריינדשאַפט צו די וואָס ליעבען איהם און היטען זיינע בעפעהלען,
- 6 לאָזען דיינע אויגען זיין אָפען און זאָל דיין אויער פערנעהמען און הערען דאָס געבעט פון דיין קנעכט, וואָס איך בעט פאר דיר יעצט, טאָג און נאַכט, פאר די קינדער ישראל, דייע קנעכט, איך אנערקען די זינד פון די קינדער ישראל, וואָס מיר האָבען קעגען דיר געזינדיגט; אויך איך און מיין פאטערס הויזגעזינד האָבען געזינדיגט.
- 7 מיר האָבען אונז קעגען דיר אים גאנצען פערדאָרבען, מיר האָבען ניט געהיט די מצות, חוקים און משפטים וואָס דו האָסט געבאָטען צו דיין קנעכט משה.
- 8 געדענק דאָך, איך בעט דיך, דאָס וואָרט וואָס דו האָסט געבאָטען צו משה'ן דיין קנעכט זאָגענדיג: „ווען איהר וועט זינדיגען, וועל איך אייך פערשפרייטען צווישען די פעלקער.“
- 9 אָבער אז איהר וועט זיך צו מיר אומקעהרען, איהר וועט היטען מיינע מצות און וועט זיי טהון, איז זאָנאַר איהר וועט זיין פערשטויסען ביז דעם עק פון דעם הימעל אפילו פון דאָרטען וועל איך זיי פערזאמלען, און איך וועל זיי ברענגען צום אָרט וואָס איך האָב אויסדערוועהלט מיין גאָמען דאָרטען רוהען לאָזען“.
- 10 זיי זיינען דאָך דייע קנעכט, און דיין פאָלק וואָס דו האָסט אויסגע־לייזט מיט דיין גרויסען קראַפֿט און מיט דיין שטאַרקע האַנד.

1 אשר פדית בבחך הגדול ובידך החזקה: אנא אדני
 יהי נא אוני קשבת אלהתפלת עבדך ואלתפלת
 עבדך החפצים ליראה אתשמך ותצליחהנא לעבדך
 היום ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני הניתי משקה
 למלך:

ב CAP. II.

א יהי | בחדש ניסן שנת עשרים לארתחשסתא המלך
 יין לפני ואשא את-דין ואתנה למלך ולא-הייתי כע
 2 לפניו: ויאמר לי המלך מדוע | פניך רעים ואתה אינך
 3 חולה אין זה כראם רע לב ואירא הרבה מאד: ויאמר
 למלך המלך לעולם יחיה מדוע לא-ירעו פני אשר העיר
 4 בית-קברות אבתי חרבה ושעריה אכלו באש: ויאמר
 לי המלך על-מהוזה אתה מבקש ואתפלל אל-אלהי
 ה השמים: ויאמר למלך אם-על-המלך טוב ואס-יטב
 עבדך לפניך אשר תשלחני אל-יהודה אל-עיר קברות
 6 אבתי ואבננה: ויאמר לי המלך והשגל | יושבת אצל
 ערמתי יהיה מהלכך ומתי תשוב ויטב לפני-המלך
 7 וישלחני ואתנה לו זמן: ואומר למלך אם-על-המלך
 טוב אנרות ותנר-לי על-פחנות עבר הנתר אשר יעבירוני
 8 עד אשר-אבוא אל-יהודה: ואנרת אל-אסף שמר
 הפרדס אשר למלך אשר יתדלי עצים לקרות את-
 שערי הבירה אשר-לבית ולחומת העיר ולבית אשר
 9 אבוא אליו ויתדלי המלך כיר-אלהי הטובה עלי: ואבוא
 אל-פחנות עבר הנתר ואתנה להם את אנרות המלך
 וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים: וישמע
 סנבלט החרני וטובהה העבד העמני וירע להם רעה
 11 גדלה אשר-בא אדם לבקש טובה לבני ישראל: ואבוא
 12 אל-ירושלם ואה-שם ימים שלשה: ואקום | לילה אני

11 איך בעט דיר, נאָט! לאָז דאָך דיין אויער פערנעמען דאָס געבעט פון מיר דיין קנעכט, און צו דעם געבעט פון אלע דייע-קנעכט וואָס פערלאַנגן נען צו פארקטען דיין נאָמען; בעגליק דיין קנעכט היינט, און גיב איהם באַרמהערציגקייט פאר דעם דאָזיגען מאַן! — איך בין דאן געוועזן דער קעניג'ס שענקער.

קאפיטעל ב

- 1 און עס איז געוועזן אין מאָנאָט ניסן, אינ'ם צוואַנציגסטען יאָהר פון ארתחשטאָ דעם קעניג, ווען זיין איז פאר איהם געוועזן, איך האָב געבראכט דעם וויין און געגעבען דעם קעניג. איך האָב זיך ניט געוויזן טרויריג, פאר איהם;
- 2 נאָך דער קעניג האָט צו מיר געזאָגט: „פאַרוואָס זעהט דיין געזיכט אזוי שלעכט אויס, דו ביזט דאָך ניט קראַנק? דאָס איז ניט אַנדערש נאָך דו האָסט אַ בעטריכט האַרץ!“ איך האָב זיך זעהר געשראָקען.
- 3 האָב איך געזאָגט צום קעניג: דער קעניג זאָל לאַנג לעבען! פאר וואָס זאָל איך ניט שלעכט אויסזעהן, ווען די שטאָדט וואו מייע עלטערן זיינען בענראכען איז פערוויכט און איהרע טהויערן — פערברענט אין פייער?
- 4 האָט דער קעניג צו מיר געזאָגט: „וואָס פערלאַנגסטו?“ האָב איך נאָט געבעטען
- 5 און געזאָגט צום קעניג: אויב דעם קעניג געפעהלט עס און אויב דיין קנעכט געפעהלט דיר, זאָלסטו מיר לאָזען געהן אין יהודה — די שטאָדט פון מייע עלטערן'ס בעגרעכעניס — אום איך זאָל איהר אָפבויען.
- 6 דאן האָט דער קעניג מיר געזאָגט (די קעניגין איז געבען איהם געזעסען): ווי לאַנג וועט דיין נאנג געדויערן, און ווען וועסטו צוריק קומען? האָב איך איהם באשטימט אַ צייט, איז עס דעם קעניג געפעהלען און ער האָט מיר געלאָזען געהן.
- 7 האָב איך געזאָגט צום קעניג: אויב עס געפעהלט דעם קעניג זאָל מען מיר געבען צושריפטען צו די פערוואַלטער פון ברעג טייך, אום זיי זאָלען מיר אריבערפיהרען ביז איך וועל קומען קיין יהודה;
- 8 אויך אַ צושריפט צו אסר'ן, דעם אויפפאסער איבער דעם קעניג'ס וועל-דער, אַז ער זאָל מיר געבען האַלץ צו בויען די טהויערען פון געביידע וואָס געבען דאָס הויז, די מויער-וואַנד פון שטאָדט און אַ הויז וואו איך זאָל זיך איינגעפינען. דער קעניג האָט עס מיר געגעבען ווי די גוטע האַנד פון מיין נאָט אויף מיר.
- 9 אַז איך בין געקומען צו די פערוואַלטע פון ברעג טייך, האָב איך זיי געגעבען דעם קעניג'ס צושריפט. אויך האָט דער קעניג מיט מיר גע-שיקט מיליטערישע בעאַמטע מיט רייטער.
- 10 אַז עס האָבען דאָס דערהערט סנבלט דער חרני און טוביה-עבד דער עמני, האָט זיי זעהר שטאַרק פערדראָסען וואָס אַ מענש איז געקומען בע-טען גוטעס פאר די קינדער ישראל.
- 11 איך בין אָנגעקומען קיין ירושלים און אָבגעוועזען דאָרטען דריי טעג.
- 12 דאן בין איך אויפגעשטאַנען ביי נאַכט, איך און עטליכע מענער מיט

ואנשים | מעט עמי ולא הנדתי לאדם מה אלהי נתן
 אל לבי לעשות לירושלם ובהמה אין עמי כי אם
 הבהמה אשר אני רכב בה: ואצאה בשערה היא לילה 13
 ואלפני עין התנין ואלשער האשפת ואהי שבר בחומת
 ירושלם אשר המו פרוצים ושעריה אכלו באש: ואעבר 14
 אלשער העין ואלברכת המלך ואידמקום לבהמה
 לעבר תחתי: ואהי עלה בנחל לילה ואהי שבר בחומה 15
 ואשוב ואבוא בשער הנאי ואשוב: והסגנים לא ידעו 16
 אנה הלכתי ומה אני עשה וליהודים ולכהנים ולחורים
 ולסגנים וליתר עשה המלאכה עד כן לא הנדתי: ואומר 17
 אלהם אתם ראים הרעה אשר אנחנו בה אשר ירושלם
 חרבה ושעריה נצתו באש לנו ונבנה אתחומת ירושלם
 ולא נהנה עוד חרפה: ואניד להם את יד אלהי אשר 18
 היא טובה עלי ואחדברי המלך אשר אמר לי: ואמרו
 נקום ובנינו ויחזקו ידיהם לטובה: וישמע סנבלט 19
 החרני ומביה העבר העמוני וגשם הערבי וילענו לנו
 ניבנו עלינו ויאמרו מה הנדבר הזה אשר אתם עשים
 העל המלך אתם מרדים: ואשוב אתם דבר ואומר להם 20
 אלהי השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדיו נקום ובנינו
 ולכם אין חלק וצדקה ופרון בירושלם:

CAP. III. ג

נ
 נקום אלישיב הכהן הגדול ואחיו הכהנים ויבנו את 1
 שער הצאן המה קדשוהו ויעמידו דלתתיו ועד מגבל
 המאה קדשוהו עד מגבל הננאל: ועל ידו בנו אנשי 2
 ירחו ועל ידו בנו זכור בדאמרי: ואת שער הדגים בנו 3
 בני הסנאה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו מנעוליו ובריהו:
 ועל ידם החזיק מרמות בדאוריה בדחוקן ועל ידם 4

- מיר, און איך האָב צו קיין מענש ניט געזאָגט וואָס גאָט האָט מיר אַרײַנע-
געבען אין מיין האַרץ צו טהון פאַר ירושלים, קיין בהמה האָב איך ניט
געהאַט אויסער די בהמה, אויף וועלכע איך האָב געריטען.
- 13 און איך בין אַרויסגעגאַנגען דורך דעם טהויער פון דעם טאָל ביי נאַכט,
פאַרביי עין התנין און דעם טהויער פון מיסטחויפּען, און איך האָב גוט
בעטראַכט די מויערן פון ירושלים, וואָס זײַנען צובראָכען און די טהויערן
פערברענט מיט פּײַער.
- 14 דערנאָך בין איך אַריבערגעגאַנגען צום טהויער פון סוואַל און צום קעניג'ס
טייכעל, אָבער עס איז זאָגאַר ניט געוועזען קיין אָרט פאַר דער בהמה
וואָס איז אונטער מיר דורכצוגעהן.
- 15 אזוי בין איך אַרומגעגאַנגען ביי דעם טײַך די נאַכט, האָב בעטראַכט
דעם מויער, און האָב מיך אומגעקעהרט; אַרײַנקומענדיג דורך'ן טהויער
פון טאָל, האָב איך זיך צוריקגעקעהרט.
- 16 די פּירסטען האָבען ניט געוואוסט וואו איך בין געגאַנגען, אָדער וואָס
איך טהו, ווארים בין אַצונד האָב איך גאָר נישט געזאָגט צו די יהודים,
צו די כּהנים, צו די פּירסטען און צו די איבריגע ארבייטער.
- 17 ביז איך האָב זיי געזאָגט: איהר זעהט דאָך אין וואָס פאַר אַ שלעכטע
לאַגע מיר זײַנען, — ירושלים, איז וויסט, און איהרע מויערן זײַנען
פערברענט אין פּײַער; קומט! לאָמיר אָפּבויען די טהויערן פון
ירושלים, אום מיר זאָלען ניט לענגער זיין צו שאַנדע.
- 18 איך האָב זיי אויך געזאָגט פון דער גוטער האַנד גאָט'ס וואָס איז אויף
מיר, אויך דעם קעניג'ס ווערטער וואָס ער האָט צו מיר געזאָגט. האָבען
זיי געזאָגט: לאָמיר זיך נעהמען און בויען! און זיי האָבען געשטאַרקט
זייערע הענד צו גוטען.
- 19 אָבער ווען סנבלט דער חרני, טוביה-עבד דער עמוני, און גשם דער ערבי
האָבען עס געהערט, האָבען זיי פון אונז געלאכט, געמאַכט אונז צו
שאַנדע און געזאָגט: וואָס טהוט איהר דאָס? ווידערשפעניגט איהר
אין קעניג?
- 20 האָב איך זיי געענטפערט, און האָב צו זיי געזאָגט: דער גאָט פון דעם
הימעל, ער וועט אונז בעגליקען, און מיר זײַנע קנעכט וועלען זיך נעה-
מען בויען, אָבער איהר האָט קיין טהייל און קיין רעכט, אָדער אַ געדעכ-
נים אין ירושלים.

קאפיטעל ג

- 1 אויך אלישיב דער אָבער-כהן איז אויפגעשטאַנען, מיט זײַנע ברודער
די כּהנים, און האָבען אויפגעבויעט דאָס שאַפּט-טהויער; זיי האָבען עס
געהייליגט, און זיי האָבען אויפגעשטעלט די טהויערן דערפון, ביז דעם
הונדערטען טהורעם האָבען זיי עס געהייליגט, און ביז דעם טהורעם
חננאל.
- 2 און ביי זײַנער זײט האָבען די לײט פון ירחו געבויעט, און נאָהענט דער-
ביי האָט זכור אמרי'ס זוהן געבויעט.
- 3 דאָס פּײַסט-טהויער האָבען די זיהן פון הסנאח געבויעט, זיי האָבען דעם
דאָך געמאַכט, אויפגעשטעלט די טהויערן, און די שלעסער און די רינגלען
דערפון.
- 4 און געבען זיי האָט מרמות זוהן פון אוריה, זוהן פון הקוץ, צורעכט גע-

החוֹיֵק מִשְׁלֵם בְּדַבְרֵיהָ בְּדַבְרֵיהָ וְעַל־יָדָם הַחוֹיֵק
 ה צָדוֹק בְּדַבְעָא: וְעַל־יָדָם הַחוֹיֵקוּ הַתְּקוּעִים וְאֲדִירֵיהֶם
 6 לֹא־הִבְיִאוּ צֹרֶם בְּעִבְרַת אֲדִירֵיהֶם: וְאֵת שַׁעַר הַיְשׁוּעָה
 הַחוֹיֵקוּ וַיִּוֹדַע בְּדַפְסָח וּמִשְׁלֵם בְּדַבְסוּדִיָּה הַמָּה קָרוֹהוּ
 7 וַיַּעֲמִידוּ דְלַתְתָּיו וּמִנְעָלָיו וּבְרִיחָיו: וְעַל־יָדָם הַחוֹיֵק
 מִלְטִיָּה הַגְּבֻעֵנִי וְרוֹן הַמְרַנְתִּי אֲנָשִׁי גִבְעוֹן וְהַמְצַפֶּה לְכַפֵּא
 8 פֶּחַת עֵבֶר הַנְּהַר: עַל־יָדוֹ הַחוֹיֵק עֲזִיָּאל בְּדַחַרְתִּיהָ
 צוֹרְפִים וְעַל־יָדוֹ הַחוֹיֵק חֲנַנְיָה בְּדַחַרְתָּיִם וַעֲזוּבוֹ יְרוּשָׁלַם
 9 עַד הַחוּמָה הַרְחֵבָה: וְעַל־יָדָם הַחוֹיֵק רַפְיָה בְּדַחֲרוֹ שֶׁר
 י חָצִי פֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם: וְעַל־יָדָם הַחוֹיֵק יִדְיָה בְּדַחַרְוִמָּה
 11 וַנְּגַד בֵּיתוֹ וְעַל־יָדוֹ הַחוֹיֵק חֲטוּשׁ בְּדַחֲשַׁבְנִיָּה: מִדָּה
 שְׁנֵית הַחוֹיֵק מִלְפְּנֵי בְּדַחַרְם וַחֲשׁוּב בְּדַפְחַת מוֹאֵב וְאֵת
 12 מִגְדַּל הַתְּנוּקִים: וְעַל־יָדוֹ הַחוֹיֵק שְׁלוֹם בְּדַחֲלוּחַשׁ שֶׁר
 13 חָצִי פֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם הוּא וּבְנוֹתָיו: אֵת שַׁעַר הַיָּבֵא הַחוֹיֵק
 חֲנָן וַיִּשְׁבֵּי זְנוּחַ הַמָּה בְּנוֹהוּ וַיַּעֲמִידוּ דְלַתְתָּיו מִנְעָלָיו
 14 וּבְרִיחָיו וְאֵלֶּף אָמָה בַּחוּמָה עַד שַׁעַר הַשְּׂפּוֹת: וְאֵת
 שַׁעַר הָאֲשֻׁפּוֹת הַחוֹיֵק מִלְפְּנֵי בְּדַרְכֵּב שֶׁר פֶּלֶךְ בֵּית־
 15 הַכֶּרֶם הוּא יִבְנֵנוּ וַיַּעֲמִיד דְלַתְתָּיו מִנְעָלָיו וּבְרִיחָיו: וְאֵת
 שַׁעַר הָעֵין הַחוֹיֵק שְׁלֹן בְּדַפְלִיחוֹהָ שֶׁר פֶּלֶךְ הַמְצַפֶּה
 הוּא יִבְנֵנוּ וַיִּמְלֹלְנוּ וַיַּעֲמִידוּ דְלַתְתָּיו מִנְעָלָיו וּבְרִיחָיו
 וְאֵת חוֹמַת בְּרַבַּת הַשְּׁלַח לְגַדְהַמֶּלֶךְ וְעַד־הַמְעֻלּוֹת
 16 הַיּוֹרְדוֹת מֵעִיר דְּוִיד: אַחֲרָיו הַחוֹיֵק נַחֲמָנָה בְּדַעֲזוּבוֹק
 שֶׁר חָצִי פֶלֶךְ בֵּית־צוֹר עַד־נְגַל קִבְרֵי דְוִיד וְעַד הַבְּרַכָּה
 17 הַעֲשׂוּיָה וְעַד בֵּית הַגְּבָרִים: אַחֲרָיו הַחוֹיֵקוּ הַלְוִיִם רַחוּם
 בְּדַבְנֵי עַל־יָדוֹ הַחוֹיֵק חֲשַׁבְיָה שׁוֹחֲצֵי־פֶלֶךְ קַעִילָה
 18 לְפִלְכָּו: אַחֲרָיו הַחוֹיֵקוּ אַחִיהֶם בְּנֵי בְּדַחַנְגַּד שֶׁר חָצִי
 19 פֶּלֶךְ קַעִילָה: וַיַּחֲוֹק עַל־יָדוֹ עוֹר בְּדַיִשׁוּעַ שֶׁר הַמְצַפֶּה

מדה

- מאכט, און נעבען זיי האָט משולם זוהן פון ברכיה, זוהן פון משיזבאל צורעכט געמאכט, און נעבען זיי האָט צדוק זוהן פון בענא צורעכט גע- מאכט.
- 5 און נעבען זיי האָבען צורעכטגעמאכט די תקועים, די אדעליגע אָבער האָד בען קיין אנטהייל גענומען אינ'ם ארבייט פון זייער העררן.
- 6 דאָס אלטע טהויער האָבען יוידע זוהן פון פסח, און משולם זוהן פון בסוריה צורעכטגעמאכט, זיי האָבען עס געבאלקענד, און האָבען אויפ' געשטעלט די טהירען, און די שלעסער און די רינגלען דערפון.
- 7 נעבען זיי האָבען צורעכטגעמאכט, מלטיה דער גבעוני, און ידון דער מרונות, די לייטע פון גבעון און מצפה, ביז צו דעם וואוינאָרט פון פער- וואלטער פון זייט טייך.
- 8 נעבען זיי האָבען צורעכטגעמאכט עזויאל זוהן פון חרהיה פון די נאָלד' שמירען, און נעבען איהם האָט צורעכטגעמאכט חנניה זוהן פון הרקחים (די אפאטייקערס); זיי האָבען געשטארקט ירושלים ביז די ברויטע מויער.
- 9 נעבען זיי האָט צורעכטגעמאכט רפיה זוהן פון חור, א בעאמטער איבער א האַלבען בעצירק אין ירושלים.
- 10 נעבען זיי האָבען צורעכטגעמאכט, ידיה זוהן פון חרומף, ביז קעגען זיין הויז, און נעבען איהם האָט צורעכטגעמאכט חטוש זוהן פון חשבניה.
- 11 א צווייטע אבטהיילונג האָט צורעכטגעמאכט מלכיה זוהן פון חרב, און חשוב זוהן פון דעם פערוואלטער פון מואב, אויך די טהורעמס פון די אויפענס.
- 12 נעבען איהם האָט צורעכטגעמאכט שלום זוהן פון הלוחש, דער בעאמטער פון א האַלבען בעצירק אין ירושלים, ער מיט זיינע טעכטער.
- 13 דאָס טהויער פון טאל האָבען צורעכטגעמאכט חנון און די איינוואוינערס פון זנות, זיי האָבען עס געבויעט, האָבען אויפגעשטעלט די טהירען מיט די שלעסער און די רינגלען דערפון, אויך טויווענד איילען אין מויער, ביז דעם מיסט'טהויער.
- 14 דאָס מיסט'טהויער האָט צורעכטגעמאכט מלכיה זוהן פון רכב, דער בע- אַמטער פון בעצירק פון בית-הכרם, ער האָט עס אויפגעבויעט, אויפ' געשטעלט די טהירען מיט די שלעסער און די רינגלען דערפון.
- 15 דאָס טהויער פון קוואל האָט צורעכטגעמאכט, שלון זוהן פון כל-חווה, דער בעצירקס בעאמטער פון מצפה, ער האָט עס אויפגעבויעט, און האָט עס בעדעקט, און אויפגעשטעלט די טהירען מיט די שלעסער און די רינגלען דערפון, און די מויער ביז'ן טייך שלח ביי קעניג'ס נאָרטען, ביז די טרעפּ וואָס געהן אראָפּ פון דור'ס שטאָרט.
- 16 נעבען איהם האָט צורעכטגעמאכט נחמיה, עזבוק'ס זוהן, א בעאמטער איבער א האַלבען בעצירק פון בית-צור, ביז קעגענאיבער דור'ס בעגער- בעניסען אויך ביז'ן געמאכטען טייך און ביז'ן העלדענהויז.
- 17 נאָך איהם האָבען צורעכטגעמאכט פון די לויים רחום זוהן פון בני, און נעבען איהם האָט צורעכטגעמאכט, חשביה דער בעאמטער איבער א האַל- בען בעצירק פון קעילה, אין זיין בעצירק.
- 18 נאָך איהם האָבען צורעכטגעמאכט זייערע ברודער, בוי זוהן פון הנדר, דער בעאמטער איבער א האַלבען בעצירק פון קעילה.
- 19 נעבען איהם האָט צורעכטגעמאכט עזר זוהן פון ישוע, דער פירסט פון מצפה, אין דער צווייטער אבטהיילונג, קעגען אראפגאנג פון ווינקעלדיגען וואפען-פאבריק.

מִדָּה שְׁנֵית מִנְגֵד עֲלֵת הַנֶּשֶׁק הַמִּקְצֵצַ: אַחֲרָיו הַחֲרָה כ
הַחֲנוּק בְּרוּךְ בְּחֻפֵּי מִדָּה שְׁנֵית מִדְּהַמְקַצֵּצ עַד־פֶּתַח
בֵּית אֱלִישִׁיב הַכֶּהֵן הַגָּדוֹל: אַחֲרָיו הַחֲנוּק מִרְמֹת בֶּן־
21 אִוְרִיָּה בְּדַהֲקוֹן מִדָּה שְׁנֵית מִפֶּתַח בֵּית אֱלִישִׁיב וְעַד־
מִכְלֵית בֵּית אֱלִישִׁיב: וְאַחֲרָיו הַחֲנוּקוּ הַכֹּהֲנִים אַנְשֵׁי
22 הַכֹּפֵר: אַחֲרָיו הַחֲנוּק בְּנִימָן וְחִשׁוּב נֶגֶד בֵּיתָם אַחֲרָיו
23 הַחֲנוּק עֲזַרְיָה בְּרַמְעִשָׁיָה בְּרַעְנַנְיָה אֶצֶל בֵּיתוֹ: אַחֲרָיו
24 הַחֲנוּק בְּנָוִי בְּדַהֲנֶדֶד מִדָּה שְׁנֵית מִבֵּית עֲזַרְיָה עַד־הַמְקַצֵּצ
וְעַד־הַפֶּנֶה: כָּלֵל בְּדֹאוֹי מִנְגֵד הַמְקַצֵּצ וְהַמְגִדֵּל הַיּוֹצֵא כה
מִבֵּית הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן אֲשֶׁר לַחֲצַר הַמִּטְרָה אַחֲרָיו פְּדָה
בְּדַפְרָעֵשׁ: וְהַנְּתִינִים הָיוּ יֹשְׁבִים בְּעַפְלָל עַד נֶגֶד שַׁעַר
26 הַמַּיִם לַמּוֹרָח וְהַמְגִדֵּל הַיּוֹצֵא: אַחֲרָיו הַחֲנוּקוּ הַתִּקְעִים
27 מִדָּה שְׁנֵית מִנְגֵד הַמְגִדֵּל הַגָּדוֹל הַיּוֹצֵא וְעַד חוֹמַת הָעַפְלָל:
מֵעַל וְשַׁעַר הַסּוּסִים הַחֲנוּקוּ הַכֹּהֲנִים אִישׁ לִנְגֵד בֵּיתוֹ: 28
אַחֲרָיו הַחֲנוּק צְדוּק בְּדֹאֵמֶר נֶגֶד בֵּיתוֹ וְאַחֲרָיו הַחֲנוּק
29 שְׁמַעְיָה בְּדַשְׁכֵּנְיָה שֹׁמֵר שַׁעַר הַמּוֹרָח: אַחֲרָיו הַחֲנוּק ל
חֲנַנְיָה בְּדַשְׁלֵמְיָה וְחַנּוּן בְּדַצְלָף הַשֹּׁשֵׁי מִדָּה שְׁנֵי אַחֲרָיו
31 הַחֲנוּק מִשָּׁלֹם בְּדַפְרָכָה נֶגֶד גִּשְׁכַּתוֹ: אַחֲרָיו הַחֲנוּק
מִלְכִיָּה בְּדַהֲצַרְפִּי עַד־בֵּית הַנְּתִינִים וְהַרְבָּלִים נֶגֶד שַׁעַר
32 הַמַּבְקָד וְעַד עֲלִית הַפֶּנֶה: וּבֶן־עֲלִית הַפֶּנֶה לְשַׁעַר הַצֹּאן
33 הַחֲנוּקוּ הַצַּרְפִּים וְהַרְבָּלִים: וְהָיוּ פֹאֲשֵׁר שְׁמַע
סִנְבַלְט פִּירְאֲנַחְנוּ בּוֹנִים אֶת־הַחוֹמָה וַיַּחֲר לֹא יִכְעַס
34 הַרְבֵּה וַיִּלְעַג עַל־הַיְהוּדִים: וַיֹּאמֶר וְלִפְנֵי אָחִיו וַחֲוִיל
שְׁמִיּוֹן וַיֹּאמֶר מָה הַיְהוּדִים הָאֵמְלָלִים עֹשִׂים הַיְעוֹבֹבוּ לָהֶם
הַזְּבָחוֹ הַיְכַלֹּ בַיּוֹם הַזֶּה וְאַתְּ הָאֲבָנִים מִצַּרְמוֹת הַצֶּפֶר
וְהַמָּה שׁוֹרְפוֹת: וְסוֹבִיָּה הַעֲמִנִי אֶצְלוֹ וַיֹּאמֶר גַּם אֲשֶׁר־לֹה
36 הֵם בּוֹנִים אִם־יַעֲלֶה שׁוֹעַל וּפְרָץ חוֹמַת אֲבִינְהֶם: שְׁמַע

אלהינו

- 20 נאך איהם האָט אייפריג צורעכטגעמאַכט, ברוך זוהן פון זבי, די אנדער אכטהיילונג פון דעם עק ביז צו דער טהיער פון אלישיב, דעם אָבער כהן'ס הויז.
- 21 נאך איהם האָט צורעכטגעמאַכט, מרמות זוהן פון אוריה, זוהן פון הקוץ די אנדערע מאָס, פון דער טהיער פון אלישיב'ס הויז ביז דעם ענד פון אלישיב'ס הויז.
- 22 און נאך איהם האָבען צורעכטגעמאַכט די כהנים, די לייט פון דעם פלוין.
- 23 נאך איהם האָבען צורעכטגעמאַכט, בנימין און חשוב, קעגענאיבער זייער הויז; נאך איהם האָט צורעכטגעמאַכט עזריה זוהן פון מעשיה, זוהן פון ענניה נעבען זיין הויז.
- 24 נאך איהם האָט צורעכטגעמאַכט, בנוי זוהן פון חנדר די אנדערע מאָס, פון דעם עק פון עזריה'ס הויז ביז'ן ווינקעל.
- 25 פלל זוהן פון אוזי פון ענטקעגען דעם עק און דעם טהורעם וואָס געהט ארויס פון קעניג'ס אויבערשטען הויז, וואָס איז אין וואך הויף, נאך איהם פדיה זוהן פון פרעוש.
- 26 די נתינים וואָס האָבען געוואוינט אין עופל האָבען צורעכטגעמאַכט ביז קעגענאיבער דעם וואַסער-טהויער, אין מזרח-זייט, ביז'ן טהורעם וואָס איז דערפון ארויס.
- 27 נאך זיי האָבען די תקועים צורעכטגעמאַכט די אנדערע מאָס, פון קעגענ-איבער דעם גרויסען טהורעם וואָס איז ארויס, ביז'ן עופל מויער.
- 28 פון דעם פערד-טהויער אָן האָט איטליכער פון די כהנים צורעכטגעמאַכט קעגענאיבער זיין הויז.
- 29 נאך זיי האָט צורעכטגעמאַכט צדוק זוהן פון אמר קעגענאיבער זיין איי-גען הויז, און נאך איהם האָט צורעכטגעמאַכט שמעיה זוהן פון שכניה, דער היטער פון מזרח-טהויער.
- 30 נאך איהם האָט צורעכטגעמאַכט חנניה זוהן פון שלמיה, און חנון דער זעקסטער זוהן פון צלף, די אנדערע מאָס; נאך איהם האָט צורעכטגע-מאַכט משולם זוהן פון ברכיה, קעגענאיבער זיין קאמער.
- 31 נאך איהם האָט צורעכטגעמאַכט מלכיה זוהן פון דעם גאָלד-שמיר, ביז צו דעם הויז פון די נתינים און די קרעמער פון קעגענאיבער דעם אויפוע-הערס טהויער, ביז דעם ארויפגעהן פון ווינקעל.
- 32 צווישען ארויפגאנג פון דעם ווינקעל צום שאר-טהויער האָבען די גאָלד-שמירען און די קרעמער צורעכטגעמאַכט.
- 33 ווען סנבלט האָט געהערט אז מיר בויען די מויער, האָט עס איהם פער-דראָסען; ער האָט שטאַרק געצאָרנט, און געלאַכט פון די יהודים.
- 34 און ער האָט געזאָגט פאר זיינע ברודער און דעם מיליטער פון שומרון, זאָגענדיג: וואָס טהוען די עלענדע יודען? וועט מען זיי לאָזען? וועלען זיי דען אָפּפער ברענגען? אָדער וועלען זיי עס אין אַ טאָג ענ-דיגען? וועלען זיי דען קענען די שטיינער פון אַש הויפען ניי מאַכען? זיי זיינען דאָך פערברענט!
- 35 אויך טוביה דער עמוני מיט איהם. ער האָט געזאָגט: דאָס אַלעס וואָס זיי בויען, ווען א פּוסק זאָל ארויפגעהן וועט ער צוברעכען זייער שטיי-נערגעס מויער.
- 36 חער, אַ גאָט, דען מיר זיינען צו שאַנדע געוואָרען; קעהר אַרויף זייער שפּאַס-מאַכען אויף זייער קאָפּ און מאַך זיי צו שאַנדע אין לאַנד פון גע-פּאַנגענשאַפט.

אֱלֹהֵינוּ כִּי־הֵינּוּ בֹנֵה וְהִשָּׁב חֲרַפְתֶּם אֶל־רַאשֵׁם וְתַנֶּם
 37 לְבֹהַּ בְּאֶרֶץ שְׁבִיָּה: וְאֶל־תְּכֶם עַל־עֲוֹנֵם וְהִטְאַתֶּם
 38 מִלְּפָנָיִךְ אֶל־תִּמְחָה כִּי הִכְעִיסוּ לְנֶגְדַּי הַבּוֹנִים: וְנִבְנְהָ
 אֶת־הַחֹמָה וְתִקְשֶׁר כָּל־הַחֹמָה עַד־הַצִּיָּה וְיִהְיֶה לָּב לְעַם
 לַעֲשׂוֹת:

CAP. IV. ד

ד

א וַיְהִי כַאֲשֶׁר שָׁמַע סַנְבַלַּט וְטוֹבִיָּה וְהָעֲרָבִים וְהָעַמֹּנִים
 וְהָאֲשׁוּדוּדִים כִּי־עָלְתָה אֲרוּכָה לְחַמּוֹת יְרוּשָׁלַם כִּי־הִחְלוּ
 2 הַפְּרָצִים לְהִסְתַּם וַיַּחַר לָהֶם מְאֹד: וַיִּקְשְׁרוּ כָּלָם יַחְדָּו
 3 לָבוֹא לְהִלָּחֵם בִּירוּשָׁלַם וְלַעֲשׂוֹת לוֹ תוֹעֵה: וַנִּתְפַּלֵּל
 אֶל־אֱלֹהֵינוּ וְנַעֲמִיד מִשְׁמַר עֲלֵיהֶם יוֹמָם וְלַיְלָה מִפְּנֵיהֶם:
 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה כִּשְׁלֹ פַח הַסֶּכֶל וְהַעֲפֵר הַרְפָּה וְאַנְחֵנוּ
 ה לֹא נוּכַל לִבְנוֹת בַּחֹמָה: וַיֹּאמְרוּ צְרִינוּ לֹא יִדְעוּ וְלֹא
 יֵרְאוּ עַד אֲשֶׁר־נִבְיָא אֶל־תוֹכֶם וְהִרְגַנּוּם וְהִשְׁבַּתְנוּ אֶת־
 6 הַמְּלָאכָה: וַיְהִי כַאֲשֶׁר־בָּאוּ הַיְהוּדִים הַיֹּשְׁבִים אֶצְלָם
 וַיֹּאמְרוּ לָנוּ עֲשֵׂר פְעָמִים מִכָּל־הַמְּקוֹמֹת אֲשֶׁר־תְּשׁוּבוּ
 7 עָלֵינוּ: וַאֲנַמִּיד מִתַּחַתַּיִת לְמָקוֹם מֵאַחֲרַי לְחֹמְרָה
 בְּצַחֲחִים וַאֲנַמִּיד אֶת־הָעַם לְמִשְׁפָּחוֹת עַם־חֲרָבְתֵיהֶם
 8 רַמְחֵיהֶם וְקִשְׁתֵּיהֶם: וְאֵרָא וְאֵקוֹם וְאֵמַר אֶל־חָרָים
 וְאֶל־הַסָּנַיִם וְאֶל־תֵּרֶר הָעַם אֶל־תִּירְאוּ מִפְּנֵיהֶם אֶת־אֲדֹנָי
 הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְזָכְרוּ וְהִלָּחְמוּ עַל־אֲחֵיכֶם בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם
 9 נְשִׁיכֶם וּבְתִיכֶם: וַיְהִי כַאֲשֶׁר שָׁמְעוּ אוֹיְבֵינוּ כִּי־נִוְדַע
 לָנוּ וַיִּפֹּר הָאֱלֹהִים אֶת־עַצְתָּם וַיִּשׁוּב כָּלֵנוּ אֶל־הַחֹמָה
 • אִישׁ אֶל־מְלָאכְתּוֹ: וַיְהִי מִן־דָּנִים הַהוּא חֲצִי נְעָרֵי עֲשִׂים
 בַּמְּלָאכָה וְהַצִּים מִחֹזְקִים וְהַרְמָתִים הַמְּנַיִם וְהַקִּשְׁתוֹת
 11 וְהַשְּׂרִינִים וְהַשְּׂרִים אַחֲרַי כָּל־בֵּית יְהוּדָה: הַבּוֹנִים בַּחֹמָה
 וְהַנְּשָׂאִים בַּסֶּכֶל עֲמָשִׁים בְּאַחַת יְדוֹ עֲשֵׂה בַּמְּלָאכָה

ואחת

- 37 פארדעקט ניט זייער זינד, און זייער פארברעכען וואָס זיי האָבען אונז גע-
קריינקט קענען די בויער זאָל פאר דיר ניט אָבגעמעקט ווערען.
- 38 אזוי האָבען מיר געבויט די מויער-וואַנד ביז די נאנצע מויער וואַנד איז
ארוםגעבונדען געווען ביז העלפט, דאָס פאָלק האָט מיט האַרץ גע-
אַרבייט.

קאפיטעל ד

- 1 ווען סנבלט, טוביה, די ערבים, די עמונים און די אשרודים האָבען
דערהערט אז די מויערן פון ירושלים זיינען צורעכטגעמאַכט געוואָרען,
און דאָס די איינגעבראָכענע שטעלען האָבען אָנגעהויבען פערשטאַפט צו
ווערען, האָט עס זיי זעהר פערדראָסען.
- 2 האָבען זיי זיך צוזאַמען פערבונדען, צו קומען מלחמה האַלטען אין
ירושלים, און אָנמאַכען איהם שאַדען.
- 3 האָבען מיר געבעטען צו אונזער גאָט און אָנגעשטעלט אַ וואָך קענען טאָג
און נאַכט, זיך שרעקענדיג פאר זיי.
- 4 און יהודה האָט געזאָגט : דער קראַפט פון די לאַסט-טרענערס איז שוואַך
געוואָרען, און דער שטויב איז זעהר פיעל ; מיר זיינען ניט אים שטאַנד
צו בויען דעם מויער !
- 5 און אונזער פיינדע האָבען געזאָגט : זאָלען זיי ניט וויסען און זאָלען זיי
ניט מערקען ביז מיר וועלען אַריין צווישען זיי און וועלען זיי דערשלאָ-
גען, און אזוי וועלען מיר מאַכען די ארבייט זאָל אויפהערען.
- 6 ווען די יהודים וואָס האָבען געוואוינט געבען זיי זיינען פון אלע ערטער
געקומען און צעהן מאָהל געזאָגט צו אונז : „איהר זאָלט זיך אומקעהרען
צו אונז !“
- 7 האָב איך אָנגעשטעלט וואָך אין אַניעדעריגען אָרט הינטער'ן מויער-וואַנד
— אין שטיין לעכער — אויך האָב איך די לייטע אָנגעשטעלט גרופען-
ווייז מיט זייערע שווערטען, שפּיזען און בויגענס.
- 8 אַז איך האָב זיך אַרומגעזעהען בין איך אויפגעשטאַנען און געזאָגט צו
די אַדעליגע, צו די פירסטען און די איבריגע לייטע : „שרעקט אייך ניט
פאר זיי ! דעם גרויסען און שרעקליכען גאָט געדענקט, און שטרייט צו-
ליעב אייערע ברודער, זיהן און טעכטער, ווייבער און הייזער...“
- 9 אַז אונזערע פיינדע האָבען דערהערט אַז אונז איז אלעס בעוואוסט, אַז
גאָט האָט צושטערט זייער ראטה און מיר האָבען זיך צוריקגעקעהרט צום
מויער-וואַנד, יעדער צו זיין ארבייט —
- 10 פון יענער צייט אָן האָבען העלפט פון מיינע יונגען געטהאָן די ארבייט,
און העלפט געהאַלטען וואָך ; די שפּיזען, פאַנצירען, בויגענס און גע-
פאַנצערטע קליידער מיט אלע בעאַמטע — הינטער דאָס הויז יהודה'ס.
- 11 די מויער-וואַנד בויער, די לאַסט-טרענער און אַנלאַדער, האָבען מיט
איינ האַנד געטהאָן די ארבייט און אין די אַנדערע געהאַלטען אַ שווער.

- 12 ואחת מחוקת השלח: והבונים איש חרבו אסורים על־
 13 מתניו ובונים והתוקע בשופר אצלי: ואמר אליהחרים
 14 ואלהפגנים ואליתר העם המלאכה הרבה ורחבה
 14 ואלחנו נפרדים על־תחומה רחוקים איש מאחיו: במקום
 אשר תשמעו את־קול השופר שמה תקבצו אלינו
 15 אלהינו ילחם לנו: ואלחנו עשים במלאכה וחצים מחזיקים
 16 ברמחים מעלות השחר עד צאת הכוכבים: גם בעת
 16 ההיא אמרתי לעם איש ונערו ילנו בתוך ירושלם והורו
 17 לנו הלילה משמר והיום מלאכה: ואין אני ואחי ונערי
 ואנשי המשמר אשר אחרי איד־אנחנו פשמים בגרנו
 איש שלחו המים:

ה

CAP. V. ה

- ותהי צעקת העם ונשיהם גדולה אל־אחיהם היהודים: א
 2 ויש אשר אמרים בנינו ובנותינו אנחנו רבים ונקחה דגן
 2 ונאכלה ונתנה: ויש אשר אמרים שותנינו וכרמינו
 3 ובתינו אנחנו ערבים ונקחה דגן כדעב: ויש אשר
 4 אמרים לנינו כסף למנת המלך שותנינו וכרמינו: ועתה ה
 5 כבשר אחינו בשרנו כבניהם בנינו והנה אנחנו כבשים
 5 את־בנינו ואת־בנותינו לעבדים ויש מבנותינו נקבשות
 6 ואין־לאל ידנו ושדתנו וכרמינו לאחריים: ויחר לי מאד
 7 באשר שמעתי את־צעקתם ואת הדברים האלה: וימלך
 7 לבי עלי ואריבה את־החרים ואת־הפגנים ואמרה להם
 8 משא איש־באחיו אתם נשאים ואתן עליהם קהלה גדולה:
 8 ואמרה להם אנחנו קנינו את־אחינו היהודים הנמכרים
 9 לנוים פדי בני ונמ־אתם תמכרו את־אחיכם ונמכרו־לנו
 9 ויחר־שו ולא מצאו דבר: ויאמר לא־טוב הדבר אשר־
 9 אתם עשים הלא בראת אלהינו תלכו מהרפתת הגוים

אויבני

- 12 די בויערער האָבען געהאט יעדער זיין שווערר אָנגעבונדען אויף זיינע לענדען בויענדיג, דער שופר-בלאָזער איז געווען מיט מיר.
- 13 איך האָב געזאָגט צו די פרייהאַרען, צו די פירסטען און צו די איבריגע פון דעם פּאָלק : די ארבייט איז פיעל און גרויס, און מיר זיינען צו שפרייט אויף דער מויער, איינער ווייט פון דעם אַנדערן ;
- 14 אויף וועלכען אָרט איהר וועט הערען דאָס קול פון שופר, דאָרט אַהין זאָלט איהר אייך צו אונז פּערוואַמלען ; אונזער נאָט וועט פאר אונז מלחמה האַלטען !
- 15 אזוי האָבען מיר געטהאָן די ארבייט און א העלפט האָבען געהאַלטען די שפּיווען — פון מאָרגענשטערן אויפגאנג ביז'ן ארויסגעהן פון די אבענער שטערן.
- 16 צו דערזעלבער צייט האָב איך אויך געזאָגט צום פּאָלק : „איטליכער זאָל מיט זיין יונג איבערנעכטיגען אין ירושלים“, אום זיי זאָלען פאר אונז זיין אַ וואַך ביי נאַכט, און ביי טאָג — צו טהון די ארבייט.
- 17 אזוי האָט קיינער, ניט, ניט איך, ניט מיינע ברודער און מיינע יונגען, אָדער די לייטע פון וואַך וואָס זיינען הינטער מיר געוועזען, קיינער פון אונז האָט ניט אויסגעטהון זיינע קליידער, איטליכער איז מיט זיין שווערר גענאנגען אפילו נאָך וואַסער.

קאפיטעל ה

- 1 און עס איז געוועזען אַ גרויס געשריי פון דעם פּאָלק, און זייערע ווייבער קעגען זייערע ברודער, די יהודים.
- 2 ווארים עס זיינען געוועזען עטליכע וואָס האָבען געזאָגט : מיר, אונזער רע זיהן און אונזערע טעכטער זיינען פיעל, וועלען מיר אונז געהמען קאָרן — מיר וועלען עסען און לעבען ;
- 3 אַנדערע האָבען געזאָגט : אונזערע פעלדער, אונזערע וויינגערטענער און הייזער האָבען מיר פארזעצט אום מיר זאָלען קענען קויפען קאָרן, וועגען הונגער.
- 4 אַנדערע האָבען געזאָגט : מיר האָבען אונז געבאָרנט געלד אויף אונזערע פעלדער און וויינגערטענער צו בעצאָהלען דעם קעניגליכען שטייער,
- 5 יעצט איז דען ניט דאָס פלייש פון אונזערע ברודער אזוי ווי אונזער פלייש, און זייערע זיהן אזוי ווי אונזערע זיהן ? און מיר צווינגען אינע זערע זיהן און אונזערע טעכטער צו זיין קנעכט, ביז אַ טהייל פון אונז זערע טעכטער זיינען שוין לאנג פּערשקלאפט געוואָרען, און מיר זיינען ניט אימשטאַנד זיי אויסצולייזען ; אויך אונזערע פעלדער און וויינגערטען געהערען שוין צו אַנדערע.
- 6 איך בין זעהר צאָרניג געוועזען ווען איך האָב געהערט זייער געשריי, און די דאָזיגע ווערטער.
- 7 און מיין האַרץ האָט זיך אין מיר בעראטען, און איך האָב מיך געקריגט מיט די פרייהאַרען, און פירסטען, און איך האָב צו זיי געזאָגט : „איהר ענטלייעט איינער דעם אַנדערן אום צו פּראָפּיטירען“. איך האָב קעגען זיי געמאַכט אַ גרויסע פּערוואַמלונג ;
- 8 און האָב צו זיי געזאָגט : „מיר האָבען אימער אויסגעקויפט נאָך אונזער פּערמענען, אונזערע ברודער די יהודים וואָס זיינען פּערקויפט צו די הייזער ; און איהר פּערקויפט זאָגאר אייערע ברודער, זאָלען מיר אויך פּערקויפען ?“ האָבען זיי געשוויגען און קיין וואָרט ניט געענטפּערט.
- 9 האָב איך ווייטער געזאָגט : „די זאך וואָס איהר טהוט איז ניט גוט, געהט

אֹיְבֵינִי: וְנִסְאַנִי אֶתִּי וְנִעַרְי נְשִׁים בָּהֶם כֶּסֶף וְדָגָן נְעֻכָה
 11 נָא אֶת־הַמִּשְׁאָה הַזֶּה: הִשְׁיִבוּ נָא לָהֶם בְּהַיּוֹם שְׂדֵתֵיהֶם
 כְּרֵמֵיהֶם וְיִתְּיָהֶם וּבְתֵיבָהֶם וּמֵאֵת הַכֶּסֶף וְהַדָּגָן הַתִּירוֹשׁ
 12 וְהַיֶּזֶר אֲשֶׁר אִתָּם נְשִׁים בָּהֶם: וַיֹּאמְרוּ נָשִׁיב וּמֵהֶם
 לֹא נִבְקַשׁ בֶּן נִעְשָׂה כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּה אֹמֵר וְאִקְרָא אֶת־
 13 הַכְּהֵנִים וְאֲשִׁבִיעֵם לַעֲשׂוֹת כַּדְּבַר הַזֶּה: נִסְחָצְנִי נִעַרְתִּי
 וְאִמְרָה כְּכֹה יִנְעַר הָאֱלֹהִים אֶת־כְּלֵה־אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־
 יָקִים אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה מִבֵּיתוֹ וּמִיָּנֵיעוֹ וּכְכֹה יִהְיֶה נִעֹר
 וְרָק וַיֹּאמְרוּ כָּל־הַקְּהָל אֲמֵן וַיְהַלְלוּ אֶת־יְהוָה וַיַּעַשׂ הַעָם
 14 כַּדְּבַר הַזֶּה: נָם מִיּוֹם אֲשֶׁר־צִוָּה אוֹתִי לַהֲנִיחַ פָּתֵם
 בְּאֶרֶץ יְהוּדָה מִשְׁנַת עֶשְׂרִים וְעַד שְׁנַת שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם
 לְאַדְמַת־חֶסֶתָא הַמְּלֶכֶד שָׁנִים שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה אָנִי וְאֶת־לֶחֶם
 15 הַפֶּסַח לֹא אִבְלַתִּי: וְהַפְּחוֹת הַרְאֲשׁוֹנִים אֲשֶׁר־לִפְנֵי
 הַכְּבִידִי עַל־הַעָם וַיִּקְחוּ מֵהֶם בְּלֶחֶם וַיִּין אַחַר כֶּסֶף־שִׁקְלִים
 אַרְבָּעִים נָם נִעַרְיָהֶם שְׁלֹטוֹ עַל־הַעָם וְאִנִּי לֹא־עָשִׂיתִי כֵן
 16 מִפְּנֵי יְרֵאת אֱלֹהִים: וְגַם בְּמִלְאֶת הַחֹמָה הַזֹּאת הַחֹזְקִי
 וְשָׂדֶה לֹא קָנִינוּ וְכָל־נִעַרֵי קְבוּצִים שָׁם עַל־הַמְּלֶאכָה:
 17 וְהַיְהוּדִים וְהַסְּנָנִים מֵאֵת וְהַמְּשִׁים אִישׁ וְהַכַּאִים אֵלֵינוּ מִדְּ
 18 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־סְבִיבֵתֵינוּ עַל־שְׁלֹחֲנִי: וְאֲשֶׁר הָיָה נִעְשָׂה
 לַיּוֹם אֶחָד שׁוֹר אֶחָד צֹאן שִׁשְׁ־בָרָזוֹת וְצִפְרִים נִעְשׂוּ־לִי
 וּבֵין עֲשָׂרַת יָמִים כָּל־יָוֵן לְהַרְבֶּה וְעַסִּיזָה לֶחֶם הַפֶּסַח
 19 לֹא בִקְשָׁתִי כִּי־כִבְדָה הַעֲבָדָה עַל־הַעָם הַזֶּה: וְכִרְהִלִי
 אֱלֹהֵי לְטוֹבָה כָּל אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי עַל־הַעָם הַזֶּה:

CAP. VI. 1

א וַיְהִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁמַע לְמַנְבַּלְט וְטוֹבִיָה וּלְגַנְשֵׁם הָעִרְבֵי וּלְיֹתָר
 אֹיְבֵינִי כִּי בָנִיתִי אֶת־הַחֹמָה וְלֹא־נִוְתַר בָּהּ פָּרֶץ גַּם עַד־
 2 הַעֵת הַזֹּאת הָיָה דְלָתוֹת לֹא־יִהְיֶעֱמְדוּ בַשְּׁעָרִים: וַיִּשְׁלַח
 מַנְבַּלְט

אין גאט'ס פארכט אמווייניגסטען וועגען די שאנדע פון די היידען אונז זיערע פינד ?

- 10 אויך מיר, מיינע ברידער און מיינע יונגען זיינען זיי שולדיג געלד און קארן, און דאך לאזען מיר זיי די אנליהע,
- 11 קעהרט דאך גלייך זיי צדיק, איך בעט אייך, זייערע פעלדער, זייערע וויינגערטנער, זייערע איילבערטביימער, און זייערע הייזער, אויך דאס געלד און קארן, וויין, און אייל וואס אייך קומט פון זיי.
- 12 האבען זיי געזאגט : מיר וועלען עס צוריקגעבען, און מיר וועלען פון זיי ניט מעהר פערלאנגען, מיר וועלען טהון ווי דו זאגסט. דאן האב איך גערופען די כהנים און איך האב זיי בעשוואוירען זיי זאלען דעם פער-שפרעכען האלטען.
- 13 אויך האב איך אכגעשאקעלט דעם ברעג פון מיין קלייד און געזאגט : „אזוי זאל גאט אויסטרייסלען פון זיין הויז און פערמעגען יעדער מענשען וואס וועט ניט האלטען ווארט ; אזוי זאל ער ווערען אויסגעטרייסעלט און לידיג !“ דאס גאנצע פאלק האט געזאגט „אמן“ און געלויבט גאט. דאס פאלק האט ווארט געהאלטען.
- 14 אויך פון דעם טאג אן זינט מען האט מיר בעפעהלען אלס גובערנאט-טאר איבער'ן לאנד יהודה, פון דעם צוואנציגסטען ביז דעם צוויי און דרייסיגסטען יאהר פון קעניג ארתחשסתא, — צוועלף יאהר — האב איך מיט מיינע ברידער ניט געגעסען ברויט אלס גובערנאטאר . . .
- 15 אבער די פריהעריגע גובערנאטארס, וואס זיינען פאר מיר געוועזען, האב בען געלייגט א שווערע לאסט אויף דעם פאלק, און האבען פון זיי גע-נומען ברויט און וויין, אויסער פיערציג זילבער שקלים, זאגאר זייערע יונגען האבען איבער דעם פאלק געוועלטיגט, אבער איך האב ניט אזוי געטהון אויס גאטעס פארכט.
- 16 איך האב אויך אָנגעהאלטען דער ארבייט פון דער דאָזיגער מויער, מיר האָבען אונז ניט אַמאָל אַ פעלד געקויפט — אלע מיינע יונגען זיינען דאָרטען פערזאמעלט געוועזען ביי דער ארבייט.
- 17 און איבער דעם אלעם זיינען נאך געוועזען ביי מיין טיש פון די יהודים, און פון די פירסטען הונדערט און פופציג מאן, אויסער וואס זיינען צו אונז געקומען פון די היידען ארום אונז.
- 18 וואס עס איז פאר יעדער טאג צובערייטעט געוואָרען : איין אָס, זעקס פעטע שאָף, אויך פערשיעדענע פויגלען זיינען פאר מיר צובערייטעט גע-וועזען, און איינמאָל אין צעהן טאָג האָט מען געהאט אַלערליי וויין, זעהר פיעל, און דאך האָב איך ניט פערלאנגט דאָס ברויט אלס גובערנאטאר, ווייל די ארבייט איז געוועזען שווער אויף דעם דאָזיגען פאלק.
- 19 געדענק, מיין גאט, מיר צום גוטען, אלעס וואס איך האב געטהון צו דעם דאָזיגען פאלק.

קאפיטעל ו

- 1 ווען סנבלט, טוביה, גשם דער ערבי, און די איבריגע פון אונזערע פינד האבען דערהערט אז איך האב אויפגעבויעט די מויער, און דאס עס איז קיין בראך ניט מעהר דארין איבערגעבליבען, (זאגאר ביז יענער צייט האב איך נאך ניט געהאט אויפגעשמעלט די טהירען אין די טהויער).
- 2 האט סנבלט און גשם צו מיר געשיקט, אזוי צו זאגען : קום און לאמיר

- סנבלט וגשם אלי לאמר לכה ונעדה יחדו בכפרים
 3 בבקעת אוני והמה חשבים לעשות לי רעה: ואשלחה
 עליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה אני עשה ולא
 אוכל לרדת למה תשבת המלאכה כאשר ארפה ונרדתי
 אליכם: וישלחו אלי בדבר הזה ארבע פעמים ואשיב
 אותם בדבר הזה: וישלח אלי סנבלט בדבר הזה פעם ה
 חמישית אתינערו ואגרת פתוחה בידי: כתוב בה פגעים
 נשמע וגשמו אמר אתה ויהודים חשבים למרוד עלי
 כן אתה בונה החומה ואמה הנה להם למלך בדברים
 האלה: ונסבאים העמדת לקרא עלך בירושלם
 לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע למלך בדברים האלה
 ועתה לכה ונעצה יחדו: ואשלחה אליו לאמר לא
 נהיה בדברים האלה אשר אתה אומר כי מלכה אתה
 בודאם: כי כלם מראים אותנו לאמר רפו ידיהם מן
 המלאכה ולא תעשה ועתה חזק אתידי: ואני באתי
 בית שמעיה בדדליה ברמתיסבאל והוא עצור ויאמר
 נעז אל בית האלהים אלתוך ההיכל ונסגרה דלתות
 ההיכל כי באים להרגך ולילה באים להרגך: ואמרה
 האיש כמוני יברח ומי כמוני אשר יבא אל ההיכל וחי
 לא אבוא: ואפירה והנה לא-אלהים שלחו כי הנבואה
 דבר עלי וטוביה וסנבלט שקרו: למען שכור הוא למען
 ארץ ואעשה-כן וחטאתי והיה להם לשם רע למען
 יחרפוני: וכה אלהי לטוביה ולסנבלט כמעשיו
 אלה וגם לנועדיה הנביאה וליתר הנביאים אשר היו
 מראים אותי: ותשלם החומה בעשרים וחמשה לאלול
 לחמשים ושנים יום: ויהי כאשר שמעו כל-איבינו
 ויראו כל-הגוים אשר סביבתנו ויפלו מאד בעיניהם

ודע

- זיך צוזאמענטרעפען אין איינעם פון די דערפער, אין טהאל פון אינו; זיי האָבען געטראכט מיר שלעכטס צו טהון.
- 3 האָב איך צו זיי געשיקט שלוחים, אזוי צו זאָגען: די אַרבייט וואָס איך טהו איז גרויס, קען איך ניט אַרונטערקומען, פאַר וואָס זאָל די אַרבייט אויפהערען, ווען איך פערלאָז עס און קום צו אייך אַרונטער?
- 4 זיי האָבען צו מיר אויף דעם אַרט געשיקט פיער מאָל, און איך האָב זיי געענטפערט דעם זעלביגען ענטפער.
- 5 סנבלט האָט צו מיר געשיקט דאָס זעלבע צום פינפטען מאָל דורך זיין יונג מיט אן אָפּענעם בריעף,
- 6 אין וועלכען עס איז געוועזען געשריעבען מיט די דאָזיגע ווערטער: „עס איז צווישען די היידען געהערט געוואָרען, אויף נשמו דערצעהלט דאָס דו און די יהודים טראכטען צו רעוואָלטירען, און דאריבער בויעסטו די מויער, דו ביסט זייער קעניג,
- 7 אויך פראָפּעטען האָכטו זיך אָנגעשטעלט אויסצורופען וועגען דיר אין ירושלים, זאָגענדיג: „יהודה האָט אַ קעניג!“ דאָס וועט דאָך איבער-געגעבען ווערען דעם קעניג; אַלזאָ קום לאָמיר זיך צוזאמען בעראטהען.“
- 8 האָב איך צו איהם געשיקט זאָגען: אַזעלכע זאכען ווי די וואָס דו זאָגסט זיינען גאָרניט געוועזען, דו האָסט זיי אויסגעטראכט אויס דיין אייגען האַרץ.
- 9 ווארים זיי אַלע האָבען עס אונז געשראָקען מיינענדיג: „זייערע הענד וועלען אויפהערען די אַרבייט, און עס וועט ניט געמאַכט ווערען.“ יעצט אָבער (אוי מיין גאָט) שטאַרק מיינע הענד!
- 10 איך בין אַריינגעקומען אין דעם הויז פון שמעיה זוהן פון דליה, זוהן מהיטבאל, (ער איז געוועזען איינגעשלאָסען), האָט ער געזאָגט: לאָמיר זיך טרעפען אין גאָט'ס הויז, אינווייניג אין היכל, און לאָמיר פערשליסען די טהירען פון היכל, ווארים זיי וועלען קומען דיר דערשלאָגן גען, ביי נאַכט וועלען זיי קומען דיר הרג'נען.
- 11 האָב איך געזאָגט: אַזא מאן ווי איך זאָל ענטלויפען? אָדער דאַרף אַזא ווי איך אין היכל אַרײַן אום לעבען צו בלייבען? איך געה ניט!
- 12 און איך האָב אנערקענט אז גאָט האָט איהם גאָר ניט געשיקט — טוביה מיט סנבלט'ן האָבען עס איהם געדונגען; דאָס וואָס ער האָט מיר אייני-איינגערעדט
- 13 זייענדיג פאַרדונגען — איז אום איך זאָל זיך שרעקען, זאָל אזוי טהאָן און דורכפאַלען, וועלען זיי קענען ארויסלאָזען אַ שלעכטען קלאַנג אום מיר אויסצולאכען.
- 14 געדענק עס, מיין גאָט, אויף טוביה'ן און סנבלט'ען נאָך די טהאַטען זיינע; אויך צו נועדיה די פראָפּעטין און די איבריגע פראָפּעטען וואָס האָבען מיר געשראָקען.
- 15 אזוי איז די מויער פערטיג געוואָרען אין דעם פינף און צוואַנציגסטען טאָג פון אלול, אין צוויי און פופציג טעג.
- 16 ווען אַלע אונזערע פינדר האָבען עס געהערט, און אַלע היידען וואָס זיינען געוועזען רינגס אַרום האָבען עס געזעהען; זיינען זיי אין זייערע אייגענע

17 וַיִּדְעוּ כִּי מֵאֵת אֱלֹהֵינוּ נַעֲשֶׂתָהּ הַמְּלָאכָה הַזֹּאת: נָם וּ
 18 בְּיָמִים הָהֵם מְרַבִּים חֲרֵי יְהוּדָה אֲנִיחֵיהֶם הוֹלְכוֹת עַל-
 טוֹבָיָה וְאֲשֶׁר לְטוֹבָיָה בָּאוֹת אֲלֵיהֶם: כִּי־רַבִּים כִּי־הוֹדָה
 19 בַּעֲלֵי שְׂבוּעָה לֹא כִּי־חָתָן הוּא לְשִׁבְנָה כִּי־אָרַח וַיְהוּדִינָן
 בָּנוּ לָקַח אֶת־בַּת־מִשְׁלֵם כֶּן כִּי־נָדָה: נָם טוֹבִיתּוּ הָיוּ
 אֹמְרִים לִפְנֵי וְדַבְרֵי הָיוּ מוֹצִיאִים לוֹ אֲנִירוֹת שְׁלַח טוֹבָיָה
 לִירָאֵנִי:

CAP. VII. 1

א וַיְהִי כַּאֲשֶׁר נִבְנְתָה הַחוֹמָה וְאֶעֱמִיד הַדְּלָתוֹת וַיִּפְקְדוּ
 2 הַשּׁוֹעֲרִים וְהַמְשׁוֹרְרִים וְהַלְוִיִּם: וְאֶצְוָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי
 וְאֶת־יְהוָה שֶׁר הַבִּירָה עַל־יְרוּשָׁלַם כִּי־הוּא כָּאִישׁ אֵמֶת
 3 וַיֵּרָא אֶת־הָאֱלֹהִים מְרַבִּים: וַיֹּאמֶר לָהֶם לֹא יִפְתְּחוּ
 שַׁעַר יְרוּשָׁלַם עַד־הֵם הַשֶּׁמֶשׁ וְעַד הֵם עֹמְדִים יִגְפוּ
 הַדְּלָתוֹת וְאֶחָזוּ וְהֶעֱמִיד מִשְׁמְרוֹת יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם אִישׁ
 4 בְּמִשְׁמְרוֹ וְאִישׁ נֹגֵד בֵּיתוֹ: וְהָעִיר רַחֲבַת יָדַיִם וְגִדְלָה
 ה וְהָעַם מְעַט כְּתוֹכָהּ וְאִין בָּתִּים בְּנוּיִם: וַיִּתֵּן אֱלֹהֵי אֱלֹ-
 לִבִּי וְאֶקְבָּצָה אֶת־הַחֲרִירִים וְאֶת־הַסְּגָנִים וְאֶת־הָעַם לְהַתְּיַחֵשׁ
 וְאֶמְצָא סֵפֶר הַיַּחֲשׁ הָעוֹלָם כִּי־אֲשׁוּנָה וְאֶמְצָא כְּתוֹב
 6 בּוֹ: אֱלֹהֵי בְנֵי הַמְּדִינָה הָעֲלִים מִשְׁבֵּי הַגּוֹלָה אֲשֶׁר
 הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וַיָּשׁוּבוּ לִירוּשָׁלַם וְלִיהוּדָה
 7 אִישׁ לְעִירוֹ: הַבָּאִים עִם־זָרְבָבֶל יִשׁוּעַ נַחֲמִיָּה עֲזָרָה
 רַעֲמִיָּה נַחֲמִי מְרַדְכִי בִלְשַׁן מִסְפָּרַת בְּנוֹי נַחִים כְּעֵנֶה
 8 מִסְפָּר אֲנָשֵׁי עַם־יִשְׂרָאֵל: בְּנוֹ פֶרְעֵשׁ אֲלֶפִים מֵאָה
 9 וְשִׁבְעִים וְשָׁנָיִם: בְּנוֹ שַׁפְטָיָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שִׁבְעִים וְשָׁנָיִם:
 11 בְּנוֹ אֲרָח שֵׁשׁ מֵאוֹת חֲמִשִּׁים וְשָׁנָיִם: בְּנֵי־רַפְתָּח מֵאוֹב
 לְבָנֵי יִשׁוּעַ וַיֹּאב אֲלֶפִים וְשִׁמְנָה מֵאוֹת שְׁמֹנֶה עָשָׂר:
 12 בְּנוֹ עִילָם אֲלֶף מֵאוֹת חֲמִשִּׁים וָאַרְבָּעָה: בְּנוֹ זִימְיָה שְׁמֹנֶה
 13

מאות

- אויגען געפאלען, און האָבען אנערקענט אז די דאָזיגע אַרבייט איז פון אונזער נאָט אליין געטהון געוואָרען.
- 17 אויך פון פּיעל פרייע מענער פון יהודה זיינען אין יענער צייט בריעף גע- גאנגען צו טוביה'ן און פון טוביה'ן — צו זיי.
- 18 ווארים ער האָט געהאַט אין יהודה פיעל בונדס־לייט — ער איז געווען אן איידעם פון שכניה ארח'ס זוהן, און זיין זוהן יהונתן האָט געהייראט אַ טאָכטער פון משלם ברכיה'ס זוהן.
- 19 מען האָט אויך מיר דערצעהלט זיינע גוטסקייט, און מיינע רייד „טוביה האָט געשיקט בריעף מיר צו שרעקען“ האָט מען איהם איבערגעבען.

קאפיטעל ז

- 1 אז די מויער איז אויפגעבויט געוואָרען, און איך האָב אויפגעשטעלט די טהייערען, און די טהויער־היטערס, די זינגערס און די לויס זיינען אַנט־געשטעלט געוואָרען,
- 2 האָב איך בעפוילען מיין ברודער חנני און חנניה, דער אויפזעהער איבער די געבויידען אין ירושלים, ווארים ער איז געוועזען איין אמט'ר מאַן, און אַ נאָט'ס פארכטיגער מעהר פון פיעלע אַנדערע.
- 3 איך האָב זיי אנגעזאגט, אז די טהויערן פון ירושלים זאָלען ניט אויפ־געמאַכט ווערען ביז די זון ווערט ווארם, און אזוי לאַנג ווי זיי שטעהן דערבײַ, זאָלען די טהייערען צוגעמאַכט זיין, און פּעריגעלט ווערען, און שטעלט אָן היטערס פון די איינוואוינער פון ירושלים, איטליכער ביי זיין וואָך, און איטליכער קעגענאיבער זיין אייגען הויז.
- 4 די שטאָדט איז געוועזען ברייט און גרויס פון ביידע זייטען, און דאָס פּאָלק איז אין איהר געוועזען ווייניג, און קיינע הייזער זיינען נאָך ניט געבויט געוועזען.
- 5 און מיין נאָט האָט מיר אין מיין האַרץ אַ געדאַנק געגעבען אז איך זאָל פּערוואַלען די פּרייהאַרען, די פּירסטען און דאָס פּאָלק, אום זיי זאָל לען אויסגערעכענט ווערען נאָך זייער אבשטאמונג נאָך; איך האָב געפונען אַ שטאַם־בוך פון די וואָס זיינען געקומען מיט די ערשטע און האָב דארין געפונען איינגעשריבען:
- 6 די דאָזיגע זיינען די פּראָווינציאלען וואָס זיינען געקומען פון גלות, וואָס נבוכדנצר קעניג פון בבל האָט אוועקגעפיהרט, און זיי זיינען צוריקגע- קומען נאָך ירושלים און יהודה, איטליכער צו זיין שטאָדט —
- 7 מיט זרבבל'ן זיינען געקומען: ישוע, נחמיה, עזריה, רעמיה, נחמני, מרדכי, בלשן, מספרת, בגוי, נחום, און בענה. די צאָהל פון די מע- נער פון ישראל:
- 8 די קינדער פון פרעוש — צוויי טויזענד איין הונדערט צוויי און זעכציג.
- 9 די קינדער פון שפּטיה — דריי הונדערט צוויי און זעכציג.
- 10 די קינדער פון אַרה — זעקס הונדערט צוויי און פּופציג.
- 11 די קינדער פון פּחת מואב פון די זיהן פון ישוע און יואב — צוויי טויזענד אכט הונדערט און אַכטצעהן.
- 12 די קינדער פון עלים — איין טויזענד צוויי הונדערט פיער און פּופציג.
- 13 די קינדער פון זתוא — אכט הונדערט פינף און פיערציג.

- 14 מאות ארבעים וחמשה: בני וְכִי שֶׁבַע מֵאוֹת וּשְׁשִׁים: 14
 15 בני בניו שש מאות ארבעים ושמונה: בני כְּבִי שֵׁשׁ מֵאוֹת 15
 16 עשרים ושמונה: בני עֲזַרְיָה אֶלְפִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים 16
 17 ושנים: בני אֲדִינִיקָם שֵׁשׁ מֵאוֹת שְׁשִׁים וּשְׁבַע: בני 17
 18 בני אֶלְפִים שְׁשִׁים וּשְׁבַע: בני עֲדִין שֵׁשׁ מֵאוֹת חֲמִשִּׁים כ 18
 19 וחמשה: בני גִּיאָטָר לְחֻזְקָה תְּשֻׁעִים וּשְׁמֹנֶה: בני חֶשֶׁם 20
 21 שְׁלֹשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה: בני בְּצַי שְׁלֹשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים 21
 22 וְאַרְבָּעָה: בני חֲרִיף מֵאָה שְׁנַיִם עֶשְׂרִים: בני גִּבְעוֹן תְּשֻׁעִים 22
 23 וְחֲמִשָּׁה: אֲנָשֵׁי בֵּית לְחָם וְנִטְפָּה מֵאָה שְׁמֹנִים וּשְׁמֹנֶה: 23
 24 אֲנָשֵׁי עֲנַתוֹת מֵאָה עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה: אֲנָשֵׁי בֵּית עֲזֻמָּוֶת 24
 25 ארבעים ושנים: אֲנָשֵׁי קִרְיַת יְעָרִים כְּפִירָה וּבְאֵרוֹת 25
 26 שֶׁבַע מֵאוֹת אַרְבָּעִים וּשְׁלֹשָׁה: אֲנָשֵׁי הַרְמָה וְנָבַע שֵׁשׁ ל 26
 27 מאות עשרים ואחד: אֲנָשֵׁי מִכְמָס מֵאָה וְעֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם: 27
 28 אֲנָשֵׁי בֵּית אֵל וְהַצִּי מֵאָה עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה: אֲנָשֵׁי נָבוֹ 28
 29 אחר חמשים ושנים: בני עֵילָם אַחַד אֶלֶף מֵאוֹתִים 29
 30 חמשים וְאַרְבָּעָה: בני חָרִם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים: בני 30
 31 יֶרֶחוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַרְבָּעִים וְחֲמִשָּׁה: בני לֹד חֲרִיד וְאֵנוֹ 31
 32 שֶׁבַע מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים וְאַחַד: בני סְנָאָה שְׁלֹשַׁת אֶלְפִים 32
 33 תִּשְׁעֵי מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים: הַפְּהֻגִים בני יַדְעִיָּה לְבֵית יִשׁוּעַ 33
 34 תִּשְׁעֵי מֵאוֹת שְׁבַעִים וּשְׁלֹשָׁה: בני אֲמֵר אֶלֶף חֲמִשִּׁים מ 34
 35 ושנים: בני פֶּשְׁחֹר אֶלֶף מֵאוֹתִים אַרְבָּעִים וּשְׁבַע: 35
 36 בני חָרִם אֶלֶף שְׁבַע עֶשְׂרִים: הַלִּוִּים בני יִשׁוּעַ לְקַדְמֵאֵל 36
 37 לבני לְהוֹדֹנָה שְׁבַעִים וְאַרְבָּעָה: הַמְּשֻׁרְרִים בני אֶסָּף 37
 38 מֵאָה אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה: הַשְּׁעָרִים בני שְׁלֹם בני גִּיאָטָר 38
 39 בני טַלְמֵן בני עֲקֹב בני חַטָּא בני שִׁבִי מֵאָה שְׁלֹשִׁים 39
 40 וּשְׁמֹנֶה: הַנְּתִינִים בני צִחָא בני חֲשָׁפָא בני טַבְעוֹת: בני 40
 41 חָרִם בני יִסְעָא בני פְּדוֹן: בני לְבָנָה בני חֲנָבָא בני 41
 42

שלמי

- 14 די קינדער פון זכי — זיעבען הונדערט און זעכציג.
 15 די קינדער פון בנוי — זעקס הונדערט אכט און פערציג.
 16 די קינדער פון כבי — זעקס הונדערט אכט און צוואנציג.
 17 די קינדער פון עזנר — צוויי טויזענד דריי הונדערט צוויי און צוואנציג.
 18 די קינדער פון ארונקים — זעקס הונדערט זיעבען און זעכציג.
 19 די קינדער פון בנוי — צוויי טויזענד זיעבען און זעכציג.
 20 די קינדער פון עדין — זעקס הונדערט פינף און פופציג.
 21 די קינדער פון אָטר, פון חזקיה — אכט און ניינציג.
 22 די קינדער פון השם — דריי הונדערט אכט און צוואנציג.
 23 די קינדער פון כצי — דריי הונדערט פיער און צוואנציג.
 24 די קינדער פון חריף — איין הונדערט און צוועלף.
 25 די קינדער פון גבעון — פינף און ניינציג.
 26 די מענער פון בית לחם און נטופה — איין הונדערט אכט און אכטציג.
 27 די מענער פון ענתות — איין הונדערט אכט און צוואנציג.
 28 די מענער פון בית עזמות — צוויי און פערציג.
 29 די מענער פון קרית יערים, כפירה און בארות — זיעבען הונדערט דריי און פערציג.
 30 די מענער פון רמה און נבע — זעקס הונדערט איין און צוואנציג.
 31 די מענער פון מכמם — איין הונדערט צוויי און צוואנציג.
 32 די מענער פון בית אל און עי — איין הונדערט דריי און צוואנציג.
 33 די מענער פון נכראחר — צוויי און פופציג.
 34 די מענער פון עילם-אחר — איין טויזענד צוויי הונדערט פיער און פופציג.
 35 די קינדער פון חרם — דריי הונדערט און צוואנציג.
 36 די קינדער פון ירחו — דריי הונדערט פינף און פערציג.
 37 די קינדער פון לוד, חרד, און אונו — זיעבען הונדערט איין און צוואנציג.
 38 די קינדער פון סנאה — דריי טויזענד ניין הונדערט און דרייסיג.
 39 די כהנים, די קינדער פון ידעיה פון דעם הויז ישוע — ניין הונדערט דריי און זיעבעציג.
 40 די קינדער פון אמר — איין טויזענד צוויי און פופציג.
 41 די קינדער פון פשחור — איין טויזענד צוויי הונדערט זיעבען און פערציג.
 42 די קינדער פון חרם — איין טויזענד און זיעבעצען.
 43 די לויים די קינדער פון ישוע, און קדמיאל פון די זיהן פון הודיה — פיער און זיעבעציג.
 44 די זינגערס — די זיהן פון אָסר — איין הונדערט אכט און פערציג.
 45 די טהויער וועכטערס — די קינדער פון שלם, די קינדער פון אָטר, די קינדער פון טלמן, די קינדער פון עקוב, די קינדער פון חטיטא, די קינדער פון שבי — איין הונדערט אכט און דרייסיג.
 46 די טעמפלע דיענער, די קינדער פון צהא, די קינדער פון חשפא, די קינדער פון טבעות,
 47 די קינדער פון קירוס, די קינדער פון סיעא, די קינדער פון פדון,
 48 די קינדער פון לבנה, די קינדער פון חנבא, די קינדער פון שלמי,

49 **שְׁלֹמִי**: בְּנֵי־הַנֶּחֱלֵל בְּנֵי־נְחֻדָּא: בְּנֵי־דָאִיָּה בְּנֵי־רָצִין
 51 **בְּנֵי נְקוּדָא**: בְּנֵי־נְזִים בְּנֵי־עֲזָא בְּנֵי פֶסֶח: בְּנֵי־בְסִי בְּנֵי־
 52 מְעוּנִים בְּנֵי נְפוּשְׁסִים: בְּנֵי־בְקֻבּוּק בְּנֵי־חִקוּפָא בְּנֵי חֲרֻחֻד:
 54 **בְּנֵי־בְצֻלִית בְּנֵי־מַחֲדָא בְּנֵי חַרְשָׁא**: בְּנֵי־בְרַקוּס בְּנֵי־
 56 סִיסְרָא בְּנֵי תַמַּח: בְּנֵי נַצִּיחַ בְּנֵי חַטִּיפָא: בְּנֵי עַבְדֵי
 57 שְׁלֹמֹה בְּנֵי־סוּמִי בְּנֵי־סַפְרַת בְּנֵי פְרִידָא: בְּנֵי־עֵלָה בְּנֵי־
 59 דְרָקוֹן בְּנֵי גְדֹל: בְּנֵי שְׁפִטָּה בְּנֵי־חַטָּיִל בְּנֵי פַכְרַת
 60 הַצְּבִיִּים בְּנֵי אָמוֹן: כָּל־הַנְּתִינִים וּבְנֵי עַבְדֵי שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ
 61 מֵאוֹת תְּשַׁעִּים וּשְׁנָיִם: וְאֵלֶּה הָעוֹלָם מִתַּל מֶלֶח תַּל
 חַרְשָׁא כְּרוּב אֲדוֹן וְאָמַר וְלֹא יָכֹלוּ לַהֲנִיד בֵּית־אֲבֹתָם
 62 וְיִרְעֶם אִם מִי־יִשְׂרָאֵל הֵם: בְּנֵי־דְלָיָה בְּנֵי־טוֹבִיָּה בְּנֵי
 63 נְקוּדָא שֵׁשׁ מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים וּשְׁנָיִם: וּמִדְּהַכְּהֵנִים בְּנֵי
 חֲבִיָּה בְּנֵי הַקּוֹץ בְּנֵי כְרוּזֵי אֲשֶׁר לָקַח מִבְּנוֹת כְּרוּזֵי
 64 הַגְּלַעֲדֵי אִשָּׁה וַיִּקְרָא עַל־שְׁמָם: אֵלֶּה בִקְשׁוּ כְּתָבָם
 65 סָה הַמִּתְנַחֲשִׁים וְלֹא נִמְצָא וַיִּגְאֻלוּ מִדְּהַכְּהֵנָה: וַיֹּאמֶר
 הַתְּרַשְׁתָּא לְהֵם אֲשֶׁר לֹא־יֹאכְלוּ מִקֹּדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים עַד עֲמֹד
 66 הַכֶּהֱן לְאוּרִים וְתַמִּים: כָּל־הַקֶּהֱל כַּאֲחֵד אַרְבַּע רִבּוּא
 67 אֲלָפִים שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת וּשְׁשִׁים: מְלֶבֶד עַבְדֵיהֶם וְאִמְהַתֵּיהֶם
 אֵלֶּה שִׁבְעַת אֲלָפִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וּשְׁבַעַה וְלֵהֶם
 68 מִשְׁרָרִים וּמִשְׁרָרוֹת מֵאֲתָם וְאַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה: סוּסֵיהֶם
 שִׁבַּע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וּשְׁשָׁה פְרָדֵיהֶם מֵאֲתָם אַרְבָּעִים
 69 וַחֲמִשָּׁה: גְּמָלִים אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וַחֲמִשָּׁה חֲמָרִים
 70 שֵׁשֶׁת אֲלָפִים שִׁבַּע מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים: וּמִקְצַת רֵאשֵׁי הָאֲבוֹת
 נָתַנוּ לַמְּלֹאכָה הַתְּרַשְׁתָּא נָתַן לְאוּצֵר זָהָב דְרַבְמָנִים
 אֶלֶף מִזְרְקוֹת חֲמִשִּׁים כְּתָנוֹת כְּהֵנִים שְׁלֹשִׁים וַחֲמִשׁ
 71 מֵאוֹת: וּמִרֵאשֵׁי הָאֲבוֹת נָתַנוּ לְאוּצֵר הַמְּלֹאכָה
 זָהָב דְרַבְמָנִים שְׁתֵּי רִבּוֹת וְכֶסֶף מָנִים אֲלָפִים וּמֵאֲתָם:

וְאִשֶׁר

- 49 די קינדער פון חנו, די קינדער פון גדל, די קינדער פון גחר.
- 50 די קינדער פון ראיה, די קינדער פון רצין, די קינדער פון נקודא,
- 51 די קינדער פון גזם, די קינדער פון עזא, די קינדער פון פסח,
- 52 די קינדער פון בסי, די קינדער פון מעוניס, די קינדער פון נפישסים,
- 53 די קינדער פון בקבוק, די קינדער פון חקופא, די קינדער פון חחרור,
- 54 די קינדער פון באצלית, די קינדער פון מחידא, די קינדער פון חרשא,
- 55 די קינדער פון ברקום ד קינדער פון סיכרא, די קינדער פון תמח,
- 56 די קינדער פון נציה, די קינדער פון חטיפא.
- 57 די קינדער פון שלמה'ס קנעכט : די קינדער פון סוטי, די קינדער פון ספרת, די קינדער פון פרידא,
- 58 די קינדער פון יעלה, די קינדער פון דרקון, די קינדער פון גדל,
- 59 די קינדער פון שפטיה, די קינדער פון חטיל, די קינדער פון פכרת-הצבים, די קינדער פון אָמון,
- 60 אַלע נתינים און די קינדער פון שלמה'ס קנעכט — דריי הונדערט צוויי און ניינציג.
- 61 און דיעזע זיינען אַרויפגעקומען פון תל-מלח, תל-חרשא, כרוב אדון און אמר, אָבער זיי האָבען ניט געקענט אנווייזען דאָס הויז פון זייערע על-טערן, אויב זייערע קינדער זיינען פון ישראל :
- 62 די קינדער פון דליה, די קינדער פון טוביה, די קינדער פון נקודא — זעקס הונדערט צוויי און פערציג.
- 63 און פון די כהנים זיינען געוועזען די קינדער פון חביה, די קינדער פון הקוץ, די קינדער פון ברזלי, דער וואָס האָט גענומען איין ווייב פון די טעכטער פון ברזלי דעם גלעדי, און איז נאָך זייער נאָמען גערופען גע-וואָרען.
- 64 די דאָזיגע האָבען געזוכט זייער שטאַט-בריעף, אָבער זיי האָבען עס ניט געפונען, דאריבער האָט מען זיי בעטראכט אַלס אומריין צו דער כהונה.
- 65 און תרשתא האָט צו זיי געזאָגט, אז זיי זאָלען ניט עסען פון דעם גאנץ הייליגען ביז אַ כהן וועט אָנגעשטעלט ווערען מיט אורים און תומים.
- 66 דאָס גאַנצע געמיינדע צוזאמען — צוויי און פערציג טויזענד דריי הונ-דערט און זעכציג.
- 67 אויסער זייערע קנעכט און דיענסט-מיידען, די דאָזיגע זיינען געוועזען זיעבען טויזענד דריי הונדערט זיעבען און דרייסיג. זיי האָבען אויך געהאט צוויי הונדערט פינף און פערציג זינגערס און זינגערינס,
- 68 זייערע פערד — זיעבען הונדערט זעקס און דרייסיג, און זייערע מויל-איזעלן — צוויי הונדערט פינף און פערציג.
- 69 קעמלען — פיער הונדערט פינף און דרייסיג, אייזעלען — זעקס טויזענד זיעבען הונדערט צוואנציג.
- 70 עמליכע פון די אָבער-הויפטען האָבען געגעבען צו דער אַרבייט. תרשתא האָט אַריינגעגעבען אין שאַטץ-קאַמער — איין טויזענד דרכמונים גאָלד, פופציג שפּרינג-בעקען, און פינף הונדערט און דרייסיג העמדער פאַר די כהנים.
- 71 און עמליכע פון די אָבער-הויפטען האָבען אַריינגעגעבען אין שאַטץ-קאַמער פאַר די אַרבייט, — צוואַנציג טויזענד דרכמונים גאָלד, און צוויי טויזענד צוויי הונדערט מנים זילבער.

72 וְאֲשֶׁר נָתַנוּ שְׂאֵרֵי הָעָם זָהָב וְדָרָבָמַיִם שְׁתֵּי רֶבּוּא וְכֶסֶף
 73 מָנִים אַלְפִּים וְכֹתֻנּוֹת כְּהֵנִים שְׁשִׁים וְשִׁבְעָה: וַיֵּשְׁבוּ
 הַכְּהֵנִים וְהַלְוִיִּם וְהַשּׁוֹעֲרִים וְהַמְּשָׁרְרִים וּמִקְדָּעִים וְהַנְּתִינִים
 וְכָל־יִשְׂרָאֵל בְּעָרֵיהֶם וַיַּעַל הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וּבֵנִי יִשְׂרָאֵל
 בְּעָרֵיהֶם:

ח

CAP. VIII. ח

וַיֹּאסְפוּ כָּל־הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל־הֶרְחֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי א
 שַׁעַר־הַמַּיִם וַיֹּאמְרוּ לְעֹזְרָא הַסֹּפֵר לֵהֲבִיא אֶת־סֵפֶר תּוֹרַת
 2 מֹשֶׁה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל: וַיָּבִיא עֹזְרָא הַכֹּהֵן
 אֶת־הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקְּהָל מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה וְכָל מִבֵּין לִשְׁמֹעַ
 3 בַּיּוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: וַיִּקְרְאוּ־בּוֹ לִפְנֵי הֶרְחֹב
 אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר־הַמַּיִם מִקְדָּאוֹר עַד־מַחְצִית הַיּוֹם נָגַד
 הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַמְּבִינִים וְאוֹנֵי כָּל־הָעָם אֶל־סֵפֶר
 4 הַתּוֹרָה: וַיַּעֲמֹד עֹזְרָא הַסֹּפֵר עַל־מִגְד־לַעֲץ אֲשֶׁר־עָשׂוּ
 לְדַבֵּר וַיַּעֲמֹד אֹצֵלוֹ מִתְּתִיָּה וְשָׁמַע וְעֲנִיָּה וְאוֹרִיָּה וְחַלְקִיָּה
 וּמַעֲשִׂיָּה עַל־יָמֵינוּ וּמִשְׁמָאלוֹ פְּדִיָּה וּמִישָׁאֵל וּמִלְכִיָּה
 5 וְחִשָּׁם וְחַשְׁבַּדְנָה וְכַרְיָה מִשְׁלָם: וַיִּפְתַּח עֹזְרָא הַסֹּפֵר
 לְעֵינֵי כָּל־הָעָם כִּי־מַעַל כָּל־הָעָם הָיָה וּכְפַתְחוּ עֵמָדוֹ כָּל־
 6 הָעָם: וַיְבָרֶךְ עֹזְרָא אֶת־יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנוּ כָּל־
 הָעָם אָמֵן וְאָמֵן בְּמַעַל יְדֵיהֶם וַיִּקְרְאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לַיהוָה אַפְּסִים
 7 אֲרֻצָּה: וַיִּשׁוּעַ וּבְנֵי וְשָׂרְבִיָּה וַיְמִין עֲקֹב שִׁבְתִּי וְהוֹדִיָּה
 מַעֲשִׂיָּה קְלִיטָא עֹזְרִיָּה וְזֹבֵד חֲנַן פְּלֹאִיָּה וְהַלְוִיִּם מְבִינִים
 8 אֶת־הָעָם לַתּוֹרָה וְהָעָם עַל־עַמְדָם: וַיִּקְרְאוּ בַסֹּפֵר בְּתוֹרַת
 הָאֱלֹהִים מִפְּרֹשׁ וְשׁוֹם שֶׁכֶל וַיְבִינּוּ בַמִּקְרָא:
 9 וַיֹּאמֶר נְחֻמְיָה הוּא הַתַּרְשֵׁתָא וְעֹזְרָא הַכֹּהֵן הַסֹּפֵר וְהַלְוִיִּם
 הַמְּבִינִים אֶת־הָעָם לְכָל־הָעָם הַיּוֹם קֹדֶשְׁהוּא לַיהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֶל־תִּתְאֲבְלוּ וְאֶל־תִּכְבְּוּ כִּי בּוֹכִים כָּל־הָעָם
 כְּשָׁמְעִם אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה: וַיֹּאמֶר לָהֶם לִכּוּ אֲכָלוּ

משמנים

- 72 דאָס וואָס דאָס איבריגע פּאָלק האָט געגעבען : צוואנציג טויזענד דרכמונים נאָלד, צוויי טויזענד מנים זילבער, און זיעבען און זעכציג העמדער פאר די כהנים.
- 73 אזוי האָבען די כהנים, און די לויים, די טהויערהייטערס, און די זינגערס, פּוֹז'ים פּאָלק, און די נתינים, און גאנץ ישראל געוואוינט אין זייערע שטערט, און ווען דער זיעבעטער חודש אין אָנגעקומען, זיינען שוין די קינדער ישראל געוועזען אין זייערע שטערט.

קאפיטעל ח

- 1 און דאָס גאנצע פּאָלק האָט זיך פּערוואמעלט ווי איין מאַן, אין דער גאס וואָס פאר דער וואסער-טהויער, און זיי האָבען געהייסען עזרא דעם שרייבער ברענגען משה'ס געזעצבוך, וואָס גאָט האָט געבאָטען צו ישראל.
- 2 האָט עזרא דער כהן געבראכט דאָס געזעצבוך פאר דער פּערוואמלונג, פאר מענער און ווייבער, און פאר איטליכען וואָס האָט פּערשטאַנען הערענ-דיג, אין ערשטען טאָג פון זיעבעטען מאָנאַט.
- 3 און ער האָט דארין געלייענט אויף דער גאס וואָס פאר דעם וואסער-טהויער, פון דעם אָנהייב טאָג ביז האַלבען טאָג, פאר די מענער און ווייבער, און די וואָס האָבען פּערשטאַנען ; דאָס גאנצע פּאָלק האָט אויסגעהאָרנט דעם געזעצ-בוך.
- 4 עזרא דער שרייבער האָט זיך געשטעלט אויף אַ האַלצערנעם טהורעם וואָס זיי האָבען דערפאר געמאַכט, און געבען איהם ביי זיין רעכטע האַנד זיינען געשטאַנען, מתתיה, שמע, עניה, אוריה, חלקיה, און מעשיה ; און אן זיין לינקע האַנד — פדיה, משאל, מלכיה, השם, השכדנה, זכריה און משולם.
- 5 און עזרא האָט אויפגעמאַכט דאָס בוך פאר דעם גאנצען פּאָלק — ער איז העכער געשטאַנען פאר דעם גאנצען פּאָלק — ווען ער האָט עס אויפ-געמאַכט איז דאָס גאנצע פּאָלק אויפגעשטאַנען.
- 6 ווען עזרא האָט געלויבט גאָט, דעם גרויסען גאָט, האָט דאָס גאנצע פּאָלק געענטפערט : „אמן ! אמן !“ אויפהייבענדיג זייערע הענד ; זיי האָבען זיך גענייגט און געבוקט צו גאָט מיט זייער געזוכט ביז צו דער ערד.
- 7 ישוע, בני, שרביה, ימין, עקוב, שבתי, הוריה, מעשיה, קליטא, עזריה, יוזבר, חנן, פלאיה און דיא לויים האָבען דעם פּאָלק צו פּערשטעהן גע-געבען די געזעצען ; דאָס גאנצע פּאָלק איז געשטאַנען.
- 8 אזוי האָט מען געלייענט אין גאָט'ס געזעצ-בוך ערקלעהרליך געמאַכט צו פּערשטעהן ; זיי האָבען פּערשטאַנען וואָס מען האָט געלייענט.
- 9 נחמיה (דאָס איז דער תרשאת), עזרא דער שרייבער, און די לויים וואָס האָבען דאָס פּאָלק צופּערשטעהן געגעבען, האָבען געזאָגט צו דעם גאנ-צען פּאָלק : היינטיגער טאָג איז הייליג צו אייער גאָט, איהר זאָלט ניט טרויערן, און איהר זאָלט ניט וויינען, ווארים דאָס גאנצע פּאָלק האָט גע-וויינט ווען זיי האָבען געהערט די ווערטער פון געזעצ-בוך.
- 10 און ער האָט צו זיי געזאָגט : געהט אהיים ! עסט דאָס פּעסטטע, טרינקט דאָס זיסטע, און שיקט געשענקע צו די וואָס האָבען ניט אָנ-

משמנים ושתו ממתקים ושלחו מטת נכח לו כי
 קדוש היום לאדנינו ואלתעצבו כיהדות יהוה היא
 11 מעזכם: והלויים מחשים לכל־העם לאמר הסי פי היום
 12 קדש ואל־תעצבו: וילכו כל־העם לאכל ולשתות
 ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה כי הבינו ברכים
 13 אשר הדיעו להם: וביום השני נאספו ראשי
 האבות לכל־העם הכהנים והלויים אל־עזרא הספר
 14 ולהשקיל אל־דברי התורה: וימצאו כתוב בתורה אשר
 צוה יהוה ביד־משה אשר ישבו בני־ישראל בסבות
 15 בהג בתרש השביעי: ואשר ישמעו ויעבירו קול בכל־
 עריהם ובירושלם לאמר צאו החר והביאו עליות
 ועל־עץ שמן ועלי הדם ועלי תמרים ועלי עץ עבת
 16 לעשות סבת פכתוב: ויצאו העם ויביאו ויעשו להם
 סבות איש על־ננו ובהצלתיהם ובהצרות בית האלהים
 17 וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים: ויעשו כל־
 הקהל השבים מיהשבי | סבות וישבו בסבות כי לא
 עשו מימי ישוע בדרנן כן בני ישראל עד היום ההוא ותהי
 18 שמחה גדולה מאד: ויקרא בספר תורת האלהים יום |
 ביום מדיהיום הראשון עד היום האחרון ויעשרהג שבעת
 ימים וביום השמיני עצרת כמשפט:

CAP. IX. ט

ט
 א וביום עשרים וארבעה לתרש הזה נאספו בני־ישראל
 2 בצום ובשקום ואדמה עליהם: ויבדלו ורע ישראל מכל
 בני נכר ויעמדו ויתדו על־הטאיתיהם ועונות אבתיהם:
 3 וילקומו על־עמדם ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם
 רבעית היום ורבעית מתונים ומשתחיים ליהוה אלהיהם:
 4 ויקם על־מצלה הלויים ישוע ובני קדמיאל שבניה

בני

- געגרייט פאר זיך, ווארים היינטיגער טאָג איז הייליג צו אונזער ערערן, דאריבער טרויערט ניט. די פרייד פון גאָט איז אייער שטאַרקהייט.
- 11 אויך די לױם האָבען דאָס גאַנצע פּאָלק געמאַכט שטיל שווייגען, אַזוי צו זאָגען: זײט שטיל, ווארים דער היינטיגער טאָג איז הייליג — איהר זאָלט ניט טרויעריג זײן!
- 12 איז דאָס גאַנצע פּאָלק אַוועק עסען און טרינקען און שיקען געשאַנקען, און מאַכען אַ גרויסע שמחה — זײ האָבען פּערשטאַנען די ווערטער וואָס מען האָט זײ בעקאַנט געמאַכט. . . .
- 13 און אין דעם אַנדערן טאָג האָבען זיך פּערזאַמעלט די אָבער־הויפטען פון דעם גאַנצען פּאָלק, די כהנים און די לױם צו עזרא דעם שרייבער נוט צו בעטראַכטען די ווערטער פון דער תורה,
- 14 און זײ האָבען געפונען אַז עס שטעהט געשריבען אין דער תורה וואָס גאָט האָט געבאַטען דורך משה'ן, אַז די קינדער ישראל זאָלען וואוינען אין סוכות אַן דעם פּייערטאָג וואָס אין זײעכטען מאָנאַט.
- 15 אַז זײ האָבען דאָס דערהערט, האָבען זײ געלאָזען אױסרופען אין אלע שטעטט זײערע און אין ירושלים אַזוי צו זאָגען: געהט ארויס צום באַרג — בריינגט אײלבערט בלעטער, אלעאַסטער בלעטער, מירטהען בלעטער, פאַלם בלעטער און דיכטעס בלעטער, צו מאַכען סוכות, ווי עס שטעהט געשריבען.
- 16 דאָס פּאָלק איז ארויסגעגאַנגען, האָבען עס געבראַכט און האָבען זיך געמאַכט סוכות, אײטליכער אויף זײן דאך, אין זײערע הויפּען, אין דעם הויף פון גאָט'ס הויז, אין דער גאַס פון וואַסער־טהויער, און אין דער גאַס פון דעם טהויער פון אפרים;
- 17 דאָס גאַנצע געמיינדע וואָס זײנען צוריקגעקומען פון דער געפאַנגענ־שאַפט האָבען זיך געמאַכט סוכות, און זײ זײנען געוועסען אין די סוכות, ווארים פון די טעג פון ישוע נון'ס זעהן ביז דעם דאָזיגען טאָג האָבען עס די קינדער ישראל ניט געמאַכט — עס איז געוועזען אַ זעהר גרויסע שמחה.
- 18 ער, עזרא, האָט געלײענט אין גאָט'ס געוועז־בוך אײטליכען טאָג, פון דעם ערשטען טאָג ביז דעם לעצטען; זײ האָבען געמאַכט אַ סוכות־פעסט זײענען טעג, און אין דעם אַכטען טאָג שמיני עצרת, ווי עס פאַ־דערט זיך.

קאפיטעל ט

- 1 אין דעם פּיער און צוואַנציגסטען טאָג פון דעם זעלביגען מאָנאַט האָ־בען זיך די קינדער ישראל פּערזאַמעלט מיט פּאַסטען און מיט זעק און ערד אויף זיך.
- 2 און די קינדער פון ישראל האָבען זיך אָפּגעשײד פון אלע פרעמדע הײ־דען, האָבען זיך אַנידערגעשטעלט, און אַנערקענט זײער זינד, און די זינד פון זײערע עלטערן.
- 3 זײ זײנען שטעהן געבליבען אויף זײער אָרט און האָבען אַ פּערטעל טאָג געלעזען אין געוועז־בוך פון זײער גאָט, און אַ פּערטעל טאָג האָבען זײ זיך שולדיג ערקלעהרט און געבוקט צו זײער גאָט.
- 4 דאן האָבען זיך אויף אַ הויכען אָרט געשטעלט די לױם — ישוע, בני,

בְּנֵי שִׂרְבֵּהָ בְּנֵי כְּנָנִי וַיִּזְעַקוּ בְּקוֹל גָּדוֹל אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃
וַיֹּאמְרוּ הַלְלוּם יְשׁוּעַ וְקִדְמֵי־אֵל בְּנֵי חֲשִׁבְנִיהָ שִׂרְבֵּהָ ה'
הַדֹּדִיהָ שִׁבְנִיהָ פִתְחֶיהָ לְיוֹמוֹ בָּרַכְנוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִן־
הָעוֹלָם עַד־הָעוֹלָם וַיְבָרְכֵנוּ שֵׁם כְּבוֹדָךְ וּמְדוּמָם עַל־כָּל־
בָּרָכָה וַתְּהַלְלֵהוּ׃ אַתְּ־הוּא יְהוָה לְבִדְדָךְ אַתְּ עֹשֵׂית אֶת־
הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ
הַיָּמִים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֵּה אֶת־כָּל־לֵבָב וְצִבְאָ
הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִיִּים׃ אַתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
בְּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאֹר כַּשְׂדִּים וְשָׂמְתָה שְׁמוֹ
אֲבָרָהָם׃ וּמִצָּאת אֶת־לִבְבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ וּכְרוֹת עִמּוֹ
הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי הָאֲמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרָזִשִׁי לָתֵת לְזֶרְעוֹ וְתָקַם אֶת־דְּבָרְךָ כִּי צִדִּיק
אַתָּה׃ וַתֵּרָא אֶת־עֵינֵי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְאַתָּה זָעַקְתָּם שְׁמַעְתָּ
עַל־יַם־סוּף׃ וַתִּתֵּן אֹתָם וּמִפְתִּים בְּפִרְעֹה וּבְכָל־עַבְדָּיו
וּבְכָל־עַם אֶרֶצוֹ כִּי יִדְעָתָה כִּי הִנֵּדוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעֲשֵׂלֵךְ שֵׁם
כְּתוּיִם הַזֶּה׃ וְהַיִּם בְּקִצְתָה לְפָנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ־הַיָּם
כִּי־בִשְׂפָה וְאַתָּה דִּדְפִיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בְּמִצְוֵלֵת כַּמֶּזְאֵן בְּמִים
עֲזִיִּים׃ וּבְעַמּוּד עָזָן הִנְחִיתָם יוֹמָם וּבְעַמּוּד אֵשׁ לַיְלָה
לְהָאִיר לָהֶם אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יִלְכְּרֹבֶה׃ וְעַל הַר־סִינַי
יָרַדְתָּ וּדְבַר עֲמָתָם מִשָּׁמַיִם וַתִּתֵּן לָהֶם מִשְׁפָּטִים יִשְׂרָיִם
וְתוֹרוֹת אֱמֶת הַקּוֹים וּמִצְוֹת טוֹבוֹים׃ וְאַתָּה שָׁבַת קִדְשֶׁךָ
הוֹדַעְתָּ לָהֶם וּמִצְוֹת וְהַקּוֹים וְתוֹרָה צִוִּיתָ לָהֶם בְּיַד מֹשֶׁה
עַבְדְּךָ׃ וְלָחֶם מִשָּׁמַיִם נְהַגְתָּ לָהֶם לְרַעֲבָם וַיִּמָּס מִסְּלַע
הוֹצֵאתָ לָהֶם לְצִמְאֹם וַתֹּאמֶר לָהֶם לְבֹא לְרֶשֶׁת אֶת־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׂאת אֶת־יְדֶךָ לָתֵת לָהֶם׃ וְהֵם וְאַבְתֵּינוּ
הִנֵּדוּ וַיִּקְשׁוּ אֶת־עַרְפָּם וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתֶיךָ׃ וַיִּמְאַנּוּ
לִשְׁמַע וּלְאֲזַכְּרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשֶׁר עֹשֵׂית עִמָּדָם וַיִּקְשׁוּ אֶת־

- קדמיאל, שבניה, בני, שרביה, בני און כנני — און האָבען הויך אויסגע-
שריען אַ לויבגעזאָנג צו זייער גאָט.
- 5 די לויים — ישוע, קדמיאל, בני, השבניה, שרביה, הודיה, שבניה און
פתחיה — האָבען אזוי געזאָגט: „שטעלט אייך! דאנקט אייער גאָט
פון איין עק וועלט ביז'ן צווייטען, אום אלע זאָלען לויבען דיין עהרען-
גאָמען, וועלכער איז העכער פאר דאנק און לויב;
- 6 דו, אה גאָט, ביזט אונפערגלייכליך — דו האָסט געמאַכט די הימלען,
די אָבער-הימלען מיט אלע הערשארען זייערע, די ערד מיט אלעס וואָס
אויף איהר און די ימים מיט אלעס וואָס אין זיי; דו בעלעכסט זיי אלע-
מען און אלע הימעל-הערשארען בוקען זיך צו דיר.
- 7 דו, אָה גאָט, האָסט אויסגעקליבען אברם'ן, האָסט איהם אַרויסגענו-
מען פון אורכשדים און איבערגעמאַכט זיין גאָמען, „אברהם“.
- 8 זיין האַרץ האָסטו געפונען טריי פאר דיר מיט איהם אַ בונד צו שניידען
אָבצוגעבען די לאַנד פון כנעני, חתי, אמרי, פרוז, יבוסים און גגשני, אָב-
צוגעבען צו זיינע קינדער. דו האָסט אויך וואָרט געהאלטען — דו ביזט
ראַך רעכטפארטיג!
- 9 דו האָסט צוגעזעהען דעם עלענד פון אונזער אור-עלטערן אין מצרים, און
געהערט זייער געשריי ביז'ן ים-סוף.
- 10 דו האָסט געגעבען צייכען און וואונדער אויף פרעה'ן, אויף אלע זיינע
קנעכט און אויף דעם גאנצען פאָלק פון זיין לאַנד, ווארים דו האָסט גע-
וואוסט אז זיי זיינען מוט-הויליג קעגען זיי; דו האָסט דיר געמאַכט
אַ גרויסען גאָמען, אזוי ווי עס איז היינט.
- 11 דו האָסט פאר זיי געשפאלטען דאָס ים, און זיי זיינען אַריבערגעגאנגען
דעם ים ווי אויף דער טריקענים, אָבער זייערע נאָכיאָגערס האָסטו
אַרוינגעוואָרפען אין דער טיעפענים, ווי אַ שטיין אין שטארקע וואַסערן.
- 12 אויך מיט אַ וואָלקענדיגען זייל האָסטו זיי געפיהרט ביי טאָג, און מיט
אַ פֿייער זייל ביי נאַכט, אום צו בעלייכטען זיי דעם וועג אויף וועלכען
זיי זיינען געגאנגען.
- 13 אויפ'ן בארג סיני ביזטו אראָב, גערעדט מיט זיי און געגעבען זיי ריכ-
טיגע רעכטע, וואהרע לעהרען, גוטע געזעצען און בעפעהלען.
- 14 דו האָסט זיי בעקאנט געמאַכט דיין הייליגען שבת; בעפעהלען, געזעצען
און לעהרע האָסטו זיי געבאָטען דורך דיין קנעכט משה.
- 15 ברויט פון הימעל האָסטו זיי געגעבען ווען זיי זיינען הונגעריג געווען,
וואסער פון שטיין האָסטו זיי ארויסגעבראַכט ווען זיי זיינען דאַרשטיג גע-
ווען; דו האָסט זיי אויך געהייסען געהן בעזיצען דאָס לאַנד, וואָס דו
האָסט דיין האַנד אויפגעהייבען זיי עס אוועק צו געבען.
- 16 אָבער זיי און זייערע עלטערן זיינען שלעכט געוועזען — זיי האָבען
זייער נאָקען האַרט געמאַכט, און האָבען ניט געוואָלט צוהערען דיינע
בעפעהלען,
- 17 זיי האָבען עס ניט געוואָלט הערען, און זיי האָבען ניט געדינקט דינע
וואונדער וואָס דו האָסט מיט זיי געטוהן, זיי האָבען האַרט גערייאַ אַ
זייער נאָקען, און האָבען זיך געמאַכט אַ פיהרער צוריק צו געהן צו זייער

עָרַפְם וַיִּתְנַרְרָאשׁ לָשׁוּב לְעַבְדְּתֶם בְּמֵרִים וְאִתָּהּ אֱלֹהֵי
 סְלִיחוֹת חַנוּן וְרַחוּם אֲרֻךְ-אַפַּיִם וְרַב-יְחֻסָּד וְלֹא עֹנֵבְתֶם:
 18 אֲךָ כִּי-עָשׂוּ לָהֶם עֲגַל מִסִּבָּה וַיֹּאמְרוּ נַח אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
 19 הֶעֱלֶיךָ מִמִּצְרַיִם וַיַּעֲשׂוּ נֶאֱצוֹת גְּדוֹלוֹת: וְאִתָּהּ כִּרְחֻמְךָ
 הֲרַבִּים לֹא עֲבַתֶּם בְּמִדְבַר אֶת-עַמּוּד הָעֵינַן לֹא-יִסָּר
 מֵעֲלֵיהֶם בְּיוֹמָם לְהַנְחִתָּם בְּהַדְרֶךְ וְאֶת-עַמּוּד הָאֵשׁ
 כ בְּלִילָהּ לְהֹאִיר לָהֶם וְאֶת-הַדְרֶךְ אֲשֶׁר יִלְכוּ-בָהּ: וְרוּחְךָ
 הַטּוֹבָה נָתַתָּ לְהַשְׁפִּילָם וּמִנֶּה לֹא-מִנְעַת מִפְּיָהֶם וּמִים
 21 נָתַתָּה לָהֶם לְאֶמְאָם: וְאֲרַבְעִים שָׁנָה כָּל־כַּלְתֶּם בְּמִדְבַר
 22 לֹא חִסְרוּ שְׁלֹמֹתֵיהֶם לֹא כָלוּ וְרִגְלֵיהֶם לֹא כָּאָרוּ: וַתִּתֵּן
 לָהֶם מַמְלָכוֹת וְעַמִּים וַתַּחֲלֶקֶם לְפָאָה וַיִּירָשׁוּ אֶת-אֶרֶץ
 סִיחֹן וְאֶת-אֶרֶץ מֶלֶךְ חֹשְׁבֹן וְאֶת-אֶרֶץ עֹג מֶלֶךְ-הַבְּשָׁן:
 23 וּבְנֵיהֶם הֲרַבִּיתָ כְּכַבְּבֵי הַשָּׁמַיִם וַתְּבִיאֵם אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 24 אָמַרְתָּ לְאַבְתֵּיהֶם לְכוּ לְרֵשֶׁת: וַיָּבֹאוּ הַבָּנִים וַיִּירָשׁוּ
 אֶת-הָאָרֶץ וַתִּכְנַע לִפְנֵיהֶם אֶת-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַבְּנֵעִנִים
 וַתִּתְּנֵם בְּיָדָם וְאֶת-מַלְכֵיהֶם וְאֶת-עַמְמֵי הָאָרֶץ לַעֲשׂוֹת
 כה בָּהֶם כְּרָצוֹנָם: וַיִּלְבְּדוּ עָרִים כְּצוֹרֹת וְאֶדְמָה שְׁמֹנֶה
 וַיִּירָשׁוּ בָתִּים מְלֵאִים-כֶּסֶף וְכֶסֶף בָּרוֹת חֲצִיבִים כְּרָמִים
 וְזִיתִים וְעֵץ מֵאֵקֶל לֶרֶב וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ וַיִּשְׂמְנוּ וַיִּתְעַדְּנוּ
 26 בְּטוֹבֶךָ הַגָּדוֹל: וַיִּמְרוּ וַיִּמְרְדוּ כִּיךָ וַיִּשְׁלְכוּ אֶת-הַתּוֹרָתְךָ
 אַחֲרֵי נַפְסָם וְאֶת-יְבִיאֶיךָ הֲרִינוּ אֲשֶׁר-הִעִידוּ בָּם לְהַשִּׁיבָם
 27 אֵלֶיךָ וַיַּעֲשׂוּ נֶאֱצוֹת גְּדוֹלוֹת: וַתִּתְּנֵם בְּיַד צָרִיהֶם וַיִּצְרוּ
 לָהֶם וּבָעַת צָרָתָם יִצְעֲקוּ אֵלֶיךָ וְאִתָּהּ מִשְׁמִים תִּשְׁמָע
 וּכְרַחֲמֶיךָ הֲרַבִּים תִּתֵּן לָהֶם מוֹשִׁיעִים וַיּוֹשִׁיעוּם מִיַּד
 28 צָרֵיהֶם: וּכְנֻחַ לָהֶם יָשׁוּבוּ לַעֲשׂוֹת רַע לְפָנֶיךָ וַתַּעֲזֹבֵם
 בְּיַד אִיְבֵיהֶם וַיִּרְדּוּ בָהֶם וַיִּשׁוּבוּ וַיַּעֲלֶיךָ וְאִתָּהּ מִשְׁמִים
 29 תִּשְׁמָע וַתַּצִּילֵם כִּרְחֻמְךָ רַבּוֹת עֲתִים: וַתַּעַד בָּהֶם
 לְהַשִּׁיבָם

- קנעכטשאפט אין זייער ווידערשפעניגקייט ; אָבער דו ביזט דאָך אַפּער-
נעבליכער גאָט, אַ לייטועליגער און באַרעמהערציגער, אַ לאַנגמוטיג-
גער און פּיעל־גנאָדיגער — האָסטו זיי ניט פּערלאָזען,
- 18 אָכוואָהל זיי האָבען זיך געמאַכט אַ געגאָסענעם קאַלב, און האָבען גע-
זאָגט : „דאָס איז דיין גאָט וואָס האָט דיך אַרויסגעבראַכט פון מצרים“,
און האָבען געטהון נאָך גרויסע דערצאָרנונגען.
- 19 אָבער דו מיט דיין גרויסע באַרמהערציגקייט האָסטו זיי ניט פּערלאָזען
אין דער מדבר, די וואָלקען־זייל איז פון זיי ניט אַוועק צו פּיהרען זיי
אויפ'ן וועג ביי טאָג, און דער פּיער־זייל צו בעלייכטען זיי ביי נאַכט
דעם וועג אויף וועלכען זיי זיינען געגאנגען.
- 20 און דו האָסט אויך געגעבען דיין גוטען גייסט זיי קלוג צו מאַכען, און
דיין מן האָסטו דו פון זייער מויל ניט פּערמיטען, און געגעבען זיי וואַ-
סער פאַר זייער דורשט.
- 21 און דו האָסט זיי געשפּיזט פּערציג יאָהר אין דער מדבר, זיי האָט גאָר-
ניט געפּעהלט, זייערע קליידער זיינען ניט פּערפּוילט געוואָרען, און זייע-
רע פּיס זיינען ניט געשוואָלען געוואָרען.
- 22 דו האָסט זיי געגעבען קעניגרייכען און פּעלקער, דו האָסט זיי אָפּ-
געטהיילט אין אַ בעזונדערען ווינקעל, און זיי האָבען אָבגענומען דאָס
לאַנד פון סיחון און דאָס לאַנד פון דעם קעניג פון השּבון, און דאָס לאַנד
פון עוג קעניג פון בשן.
- 23 זייערע קינדער האָסטו פּערמעהרט אַזוי ווי די שטערן פון הימעל, און
דו האָסט זיי אַריינגעבראַכט אין דעם לאַנד וואָס דו האָסט צוגעזאָגט
זייערע עלטערן, אז זיי וועלען קומען, און בעזיצען עס.
- 24 די קינדער זיינען געקומען און בעזעסען דאָס לאַנד, דו האָסט די כּנענים,
די בעזוואוינער פון דעם לאַנד אונטערטהעניג געמאַכט פאַר זיי, האָסט
זיי איבערגעגעבען אין זייער האַנד, מיט זייערע קעניגע, די פּעלקער
פון לאַנד, מיט זיי צו טהון נאָך זייער ווילען.
- 25 זיי האָבען איינגענומען שטאַרקע שטערט און אַ פּעטע לאַנד, און האָ-
בען צוגענומען הייזער פּול מיט אַלעם גוטען, אויסגעגראַבענע ברייני-
מער, וויינגערטענער, איילבערטען און זעהר פּיעלע פּרוכט־ביימער. זיי
האָבען געגעסען, זאָט געוואָרען, און פּעט געוואָרען, און זיי האָבען
געהאַט גרויס פּערנניגען דורך דיין גרויסע גוטקייט.
- 26 אָבער זיי האָבען זיך געביטען און קעגען דיר ווידערשפעניג ; האָבען
דיינע תּורה הינטער זיך געוואָרפען, און דיינע נביאים וואָס האָבען
זיי מוסר געזאָגט אז זיי זאָלען זיך צו דיר ווידער אומקעהרען האָבען זיי
גע'הרג'עט און זיי האָבען גרויסע דערצאָרנונגען געטהון.
- 27 האָסטו זיי איבערגעגעבען אין די הענד פון זייערע פּיינד, און זיי האָ-
בען זיי ענג געמאַכט, אָבער אין דער צייט פון זייער צרה שרייען זיי
צו דיר, און דו האָסט זייער געשריי געהערט פון דעם הימעל, און
אין דיינע גרויסע באַרמהערציגקייט האָסטו זיי געגעבען העלפּערס, וואָס
האָבען זיי געהאַלפּען פון די האַנד פון זייערע פּיינד.
- 28 ווי זיי ווערט רוהיגער, טהוען זיי ווידער שלעכטס געגען דיר. לאָזטו
זיי איבער אין די הענד פון זייערע פּיינד וועלכע בעהערשען זיי, שרייען
זיי ווידער צו דיר און דו הערסט פון הימעל און רעטעסט זיי מיט דיין
באַרעמהערציגקייט פּיעלע מאָהל.
- 29 דו וואַרענסט זיי — זיי זאָלען זיך סעהרען צו דיין לעהרע און זיי,

לְהַשִּׁיבֵם אֶל־תּוֹרַתְךָ וְהִמָּה הוֹדוּ וְלֹא־שָׁמְעוּ לְמִצְוֹתֶיךָ
 וּבְמִשְׁפָּטֶיךָ חָטְאוּ־כִּם אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה אִדָּם וְחַיָּה כְּהֵם וַיִּתְּנוּ
 כַּחַף סוּרְרַת וְעָרְפָם הִקְשָׁו וְלֹא שָׁמְעוּ: וַתִּמְשָׁךְ עֲלֵיהֶם ל
 שָׁנִים רַבּוֹת וַתַּעַד בָּם בְּרוּחְךָ בְּיַד־נְבִיאֶיךָ וְלֹא הִאֲנִיטוּ
 וַתִּתְּנֵם בְּיַד עַמֵּי הָאָרֶץ: וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לֹא־עֲשִׂיתָם 31
 כְּלָה וְלֹא עֲזַבְתָּם כִּי אֵל־חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה: וַעֲתָה אֱלֹהֵינוּ 32
 הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד אֶל־
 יַמְעַט לְפָנֶיךָ אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר־מָצְאָתָנוּ לְמַלְכֵינוּ
 לְשָׂרֵינוּ וְלַכֹּהֲנֵינוּ וְלַנְּבִיאֵינוּ וְלְאַבְתֵּינוּ וְלְכָל־עַמְּךָ מִימֵי
 מַלְכֵינוּ אֲשׁוּר עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא 33
 עָלֵינוּ כִּי־אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשָׁעְנוּ: וְאַתָּ־מַלְכֵינוּ 34
 שָׂרֵינוּ כֹּהֲנֵינוּ וְאַבְתֵּינוּ לֹא עָשׂוּ תּוֹרַתְךָ וְלֹא הִקְשִׁיבוּ אֶל־
 מִצְוֹתֶיךָ וְלַעֲדוּתֶיךָ אֲשֶׁר הִעִידָתָ בָּהֶם: וְהֵם בְּמַלְכוּתָם ל 35
 וּבַטּוֹבֶיךָ הָרַב אֲשֶׁר־נָתַתָּ לָהֶם וּבְאָרֶץ הַרְחֵבָה וְהַשְּׂמֵנָה
 אֲשֶׁר־נָתַתָּ לַפְּנִיָּהם לֹא עֲבָדוּךָ וְלֹא־שָׁבוּ מִמַּעַלְלֵיהֶם
 הָרָעִים: הִנֵּה אֲנַחְנוּ הַיּוֹם עֲבָדִים וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתָּה 36
 לְאַבְתֵּינוּ לְאֶבֶל אֶת־פְּרִיָּהּ וְאֶת־טוֹבָהּ הִנֵּה אֲנַחְנוּ עֲבָדִים
 עָלֶיךָ: וַתְּבוֹאֲתָה מַרְבָּה לְמַלְכִים אֲשֶׁר־נָתַתָּה עָלֵינוּ 37
 בְּחַטָּאוֹתֵינוּ וְעַל־נְיֹוֹתֵנוּ מִשְׁלִים וּבְבַהֲמַתֵּנוּ כִּרְצוֹנָם וּבְצָרָה
 גְּדֹלָה אֲנַחְנוּ:

CAP. X. י

וּבְכָל־זֹאת אֲנַחְנוּ כֹּרְתִים אֲמֵנָה וּכְתָבִים וְעַל הַחֲתוּם א
 שָׂרֵינוּ לוֹיֵנוּ כֹּהֲנֵינוּ: וְעַל הַחֲתוּמִים נַחֲמִיָּה הַתִּרְשָׁתָא 2
 כְּדַחְכְּלִיָּה וְצַדִּיקִיָּה: שָׂרִיָּה עֲזַרְיָה יִרְמִיָּה: פִּשְׁתִּחוּר 3
 אֲמַרְיָה מַלְכִּיָּה: חַטּוּשׁ שְׁבַנְיָה מְלוּךְ: חָרֵם מְרַמּוֹת 4
 עֲבָדִיָּה: דְּנִיָּאל גִּנְתּוֹן בְּרוּךְ: מִשְׁלֵם אֲבִיָּה מִיָּמִן: מַעֲזַבָּה 5
 בְּלִנְיָ שִׁמְעִיָּה אֵלֶּה הַכֹּהֲנִים: וְהַלְוִיִּם וְיִשׁוּעַ כִּדְאֻנְיָה 6
 בְּנֵי מִבְּנֵי חַנְדָּד קַדְמִיאֵל: וְאַחֵיהֶם שְׁבַנְיָה הוּדְיָה 7
 8
 9
 11

מוטהוויליגעהרייד, הערען ניט דיינע בעפעהלען און פערברעכען קענען דיינע רעכטע, וועלכע אַ מענש דארף טהאָן און לעבען אין זיי; זיי ניבען אַן אַבקהרענדע אַקסעל — האָבען הארט געמאַכט זייער נאַקש און הערען ניט.

30 פיעל יאהרען האָסטו זיי גערולדעט מיט דיינ גייסט, האָסטו זיי געווארענט דורך דיינע פראָפּעטען און זיי האָבען ניט געהאַרעכט, ביז דו האָסטו זיי איבערגעגעבען אין האַנד ביי די פעלקער פון די לענדער.

31 איבער דיינ גרויס באַרמהערציגקייט האָסטו זיי ניט פאַרניכטעט און ניט פערלאָזען — דו ביזט דאָך אַ לייטזעליגער און באַרעמהערציגער גאָט!

32 יעצט, אונזער גאָט! דער גאָט וואָס איז גרויס, שטאַרק און שרעקליך, וואָס היט דעם בונד און די פריינדליכקייט, זאָל ביי דיר ניט קלײַן זיין די מידקייט וואָס האָט אונז געטראָפּען, אויף אונזערע קעניגען, פירסטען, כהנים, נביאים, אונזערע אור־עלטערן און דיינ גאַנצע פאָלק זינט אשור'ס קעניגע ביז היינט.

33 דו ביזט גערעכט אין אלעס וואָס איז אויף אונז געקומען — דו האָסטו ריכטיג געטהאָן, נאָר מיר האָבען געזינדיגט.

34 אונזערע קעניגען, פירסטען, כהנים און אור־עלטערן האָבען ניט געטהאָן ווי דיינ לעהרע, האָבען ניט געהערט דיינע בעפעהלען און וואַרונגען וואָס דו האָסטו זיי געווארענט.

35 זיי האָבען דיר ניט געדיענט קעניגענדיג, אין די גערוימע און פעטע לאַנד וואָס דו האָסטו זיי געגעבען; זאָגאר אין די פיעל גוטס וואָס דו האָסטו זיי געגעבען — זיי האָבען ניט אויפגעהערט זייערע שלעכטע טהאַטען.

36 אָט זיינען מיר יעצט קנעכט! אין די גוטע לאַנד וואָס דו האָסטו אונז געגעבען איהר פרוכט צו עסען און איהר גוטס געניסען — אין איהר זייערען מיר קנעכט . . .

37 איהרע פיעל פראָרוקטען געהערען די קעניגע וואָס דו זעצט איבער אונז דורך אונזער זינד; זאָגאר אויף אונזערע קערפּערס און פיה הערשען זיי ווי זיי ווילען, און מיר זיינען אין גרויס אונטערדריקונג.

קאפיטעל י

1 נאָך דאָס אלעס האָבען מיר געשלאָסען אַן אַבמאַך, וועלכען עס האָבען אונטערגעשריבען אונזערע פירסטען, לױם און כהנים;

2 אונטער די אונטערגעשריבענע — נחמיה, דער תרשאת חכליה'ס זוהן און צדקיה,

3 שריה, עזריה, ירמיה,

4 פשחור, אמריה, מלכיה,

5 חטוש, שבניה, מלוך,

6 חרם, מרמות, עובדיה,

7 דניאל, גנתון, ברוך,

8 משלם, אביה, מימן,

9 מעזיה, בלגי, שמעיה, — דאָס זיינען די כהנים.

10 און די לױם: ישוע, אזניה'ס זוהן בנוי, פון חנדר'ס סינדער קדמיהל;

11 מיט זייערע קינדער: שבניה, חודיה, קליטא, פלאיה, חנן.

12 קָלִימָא פְּלִאָה חָנוּ: מִיָּבֵא רְחוּב הַשְּׂבִיחַ: וְכֹר שְׂרָבְתָהּ
 13 שְׂבִיחָהּ: הַיּוֹדִיָּה בְּנֵי בְּנֵינוּ: רֵאשֵׁי הָעָם פָּרַעַשׁ פָּתַח
 14 מֵאֵב עֵילָם וְתוֹא בְּנֵי: בְּנֵי עֲזַרְיָה בְּנֵי:
 15 אֲדֹנִיָּה בְּנֵי:
 16 עֲדָן: אֲמָר הַזִּקְנָה עֲזָרָה: הַיּוֹדִיָּה חָשֶׁם בְּצִי: חֲרִיף
 17 עֲנֹתוֹת נֹבֵי: מִנְפִיעֵשׁ מִשְׁלָם חֲזִיר: מִשִּׁינְבָאֵל צְרוּק
 18 יְדֻעַ: פְּלִטְיָה הֲגֵן עֲנִיָּה: הַיּוֹשֵׁעַ חֲנַנְיָה הַשּׁוֹבֵב: הַגְּלוּחַשׁ
 19 פְּלִחָא שׁוֹבֵב: רְחוּם הַשְּׂבִיחַ מַעֲשִׂיָּה: וְאַחִיָּה הֲגֵן
 20 עֲנֵן: מִלְּוֹד חָרָם בְּעֵנָה: וְשָׂאֵר הָעָם הַכְּהֵנִים הַלְוִיִּם
 21 הַשְּׂוֹעֲרִים הַמְשֻׁרְרִים הַנְּתִינִים וְכָל־הַנְּבִדָּל מֵעַמִּי הָאֲרָצוֹת
 22 אֶל־תּוֹרַת הָאֱלֹהִים נִשְׁיָהּ בְּנִיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם כָּל יוֹדֵעַ
 23 ל מִבֵּין: מִחֻזְקִים עַל־אַחֵיהֶם אֲדִירֵיהֶם וּבָאִים בְּאֵלֶּהָ
 24 וּבִשְׂבוּעָה לִלְכַת בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַןָּה בְיַד מֹשֶׁה
 25 עַבְד־הָאֱלֹהִים וְלִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
 26 אֲדֹנֵינוּ וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקָּיו: וְאֲשֶׁר לֹא־נָתַן בְּנִתֵינוּ לְעַמִּי
 27 הָאָרֶץ וְאֶת־בְּנֵיהֶם לֹא נִקַּח לְבָנֵינוּ: וְעַמִּי הָאָרֶץ
 28 הַמְּבִיאִים אֶת־הַמִּקְחֹת וְכָל־שֶׁכֶר בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת לְמַכּוֹר
 29 לֹא־נִקַּח מֵהֶם בַּשַּׁבָּת וּבַיּוֹם קָדֵשׁ וְנִמַּשׁ אֶת־הַשְּׂנֵה
 30 הַשְּׂבִיעִית וּמִשָּׂא כָל־יָד: וְהַעֲמַדְנוּ עָלֵינוּ מִצְוֹת לְתַת
 31 עָלֵינוּ שְׁלִישִׁית הַשֶּׁקֶל בַּשָּׁנָה לְעִבְדַת בַּיִת אֱלֹהֵינוּ:
 32 לְלֶחֶם הַמַּעֲרֶכֶת וּמִנְחַת הַתָּמִיד וְלַעֲוֹלַת הַתָּמִיד הַשַּׁבְּתוֹת
 33 הַחֲדָשִׁים לְמוֹעֲדִים וְלִקְדָּשִׁים וְלַחַטָּאוֹת לְכַפֵּר עַל־
 34 יִשְׂרָאֵל וְכָל מְלֹאכֶת בַּיִת־אֱלֹהֵינוּ: וְהַגְּדִלוֹת הַפְּלִנוּ עַל־
 35 כָּרְבֵן הָעֲצִים הַכְּהֵנִים הַלְוִיִּם וְהָעָם לְהֵבִיא לְבֵית אֱלֹהֵינוּ
 36 לְבֵית־אֲבֹתֵינוּ לְעֵתִים מִזְּמַנִּים שְׁנָה בַּשָּׁנָה לְבַעַר עַל־מִזְבַּח
 37 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בַּפְּתוּב בַּתּוֹרָה: וְלְהֵבִיא אֶת־בְּכוֹרֵי
 38 אֲדָמָתָנוּ וּבְכוֹרֵי כָל־פְּרִי כָל־עֵץ שְׁנָה בַּשָּׁנָה לְבֵית יְהוָה:
 39 וְאֶת־בְּכוֹרֹת בְּנֵינוּ וּבְהֵמָתָנוּ בַּפְּתוּב בַּתּוֹרָה וְאֶת־בְּכוֹרֵי

בְּקִרְיָת

- 12 מיכא, רחוב, חשביה,
 13 זכור, שרביה, שבניה,
 14 הודיה, בני, בנינו.
 15 די הויפט־לייט פון פאָלק : פרעוש, פחת־מואב, עילם, זתוא, בני,
 16 בני, עוגד, בני,
 17 אדוניה, בני, עדין,
 18 אָטר, חזקיה, עזר,
 19 הודיה, חשם, בני,
 20 חריף, ענתות, בני,
 21 מגפיעש, משלם, חזיר,
 22 משיובאל, צדוק, ידוע,
 23 פלטיה, חנו, עניה,
 24 הושע, הנניה, חשוב,
 25 הלוחש, פלחא, שובק,
 26 רחום, חשבנה, מעשיה,
 27 אחיה חנו, ענו,
 28 מלך, חרם, בענה.
 29 און דאָס איבריגע פון פאָלק — די כהנים, לויים, טהויער־היטערס, זינגערס, טעמפעל־דיענער, און איטליכער וואָס האָט זיך אָפגעשייד פון די פעלקער פון די לענדער צו גאָט'ס לעהרע, זייערע ווייבער, זיהן און טעכ־טער, איטליכער וואָס האָט עפעס געוואוסט צו פערשטעהן,
 30 האָבען געהאַלטען מיט זייערע פאָרנעהמע ברידער און געקומען מיט א מלך פערשווערונג צו געהן אין גאָט'ס לעהרע, וואָס איז געגעבען דורך משה'ן, גאָט'ס דיענער, צו היטען און טהאָן אלע בעפעהלען פון אונזער הער גאָט, אויך זיינע רעכטע און געזעצען.
 31 אז מיר זאָלען ניט געבען אונזערע טעכטער צו די פעלקער פון לאַנד, און זייערע טעכטער זאָלען מיר ניט געהמען פאר אונזערע זיהן,
 32 און די פעלקער פון לאַנד וועלכע בריינגען וואַרע און פערשיעדענע לע־בענס־מיטעל אום שבת צום פערקויפען, זאָלען מיר פון זיי אום שבת און הייליגען טאָג ניט קויפען און פריי לאָזען אין'ס שביע־ת־יאָהר יעדער אנלייגע.
 33 מיר האָבען אויך גענומען אויף אונז בעפעהלען, מען זאָל ביי אונז געבען יאָהרליך אַ דריטעל שקל צום דיענסט פון אונזער גאָט'ס הויז,
 34 פאר'ן צוגעגרייטען ברויט, שמענדיג שפייז־אָפפער, שמענדיגען בראַנד־אָפפער, שבת־דיגע, מאַנאָטליכע, פייערטעגליכע, הייליגקייטען און זינד־אָפפערס צו פארגעבען פאר ישראל ; אויך צום אויסהאַלטען אונזער גאָט'ס הויז.
 35 אויך האָבען מיר גורל געוואָרפען אויף די כהנים, לויים און דאָס פאָלק צו בריינגען דעם האַלץ אָפפער צו אונזער גאָט'ס הויז, וואָס אונזערע עלטערן נאָך האָבען געבויט, יאָהר יאָהרליך אין בעשטימטע צייטען, צו ברענגען אויפ'ן מזבח פון אונזער גאָט, ווי עס איז געשריבען אין די תורה,
 36 אויך צו בריינגען יאָהרליך די ערשט־צייטיגע ערד־פֿרוכט און פערשיעדע־נע בויס־פֿרוכט אין גאָט'ס הויז,
 37 אויך די ערשטגעבוירענע פון אונזערע זיהן און פיד, פון אונזערע רינדער,

בְּקִרְיֵנוּ וְצִאֲנוּנוּ לְהָבִיא לְבֵית אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ הַמְּשָׁרְתִים
 38 בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ: וְאֶת־רֵאשִׁית עֲרִיסֹתֵינוּ וְתִרְוּמֹתֵינוּ וּפְלִי
 כָּל־עֵץ הַתִּירֹשׁ וַיִּצְהַר נָבִיא לְפָנֵינוּ אֶל־לִשְׁכוֹת בֵּית
 אֱלֹהֵינוּ וּמַעֲשֵׂר אֲדָמָתָנוּ לְלוּיִם וְהֵם הַלוּיִם הַמַּעֲשִׂוִּים
 39 בְּכָל עֲרֵי עֲבֹדָתָנוּ: וְהָיָה הַכֶּהֵן בְּדָאָרְתָן עִם־הַלוּיִם
 בַּעֲשֵׂר הַלוּיִם וְהַלוּיִם יַעֲלוּ אֶת־מַעֲשֵׂר הַמַּעֲשֵׂר לְבֵית
 אֱלֹהֵינוּ אֶל־הַלִּשְׁכוֹת לְבֵית הָאוֹצֵר: כִּי אֶל־הַלִּשְׁכוֹת
 מ יָבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי הַלְוִי אֶת־תִּרְוּמַת הַדֶּגֶן הַתִּירֹשׁ
 וְהַיִּצְהָר וְשֵׁם כָּל־הַמִּקְדָּשׁ וְהַכֹּהֲנִים הַמְּשָׁרְתִים וְהַשֹּׁעֲרִים
 וְהַמְּשָׁרְרִים וְלֹא יַעֲזֹב אֶת־בֵּית אֱלֹהֵינוּ:

CAP. XI. יא

י

וַיֵּשְׁבוּ שְׁרֵי־הָעָם בִּירוּשָׁלַם וּשְׂאֵר הָעָם הִפִּילוּ נוֹרְלוֹת *
 לְהָבִיא וְאֶחָד מִן־הַעֲשָׂוִה לְשַׁבֵּת בִּירוּשָׁלַם עִיר הַקֹּדֶשׁ
 וְתִשַׁע הַיְּהוּדֹת בְּעָרִים: וַיִּבְרְכוּ הָעָם לְכָל הָאֲנָשִׁים
 2 הַמִּתְנַדְּבִים לְשַׁבֵּת בִּירוּשָׁלַם: וְאֵלֶּה רֵאשֵׁי הַמְּדִינָה
 3 אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בִירוּשָׁלַם וּבְעָרֵי יְהוּדָה יָשְׁבוּ אִישׁ בְּאַחֲזוֹתָיו
 בְּעָרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְהַנְּתִינִים וּבְנֵי עֲבָדֵי
 4 שְׁלֹמֹה: וּבִירוּשָׁלַם יָשְׁבוּ מִבְּנֵי יְהוּדָה וּמִבְּנֵי בְנִימִן
 מִבְּנֵי יְהוּדָה עֲתָיָה בְּדַעְוָיָה בְּזוֹכְרָיָה בְּדָאֲמָרְיָה בְּדִ
 5 שַׁפְטָיָה בְּדַמְהַלְלָאֵל מִבְּנֵי פָרֶץ: וּמַעֲשִׂיָה בְּדַבְרֹוד בְּדִ
 בְּל־חֹנָה בְּדַחְוָיָה בְּדַעֲדָיָה בְּדַוִּירִיב בְּדַזְכָּרְיָה בְּדִ
 6 הַשְּׁלֵנִי: כָּל־בְּנֵי־פָרֶץ הַיֹּשְׁבִים בִּירוּשָׁלַם אַרְבַּע מֵאוֹת
 7 שָׁשִׁים וּשְׁמֹנֶה אֲנָשֵׁי־חֵיל: וְאֵלֶּה בְּנֵי בְנִימִן סָלָא
 בְּדַמְשָׁלַם בְּדַוִּיעָד בְּדַפְרָיָה בְּדַקוֹלָיָה בְּדַמַּעֲשִׂיָה בְּדִ
 8 אִיתֵיאל בְּדַישְׁעִיָה: וְאַחֲרָיו נָבִי סָלִי תִשַׁע מֵאוֹת עֶשְׂרִים
 9 וּשְׁמֹנֶה: וַיֹּאֵל בְּדַזְכָּרִי פֶקֶד עֲלֵיהֶם וַיְהוּדָה בְּדַתְּסַנְוָאָה
 עַל־הָעִיר מִשְׁנֵה: מִן־הַכֹּהֲנִים יַדְעִיָה בְּדַוִּירִיב
 יבין: שְׂרָיָה בְּדַחֲלִמְקָיָה בְּדַמְשָׁלַם בְּדַצְדוֹק בְּדַמְדְרוֹת 11

און שעפסען צו בריינגען אין אונזער גאָט'ס הויז, ווי עס איז געשריבען אין תורה, פאר די כהנים וואָס זיינען בעשעפטיגט אין אונזער גאָט'ס הויז.

38 און דאָס ערשטע פון אונזערע טייג, אונזערע אבשיידונגען, אַלערליי בוים־פרוכט: וויין און אײל, זאָלען מיר בריינגען צו די כהנים אין די צימערן פון אונזער גאָט'ס הויז, אויף אַ צעהנטעל פון אונזערע ערד־פרוכט פאר די לויים — זיי, די לויים — נעהמען אַ צעהנטעל אין אלע אונזערע אקערשטעדט.

29 אַ כהן פון אהרן'ס אבשטאמונג זאָל מיט די לויים זיין ווען די לויים וועלען דעם צעהנטעל נעהמען; אַ צעהנטעל פון צעהנטעל זאָלען די לויים בריינגען צו אונזער גאָט'ס הויז, אין די צימערן פון שאַץ־קאמער.

40 אין די זעלבע צימערן זאָלען די קינדער ישראל און די קינדער פון די לויים ברענגען אן אבשיידונג פון קאָרן, וויין און אײל, דאָרטען זיינען אויף די געפעס פון הייליגטהום. די כהנים, דיענער, טהויער־היטער און זינגער — אונזער גאָט'ס הויז זאָלען מיר ניט פערלאָזען.

קאפיטעל יא

1 די הויפט־לייט פון פאָלק האָבען געוואוינט אין ירושלים, און דאָס איברי־גע פאָלק האָבען גורל געוואָרפען, צו ברענגען איינעם פון צעהן צו וואוינען אין ירושלים די הייליגע שטאָדט; ניין טהייל זאָלען וואוינען אין זייערע שטעדט.

2 און דאָס פאָלק האָבען געבענשט אלע מענער וואָס האָבען וויליגליך איינגעשטימט, צו וואוינען אין ירושלים.

3 די פראַווינץ הויפטען וואָס האָבען געוואוינט אין ירושלים, און אין די שטעדט פון יהודה האָט איטליכער געוואוינט יעדער אין זיין בעזיץ אין זייערע שטעדט: ישראל'ים כהנים, לויים, נתניים, און די קינדער פון שלמה'ס קנעכט.

4 אין ירושלים האָבען געוואוינט פון יהודה'ס קינדער און פון בנימין'ס קינדער, פון יהודה'ס קינדער: עתיה זוהן פון עזייה, זוהן פון זכריה, זוהן פון אמריה, זוהן פון שפטיה, זוהן פון מהללאל, פון פריץ'ס קינדער.

5 און מעשיה זוהן פון ברנף, זוהן פון כל־חווה, זוהן פון חזיה, זוהן פון עדיה, זוהן פון יויריב, זוהן פון זכריה, זוהן פון השלוני.

6 אלע אבשטאמונגען פון פריץ וואָס האָבען געוואוינט אין ירושלים — פיער הונדערט אַכט און זעכציג שטאַרקע לייט.

7 און דיזע זיינען געוועזען די זיהן פון בנימין: סלוא זוהן פון משולם, זוהן פון יועד, זוהן פון פדיה, זוהן פון קוליה, זוהן פון מעשיה, זוהן פון איתאל, זוהן פון ישעיה.

8 נאָך איהם: גבי, סלי — ניין הונדערט אַכט און צוואַנציג.

9 יואל זכרי'ס זוהן איז דער אויפזעהער איבער זיי, און יהודה זוהן פון הסנאה דער צווייטער איבער'ן שטאָדט.

10 פון די כהנים — ידעיה זוהן פון יויריב, יכין,

11 שריה זוהן פון חלקיה, זוהן פון משולם, זוהן פון צדוק, זוהן פון מריות, זוהן פון אחיטוב איז געוועזען דער אויפזעהער פון גאָט'ס הויז.

12 כִּן־אֲחִישׁוּב נִגְדַּ בֵּית הָאֱלֹהִים: וְאֲחִידִם עָשִׂי הַמְּלֶאכֶה
 לְבֵית שְׁמֹנֶה מֵאוֹת עָשָׂרִים וְשָׁנַיִם וְעֵדִיָּה כְּדִירָתָם כִּד
 13 פְּלִלְיָה כְּדֹאֲמָצִי כְּדֹנְכֹרְיָה כְּדֹפִשְׁחֹר כְּדֹמְלִכְיָה: וְאֲחִיו
 רְאִשִׁים לְאֲבוֹת מֵאֲתוּם אֲרָבָעִים וְשָׁנַיִם וְעִמְשָׁסִי כְּדֹעֲזֹרָאֵל
 14 כְּדֹאֲחֹנִי כְּדֹמְשֶׁלְמוֹת כְּדֹאֲמֹר: וְאֲחִידִם נְבָרִי חֵיל מֵאֵה
 עָשָׂרִים וְשְׁמֹנֶה וּפְקִיד עֲלֵיהֶם וְכֹדִיאֵל כְּדֹהַגְדוּלִים:
 15 וּמִדֹּהֲלוּיִם שְׁמַעְיָה כְּדֹחֲשׁוּב כְּדֹעֲזַרְיָקָם כְּדֹחֲשַׁבְדָּה כְּד
 16 בּוּרְיָ: וְשִׁבְתִּי וַיִּזְכֹּר עַל־הַמְּלֶאכֶה הַחִיצוֹנָה לְבֵית הָאֱלֹהִים
 17 מֵרֵאשִׁי הַלְלוּיִם: וּמִתְנַיָּה כְּדֹמִיכָא כְּדֹנְבֹדִי כְּדֹאֲסָרָה רֵאֵשׁ
 הַתְּחִלָּה יְהוּדָה לְתַפְלָה וּבִקְבֻקְבָה מִשְׁנֵה מֵאֲחִיו וְעִבְדָּא
 18 כְּדֹשְׁמוּעַ כְּדֹגִלְל כְּדֹדִיתָו: כָּל־הַלְלוּיִם בְּעִיר הַכְּדָשׁ
 19 מֵאֲתוּם שְׁמַנִּים וְאֲרָבָעָה: וְהַשׁוֹעֲרִים עֲקוּב מִלְּמֹן וְאֲחִידִם
 כ הַשְּׁמֵרִים בְּשַׁעֲרֵים מֵאֵה שְׁבַעִים וְשָׁנַיִם: וְשָׂאֵר יִשְׂרָאֵל
 21 הַבְּנֵי־הַלְלוּיִם כְּכֹל־עַרְבֵי יְהוּדָה אִישׁ כְּנֻחֲלָתוֹ: וְהַנְּתִינִים
 22 יוֹשְׁבִים בְּעַפְלָ וְצִיחָא וְנִשְׁפָּא עַל־הַנְּתִינִים: וּפְקִיד הַלְלוּיִם
 בִּירוּשָׁלַם עֹנִי כְּדֹגְנִי כְּדֹחֲשַׁבְדָּה כְּדֹמִתְנַיָּה כְּדֹמִיכָא
 23 מִבְּנֵי אֲסָף הַמְּשֻׁרְרִים לְנֶגֶד מְלֶאכֶת בֵּית־הָאֱלֹהִים: כִּי־
 מִצְנֵת הַמְּלֶאךָ עֲלֵיהֶם וְאִמְנָה עַל־הַמְּשֻׁרְרִים דְּבִרְיוֹם
 24 בְיוֹמוֹ: וּפְתַחְוָה כְּדֹמְשִׁזְבָּאֵל מִבְּנֵי־זֶרַח כְּדֹיְהוּדָה לְדֹ
 זֵה הַמְּלֶאךָ לְכָל־דְּבַר לַעֲם: וְאֶל־הַחֲצֵרִים בְּשׁוֹתָם מִבְּנֵי
 יְהוּדָה יוֹשְׁבֵי בְקִרְיַת הָאֲרָבֶעַ וּבְנִתְיָה וּבְדִיבְן וּבְנִתְיָה
 26 וּבִיקְבָצָאֵל וּחֲצֵרִיָּה: וּבְיֹשׁוּעַ וּבְמִלְחָה וּבְבֵית־פְּלֹט:
 27 וּבְחֲצֵר שׁוּעַל וּבְבֵאֵר שְׁבַע וּבְנִתְיָה: וּבְצַקְלָנִי וּבְמִכְנָה
 28 וּבְבְנִתְיָה: וּבְעֵינִי רַמְזוֹן וּבְצֹרְעָה וּבִירְמוֹת: וְנָח עַדְלָם
 29 וּחֲצֵרֵיהֶם לְבִישׁ וְשׁוֹדֵתְיָה עֹקָה וּבְנִתְיָה וַיַּחֲנוּ מִבְּאֵר־
 31 שְׁבַע עַד־נְיָא הַזֶּם: וּבְנֵי בְנִימָן מִגִּבְעַ מִמְּבֹשׁ וְעֵדִיָּה וּבֵית־
 32 אֱלִי־וּבְנִתְיָה: עֲנֻתוֹת לֵב עֲנִיָּה: חֲצוֹר וְרָמָה נְתִימִם:
 33

חדיד

- 12 און זייערע ברידער וואָס האָבען געטהון די ארבייט פון הויז — אַכט הונדערט צוויי און צוואַנציג ; און עדיה זוהן פון ירוחם, זוהן פון פלליה, זוהן פון אמצי, זוהן פון זכריה, זוהן פון פשחור, זוהן פון מלכיה.
- 13 און זיינע ברידער, אָבער-הויפטען — צוויי הונדערט צוויי און פערציג ; און עמשי זוהן פון עזראל, זוהן פון אחזי, זוהן פון משלמות זוהן פון אמר.
- 14 און זייערע ברידער, שטאַרקע לייט — הונדערט אַכט און צוואַנציג, און דער אויפזעהער איבער זיי — זבדיאל בן-הגדולים.
- 15 און פון די לויים — שמעיה זוהן פון חשוב, זוהן פון עזריקם, זוהן פון חשביה, זוהן פון בוני.
- 16 שבת, און יוזבר, פון די אָבער-לויים — איבער די אויסעווייניגסטע אר-בייט פון גאָט'ס הויז.
- 17 מתניה זוהן פון מיכה, זוהן פון זבדי, זוהן פון אסף — דער הויפט אַנ-פאנער ביי די געבעט — לויבגעזאנגען, בקבוקיה, פון זיינע ברידער — דער צווייטער מיט עבדא זוהן פון שמוע, זוהן פון גלל, זוהן פון ידותן.
- 18 אלע לויים אין דער הייליגער שטאָדט — צוויי הונדערט פיער און אַכציג.
- 19 און די טהויער היטערס, עקוב, טלמון, און זייערע ברידער וואָס האָבען געהיט די טהויערן — הונדערט צוויי און זיעבציג.
- 20 און די איבריגע פון ישראל, די כהנים און די לויים זיינען געוועזען אין אלע שטעט פון יהודה, איטליכער אויף זיין בעזיי.
- 21 די נתינים האָבען געוואוינט אין עופל ; ציחא, און גשפא, זיינען גע-וועזען איבער די נתינים.
- 22 דער אויפזעהער פון די לויים אין ירושלים — עזי זוהן פון בני, זוהן פון חשביה, זוהן פון מתניה, זוהן פון מיכא, פון אסף'ס קינדער, די זינגערס, אלס פערוואלטער איבער די ארבייט פון גאָט'ס הויז ;
- 23 ווי דעם קעניג'ס בעפעהל אויף זיי און אַבמאָך וועגען די זינגערס, טאַג טעגליך.
- 24 פתחיה, משיזבאל'ס זוהן, אן אבשטאמונג פון זרת, יהודה'ס זוהן, איז געווען נעבען קעניג וועגען אלערליי פאַלקס-אנגעלעגענהייטען,
- 25 און וועגען די דערפער מיט זייערע פעלדער. יהודה'ס אבשטאמונג האָבען בעוואוינט קרית ארבע מיט איהרע פאַרשטעטלעך, דיבן מיט איהרע פאַרשטעטלעך, יקבציאל מיט איהרע דערפער.
- 26 אין ישוע, מולדה, און בית פלט ;
- 27 אין חצר שועל, באר שבע, און זייערע דערפער ;
- 28 אין צקלג, און מכונה, מיט זייערע דערפער.
- 29 אין עין רמון, צרעה, און ירמות.
- 30 אין זנוח, עדלם, און זייערע פאַרהויפטען, לכיש, און איהרע פעלדער, עזקה, און איהרע דערפער. זיי האָבען געלאגערט פון באר שבע ביז גיא-הננס.
- 31 די קינדער פון בנימין — פון גבע, מכמש, עיה, בית-אל, מיט זייערע דערפער,
- 32 ענתות, נוב, ענניח,
- 33 חצור, רמה, גתיב.

34 חָרִיד צְבָעִים נִבְלַט: לָדָּ וְאוֹנוֹ גַּי הַתְּרָשִׁים: וּמִן־הַלְלוֹים לַה
36 מַחֲלָקוֹת יְהוּדָה לְבִנְיָמִן:

י"ב

CAP. XII. י"ב

א וְאֵלֶּה הַכֹּהֲנִים וְהַלְלוֹים אֲשֶׁר עָלוּ עִסְדֹר כְּבַל בְּדָשָׁא לְהִיאֵל
2 וַיְשׁוּעַ שְׂרָיָה יִרְמְיָה עֹזַרְא: אִמְרָה מַלְכֵד חַמוּשׁ: שְׁבִנְיָה
3 רָחֵם מְרַמַת: עֲדוּא נְנַחֲוִי אֲבִיָה: מִיָּמִין מַעֲדָה בְּלָגָה:
4 הַ שְׁמַעְיָה וְיִזְרִיב יִדְעָה: סָלוֹ עֲמוֹק חֲלָקָה יִדְעָה אֵלֶּה
6 רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְאַחֵיהֶם בִּימֵי יְשׁוּעַ: וְהַלְלוֹים יְשׁוּעַ
8 בְּנֵי קַדְמִיאֵל שְׂרָבְיָה יְהוּדָה מִתְּנִיָה עַל־יְהוּדוֹת הוּא
9 וְאַחִיו: וּבְקִבְלָהּ וְעָנָו אַחֵיהֶם לְנִגְדָם לְמִשְׁמְרוֹת: וַיְשׁוּעַ
10 הוֹלִיד אֶת־יִזְרִיקִים וְיִזְרִיקִים הוֹלִיד אֶת־אֱלִישִׁיב וְאֱלִישִׁיב
11 הוֹלִיד אֶת־יִזְדַּע: וְיִזְדַּע הוֹלִיד אֶת־יִזְנָתָן וְיִזְנָתָן הוֹלִיד
12 אֶת־יְדוּעַ: וּבִימֵי יִזְרִיקִים הָיוּ כֹהֲנִים רֵאשֵׁי הָאֲבוֹת לְשָׂרְיָה
13 מְרִיָה לִירְמְיָה חֲנַנְיָה: לְעֹזַרְא מִשְׁלֵם לְאִמְרָה יְהוֹחָנָן:
14 לְמַלְכוֹי יִזְנָתָן לְשְׁבִנְיָה יוֹסָף: לְחָרֵם עֲדוּא לְמְרִיֹּת
15 חֲלָקִי: לְעֲדוּא זְכַרְיָה לְנִגְתָּן מִשְׁלֵם: לְאֲבִיָה זְכַרְיָה
16 לְמִנְיָמִין לְמוֹעֲדָה פִּלְטָי: לְבִלְגָה שְׁמוּעַ לְשְׁמַעְיָה יְהוֹחָנָן:
17 וְלִיזְרִיב מִתְּנִי לִידְעָה עֲזִי: לְסָלִי קָלִי לְעֲמוֹק עֶבֶר:
18 לְחֲלָקָה חֲשַׁבְיָה לִידְעָה נְתַנְאֵל: הַלְלוֹים בִּימֵי אֱלִישִׁיב
19 יִזְדַּע וְיִזְנָתָן וְיְדוּעַ כְּתוּבִים רֵאשֵׁי אֲבוֹת וְהַכֹּהֲנִים עַל־
20 מַלְכוֹת דְּרִיגֵשׁ הַפְּרָסִי: בְּנֵי לוֹי רֵאשֵׁי הָאֲבוֹת
21 כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים וְעַד־יָמֵי יִזְנָתָן בְּדָא לְיִשְׁיב:
22 וְרֵאשֵׁי הַלְלוֹים חֲשַׁבְיָה שְׂרָבְיָה וַיְשׁוּעַ בְּדָקְדַמְיָאֵל
וְאַחֵיהֶם לְנִגְדָם לְהַלְלַל לְהוֹדוֹת בְּמִצְוֹת דְּיָדִי אִישְׁדֵּה־אֱלֹהִים
מִשְׁמֵר לְעִמַּת מִשְׁמֵר: מִתְּנִיָה וּבְקִבְלָהּ עֲבַדְיָה מִשְׁלֵם כה
סְלָמָן עֲקוּב שְׁמָרִים שׁוּעֲרִים מִשְׁמֵר בְּאַסְפֵי הַשְּׁעָרִים:
26 אֵלֶּה בִימֵי יִזְרִיקִים בְּדִישׁוּעַ בְּדִזְצָדֵק וּבִימֵי נְחִמְיָה הַפְּחָה

ועזרא

י"ב. 9. ו. ועני ק"י. 10. י. בלא ובספרים מחזיקים אין בהם ויחם ויחם
ובספר עליו לוח חסר הוליד. 14. י. לאלים ק"י. 16. י. לעזרא ק"י

- 34 חדיר, עבועים, נבלט,
 35 לור, אונג, דאָס טאָהל פון די האַנדווערקער.
 36 פון די לויג, — אַ טהייל אין יהודה און אַ טהייל אין בנימין.

קאפיטעל יב

- 1 די כהנים און לויג זיינען ארויפגעקומען מיט זרבבל שאלתיאל'ס זוהן :
 ישוע, שריה, ירמיה, עזרא,
 2 אמריה, מלך, חטוש,
 3 שכניה, רחם, מרמנת,
 4 עדוא, גנתוי, אָביה,
 5 מימין, מעדיה, בלגה,
 6 שמעיה, יויריב, ידעיה,
 7 סלן, עמוק, חלקיה, ידעיה, דאָס זיינען די הויפט־לייט פון די כהנים, און
 זייערע ברידער אין ישוע'ס צייט.
 8 און די לויג — ישוע, בנוי, קדמיאל, שרביה, יהודה, מתניה, וואָס זיי
 געוועזען איבער די לויג־עוואַנגען, על און זיינע ברידער.
 9 בקפיה, עני, זייערע ברידער, זיינען געוועזען קעגענאיבער זיי ביי די
 וואכען.
 10 ישוע האָט געבוירען יויקים, יויקים האָט געבוירען אלישיב, אלישיב האָט
 געבוירען יודע,
 11 יודע האָט געבוירען יונתן, און יונתן האָט געבוירען ידוע.
 12 אין יויקים'ס צייט זיינען געוועזען כהנים, אָבערהויפטען, פיר שריה —
 מריה, פיר ירמיה — חנניה.
 13 פיר עזרא — משולם, פיר אמריה — יהוחנן.
 14 פיר מלכי — יונתן, פיר שכניה — יוסף.
 15 פיר חרים — עדנא, פיר מריות — חלקי.
 16 פיר עדוא — זכריה, פיר גנתון — משלם.
 17 פיר אביה — זכרי, פיר בנימין (פיר מועדיה) — פלטי.
 18 פיר בלגה — שמוע, פיר שמעיה — יהונתן.
 19 פיר יויריב — מתני, פיר ידעיה — עוי.
 20 פיר סלי — קלי, פיר עמוק — עבר.
 21 פיר חלקיה — חשביה, פיר ידעיה — נתנאל.
 22 די לויג אין אלישיב'ס צייט — יודע, יוחנן, און ידוע, זיינען געוועזען
 איינגעשריבען אלס אָבערהויפטען אויך כהנים ביי דאָס רעגירונג פון
 דרויש דער פרסי.
 23 די אָבערהויפטען פון לויג'ס זוהן, פארשריבענע אין כראָניקבוך ביי די
 צייט פון יוחנן אלישיב'ס זוהן,
 24 אויך די הויפט־לייט אונטער די לויג : חשביה, שרביה, ישוע קדמיאל'ס
 זוהן מיט זייערע ברידער געבען זיי צו לויבען און דאנקען אַ וואָך קעגען
 אַ וואָך, לויט דער בעפעהל פון דוד, דער געטליכער מאַן.
 25 מתניה, בקפיה, עובריה, משלם, טלמון, און עקוב — היטערס, טהויערן
 היטערס, אלס וואָך ביי די שוועלען פון די טהויערן.
 26 דייע זיינען געוועזען אין די צייט פון יויקים זוהן פון ישוע, זוהן פון

27 ועזרא הבן הסופר: ובהגלת חומת ירושלים
 בקשו את־הלויים מכל־מקומתם להביאם לירושלים
 לעשות הגבה ושמחה ובתורות ובשיר מצלתים נבלים
 28 ובכנרות: באספו בני המשרדים ומדבקרי סביבות
 ירושלים ומדחצי נטפתי: ומבית הנקלל ומשדות נבע
 ועומת כי חצרים בני להם המשרדים סביבות ירושלים:
 ל יפחדו הבלנים ותלויים נטהרו את־העם ואת־השערים
 31 ואת־החומה: ואעלה את־שבי יהודה מעל לחומה
 ואעמידה שתי תורות גדולת וסדלקת למזן מעל לחומה
 32 לשער האשפות: וילך אחריהם הישעיה חצי שר
 33 יהודה: ועזריה עזרא ומשלים: יהודה ובנימן ושמעיה
 34 לה ורמיה: ומבני הבלנים בחצרות ובריה בדינתן
 35 בן־שמעיה בן־משה בן־מיקה בן־נפוד בן־אסר: ואחז
 שמעיה ועזראל מללי גללי מצי נתנאל יהודה חגי
 בבלי־שיר הויד איש האלהים ועזרא הסופר לפניהם:
 37 ועל־שער העין ונגדים עלו על־מעלות עיר הויד במעלה
 38 לחומה מעל לבית הויד ועד שער הפנים מזרח: והתודה
 השנית הדולכת למואל ואני אחריה וחצי העם מעל
 לחומה מעל למגדל התנאים ועד החומה הרחבה:
 39 ומעל לשער־אפרים ועל־שער הישנה ועל־שער הרנים
 ומגדל חננאל ומגדל המאה ועד שער הצאן ועמוד
 40 ב־שער המטרה: ותעמידנה שתי התודות בבית האלהים
 41 ואני וחצי הסגנים עמי: והבלנים אליקים מעשיה מנימן
 42 מיקה אלויעני ובריה חגנה בחצרות: ומעשיה ושמעיה
 ואלעזר ועד ויהונתן ומלכה ועילם ועזר ושמיעו
 43 המשרדים ונחמיה הסקר: ונקחו בינם יהוא ובהים
 גדולים וישמחו כי האלהים שמחם שמחה גדולה וגם

תשים

- יוצק, און אין די צייט פון נחמיה דעם נובערנאטאָר און עזרא דער כהן
— דער שרייבער.
- 27 ווען מען האָט בענייט די מויער פון ירושלים, האָט מען אויסגעזוכט
די לױם פון אלע זייערע ערטער זיי צו ברענגען נאָך ירושלים, אז זיי
זאָלען מאַכען די בענייאונג מיט אַ שמחה, מיט דאנק, און געזאנג פון
צימבלען, פידלען און האַרפען.
- 28 די יונגע זינגערס האָבען זיך פּערזאמעלט, פון דעם פּלוין וואָס איז רינגס
ארום ירושלים, און אויך פון די דערפער פון נטופתי,
- 29 פון דעם הויז פון גלגל, פון די פּעלדער נבע און עזמות, ווארים די
משוררים האָבען זיך אויסגעבויעט דערפער רינגס אַרום ירושלים.
- 30 די כהנים און די לױם האָבען זיך גערייניגט, אויך גערייניגט דאָס פּאָלס,
די טהויערן און די מויער.
- 31 איך האָב אריבערגעבראכט די פּירסטען פון יהודה איבער'ן מויער, און
האָב אַוועקגעשטעלט צוויי גרויסע אַרקעסטערס רעכטס אויפ'ן מויער-
וואנד און אַ פּראָצעסיאָן צום מיסט־טהויער.
- 32 נאָך זיי זיינען געגאנגען הושעיה, און אַ העלפט פון די פּירסטען פון
יהודה.
- 33 אויך עזריה, עזרא, משולם,
- 34 יהודה, בנימין, שמעיה, ירמיה,
- 35 אייניגע יונגע כהנים מיט טראָמפּייטען — זכריה זוהן פון יונתן, זוהן פון
שמעיה, זוהן פון מתניה, זוהן פון מיכיה, זוהן פון זכור, זוהן פון אסת.
- 36 מיט זיינע ברידער : שמעיה, עזראל, מללי, גללי, מעי, נתנאל, יהודה,
און חנני מיט זינגאיינסטרומענטען פון דוד דעם געטליכען מאן ; עזרא
דער שרייבער פאראויס.
- 37 און פאר דעם קוואַל טהויער וואָס איז ענטקעגען זיי געוועזען זיינען זיי
ארויפגעגאנגען אויף די טרעפּען פון דוד'ס שטאָרט ווי מען געהט אַרויף
אויף די מויער, פון איבער דוד'ס הויז, ביז דעם וואסער טהויער אן מזרח-
זייט.
- 38 דער צווייטער אַרקעסטער וואָס איז געגאנגען קענענאיבער, און איך בין
הינטער זיי געוועזען, און אַ העלפט פון פּאָלס פון אויפ'ן מויער, פון איי-
בער דעם טהורעם פון די אויווענס ביז צו די ברייטע מויער.
- 39 אויך פון איבער'ן טהויער פון אפרים, איבער דעם אַלטען טהויער, איי-
בער דעם פּיש־טהויער, דעם טהורעם פון חננאל, דעם טהורעם פון מאה,
ביז צו דעם שאַף־טהויער ; זיי זיינען שטעהן געבליבען ביי דעם גע-
פּענעניס טהויער.
- 40 דאָ האָבען זיך ביידע אַרקעסטערס אָנגעשטעלט אין גאָט'ס הויז, און איך
מיט אַ העלפט פון די בעאמטע מיט מיר,
- 41 אויך די כהנים — אליקים, מעשיה, מנימין, מיכיה, אליועני, זכריה, און
חנניה מיט טראָמפּייטען,
- 42 אויך מעשיה, שמעיה, אלעזר, עזי, יהוחנן, מלכיה, עילם, עזר, מיט די
זינגערס האָבען הויך געזונגען, מיט יזרחיה אַלס דער אויפזעהער.
- 43 יענעם טאָג האָבען זיי געבראכט גרויסע שעכטונגען און האָבען זיך גע-
פּרייט, ווארים גאָט האָט זיי ערפּרייט אַ גרויסע פּרייד ; אויך די וויי-
בער און קליינע קינדער האָבען זיך געפּרייט — עס האָט זיך בין ווייט
געחערט ירושלים'ס פּרייד.

הַנְּשִׂים וְהַיְלָדִים שָׂמְחוּ וַתִּשְׂמַע שִׂמְחַת יְרוּשָׁלַם עַד
 מְדוּקָה: וַיִּפְקְדוּ בַיּוֹם הַהוּא אַנְשִׁים עַל־הַנְּשִׂוֹת לְאוֹצְרוֹת
 44 לְתַרְוִימוֹת לְרֵאשִׁית וּלְמַעֲשָׂוֹת לְכִנּוּס כֹּהֵם לְשֵׁדֵי הָעָרִים
 מִנְּאוֹת הַתּוֹרָה לַכֹּהֲנִים וּלְלוֹיִם כִּי שִׂמְחַת יְהוּדָה עַל־
 הַכֹּהֲנִים וְעַל־הַלְוִיִם הָעֹמְדִים: וַיִּשְׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶת אֱלֹהֵיהֶם
 45 וּמִשְׁמֶרֶת הַמִּטְוָה וְהַמְּשֻׁרְרִים וְהַשְּׂעָרִים כַּמִּצְוֹת דָּוִד
 שְׁלֹמֹה בְנוֹ: כִּי־בִימֵי דָוִד וְאַסָּף מִקֶּדֶם רֹאשׁ הַמְּשֻׁרְרִים
 46 וְשִׂיר־הַהֲלֵלָה וְהַדּוֹת לַאֱלֹהִים: וְכָל־יִשְׂרָאֵל בִּימֵי זָרְבָבֶל
 47 וּבִימֵי נְחֻמְיָה נְתַנִּים מִנּוֹת הַמְּשֻׁרְרִים וְהַשְּׂעָרִים דִּבְרֵי־יוֹם
 כִּיּוֹמוֹ וּמִקִּדְשֵׁי־לְלוֹיִם וְהַלְוִיִם מִקִּדְשֵׁי־לְבָנֵי אֶהֱרָן:

CAP. XIII. יג

בַּיּוֹם הַהוּא נִקְרָא בְּסֵפֶר מִשָּׁה בְּאוֹנֵי הָעָם וּנְמָצָא כְּתוּב א
 בֹּא אֲשֶׁר לֹא־יָבֹא עִמָּנִי וּמוֹאֲבֵי בְּקִהַל הָאֱלֹהִים עַד־עוֹלָם:
 כִּי לֹא קָדְמוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּלֶחֶם וּבִמִּים וַיִּשְׁפֹּר עֲלוֹי
 2 אֶת־בְּלָעַם לְקַלְלוֹ וַיִּדְבֹּד אֱלֹהֵינוּ הַקֹּלֶלָה לְכַרְכָּה: וַיְהִי
 3 כַּשִּׁמְעַם אֶת־הַתּוֹרָה וַיִּבְדִּילוּ כָל־עַרְב מִיִּשְׂרָאֵל: וּלְפָנֵי
 4 מֹזֶה אֲלִישִׁיב הַכֹּהֵן נָתַן בְּלִשְׁבֶת בֵּית־אֱלֹהֵינוּ קָרוֹב
 לְמוֹבֵיָה: וַיַּעַשׂ לוֹ לְשִׁבָּה גְדוֹלָה וְשֵׁם הָיוּ לְפָנִים נְתַנִּים
 5 אֶת־הַמְּנֻחָה הַלְּבוֹנָה וְהַכֹּפִלִים וּמַעֲשֵׂר הַדָּגָן הַתִּירוֹשׁ
 וְהַיִּצְהָר מִצְוֹת הַלְוִיִם וְהַמְּשֻׁרְרִים וְהַשְּׂעָרִים וְתַרְוִימַת
 הַכֹּהֲנִים: וּבְכָל־זֶה לֹא דָוִיתִי בִירוּשָׁלַם כִּי בְּשֵׁנַת שְׁלֹשִׁים
 6 וְשָׁמַיִם לְאַרְתַּחֲשֶׁסְתָּא מִלֶּךְ־בָּבֶל בָּאתִי אֶל־הַמֶּלֶךְ וּלְקַץ
 יָמִים נִשְׁאַלְתִּי מִדֶּה־מֶלֶךְ: וְאָבֹא לִירוּשָׁלַם וְאָבִינָה כְּרַעַה
 7 אֲשֶׁר עָשָׂה אֲלִישִׁיב לְמוֹבֵיָה לַעֲשׂוֹת לוֹ נִשְׁבָּה בַחֲצָרֵי
 8 בֵּית הָאֱלֹהִים: וַיַּרְע לִי מְאֹד וְאֲשַׁלִּיכָה אֶת־כָּל־כְּלִי
 9 בֵּית־מוֹבֵיָה הַחוּץ מִדֶּה־לְשִׁבָּה: וְאָמְרָה וַיִּטְהָרוּ הַלְּשִׁבֹת
 וְאֲשִׁיבָה שֵׁם כָּלִי בֵּית הָאֱלֹהִים אֶת־הַמְּנֻחָה וְהַלְּבָנָה:

וּאֲדַעַה

- 44 עס זיינען אויך יענעם טאָג אָנגעשטעלט געוואָרען מענשען איבער די שאַץ־קאָמערן, די אבשירדונגען, ערשטלינגע און צעהנטלען, אריינצור בריוונגען אין זיי פון די שטאַרט־פעלדער, אויך די געזעצליכע גאבען די כהנים און לויים, ווי אַ דאנקגעבונג פרייד צו די כהנים און לויים וואָס געפינען זיך.
- 45 זיי האָבען אָנגעהיט זייער גאָט'ס אויפפאסונג, די אויפפאסונג פון ריין ניגקייט און די זינגערס און טהויער־היטערס, לויט דוד'ס בעפעהל צו שלמה זיין זוהן.
- 46 ווי אין די אלטע צייטען פון דוד און אסף — אָבער־זינגער פאר לויב און דאנק זינגער צו גאָט.
- 47 נאנץ ישראל, אין זרבבל'ס און נחמיה'ס צייטען, האָבען געגעבען געשאַנ־קע די זינגערס און טהויער־היטערס טאָג טעגליך, צו געזאָגט פאר די לויים, און די לויים — פאר אהרן'ס קינדער.

קאפיטעל יג

- 1 יענעם טאָג, האָט מען געלייענט אין משה'ס בוך אין די אויערען פון דעם פאָלק, און מען האָט געפונען דארין געשריבען דאָס קיין עמוני און מאבי זאָלען קיינמאָל ניט אַריינקומען אין דער געמיינדע פון גאָט.
- 2 ווייל זיי האָבען ניט בעגעגענט די קינדער ישראל מיט ברויט און וואסער, און געדונגען בלעם'ן זיי צו שילטען, אונזער גאָט האָט פערקעהרט די שילטונג צו אַ בענשונג.
- 3 ווען זיי האָבען געהערט די תורה האָבען זיי אָפגעשייד דאָס נאנצע צו־מיש פון ישראל.
- 4 איבער דעם איז אלישיב דער כהן געוועזען אָנגעשטעלט איבער די קאָ־מער פון אונזער גאָט'ס הויז, (אָבער ער איז געוועזען אַ פערוואַנדטער צו טוביה'ן).
- 5 ער האָט זיך געמאַכט אַ גרויסען צימער, דאָרטען פלעגט מען אַ מאהל אָבלעגען די שפייז־אָפּפער, די וויירויד, די געפעס, די מעשר פון קאָרן, וויין און אייל וואָס איז בעשטימט פאר די לויים, זינגערס און טהויער־הי־טערס, אויך די כהנים'ס תרומה.
- 6 ביי דעם אַלעמען בין איך ניט געוועזען אין ירושלים, ווארים אין צוויי און דרייסיגסטען יאָהר צו ארתחשסתא קעניג פון בבל בין איך געקומען צום קעניג, און אַם ענדע פון עטליכע טעג האָב איך ערלויבעניס געבעטען פון קעניג.
- 7 ווי איך בין געקומען אין ירושלים האָב איך פערשטאַנען דעם שלעכטען פלאַן וואס אלישיב און טוביה האָבען געפלאַנט מאַכענדיג פאר איהם אַ צימער אין די הויפּען פון גאָט'ס הויז ;
- 8 דאָס האָט מיר זעהר געערגערט, און איך האָב ארויסגעוואָרפען אין דרוי־סען אַלע טוביה'ס זאַכען פון צימער.
- 9 איך האָב געהייסען האָט מען ריין געמאַכט די צימערן, דאן האָב איך דאָרט צוריק אַריינגעטראָגען די געפעס פון גאָט'ס הויז, די שפייז־אָפּפער און די וויירויד.

11 וְאָדָעָה כִּי־מִנּוּת הַלַּיִם לֹא נִתְּנָה וַיִּבְרְחוּ אִישׁ־לְשׂוֹחָו הַלַּיִם וְהַמְשָׁרִים עָשִׂי הַמְּלֹאכָה׃ וְאָרִיבָה אֶת־הַסִּנְנִים וְאָמְרָה מְדוּעַ נֶעֱזַב בֵּית־הָאֱלֹהִים וְאֶקְבָּצֵם וְאֶעֱמַדְם עַל־עַמּוּדָם׃ וְכַל־יְהוּדָה הֵבִיאוּ מֵעֵשֶׂר הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר לְאֹצְרוֹת׃ וְאֹצְרָה עַל־אֹצְרוֹת שְׁלֹמֹה הַכֹּהֵן וְצִדּוֹק הַסּוֹפֵר וּפְדֵיָה מִן־הַלַּיִם וְעַל־יָדֵם תָּנַן בְּדִזְכוּר בְּדִמְתִּינָה כִּי נֹאמְנִים נִחְשְׁבוּ וַעֲלִידֵם לְחַלֵּק לְאַחֵיהֶם׃
 12 וְכִרְהִלִּי אֶלְהִי עַל־זֹאת וְאַל־תִּמַּח חֶסְדִּי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וְכִבִּית אֶלְהִי וּבְמִשְׁמְרָיו׃ בְּיָמִים הַהֵמָּה רָאִיתִי בַיהוּדָה וְדַרְכֵיכִים נְתוּתִים בַּשָּׁבֶת וּמִבִּיאִים הָעֲרָמוֹת וְעֹמְקִים עַל־הַחֲמֹרִים וְאֶדְיָיִן עֲנָבִים וְתַאנִּים וְכַל־מִשָּׂא וּמִבִּיאִים יְרוּשָׁלַם בְּיוֹם הַשָּׁבֶת וְאָעִיד בְּיוֹם מִכְרָם צִיד׃ וְהַצִּדִּים יָשְׁבוּ כֹּה מִבִּיאִים דָּאָג וְכַל־מִכְר וּמוֹכְרִים בַּשָּׁבֶת לִבְנֵי יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם׃ וְאָרִיבָה אֶת חֲרֵי יְהוּדָה וְאָמְרָה לָהֶם מִה־הַדָּבָר הַרְעָה הַזֶּה אֲשֶׁר־אַתֶּם עֹשִׂים וּמַחֲלִלִים אֶת־יוֹם הַשָּׁבֶת׃ הֲלוֹא כֹּה עָשׂוּ אֲבֹתֵיכֶם וַיָּבֵא אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ אֶת כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת וְעַל הָעִיר הַזֹּאת וְאַתֶּם מוֹסִיפִים חָרוֹן עַל־יִשְׂרָאֵל לְחַלֵּל אֶת־הַשָּׁבֶת׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר צִלְלוּ שְׁעָרֵי יְרוּשָׁלַם לִפְנֵי הַשָּׁבֶת וְאָמְרָה וַיִּסְגְּרוּ הַדְּלָתוֹת וְאָמְרָה אֲשֶׁר לֹא יִפְתְּחוּם עַד אַחַר הַשָּׁבֶת וּמִנְעָרֵי הָעֲמֻדָתִי עַל־הַשְּׁעָרִים לֹא־יָבֹאוּ מִשָּׂא בְּיוֹם הַשָּׁבֶת׃
 13 וַיְלִינוּ הַרְבָּלִים וּמִכְרֵי כַל־מִמְכָר מִחוּץ לְיְרוּשָׁלַם פָּעַם וּשְׂתִיִּים׃ וְאָעִידָה בָהֶם וְאָמְרָה אֱלֹהִים מְדוּעַ אַתֶּם לֹנִים נֶגֶד הַחוּמָה אִם־תִּשְׁנֵנוּ יָד אֲשַׁלַּח בְּכֶם מִדְּהַעֵת הַזֵּה לֹא בָאוּ בַשָּׁבֶת׃ וְאָמְרָה לְלוּיִם אֲשֶׁר יְהִיוּ מִמְּזֻרִים וּבָאִים שְׁמֵרִים הַשְּׁעָרִים לִקְדֹשׁ אֶת־יוֹם הַשָּׁבֶת וְסִזְאוֹת וְכִרְהִלִּי אֶלְהִי וְהוֹסַה עָלַי כָּרֶב סָקָדָה׃ גַּם בְּיָמִים

הָהֵם

- 10 איך האָב זיך אויך דערוואוסט אז עס זיינען די לױם ניט געגעבען געוואָרן רען זייערע נאכען, און זיי זיינען צולאָפּען יעדער צו זיין פעלד, אַלע לױם און יונגעס וואָס קענען נאָר ארבייטען.
- 11 האָב איך זיך געקריגט מיט די אויפזעהער און געזאָגט : „פאר וואָס זאָר לען מיר פּערלאָזען גאָט'ס הויז ?“ און איך האָב זיי צוזאמען געקליבען און אָנגעשטעלט זיי אויף זייערע שטעלען.
- 12 גלייך האָבען אַלע פון יהודה געבראכט דעם מעשר פון קאָרן, וויין און אייל אין די שאַטץ־קאמערן :
- 13 אַלס שאַטץ־מייסטער אויף די קאמערן האָב איך אָנגעשטעלט שלמיה דעם כהן, צדוק דעם שרייבער און פּדיה פון די לױם און צו זיי חנן זוהן פון זכור, זוהן פון מתניה, זיי זיינען געווען פאררעכענט פאר אנגעטרויטע טע. זיי האָבען עס געדארפט צוטהיילען זייערע ברידער.
- 14 געדינקט דאָס מיר, מיין גאָט, און מעסע ניט אָב מייע גוטע טשאַטען וואָס איך האָב געטהאָן אין מיין גאָט'ס הויז און מיט זיינע וואכלייט.
- 15 אין די זעלבע צייט האָב איך געזעהען אַז מען טרעט אין יהודה ווייניג קעלטערס אַם שבת, מען בריינגט אַריין די גארבען, מען לאַדעט זאָנאר אויף די אייזלען וויין, טרויבען, פייגען און אַלערליי לאַדונג און מען בריינגט אום שבת אין ירושלים ; האָב איך זיי געווארענט ווען זיי האָרען שפייזען פּערקויפט.
- 16 די צרים וואָס האָבען דאָרטען געוואוינט בריינגען שבת פיש מיט אַלערליי וואַרע און פּערקויפּען עס צו די קינדער פון יהודה אין ירושלים.
- 17 האָב איך מיך געקריגט מיט די פּרייהאַרען פון יהודה, און האָב צו זיי געזאָגט : וואָס איז די דאָזיגע שלעכטע זאך וואָס איהר טהוט, און זייט מחלל שבת ?
- 18 האָבען עס דען ניט אייערע עלטערען אַזוי געטהון ? און האָט ניט אונז זער גאָט איבער אונז געבראכט דאָס גאַנצע דאָזיגע שלעכטס, און איבער די דאָזיגע שטאָדט ? איהר וועט נאָך פּערמעהרען דעם צאָרן איבער ישראל מיט דעם וואָס איהר זייט מחלל שבת !
- 19 ווען די טהויערן פון ירושלים זיינען פאר שבת בעשאַטענט געוואָרען, האָב איך געהייסען מען זאָל די טהירען פּערשליסען, און איך האָב אויך בעפוילען אַז מען זאָל זיי ניט אויפמאַכען ביז נאָך שבת ; און פון מיין נע יונגען האָב איך אָנגעשטעלט ביי די טהויערן אום מען זאָל קיינע לאַר־דונג אַריינברענגען אַם שבת.
- 20 האָבען די הענדלער און די קויפלייטע געמוזט איבערנעכטיגען אויסער ירושלים איינמאל און צוויי מאל.
- 21 אויך האָב איך זיי געווארענט, און האָב צו זיי געזאָגט : פארוואָס נעכט טיגט איהר קעגענאיבער דער מויער ? אויב איהר וועט דאָס נאָך אַמאָל טהון וועל איך אויף אייך לעגען אַ האַנד . . . פון יענער צייט אָן זיינען זיי ניט געקומען מעהר אַם שבת.
- 22 די לױם האָב איך געהייסען זיי זאָלען זיך רייניגען, זאָלען קומען היטען די טהויערן, און הייליג האַלטען דעם שבת. אויך דאָס זאָלסטו מיר גע־דענקען, מיין גאָט, און דערבאַרם דיך איבער מיר לױט דייע גרויסע גנאָרען !
- 23 אין יענער צייט האָב איך אויך געזעהען דאָס די יהודים וואוינען מיט ווייבער פון אשדוד, פון עמון און פון מואב,

הָלַם רָאִיתִי אֶת־הַיְהוּדִים הַשִּׁיבוּ נָשִׁים אֲשֶׁר־דָּרְוֹת עִמּוֹנִיּוֹת
 מִזְּאֻבִּיּוֹת: וּבְנֵיהֶם חָצִי מְדַבֵּר אֲשֶׁר־דָּרְוֹת וְאֵינֶם מְבִירִים 24
 לְדַבֵּר יְהוּדִית וּכְלָשׁוֹן עִם נַעַם: וְאָרִיב עִמָּם וְאֶקְלָלֵם כַּח
 וְאֵפֶה מִהֶם אֲנָשִׁים וְאִמְרַטִם וְאֲשַׁבְּעֵם בְּאֱלֹהִים אֲסִי־
 תַתְּנוּ בְּנֹתֵיכֶם לְבָנֵיהֶם וְאִסִּיתְשׂאוּ מִבְּנֵי־הֶם לְבָנֵיכֶם
 וְלָכֶם: הֲלוֹא עַל־אֱלֹהֵי־הַטָּא־שְׁלֵמָה מִלֶּךְ־יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי־ 26
 הַרְפִּיּוֹם לֹא־הָיָה מֶלֶךְ כְּמִהוּ וְאֶהוֹב לְאֱלֹהֵי הַיָּהּ וַיִּתְּנֵהוּ
 אֱלֹהִים מֶלֶךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל גַּם־אוֹתוֹ הַחֲטִי־אֵי הַנָּשִׁים
 הַנִּזְכָּרֹת: וְלָכֶם הַנִּשְׁמָע לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל־הַרְעָה הַגְּדוֹלָה 27
 הַזֹּאת לְמַעַל בְּאֱלֹהֵינוּ לְהַשִּׁיב נָשִׁים נִזְכָּרֹת: וּמִבְּנֵי יוֹדֵעַ 28
 בְּדֹאֲלֵשִׁיב הַכֶּתֶן הַגְּדוֹל חָתָן לְסַנְבַּלְט הַחֹרֶגִי וְאֶבְרִיָּהוּ
 מֵעָלַי: וְזָכְרָה לָהֶם אֱלֹהֵי עַל־נְאֻלֵי הַפְּהִנָּה וּבְרִית הַפְּהִנָּה 29
 וְהַלְוִיִּם: וְטַהֲרֹתִים מִכָּל־נֶגֶר וְאֶעֱמִידָה מִשְׁמֵרוֹת לְפָהֳגִים ל
 וְלָלוֹיִם אִישׁ בְּמִלְאכְתּוֹ: וְלִקְרָבָן הַעֲצִים בְּעֵתִים מִזְּמַנּוֹת 31
 וּלְכַפּוּרִים וְזָכְרָה־לִי אֱלֹהֵי לְטוֹבָה:

28. v. ידד י. 134. ידד י

ח ז ק

סכום פסוקי דעזרא ונחמיה שש מאות ושמונים ושמונה. וסימנו
 וכוז י"י חרפת עבדיך. וחציו ובין עלית הפנה. וסדריו עשרה.
 וסימנו על הר גבה עלי לך מכשרת ציון:

- 24 און זייערע קינדער האָבען גערעדט האַלב אשדוד ; יודיש האָבען זיי ניט געקענט רעדען, נור דאָס שפראַך פון איטליכען פּאָלק.
- 25 האָב איך מיך מיט זיי געקריגט ; איך האָב זיי געשאַלטען, און האָב עטליכע פון זיי געשלאַגען, און די האָר אויסגעריסען, און איך האָב זיי בעשוואוירען ביי גאָט (און געזאָגט) : „איהר זאָלט ניט געבען אייערע טעכטער פאר זייערע זיהן, און פון זייערע טעכטער זאָלט איהר ניט געהמען פאר אייערע זיהן, אויך ניט פאר אייך זעלבסט.
- 26 האָט דען ניט איבער דעם שלמה קעניג פון ישראל געזינדיגט ? אַבוואָהל עס איז ניט געוועזען צווישען פיעלע פעלקער אזאָ קעניג ווי ער, וואָס איז געוועזען געליעבט פון זיין גאָט, און גאָט האָט איהם געמאַכט פאר אַ קעניג איבער גאנץ ישראל, אפילו איהם האָבען די פרעמדע ווייבער זינדיגען געמאַכט.
- 27 זאָלען מיר דען צו אייך הערען און טהון אלעס דאָס דאָזיגע גרויסע שלעכטעס צו זינדיגען קעגען אונזער גאָט, צו וואוינען מיט פרעמדע וויי-בער ?
- 28 איינער פון די זיהן פון יודע, זוהן פון אלישיב דער אַבער-כהן, איז געדוועזען אן איידים ביי סנבלט דעם חורוני, האָב איך איהם פון מיר אוועקגעיאָגט.
- 29 געדענק עס צו זיין מיין גאָט, ווייל זיי האָבען פּעראומרויניגט דאָס כהן־שאַפט אויך דעם אבמאָך פון די כהנים און לויים.
- 30 און אזוי האָב איך זיי גערייניגט פון אלע פרעמדע, און האָב אָנגעשטעלט די וואך־היטונגען פון די כהנים און פון די לויים, איטליכען נאָך זיין אר-בייט.
- 31 אויך צו בריינגען האַלץ אין בעשטימטע צייטען און ערשט צייטיג געדוועזענע פרוכט. געדענקט עס מיר צו נוטען, מיין גאָט !

ח ז ק

אלע פסוקים פון עזרא און נחמיה זיינען זעקס הונדערט אכט און אכציג ; די העלפט דערפון איז נחמיה ג', ל"ב ; זיי האָבען צוזאמען דריי און צוואנציג קאפיטלעך. ח. ש. נ.

ד ב ר י ה י מ י ם א
 PRIOR LIBER
 CHRONICORUM.

CAPUT I. א

א21 ארם שׁת אנושׁ: קנן מהללאל ירד: חנוך מתושלח
 ה4 לַמֶּדֶד: נח שׁם חם ויפת: בני יפת גמר ומנוג ומדי ונון
 6 ותבל ומשך ותירס: ובני גמר אשכנז וריפת ותוגרמה:
 7 ובני נון אלישה ותרשישה כתים ורודנים: בני חם פוש
 8 ומצרים פוש וכנען: ובני כוש סבא וחוילה וסבתא
 י ורעמא וסבתא ובני רעמא שבא ודדן: וכוש ילד את
 11 נמרוד הוא החל להיות גבור בארץ: ומצרים ילד את
 12 לוֹדִיִּים ואת־ענמים ואת־להבים ואת־נפתחים: ואת
 פתרסים ואת־כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת
 13 כפתרים: וכנען ילד את־צירון בכרו ואת־חת:
 14 ואת־הובוסי ואת־האמרי ואת־הגרנשי: ואת־חתי ואת
 16 הערקי ואת־הסיני: ואת־הארתי ואת־הצמרי ואת
 17 החמתי: בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד
 18 וארם ועוז וחול ונתר ומשך: וארפכשד ילד את
 19 שלח ושלח ילד את־עבר: ולעבר ילד שני בנים שם
 האחד פלג כי ביומו נפלגה הארץ ושם אחיו יקמן:
 כ ויקמן ילד את־אלמוךד ואת־שלף ואת־חצרמות ואת
 21 ירח: ואת־הדורם ואת־אונל ואת־דקלה: ואת־שיבל
 22 ואת־אבימאל ואת־שבא: ואת־אפיר ואת־חוילה ואת
 23

יובב

דברי הימים

קאפיטעל א

- 1 אדם, שת, אנוש,
- 2 קינן, מהללאל, ירד,
- 3 חנוך, מתושלח, למך,
- 4 נח, שם, חם און יפת.
- 5 יכת'ס זיהן : גמר, מגוג, מדי, יון, תבל, משך און תירס.
- 6 גמר'ס זיהן : אשכנז, ריפת, און תוגרמה.
- 7 יון'ס זיהן : אלישה, תרשישה, כתים און דודנים.
- 8 חם'ס זיהן : כוש, מצרים, פוט. און כנען.
- 9 כוש'ס זיהן : סבא, חוילה, סבתא, רעמא, סבתכא ; רעמא'ס זיהן — שבא און דדן.
- 10 אויך האָט כוש געבוירען נמרוד — ער איז געוועזען דער ערשטער העלד אויף דער וועלט.
- 11 מצרים האָט געבוירען : לודים, ענמים, להבים, נפתחים,
- 12 פתסרים, און כסלחים, פון וועלכע עם זיינען ארויסגעקומען פלשתים, אויך כפתרים.
- 13 כנען האָט געבוירען : צידון זיין ערשטלינג און חת ;
- 14 דעם יבוס, אמרי, גרנשי,
- 15 חוי, ערקי, סיני,
- 16 ארודי, צמרי, און חמתי.
- 17 שם'ס זיהן : עילם, אשור, ארפכשד, לוד, ארם, עוין, חול, גתר און משך.
- 18 ארפכשד האָט געבוירען שלח'ן, און שלח האָט געבוירען עבר'ן.
- 19 ביי עבר'ן זיינען געבוירען געוואָרען צוויי זיהן, דער נאָמען פון דעם איינעם איז געוועזען פלג, וואָרום אין זיינע טעג איז דאָס לאַנד צוטהיילט געוואָרען ; און דער נאָמען פון זיין ברודער — יקטן.
- 20 יקטן האָט געבוירען : אלמודד, שלף, חצרמות, ירה,
- 21 הדורם, אוזל, דקלה,
- 22 עיבל, אבימאל, שבא,
- 23 אופיר, חוילה, און יובב ; די אלע זיינען יקטן'ס זיהן.

- יוֹבב כָּל־אֱלֹה בְּנֵי יִקְטָן׃ שֵׁם אֲרַפְכָּשָׁד שְׁלַח׃ 24
 עֶבֶר פְּלֶג רָעוּ׃ שְׂרוּג נְחֹר תָּרַח׃ אַבְרָם הוּא אַבְרָהָם׃ כה
 בְּנֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׁמָעֵאל׃ אֱלֹה תְלֹדָתָם 26
 בְּכוֹר יִשְׁמָעֵאל נְבוֹזֹת וְקָדָר וְאֲדָבָאֵל וּמִבְשָׁם׃ מִשְׁמַע 27
 וְדוּמָה מִשָּׂא חֲדָד וְתִימָא׃ יִטּוֹר נְפִישׁ וְקִדְמָה אֱלֹה הֵם 28
 בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל׃ וּבְנֵי קַמּוּרָה פִּילֵגֶשׁ אַבְרָהָם יִלְדָה 29
 אֶת־זִמְרָן וְיִקְשָׁן וּמְרָן וּמְדָן וְיִשְׁבָּק וְשׁוּחַ וּבְנֵי יִקְשָׁן שֶׁבַא
 וְדָדָן׃ וּבְנֵי מְדָן עֵיפָה וְעַפְרַל וְחַנּוּד וְאֲבִידֵעַ וְאֶלְדֵּעָה 30
 כָּל־אֱלֹה בְּנֵי קַמּוּרָה׃ וַיִּוֹלַד אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק 31
 בְּנֵי יִצְחָק עֵשָׂו וְיִשְׂרָאֵל׃ בְּנֵי עֵשָׂו אֶלְיָפֹז רְעוּאֵל לֵה
 וַיְעוּשׁ וַיְעָלֶם וְקָרַח׃ בְּנֵי אֶלְיָפֹז תִּימָן וְאוֹמֵר צָפִי 32
 וְנַעֲתָם קִנָּן וְתַמְנַע וְעַמְלָק׃ בְּנֵי רְעוּאֵל נַחַת וְרַח 33
 שִׁמְהָ וּמוֹזָה׃ וּבְנֵי שְׁעִיר לֹטָן וְשׁוּבָל וְצַבְעֹן וְעֵנָה וְדִישׁוֹן 34
 וְאַצַּר וְדִישׁוֹן׃ וּבְנֵי לֹטָן חוּרִי וְהוּמִם וְאַחֹזֹת לֹטָן 35
 תַּמְנַע׃ בְּנֵי שׁוּבָל עֲלָן וּמְנַחַת וְעִיבָל שָׁפִי וְאוּנֶם מ
 וּבְנֵי צַבְעֹן אִיָּה וְעֵנָה׃ בְּנֵי עֵנָה דִישׁוֹן וּבְנֵי דִישׁוֹן 36
 חֲמָרָן וְאַשְׁבֹּן וַיְתַרְן וּכְרֹן׃ בְּנֵי־אַצַּר בִּלְהָן וְוַעֲוֹן 37
 יַעֲקֹן בְּנֵי דִישׁוֹן עֵוֶץ וְאַרְן׃ וְאֵלֵה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר
 מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוּם לִפְנֵי מֶלֶךְ־מֶלֶךְ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּלַע
 בְּדַבְעוֹר וְשֵׁם עִירוֹ הִנְהָבָה׃ וַיָּמָת יוֹבָב וַיְמַלֵּךְ תַּחֲתָיו 38
 יוֹבָב בְּדוֹרַח מִבְּצָרָה׃ וַיָּמָת יוֹבָב וַיְמַלֵּךְ תַּחֲתָיו חוּשֶׁם מֵה
 מְאָרֶץ הַתִּימָנִי׃ וַיָּמָת חוּשֶׁם וַיְמַלֵּךְ תַּחֲתָיו הֲדָד בְּדַבְדָּד 39
 הַפְּכָה אֶת־מְדָן בְּשִׂדָה מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ עֵוֹת׃ וַיָּמָת 40
 הֲדָד וַיְמַלֵּךְ תַּחֲתָיו שְׁמֵלָה מִמְּשֻׁרְקָה׃ וַיָּמָת שְׁמֵלָה 41
 וַיְמַלֵּךְ תַּחֲתָיו שָׂאוּל מִרְחֻבּוֹת הַנְּהָר׃ וַיָּמָת שָׂאוּל וַיְמַלֵּךְ 42
 תַּחֲתָיו בַּעַל חֲנָן בְּדַעֲכָבוֹר׃ וַיָּמָת בַּעַל חֲנָן וַיְמַלֵּךְ תַּחֲתָיו נ
 הֲדָד וְשֵׁם עִירוֹ פְּעִי וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהִיטָבָאֵל בַּת־מִטְרָד

- 24 שם, ארפכשד, שלח.
 25 עבר, פלג, רעו.
 26 שרוג, נחור, תרח.
 27 אברם, דאָס איז אברהם.
 28 אברהם'ס זיהן : יצחק און ישמעאל.
 29 דאָס זיינען זייערע אבשטאמונגען : ישמעאל'ס בכור — נביות, און קדר, ארכאל, מבשם,
 30 משמע דומה משא, חדר, תימא.
 31 יטר, נפיש, און קרמה ; דאָס זיינען ישמעאל'ס זיהן.
 32 און די זיהן פון קטורה, אברהם'ס קעכט-ווייב, זי האָט געבוירען — זמון, יקשן, מרן, מדין, ישבק, און שוח. יקשן'ס זיהן : שבא און דרן.
 33 מדין'ס זיהן : עיפה, עפר, חנוך, אבידע, און אלדעה ; די אלע זיינען קטורה'ס זיהן.
 34 אויך האָט אברהם געבוירען יצחק'ן ; יצחק'ס זיהן זיינען עשו און ישראל.
 35 עשו'ס זיהן : אליפו, רעואל, יעוש, יעלם, און קרח.
 36 אליפו'ס זיהן : תימן, אומר, צפי, געתם, קנו, תמנע, און עמלק.
 37 רעואל'ס זיהן : נחת, זרח, שמה, און מזה.
 38 שעיר'ס זיהן : לוטן, שובל, צבעון, ענה, דישון, אצר, און דישון.
 39 אויסער תמנע לומ'ס שוועסטער. לומ'ן זיהן זיינען — חורי און הומם.
 40 שובל'ס זיהן : עליו, מנחת, עיבל, שפי, און אונם. צבעון'ס זיהן : איה, און ענה.
 41 ענה'ס זוהן : דישון. דישון'ס זיהן : חמרו, אשבו, יתרו, און כרו.
 42 אצ'ר'ס זיהן : בלהן, זעוו, און יעקן ; דישון'ס זיהן : עוי, און ארם.
 43 און דאָס זיינען די מלכים וואָס האָבען רעגיערט אין דעם לאַנד אדום אינדער עס האָט געקעניגט אַ קעניג ביי די קינדער ישראל : בלע בעור'ס זוהן און דער נאָמען פון זיין שטאָדט — דנהבה.
 44 אז בלע איז געשטאָרבען, האָט יוכב זרה'ס זוהן פון בצרה רעגיערט אויף זיין שטעל.
 45 אז יוכב איז געשטאָרבען האָט חושם פון'ס לאַנד תימן רעגיערט אויף זיין שטעל.
 46 אז חושם איז געשטאָרבען, האָט הדר, ברד'ס זוהן רעגיערט אויף זיין שטעל (דער וואָס האָט געשלאָגען מדין אין'ס פעלד פון מואָב), דער נאָמען פון זיין שטאָדט איז געוועזען עוית.
 47 אז הדר איז געשטאָרבען, האָט שמלה פון משרה רעגיערט אויף זיין שטעל.
 48 אז שמלה איז געשטאָרבען, האָט שאול פון רחובת (ביי דעם מ'יך), רעגיערט אויף זיין שטעל.
 49 אז שאול איז געשטאָרבען, האָט בעל חנן, עכבור'ס זוהן רעגיערט אויף זיין שטעל.
 50 אז בעל חנן איז געשטאָרבען, האָט הדר רעגיערט אויף זיין שטעל, דער נאָמען פון זיין שטאָדט איז געוועזען פעי, דער נאָמען פון זיין ווייב — מ'ה'טבאל די טאָכטער פון מטר, די טאָכטער פון מי זבה.

51 בת מי זהב: תמת הדד ויהיו אלוסי ארום אלוף תמנע
 52 אלוף עלזה אלוף יתת: אלוף אהליבמה אלוף אלה
 53 אלוף סיגו: אלוף קנו אלוף תימן אלוף מבצר: אלוף
 54 מגדיאל אלוף עירם אלה אלוסי ארום:

CAP. II. ב

ב

א אלה בני ישראל ראובן שמעון לוי ויהודה יששכר
 2 ובלקו: דן יוסף ובנימן נפתלי גר ואשר: בני
 3 יהודה ער ואונן ושלה שלושה נולד לו מבת שוע
 הפנענית ויהו ער ובכור יהודה רע בעיני יהוה ומיתוהו:
 4 ותמר פלתו ילדה לו את פרץ ואת זרח כל בני יהודה
 5 המשה: בני פרץ חצרון ומול: ובני זרח זמרי
 6 ואיתן ותימן וכלכל ודרע כלם חמשה: ובני פרמי עקר
 7 עובר ישראל אשר מעל בתרם: ובני איתן עזריה: ובני
 8 חצרון אשר נולדלו את ירהמאל ואתם ואת כלובי:
 9 ורם הוליד את עמינדב ועמינדב הוליד את נחשון נשיא
 10 בני יהודה: ונחשון הוליד את שלמא ושלמא הוליד
 11 את יבעו: ובעו הוליד את עובד ועובד הוליד את ישי:
 12 ואישי הוליד את בכרו את אליאב ואבינדב השני ושמעא
 13 השלשי: נתנאל הרביעי רבי החמישי: אגם הששי
 14 ויוד השביעי: ואחיהם צרויה ואביגיל ובני צרויה
 15 אבשי וזאב ועשהאל שלשה: ואביגיל ילדה את
 16 עמשא ואבי עמשא יתר הישמעאל: וכלב בן
 17 חצרון הוליד את עזובה אשה ואת יריעות ואלה בניה
 18 ישר ושובב וארדון: ותמת עזובה ונקחלו כלב את
 19 אפרת ותלד לו את חור: וחור הוליד את אורי ואורי
 20 הוליד את בצלאל: ואחר בא חצרון אל בית מכיר אבי
 21 נלעד והוא לקחה והוא בן ששים שנה ותלד לו את

שנה

- 51 אז הדר היו נעשטאָרבען זיינען נאָכרעם געוועזען די פירסטען פון אדום :
 דער פירסט תמנע, פירסט עליה, פירסט יתח,
 52 פירסט אהליבמה, פירסט אלה, פירסט פינן.
 53 פירסט קנו, פירסט תימן, פירסט מבצר.
 54 פירסט מגדיאל, פירסט עירם. דאָס זיינען אדום'ס פירסטען.

קאפיטעל ב

- 1 דאָס זיינען ישראל'ס זיהן : ראובן, שמעון, לוי, יהודה יששכר, זבלון,
 2 דן, יוסף בנימין, נפתלי, גד און אָשר.
 3 יהודה'ס זיהן : ער, אונן און שלה, די דריי זיינען ביי איהם געבוירען
 געוואָרען פון שוע'ס טאָכטער די כנענית; נאָר ער יהודה'ס בכור איז
 געוועזען שלעכט אין נאָט'ס אויגען האָט ער איהם געטויט.
 4 און תמר זיין שנור האָט איהם געוואונען פרץ און זרת. אַלע יהודה'ס זיהן
 זיינען געוועזען פינף.
 5 פרץ'ס זיהן זיינען געוועזען חצרון און חמול.
 6 זרה'ס זיהן זיינען געוועזען : זמרי, איתן, הימן, כלכל און דרע, אין גאַנץ
 צען פינף.
 7 כרמי'ס זיהן איז געוועזען עכר, דער וואָס האָט בעטריבט ישראל ווייל ער
 האָט פערלייקענט פון פערוויסטונג.
 8 איתן'ס זיהן איז געוועזען עזריה.
 9 חצרון'ס זיהן וואָס זיינען ביי איהם געבוירען געוואָרען : ירחמאל, רם
 און כלובי.
 10 רם האָט געבוירען עמינדב, און עמינדב האָט געבוירען נחשון, דער
 פירסט איבער יהודה'ס קינדער.
 11 נחשון האָט געבוירען שלמא, און שלמא האָט געבוירען בעזו.
 12 בעזו האָט געבוירען עובר, און עובר האָט געבוירען ישי.
 13 ישי האָט געבוירען — זיין עלטסטען אליאַב, דעם צווייטען אבינדב, דעם
 דריטען שמעא.
 14 דעם פיערטען נתנאל, דעם פינפטען דרי.
 15 דעם זעקסטען אוצם, דעם זיעבעטען דוד.
 16 אויף זייערע שוועסטערן, צרויה און אביגיל. צרויה'ס זיהן זיינען געווען
 זען : אבשי, יואב און עשהאל — דריי.
 17 אביגיל האָט געבוירען עמשא, עמשא'ס פאָטער איז געוועזען יתר דער
 ישמעאלי.
 18 און כלב חצרון'ס זיהן האָט געהאט קינדער פון זיינע ווייבער עזובה
 און ירעיות. די דאָזיגע זיינען איהרע זיהן : ישר, שובב און ארדון.
 19 אז עזובה איז געשטאָרבען האָט כלב געהייראַט אפרת'ן, און זי האָט
 איהם געבוירען חור'ן.
 20 חור האָט געבוירען אורי'ן און אורי האָט געבוירען בצלא'ן.
 21 נאָכדעם איז חצרון געקומען צו מכיר'ס טאָכטער (דער פאָטער פון גלעד),
 ער האָט איהר געהייראַט ווען ער איז אַלט געוועזען זעכציג יאהר, האָט
 זי איהם געבוירען שגוב'ן.

- 22 שָׁנוּב: וְשָׁנוּב הוֹלִיד אֶת־יָאִיר וַיְהִי־לוֹ עֶשְׂרִים וְשָׁלוֹשׁ
 23 עָרִים בְּאֶרֶץ הַגִּלְעָד: וַיִּקַּח נְשׁוֹר־וְאָרִם אֶת־חֻוֹת יָאִיר
 מֵאֵתָם אֶת־יִכְנָת וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ שְׁשִׁים עֵיר כֹּל־אֵלֶּה בְּנֵי
 24 מְכִיר אֲבִי־גִלְעָד: וְאַחַר מוֹת־הַצֶּרֶן בְּכָל־ב אֶפְרָתָה
 וְאַשְׁת הַצֶּרֶן אֲבִיה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־אֲשֹׁר אָבִי תְקוּע:
 וַיְהִי בְּנֵי־יִרְחֵמָאֵל בְּכֹר הַצֶּרֶן הַבְּכֹר וְרָם וּבִינָה וְאָרֶן כֹּה
 26 וְאַעֲם אֲחִיה: וַתְּהִי אִשָּׁה אַחֲרַת לִירְחֵמָאֵל וְשִׁמְהָ עֲטָרָה
 27 הִיא אִם אוֹנִם: וַיְהִי בְּנֵיהֶם בְּכֹר יִרְחֵמָאֵל מַעֲזָן וַיְמִין
 28 וְעֶקֶר: וַיְהִי בְּנֵי־אוֹנִם שְׁמִי וַיְדַע וּבְנֵי שְׁמִי נָדָב וְאֲבִישׁוּר:
 29 וְשֵׁם אִשְׁת אֲבִישׁוּר אֲבִיחִיל וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־אֲחִיבָן וְאֶת־
 מוֹלִיד: וּבְנֵי נָדָב סֹלָד וְאַפִּים וַיְמַת סֹלָד לֹא בָנִים: ל
 31 וּבְנֵי אֲפִים יִשְׁעִי וּבְנֵי יִשְׁעִי שִׁשָּׁן וּבְנֵי שִׁשָּׁן אַחֲלִי: וּבְנֵי
 32 יְדַע אֲחִי שְׁמִי יֵתֵר וַיִּזְנֹתָן וַיְמַת יֵתֵר לֹא בָנִים: וּבְנֵי וַיִּזְנֹתָן
 33 פֶּלֶת וַזֶּוּא אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי יִרְחֵמָאֵל: וְלֹא־הָיָה לְשִׁשָּׁן בָּנִים
 34 כִּי אֲסִיבָנוֹת וּלְשִׁשָּׁן עֶבֶד מִצָּרִי וְשִׁמוֹ יִרְחֵע: וַיִּזְנֹתָן שִׁשָּׁן לֹה
 35 אֶת־בִּתּוֹ לִירְחֵע עֶבְדוֹ לֹא־שָׂאָה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־עֲתִי: וְעֲתִי
 36 הָלִיד אֶת־נֹתָן וְנֹתָן הוֹלִיד אֶת־זָבָד: וְזָבָד הוֹלִיד אֶת־
 37 אֶפְלָל וְאַפְלָל הוֹלִיד אֶת־עוֹבָד: וְעוֹבָד הָלִיד אֶת־יְהוּא
 38 וַיְהוּא הָלִיד אֶת־עֲזַרְיָה: וְעֲזַרְיָה הָלִיד אֶת־חֶלְצִן וְחֶלְצִן
 39 הָלִיד אֶת־אֲלַעֲשָׂה: וְאֲלַעֲשָׂה הָלִיד אֶת־סִסְמִי וְסִסְמִי מ
 40 הָלִיד אֶת־שְׁלוֹם: וְשְׁלוֹם הוֹלִיד אֶת־יִקְמִיָה וַיִּקְמִיָה
 41 הָלִיד אֶת־אֲלִישָׁמַע: וּבְנֵי כָלֵב אֲחִי יִרְחֵמָאֵל מִיִּשְׁע
 42 בְּתָרוֹ הוּא אֲבִי־גִרְיָה וּבְנֵי מְרָשָׁה אָבִי חֲבֵרוֹן: וּבְנֵי חֲבֵרוֹן
 43 קָרַח וְתַפַּח וְרָקִם וְשִׁמְעִי: וְשִׁמְעִי הוֹלִיד אֶת־יִרְחֵם אָבִי
 44 יִרְקָעִם וְרָקִם הוֹלִיד אֶת־שְׁמִי: וּבֶן־שְׁמִי מַעֲזָן וַיְמִין כֹּה
 45 אָבִי בֵּית־צוּר: וְעִיפָה פִּילְגָשׁ כָּלֵב יִלְדָה אֶת־חֲרָן וְאֶת־
 46 מוֹצָא וְאֶת־זִזֹן וְחָרָן הוֹלִיד אֶת־זִזֹן: וּבְנֵי יְהִי־רָם וַיִּזְנֹתָם
 47

- 22 שגוב האָט געבוירען יאיר'ן, ער האָט געהאַט דריי און צוואַנציג שטערט
אינ'ם לאַנד גלעד.
- 23 נאָר גשור און ארם האָבען אָבגענומען יאיר'ס שטעדטלאַך פון זיי צוואַר
מען מיט קנת און איהרע שטעדטלאַך זעכציג שטערט. די אלע זיינען די
קינדער פון מכיר, דער גרינדער פון גלעד.
- 24 און נאָכדעם אַז חצרון איז געשטאַרבען אין כלב־אפרת, האָט אביה
חצרון'ס ווייב געבוירען אשחור'ן. תקוע'ס פאָטער.
- 25 די זיהן פון ירחמאל חצרון'ס ערשטגעבוירענע זיינען געוועזען —
רם דער ערשטגעבוירענער, בונה, אורן, אוצם און אחיה.
- 26 און ירחמאל האָט געהאַט נאָך אַ ווייב, זי האָט געהייסען עטרה, זי איז
געוועזען די מוטער פון אונס.
- 27 די זיהן פון רם דער ערשטגעבוירענער פון ירחמאל זיינען געוועזען:
מעץ, ימין און עקר.
- 28 אונס'ס זיהן זיינען געוועזען: שמי, און ידע. שמי'ס זיהן: נדב, און
אבישור.
- 29 אבישור'ס ווייב האָט געהייסען אביחיל, זי האָט צו איהם געבוירען
אחבן און מוליר.
- 30 נדב'ס זיהן זיינען געוועזען סלד און אפים; סלד איז געשטאַרבען אָהן
קינדער.
- 31 אפים'ס זיהן איז געוועזען ישעי; ישעי'ס זיהן — ששן; ששן'ס זיהן —
אהלי.
- 32 ידע'ס זיהן שמי'ס ברודער זיינען געוועזען יתר און יונתן; יתר איז גע-
שטאַרבען אָהן קינדער.
- 33 יונתן'ס זיהן זיינען געוועזען פלת, און זוא. די זיינען געוועזען ירחמאל'ס
זיהן.
- 34 ששן האָט ניט געהאַט קיינע זיהן, נאָר טעכטער, ער האָט געהאַט אַ
מצרי'שען קנעכט, וואָס האָט געהייסען ירחע,
- 35 האָט ששן געגעבען זיין טאָכטער צו זיין קנעכט ירחע פאַר אַ ווייב, און
זי האָט צו איהם געבוירען עתי.
- 36 עתי האָט געבוירען נתן, און נתן האָט געבוירען זכר.
- 37 זכר האָט געבוירען אפלל, און אפלל האָט געבוירען עובד.
- 38 עובד האָט געבוירען יהוא, און יהוא האָט געבוירען עזריה.
- 39 עזריה האָט געבוירען חלץ, און חלץ האָט געבוירען אלעשה.
- 40 אלעשה האָט געבוירען ססמי, און ססמי האָט געבוירען שלום.
- 41 שלום האָט געבוירען יקמיה, און יקמיה האָט געבוירען אלישמע.
- 42 די זיהן פון כלב ירחמאל'ס ברודער — מישע, זיין בכור, ער איז געווען
זען דער הויפט פון זיה, און די זיהן פון מרשה, חצרון'ס פאָטער.
- 43 חצרון'ס זיהן זיינען געוועזען: קורה, תפת, רקם, און שמע.
- 44 שמע האָט געבוירען רחם, דער פאָטער פון ירקעם, און רחם האָט געבוירען
שמי.
- 45 שמי'ס זיהן איז געוועזען מעון, דער מעון איז געוועזען דער גרינדער פון
בית-צור.
- 46 עיפה כלב'ס קעכס-ווייב האָט געבוירען חרן מוצא, און נזו. חרן האָט
געבוירען נזו.
- 47 יהדי'ס זיהן: רגם, יותם, גישן, פלט, עיפה און שעף.

48 וַיֵּשֶׁן וּפְלֹט וְעִיפָה וְשַׁעֲרָה: פִּילֹגֶשׁ כָּלֵב מֵעֵבֶה יָלַד
 49 שֹׁבֵר וְאֶת־תְּרַחְנָה: וְתָלַד שַׁעֲרָה אָבִי מַדְמֹנָה אֶת־שֹׁאֵן
 י אָבִי מִכְּבֹנָא וְאָבִי גִבְעָא וּבֶת־כָּלֵב עֵכָסָה: אֱלֹהֵי הַיּוֹ
 בְּנֵי כָלֵב בְּדָדוֹר בְּכֹד אֶפְרָתָה שׁוּבְלֵ אָבִי קְרִית יְעָרִים:
 51 שְׁלֹמָא אָבִי בֵית־לָחֶם חֶרֶף אָבִי בֵית־נֶדֶר: וַיְהִי בָנִים
 52 לְשׁוּבְלֵ אָבִי קְרִית יְעָרִים הָרֵאָה חֲצֵי הַמְּנַחֹת: וּמִשְׁפַּחֹת
 53 קְרִית יְעָרִים הַיְתָרִי וְהַפּוּתִי וְהַשְׁמֵתִי וְהַמְּשֻׁרְעִי מֵאֱלֹהֵי
 54 יִצְחָר הַצִּרְעָתִי וְהָאֲשֵׁת־אֱלִי: בְּנֵי שְׁלֹמָא בֵית לָחֶם וְנִמְזוּפָתִי
 נָה עֲטָרוֹת בֵּית יוֹאָב חֲצֵי הַמְּנַחֹתִי הַצִּרְעִי: וּמִשְׁפַּחֹת
 סוּפְרִים יִשְׁבוּ יַעֲבֹץ תְּרַעְתִּים שְׁמַעְתִּים שׁוֹכְתִים הַמָּה
 הַקִּינִים הַבָּאִים מִחַמַּת אָבִי בֵית־דָּבָב:

CAP. III. ג

א וְאֱלֹהֵי הַיּוֹ בְּנֵי דָוִד אֲשֶׁר נִוְלַדְלוּ בְּחֶבְרוֹן הַבְּכוֹר אֲמֹנֹן
 לְאֲחִינֹעַם הַזֹּרְעֵאֲלִית שְׁנֵי דְנִיֵּאל לְאֲבִינֵיֵל הַכְּרִמְלִית:
 2 הַשְּׁלִשִׁי לְאֲבִשְׁלוֹם בְּדַמְעָה בְּתִי־תְלָמִי מֶלֶךְ גִּשּׁוֹר
 3 הַרְבִּיעִי אֲדִנְיָה בְּדַחְגִּית: הַחֲמִישִׁי שְׁפַטְיָה לְאֲבִימֵל
 4 הַשֵּׁשִׁי יִתְרֵעַם לַעֲגֵלָה אֲשֶׁתּוֹ: שִׁשָּׁה נִוְלַדְלוּ בְּחֶבְרוֹן
 וַיִּמְקַדְּשֵׁם שֶׁבַע שָׁנִים וְשִׁשָּׁה חֲדָשִׁים וְשְׁלֹשִׁים וְשְׁלוֹשׁ
 ה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם: וְאֱלֹהֵי נִוְלַדְלוּ בִירוּשָׁלַם
 שְׁמַעָא וְשׁוֹכָב וְנָתָן וְשְׁלֹמֹה אֲרַבְּעָה לְבֶת־שׁוּעַ בְּתֵר
 6 עֲמִיֵאל: וַיְבַחֵר וְאֲלִישָׁמַע וְאֲלִיפְלֹט: וְנָנָה וְנַפְגַּ וְיַפִּיעַ:
 7
 8 וְאֲלִישָׁמַע וְאֲלִדְרַע וְאֲלִיפְלֹט תִשְׁעָה: כָּל בְּנֵי דָוִד מֶלֶךְ
 9
 י בְּנֵי־פִילֹגֶשִׁים וְתָמָר אַחֹתָם: וּבְךְּ־שְׁלֹמֹה רַחֲבֵעַם
 11 אֲבִיָּה בְּנֵי אָסָא בְּנֵי יְהוֹשָׁפָט בְּנֵי: יִזְרַם בְּנֵי אַחֲזֵירוֹ בְּנֵי
 12 יִזְאֵשׁ בְּנֵי: אֲמַצְיָהוּ בְּנֵי עֲזַרְיָה בְּנֵי יוֹתָם בְּנֵי: אֶחָז בְּנֵי
 13
 14 חֲזַקְיָהוּ בְּנֵי מְנַשֶּׁה בְּנֵי: אֲמֹן בְּנֵי יֵאֲשִׁירוֹ בְּנֵי: וּבְנֵי
 15 יֵאֲשִׁירוֹ הַבְּכוֹר יִחְזָן הַשֵּׁנִי יְהוֹנָדָם הַשְּׁלִישִׁי צְדַקְיָהוּ
 דַּרְבִּיעִי

ב. 48. v. 27. א. 51. v. 27. ב. 55. v. 27. ג. 5. v. 27. א. 51. v. 27. ב. 55. v. 27. ג. 5. v. 27. א. 51. v. 27. ב. 55. v. 27. ג. 5. v. 27.

- 48 מעכה, כלב'ס קעבס־ווייב, האָט געבוירען שבר, און תרחנה.
 49 אבי־מדרמה האָט געבוירען צו שעף'ן — שוא, אבי־מכנא, און אבי־
 נבעא] און עכסה, כלב'ס טאָכטער.
 50 די זיינען געוועזען כלב'ס זיהן: בן־חור אפרתה'ס ערשטלינג, שובל דער
 גרינדער פון קרית־יערים.
 51 שלמא דער גרינדער פון בית לחם, חרף דער גרינדער פון בית־גדר.
 52 שובל, דער גרינדער פון קרית־יערים, האָט געהאַט זיהן: הראה; חצי־
 המנהות.
 53 קרית־יערים'ער פאָמיליען: יתרי, פותי, שם תי און משרעי; פון זיי
 שטאַמען צרעתי און אשתאלי.
 54 שלמא'ס קינדער'ס פאָמיליען: בית־לחם, נטופתי, עטרות, בית־יואָב, חצי־
 המנחתו און צרעי,
 55 אויף די פאָמיליען סופרים, וואָס האָבען בעוואוינט יעבץ, תרעתים,
 שמעתים, שוכתים; אונטער זיי אויף די קינים וואָס קומען ארויס פון
 חמת, דער אור־פאָטער פונ'ם הויז רכב.

קאָפיטעל ג

- 1 דאָס זיינען דוד'ס זיהן וואָס זיינען ביי איהם געבוירען געוואָרען
 אין חברון: דער ערשט־געבוירענער, אמנון, פון אחינועם, די יזרעאלית:
 דער צווייטער דניאל, פון אביגיל, די כרמלית.
 2 דער דריטער, אבשלום, פון מעכה, די טאָכטער פון תלמי, קעניג פון גשור;
 דער פיערטער, אדוניה חנית'ס זוהן,
 3 דער פינפטער, שפטיה, פון אביטל; דער זעקסטער, יתרעם, פון עגלה
 זיין ווייב.
 4 די זעקס זיינען ביי איהם געבוירען געוואָרען אין חברון, דאָרטען האָט
 ער רעגירט זיעבען יאָהר מיט זעקס חדשים, און דריי און דרייסיג יאָהר
 האָט ער רעגירט אין ירושלים.
 5 די זיינען ביי איהם געבוירען געוואָרען אין ירושלים: שמעא, שובל, נתן,
 און שלמה, די פיער פון בת־שוע עמיאל'ס טאָכטער.
 6 אויף יבחר, אלישמע, אליפלט,
 7 נוגה, נפני, יפיע,
 8 אלישמע, אלירע, און אליפלט, — ניין.
 9 די אלע זיינען געוועזען דוד'ס זיהן אויסער די זיהן פון די קעבס־ווייב־
 בער, און חמר זייער שוועסטער.
 10 שלמה'ס זוהן איז געוועזען רחבעם, זיין זוהן — אביה, זיין זוהן — אָסא,
 זיין זוהן — יהושפט.
 11 זיין זוהן — יורם, זיין זוהן — אחזיהו, זיין זוהן — יואָש.
 12 זיין זוהן — אמציהו, זיין זוהן — עזריה, זיין זוהן — יותם.
 13 זיין זוהן — אָחז, זיין זוהן — חזקיהו, זיין זוהן — מנשה.
 14 זיין זוהן — אָמון, זיין זוהן — יאשיהו.
 15 יואשיהו'ס זיהן: דער ערשטער יוחנן, דער צווייטער יהויקים, דער דריי־
 טער צדקיהו, דער פיערטער שלום.

16 הַרְבִּיעֵי שְׁלוֹם: וּבְנֵי יְהוֹיָכִים יִבְנֶה בְּנֵי צְדָקְיָה בְּנֵי:
 17 וּבְנֵי יִבְנֶה אֶפְרַיִם שְׂאֵל־תֵּיֶלֶל בְּנֵי: וּמִלְכִּירָם וּפְרִדָּה
 18 וְשִׁנְאֶצֶר יִרְמִיָּה הוֹשִׁיעַ וְנִדְבִיָּה: וּבְנֵי פְרִדָּה זְרַבְבָּל
 19 וְשִׁמְעִי וּבְדֹרְבָבֶל מִשְׁלֵם וְחֲנַנְיָה וְשִׁלְמִית אַחֹתָם:
 20 וְחֲשֻבָּה וְאֶהֱל וּבְרַכְיָה וְחַסְדִּיָּה יוֹשֵׁב חֶסֶד חֲמִשׁ: כ
 21 וּבְדֹחַנְיָה פְלִטְיָה וְיִשְׁעִיָּה בְּנֵי רַפְיָה בְּנֵי אֲרִנָּן בְּנֵי
 22 עֲבֹדָה בְּנֵי שְׁכַנְיָה: וּבְנֵי שְׁכַנְיָה שְׁמַעִיָּה וּבְנֵי שְׁמַעִיָּה
 23 חַטּוֹשׁ וְיִנְאֵל וּבְרִיחַ וְנַעֲרָה וְשִׁפְטַי שִׁשָּׁה: וּבְדֹנְעָרָה
 24 אֶלְיָזִיעִי וְחִזְקִיָּה וְעֹזִיָּקָם שְׁלֹשָׁה: וּבְנֵי אֶלְיָזִיעִי הוֹדִיָּהוּ
 וְאַלְשִׁיב וּפְלִיָּה וְעִקֹּב וְיִחְזִק וְדִלְיָה וְעֲנָנִי שִׁבְעָה:

ד

CAP. IV. ד

2 א בְּנֵי יְהוּדָה פְּרִץ חֲצִרֹן וּכְרָמִי וְחֹר וְשׁוּבֶל: וּרְאִיָּה בֶן־
 שׁוּבֶל הַלֵּלִד אֶת־יִחִת וְיִחִת הַלֵּלִד אֶת־אֲחֻזַּי וְאֶת־לֶחֶד
 3 אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת הַצִּדְעֹתִי: וְאֱלֹהֵי אָבִי עֵיטָם יוֹרְעָאֵל
 4 וְיִשְׁמָא וְיִדְבָּשׁ וְשֵׁם אַחֹתָם הַצִּלְפֹּנִי: וּפְנִיָּאֵל אָבִי נָדָב
 5 וְעֹזֵר אָבִי הוֹשִׁיָּה אֱלֹהֵי בְנֵי־חֹר בְּכֹר אֶפְרָתָה אָבִי בֵּית
 6 לְהֵם: וְלֹא־שְׁחֹר אָבִי תְלוּעַ הָיוּ שְׁתֵּי נָשִׁים חִלְאָה ה
 7 וְנַעֲרָה: וְתֵלֵד לָזָ נַעֲרָה אֶת־אֲחֻזָּם וְאֶת־חֶפְרָה וְאֶת־
 8 תִּימְנִי וְאֶת־הָאֲחֻשְׁתָּרִי אֱלֹהֵי בְנֵי נַעֲרָה: וּבְנֵי חִלְאָה צִרְתָּ
 9 יֶצְחָר וְאֲתָנָן: וְקֹזֶץ הוֹלִיד אֶת־עֲנוּב וְאֶת־הַצִּבְבָּה וּמִשְׁפַּחַת
 10 אַחֲרָהֶל בְּדָהֶרֶם: וְיֵהוּ יַעֲבִץ נִכְבֵּד מֵאֲחָיו וְאִמּוֹ קְרָאָה
 11 שְׁמוֹ יַעֲבִץ לֵאמֹר כִּי יִלְדֵתִי בַעֲצָב: וַיִּקְרָא יַעֲבִץ לֵאמֹר
 12 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִם־בִּרְךָ תִּבְרַכְנִי וְהִרְבִּית אֶת־נְבוּלִי
 13 וְהוֹיָה יֶדְךָ עִמִּי וְעָשִׂית מְרַעָה לִבְלֹתִי עֲצָבִי וַיְבֹא אֱלֹהִים
 14 אֶת־אֲשֶׁר שָׁאֵל: וּכְלֹב אַחֲר־שׁוּחָה הוֹלִיד אֶת־מִחֹר
 15 הוּא אָבִי אֲשֶׁתָּן: וְאֲשֶׁתָּן הוֹלִיד אֶת־בֵּית רַפָּא וְאֶת־
 16 פֶּסַח וְאֶת־תַּחנָּה אָבִי עִיר־נַחֲשׁ אֱלֹהֵי אֲנָשֵׁי רֶבֶה: וּבְנֵי

קט

- 16 יהוקים'ם זיהן זיינען געוועזען, יכניה זיין זוהן, און צדקיה זיין זוהן.
- 17 יכניה'ס זיהן : אסיר, (זיין זוהן שאלתיאל).
- 18 מלכירם, פדיה, שנאצר, יקמיה, הושמע, און נרביה.
- 19 פדיה'ס זיהן זיינען געוועזען זרבבל, און שמעי. זרבבל'ס זיהן: חנניה, און שלמית, זייערע שוועסטער זיינען געוועזען :
- 20 חשבה, אהל, ברכיה, חסדיה, און יושב חסד — פינף.
- 21 חנניה'ס זוהן איז געווען פלטיה, זיין זוהן — ישעיה, זיין זוהן — רפיה, זיין זוהן — ארנן, זיין זוהן — עובדיה, זיין זוהן — שכניה.
- 22 שכניה'ס זוהן : שמעיה (מיט שמעיה'ס זיהן) : חטוש, יגאל, בריה, נעריה און שפט — זעקס.
- 23 נעריה'ס זיהן : אליועני, חזקיה און עזריקם — דריי.
- 24 אליועני'ס זיהן: הודיהוה, אלישיב, פליה, עקוב, יוחנן, דליה און ענני — זיבען.

קאפיטעל ד

- 1 יהודה'ס זיהן : פריץ, חצרון, כרמי, חור און שובל.
- 2 ראיה שובל'ס זוהן האָט געבוירען יחת, און יחת האָט געבוירען אחומי און להד. דאָס זיינען די פאמיליען, צרעתי.
- 3 דאָס זיינען די גרינדער פון עיטם : יורעאל, ישמא, און יובש ; זייער שוועסטער איז געוועזען הצלפוני.
- 4 פּנואל, דער גרינדער פון גדור, אין עזר דער גרינדער פון חושה, די דאָזיגע זיינען געוועזען די זיהן פון חור, אפרתה'ס ערשטלינג דער גרינדער פון בית־לחם.
- 5 אשחור, דער גרינדער פון תקוע האָט געהאָט צוויי ווייבער: חלאה, און נערה.
- 6 נערה האָט איהם געבוירען: אחזם, חפר, תמני, און אחשתרי, דאָס זיינען נערה'ס זיהן.
- 7 חלאה'ס זיהן זיינען געוועזען: צרת, יצחר, און אתנן.
- 8 קיז האָט געבוירען ענוב, און צובכה; די פאמיליען פון אחרהל — הרם'ס זוהן.
- 9 יעבץ איז געווען מעהר געאכט אַלס זיינע ברודער. [זיין מיטער האָט איהם אַ נאָמען געגעבען „יעבץ“ ד. ה. איד, האָב איהם שווער געהאָט].
- 10 יעבץ האָט גערופען צום נאָט פון ישראל, זאָגענדיג: „אויב דו וועסט מיר בענשען: פארגרעסערן מײן גרענעץ, שטיצען מיר און טהאָן אַ פריינדשאַפט איד זאָל ניט דארפן לײדען...“ נאָט האָט ערפילט וואָס ער האָט פּערלאַנגט.
- 11 כּלוב שוּחה'ס ברודער האָט געבוירען מחיר, אשתון'ס פאָטער.
- 12 און אשתון האָט געבוירען: בית רפא, פּסת, און תחנה דער גרינדער פון עיר נחש, די דאָזיגע זיינען די לײט פון רכה.
- 13 קנז'ס זיהן זיינען געוועזען, עתניאל און שריה; עתניאל'ס זוהן — חתת.

14 קָנוּ עֲתֻנְיָאֵל וּשְׂרָיָה וּבְנֵי עֲתֻנְיָאֵל חֲתָת׃ וּמִעֻנְתֵי הוֹלִיד
 אֶת־עַמָּה וּשְׂרָיָה הוֹלִיד אֶת־יוֹאֵב אָבִי גֵיָא חֲרָשִׁים בְּי
 15 חֲרָשִׁים הָיוּ׃ וּבְנֵי קֶלֶב בְּדִפְנֵי עִירוֹ אֵלֶּה וְנָעַם וּבְנֵי
 16 אֵלֶּה וּקְנוֹ׃ וּבְנֵי יְהִלְיָאֵל נֹחַ וְיִסָּה תִירְיָא וְאַשְׂרָאֵל׃
 17 וּבְדַעְזָה יֵתֵר וּמֶרֶד וְעַפְר וְיִלְזָן וּפְהֵר אֶת־מְרִים וְאֶת־
 18 שִׁמִּי וְאֶת־יִשְׁבָּח אָבִי אֲשֶׁת־מַעַ׃ וְאִשְׁתּוֹ הַיְהוּדִיָּה יִלְדָה
 אֶת־יֵרֵד אָבִי נָדָר וְאֶת־חֶבֶר אָבִי שׁוֹכֵן וְאֶת־יִקְוִיָּאֵל
 אָבִי זְנִחַ וְאֵלֶּה בְנֵי בִתְנָה בַת־פְּרַעַה אֲשֶׁר לָקַח מֶרֶד׃
 19 וּבְנֵי אֵשֶׁת הַיְהוּדִיָּה אַחֹת נָחַם אָבִי קַעִילָה הַעֲרָמִי וְאֲשֶׁת־מַעַ
 20 כ הַמַּעֲבָדִי׃ וּבְנֵי שִׁמְזֹן אֲמִנֹז וְרָזָה בְּדַחְנֹן וְתוֹלֹז וּבְנֵי
 21 יִשְׁעִי זֹחַת וּבְקֹזֹחַת׃ בְּנֵי שֶׁלָּה בְּדִיֹדָה עַר אָבִי לָקַח
 וְלַעֲדָה אָבִי מְרַשָּׁה וּמִשְׁפָּחוֹת בֵּית־עֲבֵרַת הַבֶּן לְבֵית
 22 אֲשַׁבַּע׃ וְיִזְקִים וְאִנְשֵׁי כֹזָבֵי וְיֹאֵשׁ וּשְׂרָף אֲשֶׁר־בְּעַלְוֹ
 23 לְמוֹאֵב וְיִשְׁבִי לָחֵם וְהַדְּבָרִים עֲתִיקִים׃ הָמָּה הַיְהוּצִרִים
 וְיִשְׁבִי נְטָעִים וְגִדְרָה עִם־מֶלֶךְ בְּמִלְאֲכָתוֹ יִשְׁבוּ שָׁם׃
 24 בְּנֵי שִׁמְעֹן נְמוּאֵל וְיִמִּין רֵיב וְרַח שְׂאוּל׃ שְׁלֹם
 25 כֹּה
 26 בְּנֵי מִבְּשָׁם בְּנֵי מִשְׁמַע בְּנֵי׃ וּבְנֵי מִשְׁמַע חֲמוּאֵל בְּנֵי
 27 זְכוּר בְּנֵי שִׁמְעִי בְּנֵי׃ וְלִשְׁמַעִי בָנִים שֵׁשָׁה עָשָׂר וּבָנוֹת
 שֵׁשׁ וְלֵאחֻיו אֵין בָּנִים רַבִּים וְכֹל מִשְׁפָּחָתָם לֹא הָרְבוּ
 28 עַד־בְּנֵי יְהוּדָה׃ וַיִּשְׁכְּבוּ בְּבֵּאֵר־שֶׁבַע וּמִלְדָּה וַחֲצֵר שׁוּעֵל׃
 29 וּבְבִלְדָּה וּבְעֵצִים וּבְתוֹלָד׃ וּבְבִתּוּאֵל וּבְחֶרְמָה וּבְאַקְלָנִי׃
 30 וּבְבֵית מְרַכְבוֹת וּבְחֲצֵר סוּסִים וּבְבֵית בְּרָאִי וּבְשַׁעֲרִים
 31 אֵלֶּה עֲרִידָתָם עַד־מֶלֶךְ הַיּוּדִי׃ וַחֲצֵרֵיהֶם עֵיטִים וְעִזֵּי רִמּוֹן
 32 וְתַכְן וְעֹשֶׂן עָרִים חֲמֹשׁ׃ וְכֹל־חֲצֵרֵיהֶם אֲשֶׁר סְבִיבוֹת
 הָעָרִים הָאֵלֶּה עַד־בְּעַל זֹאת מוֹשְׁבָתָם וְהַתִּיחָשֶׁם לָחֵם׃
 33 וּמִשׁוֹבָב וְיִמְלִךְ וְיִשָּׁה בְּד־אֲמִצָּה׃ וְיֹאֵל וְהוּא בְּד
 34 לָה
 36 וְיִשְׁבִּיָּה בְּד־שְׂרָיָה בְּד־עֲשִׂיָּאֵל׃ וְאַלְוִעִיָּי וְעַלְבָּה וְיִשְׁוֹרָה

ועשיה

- 14 מעונותי האָט געבוירען עפרה, און שריה האָט געבוירען מואב, דעם גרינדער פון שמידען־טהאל, וואו די שמידען האָבען זיך געפונען.
- 15 די זיהן פון כלב בן־יפנה זיינען געוועזען: עיר, אילה און נעם. די זיהן פון אלה און קנו ...
- 16 יהלאל'ס זיהן זיינען געוועזען: זיה, זיפה, תיריא, אשאל,
- 17 בן־עזרה, יתר, מרד, עפר, ילון, תהר, מרים, שמי, און ישבח דער גרינדער פון אשתמוע.
- 18 און זיין ווייב יהדיה האָט געבוירען: ירד, דער גרינדער פון גדור, חבר דער גרינדער פון שוכו, און יקותיאל דער גרינדער פון זנוח. די דאָזיגע זיין נען די זיהן פון בתייה פרעה'ס טאָכטער, וועלכע מרד האָט געהייראָט.
- 19 די זיהן פון הודיה'ס ווייב, נחם'ס שוועסטער: גרמי דער גרינדער פון קעילה און אשתמע פון מעכת.
- 20 שימון'ס זיהן: אמנון, רנה, בן־חנן, און תילון. ישעי'ס זיהן: זוחת, און בן זוחת.
- 21 די זיהן פון שלה, יהודה'ס זוהן: ער דער גרינדער פון לכה, לעדה דער גרינדער פון מרשה און די ליינען־פאָבריק פאָמיליען פונ'ם אשבע,
- 22 און יוקים, די כזבא'ר, יואש און שרף וואָס האָבען בעהערשט מואב און אָבנעהאַלטען די מלחמה, אויך די דבר'ער און עתס'ער —
- 23 דאָס זיינען די טעפער, פלאַנצונגען־זעצער און צאָמען־מאַכער, זיי האָבען אימער געוואוינט דאָרטען וואו עס איז געוועזען קעניגליכע אַרבייט.
- 24 שמעון'ס זיהן: נמואל, ימין, יריב, זרח, און שאול.
- 25 זיין זוהן שלום, זיין זוהן — מבשם, זיין זוהן — משמע.
- 26 און די אָבשטאַמונג פון משמע: חמואל זיין זוהן, זיין זוהן — זכור; זיין זוהן — שמעי.
- 27 שמעי האָט געהאַט זעכצען זיהן און זעקס טעכטער, זיינע ברידער אָבער האָבען ניט פיעל קינדער געהאַט — זייער גאַנצע פאמיליע האָט זיך ניט פערמעהרט אַזוי ווי יהודה'ס אָבשטאַמונג.
- 28 זיי האָבען געוואוינט אין באַר־שבע, מולדה, חצר־שועל,
- 29 אין בלהה, עצם און תולד.
- 30 אין בתואל, חרמה, און צעלג.
- 31 אין בית מרכבות, חצר־טוסים, בית כראי, און שערים; די דאָזיגע זיינען געוועזען זייערע שטערט אלס דויד האָט רעגירט.
- 32 זייערע דערפער זיינען געוועזען: עטים, עין, רמון, תכן, און עשן — פינף שטערט.
- 33 אויך אַלע דערפער וואָס זיינען געוועזען אַרום די דאָזיגע שטערט ביז בעל, זיינען געוועזען זייערע קאָלאָניען. עס האָבען זיך צו זיי אויך גע־רעכענט:
- 34 משובב, ימלך, און יושה אמציה'ס זוהן,
- 35 יואל, און יהוא יושביה'ס זוהן, שריה'ס זוהן, עשיאל'ס זוהן,
- 36 אויך עלויעני, יעקובה, ישוחיה, עשיה, עדיאל, ישימיאל, בניה.

- 37 וַעֲשֶׂה וַעֲדִיאֵל וְיִשִּׁמְאֵל וּבְנֵיהֶם: וַיֵּזֶא בְּדָשְׁפָעִי בְּדָאֶלֹן
 38 בְּדִידְיָה בְּדָשְׁמָרִי בְּדָשְׁמַעְיָה: אֵלֶּה הַבָּאִים בְּשֵׁמוֹת
 39 נְשִׂאִים בְּמִשְׁפְּחוֹתָם וּבֵית אֲבוֹתֵיהֶם פָּרְצוּ לְרוֹב: וַיֵּלְכוּ
 לְמָבוֹא גֹדֵר עַד לְמוֹרַח הַגֵּיא לְבַקֵּשׁ מִרְעָה לְצֹאֲנָם:
 וַיִּמְצְאוּ מִרְעָה שָׁמֶן וְטוֹב וְהָאָרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם וּשְׁקֵמַת מ
 41 וּשְׁלוֹהָ כִּי מִדְּחָם הַיּוֹשְׁבִים שָׁם לַפְּנִים: וַיָּבֹאוּ אֵלֶּה
 הַכְּתוּבִים בְּשֵׁמוֹת בְּיָמָי | יַחֲזִיקֵהוּ מִלֶּדְ-יְהוּדָה וַיִּכּוּ אֶת-
 אֶהֱלִיָּהִם וְאֶת-הַמְּעִילִים אֲשֶׁר נִמְצְאוּ שָׁמָּה וַיַּחֲרִימֵם
 עַד-הַיּוֹם הַזֶּה וַיָּשְׁבוּ תַחְתֵּיהֶם כִּי-מִרְעָה לְצֹאֲנָם שָׁם:
 42 וּמֵהֵם | מִדְּבַנִּי שְׁמַעוֹן הָלְכוּ לְהַר שַׁעִיר אַנְשִׁים חֲמֹשׁ
 מֵאוֹת וּפְלִטָּה וְנַעֲרִיהָ וּרְפָיָה וְעִזִּיאֵל בְּנֵי יִשָּׁעִי בְּרֵאשִׁים:
 43 וַיִּכּוּ אֶת-שְׂאֵרֵית הַפְּלִטָּה לְעַמְלֶק וַיָּשְׁבוּ שָׁם עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה:

CAP. V. ה

ה

- וּבְנֵי רְאוּבֵן בְּכוֹר־יִשְׂרָאֵל כִּי-הוּא הַבְּכוֹר וּבַחֲלָלוֹ יַעֲזִיב א
 אֲבִיו נִתְּנָה בְּכֹרֵתוֹ לְבְנֵי יוֹסֵף בְּדִי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא לְהַתְנַחֵשׁ
 2 לְבִכְרָה: כִּי יְהוּדָה גִּבּוֹר בְּאֶחָיו וּלְגִיד מִמֶּנּוּ וְהַבְּכֹרָה
 3 לְיוֹסֵף: בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוּךְ וּפְלֹא חֲצֹרֹן
 4 וּכְרָמִי: בְּנֵי יוֹאֵל שְׁמַעְיָה בְּנוֹ גֹגֹב בְּנוֹ שְׁמַעִי בְּנוֹ: מִיכָה
 6 בְּנוֹ רְאִיָּה בְּנוֹ בְּעַל בְּנוֹ: בְּאֶרְהָ בְּנוֹ אֲשֶׁר הִגְלָה תְּלִנְת
 7 פְּלִנְאָסֵר מִלֶּךְ אֲשֶׁר הוּא נְשִׂיא לְרְאוּבֵנִי: וְאֶחָיו
 לְמִשְׁפַּחְתּוֹ בְּהַתְנַחֵשׁ לְתַלְדוֹתֵם הָרֵאשִׁ יַעֲזִיאל וּכְרִיָּהוּ:
 8 וּבְלַע בְּרַעְזוֹן בְּדָשְׁמַע בְּדִי־יֹאֵל הוּא יוֹשֵׁב בְּעַרְעֵר וְעַד-
 9 גִּבּוֹ וּבְעַל מַעֲזוֹן: וְלַמּוֹרַח יוֹשֵׁב עַד-לְבוֹא מִדְּבָרָה לְמֶךְ-
 הַנֶּקֶד פָּרַת כִּי מִקְּנֵיהֶם רָבוּ בְּאֶרֶץ גִּלְעָד: וּבְיָמֵי שְׂאוּל
 עָשׂוּ מִלְחָמָה עִם-הַגִּרָּאִים וַיִּפְּלוּ בְּיָדָם וַיָּשְׁבוּ בְּאֶהֱלִיָּהִם
 11 עַל-פְּלִשְׁתֵּי מוֹרַח לְגִלְעָד: וּבְגִרְעָד לְגִנְגָּם יִשְׁבוּ

בארץ

81

- 37 און זיין, שמעיה'ס זון, אהרן'ס זון, יהיה'ס זון, שמר'ס זון, שמעיה'ס זון.
- 38 די אויבען אָנגערופענע זיינען געוועזען פאַמיליען־פירסטען. און זייערע הויזגעזינדען האָבען זיך זעהר בעפעלקערט
- 39 זיינען זיי אוועק פון אריינגאנג צו גדר ביו'ן מזרח־זייט פון טהאָל, צו זוכען אַ פּיטער־פּלאַץ פאַר זייערע שעפּסען.
- 40 און זיי האָבען געפונען אַ פעטען און גוטען פּיטער־פּלאַץ — דאָס לאַנד און ברייט געוועזען, שטיל, און רוהיג, וואָרום די חס'ער האָבען דאָרטען פריהער געוואוינט.
- 41 די זעלביגע וואָס זיינען איינגעשריעבען נאָך זייערע נעמען, זיינען געקומען און די צייט פון יחזקיהו קעניג פון יהודה, האָבען צושלאָגען זייערע געזעלטען און די זוואינגען וואָס זיינען דאָרטען געפונען געוואָרען, האָבען עס פּערוויסט ביי צו דעם היינטיגען טאָג, און זיי האָבען זיך בעזעצט אויף זייער שטעל, וואָרום עס איז דאָרטען געוועזען פּוטער פאַר זייערע שאָף.
- 42 עטליכע פון זיי, אַ פינף הונדערט פון שמעיה'ס זון זיינען געגאנגען צום באַרג שעיר, מיט פּלטיה, נעריה, רפיה און עזיאל ישעיה'ס זון פאַראויס, און האָבען ערשלאָגען די איבערגעבליבענע פון עמלק, און בעזעצט זיך דאָרטען ביי צו היינטיגען טאָג.

קאפיטעל ה

- 1 די זיין פון ראובן, דער בכור פון ישראל, (ער איז געוועזען דער בכור, נאָך ווייל ער האָט פּעראַנווירדיגט זיין פאַטער'ס בעט, איז זיין בכורה רעכט אָבעגעבען געוואָרען צו די־זיין פון יוסף, ישראל'ס זון, זאָגאָר ער ווערט ניט גערעכענט נאָך דער בכורה נאָך.
- 2 אַבוואָהל יהודה איז געוועזען דער שטאַרקסטער אָנמער זיינע ברודער און זייער פירסט, דאָך איז די בכורה געוועזען יוסף'ס.
- 3 די זיין פון ראובן ישראל'ס בכור) : חנוך, פּלוא, הצרן און כרמי.
- 4 זיין זון — יואל, זיין זון — שמעיה, זיין זון — גוג, זיין זון — שמעי, זיין זון — מיכה, זיין זון — ראיה, זיין זון — בעל,
- 6 זיין זון — בארה, וועלכען תגלת פּלנאסר דער קעניג פון אשור האָט פּערטריבען, ער איז געוועזען אַ פירסט צו ראובן.
- 7 אויך זיינע פאַמיליען־ברודער, רעכענענדיג זיך נאָך זייער געבורט : דער הויפטמאַן יעזאל און זכריהו,
- 8 בלע עזים זון, שמעיה'ס זון, יואל'ס זון, האָבען בעוואוינט ערער נבון און בעל מעון.
- 9 מזרח־צו האָבען זיי בעוואוינט פון דעם טייך פּרת ביו'ן מדבר אריינגאנג, ווייל אין גלעד האָבען זיך זייערע פּיך פּערמעהרט.
- 10 אין שאול'ס צייטען האָבען זיי געמאַכט מלחמה מיט די הגרזאים, וועלכע זיינען געפאלען אין זייערע הענד, און זיי האָבען געוואוינט אין זייערע געזעלטע אויף דער גאַנצער זייט פון מזרח אין דעם לאַנד פון גלעד.
- 11 און גר'ס זיין האָבען געוואוינט קעגנאיבער זיי אין דעם לאַנד בשון, ביי סלכה ;

- 19 בארץ הבשן ערסלקה: ואל הראש ושפם המשנה
 20 ויעני ושפט בקשן: ואחיהם לבית אבותיהם מיבאל
 ומשלם ושבע ויהי ויעקן ויע ועבר שבעה:
 21 אלה ובני אביחיל בן-חורי בן-רוח בן-גלעד בן-מיבאל
 22 בן-ישישי בן-חזו בן-בזו: אחי בן-עבדיאל בן-גוני
 23 ראש לבית אבותם: וישבו בגלעד בקשן ובבנתיה
 24 ובכל-מנרשי שרון על-תוצאותם: כלם התחשו בימי
 יותם מלך-יהודה ובימי ירבעם מלך-ישראל:
 25 בן-ראובן וגדי וחצי שבט-מנשה מן-בני-חיל אנשים
 26 נשאי מגן וחרב ודרכי קשת ולמוחי מלחמה ארבעים
 27 וארבעה אלף ושבע-מאות וששים יצאי צבא: ויעשו
 כ מלחמה עם-ההגריאים וישור ונפיש ונדב: ויעזרו
 עליהם וינתנו בדם ההגריאים וכל שעמיהם כי לאלהים
 28 ועכו במלחמה ונעתור להם ברבמותו בו: וישבו
 מקניהם גמליהם חמשים אלף וצאן מאתים וחמשים
 29 אלף וחמורים אלפים ונפש אדם מאה אלף: כרחללים
 רבים נפלו כי מהאלהים המלחמה וישבו תחתיהם עד
 30 הנגה: ובני חצי שבט מנשה ישבו בארץ מבשן
 31 עד-בצל חרמון ושניר ותר-חרמון המה רבו: ואלה
 ראשי בית-אבותם ועפר וישעי ואליאל ועזריאל וירמיה
 32 והודניה ויהדיאל אנשים גבורי חיל אנשי שמות ראשים
 33 כה לבית אבותם: וימעלו באלהי אבותיהם ויזנו
 אחרי אלהי עמיה-ארץ אשר-השמיד אלהים מפניהם:
 34 ויער אלהי ישראל את-רוח פול מלך-אשור ואת-רוח
 35 תלגת פלנסר מלך אשור ויגלם לראובני ולגדי ולחצי
 שבט מנשה ויביאם לחלח וחרב ותר ונתר גזן עד
 36 דיום הה: בני לגי גרשון קהת ומררי:

ובני

- 12 יואל דער ערשטער, שפם דער צווייטער, יעני, און שפט, אין בשן.
- 13 און זייערע ברודער נאָך דעם הויז פון זייערע עלטערן, זיינען געוועזען : מיכאל, משלם, שבע, יורי, יעבן, זיע, און עבר — זיעבען.
- 14 די זיינען געוועזען די זיהן פון אביחיל, חור'ס זוהן, ירוח'ס זוהן, גלעד'ס זוהן, מיכאל'ס זוהן, ישיש'ס זוהן, יהרו'ס זוהן, בוז'ס זוהן,
- 15 א נעפיו פון עבריאָל נוני'ס זוהן — דער הויפט פון הויזגעזינד.
- 16 זיי האָבען זיך בעזעצט אין גלעד, אין בשן און אין איהרע דערפער, און אין אלע וויידע־פלעצער פון שרון ביז'ן ענדע.
- 17 זיי אלע האָבען זיך צוגערעכענט אין די טעג פון יותם קעניג פון יהודה, און אין די טעג פון ירבעם קעניג פון ישראל.
- 18 די זיהן פון ראובן און גר, און דער האַלבער שבט מנשה, פון די קריענס־לייט, מענער וואָס האָבען געטרָגנען שילד און שווערד, בויגען שיסער, און געלערנט צו מלחמה פיער און פערציג טויזענד זיעבען הונדערט און זעכציג, וואָס זיינען געגאַנגען אין ארמעע,
- 19 זיי האָבען געמאַכט אַ מלחמה מיט די הנריאים, מיט יסור, נפיש און נורב,
- 20 זיי האָבען זיי בייגעקומען — די הנריאים און אלע מיט זיי זיינען אריינגעפאלען אין זייערע הענד, ווייל זיי האָבען צו נאָט געשריען אין קריעג און ער האָט זיי צוגעהערט ווייל זיי האָבען זיך אָן איהם פערטרויען.
- 21 און זיי האָבען געפאַנגען גענומען זייערע פיד, זייערע קעמלען פופציג טויזענד, און צוויי הונדערט און פופציג טויזענד שאָף, אייזלען צוויי טויזענד, און הונדערט טויזענד מענשען.
- 22 וואָרום פיעל דערשלאָגענע זיינען געפאלען, ווייל די מלחמה איז געוועזען פון נאָט, און זיי האָבען אין זייער שטעל געוואוינט, ביז'ן פערטרייבען.
- 23 די זיהן פון דעם האַלבען שבט פון מנשה האָבען געוואוינט אין דעם לאַנד פון בשן ביז בעל חרמון, פון שניר, ביז'ן בארג חרמון האָבען זיי זיך פערמעהרט.
- 24 די האַזיגע זיינען די הויפטלייט פון זייערע הויזגעזינדען : עמר, ישעי, אליאל, עזריאל, ירמיה, הודויה, און יהדיאל, שטאַרקע העלדען און מע־נער פון אַ גרויסען נאָמען, הויפטלייט פון זייערע הויזגעזינדען.
- 25 אָבער זיי האָבען געזינדיגט קעגען דעם נאָט פון זייערע עלטערן, און האָבן בען זיך געקעהרט נאָך די געטער פון די פעלקער פון'ס לאַנד וואָס נאָט האָט פערטיליגט פאַר זיי.
- 26 און דער נאָט פון ישראל האָט דערוועקט דעם גייסט פון פול קעניג פון אשור, און דעם גייסט פון תלגת־פלנסר קעניג פון אשור, און ער האָט זיי פערטרייבען — ראובן'ן, גד'ן און דעם האַלבען שבט מנשה, און געבראַכט זיי צו לחלח, חבור, הרא, און צום טייך גוזן ביז צו היינטיגען טאָג.
- 27 לוי'ס זיהן זיינען געוועזען : גרשון, קהת און מררי.

28 ובני קהת עמרם וצֹהַר וְחֶבְרוֹן וְעֹזִיאֵל: וּבְנֵי עֶמְרָם
 29 אֲחֵרָן וּמִשֵׁה וּמְרִים וּבְנֵי אֲחֵרָן נָדָב וְאַבְדִּיאוּ אֶלְעָזָר
 וְאִיתָמָר: אֶלְעָזָר הוֹלִיד אֶת־פִּינְחָס פִּינְחָס הוֹלִיד אֶת־לֵל
 31 אֲבִישׁוּעַ: וְאַבִּישׁוּעַ הוֹלִיד אֶת־בְּקִי וּבְקִי הוֹלִיד אֶת־עֹזִי:
 32 וְעֹזִי הוֹלִיד אֶת־זַנְחָה וְזַנְחָה הוֹלִיד אֶת־מְרִיֹת: מְרִיֹת
 33 הוֹלִיד אֶת־אֲמֵרָה וְאֲמֵרָה הוֹלִיד אֶת־אֲחִיטוֹב: וְאֲחִיטוֹב
 34 הוֹלִיד אֶת־צְדוֹק וְצְדוֹק הוֹלִיד אֶת־אֲחִימֶעַץ: וְאֲחִימֶעַץ לֵה
 35 הוֹלִיד אֶת־עֹזֵרָה וְעֹזֵרָה הוֹלִיד אֶת־יִחְזָקָן: וְיִחְזָקָן הוֹלִיד
 36 אֶת־עֹזֵרָה הוּא אֲשֶׁר כָּהֵן בְּבֵית אֲשֶׁר־בְּנֵה שְׁלֹמֹה
 37 בְּיְרוּשָׁלַם: וְיֹולֵד עֹזֵרָה אֶת־אֲמֵרָה וְאֲמֵרָה הוֹלִיד אֶת־
 38 אֲחִיטוֹב: וְאֲחִיטוֹב הוֹלִיד אֶת־צְדוֹק וְצְדוֹק הוֹלִיד אֶת־
 39 שְׁלוֹם: וְשְׁלוֹם הוֹלִיד אֶת־חֶלְקָה וְחֶלְקָה הוֹלִיד אֶת־
 40 עֹזֵרָה: וְעֹזֵרָה הוֹלִיד אֶת־שָׂרָה וְשָׂרָה הוֹלִיד אֶת־מ
 41 יְהוֹצָדֵק: וְיְהוֹצָדֵק הֵלֵךְ בְּהַגְלוֹת יְהוָה אֶת־יְהוּדָה
 וְיְרוּשָׁלַם בְּיַד נְבֻזַדְנַאצַּר:

CAP. VI. 1

2 בְּנֵי לֵוִי גֵרְשָׁם קַהַת וּמֵרָרִי: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־גֵרְשָׁם א
 3 לְבִנֵי וְשִׁמְעִי: וּבְנֵי קַהַת עֶמְרָם וְצֹהַר וְחֶבְרוֹן וְעֹזִיאֵל: 3
 4 בְּנֵי מֵרָרִי מַחֲלִי וּמִשִׁי וְאֵלֶּה מִשְׁפְּחוֹת הַלֵּוִי לְאַבְתֵּיהֶם: 4
 5 לְגֵרְשָׁם לְבִנֵי בְנֵי יַחֲזָקָה בְּנֵי זִמְהָ בְּנֵי: יוֹאָח בְּנֵי עֲדֹו בְּנֵי 5
 6 זַרְחָה בְּנֵי יֵאֲתָרִי בְּנֵי: בְּנֵי קַהַת עֲמִינָדָב בְּנֵי קַרְחָה בְּנֵי 6
 7 אֲסִיר בְּנֵי: אֶלְקָנָה בְּנֵי וְאַבְיָסָף בְּנֵי וְאַסִּיר בְּנֵי: תַּחַת 7
 8 בְּנֵי אֹרִיאֵל בְּנֵי עֲזֵרָה בְּנֵי וְשֹׁאוֹל בְּנֵי: וּבְנֵי אֶלְקָנָה 8
 9 עֲמִשִׁי וְאֲחִימֹות: אֶלְקָנָה בְּנֵי אֶלְקָנָה עֹזִי בְּנֵי וְגִדְתָה 9
 10 בְּנֵי: אֵלִיאֵב בְּנֵי יִרְחָם בְּנֵי אֶלְקָנָה בְּנֵי: וּבְנֵי שְׁמוּאֵל 10
 11 הַבְּכֹר וְשִׁנִי וְאַבְיָה: בְּנֵי מֵרָרִי מַחֲלִי לְבִנֵי בְּנֵי שִׁמְעִי 11
 12 בְּנֵי עֲזֵרָה בְּנֵי: שְׁמַעְיָא בְּנֵי הַנְּיָה בְּנֵי עֲשִׂיהָ בְּנֵי: 12

- 28 קהת'ס זיהן : עמרם, יצהר, חברון און עזיאל.
 29 עמרם'ס קינדער : אהרן, משה, און מרים. אהרן'ס זיהן : נדב, אביהוא, אלעזר און איתמר.
 30 אלעזר האָט געבוירען פינחס, פינחס האָט געבוירען אבישוע,
 31 אבישוע האָט געבוירען בקי, און בקי האָט געבוירען עזי,
 32 עזי האָט געבוירען זרחיה, און זרחיה האָט געבוירען מריות.
 33 מריות האָט געבוירען אמריה, און אמריה האָט געבוירען אחיטוב,
 34 אחיטוב האָט געבוירען צדוק, און צדוק האָט געבוירען אחימעץ,
 35 אחימעץ האָט געבוירען עזריה, און עזריה האָט געבוירען יוחנן,
 36 יוחנן האָט געבוירען עזריה, ער איז געוועזען דער וואָס האָט געדיענט אלס כהן אין הויז וואָס שלמה האָט געבויעט אין ירושלים.
 37 עזריה האָט געבוירען אמריה, און אמריה האָט געבוירען אחיטוב,
 38 אחיטוב האָט געבוירען צדוק, און צדוק האָט געבוירען שלום,
 39 שלום האָט געבוירען חלקיה, און חלקיה האָט געבוירען עזריה,
 40 עזריה האָט געבוירען שריה, און שריה האָט געבוירען יהוצבק,
 41 יהוצבק איז מיטגעגאנגען, ווען נאָט האָט פערטריבען יהודה און ירושלים דורך נבכדנאצר'ן.

קאפיטעל ו

- 1 לוי'ס זיהן : גרשום, קהת און מררי.
 2 די נעמען פון גרשום'ס זיהן : לבני און שמעי.
 3 קהת'ס זיהן : עמרם יצהר, חברון, און עזיאל.
 4 די זיהן פון מררי : מחלי, און משי. די דאָזיגע זיינען די פאָמיליען פון לוי נאָך זייערע הויזגעזינדען :
 5 פון גרשום : לבני זיין זוהן, יהת זיין זוהן, זמה זיין זוהן,
 6 יואָת זיין זוהן, עדו זיין זוהן, זרח זיין זוהן, יאתרי זיין זוהן,
 7 די זיהן פון קהת : עמינדב זיין זוהן, קרח זיין זוהן, אסיר זיין זוהן,
 8 אלקנה זיין זוהן, אביסר זיין זוהן, אסיר זיין זוהן.
 9 תחת זיין זוהן, אוריאל זיין זוהן, עזיה זיין זוהן, שאול זיין זוהן,
 10 אלקנה זיין זוהן, עמשי זיין זוהן, אחימות זיין זוהן,
 11 אלקנה זיין זוהן, צופי זיין זוהן און נחת זיין זוהן,
 12 אליאב זיין זוהן, ירוחם זיין זוהן, אלקנה זיין זוהן.
 13 שמואל'ס זיהן : דער ערשט-געבוירענער ושני, און אביה.
 14 די זיהן פון מררי : מחלי, לבני זיין זוהן, שמעי זיין זוהן, עזה זיין זוהן.
 15 שמעא זיין זוהן, חניה זיין זוהן, עשיה זיין זוהן.

16 ואלה אשר העמיד הניד על־ד־שיר בית יהוה ממונח
 17 הארון: ויהיו משרתים לפני משכן אהל־מועד בשיר
 עד־בנות שלמה את־בית יהוה בירושלם ויעמדו
 18 כמשפטים על־עבודתם: ואלה העמדים ובניהם מבני
 19 הקהתי הימן המשורר בדיואל ב־שמואל: ב־אלקנה
 ב־דירָהם ב־דאליאל ב־דתוח: ב־ציף ב־דאלקנה ב־ד
 21 מתת ב־דעמשי: ב־דאלקנה ב־דואל ב־דענרה ב־דצפניה:
 22 ב־דמתת ב־דאסיר ב־דאביסר ב־דקרח: ב־דיצור ב־ד
 23 קהת ב־דלוי ב־דושראל: ואחיו אסף העמד על־
 כה ימינו אסף ב־דברכהו ב־דשמעא: ב־דמיכאל ב־דפעשיה
 26 ב־דמלכיה: ב־דאתני ב־דנרח ב־דערה: ב־דאיתן ב־ד
 27 ומה ב־דשמעי: ב־דנתת ב־דגרשם ב־דלוי: ובני
 28 מררי אחיהם על־השגמאול איתן ב־דקישו ב־דעבדי ב־ד
 29 מלוד: ב־דחשביה ב־דאמציה ב־דחלקה: ב־דאמצי ב־ד
 31 בני ב־דשמר: ב־דמחלי ב־דמושי ב־דמררי ב־דלוי:
 32 ואחיהם הלויים נתונים לכל־עבודת משכן בית האלהים:
 33 ואהרן ובניו מקטירים על־מזבח העולה ועל־מזבח
 34 הקטרת לכל מלאכת קדש הקדשים ולכפר על־ישראל
 לה ככל אשר־צוה משה עבד האלהים: ואלה בני
 36 אהרן אלעזר בנו פינתם בנו אבישוע בנו: בקי בנו עזר
 37 בנו נחיה בנו: מריות בנו אמרה בנו אחיטוב בנו:
 38 צדוק בנו אחימעז בנו: ואלה מושבותם למירוחם
 39 בגובולם לבני אהרן למשפחת הקהתי כי להם היתה
 הנוהל: ויהיו להם את־הקרון בארץ יהודה ואתי
 41 מגרשיה סביבתיה: ואת־שדה העיר ואת־הצורה נתנו
 42 לכלב ב־דיפנה: ולבני אהרן נתנו את־ערי המקלט
 ואת־הקרון ואת־לבנה ואת־מגרשיה ואת־העיר ואת־

אשתמע

- 16 די זיינען עס וועלכע דוד האָט אָנגעשטעלט צום זינגען אין גאָט'ס הויז, זינט דער ארון האָט גערוהט,
- 17 זיי זיינען בעשעפטיגט געוועזען ביי'ס משכן — פּערוואַלונגס־געצעלט — מיט'ן זינגען, ביז שלמה האָט אויפגעבויט אין ירושלים גאָט'ס הויז, און זיינען געשטאַנען אין אָרדנונג ביי זייער אַרבייט.
- 18 די זיינען עס געשטאַנען מיט זייערע זיהן פון קהת'ס אָבשטאַמונג : הימן דער זינגער, דער זוהן פון יואל, דער זוהן פון שמואל,
- 19 דער זוהן פון אלקנה, זוהן פון ירוחם, זוהן פון אליאל, זוהן פון תוח,
- 20 זוהן פון צופ, זוהן פון אלקנה, זוהן פון מחת, זוהן פון עמשי.
- 21 זוהן פון אלקנה, זוהן פון יואל, זוהן פון עזריה, זוהן פון צפניה,
- 22 זוהן פון תחת, זוהן פון אסיר, זוהן פון אביסף, זוהן פון קורח,
- 23 זוהן פון יצהר, זוהן פון קהת, זוהן פון לוי, זוהן פון ישראל.
- 24 און זיין ברודער אסף וואָס איז געשטאַנען ביי זיינע רעכטע האַנד, אסף דער זוהן פון ברכיהו, זוהן פון שמעא,
- 25 זוהן פון מיכאל, זוהן פון בעשיה, זוהן פון מלכיה,
- 26 זוהן פון אתני, זוהן פון זרח, זוהן פון עדיה,
- 27 זוהן פון איתן, זוהן פון זמה, זוהן פון שמעי,
- 28 זוהן פון יחת, זוהן פון גרשום, זוהן פון לוי.
- 29 און מררי'ס זיהן, זייערע ברידער וואָס זיינען געשטאַנען אין דער לינקער זייט : איתן דער זוהן פון קישי, זוהן פון עברי, זוהן פון מלוק,
- 30 זוהן פון חשביה, זוהן פון אמציה, זוהן פון חלקיה,
- 31 זוהן פון אמצוי, זוהן פון בני, זוהן פון שמר,
- 32 זוהן פון מחלי, זוהן פון מושי, זוהן פון מררי, זוהן פון לוי.
- 33 זייערע ברידער די לויס זיינען איבערגעבען געוועזען צו די נאַנצע אַרבייט אין בעוואוינטען מהיל פון גאָט'ס הויז,
- 34 און אהרן מיט זיינע זיהן — צו רויכערן אויפ'ן גאַנץ־אָפּפער־מזבח, רויכ־ווערק מזבח, צו אַלע נאַנץ הייליגע אַרבייט און צו פאַרנעבען אויף ישראל, אַלעס ווי משה גאָט'ס דייענער האָט געבאַטען.
- 35 דאָס זיינען די אָבשטאַמונג פון אהרון : זיין זוהן אלעזר, זיין זוהן פינחס, זיין זוהן אבישוע,
- 36 זיין זוהן בקי, זיין זוהן עזי, זיין זוהן זרחיה,
- 37 זיין זוהן מריות, זיין זוהן אמריה, זיין זוהן אחיטוב,
- 38 זיין זוהן צדוק, זיין זוהן אחימעץ.
- 39 דאָס זיינען זייערע וואוינונגען אין זייערע פּאַלאַסטען אין זייערע נרענע־צען : פאַר אהרן'ס זיהן פון קהת'ס פאַמיליע [וואָרום זיי איז געפאַלען דער גורל].
- 40 זיי האָט מען אַוועקגעגעבען חברון (אין יהודה'ס לאַנד) מיט איהרע פרייע פּלעצער, רינגס ארום.
- 41 אָבער דאָס שטאָדט־פּעלד מיט די דערפער האָבען זיי אַוועקגעגעבען צו כלב יפנה'ס זוהן.
- 42 אהרן'ס זיהן האָבען זיי געגעבען די ענטלויפונגס שטערט : חברון, און

- 43 אֶשְׁתַּמַּע וְאֶת־מִנְרָשִׁיהָ: וְאֶת־חֵילָן וְאֶת־מִנְרָשִׁיהָ אֶת־
 44 דָּבִיר וְאֶת־מִנְרָשִׁיהָ: וְאֶת־עֶשֶׂן וְאֶת־מִנְרָשִׁיהָ וְאֶת־בֵּית
 שֹׁמֵשׁ וְאֶת־מִנְרָשִׁיהָ: וּמִמְּטָה בְּנִימָן אֶת־גִּבְעָה וְאֶת־
 מִנְרָשִׁיהָ וְאֶת־עֲלָמַת וְאֶת־מִנְרָשִׁיהָ וְאֶת־עֲנָתוֹת וְאֶת־
 מִנְרָשִׁיהָ כָּל־עֲרֵיהֶם שְׁלֹש־עֶשְׂרֵה עִיר בְּמִשְׁפְּחוֹתֵיהֶם:
 46 וְלִבְנֵי קָהָת הַנּוֹתְרִים מִמִּשְׁפַּחַת הַמִּטָּה מִמְּחֻצֵּית
 47 מִטָּה חֲצֵי מִנְשָׁה בְּנוֹרָל עָרִים עֶשֶׂר: וְלִבְנֵי גֵרְשׁוֹם
 לְמִשְׁפְּחוֹתָם מִמְּטָה וְשֹׁשְׁבֵר וּמִמְּטָה אֲשֶׁר וּמִמְּטָה נִפְתָּלִי
 48 וּמִמְּטָה מִנְשָׁה כִּבְשָׁן עָרִים שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה: לִבְנֵי
 מִרְי לְמִשְׁפְּחוֹתָם מִמְּטָה רְאוּבֵן וּמִמְּטָה־נָד וּמִמְּטָה
 49 זְבֻלֹן בְּנוֹרָל עָרִים שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה: וַיִּתְּנוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 לְלוּיִם אֶת־הָעָרִים וְאֶת־מִנְרָשִׁיהֶם: וַיִּתְּנוּ בְּנוֹרָל מִמְּטָה
 בְּנֵי־יְהוּדָה וּמִמְּטָה בְּנֵי־שֹׁמֵעוֹן וּמִמְּטָה בְּנֵי בְּנִימָן אֶת
 הָעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־יִקְרְאוּ אֹתָהֶם בְּשֵׁמוֹת:
 51 וּמִמִּשְׁפְּחוֹת בְּנֵי קָהָת וַיְהִי עָרֵי גְבוּלָם מִמְּטָה אֶפְרַיִם:
 52 וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת־עָרֵי הַמַּקְלָט אֶת־שֹׁכֶם וְאֶת־מִנְרָשִׁיהָ בְּתַר
 53 אֶפְרַיִם וְאֶת־נֹר וְאֶת־מִנְרָשִׁיהָ: וְאֶת־קִמְעֵם וְאֶת־מִנְרָשִׁיהָ
 54 וְאֶת־בֵּית חוּרֹן וְאֶת־מִנְרָשִׁיהָ: וְאֶת־אֵילֹן וְאֶת־מִנְרָשִׁיהָ
 55 וְאֶת־נֶת־רַמּוֹן וְאֶת־מִנְרָשִׁיהָ: וּמִמְּחֻצֵּית מִטָּה מִנְשָׁה
 56 אֶת־עֵנַר וְאֶת־מִנְרָשִׁיהָ וְאֶת־בִּלְעָם וְאֶת־מִנְרָשִׁיהָ
 לְמִשְׁפַּחַת לִבְנֵי־קָהָת הַנּוֹתְרִים: לִבְנֵי גֵרְשׁוֹם
 57 מִמִּשְׁפַּחַת חֲצֵי מִנְשָׁה אֶת־גּוֹלָן כִּבְשָׁן וְאֶת־מִנְרָשִׁיהָ
 58 וְאֶת־עֶשְׂתָּרוֹת וְאֶת־מִנְרָשִׁיהָ: וּמִמְּטָה יִשְׁשֹׁבֵר אֶת־
 קֶדֶשׁ וְאֶת־מִנְרָשִׁיהָ אֶת־דְּבָרַת וְאֶת־מִנְרָשִׁיהָ: וְאֶת־
 רֵאמוֹת וְאֶת־מִנְרָשִׁיהָ וְאֶת־עֵנָם וְאֶת־מִנְרָשִׁיהָ:
 59 וּמִמְּטָה אֲשֶׁר אֶת־מִשְׁל וְאֶת־מִנְרָשִׁיהָ וְאֶת־עֶבְדֹן וְאֶת־
 מִנְרָשִׁיהָ: וְאֶת־חֹוֹקֵל וְאֶת־מִנְרָשִׁיהָ וְאֶת־דָּהָב וְאֶת־
 61 מִנְרָשִׁיהָ: וּמִמְּטָה נִפְתָּלִי אֶת־קֶדֶשׁ כְּגִלִּיל וְאֶת־

- לכנה, מיט איהרע פרייע פלעצער, יתר מיט איהרע פרייע פלעצער, אשתמוע, מיט איהרע פרייע פלעצער,
- 43 חילן מיט איהרע פרייע פלעצער, דביר מיט איהרע פרייע פלעצער,
- 44 עשן מיט איהרע פרייע פלעצער, און בית שמש מיט איהרע פרייע פלעצער.
- 45 פון שבט בנימין: גבע מיט איהרע פרייע פלעצער, עלמת מיט איהרע פרייע פלעצער, און ענתות מיט איהרע פרייע פלעצער, אלע זייערע שטערט זיינען געוועזען דרייצעהן שטערט נאך זייערע פאמיליען.
- 46 און צו קהת'ס זיהן, די איבריגע פון שטאם פאמיליע — פון האלבען מנשה'ס שטאם, נאך א גורל — צעהן שטערט.
- 47 צו גרשום'ס זיהן נאך זייערע פאמיליען פון שבט יששכר, פון שבט אשר, פון שבט נפתלי, און פון שבט מנשה, אין כשן — דרייצעהן שטערט.
- 48 צו מררי'ס זיהן נאך זייערע פאמיליען — פון שבט ראובן, פון שבט, גד, און פון שבט זבלון, מיט א גורל — צוועלף שטערט.
- 49 און די קינדער ישראל האָבען אָנגעגעבען די לוי'ס, די שטערט מיט זייערע פרייע פלעצער.
- 50 זיי האָבען געגעבען מיט א גורל פון שבט פון יהודה'ס קינדער, פון שבט שמעון'ס קינדער און פון שבט בנימין'ס קינדער, די שטערט וואָס זיי האָבען זיי אָנגערופען מיט נעמען.
- 51 פון די פאמיליען פון קהת'ס קינדער, זיינען געוועזען זייערע גרענעץ-שטערט פון שטאם אפרים.
- 52 זיי האָט מען געגעבען ענטלויפונגס שטערט — שכם מיט איהרע פרייע פלעצער אין דעם באַרג פון אפרים, גור מיט איהרע פרייע פלעצער,
- 53 יקמעם מיט איהרע פרייע פלעצער, בית חורון מיט איהרע פרייע פלעצער,
- 54 אילון מיט איהרע פרייע פלעצער, גת-רמון מיט איהרע פרייע פלעצער.
- 55 און פון האלבען שבט מנשה, ענר מיט איהרע פרייע פלעצער, און בלעם מיט איהרע פרייע פלעצער, פאר די איבריגע פאמיליען פון קהת'ס זיהן.
- 56 צו גרשום'ס זיהן פון די פאמיליען פון האלבען שבט מנשה, — גולן אין כשן מיט איהרע פרייע פלעצער, און עשתרות מיט איהרע פרייע פלעצער.
- 57 פון שבט יששכר, קדש מיט איהרע פרייע פלעצער, דברת מיט איהרע פרייע פלעצער.
- 58 ראמות מיט איהרע פרייע פלעצער, און ענם מיט איהרע פרייע פלעצער.
- 59 פון שבט אשר — משל מיט איהרע פרייע פלעצער, עבדון מיט איהרע פרייע פלעצער.
- 60 חוקק מיט איהרע פרייע פלעצער, און רחוב מיט איהרע פרייע פלעצער.
- 61 פון שבט נפתלי — קדש אין גליל מיט איהרע פרייע פלעצער, חמון מיט

מגִּרְשֵׁיהָ וְאֶת־חֲמוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־קִרְיָתִים וְאֶת־
 62 מִגְרָשֶׁיהָ: לְבָנֵי מֶרְרִי הַנּוֹתָרִים מִמִּשְׁחָה וְגִלְזָן אֶת־
 63 רְמוֹנֵי וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ אֶת־חֲבֹד וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ: וּמַעֲבָר
 לְיִרְזָן וְיָחֹוּ לְמִזְבֵּחַ הַיְרֹדֵן מִמִּשְׁחָה רְאוּבֵן אֶת־בְּצָר בְּמִדְבַר
 64 וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־יְהֻצָּה וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ: וְאֶת־קִדְמוֹת
 65 וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־מִיפְעֵת וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ: וּמִמִּשְׁחָה
 גֵּד אֶת־דְּאֻמוֹת בְּגֹלְעָד וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־מַחְנִים וְאֶת־
 66 מִגְרָשֶׁיהָ: וְאֶת־חֲשֹׁבֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־עֲזֹר וְאֶת־
 מִגְרָשֶׁיהָ:

CAP. VII. 1

1

2 א וּלְבָנֵי יִשְׁשַׁכָּר תּוֹלַע וּפּוֹאֵה יֹשִׁיב וְשִׁמְרוֹן אֲרֶבְעָה: וּבְנֵי
 תּוֹלַע עֲזִי וְרַפְּיָה וְיֹדִיאֵל וְיַחֲמִי וְיִבְשָׁם וְשִׁמּוּאֵל רְאשִׁים
 לְבֵית־אֲבוֹתָם לְתוֹלַע גְּבוּרֵי חֵיל לְתַלְדוֹתָם מִסְפָּרָם
 3 בִּימֵי דָוִד עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם־אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: וּבְנֵי
 עֲזִי יִזְרַחְדָּה וּבְנֵי יִזְרַחְדָּה מִיכָאֵל וְעַבְדָּה וְיֹאֵל יִשִּׁיָּה
 4 חֲמִשָּׁה רְאשִׁים כָּלָם: וְעַלֵּיהֶם לְתַלְדוֹתָם לְבֵית אֲבוֹתָם
 גְּדוּרֵי צַבָּא מִלְחָמָה שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ אֶלֶף בִּיהַרְבּוֹ נָשִׁים
 5 ה וּבָנִים: וְאֶחֱיהֶם לְכָל מִשְׁפָּחוֹת יִשְׁשַׁכָּר גְּבוּרֵי חֵילִים
 6 שְׁמוֹנִים וּשְׁבַע־אֶלֶף הַתְּיַחֲשֵׁם לְכָל: בְּנֵימָן בָּלַע
 7 וּבְכָר וְיִדְיעָאֵל שְׁלֹשָׁה: וּבְנֵי בָלַע אֲצַבֹּן וְעֲזִי וְעֹזִיאֵל
 וְיִרְמֹת וְעִירֵי חֲמִשָּׁה רְאשֵׁי בֵּית אֲבוֹת גְּבוּרֵי חֵילִים
 וְהַתְּיַחֲשֵׁם עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים וְאַרְבָּעָה:
 8 וּבְנֵי בְּכָר זְמִירָה וְיֹעֵשׂ וְאַלְעִזָּר וְאַלְעִזֵּי וְעִמְרִי וְיִרְמֹת
 9 וְאַבְיָה וְעִנְתוֹת וְעֹלָמַת בְּל־אֵלֶּה בְּנֵי בְּכָר: וְהַתְּיַחֲשֵׁם
 לְתַלְדוֹתָם רְאשֵׁי בֵּית אֲבוֹתָם גְּבוּרֵי חֵיל עֶשְׂרִים אֶלֶף
 10 וּמֵאֲתָיִם: וּבְנֵי יִדְיעָאֵל בָּלַחַן וּבְנֵי בָלַחַן יַעִישׁ
 11 וּבְנֵימָן וְאַהֲרֹד וּבְנַעֲנָה וְיִתָּן וְתַרְשִׁישׁ נְאֻח־יִשְׁחָר: כָּל־

אֵלֶּה

- איהרע פרייע פלעצער, און קריתים מיט איהרע פרייע פלעצער.
- 62 צו די איבריגע מררי'ס זיהן—פון דעם שבת זבולן: רמון מיט איהרע פרייע פלעצער, און תבור מיט איהרע פרייע פלעצער.
- 63 פון זייט ירדן־ירחו צום מזרח זייט ירדן, פון שטאם ראובן — בצר אין דער מדבר מיט איהרע פרייע פלעצער, יהצה מיט איהרע פרייע פלעצער,
- 64 קדמות מיט איהרע פרייע פלעצער, און מיפעת מיט איהרע פרייע פלעצער.
- 65 פון שבת גד — ראמות אין גלעד מיט איהרע פרייע פלעצער, מחנים מיט איהרע פרייע פלעצער,
- 66 חשבון מיט איהרע פרייע פלעצער, און יעזיר מיט איהרע פרייע פלעצער.

קאפיטעל ז

- 1 יששכר'ס זיהן — תולע, פואָה, ישוב און שמרון, — פיער.
- 2 תולע'ס זיהן — עזי, רפיה, יריאל, יחמי, יבשם און שמואל, די הויפט־לייט פון זייערע הויזגעזינדען, נאָך זייער געבורט. דער צאָהל פון תולע'ס קריעגס לייט איז געוועזען אין דוד'ס צייטען — צוויי און צוואַנציג טויז זענד זעקס הונדערט.
- 3 עזי'ס זוהן — יזרחיה; יזרחיה'ס זיהן: מיכאל, עבדיה, יואל און ישיה — אלע פינף הויפט־לייט.
- 4 און מיט זיי נאָך זייער הויזגעזינד געבורט, אַרמעע קריעגס לייט, זעקס און דרייסיג טויזענד, זיי האָבען געהאַט פיעל ווייבער האָבען זיי געהאַט פיעל קינדער.
- 5 זייערע ברידער פון אלע יששכר'ס פאַמיליען זיינען געוועזען שטאַרקע קריעגס לייט, אלע וואָס האָבען זיך גערעכענט זיעבען און אכציג טויזענד.
- 6 בנימין'ס — בלע, בכר, און ידיעאל, דריי.
- 7 בלע'ס זיהן: אצבון, עזי, עזיאל, ירימות, און עירי — פינף; פאַמיליען פאַרשטעהער, שטאַרקע העלדען. זיי האָבען זיך גערעכענט צוויי און צוואַנציג טויזענד פיער און דרייסיג.
- 8 בכר'ס זיהן: זמירה, יעוש, אליעזר, אליועני, עמרי, ירימות, אביה, ענתות, און עלמת, די אלע זיינען בכר'ס זיהן.
- 9 זייערע גערעכענטע נאָך זייערע געבורט, פאַמיליען פאַרשטעהער, שטאַרקע העלדען — צוואַנציג טויזענד און צוויי הונדערט.
- 10 ידיעאל'ס זוהן — בלהן. בלהן'ס זיהן: יעוש, בנימין, אהוד, כנענה, זיתן, תרשיש און אחישחר.
- 11 די אלע זיינען ידיעאל'ס זיהן פאַמיליען פאַרשטעהער און שטאַרקע העל־

אֵלֶּה בְּנֵי יִדְיָעָאֵל לְרֵאשֵׁי הָאֲבוֹת גְּבוּרֵי הַיָּלִים שִׁבְעָה
 עָשָׂר אֶלֶף וּמֵאתִים יָצָא צָבָא לְמִלְחָמָה: וְשֵׁם וְחָפֶם
 12 בְּנֵי עֵיר חָשֶׁם בְּנֵי אַחֵר: בְּנֵי נַפְתָּלִי יַחְצִיֵּאל וְגוֹנִי וַיָּצָר
 13 וְשָׁלוֹם בְּנֵי בִלְהָה: בְּנֵי מְנַשֶּׁה אֲשֵׁרֵאל אֲשֵׁר
 14 יִלְדָה פִּילְגֶשׁוּ הָאֲרַמִּיָּה יִלְדָה אֶת־מְכִיר אָבִי גִלְעָד:
 וּמְכִיר לָקַח אִשָּׁה לַחֲפִים וּלְשָׁפִים וְשֵׁם אֶחָתוֹ מַעֲכָה
 15 וְשֵׁם הַשֵּׁנִי צִלְפָּחֵד וְתַדְוִינָה לְצִלְפָּחֵד בָּנוֹת: וְתַלְדָּ מַעֲכָה
 16 אֶשֶׁת־מְכִיר בֶּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ פָּרֵשׁ וְשֵׁם אַחָיו שָׂרֵשׁ וּבָנָיו
 17 אוּלָם וְרָקֶם: וּבְנֵי אוּלָם בְּרֵן אֵלֶּה בְּנֵי גִלְעָד בְּדִמְכִיר
 18 בְּדִמְנַשֶּׁה: וְאֶחָתוֹ הַמַּלְכֶת יִלְדָה אֶת־אִישׁ הוֹד וְאֶת־
 19 אֲבִיעֶזֶר וְאֶת־מַחֲלָה: וַיְהִי בְנֵי שְׁמִידָע אַחֲזָן וְשִׁכֶם
 20 וְלִקְחָן וְאֲנִיעֶם: וּבְנֵי אֶפְרַיִם שׁוּתֶלַח וּבְרַד בְּנֵי כ
 21 וְתַחַת בְּנֵי וְאַלְעָדָה בְּנֵי וְתַחַת בְּנֵי: וְזָבֵד בְּנֵי וְשׁוּתֶלַח
 בְּנֵי וְעֶזֶר וְאַלְעָד וְהַרְגוּם אֲנִישֵׁי־נֶת הַנְּוֹלָדִים בְּאֶרֶץ כִּי
 22 יָרְדוּ לְקַחַת אֶת־מִקְנֵיהֶם: וַיִּתְּאֵבֵל אֶפְרַיִם אֲבִיהֶם יָמִים
 23 רַבִּים וַיָּבֹאוּ אַחָיו לְנַחֲמוֹ: וַיָּבֹא אֶל־אִשְׁתּוֹ וַתְּהַר וַתֵּלֶד
 24 בֶּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ בְּרִיעָה כִּי בְרָעָה הָיְתָה בְּבֵיתוֹ:
 וּבֵיתוֹ שְׂאֵרָה וַתִּבֶן אֶת־בֵּית־חֹרוֹן הַתַּחְתּוֹן וְאֶת־הָעֶלְיוֹן
 25 וְאֶת אֵן שְׂאֵרָה: וַרְפָּח בְּנֵי וַרְשָׁף וְתֵלַח בְּנֵי וְתַחֲזָן בְּנֵי: כה
 26 לְעֶזְרָן בְּנֵי עַמִּיהוּד בְּנֵי אֲלִישָׁמַע בְּנֵי: נוֹן בְּנֵי יְהוֹשָׁע בְּנֵי: 27
 28 וְאַחֲזָהֶם וּמִשְׁבוֹתָם בֵּית אֵל וּבְנֵיתֶיהָ וּלְמִזְרַח נַעֲרָן
 וְלְמַעְרֹב גֹּזֵר וּבְנֵיתֶיהָ וְשִׁכֶם וּבְנֵיתֶיהָ עַד־עֵזָה וּבְנֵיתֶיהָ:
 29 וְעַל־יָדַי בְּנֵי־מְנַשֶּׁה בֵּית־שֶׁאֵן וּבְנֵיתֶיהָ תַעֲנֵד וּבְנֵיתֶיהָ מְגֵדוֹ
 וּבְנֵיתֶיהָ דוֹר וּבְנֵיתֶיהָ בְּאֵלֶּה יָשְׁבוּ בְּנֵי יוֹסֵף בְּיִשְׂרָאֵל:
 בְּנֵי אֲשֵׁר יִמְנָה וַיְשׁוּנָה וַיְשׁוּנֵי וּבְרִיעָה וְשָׂרַח ל
 30 אַחֲזָהֶם: וּבְנֵי בְרִיעָה חֶבֶר וּמִלְכִיֵּאל הוּא אָבִי כְרוֹזָת: 31
 32 וְחֶבֶר הוֹלִיד אֶת־יִבְלָטָ וְאֶת־שׁוּמֵר וְאֶת־חֹתָם וְאֶת שׁוּעָא

אחותם

- דען, זיעבצעהן טויזענד און צוויי הונדערט וואָס פאַסען אין קריענס אַרמעע.
- 12 אויך שפּס און חפּם. עיר'ס זיהן — חשם, בני און אַחר.
- 13 נפתלים זיהן יחציאל, גוני, יצר, און שלום, (פון בלהה'ס זיהן).
- 14 מנשה'ס זיהן: אשריאל, וואָס זיין קעכס-ווייב האָט געבוירען, און מכיר דער גרינדער פון גלעד וואָס אהמיה האָט געבוירען.
- 15 מכיר האָט געהייראַט אַ חפּים און לשפים. [און זיין שוועסטער וואָס מען האָט גערופּען מעכה.] דער נאָמען פון צווייטען גרינדער פון גלעד — צלפחד; דער צלפחד האָט נאָר געהאַט טעכטער.
- 16 מעכה, מכיר'ס ווייב האָט געבוירען אַ זוהן, און האָט גערופּען זיין נאָמען פרש, און זיין ברודער — שרש; זיינע זיהן זיינען אולם און רקם.
- 17 אולם'ס זוהן — בן. דאָס זיינען די זיהן פון גלעד, דער זוהן פון מכיר, זוהן פון מנשה.
- 18 זיין שוועסטער מולכת, האָט געבוירען אישהור, אביעזר, און מהלה.
- 19 שמידע'ס זיהן: אחיו, שכם, לקחי, און אניעם.
- 20 די זיהן פון אפרים זיינען געוועזען שותלח, און בדר זיין זוהן, תחת זיין זוהן, אלעדא זיין זוהן, תחת זיין זוהן,
- 21 זכר זיין זוהן, שותלח זיין זוהן, אויך עזר און אלעד, וואָס זיינען געבוירען געוואָרען אין דעם לאַנד, האָבען די איינוואוינער פון גת זיי דערשלאָגן גען, ווען זיי זיינען אַראָפּ אוועקצונעמען זייער פּיך.
- 22 זייער פאָטער אפרים האָט געטרויערט פיעל טעג, און זיינע ברודער זיין גען געקומען איהם טרייסטען,
- 23 ער איז געקומען צו זיין ווייב, און זי איז טראַגעדיג געוואָרען און געבוירען אַ זוהן, האָט ער גערופּען זיין נאָמען בריעה, ווייל עס איז שלעכט געוועזען אין זיין הויז.
- 24 זיין טאָכטער שארה, האָט געבויט די אונטערשטע בית-הורון, און דאָס אויבערשטע, אויך און שארה.
- 25 זיין זוהן איז געוועזען רפח, רשא — זיין זוהן, תלח — זיין זוהן, תחן — זיין זוהן.
- 26 לעדן — זיין זוהן, עמיהוד — זיין זוהן, אלישמע — זיין זוהן.
- 27 גון — זיין זוהן, יהושע — זיין זוהן.
- 28 זייער בעזיצ און וואוינונג איז געוועזען בית-אל מיט איהרע דערפער, מזרח-צו — גערן, אין מערב-זייט גור מיט איהרע דערפער, אויך שכם מיט איהרע דערפער, ביז עזה מיט איהרע דערפער.
- 29 געבען מנשה'ס זיהן: בית-שאן מיט איהרע דערפער, תענך מיט איהרע דערפאר, מגדו מיט איהרע דערפער, דור מיט איהרע דערפער, אין די האָבען געוואוינט די זיהן פון יוסף, ישראל'ס זוהן.
- 30 אַשר'ס זיהן: ימנה, ישוה, ישוי, בריעה, און שרה זייער שוועסטער.
- 31 בריעה'ס זיהן: חבר, און מלכיאל, ער איז געוועזען דער גרינדער פון ברזית.
- 32 חבר האָט געבוירען: יפלט, שומר, חותם, און שועא זייער שוועסטער.

33 אחותם: ובני יפלט פסד ובמקל ועשות אלה בני יפלט:
 34 ובני שמר אחי ורודנה יחבה וארם: ובן־הלם אחי
 35 צופח וימנע ושלוש ועמל: בני צופח סוח וחרנפד ושועל
 36 ובני ימרה: בצר יהוד ושמא ושלשה ויתרן ובארא:
 38 ובני יתר יפנה ופספא וארא: ובני עלא ארח ותניאל
 39 ורצוא: כל־אלה בני־אשר ראשי בית־האבות בְּרוּרִים
 גבורי חילים ראשי הנשיאים והתיחשם בצבא במלחמה
 מספרם אנשים עשרים וששה אלה:

CAP. VIII. ח

ח
 א ובנימן הוליד את־בלע בכרו אשבל השני ואחיה
 2 השלישי: נחזה הרביעי ורפא החמישי: ויהיו בנים
 3 לבלע אדר וגרא ואביהוד: ואבישוע ונעמן ואחיה:
 4 וגרא ושפופן וחורם: ואלה בני אחוד אלה הם ראשי
 5 אבות ליושבי נבע ויגלום על־מנחת: ונעמן ואחיה וגרא
 6 הוא הגלם והוליד את־רצוא ואת־אחיהוד: ושחלים הוליד
 7 בשרה מואב מן־שלוהו אתם חושים ואת־בערא נשיו:
 8 ויולד מן־חדש אשתו את־יובב ואת־צבוא ואת־מישא
 9 ואת־מלכם: ואת־יעוץ ואת־שנדיה ואת־מרמה אלה
 10 בניו ראשי אבות: ומחשים הוליד את־אביטוב ואת־
 11 אלפעל: ובני אלפעל עבר ומשעם ושמר הוא בנה
 12 את־אונן ואת־לד ובנתיה: וברעה ושמע המה ראשי
 13 האבות ליושבי אילון המה הכריחו את־ישבי נת: ואחיו
 14 ששק וירמות: ובריה וערד ועדר: ומיכאל וישפה
 15 ויחא בני ברעה: ובריה ומשלם וחוקי וחבר: וישמרי
 16 ויזליאה ויובב בני אלפעל: ויקים וזכרי וזכדי: ואליעיני
 17 ועלתו ואליאל: ועדיה ובראיה ושמרת בני שמעי:
 18 וישפן ועבר ואליאל: ועברון וזכרי וחנן: וחנניה ועילם
 19 וצנתיה

- 33 יפלט'ם זיהן : פסק, במהל, און עשות, דאָס זיינען יפלט'ם זיהן.
 34 שמר'ם זיהן : אחי, רהנה, יחבה, און ארם.
 35 בן הלם, אחיו, צופח, ימנע, שלש, און עמל.
 36 צופח'ם זיהן : סוח, חרנפר, שועל, ברי, ימרת,
 37 בצר, הוד, שמא, שלשה, יתרו, און בארא.
 38 יתר'ם זיהן : יפנה, פספה, און ארא.
 39 עלא'ם זיהן : אָרת, חניאל, און רציא.
 40 די אלע זיינען אשר'ם אָבשטאָמונג, פאמיליען פאָרשטעהער, נעקליבענע, קריענסדהערדען, הויפט־פירסטען. רעכענענדיג אַ קריענס ארמעע איו זייער צאָהל געוועזען זעקס און צוואַנציג טויזענד מענער.

קאפיטעל ח

- 1 בנימין האָט געבוירען בלע זיין בכור, אשבל דער צווייטער, אחרה דער דריטער.
 2 נוחה דער פיערטער, רפא דער פינפטער.
 3 בלע'ס זיהן זיינען געוועזען : אדר, גרא, אביהוד ;
 4 אבישוע, נעמן, אחוח,
 5 גרא, שופן, און חורם.
 6 די אחר'ס קינדער זיינען געוועזען פאמיליען פאָרשטעהער ביי די גנע איינוואוינער, נאָכדעם אז מען האָט זיי פערטריבען אין מנחת —
 7 נעמן און אחיה ; אָכער גרא, וועלכער האָט געבוירען עזא און אחיחזר, האָט זיי פערטריבען.
 8 נאָכדעם ווי ער האָט מיט זיי פערטריבען זיינע פרויען חושים און בערא האָט ער געבוירען אין מואב־פעלד שחרים'ן.
 9 און פון זיין פרוי חרש זיינען ביי איהם געבוירען געוואָרען : יובב, צביא, מישא, מלכם,
 10 יעוי, שביה און מרמה — די זיהן זיינע זיינען געוועזען פאמיליע־פאָרשטעהער.
 11 פון חשם איז ביי איהם געבוירען געוואָרען : אביטוב און אלפעל.
 12 אלפעאל'ס זיהן : עבר, משעם, און שמר ; ער האָט געבויט אונז און לָד מיט איהרע דערפער.
 13 אויך ברעה, און שמע, זיי זיינען געוועזען פאמיליען פאָרשטעהער ביי די בעוואונער פון אילון, זיי האָבען פאריאָנט די בעוואונער פון גת.
 14 אויך אחיו, ששק, ירמות.
 15 זכריה, ערד, עדר.
 16 מיכאל, ישפה, און יוחאָ, זיינען געוועזען בריעה'ס זיהן ;
 17 זכריה, משלם, חזקי, חבר.
 18 ישמרי, יוליאָה, און יובב, אלפעל'ס זיהן.
 19 יקים, זכרי, זכרי.
 20 אליעיני, צלתי, אליאל.
 21 עדיה, בראיה, און שמרת, שמעי'ס זיהן.
 22 ישפן, עבר, אליאל.
 23 עבדון, זכרי, חנן.
 24 חנניה, עילם, ענתותיה.

26 וְעִתְּתֶיהָ: וַיִּפְדֶּיהָ וּפְנִי אֵל בְּנֵי שָׁשֶׁק: וְשִׁמְשֵׁרֵי וּשְׁתַּרְיָה
 27 וַעֲתָלְיָה: וַיַּעֲרֹשֶׁהָ וְאֵלֶיהָ וּזְכָרֵי בְנֵי יִרְחָם: אֵלֶּה רְאִשֵׁי
 28 אֲבוֹת לְתִלְדוֹתֵם רְאִשִׁים אֵלֶּה יֹשְׁבוּ בִירוּשָׁלַם:
 29 וּבְנִבְעֹז יֹשְׁבוּ אָבִי נִבְעֹז וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מַעֲכָה: וּבְנֵי
 31 הַבְּבוֹר עֲבֵדֵיזָן וְצִוִּיר וְקִישׁ וּבְעֵל וְנָדָב: וַיְגִדֹר וְאֲחִיו וְזָכָר:
 32 וּמִקְלֹת הוֹלִיד אֶת־שִׁמְאָה וְאִף הָפָה נֶגֶד אֲחֵיהֶם יֹשְׁבוּ
 33 בִירוּשָׁלַם עִם־אֲחֵיהֶם: וְגַר הוֹלִיד אֶת־קִישׁ
 וְקִישׁ הוֹלִיד אֶת־שְׂאוּל וְשְׂאוּל הוֹלִיד אֶת־יְהוֹנָתָן וְאֶת־
 34 מִלְכֵי־שׁוּעַ וְאֶת־אֲבִינָדָב וְאֶת־אֲשַׁבְעֵל: וּבְדִי־הוֹנָתָן מְרִיב
 35 בְּעֵל וּמְרִיב בְּעֵל הוֹלִיד אֶת־מִיכָה: וּבְנֵי מִיכָה פִּתְחוֹן לֵה
 36 וּמִלָּךְ וְתַאֲרַע וְאָחוּ: וְאָחוּ הוֹלִיד אֶת־יְהוּעֲדָה וַיְהוּעֲדָה
 הוֹלִיד אֶת־עֲלָמַת וְאֶת־עֲנָמוֹת וְאֶת־זִמְרֵי וּזְמֵרֵי הוֹלִיד
 37 אֶת־מוֹצָא: וּמוֹצָא הוֹלִיד אֶת־בְּנֵעָא רָפָה בְּנֵו אֶלְעָשָׂה
 38 בְּנֵו אֶצֶל בְּנֵו: וְלֶאֱצֵל שֵׁשָׁה בָנִים וְאֵלֶּה שְׁמוֹתֵם
 עֲזַרְיָהם וּבְכָרוֹ וַיִּשְׁמַעְעָל וְשַׁעֲרִיָּה וְעַבְדִּיָּה וְחָנּוּן כָּל־אֵלֶּה
 39 בְּנֵי אֶצֶל: וּבְנֵי עֶשֶׂק אָחִיו אֵילָם בְּכָרוֹ יְעוּשׁ הַשְּׁנִי
 וְאֵלִיפָלֵט הַשְּׁלִישִׁי: וַיְהִי בְנֵי־אֵילָם אֲנָשִׁים גְּבוּרֵי־חַיִל
 דָּרְכֵי קָשָׁת וּמַרְבִּים בָּנִים וּבְנֵי בָנִים מֵאֵה וְחַמְשִׁים כָּל־
 אֵלֶּה מִבְּנֵי בְנֵי־מֹן:

ט

CAP. IX. ט

א וְכָל־יִשְׂרָאֵל הִתְיַחֲשׂוּ וְהָגִם כְּתוֹבִים עַל־סֹפֶר מַלְכֵי א
 2 יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה הִגְלוּ לְכָבֵל בְּמַעְלָם: וְהַיּוֹשְׁבִים הָרִאשׁוֹנִים
 אֲשֶׁר בְּאֲחֻזֹתֵם בְּעָרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל הַכְּהֹנִים הַלְוִיִּם וְהַגִּיתִינִים:
 3 וּבִירוּשָׁלַם יֹשְׁבוּ מִן־בְּנֵי יְהוּדָה וּמִן־בְּנֵי בְנֵי־מֹן וּמִן־בְּנֵי
 4 אֲפַרְיָם וּמִן־שֵׁשָׁה: עוֹתִי בְּדַעֲמִי־הוֹד בְּדַעֲמֵרֵי בְּדַאֲמֵרֵי
 5 בְּדַבְּנֵי־מֹן בְּנֵי פָרַץ בְּדִי־הוּדָה: וּמִן־הַשִּׁילְנִי עֲשֵׂה הַבְּבוֹר
 6 וּבְנֵיו: וּמִן־בְּנֵי נָח יְעֹאֵל וְאֲחֵיהֶם שְׁשֵׁר־מֵאֹת וְחֲשָׁעִים:

וּמִן־

- 25 יפדיה, און פניאל, ששק'ס זיהן.
 26 שמרי, שחריה, עתליה.
 27 יערשיה, אליה, און זכרי, ירוחם'ס זיהן.
 28 די ראזיגע זיינען געוועזען פאמיליען פארשטעהער פון זייער געבורט, דיעזע האָבען געוואוינט אין ירושלים.
 29 אין גבעון האָט געוואוינט דער גרינדער פון גבעון, זיין ווייב'ס נאָמען איז געוועזען מעכה,
 30 זיין ערשטגעבוירענער זון — עכרון, אויף צור, קיש בעל, נרב,
 31 גדור, אחיו, און זכר.
 32 און מקלות, וועלכער האָט געבוירען שמאה. אַבוואָהל זיי זיינען געוועזען גענען זייערע ברודער, האָבען זיי געוואוינט אין ירושלים מיט זייערע ברודער.
 33 און נר האָט געבוירען קיש, קיש האָט געבוירען שאול, שאול האָט געבוירען יהונתן, מלכישוע, אבינדב, און אשבעל.
 34 גהונתן'ס זון איז געווען מריב בעל, מריב בעל האָט געבוירען מיכה.
 35 מיכה'ס זון: פתון, מלך, תארע, און אחו.
 36 אחו האָט געבוירען יהועדה, יהועדה האָט געבוירען עלמת, עזמות, און זמרי; זמרי האָט געבוירען מוצא.
 37 מוצא האָט געבוירען בנעה, רפה זיין זון, אַלעשה זיין זון, אַצל זיין זון.
 38 דער אַצל האָט געהאט זעקס זיהן, דאָס זיינען זייערע נעמען: עזריקם, בכרו, ישמעאל, שעריה, עובדיה, און חנו, די אלע זיינען אצל'ס זיהן.
 39 זיין ברודער עשק'ס זיהן: אולם זיין ערשטגעבוירענער, יעוש דער צווייטער, און אליפלט דער דריטער.
 40 אולם'ס זיהן זיינען געוועזען קריעגס־העלדען און בויגעוויסער, זיי האָבען געהאט פיעל קינדער און קינדס־קינדער — הונדערט און פופציג. די אלע זיינען פון בנימין'ס אַבשטאַמונג.

קאפיטעל ט

- 1 גאַנץ ישראל האָט זיך פּערצייכענט און איינגעשריעבען אין בוך פון די קעניגע ישראל, אויף יהודה וואָס איז פארטריבען געוואָרען אין בכל איבער זייער זינד.
 2 מיט די ערשטע בעוואוינער — ישראל און זיין בעזיצ־הייל, כהנים, לוי'ס און טעמפל־דיענער אין זייערע שטעט.
 3 אין ירושלים זיינען פארבליבען פון יהודה'ס קינדער, בנימין'ס קינדער אויף אפרים'ס און מנשה'ס קינדער:
 4 עותי, זון פון עמיהוד, זון פון עמרי, זון פון אמרי, זון פון בנימין, זון פון זיהן פון פרץ יהודה'ס זון.
 5 פון שילוני — עשיה דער ערשטגעבוירענער, מיט זיינע זיהן.
 6 פון זרח'ס זיהן: יעואל מיט זיינע ברודער — זעקס הונדערט און גינציג.

7 ומדבני בנימן סלוא בן־משלם בן־הדוּוּה בן־הסנאָה:
 8 ויבניה בן־ירחם ואלה בן־עזי בן־מכרי ומשלם בן־
 9 שפטיה בן־רעואל בן־יבניה: ואחיהם לתלדותם תשע
 מאות וחמשים וששה כל־אלה אנשים ראשי אבות לבית
 אבותיהם: ומדה־הנגים דעה ויהויריב ויבין:
 11 ועזריה בן־חלקיה בן־משלם בן־צוזק בן־מדות בן־
 12 אחיטוב נגיד בית האלהים: ועדיה בן־ירחם בן־
 פשוור בן־מלכיה ומעשי בן־עדיאל בן־החנניה בן־משלם
 13 בן־משלמית בן־אמר: ואחיהם ראשים לבית אבותם
 אלף ושבע מאות וששים גבורי חיל מלאכת עבודת
 14 בית־האלהים: ומדה־לויים שמעיה בן־חשוב בן־
 15 עזריקם בן־חשביה מדבני מררי: ובקבקר חרש ונגל
 16 ומתניה בן־מיכא בן־זכרי בן־אסף: ועבדיה בן־שמעיה
 בן־נגל בן־דודתון וברכיה בן־אסא בן־אלקנה היושב
 17 בחצרי גמופחי: והשערים שלום ועלוב וטלמן ואחיהן
 18 ואחיהם שלום הראש: ועדיה בן־עזר המלך מזרחה
 19 המה השערים למחנות בני לוי: ושלום בן־קורא בן־
 אביסף בן־לרח ואחיו לבית־אביו הקרחים על מלאכת
 העבודה שמרי הספים לאהל ואבתיהם על־מחנה דוד
 20 שמרי המבוא: ופינתם בן־אלעזר נגיד הנה עליהם
 21 לפנים דוד וצמי: זכריה בן משלמה שער פתח
 22 לאהל מצד: קלם הכרורים לשערים בספים מאתים
 ושנים עשר המה בחצרותם התיחשם המה יסד דוד
 23 ושמואל הראה באמנתם: והם ובניהם עליהשערים
 24 לבית־ידוה לבית האהל למשמרות: לארבע רוחות
 25 יהיו השערים מזרח ימה צפונה ונגבה: ואחיהם
 בחצרותם לבוא לשבעת הנמים מעת אל־עת עם־אלה:
 26 כי באמנה המה ארבעת גברי השערים הם הלויים

- 7 פון בנימין'ס זיהן : סלוא זוהן פון משלם, זוהן פון הוריה, זוהן פון הסנאה,
- 8 יבניה זוהן פון ירוחם, אלה זוהן פון עזי, זוהן פון מכרי, משלם זוהן פון שפטיהו, זוהן פון רעואל, זוהן פון יבניה,
- 9 אויף זייערע ברידער, נאָך זייערע געשלעכטער — ניין הונדערט זעקס און פופציג ; אלע די עזע מענער זיינען געוועזען פאמיליען פאָרשטעהער אין זייערע הויזגעזינדערן.
- 10 פון די כהנים — ידעיה, יהויריב, יכין,
- 11 עזריה זוהן פון חלקיה, זוהן פון משלם, זוהן פון צדוק, זוהן פון מריות, זוהן פון אחיטוב, דער פערוואלמער איבער נאָט'ס הויז.
- 12 און עדיה זוהן פון ירוחם, זוהן פון פשחור, זוהן פון מלכיה, און מעשי זוהן פון עריאל, זוהן פון יחזרה, זוהן פון משלם, (זוהן פון משלמת), זוהן פון אמר.
- 13 און זייערע ברידער נאָכ'ן הויז פון זייערע עלטערן — טויענער זעבען הונדערט און זעכציג, העלדישע מענער, הויפט אויפפאסער אויף די דיענסט אַרבייט אין נאָט'ס הויז.
- 14 פון די לויים : שמעיה זוהן פון חשוב, זוהן פון עזריקם, זוהן פון חשביה, פון מררי'ס זיהן,
- 15 און בקבקר, חרש, גלל, און מתניה זוהן פון מיכה, זוהן פון זכרי, זיהן פון אָסם,
- 16 און עובדיה זוהן פון שמעיה, זוהן פון גלל, זוהן פון ידות, און ברכיה זוהן פון אָסם, זוהן פון אלסנה, וואָס האָט געוואוינט אין די דערפער פון נטופתי.
- 17 און די טויערהיטערס : שלום, עקוב, טלמון, און אחימן, מיט זייערע ברידער ; שלום איז געוועזען דער הויפט מאַן,
- 18 נאָך ביז יעצט זיינען די טהויערהיטער אין קעניג'ס טהויער מורחצין, פונאָם לאַנער פון לוי'ס קינדער,
- 19 און שלום דער זוהן פון קורא, זוהן פון אביסף, זוהן פון קרה, מיט זיינע ברידער די קרחים פון זיין פאטער'ס הויז — איבער די דיענסט־אַרבייט פון געצעלט, שוועל היטער, אזוי ווי זייערע עלטערן האָבען געהיט דעם אריינגאַנג צו נאָט'ס רוהע־ארט.
- 20 פינחס, אלעזר'ס זוהן — נאָט איז מיט איהם — איז אַמאָל געוועזען זייער פערוואלמער.
- 21 זכריה, משלמיה'ס זוהן — דער טהויערהיטער ביים טהיר פון פערזאמל־לונגס געצעלט.
- 22 די אלע אויסערוויילטע אלס טהויערהיטערס ביי די שוועלען זיינען צוויי הונדערט און צוועלף, זיי האָבען זיך געצייכענט נאָך זייערע הויז־פען ; דוד מיט שמואל דעם פראָפעט האָבען זיי אינסטאַלירט אין זייער בעשעפטיגונג,
- 23 זיי און זייערע זיהן צו זיין ביי די טהויערן פון נאָט'ס הויז ד. ה. דאָס געצעלט־הויז אויפצופאַסען.
- 24 ביי אלע פיער זייטען זיינען געוועזען די טהויערהיטערס — מורה, מערב, צפון און דרום.
- 25 זייערע ברידער, וואָס זיינען מיט זיי אין די הויפען פלענען קומען אלע זיעבען טעג, פון צייט צו צייט.
- 26 דאָס האָבען ריכטיג אויפגעפאַסט פיער הויפט טהויערהיטערס פון די

27 תָּהִיוּ עַל־הַלְשָׁכוֹת וְעַל־הָאֹצְרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים: וּסְבִיבוֹת
 בֵּית־הָאֱלֹהִים יָלִינוּ כִּי־עָלִידָם מִשְׁמֶרֶת וְהָם עַל־הַמִּפְתָּח
 28 וּלְפָקֶד לְפָקֶד: וּמָהֶם עַל־כְּלֵי הָעֲבֹדָה כִּי בַמִּסְפָּר
 29 יִבְיֹאוּ וּבַמִּסְפָּר יֵוצִיאוּם: וּמָהֶם מִמְּנִים עַל־הַכְּלִים
 וְעַל כְּלֵי־הַקֹּדֶשׁ וְעַל־הַפֶּלֶת וְתֵינָן וְהַשֶּׁמֶן וְהַלְבֹנָה
 וְהַבְּשָׂמִים: וּמִן־כְּנֵי הַכְּהֹנִים רָקְחֵי הַמִּרְקָחַת לַבְּשָׂמִים: ל
 וּמִתַּחְתֶּיהָ מִדְּהַלּוּם הוּא הַבְּכוֹר לְשֵׁלֶם הַקָּדְחֵי בְּאִמּוֹנֶיהָ
 31 עַל מַעֲשֵׂה הַחֲבָתִים: וּמִן־כְּנֵי הַקָּדְחֵי מִן־אֲחֵיהֶם עַל־
 32 לֶחֶם הַמַּעֲרֶכֶת לְהַכִּין שֶׁבֶת שֶׁבֶת: וְאֵלֶּה
 33 הַמְּשֻׁרָרִים רֵאשֵׁי אָבוֹת לְלוּיִם בְּלִשְׁכַת פְּטִירִים כִּי־זִמְּם
 וְלִילָה עֲלֵיהֶם בַּמְּלֶאכָה: אֵלֶּה רֵאשֵׁי הָאָבוֹת לְלוּיִם
 34 לְתַלְדוֹתָם רֵאשִׁים אֵלֶּה יָשְׁבוּ בִירוּשָׁלַם: וּבְנֵי־עֹזָן לֵה
 35 יָשְׁבוּ אֲבִי־נִבְעֹזָן יְעֹאֵל וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מַעֲכָה: וּבְנֵי הַבְּכוֹר
 36 עֲבֹדָן וְעֹדֵד וְקִישׁ וְכַעַל וְנֹר וְנֹדָב: וְנֹדָד וְאֲחִיו וְחִבְרֶה
 37 וּמִקְלוֹת: וּמִקְלוֹת הוֹלִיד אֶת־שִׁמְעָאֵם וְאֶת־הֶם נֹדָד
 38 אֲחֵיהֶם יָשְׁבוּ בִירוּשָׁלַם עִם־אֲחֵיהֶם: וְנֹר הוֹלִיד
 39 אֶת־קִישׁ וְקִישׁ הוֹלִיד אֶת־שֹׁאֵל וְשֹׁאֵל הוֹלִיד אֶת־
 40 דְּוֹנָתָן וְאֶת־מִלְכִּי־שׁוּעַ וְאֶת־אֲבִינֹדָב וְאֶת־אֲשֶׁבֶּעֶל: וּבְנֵי מ
 41 דְּוֹנָתָן מְרִיב בְּעַל וּמְרִיב־בְּעַל הוֹלִיד אֶת־מִיכָה: וּבְנֵי
 42 מִיכָה פִּיתָן וּמֶלֶךְ וְתַחֲרַע: וְאֲחִיו הוֹלִיד אֶת־יַעֲרֶה וְיַעֲרֶה
 הוֹלִיד אֶת־עֲלָמַת וְאֶת־עֲמֹמַת וְאֶת־זִמְרֵי וְזִמְרֵי הוֹלִיד
 43 אֶת־מוֹצָא: וּמוֹצָא הוֹלִיד אֶת־בְּנֵי־עֵא וְרַפְּיָה בְּנֵי אֲלֵעֶשָׂה
 44 בְּנֵי אֶצֶל בְּנֵי: וְלֶאֱצֵל שֵׁשָׁה בָנִים וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם
 עֲזִירְקָם וְכַרְוֹ וְשִׁמְעֵאֵל וְשַׁעֲרֶה וְעִבְדֶּה וְתֵינָן אֵלֶּה
 בְּנֵי אֶצֶל:

CAP. X.

וּפְלִשְׁתִּים נִלְחְמוּ בִישְׂרָאֵל וַיָּנֶם אִישׁ־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי א
 פְּלִשְׁתִּים

2 פִּלְשֹׁתִים וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים בְּהַר גִּלְבָּעַ: וַיִּדְבְּקוּ פִּלְשֹׁתִים
 אַחֲרֵי שְׂאוּל וְאַחֲרֵי בָנָיו וַיָּכּוּ פִּלְשֹׁתִים אֶת־זִנְתָן וְאֶת־
 3 אַבְיָתָר וְאֶת־מִלְכִי־שׁוּעַ בְּנֵי שְׂאוּל: וַתִּכְבַּד הַמַּלְחָמָה
 עַל־שְׂאוּל וַיִּמָּצְאוּ הַמּוֹדִים בַּקָּשָׁת וַיַּחַל מִן־הַיּוֹרִים:
 4 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־נִשְׂא בָלְיוֹ שֶׁלֶף חֲרָבָה וַיִּדְקַרְנֵי בָּהּ
 פְּדִיבָאוּ הַעַרְלִים הָאֵלֶּה וְהַתַּעֲלָל־בֵּי וְלֹא אָבָה נִשְׂא
 בָלְיוֹ כִּי יָרָא מֵאֵד וַיִּקַּח שְׂאוּל אֶת־חֲרָב וַיִּפֹּל עָלֶיהָ:
 5 וַיֵּרָא נִשְׂא־בָלְיוֹ כִּי־מָת שְׂאוּל וַיִּפֹּל גַּם־הוּא עַל־חֲרָב
 6 וַיָּמָת: וַיָּמָת שְׂאוּל וּשְׁלֶשֶׁת בָּנָיו וְכָל־בֵּיתוֹ יַחְדָּו מָתוּ:
 7 וַיֵּרְאוּ כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בְּעַמְּקֵי כִּי נָסוּ וְכִי־מָתוּ
 שְׂאוּל וּבָנָיו וַיַּעֲזֹבוּ עָרֵיהֶם וַיָּנֹסוּ וַיָּבֹאוּ פִּלְשֹׁתִים וַיִּשְׁכּוּ
 8 בָהֶם: וַיְהִי מִמָּחָרָת וַיָּבֹאוּ פִּלְשֹׁתִים לַפֶּשֶׁט אֶת־
 הַחֲלָלִים וַיִּמָּצְאוּ אֶת־שְׂאוּל וְאֶת־בָּנָיו נִפְּלִים בְּהַר גִּלְבָּעַ:
 9 וַיִּפְשְׁטוּהוּ וַיִּשְׂאוּ אֶת־דָּאָשׁוֹ וְאֶת־כָּלְיוֹ וַיִּשְׁלְחוּהוּ בְּאֲרֶזֶךְ
 10 פִּלְשֹׁתִים סָבִיב לַבָּשָׂר אֶת־עֲצֵבֵיהֶם וְאֶת־דַּהֲעִים: וַיִּשְׁמְרוּ
 אֶת־כָּלְיוֹ בֵּית אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת־גִּלְגָּלְתּוֹ תִּקְעוּ בֵּית דָּגוֹן:
 11 וַיִּשְׁמְעוּ כָּל יִבְשׁ גִּלְעָד אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־עָשׂוּ פִּלְשֹׁתִים
 12 לְשְׂאוּל: וַיִּקְוֹמוּ כָּל־אִישׁ חֵיל וַיִּשְׂאוּ אֶת־נוֹפֶת שְׂאוּל וְאֶת
 נּוֹפֶת בָּנָיו וַיָּבִיאוּם וַיְבִישׂוּהוּ וַיִּקְבְּרוּ אֶת־עֲצָמוֹתֵיהֶם תַּחַת
 13 הָאֵלֶּה בְּיָבֵשׁ וַיַּצִּימוּ שִׁבְעַת יָמִים: וַיָּמָת שְׂאוּל בְּמַעְלֹ
 אֲשֶׁר־מְעַל בִּיהוָה עַל־דְּבַר יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַר וְגַם־
 14 לְשְׂאוּל בָּאוֹב לְדָרוֹשׁ: וְלֹא־דָרַשׁ בִּיהוָה וַיָּמָתוּהוּ וַיִּסַּב
 אֶת־הַמְּלוּכָה לְדָוִד בְּיָשׁוּי:

CAP. XI. י"א

י"א

א וַיִּקְבְּצוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶל־דָּוִד חֲבֵרוֹנָה לֵאמֹר הִנֵּה עֲצָמֶיךָ
 2 וּבִשְׂרָף אֲנַחְנוּ: גַּם־תָּמוּל גַּם־שִׁלְשׁוּם גַּם בְּהִזּוֹת שְׂאוּל
 מִלֶּדֶךָ אַתָּה הַמוֹצִיא וְהַמְּבִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֱלֹהֵיךָ לֵךְ אַתָּה תִרְעֶה אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תִּהְיֶה

- 2 האָבען די פֿלשתיים נאָכגעיאָגט שאול'ן מיט זיינע זיהן, און די פֿלשתיים האָבען דערשלאָגען יונת'ן, אבינדב'ן, און מלכישוע'ן שאול זיהן.
- 3 די מלחמה איז שאול'ן געפאגען שווער: עס האָבען איהם געטרָאָפען די בויגען־שיסער, און פאר שיסער האָט ער געציטערט;
- 4 האָט שאול געזאָגט צו זיין וואפענטרעגער: „ציה ארויס דיין שווערד און דערשטעך מיר מיט איהם, אום די אונבעשניטענע זאָלען ניט קומען שפּאַס מאַכען פון מיר.“ אָבער זיין וואפענטרעגער האָט עס ניט געוואָלט, ווייל ער איז צושראָקען געוועזען. האָט שאול אליין גענומען דעם שווערד און איז אויף איהם געפאלען.
- 5 אַז זיין וואפענטרעגער האָט געזעהען אַז שאול איז געשטאַרבען, איז ער אויך געפאלען אויפ'ן שווערט און איז געשטאַרבען.
- 6 אַזוי איז שאול מיט זיינע דריי זיהן און זיין גאַנצעס הויזגעזינד גע־שטאַרבען צוזאַמען.
- 7 ווען די מענער פון ישראל וואָס זיינען געוועזען אין טהאַל האָבען געזעהען אַז פיעל זיינען ענטלאָפּען, און שאול מיט זיינע זיהן זיינען געשטאַרבען, האָבען זיי פּערלאָזען זייערע שטעדט און זיינען אויך אנטלאָפּען, דאן זיינען די פֿלשתיים געקומען און האָבען אין זיי געוואוינט.
- 8 אויף מאָרגענ'ס ווען די פֿלשתיים זיינען אָנגעקומען אויסטהאַן די דער־שלאָגענע האָבען זיי געפונען שאול'ן מיט זיינע זיהן ליגענדיג אויפ'ן באַרג גלבע.
- 9 האָבען זיי איהם אויסגעטהאַן, און גענומען זיין קאָפּ און זיינע וואַפען, און האָבען עס אַרומגעשיקט איבער'ן לאַנד פֿלשתיים, אָנצוזאָגען זייערע געצען און דעם פּאָלס.
- 10 און זיי האָבען אריינגעלייגט זיינע וואַפען אין הויז פון זייערע געמער, אָבער זיין קאָפּ־ביין האָבען זיי אָנגעשלאָגען אין הויז פון דגון.
- 11 אַז גאַנץ יבש־גלעד האָט געהערט אַלעס וואָס די פֿלשתיים האָבען געטהאַן מיט שאול'ן;
- 12 זיינען אַלע העלדישע מענער אויפגעשטאַנען האָבען אוועקגענומען שאול'ס קערפּער, אויך די קערפּערס פון זיינע זיהן, האָבען זיי געבראַכט נאָך יבש, און האָבען זייערע ביינער בעגראָבען הינטער אַ לינדע־כּוּים אין יבש, און האָבען געפּאַסט זיעבען טעג.
- 13 אַזוי איז שאול געשטאַרבען איבער זיינע זילד וואָס ער האָט געזינדיגט קעגען גאָט, איבער דעם וואָרט פון גאָט וואָס ער האָט ניט געהיט, אויך ווייל ער האָט געפרעגט און געזוכט די הילף פון אוב.
- 14 און האָט ניט געבעטען ביי גאָט; דאָריבער האָט ער איהם געטויטעט, און אריבערגעקעהרט די מלוכה צו דוד'ן, ישי'ס זוהן.

קאַפיטעל יא

- 1 און גאַנץ ישראל האָט זיך פּערזאַמעלט צו דוד'ן אין חכרון, זאָגענדיג: מיר זיינען דיין ביין און דיין פֿלייש,
- 2 אויך געכטען און עהערנעכטען, ווען שאול איז נאָך געוועזען קעניג, האָסטו ארויסגעפיהרט און אריינגעבראַכט ישראל; און דיין גאָט האָט דיר געזאָגט: דו זאָלסט פיהרען מײן פּאָלס ישראל, און דו זאָלסט זיין אַ הערשער איבער מײן פּאָלס ישראל.

- 3 נָגִיד עַל עַמֵּי יִשְׂרָאֵל: וַיָּבֹאוּ כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־הַמֶּלֶךְ
 חֲבֵרוֹנָה וַיִּכְרַת לָהֶם דָּוִד בְּרִית בְּחֶבְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה
 וַיִּמְשְׁחוּ אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל כַּדָּבָר יְהוָה בִּידֵי
 4 שְׁמוּאֵל: וַיִּלְךְ דָּוִד וְכָל־יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם הַיּוֹם
 5 וְשֵׁם הַיְבוּסִי יִשְׁבִי הָאָרֶץ: וַיֹּאמְרוּ יִשְׁבִי יְבוּס לְדָוִד ה
 לֹא תָבֹא הֵנָּה וַיִּלְכֹּד דָּוִד אֶת־מִצְדַת צִיּוֹן הִיא עִיר
 6 דָּוִד: וַיֹּאמֶר דָּוִד כְּלִימָכָה יְבוּסִי בְּרֵאשֹׁנָה יְהוָה
 לְרֹאשׁ וְלִשְׂר וַיַּעַל בְּרֵאשֹׁנָה וַיֹּאב בְּדָצְרוּנָה וַיְהִי לְרֹאשׁ:
 7 וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּמִּצְדָּה עַל־כֶּן קָרְאוּ־לוֹ עִיר דָּוִד: וַיִּבֶן הָעִיר
 8 מִסָּבִיב מִדְּהַמְלֹאָה וְעַד־הַסָּבִיב וַיֹּאב יְהוָה אֶת־שֹׁאֵר
 9 הָעִיר: וַיִּלְךְ דָּוִד הַלְלוֹךְ וְגִדּוֹל וַיְהוָה צָבָאוֹת עִמּוֹ:
 10 וְאַלֹהֵי רֵאשֵׁי הַגְּבֻרִים אֲשֶׁר לְדָוִד הַמֵּתְחַזְּקִים עִמּוֹ
 בְּמַלְכוּתוֹ עִם־כָּל־יִשְׂרָאֵל לְהַמְלִיכֵוּ כַּדָּבָר יְהוָה עַל־
 11 יִשְׂרָאֵל: וְאַלֹהֵי מַסְפַּר הַגְּבֻרִים אֲשֶׁר לְדָוִד יִשְׁבַּעִם בְּךָ
 חֲכַמוֹנֵי רֹאשׁ הַשְּׁלוֹשִׁים הוּא־עוֹרֵר אֶת־חַנְיֵיתוֹ עַל־שֵׁלֶשׁ
 12 מֵאוֹת חֲלָל בַּפֶּעַם אַחַת: וְאַחֲרָיו אֲלַעֲזָר בֶּן־דָּוִד הָאֲחוּחִי
 13 הוּא בְּשִׁלוֹשָׁה הַגְּבֻרִים: הוּא־הָיָה עִם־דָּוִד בַּפֶּס דְּמַיִם
 וְהַפְּלִשְׁתִּים נֹאסְפֵר־שָׁם לְמַלְחָמָה וְתָהִי חֵלְקַת הַשְּׂדֵה
 14 מִלָּאָה שְׁעוּרִים וְהָעָם נָסוּ מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים: וַיִּתְּנֵצְבוּ
 בְּתוֹךְ־הַחֲלָקָה וַיִּצִּילֵהָ וַיָּבֹו אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיִּושַׁע יְהוָה
 15 תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה: וַיִּרְדּוּ שְׁלוֹשָׁה מִן־הַשְּׁלוֹשִׁים רֹאשׁ עַל־
 הָעַר אֶל־דָּוִד אֶל־מַעֲרַת עַדְלָם וּמַחֲנֵה פְּלִשְׁתִּים חֲנֵה
 16 בַּעֲמֶק רְפָאִים: וְדָוִד אָוּ בַּמַּצְוֶה וַנְּצִיב פְּלִשְׁתִּים אָוּ
 17 בְּבֵית לָחֶם: וַיִּתְּאוּ דָּוִד וַיֹּאמֶר מִי יִשְׁקֵנִי מִיָּם מִבּוֹר
 18 בֵּית־לָחֶם אֲשֶׁר־בְּשֶׁעַר: וַיִּבְקְעוּ הַשְּׁלֹשָׁה בַּמַּחֲנֶה
 פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאֲבוּ־מַיִם מִבּוֹר בֵּית־לָחֶם אֲשֶׁר בְּשֶׁעַר
 וַיִּשְׂאוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־דָּוִד וְלֹא־אָבָה דָּוִד לְשַׁתּוֹתָם וַיִּנְסֹף

אָתָם

- 3 אַלע עלטסטע פון ישראל זיינען געקומען צום קעניג אין חברון ; האָט דוד מיט זיי געשלאָסען אַ בונד אין חברון פאַר גאָט, און זיי האָבען דוד'ן געזאָלכט אלס קעניג איבער ישראל, נאָך דעם וואָרט פון גאָט דורך שמואל'ן.
- 4 דאָן איז דוד און גאַנץ ישראל געגאַנגען אין ירושלים, דאָס איז יבוס, וואָרום דאָרט האָט דער יבוס'י בעוואוינט די לאַנד.
- 5 און די בעוואוינער פון יבוס האָבען געזאָגט צו דוד'ן : „וועסט אַהער ניט קומען !“ האָט דוד איינגענומען די פעסטונג פון ציון, דאָס איז גע- בליבען דוד'ס שטאָרט.
- 6 דוד האָט געזאָגט : דער וואָס וועט יבוס'י צוערשט שלאָגען דער ווערט אַ הויפטמאַן און אַ הערר ; איז יואָב צרויח'ס זוהן דער ערשטער אַרויפגע- גאַנגען, און איז געוואָרען דער הויפטמאַן.
- 7 דוד האָט געוואוינט אין דער פעסטונג. דאָרום האָט מען עס גערופען „דוד'ס שטאָרט“
- 8 ווייל ער האָט איבערגעבויט די שטאָרט רינגס אַרום, פון מלוא אָן, רינגס אַרום, און יואָב האָט איבערגעמאַכט דאָס איבריגע פון שטאָרט.
- 9 דוד איז אלץ גרעסער און גרעסער געוואָרען, און גאָט פון די אַרמעען איז מיט איהם געוועזען.
- 10 די זיינען דוד'ס הויפט העלדען וואָס האָבען איהם אין קעניגטהום בע- פעסטויגט, איהם קעניג צו מאַכען אויף גאַנץ ישראל, ווי גאָט האָט צוגע- זאָגט ישראל.
- 11 דאָס איז דער צאָהל פון דוד'ס העלדען : ישבעם חכמוני'ס זוהן, דער הויפט אַדיוטאַנט ; ער צוטרייסעלט מיט זיין שפיז דריי הונדערט ער- שלאָגענע מיט אַ מאָל.
- 12 און נאָך איהם איז געוועזען אלעזר דוד'ס זוהן, דער אחוחי, ער איז גע- וועזען אונטער די דריי גבורים.
- 13 ער איז געוועזען מיט דוד'ן אין פּס־דמים, ווען די פּלשתים האָבען זיך דאָרטען פּערזאַמעלט צו מלחמה ; דאָרטען איז געוועזען אַ שטיק פּעלד פּול מיט גערשטען, דאָס פּאַלק איז ענטלאָפען פאַר די פּלשתים.
- 14 האָבען זיי זיך געשטעלט אין מיטען פּעלד און האָבען עס גערעמעט און האָבען געשלאָגען די פּלשתים. און גאָט האָט געהאָלפען אַ גרויסע הילף.
- 15 אַמאָל זיינען דריי פון די דרייסיג הויפטלויט אַראָפּגעגאַנגען צום פּעלד, צו דוד'ן אינ'ם הייל ערלם, די פּלשתים'ס לאַגער האָט זיך געלאַנגערט אין טהאַל רפאים.
- 16 דוד איז דענסטמאָל געוועזען אין פעסטונג, און די אָנגעשטעלטע וואָך פון די פּלשתים — אין בית לחם.
- 17 האָט זיך דוד'ן פּאַרוועלט און ער האָט געזאָגט : ווער וויל מיר נעבען וואָסער צו טרינקען פון ברונען וואָס איז אין בית לחם, ביי דעם טויער ?
- 18 האָבען די דריי דורכגעבראַכען דורך דעם לאַגער פון די פּלשתים, האָבען אָנגעשעפט וואָסער פון ברונען וואָס איז אין בית לחם ביי דעם טויער, האָבען עס געטראָגען און געבראַכט צו דוד'ן. אָבער דוד האָט עס ניט געוואָלט טרינקען, ער האָט עס אויסגעגאַסען פאַר גאָט,

19 אתם ליהודה: ויאמר חלילה לי מאלתי מעשות זאת
 היום האנשים האלה אשתה בנפשותם כי בנפשותם
 הביאום ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגבורים:
 כ ואבשי אחרי־ואב הוא הנה ראש השלושה והוא עובר
 את־חניתו על־שלוש מאות חלל ולא־שם בשלושה:
 21 מדהשלושה בשנים נכבד נהי להם לשיר ועד־השלושה
 לא בא: בניה בן־יהודע בן־איש־חיל רב־פעלים מן
 קבצאל הוא הפה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה
 23 את־הארי בתוך הכור ביום השלג: והוא הפה את־
 האיש המצרי איש מדה חמש באמה וביד המצרי
 חנית במנור ארנים וירד אליו בשבט ויגול את־החנית
 24 מיד המצרי ויהרגו בחניתו: אלה עשה בניהו בן־
 כה יהודע ולו שם בשלושה הגברים: מדהשלושים הנו
 נכבד הוא ואל־השלושה לא־בא וישימהו דויד על־
 26 משמעתו: וגבורי החילים עשהאל אחי יואב אלתנן
 27 בן־יהודו מבית לחם: שמות ההרורי חלק הפלוני:
 28 עירא בן־עקש התקועי אביעזר הענתותי: סככי החשתי
 29 עילי האחוזי: מהרי הנטופתי חלד בן־בענה הנטופתי:
 31 איתי בן־ריבי מגבעת בני בנימן בניה הפרעתי: חורי
 32 מנחלי נעש אביאל הערבתי: עזמות הפחרומי אלהפא
 33 השעלבני: בני השם הגונו וינתן בן־שני ההררי:
 לה אחיזם בן־שכר ההררי אליפל בן־אור: חפר המכרתי
 36 אחיה הפלוני: חצרו הכרמלי נערי בן־אובי: ואל אחי
 37 נתן מבחר בן־הגרי: צלק העמוני נחרי הפרתי נשא
 38 פלי יואב בן־צרויה: עירא היתרי גרב היתרי: אוריה
 41 החתי נכד בן־אחלי: עדינא בן־שיא הראובני ראש
 42 לראובני ועליו שלשים: תנן בן־מצבה ויושפט המתני:
 43

זיא

- 19 און האָט געזאָגט: ביי נאָט! עס פאסט מיר ניט דאָס צו טהאָן! איך זאָל טרינקען דאָס בלוט און לעבען פון די דאָזיגע מענער? זיי האָבען דאָך עס געבראכט איינשטעלענדיג זייערע לעבענס! און ער האָט עס ניט געוואָלט טרינקען. דאָס האָבען געטהאָן די דריי העלדען;
- 20 אבשי יואב'ס ברודער איז געוועזען דער הויפטמאן פון די דריי, אויך ער האָט צוטרייעלט מיט זיין שפיז דריי הונדערט דערשלאָגענע; ער האָט זיך אויסגעצייכענט צווישען די דריי.
- 21 פון די צווייטע דריי איז ער געווען מעהר געאכטעט, ער איז זאָגאר געוועזען זייער אָנפיהרער, אָבער צו די ערשטע דריי קומט ער ניט.
- 22 בניהו, יהוידע'ס זון, פון קבצאל, א מאן א העלד, אַרויסער אויפטהווער, ער האָט דערשלאָגען צוויי לייבען־שטארקע מאב'ער, ער איז אויך אַרונט־טערגעגאַנגען אין א גרוב אין א שנעע־טאָג און גע'הרג'עט א לייב.
- 23 ער האָט אויך דערשלאָגען א מצרי, א מאן פינף איילען הויך. דער מצרי האָט געהאַלטען א שפיז ווי א וועבער־האַלי, איז ער צוגעגאַנגען צו איהם מיט א רוט, צוגענומען פון מצרי דעם שפיז און דער'הרג'עט איהם מיט זיין אייגענעם שפיז.
- 24 דאָס אלעס האָט געטהאָן בניהו, יהוידע'ס זון, און האָט זיך אויסגע־צייכענט אונטער די דריי העלדען.
- 25 פון די דרייסיג איז ער מעהר געאכטעט געוועזען, אָבער צו די ערשטע דריי קומט ער ניט, נאָר דוד האָט איהם אריינגעגעבען צווישען זיי אי־בער זיין געהאָרצומקייט.
- 26 די אַרמעע העלדען זיינען געוועזען עשהאל, יואב'ס ברודער, אלחנן דוד'ס זון פון בית לחם.
- 27 שמות דער הרורי, חוץ דער פּלוני,
- 28 עיראָ עקש'ס זון דער תקועי, אביעזר דער ענתותי,
- 29 סבכי דער חשתי, עילי דער אחוחי,
- 30 מהרי דער נטופתי, חלד בענה'ס זון דער נטופתי,
- 31 איתי דער זון פון ריבי פון גבעת בני בנימין, בניה דער פרעתוני,
- 32 חורי פון נחלי געש, אביאל דער ערבתי,
- 33 עזמות דער בחרומי, אליחבא דער שעלבוני,
- 34 די זיהן פון השם דער גזוני, יונתן שני'ס זון דער הררי,
- 35 אחיאָם שכר'ס זון דער הררי, אליפּל אור'ס זון,
- 36 חפר דער מכרתי, אחיה דער פּלוני,
- 37 חצרו דער כרמלי, נערי אזבי'ס זון,
- 38 יואל נתן'ס ברודער, מבחר הגרי'ס זון,
- 39 צלָק דער עמוני, נחרי דער ברתני, די וואפען־טרעגער פון יואב צרויה'ס זון,
- 40 עיראָ דער יתרי, גרב דער יתרי,
- 41 אוריה דער חתי, זכר אחלי'ס זון,
- 42 עדינה שיואָ'ס זון דער ראובני, ער איז געוועזען דער הויפטמאן פון ראובן, מיט איהם זיינען געוועזען נאָך דרייסיג,
- 43 חנן מעכה'ס זון, און יושפט דער מתני.

עָנָא הַעֲשִׂתִּיתִי שְׁמַע וַיַּעֲזֹאֵל בְּנֵי חוּתָם הָעָרֵעְרִי: 44
 דִּיעֲזֹאֵל בְּדַשְׁמָרִי וַיִּחַא אָחִיו הַתִּיבִי: אֱלִיאֵל הַמַּחֲוִים מֵה
 וַיִּדְבְּרֵי וַיִּשְׁוֹדָה בְּנֵי אֲלֻנָּעִים וַיִּתְמָה הַמּוֹאָבִי: אֱלִיאֵל וַעֲזֹבֵד 47
 וַיַּעֲשִׂי אֵל הַמַּצְבֵּה:

יב

CAP. XII. יב

וְאֵלֶּה הַבָּאִים אֶל־דָּוִד לְצִיָּקָלָן עוֹד עֲצוּר מִפְּנֵי שָׂאִיל *
 בְּדַקִּישׁ וְהַמָּה בַּנְּבוּרִים עֹזְרֵי הַמַּלְחָמָה: נִשְׁקֵי קֶשֶׁת 2
 מִמִּינִים וּמִשְׁמָאִלִּים בְּאַבְנִים וּבַחֲצִיִּים בַּקֶּשֶׁת מֵאֲחֵי
 שָׂאִיל מִבְּנֵימֶן: הָרֹאשׁ אַחֲזִיעֹזֵר וַיִּזְאֵשׁ בְּנֵי הַשְּׁמֵעָה 3
 הַנְּבִעְתֵי וַיִּזְאֵל וּפְלֹט בְּנֵי עֹמֶת וּבְרָכָה וְזֹדָא הָעֵנְתִיתִי:
 וַיִּשְׁמַעְיָה הַנְּבִעוֹנִי נְבוּר בְּשִׁלְשִׁים וְעַל־הַשְּׁלֹשִׁים וַיִּרְמֶה 4
 וַיַּחֲזִיאֵל וַיִּזְחַן וַיִּזְבֹּד הַגְּדֵרִיתִי: אֲלֻעֹזִי וַיִּרְיִמֹת וּבַעֲלֵיָה ה
 וְשַׁמְרִיהוּ וְשַׁפְטִיהוּ הַחֲרוּפִי: אֲלֻקְנָה וַיִּשְׁהִי וַעֲזֹרָאֵל 6
 וַיִּזְעוֹר וַיִּשְׁבַּעִם הַקְּרָחִים: וַיַּעֲזֹאֵל וּבְרָדָה בְּנֵי יִרְחָם 7
 מִדְּהַגְּדוֹר: וּמִדְּהַגְּדֵי נְבִדְלוֹ אֶל־דָּוִד לְמַצֵּד מִדְּבָרָה 8
 נְבִרֵי הַחִיל אֲנָשֵׁי צָבָא לְמַלְחָמָה עֲרֵבֵי צִנָּה וְרַמַח וּפְנֵי
 אֲרִיָה פְּנִיָהם וּכְצַבָּאִים עַל־הַדְּרָחִים לְמַהֵר: עוֹד הָרֹאשׁ 9
 עַבְדָּה הַשְּׁנִי אֱלִיאָב הַשְּׁלִישִׁי: מִשְׁמֹנֶה הַרְבִּיעִי וַיִּרְמֶה *
 הַחֲמִשִּׁי: עֵתִי הַשְּׁשִׁי אֱלִיאֵל הַשְּׁבִיעִי: וַיִּזְחַן הַשְּׁמִינִי 11
 אֲלֻבֹד הַתְּשִׁיעִי: יִרְמִיהוּ הָעֲשִׂירִי מִכַּבְּנֵי עֲשָׂרֵי עָשָׂר: 12
 אֵלֶּה מִבְּנֵי־נֶדַד רֹאשֵׁי הַצָּבָא אֶחָד לְמֵאָה הַקָּמָן 14
 וְהַגְּדוֹל לְאַלְפֵי: אֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר עָבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן בַּחֲדָשׁ *
 הָרִאשׁוֹן וְהוּא מִמֵּלֶא עַל־כָּל־גְּדֵי־תֵיבוֹ וַיְבָרִיחוּ אֶת־כָּל־
 הָעַמְּקִים לְמִזְרַח וּלְמַעֲרָב: וַיָּבֹאוּ מִן־בְּנֵי בְנֵימֶן וַיְהוּדָה 16
 עַד־לְמַצֵּד לְדָוִד: וַיַּעַז דָּוִד לְפָנֵיהֶם וַיֵּצֵן וַיֹּאמֶר לָהֶם 17
 אִם־לְשָׁלוֹם בָּאתֶם אֵלַי לְעֹזְרֵי תִּהְיֶהֱלִי עִלְיָכֶם לִבָּב
 לְיָחַד וְאִם־לְרֵמוֹתַי לְעֲנִי כֵּלָא תָּמָס בְּכַפִּי יָדָא אֵלַי

אבותינו

- 44 עזיה דער עשתרתני, שמע און יעואל די זיהן פון חותם דער ערווערי.
 45 ידיעאל זוהן פון שמרי, און יוחא זיין ברודער דער תיצי.
 46 אליאל דער מחוים'ער, יריבי, און יושויה, די זיהן פון אלנעם, און יתמה דער מואבי.
 47 אליאל, עובר, און יעשיאל דער מצוביה.

קאפיטעל יב

- 1 די זיינען עם וואָס פלעגען קומען צו דוד'ן אין ציקלג, ווען ער האָט זיך בעהאלטען פון שאול קיש'ס זוהן; זיי זיינען געוועזען אונטער די העלדען, העלפערס אין קריעג.
 2 מיט בויגענס בעוואָפּענטע, רעכטס און לינקס שיסער פון בויגען מיט שטיינער אָדער פּיילען; פון שאול'ס ברידער — פון בנימין.
 3 די הויפטלייט זיינען געוועזען אחיעור, און יואָש די זיהן פון שמעה, פון נבעה, יואל, און פלם די זיהן פון עזמות, ברכה, און יהוא פון ענתות.
 4 ישמעיה פון גבעון א העלד פון די דרייסיג, איז געוועזען איבער די דרייסיג, אויך ירמיה, יחזאל, יוחנן, און יוזבד פון גדרה,
 5 אלעזוי, ירימות, בעליה, שמריהו, און שפטיהו דער חריפ'ער,
 6 אלקנח, ישיהו, עזראל, יועזר, און ישבעם די קרחים'ער.
 7 יועאלה, און זבדיה ירוחם'ס זיהן פון גדור.
 8 פון שבט גד האָבען זיך איבערגעגעבען צו דוד'ן, אינ'ם מדבר-פעסטונג, קריעגס העלדען, מלחמה-פארטיגע מענשען, געאיכטע מיט'ן פאנציער און שפין, אויכגעזעהען ווי לייבען און פלינקע ווי הירשען אייף די בערג;
 9 עזר דער ערשטער, עובדיה דער צווייטער, אליאָב דער דריטער,
 10 משמנה דער פיערטער, ירמיה דער פינפטער,
 11 עתי דער זעקסטער, אליאל דער זיעבעטער,
 12 יוחנן דער אכטער, אלזבד דער ניינטער,
 13 ירמיהו דער צעהנטער, מכבני דער עלפטער.
 14 די גד'ס זיהן זיינען געוועזען מיליטער בעאמטע, יעדער קלענסטער איז בער הונדערט, און גרויסער — איבער טויזענד.
 15 די זעלביגע זיינען אריבער דעם ירדן אין ערשטען פריהלינג-מאָנאַט, ווען ער איז געוועזען פול איבער די ברעגען און האָבען פאַרלאָזט די טהאַל-אינוואוינער אין מזרח און מערב.
 16 אויך פון בנימין'ס קינדער און יהודה'ס זיינען געקומען צו דוד'ס פעס-טונג,
 17 איז דוד צו זיי ארויס, האָט זיי בעגריסט און געזאָגט: „אויב איהר זייט צו מיר געקומען פריעדליך, ד. ה. מיר צו העלפען, האָב איך אַ האַרץ מיט אייך צו פּעראַייניגען זיך; אויב אָבער אום מיר אַרײַנצור וואַרפען צו מײַנע פּײַנד, אַן אונשולדיגען, זאָל עס דער גאָט פון אונזערע עלטערן צו זעהן און ארטעהיילען.“

- 16 אבותינו ויוצא: ורוח לבשה את-עמשי ראש השלושים
 לך דויד ועמך בדישי שלום ו שלום לך ושלום לעורך
 כי עזרה אלהך ונקבלם דויד ויתנם בראשי הגדוד:
 19 וממנשה נפלו על-דויד כבאו עם-פלשתים על-
 שאול למלחמה ולא עזרם כי בעצה שלחהו סרני
 כ פלשתים לאמר בראשינו יפול אל-אדניו שאול: בלכתו
 אל-ציקלג נפלו עליו וממנשה עדנח ויוזבד ודיעאל
 ומיכאל ויוזבד ואליהוא וצלתי ראשי האלפים אשר
 21 למנשה: והמה עזרו עם-דויד על-הגדוד כגבורי חיל
 22 כלם ויהיו שרים בצבא: כי לעת-יום ביום יבאו על-
 דויד לעזרו עד-למחנה גדול כמחנה אלהים:
 23 ואלה מספרי ראשי החלוצין לצבא באו על-דויד חברונה
 24 להטב מלכות שאול אלו כפי יהוה: בני יהודה
 ושאי צנה ורמח וששת אלפים ושמונה מאות חלוצי
 25 בה צבא: מן-בני שמעון גבורי חיל לצבא שבעת
 26 אלפים ומאה: מן-בני הלוי ארבעת אלפים ושש
 27 מאות: ויהודע הנגיד לאהרן ועמו שלשת אלפים
 28 ושבע מאות: וצרוק נער גבור חיל ובית-אביו
 29 שרים עשרים ושנים: ומן-בני בנימן אחי שאול
 שלשת אלפים ועד-הנה מרביתם שמרים משמרת בית
 ל שאול: ומן-בני אפרים עשרים אלף ושמונה
 מאות גבורי חיל אנשי שמות לבית אבותם:
 31 ומחצי מטה מנשה שמונה עשר אלף אשר נקבו בשמות
 32 לבוא לחמליך את-דויד: ומבני יששכר וודעי
 בינה לעתים לדעת מה-יעשה ישראל ראשיתם מאתים
 33 וכל-אחיהם על-פיהם: מן-בלון ויצאי צבא ערכו
 מלחמה בכל-קלי מלחמה חמשים אלף ולעדר בלא-
 לב

- 18 דאן איז עמשי, דער הויפט בעאמטער זעהר בעגייסטערט געוואָרען און געזאָגט: „פריערען צו דיר, דוד! און מיט דיר, ישי'ס זוהן! אויך פריער דען צו דייע העלפער, מיט וועלכע גאָט האָט דיר געהאָלפּען!“ דאן האָט זיי דוד אָנגענומען און געשטעלט אן דער שפיץ פון די קריענס-לייט.
- 19 פון מנשה זיינען צוגעפאלען צו דוד'ן ווען ער איז געקומען מיט די פלשתים צו מלחמה אויף שאול'ן, ער האָט זיי אָבער ניט געהאָלפּען, ווייל נאָך אַ בעראַטהונג האָבען איהם די פלשת'ישע פירסטען אוועקגעשיקט, זאָגענדיג: „מיט אונזערע קעפ וועט ער צופאלען צו שאול זיין הערן“.
- 20 געהענדיג אין ציקלג זיינען צו איהם צוגעפאלען פון מנשה'ן: עדנח, יוזבר, ידיעאל, מיכאל, יוזבר, אליהוא און צלתי — מנשה'ס בעאמטע איבער טויזענדער;
- 21 זיי האָבען דוד'ן געהאָלפּען קעגען די ארמעען, זיי אלע זיינען געוועזען קריענס העלדען און זיינען געוועזען ארמעען בעאמטע.
- 22 טאָג-טעגליך פלעגען זיי קומען צו דוד'ן העלפּען איהם, ביז עס איז גע-וואָרען אַ גרויסער לאַגער, ריעזען גרויס.
- 23 דער צאָהל הויפט געוואַפענטע צום קריעג זיינען געקומען צו דוד'ן אין חברון, אריבערקעהרען צו איהם שאול'ס קעניגטהום, ווי גאָט האָט גע-רעדט:
- 24 יהודה'ס זיהן, פאַנציר און שפיז טרענער — זעקס טויזענד אַכט הונ-דערט קריענס געוואַפענטע.
- 25 פון שמעון'ס זיהן קריענס העלדען צום ארמעע — זיעבען טויזענד איין הונדערט.
- 26 פון לוי'ס קינדער — פיער טויזענד זעקס הונדערט,
- 27 אויך יהודע דער פירסט פון אהרן'ס פאַמיליען און מיט איהם דריי טוי-זענד זיעבען הונדערט.
- 28 און צדוק, אַ יונגער קריענס העלד מיט די בעאמטע פון זיין פאַטערס הויז — צוויי און צוואַנציג.
- 29 פון בנימין'ס זיהן, שאול'ס פריינד — דריי טויזענד, ביז יעצט האָבען זיי מעהרסטענסטהיילס געהיט די בעוואַכונג פון שאול'ס הויז.
- 30 פון אפרים'ס זיהן — צוואַנציג טויזענד אַכט הונדערט קריענס-העלדען, מענער מיט אַ בערוף אין זייערע פאַמיליען.
- 31 פון האַלבען שטאַם מנשה — אַכצעהן טויזענד, בערופענע מענער זיינען געשיקט געווען דוד'ן קעניג צו מאַכען.
- 32 פון יששכר'ס זיהן, פערשטאנדיגע מענער, אַלס בעשטימער וואָס ישראל זאָל טהאָן, צוויי הונדערט הויפט-לייט און אַלע ברידער זייערע צו זייער בעפעהל.
- 33 פון זבלון ארמעע-געעהער, אונשרעקבאר קריענס פערטיג מיט אַלע קריענס וואַפען, אויך צו גראָבען — פופציג טויזענד.

34 לֵב וְלֵב: וּמִנִּפְתְּלֵי שָׂרִים אֵלֶּף וְעִמָּהֶם בַּצֶּנֶה
 חֲזִיתִי שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעָה אֵלֶּף: וּמִדְּהַדְּנֵי עָרְבֵי 35
 מִלְחָמָה עֲשָׂרִים וְשִׁמוֹנֶה אֵלֶּף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: וּמֵאֲשֶׁר 36
 יוֹצֵאֵי צָבָא לְעָרֹךְ מִלְחָמָה אַרְבָּעִים אֵלֶּף: וּמֵעֶבֶר 37
 לְיַרְדֵּן מִדְּהָרְאוּבֵנִי וְהַגְּדִי חֲצִי וְשִׁבְשֵׁב מִנְּשֵׂה בְּכַל כְּלֵי
 צָבָא מִלְחָמָה מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֵלֶּף: כָּל־אֵלֶּה אֲנִשִּׁי 38
 מִלְחָמָה עִדְתִּי מֵעֶרְבָה בְּלִבָּב שְׁלֹם בָּאוּ חֲבֹרֹנָה
 לְהַמְלִיךְ אֶת־דָּוִד עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְגַם כָּל־שְׂחִיתֵי יִשְׂרָאֵל
 לֵב אֶחָד לְהַמְלִיךְ אֶת־דָּוִד: וַיְהִי־שָׁם עִם־דָּוִד יָמִים 39
 שְׁלוֹשָׁה אֲכָלִים וְשׁוֹתִים כִּי־הִכְיֵנו לָהֶם אַחִיהֶם: וְגַם 40
 הַקְּרוּבִים־אֵלֵיהֶם עַד־יִשְׁשָׁכָר וְזַבְלוֹן וְנַפְתָּלִי מִבִּיָּאִים
 לָחֶם בְּחֻמְרִים וּבִגְמָלִים וּבַפְּרָרִים וּבַבָּקָר מֵאֲבֵל־קִמְחָה
 דְּבָלִים וְצִמְקִים וְיִזְן וְשֶׁמֶן וּבָקָר וְצֹאן לְרֵב כִּי שִׁמְחָה
 בְּיִשְׂרָאֵל:

CAP. XIII. יג

יג
 1 וַיִּנְעֶץ דָּוִד עִם־שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת לְכָל־יְגִיד: וַיֹּאמֶר 2 א
 דָּוִד לְכָל וְקַחֵל יִשְׂרָאֵל אִם־עֲלֵיכֶם טוֹב וּמִדְּיָהוָה אֱלֹהֵינוּ
 נִפְרָצָה נִשְׁלַחָה עַל־אֲחֵינוּ הַנּוֹשְׂאִים בְּכָל אַרְצוֹת
 יִשְׂרָאֵל וְעִמָּהֶם הַכְּהֵנִים וְהַלְוִיִּם בְּעָרֵי מִגְרָשֵׁיהֶם וַיִּקְבְּצוּ
 אֵלָיו: וְנִסְבָּה אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהֵינוּ אֵלָינוּ כִּי־לֹא דָרְשָׁנוּ 3
 בִּימֵי שָׁאוּל: וַיֹּאמְרוּ כָּל־הַקָּהָל לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי־אָשֶׁר 4
 הַדָּבָר בְּעֵינֵי כָּל־הָעָם: וַיִּקַּחֵל דָּוִד אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל מִן־ה
 שִׁיחֹר מֵעָרִים וְעַד־לְבֹא חֶמֶת לְהֵבִיא אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
 מִקַּרְיַת יַעֲרִים: וַיַּעַל דָּוִד וְכָל־יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְתָה אֶרֶץ־ 6
 קַרְיַת יַעֲרִים אֲשֶׁר לַיהוָה לְהַעֲלוֹת מִשָּׁם אֶת אֲרוֹן
 הָאֱלֹהִים וַיְהִי וַיֵּשֶׁב הַכְּרוּבִים אֲשֶׁר־נִקְרָא שָׁם: וַיִּרְכְּבוּ 7
 אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עַל־עֲגֹלָה חֲדָשָׁה מִבַּיִת אֲבִינָב וַיָּנֹא

- 34 פון נפתלי — טויענד פירסטען, און מיט זיי, מיט פאנצערן און שפיוען, זיעבען און דרייסיג טויענד.
- 35 פון דן — קריעגס־פארטיגע — אכט און צוואנציג טויענד זעקס הונדערט.
- 36 פון אָשר ארמע־געהער, אָנגעגרייטע צו מלחמה — פערציג טויענד.
- 37 פון דער אנדרער זייט ירדן, פון ראובן, גר, און דעם האַלבען שבט מנשה, מיט אַלערליי וואַפֿען — הונדערט מיט צוואנציג טויענד.
- 38 די אַלע קריעגס־מענער וועלכע פערזאמלען זיך צום קריעגס־אַרדנונג מיט'ן גאַנצען האַרצען, זיינען געקומען אין חברון, דוד'ן קעניג צו מאַכען איבער גאַנץ ישראל; אויך די איבריגע פון ישראל האָבען איינגע־שטימט דוד'ן צו מאַכען קעניגען.
- 39 זיי זיינען דאָרט געוועזען מיט דוד'ן דריי טעג, האָבען געגעסען און גע־טרונקען, ווארים זייערע ברידער האָבען פאַר זיי אָנגעגרייט.
- 40 אויך אַלע נאהענטע בעוואוינער ביז יששכר, זבלון און נפתלי האָבען גע־בראכט אויף אייזלען, קעמלען, מויל־אייזלען און רינדער: ברויט, מעהל־שפיוען, טרוקענע פייגען, ראזינקעס, וויין, אויל אויך רינדער און שעפסען ביז גענוג — עס איז געווען אַ פרייד אין ישראל.

קאפיטעל יג

- 1 און דוד האָט זיך בעראמען מיט די פירסטען איבער די טויענדער, און די הונדערטע, און מיט אַלע פיהרער.
- 2 און דוד האָט געזאָגט צו דער גאַנצער פערזאמלונג: „ווען עס געפעלט אייך, און אויב עס איז בעשערט פון אונזער גאָט, לאָמיר שנעל שיקען צו אונזערע איבריגע ברידער, אין אַלע לענדער פון ישראל, מיט זיי אויך די כהנים און די לויים, וואָס זיינען אין זייערע שטעט און פרייע פלעצער, אז זיי זאָלען זיך צו אונז פערזאמלען.“
- 3 און לאָמיר צוריקקעהרען אונזער גאָט'ס אָרון צו אונז, ווארים מיר האָ־בען איהם ניט נאָכגעפאַרשט אין שאול'ס צייטען.“
- 4 און די גאַנצע פערזאמלונג האָט געזאָגט אז מען זאָל אזוי טהון, ווארים די זאך איז געפעהלען געוועזען אין די אויגען פון דעם גאַנצען פאָלק.
- 5 דאן האָט דוד פערזאמעלט גאַנץ ישראל, פון שיחור מצרים ביז מען קומט צו חמת, אום צו ברענגען גאָט'ס אָרון פון קרית יערים.
- 6 און דוד מיט גאַנץ ישראל זיינען געגאנגען אין בעלת (וואָס האָט בעלאנגט צו יהודה'ן) געבען קרית יערים, אראבצובריינגען פון דאָרטען גאָט'ס אָרון — דער גאָט וואָס ערשיינט אויף די כרובים און מען רופט איהם „שם“.
- 7 זיי האָבען ארויפגעשטעלט גאָט'ס אָרון אויף א גויעם וואגען, פון אבינר'ס הויז, עזא און אחיו האבען געפיהרט דעם וואגען.

8 ואחיו נהגים בענלה: ודיוד וכל-ישראל משחקים
 לפני האלהים בכל-עו ובשירים ובכנורות ובנבלים
 9 ובתפים ובמצלתים ובחצצרות: ויבאו עד-נרן ביהו
 ישלח עזא את-ידיו לאחו את-הארון כי שמטו הכקר:
 י ויחר-אף יהוה בעזא ויפדו על אשר-שלח ידו על-הארון
 11 וימת שם לפני אלהים: ויחר לדיוד כי-פרץ יהוה
 פרץ בעזא ויכרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום
 12 הנה: ויירא דיוד את-האלהים ביום ההוא לאמר הדי
 13 אבוא אלו את ארון האלהים: ולא-הסיר דיוד את
 הארון אלו אל-עיר דיוד ויפדו אל-בית-עבר אדם
 14 הנתי: וישב ארון האלהים עמי-בית עבר-אדם בביתו
 שלשה חדשים ויברך יהוה את-בית עבר-אדם ואת-
 כל-אשר-לו:

יד CAP. XIV.

א וישלח הזרם מלך-צר מלאכים אל-דיוד ועצי ארזים
 2 וחרשי קיר וחרשי עצים לבנות לו בית: וינדע דיוד כי-
 הכינו יהוה למלך על-ישראל כי-נשאת למעלה מלכותו
 3 בעבור עמו ישראל: ויפקח דיוד עוד נשים בירושלם
 4 וילד דיוד עוד בנים ובנות: ואלה שמות הילודים
 אשר הורלו בירושלם שמוע ושוזב נתן ושלמה:
 5 ויבחר ואלישוע ואלפלט: וננה ונפג ויפיז: ואלישמע
 6 ובעלדע ואלפלט: וישמעו פלשתים כי-נמשח דיוד
 7 למלך על-כל-ישראל ויעלו כל-פלשתים לבקש את-
 8 דיוד וישמע דיוד ויצא לפניהם: ופלשתים באו ויפשו
 9 בעמק רפאים: וישאל דיוד באלהים לאמר האעלה
 י על-פלשתים ונתתם בידי ויאמר לו יהוה עלה ונתתים
 11 ביוד: ויעלו בבצל-פרצים ויפס שם דיוד ויאמר דיוד
 פרץ

- 8 דוד מיט נאנץ ישראל האבען זיך געפרייט פאר גאָט מיט אלע קרעפטען, מיט ליעדער, פידלען, האַרפען, פויקען, צימבלען און טראמפעטען.
- 9 אז זיי זיינען געקומען צום שויער כידן האָט עזא אויסגעשטרעקט זיין האַנד אָנצונעמהמען דעם ארון, ווייל די רינדער האָבען זיך אויסגעשפּאַנט, האָט גאָט'ס צאָרן געברענט אויף עזא ווייל ער האָט אויסגעשטרעקט זיין האַנד צום ארון, און ער האָט איהם ערשלאגען און ער איז דאָרטען, געבען גאָט'ס ארון, געשטאָרבען.
- 11 עס האָט דוד'ן פּערדראָסען וואָס גאָט האָט איינגעבראַכען עזא'ן. יענעם אָרט רופט מען „פרץ עזא“ ביז היינטיגען טאָג.
- 12 יענעם טאָג האָט זיך דוד דערשראָקען פאר גאָט'ס ארון, טראכטענדיג : ווי זאָל איך אריינבריינגען ביי מיר גאָט'ס ארון ?
- 13 דערפאר האָט דוד ניט פארקעהרט צו איהם גאָט'ס ארון, אין דוד'ס שטאָדט, נאָר ער האָט איהם אריינגעבראַכט אין'ס הויז פון עבד-אדום דער גתי.
- 14 אזוי איז גאָט'ס ארון געשטאַנען אין עבד אדום'ס הויז דריי מאָנאַטען, און גאָט האָט געבענשט עבד אדום'ס הויז און אלץ וואָס בעלאַנגט צו איהם.

קאפיטעל יד

- 1 חירם דער קעניג פון צר האָט געשיקט מענשען צו דוד'ן מיט צעדער-בוומער, אויך וואַנד-מויערער מיט האַלץ ארבייטער אויפצובויען איהם אַ הויז.
- 2 דאן האָט דוד דערקענט אז גאָט האָט איהם אָנגעברייט צו קעניגען איבער ישראל, און אז זיין מלוכה איז הויך דערהויבען געוואָרען צוליעב זיין פאָלק ישראל.
- 3 און דוד האָט זיך נאָך ווייבער גענומען אין ירושלים, און עס זיינען גע-בוירען געוואָרען ביי דוד'ן נאָך זיהן און טעכטער.
- 4 דאָס זיינען די נעמען פון די קינדער וואָס ער האָט געהאַט אין ירושלים : שמוע, שובב, נתן, שלמה,
- 5 יבחר, אלישוע, אלפלט,
- 6 נוגה, נפג, יפיע,
- 7 אלישמע, בעלדע, און אליפלט.
- 8 ווען די פּלשתיים האָבען דערהערט אז דוד איז געזאַלכט געוואָרען אלס קעניג איבער גאַנץ ישראל, זיינען אלע פּלשתיים געקומען זוכען דוד'ן, אז דוד האָט עס דערהערט איז ער צו זיי ארויסגעגאַנגען.
- 9 אז די פּלשתיים זיינען אָנגעקומען האָבען זיי זיך אויסגעשפּרייט אין טהאל רפאים.
- 10 האָט דוד אָנגעפרעגט ביי גאָט, און געזאָגט : זאָל איך געהן קעגען די פּלשתיים ? וועסטו זיי געבען אין מיין האַנד ? און גאָט האָט צו איהם געזאָגט : „געה ! איך וועל זיי איבערגעבען אין דיין האַנד.“
- 11 אז זיי זיינען געקומען אין בעל פרצים, האָט דוד זיי דאָרטען געשלאָגען, און דוד האָט געזאָגט : גאָט האָט צובראַכען מיינע פיינד אין מיין האַנד,

פָּרַץ הָאֱלֹהִים אֶת־אֹיְבֵי בְדֵי כַפְרָץ מִים עַל־כֵּן קָרָאִי
 12 שֶׁמֶת־מָקוֹם הַהוּא כְּעַל פְּרָצִים: וַיַּעֲבֹר־שָׁם אֶת־אֱלֹהֵיהֶם
 13 וַיֹּאמֶר דָּוִד וַיִּשְׂרְפוּ בָאֵשׁ: וַיִּסִּיפוּ עוֹד פְּלִשְׁתִּים
 14 וַיִּפְשְׁטוּ בְעַמְקֵי: וַיִּשְׁאַל עוֹד דָּוִד בְּאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לוֹ
 הָאֱלֹהִים לֹא תַעֲלֶה אַחֲרֵיהֶם הִסֵּב מֵעֲלֵיהֶם וּבָאתָ לָהֶם
 מִמּוֹל הַבְּכָאִים: וַיְהִי כִשְׂמֻעָה אֶת־קוֹל הַצְּעָדָה בְּרֵאשֵׁי
 15 הַבְּכָאִים אִו תֵּצֵא בַמִּלְחָמָה כִּי־יֵצֵא הָאֱלֹהִים לְפָנֶיךָ
 16 לַחֲבוֹת אֶת־מַחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים: וַיַּעַשׂ דָּוִד כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 הָאֱלֹהִים וַיִּבֹּ אֶת־מַחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים מִגִּבְעוֹן וְעַד־נֶגְדָה:
 וַיֵּצֵא שָׁם־דָּוִד בְּכָל־הָאֲרָצוֹת וַיְהוּהָ נֹתֵן אֶת־פַּחְדּוֹ עַל־
 כָּל־הַגּוֹיִם:

טו CAP. XV.

1 וַיַּעַשׂ־לוֹ בְּתִים בְּעִיר דָּוִד וַיִּבֶן מְקוֹם לְאָרוֹן הָאֱלֹהִים *
 2 וַיִּטְלוּ אֹהֶל: אִו אָמַר דָּוִד לֹא לִשְׂאת אֶת־אָרוֹן
 הָאֱלֹהִים כִּי אִסְדָּלוּיִם כִּי־בָם | בְּתֵר יְהוָה לִשְׂאת אֶת־
 3 אָרוֹן הָאֱלֹהִים וּלְשָׂרְתוֹ עַד־עוֹלָם: וַיִּקְהַל דָּוִד אֶת־
 כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשֻׁעַם לַהַעֲלוֹת אֶת־אָרוֹן יְהוָה אֶל־
 4 מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר־הִכִּין לוֹ: וַיֹּאסֶף דָּוִד אֶת־בְּנֵי אֹהֶל וְאֶת־
 5 הַלְוִיִּם: לְבִנֵי קַהַת אֹרִיאֵל הַשָּׂר וְאֶחָיו מֵאָה
 6 וְעֲשָׂרִים: לְבִנֵי מְרָרִי עֲשִׂיהַ הַשָּׂר וְאֶחָיו מֵאֲתָם
 7 וְעֲשָׂרִים: לְבִנֵי גֵרְשֹׁם וַיָּאֵל הַשָּׂר וְאֶחָיו מֵאָה
 8 וְשָׁלְשִׁים: לְבִנֵי אֱלִיצֶפֶן שִׁמְעִיהַ הַשָּׂר וְאֶחָיו מֵאֲתָם:
 9 לְבִנֵי חֲבֵרוֹן אֱלִיאֵל הַשָּׂר וְאֶחָיו שְׁמוּנִים:
 * לְבִנֵי עִזַּאֵל עֲמִינָדָב הַשָּׂר וְאֶחָיו מֵאָה וְשָׁנִים עֶשֶׂר:
 11 וַיִּקְרָא דָּוִד לְצִדְרוֹק וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֲנִים וּלְלֵוִיִּם לְאֹרִיאֵל
 12 עֲשִׂיהַ וַיָּאֵל שִׁמְעִיהַ וְאֱלִיאֵל וְעֲמִינָדָב: וַיֹּאמֶר לָהֶם
 אַתֶּם רֵאשֵׁי הָאֲבוֹת לְלֵוִיִּם הַתְּקַדְּשׁוּ אַתֶּם וְאֶחְיִכֶם
 וְהַעֲלִיתֶם אֶת אָרוֹן יְהוָה אֵלֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֶל־הַבֵּיתוֹתֵי לוֹ:

- זווי ווי א וואסער ברוך ! דארום האָט מען גערופען דעם נאָמען פון יענעם אָרט „בעל-פרצים“.
- 12 און זיי האָבען דאָרטען פערלאָזען זייערע געטער, האָט דוד געהייסען אז מען זאָל זיי פערברענען אין פייער.
- 13 אז די פלשתים האָבען זיך נאָכאמאָל פערשפרייט, אין טהאל,
- 14 האָט דוד נאָכאמאָל אָנגעפרעגט ביי גאָט ; אָבער גאָט האָט איהם גע- זאָגט : געה ניט נאָך זיי ! געה זיי ארום, און געה צו זיי אַרויס קעגען די מוילבער בוימער ;
- 15 און אז דו וועסט הערען א גערויש פון טריט אויף די שפיצען פון די מוילבער בוימער, דאן פאנג אן די מלחמה ; דאָס איז גאָט אַרויס שלאנגען דעם פלשתים-לאַגער פאר דיר.
- 16 דוד האָט געטהון אזוי ווי גאָט האָט איהם געבאָטען, און זיי האָבען צושלאָגען דעם פלשתים-לאַגער פון גבעון ביז גזרה.
- 17 דור'ס בערוף איז גענאנגען איבער אלע לענדער, און גאָט האָט געוואָרפען זיין שרעק אויף אַלע פעלקער.

קאפיטעל טו

- 1 דאן האָט ער זיך געמאַכט הייזער אין דער שטאָרט פון דוד, ער האָט אָנגעגרייט אן אָרט פאַר גאָט'ס ארון און האָט פאַר איהם אויפגעשטעלט א געצעלט.
- 2 דענסטמאָל האָט דוד געזאָגט : קיינער זאָל ניט טראָגען דעם ארון פון גאָט, נור די לויים, ווארים זיי האָט גאָט אויסדערוועהלט צו טראָגען דעם ארון פון גאָט, און איהם אימער צו דיענען.
- 3 און דוד האָט פערזאמעלט גאַנץ ישראל און ירושלים אַרויפצוברענגען גאָט'ס ארון צו זיין אָרט וואָס ער האָט פאַר איהם אָנגעגרייט ;
- 4 אויך האָט דוד פערזאמעלט אהרונ'ס זיהן, די לויים.
- 5 פון קהת'ס זיהן : אוריאל דער פירסט מיט זיינע ברידער — הונדערט און צוואַנציג,
- 6 פון מררי'ס זיהן : עשיה דער פירסט מיט זיינע ברידער — צוויי הונ- דערט און צוואַנציג,
- 7 פון גרשום'ס זיהן : יואל דער פירסט מיט זיינע ברידער — הונדערט און דרייסיג,
- 8 פון אליצפן'ס זיהן : שמעיה דער פירסט מיט זיינע ברידער — צוויי הונדערט,
- 9 פון חברון'ס זיהן : אליאל דער פירסט מיט זיינע ברידער — אַכציג,
- 10 פון עזיאל'ס זיהן : עמינדב דער פירסט מיט זיינע ברידער — הונדערט און צוועלף.
- 11 און דוד האָט גערופען צדוק און אביתר די כהנים, אויך פון די לויים אוריאל, עשיה, יואל, שמעיה, אליאל, און עמינדב.
- 12 און ער האָט צו זיי געזאָגט : איהר זייט די הויפט פאַרשטעהער פון די לויים, הייליגט אויך מיט אייערע ברידער, און בריינגט ארויף דעם ארון פון גאָט, דער גאָט פון ישראל, צו דעם אָרט וואָס איך האָב פאַר איהם אָנגעברייט.

13 כִּי לְמִבְרָאוֹנוּהָ לֹא אַתֶּם פָּרַץ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בָּנוּ כִּי־לֹא
 14 דִּרְשָׁנוּהוּ בַּמִּשְׁפָּט: וַיִּתְקַדְּשׁוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְהַעֲלוֹת
 15 אֶת־אֲרוֹן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׂאוּ בְּיַדְהֶלְוִיִּם אֶת
 אֲרוֹן הָאֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה כְּדַבַּר יְהוָה בְּכַתְּפָם
 16 בַּמָּטוֹת עֲלֵיהֶם: וַיֹּאמֶר דָּוִד לְשָׂרֵי הַלְוִיִּם לְהַעֲמִיד
 אֶת־אֲחֵיהֶם הַמְּשֻׁרְרִים בְּכָל־שִׁיר נְבָלִים וּבְנִזְרוֹת
 וּמִצְלָתִים מִשְׁמִיעִים לְדָרִים־בְּקוֹל לְשִׁמְחָה:
 17 וַיַּעֲמִידוּ הַלְוִיִּם אֶת הַיָּמֵן בְּיִזְיָאֵל וּמִן־אֲחֵיו אָסָף כֶּד
 18 בְּרִכְיָהוּ וּמִן־בְּנֵי מִרְי אֲחֵיהֶם אִיתָן בְּיַד־קִישׁוֹ: וְעַמָּהֶם
 אֲחֵיהֶם הַמְּשֻׁנִּים וּכְרִיהוּ בֶן־יַעֲזִיָּאֵל וְשִׁמְרֵמוֹת וַיִּזְיָאֵל ו
 וְעִנִּי אֱלִיָּאֵב וּבְנֵיהוּ וּמַעֲשִׂיהוּ וּמִתְתִּיהוּ וְאַלְיָפְלָהוּ וּמִקְנִיהוּ
 19 וְעַבְד אָדָם וַיַּעֲזִיָּאֵל הַשּׁוֹעֲרִים: וְהַמְּשֻׁרְרִים הַיָּמֵן אָסָף
 כ וְאִיתָן בְּמִצְלָתִים נְחֹשֶׁת לְהַשְׁמִיעַ: וּכְרִיָּה וַעֲזִיָּאֵל
 וְשִׁמְרֵמוֹת וַיִּזְיָאֵל וְעִנִּי וְאַלְיָאֵב וּמַעֲשִׂיהוּ וּבְנֵיהוּ בְּנְבָלִים
 21 עַל־עֲלָמוֹת: וּמִתְתִּיהוּ וְאַלְיָפְלָהוּ וּמִקְנִיהוּ וְעַבְד אָדָם
 22 וַיַּעֲזִיָּאֵל וַעֲזֹנְיָהוּ בְּכַנְזוֹת עַל־הַשְּׂמִינִית לְנֹצָח: וּבְנֵיהוּ
 23 שׁוּר־הַלְוִיִּם כַּמִּשְׂא יֶסֶל כַּמִּשְׂא כִּי מִבֵּין הוּא: וּבְרִכְיָה
 24 וְאַלְקָנָה שְׁעָרִים לְאֲרוֹן: וּשְׁבִנְיָהוּ וַיִּוֹשֶׁפֶט וְנִתְנָאֵל וְעַמְשִׁי
 וּכְרִיָּהוּ וּבְנֵיהוּ וְאַלְיָעֶזֶר הַכֹּהֲנִים מְחַצְצָרִים בְּחַצְצָרוֹת
 לִפְנֵי אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְעַבְד אָדָם וַיְהִי שְׁעָרִים לְאֲרוֹן:
 כה וַיְהִי דָוִד וּזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל וּשְׂרֵי הָאֱלֹפִים הַהֲלָכִים
 לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה מִן־בֵּית עַבְד־אָדָם
 26 בְּשִׁמְחָה: וַיְהִי בַּעֲזֵר הָאֱלֹהִים אֶת־הַלְוִיִּם נִשְׂאֵי
 אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ שְׁבַע־הַפָּרִים וּשְׁבַע־הַאֲלִים:
 27 וְדָוִד מְכַבֵּד וּבְמַעֲלֵל פּוֹץ וְכָל־הַלְוִיִּם הַנֹּשְׂאִים אֶת־
 הָאֲרוֹן וְהַמְּשֻׁרְרִים וּבְנֵיהֶם הַשָּׂר הַמִּשְׂא הַמְּשֻׁרְרִים וְעַל־
 28 דָּוִד אֶפּוֹד כֶּד: וְכָל־יִשְׂרָאֵל מַעֲלִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית

יהוה

- 13 ווייל פריהער, אז ניט איהר, האָט גאָט איינגעבראכען אין אונז, ווייל מיר האָבען איהם ניט ערזוכט ווי געהעריג.
- 14 האָבען זיך די כהנים מיט די לויים געהייליגט, ארויפצוברענגען דער ארון פון גאָט, דער גאָט פון ישראל.
- 15 די יונגע לויים האָבען געטראָגען גאָט'ס ארון, אזוי ווי משה האָט געבאָטען נאָך גאָט'ס וואָרט, אויף זייערע אַקסעלן מיט די שטאַנגען וואָס איז דאָ רויף געוועזען.
- 16 און דוד האָט געזאָגט צו די הויפטען פון די לויים, אז זיי זאָלען אנשטעל לען זייערע ברידער אלס משוררים מיט מוזיק אינסטרומענטען: פידלען, האַרפען, און צימבעלן, כדי מען זאָל הערען און מען זאָל אויפהייבען אַ פריידיגעס קול.
- 17 האָבען די לויים אָנגעשטעלט הימן יואל'ס זון און פון זיינע ברידער אָסא ברכיה'ס זון און פון מררי'ס זון זייערע ברידער — איתן קושיה'ס זון.
- 18 און מיט זיי זייערע ברידער פון צווייטען ראנג — זכריהו יעזואל'ס זון און שמירמות, יחיאל, עני, אליאב, בניהו, מעשיהו, מתיתיהו, אליפלהו, מקניהו, עובד אדום, און יעאל, די טויער היטערס.
- 19 און די זינגערס: אָסא און איתן, זיינען אָנגעשטעלט געוואָרען מיט די קופערנע צימבעלן צו מאַכען הערען.
- 20 און זכריה, יעאל, שמירמות, יחיאל, עני, אליאב, מעשיהו, און בניהו מיט סאָפראַנאָ פידלען.
- 21 און מתתיהו, אליפלהו, מקניהו, עובד אדום, יעאל, און עזיהו, מיט אַכט'סטרונען האַרפען צו איבערשטייגען.
- 22 כנניהו האָט בעפעהלען די לויים וואָס האָבען געטראָגען; ער האָט באזעהען די טראָג זאכען, ווייל ער האָט עס פערשטאַנען.
- 23 ברכיה, און אלקנה זיינען געוועזען די טויער היטערס פון ארון.
- 24 שבניהו, יושפט, נתנאל, עמשי, זכריהו, בניהו, און אליעזר, די כהנים, האָבען געבלאָזען מיט די טראָמפייטען פאַר גאָט'ס אָרון; אויך עובד אדום, און יחיה זיינען געוועזען די טויער היטערס פון ארון.
- 25 דוד, די עלטסטע פון ישראל און די פירסטען איבער טויענד זיינען געווען די געהער צו בריינגען דעם ארון, גאָט'ס בונד, פון עבד'אדום'ס הויז מיט פרייד.
- 26 אז גאָט האָט געהאַלפען די לויים די טרעגער פון ארון גאָט'ס ברית, האָר בען זיי געשאַכטען זיבען אַקסען און זיבען ווידערס.
- 27 דוד איז געוועזען איינגעהילט אין אַ ליינען אויבערמאַנטעל אויך אַלע לויים די ארון-טרעגער, די זינגערס, און כנניהו דער אויפזעהער אויף דעם טראָגען פון די זינגערס; אויף דוד'ן איז אויך געוועזען אַ ליינענער אפוד.
- 28 אזוי האָט גאַנץ ישראל ארויפגעבראכט דעם ארון, גאָט'ס ברית מיט שאַלונג און מיט אַ שופר-בלאָזען מיט טראַמפייטען, און מיט צימבעלען, אַנזאָגענדיג מיט פידלען און האַרפען.

יהוה בתרועה ובקול שופר ובחצצרות ובמצלתים
 משמעים בנבלים וכנרות: ויהי ארון ברית יהוה בא
 29 עד-עיר דויד ומיכל בת-שאול נשקפה בעד החלון
 ותרא את-המלך דויד מרקד ומשחק ותכו לו בלבה:

טז

CAP. XVI. טז

ויבאו את-ארון האלהים ויצינו אתו בתוך האהל אשר
 נטהלו דויד ויקריבו עלות ושלמים לפני האלהים:
 2 ויכל דויד מהעלות העלה והשלמים ויברך את-העם
 בשם יהוה: ויחלק לכל-איש ישראל מאיש ועד-אשה
 3 לאיש כפר-לחם ואשפר ואשישה: ויתן לפני ארון
 4 יהוה מן-החלום משרתים ולהוביל ולהודות ולהלל
 ליהוה אלהי ישראל: אסף הראש ומשגרו ובריה
 5 יציאל ושמירמות ויהואל ומתתיה ואליאב ובניהו ועבד
 אדם ויעיאל בכלי נבלים ובכנרות ואסף במצלתים
 משמיע: ובניהו ויחזיאל הכהנים בחצצרות תמיד לפני
 6 ארון ברית-האלהים: ביום ההוא אן נתן דויד בראש
 7 להרות ליהוה ביד-אסף ואחיו: הודו ליהוה קראו
 8 בשמו הודיעו בעמים עלילתיו: שירו לו ומרדלו שירו
 9 בכל-נפלאותיו: התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי
 10 יהוה: דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: זכרו
 11 נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפט-פיהו: ורע ישראל
 12 עבדו בני יעקב בחיריו: הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ
 13 משפטיו: זכרו לעולם בריתו דבר צנה לאלף דור: ו
 14 אשר פרת את-אברהם ושבעתו ליצחק: ויעמידה
 15 לייעקב לחק לישראל ברית עולם: לאמר לה אתן
 16 ארץ-בנען חבל נחלתכם: בהיותכם מתי מספר במצט
 17 ונקרים בה: ויתהלכו מני אל-גוי ומממלכה אל-עם
 18 כ

אחד

29 ווען דער ארון, נאָט'ס ברית איז אָנגעקומען אין דוד'ס שטאָדט האָט מיכל שאול'ס טאָכטער אַרויסגעקוקט דורך'ן פענסטער, אַז זי האָט דערוועהען דעם קעניג דוד טאנצענדיג און שפיעלענדיג האָט זי איהם פּעראַכט אין איהר האַרץ.

קאפיטעל טז

- 1 און זיי האָבען געבראַכט נאָט'ס ארון, האָבען איהם געשטעלט אין גע-
צעלט וואָס דוד האָט פאר איהם אויפגעשטעלט, און זיי האָבען געבראַכט
נאנדאָפּפער און פריעדאָפּפער פאַר נאָט.
- 2 אַז דוד האָט אויפגעהערט צו בריינגען די נאנץ־אָפּפער און פריעדאָפּפער,
האָט ער געבענשט דאָס פאַלק אין נאָט'ס נאָמען.
- 3 און ער האָט אויסגעטהיילט צו אימליכען פון ישראל, מאַן און פרוי, צו
אימליכען אַ לאבען ברויט, אַ גוט שטיק פלייש, און אַ פלאַש ווין.
- 4 און ער האָט אָנגעשטעלט פון די לוי'ם דיענער פאר נאָט'ס ארון, אויך צו
דערמאָנען, דאנקען און לויבען נאָט, דעם נאָט פון ישראל :
- 5 אסאָ דער אָבערהויפט, זכריה — זיין צווייטער, יעואל, שמירמות, יחיאל,
מתתיה, אליאב און בניהו. עבדאָרם און יעואל מיט אינסטרומענטען —
הארפען און פידלען און אסאָ האָט געקלונגען מיט'ן צימבעל.
- 6 אויך בניה מיט יחיאל, די כהנים האָבען שטענדיג געשפיעלט מיט
טרומפּייטען פאר דעם ארון, נאָט'ס ברית.
- 7 דאמאלס, אין יענעם טאָג, האָט דוד דעם ערשטען מאָהל געהייסען מען
זאָל לויבען נאָט מיט'ן זינגען פון אסאָ און זיינע ברידער.
- 8 דאָנקט נאָט, רופט אָן זיין נאָמען ! מאַכט וויסען אונטער די פעלקער
זיינע ווערק.
- 9 זינגט צו איהם, לויבט איהם, רעדט פון אלע זיינע וואונדער.
- 10 ריהמט אייך מיט זיין הייליגען נאָמען, זאָל זיך פרייהען די האַרץ פון די
נאָט'ס־זוכער.
- 11 פאַרשט נאָט און זיין שטאַרקהייט, זוכט שטענדיג זיין אָנגעזיכט.
- 12 געדענקט זיינע וואונדער וואָס ער האָט געטהאָן, זיינע צייכענס און זיינע
ריכטיגע כעפּעהלען —
- 13 איהר, קינדער פון ישראל זיין קנעכט ! איהר, יעקב'ס בעסטע קינדער !
- 14 — ער איז אונזער נאָט, זיינע רעכטע זיינען אויף דער גאַנצער וועלט —
- 15 געדענקט אימער זיין בונד, וועלכען ער האָט געמאַכט מיט אברהם'ן !
- 16 דאָס וואָרט וואָס ער האָט צוגעזאָגט צו טויענד דורות, ד. ה. זיין שבועה
צו יצחק'ן,
- 17 וועלכע ער האָט בעשטימט אַלס אַ געזעץ פאר יעקב'ן, פאר ישראל'ן —
אַן אייביגער בונד,
- 18 זאָגענדיג : דיר וועל איך געבען דאָס לאַנד כנען אַלס אַ טהייל פון אייער
בעזיץ.
- 19 ווען איהר זייט געווען ווינציג אין צאָהל, וועניג און פרעמדלינגע אין
איהר,
- 20 אַרומגעוואַנדערט פון פאַלק צו פאַלק, פון איין קעניגרייך צו אַן אַנדער
נאַציאָן.

- 21 אחר: לא־הניח לאיש לעשקם ויזכח עליהם מלכים:
 22 אֲלֹתֵנְעוּ בְּמִשְׁחֵי וּבִנְבִיאֵי אֲלֹתֵרְעוּ: שִׁירוּ לַיהוָה
 23 כָּל־הָאָרֶץ בְּשִׁרוֹ מִזֹּם־אֲלֹזִים יִשְׁוֹעְתוּ: סִפְרוּ בְּגוֹיִם
 כה אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי נִדּוּל יְהוָה וּמְהֻלָּל
 26 מְאֹד וְנֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים
 27 אֱלִילִים וַיהוָה שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהַדָּר לִפְנֵי עוֹ וְחֻדְהָ
 28 בְּמִלְמֹ: הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד
 29 וְעוֹ: הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֵאוּ לִפְנֵי
 לה־שִׁתְּחוּ לַיהוָה בַּהֲדַר־תִּקְדָּשׁ: חִילוּ מִלִּפְנֵי כָל־הָאָרֶץ
 31 אֶרֶץ־תְּכוֹן תָּבֵל כָּל־תְּמוֹט: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ
 32 וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה מִלֶּךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוּ יַעֲלֶץ
 33 הַשְּׂדֵה וְכָל־אֲשֶׁר־בוֹ: אִזּוּ יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיַּעַר מִלִּפְנֵי יְהוָה
 34 כִּי־בָא לִשְׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי
 לה לעוֹלָם חֲסְדּוֹ: וַיֹּאמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו וּקְבָצֵנוּ
 וְהַצִּילֵנוּ מִיַּד־הַגּוֹיִם לַהּוֹדוֹת לְשֵׁם קִדְשֶׁךָ לַהֲשַׁתְּבַח
 36 בַּתְּהִלָּתֶךָ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִיַּד־עוֹלָם וְעַד
 37 הָעֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעַם אֲמֵן וְהִלֵּל לַיהוָה: וַיַּעֲזֹב־
 שֵׁם לִפְנֵי אֶרֶץ בְּרִית־יְהוָה לְאֶסְף וּלְאֶחָיו לְשָׂרֵת לִפְנֵי
 38 הָאָרוֹן תָּמִיד לְדַבְרֵי־זִמּוֹ: וְעִבְדוּ אֲדָם וְאֶחֱיָהֶם
 שְׂשִׁים וּשְׂמוֹנֶה וְעִבְדוּ אֲדָם בְּיַד־יָתוֹן וְחָסָה לְשַׁעֲרִים:
 39 וְאֵת צְדוֹק הַכֹּהֵן וְאֶחָיו הַכֹּהֲנִים לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה
 מ כְּבָמָה אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן: לְהַעֲלוֹת עֹלוֹת לַיהוָה עַל־מִזְבֵּחַ
 הָעֹלָה תָּמִיד לְבָקֵר וּלְעֵרֵב וּלְכָל־הַכֹּתֹב בַּתּוֹרַת יְהוָה
 41 אֲשֶׁר צִוָּה עַל־יִשְׂרָאֵל: וְעִמָּהֶם הֵימָן וַיְדוּתוֹן וּשְׂאֵל
 הַבְּרֹרִים אֲשֶׁר נִקְבּוּ בְּשֵׁמוֹת לַהּוֹדוֹת לַיהוָה כִּי לעוֹלָם
 42 חֲסְדּוֹ: וְעִמָּהֶם הֵימָן וַיְדוּתוֹן תַּעֲצֹרוֹת וּמַצְלֵתִים לְמִשְׁמִיעִים
 וְכָל־

- 21 ער האָט קיינעם ניש דערלאָזען דריקען זיי, און געווארענט קעניגע איי
בער זיי :
- 22 „ריהרט ניש אָן מיינע געזאלכטע און טהוט קיין שלעכטס מיינע פּראָפּע-
טען!“ ...
- 23 זינגט צום גאָט פון דער גאַנצער וועלט ! ניש איבער פון טאָג צו טאָג
זיין הילף.
- 24 דערצעהלט אין די פעלקער זיין עהרע, אונטער די נאַציאָנען — זיינע
וואונדער.
- 25 דען גאָט איז גרויס און זעהר געריהמט, ער איז פּורכטבארער פאר אַלע
מעכטע.
- 26 ווארים אַלע געטער פון די פעלקער זיינען געצען, אָבער גאָט האָט די
הימלען געמאַכט !
- 27 שיינקייט און פּראכט איז געבען איהם, שטאַרקייט און פּריידע — אין
זיין אָרט.
- 28 ניש צו גאָט, איהר פעלקער־פּאַמיליען, ניש צו גאָט עהרע און שטאַרק-
קייט.
- 29 ניש גאָט זיין פּאַסיגע עהרע, געהמט מיט אַ געשענק ווען איהר קומט צו
איהם ; בוקט אייך פאר גאָט מיט אַ פּאַסענדע הייליגקייט.
- 30 ציטערט פאר איהם אין דער גאַנצער וועלט, זאָגאר די וועלט האָט ער
פּעסטיגעשטעלט עס זאָל ניש פּאַלען.
- 31 עס פּרעהען זיך די הימלען, עס איז פּרעהליך די ערד ווען מען זאָגט אונ-
טער די פעלקער „גאָט איז קעניג !“ ;
- 32 עס שטורעמט דער ים מיט זיין פּולהייט, עס פּרעהט זיך דער פּעלד מיט
אַלץ וואָס'ן אין איהם,
- 33 די בוימער פון וואלד זינגען פאר גאָט דאן ווען ער ערשיינט צו אורטהיי-
לען דאָס לאַנד.
- 34 דאַנקט גאָט פּאַסיג גוט, ווארים זיין פּריינדליכקייט איז אויף זעהר
לאַנג,
- 35 און זאָגט : „העלף אונז, אָ גאָט — אונזער הילפע ! געהם אונז צוזא-
מען אום צו דאַנקען דיין הייליגען גאַמען, רעטע אונז פון די פעלקער אום
צו ריהמען זיך מיט דיין לויב.“
- 36 געלויבט איז גאָט, דער גאָט פון ישראל פון איין טהייל וועלט ביז'ן אַנד-
ערן ! דאָס גאַנצע פּאָלק האָט געענטפּערט : „אַמין“ און „ריהם צו
גאָט“.
- 37 און ער האָט דאָרטען איבערגעלאָזט פאר דעם ארון — גאָט'ס ברית —
אָסר'ן און זיינע ברידער, שטענדיג צו דינען פאר דעם אָרון, טאָג
טעגליך
- 38 עובר אדום מיט זיינע ברידער, אכט און זעכציג ; אויך עובר אדום
ידותו'ם זוהן מיט חוסה אַלץ טהויער־היטער.
- 39 צדוק דעם כהן מיט זיינע ברידער די כהנים פאר גאָט'ס משכן ביי דער
במה וואָס אין גבעון.
- 40 צו בריונגען שטענדיג פאר גאָט גאַנץ־אָפּפּערס, מאָרגענס און אבענדס
אויפ'ן גאַנץ־אָפּפּער מזבח ; ווי אַלעס וואָס עס איז געשריבען אין גאָט'ס
לעהרע, וועלכע ער האָט בעפּעהלען ישראל.
- 41 מיט זיי איז געוועזען הימן און ידותו, און די איבריגע אויסדערוויילטע
וואָס זיינען געוועזען איינגעשריבען מיט די נעמען, צו לויבען גאָט, ווע-
מעס גאַרע איז אויף אייביג.

49 וְכָל שִׁיר הָאֱלֹהִים וּבְנֵי דָוִד לְשַׁעֵר: וַיִּלְכוּ כָל־הָעָם
אִישׁ לְבֵיתוֹ וַיִּסַּב דָּוִד לְבַרְךְ אֶת־בֵּיתוֹ:

CAP. XVII ז'

ז'

וַהֲיִי כַאֲשֶׁר יוֹשֵׁב דָּוִד בְּבֵיתוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־נְתָן הַנָּבִיא *
הֲנֵה אֲנִי וְיֹשְׁבֵי בְּבֵית הָאֲרָזִים וְאֶרְוֶן בְּרִית־יְהוָה תַּחַת
יְדֵיעוֹת: וַיֹּאמֶר נְתָן אֶל־דָּוִד כֹּל אֲשֶׁר בְּלִבְךָ עָשָׂה כִּי
הָאֱלֹהִים עִמָּךְ: וַהֲיִי בְּלִילָה הַהוּא וַהֲיִי דְבַר
אֱלֹהִים אֶל־נְתָן לֵאמֹר: לָךְ וְאֶמְרַת אֶל־דָּוִד עֲבָדִי כֹה
אָמַר יְהוָה לֹא אֶתָּה תִבְנֶה־לִּי הַבַּיִת לְשֹׁבֵת: כִּי לֹא
יִשְׁבְּתִי בְּבֵית מִקְדָּשׁוֹם אֲשֶׁר הֵעֲלִיתִי אֶת־יִשְׂרָאֵל עַד
הַיּוֹם הַזֶּה וְאַהֲרֹן מֵאֵהָל אֶל־אֵהָל וּמִמִּשְׁכַּן: בְּכֹל אֲשֶׁר
הִתְהַלַּכְתִּי בְּכָל־יִשְׂרָאֵל הִדְבַּר דְּבַרְתִּי אֶת־אֶחָד שְׁפָטֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי לְרַעוֹת אֶת־עַמִּי לֵאמֹר לָמָּה לֹא־
בְּנִיתֶם לִי בַיִת אֲרָזִים: וְעַתָּה כֹּה תֹאמְרֵי לְדָוִד
כֹּה אָמַר יְהוָה עֲבָאוֹת אֲנִי לְקַחְתִּיךָ מִדְּהַעֲרָה מִדְּאֲחֵרֵי
הַצֹּאן לְהָנוֹת נָגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל: וְאַהֲרֹן עִמָּךְ בְּכֹל
אֲשֶׁר תִּלְכֶת וְאֶכְרִית אֶת־כָּל־אֵיבֶיךָ מִפְּנֵיךָ וְעָשִׂיתִי לָךְ
שֵׁם כְּשֵׁם הַגְּדוֹלִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ: וְשִׁמְתִי מְקוֹם לְעַמִּי
יִשְׂרָאֵל וְנִמְעַתִּיהוּ וְשָׁכַן תַּחְתָּיו וְלֹא יִרְגַן עוֹד וְלֹא־יֹסִיפוּ
בְּנֵי־עוֹלָה לְבַלְתּוֹ כַּאֲשֶׁר בְּרַאשׁוֹנָה: וְלִמְיָמַי אֲשֶׁר
צִוִּיתִי שְׁפָטִים עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְהִכְנַעְתִּי אֶת־כָּל־אֵיבֶיךָ
וְאַנְדִּי לָךְ וּבֵית יִבְנֶה־לָּךְ יְהוָה: וְהָיָה כִּי־מָלְאוּ יָמֶיךָ
לָלֶכֶת עִם־אֲבֹתֶיךָ תִּקְיֹמוּתִי אֶת־זֶרְעֶךָ אַחֲרָיִךְ אֲשֶׁר
יְהוָה מִפְּנֵיךָ תִּהְיֶינּוּתִי אֶת־מְלֻכוֹתָיו: הוּא יִבְנֶה־לִּי בַיִת
וְכִנְנִיתִי אֶת־כֶּסֶף עַד־עוֹלָם: אֲנִי אֶהְיֶה־לָּךְ לֵאב וְהוּא
יְהוָה־לִּי לִבָּן וְחֹסֶדִי לֹא־אֶסִּיר מֵעַמּוֹ כַּאֲשֶׁר הִסִּירוּתִי
מֵאֲשֶׁר הָיָה לְפָנֶיךָ: וְהִעֲמַדְתִּיהוּ בְּבֵיתִי וּבְמְלֻכוֹתִי עַד־
הָעוֹלָם וְכֶסֶף יְהוָה נָכוֹן עַד־עוֹלָם: כְּכֹל הַדְּבָרִים ש

האלה

- 42 מיט הימן און ירותון—טראמפויטען און צימבלען צו קלאפען, אויך הויפט אינסטרומענטען, און ירותון'ס זיהן ביי'ן טהויער.
 43 אז דאָס גאַנצע פּאָלק איז געגאַנגען יעדער צו זיין הויז, איז דוד אַוועק בעגריסען זיין הויזגעזינד.

קאפיטעל יז

- 1 אז דוד האָט זיך בעזעצט אין זיין הויז, האָט דוד געזאָגט צו נתן דעם נביא: „איך וואוין אין אַ הויז פון צעדערן, אָבער דער ארון, גאָט'ס בונד, איז אונטער אומהאַנגען...“
- 2 האָט נתן געזאָגט צו דוד'ן: טהו וואָס דיין האַרץ געלױסט, ווייל גאָט איז מיט דיר.
- 3 אין יענע נאַכט איז געווען גאָט'ס וואָרט צו נת'ן זאָגענדיג:
- 4 „געה זאָג דוד'ן מיין קנעכט — אזוי האָט גאָט געזאָגט: ניט הו וועסט מיר בויען די הויז צו וואוינען!
- 5 ווארים איך האָב ניט געוואוינט אין קיין הויז זינט איך האָב אַרויפגע- בראכט ישראל ביו דעם היינטיגען טאָג, איך בין נאָר געווען פון געצעלט צו געצעלט, און פון משכן...“
- 6 וואו איך האָב אַרומגעוואַנדערט מיט גאַנץ ישראל האָב איך ווען גערעדט צו וועמען פון ישראל'ס ריכטער, וועלכען איך האָב געשטעלט צו פיהר רען מיין פּאָלק, זאָגענדיג: „ווארום האָט איהר מיר ניט געבויט אַ הויז פון צעדערן?“
- 7 יעצט זאָלסטו אזוי זאָגען צו מיין קנעכט דוד'ן: אזוי האָט געזאָגט גאָט פון אַרמעען: איך האָב דיר אַרויסגענומען פון ביידעל, פון הינטער די שעפסען צו זיין אַ הערשער אויף מיין פּאָלק ישראל,
- 8 איך בין מיט דיר געוועזען וואו נאָר דו ביזט געגאַנגען, איך האָב פאַר- ניכטעט דייע פיינד פון פאַר דיר און האָב דיר געמאַכט אַ גאַמען ווי דער גאַמען פון די גרעסטע אין דער וועלט,
- 9 איך וועל אויך מאַכען אַן אָרט פאַר מיין פּאָלק וואו איך וועל איהם בא- זעצען, ער וועט רוהיג וואוינען און ניט מעהר ציטערן, ווייל די אונ- רעכטע וועלען איהם מעהר ניט בעאונרוהיגען ווי פריהער
- 10 ווען איך האָב באשטימט ריכטער אויף מיין פּאָלק ישראל; אויך דייע פיינד האָב איך איינגעבייגען ווי איך האָב דיר צוגעזאָגט: „גאָט וועט דיר אַ רעגענטענהויז בויען.“
- 11 אָט אַז עס וועט קומען די צייט דו זאָלסט געהן צו דייע עלטערן, וועל איך פעסטשטעלען פון דייע קינדער נאָך דיר, וועמען עס־איז פון דייע זיהן, איך וועל בעגרינדען זיין קעניגרייך,
- 12 און בעפעסטיגען זיין טהראָן אויף אייביג — ער וועט מיר בויען אַ הויז!
- 13 איך וועל איהם אַ פאַטער זיין און ער וועט מיר אַ זוהן זיין; איך וועל מיין גנאָדע פון איהם ניט צונעהמען ווי איך האָב צוגענומען פון דעם וואָס איז געוועזען פאַר דיר...“
- 14 איהם וועל איך אַנשטעלען אין מיין הויז און קעניגרייך אויף אייביג, אום זיין טהראָן זאָל לאַנג פעסט שטעהן.“
- 15 די אַלע ווערטער און די גאַנצע פאַרזעהונג האָט נתן גערעדט צו דוד'ן.

האלה וככל החנון הזה כן דבר נתן אל־דניד:
 16 וַיבֹּא הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֵּשֶׁב לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר מִי־אֲנִי יְהוָה
 17 אֱלֹהִים וּמִי בֵיתִי כִּי הֵבִיאֲתָנִי עַד־הַלָּם׃ וַתִּקְמָן וְאֵת
 בְּעֵינָיִךָ אֱלֹהִים וַתְּדַבֵּר עַל־בֵּית־עֲבָדֶיךָ לְמַדְחֹק וּרְאִיתָנִי
 18 כַּתּוֹר הָאָדָם הַמַּעֲלָה יְהוָה אֱלֹהִים׃ מִה־יּוֹסֵף עוֹד דָּנִיד
 19 אֱלֹהֶיךָ לְכַבֹּד אֶת־עֲבָדֶיךָ וְאִתָּה אֶת־עֲבָדֶיךָ יִדְעָת׃ יְהוָה
 בַּעֲבוּר עֲבָדֶיךָ וּכְלַכְּךָ עֲשִׂיתָ אֵת כָּל־הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת
 כ לְדוֹרֶיךָ אֶת־כָּל־הַגְּדֻלּוֹת׃ יְהוָה אֵין כַּמּוֹד וְאֵין אֱלֹהִים
 21 וְזִלְתָּךְ בְּכָל אֲשֶׁר־שָׁמַעְנוּ בְּאָזְנוֹנוּ׃ וּמִי כַּעֲמֹךָ יִשְׂרָאֵל
 נֹי אַחַד בְּאָרֶץ אֲשֶׁר הִלְךְ הָאֱלֹהִים לַפְּדוֹת לוֹ עַם
 לְשׁוֹם לֶךְ שָׁם גְּדֻלּוֹת וְנִדְרֹאוֹת לְגֹרֶשׁ מִפְּנֵי עַמּוֹךָ אֲשֶׁר־
 22 פָּדִיתָ מִמִּצְרַיִם נֹיִם׃ וַתִּתֵּן אֶת־עַמּוֹךָ יִשְׂרָאֵל לֶךְ לְעַם
 23 עַד־עוֹלָם וְאִתָּה יְהוָה הֵייתָ לָּהֶם לֵאלֹהִים׃ וְעַתָּה יְהוָה
 הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עַל־עֲבָדֶיךָ וְעַל־בֵּיתִי וַיֵּאֱמֶן עַד־עוֹלָם
 24 וַעֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃ וַיֵּאֱמֶן וַיִּגְדַּל שִׁמְךָ עַד־עוֹלָם
 לֵאמֹר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל
 כה וּבֵית־דָּנִיד עֲבָדֶיךָ נִכְזָן לִפְנֶיךָ׃ כִּי אִתָּה אֱלֹהֵי גְלִית
 אֶת־אֲוֹן עֲבָדֶיךָ לִבְנוֹת לוֹ בַּיִת עַל־פִּי מִצָּא עֲבָדֶיךָ
 26 לְהַתְּפִלֵּל לִפְנֶיךָ׃ וְעַתָּה יְהוָה אִתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים וַתְּדַבֵּר
 27 עַל־עֲבָדֶיךָ הַטּוֹבָה הַזֹּאת׃ וְעַתָּה הוֹאֵלְתָּ לְבָרְךָ אֶת
 בַּיִת עֲבָדֶיךָ לְהוֹיֹת לְעוֹלָם לִפְנֶיךָ כִּי־אִתָּה יְהוָה בְּרַכְתָּ
 וּמִבְרַךְךָ לְעוֹלָם׃

CAP. XVIII. יח

יח

א וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיֵּךְ דָּוִד אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיַּכְנִיעֵם וַיִּקַּח אֶת־
 2 גֵּת וּבִגְדֵיהֶם מִיַּד פְּלִשְׁתִּים׃ וַיֵּךְ אֶת־מוֹאָב וַיְהִי מוֹאָב
 3 עֲבָדִים לְדָוִד וְנֹשְׂאֵי מִנְחָה׃ וַיֵּךְ דָּוִד אֶת־הַחֲדַדְעוֹר
 מִלְּדִצְבוּבָה חֲמֹתָה בְּלָכְתּוֹ לְהַצִּיב יָדוֹ בְּנֶתֶר פָּרְתָה׃

וילכד

- 16 דאן איז דער קעניג דוד אריינגעקומען, האָט זיך געזעצט פאר גאָט און געזאָגט: ווער בין איך, און וואָס איז מיין הויז? אז דו, א גאָט, האָסט מיר אַזוי ווייט געבראכט!
- 17 דאָס איז נאָך ווייניג אין דיינע אויגען, אַה גאָט! און דו רעדסט נאָך איבער דעם ווייטען צוקונפט פון דיין קנעכט'ס הויז, און בעטראכטעסט מיר, אה גאָט, אַלס אן אויסגעצייכענטען מענשען.
- 18 אַלעס וואָס דוד וועט פון דיינעט וועגען טהאָן וועט זיין צו עהרען דיין קנעכט — דו ווייסט דאָך ווער עס איז דיין קנעכט —
- 19 צוליעב דיין קנעכט און נאכפאלגער האָסטו, אה גאָט, געטהאָן די גרויסע טהאַט, אום אַלע גרויסטהאַטען בעקאַנט צו מאַכען.
- 20 לויט ווי מיר האָבען מיט אונזערע אויערן געהערט איז ניטאָ אַזאַ גאָט ווי דו און אַ מעכטיגער אויסער דיר.
- 21 און ווער איז ווי דיין פּאָלק ישראל — אן איינצעל פּאָלק אויף דער וועלט — אַ פּאָלק וואָס גאָט איז אַראָבגעקומען איהם אויסלייזען, מאַכען פאר דיר צייכענס, גרויס-און שרעקטהאַטען, צו פּערטרויבען נאַציאָנען פאר דיין פּאָלק, וועלכע דו האָסט פון מצרים בעפרייט.
- 22 דו האָסט אויך בעשטימט דאָס פּאָלק ישראל אַלס דיין פּאָלק אויף אייביג און דו, אה גאָט, ביזט געוואָרען זייער גאָט.
- 23 אַלזאָ, גאָט, דאָס וואָרט וואָס דו האָסט גערעדט וועגען דיין קנעכט און זיין הויז זאָל פּערבלייבען אויף אייביג — טהו ווי דו האָסט גערעדט!
- 24 זאָל עס ערפילט ווערען, גאָט פון די הערשארען! אום דיין נאָמען זאָל פאר אייביג גרויס בלייבען, און מען זאָל זאָגען: ישראל'ס גאָט איז דער גאָט פון פּאָלק ישראל, און די הויז פון דוד דיין קנעכט זאָל פּעסט-געשטעלט זיין פאר דיר.
- 25 ווייל דו, מיין גאָט, האָסט דיין קנעכט אנצוהערעניש געגעבען איהם צו בויען אַ הויז, דאָרום איז דיין קנעכט דרייסט געווען זיין פּאַרשלאַג דיר צו מאַכען.
- 26 יעצט, אה גאָט, דו אַל-מעכטיגער האָסט גערעדט וועגען דיין קנעכט דיזע נומעס —
- 27 וויליג-זשע איין צו בענשען דיין קנעכט'ס הויז עס זאָל פאר דיר אויף אימער עקזיסטירען; אַז דו גאָט האָסט געבענשט איז עס אויף אייביג געבענשט...

קאפיטעל יח

- 1 נאָך דעם האָט דוד געשלאָגען די פּלשתיים, האָט זיי געמאַכט אונטערטע-ניג, און אַוועקגענומען גת מיט איהרע דערפער פון די פּלשתיים.
- 2 ער האָט אויך געשלאָגען מואב, און די מואבים זיינען געוואָרען קנעכט צו דוד — געשאנקען בריינגער.
- 3 אויך האָט דוד געשלאָגען הדרעזר דעם קעניג פון צובה אין חמת, ווען ער איז אַהינגעגאנגען אנצושטעלען זיינע בעפאלמעכטיגטע ביי'ן טייף פּרת.

4 וַיִּלְכְּדוּ דָוִד מִמֶּנּוּ אֶלֶף רֶכֶב וְשִׁבְעַת אֲלָפִים פָּרָשִׁים
 וְעֹשָׂרִים אֶלֶף אִישׁ רִגְלִי וַיַּעֲקֹר דָּוִד אֶת־כָּל־הָרֶכֶב
 וַיִּתֵּר מִמֶּנּוּ מֵאָה רֶכֶב׃ וַיָּבֹא אַרְם דְּרַמְשֶׁק לַעֲזֹזֹר ה
 לְהַדְרֵעֹזֶר מֶלֶךְ צוּבָה וַיֵּךְ דָּוִד בְּאַרְם עֹשָׂרִים־וּשְׁנָיִם
 אֶלֶף אִישׁ׃ וַיִּשָּׂם דָּוִד בְּאַרְם דְּרַמְשֶׁק וַיְהִי אַרְם לְדָוִד 6
 עֲבָדִים נְשֵׂאֵי מִנְחָה וַיֹּשֶׁע יְהוָה לְדָוִד בְּכָל אֲשֶׁר הִלָּךְ׃
 7 וַיִּקַּח דָּוִד אֶת שְׁלֹמֹי הַזֹּהָב אֲשֶׁר הָיוּ עַל־עַבְדֵי הַדְרֵעֹזֶר
 8 וַיָּבִיֵאֵם יְרוּשָׁלָּם׃ וּמִטְּבַחַת וּמִפֶּן עֲרֵי הַדְרֵעֹזֶר לָקַח
 דָּוִד נְחֹשֶׁת רַבָּה מְאֹד בָּהּ׃ וַעֲשָׂה שְׁלֹמֹה אֶת־יָם הַנְּחֹשֶׁת
 9 וְאֶת־הַעֲמֹדִים וְאֶת כָּלֵי הַנְּחֹשֶׁת׃ וַיִּשְׁמַע תָּעֹז
 מֶלֶךְ חֲמַת בִּי הִכָּה דָּוִד אֶת־כָּל־הַיָּל הַדְרֵעֹזֶר מֶלֶךְ
 צוּבָה׃ וַיִּשְׁלַח אֶת־הַחֹרֵם־בְּנֵי אֶל־הַמֶּלֶךְ דָּוִד לְשִׂאֵל־
 10 לוֹ לְשָׁלוֹם וּלְבָרְכֹו עַל אֲשֶׁר נָלַחַם בְּהַדְרֵעֹזֶר וַיִּפְדֵּו כִּי־
 אִישׁ מִלַּחְמוֹת תָּעֹז הָיָה הַדְרֵעֹזֶר וְכָל כָּלֵי זָהָב וְכֶסֶף
 11 וְנְחֹשֶׁת׃ נָס־אַתֶּם הַקְּדִישׁ הַמֶּלֶךְ דָּוִד לַיהוָה עִם־הַכֶּסֶף
 וְהַזָּהָב אֲשֶׁר נָשָׂא מִכָּל־הַגּוֹיִם מֵאֲדוּם וּמִמּוֹאָב וּמִבְּנֵי
 12 עַמּוֹן וּמִפְּלִשְׁתִּים וּמִעַמְלֶק׃ וְאַבְשֵׁי בְּדָצְרוּיָה הִכָּה אֶת־
 13 אֲדוּם בְּגֵיא הַמַּדְחָ שְׁמוֹנֶה עָשָׂר אֶלֶף׃ וַיִּשָּׂם בְּאֲדוּם
 נְצִיבִים וַיְהִיו כָּל־אֲדוּם עֲבָדִים לְדָוִד וַיֹּשֶׁע יְהוָה אֶת־
 14 דָּוִד בְּכָל אֲשֶׁר הִלָּךְ׃ וַיִּמְלֹךְ דָּוִד עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
 15 וַיְהִי עֹשֶׂה מִשְׁפָּט וַצְדָקָה לְכָל־עַמּוֹ׃ וַיֹּאבֵב בְּדָצְרוּיָה 15
 עַל־הַצָּבָא וַיְהוֹשֶׁפֶט בְּדָ־אֲחִילֹד מִזְקִיר׃ וַצְדֹק בְּד
 16 אֲחִיטוֹב וַאֲבִימֶלֶךְ בְּדָאֲבוּתָר כְּהֵנָּה וְשׁוּשָׁא סֹפֵר׃
 17 וּבְגִדְהוֹ בְּדִיתוּיָדָע עַל־הַכֹּהֲנֵי וְהַפְּלֵתִי וּבְגִדְדָוִד הָרִאשֹׁנִים
 לְיַד הַמֶּלֶךְ׃

י"ט

CAP. XIX. י"ט

וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן נָתַשׁ מֶלֶךְ בְּגֵי־עַמּוֹן וַיִּמְלֹךְ בְּנֵי אֵ

תחתיו

- 4 און דוד האָט פון איהם צוגענומען טויזענד רייט־פּערד, זיעבען טויזענד רייטער און צוואַנציג טויזענד פּוס־געהער; אַלע רייט־פּערד האָט דוד אונגילטיג געמאַכט, ער האָט נאָר איבערגעלאָזען דערפון הונדערט רייט־פּערד.
- 5 און ארם דרמשק איז געקומען העלפּען דרעזער קעניג פון צובה, אָבער דוד האָט דערשלאָגען צוויי און צוואַנציג טויזענד מאַן ארם'ער.
- 6 זינט דוד האָט אזוי געטהאָן מיט ארם דרמשק זיינען ארם געוואָרען דוד'ס אונטערטהאנע, געשענק־בריינגער. אזוי האָט גאָט געהאַלפּען דוד'ן וואו נאָר ער איז געגאנגען.
- 7 און דוד האָט גענומען די גאָלדענע שילדען וואָס זיינען געוועזען אויף די קנעכט פון דרעזער און האָט זיי געבראַכט אין ירושלים.
- 8 און אויך פון טבחתי, און פון כון, די שטעט פון דרעזער, האָט דוד אוועקגענומען זעהר פיעל קופּער; דערמיט האָט שלמה געמאַכט דאָס קופּערנע ים, די זיילען, און אלערליי קופּערנע געפּעס.
- 9 אַז תועו קעניג פון חמת האָט דערהערט אַז דוד האָט געשלאָגען דאָס גאנצ־צע היל פון דרעזער קעניג פון צובה.
- 10 האָט ער געשיקט זיין זוהן הדורם, מיט אלערליי גאָלדענע, זילבערנע און קופּערנע כלים, צום קעניג דוד, איהם צו בעגריסען און בענשען דער־פאר וואָס ער האָט מלחמה געהאַלטען מיט דרעזער און איהם געשלאָגען, ווארים דרעזער האָט אימער מלחמה געהאַלטען מיט תעו'ן.
- 11 אויך זיי האָט דער קעניג דוד געהייליגט צו גאָט מיט דעם זילבער און גאָלד וואָס ער האָט געבראַכט פון אַלע פעלקער: פון אדום, מואב, בני עמון פלשתים און עמלק.
- 12 אבשי צרויה'ס זוהן האָט געשלאָגען פון אדום אין דעם זאלי־טהאל אכצעהן טויזענד.
- 13 דאן האָט ער אָנגעשטעלט אין אדום פארטרעטער און גאנץ אדום זיינען געוועזען אונטערטהאן דוד'ן; ווייל גאָט האָט דוד'ן געהאַלפּען וואו ער איז נאָר געגאנגען.
- 14 אַז דוד האָט רעגיערט איבער גאנץ ישראל, האָט ער געטהון רעכט און גערעכטיגקייט צו זיין גאנץ פאָלק.
- 15 יואב צרויה'ס זוהן איז געוועזען איבער דער קריעג־ארמעע, יהושפט אחילור'ס זוהן איז געוועזען דער דערמאנער,
- 16 צדוק אחיטוב'ס זוהן און אבימלך אביתר'ס זוהן זיינען געוועזען כהנים, שושא איז געוועזען דער שרייבער,
- 17 און בניהו יהוידע'ס זוהן איז געוועזען איבער די כרתי און איבער די פלתי, און דוד'ס זיהן זיינען געוועזען די ערשטע דעם קעניג ביי'ן האַנד.

קאפיטעל יט

- 1 נאָך דעם האָט פּאַסירט אַז נחש דער קעניג פון די בני עמון איז געשטאָר־בען, און זיין זוהן איז קעניג געוואָרען אויף זיין שטעל.

2 תחתיו: ויאמר הויד אעשה חסד ועסחנן בך נחש כר
 עשה אביו עמי חסד וישלח הויד מלאכים לנחמו על
 אביו ויבאו עבדי הויד אל-ארץ בני-עמון אל-חנן
 3 לנחמו: ויאמרו שרי בני-עמון לחנן המכבד הויד אהי
 אביך בעיניך כר-שלח לך מנחמים הלא בעבור לחקר
 4 ולחפץ ולרגל הארץ באו עבדיו אליך: ויפת חנן את-
 עבדי הויד ויגלהם ויכרת את-מדותם כחצי-עד
 ה המפשעה וישלחם: וילכו ויגידו לדוד על-האנשים
 וישלח לקראתם ביהוה האנשים נבלמים מאד ויאמר
 המלך שבו בירחו עד אשר-יצמח וקנכם ושבתם:
 6 ויראו בני עמון כי התבאשו עסח-דוד וישלח חנן ובני
 עמון אלף קבר-כסף לשפר להם מן-אדם נהרים ומן-
 7 אדם מעבה ומצובה רכב ופרשים: וישפרו להם שנים
 ושלשים אלף רכב ואת-מלך מעבה ואת-עמו ויבאו
 ויחני לפני מידבא ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו
 8 למלחמה: וישמע הויד וישלח את-יואב ואת
 9 כל-צבא הגבורים: ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח
 העיר ותמלכים אשר-באו לבהם בשדה: וירא יואב
 כהיתה פני-המלחמה אליו פנים ואחור ויבחר מקל-
 11 בחור בישראל ויערך לקראת אדם: ואת יתר העם
 12 נתן ביד אבשי אחיו ויערכו לקראת בני עמון: ויאמר
 אסחחונק ממני אדם והיית לי לתשועה ואם-בני עמון
 13 יחזקו ממך והושעתיד: חונק ונתחזקה בער-עמנו ובער
 14 ערי אלהינו ויהיה הטוב בעיניו יעשה: ויגש יואב והעם
 טו אשר-עמו לפני אדם למלחמה ויניסו מפניו: ובני עמון
 ראו כי-נס אדם ויניסו נסיהם מפני אבשי אחיו ויבאו
 16 העירה ויבא יואב ירושלים: וירא אדם כי נפסו
 לפני ישראל וישלחו מלאכים ויצאו את-אדם אשר

- 2 האָט דוד געדיינקט : „איך וועל ווייזען פריינדשאפט חנון'ען, נחש'ס זעהן, אזוי ווי זיין פאטער האָט מיר פריינדליך בעהאנדעלט ; און דוד האָט געשיקט לייטע איהם צו טרייסמען נאָך זיין פאטער. זיינען דוד'ס די-ע-נער געקומען אין'ס לאַנד בני-עמון, צו חנון'ען, איהם צו טרייסמען.
- 3 אָבער די פירסטען פון בני עמון האָבען געזאָגט צו חנון'ען ; מיינסט דו אז דוד עהרט דאָס דיין פאטער, ווען ער האָט צו דיר געשיקט טרייסמען ? זיינען ניט זיינע קנעכט צו דיר געקומען אויספאָרשען און דורכגעהן דאָס לאַנד אום עס איבערצוקעהרען ?
- 4 האָט חנון גענומען דוד'ס קנעכט און האָט זיי אָפגעשאַרען, און אָפגעשני-טען זייערע קליידער אין די העלפט ביז צום שאַנד-טהייל און האָט זיי אוועקגעשיקט.
- 5 איז מען געגאנגען און אָנגעזאָגט דוד'ן וועגען די מענער, אז די מענשען זיינען זעהר בעליידיגט ; האָט דער קעניג געשיגט זיי בענגענען און געזאָגט : ווארט אין ירחו ביז אייער בארד וועט אבוואַקסען דאן וועט איהר צוריק קומען.
- 6 אז די בני עמון האָבען דערזעהען אז זיי האָבען זיך פעהאסט געמאַכט ביי דוד'ן, האָט חנון מיט די בני עמון געשיקט טויזענד צענטנער זילבער צו דינגען רייט-פערד און רייטער פון ארם נהרים, ארם מעכה און צובה.
- 7 און זיי האָבען זיך געדונגען צוויי און דרייסיג טויזענד רייטוועגען, אויך דעם קעניג פון מעכה מיט זיין פאָלק ; זיי זיינען געקומען און האָבען געלאַגערט פאר מירבה, אויך די בני עמון האָבען זיך פערואמעלט פון זייערע שטעט און געקומען צו דער מלחמה.
- 8 ווען דוד האָט דאָס געהערט האָט ער געשיקט יואב'ן און דאָס גאַנצע העל-דען ארמעע.
- 9 זיינען די בני עמון ארויס און איינגעריכט די מלחמה ביי'ן טהיר פון שטאָרט, די קעניגע וואָס זיינען געקומען זיינען בעזונדער געוועזען אין פעלד.
- 10 ווען יואב האָט געזעהען אז די מלחמה איז פאר איהם געוועזען פון פאָרענט און פון הינטען האָט ער אויסדערוועהלט פון אלע יונגע לייט פון ישראל און ער האָט זיי געשטעלט אנטקעגען ארם.
- 11 דאָס איבריגע פון דעם פאָלק האָט ער איבערגעגעבען אבשי זיין ברודער, און זיי האָבען זיך געשטעלט קעגען די בני עמון.
- 12 ער האָט אָנגערעדט : ווען ארם וועט צו שטאַרק זיין פאר מיר זאָלסטו מיר העלפען, און ווען די בני עמון וועלען צו שטאַרק זיין פאר דיר וועל איך דיר העלפען.
- 13 זיי שטאַרק ! לאָמיר אונז שטאַרקען צוליעב אונזער פאָלק און וועגען די שטאַרט פון אונזער גאָט, און גאָט זאָל טהון וואָס עס איז גוט אין זיינע אויגען.
- 14 אז יואב און דאָס פאָלק וואָס איז מיט איהם געוועזען האָבען זיך גע-נעהעט פאר ארם צו דער מלחמה זיינען זיי פאר איהם ענטלאָפען.
- 15 ווען די בני עמון האָבען געזעהען אז ארם איז ענטלאָפען, זיינען זיי אויך ענטלאָפען פאר אבשי זיין ברודער, און זיינען אריין אין די שטאָרט, דאן איז יואב אוועק אין ירושלים.
- 16 אז ארם האָט געזעהען אז זיי זיינען געשלאָגען געוואָרען פאר ישראל, האָ-

- 17 מעבר הנָהָר וְשׁוֹפֵךְ שֵׁרֵצָבָא הַדְרֵעוֹר לַפְּנִיָּהֶם: וַיָּנִיד
 לְדָוִד וַיֹּאסֶף אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֵר הַיַּרְדֵּן וַיָּבֹא אֲלֵהֶם
 וַיַּעֲרֹךְ אֲלֵיהֶם וַיַּעֲרֹךְ דָּוִד לִקְרֹאת אֲרָם מִלְחָמָה וַיִּלְחֲמוּ
 18 עִמּוֹ: וַיִּנֶּס אֲרָם מִלִּפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּהְיֶה דָּוִד מְאֹד
 שִׁבְעַת אֲלָפִים רֶכֶב וְאַרְבַּעִים אֶלֶף אִישׁ רִגְלִי וְאֵת שׁוֹפֵךְ
 שֵׁרֵצָבָא הַמִּית: וַיֵּרְאוּ עַבְדֵי הַדְרֵעוֹר כִּי נִגְפוּ לִפְנֵי
 19 יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלִמוּ עִם־דָּוִד וַיַּעֲבְדוּ וְלֹא־אָבָה אֲרָם
 לְהוֹשִׁיעַ אֶת־בְּנֵי־עַמּוֹן עוֹד:

CAP. XX. כ

- כ
 וַיְהִי לַעֲתָת תְּשׁוּבַת הַשָּׁנָה לַעֲתָת | צֵאת הַמְּלָכִים וַיִּהְיֶה *
 וַיָּאֵב אֶת־חִיל הַצָּבָא וַיִּשְׁתַּח | אֶת־אֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹן וַיָּבֹא
 וַיַּצֵּר אֶת־דָּבָה וַדָּוִד יָשָׁב בִּירוּשָׁלַם וַיָּךְ וַיָּאֵב אֶת־דָּבָה
 2 וַתִּהְרַסָּה: וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־עֲטֹרַת־מֶלֶכָם מֵעַל רֹאשׁוֹ
 וַיִּמְצָאָהּ | מִשְׁקַל כֶּסֶף־זָהָב וּבָהּ אֶבֶן יָקָרָה וַתְּהִי עַל־רֹאשׁ
 3 דָּוִד וְשָׁלַל הָעִיר הוֹצִיא דָּבָה מְאֹד: וְאֶת־הָעַם אֲשֶׁר־
 פָּה הוֹצִיא וַיִּישֶׁר בְּמִנְרָה וּבְחַרְצֵי הַבְּתָל וּבְמִנְרוֹת וּכְן
 יַעֲשֶׂה דָּוִד לְכָל עָרֵי בְנֵי־עַמּוֹן וַיִּשָּׁב דָּוִד וּכְלָהֶעָם
 4 יְרוּשָׁלַם: וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַתַּעֲמֹד מִלְחָמָה בְּגֹר
 עַם־פְּלִשְׁתִּים אִו הָפָה סִבְבֵי הַחֲשֹׁתַי אֶת־סָפִי מִיַּד־י
 הַרְפָּא וַיִּכְנַעו: וַתְּהִי־עוֹד מִלְחָמָה אֶת־פְּלִשְׁתִּים
 5 בְּיַד אֶלְחָנָן בֶּן־עִזֹּר אֶת־לְחָמִי אֲחִי וְגִלְיָת הַגִּתִּי וַעֲזָן חַגִּיתִי
 כַּמְנוֹר אֲרָגִים: וַתְּהִי־עוֹד מִלְחָמָה בְּגִת וַיְהִי | אִישׁ
 6 מִדָּה וַאֲצַבְעֹתָיו שִׁשְׁזֹשֶׁשׁ עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע וְנִסְהֵדָה נֹלֵךְ
 לַהֲרָפָא: וַיַּחַרַף אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּבְהוּ יְהוֹנָתָן בֶּן־שִׁמְעָא
 7 אֲחִי דָּוִד: אֵל נִלְחֵד לַהֲרָפָא בְּגִת וַיִּפְּלוּ בַיַּד־דָּוִד
 8 וּבְיַד־עַבְדָּיו:

בען זיי ארויסגעשיקט שלוחים, און האָבען אריבערגעבראכט די ארם'ער וואָס פון יענער זייט טייך, און שופך דער הויפט פון הרעזור'ס ארמעע איז געגאנגען פאָראויס.

17 האָט מען עס אָנגעזאָגט דוד'ן, האָט ער איינגעזאמעלט גאנץ ישראל, איז אַריבערגעגאנגען דעם ירדן, און ער איז צו זיי אָנגעקומען, און ער האָט זיך קעגען זיי געשמעלט. דוד האָט אָנגעהאַלטען אַ מלחמה קעגען ארם, און זיי האָבען מיט איהם מלחמה געהאַלטען.

18 אבער ארם איז ענטלאָפּען געוואָרען פאר ישראל, און דוד האָט דערשלאָגען פון ארם זיעבען טויזענד מאַן רייטער און פיערציג טויזענד מאַן פוס-געהער, אויך שופך'ן דעם ארמעע-פיהרער האָט ער געטויטעט.

19 ווען הרעזור'ס קנעכט האָבען געזעהען אז זיי זיינען געשלאָגען געוואָרען פאר ישראל, האָבען זיי שלום געמאַכט מיט דוד, און האָבען איהם גע-דיענט. ארם האָט שוין מעהר ניט געוואָלט העלפען די בני-עמון.

קאפיטעל כ

1 אין אַ יאָהר אַרום זינט די קעניגע זיינען ארויס, האָט יואב געפיהרט די קריענס-ארמעע און האָט פערדאָרבען דאָס לאַנד פון בני עמון; ער איז אויך געקומען און בעלאַגערט רבה (דוד איז געבליבען אין ירושלים). יואב האָט צושלאָגען רבה און רואינירט איהר.

2 ער האָט אויך אראָבגענומען פאר דוד'ן זייער קעניג'ס קרוין פון זיין קאָפּ; מען האָט אויסגעפונען אז זי וועגט אַ צענטנער גאָלד, מיט מהייערע שטיינער אין איהר, זי האָט דוד'ן געפאסט. ער האָט אויך ארויסגענומען זעהר פיעל שטאָדט רויב.

3 דאָס פאָלק וואָס אין איהר האָט ער ארויסגעפיהרט און געזעגט זיי מיט זענען, מיט אייזערנע דרעש-רעדער און שניידמעסערס; אזוי האָט דוד געטהאָן צו אלע שטעדט פון בני עמון, ביז דוד מיט'ן גאנצען פאָלק האָט בען זיך צוריקגעקעהרט אין ירושלים.

4 נאָכדעם איז ענטשטאַנדען אַ מלחמה אין גזר מיט פלשתים, דאמאלס האָט סבכי דער חשתי ערשלאָגען ספּי'ן פון די ריזענקינדער, און זיי זיינען אונטערדריקט געוואָרען.

5 נאָך אַ מלחמה איז געוועזען מיט פלשתים האָט אַלחנן יעיר'ס זוהן ערשלאָגן גען לחמי'ן גלית'ס ברודער, אָבוואָהל זיין שפּיזשטיהל איז ווי אַ וועבער-האַלץ געוועזען.

6 עס איז נאָך אַ מלחמה געוועזען אין גת, דאָרטען איז געווען אַ הויכגע-וואקסענער מאַן, פינגער האָט ער געהאַט צו זעקס — פיער און צוואנציג — אויך ער האָט געשטאַמט פון רפא,

7 ער האָט געלעסטערט ישראל, האָט איהם ערשלאָגען יהונתן דער זוהן פון שמעי, דוד'ס ברודער.

8 די אלע האָבען געשטאַמט פון רפא אין גת. זיי זיינען אָבער געפאלען דורך די האַנד פון דוד און זיינע קנעכט.

כא CAP. XXI.

כא

- א וַיַּעֲמֵד שָׁמֶן עַל־יִשְׂרָאֵל וַיִּסֶּת אֶת־דָּוִד לְמַנּוֹת אֶת־יִשְׂרָאֵל׃
 ב וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יֹאבֵב וְאֶל־שָׂרֵי הָעָם לִכְוֹ סִפְרוּ אֶת־
 יִשְׂרָאֵל מִבְּאֵר שֶׁבַע וְעַד־הַיָּם וְהִבִּיאוּ אֵלַי וְאָדָּעָה אֶת־
 3 מִסְפָּרָם׃ וַיֹּאמֶר יֹאבֵב יוֹסֵף יְהוָה עַל־עַמּוֹ כִּהֵם מֵאֵה
 פְּעָמִים הֲלֹא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ כָּלָם לֹאֲדֹנָי לַעֲבָדִים לָמָּה
 4 יִבְקֹשׁ זֹאת אֲדֹנָי לָמָּה יְהוָה לֹאֲשַׁמָּה לְיִשְׂרָאֵל׃ וַדַּבֵּר
 הַמֶּלֶךְ חֲזֹק עַל־יֹאבֵב וַיֵּצֵא יֹאבֵב וַיִּתְּהַלֵּךְ בְּכָל־יִשְׂרָאֵל
 ה וַיָּבֵא יְרוּשָׁלַם׃ וַיִּתֵּן יֹאבֵב אֶת־מִסְפַּר מִפְקְדֵי־הָעָם
 אֶל־דָּוִד וַיְהִי כֹל־יִשְׂרָאֵל אֶלֶף אֶלְפִים וּמֵאָה אֶלֶף אִישׁ
 שְׁלֹף חֶרֶב וַיְהוּדָה אַרְבַּעַּ מֵאוֹת וְשִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ
 6 שְׁלֹף חֶרֶב׃ וְלוֹי וּבְנֵי־מִן לֹא פָקְדוּ בְּתוֹכָם כִּי־נִתְעַב
 7 דְּבַר־הַמֶּלֶךְ אֶת־יֹאבֵב׃ וַיֵּרַע בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים עַל־הַדָּבָר
 8 הַזֶּה וַיַּךְ אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הָאֱלֹהִים
 הַטָּאֲתִי מֵאֵד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְעַתָּה הַעֲבֹר
 9 נָא אֶת־עֵינֶיךָ עַבְדְּךָ כִּי נִסְפַּלְתִּי מֵאֵד׃ וַיַּדַּבֵּר יְהוָה
 י אֶל־נָדָב חֲזֹנֵה דָוִד לֵאמֹר׃ לָךְ וּדְבַרְתָּ אֶל־דָּוִד לֵאמֹר
 כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלוֹשׁ אָנֹכִי נֹטֵה עֲלֶיךָ בְּחַרְלֶיךָ אַחַת
 11 מִהֵנָּה וְאֶעֱשֶׂה־לְךָ׃ וַיָּבֵא נָדָב אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה
 12 אָמַר יְהוָה קְבַל־לְךָ׃ אִם־שְׁלוֹשׁ שָׁנִים רָעַב וְאִם־שְׁלֹשָׁה
 חֳדָשִׁים נִסְפָּה מִפְּנֵי־צָרֶיךָ וְחֶרֶב אֹיְבֶיךָ׃ לְמִשְׁנֵת וְאִם־
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים חֶרֶב יְהוָה׃ וַדַּבֵּר בְּאָרֶץ וּמִלְאֲךָ יְהוָה
 מִשְׁחֹת בְּכָל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה רְאֵה מִה־אָשִׁיב אֶת־
 13 שְׁלֹחֶיךָ דָּבָר׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־נָדָב צֵרֵלִי מֵאֵד
 אֶפְלֹה־נָא בְּיַד־יְהוָה כִּי־דַבַּרְתִּים רַחֲמֵינוּ מֵאֵד וּבִיד־אָדָם
 14 אֶל־אֶפְלֹ׃ וַיִּסַּן יְהוָה דְּבַר בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּפֵּל מִיִּשְׂרָאֵל
 טו שִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ׃ וַיִּשְׁלַח הָאֱלֹהִים׃ מִלְאָךְ וּלְיְרוּשָׁלַם
 לְהַשְׁחִיתָהּ וּכְהַשְׁחִית רְאֵה יְהוָה וַיִּנָּחַם עַל־הָרָעָה וַיֹּאמֶר
 לְמִלְאָךְ

קאפיטעל כא

- 1 דאן איז אַ בייער גייסט אויפגעשטאנען קעגען ישראל און האָט אָנגע-
רייצט דוד'ן צו צעהלען ישראל.
- 2 און דויד האָט געזאָגט צו יואָב'ן און די בעאַמטע פון פּאָלֶק : געהט און
צעהלט די ישראל פון באר שבע ביו דן, און ברענגט מיר די צאָהל אום
איך זאָל עס וויסען.
- 3 האָט יואָב געזאָגט : זאָל גאָט פערמעהרען צו זיין פּאָלֶק הונדערט מאָל
אַזוי פיעל ווי זיי זיינען, אָבער, מיין הערר קעניג ! זיינען זיי ניט אַלע
דיינע קנעכט ? פאַרוואָס פערלאנגט מיין הערר דאָס דאָזיגע ? פאַרוואָס
זאָל דאָס זיין אַ זינד צו ישראל ?
- 4 אָבער דעם קעניג'ס וואָרט האָט בעזיגט יואָב'ן, און יואָב איז ארויס, איז
דורכגעגאַנגען גאַנץ ישראל און איז צוריקגעקומען אין ירושלים.
- 5 און יואָב האָט אָפּגעגעבען די צאָהל פון דעם פּאָלֶק'ס באַפֿעלקערונג צו
דוד'ן, גאַנץ ישראל איז געוועזען — טויזענד מאָל טויזענד, און איין
הונדערט טויזענד מאָן וואָס האָבען געקענט ציהען דאָס שווערט ; און פון
יהודה זיינען געוועזען פיער הונדערט און זיעבציג טויזענד מאָן וואָס האָ-
בען געקענט ציהען דאָס שווערט.
- 6 אָבער לוי און בנימין האָט מען ניט געציילט צווישען זיי, וואָרום דעם
קעניג'ס וואָרט איז ניט גוט אויסגעפיהרט געוואָרען דורך יואָב'ן.
- 7 און די דאָזיגע זאָך איז איבעל געוועזען אין די אויגען פון גאָט, און ער
האָט ישראל געשלאָגען.
- 8 דאן האָט דוד געזאָגט צו גאָט : איך האָב זעהר געזינדיגט, ווייל איך
האָב געטהאָן די דאָזיגע זאָך, און יעצט נעהם אַראָב די זינד פון דיין
קנעכט, ווייל איך בין זעהר נאַריש געוועזען.
- 9 און גאָט האָט גערעדט צו גר, דוד'ס נביא, אַזוי צו זאָגען :
10 געה און דו זאָלסט רעדען צו דוד'ן אַזוי צו זאָגען : אַזוי זאָגט גאָט —
דריי זאַכען לייג איך דיר פאַר, ווייל דיר אויס איינס פון זיי, און איך
זאָל עס דיר טהאָן.
- 11 איז גר געקומען צו דוד'ן, און האָט צו איהם געזאָגט — אַזוי זאָגט
גאָט : נעהם עס אָן אויף דיר.
- 12 דריי יאָהר הוננער, אָדער דריי חדשים פערטייליגט ווערען פון דיינע פיינד
און דאָס שווערד פון דיינע פיינד זאָל דיך דערגרייכען, אָדער דריי טעג
גאָט'ס שווערד, און אַ מאָרד אין לאַנד, און גאָט'ס מלאַך זאָל פערדארבען
אין די גאַנצע גרענעץ פון ישראל ; יעצט זעה וואָס פאַר אַ וואָרט איך זאָל
ענטפערן דעם וואָס האָט מיך געשיקט.
- 13 האָט דוד געזאָגט צו גר'ן, עס טהוט מיר זעהר לייד ! איך וויל בעסער פא-
לען אין גאָט'ס האַנד, וואָרים זיין באַרמעהרציגקייט איז זעהר גרויס, נאָר
אין די האַנד פון מענשען זאָל איך ניט פאלען.
- 14 האָט גאָט געשיקט אַ מאָרד אויף ישראל, און עס איז געפאלען פון ישראל
זיבעציג טויזענד מאָן.
- 15 אויך האָט גאָט געשיקט אַ מלאַך צו פערניכטען ירושלים ; פערניכטענ-
דיג האָט ער בעטראכט און עס האָט איהם פערדראָסען דער שלעכטער

- למלאך המטות רב עתה תרף ידך ומלאך יהוה עמד
 עם גרן ארגו היבוסים: וישא דוד את-עיניו וירא
 16 את-מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים ותרבו
 שלופה בידו נטויה על-ירושלם ופל דוד והוקעים
 מכסים בשקים על-פניהם: ויאמר דוד אל-האלהים
 17 הלא אני אמרתי למנות בעם ואני-הוא אשר-הטאתי
 והרע הרעותי ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי תהי נא
 ידך בי ובבית אבי ובעמך לא למנפה: ומלאך
 18 יהוה אמר אל-יד לאמר לדוד כי יעלה דוד להקים
 מזבח ליהוה בגרן ארגו היבסי: ועל דוד בדבר-יד
 19 אשר דבר בעם יהוה: וישב ארגו וירא את-המלאך כ
 וארבעת בניו עמו מתחבאים וארגו הש השמים: ויבא
 21 דוד עד-ארגו ויבט ארגו וירא את-דוד ויצא מדלת
 וישתחו לדוד אפים ארצה: ויאמר דוד אל-ארגו תנה
 22 לי מקום הנה ואבנה-בו מזבח ליהוה בכסף מלא תנה
 לי ותעצר המנפה מעל העם: ויאמר ארגו אל-דוד
 23 קח-לך ועש אדני המלך השוב בעיניו ראה נתתי הבקר
 לעלות והמורגים לעצים והחטים למנחה הכל נתתי:
 24 ויאמר המלך דוד לארגו לא בירקנה אקנה בכסף מלא
 כי לא-אשא אשר-לך ליהוה והעלות עולה חנם: ויתן
 25 דוד לארגו במקום שקלי זהב משקל שש מאות:
 26 וכן שם דוד מזבח ליהוה ועל עלות ושלמים ויקרא
 אל-יהוה ויענהו באש מן-השמים על מזבח העלה:
 27 ויאמר יהוה למלאך ושב חרבו אל-גדנה:
 28 בעת ההיא בראות דוד כי-ענהו יהוה בגרן ארגו
 היבסי וינבח שם: ומשבן יהוה אשר-עשה משה
 29 במדבר ומזבח העלה בעת ההיא בבמה בנגבון: ולא ל

- טהאָט, האָט ער געזאָגט צום מלאך, דעם פערדארבער : „גענוג ! נעהם יעצט צו דיין האַנד !“ איז גאָט'ס מלאך געבליבען שטעהן ביי אַרנן דעם יבוסים שייער.
- 16 דורך האָט אויפגעוויבען זיינע אויגען, און האָט דערזעהען גאָט'ס מלאך האַלט זיך צווישען דער ערד און דעם הימעל, מיט אַ בלוזען שווערד אין זיין האַנד אויסגעשטרעקט איבער ירושלים ; איז דויד, אויך די עלטסטע וואָס זיינען געוועזען בעדעקט מיט זעק, געפאלען אויף זייערע פנים'ער.
- 17 און דורך האָט געזאָגט צו גאָט: איך האָב געהייסען ציילען דאָס פּאָלק? איך האָב עס געזינדיגט, און געטהאָן שלעכטעס ! אָבער די דאָזיגע שאַף, וואָס האָבען געטהאָן ? מיין גאָט ! לאָז דיין שטראַף זיין אויף מיר און מיין פּאָטער'ס הויז, אָבער קיין פּלאַג אין דיין פּאָלק !
- 18 האָט גאָט'ס מלאך געזאָגט צו גר'ן ער זאָל זאָגען דויד'ן, אז דורך זאָל נעהן אויפשמעלען אַ מזבח צו גאָט אין דרעש שייער פון אַרנן דעם יבוסים.
- 19 איז דורך געגאָנגען נאָך דעם בעפעהל פון גר וואָס האָט גערעט אין גאָט'ס נאָמען.
- 20 אַרנן האָט זיך אַ קעהר געטהאָן, דרעשענדיג ווייץ, האָט ער דערזעהען דער קעניג; האָט ער זיך בעהאלטען מיט זיינע פיער זיהן.
- 21 אָבער דורך איז צוגעגאָנגען צו אַרנן'ען. אז אַרנן האָט אַ קוק געטהאָן און דערזעהען דויד'ן, איז ער אַרויסגעגאָנגען פון שייער, און האָט זיך געבוקט צו דויד'ן מיט'ן פנים צו דער ערד.
- 22 און דורך האָט געזאָגט צו אַרנן'ען : „גיב מיר אַוועק דעם אָרט פון שייער, איך וויל דאָרטען בויען אַ מזבח צו גאָט, אום עס זאָל אויפהערען דאָס פּלאַג פון'ס פּאָלק. פאַר'ן פּולען פרייז גיב עס מיר !“
- 23 האָט אַרנן געזאָגט צו דויד'ן : נעהם זיך ! זאָל מיין הערר דער קעניג טהאָן וואָס איהם געפעהלט. זעה ! איך גיב די רינדער פאַר אָפּפערס, די דרעשיגעצייג — פאַר האַלץ אויך די ווייץ אלס פּרעזענט. אַלץ גיב איך !
- 24 אָבער דער קעניג דורך האָט געזאָגט צו אַרנן'ען : ניין ! איך וויל עס נאָר קויפען פאַר'ן פרייז, איך וועל ניט נעהמען דיינע און בריוונגען פאַר גאָט ניט בעזאָהלמע אָפּפערס.
- 25 און דורך האָט געגעבען אַרנן'ען פאַר דעם אָרט גאָלדענע שקלים, זעקס הונדערט אין וואָג.
- 26 נאָכהער האָט דורך דאָרטען געבויט אַ מזבח צו גאָט, האָט מקריב געווען זען עולות און שלמים, און האָט געבעטען גאָט, האָט ער איהם געענט-פערט מיט פייער פון הימעל אויפ'ן גאַנץ-אָפּפער מזבח.
- 27 דאן האָט גאָט געהייסען דעם מלאך און ער האָט צוריק געלייגט זיין שווערד אין שייך.
- 28 דאָמאָלס ווען דורך האָט געזעהען אז גאָט האָט איהם געענטפערט אין אַרנן דעם יבוסים שייער, האָט ער דאָרטען די אָפּפערס געשאַכטען.
- 29 גאָט'ס משכן, וועלכען משה האָט געמאַכט אין דער וויסטע אויך דער גאַנץ-אָפּפער מזבח זיינען דאן געווען אויף אַן אַלטאַר-באַרג אין גבעון.

יכל דָוִד לִלְכֵת לִפְנֵי לַדְּרֹשׁ אֱלֹהִים כִּי נִבְעַת מִפְּנֵי
 תִּרְבַּ מִלְאָךְ יְהוָה:

כב CAP. XXII.

כב

א וַיֹּאמֶר דָּוִד נָה הוּא בַּיִת יְהוָה הָאֱלֹהִים וְהַמִּזְבֵּחַ
 2 לְעֹלֶה לְיִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכֹנֵס אֶת־הַגִּרִּים
 אֲשֶׁר בָּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲמֵד הַצִּבִּים לְחֻצוֹב אֲבֵנֵי גֹיֹת
 3 לְבָנוֹת בַּיִת הָאֱלֹהִים: וּבְרָגַל אֶלְרֹב לְמַסְמְרִים לְדַלְתוֹת
 הַשְּׁעָרִים וּלְמַחְבְּרוֹת הַכֵּן דָּוִד וַיַּחֲשֵׁת לְרֹב אֵין מִשְׁקָל:
 4 וַעֲצֵי אֲרָזִים לְאֵין מִסְפָּר כִּי־רַבִּיאוּ הַצִּידֹלִים וְהַצִּירִים
 5 עֲצֵי אֲרָזִים לְרֹב לְדָוִד: וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׁלֹמֹה בְנִי
 נַעַר רָדָף וְהַבַּיִת לְבָנוֹת לַיהוָה לְהַגְדִּיל אֶל־מַעְלָה לְשֵׁם
 וּלְתַפְאֲרַת לְכַל־הָאֲרָצוֹת אֲכִינָה נָא לִּי וַיִּכֶן דָּוִד לְרֹב
 6 לִפְנֵי מוֹתוֹ: וַיִּקְרָא לְשְׁלֹמֹה בְנֵו וַיַּצְוֵהוּ לְבָנוֹת־בַּיִת
 7 לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר דָּוִד לְשְׁלֹמֹה בְנֵו אֲנִי
 8 הָיִה עִס־לִבִּי לְבָנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי: וַיְהִי עָלַי
 דְּבַר־יְהוָה לֵאמֹר דָּם לְרֹב שִׁפְכָתָ וּמִלְחָמוֹת גְּדֹלוֹת
 עָשִׂיתָ לְאִתְּכֶנָּה בַּיִת לְשֵׁמִי כִּי דָמִים רַבִּים שִׁפְכָתָ
 9 אֶרֶץ לִפְנֵי: הַגְּדִי־כֵן נִלְדָד לְךָ הוּא יְהוָה אִישׁ מְנוּחָה
 תְּהַיְחֹתִי לִּי מִכָּל־אֹיְבָיו מִסָּבִיב כִּי שְׁלֹמֹה יְהוָה שְׁמוֹ
 י וְשָׁלוֹם וְשָׁקֵט אֲתֵן עַל־יִשְׂרָאֵל בְּיָמָיו: הוּא־יִבְנֶה בַּיִת
 לְשֵׁמִי וְהוּא יְהוָה־לִּי לְבֵן וְאֲנִי־לִּי לְאָב וְהִבְיַנְתִּי אֶת־
 11 כַּסָּא מַלְכוּתוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל עַד־עוֹלָם: עֲתָה בְנֵי דָוִד יְהוָה
 עִמָּךְ וְהַצְלַחְתָּ וּבִנִיתָ בַּיִת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 12 עִלְיָךְ: אַךְ יִתְדַלֶּךְ יְהוָה שֶׁבֶל וּבִינָה וַיַּצְוֶה עַל־יִשְׂרָאֵל
 13 וְלִשְׁמוֹר אֶת־תּוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: אִו תַּצְלִיחַ אִם־
 תִּשְׁמוֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה עַל־יִשְׂרָאֵל חֹנֵק וְאִמָּן אֶל־תִּירָא וְאֶל־

תחת

30 נאָר דוד האָט ניט געקענט געהן אַהין בעמען גאָט, ווייל ער איז איבער-געשראַקען געווען פּונ'ם שווערד פון גאָט'ס מלאַך,

קאפיטעל כב

- 1 האָט דוד געזאָגט : זאָל דאָס זיין גאָט'ס הויז, און זאָל דאָס זיין דער גאַנצ־אַפּפּער מזבח פאַר ישׂראל.
- 2 און דוד האָט בעפוילען צוזאַמען נעהמען אַלע פרעמדע וואָס זיינען אין דאָס לאַנד ישׂראל, און ער האָט אָנגעשטעלט פון זיי שטיינהאַקער צו האַר קען געשניטענע שטיינער, צו בויען גאָט'ס הויז.
- 3 און דוד האָט אָנגעגרייט זעהר פיעל אייזען פאַר נעגעל פאַר די טהירען און טויערן, און רינגלען ; אויך פיעל קופער, אָהן א געוויכט.
- 4 און צעדער־בוימער אָהן א צאָהל, וואָרום די צידונים און צור'יער האָבען געבראַכט צו דוד'ן פיעל צעדער־בוימער.
- 5 דוד האָט געדיינקט : מיין זוהן שלמה איז יונג און איידעל, און דאָס הויז וואָס מען דאַרף בויען צו גאָט מוז זעהר גרויס געמאַכט ווערען, אַלס א בערוף, און א שעהנהייט פאַר אַלע לענדער, דאַרום וועל איך עס פאַר איהם אָנגריימען. דערפאַר האָט דוד אָנגעגרייט זעהר פיעל. פאַר זיין טויט,
- 6 האָט ער גערופען שלמה זיין זוהן, און בעפוילען איהם צו בויען א הויז פאַר גאָט, דעם גאָט פון ישׂראל.
- 7 און דוד האָט געזאָגט צו שלמה'ן : מיין זוהן ! עס איז געוועזען אין מיין האַרץ צו בויען א הויז פאַר דעם גאָמען פון מיין גאָט.
- 8 אָבער דאָס וואָרט פון גאָט איז אויף מיר געוועזען אזוי צו זאָגען : דו האָסט פיעל בלוט פּערגאַסען, און דו האָסט געהאַט גרויסע מלחמות, זאָלסטו ניט בויען א הויז פאַר מיין גאָמען, ווייל דו האָסט פיעל בלוט פּערגאַסען אויף דער ערד פאַר מיר.
- 9 אָט א זוהן וועט ביי דיר געבוירען ווערען, ער וועט זיין א רוהיגער מאַן, און איך וועל איהם געבען רוה פון אַלע זיינע פיינד. רינגס ארום, שלמה וועט זיין זיין גאָמען, און שלום מיט שטילקייט וועל איך געבען איבער ישׂראל אין זיין צייט ;
- 10 ער וועט בויען א הויז פאַר מיר ; ער וועט זיין ביי מיר אַלס א זוהן און איך וועל צו איהם זיין א פאָטער. איך וועל פעסט שטעלען זיין טהראָן שטוהל איבער די אידען אויף אייביג.
- 11 יעצט מיין זוהן, זאָל גאָט זיין מיט דיר, און דו זאָלסט בעגליקען, און בויען דאָס הויז פון דיין גאָט, אזוי ווי ער האָט וועגען דיר גערעדט.
- 12 נאָר גאָט זאָל דיר געבען ערפּאהרונג און פּערשטאַנד, ער זאָל דיך בעפעהלען איבער ישׂראל, צו היטען די לעהרע פון דיין גאָט.
- 13 דאַמאָלס וועסטו בעגליקען ווען דו וועסט היטען צו טהאָן די געזעץ און רעכטען וואָס גאָט האָט געבאָטען משה'ן וועגען ישׂראל ; זיי שטאַרק און פעסט, האָב קיין שרעק און קיין אַנגסט !

תחת: והגה בעניי הכינותי לבית־יהוה וזהב כפרים 14
 מאה־אלף וכסף אלף אלפים כפרים ולוחשת ולברזל
 אין משקל כי לרב היה ועצים ואבנים הכינותי ועליהם
 תוסף: ועמד לרב עשי מלאכה חצבים וחרשי אבן 15
 ועץ וכל־חכם בכל־מלאכה: לזהב לכסף ולחשת 16
 ולברזל אין מספר קום ועשה ויהי יהוה עמך: ויצו 17
 דוד לכל־שרי ישראל לעזר לשלמה בנו: הלא יהוה 18
 אלהיכם עמכם והניח לכם מסביב כי נתן בידי את
 ישבי הארץ ונכבשה הארץ לפני יהוה ולפני עמו:
 עתה תנו לבבכם ונפשכם לדרוש ליהוה אלהיכם 19
 וקומו ובנו את־מקדש יהוה האלהים להביא את־ארון
 ברית־יהוה וכלי קדש האלהים לבית הנבנה לשם־
 יהוה:

כג

CAP. XXIII. כג

ודניד גזן ושבע ימים וימלך את־שלמה בנו על־ישראל: א
 האסף את־כל־שרי ישראל והכהנים והלוים: ויספרו 2
 הלוים מבין שלשים שנה ומעלה ויהי מספרם לגלגלתם 3
 לנברים שלשים ושמונה אלף: מאלה לנצח על־מלאכת 4
 בית־יהוה עשרים וארבעה אלף ושטרים ושפטים ששת 5
 אלפים: וארבעת אלפים שערים וארבעת אלפים 6
 מהללים ליהוה בפלים אשר עשיתי להלל:
 ויחלקם דוד מחלקות לבני לוי לגרשון קהת ומררי: 7
 לגרשני לעזן ושמע: בני לעזן הראש 8
 יחזאל וחתם ויזאל שלשה: בני שמעי שלמות 9
 וחזאל וחרן שלשה אלה ראשי האבות ללעזן:
 ובני שמעי יחת וינא ויעוש ובריעה אלה בני־שמעי
 ארבעה: ויהי־יחת הראש ויזנה השני ויעוש ובריעה 11

לא

- 14 זעה, איך האָב אין מיינע שלעכטע צייטען אָנגעגרייט פאר גאָט'ס הויז הונדערט טויזענד צענטנער גאָלד, טויזענד מאָל טויזענד צענטנער זילבער, און קופער און אייזען אָהן אַ געוויכט, — עס איז זעהר פיעל געוואָרען; איך האָב אויך צוגעגרייט האָלץ און שטיינער; און דו קענסט צו דעם נאָך מעהר צוגעבען.
- 15 און מיט דיר זיינען פיעל אַרבייטער: שטיינהאַקער, קינסטליכע אַרבייטער אין שטיין און האָלץ, און קלוגע לייט אין אַלערליי אַרבייט.
- 16 גאָלד, זילבער, קופער, און אייזען אָהן אַ צאָהל, נעהם זיך נאָר און טהו עס, וועט שוין גאָט זיין מיט דיר.
- 17 אזוי האָט דוד בעפעהלען אַלע פירכטען פון ישראל, זיי זאָלען העלפֿען שלמה זיין זעהן:
- 18 (ער האָט געזאָגט:) אייער גאָט איז מיט אייך, ער האָט אייך געלאָזט רוהען פון רינגס אַרום, וואָרום ער האָט געגעבען אין מיין האַנד די בעוואוינער פון לאַנד, און דאָס לאַנד איז איינגענומען געוואָרען פאַר גאָט און פאַר זיין פּאָלס.
- 19 יעצט גיט זיך איבער מיט האַרץ און זעלע צו בעטען אייער גאָט; נעהמט זיך און בויעט גאָט'ס הייליגטהום, אום אַריינצובריינגען דעם ארון, גאָט'ס בונד, מיט די הייליגע כלים אין גאָט'ס הויז, וואָס ווערט געבויט פון גאָט'ס וועגען

קאפיטעל כג

- 1 אז דוד איז געוועזען אַלט און זאָט מיט טעג, האָט ער געמאַכט זיין זעהן שלמה אַלס קעניג איבער ישראל.
- 2 און ער האָט איינגעזאמעלט אַלע פירסטען פון ישראל, אויך די כהנים און די לויים.
- 3 די לויים זיינען געציילט געוואָרען פון דרייסיג יאָהר און העכער, זייער צאָהל נאָך זייערע קעפ, פון מענער איז געוועזען — אַכט און דרייסיג טויזענד.
- 4 פון די דאָזיגע פיער און צוואַנציג טויזענד איבער דער אַרבייט פון גאָט'ס הויז און זעקס טויזענד אַלס אויפזעהער און ריכטער.
- 5 פיער טויזענד זיינען געוועזען טהויער־היטערס, און פיער טויזענד האָבען געלויבט גאָט מיט אינסטרומענטען וואָס איך האָב געמאַכט דערמיט צו לויבען.
- 6 און דוד האָט זיי איינגעטהיילט אין אפטהיילונגען, פון לוי'ס זיהן: גרשון, קהת, און מררי —
- 7 פון גרשון: לעדן און שמעי.
- 8 לעדן'ס זיהן: דער הויפטמאַן יחיאל, אויך זתם און יואל, דריי.
- 9 שמעי'ס זיהן: שלומית, חזיאל, און הרן; די דריי זיינען געוועזען די הויפט פאַרשטעהער פון לעדן.
- 10 שמעי'ס זיהן: יחת, זינא, יעוש, און בריעה, די פיער זיינען שמעי'ס זיהן.
- 11 יחת איז געוועזען דער ערשטער און זיזה דער אַנדערער, אָבער יעוש

לאֲהַרְפוּ בָנִים וַיְהִי לְבֵית אָב לַפְקֻדָּה אַחַת:
 12 בְּנֵי קָדָת עֲמֶרֶם יֶזְהָר חֲבֵרוֹן וְעִזַּיָּאל אַרְבָּעָה:
 13 בְּנֵי עֲמֶרֶם אֶהֱרָן וּמִשָּׁה וַיְכַרֵּל אֶהֱרָן לְהַקְדִּישׁוּ קָדֶשׁ
 קְדָשִׁים הָיְאוּ וּבְנָיו עַד-עוֹלָם לְהַקְטִיר לִפְנֵי יְהוָה לְשֵׁרְתִי
 14 וּלְבָרֶךְ בְּשֵׁמוֹ עַד-עוֹלָם: וּמִשָּׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּנָיו
 15 וַיִּקְרְאוּ עַל-שֵׁבֶט הַלְוִי: בְּנֵי מִשָּׁה גִרְשׁוֹם וְאַלְיָעֹזֶר:
 16 בְּנֵי גִרְשׁוֹם שְׁבוּאֵל הָרֹאשׁ: וַיְהִי בְּנֵי-אַלְיָעֹזֶר רַחֲבֵיהָ
 17 הָרֹאשׁ וְלֹאֲהִיָּה לְאַלְיָעֹזֶר בָּנִים אַחֲרָיו וּבְנֵי רַחֲבֵיהָ
 18 רָבוּ לְמַעְלָה: בְּנֵי יֶזְהָר שְׁלֹמִית הָרֹאשׁ:
 19 בְּנֵי חֲבֵרוֹן יִרְיָהוּ הָרֹאשׁ אֲמֵרִיָּה הַשֵּׁנִי יַחְזִיאֵל הַשְּׁלִישִׁי
 20 כ וַיִּקְמַעֶם הַרְבִּיעִי: בְּנֵי עִזַּיָּאל מִיָּבֵה הָרֹאשׁ וַיִּשְׂיָה
 21 הַשֵּׁנִי: בְּנֵי מִרְרִי מַחְלִי וּמוֹשִׁי בְּנֵי מַחְלִי אֶלְעָזָר
 22 וְקִישׁ: וַיָּמָת אֶלְעָזָר וְלֹאֲהִיָּו לוֹ בָּנִים כִּי אִם-בָּנוֹת
 23 וַיִּשְׂאוּם בְּנֵי-קִישׁ אַחֲיָהֶם: בְּנֵי מוֹשִׁי מַחְלִי וְעֹדֵד וַיְרַמֹּת
 24 שְׁלוֹשָׁה: אֶלְיָה בְּנֵי-לוֹי לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם רֹאשֵׁי הָאָבוֹת
 לַפְּקוּדֵיהֶם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת לְגִלְגָּלְתָּם עֲשֵׂה הַמְּלֶאכֶה
 כה לַעֲבֹדֶת בֵּית יְהוָה מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה: כִּי אָמַר
 הַיּוֹד הַנִּיחַ יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל לְעַמּוֹ וַיִּשְׁכֵּן בִּירוּשָׁלַם
 26 עַד-לְעוֹלָם: וְגַם לְלוֹיִם אֵיךְ-לִשְׂאֵת אֶת-הַמִּשְׁכָּן וְאֶת-
 27 כָּל-כֵּלָיו לַעֲבֹדָתוֹ: כִּי בְדַבְּרֵי דָוִד הָאֲחֵרוֹנִים הִפָּה
 28 מִסְפַּר בְּנֵי-לוֹי מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּלְמַעְלָה: כִּי מֵעַמְדָם
 לְיָד בְּנֵי-אֶהֱרָן לַעֲבֹדֶת בֵּית יְהוָה עַל-הַחֲצוֹזֹת וְעַל-
 הַלְשָׁכוֹת וְעַל-טְהַרְתָּ לְכָל-קָדֶשׁ וּמַעֲשֵׂה עֲבֹדַת בֵּית
 29 הָאֱלֹהִים: וּלְלֶחֶם הַמַּעֲרֶכֶת וּלְסֹלֶת לַמִּנְחָה וּלְרִקְיָקָן
 ל הַמִּצּוֹת וְלַמַּחֲבֵת וְלַמַּרְבֵּכַת וְלְכָל-מְשׁוּרָה וּמְדָה: וְלַעֲמֹד
 31 בַּבֶּכֶר בַּבֶּכֶר לַדְּרוֹת וּלְהַלֵּל לַיהוָה וְכֵן לְעָרֹב: וּלְכָל
 הַעֲלוֹת עֹלוֹת לַיהוָה לְשִׁבְתוֹת לְחֻדְשֵׁים וּלְמַעֲדִים בְּמִסְפַּר
 32 כְּמִשְׁפָּט עֲלֵיהֶם תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה: וְשָׁמְרוּ אֶת-מִשְׁמֶרֶת
 אהל

- און בריעה האָבען ניט געהאט פיעלע זיהן, זיי זיינען צוגעציילט געוואָרן רען צו זייער הויפט־הויז.
- 12 קהת'ס זיהן : עמרם, יצהר, חברון און עזיאל — פיער.
- 13 עמרם'ס זיהן : אהרן און משה. אהרן איז אָבגעזונדערט געוואָרען איהם צו הייליגען אַ גרויס הייליגקייט, איהם מיט זיינע קינדער אויף אייביג, צו רויכען פאר גאָט, איהם צו בעדיענען און אימער בענשען אין זיין נאָמען.
- 14 משה, דער געטליכער מאַן, זיינע קינדער רופען זיך נאָך דעם שטאַם לוי.
- 15 משה'ס זיהן : גרשום און אליעזר.
- 16 גרשום'ס זיהן : שבואל דער הויפטמאַן.
- 17 פון אליעזר'ס קינדער איז רחביה געווען דער ערשטער (קינדע אַנדערע זיהן האָט אליעזר ניט געהאַט), רחביה האָט געהאַט זעהר פיעל זיהן.
- 18 פון יצהר'ס קינדער איז געוועזען, שלומית דער הויפטמאַן.
- 19 חברון'ס זיהן : יריהו דער ערשטער, אמריהו דער צווייטער, יחזיאל דער דריטער, און יקמעם דער פיערטער.
- 20 עזיאל'ס זיהן : מיכה דער ערשטער און ישיה דער צווייטער.
- 21 מררי'ס זיהן : מחלי און מושי. מחלי'ס זיהן : אלעזר און קיש.
- 22 אלעזר איז געשטאַרבען ניט האָבענדיג קינדע זיהן נאָר טעכטער, האָבען זייערע פריינד, קיש'ס זיהן, זיי געהייראַט.
- 23 מושי'ס זיהן : מחלי, עדר און ירמות — דריי.
- 24 דאָס זיינען לוי'ס אבשטאַמונגען נאָך זייערע הויזגעזינדען, די הויפט פאַרשטעהער פון זייער בעפעלקערונג, מיט דעם צאהל פון נעמען אין זייער קאַפּ־צאהל, די וואָס זיינען בעשעפטיגט ביי די ארבייט פון גאָט'ס הויז, פון צוואַנציג יאָהר אַלט און העכער.
- 25 ווארים דוד האָט געזאַגט : דער גאָט פון ישראל האָט געגעבען רוה צו זיין פאָלק, און ער וועט אייביג וואוינען אין ירושלים.
- 26 אויך די לוי'ס, ברויכען ניט מעהר אַרום צו טראָגען דאָס משכן און אלע זיינע דיענסט־כלים.
- 27 נאָך דוד'ס בעפעהל זיינען צום לעצטען מאָהל לוי'ס זיהן געצעהלט גע־וואָרען פון צוואַנציג יאָהר אַלט און העכער.
- 28 ווארים זייער אנשטעלונג איז געווען נאָך נעבען אהרן'ס זיהן צו דעם ארבייט פון גאָט'ס הויז — איבער די הויפען, צימערן, רייניגקייט, אלע הייליגהימער און וואָס עס ווערט געטהאָן אין די ארבייט פון גאָט'ס הויז,
- 29 ביי'ס צוגערייטען ברויט, זעמעל מעהל, שפייז־אָפּפער, מצה־קוכען, פא־נען און פּרעגעל געשיר, אויך אַלע נאסע און טרוקענע מאסען,
- 30 אויך צו שטעהן יעדער מאָרגען ביי'ס דאנקען און לויבען גאָט, ד. ג. אין אבענד,
- 31 אויך ביי'ן בריינגען צו גאָט די שטענדיגע גאנץ־אָפּפערס יעדער שבת, מאנאט און פיערטאג נאָכ'ן צאָהל, ווי זיי זיינען בעפעהלען געוואָרען פון גאָט.
- 32 זיי זאָלען אויך היטען די בעוואַכונג פון פּערוואַמלונגס געצעלט, די בעוואַ־

אֶהֱלִימוּעַד וְאֵת מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ וּמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי אֶהֱרֹן
אֲחֵיהֶם לְעִבְדַת בֵּית יְהוָה:

כד

CAP. XXIV. כד

וּלְבְנֵי אֶהֱרֹן מִחֻלְקוֹתֵם בְּנֵי אֶהֱרֹן נָדָב וְאֶבִּיהוּא אֶלְעָזָר *
וְאִיתָמָר: וְיָמֵת נָדָב וְאֶבִּיהוּא לִפְנֵי אֲבִיהֶם וּבָנִים לֹא-
הָיוּ לָהֶם וַיִּכְהֲנוּ אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר: וַיַּחֲלֶקֶם דָּוִד וַעֲדוּקַי
מִן-בְּנֵי אֶלְעָזָר וְאֶחֱיָמֶלֶךְ מִן-בְּנֵי אִיתָמָר לִפְקֻדֹתֵם
בְּעִבְדַתֵּם: וַיִּמְצְאוּ בְנֵי-אֶלְעָזָר רַבִּים לְרֵאשֵׁי הַנְּבָרִים
מִדְּבְנֵי אִיתָמָר וַיַּחֲלֶקוּם לְבְנֵי אֶלְעָזָר רֵאשִׁים לְבֵית-
אָבוֹת שֵׁשָׁה עָשָׂר וּלְבְנֵי אִיתָמָר לְבֵית אָבוֹתָם שְׁמוֹנָה:
וַיַּחֲלֶקוּם בְּנוֹרָלוֹת אֵלֶּה עִם-אֵלֶּה כִּי-הָיוּ שְׁרֵי-קֹדֶשׁ וְשְׁרֵי ה-
הָאֱלֹהִים מִבְּנֵי אֶלְעָזָר וּבְבְנֵי אִיתָמָר: וַיַּכְתְּבֶם
שְׁמֻעִיָּה בְּדִנְתָנְאֵל הַסּוֹפֵר מִדֹּהֲלוֹי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים
וַעֲדוּקַי הַכֹּהֵן וְאֶחֱיָמֶלֶךְ בְּדֹאבִיתָר וְרֵאשֵׁי הָאָבוֹת לְכַהֲנִים
וְלְלוֹיִם בֵּית-אָב אֶחָד לְאֶלְעָזָר וְאֶחָד אֶחָד לְאִיתָמָר:
וַיֵּצֵא הַנּוֹרָל הָרֵאשׁוֹן לִיהוֹיָדָב לִידְעִיָּה הַשִּׁנִּי: *
לְחֶרֶם הַשְּׁלִישִׁי לְשַׁעֲרֵים הָרַבִּעִי: לְמַלְכִּיָּה הַחֲמִישִׁי
לְמִיָּמֶן הַשֵּׁשִׁי: לְהַקּוֹץ הַשְּׁבִיעִי לְאֶבְיָה הַשְּׁמִינִי: לְיִשׁוּעַ
הַחֲשֵׁנִי לְשִׁכְנָדָהוּ הָעֲשָׂרִי: לְאֶלְיָשִׁיב עֲשֵׁתִי עָשָׂר לְיָקִים
שְׁנַיִם עָשָׂר: לְחֶפְזָה שְׁלֹשָׁה עָשָׂר לְיִשְׁבָּאֵב אַרְבָּעָה
עָשָׂר: לְבַלְגָּה חֲמֵשָׁה עָשָׂר לְאִמָּר שֵׁשָׁה עָשָׂר: לְחִזְוִיר
שִׁבְעָה עָשָׂר לְהַפְּאִץ שְׁמוֹנָה עָשָׂר: לְפַתְחֻיָּה תֵּשֶׁעַ
עָשָׂר לְיִחְזַקְאֵל הָעֲשָׂרִים: לְיִכִּין אֶחָד וְעֲשָׂרִים לְנִמְלוֹ
שְׁנַיִם וְעֲשָׂרִים: לְדָלְיָהוּ שְׁלֹשָׁה וְעֲשָׂרִים לְמַעֲזִיָּה
אַרְבָּעָה וְעֲשָׂרִים: אֵלֶּה פְּקֻדֹתֵם לְעִבְדַתֵּם לְבֹא
לְבֵית-יְהוָה כַּמִּשְׁפָּטִים בְּיַד אֶהֱרֹן אֲבִיהֶם כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וּלְבְנֵי לֵוִי הַנּוֹתָרִים לְבְנֵי עֲמֶרָם *
שׁוּבָאֵל לְבְנֵי שׁוּבָאֵל יַחֲדָיו: לְרַחֲבִיָּהוּ לְבְנֵי רַחֲבִיָּהוּ *
כ

כונג פון הייליגטהום, און די בעוואכונג פון זייערע ברידער, אהרן'ס זיהן, ביי די ארבייט אין גאט'ס הויז.

קאפיטעל כד

- 1 די אכטהיילונג פון אהרן'ס אבשטאמונגען. אהרן'ס זיהן : נדב, אביהו, אלעזר און איתמר.
- 2 נדב און אביהו זיינען געשטארבען איידער זייער פאטער, זיי האָבען ניט געהאט קיניע קינדער, זיינען אלעזר און איתמר געוואָרען כהנים.
- 3 דוד האָט זיי איינגעהיילט אין אמטען נאָך זייער אַרבייט — צדוק פֿון אלעזר'ס קינדער און אחימלך פֿון איתמר'ס קינדער.
- 4 עס האָבען זיך אויסגעפונען פון אלעזר'ס זיהן מעהר הויפט־מענער אַלס פון איתמר'ס זיהן, האָט מען זיי איינגעהיילט : פון אלעזר'ס זיהן הויפטען פאר זייערע אבערהייער — זעכצען ; פון איתמר'ס זיהן פאר זייערע אבערהייער — אַכט.
- 5 מיט אַ גורל האָט מען זיי איינגעהיילט, ווי די אַזוי די ; ווארים עס זיינען געווען פון אלעזר'ס זיהן און אונטער איתמר'ס זיהן בעאמטע אויפ'ן הייליגטהום און בעאמטע איבער די ריכטער.
- 6 שמעיה דער שרייבער, נתנאל'ס זוהן, פון די לויים, האָט זיי פארשריי־בען פאר'ן קעניג, די פירסטען, צדוק דעם כהן, אחימלך אביתר'ס זוהן און די אבערהויפטען פון די כהנים און לויים — איין אבערהויז גענומען פון אלעזר און איינעם פון איתמר.
- 7 דער ערשטער גורל איז ארויס פאר יהורייב, דער צווייטער פאר ידעיה.
- 8 דער דריטער פאר הרם, דער פיערטער פאר שערים.
- 9 דער פינפטער פאר מלכיה, דער זעכסטער פאר מימן.
- 10 דער זעבטער פאר הקוין, דער אַכטער פֿאַר אביהו.
- 11 דער ניינטער פאר ישוע, דער צעהנטער פֿאַר שכניהו.
- 12 דער עלפטער פאר אלישיב, דער צוועלפטער פאר יקים.
- 13 דער דרייצעהנטער פאר חפה, דער פירצעהנטער פאר ישבָאָב.
- 14 דער פופצעהנטער פאר בלגה, דער זעכצעהנטער פאר אמר.
- 15 דער זיבעצעהנטער פאר חויר, דער אַכטצעהנטער פאר הפצי.
- 16 דער ניינצעהנטער פאר פתחיה, דער צוואנציגסטער פֿאַר יחזקאל.
- 17 דער איין און צוואנציגסטער פאר יכין, דער צוויי און צוואנציגסטער פאר גמול.
- 18 דער דריי און צוואנציגסטער פאר דליהו, דער פיער און צוואנציגסטער פֿאַר מעזיהו.
- 19 זייער פערוואלטונג איז געווען צו קומען צו זייער ארבייט אין גאט'ס הויז, ווי זיי זיינען פֿעראָרדערט געווען פון אהרן, זייער אור־פאטער, ווי איהם האָט אָנגעזאָגט גאָט פון ישראל.
- 20 פון די איבריגע אבשטאמונג לוי'ס : פון עמרם'ס זיהן — שובאל, פון שובאל'ס זיהן — יחדיהו,
- 21 פון רחביהו — דער ערשטער זוהן רחביהו'ס — ישיהו,

22 הָרֹאשׁ יִשִּׁיהַ: לַיְצְהָרִי שְׁלֵמוֹת לְבַנֵי שְׁלֵמוֹת יַחַת:
 23 וּבְנֵי יִרְמְיָהוּ אִמְרֵיהֶוּ הַשְּׁנִי יַחְזִיאֵל הַשְּׁלִישִׁי יִקְמָעָם
 24 כֹּה הַרְבִּיעִי: בְּנֵי עֲזִיאֵל מִיִּכָּה לְבַנֵי מִיִּכָּה שְׁמוֹר: אַחִי
 26 מִיִּכָּה יִשִּׁיהַ לְבַנֵי יִשִּׁיהַ וְכַרְיָהוּ: בְּנֵי מְרָרִי מַחְלִי וּמוֹשִׁי
 27 בְּנֵי יַעֲזִיבֹו בְּנֹו: בְּנֵי מְרָרִי לַיְצְזִיבֹו בְּנֹו וְשֵׁהָם וְנָפוּר
 28 וְעֵבְרִי: לְמַחְלִי אֶלְעָזָר וְלֹא־הָיָה לוֹ בְּנִים: לְקִישׁ בְּנֵי־
 29 לְקִישׁ יִרְחֻמָּאֵל: וּבְנֵי מוֹשִׁי מַחְלִי וְעָדָר וִירִימֹות אֵלֶּה
 31 בְּנֵי הַלְוִיִּם לְבֵית אֲבֹתֵיהֶם: וַיְפִילוּ גַם־הֵם גּוֹרְלוֹת
 לְעֵמֶת וְאַחֵיהֶם בְּנִי־אֶחָדָן לְפָנֵי הַיָּיֵד הַמֶּלֶךְ וְצַדִּיק
 וְאַחִי־מֶלֶךְ וְרֹאשֵׁי הָאָבוֹת לְכַהֲנִים וְלַלְוִיִּם אָבוֹת הָרֹאשׁ
 לְעֵמֶת אַחִיו הַקָּמָן:

CAP. XXV. כה

כה

א וַיִּבְחַל הַיָּיֵד וְשָׂרֵי הַצָּבָא לְעִבְדָּה לְבַנֵי אֶסָף וְהַיָּמָן
 וַיְדוּתוֹן הַנְּבִיאִים בְּכַנְרוֹת בְּנִבְלִים וּבַמְצַלְתִּים וַיְהִי
 2 מִסְפָּרָם אֲנָשֵׁי מִלְּאֲכָה לְעִבְדָּתָם: לְבַנֵי אֶסָף וְפוּר וַיִּסָּף
 וַנְּתַנְנָה וְאַשְׂרָאֵלָה בְּנֵי אֶסָף עַל יַד־אֶסָף הַנְּבִיא עַל־יְדֵי
 3 הַמֶּלֶךְ: לַיְדוּתוֹן בְּנֵי יְדוּתוֹן גְּדַלְיָהוּ וְצַרִי וַיִּשְׁעִיהוּ
 הַשְּׂבָלָהוּ וּמַתַּתְיָהוּ שִׁשָּׁה עַל יְדֵי אֲבִיהֶם יְדוּתוֹן בְּפִגְזוֹר
 4 הַנְּבִיא עַל־הַחוֹרוֹת וְהַלֵּל לַיהוָה: לְהַיָּמָן בְּנֵי הַיָּמָן בְּקָהוּ
 מַתַּנְדָּו עֲזִיאֵל שְׁבוּאֵל וִירִימֹות חַנְנִיָּה חַנְנִי אֵלִיאָתָה
 גְּדַלְתִי וְרַמְמָתִי עֹזָר יִשְׁבְּקָשָׁה מַלּוֹתִי הוֹתִיר מַחְזִיאוֹת:
 ה כָּל־אֵלֶּה בְּנִים לְהַיָּמָן חוּנָה הַמֶּלֶךְ בְּדַבְרֵי הָאֱלֹהִים לְהַרִים
 קָרָן וַיָּמֵן הָאֱלֹהִים לְהַיָּמָן בְּנִים אַרְבַּעַה עָשָׂר וּכְנֹות
 6 שְׁלוֹשׁ: כָּל־אֵלֶּה עַל־יְדֵי אֲבִיהֶם בְּשִׁיר בֵּית יְהוָה בַּמְצַלְתִּים
 נְבָלִים וְכַנְרוֹת לְעִבְדַת בֵּית הָאֱלֹהִים עַל יְדֵי הַמֶּלֶךְ אֶסָף
 7 וַיְדוּתוֹן וְהַיָּמָן: וַיְהִי מִסְפָּרָם עִם־אֲחֵיהֶם מִלְּמַד־שִׁיר
 8 לַיהוָה כָּל־הַמְּבִין מֵאֲתָיִם שְׁמוֹנִים וּשְׁמֹנָה: וַיְפִילוּ גּוֹרְלוֹת

משמרת

- 22 פון יצהרי — שלמות, פון שלמות זיהן — יחת.
- 23 יריהו'ם זיהן : אמריהו — דער צווייטער, יחזאל — דער דריטער, יקמעם — דער פערטער.
- 24 פון עזאל'ס זיהן — מיכה, פון מיכה'ס זיהן — שמור,
- 25 מיכה'ס ברודער — ישיה, פון ישיה'ס זיהן — זכריהו.
- 26 מררי'ס זיהן — מחלי און מושי. זיין זוהן יעזיהו'ס זיהן :
- 27 [מררי'ס זיהן פון יעזיהו] — בנו, שהם, זכור, עברי.
- 28 פון מחלי — אלעזר, ער האָט קיין זיהן ניט געהאט.
- 29 פון קיש — קיש'ס זוהן — ירחמאל.
- 30 פון מושי'ס זיהן : מחלי, עדר און ירימות. דאָס זיינען די יונגע לויס נאָך זייער הויזגעזינדען.
- 31 זיי האָבען אויך גורל געוואָרפען אזוי ווי זייערע ברידער, אהרן'ס קינדער (די כהנים) פאר דעם קעניג דוד, צדוק און אחימלך, אויך די אבער-הויפטען פון די כהנים און לויס — פון אבערהויפט ביז'ן קלענסטען ברודער.

קאפיטעל כה

- 1 אויך האָט דוד מיט די מיליטער-בעאמטע אבנעטהיילט צו די אַרבייט פון אסר'ס און ידות'ס זיהן — קינסטלער אויף פידלען, הארפען און צימבלען. דער צאָהל פון אַרבייטס-לייטע צו זייער בעשעפטיגונג איז געווען :
- 2 פון אסר'ס זיהן — זכור, יוסף, נתניה און אשאל; אסר'ס זיהן אונטער די פערוואלטונג פון אסר, דעם קעניג'ס קינסטלער.
- 3 פון ידות'ס זיהן — גרליהו, צרי, ישעיהו, חשביהו, און מתתיהו. אלע זעקס אונטער זייער פאטער ידות'ס פערוואלטונג, א קינסטלער אין דאנקען און לויבען גאָט מיט'ן פידעל.
- 4 פון הימן — הימן'ס זיהן — בקיהו, מתניהו, עזאל, שבואל, ירימות, חנניה, חנני, אליאתה, גרלתי, רוממתי-עזר, ישבקשה, מלותי, חותיר, מחזיאות.
- 5 די אלע הימן'ס זיהן — דעם קעניג'ס פארזעהער אין געטליכע זאכען — האָבען געטראגען בלאזהאָרענס. גאָט האָט געגעבען הימן'ען פערזעהן זיהן און דריי טעכטער.
- 6 די אלע אונטער'ן אויפזיכט פון זייער פאטער אין אַרקעסטער פון גאָט'ס הויז מיט צימבלען, הארפען און פידלען, ביי די אַרבייט אין גאָט'ס הויז, נאָכ'ן אנצייגען פון אסר, ידות'ס און הימן.
- 7 זייער צאהל מיט זייערע ברידער, געאיבטע אין גאָט'ס ליעדער און פער-שטעהער, איז געווען : צוויי הונדערט אַכט און אַכציג.
- 8 זיי האָבען גורל געוואָרפען איבער יעדער פערוואלטונג, ווי קליין אזוי גרויס, ווי פארשטעהער אזוי לעהרלינג.

- משמרת לעמת פקטן בגדול מבין עם תלמיד:
- 9 ויצא הגורל הראשון לאסף ליוסף גדליו השני הוא:
- ואחיו ובניו שנים עשר: השלשי זכור בניו ואחיו
- 11 שנים עשר: הרביעי ליצרי בניו ואחיו שנים עשר:
- 12 החמישי נתנודו בניו ואחיו שנים עשר:
- 13 הששי בקודו בניו ואחיו שנים עשר:
- 14 השביעי
- 14 ישראלה בניו ואחיו שנים עשר:
- 15 השמיני ישעיהו
- 16 בניו ואחיו שנים עשר: התשיעי מתנודו בניו
- 17 ואחיו שנים עשר: העשירי שמעי בניו ואחיו
- 18 שנים עשר: עשתי-עשר צוראל בניו ואחיו שנים
- 19 עשר: השנים עשר לחשביה בניו ואחיו שנים
- עשר: לשלשה עשר שובאל בניו ואחיו שנים כ
- 21 עשר: לארבעה עשר מתתודו בניו ואחיו שנים
- 22 עשר: לחמשה עשר לירמות בניו ואחיו שנים
- 23 עשר: לששה עשר לחנודו בניו ואחיו שנים
- 24 עשר: לשבעה עשר לישבקשה בניו ואחיו שנים
- עשר: לשמונה עשר לחנני בניו ואחיו שנים כה
- 26 עשר: לתשעה עשר למלותי בניו ואחיו שנים
- 27 עשר: לעשרים לאלותה בניו ואחיו שנים
- 28 עשר: לאחד ועשרים לדותיר בניו ואחיו שנים
- 29 עשר: לשנים ועשרים לגדלתי בניו ואחיו שנים
- עשר: לשלשה ועשרים למחויאות בניו ואחיו שנים ל
- 31 עשר: לארבעה ועשרים לרוממתי עזר בניו ואחיו
- שנים עשר:

כו

CAP. XXVI. כו

למחלקות לשערים לכרתיים משלמדיו בן-קרא מדבני א

אסף: ולמשלמדיו בנים זכריו הבכור ידעאל השני 2

זכריו

- 9 דער גורל פאר אסר'ן איז ארויס — פאר יוסר'ן — דער ערשטער, גדליהו'ן — דער צווייטער ; ער, זיינע ברודער און זיינע זיהן — צוועלף.
- 10 דער דריטער פאר זכור, זיינע זיהן מיט זיינע ברודער — צוועלף.
- 11 דער פיערטער פאר יצרי, זיינע זיהן און זיינע ברודער — צוועלף.
- 12 דער פינפטער פאר נתניהו, זיינע זיהן און זיינע ברודער — צוועלף.
- 13 דער זעקסטער פאר בקיהו, זיינע זיהן און זיינע ברודער — צוועלף.
- 14 דער זעבטער פאר ישראל, זיינע זיהן און זיינע ברודער — צוועלף.
- 15 דער אכטער פאר ישעיהו, זיינע זיהן און זיינע ברודער — צוועלף.
- 16 דער ניינטער פאר מתניהו, זיינע זיהן און זיינע ברודער — צוועלף.
- 17 דער צעהנטער פאר שמעי, זיינע זיהן און זיינע ברודער — צוועלף.
- 18 דער עלפטער פאר עזראל, זיינע זיהן און זיינע ברודער — צוועלף.
- 19 דער צוועלפטער פאר חשביה, זיינע זיהן און זיינע ברודער — צוועלף.
- 20 דער דרייצעהנטער פאר שובאל, זיינע זיהן און זיינע ברודער — צוועלף.
- 21 דער פיערצעהנטער פאר מתתיהו, זיינע זיהן און זיינע ברודער — צוועלף.
- 22 דער פופצעהנטער פאר ירמות, זיינע זיהן און זיינע ברודער — צוועלף.
- 23 דער זעכצעהנטער פאר חנניהו, זיינע זיהן און זיינע ברודער — צוועלף.
- 24 דער זעבעצהנטער פאר ישבקשה, זיינע זיהן און זיינע ברודער — צוועלף.
- 25 דער אכצעהנטער פאר חנני, זיינע זיהן און זיינע ברודער — צוועלף.
- 26 דער ניינצעהנטער פאר מלתי, זיינע זיהן און זיינע ברודער — צוועלף.
- 27 דער צוואנציגסטער פאר אליתה, זיינע זיהן און זיינע ברודער — צוועלף.
- 28 דער איין און צוואנציגסטער פאר הותיר, זיינע זיהן און זיינע בריי-
דער — צוועלף.
- 29 דער צוויי און צוואנציגסטע פאר גדלתי, זיינע זיהן און זיינע בריי-
דער — צוועלף.
- 30 דער דריי און צוואנציגסטער פאר מחזיאות, זיינע זיהן און זיינע בריי-
דער — צוועלף.
- 31 דער פיער און צוואנציגסטער פאר רוממתיעזר, זיינע זיהן און זיינע
ברודער — צוועלף.

קאפיטעל כו

- 1 צו די אפטהיילונגען פאר די טויער היטערס, פון די קרחים — משלמיהו
קרא'ס זיהן פון אסר'ס זיהן.
- 2 משלמיהו'ס זיהן : זכריהו דער ערשטלינג, ידיעאל דער צווייטער,
זכריהו דער דריטער, יתניאל דער פיערטער.

3 וּבְדָוִד הַשְּׁלִישִׁי וַתִּנְיָאֵל הַרְבִּיעִי: עֵלָם הַחֲמִישִׁי יְהוֹחָנָן
 4 הַשֵּׁשִׁי אֶלְיָהוּעִינִי הַשְּׁבִיעִי: וְלַעֲבָד אָדָם בָּנִים שְׁמֵעִיָּה
 הַבְּכוֹר יְהוֹזָבָד הַשֵּׁנִי יֹאָח הַשְּׁלִישִׁי וְשָׁבֵר הַרְבִּיעִי
 ה וַתִּנְיָאֵל הַחֲמִישִׁי: עֲמוּזָאֵל הַשֵּׁשִׁי וְיִשְׁשָׁבָר הַשְּׁבִיעִי
 6 פָּעֻלְתִּי הַשְּׁמִינִי כִּי בָרְכוּ אֱלֹהִים: וְלַשְּׁמֵעִיָּה בְנוֹ נוֹלָד
 בָּנִים תַּמְשֻׁלִּים לְבַיִת אֲבוֹתָם כִּי־גִבּוֹרֵי תָוֹל הָמָּה:
 7 בְּנֵי שְׁמֵעִיָּה עֲתָנִי וְרַפָּאֵל וְעוֹבָד וְאֶלְבָּד אָחִיו בְּנֵי־תָוֹל
 8 אֱלֹהֵיו וּסְמִיכָהוּ: כָּל־אֵלֶּה מִבְּנֵי וְעַבְדֵּי אָדָם הָמָּה
 וּבְנֵיהֶם וְאֲחֵיהֶם אִישׁ־תָּוֹל בָּתָּח לַעֲבֹדָה שָׁשִׁים וּשְׁנָיִם
 9 לַעֲבָד אָדָם: וְלַמְשַׁלְמֵיהוּ בָּנִים וְאֲחִים בְּנֵי־תָוֹל שְׁמוֹנֶה
 י עֶשְׂרִי: וְלַחֶסֶה מִן־בְּנֵי־מִרְיָה בָּנִים שְׁמָרִי הָרֵאשֶׁל כִּי לֹא־
 11 בְּכוֹר נִישִׁימָהוּ אָבִיהוּ לְרֵאשֶׁל: חִלְקִיָּהוּ הַשֵּׁנִי מִבְּלִיָּהוּ
 הַשְּׁלִישִׁי זַכְרִיָּהוּ הַרְבִּיעִי כָּל־בָּנִים וְאֲחִים לַחֶסֶה שְׁלֹשָׁה
 12 עֶשְׂרִי: לְאֵלֶּה מִחֲלָקוֹת הַשְּׁעָרִים לְרֵאשֵׁי הַגְּבָרִים
 13 מִשְׁמֵרוֹת לַעֲמַת אֲחֵיהֶם לְשָׂרְתָּ בַּבַּיִת יְהוָה: נִישְׁלִו
 14 גֹּרְלוֹת כַּקֶּמֶן כַּנְּדוּל לְבַיִת אֲבוֹתָם לְשַׁעַר וְשַׁעַר: נִישְׁלִ
 הַגֹּרֵל מִזֶּרְחָה לְשַׁלְמֵיהוּ וּמִבְּרִיָּהוּ בְנוֹ יִצְחָק בְּשֶׁכֶל הַפִּילֹן
 15 גֹּרְלוֹת נִישְׂא גֹרְלוֹ צְפוּנָה: לַעֲבָד אָדָם נִגְבָּה וּלְבָנָיו
 16 בַּיִת הָאֶסְפִּים: לְשָׁשִׁים וּלְחֶסֶה לְמַעְרָב עִם שַׁעַר שְׁלֶקֶת
 17 כַּמִּסְקָה הַעוֹלָה מִשְׁמַר לַעֲמַת מִשְׁמַר: לְמִזְרַח הַלְוִיִּם
 שֵׁשָׁה לְצְפוּנָה לַיּוֹם אַרְבַּעַה לְנִגְבָּה לַיּוֹם אַרְבַּעַה
 18 וְלֶאֶסְפִּים שְׁנַיִם שְׁנַיִם: לְפָרָבָר לְמַעְרָב אַרְבַּעַה לְמִסְקָה
 19 שְׁנַיִם לְפָרָבָר: אֵלֶּה מִחֲלָקוֹת הַשְּׁעָרִים לְבָנֵי הַקְּרָחִי
 כ וּלְבָנֵי מִרְיָה: וְהַלְוִיִּם אֲחֵיהֶם עַל־אֲצֵרוֹת בַּיִת הָאֱלֹהִים
 21 וְלֶאֶצֵּרוֹת הַקְּדוּשִׁים: בְּנֵי לְעֶזְרָן בְּנֵי הַגֵּרְשֹׁנִי לְלַעֲזָן
 22 רֵאשֵׁי הָאֲבוֹת לְלַעֲזָן הַגֵּרְשֹׁנִי יְחִיאֵלִי: בְּנֵי יְחִיאֵלִי וְתָם
 23 וַיֹּאֵל אָחִיו עַל־אֲצֵרוֹת בַּיִת יְהוָה: לַעֲמָרְמִי לַצִּהְרִי
 לַחֲבֵרוֹנִי

- 3 עילם דער פינפטער, יוחנן דער זעכסטער, אליהועיני דער זיעבטער.
- 4 פון עובר אדום'ס זיהן: שמעיה דער בכור, יהוזבד דער צווייטער, יואח דער דריטער, שבר דער פיערטער, און נתנאל דער פינפטער,
- 5 עמיאל דער זעכסטער, יששכר דער זיעבעטער, פעלתי דער אכטער — נאָט האָט איהם געבענשט!
- 6 זיין זוהן שמעיה האָט געהאָט זיהן די הערשער פון זייער אָבערהויז, ווייל זיי זיינען געווען קריעגס העלדען.
- 7 שמעיה'ס זיהן: עתני, רפאל, עובד, אלזבד, און זיינע ברודער (העלדי-שע מענער) אליהו און סמכיהו.
- 8 אלע די דאָזיגע זיינען געוועזען פון עובר אדום'ס זיהן, זיי, זייערע זיהן, און זייערע ברודער, איטליכער פון זיי איז געווען מעכטיג צו'ס דיענסט — צוויי און זעכציג פון עובר אדום.
- 9 אויך משלמיהו האָט געהאָט זיהן און ברודער, העלדישע לייט — אכצעהן.
- 10 אויך חוסה, פון מררי'ס אבשטאמונג, האָט געהאָט זיהן: שמרי דער ערשטער (ער איז ניט געווען דער בכור, נאָר זיין פאטער האָט איהם אַלס ערשטען באשטימט),
- 11 חלקיהו דער צווייטער, טבליהו דער דריטער, זכריהו דער פירטער; אלע חוסה'ס זיהן און ברודער זיינען געוועזען דרייצעהן.
- 12 די האָבען בעלאנגט צום אבטהיילונג פון טהויער-היטערס, צו די הויפט-מענער אויפ'ן בעוואַכונג; אַזוי ווי זייערע ברודער וואָס דיענען אין נאָט'ס הויז.
- 13 זיי האָבען גורל געוואָרפען פאַר דעם קליינעם אַזוי ווי פאַר דעם גרויסען נאָך זייערע הויפט הייזער פאַר איטליכען טויער.
- 14 עס איז געפאלען דער גורל (קלוגע ראטהגעבער האָבען די גורלות געוואָר-פען) מזרח צו פאַר שלמיהו'ן: פאַר זיין זוהן זכריה איז אַרויס זיין גורל צפון צו.
- 15 פאַר עבד-אדם — דרום צו, פאַר זיינע זיהן — דאָס פערזאמלונגס הויז.
- 16 פאַר שפים און חוסה, אן דער מערב-זייט ביי דעם טויער שלכת, וואָס איז געוועזען אויף דעם וועג וואו עס געהט אַ וואַך קעגען אַ וואַך.
- 17 אן דער מזרח-זייט זיינען געוועזען זעקס לויים, אן דער צפון-זייט פיער פאַר אַ טאַג, אן דער דרום-זייט פיער פאַר אַ טאַג, און ביי פערזאמלונגס הויז צו צוויי.
- 18 ביי'ן פרבר מערב-צו — פיער אויפ'ן וועג און צוויי נעבען פרבר.
- 19 דאָס זיינען געווען די אבטהיילונגען פאַר די טהויער-היטערס פון קרח'ס זיהן און פון מררי'ס זיהן.
- 20 און פון די לויים: אחיה, איבער די שאַטצקאָמערן פון נאָט'ס הויז, און העלדישע מענער, איבער די בעפעלקערונג פון ישראל ביי'ן זייט ירדן, מערב-צו — אויף אַלע געטליכע אַרבייט און קעניגליכען דיענסט.
- 21 לעדן'ס זיהן (פון גרשני'ס אבשטאמונג), לעדן'ס הויפט פאמיליען. (לעדן דער גרשני'ער) — יחיא'ל.
- 22 יחיא'ל'ס זיהן: זתם, און יואל זיין ברודער, איבער די שאַטצקאָמערן פון נאָט'ס הויז.
- 23 פון עמרמי, יצהר, חברוני און עזיאל.

- 24 לַחֲבֹרֹנִי לְעֹזַיִלִי: וּשְׂבָאֵל בְּדִגְרָשׁוֹם בְּדַמְשֵׁק נָגִיד
 עַל־הַנְּאֻצְרוֹת: וְאֶחָיו לְאֵלִיעֶזֶר רִחְבֵּיהוּ בְנוֹ וְיִשְׁעִיהוּ בְנוֹ כֹּהֵן
 26 וְיָרֵם בְּנוֹ וְחִכְרִי בְנוֹ וְשִׁלְמוֹת בְּנוֹ: הוּא | שְׁלֵמוֹת וְאֶחָיו
 עַל בְּלִיאֻצְרוֹת הַבְּנֵי־שִׁים אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ דָּוִד הַמֶּלֶךְ
 וְרֵאשֵׁי הָאָבוֹת לְשֵׁרֵי־הָאֱלֹפִים וְהַמְּאוֹת וְשָׂרֵי הַצָּבָא:
 27 מִדְּהַמְּלַחְמוֹת וּמִן־הַשְּׁלָל הִקְדִּישׁוּ לְחֹזֶק לְבַיִת יְהוָה:
 28 וְכָל הַהִקְדִּישׁ שְׂמוּאֵל הָרֹאֵה וְשָׂאוּל בְּדִקְיָשׁ וְאַבְנֵר בֶּן־
 נֹר וְיוֹאָב בֶּן־צִרְיָה כָּל־הַמְּקֹדֶשׁ עַל יַד־שְׁלֵמוֹת וְאֶחָיו:
 29 לְיִצְחָרִי בְּנֵי־דָוִד וּבְנָיו לְמִלְאָכָה הַחִיצוֹנָה עַל־יִשְׂרָאֵל
 לְשֹׁמְרֵים וְלְשֹׁפְטִים: לַחֲבֹרֹנִי חֲשַׁבְיָהוּ וְאֶחָיו בְּנֵי־חִיל ל'
 אֶלְף וְשִׁבְעֵ־מֵאוֹת עַל פְּקֻדַת יִשְׂרָאֵל מֵעֶבֶר לַיהוֹן
 31 מֵעֵרֶבָה לְכָל מְלָאכַת יְהוָה וְלַעֲבֹדַת הַמֶּלֶךְ: לַחֲבֹרֹנִי
 יִרְיָה הָרֹאֵשׁ לַחֲבֹרֹנִי לְתַלְדֹתָיו לְאָבוֹת בְּשֵׁנַת הָאֲרָבָעִים
 לְמַלְכוּת דָּוִד נִדְרָשׁוּ וַיִּמְצָא בָהֶם גִּבּוֹרֵי חַיִל בְּיַעֲזֹר
 32 גִּלְעָד: וְאֶחָיו בְּנֵי־חִיל אֱלֹפִים וְשִׁבְעֵ־מֵאוֹת רֵאשֵׁי הָאָבוֹת
 וַיִּפְקְדֵם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עַל־הָרְאוּבֵנִי וְהַגִּדִי חֲצֵי שְׂבַט
 הַמְּנַשֵּׁי לְכָל־דְּבַר הָאֱלֹהִים וּדְבַר הַמֶּלֶךְ:

כז

CAP. XXVII. כז

- וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל | לְמַסְפָּרָם רֵאשֵׁי הָאָבוֹת | וְשָׂרֵי הָאֱלֹפִים | *
 וְהַמְּאוֹת וְשֹׁמְרֵיהֶם הַמְּשֻׁרְתִים אֶת־הַמֶּלֶךְ לְכָל | דְּבַר
 הַמַּחְלָקוֹת הַבָּאָה וְהַיִּצְאָה חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁ לְכָל חֲדָשִׁי
 הַשָּׁנָה הַמַּחְלָקַת הָאֶחָת עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה אֶלְף:
 2 עַל הַמַּחְלָקַת הָרֵאשׁוֹנָה לְחֲדָשׁ הָרֵאשׁוֹן יִשְׁבַּעַם בֶּן־
 3 זְבַדִּיאֵל וְעַל מַחְלָקָתוֹ עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה אֶלְף: מִן־בְּנֵי־
 פָּרָץ הָרֹאֵשׁ לְכָל־שָׂרֵי הַצָּבָאוֹת לְחֲדָשׁ הָרֵאשׁוֹן:
 4 וְעַל מַחְלָקַת | הַחֲדָשׁ הַשֵּׁנִי הַדְּבִי הָאֶחָדִי וּמַחְלָקָתוֹ
 וּמַקְלוֹת הַנְּגִיד וְעַל מַחְלָקָתוֹ עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה אֶלְף:

שר

- 24 שבאל דער זוהן פון גרשום, משה'ס זוהן — דער אָבערהויפט אויף די שאַמִידקאַמערן.
- 25 זיינע ברידער פון אליעזר'ן : רחביהו זיין זוהן, ישעיהו זיין זוהן, יורם זיין זוהן, זכרי זיין זוהן, און שלמות זיין זוהן.
- 26 דער שלמות און זיינע ברידער זיינען געוועזען איבער אלע שאַמִידקאַד מערן פון הייליגטהום וואָס דער קעניג דוד האָט געהייליגט, מיט די פאַרשטעהער פון בעאמטע איבער טויענד און הונדערט, און די ארמעע בעאַמטע.
- 27 פון דעם וואָס זיי האָבען בעקומען דורך קריעג אויף פון די רויב האָבען זיי באשטימט אויף שטאַרק צו מאַכען נאָט'ס הויז.
- 28 און אלעס וואָס שמואל דער פראָפעט האָט געהייליגט, שאול קיש'ס זוהן, אבנר נר'ס זוהן, יואב צרויה'ס זוהן, און איטליבער וואָס האָט עפעס געהייליגט איז עס געווען אונטער, דאָס פערוואַלטונג פון שלמות און זיינע ברידער.
- 29 פון יצהרי, כנניהו מיט זיינע ברידער אויף די אויסערליכע ארבייט — אויפפאַסער און ריכטער ביי ישראל.
- 30 פון חברני — חשביהו מיט זיינע ברידער, טויענד זיעבען הונדערט העלדישע מענער, איבער די בעפעלקערונג פון ישראל ביי'ן זייט ירדן, מערב'צו — אויף אלע געטליכע ארבייט און קעניגליכע דיענסט.
- 31 פון חברוני, צו זייער געבורטה נאָך פאַמיליען (יריה דער הויפט פון חברוני), אין פערציגטען יאָהר פון דוד'ס רעגיערונג זיינען זיי אונטער-זוכט געוואָרען אין יעזיר גלעד, און עס האָבען זיך צווישען זיי געפונען קריעגס העלדען,
- 32 אויף פון זיינע ברידער צוויי טויענד זיעבען הונדערט העלדישע מענער, אָבערהויפטען, האָט דער קעניג דוד זיי בעפעהלען איבער ראובני, גדי, און דעם האַלבען שטאַם מנשה'ס, איבער אלע געטליכע זאַכען אויף קעניגליכע זאַכען.

קאפיטעל כז

- 1 פון די קינדער ישראל נאָך זייער צאָהל — אָבערהויפטען, בעאמטע איבער טויענדע און הונדערטע, אויף די אויפפאַסער און דעם קעניג'ס בעדינטע און אלע וואָס בעלאנגען צו די אבטהיילונגען, וועלכע זיינען מאָנאַטליך געקומען און אוועק, אין אלע מאָנאַטען פון יאָהר : איין אבטהיילונג — פיער און צוואנציג טויענד.
- 2 איבער די ערשטע אפטהיילונג פון ערשטען חודש — ישבעם, זכריאל'ס זוהן ; אין זיין אבטהיילונג פיער און צוואנציג טויענד.
- 3 פון פרז'ס זיהן איז געוועזען דער הויפט פון אלע ארמעע פירסטען פאַר'ן ערשטען חודש.
- 4 איבער די אבטהיילונג פון צווייטען חודש — דודי דער אחוהי, און מקלות דער פירסט, פון זיין אפטהיילונג. אין זיין אבטהיילונג — פיער און צוואנציג טויענד.

- ה עַר הַצָּבָא הַשְּׁלִישִׁי לַחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי בְּנִדְוֵי בְּיַהוּדָה
 6 הַכֹּהֵן רֹאשׁ וְעַל מַחְלָקָתוֹ עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה אֱלֹף: הוּא
 בְּנִדְוֵו גִבּוֹר הַשְּׁלִשִׁים וְעַל־הַשְּׁלִשִׁים וּמַחְלָקָתוֹ עֲמֹנֹבָד
 7 בְּנֵו: הַרְבִּיעִי לַחֹדֶשׁ הַרְבִּיעִי עֶשְׂרָאֵל אָתִי וְיָאב
 וְיֹבְדָה בְּנֵו אַחֲרָיו וְעַל מַחְלָקָתוֹ עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה אֱלֹף:
 8 הַחֲמִישִׁי לַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי הַשָּׁר שְׁמֹהוּת הַיְזֻרָח
 9 וְעַל מַחְלָקָתוֹ עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה אֱלֹף: הַשְּׁשִׁי
 לַחֹדֶשׁ הַשְּׁשִׁי עִירָא בְּדַעְקָשׁ הַתְּקוּעִי וְעַל מַחְלָקָתוֹ
 עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה אֱלֹף: הַשְּׁבִיעִי לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
 תַּלְצַן הַפְּלוּנִי מִדְּבַנֵּי אֶפְרַיִם וְעַל מַחְלָקָתוֹ עֶשְׂרִים
 11 וָאַרְבָּעָה אֱלֹף: הַשְּׁמִינִי לַחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי סַבְכִי
 הַחֲשֹׁתִי לְזֹרְחִי וְעַל מַחְלָקָתוֹ עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה אֱלֹף:
 12 הַתְּשִׁיעִי לַחֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי אֲבִיעֶזֶר הַעֲנַתוֹתִי
 לַבְּנֵימִינִי וְעַל מַחְלָקָתוֹ עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה אֱלֹף:
 13 הָעֲשִׂירִי לַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי מַהֲרִי הַנְּטוּפְתִי לְזֹרְחִי וְעַל
 14 מַחְלָקָתוֹ עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה אֱלֹף: עֶשְׁתִּי־עֶשֶׂר
 לְעֶשְׁתִּי עֶשֶׂר הַחֹדֶשׁ בְּנִיָה הַפְּרַעַתוֹנִי מִן־בְּנֵי אֶפְרַיִם וְעַל
 15 מַחְלָקָתוֹ עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה אֱלֹף: הַשְּׁנָיִם עֶשֶׂר
 לַשְּׁנָיִם עֶשֶׂר הַחֹדֶשׁ חֲלָתִי הַנְּטוּפְתִי לְעִתְנִיָּאֵל וְעַל
 16 מַחְלָקָתוֹ עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה אֱלֹף: וְעַל שְׁבַט־
 יִשְׂרָאֵל לְרֹאשֵׁי בְּנֵי אֲלִיעֶזֶר בְּדוֹכָרִי לְשִׁמְעוֹנִי שְׁפִמְדֵו
 17 בְּד־מַעֲכָה: לְלוֹנִי חֲשַׁבְיָה בְּדִקְמוּאֵל לְאַהֲרֹן צְדוּק:
 18 לְיְהוּדָה אֲלִיהֵו מֵאָתִי דוֹיָד לְיִשְׁשָׁכָר עֲמֵרִי בְּדִמְכָאֵל:
 19 לְזַבּוּלָן יִשְׁמַעְדֵו בְּדִעֲבָדֵדֵו לְנַפְתָּלִי יְרִימוֹת בְּדִעֲזֹרִיאֵל:
 כ לַבְּנֵי אֶפְרַיִם הוֹשַׁע בְּדִעֲזוּרֵדֵו לַחֲצִי שְׁבַט מְנַשֶּׁה יוֹאֵל
 21 בְּדִפְדֵוֹהֵו: לַחֲצִי הַמְנַשֶּׁה גִלְעָדָה יְדֵו בְּדוֹכָרֵדֵו לַבְּנֵימִן
 22 יַעֲשִׂיאֵל בְּדִאֲבַגֵּר: לְזֵן עֲזַרְאֵל בְּדִיִּרְחָם אֱלֹהֵ שָׂרִי

שְׁבַט־

- 5 דער דריטער מיליטערישער בעאמטער פאר'ן דריטען חודש — בניהו יהודיע'ס זוהן, און דער אָבער-רעהן. אין זיין אבטהיילונג — פיער און צוואנציג טויזענד.
- 6 דאָס איז בניהו, דער העלד פון די דרייסיג און איבער די דרייסיג; אין זיין אבטהיילונג איז אויך געוועזען, עמיזבד זיין זוהן.
- 7 דער פיערטער פאר'ן פיערטען חודש — עשהאל יואָב'ס ברודער און זכדיה זיין זוהן נאָך איהם. אין זיין אבטהיילונג — פיער און צוואנציג טויזענד.
- 8 דער פינפטער פאר'ן פינפטען חודש — שמהות דער יזרח; אין זיין אב-טהיילונג פיער און צוואנציג טויזענד.
- 9 דער זעקסטער פאר'ן זעקסטען חודש — עירא דער זוהן פון עקש דעם תקועי. אין זיין אבטהיילונג — פיער און צוואנציג טויזענד.
- 10 דער זיבעטער פאר'ן זיבעטען חודש — חלץ דער פֿלוגי, פון אפרים'ס אבשטאמונג. אין זיין אבטהיילונג — פיער און צוואנציג טויזענד.
- 11 דער אַכטער פאר'ן אַכטען חודש — סבכי דער חשתי פון זרחי; אין זיין אבטהיילונג — פיער און צוואנציג טויזענד.
- 12 דער ניינטער פאר'ן ניינטען חודש — אביעזר פון ענתות פון בנימין; אין זיין אבטהיילונג — פיער און צוואנציג טויזענד.
- 13 דער צעהנטער פאר'ן צעהנטען חודש — מהרי דער נטופתי פון זרחי; אין זיין אבטהיילונג — פיער און צוואנציג טויזענד.
- 14 דער עלפטער פאר'ן עלפטען חודש — בניה דער פרעתוני פון אפרים'ס אבשטאמונג; אין זיין אבטהיילונג — פיער און צוואנציג טויזענד.
- 15 דער צוועלפטער פאר'ן צוועלפטען חודש איז געוועזען — חלדי דער נטופתי פון עתניאל; אין זיין אבטהיילונג — פיער און צוואנציג טויזענד.
- 16 אויך פירסטען איבער די שבטים פון ישראל: פון ראובן — אליעזר זכרי'ס זוהן, פון שמעון — שפטיהו מעכה'ס זוהן.
- 17 פון לוי — חשביה קמואל'ס זוהן, פון אהרון'ס פאמיליע — צדוק.
- 18 פון יהודה, — אליהו פון דוד'ס ברירער; פון יששכר, — עמרי מיכאל'ס זוהן.
- 19 פון זבולן — ישמעיהו עובדיהו'ס זוהן; פון נפתלי — ירימות עזריאל'ס זוהן.
- 20 פון די זיהן פון אפרים — הושע עזויהו'ס זוהן, פון דעם האַלבען שבט מנשה — יואל פדיהו'ס זוהן.
- 21 פון דעם האַלבען שבט מנשה אין גלעד — ידו זכריהו'ס זוהן פון בנימין — יעשיאל אבנר'ס זוהן.
- 22 פון דן עזראל ירוחם'ס זוהן. דאָס זיינען די פירסטען איבער די שבטים פון ישראל.

23 שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל: וְלֹא־נִשְׂא דָוִד מִסִּפְרָם לְמִבְּנֵי עֲשָׂרִים
 שָׁנָה וּלְמִטָּה כִּי אָמַר יְהוָה לְהַרְבּוֹת אֶת־יִשְׂרָאֵל כַּכּוֹכְבֵי
 24 הַשָּׁמַיִם: וַיֹּאב בֶּן־צְדוּיָה הֵחֵל לְמִנּוֹת וְלֹא כָלָה וַיְהִי
 בָּזֹאת קֶצֶף עַל־יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָלָה הַמִּסְפָּר בַּמִּסְפָּר
 דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמֶלֶךְ דָּוִד: וְעַל אֲצֵרוֹת הַמֶּלֶךְ כֹּה
 עֲזֻמוֹת בֶּן־צְדִיאוֹל וְעַל־הָאֲצֵרוֹת בַּשָּׂדֶה בַּעֲרִים וּבַכְּפָרִים
 26 וּבַמְּגִדְלוֹת וְהוֹנְתָן בַּדְּעִיזָהוּ: וְעַל עֲשֵׂי מְלֹאכֶת
 27 הַשָּׂדֶה לְעִבְדַת הָאֹדָמָה עֲזָרִי בֶן־כְּלוּב: וְעַל־
 הַכְּרָמִים שִׁמְעִי הַרְמָתִי וְעַל שְׂבָכָרִים לְאֲצֵרוֹת הַיַּיִן
 28 וּבְדִי הַשִּׁבְמִי: וְעַל־הַנּוֹתִים וְהַשְּׂקָמִים אֲשֶׁר בַּשְּׂפֵלָה
 29 בַּעַל הַנָּן הַגִּדְרִי וְעַל־אֲצֵרוֹת הַשֶּׁמֶן יוֹעֵז: וְעַל־
 הַבְּקָר הַרְעִים בַּשְּׂרוֹן שִׁמְרִי הַשְּׂרוּנִי וְעַל־הַבְּקָר בַּעֲמָקִים
 שִׁפְט בֶּן־עֲדֹלָי: וְעַל־הַגְּמָלִים אוֹבִיל הַיִּשְׁמַעֲלִי ל
 31 וְעַל־הָאֲתָנוֹת יַחֲדָדוּ הַמְרִנְתִּי: וְעַל־הַצֹּאן יַנּוּוֹ הַהֲגָרִי
 32 כָּל־אֵלֶּה שָׂרֵי הָרֶכֶשׁ אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ דָּוִד: וַיְהוֹנְתָן
 דוֹד־דָּוִד יוֹעֵץ אִישׁ־מִבֵּין וּסוֹפֵר הוּא וַיְחִיֹּאל בֶּן־חֲבִמּוֹנִי
 33 עַם־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ: וְאַחִיתָפֶל יוֹעֵץ לְמֶלֶךְ וְחוֹשֵׁי הָאָרֶץ רַע
 34 הַמֶּלֶךְ: וְאַחֲרֵי אַחִיתָפֶל הַיְיָדֵעַ בֶּן־בְּנֵי־וֹ וְאַבְיָתָר וְשֹׁר־
 צָבָא לְמֶלֶךְ יוֹאָב:

כח CAP. XXVIII. כח

נִקְתַּל דָּוִד אֶת־כָּל־שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל שָׂרֵי הַשְּׂבָטִים וְשָׂרֵי
 הַמַּחֲלָקוֹת הַמְּשֻׁרְתִים אֶת־הַמֶּלֶךְ וְשָׂרֵי הָאֵלֶפִים וְשָׂרֵי
 הַמֵּאוֹת וְשָׂרֵי כָּל־רֶכֶשׁ־וּמִקְנֵה לְמֶלֶךְ וּלְבָנָיו עִם־
 2 הַפָּרִיסִים וְהַגְּבוּרִים וְכָל־גִּבּוֹר חוּל אֶל־יְהוֹשָׁפָט: וַיָּקָם
 דָּוִד הַמֶּלֶךְ עַל־רַגְלָיו וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּנִי אַחִי וְעַמִּי אֲנִי עִם־
 לְבָבִי לְבָנוֹת בְּיַת מְנוּחָה לְאַרְצוֹן בְּרִית־יְהוָה וּלְהַדְרֵם
 רַגְלִי אֶל־הַיָּם וְהַכִּינּוֹתִי לְבָנוֹת: וְהָאֱלֹהִים אָמַר לִי לֹא־

חבנה

- 23 דוד האָט ניט געצײלט אינגער פון צוואנציג יאָהר, ווייל נאָט האָט צו געזאָגט צו פערמעהרען ישראל אזוי ווי די שטערן פון הימעל.
- 24 יואב צרויה'ס זוהן האָט אָנגעהייבען צעהלען אָבער ער האָט ניט געענדיגט, ווייל איבער דעם איז געווען נאָט'ס צאָרן אויף ישראל, דערפאר איז דער צאהל ניט אריין אין קעניג דוד'ס כראָניקעס.
- 25 איבער די קעניגליכע שאַטצקאָמערן — עזמות עדיאל'ס זוהן, איבער דער אייננאָהמע פון פעלדער, שטערט, דערפער און טהורעמס — יהונתן עזיהו'ס זוהן.
- 26 איבער פעלד־אַרבייטער און פעלד־אַרבייט — עזרי כלוב'ס זוהן.
- 27 איבער די ווינגערטענער — שמעי דער רמתי, איבער די וויין־סקלאָרען פון די ווינגערטענער — זבדי דער שפמי.
- 28 איבער די אייל־ און סיקאמארען בויער פון ניעדערלאַנד — בעל חנן דער גדרי, איבער די אייל־סקלאָרען — יועש.
- 29 איבער די רינדער וואָס פיטערן זיך אין שרון — שטרי דער שרון'ער, איבער די רינדער וואָס אין די טהאלען — שפט עדלי'ס זוהן.
- 30 איבער די קעמלען — אוביל דער ישמעאלי, איבער די אייזעלענען — יחדיו דער מרנתי.
- 31 איבער די שעפסען זיזו דער הגרי. די אלע זיינען די בעאמטע איבער דעם קעניג דוד'ס פערמענען.
- 32 יהונתן, דוד'ס אָנקעל — דער ראטהגעבער, א פערשטאַנדיגער מאַן און א שרייבער; ער און יחיאל חכמוני'ס זוהן האָבען ערצויגען דעם קעניג'ס קינדער;
- 33 אחיתפל — דעם קעניג'ס ראטהגעבער, חושי דער ארכי — דעם קעניג'ס לייבדיענער.
- 34 נאָך אחיתפל'ן — יהוידע בניהו'ס זוהן און אביתר, אויף יואב דעם קעניג'ס פעלדמארשאַל.

קאפיטעל כח

- 1 אז דוד האָט פערזאמעלט אלע בעאמטע פון ישראל: די שטאם בעאמדי טע, אבטהיילונגס בעאמטע וואָס דיענען דעם קעניג, אויף בעאמטע איבער טויענער, איבער הונדערט, בעאמטע איבער'ן פארמענען און אייגענע טהום פון קעניג און זיינע זיהן, מיט די הויפטדיענער, די העלדען — אלע קריעגס העלדען אין ירושלים,
- 2 האָט זיך קעניג דוד געשטעלט אויף די פיס און געזאָגט: הערט מיר, מיינע ברודער — מיין פאָלק! איך האָב געדענקט צו בויען א רוהע הויז פאר'ן ארון, נאָט'ס בונד, אלס א פוסבאנג פאר אונזער נאָט; איך בין פארטיג געווען צו בויען;
- 3 אָבער נאָט האָט מיר געזאָגט: דו זאָלסט ניט בויען א הויז פאר מיר, ווייל דו ביזט א קריעגס־מאַן און האָסט פיעל בלוט פרגאָסען;

תבנה בית לשמי כי איש מלחמות אתה ודמים שפכת:
 4 ויבחר יהוה אלהי ישראל כי מכל בית-אבי להיות
 למלך על-ישראל לעולם כי ביהודה בחר לנגיד ובבית
 יהודה בית אבי ובבני אבי כי רצה להמליך על-כל-
 ה ישראל: ומכל-בני פי רבים בנים נתן לי יהוה ויבחר
 בשלמה בני לשבת על-פסא מלכות יהוה על-ישראל:
 6 ויאמר לי שלמה בנד הוא-יבנה ביתי ויחצרוני כי-
 7 בחרתי בו לי לבן ואני אהיה-לו לאב: והכינותי את-
 מלכותו עד-לעולם אם-יחזק לעשות מצותי ומשפטי
 8 כיום הזה: ועתה לעיני כל-ישראל קהלה-יהוה ובאני
 אלהינו שמרו ודרשו כל-מצות יהוה אלהיכם למען
 תירשו את-הארץ הטובה והנחלתם לבניכם אחרים
 9 עד-עולם: ואתה שלמה-בני דע את-אלהי אביך
 ועבדו בלב שלם ובנפש חפצה כי כל-לבבות הורש
 יהוה וכל-יצר מחשבות מבין אם-תדרשנו ימצא לך
 1 ואם-תעזבנו ונניחך לעד: ראה עתה כיהוה בחר
 11 בך לבנות-בית למקדש חזק ועשה: ונתן הויה
 לשלמה בנו את-תבנית האולם ואת-בתיו ונגזינו ועלייתו
 12 וחדריו הפנימים ובית הכפרת: ותכנית כל אשר הנה
 ברוח עמו לחצרות בית-יהוה ולכל-הקשבות סביב
 13 לאצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים: ולמחלקות
 הכהנים והלוים ולכל-מלאכת עבדת בית-יהוה ולכל-
 14 כלי עבדת בית-יהוה: לזהב במשקל לזהב לכל-כלי
 עבודה ועבודה לכל כלי הכסף במשקל לכל-כלי
 15 עבודה ועבודה: ומשקל למנרות הזהב ונרותיהם וזהב
 במשקל-מנורה ומנורה ונרותיה ולמנרות הכסף במשקל
 16 למנורה ונרותיה בעבודת מנורה ומנורה: ואת-הזהב
 משקל לשלחנות המערכת לשלחן ושלחן וכסף
 לשלחנות

- 4 אָבוואָהאַל דער גאָט פון ישׂראל האָט מיר אויסגעקליבען פון מיין פאטער'ס גאַנצע הויז, צו זיין אייביג דער קעניג איבער ישׂראל. יהודה'ן האָט ער אויסגעקליבען אלס פירסט, פון יהודה'ס הייזער — מיין פאטער'ס הויז, און פון מיין פאטער'ס זיהן — האָט ער איינגעווייליגט מיר אלס קעניג צו מאַכען איבער גאַנץ ישׂראל,
- 5 און פון אלע מיינע זיהן (ווארים גאָט האָט מיר פיעל זיהן געגעבען) האָט ער אויסגעקליבען שלמה'ן, מיין זוהן, צו זיצען אויפ'ן געמליכען סע-ניגליכען טהראָן — איבער ישׂראל,
- 6 און ער האָט מיר געזאָגט: ער, שלמה דיין זוהן, וועט בויען מיין הויז מיט מיינע הויפּען, ווייל איהם האָב איך מיר אלס זוהן אויסגעקליבען, און איך וועל איהם אַ פאטער זיין,
- 7 און איך וועל פעסטשטעלען זיין קעניגרייך אויף אייביג, אויב ער וועט זיך שטאַרקען צו טהאַן מיינע בעפעהלען און רעכטען ווי היינטיגען טאָג.
- 8 יעצט — פאר די אויגען פון גאַנץ ישׂראל, גאָט'ס געמיינדע, און פאר די אַלעהעריגקייט פון אונזער גאָט — היט און פאַרשט אַלע בעפעהלען פון אייער גאָט, אום איהר זאָלט בעזיצען דאָס גוטע לאַנד און איבערגעבען אייערע קינדער נאָך אייך, ביז אייביג.
- 9 אויך דו, שלמה מיין זוהן, קען דיין פאטער'ס גאָט, דיען איהם מיט'ן גאַנצען האַרצען און מיט אַ וויליגער זעלע; ווארים אַלע הערצער ער-פאַרשט גאָט, און אַלערליי געדאַנקען פערשטעהט ער, וועסטו איהם זוכען וועט ער זיך צו דיר געפינען, וועסטו איהם פערלאָזען, וועט ער דיר אויף אייביג פערלאָזען.
- 10 זעה! יעצט אַז גאָט האָט דיר אויסגעקליבען צו בויען אַ הויז אַלס אַ הייליגטהום, שטאַרק זיך און טהו עם!
- 11 דאן האָט דוד געגעבען שלמה זיין זוהן דעם פלאַן פון פאַרהויז, זיינע גע-כיידען, זיינע שאַטצקאמערן, זיינע אבערצימערן, זיינע אינווייניגסטע צימערן, און דעם אינווייניג הינטער'ן כפרת,
- 12 אויך דעם פלאַן פון אלעס וואָס ער האָט זיך פאַרגעשטעלט פאר די הויז פּען פון גאָט'ס הויז און אלע צימערן ארום, אלס שאַטצקאמערן פון גאָט'ס הויז און פון די הייליגטהימער,
- 13 און די אבטהיילונגען פאר די כהנים און לויים און אלע ארבייט-צימערן צו די דיענסט פון גאָט'ס הויז, און פאר אלע כלים צו די ארבייט פון גאָט'ס הויז,
- 14 פאר'ן גאָלד-שמיעד מיט אַ וואג אויסצושמיעדען אַלערליי כלים צו פאר-שיעדענע ארבייט, פאר אלע זילבערנע כלים מיט אַ וואָג פאר כלים צו פארשיעדענע ארבייט.
- 15 אויך אַ געוויכט פאר די גאָלדענע מנורות מיט זייערע גאָלדענע לייכטערס נאָכ'ן וואג פון יעדער לייכטער און זיינע רעהערן; אויך די זילבערנע לייכטער מיט אַ וואג יעדער מנורה מיט איהרע רעהערן, נאָכ'ן ארבייט פון יעדער מנורה.
- 16 און דאָס וואג גאָלד פאר די פערפארטיגונג-טישען, צו יעדער טיש. אויך זילבער פאר די זילבערנע טישען,

- 17 לְשִׁלְחַנֹּת הַכֶּסֶף: וְהַמְּלִנֹּת וְהַמְּזֻרְקוֹת וְהַקְּשׁוֹת זָהָב
 טָהוֹר וְלַכְּפוּרֵי הַזָּהָב בְּמִשְׁקַל לְכַפּוֹר וּכְפוֹר וּלְכַפּוּרֵי
 18 הַכֶּסֶף בְּמִשְׁקַל לְכַפּוֹר וּכְפוֹר: וּלְמִזְבַּח הַקְּטֹרֶת זָהָב
 מְזֻקָּק בְּמִשְׁקַל וּלְתַבְנִית הַמְּרַכְּבָה הַכְּרוּבִים זָהָב
 19 לְפָרָשִׁים וְסַכְכִּים עַל־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה: הַכֹּל בְּכֶתֶב
 מִיַּד יְהוָה עַל־יְדֵי הַשֹּׁפֵל כֹּל מִלְאָכּוֹת הַתַּבְנִית:
 2 וַיֹּאמֶר דָּוִד לְשַׁלְּמָה בְנוֹ חֹזֵק וְאַמִּץ וַעֲשֵׂה אֵלֶיךָ אֵל
 וְאֵל־תַּחַת כִּי יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי עַמְּךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא
 21 יַעֲזֹבְךָ עַד־לְכַלּוֹת כָּל־מְלֹאכֶת עֲבוֹדַת בֵּית־יְהוָה: וְהִנֵּה
 מַחְלָקוֹת הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְכָל־עֲבוֹדַת בֵּית הָאֱלֹהִים
 וְעַמְּךָ בְּכָל־מְלָאכָה לְכָל־נְדִיב בְּחֻמָּה לְכָל־עֲבוֹדָה
 וְהַשָּׂרִים וְכָל־הָעָם לְכָל־דְּבָרֶיךָ:

כט

CAP. XXIX. כט

- וַיֹּאמֶר דָּוִד הַמֶּלֶךְ לְכָל־הַקָּהָל שְׁלָמָה בְנֵי אֶחָד בַּחֲרֵי *
 בּוֹ אֱלֹהִים נַעַר נָרָף וְהַמְּלָאכָה גְדוּלָּה כִּי לֹא לְאָדָם
 הַבִּירָה כִּי לַיהוָה אֱלֹהִים: וּבְכָל־כְּחוֹי הַכִּינּוּתֵי לְבַיִת־
 2 אֱלֹהֵי הַזָּהָב | לְזָהָב וְהַכֶּסֶף לְכֶסֶף וְהַנְּחֹשֶׁת לְנְחֹשֶׁת
 הַבְּרֹזֶל לְבְרוֹזֶל וְהָעֵצִים לְעֵצִים אַבְנֵי־שֹהַם וּמְלוֹאִים
 אַבְנֵי־פִזָּה וְרֻקְמָה וְכָל אֶבֶן יָקָרָה וְאַבְנֵי־שֵׁשׁ לְרֹב:
 3 וְעוֹד בְּרַצוֹתַי בְּבֵית אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל סִגְלָה זָהָב וְכֶסֶף נִתְּנֵי
 לְבֵית־אֱלֹהֵי לְמַעַלָּה מִכָּל־הַכִּינּוּתֵי לְבַיִת הַקֹּדֶשׁ:
 4 שְׁלֹשַׁת אֲלָפִים כִּכְרֵי זָהָב מִזֶּהָב אוֹפִיר וְשִׁבְעַת אֲלָפִים
 5 כִּכְרֵי־כֶסֶף מְזֻקָּק לְטוֹחַ קִירוֹת הַבָּתִּים: לְזָהָב לְזָהָב
 וְלַכֶּסֶף לְכֶסֶף וְלְכָל־מְלָאכָה בְיַד חֲרָשִׁים וּמִי מִתְנַדֵּב
 6 לְמִלְאוֹת יָדוֹ הַיּוֹם לַיהוָה: וַיִּתְּנֻכוּ שָׂרֵי הָאָבוֹת וְשָׂרֵי
 שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמְּאוֹת וְלְשָׂרֵי מְלֹאכֶת
 7 הַמֶּלֶךְ: וַיִּתְּנוּ לְעֲבוֹדַת בֵּית־הָאֱלֹהִים זָהָב כִּכְרִים

חמשת

- 17 די גאָפּלען, די שפּריצערס און די שאלען פון ריינעם גאָלד, אויך די גאָלד־דענע בעכער מיט'ן וואג פון יעדער בעכער און די זי. בלרע בעכער מיט'ן וואג פון יעדער בעכער.
- 18 און דער רויכווערק — מזבח פון געלייטערטע גאָלד מיט'ן וואג; אויך די פאָרס פון צוזאמענשמעלען די גאָלדענע כרוכים, וועלכע האָבען אויס־שפּרייטענדיג זיך בעדעקט איבער'ן ארון, גאָט'ס בונד.
- 19 אלעס וואָס עס איז פּערשריעבען האָט מיר גאָט צו פּערשמעהן געגעבען — דאָס גאנצע אויסארבייטונג פון פּלאַן.
- 20 און דוד האָט געזאָגט צו שלמה זיין זוהן: זיי שטאַרק און מוטהייג, טהו אָהן שרעק און אנגסט, ווארים מיין גאָט איז מיט דיר, ער וועט דיר ניט פּערשוואַכען און ניט פּערלאָזען ביז צו ענדיגען די גאנצע דיענסט אַרבייט פון גאָט'ס הויז.
- 21 אָט זיינען די אבטהיילונגען פון כהנים און לויס פאר אלע אַרבייט פון גאָט'ס הויז, אויך האָסטו צו יעדער אַרבייט פּרייוויליגע קינסטלער אין פּערשידענע אַרבייט, אויסער וואָס די בעאמטע און דאָס גאנצע פּאָלק איז צו דיין בעפעהל.

קאפיטעל כט

- 1 אויך האָט דער קעניג דוד געזאָגט צו'ם גאנצען פּערוואַלונג: דער איינער פון מיינע זיהן, וועמען גאָט האָט אויסגעקליבען, איז אַ גאַנץ יונגער אינגעל, און די אַרבייט איז גרויס — עס איז אַ געביידע ניט פאר אַ מענשען נאָר פאר'ן מעכטיגען גאָט!
- 2 מיט אלע מיינע קרעפטען האָב איך צוגעברייט פאר מיין גאָט'ס הויז גאָלד פאר גאָלדענע זאכען, זילבער — פאר זילבערנע, קופּער — פאר קופּערנע, אייזען — פאר אייזערנע, האַלץ — פאר הילצערנע, אניקס און פּילונג שטיינער, פּוך שטיינער, פּערשידענפארביגע, אויך אלע טהייע־רע שטיינער און מאַרמאָר זעהר פּיעל,
- 3 און נאָך, ווינשענדיג מיין גאָט'ס הויז, האָב איך אַ זאַמלונג גאָלד און זילבער, וואָס איך גיב אוועק צו מיין גאָט'ס הויז אויסער אלעס וואָס איך האָב אָנגעגרייט צום הייליגטהום־הויז:
- 4 דריי טויזענד צענטנער גאָלד, פון אופיר גאָלד, זיעבען טויזענד צענט־נער זילבער געלייטערטע צו איבערציהען די ווענד פון די געביידען.
- 5 גאָלד פאר גאָלדענע זאכען, זילבער — פאר זילבערנע, אויך פאר אלע אַרבייט דורך קינסטלער און יעדער וואָס גיט היינט פּרייוויליג מיט'ן פּולען האַנד צו גאָט.
- 6 דאן האָבען זיך די אַבערהויפטען, די בעאמטע פון די שטאַמען ישראל'ס, בעאמטע איבער טויזענד און הונדערט אויך בעאמטע איבער די קעניג־ליכע אַרבייט פּרייוויליג ערקלעהרט.
- 7 און זיי האָבען געגעבען צו די אַרבייט פון גאָט'ס הויז: גאָלד — פינף טויזענד צענטנער מיט צעהן טויזענד אַרבעט, זילבער — צעהן טויז־

חַמְשַׁת־אַלְפִים וְאַדְרָכַנִים רַבּוֹ וְכֶסֶף כַּפְרִים עֲשֶׂרֶת
אַלְפִים וְנַחֲשֶׁת רַבּוֹ וְשִׁמּוֹנֵת אַלְפִים כַּפְרִים וּבְרוֹזָל מְאֹד־
8 אֶלֶף כַּפְרִים: וְהִנְמִצָא אֹתוֹ אֲבָנִים נָתַנּוּ לְאַיֶצֶר בֵּית־
9 יְהוָה עַל יַד־יְחִיאֵל הַגֵּרֶשְׁנִי: וַיִּשְׁמְחוּ הָעָם עַל־הַתְּנַדְכָם
כִּי בָלַב שָׁלֹם הַתְּנַדְכוּ לַיהוָה וְגַם דָּוִד הַמֶּלֶךְ שָׂמַח
י שְׂמִיחָה גְדוֹלָה: וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת־יְהוָה לְעֵינֵי כָל־
הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
11 אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: לָךְ יְהוָה הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה
וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנֶּעֱצָה וְהַהוֹד בְּרִכְלֵ בַשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְהוָה
12 הַמְּמַלְכָה וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל־לְרֹאשׁ: וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד
מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל־וּבִידֶךָ פֶּחַ וּגְבוּרָה וּבִידֶךָ
13 לְהַגְדִּיל וּלְחַזֵּק כָּכֵל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ
14 וּמְהִלִּים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתֶּךָ: וְכִי מִי אֲנִי וּמִי עַמִּי כִּי־
נַעֲצֵר פֶּחַ לְהַתְּנַדֵּב פְּנֹאת כִּי־מִמֶּנּוּ הִפְלֵ וּמִיֶּדֶךָ נָתַנּוּ לָךְ:
15 כִּי־גִלִּים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ וְתוֹשָׁבִים כָּכֵל־אֲבוֹתֵינוּ בְּאֵל יָמֵינוּ
16 עַל־הָאָרֶץ וְאִין מִקֹּדֶה: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּל־הַקְּמוֹן הַזֶּה
אֲשֶׁר הִכִּינוּנוּ לְבָנוֹתֶיךָ בֵּית לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ מִיֶּדֶךָ הִיא
17 וְלָךְ הַכָּל: וַיַּדַּעְתִּי אֱלֹהֵי כִּי אַתָּה בָחוּן לִבָּב וּמִישְׁרִים
תִּרְצֶה אֲנִי בַיֶּשֶׁר לִבְבִי הַתְּנַדְכְתִּי כָל־אֱלֹהֵי וְעַתָּה עֲמֶךָ
18 הִנְמִצָא־רִפָּה רְאִיתִי בְשִׂמְחָה לְהַתְּנַדְכֶיךָ: יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׂמֵחֵה־נָא אֶת־לְעוֹלָם
19 לְיַצֵּר מַחֲשָׁבוֹת לִבָּב עֲמֶךָ וְהִכֵּן לִבְכֶם אֱלֹהֵי: וְלִשְׁלָמָה
כִּנִּי תֵן לִבָּב שָׁלֹם לְשִׁמּוֹר מִצֹּתֶיךָ עֲדוֹתֶיךָ וְחֻקֶיךָ
וְלַעֲשׂוֹת הַכָּל וְלִבְנוֹת הַבֵּיָרָה אֲשֶׁר־הִכִּינוּתִי:

כ וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכָל־הַקָּהָל בְּרַכּוּ־נָא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וּבְרַכּוּ כָל־הַקָּהָל לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם וַיִּקְרוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ
21 לַיהוָה וּלְמֶלֶךְ: וַיִּנְבְּחוּ לַיהוָה וְזָבְחוּ וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת

לַיהוָה

- זענד צענטנער, קופער — אכצען טויזענד צענטנער, אייווען — הונדערט
טויזענד צענטנער.
- 8 דער וואָס האָט געהאַט שטיינער האָט עס אַרײַנגעגעבען און שאַטצאָ-
מער פון גאָט'ס הויז דורך יחיאל דעם גרשני.
- 9 און דאָס פּאָלק האָט זיך געפּרײט מיט זייער פּרײווייליגקײט, וואַרײַם
מיט'ן גאַנצען האַרצען האָבען זיי עס געשאַנקען צו גאָט; אױך דער קע-
ניג דוד האָט זיך זעהר געפּרײט,
- 10 און דוד האָט געלױבט גאָט פאַר דעם גאַנצען פּערזאַמלונג, און דוד האָט
געזאָגט: „געלױבט זײ דו, גאָט פון אונזער פאַטער ישראל, פון אײן עק
וועלט ביז'ן צווייטען!
- 11 דײַנע, גאָט, אײז די גרױסקײט, די שטאַרקײט, די שעהנקײט, די
דויערהאַפטיגקײט און מאַיעסטעט, וואָס אײן די הימלען און אױף רער
ערד; דײַנע, גאָט, אײז די קעניגרייך און דאָס העכסטע ערהאַבענ-
הײט.
- 12 אױך רײכטהום און עהרע אײז פון דיר. דו הערשט אײבער אַלעס מיט
די קראַפּט און מאַכט פון דײַן האַנד; אײן דײַן האַנד אײז עס יעדער'ן
גרױס און שטאַרק צו מאַכען.
- 13 יעצט דאַנקען מיר דיר, אונזער גאָט, און ריהמען דײַן בערופּענעם
מאַיעסטעט;
- 14 וואַרײַם ווער בין אײך און ווער אײז מײן פּאָלק וואָס זײנען אײם שטאַנדע
אזױ צו בעשענקען? אַלעס אײז פון דיר, און נאָר פון דײַנע האָבען מיר
דיר געגעבען . . .
- 15 מיר זײנען דאָך וואַנדערער אַנטקעגען דיר, נאָר אײנוואוינער ווי אַלע
אונזערע אור-עלטערן; אונזער לעבען אױף דער ערד אײז ווי אַ שאַטען—
עס צײהט זיך נײט לאַנג.
- 16 אונזער גאָט! מיר, די גאַנצע געמײנדע, וואָס מיר האָבען אָנגעגרייט
דיר אַ הויז צו בויען, פאַר דײַן הײליגען בערוף, פון דײַן האַנד אײז עס,
וואַרײַם אַלעס אײז דײַנע.
- 17 אײך ווייס אױך, מײן גאָט, אַז דו ביזט אַ האַרץ-פּרױכער און נאָר רײכ-
טיגקײט פּערלאַנגסטו; אײך האָב דאָס אַלעס געשאַנקען מיט אַ רײכטי-
גען האַרצען, אױך דײַן פּאָלק וואָס זײנען יעצט דאָ, האָב אײך געזעהן,
שענקען פאַר דיר מיט פּרײד.
- 18 גאָט פון אַברהם, יצחק און ישראל — אונזערע אור-פאַטערס! הײט זשע
אױף אײמער דעם אױסגערעכענטען טראַכטען פון דײַן פּאָלקס האַרץ, און
שטאַרק זייער האַרץ צו דיר!
- 19 אױך צו מײן זױהן שלמה גיב אַ גאַנצע האַרץ אַבצױהיטען דײַנע בעפּעהר-
לען, דײַנע צײגניסע און דײַנע געזעצען; אַלעס צו פּערױרקליכען און
אױפּבויען די געבײדע וואָס אײך האָב צוגעגרייט.
- 20 דאַן האָט דוד געזאָגט צום גאַנצען פּערזאַמלונג: „לױבט אײער גאָט!“
האָט דער גאַנצער פּערזאַמלונג געלױבט דעם גאָט פון זייערע עלטערן,
געבוקט זיך צו גאָט און געניגט צום קעניג,
- 21 און האָבען געשאַכטען צו גאָט אָפּפּערס, אױף מאַרגען נאָך יענעם טאָג,
זײ האָבען אױך געבראַכט גאַנץ-אָפּפּער: טױזענד אָקסען, טױזענד

ליהוה למחרת היום ההוא פרים אֶלֶף אֵילִים אֶלֶף
 בָּבָשִׁים אֶלֶף וְנִסְכֵיהֶם וְזָבָחִים לָרֶב לְכָל־יִשְׂרָאֵל׃
 22 וַיֹּאבְדוּ וַיִּשְׁתּוּ לִפְנֵי יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה
 וַיִּמְלִיכוּ שְׁנֵית לְשִׁלְמָה בְּדָוִד וַיִּמְשְׁחוּ לַיהוָה לְנֶגֶד
 23 וּלְצָדוֹק לְכֹהֵן׃ וַיֵּשֶׁב שְׁלֹמֹה עַל־בֶּסֶא יְהוָה וּלְמֶלֶךְ
 24 תַּחַת־דָּוִד אָבִיו וַיִּצְלַח וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ וְכָל־
 הַשָּׂרִים וְהַגִּבּוֹרִים וְגַם כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִד נָתְנוּ יָד תַּחַת
 שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ׃ וַיַּגְדֵּל יְהוָה אֶת־שְׁלֹמֹה לְמַעַלָּה לְעֵינֵי כָהֵן
 כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן עָלָיו הוֹד מַלְכוּת אֲשֶׁר לֹא־יְהוָה עַל־
 כָּל־מֶלֶךְ לִפְנֵי עַל־יִשְׂרָאֵל׃ וְדָוִד בְּדִישֵׁי מֶלֶךְ
 26 עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ וְהַיּוֹמִים אֲשֶׁר מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים
 שָׁנָה בַּחֲבֵרוֹן מֶלֶךְ שֶׁבַע שָׁנִים וּבִירוּשָׁלַם מֶלֶךְ שְׁלֹשִׁים
 וְשָׁלוֹשׁ׃ וַיָּמָת בְּשִׁיבָה טוֹבָה שֶׁבַע יָמִים עֶשֶׂר וּכְבוֹד
 28 וַיִּמְלֹךְ שְׁלֹמֹה בְּנוֹ תַחְתָּיו׃ וְדַבְּרֵי דָוִד הַמֶּלֶךְ הָרִאשׁוֹנִים
 וְהָאֲחֵרִים הֵנָּה כְּתוּבִים עַל־דְּבַרֵי שְׁמוּאֵל הָרִאֶה וְעַל־
 דְּבַרֵי נָתָן הַנָּבִיא וְעַל־דְּבַרֵי גֵד הַחֹזֶה׃ עִם כָּל־מַלְכוּתוֹ ל
 וַיְבֹרַתּוּ וְהַעֲתִים אֲשֶׁר עָבְדוּ עָלָיו וְעַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל־
 מַמְלְכוֹת הָאָרְצוֹת׃

- ווידערס, טויזענד שעפסען מיט זייער צוגיסונג, אויסער פיעל אָפּפער פאר גאנץ ישראל.
- 22 יענעם טאָג האָבען זיי געגעסען און געטרונקען מיט גרויס פרייד פאר גאָט, זיי האָבען צום צווייטען מאָהל ערקלעהרט שלמה'ן, דוד'ס זוהן, אַלס קעניג און געזאלב איהם אַלס געמליכען פירסט און צדוק'ן אַלס כהן.
- 23 דאן האָט זיך שלמה געזעצט אויפ'ן געמליכען טהראָן, אַלס קעניג, אַנ-שטאדט זיין פאטער דוד ; עס האָט איהם געגליקט ווייל גאנץ ישראל האָט איהם געפאָלגט.
- 24 אויך אַלע בעאמטע, די העלדען און אַלע זיהן דעם קעניג דוד'ס האָבען אַ האַנד געגעבען אונטערטאהניג צו זיין דעם קעניג שלמה.
- 25 און גאָט האָט שלמה'ן הויך און גרויס געמאַכט פאר די אויגען פון גאנץ ישראל, ער האָט איהם בעשאנקען מיט קעניגליכען מאיעסטעט, וועל-כען עס האָט פאר איהם ניט געהאַט קיין קעניג איבער ישראל.
- 26 דוד ישי'ס זוהן האָט געקעניגט איבער גאנץ ישראל.
- 27 די צייט וואָס דוד האָט געקעניגט איבער ישראל—איז פערציג יאָהר: אין הברון האָט ער געקעניגט זיעבען יאָהר און אין ירושלים — דריי און דרייסיג.
- 28 געשטאַרבען איז ער אין א גוטען עלטער — זאט מיט יאָהרען, רייכטהום און עהרע, איבערהויפט וואָס שלמה איז קעניג נאָך איהם.
- 29 די פריהערדיגע און שפעטערדיגע פאסירונגען דוד'ס זיינען פארשריבען אין די ערצהעלונגען פון שמואל דעם פּראָפּעט, נתן דעם רעדנער און גר דעם פאַראויס־זעהער (חזה),
- 30 וועגען זיין גאַנצע קעניגרייך, העלדענטהאַטען, די פערשיעדענע צייטען וואָס ער האָט געהאַט און ישראל אויך די קעניגרייכען פון אַנדערע לענדער.

דברי הימים ב

LIBER POSTERIOR CHRONICORUM.

CAPUT I. א

וַיִּתְחַנֵּן שְׁלֹמֹה בְּדַדְדוֹ עַל-מַלְכוּתוֹ וַיְהִינָה אֱלֹהֵיוֹ א
עֲמֻוֹ וַיְנַדְּלֵהוּ לְמַעַלְהָ: וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה לְכָל-יִשְׂרָאֵל לֵשְׂרָיִ
הָאֱלֹפִים וְהַמְּאֹזוֹת וְלַשֹּׁפְטִים וְלִכְלָל נִשְׂיָא לְכָל-יִשְׂרָאֵל
רֹאשֵׁי הָאָבוֹת: וַיִּלְכוּ שְׁלֹמֹה וְכָל-הַקֹּהֵל עִמּוֹ לִבְמָה
אֲשֶׁר בְּגִבְעֹן כִּי-שֵׁם הָיָה אֵהָל מוֹעֵד הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
עָשָׂה מִשָּׁה עֲבַד-יְהוָה בַּמִּדְבָּר: אֲכַל אַרְצוֹן הָאֱלֹהִים
הַעֲלָה דָוִד מִקִּרְיַת יִעָרִים כְּהֵנִן לוֹ דָּוִד כִּי נִטְהַלּוּ
אֵהָל בִּירוּשָׁלַם: וּמִזִּבְחַ הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר עָשָׂה בְּצִלְאֵל
בְּדָאוֹרֵי בְּדָחוֹר שֵׁם לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה וַיִּדְרָשׁהוּ שְׁלֹמֹה
וְהַקֹּהֵל: וַיַּעַל שְׁלֹמֹה שֵׁם עַל-מִזְבְּחַ הַנְּחֹשֶׁת לִפְנֵי יְהוָה
אֲשֶׁר לְאֵהָל מוֹעֵד וַיַּעַל עִלְיֹו עֲלוֹת אֱלֹהִים: בְּקִלְיָה
הַזֶּהוּא נִרְאָה אֱלֹהִים לְשְׁלֹמֹה וַיֹּאמֶר לוֹ שְׂאֵל מָה אֲתָךְ
לָךְ: וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה לְאֱלֹהִים אֲתָה עָשִׂיתָ עִסְדִּינִד אֲבִי
חֶסֶד גְּדוֹל וְהַמְּלִכְתָּנִי תַחְתָּיו: עָתָה יְהוָה אֱלֹהִים יֵאֱמֹן
דְּבָרְךָ עִם דָּוִד אֲבִי כִּי אֲתָה הַמְּלִכְתָּנִי עַל-עַם רַב
כַּעֲפָר הָאָרֶץ: עָתָה חֲבֵמָה וּמַדַּע תִּדְּלִי וְאַצְאָה לִפְנֵי
הָעַסְדָּהוּ וְאֲבֹאָה כִּי-מִי יִשְׁפֹּט אֶת-עַמְּךָ הַזֶּה הַגְּדוֹל:
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְשְׁלֹמֹה וַעֲן אֲשֶׁר הָיִתָּה זֹאת עִם-
לְבָבְךָ וְלֹא שְׂאֵלְתָ עֲשֶׂר נִכְסִים וְכָבוֹד וְאֵת נַפְשׁ שְׂנְאָךְ
וְנַסְיָמִים רַבִּים לֹא שְׂאֵלְתָ וְתִשְׂאֵל-לָךְ חֲבֵמָה וּמַדַּע

אשר

דברי הימים ב

קאפיטעל א

- 1 אז שלמה דוד'ס זוהן האָט זיך בעפעסטיגט אין זיין רעגירונג, זיין נאָט איז געווען מיט איהם און האָט איהם זעהר גרויס געמאַכט,
- 2 האָט שלמה געזאָגט צו גאַנץ ישראל, צו די בעאַמטע איבער טויווענדס און הונדערטס, אויך צו די ריכטער, צו אַלע פירסטען פון גאַנץ ישראל און פאַמיליען פאַרשטעהער,
- 3 אז זיי זאָלען געהן — שלמה און דאָס גאַנצע פערזאַמלונג מיט איהם — צום באַרג־אַלטאַר (במה) וואָס אין גבעון, ווייל דאָרטען איז געווען גאָט'ס פערזאַמלונגס געצעלט, וועלכען משה, גאָט'ס דיענער, האָט געמאַכט אין מדבר ;
- 4 גאָט'ס בונד־קאַסטען אָבער האָט שוין דוד אריבערגעבראַכט פון קרית יערים אינ'ם אָרט וואָס דוד האָט פאַר איהם צוגעגרייט — ער האָט פאַר איהם אַ געצעלט אויסגעשפרייט אין ירושלים.
- 5 אויך דער קופערנער אַלטאַר, וואָס עס האָט געמאַכט בצלאַל זוהן פון אורי זוהן פון חור, איז דאָרטען געווען ביי גאָט'ס רוה־געצעלט, אויך איהם האָבען בעזוכט שלמה און דאָס פערזאַמלונג.
- 6 שלמה האָט דאָרטען געבראַכט צו גאָט אויפ'ן קופערנעם מזבח וואָס ביי'ם פערזאַמלונגס געצעלט, אויף איהם האָט ער פערברענט טויווענד בראנד־אָפּפערס.
- 7 יענע נאַכט האָט זיך גאָט בעוויזען צו שלמה'ן און האָט צו איהם געזאָגט: בעט, וואָס זאָל איך דיר געבען ?
- 8 האָט שלמה געזאָגט צו גאָט : דו האָסט געטהאָן גרויס גאָדע מיט מיין פאַטער דוד, און האָסט מיר געלאָזען רעגירען אויף זיין אָרט.
- 9 יעצט, אַה גאָט, זאָל פערווירקליכט ווערען דיין צוואַנג צו דוד מיין פאָטער ; דו האָסט מיר קעניג געמאַכט איבער אַ פּאָלק פיעל־בעפעלקערט ווי די שטויב פון דער ערד —
- 10 יעצט גיב מיר קלוגהייט און וויסענשאַפט אום איך זאָל ארויסגעהן און אַריינגעהן פאַר דעם פּאָלק ; ווארים ווער קען עס ריכטען דיין גרויסע פּאָלק דיעזע ?
- 11 האָט גאָט געזאָגט צו שלמה'ן : ווייל נאָר דאָס איז געווען דיין וואונש, און דו האָסט נישט פערלאנגט רייכטהום, נישטער און עהרע, אָדער דאָס לעבען פון דייןע פיינד, אויך פיעל יאָהרען האָסטו נישט פערלאנגט, דו האָסט זיך נאָר פערלאנגט קלוגהייט און וויסענשאַפט אום דו זאָלסט קען גען ריכטען מיין פּאָלק אויף וועלכען איך האָב דיר פאַר אַ קעניג גע־מאַכט —

- 12 אֲשֶׁר תִּשְׁפּוּט אֶת־עַמּוֹ אֲשֶׁר הִמְלִכְתָּךְ עָלָיו׃ הַחֲכֵמָה
 וְהַמְדַע נָתַן לְךָ וְעָשָׂר וּנְכָסִים וְכְבוֹד אֶתְדַלְּךָ אֲשֶׁר
 לֹא־יִהְיֶה בְּכֹן לְמַלְכִים אֲשֶׁר לִפְנֶיךָ וְאַחֲרֶיךָ לֹא יִהְיֶה־כֵּן׃
 13 וַיָּבֹא שְׁלֹמֹה לְבֵמָה אֲשֶׁר־בְּגִבְעוֹן יְרוּשָׁלַם מִלִּפְנֵי אֹהֶל
 מוֹעֵד וַיִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל׃
 14 וַיֵּאסֶף שְׁלֹמֹה רֶכֶב
 וּפָרָשִׁים וַיְהִי־לוֹ אֵלֶף וָאָרְבַּע־מֵאוֹת רֶכֶב וּשְׁנַיִם־עָשָׂר
 אֵלֶף פָּרָשִׁים וַיְנַיֵּחֶם בְּעָרֵי הָרֶכֶב וְעַם־הַמֶּלֶךְ בִּירוּשָׁלַם׃
 15 וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַחֶזֶק בִּירוּשָׁלַם כְּאֲבָנִים
 16 וְאֶת־הָאֲזוּיִם נָתַן בְּשִׁקְמִים אֲשֶׁר־בְּשַׁפְּלָה לְרֶבֶב׃ וּמוֹצֵא
 הַסּוּסִים אֲשֶׁר לְשֹׁלֹמֹה מִמִּצְרַיִם וּמִקְנֵאֵי סִחְרֵי הַמֶּלֶךְ
 17 מִקְנֵאֵי יִקְחוּ בַמְּחִיר׃ וַיַּעֲלוּ וַיֵּצִיאוּ מִמִּצְרַיִם מֵרֶכֶב
 בָּשָׂשׂ מֵאוֹת כֶּסֶף וְסוּם בְּחַמְשִׁים וּמֵאָה וְכֵן לְכָל־מַלְכֵי
 18 הַחֵתִּים וּמַלְכֵי אֲרָם בְּיָדָם יֵצִיאוּ׃ וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה לְבָנוֹת
 בָּיִת לַשֵּׁם יִהְיֶה וּבֵיִת לְמַלְכוּתוֹ׃

CAP. II. ב

- ב
 1 וַיִּסְפֹּר שְׁלֹמֹה שִׁבְעִים אֵלֶף אִישׁ סָבֵל וּשְׁמוֹנִים אֵלֶף א
 אִישׁ חֹצֵב בַּהַר וּמְנַצְחִים עֲלֵיהֶם שְׁלֹשָׁת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ
 2 מֵאוֹת׃ וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶל־חֹרֶם מֶלֶךְ־צֹר לֵאמֹר
 3 כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִיד אָבִי וְתִשְׁלַח־לּוֹ אֲרָזִים לְבָנוֹת לּוֹ
 בַּיִת לְשֵׁבֶת בּוֹ׃ הִנֵּה אֲנִי בּוֹנֵה־בַיִת לַשֵּׁם וַיְהִי אֵלָהֵי
 4 לְהַקְדִּישׁ לוֹ לְחַקְטוֹר לִפְנֵי קַמְרַת־סָמִים וּמַעֲרַכַת תְּמִיד
 וְעֹלוֹת לְבַקֵּר וְלָעֵרֶב לְשִׁבְתוֹת וְלַחֲדָשִׁים וּלְמוֹעֲדֵי יְהוָה
 5 אֵלֵהֵינוּ לְעוֹלָם זֹאת עַל־יִשְׂרָאֵל׃ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר אֲנִי בּוֹנֵה
 6 גָּדוֹל בִּיַגְדוֹל אֵלֵהֵינוּ מִכָּל־הָאֱלֹהִים׃ וּמִי יַעֲזָר־כָּח
 לְבָנוֹת־לּוֹ בַיִת בְּיַי שָׁמַיִם וּשְׁמַיִ הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלַף־לּוֹ
 וּמִי אֲנִי אֲשֶׁר אֲבַנְהֵלּוֹ בַיִת בְּיַי אִם־לְהַקְטִיר לִפְנֵי׃
 וְעַתָּה שְׁלַח־לִי אִישׁ־חָכֵם לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבְכֶסֶף וּבַחֲשֵׁת
 וּבְבַרזֶל

- 12 קלוגהייט און וויסענשאפט איז דיר געגעבען, אויך רייכטהום און גיטער און עהרע וועל איך דיר געבען אזוי ווי עס האָבען ניט געהאָט די קעניגע וואָס פאר דיר און עס וועלען ניט האָבען די וואָס וועלען זיין נאָך דיר . . .
- 13 פון ירושלים'ער פּערוואַמלונגס־געזעלעך איז שלמה געגאנגען צום באַרנ־אַלטאַר וואָס אין גבעון. אַז שלמה איז קעניג געוואָרען אויף ישׂראל.
- 14 האָט שלמה צונויפגעזאַמעלט רייט־וועגען און רייטער — ער האָט גע־האַט טויזענד פיער הונדערט רייט־וועגען און צוועלף טויזענד רייטער; ער האָט זיי בעזעצט אין די רייטער־שטערט, אויך מיט'ן קעניג אין ירושלים.
- 15 דער קעניג האָט געמאַכט אין ירושלים זילבער און גאָלד ווי שטיינער, און צערערן האָט ער געמאַכט ווי שיקאַמאַרען וואָס זיינען פול אין נייע־דערלאַנד.
- 16 דער פּערדען אימפּאַרט שלמה'ס איז געווען פון מצרים, אויך אַ פּערוואַמ־לונג פון'ם קעניג'ס הענדלער; די פּערוואַמלונג האָט בעשטימט פּריזען.
- 17 זיי האָבען אַרויפגעבראַכט, ד. ה. אַרויסגעפיהרט פון מצרים וועגען צו זעקס הונדערט זילבער שטיק און פּערד צו הונדערט פּופציג; אויך אַלע חת'יער קעניגע און אַרם'ער קעניגע האָבען אימפּאַרטירט דורך זיי.
- 18 דאַן האָט שלמה בעשלאַסען צו בויען אַ הויז פאר גאָט אויך אַ הויז פאר זיין קעניגליכען וואוינונג.

קאפיטעל ב

- 1 שלמה האָט געזעהלט זיעבציג טויזענד מאָן לאַסט־טרענער און אכציג טויזענד מאָן שטיינאַקערס אויפ'ן באַרג, אויך אויפזעהער אויף זיי דרוי טויזענד זעקס הונדערט.
- 2 און שלמה האָט געשיקט צו חורם, קעניג פון צר אזוי צו זאָגען: אזוי ווי דו האָסט געטהאָן מיט מיין פּאַטער דוד — דו האָסט איהם געשיקט צעדערן צו בויען פאר איהם אַ הויז, צו וואוינען דאָרט . . .
- 3 אָט בוי איך אַ הויז פאר מיין גאָט, וואו פאר איהם הייליגעס צו מאַכען, צו רויכען פאר איהם רויכגעווייצען און אַ שטענדיגע צובערייטונג, אויך אַפּפּערס מאָרגענס און אבענדם, פאר שבת'דיגע, מאָנאַטליכע און פאר די פּייערטאגען פון אונזער גאָט — דאָס איז פון לאַנג אָן ביי ישׂראל.
- 4 דאָס הויז וועלכע איך בוי דאַרף זיין גרויס, ווייל אונזער גאָט איז גרע־סער פאר אַלע געטער,
- 5 ווער האָט אָבער קרעפטען פאר איהם אַ הויז צו בויען? דער הימעל און די אָבער־הימעלען קענען איהם ניט איינהאַלטען, ווערזשע בין איך דאָס איך זאָל פאר איהם אַ הויז בויען אויב ניט נאָר צו רויכען פאר איהם? !
- 6 אַלזאָ שיק מיר קלוגע מענער צו אַרבייטען אין גאָלד, אין זילבער, אין

ובברזל ובארזן וברמיל ותכלת ויזע לפתח פתוחים
 עם-התקמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הקין
 7 דניד אבי: ושלח-לי עצי ארזים ברושים ואלנומים
 מהלבנון כי אני ידעתי אשר עבדיך יודעים לברות עצי
 8 לבנון והנה עבדי עם-עבדיך: ולהקין לי עצים לרב
 9 כי הבית אשר-אני בונה גדול והפלא: והנה לחטבים
 לברתי העצים נתתי חטים ומפות לעבדיך פרים
 עשרים אלף ושערים פרים עשרים אלף ויין בתים
 10 עשרים אלף ושמן בתים עשרים אלף: ויאמר
 חורם מלך-צר בכתב וישלח אל-שלמה באהבת יהוה
 11 את-עמו נתנה עליהם מלך: ויאמר חורם ברוך יהוה
 אלהי ישראל אשר עשה את-השמים ואת-הארץ אשר
 נתן לדוד המלך בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה
 12 בית ליהוה ובית למלכותו: ועתה שלחתי איש-הכם
 13 יודע בינה לחורם אבי: בן-אשה מן-בנות דן ואביו
 איש-צרי יודע לעשות בזהב ובכסף בנחשת בברזל
 באבנים ובעצים בארזן בתכלת ובבזך ובברמיל
 ולפתח כל-פתוח ולחשב כל-מחשבת אשר ינתן-לו
 14 עם-הקמיה ותכמי אדני דניד אביך: ועתה החטים
 והשערים השמן ותנין אשר-אמר אדני ישלח לעבדיו:
 15 וְאִנְחֵנו נְכַרְתַּ עֲצִים מִדֶּה־לְבָנוֹן בְּכֹל-צָרְפָּד וּנְבִיאָם לְךָ
 רַפְסֹדוֹת עֲלֵי-יָפוֹ וְאֵתָה תַעֲלֶה אִתָּם יְרוּשָׁלָּם:
 16 וַיִּסְפֹּר שְׁלֹמֹה כָּל-הָאֲנָשִׁים הַגִּירִים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 אַחֲרֵי הַסֶּפֶר אֲשֶׁר סָפַרְם דָּנִיד אֲבִיו וַיִּמְצְאוּ מֵאָה וַחֲמִשִּׁים
 17 אֶלֶף וּשְׁלֹשַׁת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: וַיַּעַשׂ מֵהֶם שְׁבָעִים
 אֶלֶף סָבָל וּשְׁמֹנִים אֶלֶף חֶצְב בָּהָר וּשְׁלֹשַׁת אֲלָפִים
 וְשֵׁשׁ מֵאוֹת מְנַצְחִים לְהַעֲבִיד אֶת-הָעָם:

- קופער, אין אייזען, אין פורפור, אין קארמעזין און בלוי; אויך פער-
שטעהער איינקריצונגען צו מאכען צוזאמען מיט די קלוגע לייט וואָס איך
האָב אין יהודה און ירושלים, וועלכע מיין פאטער דוד האָט אָנגעגרייט;
7 שיק מיר אויך צעדער בוימער, טאנענבוימער און סאנדאל-האָלץ פון
לבנון; איך ווייס אז דייע קנעכט קענען שניידען לבנון-האָלץ. מייע
קנעכט וועלען אַרבייטען מיט דייע קנעכט
- 8 אום מ'זאָל צוגרייטען פאר מיר פיעל האָלץ, ווארים דאָס הויז וואָס איך
בוי איז וואונדערליך גרויס.
- 9 פאר דייע קנעכט די האָלץ-האַקער און האָלץ-שניידער גיב איך אַלץ
שפייז — צוואנציג טויזענד כר ווייץ, צוואנציג טויזענד כר גערשטען.
צוואנציג טויזענד בת וויין אויך צוואנציג טויזענד בת אייל.
- 10 חורם קעניג פון צר האָט אַ שריפטליכען ענטפער געשיקט צו שלמה'ן:
„ווייל גאָט ליעבט זיין פאָלק האָט ער דיר קעניג געמאַכט איבער זיי.“
- 11 אויך האָט חורם געזאָגט: „געלויבט איז דער גאָט פון ישראל, וועלכער
האָט געמאַכט הימעל און ערד, פאר וואָס ער האָט געגעבען דעם קעניג
דוד אַ קלוגען זעהן וואָס האָט פערנונפט און פערשטאַנד, וועלכער בויט
א הויז פאר גאָט און א הויז פאר זיין קעניגליכען וואוינונג.
- 12 איך האָב יעצט אַרויסגעשיקט אַ קלוגען מאַן, וואָס איז אנערקענט אַלס
א פערשטענדיגער נאָך פון מיין פאטער חורם,
- 13 [ער איז אַ זעהן פון אַ פרוי וואָס שטאַמט פון דן און זיין פאטער איז אַ
צ'רעך] ער קען אַרבייטען אין גאָלד, זילבער, קופער, אייזען, שטיינער,
האָלץ, פורפור, בלוי, ליינען און קארמעזין. אויך אויסקריצען פערשיע-
דענע איינקריצונגען און בעטראכטען קונסטווערק וועלכע נאָר עס זאָל
איהם געגעבען ווערען צוזאמען מיט דייע קלוגע אַרבייטער און די קלוגע
פון מיין הערן. דיין פאטער דוד.
- 14 אַלזאָ די ווייץ, גערשטען, אייל און וויין, וואָס מיין הער האָט גע-
זאָגט, זאָל ער עס שיקען פאר זיינע קנעכט;
- 15 און מיר וועלען אויסשניידען האָלץ פון לבנון ווי-פיעל דו דארפסט און
וועלען עס בריינגען צו דיר און פליטען איבער יפו'ער ים, פון דאָרטען
וועסטו זיי אַרויפבריינגען אין ירושלים.
- 16 דאן האָט שלמה איבערגעזעהלט אַלע פרעמדע איינוואוינער וואָס אינ'ם
לאַנד ישראל, נאָך דעם צעהלען וואָס זיין פאטער דוד האָט זיי גע-
זעהלט, זיי האָבען זיך אויסגעפונען הונדערט דריי און פופציג טויזענד
זעקס הונדערט.
- 17 פון זיי האָט ער בעשטימט זיעבעציג טויזענד לאסט-טרעגער און אכציג
טויזענד שטיינהאַקערס אין די בערג, אויך דריי טויזענד זעקס הונ-
דערט אויפפאַסער צו בעשעפטיגען דאָס פאָלק.

CAP. III. 1

1 וַיְחַל שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת־בַּיִת־יְהוָה בִּירוּשָׁלַם בְּהַר
 2 הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר נִרְאָה לְדָוִד אָבִיו אֲשֶׁר הָבִין בַּמָּקוֹם
 3 הַזֶּה בְּגֵרֶן אֲרֶגְנֵי הַיּוֹבוֹסִי: וַיְחַל לִבְנוֹת בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי
 4 בַּשָּׁנִי בַּשָּׁנָה אַרְבַּע לְמַלְכוּתוֹ: וְאֵלֶּה הוֹסֵד שְׁלֹמֹה
 5 לִבְנוֹת אֶת־בַּיִת הָאֱלֹהִים הָאֵרוֹךְ אַמּוֹת בַּמִּדָּה הָרִאשׁוֹנָה
 6 אַמּוֹת שְׁשִׁים וְרַחֵב אַמּוֹת עֶשְׂרִים: וְהָאוֹלָם אֲשֶׁר עָלָה
 7 פָּנֵי הָאֵרוֹךְ עַל־פְּנֵי רַחֲבֵי־הַבַּיִת אַמּוֹת עֶשְׂרִים וְהַגֹּבַהּ
 8 מֵאֵה וְעֶשְׂרִים וַיִּצְפְּהוּ מִפְּנִימָה זָהָב טָהוֹר: וְאֵת הַבַּיִת הַ
 9 הַגָּדוֹל חִפָּה עֲצֵי כְּרוֹשִׁים וַיַּחֲפֹהוּ זָהָב טוֹב וַיַּעַל עָלָיו
 10 תַמְרִים וְשֵׁרְשָׁרֹת: וַיִּצַּף אֶת־הַבַּיִת אֲבָן יָקָרָה לְתַפְאֲרָתָהּ
 11 וְהַזָּהָב וְהַכֶּרְוִיבִים: וַיַּחֲף אֶת־הַבַּיִת הַקְּרוֹת הַסָּפִים
 12 וַקִּירוֹתָיו וְדַלְתוֹתָיו זָהָב וּפְתָח כְּרוֹבִים עַל־הַקְּרוֹת:
 13 וַיַּעַשׂ אֶת־בַּיִת־קֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים אֲרָבֹו עַל־פְּנֵי רַחֲבֵי־הַבַּיִת
 14 אַמּוֹת עֶשְׂרִים וְרַחֲבֹו אַמּוֹת עֶשְׂרִים וַיַּחֲפֹהוּ זָהָב טוֹב
 15 לְכַכְּרִים שֵׁשׁ מֵאוֹת: וּמִשְׁקָל לְמַסְמְרוֹת לְשִׁקְלִים
 16 חֲמִשִּׁים זָהָב וְהַעֲלִיֹוֹת חִפָּה זָהָב: וַיַּעַשׂ בַּבַּיִת
 17 קֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים כְּרוֹבִים שְׁנַיִם מַעֲשֵׂה צַעֲצָעִים וַיִּצְפּוּ
 18 אֹתָם זָהָב: וּכְנָפֵי הַכְּרוֹבִים אֲרָבִים אַמּוֹת עֶשְׂרִים כְּנָף
 19 הָאֶחָד לְאַמּוֹת חֲמִשׁ מִנְעֹת לְקִיר הַבַּיִת וְהַכְּנָף הָאֶחָדָה
 20 אַמּוֹת חֲמִשׁ מִנְיַע לְכְנָף הַכְּרוֹב הָאֶחָד: וּכְנָף הַכְּרוֹב
 21 הָאֶחָד אַמּוֹת חֲמִשׁ מִנְיַע לְקִיר הַבַּיִת וְהַכְּנָף הָאֶחָדָה
 22 אַמּוֹת חֲמִשׁ דְּבִקָּה לְכְנָף הַכְּרוֹב הָאֶחָד: כְּנָפֵי הַכְּרוֹבִים
 23 הָאֵלֶּה פָּרְשִׁים אַמּוֹת עֶשְׂרִים וְהֵם עֹמְדִים עַל־דַּלְתוֹתֵהֶם
 24 וּפְנִיָהֶם לְבַיִת: וַיַּעַשׂ אֶת־הַפְּרָכֶת הַקְּבֵלֶת וְאֲרָגְמָן
 25 וּכְרָמִיל וּבוֹץ וַיַּעַל עָלָיו כְּרוֹבִים: וַיַּעַשׂ לְפָנָיו
 26 הַבַּיִת עַמּוּדִים שְׁנַיִם אַמּוֹת שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשׁ אֲרוֹךְ וְהַצִּפָּה
 27 אֲשֶׁר־עַל־רִאשׁוֹ אַמּוֹת חֲמִשׁ: וַיַּעַשׂ שֵׁרְשָׁרוֹת

קאפיטעל ג

- 1 שלמה האָט אָנגעפאנגען בויען גאָט'ס הויז אין ירושלים, אויפ'ן באַרג מוריה, וועלכער איז געפעהלען געווען זיין פאטער דוד, וואָס דוד האָט צוגעגרייט אינ'ם שיער פון ארנן דעם יבוס'ער.
- 2 ער האָט אָנגעפאנגען בויען דעם צווייטען טאָג אינ'ם צווייטען מאָנאַט, אין פערטען יאָהר פון זיין רעגירונג.
- 3 דאָס איז די גרונדלאַגע וואָס שלמה האָט געמאַכט אום צו בויען גאָט'ס הויז : די לענג, איילען פון די בעסטע מאָס — זעכציג איילען און די ברייט — צוואנציג איילען ;
- 4 און דער זאאל אין דער לענג און ברייט פונ'ם הויז — צו צוואנציג איי-לען, די הויך — הונדערט מיט צוואנציג. פון אינווייניג האָט מען איהם אויסגעדעקט מיט ריינעם גאָלד.
- 5 דאָס גרויסע הויז האָט מען בעלייגט מיט טאַענ-ברעטער און באדעקט מיט גוטע גאָלד, אויבען האָט מען ארויפגעטהאָן פאַלמען-שניצונגען און קייטלעך.
- 6 מ'האָט אויך אויסגעלעגט דאָס הויז מיט טהייערע שטיינער אלס בעפּר-צונג ; דאָס גאָלד איז געווען פון פרוים.
- 7 מ'האָט בעדעקט דאָס הויז — די קווער-באלקענס, די שוועלען, די ווענד און טיהרען — מיט גאָלד, און אויסגעשניטען פויגעל-בילדער אויף די ווענד.
- 8 מ'האָט געמאַכט דעם אַל-הייליגען צימער, (איבער'ן ברייט פונ'ם הויז) די לענג צוואנציג איילען און די ברייט צוואנציג איילען ; מ'האָט איהם אויס-געדעקט מיט גוטע גאָלד, ביז זעקס הונדערט צענטנער.
- 9 דער וואָג פון די צוועקעס, אין גאָלד, פופציג שקלים ; אויך די אוי-בערשטע צימערן האָט מען אויסגעדעקט מיט גאָלד.
- 10 אינ'ם הויז דער אַל-הייליגקייט האָט מען געמאַכט צוויי כרובים, טאָק-אַרבייט און באדעקט זיי מיט גאָלד,
- 11 די כרובים'ס פליגעלן זיינען געווען צוואנציג איילען די לענג : איין פינף-איילענדיגער פליגעל האָט בעריהרט די וואנד פון הויז און דער אַנדער פינף-איילענדיגער פליגעל האָט בעריהרט דעם צווייטען כרוב'ס פלי-געל,
- 12 אויך איין פליגעל פון צווייטען כרוב, א פינף-איילענדיגער האָט בע-ריהרט די וואנד פון הויז און דער צווייטער פינף-איילענדיגער פליגעל איז צונויפגעלעגט געווען מיט'ן פליגעל פון אַנדער כרוב.
- 13 די פליגעלן פון די ביידע כרובים האָבען פערנומען צוואנציג איילען, שטעהענדיג אויף זייערע פיס מיט'ן געזיכט אינווייניג.
- 14 דעם פרכת האָט מען געמאַכט פון בלוי, פורפור קארמעזין און ליינען. אויף איהם האָט מען געשטעלט די כרובים.
- 15 פאַר דאָס הויז האָט מען געמאַכט צוויי זיילען פינף-און-דרייסיג איילען די לענג און א קארניז אויף יעדערן פון פינף איילען.
- 16 מ'האָט אויך געמאַכט קייטלאַך אויפ'ן דכיר און ארויפגעטהאָן אויפ'ן

בדביר ויתן על־ראש העמדים ויעש רמונים מאה ויתן
 17 בשרשרות: ויקם את־העמודים על־פני ההיכל אחד
 מזמן ואחד מהשמאול ויקרא שם־הזמני יזן ושם
 השמאלי בצו:

CAP. IV. 7

א ויעש מזבח נחשת עשרים אמה ארפו ועשרים אמה
 2 רחבו ועשר אמות קומתו: ויעש את־תנאים מוצק
 עשר באמה משפתו אל־שפתו עגול סביב וחמש
 באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אתו סביב:
 3 ודמות בקרים תחת לו סביב סביב סובבים אתו עשר
 באמה מקיפים את־תנאים סביב שנים טורים הבקר
 4 יצוקים במצקתו: עומד על־שנים עשר בקר שלשה
 פנים וצפונה ושלוש־פנים וזמה ושלשה פנים ונגבה
 ושלשה פנים מורחה ותים עליהם מלמעלה וכל־
 ה אחריהם ביתה: ועבני טפח ושפתו כמצעה שפת־כוס
 פרח שושנה מחניק בתים שלשת אלפים יכיל:
 6 ויעש כיורים עשרה ויתן חמשה מזמן וחמשה משמאול
 לרחצה בהם את־מצעה העולה ויהיו גם ותים
 7 לרחצה לכהנים בו: ויעש את־מנרות הזהב עשר
 כמשפטם ויתן בהיכל חמש מזמן וחמש משמאול:
 8 ויעש שלחנות עשרה וינח בהיכל חמשה מזמן
 9 וחמשה משמאול ויעש מזרקי זהב מאה: ויעש
 חצר הבהנים והעזרה הגדולה ודלתות לעזרה ודלתותיהם
 י צפה נחשת: ואת־הים נתן מבית הומונית קדמה ממול
 11 נגבה: ויעש חורם את־הסירות ואת־היעים ואת־
 המזרקות ויכל חורם לעשות את־המלאכה אשר עשה
 12 למלך שלמה בבית האלהים: עמודים שנים והגלות
 והכרות

שפיץ פון די זיילען, און הונדערט מילגרױמען האָט מען געמאַכט און אַרױפגעטהאָן אויף די קייטלאך.
 17 די זיילען האָט מען אַוועקגעשטעלט פאר'ן טעמפל — איינעם רעכטס און איינעם לינקס, דעם רעכטען האָט מען גערופען יכין, דעם לינקען — בעז.

קאַפיטעל ד

- 1 א קופערנעם מזבח האָט מען געמאַכט — צוואנציג איילען די לענג, צוואנציג איילען די ברייט און צעהן איילען די הויך.
- 2 אויך האָט מען געמאַכט א געגאַסענעם קובעל, א קיילעכדיגען — צעהן איילען פון ברעג צו ברעג רונד ארום און פינף איילען די הויך; א דריי סיני-איילענדיגער שנור האָט איהם אַרומגערינגעלט.
- 3 אונטער איהם זיינען געווען רינדערגעשטאַלטען, זיי האָבען איהם אַרומ גערינגעלט רונד-אַרום, די צעהן איילען; צוויי ציילען רינדער פונ'ם זעלבען גוסס אויסגעגאַסענע האָבען איהם אַרומגערינגעלט.
- 4 אויף צוועלף רינדערגעשטאַלטען איז ער געשטאַנען: דריי געקעהרט צפון-צו, דריי — מערב-צו, דריי — דרום-צו און דריי — מזרח-צו; אויף זיי איז דער קובעל געשטאַנען, זייערע הינטערטהיילען זיינען געווען אינווייניג צו.
- 5 דיק איז עס געווען א טפח, דער ראנד איז געווען אויסגעאַרבייט ווי דער ראנד פון א בעכער מיט ליליען-בלומען; געהאַלטען האָט עס דריי טוי זענד בת.
- 6 מ'האָט אויך געמאַכט צעהן וואשבעקענס צו וואשען זיך פון זיי אויך אַבצושוויינקען די נאַנצאַפפער אין זיי, פינף האָט מען געשטעלט רעכטס און פינף לינקס. דער קובעל איז געווען פאר די כהנים צו וואשען זיך.
- 7 אויך צעהן גאַלדענע לייכטער האָט מען געמאַכט, לויט זייער געזעץ, מ'האָט זיי אַריינגעשטעלט אין טעמפל — פינף רעכטס און פינף לינקס.
- 8 צעהען טישען האָט מען געמאַכט, מ'האָט זיי אויסגעשטעלט אין טעמפל פּעל — פינף רעכטס און פינף לינקס. מ'האָט אויך געמאַכט הונדערט גאַלדענע שפּרייז-בעקענס.
- 9 אויך א הויף פאר די כהנים האָט מען געמאַכט, אויך א גרויסען צימער און טיהרען צום צימער; די טיהרען האָט מען אויסגעדעקט מיט קופער.
- 10 דעם קובעל האָט מען געשטעלט אין רעכטען זייט — מזרח-דרום צו.
- 11 הורם האָט געמאַכט די טעפ, די שויפלען און די שפּרייז-בעקענס; דער מיט האָט חורם געענדיגט די ארבייט וואָס ער האָט געטהאָן פאר'ן קעניג שלמה, אין גאַט'ס הויז.
- 12 צוויי זיילען און רונדע קרוינען אויס'ן שפיץ פון ביידע זיילען, אויף

והפתרות על־ראש העמדים שְׁתִּים והשֹׁבְבוֹת שְׁתִּים
 לכַּפּוֹת אֶת־שְׁתֵּי גִלּוֹת הַפְתָּרוֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים:
 13 וְאֶת־הַרְמוֹנִים אַרְבַּע מֵאוֹת לְשְׁתֵּי הַשֹּׁבְבוֹת שְׁנַיִם מֵוָרִים
 רְמוֹנִים לְשֹׁבְבָה הָאֶחָת לְכַפּוֹת אֶת־שְׁתֵּי גִלּוֹת הַפְתָּרוֹת
 14 אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָעַמּוּדִים: וְאֶת־הַמְּכֻנּוֹת עָשָׂה וְאֶת־
 15 הַכִּיּוֹרוֹת עָשָׂה עַל־הַמְּכֻנּוֹת: אֶת־הֵימָן אֶחָד וְאֶת־הַבְּקָר
 16 שְׁנַיִם־עָשָׂר תַּחְתָּיו: וְאֶת־הַפִּירוֹת וְאֶת־הַיַּעֲשִׂים וְאֶת־
 הַמּוֹלָנוֹת וְאֶת־כָּל־כְּלֵיָהֶם עָשָׂה חֹרֵם אָבִיו לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
 17 לְבַיִת יְהוָה נְחֹשֶׁת מְרוֹק: בְּכִכַּר הַיַּרְדֵּן יָצְקָם הַמֶּלֶךְ
 18 בְּעֵבֵי הָאֲדָמָה בֵּין סָכוֹת וּבֵין צַרְדָּתָה: וַיַּעַשׂ
 שְׁלֹמֹה כָּל־הַכְּלִים הָאֵלֶּה לְרֹב מְאֹד כִּי לֹא נִתְקַר מִשְׁקַל
 19 הַנְּחֹשֶׁת: וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל־הַכְּלִים אֲשֶׁר בֵּית הָאֱלֹהִים
 וְאֶת מִזְבַּח הַזָּהָב וְאֶת־הַשְּׁלֻחָנוֹת וְעַלֵּיהֶם לֶחֶם הַפָּנִים:
 וְאֶת־הַמְּנֹרוֹת וְנִרְתִּיהֶם לְבַעֲרָם כַּמִּשְׁפָּט לְפָנֵי הַדְּבִיר כ
 20 וְהַב סָגוּר: וְהַפָּרַח וְהַנִּירוֹת וְהַמְּלַקְחִים וְהַב הוּא מְכֻלּוֹת
 21 וְהַב: וְהַמּוֹמְרוֹת וְהַמּוֹרְקוֹת וְהַכַּפּוֹת וְהַמַּחְתּוֹת וְהַב
 סָגוּר וּפְתַח הַבַּיִת דִּלְתוֹתָיו הַפְּנִמִּיּוֹת לְקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים
 וְדִלְתֵי הַבַּיִת לַהֵיכָל וְהַב:

CAP. V. ה

ה
 1 וַתִּשְׁלַם כָּל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־עָשָׂה שְׁלֹמֹה לְבַיִת יְהוָה כ
 וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת־קֹדְשֵׁי הַדָּיָד אָבִיו וְאֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־
 2 הַזָּהָב וְאֶת־כָּל־הַכְּלִים נָתַן בְּאֶזְרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים: אִז
 יִקְהִיל שְׁלֹמֹה אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־רֹאשֵׁי הַמִּשְׁפּוֹת
 נְשִׂאֵי הָאָבוֹת לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־יְרוּשָׁלַם לְהַעֲלוֹת אֶת־
 3 אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה מֵעִיר הַדָּיָד הִיא צִיּוֹן: וַיִּקְהִלוּ אֵל־
 הַמֶּלֶךְ כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּתַנּוּ הוּא חֲתוּדֵי הַשָּׁבְעִי:
 4 וַיָּבֹאוּ כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הַלְוִיִּם אֶת־הָאֲרוֹן: וַיַּעֲלוּ
 אֶת־הָאֲרוֹן וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר

- צוויי נעצ'וועבונגען צו באדעקען ביידע רונדע קרוינען וואָס אויפ'ן שפיץ פון די זיילען ;
- 18 און פיער הונדערט מילגרוימען אויף ביידע נעצ'וועבונגען — צוויי צייט לען מילגרוימען פאר יעדער נעצ'וועבונג, אום צו פארדעקען די צוויי רונדע דע קרוינען וואָס אויף די זיילען.
- 14 אויך האָט מען געמאַכט געשטעלען און געשטעלט די וואשבקענס אויף די געשטעלען.
- 15 איין קובעל אונטער איהם צוועלף רינדער.
- 16 די טעפ, די שויפלען, די נאפלען אויך אלע געפעס צו דעם, האָט חורם'ס פאטער געמאַכט פאר'ן קעניג שלמה — צו גאָט'ס הויז, פון געגלאנצטע קופער.
- 17 אינ'ם פלוין פון ירדן, צווישען סכות און צרדתה, האָט עס דער קעניג געלאָזען גיססען אין דיקע ערד.
- 18 די אלע כלים האָט שלמה געמאַכט זעהר פיעל — מ'האָט ניט אונטער-זוכט דעם געוויכט פונ'ם קופער.
- 19 אויך האָט שלמה געמאַכט אלע כלים צו גאָט'ס הויז, און דעם גאָלדע-נעם אַלטאר מיט די טישען, אויף וועלכע עס איז געלעגען דאָס אָנגעזע-הענע ברויט.
- 20 אויך די לייכטער מיט זייערע רעהרען, אום זיי אָנצוצינדען לויט דאָס געזעץ פאר'ן אינערליכען צימער, פון ריינעם גאָלד.
- 21 אויך די לייכטדעהרען און די צוויינגלעך פון גאָלד, ד. ה. פון ריינעם גאָלד.
- 22 אויך די מעסערס, שפריץ־בעקענס, לעפעל און פאנען פון ריינעם גאָלד, זאָגאר דער איינגאנג פונ'ם הויז — זיינע אינערליכע טיהרען, צום אל-הייליגען, אויך די אינערליכע טיהרען צום טעמפעל פון גאָלד. —

קאפיטעל ה

- 1 אז עס האָט זיך געענדיגט די גאנצע ארבייט וואָס שלמה האָט געמאַכט פאר גאָט הויז, האָט שלמה געבראכט זיין פאטער דוד'ס הייליגטהימער, אויך די זילבער, די גאָלד און אַלע כלים האָט ער אריינגעגעבען אין די שאַט'קאָמערן פון גאָט'ס הויז.
- 2 דאן האָט שלמה פערזאמעלט די עלטסטע פון ישראל, די שטאם־הויפ-טען, די פאמיליען־פאָרשטעהער פון די קינדער ישראל אין ירושלים ארויפצוברענגען דעם קאסטען, גאָט'ס בונד, פון דוד'ס שטאָרט ד. ה. ציון.
- 3 האָבען זיך פערזאמעלט צום קעניג אלע מענער פון ישראל — אין פיער-טאָג וואָס אין זיעבענטען מאָנאָט.
- 4 עס זיינען אויך געקומען אלע עלטסטע פון ישראל, און די לויים האָבען געטראָגען דעם ארון,
- 5 זיי האָבען ארויפגעבראכט דעם קאסטען, דעם פערזאמלונגס־גע-

6 בָּאֵהָל הָעֵלְוֹ אַתֶּם הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם׃ וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
 וְכָל־עַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל הַנוֹעֲדִים עָלָיו לִפְנֵי הָאָרוֹן מִנִּבְחִים
 7 צֵאן וּבְכָר אֲשֶׁר לֹא־יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנוּ מְרֹב׃ וַיָּבִיאוּ
 הַכֹּהֲנִים אֶת־אָרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־מְקוֹמוֹ אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת
 8 אֶל־קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים אֶל־תַּחַת בְּנֵי־הַכְּרוּבִים׃ וַיְהִי
 הַכְּרוּבִים פָּרְשִׁים בְּנֵפִים עַל־מְקוֹם הָאָרוֹן וַיִּכְסּוּ הַכְּרוּבִים
 9 עַל־הָאָרוֹן וְעַל־בְּדִיו מִלְמַעְלָה׃ וַיֹּאדְמוּ הַכְּדִים וַיֵּרְאוּ
 רֵאשֵׁי הַכְּדִים מִן־הָאָרוֹן עַל־פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יָרְאוּ הַחֹזֵקָה
 וַיַּחֲשֹׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ אֵין בָּאָרוֹן רַק שְׁנֵי הַלְלוֹת
 אֲשֶׁר־נָתַן מֹשֶׁה בְּחֶרֶב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 11 בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃ וַיְהִי בְּצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן־
 הַקֹּדֶשׁ כִּי כָל־הַכֹּהֲנִים הִנְמָצְאִים הִתְקַדְּשׁוּ אֵין לְשִׁמּוֹר
 12 לְמַחְלָקוֹת׃ וְהַלְוִיִּם הַמְשַׁרְרִים לְכֻלָּם לְאַסֵּף לְהִימָן
 לְיִדְתָן וְלִבְנֵיהֶם וְלֶאֱחִיזֵם מִלְבָּשִׁים בְּוֶן בְּמַצְלֹתַיִם
 וּבִנְבָלִים וּכְנֹרוֹת עֹמְדִים מִזְרַח לְמִזְבֵּחַ וְעִמָּהֶם כֹּהֲנִים
 13 לְמֵאָה וְעֶשְׂרִים מַחְצָרִים בַּחֲצֵצְרוֹת׃ וַיְהִי כְּאֶחָד
 לְמַחְצָרִים וְלְמְשַׁרְרִים לְהַשְׁמִיעַ קוֹל־אֶחָד לְהַלֵּל
 וְלַהֲדוֹת לַיהוָה וּכְהָרִים קוֹל בַּחֲצֵצְרוֹת וּבְמַצְלֹתַיִם וּבְכָל־י
 הַשִּׁיר וּבְהַלֵּל לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְהַבַּיִת
 14 מִלֵּא עֵנָן בֵּית יְהוָה׃ וְלֹא־יָבִלּוּ הַכֹּהֲנִים לְעֲמוּד לְשֶׁרֶת
 מִפְּנֵי הָעָנָן כִּי־מִלֵּא כְבוֹד־יְהוָה אֶת־בַּיִת הָאֱלֹהִים׃

CAP. VI. 1

1 אָז אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה אָמַר לְשִׁבּוֹן בְּעַרְפֶּל׃ וְאֲנִי בְּנִיתִי
 2 בַּיִת־זָבֵל לָךְ וּמְכוֹן לְשִׁבְתֶּךָ עוֹלָמִים׃ וַיִּסַּב הַמֶּלֶךְ אֶת־
 3 פָּנָיו וַיִּבְרָךְ אֶת כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל וְכָל־קְהַל יִשְׂרָאֵל עֹמֵד׃
 4 וַיֹּאמֶר בְּרַךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִיו אֶת־
 הַדָּבָר אָבִי וּבְדַבְּרוֹ מִלֵּא לֵאמֹר׃ מִדְּהַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
 אֶת־

- צעלט מיט אלע הייליגע כלים פון געצעלט — כהנים און לויס האָבען עס ארויפגעבראכט.
- 6 דער קעניג שלמה און די גאַנצע געמיינדע ישראל, וואָס האָבען זיך צו איהם פּערזאמעלט, האָבען געשאַכטען פאר'ן ארון אזוי פיעל שעפּסען און רינדער אז מ'האָט ניט געקענט איבערצעהלען און בערעכענען.
- 7 די כהנים האָבען געבראכט דעם קאַסטען, גאָט'ס בונד, אויף זיין אָרט, אין אינערליכען צימער, אין אַל־הייליגען — אונטער די פליגלען פון די כּרובים.
- 8 די כּרובים האָבען זייערע פליגלען אויסגעשפּרייט אויפ'ן אָרט פון'ס קאַסטען — די כּרובים פון אויבען האָבען בערעקט אויפ'ן ארון מיט זיינע שטאַנגען.
- 9 די שטאַנגען זיינען לאַנג געווען — די שפיצען פון די שטאַנגען האָבען זיך ארויסגעזעהען פון ארון איבער'ן אינערליכען צימער, אויסער דעם צימער האָבען זיי זיך ניט געזעהען; זיי זיינען דאָרטען ביו יעצט פּערבליבען.
- 10 אינ'ם קאַסטען זיינען נאָר געווען די צוויי לוחות, וועלכע משה האָט געגעבען אין הרב, מיט וועלכע גאָט האָט געשלאָסען פארבינדונג מיט די קינדער ישראל, ווען זיי זיינען ארויסגעגאנגען פון מצרים.
- 11 אַז די כהנים זיינען ארויסגעגאנגען פונ'ם הייליגטהום [אלע כהנים וואָס זיינען דערביי געווען האָבען זיך געהייליגט] האָט מען ניט געקענט אב־היטען די איינטהיילונגען.
- 12 און די לויס און אלע זינגער, פון אסף, הימן, ידתון מיט זייערע זיהן און כּרידער, אָנגעקליידעט אין לינען מיט צימבלען, האַרפען און פיר־לען זיינען געשטאַנען צום מזרח פונ'ם מזבח, מיט זיי הונדערט כהנים און צוואַנציג טראָמפּייטען שפּילער.
- 13 אלע צוזאַמען — די טראָמפּייטער און זינגער — האָבען געלאָזט הערען איין הויכע שטימע, צו לויבען און דאַנקען גאָט ווי עס פאַסט, ווארים זיין ננאָדע און פאר אימער; דאָס הויז, גאָט'ס הויז, איז פול געוואָרען מיט רויך.
- 14 די כהנים האָבען ניט געקענט שטעהן ביי זייער ארבייט איבער'ן רויך ווען גאָט'ס עהרע האָט אָנגעפילט גאָט'ס הויז.

קאפיטעל ו

- 1 דאן האָט שלמה געזאָגט: „גאָט האָט בעשלאָסען צו רוהען אין דונקעלן וואַלכען,
- 2 איך אָבער האָב פאר דיר אַ וואָהנונג־הויז געבויט, אַ שטעלע פאר דיין אייביגע וואָהנונג.“
- 3 און דער קעניג האָט אָבעקעהרט זיין געזיכט און האָט געבענשט דאָס גאַנצע פּערזאמלונג ישראל'ס, ווען דאָס גאַנצע פּערזאמלונג ישראל'ס איז געשטאַנען,
- 4 און ער האָט געזאָגט: געלויבט איז דער גאָט פון ישראל, וועלכער האָט מינדליך גערעדט מיט מיין פאטער דוד (און מיט זיינע הענדי ערפילט) וואָגענדיג:
- 5 זינט איך האָב ארויסגענומען מיין פּאָלק פונ'ם לאַנד מצרים האָב איך

אֶת־עַמִּי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא־בָחַרְתִּי בְעִיר מִכָּל שְׁבָטֵי
 יִשְׂרָאֵל לִבְנוֹת בַּיִת לַיהוָה שְׁמִי שָׁם וְלֹא־בָחַרְתִּי בְּאִישׁ
 6 לַיהוָה נִגְדָה עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל: וְאַבְחָר בִּירוּשָׁלַם לַיהוָה
 7 שְׁמִי שָׁם וְאַבְחָר בְּדָוִד לַיהוָה עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי
 8 עַם־לִבָּב דָּוִד אָבִי לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד אָבִי יֵעַן אֲשֶׁר הָיָה עִם־לִבְבְּךָ
 10 לִבְנוֹת בַּיִת לְשְׁמִי הַמְּבֹרָךְ כִּי הָיָה עִם־לִבְבְּךָ: רַק אַתָּה
 11 לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי בְנֶה הוֹצֵא מִחֶלְצִיךָ הוֹאִיבֶנְהָ הַבַּיִת
 12 לְשְׁמִי: וַיָּקָם יְהוָה אֶת־דְּבָרֹו אֲשֶׁר דִּבֶּר וַאֲקִוִם תַּחַת
 13 דָּוִד אָבִי וְאָשִׁב אֶל־בֶּסֶם יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
 14 וְאַבְנֶה הַבַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וְאָשִׁים שָׁם
 15 אֶת־הָאֲרוֹן אֲשֶׁר שָׁם בְּרִית יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם־בְּנֵי
 16 יִשְׂרָאֵל: וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי מוֹבַח יְהוָה נִגְדָה כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל
 17 וַיִּפְרֹשׁ בַּפִּי: כִּי־עָשָׂה שְׁלֹמֹה בְנוֹ נְחֻשְׁתַּי וַיִּתְנַדֵּוּ בְתוֹךְ
 18 הָעֲוָדָה הַמַּשׁ אַמּוֹת אָרְפוּ וְהַמַּשׁ אַמּוֹת רָחֲפוּ וְאִמּוֹת
 19 שְׁלוֹשׁ קוֹמָתוֹ וַיַּעֲמֵד עֲלָיו וַיִּבְרַךְ עַל־בְּרַכְוֵי נִגְדָה כָּל־קְהַל
 20 יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׁ בַּפִּי הַשְּׁמִימָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי
 21 יִשְׂרָאֵל אִיד־בְּמֹדֵה אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ שֹׁמֵר הַבְּרִית
 22 וְהַחֲסֵד לַעֲבָדָי הַהֹלְכִים לִפְנֵיךָ בְּכָל־לְבָבָם: אֲשֶׁר
 23 שָׁמַרְתָּ לַעֲבָדֶיךָ דָּוִד אָבִי אֵת אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ לוֹ וַתַּדְבֵּר
 24 בְּפִיךָ וּבִבְרַךְ מִלְּאֵת פִּיֹם יְהוָה: וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי
 25 יִשְׂרָאֵל שָׁמַר לַעֲבָדֶיךָ דָּוִד אָבִי אֵת אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לוֹ
 26 לֵאמֹר לֹא־יִפְרֹת לָךְ אִישׁ מִלִּפְנֵי יוֹשֵׁב עַל־בֶּסֶם יִשְׂרָאֵל
 27 רַק אִם־יִשְׁמְרוּ בְנֶיךָ אֶת־דְּרָכָם לִלְבֹּת בְּתוֹרָתִי כַּאֲשֶׁר
 28 דִּלְכַתָּ לִפְנֵי: וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֵאֱמֹן דְּבָרְךָ
 29 אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לַעֲבָדֶיךָ לְדָוִד: כִּי הֵאֱמַנְם יוֹשֵׁב אֱלֹהִים
 30 אֶת־הָאָדָם עַל־הָאָרֶץ הִנֵּה שָׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם לֹא
 31 יִכַּלְכַּלְךָ אִף כִּי־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בְּנִיתִי: וּפְנִיתִי אֶל־

- ניט אויסערוועהלט פון אלע שטאמען ישראל'ס צו בויען א הויז אז מיין נאָמען זאָל דאָרטען זיין, אויך האָב איך קיינעם ניט אויסערוועהלט אַלס פירסט צו זיין איבער מיין פּאָלק ישראל.
- 6 איך האָב אויסערוועהלט ירושלים, מיין נאָמען זאָל דאָרטען זיין, און האָב אויסערוויילט דוד'ן צו זיין איבער מיין פּאָלק ישראל.
- 7 מיין פאטער דוד האָט געטראכט צו בויען א הויז פאר דעם גאָט פון ישראל ;
- 8 אָבער גאָט האָט געזאָגט צו מיין פאטער דוד : „אָכוואָהל עס איז געווען דיין ווילען פאר מיר א הויז צו בויען, און דו האָסט גוט געטהאָן וואָס דו האָסט אזוי געטראכט
- 9 וועסטו דאָס הויז ניט בויען — דיין זוהן וואָס וועט אַרויס פון דייןע לענדען ער וועט בויען דאָס הויז פאר מיין נאָמען.“
- 10 און גאָט האָט בעשטעטיגט זיין צוואַנגט ווי ער האָט גערעדט : איך בין אויפגעשטאַנען אנשטאַט דוד מיין פאטער און האָב זיך געזעצט אויפ'ן טהראָן פון ישראל, ווי גאָט האָט פערשפּראַכען, און איך האָב געבויט דאָס הויז פאר דעם נאָמען פונ'ם גאָט פון ישראל.
- 11 איך האָב דאָרטען געשטעלט דעם קאסטען אין וועלכען עס איז גאָט'ס בונד, וואָס ער האָט געשלאָסען מיט די קינדער ישראל.
- 12 דאן האָט ער זיך געשטעלט פאר גאָט'ס אלטאַר, קעגען דעם גאַנצען פּערוואַמלונג פון ישראל און האָט אויסגעשפּרייט זיינע הענד.
- 13 ווארים שלמה האָט געמאַכט א קופּערנעם וואַש־בעקען און האָט איהם געשטעלט אין פּאַרהויף, פינף איילען זיין לענג, פינף — זיין ברייט און דריי — זיין הויך ; נעבען איהם האָט ער זיך געשטעלט, געקניעט אויף די קניע קעגען גאַנצען פּערוואַמלונג פון ישראל און אויסגעשפּרייט זיינע הענד צום הימעל,
- 14 און האָט געזאָגט : גאָט פון ישראל ! עס איז ניטאָ אזא ווי דו, גאָט פון הימעל און ערד, וואָס היט זיין בונד און גנאָדע צו דייןע קנעכט וואָס געהען פאר דיר מיט זייער גאַנצען האַרצען.
- 15 דו האָסט אָבגעהיט פאר דיין קנעכט, מיין פאטער דוד, וואָס דו האָסט איהם פּערשפּראַכען ; מיט דיין מויל האָסטו גערעדט און מיט דיין האַנד ערפילט ווי היינטיגען טאָג,
- 16 יעצט, גאָט פון ישראל ! היט אויך אָב צוליעב דיין קנעכט, מיין פאטער דוד, וואָס דו האָסט איהם פּערשפּראַכען זאָגענדיג: איך וועל מאַכען אַז עס וועט ביי דיר ניט אויפהערן, א מאַן, א זיצער אויפ'ן טהראָן פון ישראל ; נאָר דאן אויב דייןע קינדער וועלען היטען זייער וועג צו געהן אין מיין לעהרע ווי דו ביזט פאר מיר געגאַנגען.
- 17 אַלואָ, גאָט פון ישראל, זאָל פּערווירקליכט ווערען דיין צוואַנג, וואָס דו האָסט פּערשפּראַכען דיין קנעכט, דוד'ן.
- 18 יצט דען ווירקליך גאָט מיט מענשען אויף דער ערד ? אַז די הימעלען און אָבערהימעלען קענען דיר ניט אויפהאַלטען, ווי איז שוין דאָס הויז וואָס איך האָב געבויט ? !
- 19 קעהר זיך צו דיין קנעכט'ס געבעט און זיין וואונש, אַ מיין גאָט ! אום

תפלת עבדך ואל־תחנתו יהוה אל־הוֹי לשמע אל־הַרְנָה
 ב ואל־תתפלֶה אֲשֶׁר עבדך מתפלל לִפְנֶיךָ: לְהוֹת עֵינֶיךָ
 פְּתוּחוֹת אֶל־בֵּית הַזֶּה וְלִילָה אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
 אָמַרְתָּ לְשׁוֹם שְׁמֶךָ שֶׁם לְשִׁמוֹעַ אֶל־הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל
 21 עבדך אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה: וְשָׁמַעְתָּ אֶל־תְּחִנָּי עבדך וְעַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתְפַּלְלוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וְאַתָּה תִשְׁמַע
 22 מִמָּקוֹם שְׁבִתְךָ מִדְּהַשְׁמַיִם וְשָׁמַעְתָּ וְסַלַּחְתָּ: אִם־יִחַטָּא
 אִישׁ לְרַעְהוּ וְנִשְׂאֵבוּ אֵלָהּ לְהַאֲלֹתוֹ וּבָא אֵלָהּ לִפְנֵי
 23 מִזְבְּחֶךָ בְּבֵית הַזֶּה: וְאַתָּה תִשְׁמַע מִדְּהַשְׁמַיִם וְעָשִׂיתָ
 וְשִׁפְטִית אֶת־עַבְדֶּיךָ לְהָשִׁיב לְרָשָׁע לְתֵת דַּרְכּוֹ בְּרֵאשׁוֹ
 24 וּלְהַצְדִּיק צְדִיק לְתֵת לוֹ בְּצַדִּיקוֹ: וְאִם־יִנָּגֵף עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אוֹיֵב כִּי יִחַטְּאוּ לָךְ וְשָׁבוּ וְהוֹדוּ אֶת־שִׁמְךָ
 כה וְהַתְּפַלְלוּ וְהַתְּחַנְּנוּ לִפְנֵיךָ בְּבֵית הַזֶּה: וְאַתָּה תִשְׁמַע מִן־
 הַשְׁמַיִם וְסַלַּחְתָּ לַחַטָּאת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְהָשִׁיבוּתָם אֶל־
 26 הַתְּדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לָהֶם וּלְאַבְתֵּיהֶם: בְּהַעֲצֹר
 הַשְׁמַיִם וּלְאִי־הַיָּהוּ מָטָר כִּי יִחַטְּאוּ לָךְ וְהַתְּפַלְלוּ אֶל־
 הַמָּקוֹם הַזֶּה וְהוֹדוּ אֶת־שִׁמְךָ מִחַטָּאתָם יִשׁוּבוּן כִּי תִעָנֶם:
 27 וְאַתָּה תִשְׁמַע הַשְׁמַיִם וְסַלַּחְתָּ לַחַטָּאת עַבְדֶּיךָ וְעַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל כִּי תוֹרֵם אֶל־הַדָּרֶךְ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יִלְכְּדָהּ וְנָתַתָּה
 28 מָטָר עַל־אֶרֶצְךָ אֲשֶׁר־נָתַתָּה לְעַמְּךָ לְנַחֲלָה: רָעַב
 כִּי־יִהְיֶה בָאָרֶץ דָּבָר כִּי־יִהְיֶה שֹׁדֶפּוֹן וַיִּרְקֹן אֶרֶבָה וְחִסִּיל
 כִּי יִהְיֶה כִּי יִצְרֹלוּ אוֹיְבוֹ בָאָרֶץ שְׁעָרָיו כָּל־נֶגַע וְכָל־
 29 מַחֲלָה: כָּל־תְּפִלָּה כָּל־תְּחִנָּה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְכָל־הָאָדָם
 וּלְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּ אִישׁ נָעוּ וּמָכָאוּ וּפָרַשׁ
 ל כָּפוּי אֶל־בֵּית הַזֶּה: וְאַתָּה תִשְׁמַע מִדְּהַשְׁמַיִם מִכּוֹן
 שְׁבִתְךָ וְסַלַּחְתָּ וְנָתַתָּה לְאִישׁ כַּכֹּל־דָּרְכּוֹ אֲשֶׁר תִּדְעֵה אֶת־
 31 לִבּוֹ כִּי־רָאִיתָ לְכַדְּךָ יָדַעְתָּ אֶת־לִבּוֹ בְּגַי הָאָדָם: לְמַעַן
 יִירָאוּךָ לְלַבֵּת בְּדַרְכֶיךָ כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־תֵּם חַיִּים עַל־

- צו הערען דאָס געזאָנג און געבעט וואָס דיין קנעכט בעט פאַר דיר —
- 20 דייע אַויגען זאָלען אָפּען זיין אויף דיזעס הייז טאַג ווי נאַכט, אויף דעם אָרט וואָס דו האָסט בעשלאָסען דאָרטען דיין נאָמען צו מאַכען, צו הערען דאָס געבעט וואָס דיין קנעכט וועט בעטען אין דיזען אָרט.
- 21 דו זאָלסט הערען דאָס בעטען פון דיין קנעכט און דיין פּאָלק ישראל, ווען זיי וועלען בעטען אין דיזען אָרט; און אז דו וועסט הערען פון דיין וואוינונגס-אָרט, פונ'ם הימעל, זאָלסטו הערען און פּערצייהען.
- 22 אויב איינער וועט פּערברעכען געגען צווייטען און ער וועט אויף איהם לעגען אַ בעשווערונג איהם צו בעשווערען, און דאָס בעשווערען וועט פאַר-קומען פאַר דיין אַלטאַר אין דיזען אָרט.
- 23 זאָלסטו הערען פונ'ם הימעל און אורטהיילען דייע קנעכט, און זאָלסט מאַכען דער שולדיגער זאָל שולדיג בלייבען, זיין אויפפיהרונג זאָל צו זיין קאַפּ אויסגעהן, אויך גערעכט מאַכען דעם גערעכטען און צאָהלען איהם לויט זיין גערעכטיגקייט.
- 24 אויב דיין פּאָלק ישראל וועט געשלאָגען ווערען פון פיינד, ווייל זיי וועלען קעגען דיר זינדיגען און זיי וועלען זיך בערענקען און לויבען דיין נאָמען — זיי וועלען צו דיר בעטען אין דיזעס הייז.
- 25 זאָלסטו הערען פונ'ם הימעל און פּערצייהען דאָס פּערברעכען פון דיין פּאָלק ישראל און זיי זיען לאָזען אינ'ם לאַנד וואָס דו האָסט זיי געגעבען און זיערע עלטערן.
- 26 אויב דער הימעל וועט פּערשלאָסען זיין און עס וועט קיין רעגען זיין, ווייל זיי וועלען צו דיר זינדיגען, און זיי וועלען אין דעם אָרט בעטען און לויבען דיין נאָמען, זיי וועלען זיך בערענקען ווייל דו וועסט זיי איבער זיער זינד אונטערדריקען;
- 27 זאָלסטו הערען פון דעם הימעל און פּערצייהען דעם פּערברעכען פון דייע קנעכט און פּאָלק ישראל; זאָלסט זיי אָנווייזען דעם גוטען וועג אין וועל-כען זיי זאָלען געהן און זאָלסט געבען רעגען אויף דאָס לאַנד וואָס דו האָסט דיין פּאָלק אַלס בעזיץ געגעבען.
- 28 אויב עס וועט אַ הונגער זיין אינ'ם לאַנד, אויב עס וועט אַ פּעסט זיין, אַ געטרידע-בראַנד אָדער אַ פּערוועלסונג, היישעריג אָדער אַבפּרעסונג אויב עס וועט טרעפען, ווען זיין פיינד וועט איהם ענג מאַכען אין די שטערט פון זיין לאַנד, יעדער פּלאג, אַלערליי קראַנקהייט,
- 29 יעדער געבעט און ביטע וואָס ווער-עס-איז וועט האָבען אָדער דיין גאַנץ צע פּאָלק ישראל, זיי ווייסען דאָך יעדער זיין פּלאג און וועהטאַג, אויב מ'וועט נאָר פאַרשפּרייטען די הענד צו דיזעס הייז,
- 30 זאָלסטו הערען פונ'ם הימעל, דיין וואוינונגס אָרט, און זאָלסט פּער-צייהען; דו זאָלסט געבען יעדערן לויט זיין אויפפיהרונג, און ווי דו וועסט זיין האַרץ אויסגעפּינען — וואָרום נאָר דו אַליין ווייסט דאָס האַרץ פון מענשען ..
- 31 אום זיי זאָלען פאַר דיר פירכטען, זיי זאָלען געהן אין דייע וועגען די גאַנצע צייט וואָס זיי לעבען אינ'ם לאַנד וואָס דו האָסט געגעבען צו אונזערע עלטערן.

- פני האדמה אשר נתתה לאבתינו: וגם אלה הנקרי 32
 אשר לא-מעמד ישראל הוא ובא | מארץ רחוקה למען
 שמך הגדול וירדך החזקה וירועך הנטויה ובאו והתפללו
 אלהי-בית הנה: ואתה תשמע מן השמים ממכון שבתך 33
 ועשית ככל אשר יקרא אליך הנקרי למען ידעו כל
 עמי הארץ את-שמך וליראתך אתה בעמך ישראל
 ולדעת כי-שמך נקרא על-הבית הנה אשר בניתי:
 כי יצא עמך למלחמה על-איביו בהרדך אשר 34
 תשלחם והתפללו אליך ברחמי העיר הזאת אשר בחרת
 בה והבית אשר-בניתי לשמך: ושמעת מן השמים לה 35
 את-תפלתם ואת-תחנונם ועשית משפטם: כי יחטאו- 36
 לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת כם ונתתם לפני
 אויב ושכום שוביהם אל-ארץ רחוקה או קרובה:
 והשיבו אל-לבכם בארץ אשר גשבושם ושבנו והתחנונו 37
 אליך בארץ שכום לאמר חטאנו העוינו ורשענו: ושבנו 38
 אליך בכל-לכם ובכל-נפשם בארץ שכום אשר שבו
 אתם והתפללו ברחמי ארצם אשר-נתתה לאבתם והעיר
 אשר בחרת ולבית אשר-בניתי לשמך: ושמעת מן 39
 השמים ממכון שבתך את-תפלתם ואת-תחנוניהם ועשית
 משפטם וסלחת לעמך אשר חטאו-לך: עתה אלוהי מ 40
 יהוינא עיניך פתחות ואונך קשבות לתפלת המקום
 הנה: ועתה קומה יהנה אלהים לנוחך אתה וארון ערך 41
 כהניך יהנה אלהים ילפשו תשועה וחסידיך ישמתו
 במיוב: יהנה אלהים אל-תשב פני משיחך וכהן לחסדי 42
 דינך עבדך:

CAP. VII 1

וקבלות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים ותאכל א
 העלה

- 32 זאָנאו צו אַ פּרעמדען [ניט פון דיין פּאָלק ישראל], וועלכער וועט פון מען פון אַ ווייטען לאַנד צוליעב דיין גרויסען נאָמען, דיין שטאַרקע האַנד און אויסגעשטרעקטען אַרעם; אויב זיי וועלען קומען בעמען אין דיעזע זעס הויז,
- 33 זאָלסטו הערען פּונ'ם הימעל, דיין וואוינונגס אָרט, און טהאָן אַלץ וואָס דער פּרעמדער וועט פון דיר פּערלאנגען; אום אלע פעלקער דער וועלט זאָלען ערקענען דיין נאָמען ווי דיין פּאָלק ישראל און פירכטען פאַר דיר; זאָלען זיי אויך וויסען אז דיין נאָמען ווערט גערופען אויף דאָס הויז וואָס איך האָב געבויט.
- 34 אויב דיין פּאָלק וועט אַרויסגעהן אין קריעג מיט זיינע פיינד, לויט ווי דו וועסט זיי שיקען, און זיי וועלען צו דיר בעמען דורכגעהענדיג די שטאָדט וועלכע דו האָסט אויסערוועהלט און דאָס הויז וואָס איך האָב פאַר דיר געבויט,
- 35 זאָלסטו הערען פּונ'ם הימעל זייער געבעט און ביטטע און זאָלסט ענט-שיידען זייער אורטהייל.
- 36 זאָנאר אויב זיי וועלען קעגען דיר זינדיגען [עס איז דאָך ניטאָ אַ מענש וואָס האָט קיינע זינד], און דו וועסט אויף זיי בייז זיין און וועסט זיי איבערגעבען צום פיינד און זייערע פאנגער וועלען זיי געפאנגענע פיהרען צו אַ ווייטע לאַנד אָדער אַ נאָהענטע,
- 37 און זיי וועלען אינ'ם האַרצען בעטראכטען אינ'ם לאַנד אין וועלכען זיי זיינען געפאנגען, און ווידער בעטען דיר אין זייער געפאנגענשאפט, זאָ גענדיג: „מיר האָבען געזינדיגט, קרוב און שלעכט געטהאָן!“
- 38 און זיי וועלען זיך צו דיר קעהרען מיט'ן גאַנצען האַרצען און זעלע, אין זייער געפאנגענשאפט, וואו מ'האָט זיי געפאנגען, און וועלען דיר בעטען געהענדיג פון זייער לאַנד, וועלכע דו האָסט זייערע עלטערן געגעבן בען אויך די שטאָדט וועלכע דו האָסט אויסערוועהלט און דאָס הויז וואָס איך האָב געבויט פאַר דיר,
- 39 זאָלסטו הערען פּונ'ם הימעל, דיין וואוינונגס אָרט, זייער געבעט און ביטטען, זאָלסט אזוי מאַכען זייער אורטהייל אז דו זאָלסט פּער-צייהען דיין פּאָלק זייער פּערברעכען קעגען דיר.
- 40 יעצט, מײן גאָט, זאָלען נאָר דייע אױגען זײן אָפּען און דייע אױערען הערעוודיג צום געבעט אין דעם אָרט.
- 41 יעצט פּערבלייב, גאָט, אין דיין רוהע; דו און דאָס קאסטען פון דיין שטאַרקייט. דייע כהנים, גאָט, זאָלען מיט הילפע בעקליידעט זיין און דייע פרומע זאָלען זיך פּרעהען אין גוטס.
- 42 זאָג ניט אָב, אַ גאָט, דעם וואונש פון דיין געזאַלכטען און עראינער דאָס פרומקייט פון דוד דיין קנעכט.

קאַפיטעל ז

1 ווען שלמה האָט געענדיגט בעטען אין אַראָפּ אַ פּייער פון הימעל און

2 העלה והנבחים וכבוד יהוה מלא את הבית: ולא יכלו
 הבתלים לבוא אל בית יהוה כי מלא קבוד יהוה את
 3 בית יהוה: וכל בני ישראל ראים בחדת נאש וכבוד
 יהוה על הבית ויכרעו אפים ארצה על הרצפה
 4 וישתחוו והודות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: והמלך
 ה וכל העם ונבחים ונבח לפני יהוה: ונפח המלך שלמה
 את נבוח הבקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים
 6 אלף ונחנכו את בית האלהים המלך וכל העם: והבתלים
 על משמרותם עמדים וקולים בכלי שיר יהוה אשר
 עשה הניד המלך להודות ליהוה כי לעולם חסדו בהלל
 הניד בידם והבתלים מחצצרים נגדם וכל ישראל
 7 עמדים: ויקדש שלמה את הנוף החצר אשר לפני
 בית יהוה כיעשה שם העלות ואת חלבי השלמים
 כי מנבח הנחשת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל
 8 את העלה ואת המנחה ואת החלבים: ויעש שלמה
 את החג בעת ההוא שבעת ימים וכל ישראל עמו קהל
 9 גדול מאד מלבוא המדבר עד נחל מצרים: ויעשו ביום
 השמיני עצרת בני חננת המנבח עשו שבעת ימים
 10 ויהגו שבעת ימים: וביום עשרים ושלשה לחדש
 השביעי שלח את העם לאהליהם שמחים וטובי לב
 על הטובה אשר עשה יהוה לדניד ולשלמה ולישראל
 11 עמו: וכל שלמה את בית יהוה ואת בית המלך ואת
 כל הבא על לב שלמה לעשות בבית יהוה ובביתו
 12 הצליח: ורא יהוה אל שלמה בלילה ויאמר לו
 שמעתי את הפלחך ובחרתי במקום הזה לי לבית ונבח:
 13 הן אעצר השמים ולא יהיה מטר והראצה עליה נב
 14 לאכול הארץ ואם אשלח נהר בעמי: ויגעו עמו אשר

נקרא

- פארברענט דעם גאנץ־אָפּפּער און שלאַכט־אָפּפּער — נאָט'ס עהרע איז
איז פול געווען אינ'ם הויז.
- 2 די כהנים האָבען ניט געקענט אַרײַן אין גאָט'ס הויז, ווייל נאָט'ס עהרע
פול געווען איז גאָט'ס הויז.
- 3 אז אַלע קינדער ישראל האָבען געזעהען ווי דאָס פייער איז אַראָב אויפ'ן
הויז מיט גאָט'ס עהרע, האָבען זיי זיך געקניעט מיט'ן געזיכט צו
ד'ערד און געבוקט זיך אויף די דיעלען און פּאַסיג געדאַנקט גאָט
ווייל זיין גאַדע איז אויף אימער.
- 4 דער קעניג און דאָס גאַנצע פּאָלק האָבען געשאַכטען שלאַכטונגען פאַר
גאָט.
- 5 דער קעניג שלמה האָט געשאַכטען אָפּפּערס : רינדער — צוויי און
צוואַנציג טויענד, שעפּסען — הונדערט מיט צוואַנציג טויענד ; דאן
האָט דער קעניג מיט'ן גאַנצען פּאָלק איינגעווייהעט גאָט'ס הויז.
- 6 די כהנים זיינען געשטאַנען אויף זייערע וואַך פּלעצער, די לוי'ם — מיט
הייליגע מוזיק אינסטרומענטען, וועלכע קעניג דוד האָט צוגעגרייט
אום צו דאַנקען גאָט, וועמענס גאַדע איז אויף אימער, שפּיעלענדיג
מיט זייערע הענד דוד'ס לויב־ליעדער, אויף האָבען די כהנים טראָמ־
פּייטעט און גאַנץ ישראל איז דערביי געשטאַנען.
- 7 דאן האָט שלמה געהייליגט דעם אינערליכען הויף, וואָס פאַר גאָט'ס
הויז, ווייל דאָרטען האָט ער געמאַכט די גאַנץ־אָפּפּער און דאָס פעטס
פון די פּריערען־אָפּפּערס ; דער קופּערנער מזבח וואָס שלמה האָט גע־
מאַכט האָט ניט געקענט ענטהאַלטען אַלע גאַנץ־אָפּפּערס, שפּייז־
אָפּפּערס און די פעטס.
- 8 דאמאלס האָט שלמה געמאַכט אַ פייערטאג פון זיעבען טעג ; גאַנץ
ישראל איז מיט איהם געווען — זעהר אַ גרויסע פּערזאַמלונג : פון
אַריינגאַנג צו חמת ביז'ן מצרים טהאל.
- 9 דעם אכטען טאָג האָבען זיי אַ פּערזאַמלונג געמאַכט ; ווארים דאָס איינ־
ווייהען פונ'ם מזבח האָבען זיי געהאַלטען זיעבען טעג אויסער די זיעבען
טעג פון פייערטאג,
- 10 און אין דריי און צוואַנציגסטען צום זיעבענטען מאָנאַט האָט ער פונאַנ־
דערגעשיקט דאָס פּאָלק צו זייערע געצעלטען פּרעהליכע און צופריעדענע
מיט דאָס נומעס וואָס גאָט האָט געטהאָן צו דוד'ן, צו שלמה'ן און צו
זיין פּאָלק ישראל.
- 11 אויף האָט שלמה געענדיגט גאָט'ס הויז און דעם קעניג'ס הויז ; אַלעס
וואָס שלמה האָט געוואָלט מאַכען אין גאָט'ס הויז און זיין אייגענע הויז
האָט איהם געלונגען.
- 12 יענע נאַכט האָט זיך גאַט בעוויזען צו שלמה'ן און געזאָגט צו איהם :
איך האָב געהערט דיין געבעט און אויסערוועהלט פאַר זיך דיעזען אָרט
אַלס אַ שלאַכט־הויז.
- 13 ווען איך וועל אויפהאַלטען די הימלען און עס וועט קיין רעגען ניט זיין,
אָדער איך וועל שיקען אַ פעסט אויף מיין פּאָלק,
- 14 און מיין פּאָלק, וואָס מיין גאַמען רופּט־זיך אויף זיי, וועלען אונטער־

וקראשמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישבו מדרכיהם
 הרעים ואני אשמע מן השמים ואסלח לחטאתם וארפא
 את-ארצם: עתה עיני יהיו פתוחות ואזני קשבות לתפלת
 המקום הזה: ועתה בחרתי והקדשתי את-הבית הזה
 להיות שמי שם עד-עולם והיו עיני ולבי שם כל-
 הימים: ואתה אסתלף לפני כאשר הלך דניד אביך
 ולעשות ככל אשר צויתוך והקני ומשפטו תשמור:
 והקימותי את פסא מלכותך כאשר ברתי לדניד אביך
 לאמר לא-יכרת לך איש מושל בישראל: ואם-תשובו
 אתם ועזבתם חקותי ומצותי אשר נתתי לפניכם והלכתם
 ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם: ונתשתים
 מעל אדמתי אשר-נתתי להם ואת-הבית הזה אשר-
 הקדשתי לשמי אשליך מעל פני ואתננו למשל ולשנינה
 בכל-העמים: והבית הזה אשר-הנה עליון לכל-עבר
 עליו ישם ואמר במה עשה יהוה ככה לארץ הזאת
 ולבית הזה: ואמרו על אשר עזבו את-יהוה אלהי
 אבותיהם אשר הוציאם מארץ מצרים יחזיקו באלהים
 אחרים וישתחוו להם ויעבדום על-כן הביא עליהם את
 כל-הרעה הזאת:

CAP. VIII. ח

ח

יהיו מקץ ועשרים שנה אשר בנה שלמה את-בית יהוה *
 ואת-ביתו: והערים אשר נתן חורם לשלמה בנה
 שלמה אותם וישב שם את-בני ישראל: וילך שלמה
 חמת צובה בחוק עליה: ויבן את-המדגמר במדבר ואת
 כל-ערי המסכנות אשר בנה בחמת: ויבן את-בית חורון
 העליון ואת-בית חורון הסחתון ערי מצור חומות ודלתים
 ובריח: ואת-בעלת ואת כל-ערי המסכנות אשר-היו
 לשלמה ואת כל-ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת
 כל-

- געבויגען ווערען, וועלען בעטען צו מיר און זוכען מיר צוריקציהענדיג זיך פון זייערע שלעכטע וועגען — וועל איך הערען פונ'ם הימעל און פערציהען זייער זינד און היילען זייער לאַנד.
- 15 יעצט וועלען מיינע אויגען זיין אָפּען און מיינע אויערן וועלען אויסהאַר-
כען דאָס געבעט אין דיעזען אָרט.
- 16 פון יעצט אָן ערוועהל איך און הייליג דאָס הויז מיין נאָמען זאָל דאָרטען
זיין אימער, אויך מיינע אויגען און האַרץ וועלען דאָרטען זיין שטענדיג.
- 17 אויב דו וועסט געהן פאר מיר ווי דיין פאטער דוד איז גענאנגען, טהאָן
אלץ וואָס איך הייס דיר און היטען מיינע געזעצען און רעכטע ;
- 18 וועל איך פעסטשמעלען דיין רעגירונגס טהראָן, ווי איך האָב פערשפּראָ-
כען דיין פאטער דוד זאָגענדיג : עס וועט פון דיר ניט אויפהערען א
הערשער איבער ישראל.
- 19 אויב איהר וועט זיך אָבער צוריקהאַלטען און פערלאָזען מיינע געזעצען
און בעפעהלע, וועלכע איך האָב אייך געגעבען, און איהר וועט געהן און
דיענען אַנדערע געטער, און בוקען זיך צו זיי ;
- 20 וועל איך זיי אויסרייסען פון מיין לאַנד, וואָס איך האָב זיי געגעבען,
אויך דיעזע הויז, וועלכע איך האָב פאר מיר געהייליגט, וועל איך
פערוואַרפען פון זיך און וועל עס מאַכען צו אַ שפּריכוואָרט און שטאָך-
וואָרט ביי אַלע פעלקער.
- 21 דיעזע הויז וואָס האָט געזאָלט זיין דאָס העכסטע פאר אלעמען, וועט
יעדער פאַרבייגעקער, בעוואונדערן און זאָגען : „ווארום האָט נאָט
אזוי געטהאָן צו דיעזעם לאַנד און דיעזעם הויז ? !“
- 22 וועט מען ענטפערען : וויילע זיי האָבען פערלאָזען דעם נאָט פון זייערע
עלטערען, וועלכער האָט זיי ארויסגענומען פונ'ם לאַנד מצרים, און האָ-
כען אָנגענומען אַנדערע געטער, געבוקט זיך צו זיי און געדיענט זיי,
דערפאר האָט נאָט אויף זיי געבראכט דאָס נאַנצע שלעכטס דיעזע.

קאפיטעל ח

- 1 נאָכ'ן פערלויף פון צוואַנציג יאָהר, אז שלמה האָט שוין אויפגעבויט
נאָט'ס הויז און זיין הויז,
- 2 אויך די שטעדט וועלכע הורם האָט שלמה'ן אוועקגעגעבען און שלמה האָט
איבערגעבויט און בעזעצט אין זיי די קינדער ישראל —
- 3 איז שלמה גענאנגען אין חמת-צובה און האָט איהר איינגענומען.
- 4 דאן האָט ער געבויט תרמר אינ'ם מדבר אויף אַלע מאנאזיין-שטעדט,
וואָס ער האָט געבויט אין חמת.
- 5 ער האָט אויך איבערגעבויט אָבער בית-חורון און אונטער בית-חורון אלס
פעסטע שטעדט — מיט מויער-ווענד, טהירען און רינגלען ;
- 6 אויך בעלת און אלע שלמה'ס מאנאזינען שטעדט און אלע געביידען פאר
די רייט-וועגען און רייטערס, און אלעס וואָס שלמה האָט פערלאנגט

בל־חֶשֶׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חֶשֶׁק לְבָנוֹת בְּיָרוּשָׁלַם וּבְלִבְנוֹן
 7 וּבְכָל אֶרֶץ מְמֹשְׁלָתָו: כָּל־הָעַם הַנּוֹתֵר מִדְּקַחְתִּי וְהָאֹמְרֵי
 8 וְהַפְּרֹזִי וְהַחֹנִי וְהַנּוֹבְסֵי אֲשֶׁר לֹא מִיִּשְׂרָאֵל הֵמָּה: מִן־
 בְּנֵיהֶם אֲשֶׁר נֹתְרוּ אַחֲרֵיהֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא־כְלוּם בְּנֵי
 9 יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלֶם שְׁלֹמֹה לְמַם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וּמִן־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא־נָתַן שְׁלֹמֹה לְעַבְדֵּים לְמִלְאכְתּוֹ כִּי־
 הֵמָּה אֲנָשֵׁי מִלְחָמָה וְשָׂרֵי שְׁלִישָׁיו וְשָׂרֵי רֶכֶב וּפָרָשָׁיו:
 10 וְאֵלֶּה שָׂרֵי הַנּוֹצִיָּבִים אֲשֶׁר־לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה חֹמְשִׁים וּמֵאֹתָיִם
 11 הָרָדִים בָּעַם: וְאֶת־בַּת־פָּרְעֹה הַיְעֲלָה שְׁלֹמֹה מֵעִיר דְּוִיר
 לְבֵית אֲשֶׁר בְּנִהֲלָהּ כִּי אָמַר לֹא־יִשָּׁב אִשָּׁה לִּי בְּבֵית
 דְּוִיר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כִּי־קָדַשׁ הֵמָּה אֲשֶׁר־בָּאָה אֱלֹהֵיהֶם אֶרֶץ
 12 יְהוָה: אִן הַיְעֲלָה שְׁלֹמֹה עֲלוֹת לַיהוָה עַל מִזְבֵּחַ
 13 יְהוָה אֲשֶׁר בְּנָה לְפָנַי הָאוֹלָם: וּבְדַבְרֵי־זֶם בְּיוֹם לְהַעֲלוֹת
 בַּמִּצֵּנֶת מֹשֶׁה לְשִׁבְתוֹת וְלַחֲדָשִׁים וּלְמוֹעֲדוֹת שְׁלוֹשׁ
 פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה בַּחַג הַמִּצֵּנֹת וּבַחַג הַשִּׁבְעוֹת וּבַחַג הַסֻּכּוֹת:
 14 וַיַּעֲמֵד כַּמִּשְׁפָּט דְּוִיד־אָבִיו אֶת־מַחְלְקוֹת הַכֹּהֲנִים עַל־
 עֲבֹדָתָם וְהַלְוִיִּם עַל־מְשֻׁמְרוֹתָם לְהִלָּל וּלְשַׁרְתָּם נֶגֶד הַכֹּהֲנִים
 לְדַבְרֵיהֶם בְּיוֹמוֹ וְהַשְּׁעָרִים בַּמַּחְלְקוֹתָם לְשַׁעַר וְשַׁעַר
 15 כִּי כֵן מִצֵּנֶת דְּוִיד אִישׁ־הָאֱלֹהִים: וְלֹא סָרוּ מִצֵּנֹת הַמֶּלֶךְ
 16 עַל־הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְכַל־דְּבַר וּלְאֲצָרוֹת: וַתִּכַּן כָּל־
 מִלְּאכְתֵּי שְׁלֹמֹה עַד־הַיּוֹם מוֹסֵד בֵּית־יְהוָה וְעַד־כְּלֵתוֹ
 17 שְׁלֹם בֵּית יְהוָה: אִן הִלְךְ שְׁלֹמֹה לְעִצְיוֹן־נֶבֶר וְאֵל־
 18 אֵילוֹת עַל־שֵׁפֶת הַיָּם בְּאֶרֶץ אֲדוֹם: וַיִּשְׁלַח־לוֹ חֹרֵם
 בְּיַד־עַבְדָּיו אֲנֹנִיּוֹת וְעַבְדֵּים יוֹדְעֵי יָם וַיָּבִיאוּ עִם־עַבְדֵּי
 שְׁלֹמֹה אוֹפִירָה וַיִּקְחוּ מִשָּׁם אַרְבַּע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים כִּפָּר
 וְהָב וַיָּבִיאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה:

ומלכת־

- צו בויען אין ירושלים, אין לבנון אָדער אינ'ם גאנצען לאַנד פון זיין רעגירונג.
- 7 דאָס גאַנצע איבריגע בעפעלקערונג פון חתי, אמרי, פרוי, חוי און יבוס (וועלכע זיינען ניט געווען פון ישראל),
- 8 פון זייערע קינדער, וועלכע זיינען נאָך זיי געבליבען, ד. ה. וועלכע די קינדער ישראל האָבען ניט פערניכטעט, האָט שלמה געמאַכט דיענסט-באַר ביז צו היינטיגען טאָג.
- 9 פון די קינדער ישראל אָבער האָט שלמה ניט אָנגעשטעלט קנעכט פאר זיין אַרבייט, זיי זיינען געווען די קריענס-לייט, די הויפטען איבער זיינע לייב-דיענער, איבער זיינע רייט-וועגען און רייטערס.
- 10 די צוויי הונדערט פופציג אָבער-הויפטען דעם קעניג שלמה'ס האָבען פערוואַלטעט איבער דאָס פּאָלק.
- 11 אויך פּרעה'ס טאָכטער האָט שלמה אַריבערגעבראַכט פון דוד'ס שטאָרט אין דאָס הויז וואָס ער האָט פאר איהר געבויט, ווייל ער האָט געטראַכט: „זאָל די פרוי מיינע ניט וואוינען אינ'ם הויז פון דוד, קעניג איבער ישראל, וועלכע איז הייליג זינט עס איז אהין אַריינגעקומען גאָט'ס קאס-טען“ . . .
- 12 דאן האָט שלמה געבראַכט פאר גאָט גאַנץ-אָפּפּערס, אויפ'ן גרויסען מזבח, וועלכען ער האָט אַיינגעריכטעט נעבען אולם,
- 13 אום טעגליך אָפּפּערס צו בריינגען, לויט משה'ס בעפעהל — שבת-דיגע, מאָנאַטליכע און פייערטאָגליכע, [דריי מאָל יאהרליך] — פּסח, שבועות און סכות.
- 14 ער האָט אויך אַיינגעשטעלט — ווי זיין פאטער דוד האָט אַיינגעאָרדערט — די אַיינטהיילונגען פון די כהנים נאָך זייער אַרבייט, די לויס נאָך זייער אויפפאַסונג, פאר די לויבגעזאַנגען און דיענסט מיט די כהנים טאָג-טעגליך; אויך די טהויער-היטערס אין זייער אַיינטהיילונג ביי יעדער טהויער, ווארים אַזוי איז געווען דאָס בעפעהל פון דוד דעם געטליכען מאַן.
- 15 עס האָבען ניט אויפגעהערט דעם קעניג [דוד'ס] בעפעהלען וועגען די כהנים און לויס איבער יעדער אנגעלעגעהייט און די שאַטץ-קאַמערן איבערהויפט.
- 16 דאָס גאַנצע אַרבייט שלמה'ס איז דאן פארטיג געווען פון דעם טאָג ווען מ'האָט געגרינדעט גאָט'ס הויז ביז עס איז אין גאַנצען געענדיגט געווען גאָט'ס הויז.
- 17 דאן איז שלמה געגאַנגען אין עציון-גבר און אילות, וועלכען זיינען אויפ'ן ברעג ים, אין דאָס לאַנד אדום.
- 18 חורם האָט צו איהם געשיקט מיט זיינע קנעכט: שיפען און אַרבייטער געניטע אויפ'ן ים, זיי זיינען געגאַנגען מיט שלמה'ס קנעכט קיין אופיר, האָבען דאָרטען אָנגעקליבען פיער הונדערט און פופציג צענטנער גאָלד, און געבראַכט צום קעניג שלמה.

ט

CAP. IX. ט

ומלכת־שֶׁבַא שָׁמְעָה אֶת־שְׁמֵעַ שְׁלֹמֹה וַתָּבֹא לְנִסּוֹת א
 אֶת־שְׁלֹמֹה בְּחִידוֹת בִּירוּשָׁלַם בְּחֵל כְּבֹד מְאֹד וְגַמְלִים
 נִשְׂאִים בְּשָׁמַיִם וְזָהָב לָרֹב וְאֶבֶן יָקָרָה וַתָּבֹא אֶל־שְׁלֹמֹה
 2 וַתִּדְבֹר עִמּוֹ אֵת כָּל־אֲשֶׁר הָיָה עִם־לִבָּהּ: וַיַּגִּד־לָהּ
 שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־דְּבָרֶיהָ וְלֹא־נִעְלַם דָּבָר מִשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר
 3 לֹא הִגִּיד לָהּ: וַתֵּרָא מִלְּכַת־שֶׁבַא אֵת חֲכַמַת שְׁלֹמֹה
 4 וַתִּבֵּית אֲשֶׁר בָּנָה: וּמֵאֵבֶל שֶׁלְּהֵנוּ וּמוֹשֵׁב עֲבָדָיו וּמַעֲמֵד
 מִשְׁרָתָיו וּמִלְּבוּשֵׁיהֶם וּמִשְׁקֵיו וּמִלְּבוּשֵׁיהֶם וְעַל־יָתוֹ אֲשֶׁר
 5 יַעֲלֶה בֵּית יְהוָה וְלֹא־הָיָה עוֹד בָּהּ רוּחַ: וַתֹּאמֶר אֶל־
 הַמֶּלֶךְ אִמַּת הַדְּבָר אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בָּאָרֶץ עַל־דְּבָרֶיךָ
 6 וְעַל־חֲכַמְתֶּךָ: וְלֹא־הָאֵמַנְתִּי לְדַבְרֵיהֶם עַד אֲשֶׁר־כָּאֵתִי
 וַתִּרְאֵנִי עֵינַי וְהִנֵּה לֹא הִגִּידִי חֵצֵי מַרְבֵּית חֲכַמְתֶּךָ
 7 יִסְפֹּת עַל־הַשְּׁמוּעָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי: אֲשֶׁר־י אֲנִשְׁדָּךְ וְאֲשֶׁר־י
 עֲבָדֶיךָ אֵלֶּה הַעֲלָמִים לְפָנֶיךָ תַּמִּיד וְשָׁמַעִים אֶת־חֲכַמְתֶּךָ:
 8 יְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָרוּךְ אֲשֶׁר חָפֵץ בָּךְ לַתִּתֶּךָ עַל־
 כִּסְאוֹ לְמֶלֶךְ לְיִהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּאֶהְבֵת אֱלֹהֶיךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל
 לְהַעֲמִידוֹ לְעוֹלָם וַיִּתְּנֶךָ עֲלֵיהֶם לְמֶלֶךְ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט
 9 וְצִדְקָה: וַתִּתֵּן לְמֶלֶךְ מֵאָה וְעֶשְׂרִים כֶּפֶר זָהָב וּבָשָׂמַיִם
 לָרֹב מְאֹד וְאֶבֶן יָקָרָה וְלֹא הָיָה כֶּבֶשֶׂם הַחַיִּים אֲשֶׁר
 10 נִתְּנָה מִלְּכַת־שֶׁבַא לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה: וְגַם עֲבָדֵי חוֹרֵם
 וְעַבְדֵי שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר־הִבְיָאוּ זָהָב מֵאוֹפִיר הִבְיָאוּ עֲצֵי
 11 אֲלִנּוּמִים וְאֶבֶן יָקָרָה: וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ אֶת־עֲצֵי הָאֲלִנּוּמִים
 מִסֵּלֹת לְבֵית־יְהוָה וּלְבֵית הַמֶּלֶךְ וּבְנֵינֹת וּבְבָלִים לְשָׂרִים
 12 וְלֹא־נִרְאוּ כֶהֱם לְפָנַיִם בָּאָרֶץ יְהוּדָה: וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
 נָתַן לְמִלְּכַת־שֶׁבַא אֶת־כָּל־חֲפָצָהּ אֲשֶׁר שָׁאַלָה מִלְּכָב
 אֲשֶׁר־הִבְיָאָה אֶל־הַמֶּלֶךְ וַתִּסְפֹּד וַתִּלְקַח לְאָרְצָהּ הִיא

ועבדיה

קאפיטעל ט

- 1 אז די קעניגין שבא האָט דערהערט שלמה'ס בערוף איז זי געקומען אין ירושלים מיט זעהר אַ גרויסע ארמעע און קעמלען בעלאדענע מיט פיעל געווירצען, גאָלד און טהייערע שטיינער, אום צו פרובירען שלמה'ן מיט רעטעניסען. אז זי איז געקומען צו שלמה'ן האָט זי מיט איהם גע-רעדט וואָס איהר האַרץ האָט געגלוסט.
- 2 שלמה האָט איהר געענטפערט אויף אלע רייד איהרע, עס איז ניט פער-באָרגען געווען פון שלמה אַ זאך וועגען וועלכע ער האָט מיט איהר ניט געקענט ריידען.
- 3 אז די קעניגין פון שבא האָט בעטראכט שלמה'ס קלוגהייט און דאָס הויז וואָס ער האָט געבויט,
- 4 אויך דאָס עססען פון זיין טיש, דאָס זיצען פון זיינע ריענער, דאָס שטעהן פון זיינע בעדיענטע און זייער קליידונג, זיינע געטראנקען און זיין פראָצעסיאָן ווען ער געהט אין גאָט'ס הויז — האָט זי קיין אטהעם געהאט.
- 5 דאן האָט זי געזאָגט צום קעניג : עס איז ריכטיג דאָס וואָס איך האָב אין מיין לאַנד געהערט וועגען דיר און וועגען דיין קלוגהייט ;
- 6 איך האָב וועגען דאָס אלעס ניט געגלויבט ביז איך בין געקומען און מיינע אויגען האָבען געזעהען. ווירקליך עס איז מיר ניט איבערגעגעבען גע-וואָרען אַ העלפט פון דיין גרויס קלוגהייט — דו האָסט איבערשטיגען דאָס וואָס איך האָב געהערט !
- 7 גליקליך זיינען דייןע לייטע, גליקליך זיינען די ריענער דייןע וועלכע שטעהען שטענדיג נעבען דיר און הערען דיין קלוגהייט !
- 8 זאָל געבענשט זיין דיין גאָט, וועלכער האָט דיר אויסערוועהלט צו זיצען אויף זיין טהראָן, אַלס דיין גאָט'ס קעניג, ווייל דיין גאָט ליעבט ישראל, איהם אויף אייביג פעסט צו שטעלען, האָט ער דיר איבער זיי קעניגען געלאָזען אום צו טהאָן רעכט און גערעכטיגקייט.
- 9 זי האָט געגעבען דעם קעניג הונדערט און צוואנציג צענטנער גאָלד אויך זעהר פיעל געווירצען און טהייערע שטיינער, אין ערנען איז אַזעלכע געווירצען ניט געווען, ווי די וועלכע די קעניגין פון שבא האָט געגעבען דעם קעניג שלמה.
- 10 אויך חורם'ס קנעכט צוזאמען מיט שלמה'ס קנעכט וועלכע פלעגען בריינגען גאָלד פון אופיר, האָבען געבראכט סאנדעל-האַלץ און טהייערע שטיינער.
- 11 פון די סאנדעל-האַלץ האָט דער קעניג געמאַכט טרעפען צו גאָט'ס הויז און צום קעניג'ס הויז, אויך פיעדלען און האַרפען פאר די זינגערס ; אַזעלכע ווי די זיינען קיינמאָל בעפאָר ניט געזעהען געווען אינ'ם לאַנד יהודה.
- 12 דער קעניג שלמה האָט געגעבען דער קעניגין פון שבא איהר גאַנצען בע-געהר וואָס זי האָט פערלאַנגט, אויסער וואָס ער האָט איהר געגעבען פאר אלעס וואָס זי האָט געבראכט צום קעניג. זי האָט זיך אומגעקעהרט און אוועק צו איהר לאַנד, זי מיט איהרע קנעכט.

13 וְעַבְדֵיהֶּ: וַיְהִי מִשְׁקַל הַזָּהָב אֲשֶׁר־בָּא לְשִׁלְמֹה
 14 בְּשָׁנָה אֶחָת שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁשִׁים וּשְׁשׁ כִּפְרֵי זָהָב: לְכָר
 מֵאֲנָשֵׁי הַתְּרִים וְהַסְּחָרִים מִבְּיָאִים וְכָל־מַלְכֵי עָרֵב וּפְחוֹת
 15 הָאָרֶץ מִבְּיָאִים זָהָב וְכֶסֶף לְשִׁלְמֹה: וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ שִׁלְמֹה
 מֵאוֹתִים צָנָה זָהָב שְׁחוֹט שֵׁשׁ מֵאוֹת זָהָב שְׁחוֹט יַעֲלֶה
 16 עַל־הַצָּנָה הָאֶחָת: וּשְׁלֹשׁ־מֵאוֹת מִגְּנִים זָהָב שְׁחוֹט שֵׁלֶשׁ
 מֵאוֹת זָהָב יַעֲלֶה עַל־הַמֶּנֶן הָאֶחָת וַיִּתְּנֵם הַמֶּלֶךְ בְּבֵית
 17 יַעַר הַלְּבָנוֹן: וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כֶּסֶף־שֶׁן גָּדוֹל וַיַּצְפְּדוּ זָהָב
 18 מְדוּר: וַיַּעַשׂ מַעֲלֹת לְכֶסֶף וּכְבֹשׁ בַּזָּהָב לְכֶסֶף מֵאֲחֻזִּים
 וַיְהִי מִזָּה וּמִזָּה עַל־מְקוֹם הַשְּׁבֵת וּשְׁנַיִם אַרְיֹת עֹמְדִים
 19 אֶצֶל הַיְהוּדֹת: וּשְׁנַיִם עֶשֶׂר אַרְיֹת עֹמְדִים שָׁם עַל־שֵׁשׁ
 כ הַמַּעֲלֹת מִזָּה וּמִזָּה לֹא־נַעֲשֶׂה כֵן לְכָל־מַמְלָכָה: וְכָל־
 כָּלֵי מִשְׁקָה הַמֶּלֶךְ שִׁלְמֹה זָהָב וְכָל כָּלֵי בֵּית־יַעַר הַלְּבָנוֹן
 21 זָהָב סָגוּר אֵין כֶּסֶף נְהַשֵּׁב בְּיַמֵּי שִׁלְמֹה לְמֵאוֹמָה: כִּי־
 אֲנִיזֹת לְמֶלֶךְ הַלְּבָנוֹת תִּרְשִׁישׁ עִם עַבְדֵי חוּרָם אַחֲרָיִךְ
 לְשָׁלוֹשׁ שָׁנִים תִּבּוֹאָנָה וְאֲנִיזֹת תִּרְשִׁישׁ נִשְׁאוֹת זָהָב וְכֶסֶף
 22 שְׁנַהֲבִים וְכֹפִים וְתוֹכִיִּים: וַיִּגְדֵּל הַמֶּלֶךְ שִׁלְמֹה מִכָּל־
 23 מַלְכֵי הָאָרֶץ לְעֶשֶׂר וְהַכְּמָה: וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ מִבְּקָשִׁים
 אֶת־פְּנֵי שִׁלְמֹה לְשִׁמֹּעַ אֶת־חֻכְמָתוֹ אֲשֶׁר־נָתַן הָאֱלֹהִים
 24 בְּלִבּוֹ: וְהֵם מִבְּיָאִים אִישׁ מִנְּחָתוֹ כָּלֵי כֶסֶף וְכָלֵי זָהָב
 וּשְׁלֹמוֹת נֶשֶׁק וּבִשְׁמִים סוּסִים וּפָרָדִים דְּבַר־שָׁנָה בְּשָׁנָה:
 25 וַיְהִי לְשִׁלְמֹה אַרְבַּעַת אֲלָפִים אַרְיֹת סוּסִים
 וּמֵרֶכְבּוֹת וּשְׁנַיִם־עֶשֶׂר אֲלָף פָּרָשִׁים וַיִּנְיָחֵם בְּעַבְדֵי הָרֶכֶב
 26 וְעַם־הַמֶּלֶךְ בִּירוּשָׁלַם: וַיְהִי מוֹשֵׁל בְּכָל־הַמְּלָכִים מִן־
 27 הַנְּהָר וְעַד־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְעַד גְּבֹל מִצְרָיִם: וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ
 אֶת־הַכֶּסֶף בִּירוּשָׁלַם כְּאֲבָנִים וְאֶת הָאֲרָזִים נָתַן כְּשִׁקְמִים
 28 אֲשֶׁר־בְּשִׁפְלָה לְרֵב: וּמוֹצִיאִים סוּסִים מִמִּצְרָיִם לְשִׁלְמֹה
 וּמְכָל־

- 13 דאָס געוויכט גאָלד וואָס עס איז אַריינגעקומען צו שלמה'ן אין איין יאָהר איז געווען : זעקס הונדערט זעקס און זעכציג צענטנער גאָלד.
- 14 אויסער וואָס די רייזענדער און קויפלייטע האָבען געבראכט, אויף אַלע קעניגע פֿון ערב און גובערנאַטאַרען פֿונ'ם לאַנד האָבען געבראכט גאָלד און זילבער צו שלמה'ן.
- 15 דער קעניג שלמה האָט געמאַכט צוויי הונדערט פֿאַנצערס פֿון געצויגענע גאָלד — זעקס הונדערט גאָדשטיק איז אַוועקגעגאַנגען אויף איין פֿאַנצער, צער,
- 16 אויף דריי הונדערט שילדען פֿון געצויגענע גאָלד, דריי הונדערט גאָלד־שטיק איז אַוועקגעגאַנגען אויף איין שילד. ער האָט זיי אַוועקגעלייגט אינ'ם וואַלד־הויז פֿון לבנון.
- 17 דער קעניג האָט אויך געמאַכט אַ גרויסען טהראָן פֿון עלפֿענביין, און באַדעקט איהם מיט ריינעם גאָלד.
- 18 זעקס אַרויפגאַנגען האָט דער טהראָן געהאַט מיט אַ גאָלדענעם טרעפֿ, עב איז געווען בעפעסטטיגט צום טהראָן, אויך פֿאַרענטשעם פֿון ביידע זייטען פֿון זיי־אַרט. צוויי לייבען־פיגורען זיינען געשטאַנען נעבען די פֿאַרענטשעם.
- 19 און צוועלף לייבען זיינען דאָרטען געשטאַנען פֿון ביידע זייטען פֿון די זעקס אַרויפגאַנגען — אַזא טהראָן איז פֿאַר קיין רעגירונג ניט געמאַכט געוואָרען.
- 20 אויך אַלע טרינק־כלים, דעם קעניג שלמה'ס, זיינען געווען פֿון גאָלד ; אויך אַלע כלים פֿון וואַלד־הויז לבנון פֿון בעסטען גאָלד. זילבער האָט אין שלמה'ס צייטען קיין ווערטה געהאַט.
- 21 וואַרים דעם קעניג'ס שיפען פֿלעגען געהן נאָך תּרשיש מיט חורם'ס קנעכט. איין מאָל אין דריי יאָהר פֿלעגען די שיפען פֿון תּרשיש קומען בעלאַדען מיט גאָלד און זילבער, עלפֿענביין, אַפען און פֿאַוועס.
- 22 דער קעניג שלמה איז גרעסער געווען פֿאַר אַלע קעניגע דער וועלט, מיט רייכטהום און קלוגהייט.
- 23 אַלע קעניגע דער וועלט האָבען בעזוכט שלמה'ן, אום צו הערען זיין קלוגהייט וואָס גאָט האָט איהם אַריינגעגעבען אין זיין האַרץ.
- 24 יעדער פֿון זיי האָט זיין געשאַנק געבראכט : זילבערנע אָדער גאָלדענע כלים, קליידער, וואַפען אָדער געווירצען, פֿערד און מויל־עזלען יאָהר־יאַהרליך.
- 25 שלמה האָט געהאַט פיער טויענד שטאַלען פֿאַר פֿערד און וועגען און צוועלף טויענד רייטער, ער האָט זיי פֿונאַדערגעשטעלט אין די וועגען נעביידען און מיט'ן קעניג אין ירושלים.
- 26 ער האָט געהערשט איבער אַלע קעניגע, פֿון דעם טייך ביז דאָס לאַנד פֿלשתיים און גרענעץ פֿון מצרים.
- 27 דער קעניג האָט אַריינגעגעבען אין ירושלים זילבער (פיעל) ווי שטיינער און יעדערן אַזוי פיעל ווי שיקאַמאַרען אינ'ם נייערלאַנד.
- 28 מען האָט אימפֿאָרטירט פֿאַר שלמה'ן פֿערד פֿון מצרים און פֿון אַלע לענדער.

29 ומבלהארצות: ושאר דברי שלמה הראשנים והאחרונים
הלאהם כתובים על־דברי נתן הנביא ועל־נבואת אחיה
השילוני ובחזות יעדי החזה על ירבעם בן־נבט: וימלך ל
שלמה בירושלם על־כל־ישראל ארבעים שנה: וישבב 31
שלמה עם־אבתיו ויקברוהו בעיר דניד אביו וימלך רחבעם
בנו מחמיו:

CAP. X.

1 ויגד רחבעם שכמה כי שכם באו כל־ישראל להמליך
אתו: ויהי כשמע ירבעם בן־נבט והוא במצרים אשר
ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם ממצרים: וישלחו 3
ויקראו־לו ויבא ירבעם וכל־ישראל וידברו אל־רחבעם
לאמר: אביך הקשה את־עלנו ועתה הקל מעבודת 4
אביך הקשה ומעלו הכבד אשר־נתן עלינו ונעבדך:
ויאמר אלהם עוד שלשת ימים ושובו אלי ויגד העם: ה
ויועץ המלך רחבעם את־הזקנים אשר־היו עמדים לפני 6
שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב
לעם־הזה דבר: וידברו אליו לאמר אם־תהיה לטוב 7
לדעם הזה ורציתם ודברת אלהם דברים טובים והיו
לך עבדים כל־הימים: ויענב את־עצת הזקנים אשר 8
יעצו ויועץ את־הילדים אשר גדלו אתו העמדים לפניו:
ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את־העם 9
הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן־העל אשר־נתן אביך
עלנו: וידברו אתו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה 10
תאמר לעם אשר־דברו אליך לאמר אביך הכבד את
עלנו ואתה הקל מעלנו כה תאמר אלהם קמני עבה 11
ממתני אבי: ועתה אבי העמים עליכם על כבוד ואני
אסיר על־עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים:

ויבא

- 29 די איבריגע פאסירונגען שלמה'ס, ווי די ערשטע אזוי די לעצטע, זיין גען פארשריעבען אין די „ערצעהלונגען פון נתן דעם פראפעט“, אין די „פראפעציעהונגען פון אחיה דעם שלוני“ און די „פאראויסזעהונגען פון יעדו“, וועלכער האָט פאראויסגעזעהען איבער ירבעם, נבט'ס זוהן.
- 30 שלמה האָט רעגירט אין ירושלים אויף גאנץ ישראל פּערציג יאָהר.
- 31 אז שלמה איז געשטאָרבען האָט מען איהם בערעדיגט אין דער שטאָרט פון זיין פאטער דוד. נאָך איהם האָט רעגירט זיין זוהן רחבעם.

קאפיטעל י

- 1 רחבעם איז אוועק אין שכם, ווייל גאנץ ישראל איז געקומען אין שכם איהם פאר קעניג צו מאַכען.
- 2 אז ירבעם נבט'ס זוהן, וועלכער איז אנטלאָפּען פון שלמה'ן, האָט דאָס דערהערט (ער איז דאָן געווען אין מצרים), איז ירבעם צוריק געקומען פון מצרים,
- 3 ווייל מ'האָט איהם געשיקט רופען. דאָן איז ירבעם מיט גאנץ ישראל געקומען און גערעדט צו רחבעם'ן זאָגענדיג :
- 4 „דיין פאטער האָט שווער געמאכט אונזער יאָך, אַלזאָ פארגרינגער דיין פאטער'ס שווערע אַרבייט אויך זיין יאָך דעם שווערען, וואָס ער האָט געלענט אויף אונז — און מיר וועלען דינע אונטערטאָנען זיין. . .“
- 5 האָט ער צו זיי געזאָגט : קומט צו מיר אין דריי טעג אַרום ! דאָס פאָלק איז אוועק.
- 6 דאָן האָט זיך קעניג רחבעם בעראטהען מיט די עלטסטע, וועלכע האָבען זיך איינגעפונען ביי זיין פאטער שלמה ווען ער האָט געלעבט, אזוי צו זאָגען : „וואָס פאר אַן ענטפער ראטה איהר מיר צו געבען דעם פאָלק ?“
- 7 האָבען זיי איהם אזוי געזאָגט : „אויב דו וועסט גוט זיין צום פאָלק, וועסט מיט זיי שטימען און פריינדליך רעדען צו זיי, וועלען זיי אימער זיין דינע קנעכט.“
- 8 ער האָט אָבער אוועקגעלאָזען דעם ראטה וואָס די עלטסטע האָבען איהם געגעבען, און האָט זיך בעראטהען מיט די קינדער וואָס זיינען מיט איהם צוזאמען געוואקסען און יעצט געפינען זיך ביי איהם —
- 9 צו זיי האָט ער געזאָגט : וואָס פאר אַן ענטפער ראטה איהר מיר צו ענטפערן דעם פאָלק וואָס האָט צו מיר גערעדט זאָגענדיג : „פּערגרינגער גער דעם יאָך וואָס דיין פאטער האָט אויף אונז געלענט ?“
- 10 די קינדער וואָס זיינען מיט איהם צוזאמען אויפגעוואקסען האָבען צו איהם אזוי גערעדט : „אָט וואָס דו זאָלסט זיי זאָגען : „מײן קליינער פינגער איז גרעבער פאר מײן פאטער'ס לענדען. . .“
- 11 אַלזאָ, מײן פאטער האָט אייך בעלאדען מיט אַ שווערען יאָך, איך וועל נאָך שווערער מאַכען אייער יאָך — מײן פאטער האָט אייך בעשטראפט מיט ריטער, איך אָבער וועל אייך בעשטראפען מיט דערנער.“

12 וַיָּבֹא יִרְבֵּעַם וְכָל־הָעָם אֶל־רַחֲבֵעַם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כַּאֲשֶׁר
 13 דִּבֶּר הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר שׁוּבוּ אֵלַי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַעֲנֵם הַמֶּלֶךְ
 14 קָשָׁה וַיַּעֲזֹב הַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם אֶת עֲצַת הַזְּקֵנִים וַיִּדְבֶּר
 אֱלֹהִים בְּעֲצַת הַיְלָדִים לֵאמֹר אָבִי הַכְּבִיד אֶת־עַלְכֶם
 וְאֲנִי אֶסְרֶף עָלָיו אָבִי יִסֵּר אֶתְכֶם בְּשׁוֹטִים וְאֲנִי בְּעַקְרֵי־בַיִם׃
 15 וְלֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶל־הָעָם כִּי־הִיָּתְהָ נִסְכָּה מֵעַם הָאֱלֹהִים
 לְמַעַן הַקִּים יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד אֲחִיהוּ
 16 הַשְּׁלוֹנִי אֶל־יִרְבֵּעַם בְּדִנְבָט׃ וְכָל־יִשְׂרָאֵל רָאוּ כִּי לֹא־
 שָׁמַע הַמֶּלֶךְ לָהֶם וַיָּשִׁיבוּ הָעָם אֶת־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר מַה־
 לָנוּ חֵלֶק בְּדָוִד וְלֹא־נַחֲלָה בְּכִנְיֵי־אִישׁ לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל
 17 עִתָּה רְאֵה בֵיתְךָ דָּוִד וַיֵּלֶךְ כָּל־יִשְׂרָאֵל לְאֶהֱלֹיו׃ וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל הַיּוֹשְׁבִים בְּעָרֵי יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עֲלֵיהֶם רַחֲבֵעַם׃
 18 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם אֶת־הַדָּרִם אֲשֶׁר עַל־הַמָּס
 וַיַּרְגְּמוּ־בּוֹ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲבָן וַיָּמָת וְהַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם הִתְאַמֵּץ
 19 לַעֲלֹת בְּמִרְכָּבָה לָנוֹס יְרוּשָׁלַם׃ וַיִּפְשְׁעוּ יִשְׂרָאֵל
 בְּבֵית דָּוִד עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃

CAP. XI. יא

יא וַיָּבֹא רַחֲבֵעַם יְרוּשָׁלַם וַיִּקְהַל אֶת־בֵּית יְהוּדָה וּבְנֵימָן
 א מֵאָה וּשְׁמוֹנִים אַלְפֵי בָחֹר עָשָׂה מִלְחָמָה לְהַלְחֵם עִם־
 2 יִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב אֶת־הַמַּלְכָּה לְרַחֲבֵעַם׃ וַיְהִי
 3 דְבַר־יְהוָה אֶל־שִׁמְעִיָּהוּ אִישׁ־הָאֱלֹהִים לֵאמֹר׃ אָמַר
 אֶל־רַחֲבֵעַם בְּנֵי־שַׁלְמָה מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֵל כָּל־יִשְׂרָאֵל
 4 בַּיהוּדָה וּבְנֵימָן לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר יְהוָה לֹא־תַעֲלֶוּ וְלֹא־
 תִלָּחֲמוּ עִם־אֲחֵיכֶם שׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ כִּי־מֵאִתִּי נִדְּוָה
 הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־דְּבַר יְהוָה וַיָּשִׁיבוּ מִלְכָּת אֶל־
 5 יִרְבֵּעַם׃ וַיָּשָׁב רַחֲבֵעַם בִּירוּשָׁלַם וַיְבֹן עָרִים לְמִצּוֹר
 6 בַּיהוּדָה׃ וַיְבֹן אֶת־בֵּית־לְחָם וְאֶת־עֵטָם וְאֶת־תְּקוּעַ׃
 7 וְאֶת־בֵּית־צִוֵּר וְאֶת־טוֹכוֹ וְאֶת־עַדְלָם׃ וְאֶת־נֶת וְאֶת־

- 12 ווען ירבעם מיט דעם גאנצען פאלק זיינען געקומען צו רחבעם'ן אויפ'ן דריטען טאָג [אזוי ווי דער קעניג האָט צו זיי געזאָגט : „קומט צו מיר אין דריי טעג אַרום“],
- 13 האָט דער קעניג זיי געענטפערט גראָב (דער קעניג רחבעם האָט אוועק-געלאָזען דעם ראטה פון די עלטסטע
- 14 און האָט צו זיי גערעדט לויט דעם ראטה פון די קינדער) זאָגענדיג : „מיין פאטער האָט אויף אייך אַ שווערען יאָך געלעגט, איך וועל עס נאָך שווערער מאַכען ; מיין פאטער האָט אייך געשטראַפט מיט ריטער, אָבער איך וועל אייך שטראַפען מיט דערנער . . .“
- 15 דער קעניג האָט דאָס פאַלק ניט פערשטאַנען, עס איז געווען פּעראור-זאכט פון גאָט, אום גאָט זאָל אויספיהרען זיין פערשפרעכען וואָס ער האָט געגעבען צו ירבעם, נבט'ס זעהן, דורך אחיהו דעם שלונ'ער.
- 16 אז נאָנץ ישראל האָבען איינגעזעהען אז דער קעניג האָט זיי ניט אויס-נעהערט, האָט דאָס פאַלק געענטפערט דעם קעניג זאָגענדיג : „וואָס פאַר אַ טהייל האָבען מיר אין דוד'ן, עס איז אויף קיין ערבטהייל פאַר דעם אבשטאַמונג פון ישי . . . יעדער צו זיינע געצעלטען, ישראל ! יעצט וועסטו נאָר דיין הויז אנזעהען, דוד ! . . .“ און נאָנץ ישראל זיינען אוועק יעדער צו זיינע געצעלטען.
- 17 בלויז די קינדער ישראל וועלכע האָבען געוואוינט אין די שטעדט יהודה, איבער זיי האָט רעגירט רחבעם.
- 18 ווען דער קעניג רחבעם האָט געשיקט דורום'ן, וואָס איבער די אבצאה-לונגען, האָבען די קינדער ישראל איהם מיט שטיינער פּערוואַרפען ביז ער איז געשטאַרבען. דער קעניג רחבעם האָט זיך געאיילט אַרויפצושטיי-גען אויפ'ן וואַגען אום צו אנטלויפען קיין ירושלים.
- 19 אזוי האָבען די קינדער ישראל ווידערשפעניגט קענען דוד'ס הויז ביז דיעזען טאָג.

קאפיטעל יא

- 1 אז רחבעם איז געקומען אין ירושלים האָט ער פּערוואַמלט דאָס גאַנצע הויז פון יהודה און בנימין, הונדערט מיט אכציג טויזענד אויסער-וויילטע קריענפיהרער, אום קריעג צו האַלטען מיט ישראל, צוריק-צוקעהרען די רעניערונג צו רחבעם'ן.
- 2 און גאָט'ס וואָרט איז געווען צו שמעיה דעם געטליכען מאַן, אזוי צו זאָגען :
- 3 זאָג צו רחבעם, שלמה'ס זעהן, קעניג פון יהודה, אויף צו גאנץ ישראל און יהודה און בנימין, אזוי צו זאָגען :
- 4 „אזוי האָט גאָט געזאָגט—געהט ניט און פיהרט קיינע קריעג מיט אייערע ברודער, קעהרט זיך צוריק יעדער צו זיין הויז, ווארים פון מיר איז געוואָרען דיעזע פּאַסירונג.“ זיי האָבען געהערט גאָט'ס ווערטער און האָבען זיך צוריק געהאַלטען פון געהן צו ירבעם'ן.
- 5 רחבעם איז פּערבליבען אין ירושלים, און האָט געבויט שטעדט צו בע-פּעסטיגען יהודה.
- 6 ער האָט איבערגעבויט בית-לחם, עיטם און תקוע ;
- 7 בית-צור, שוכו און ערלם ;
- 8 גת, מרשה און זיא ;

9 מְרֹשָׁה וְאֶת־זִנְיָה: וְאֶת־אֲדוּרָיִם וְאֶת־לִבְיָשׁ וְאֶת־עֲזֹקָה: וְאֶת־צָרְעָה וְאֶת־אֵילֹן וְאֶת־חֲבֹרֹן אֲשֶׁר בְּיְהוּדָה וּבְנִמְן
 10 עָרֵי מְצֻדוֹת: וַיַּחֲזֶק אֶת־הַמְּצֻדוֹת וַיִּתֵּן בָּהֶם גְּדִידִים
 11 וְאֶצְרוֹת מֵאֲבָב וְשִׁמְן נְיִין: וּבְכָל־עִיר וְעִיר צְנוֹת וּרְמָחִים
 12 וַיַּחֲזֶקם לְדַרְבָּה מֵאֲד וַיְהִי־לּוֹ יְהוּדָה וּבְנִמְן:
 13 וְהַכְּהֵנִים וְהַלְוִיִּם אֲשֶׁר בְּכָל־יִשְׂרָאֵל הִתְיַצְבוּ עָלָיו מִכָּל־
 14 גְּבוּלָם: כִּי־עָזְבוּ הַלְוִיִּם אֶת־מִנְרָשֵׁיהֶם וְאֶחָתָם וַיֵּלְכוּ
 15 לַיהוָה וּלְיְרוּשָׁלַם כִּי־הִזְנִיחָם יִרְבָּעַם וּבְנָיו מִכֹּהֵן לַיהוָה:
 16 וַיַּעֲמֵד־לּוֹ כְּהֵנִים לְכַמּוֹת וּלְשַׁעִירִים וּלְעֹגְלִים אֲשֶׁר עָשָׂה:
 17 וְאֶחְרֵיהֶם מִכָּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל הִנְתִּים אֶת־לְבָבָם לְבַקֵּשׁ
 18 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּאוֹ יְרוּשָׁלַם לְזַבֹּחַ לַיהוָה אֱלֹהֵי
 19 אֲבוֹתֵיהֶם: וַיַּחֲזֶקוּ אֶת־מַלְכוּת יְהוּדָה וַיֹּאמְצוּ אֶת־רַחֲבָעַם
 20 בְּדַשְׁלֹמָה לְשָׁנִים שְׁלוֹשׁ כִּי הָלְכוּ בְּדַרְךְ דָּוִד וּשְׁלֹמֹה
 21 לְשָׁנִים שְׁלוֹשׁ: וַיִּקְחֻלּוּ רַחֲבָעַם אִשָּׁה אֶת־מַחֲלַת
 22 בְּדִירִימֹת בְּדָדוּיָד אֲבִיחַיִל בַּת־אֵלִיאָב בְּדִישֵׁי: וַתֵּלֶד
 23 לוֹ בָּנִים אֶת־יַעֲזֹשׁ וְאֶת־שִׁמְרָה וְאֶת־זֶהֶם: וְאֶחְרֵיהָ לָקַח
 24 אֶת־מַעֲכָה בַת־אֲבִשָׁלוֹם וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־אֲבִיָּה וְאֶת־עֲמִי
 25 וְאֶת־זִיזָא וְאֶת־שְׁלֵמִית: וַיֹּאהֲב רַחֲבָעַם אֶת־מַעֲכָה בַת־
 26 אֲבִשָׁלוֹם מִכָּל־נָשָׁיו וּפְיֵלְגָשָׁיו כִּי נָשִׁים שְׂמוּנָה־עֲשָׂרָה
 27 נָשָׂא וּפְיֵלְגָשִׁים שְׁשִׁים וַיֹּולֵד עֲשָׂרִים וּשְׂמוּנָה בָּנִים
 28 וְשִׁשִּׁים בָּנוֹת: וַיַּעֲמֵד לְרֹאשׁ רַחֲבָעַם אֶת־אֲבִיָּה בְּדַמַּעֲכָה
 29 לְנָגִיד בְּאֶחָיו כִּי לְהַמְלִיכוֹ: וַיִּכְן וַיִּפְרֹץ מִכָּל־בְּנָיו לְכָל־
 30 אֲרָצוֹת יְהוּדָה וּבְנִמְן לְכָל עָרֵי הַמְּצֻדוֹת וַיִּתֵּן לָהֶם
 31 הַמְּזוֹן לְרֹב וַיִּשְׁאֵל הַמֶּזֶן נָשִׁים:

יב CAP. XII. **יב**
 וַיְהִי כְּהִכִּין מַלְכוּת רַחֲבָעַם וּכְחֻזְקָתוֹ עָזַב אֶת־תּוֹרַת יְהוָה א
 וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ: וַיְהִי בַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית לְמַלְכּוֹ 2
 רַחֲבָעַם

- 9 אדורים, לכיש און עזקה ;
- 10 צרעה, אילון, אויך חברון וואָס אין יהודה, אויך פעסטע שטעדט אין בנימין.
- 11 ער האָט אויך פּערשטאַרקט די פעסטונגען און אָנגעשטעלט אין זיי פּע- וואַלטערס, אויך מאַנאַזינען פאַר שפּיין, אייל און וויין.
- 12 אין יעדער שטאָרט האָט ער געבויט סקלאַדען פאַר פּאַנצערס און שפּיער- זען ; ער האָט זיי זעהר פּיעל פּערשטאַרקט און האָט געהערשט איבער יהודה און בנימין.
- 13 אויך די כּהנים און לויים, פון אלע זייער גרענעץ-שטעדט, פון גאַנץ ישראל, זיינען פּערבליבען מיט איהם.
- 14 ווארים די לויים האָבען פּערלאָזען זייערע פּלעצער און זייער בעזיץ און זיינען אַוועק אין יהודה און ירושלים, ווייל ירבעם מיט זיינע זיהן האָ- בען זיי אָבגעשאַפט פון כּהנים צו זיין פאַר גאָט.
- 15 ער האָט אליין אָנגעשטעלט כּהנים ביי די באַרג-אַלטאַרען, די געצען און קעלכער וואָס ער האָט געמאַכט.
- 16 נאָך זיי זיינען געקומען אין ירושלים פון אלע שטאַמען ישראל'ס, וועל- כּע האָבען צום האַרצען גענומען צו בעזוכען דעם גאָט פון ישראל, צו אָפּפּערן צום גאָט פון זייערע עלטערן.
- 17 זיי האָבען בעפעסטיגט דאָס קעניגרייך יהודה און האָבען פּערזיטאַרקט רחבעם'ן שלמה'ס זוהן אַ פּערלוויה פון דריי יאָהר, ווארים זיי זיינען געגאַנגען אינ'ם וועג פון דוד און שלמה דריי יאָהר צייט.
- 18 רחבעם האָט געהייראַט מחלת די טאָכטער פון ירימות, דוד'ס זוהן (אויך אביחיל די טאָכטער פון אליאב יש'ס זוהן).
- 19 זי האָט איהם געבאָרען זיהן : יעוש, שמריה און זעם.
- 20 נאָך איהר האָט ער געהייראַט מעכה, אבשלום'ס טאָכטער, זי האָט איהם געבאָרען : אביה, עתיר, זיוא און שלמית.
- 21 מעכה'ן, אבשלום'ס טאָכטער, האָט רחבעם געליעבט מעהר ווי אלע זיינע ווייבער און קעבס-ווייבער, ווארים ער האָט געהייראַט אבצעהן ווייבער און זעכציג קעבס-ווייבער ; עס זיינען ביי איהם געבוירען נע- וואָרען אכט און צוואנציג זיהן און זעכציג טעכטער.
- 22 אַלס הויפטמאַן האָט רחבעם אָנגעשטעלט אביה'ן, מעכה'ס זוהן, אַלס פירסט אונטער זיינע ברידער ; ' ער האָט איהם געוואַלט לאָזען קעניגען.
- 23 ער האָט עס פּערשטאַנען, האָט ער פּונאַנדערגעשיקט זיינע זיהן איבער אלע פּראָווינצען פון יהודה און בנימין, איבער אלע פעסטע שטעדט ; ער האָט זיי געגעבען פּיעל שפּיין און פּעהייראַט זיי.

קאפיטעל יב

- 1 ווען רחבעם'ס רעגירונג איז געווען פעסטגעשטעלט און ער איז שטאַרק גע- וואָרען האָט ער פּערלאָזען גאָט'ס לעהרע, אויך גאַנץ ישראל מיט איהם.
- 2 אין פינפטען יאָהר פון רחבעם'ס רעגירונג, איז שישק, קעניג פון מצרים ארויף אויף ירושלים, ווייל זיי האָבען ווידערשפּעניגט קעגען גאָט,

רחבעם עלה שישק מלך-מצרים על-ירושלם כי מעלו
 3 ביהוה: באלה ומאיתם רכב ובששים אלה פרשים
 ואין מספר לעם אשר-באו עמו ממצרים לובים סבבים
 4 וכושים: וילכד את-ערי המצרות אשר ליהודה ויבא
 ה עדי-ירושלם: ושמעיה הנביא בא אל-רחבעם
 ושגרי יהודה אשר-נאספו על-ירושלם מפני שישק ויאמר
 להם כה-אמר יהוה אתם עובתם אתי ואף-אני עובתי
 6 אתכם ביד-שישק: ויבנעו שרי-ישראל והמלך ויאמרו
 7 צדיק יהוה: ובראות יהוה כי נבנעו הוה דבר-יהוה
 אל-שמעיה: לאמר נבנעו לא אשחיתם ונתתי להם
 כמעט לפליטה ולא-תתקד חמתי בירושלם ביד-שישק:
 8 כי יהוידו לעבדים וידעו עבודתי ועבודת ממלכות
 9 הארצות: ויעל שישק מלך-מצרים על-ירושלם
 ויקח את-אצרות בית-יהוה ואת-אצרות בית המלך את-
 הכל לקח ויקח את-מנני הזהב אשר עשה שלמה:
 י ויעש המלך רחבעם סחתיהם מנני נחשת והפקיד על-
 11 יד שגרי הרצים השמרים פתח בית המלך: נהיו מדי-
 בוא המלך בית יהוה באו הרצים ונשאום והשבוים
 12 אליהם הרצים: ובהבנעו שב מנעו אף-יהוה ולא
 להשחית לכלה וגם ביהודה הוה דברים טובים:
 13 ויתחזק המלך רחבעם בירושלם וימלך כ-
 כדארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה
 שנה מלך בירושלם העיר אשר-בחר יהוה לשום
 את-שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה
 14 העמנית: ועש הרע כי לא הבין לבו לדרוש את-
 15 יהוה: ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים
 הלא-הם פתוכים בדברי שמעיה הנביא ועדו התוה
 להתנחש ומלחמות רחבעם ורחבעם פל-הימים:

- 3 מיט טויזענד צוויי הונדערט וועגען און זעכציג טויזענד רייטער, עס איז קיין צאהל געווען צום פאלק וואָס איז מיט איהם געקומען פון מצרים — לוב'ער, סכ'ער און כושים.
- 4 ער האָט איינגענומען יהודה'ס פעסטע שטערט און איז געקומען ביז ירושלים.
- 5 דאן איז שמעיה דער פראָפעט געקומען צו רחבעם און די פירסטען פון יהודה, וועלכע האָבען זיך פערזאמעלט אין ירושלים זיך שרעקענדיג פאר שישק'ן, און האָט צו זיי געזאָגט: „אזוי האָט גאָט געזאָגט — איהר האָט מיר פערלאָזען, האָב איך אייך אויך איבערגעלאָזען אין שישק'ס האַנד“.
- 6 האָבען זיך ניעדערגעבויגען די פירסטען פון יהודה און דער קעניג און האָבען געזאָגט: „גאָט איז גערעכט!“
- 7 אז גאָט האָט געזעהען דאָס זיי האָבען זיך ניעדערגעבויגען, איז גאָט'ס וואָרט געוועזען צו שמעיה'ן, אזוי צו זאָגען: „זיי האָבען זיך ניעדער געבויגען וועל איך זיי ניט אונטערבריינגען; איך וועל זיי געבען א קליינע רעטונג, און מיין צאָרן וועט זיך ניט אויסניסען אויף ירושלים דורך שישק'ן“.
- 8 זאָלען זיי זיין זיינע קנעכט, וועלען זיי אונטערשיעדען צווישען מיין דיענסט און דאָס דיענסט ביי די ערדישע קעניגע. . .“
- 9 ווען שישק, קעניג פון מצרים, איז ארויף אויף ירושלים, האָט ער צוגענומען די רייכטהימער פון גאָט'ס הויז אויך די רייכטהימער פונ'ם קעניג'ס הויז — ער האָט אלץ צוגענומען; זאָגאר די גאלדענע פאנג צערס וואָס שלמה האָט געמאַכט.
- 10 דער קעניג רחבעם האָט אנשטאט זיי געמאַכט קופערנע פאנצערס און האָט זיי איבערגעגעבען אונטער דאָס פערוואלטונג פון די אַבער-שנעל-לויפערס, וועלכע האָבען בעוואכט דעם איינגאנג פון קעניגס הויז.
- 11 ווען דער קעניג פלעגט קומען אין גאָט'ס הויז, פלעגען די שנעל-לויפערס קומען און ארויסטראָגען זיי, נאָכהער פלעגען זיי זיי צוריק טראָגען אין געביידע פון די שנעל-לויפערס.
- 12 זינט ער האָט זיך ניעדערגעבויגען איז אוועק פון איהם גאָט'ס צאָרן, איהם ניט אין גאַנצען צו פערניכטען, אויך אין גאַנץ יהודה איז געוואָרען א בעסערער צושטאנד.
- 13 דאן האָט זיך קעניג רחבעם בעפעסטיגט אין ירושלים און געקעניגט. ביי איין-און-פערציג יאָהר אַלט איז רחבעם קעניג געוואָרען און זיעכעהן יאָהר האָט ער געקעניגט אין ירושלים, די שטאָרט וועלכע גאָט האָט אויסערוועהלט פון אלע שטאַמען ישראל'ס, דאָרטען זיין נאָמען צו האַל-טען. זיין מוטער'ס נאָמען איז געוועזען נעמה די עמנית.
- 14 ער האָט שלעכט געטהאָן וואָס ער האָט זיך ניט איבערגעגעבען מיט האַרץ צו פאַרשען נאָך גאָט.
- 15 אלע רחבעם'ס פאסירונגען, ווי די ערשטע אזוי די לעצטע, זיינען איינ-געשריבען אין די ערצהלונגען פון שמעיה דעם פראָפעט און ערו דער פאַראויסזעהער, אלע היסטאָרישע פאסירונגען אויך די קריעגען וואָס זיינען אימער פאַרגעקומען צווישען רחבעם און ירבעם.

16 וישב רחבעם עם־אבתיו ויקבר בעיר דויד וימלך
אביה בנו תחתיו:

CAP. XIII. יג

בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם וימלך אביה על־
יהודה: שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמו מיכיהו
בת־אוריאל מדגבעה ומלחמה היתה בין אביה ובין
ירבעם: ויאסר אביה את־המלחמה בחיל גבורי מלחמה
ארבע־מאות אלף איש בחור וירבעם ערך עמו מלחמה
בשמונה מאות אלף איש בחור גבור חיל: ויקם
אביה מעל להר צמרים אשר בהר אפרים ויאמר
שמעוני ירבעם וכל־ישראל: הלא לכם לדעת כי יהוה
אלהי ישראל נתן ממלכה לדויד על־ישראל לעולם לו
ולבניו ברית מלח: ויקם ירבעם בדגבט עבד שלמה
בן־דויד וימרד על־אדניו: ויקבצו עליו אנשים
רקים בני בלעל ויתאמצו על־רחבעם בן־שלמה
ורחבעם היה נער ורד־לֵב ולא התחזק לפניהם:
ועתה אתם אמרים להתחזק לפני מלכת יהוה בן
בני דויד ואתם המון רב ועמכם עגלי זהב אשר עשה
לכם ירבעם לאלהים: הלא הדחתם את־כהני יהוה
את־בני אהרן והלויים ותעשו לכם כהנים כעמי הארצות
כל־הבא למלא ידו בפר בדבקר ואילם שבעה והיה
כהן ללא אלהים: ואנחנו יהוה אלהינו ולא עובדיה
וכהנים משרתים ליהוה בני אהרן והלויים במלאכת:
ומקטרים ליהוה עלות בבקר־בבקר ובערב בערב
וקטרת־סמים ומערכת לחם על־השלחן הפזור ומנורת
זהב ונרתיה לבער בערב בערב כ־שמרים אנחנו
את־משמרת יהוה אלהינו ואתם עובתם אתו: והנה
עמנו בראש האלהים וכהני ותצטרות התרועה להריע
עליכם

16 אז רחבעם איז געשטאָרבען האָט מען איהם בעררדיגט אין דור'ס שטאָרט, זיין זוהן אביה האָט רעגירט נאָך איהם.

קאָפיטעל יג

- 1 אין אכטצעהנטען יאָהר פון קעניג ירבעם איז אביה קעניג געוואָרען איך בער יהודה.
- 2 דריי יאָהר האָט ער רעגירט אין ירושלים, זיין מוטער'ס נאָמען איז גע- ווען מיכיהו, אוריאל'ס טאָכטער, פון נבעה. צווישען אביה און ירבעם איז אימער קריעג געווען.
- 3 אביה האָט אָנגעפאנגען די קריעג מיט אן ארמעע פון פיער הונדערט טויזענד העלדען, די בעסטע; ירבעם האָט זיך קעגען איהם געשטעלט צום קריעג מיט אכט הונדערט טויזענד מאַן, געקליבענע ארמעע- העלדען.
- 4 אביה האָט זיך געשטעלט אין דער הויך, אויפ'ן באַרג צמרים, און האָט געזאָגט: „הערט מיר אױם, ירבעם און גאנץ ישראל!“
- 5 איהר דארפט וויסען דאָס דער גאָט פון ישראל האָט דאָס רעגירען איך בער ישראל, אַוועקגעגעבען צו דוד'ן אויף אייביג — צו איהם און זיינע קינדער, אן אייביגער אָבמאָך.*
- 6 איז אָבער אויפגעשטאנען ירבעם, נבט'ס זוהן, אַ קנעכט ביי שלמה'ן, דור'ס זוהן, און האָט ווידערשפעניגט קעגען זיין זענען,
- 7 צו איהם האָבען זיך צוזאמענגעקליבען ליידיגעהער און פערדאָר- בענע מענשען, זיי האָבען זיך שטארק געשטעלט קעגען רחבעם שלמה'ס זוהן, רחבעם איז דאן געווען אַ אינגעל מיט אַ שוואַכע האַרץ האָט ער זיך ניט גענוג שטארק קעגען זיי געשטעלט.
- 8 יעצט דיינקט איהר זיך שטארק צו שטעלען קעגען די געטליכע רעגירונג וואָס אין די הענד פון דוד'ס קינדער, איהר זייט אַ גרויסע מאַסע און האָט מיט אייך די גאָלדענע קעלבער, וואָס ירבעם האָט פאר אייך גע- מאַכט אַלס געטער.
- 9 האָט איהר ניט פערשטויסען גאָט'ס כהנים, אהרן'ס זיהן, אויך די לױם, און האָט זיך אַליין געמאַכט כהנים ווי די פעלקער פונ'ם לאַנד? ווער נאָר עס קומט און איבט זיך איין מיט אַ יונגען אָקס און זענען ווידערס ווערט אַ כהן צו די אונזגעטער.
- 10 אָבער מיר — גאָט איז אונזער גאָט, מיר האָבען איהם ניט פערלאָזען, די כהנים וואָס דיענען פאר גאָט זיינען פון אהרן'ס זיהן, און לױם טהוען די אַרבייט.
- 11 זיי רויכען פאר גאָט גאָט גאָט נאָנץ-אָפּפער'ס יעדער מאָרגען אוי יעדער אבענד, אויך רויכגעוירצען און די ברויט צוגרייטונג אויפ'ן ריינעם טיש, די גאָל- דענע לייכטער מיט איהרע ליכט, צו ברענגען יעדער אבענד. מיר היי טען דאָס בעפעהל פון אונזער גאָט און איהר האָט עס פערלאָזען.
- 12 אָט ביי אונז איז גאָט פאָראױם, די כהנים מיט די שאַלונג טראַמפּייטען צו שאַלען קעגען אייך. קינדער ישראל! פיהרט ניט קיין קריעג מיט דעם גאָט פון אייערע עלטערן — איהר וועט ניט בעגליקען!“

(* זעה במדבר י"ח ויקרא ב' י"ג. (ת. ש. נ.)

עליכם בני ישראל אליתלחמו עם יהודה אלהי אבותיכם
 13 כִּי־לֹא תִצְלִיחוּ: וַיִּרְבְּעִם הַסֵּב אֶת־הַמַּאֲדָב לְבוֹא
 מֵאֲחֵרֵיהֶם וַיְהִי לִפְנֵי יְהוּדָה וְהַמַּאֲדָב מֵאֲחֵרֵיהֶם:
 14 וַיִּפְּנוּ יְהוּדָה וְהִמָּה לָהֶם הַמִּלְחָמָה פָּנִים וְאֲחֹר וַיִּצְעֲקוּ
 15 לַיהוָה וְהַכֹּהֲנִים מִחֲצֵצְרִים בְּחֲצֵצְרוֹת: וַיִּרְעוּ אִישׁ
 יְהוּדָה וַיְהִי בַחֲרִיעַ אִישׁ יְהוּדָה וְהָאֱלֹהִים נָגַף אֶת־יִרְבְּעִם
 16 וְכָל־יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אֲבִיהַ וְיְהוּדָה: וַיָּנוּסוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 17 מִפְּנֵי יְהוּדָה וַיִּתְּנֶם אֱלֹהִים בְּיָדָם: וַיָּכּוּ בָהֶם אֲבִיהַ וַעֲמֹ
 מֶכָה רַבָּה וַיַּפְּלוּ חַלְלִים מִיִּשְׂרָאֵל חֲמֹש־מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ
 18 בַּחֹר: וַיִּכְנְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּעַת הַהוּא וַיֹּאמְצוּ בְנֵי יְהוּדָה
 19 כִּי נִשְׁעֲנוּ עַל־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם: וַיִּרְדַּף אֲבִיהַ אַחֲרֵי
 יִרְבְּעִם וַיִּלְכְּדוּ מִמֶּנּוּ עָרִים אֶת־בֵּית־אֵל וְאֶת־בְּנוֹתָיָהּ
 כ וְאֶת־יִשְׁנָה וְאֶת־בְּנוֹתָיָהּ וְאֶת־עַפְרָוֹן וּבְנֹתָיָהּ: וְלֹא־עָצַר
 כָּת יִרְבְּעִם עוֹד בְּיַמֵּי אֲבִיהוּ וַיִּגְפְּחוּ יְהוָה וַיָּמָת:
 21 וַיִּתְחַזַּק אֲבִיהוּ וַיִּשְׂאֵלֵו נָשִׁים אַרְבַּע עֶשְׂרֵה וַיִּוֹלְדוּ עֶשְׂרִים
 22 וּשְׁנַיִם בָּנִים וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה בָנוֹת: וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אֲבִיהַ וַיִּדְרָכּוּ
 23 וַיִּדְרָכּוּ פְתוּבִים בְּמִדְרַשׁ הַנְּבִיא עֲדֹ: וַיִּשְׁכַּב אֲבִיהַ
 עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אָסָא בְּנֵו תַחְתָּיו
 בְּיָמָיו שָׁקְטָה הָאָרֶץ עֶשֶׂר שָׁנִים:

ד CAP. XIV.

יד

2 א וַיַּעַשׂ אָסָא הַטּוֹב וַיִּישֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו: וַיִּסַּר אֶת־
 2 מִזְבְּחוֹת הַגֹּבַר וְהַבָּמֹת וַיִּשְׁבֵּר אֶת־הַמִּצְבּוֹת וַיִּגְדַע אֶת־
 3 הָאֲשֵׁרִים: וַיֹּאמֶר לַיהוָה לְדָרוֹשׁ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי
 4 אֲבוֹתֵיהֶם וּלְעֲשׂוֹת הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה: וַיִּסַּר מִכָּל־עֲרֵי
 יְהוּדָה אֶת־הַבָּמֹת וְאֶת־הַחֲמֻנִים וַתִּשְׁקֹט הַמַּמְלָכָה
 ה לְפָנָיו: וַיְבִן עָרֵי מִצְוָה בַּיהוּדָה כִּי־שָׁקְטָה הָאָרֶץ וְאִין
 6 עֲמֹ מִלְחָמָה בְּשָׁנִים הָאֵלֶּה כִּי־הִנִּיחַ יְהוָה לוֹ: וַיֹּאמֶר
 לַיהוָה

- 13 אָבער ירבעם האָט אַרומגעפיהרט אַ לױער־אַרמעע אום צו קומען פון הינ־טער זײ, אַ טהײל זײנען געוועזען פון פּאַרענט בײַ יהודה און די לױער־אַרמעע פון הינטער זײ.
- 14 אַז די מענשען פון יהודה האָבען זיך אַ קעהר געטהאָן ערשט זײ האָבען די קריעג פון פּאַרענט און פון הינטען, האָבען זײ געשריען צו גאָט און די כהנים האָבען געבלאָזען מיט די טראָמפּײטען.
- 15 די מענשען פון יהודה האָבען שטאַרק געליארעמט, ווען זײ (די מענשען פון יהודה) האָבען געליארעמט האָט גאָט געשלאָגען ירבעם'ן מיט גאַנץ ישראל פאַר אביה און יהודה.
- 16 די קינדער ישראל זײנען אנטלאָפּען פאַר יהודה — גאָט האָט זײ געגע־בען אין זײער האַנד.
- 17 אביה מיט זײנע מענשען האָבען פון זײ פּיעל אויסגע'הרג'עט — פון ישראל זײנען געפאלען פינף הונדערט טויזענד געקליעבענע מענשען.
- 18 יענע צײט איז ישראל נידערגעבויען געווען, אָבער די קינדער יהודה זײנען שטאַרק געווען, ווייל זײ האָבען זיך געשטיצט אויפ'ן גאָט פון זײערע עלטערן.
- 19 אביה האָט נאָכגעיאָגט נאָך ירבעם און צוגענומען פון איהם שטעדט : בית־אֵל מיט איהרע דערפער, ישנה מיט איהרע דערפער און עפרין מיט איהרע דערפער.
- 20 ירבעם האָט קיין קראפט מעהר נײט געהאַט אין אביה'ס צײט — גאָט האָט איהם געפלאַגט און ער איז געשטאָרבען.
- 21 דאן האָט אביה בעקומען מוטה, ער האָט געהייראַט פּערצעהן ווייבער און געהאַט צוויי־און־צוואַנציג זיהן און זעכצען טעכטער.
- 22 די איבריגע פּאסירונגען אביה'ס, זײן אויפפיהרונג און זײנע רייד זײנען פאַרשריבען אין די פּאַרשונגען פון ערו דעם פּראָפּעט.
- 23 ווען אביה איז געשטאָרבען האָט מען איהם בעגראָבען אין דוד'ס שטאָדט, און אסא זײן זוהן איז קעניג געוואָרען נאָך איהם. אין זײן צײט איז אין לאַנד שטיל געווען צעהן יאָהר.

קאפיטעל יד

- 1 אסא האָט געטהאָן וואָס עס איז גוט און גלייך אין די אויגען פון זײן גאָט —
- 2 ער האָט אָנגעשאַפט די פרעמדע אַלטאַרען און די באַרג־אַלטאַרען, ער האָט צובראָכען די דענקמאַלס און אָנגעשניטען די געצען־בױמער.
- 3 ער האָט ערקלעהרט פאַר גאַנץ יהודה מ'זאָל בעטען גאָט, דעם גאָט פון זײערע עלטערן און טהאָן דאָס געזעץ און בעפעהל.
- 4 ער האָט אויך אָנגעשאַפט פון אַלע שטעדט יהודה'ס די באַרג־אַלטאַרען און די זונ־בילדער ; דאָס קעניגרייך איז רוהיג געווען אין זײן צײט.
- 5 ער האָט געבױט פעסטע שטעדט אין יהודה, אָבּוואָהל דאָס לאַנד איז שטיל געווען און ער האָט קײנע קריעג געהאַט אין די יאָהרען, ווייל גאָט האָט איהם רוהע געגעבען.
- 6 ער האָט געזאָגט צו גאַנץ יהודה : „לאַמיר איבערבויען די שטעדט און

- לַיהוָה נִבְנְהָ וְאֶת־הַעֲרִים הָאֵלֶּה וְנִסַּב חוֹמָה וּמִגְדָּלִים
 וְדִלְתַיִם וּבְרִיחִים עוֹדְנוּ הָאָרֶץ לְפָנֵינוּ כִּי דָרְשָׁנוּ אֶת־
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דָרְשָׁנוּ וַיְנַח לָנוּ מִסְבִּיב וַיִּבְנוּ וַיַּצְלִיחוּ׃
 7 וַיְהִי לְאַסָּא חֵיל נְשֵׂא צִנָּה וְרִמְחַ מִּיהוּדָה שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת אֶלֶף וּמִבְנִימֵן נְשֵׂאֵי מָגֵן וְדֹרְכֵי לָשֶׁת מֵאֲתִים
 8 וּשְׂמוּנִים אֶלֶף כָּל־אֵלֶּה נְכוּרֵי חֵיל׃ וַיֵּצֵא אֱלִיהֶם וְרַח
 הַפּוֹשֵׁי בְחֵיל אֶלֶף אֶלְפִים וּמִרְפָּבוֹת שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיָּבֵא
 9 עֲדִימְרָשָׁה׃ וַיֵּצֵא אֶסָּא לְפָנָיו וַיַּעֲרֹכוּ מִלְחָמָה בְּנֵיאַ
 10 צַפְתָּה לְמִרְשָׁה׃ וַיִּקְרָא אֶסָּא אֶל־יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אִידְעִמֶךָ לַעְזוֹר בֵּין רַב לְאִין כֹּחַ עוֹרְנוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ כִּי־עֲלִידְךָ נִשְׁעֵנוּ וּבִשְׁמֶךָ בָּאֵנוּ עַל־הַחַמָּן הַזֶּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה אֶל־יַעֲזֹר עִמָּךְ אָנוּשׁ׃ וַיִּגַּף 11
 יְהוָה אֶת־הַפּוֹשִׁים לְפָנָיו אֶסָּא וּלְפָנָיו יְהוָה וַיִּנְסוּ
 12 הַפּוֹשִׁים׃ וַיִּרְדְּפֵם אֶסָּא וְהָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ עַד־לְגֶרֶד וַיִּפֹּל
 מִפּוֹשִׁים לְאִין־לָהֶם מַחֲזֵה כִּי־נִשְׁכְּרוּ לְפָנֵי־יְהוָה וּלְפָנָיו
 13 מִחֲנָהוּ וַיִּשְׂאוּ שָׁלָל הַרְבֵּה מְאֹד׃ וַיָּפוּ אֶת כָּל־הָעָרִים
 סְבִיבוֹת גֶּרֶד כִּי־הָיָה פַחַד־יְהוָה עֲלֵיהֶם וַיִּבְזוּ אֶת־כָּל־
 14 הָעָרִים כִּי־בִזָּה רַבָּה הָיְתָה בָּהֶם׃ וַיִּסְאֲחֲלֵי מִקְנֵה הַבָּיִ
 וַיִּשְׁבוּ צֹאן לְרֹב וּנְמָלִים וַיִּשְׁבוּ יְרוּשָׁלַם׃

טו

CAP. XV. טו

- וַעֲזַרְיָהוּ בְּדַעַד־הַיְתָה עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים׃ וַיֵּצֵא לְפָנָיו א 2
 אֶסָּא וַיֹּאמֶר לוֹ שְׂמְעוּנִי אֶסָּא וְכָל־יְהוּדָה וּבְנֵימֵן יְהוָה
 עִמָּכֶם בַּהֲוֹתְכֶם עִמּוֹ וְאִם־תִּדְרָשׁוּהוּ יִמְצֵא לָכֶם וְאִם־
 3 תַּעֲזֹבוּהוּ יַעֲזֹב אֶתְכֶם׃ וַיָּמִים רַבִּים לְיִשְׂרָאֵל לְלֵאָו
 4 אֱלֹהֵי אֲמֹת וּלְלֵאָו כַּחַן מוֹרָה וּלְלֵאָו תוֹרָה׃ וַיֵּשֶׁב בְּצִדְרוֹ
 5 עַל־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְקֹשׁוּהוּ וַיִּמְצֵא לָהֶם׃ וּבַעֲתִים ה
 הָלָם אִין שְׁלוֹם לַיּוֹצֵא וּלְבָא כִּי מְהוּמֹת רַבּוֹת עַל כָּל־
 6 יִשְׂרָאֵל הָאֲרָצוֹת׃ וּבַתְּתוֹ נוֹי־בְגָי וְעִיר בְּעִיר כִּי־אֱלֹהִים

- ארומרינגלען זיי מיט א מויער-וואַנד און טהורעמס, טיהרען און רינגלען, זאָלאַנג דאָס לאַנד איז אונזערע, וויילע מיר האָבען געבעטען גאָט. אונז זער גאָט האָבען מיר געבעטען האָט ער אונז רוחע געגעבען פון ארום". זיי האָבן געבויט און בעגליקט.
- 7 אסא האָט געהאט אן ארמעע פאַנצער און שפיעזטרעגער, פון יהודה, דריי הונדערט טויזענד; אויך פון בנימין שילד־טרעגער און בויגען־טרעגער צוויי הונדערט מיט אכציג טויזענד. די אַלע זיינען געוועזען קריעגס־העלדען.
- 8 אַמאָל איז צו זיי אַרויס זרח דער כושי מיט אַ מיליאָנען־אַרמעע און דריי הונדערט וועגען; ער איז צוגעגאנגען ביז מרשה.
- 9 איז אסא ארויס איהם אנקעגען, זיי האָבען צוגעגרייט אַ קריעג אינ'ם טהאל פון צפת, געבען מרשה.
- 10 דאן האָט אסא גערופען צו זיין גאָט און געזאָגט: „גאָט! קענסטו דען ניט העלפען (אין אַ קריעג) צווישען אַ גרויסע ארמעע מיט אַ אונמעכ־טיגע? העלף אונז, אונזער גאָט, ווארים מיר האָבען זיך אויף דיר נע־שטיצט און מיט דיין נאָמען זיינען מיר אַרויס קעגען דער גרויסער מאַ־סע. דו, אונזער גאָט, דיר קען דאָך קיינער צוריק האַלטען.“
- 11 גאָט האָט געשלאָגען די כושים פאר אסא און יהודה און די כושים זיינען אנטלאָפען.
- 12 אסא און דאָס פאָלק וואָס מיט איהם האָבען זיי נאָכגעיאָגט ביז גרר [עם זיינען געפאלען פיעל פון די כושים אָהן לעבאָפט, זיי זיינען צובראָ־כען געוואָרען פאר גאָט און זיין לאַגער] און זיי האָבען אוועקגעטראָגען יעהר פיעל רויב.
- 13 זיי האָבען אויך געשלאָגען די איינוואָהנער פון די שטערט ארום גרר, ווייל עס איז אויף זיי געפאלען אַ גרויסע שרעק, און האָבען צורויבט אַלע שטערט, אין וועלכע עס איז געוועזען גרויס פערמעגען.
- 14 אויך די פיה געצעלטען האָבען זיי צובראָכען, זיי האָבען אוועקגערויבט פיעל שעפסען און קעמלען און צוריק געקומען אין ירושלים.

קאַפיטעל טו

- 1 אויף עזריהו עורד'ס זוהן איז געוועזען גאָט'ס גייסט.
- 2 ער איז געקומען צו אסא'ן און געזאָגט צו איהם: „הערט מיר אויס, אסא אויך גאנץ יהודה און בנימין! גאָט איז אימער מיט אייך ווען איהר זייט מיט איהם; וועט איהר איהם זוכען וועט ער זיך געפינען צו אייך, וועט איהר איהם אָבער פערלאָזען — וועט ער אייך פערלאָזען...“
- 3 פיעלע טעג איז ישראל געווען אָהן דעם ריכטיגען גאָט, אָהן אַ כהן־לעהרער און אָהן גאָט'ס לעהרע.
- 4 דאָך ווען ער האָט זיך צוריק געקעהרט צום גאָט פון ישראל, ווען עס איז איהם שלעכט געווען, אז זיי האָבען איהם נאָר געזוכט האָט ער זיך צו זיי געפונען.
- 5 אין יענע צייטען איז ניט זיכער געווען דער ארויסגעהער אָדער אַריינ־געהער, עס איז פיעל אונרוהען געוועזען ביי די איינוואוינער פון פער־שיעדענע לענדער —
- 6 עס זיינען אונטערגעגאנגען אַ פאָלק נאָך אַ פאָלק און אַ שטאָדט נאָך אַ שטאָדט, ווייל גאָט האָט זיי פערטומעלט מיט פּעו־שיעדענע לידען.

7 דַמָּמָם בְּכַל־צָרָה: וְאַתֶּם חֹזְקוּ וְאַל־יִרְפוּ יָדֵיכֶם כִּי יֵשׁ
 8 שָׂכָר לַפְעֻלַתְכֶם: וּבְשִׁמְעֵ אִסָּא הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהִנְבוֹאֵה עֵדָד הַנְּבִיא הַתְּחֹזֵק וַיַּעֲבֵר הַשְּׂקֻצִים מִכָּל־
 אֶרֶץ יְהוּדָה וּבְנֵימָן וּמִדְּהַעָרִים אֲשֶׁר לְכַד מִתַּר אַפְרַיִם
 9 וַיַּחֲדֹשׁ אֶת־מִזְבַּח יְהוָה אֲשֶׁר לִפְנֵי אוֹלָם יְהוָה: וַיִּקְבֹּץ
 אֶת־כָּל־יְהוּדָה וּבְנֵימָן וְהַגָּרִים עִמָּהֶם מֵאַפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה
 וּמִשְׁמַעוֹן כִּי־נָפְלוּ עֲלָיו מִיִּשְׂרָאֵל לְדָב בְּרֹאֲתָם כִּי־יְהוָה
 10 אֱלֹהָיו עִמּוֹ: וַיִּקְבְּצוּ יְרוּשָׁלַם בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי לַשָּׁנָה
 11 חֲמִשְׁ־עָשָׂרָה לַמַּלְכוּת אִסָּא: וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה בַּיּוֹם הַהוּא
 מִן־הַשְּׁלָל הַבָּיְאוּ בְּקָר שֶׁבַע מֵאוֹת וְצֹאן שֶׁבַעַת אֲלָפִים:
 12 וַיָּבֵאוּ בְּבֵרִית לַדְּרוֹשׁ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם בְּכָל־
 13 לְבָבָם וּבְכָל־נַפְשָׁם: וְכֹל אֲשֶׁר לֹא־יָדַשׁ לַיהוָה אֱלֹהֵי־
 יִשְׂרָאֵל יוֹמֵת לַמִּזְבֵּחַן וְעַד־גִּזְלוֹ לַמַּאִישׁ וְעַד־אִשְׁרָה:
 14 וַיִּשְׁבְּעוּ לַיהוָה בְּקוֹל גָּדוֹל וּבְתַרוּעָה וּבְחִצְצוֹת וּבְשׁוֹפָרוֹת:
 טו וַיִּשְׂמְחוּ כָל־יְהוּדָה עַל־הַשְּׂבוּעָה כִּי בְּכָל־לְבָבָם נִשְׁבְּעוּ
 וּבְכָל־רִצּוֹנָם בִּקְשׂוּהוּ וַיִּמְצֵא לָהֶם וַיִּנַּח יְהוָה לָהֶם
 16 מִסָּבִיב: וְגַם־מַעֲכָה אִם אִסָּא הַמֶּלֶךְ הִסִּירָהּ מִנְּבוּרָה
 אֲשֶׁר־עֲשִׂתָהּ לְאִשְׁרָה מִפְּלִצַת וַיִּכְרַת אִסָּא אֶת־מִפְּלִצַתָּהּ
 17 וַיִּדְק וַיִּשְׂרַף בְּנַחַל קִדְרוֹן: וְהַבָּמֹת לֹא־סָרוּ מִיִּשְׂרָאֵל
 18 רַק לְכַב־אִסָּא הָיָה שָׁלֵם כָּל־יְמָיו: וַיָּבֵא אֶת־קִדְשֵׁי אָבִיו
 19 וְקִדְשָׁיו בֵּית הָאֱלֹהִים כֶּסֶף וְזָהָב וְכֵלִים: וּמִלְחָמָה לֹא
 הָיְתָה עַד שְׁנַת־שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ לַמַּלְכוּת אִסָּא:

CAP. XVI. טז

טז

א בשנת שלשים ושלש למלכות אסא עלה בעשא מלך־
 ישראל על־יהודה ויבן את־הַרְמָה לְבִלְתִּי תֵת יוֹצֵא וְכֹא
 2 לְאִסָּא מֶלֶךְ־יְהוּדָה: וַיֵּצֵא אִסָּא כֶּסֶף וְזָהָב מֵאֲצֵרוֹת בֵּית
 יְהוָה וּבֵית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶל־בְּנֵי־הַבַּיִת מֶלֶךְ אֲרָם הַיּוֹשֵׁב
 3 בְּדַרְמָשֶׁק לֵאמֹר: בְּרִית בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין אָבִי וּבֵין אָבִיךָ

הנה

- 7 איהר אָבער פאסט מוטה, זאָלען אייערע הענד ניט שוואַך ווערען — עס איז דאָ אַ בעלזונג פאר אייער ארבייט . . .”
- 8 אז אסא האָט דערהערט די רייד און די פּראָפעצייִהונג פון ערד דעם פּראָפּעט, האָט ער מוטה בעקומען און האָט אָבגעשאַפּט די העסליכקייטען פון גאַנץ יהודה און בנימין, אויף פון די שטערט וואָס ער האָט איינגענומען פון באַרג אפרים; ער האָט פון דאָס נייע אויפגעשטעלט גאָט'ס אַלמאר וואָס איז ביי'ם אינערליכען צימער אין גאָט'ס הויז.
- 9 ער האָט אויף פּערזאָמעלט גאַנץ יהודה און בנימין אויף די וואָס וואוינען נעבען זיי פון אפרים, מנשה און שמעון, ווארים עס זיינען צו איהם צוגעשטאַנען פיעל פון ישראל, זעהענדיג דאָס זיין גאָט איז מיט איהם.
- 10 זיי האָבען זיך איינגעזאַמעלט אין ירושלים אין דריטען מאָנאַט פון פּופֿצעהנטען יאָהר צו אסא'ס רעגירונג.
- 11 יענעם טאָג האָבען זיי געשאַכטען פון רויב וואָס זיי האָבען געבראַכט זיעבען הונדערט רינדער און זיעבען טויזענד שעפּסען.
- 12 זיי זיינען געקומען מיט אַ בעשלוס צו בעטען דעם גאָט פון זייערע עלטערן מיט זייער גאַנצען האַרצען און זעלע.
- 13 דער וואָס וועט ניט בעטען צום גאָט פון ישראל, אויב גרויס אָדער קליין, אויב מאַן אָדער פרוי, זאָל טוידט־שטראַף בעקומען.
- 14 זיי האָבען געשוואָרען פאר גאָט מיט אַ הויכע שטימע — מיט יובעל־געשריי, טראָמפּייטען און שופרות.
- 15 און גאַנץ יהודה האָט זיך געפרעהט מיט'ן שווערען — זיי האָבען גע־שוואָרען מיט'ן גאַנצען האַרצען, זיי האָבען איהם געזוכט מיט זייער גאַנצען פּערלאַנג האָט ער זיך געלאָזען געפינען צו זיי; גאָט האָט זיי רוחע געגעבען רונד־אָרום.
- 16 זאָגאר מעכה, דעם קעניג אסא'ס מוטער, האָט ער ניט מעהר געלאָזען הערשערין זיין, ווייל זי האָט געמאַכט אַ געצענ־בילד נעבען געצען־בויים. אסא האָט דעם געצען־בויים אבגעשניטען, ער האָט איהם צובראָ־כען און פארברענט ביי'ן טייך קדרון.
- 17 די באַרג־אַלמארען זיינען ניט אָבגעשאַפּט געוואָרען פון ישראל, נאָר אסא'ס האַרץ איז אויפריכטיג געווען זיין גאַנצען לעבען.
- 18 ער האָט אַריינגעבראַכט אין גאָט'ס הויז זיין פּאַטער'ס הייליגטהימער אויף זיינע הייליגטהימער — זילבער, גאָלד און פּערשיעדענע כלים.
- 19 קיין קריעג איז ניט געווען ביז'ן פינף־און־דרייסיגסטען יאָהר צו אסא'ס רעגירונג.

קאפיטעל טז

- 1 אין זעקס־און־דרייסיגסטען יאָהר צו אסא'ס רעגירונג איז בעשא, קעניג פון ישראל, ארויף אויף יהודה און האָט אויסגעבויט אַ הויכע וואנד אום ניט צו לאָזען קיינעם פון אסא, קעניג פון יהודה, ארויס אָדער אַריין.
- 2 האָט אסא ארויסגענומען זילבער און גאָלד פון די שאַט־קאַמערן וואָס אין גאָט'ס הויז און דעם קעניג'ס הויז און האָט געשיקט צו בן־הדר, קעניג פון ארם וואָס האָט געוואוינט אין דמשק, אַזוי צו זאָגען:
- 3 זאָל אַן אָבמאַך געשלאָסען ווערען צווישען מיר און דיר אַזוי ווי צווישען

הנה שלחתי לך כסף וזהב לך הפך בריחך את־בעשא
 מלך ישראל ויעלה מעלי: וישמע בן־הרד אל־המלך
 4 אסא וישלח את־שרי החילים אשר־לו אל־ערי ישראל
 ויכו את־עין ואת־דון ואת אכל מים ואת כל־מסכנות
 ערי נפתלי: ויהי בשמע בעשא ויחלל מבנות את־הרמה ה
 וישבת את־מלאכתו: ואסא המלך לקח את־כל
 6 יהודה וישאו את־אבני הרמה ואת־עציה אשר בנה
 בעשא ויכו בהם את־גבע ואת־המצפה: ובעת
 7 היא בא חנני הראה אל־אסא מלך יהודה ויאמר
 אליו בהשענך על־מלך ארם ולא נשענת על־יהוה אלהיך
 על־כן נמלט חיל מלך־ארם מידך: הלא אפושים
 8 והלובים היו לחיל לרב לרכב ולפרשים להרבה מאד
 ובהשענך על־יהוה נתנם בידך: כי יהוה עיני משטמות
 9 בכל־ארץ להתחזק עם־לבבם שלם אליו נספלת על־
 זאת כי מעתה יש עמך מלחמות: ויבעס אסא אל־
 הראה ויתגהו בית המדפכת כ־בועף עמו על־זאת
 וירצץ אסא מ־העם בעת ההיא: והנה דברי אסא
 11 הראשונים והאחרונים הנם פתובים על־ספר המלכים
 ליהודה וישראל: ויחלא אסא בשנת שלושים
 12 ותשע למלכותו ברגליו עד־למעלה חליו וגם־בחליו
 לא־דרש את־יהוה כי ברפאים: וישכב אסא עם־אבתו
 13 וימת בשנת ארבעים ואחת למלכו: ויקברו בקברתו
 14 אשר כרה־לו בעיר דויד וישכיבוה במשכב אשר מלא
 בשמים וזנים מרקחים במרקחת מעשה וישרפרלו
 שרפה גדולה עד־למאד:

CAP. XVII. ז

ז
 וימלך יהושפט בנו פחתו ויתחזק על־ישראל: ויחך א 2
 חיל

- מיון פאטער און דיין פאטער ; איך שיק דיר טויזענד שקלים, געה
און ברעך דיין אָבמאָך מיט בעשא, קעניג פון ישראל, אום ער זאָל פון
מיר אַוועקגעהן.
- 4 בן־הדר האָט איינגעשטימט מיט'ן קעניג אסא, און ער האָט געשיקט
זיינע ארמע־פירסטען צו די שטערט פון ישראל, זיי האָבען געשלאָגען
עיון, דן און אב־למים אויך די מאגאזינען־שטערט נפתלי'ס.
- 5 אז בעשא האָט עס דערהערט האָט ער אויפגעהערט בויען די הויכע וואַנד
— ער האָט אויפגעגעבען זיין ארבייט.
- 6 קעניג אסא האָט בעזויג געהאַט אויף גאנץ יהודה, זיי האָבען גענומען
די שטיינער און די האַלץ פון וואנד וואָס בעשא האָט געבויט, מיט זיי
האָט ער פערבויט גבע און מצפה.
- 7 אין יענער צייט איז געקומען חנני דער פראָפּעט צו אסא, קעניג פון
יהודה, און האָט צו איהם געזאָגט : ווייל דו האָסט זיך געשטיצט
אויפ'ן קעניג פון ארם און האָסט זיך ניט געשטיצט אויף דיין גאָט, דער
פאר איז פון דיין האַנד ענטרונגען די ארמעע פון ארם'ס קעניג —
- 8 איז ניט די ארמעע פון די כושים און לובים זעהר גרויס געווען מיט פיעל
וועגענער און רייטערס ? נאָר אז דו האָסט זיך געשטיצט אויף גאָט
האָט ער זיי איבערגעגעבען אין דיין האַנד,
- 9 ווארים גאָט'ס קוק לויפט דורך די גאנצע וועלט אויפצומנטערן די וואָס
זיינען מיט אן אויפריכטיגע האַרץ צו איהם. דו האָסט זיך בענאָרישט—
פון יעצט־אָן וועסטו קריעג האָבען.
- 10 אסא איז ביז געוואָרען אויפ'ן פראָפּעט און האָט איהם אריינגעגעבען אין
געפענגניס, אזוי ביז איז ער דערפאר געווען. אין יענע צייט האָט אסא
גרויזאם געדריקט דאָס פאָלק.
- 11 אסא'ס איבריגע פאסירונגען, די ערשטע און די לעצטע זיינען פער־
שריעבען אינ'ם „קעניגען־בוך“ פון יהודה און ישראל.
- 12 אין ניו־און־דרייסיגטען יאָהר פון זיין רעגירונג איז אסא קראנק געוואָר־
רען אויף די פיס, זעהר קראנק, אָבער זאָגאר קראנקערהייט האָט ער
ניט גאָט געפרעגט נאָר די דאָקטוירים.
- 13 אסא איז געשטאָרבען און בערדיגט געוואָרען געבען זיינע עלטערן אין
אין־און־פערציגטען יאָהר פון זיין רעגירונג.
- 14 מ'האָט איהם בערדיגט אין זיין גראב, וואָס ער אליין האָט פאר זיך
געגראבען אין דוד'ס שטאָרט. מ'האָט איהם געלעגט אויף אַ געלענער
וועלכען פול האָט מיט געוויצען און פערשיעדענע אויס־
געארבייטע פערפיומען, מ'האָט פאר איהם אָנגעצונדען זעהר אַ גרויסען
פיער.

קאפיטעל יז

- 1 זיין זוהן יהושפט האָט געקעניגט נאָך איהם, ער האָט זיך בעפעסטניגט
אין ישראל.
- 2 ער האָט אריינגעגעבען ארמעען אין אלע פעסטע שטערט יהודה'ס, און

חיל בקל-ערי יהודה הבצורות ויתן נציבים בארץ יהודה
9 ובערי אפרים אשר לקד אסא אביו: ויהי יהוה עם
יהושפט כי הלך בדרך ה' אביו הראשונים ולא דרש
4 לבעלים: כי לאלו אביו דרש ובמזותיו הלך ולא
ה כמעשה ישראל: וכן יהוה אתה ממלכה בידו ונתנו
כל-יהודה מנחה ליהושפט נהיה-לו עשר וכבוד לרב:
6 וינבא לבו בדרך יהוה ועוד הסיר את-הבמות ואת-
7 האשרים מיהודה: ובשנת שלוש למלכו שלח
לשריו לבך-חיל ולעבדה ולזכרה ולנתנאל ולמיכהו
8 ללמד בערי יהודה: ועמהם הלויים שמעיהו ונתניהו
והבדלו ועשהאל ושמרימות ויהונתן ואדניהו וטוביהו
וטוב אדוניה הלויים ועמהם אלישמע ויהורם הכהנים:
9 וילמדו ביהודה ועמהם ספר תורת יהוה ויסבו בקל-ערי
יהודה וילמדו בעם: ויהי פחד יהוה על כל-ממלכות
הארצות אשר סביבות יהודה ולא נלחמו עם-יהושפט:
11 ומן-פלשתים מביאים ליהושפט מנחה וכסף משא גם
הערביאים מביאים לו צאן אילים שבעת אלפים ושבע
12 מאות ותישים שבעת אלפים ושבע מאות: ויהי
יהושפט הלך ונגל עז-למעלה ויבן ביהודה בירניות
13 וערי מסבנות: ומלאכה רבה היה לו בערי יהודה
14 ואנשי מלחמה גבורי חיל בירושלם: ואלה
פקדתם לבית אבותיהם ליהודה שרי אלפים עדנה השר
טו ועמו גבורי חיל שלש מאות אלה: ועל-ידו
16 יהוחנן השר ועמו מאתים ושמונים אלה: ועל-ידו
עמסיה בן-זכרי המתנדב ליהוה ועמו מאתים אלה גבור
17 חיל: ומדבנמן גבור חיל אלה ועמו נשקן-קשת
18 ומנן מאתים אלה: ועל-ידו יהוזבד ועמו מאה-ושמונים

אלה

- הָאָם אָנְגֶשְׁטֶעלט פֿערוואַלטער אינ'ם לאַנד יהודה אויף אין די שטערט פון אפרים וועלכע זיין פאטער אסא האָט אָבגענומען.
- 3 נאָט איז געווען מיט יהושפט'ן, וויילע ער איז געגאנגען אין די וועגען פון דוד אויף זיינע אור־עלטערן, און האָט ניט געזוכט די בעלים.
- 4 נאָר צו זיין פאטער'ס נאָט האָט ער געבעטען און אין זיינע בעפעהלען איז ער געגאנגען, ניט ווי די פיהרונג פון די קעניגע ישראל'ס.
- 5 דערפאר האָט נאָט פֿעסטגעשטעלט די רעגירונג אין זיין האַנד און גאנץ יהודה האָבען געשענקע געגעבען יהושפט'ן — ער האָט געהאָט פיעל רייכ־טהום און עהרע.
- 6 ער איז מיט שטאַלץ געגאנגען אין גאָט'ס וועגען, ער האָט זאָגאר אָב־געשאַפט די באַרג־אַלטאַרען און די געצען־בוימער פון יהודה.
- 7 אין דריטען יאָהר פון זיין רעגירונג האָט ער געשיקט זיינע פירסטען : בן־חיל, עבדיה, זכריה, נתנאל און מיכיהו איבער די שטערט פון יהודה צו בעלעהרען (דאָס פּאָלק).
- 8 מיט זיי זיינען אויף געווען ריעזע לויים : שמעיהו, נתניהו, זבדיהו, עשהאל, שמרימות, יהונתן, אדוניהו, טוביהו און טוב־אדוניהו, פון די לויים און מיט זיי אלישמע און יהורם די כהנים.
- 9 זיי האָבען געהאַט אַ בוך, גאָט'ס געזעץ, און האָבען בעלעהרט אין יהודה ; ד. ה. זיי זיינען אַרומגעגאנגען איבער אַלע שטערט פון יהודה און בעלעהרט דאָס פּאָלק.
- 10 עס איז אַ גרויסער שרעק געווען איבער אַלע רעגירונגען און לענדער וואָס אַרום יהודה — זיי האָבען ניט געשטרימען מיט יהושפט.
- 11 פיעלע פון די פלשתים האָבען יהושפט'ן געבראכט פרעזענטען און פיעל זילבער, אויף די ערב'יער האָבען איהם געבראכט שעפסען — זיעבען טויזענד זיעבען הונדערט ווידערס, אויף זיעבען טויזענד זיעבען הונדערט ציעגענבעק.
- 12 אזוי איז יהושפט אַלץ גרעסער געוואָרען און געשטיגען, ער האָט געבויט אין יהודה פּאַלאַצען און מאַגאַזינען שטערט.
- 13 ער האָט אויף געהאַט פיעל אַרבייט־מענשען אין יהודה, און העלדישע קריעגס־לויים אין ירושלים.
- 14 דאָס זיינען זייערע אַמטען נאָך זייערע פּאַמיליען־הייזער : פון יהודה — בעאמטע איבער טויזענד, עדנה דער אָבער־הערר און מיט איהם דריי הונדערט טויזענד קריעגס העלדען.
- 15 נעבען איהם איז געווען פירסט יהוחנן און מיט איהם צוויי הונדערט און אַכציג טויזענד.
- 16 נעבען איהם — עמסיה, זכרי'ס זוהן, פּריוויליג פון גאָט'ס וועגען, און מיט איהם צוויי הונדערט טויזענד קריעגס העלדען.
- 17 פון בנימין — אלידע, אַ קריעגס־העלד, און מיט איהם צוויי הונדערט טויזענד בעוואַפֿענטע מיט בויגענס און שילדען.
- 18 נעבען איהם יהוּבד, מיט איהם זיינען געווען הונדערט אַכציג טויזענד קריעגס פֿערטיגע.

אֶלֶף חֲלוּצֵי צָבָא: אֵלֶּה הַמְּשֻׁרְתִּים אֶת־הַמֶּלֶךְ 19
 מֶלֶכְךָ אֲשֶׁר־נָתַן הַמֶּלֶךְ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר בְּכָל־יְהוּדָה:

יח

CAP. XVIII. יח

וַיְהִי לַיהוֹשֻׁפָט עֶשֶׂר וּכְבוֹד לָרֹב וַיִּתְחַפֵּן לְאַחָב: וַיִּרְדָּ 2 *
 לָקֵץ שָׁנִים אֶל־אַחָב לְשִׁמְרוֹן וַיִּזְבַּח־לוֹ אַחָב צֹאן
 וּבָקָר לָרֹב וְלָעֵם אֲשֶׁר־עִמּוֹ וַיִּסִּיתְהוּ לַעֲלֹת אֶל־רַמַת
 גִּלְעָד: וַיֹּאמֶר אַחָב | מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשֻׁפָט מֶלֶךְ 3
 יְהוּדָה הַתֵּלֶךְ עִמִּי רַמַת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר לוֹ כָּמוֹנִי כַּמּוֹךְ
 וּכְעַמְּךָ עִמִּי וְעַמְּךָ בַּמִּלְחָמָה: וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁפָט אֶל־מֶלֶךְ 4
 יִשְׂרָאֵל דְּרֹש־נָא כִּי־וּם אֶת־דְּבַר יְהוָה: וַיִּקְבֹּץ מֶלֶךְ־ה 5
 יִשְׂרָאֵל אֶת־הַנְּבִיאִים אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
 הַגִּלְגָל אֶל־רַמַת גִּלְעָד לַמִּלְחָמָה אִם־אֶחָדֵל וַיֹּאמְרוּ עֲלֵה
 וַיִּתֵּן הָאֱלֹהִים בְּיַד הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁפָט הֲאִין פֹּה 6
 נָבִיא לַיהוָה עוֹד וַגִּדְרֹשָׁה מֵאֲתוֹ: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל | 7
 אֶל־יְהוֹשֻׁפָט עוֹד אִישׁ־אֶחָד לְדְרוֹשׁ אֶת־יְהוָה מֵאֲתוֹ
 וְאֲנִי שָׁנֵאתִיחוּ כִּי אֵינְנוּ מִתְנַבְּא עָלַי לְטוֹבָה כִּי כָל־יָמָיו
 לְדָעָה הוּא מִיְכֻדּוֹ בְּדוֹמְלָא וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁפָט אֶל־יֹאמֶר
 הַמֶּלֶךְ בֶּן: וַיִּקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־סָרִיס אֶחָד וַיֹּאמֶר 8
 מִחֵר מִיְכֻדּוֹ בְּדוֹמְלָא: וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשֻׁפָט מֶלֶךְ־ 9
 יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי־אֵישׁ עַל־כַּסְאוֹ מִלְּבָשִׁים בְּגָדִים וְיֹשְׁבֵי־
 בְּנֵי־ן פֶּתַח שַׁעַר שִׁמְרוֹן וְכָל־הַנְּבִיאִים מִתְנַבְּאִים לַפְּנֵיהֶם:
 וַיַּעַשׂ לוֹ צְדָקְיָהוּ בֶן־בְּנַעֲנָה קָרְנִי בְרוּל וַיֹּאמֶר פֹּה־אָמַר 10
 יְהוָה בְּאֵלֶּה תִּנְגַח אֶת־אָרֶם עַד־פְּלוֹתָם: וְכָל־הַנְּבִיאִים 11
 נִבְּאִים כֵּן לֵאמֹר עֲלֵה רַמַת גִּלְעָד וְהַצֵּלַח וְנָתַן יְהוָה בְּיַד
 הַמֶּלֶךְ: וְהַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־הִלְךְ | לִקְרֹא לְמִיְכֻדּוֹ דְּבַר אֵלָיו 12
 לֵאמֹר הִנֵּה דְבַר־יְהוָה הַנְּבִיאִים פֹּה־אֶחָד טוֹב אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיְהִי־ 13
 נָא דְבַר־ךָ כַּאֲתָד מִתָּם וְדַבַּרְתָּ טוֹב: וַיֹּאמֶר מִיְכֻדּוֹ חַי־

יהוה

19 די אלע האָבען געדיענט דעם קעניג, אויסער וואָס דער קעניג האָט אָנגעשטעלט אין די פעסטע שטערט פון גאנץ יהודה.

קאָפיטעל יח

- 1 יהושפט האָט פיעל רייכטום און עהרע געהאַט, ער האָט זיך אויך בעשווענערט מיט אהאב'ן.
- 2 נאָכ'ן פערלויף פון אייניגע יאָהרען איז ער אראָבגעקומען צו אהאב'ן אין שמרון. אהאב האָט צוליעב איהם און דאָס פאָלק וואָס מיט איהם, געשאכטען פיעל שעפסען און רינדער, און האָט איהם צוגערעדט אין קריעג צו געהן רמת־גלעד.
- 3 אהאב, קעניג פון ישראל, האָט געזאָגט צו יהושפט, קעניג פון יהודה: „וויכטו געהן מיט מיר אויף רמת־גלעד?״ האָט ער איהם געענטפערט: „איך אזוי ווי דו, אויך מיין פאָלק אזוי ווי דיין פאָלק, געהט מיט דיר צום קריעג.“
- 4 אויך האָט יהושפט געזאָגט צום קעניג פון ישראל, „געפין שנעלל אויס דעם מיינונג פון גאָט.“
- 5 דאן האָט דער קעניג פון ישראל פערזאמעלט פיער הונדערט מאָן פראָפערטען און געזאָגט צו זיי: זאָלען מיר געהן אויף רמת־גלעד אין קריעג אָדער אויפהערן? האָבען זיי געענטפערט: „געה! גאָט וועט געבען אין קעניג'ס האַנד . . .“
- 6 האָט יהושפט געזאָגט: „געפינט זיך דאָ ניט מעהר גאָט'ס א פראָפעט פון וועלכען מ'קען אויסגעפינען?״
- 7 „עס איז נאָך דאָ איין מאָן דורך וועמען מ'קען פרעגען גאָט — האָט דער קעניג פון ישראל געענטפערט יהושפט'ן — אָבער איך האָס איהם, ווייל ער פראָפעציעט אויף מיר קיין גוטעס, נאָר אימער שלעכטעס, דאָס איז מיכיהו, ימלא'ם זוהן.“ האָט יהושפט געזאָגט: זאָל דער קעניג זיך אזוי ניט אויסדריקען!
- 8 דער קעניג פון ישראל האָט צוגערופען איינעם פון די הויפדיענער און געזאָגט: „ברענג שנעל מיכיהו ימלא'ם זוהן!“
- 9 דער קעניג פון ישראל מיט יהושפט קעניג פון יהודה זיינען געזעסען יעדער אויף זיין שטוהל אין אונטער־קליידער; זיי זיינען געזעסען אויפ'ן איינגאנגס־פלאַץ ביי'ם טהויער פון שמרון, און אלע פראָפעטען האָבען פאר זיי פראָפעציעט.
- 10 צדקיהו, כנענה'ס זוהן, האָט זיך געמאַכט אייזערנע הערנער און האָט געזאָגט: אזוי זאָגט גאָט — „דערמיט וועסטו שטויסען ארם ביז דו וועסט זיי פערניכטען.“
- 11 אויך אלע פראָפעטען האָבען אזוי פראָפעציעט זאָגענדיג: „געה אויף רמת־גלעד און בעגליק, גאָט וועט געבען אין קעניג'ס האַנד . . .“
- 12 דער געשיקטער, וועלכער איז געגאנגען רופען מיכיהו'ן האָט צו איהם אזוי געזאָגט: אלע פראָפעטען האָבען זיך ווי צוזאמענגערעדט נאָר גוטעס ריידען צום קעניג, פיהר דיד אויף ווי איינער פון זיי, און רייד גוטעס.
- 13 אָבער מיכיהו האָט געזאָגט: „ווי גאָט לעבט! נאָר וואָס מיין גאָט וועט זאָיען דאָס וועל איך ריידען!“

14 יְהוָה כִּי אֶת־אֲשֶׁר־יֹאמֶר אֵלָיו אֲתוּ אֲדַבֵּר׃ וַיָּבֹא אֶל־
 הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו מִי־כֹהֵן הַגִּלְגָל אֶל־דָּרְמַת גִּלְעָד
 לַמִּלְחָמָה אִם־אֶחָדֵל וַיֹּאמֶר עָלוּ וְהַצְלִיחוּ וַיִּנְתְּנוּ בְיָדְכֶם׃
 15 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ עַד־כַּמָּה פַעֲמִים אֲנִי מִשְׁבִּיעֶךָ אֲשֶׁר
 16 לֹא־תִדְבַר אֵלַי רַק אֶמֶת בְּשֵׁם יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר רְאִיתִי אֶת־
 כָּל־יִשְׂרָאֵל נִפְוָצִים עַל־הַהָרִים כַּצֵּאן אֲשֶׁר אֵין־לָהֶן רֹעֵה
 וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־אֲדַנֵּם לְאֵלֶּה יָשׁוּבוּ אִישׁ־לְבֵיתוֹ בְּשָׁלוֹם׃
 17 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט הֲלֹא אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ לֹא־
 18 יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אִם־רָע׃ וַיֹּאמֶר לָכֵן שָׁמְעוּ
 דְּבַר־יְהוָה רְאִיתִי אֶת־יְהוָה יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּאוֹ וְכָל־צְבָא
 19 הַשָּׁמַיִם עֹמְדִים עַל־יְמֵינוּ וּשְׁמֹאלוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה מִי
 יַפְתָּה אֶת־אֲחָאֵב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיַּעַל וַיַּפֵּל בְּדָרְמַת גִּלְעָד
 כ וַיֹּאמֶר זֶה אָמַר כָּכָה וְזֶה אָמַר כָּכָה׃ וַיֵּצֵא הָרוֹחַ וַיַּעֲמֵד
 לְפָנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶפְתְּנוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו כַּמָּה׃
 21 וַיֹּאמֶר אֲצַא וְהָיִיתִי לְרוֹחַ שָׁקֶר בְּפִי כָל־נְבִיאָיו וַיֹּאמֶר
 22 תַּפְתְּלוּ וְנִסִּיתוּכֶל צֵא וַעֲשֵׂה־כֵן׃ וַעֲתָה הִנֵּה נִתֵּן יְהוָה
 רוֹחַ שָׁקֶר בְּפִי נְבִיאֶיךָ אֵלֶּה וַיְהוָה דִּבֶּר עָלֶיךָ רָעָה׃
 23 וַיִּגַּשׁ צִדְקִיָּהוּ בֶן־בְּנַעֲנָה בֶן־אֶת־מִיכָיִהוּ עַל־הַחֲלוֹי וַיֹּאמֶר
 24 אֵי זֶה תִּדְרֹךְ עִבֵּר רוּחַ־יְהוָה מֵאֵתִי לְדַבֵּר אִתְּךָ׃ וַיֹּאמֶר
 מִי־כֹהֵנוּ הִנֵּךְ רֹאֵה בַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר תָּבוֹא חֲדָר חֲדָר בַּחֲדָר
 כה לַחֲבָא׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל קְחוּ אֶת־מִיכָיִהוּ וְהַשִּׁיבוּהוּ
 26 אֶל־אֲמוֹן שַׂר־הָעִיר וְאֶל־יֹאֵשׁ בֶּן־הַמֶּלֶךְ׃ וַאֲמַרְתֶּם כֹּה
 אָמַר הַמֶּלֶךְ שִׁמּוֹ זֶה בֵּית הַכֵּלָא וְהֵאֲכִילְהוּ לֶחֶם לֶחֶץ
 27 וַיְמִים לֶחֶץ עַד שׁוּבֵי בְּשָׁלוֹם׃ וַיֹּאמֶר מִיכָיִהוּ אִם־שׁוֹב
 תָּשׁוּב בְּשָׁלוֹם לֹא־דַבֵּר יְהוָה כִּי וַיֹּאמֶר שָׁמְעוּ עַמִּים
 28 כָּל־ם׃ וַיַּעַל מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה
 29 אֶל־דָּרְמַת־גִּלְעָד׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט הַתַּחַפְּשׁ

- 14 אז ער איז געקומען צום קעניג, האָט דער קעניג צו איהם געזאָגט : מיכה ! זאָלען מיר געהן אויף רמת-גלעד אין קריעג אָדער אויפהערן ? ער האָט געענטפערט : געהט און בעגליקט ! זאָלען זיי נעגעבען ווערען אין אייערע הענד !
- 15 האָט דער קעניג צו איהם געזאָגט : „איך בעשווער דיך פיעל מאָל אז דו זאָלסט צו מיר ניט ריידען סיידען די וואַרויט אין גאָט'ס נאָמען.“
- 16 דאן האָט ער געזאָגט : איך האָב געזעהען גאַנץ ישראל צושפרייט איבער די בערג אַזוי ווי שעפסען וועלכע האָבען קיין הירט ניט, און גאָט האָט געזאָגט : „דיזע האָבען מעהר קיינע העררען, זאָלען זיי געהן אין פריעדען יעדער צו זיין הויז . . .“
- 17 דאן האָט דער קעניג פון ישראל צו יהושפט'ן געזאָגט : „האָב איך דיר ניט געזאָגט אז ער וועט קיין גוטעס אויף מיר פראָפעציען נאָר שלעכטעס ?“
- 18 ער [מיכה] האָט ווידער געזאָגט : „אויב אַזוי, הערט-זשע גאָט'ס וואָרט ! איך האָב געזעהען גאָט זיצט אויף זיין שטוהל און אלע הימעל בעוואוינער שטעהען ביי זיין רעכטען און לינקען זייט —
- 19 און גאָט האָט געזאָגט : ווער וועט איינריידען אַחאַב'ן, דעם קעניג פון ישראל, אז ער זאָל געהן און האָבען אַ ניעדערלאַגע און רמת-גלעד ? און מ'האָט געענטפערט איינער אַזוי און איינער אַנדערש ;
- 20 דאן איז אַרויס אַ גייסט ער האָט זיך געשמעלט פאר גאָט און געזאָגט : „איך וועל איהם איינריידען !“ האָט גאָט צו איהם געזאָגט : „ווי אַזוי ?“
- 21 האָט ער געענטפערט : „איך וועל געהן און ווערען אַ פאַלשע פראָפּע-ציייהונג אין די מיילער פון אלע זיינע פראָפעטען . . .“ האָט גאָט גע-זאָגט : דו וועסט איינריידען און דורכפיהרען עס ? געה און טהו אַזוי !
- 22 אָט האָט גאָט יעצט אַריינגעגעבען אַ פאַלשע פראָפעציייהונג אין די מיילער פון דיזע פראָפעטען דינע . . . ריכטיג האָט גאָט נאָר שלעכטעס פאר דיר גערעדט.“
- 23 דאן איז צוגעגאַנגען צדקיהו, כנענא'ס זוהן, און אַ קלאַפ געטהאָן מיכיהו'ן אין באַק ; ער האָט געזאָגט : „אויף וועלכען אַרט איז'ס גאָט'ס גייסט אַוועק פון מיר צו ריידען מיט דיר ?“
- 24 האָט מיכיהו געזאָגט : „דו וועסט זיך איבערצייגען אין יענעם טאָג, ווען דו וועסט אַריין טיעף אין דינע צימערן צו בעהאַלטען זיך . . .“
- 25 דער קעניג פון ישראל האָט געזאָגט : „נעהמט מיכיהו'ן, בריינגט איהם צו אַמון, דעם שטאָרט-פּערוואַלטער און יואש דעם פּרינץ,
- 26 און זאָגט זיי — אַזוי האָט דער קעניג געהייסען : „לעגט דעם אין גע-פענגניס, גיט איהם צו עסען וועניג ברויט און וועניג וואַסער, ביז איך וועל אין פריעדען צוריק קומען.“
- 27 ווען מיכיהו האָט געזאָגט : „אויב דו וועסט צוריק קומען אין פריעדען האָט גאָט צו מיר ניט גערעדט“, האָט דער קעניג געזאָגט : „הערט עס, אלע פּערוואַמעלטע !“
- 28 אז דער קעניג פון ישראל מיט יהושפט קעניג פון יהודה איז אַוועק צו רמת-גלעד,
- 29 האָט דער קעניג פון ישראל געזאָגט צו יהושפט'ן : „איך מוז זיך פּער-

וּבֹא בַמִּלְחָמָה וְאַתָּה לְבַשׁ בְּגָדֶיךָ וַיִּתְחַפֵּשׂ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 וַיָּבֹאוּ בַּמִּלְחָמָה: וּמֶלֶךְ אֲרָם צִוָּה אֶת־שָׂרֵי הָרֶכֶב אֲשֶׁר־
 לוֹ לֵאמֹר לֹא תִלָּחֲמוּ אֶת־הַקָּטָן וְאֶת־הַגָּדוֹל כִּי אִם־אֶת־
 31 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבַדּוֹ: וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב אֶת־יְהוֹשָׁפָט
 וְהִמָּה אָמְרוּ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל הוּא וַיִּסְבּוּ עָלָיו לְהִלָּחֵם וַיִּזְעַק
 32 יְהוֹשָׁפָט וַיהוָה עֲזָרוֹ וַיִּסִּיתֵם אֱלֹהִים מִמֶּנּוּ: וַיְהִי כִּרְאוֹת
 שָׂרֵי הָרֶכֶב כִּי לֹא־הָיָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיָּשׁוּבוּ מֵאַחֲרָיו:
 33 וְאִישׁ מִשָּׂדֶה בִּקְשָׁתָהּ לָתָמוּ וַיִּדֹךְ אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בֵּין הַדְּבָקִים
 וּבֵין הַשִּׁרְיָן וַיֹּאמֶר לָרֶכֶב הֲפֹךְ יָדְךָ וְהוֹצֵאתַנִי מִן־
 34 הַמַּחֲנֶה כִּי הִחַלְתִּי: וַתַּעַל הַמִּלְחָמָה בַּיּוֹם הַהוּא וּמֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל דָּוָה מַעֲמִיד בְּמִרְכָּבָה לָכַח אֲרָם עַד־הָעֶרֶב וַיָּמָת
 לַעַת בּוֹא הַשָּׁמֶשׁ:

CAP. XIX. יט

יט וַיָּשׁוּב יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶל־בֵּיתוֹ בְּשָׁלוֹם לִירוּשָׁלַם: א
 וַיֵּצֵא אֶל־פָּנָיו יְהוּא בֶן־חֲנָנִי הַחֹזֶה וַיֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ: ב
 יְהוֹשָׁפָט הִלְרָשָׁע לַעֲזֹר וּלְשֹׁנָי יְהוָה הָאֵהָב וּבֹאֵת
 3 עֲלֶיךָ קֶצֶף מִלְּפָנֵי יְהוָה: אֲבָל דְּבָרִים טוֹבִים נִמְצְאוּ
 עִמָּךְ כִּי־בַעֲרַת הָאֲשֵׁרוֹת מִן־הָאָרֶץ וַחֲכִיעִית לְבָבְךָ לְדַרְשׁ
 4 הָאֱלֹהִים: וַיָּשׁוּב יְהוֹשָׁפָט בִּירוּשָׁלַם וַיָּשׁוּב וַיֵּצֵא כָּעֵם
 מִבְּאֵר שֶׁבַע עַד־הַר אֶפְרַיִם וַיִּשִׁיבֵם אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי
 5 אֲבוֹתֵיהֶם: וַיַּעֲמֵד שָׁפְטִים בָּאָרֶץ בְּכָל־עָרֵי יְהוּדָה
 6 הַבְּצֻרוֹת לַעִיר וָעִיר: וַיֹּאמֶר אֶל־הַשָּׁפְטִים רְאוּ מַה־אַתֶּם
 עֹשִׂים כִּי לֹא לְאָדָם תִּשְׁפֹּטוּ כִּי לַיהוָה וְעַמְּכֶם בְּדַבָּר
 7 מִשְׁפֹּט: וְעַתָּה יְהִי פַחַד־יְהוָה עֲלֵיכֶם שִׁמְרוּ וַעֲשׂוּ כִּי־
 אֵין עִם־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עֲזָרָה וּמִשָּׂא פָּנִים וּמִקַּח־שֹׁחַד:
 8 וְגַם בִּירוּשָׁלַם הַעֲמִיד יְהוֹשָׁפָט מִן־תַּלְמוֹת וְהַפְּתָנִים
 וּמִרְאֵשֵׁי הָאֲבוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּט יְהוָה וְלָרִיב וַיָּשׁוּבוּ
 יְרוּשָׁלַם:

שמעלען און קומען צום קריעג, אָבער דו קלייד אן דיינע אַניפּאַרם קליידער. אז דער קעניג פון ישראל האָט זיך פּערשטעלט זיינען זיי גע- קומען צום קריעג.

30 דער קעניג פון ארם האָט פּערזאָגט די קאוואַלערי־בעאַמטע זיינע אַזוי צו זאָגען : „איהר זאָלט ניט שטריימען מיט דעם קלענסטען אָדער גרעסטען — נאָר מיט דעם קעניג פון ישראל זעלבסט.“

31 אז די קאוואַלערי־בעאַמטע האָבען דערזעהען יהושפט'ן (זיי האָבען גע- מיינט דאָס איז דער קעניג פון ישראל) האָבען זיי איהם אַרומגערינגעלט אום צו ערשלאַגען איהם, האָט יהושפט געשריען און גאָט האָט איהם געהאַלפּען — גאָט האָט זיי אָבגעצויגען פון איהם.

32 אז די קאוואַלערי־בעאַמטע האָבען זיך איבערצייגט אז דאָס איז ניט דער קעניג פון ישראל, זיינען זיי אַוועק פון איהם.

33 אָבער איין מאַן האָט אַ ציה געטהאָן אונגערען זיין בויגען, און האָט אַריינגעשקסען דעם קעניג פון ישראל צווישען די פאַלבען פון פּאַנצער ; האָט ער געזאָגט צום אַנטרייבער : פיהר מיר שנעל אַרויס פון לאַגער ווארים איך בין פּערוואַנדעט.

34 די שלאַכט האָט יענעם טאָג געשטיגען. דער קעניג פון ישראל איז שמעהן געבליבען אין וואַגען קעגען ארם ביז'ן אַבענד, ערשט צו זונן- אונטערזאָגט צו איז ער געשטאַרבען.

קאָפיטעל יט

1 אז יהושפט, קעניג פון יהודה האָט זיך צוריק געקעהרט אין פּריעדען צו זיין הויז, אין ירושלים.

2 איז איהם אַרויס אַנטקעגען יהוא, חנני'ס זון, דער פּראָפּעט און האָט געזאָגט צום קעניג יהושפט : „דאַרפען אַ רשע העלפּען ? ליעבסטו גאָט'ס פיינד ? דו האָסט דערפאַר אויף דיר גאָט'ס צאָרן ;

3 נאָר עס האָבען זיך גוטע זאַכען אויסגעפונען ביי דיר — דו האָסט אָב- געשאַפט פון דער לאַנד די געצען־בוימער און האָסט מיט הערצליכע אויפ- ריכטיגקייט געזוכט גאָט . . .“

4 יהושפט איז פּערבליבען אין ירושלים ; ער האָט זיך פּערווהט און אַרויס צום פּאָלק פון באַר־שבע ביז'ן באַרג אפּרים און האָט זיי נאָהענט גע- בראַכט צום גאָט פון זייערע עלטערן.

5 ער האָט אָנגעשטעלט אינ'ם לאַנד ריכטער, אין אַלע פּעסטע שטעדט פון יהודה, און אין יעדער שטאָדט.

6 ער האָט געזאָגט צו די ריכטער : בעטראַכט וואָס איהר טהוט — ווארים ניט צוליעב מענשען ריכטעט איהר נאָר פאַר גאָט, איהר דאַרפט בע- טראַכטען אן אורטהייל.

7 זאָל אַלזאָ גאָט'ס פּורכט זיין אויף אייך, זייט פּאַרויכטיג ווען איהר טהוט וואָס, ווארים ביי אונזער גאָט איז ניטאָ קיין אונרעכט, שוינונג און שחד־נעהמונג.

8 אויך אין ירושלים האָט יהושפט אָנגעשטעלט פון די לויים און כהנים און פּאַמיליען־פּאַרשטעהער אין ישראל אַלס געטליכען און פּריוואַט געריכט, ווען זיי זיינען צוריקגעקומען אין ירושלים.

9 ירושלים: ויצו עליהם לאמר פה תעשון ביראת יהוה
 באמונה ובלבב שלם: וכל־ריב אשר־יבוא עליכם
 מאחיהם. השבים בעריהם בירדם. לדם בידתורה
 למצודה לחקום ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו
 ליהוה והזהקצף עליכם ועל־אחיהם פה תעשון ולא
 תאשמו: והנה אמר־הו כהן־הראש עליכם לכל. ודבר
 יהוה וזכר־הו ביהושפטאל הנגיד לבית־יהודה לכל
 דבר־המלך ושטרים הלויים לפניכם חזקו ועשו ויהי
 יהוה עמדתוב:

כ XX. CAP.

א ויהי אחר־יכן באו בני־מואב ובני עמון ועמדם
 2 מהעמונים על־יהושפט למלחמה: ויבאו ויגידו ליהושפט
 לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והנם
 3 בחצצון חמר היא עין גדי: וילא וימן יהושפט את־
 4 פניו לדרוש ליהוה ויקרא־צום על־כל־יהודה: ויקבצו
 יהודה לבקש מיהוה גם מפל־ערי יהודה באו לבקש
 5 את־יהוה: ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלים
 6 בבית יהוה לפני החצר החדשה: ויאמר יהוה אלי:
 אבתינו הלא אתה־הוא אלהים בשמים ואתה מושל
 7 בכל ממלכות הנגים ובידך פח וגבורה ואנ עמך
 הזאת מלפני עמך ישראל ותתנה לזרע אברדם אהבך
 8 לעולם: וישבור־בה ויבנו לה. בה מקדש לשמך לאמר:
 9 אם־תבוא עלינו רעה חרב שפוט ודבר ורעב נעמדה
 לפני הבית הזה ולפניך פי שמך בבית הזה ונזעק
 אליך מצרתינו ותשמע ותושיע: ועתה הנה בני־עמון
 ומואב וחרש־עיר אשר לא־נתתה לישראל לבוא בהם

כבאם

- 9 ער האָט זיי בעפוילען זאָגענדיג : אזוי זאָלט איהר טהאָן — מיט נאָט'ס פארבט, מיט וואהרהייט און גאנצען האַרצען,
- 10 יעדער קריעג, וואָס וועט פאר אייך פאַרקומען פון אייערע ברידער, וואָס וואוינען אין אייערע שטערט, אויב אַ בלוט בעשולדיגונג וועגען בלוט, וועגען לעהרע און געבאָט, געזעצען און רעכטע ; זאָלט איהר זיי ווארנען אום זיי זאָלען זיך ניט פערשולדיגען קעגען נאָט, ווארים עס וועט זיין אַ צאָרן אויף אייך און אייערע ברידער ; אַז איהר וועט אָבער אזוי טהאָן וועט איהר ניט פערשולדיגט זיין.
- 11 אָט איז אמריהו דער אָבער־כהן מיט אייך וועגען יעדער געטליכע אַנ־געלעגענהייט, אויך זבדיהו, ישמעאל'ס זוהן, דער פירסט צום הויז יהודה, וועגען יעדער קעניגליכע אנגעלעגענהייט, און אַלס אויפפאסער זיינען ביי אייך די לויים. טהוט מיט מוטה — דעם גוטען העלפט נאָט ! . . .

קאָפימעל כ

- 1 נאָך דעם זיינען געקומען די קינדער פון מואב און עמון אויך די מעננים מיט זיי, קריעג צו מאַכען מיט יהושפט'ן.
- 2 איז מען געקומען און דערצעהלט יהושפט'ן אזוי צו זאָגען : עס איז אויף דיר געקומען אַ גרויסע פערזאמלונג פון ברעג ים, פון ארם ; זיי זיינען שוין אין חיצון תמר, [דאָס איז עין גדי].
- 3 האָט זיך יהושפט געשראַקען און בעשלאָסען אין האַרצען צו בעטען נאָט, און האָט אויסגערופען אַ פאסט־טאָג איבער גאנצן יהודה.
- 4 האָט מען זיך פערזאמעלט פון יהודה צו בעטען נאָט — פון אלע שטערט יהודה'ס איז מען געקומען נאָט בעטען.
- 5 דאן האָט זיך יהושפט געשמעלט צווישען די פערזאמעלטע פון יהודה און ירושלים, אין נאָט'ס הויז, פאר דעם נייען פאַרהויף,
- 6 און ער האָט געזאָגט : נאָט פון אונזערע עלטערן ! דו ביזט דאָך, אַ נאָט, אינ'ם היממעל ; דו הערשט איבער אלע פעלקער־רעגירונגען, אין דיין האַנד איז קראַפט און מאַכט — קעגען דיר קען מען זיך ניט שטעלען,
- 7 דו, אונזער נאָט, האָסט פארטריבען די איינוואוינער פון דיעזעם לאַנד פאר דיין פאַלק ישראל, און האָסט איהר אויף אימער אוועקגעגעבען צו די קינדער פון אברהם דיין געליעבטען ;
- 8 זיי האָבען זיך באזעצט אין איהר און געבויט פאר דיר אין איהר אַ היי־לינטהום פון דיינט וועגען, זאָגענדיג :
- 9 „אויב דו וועסט אויף אונז ברענגען שלעכטס : שווערד, שטראַף, פעסט אָדער הונגער, וועלען מיר זיך שטעלען פאר דעם הויז, ד. ה. פאר דיר, ווארים דיין נאָמען רופט זיך אויף דעם הויז, און אז מיר וועלען שרייען צו דיר פון אונזערע ליידען וועסטו צוהערען און העלפען . . .“
- 10 יעצט אָט די קינדער פון עמון און מואב אויך פון בארג־שעיר, וואָס האָסט ניט ערלויבט ישראל מיט זיי זיך צונויפקומען זינט זיי זיינען ארויס

- בבאם מארץ מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידום;
 11 והנהיהם גמלים עלינו לבוא לגרשנו מירשתך אשר
 12 הורשתנו: אלהינו הלא תשפט-בם כי אין בנו פח לפני
 ההמון הרב הזה הבא עלינו ואנחנו לא נדע מהנעשה
 13 כי עליך עינינו: וכל-יהודה עמדים לפני יהוה גס-טפם
 14 ונשים ובניהם: ויחזיאל בן-כרתיו בן-בניה בן-
 יעזאל בן-מתניה הלוי מן-בני אסף היתה עליו רוח יהוה
 15 בתוך הקהל: ויאמר הקשיבו כל-יהודה וישבי ירושלים
 והמלך יהושפט כה-אמר יהוה לכם אתם אל-תיראו
 ואל-תחתו מפני ההמון הרב הזה כי לא לכם המלחמה
 16 כי לאלהים: מחר רדו עליהם הים עלים כמעלה הציון
 17 ומצאתם אתם בסוף הנחל פני מדבר ירואל: לא לכם
 להלחם בואת התיצבו עמדי וראו את-ישועת יהוה
 עמכם יהודה וירושלים אל-תיראו ואל-תחתו מחר צאו
 18 לפניהם ויהוה עמכם: ויקד יהושפט אפים ארצה וכל-
 יהודה וישבי ירושלים נפלו לפני יהוה להשתחוות
 19 ליהוה: ויקמו הלויים מן-בני הקדושים ומן-בני הקרחיים
 להלל ליהוה אלהי ישראל בקול גדול למעלה: וישכימו כ
 בבקר ויצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט
 ויאמר שמעוני יהודה וישבי ירושלים האמינו ביהוה
 21 אלהיכם ותאמינו האמינו בנביאי ונחזקיהו: ויועץ
 אלהים ויעמד משררים ליהוה ומהללים להודות
 קדש בצאת לפני החלוצים ואמרים הודו ליהוה כי לעולם
 22 חסדו: ובעת החלוצים ברנה ותהלה נתן יהוה מארבים
 על-בני עמון מואב ותרשעיר הבאים ליהודה ונגפו:
 23 ויעמדו בני עמון ומואב על-ישבי הרשעיר להסרים
 ולהשמיד ובכלותם בישבי שער עזרו איש ברצו
 24 למשחית: ויהודה בא על-המצפה למדבר ופנו אל-

- פון מצרים, און זיי האָבען זיי אימער אויסגעווייכט און ניט פערטיליגט זיי —
- 11 אָט בעזאַהלען זיי אונז יעצט מיט זייער קומען אונז צו פערטרייבען פון דיין בעזויז וואָס דו האָסט אונז געגעבען.
- 12 נאָט אונזערער ! וועסטו זיי ניט שטראַפֿען ? מיר האָבען קיינע קרעפֿט מען קענען דעם גרויסען פּערזאַמלונג וואָס איז געקומען אויף אונז ; מיר ווייסען ניט וואָס צו טהאָן — אויף דיר קוקען מיר אויס ! . . .
- 13 נאָנץ יהודה איז געשטאַנען פאַר נאָט אויף זייערע קליינע קינדער, פרויען און ערוואַקסענע קינדער.
- 14 אויף יחזיאל זוהן פון זכריהו, זוהן פון בניה, זוהן פון יעיאל, זוהן פון מתניה דעם לוי, פון אסר'ס אבשטאַמונג, איז געקומען נאָט'ס גייסט ווען ער איז געווען אין פּערזאַמלונג.
- 15 און ער האָט געזאָגט : הערט נאָנץ יהודה, איינוואוינער פון ירושלים און קעניג יהושפט ! אזוי האָט נאָט וועגען אייך געזאָגט — שרעקט זיך ניט און האָט קיין פורכט פאַר דיעזע גרויסע פּערזאַמלונג, עס איז ניט קענען אייך די קריעג נאָר קענען נאָט . . .
- 16 געהט מאָרגען אַראָב צו זיי, זיי וועלען געהן אויפ'ן וועג פון צייץ וועט איהר זיי טרעפֿען אין ברעג טהאל, ביי די וויסטע ירוואַל,
- 17 איהר דארפט מיט זיי ניט שטרייטען — שטעהט שטיל און זעהט נאָט'ס הילפֿע פאַר אייך, יהודה און ירושלים ! שרעקט זיך ניט און פירכט ניט ; געהט מאָרגען אַרויב קענען זיי, נאָט איז מיט אייך !
- 18 דאן האָט זיך יהושפט געבויגען מיט'ן געזיכט צו דר'ערד, אויך נאָנץ יהודה און די איינוואוינער פון ירושלים זיינען געפאַלען פאַר נאָט, אום צו בוקען זיך פאַר נאָט.
- 19 און עס זיינען אויפגעשטאַנען די לויס פון קהת'ס קינדער און פון קרח'ס קינדער צו לויבען דעם נאָט פון ישראל מיט זייער אַ הויכע שטימע.
- 20 זיי זיינען נאָנץ פריה אויפגעשטאַנען און ארויס צו די וויסטע תקוע. ארויסגעהענדיג האָט זיך יהושפט אוועק געשטעלט און געזאָגט : הערט מיר צו, יהודה און איינוואוינער פון ירושלים ! גלויבט אין נאָט וועט איהר פעסט שטעהן, גלויבט זיינע פּראָפעטען און איהר וועט בע־גליקען.
- 21 ער האָט זיך בעראַטהען מיט'ן פּאַלק און אָנגעשטעלט זינגערס פאַר נאָט, לויב־געזאַנג זינגערס צו בעשעהנען דאָס הייליגטהום, אויך זינגערס וואָס זאָלען געהן פּאַראַדיר די ארמעען און זאָגען : „לויבט נאָט, ווארים זיין גנאָדע איז פאַר אייביג !”
- 22 אין דער זעלבער צייט ווען זיי האָבען אָנגעהייבען דעם געזאַנג און לויב, האָט נאָט אָנגעשטעלט לוייערער אויף עמון, מואב און די בעוואוינער פון באַרג שעיר, וועלכע זיינען געקומען אויף יהודה און זיי האָבען זיך איינע די אַנדערע געשלאָגען :
- 23 די עמונים און מואבים האָבען זיך געשטעלט קעגען די איינוואוינער פון באַרג שעיר צו פּערניכטען און פּערטיליגען זיי ; אַז זיי זיינען פּאַרטיג געוואָרען מיט די בעוואוינער פון שעיר, האָבען זיי איינער מיט'ן אַנדערן געשטרייט ביז צו פּערניכטען.
- 24 ווען די יהודה־אינוואוינער זיינען געקומען צום וואַד־טהורעם אין וויסטע

כה הַהַמּוֹן וְהַנֶּסֶם פְּנָרִים וְנָפְלִים אֲרָצָה וְאִין פְּלִימָה: וַיָּבֹאוּ
 יְהוֹשָׁפָט וְעַמּוֹ לָבוּ אֶת־שָׁלֹם וַיִּמְצְאוּ בָהֶם לֶרֶב וּרְכוּשׁ
 וּפְנָרִים וּכְלֵי חַמְדּוֹת וַיִּנְצְלוּ לָהֶם לְאִין מִשָּׂא וַיְהִי יָמִים
 26 שְׁלוֹשָׁה בָּנִים אֶת־הַשָּׁלֵל כִּי רִבִּיהוּא: וּבַיּוֹם הַרְבִּישׁ
 נִקְהְלוּ לַעֲמֹק בְּרָכָה כִּי שָׁם בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה עַל־כֵּן קָרְאוּ
 27 אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא עֲמֹק בְּרָכָה עַד־הַיּוֹם: וַיֵּשְׁבוּ
 כָּל־אִישׁ יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם וַיְהוֹשֻׁפֵט בְּרֵאשִׁים לְשׁוֹב אֶל־
 28 יְרוּשָׁלַם בְּשִׂמְחָה כִּי־שָׂמְחָם יְהוָה מֵאֲוִיבֵיהֶם: וַיָּבֹאוּ
 יְרוּשָׁלַם בְּנִבְלִים וּבְכַנְרֹת וּבַחֲצֹצְרוֹת אֶל־בַּיִת יְהוָה:
 29 וַיְהִי פֶחַד אֱלֹהִים עַל כָּל־מַמְלָכוֹת הָאָרֶצוֹת בְּשִׂמְעָם כִּי
 ל גָּלְחָם יְהוָה עִם אֲוִיבֵי יִשְׂרָאֵל: וַתִּשְׁקֹט מַלְכוּת יְהוֹשָׁפָט
 31 וַיָּנַח לֵו אֱלֹהֵי מִסְכִּיב: וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשָׁפָט עַל־יְהוּדָה
 בְּדָשָׁלְשִׁים וַחֲמִשָּׁה שָׁנָה בְּמַלְכוּתוֹ וְעֶשְׂרִים וַחֲמִשׁ שָׁנָה
 32 מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ עֲזוּבָה בַת־שִׁלְחִי: וַיִּלְךְ בְּדַרְךְ
 אָבִיו אָסָא וְלֹא־סָר מִמֶּנָּה לַעֲשׂוֹת דְּיִשָּׁר בְּעֵינֵי יְהוָה:
 33 אֲדָה הַבָּמֹת לֹא־סָרוּ וְעוֹד הָעָם לֹא־הִכִּינוּ לְבָבָם לֵאלֹהֵי
 34 אֲבֹתֵיהֶם: וַיִּתֵּר דְּבַר־יְהוֹשָׁפָט הַרְאשִׁים וְהָאֲחֵרִים
 הֵנָּס בַּתּוֹכִים בְּדַבְרֵי יְהוָה כִּי־חָנְנִי אֲשֶׁר הֶעֱלָה עַל־סָפֶר
 35 לֵה מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: וְאֲחֵרֵי־כֵן אֶת־חֶפְרֵי יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה
 36 עִם אֲחֻזָּה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל הוּא הִרְשִׁיעַ לַעֲשׂוֹת: וַיִּחַבְּרֵהוּ
 עַמּוֹ לַעֲשׂוֹת אֲנִיּוֹת לְלֶכֶת תְּרִשִׁישׁ וַיַּעֲשׂוּ אֲנִיּוֹת בְּעֶצְיוֹן
 37 גָּבֶר: וַיִּתְנַבֵּא אֱלִיעֶזֶר בֶּן־דֹּדֵיהוּ מִמֶּרְשָׁה עַל־יְהוֹשָׁפָט
 לֵאמֹר כִּהֲתַחֲבֹרֶךָ עִם־אֲחֻזָּהוּ פֶּרֶץ יְהוָה אֶת־מַעֲשֶׂיךָ
 וַיִּשְׁבְּרוּ אֲנִיּוֹת וְלֹא עָצְרוּ לְלֶכֶת אֶל־תְּרִשִׁישׁ:

כא CAP. XXI.

כא

א וַיִּשְׁכַּב יְהוֹשָׁפָט עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד
 2 וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם בְּנוֹ תַחֲתָיו: וְלֹא־אָחִים בְּנֵי יְהוֹשָׁפָט
 עָרְוָה וַיְחַיֵּל וַיִּכְרְדוּ וַעֲזָרוּהוּ וּמִיכָאֵל וּשְׁפָמַדּוֹ כָּל־
 אלה

- און זיי האָבען זיך אַ קעהר געטהאָן צו די פּערוואַמעלטע ערשט זיי זיי
נען לעבלאָזע קערפּערס וועלכע ליגען אויף דר'ערד אָהן איין ענטרר
גענעם.
- 25 דאן איז געקומען יהושפט מיט זיינע מענשען צונעהמען זייער רויב און
זיי האָבען געפונען אונטער זיי פּיעל לעבלאָזע קערפּערס, האָבען זיי פּאר
זיך גענומען פּערמעגען און קאַסטבארע קליידער וואָס זיינען ניט שווער
געווען צו טראָגען. דריי טעג האָבען זיי געפּלינדערט דאָס רויב, אזוי
פּיעל איז עס געווען.
- 26 אויפ'ן פּערטען טאָג האָבען זיי זיך פּערוואַמעלט אינ'ם טהאַל ברכה,
דאָרטען האָבען זיי געלויבט גאָט, דערפּאר האָבען זיי יענעם אָרט גערור
פּען „טהאַל ברכה" ביז יעצט.
- 27 דאן האָבען אַלע מענשען פון יהודה און ירושלים און יהושפט פּאַראַויס,
זיך געקעהרט צוריק צו געהן אין ירושלים מיט פּרייד, גאָט האָט זיי
דערפּרעהט אויף זייערע פּיינד.
- 28 און זיי זיינען געקומען אין ירושלים צו גאָט'ס הויז מיט האַרפּען, פּיערלען
און טראַמפּייטען.
- 29 עס איז געפּאלען אַ גרויסער שרעק אויף אַלע רעגירונגען פון די לענדער
ווען זיי האָבען דערהערט אז גאָט שטרייט מיט די פּיינד פון ישראל.
- 30 פון דאן אָן איז אין יהושפט'ס רעגירונג שטיל געווען — זיין גאָט האָט
איהם רוהע געגעבען פון אַלע זייטען.
- 31 אזוי האָט יהושפט רעניערט איבער יהודה. פּינף־און־דרייסיג יאָהר אַלט
איז ער קעניג געוואָרען און פּינף־און־צוואַנציג יאָהר האָט ער רעגירט
אין ירושלים; זיין מוטער'ס נאָמען איז געווען עזובה, שלח'ים טאָכטער.
ער איז גענאנגען אינ'ם וועג פון זיין פּאטער אסא, צו טהאַן אַלעס וואָס
איז רעכטפּאַרטליג אין גאָט'ס אויגען — ער איז פון איהם ניט אַראָב.
- 32 די באַרג־אַלטהאַרען אָבער האָט מען ניט אָבגעשאַפּט — דאָס פּאַלס האָט
זיך נאָך ניט מיט האַרץ איבערגעגעבען צום גאָט פון זייערע עלטערן.
- 34 די איבריגע פּאַסירונגען יהושפט'ס, ווי די ערשטע אזוי די לעצטע, זיי-
נען פּאַרשריבען מיט די ווערטער פון יהוא, חנני'ס זוהן, וועלכע זיינען
אַריינגעקומען אין בוך „די קעניגע פון ישראל".
- 35 נאָכדעם ווי יהושפט האָט זיך בעפּריינדעט מיט אחזיהו, קעניג פון ישראל,
האָט ער פּיעל פּערברעכען געטהאָן.
- 36 ער האָט איהם אויך פּעראַייניגט מיט זיך שיפען צו בויען, וועלכע זאָלען
געהן אין תּרשיש; די שיפען האָבען זיי געבויט אין עצי־ון־גבר.
- 37 דאן האָט אַליעזר, דודוה'ס זוהן, פון מרשה, פּראָפעציעט אויף יהושפט'ן
זאָגענדיג: „איבער דיין בעפּריינדלען זיך מיט אחזיהו'ן האָט גאָט דיין
אַרבייט צושטערט." די שיפען זיינען צובראַכען געוואָרען און האָבען
ניט געקענט געהן אין תּרשיש.

קאפיטעל כא

- 1 אז יהושפט איז געשטאָרבען און בערדיגט געוואָרען אין דוד'ס שטאָרט,
האָט זיין זוהן יהורם רעגירט נאָך איהם.
- 2 ער האָט געהאט ברירער, יהושפט'ס זיהן — עזריהו, יהואל, זכריהו,
עזריהו, מיכאל און שפּטיהו; די אַלע זיינען זיהן פון יהושפט, קעניג
פון ישראל.

- 3 אֵלֶּה בְּנֵי יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּתֵּן לָהֶם ׀ אֲבִיהֶם
 מִתְּנוּת רַבּוֹת לְכֶסֶף וְלָזָהָב וְלַמִּגְדָּנוֹת עִם־עָרֵי מְצֻרוֹת
 בְּיְהוּדָה וְאֶת־הַמַּמְלָכָה נָתַן לְיְהוֹרָם כִּי־הוּא הַבְּכוֹר׃
 4 וַיָּקָם יְהוֹרָם עַל־מַמְלַכַת אָבִיו וַיִּתְחַזַּק וַיַּהַרְג אֶת־כָּל־
 5 אֶחָיו כַּחֲרֹב וְגַם מִשְׁרֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּדְשָׁלִשִׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה
 6 יְהוֹרָם בְּמַלְכוֹ וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים מָלַךְ בְּיְרוּשָׁלַם׃ וַיִּלְךְ
 7 בְּדַרְדֵּךְ ׀ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ בֵּית אַחָאָב כִּי בֵּית
 8 אַחָאָב הָיְתָה לוֹ לַאֲשֶׁה וַיַּעַשׂ הַרְעָ כַּעֲשֵׂי יְהוֹה׃ וְלֹא־
 9 אָבָה יְהוָה לַהֲשִׁיחַת אֶת־בֵּית דָּוִד לְמַעַן הַבְּלִית
 10 אֲשֶׁר כָּרַת לְדָוִד וְכַאֲשֶׁר אָמַר לָתֵת לוֹ נֵיר וְלִבְנָיו
 11 כְּלִימָיִם׃ כִּי־מִוּ פָּשַׁע אָדוֹם מִתַּחַת יַד־יְהוּדָה וַיִּמְלִיכוּ
 12 עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ׃ וַיַּעֲבֹר יְהוֹרָם עִם־שָׂרָיו וְכָל־הַרְכָּב עִמּוֹ
 13 וַיְהִי קָם לְיִלָּה נֶגֶד אֶת־אָדוֹם הַסּוֹבֵב אֵלָיו וְאֵת שָׂרֵי
 14 הַרְכָּב׃ וַיִּפְשַׁע אָדוֹם מִתַּחַת יַד־יְהוּדָה עַד כִּנּוּם הַנָּהָר
 15 אִו תִּפְשַׁע לִבְנָה בַּעַת הַהִיא מִתַּחַת יָדוֹ כִּי עֹזַב אֶת־
 16 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו׃ נִסְיָהוּא עָשָׂה בְּמֹות בְּהָרֵי יְהוּדָה
 17 וַיִּזְן אֶת־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וַיַּחַת אֶת־יְהוּדָה׃ וַיָּבֵא
 18 אֵלָיו מִכְּתָב מֵאֵלֶיהֶו הַנְּכִיָּא לֵאמֹר כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה
 19 אֱלֹהֵי דָוִד אָבִיךָ תַּחַת אֲשֶׁר לֹא־הִלַּכְתָּ בְּדַרְכֵי יְהוֹשָׁפָט
 20 אָבִיךָ וּבְדַרְכֵי אָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ וַתִּלְךְ בְּדַרְכֵי מַלְכֵי
 21 יִשְׂרָאֵל וַתּוֹנֶה אֶת־יְהוּדָה וְאֶת־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם כַּהֲנוֹנֹת
 22 בֵּית אַחָאָב וְגַם אֶת־אֶחָיֶךָ בֵּית־אָבִיךָ הַטּוֹבִים מִמֶּךָ
 23 הֲרַגְתָּ׃ הִנֵּה יְהוָה נֹגֵף מִנֶּפֶשׁ גְּדוּלָה כַּעֲמֹךָ וּבְכַנְיָךָ
 24 וּבְנִשְׁיָךָ וּבְכָל־רִכּוּשְׁךָ׃ וְאַתָּה בְּחַלְיִים רַבִּים בְּמַחְלָה
 25 מֵעֵד עַד־יָצֵאוּ מֵעֵד מִן־הַחַלִּי יָמִים עַל־יָמִים׃ וַיַּעַר
 26 יְהוָה עַל־יְהוֹרָם אֶת־רֵיחַ הַפְּלִשְׁתִּים וְהַעַרְבִים אֲשֶׁר עַל־
 27 יַד כּוּשִׁים׃ וַיַּעֲלוּ בְּיְהוּדָה וַיִּבְקְעוּהָ וַיִּשְׁבּוּ אֶת כָּל־
 28 הַרְכּוּשׁ הַנִּמְצָא לְבֵית־הַמֶּלֶךְ וְגַם־בְּנָיו וְנִשְׁוֹ וְלֹא נִשְׂאָר

- 3 זייער פאטער האָט זיי פיעל געשענקען געגעבען — זילבער, גאלד, קאָסט-
בארע זאכען אויך פעסטע שטעדט אין יהודה; די רעגירונג האָט ער איר
בערגגעבען יהורם', ווייל ער איז געווען דער ערשטגעבאָרענער.
- 4 אז יהורם איז פעסט געשטאנען אויף דעם פאטער'ס רעגירונג, האָט ער
זיינע ברידער מיט'ן שווערד גע'הרג'עט אויך אייניגע פון די פירסטען פון
ישראל.
- 5 צוויי-און-דרייסיג יאָהר אַלט איז ער געווען ווען ער איז קעניג געוואָרען
און אכט יאָהר האָט ער רעגירט אין ירושלים;
- 6 ער איז געגאנגען אינ'ם וועג פון די קעניגע פון ישראל, ווי עס האָט גע-
טהאָן אהאב'ס פאמיליע, ווארים אהאב'ס טאכטער איז זיין פרוי געווען.
ער האָט געטהאָן וואָס עס איז שלעכט אין גאָט'ס אויגען.
- 7 נאָר גאָט האָט ניט געוואָלט אונטערבריינגען דוד'ס פאמיליע, צוליבע
דעם פערשפרעכען וואָס ער האָט דוד'ן געגעבען, ווען ער האָט איהם
צוגעזאָגט איהם די רעגירונג צו געבען אויך צו זיינע קינדער, פאר
אייביג.
- 8 אין זיין צייט האָט אדום רעוואָלטירט קעגען יהודה און זיי האָבען זיך
געקרוינט אַ קעניג.
- 9 דאן איז יהורם צוועק מיט זיינע מיליטער בעאַמטע און די גאנצע קאווא-
לערי מיט איהם, ער האָט זיך געשטעלט איין נאָכט און ערשלאגען
די אדומ'ער וואָס האָבען איהם אַרומגערינגעלט מיט די קאוואלערי
בעאַמטע.
- 10 דאָך האָט אדום רעוואָלטירט קעגען יהודה ביז היינטיגען טאָג. אין יענע
צייט האָט אויך לבנה רעוואָלטירט קעגען איהם, ווייל ער האָט פער-
לאָזען דעם גאָט פון זיינע עלטערן.
- 11 ער האָט אויך געמאַכט באַרג-אלטאָרען אויף די בערג פון יהודה — ער
האָט פערברעכעריש געמאַכט די איינוואַהנער פון ירושלים, און האָט
פערפיהרט יהודה.
- 12 אַ מאָל איז איהם אָנגעקומען אַ בריעף פון אליהו דעם פּראָפּעט מיט אזאַ
אינהאַלט: „זווי האָט גאָט געזאָגט, דער גאָט פון דיין אור-פאטער
דוד — „וויילע דו ביזט ניט געגאנגען אין די וועגען פון יהושפט דיין
פאטער, אָדער אין די וועגען פון אסא קעניג פון יהודה,
- 13 נאָר דו ביזט געגאנגען אינ'ם וועג פון די קעניגע פון ישראל, דו האָסט
פערברעכעריש געמאַכט יהודה און די איינוואוינער פון ירושלים אויך
דיין פאטער'ס הויז ווי אהאב'ס פאמיליע איז פערברעכעריש; אויך
דיינע ברידער, בעסערע פאר דיר, האָסטו ערמאָרדעט —
- 14 אָט וועט גאָט מיט אַ גרויסע פּלאַג שטראַפען דיין פּאָלק, דיינע קינדער,
דיינע פרויען און דיין גאנצען פערמעגען,
- 15 און דיר — מיט שווערע קראַנקהייטען, מיט געדעריס קראַנקהייט, ביז
דיינע געדעריס וועלען ארויס, פון קראַנקהייט, טאָג פאר טאָג.“
- 16 און גאָט האָט אויפגערייצט אויף יהורם'ן דעם צאָרן פון די פּלשתיים
און ערבים וואָס געבען די כּושים,
- 17 זיי זיינען ארויף אויף יהודה און איינגעבראָכען אין איהר, זיי האָבען
געפאנגען גענומען דאָס גאנצע פערמעגען וואָס האָט זיך געפונען אינ'ם
קעניג'ס הויז, אויך זיינע קינדער און פרויען; עס איז ביי איהם קיין
זוהן געבליבען אויסער יהואחז דער קלענסטער פון זיינע קינדער.

18 לו בן פי אסיהואחו קמן בגיו: ואחרי כל זאת נגפו
 19 יהודה במעיו לחלי לאין מרפא: ויהי לימים וימימים
 וכעת זאת תפן לימים ו שננים יצאו מעיו עם-הליו
 וימת בתחלאים רעים ולא-עשו לו עמו שרפה בשרפת
 כ אבתיו: כדשלישים ושנים הנה במלכו ושמונה שנים
 מלך בירושלם וילך בלא חמדה ויקברוהו בעיר דוד
 ולא בקברות המלכים:

כב CAP. XXII.

כב

א וימליכו וישבי ירושלם את-אחוזיהו בנו הקטן תחתיו פי
 בלדראשנים הרג הגדוד הבא בערבים למחנה וימלך
 2 אחוזיהו בדיהורם מלך יהודה: כדארבעים ושנים
 שנה אחוזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם
 3 אמו עתליהו בת-עמרי: גם-הוא הלך בדרך בית אהאב
 4 כי אמו היתה יועצתו להרשיע: ויעש הרע בעיני יהודה
 בבית אהאב כי המה היוילו יועצים אחרי מות אביו
 ה למשחית לו: גם בעצתם הלך וילך את-יהורם כדאהאב
 מלך ישראל למלחמה על-חואל מלך-ארם ברמות גלעד
 6 ויכו הרמים את-יורם: וישב להתרפא בזורעאל פי
 המכים אשר הכוהו ברמה בהלחמו את-חוראל מלך
 ארם ועזריו בדיהורם מלך יהודה ירד לראות את-
 7 יורם כדאהאב בזורעאל כיהלה הוא: ומאלהים
 היתה תבוסת אחוזיהו לבוא אל-יורם וכבאו יצא עם-
 יורם אליהוא כדנמשי אשר משתו יהוה להכרית את-
 8 בית אהאב: ויהי כהשפט יהוא עסבית אהאב וימצא
 את-שרי יהודה ובני אתי אחוזיהו משרתים לאחוזיהו
 9 ויהרגם: ויבקש את-אחוזיהו וילכדו והוא מתחבא
 בשמרון ויבארו אליהוא ומיתוהו ויקברוהו פי אמרו

כד

- 18 נאך דאָס אַלעס האָט איהם גאָט געפלאַגט מיט אַ קראַנקהייט אין זיינע גע-
דערם, אַ אַונהיילבאַרע.
- 19 אַזוי איז ער קראַנק געווען אַ לאַנגע צייט, אַז עס איז געקומען די ענדע,
נאָך צוויי יאָהר, זיינען זיינע געדערם אין גאַנצען אַרויס פֿון קראַנק-
הייט און ער איז געשטאַרבען פֿון גרויסע ליידען; פֿאַר איהם האָט זיין
פאָלק ניט געמאַכט קיין אַנציינדונג ווי מ'האָט געמאַכט פֿון זיין פֿאַטער.
- 20 צוויי־און־דרייסיג יאָהר איז ער אַלט געווען ווען ער איז קעניג געוואָרען
און אַכט יאָהר האָט ער רעגירט אין ירושלים, וועלכע זיינען אַלע יאָהר
פֿערגעניגען. איהם האָט מען בערדיגט אין דוד'ס שטאָדט, אַז ער ניט
אין די קעניגליכע גראַבען.

קאפיטעל כב

- 1 דאָן האָבען די איינוואוינער פֿון ירושלים קעניג געמאַכט אַנשטאַט איהם
זיין קלענסטען זוהן אחזיהו; וואַרים אַלע עלטערע האָט אויסגע-
הרג'עט די אַרמעע וואָס איז געקומען מיט דעם לאַגער פֿון די ערבים. פֿון
דאָן אַן האָט געקעניגט אחזיהו, יהורם'ס זוהן, דער קעניג פֿון יהודה.
- 2 צוויי־און־פֿערציג יאָהר איז אחזיהו אַלט געווען ווען ער איז קעניג גע-
וואָרען, נאָר איין יאָהר האָט ער געקעניגט אין ירושלים, זיין מוטער'ס
נאָמען איז געווען עתליהו, עמרי'ס טאָכטער.
- 3 אויך ער איז געגאַנגען אין די ווענען פֿון אַחאַב'ס פֿאַמיליע, וואַרים זיין
מוטער האָט איהם אימער געראַטהען פֿערברעכעריש צו זיין.
- 4 אַזוי ווי אַחאַב'ס פֿאַמיליע האָט ער אויך געטהאָן אַלעס וואָס עס איז
שלעכט אין גאָט'ס אויגען, וואַרים זיי זיינען זיינע ראַטהעגעבער געווען
נאָך זיין פֿאַטער'ס טויד, איהם צו פֿערדאַרבען.
- 5 דורך זייער ראַטה איז ער אויך געגאַנגען מיט יהורם, אַחאַב'ס זוהן, דער
קעניג פֿון ישׂראל, צו שטרייטען מיט חזאַל, קעניג פֿון אַרם, אין רמות-
גלעד; די אַרמים האָבען יורם'ן פֿערוואַנדעט,
- 6 איז ער אוועק היילען זיך אין יזרעאַל פֿון די וואַנדען וואָס ער האָט בע-
קומען אין רמח, שטרייטענדיג מיט חזאַל קעניג פֿון אַרם. דאָן איז
עזריהו, יהורם'ס זוהן, קעניג פֿון יהודה, געגאַנגען אין יזרעאַל זעהען
יהורם, אַחאַב'ס זוהן, ווייל ער איז קראַנק געווען;
- 7 [עס איז געווען פֿון גאָט אַז די ניעדערלאַגע פֿון אחזיהו זאָל קומען דורך
יורם'ן]. אַז ער איז געקומען איז ער אַרויסגעגאַנגען מיט יהורם'ן קע-
גען יהוא, נמשי'ס זוהן, וועלכען גאָט האָט געזאַלכט צו פֿערניכטען
אַחאַב'ס פֿאַמיליע.
- 8 ווען יהוא האָט זיך גענומען אויספֿיהרען די הינריכטונג פֿון אַחאַב'ס
הויז, האָט ער געטראָפֿען די פֿירסטען פֿון יהודה און די קינדער פֿון
אַחזיהו'ס ברֿיער, וועלכע האָבען בעדיענט אַחזיהו'ן, און האָט זיי
גע'הרג'ט.
- 9 ער האָט אויך אויסגעזוכט אַחזיהו'ן און געכאַפֿט איהם (ער איז בעהאַל-
טען געווען אין שמרון), מ'האָט איהם געבראַכט צו יהוא, ער האָט איהם

בְּיְהוֹשֻפֵט הוּא אֲשֶׁר־דָרַשׁ אֶת־יְהוָה בְּכָל־לְבָבוֹ וְאִין
 לְבֵית אַחֲזֵירוֹ לַעֲצֹר כַּח לַמַּמְלָכָה: וַעֲתִלְיֵהוּ אִם
 אַחֲזֵירוֹ רָאִתָּה כִּי־מֵת בָּנָה וְתָקַם וְתִדְבֵר אֶת־כָּל־זֶרַע
 הַמַּמְלָכָה לְבֵית יְהוּדָה: וְתִקַּח יְהוֹשֻבֵעַת בַּת־הַמֶּלֶךְ 11
 אֶת־יֹאשׁ בֶּן־אַחֲזֵירוֹ וְתִגַּב אִתּוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ
 הַמּוֹמְתִים וְתִתֵּן אִתּוֹ וְאֶת־מִינְקָתוֹ בְּחֹדֶר הַמַּטּוֹת וְתִסְתִּירֵהוּ
 יְהוֹשֻבֵעַת בַּת־הַמֶּלֶךְ יְהוּרָם אִשְׁתִּי יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן כִּי הוּא
 הָיְתָה אַחֻת אַחֲזֵירוֹ מִפְּנֵי עַתְלֵיָהוּ וְלֹא הִמִּיתָהוּ:
 וַהֲיוּ אַתָּם בְּבֵית הָאֱלֹהִים מִתְחַבֵּא שֵׁשׁ שָׁנִים וַעֲתִלְיָה 12
 מְלָכָה עַל־הָאָרֶץ:

כג CAP. XXIII. כג

וּבִשְׁנֵה הַשְּׁבַעִית הִתְחַנֵּן יְהוֹיָדָע וַיִּקַּח אֶת־שְׁרֵי הַמַּאֲוֹת א
 לַעֲזַרְיָה בֶּן־יְרֵחָם וְלִישַׁמְעֵאל בֶּן־יְהוֹחָנָן וְלַעֲזַרְיָהוּ בֶּן־
 עֹבֵד וְאֶת־מַעֲשִׂיָהוּ בֶן־עֲדִיָהוּ וְאֶת־אֱלִישַׁפֵּט בֶּן־זֹכְרִי עֶמּוֹ
 בְּבָרִית: וַיִּסְכּוּ בַיהוָה וַיִּקְבְּצוּ אֶת־הַלְוִיִּם מִכָּל־עָרֵי 2
 יְהוּדָה וְרֵאשֵׁי הָאָבוֹת לְיִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל־יְרוּשָׁלַם: וַיְכַלֵּת 3
 כָּל־דַּקְהָל בְּרִית בְּבֵית הָאֱלֹהִים עִם־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לָהֶם
 הִנֵּה בֶן־הַמֶּלֶךְ יִמְלֹךְ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עַל־בְּנֵי דָוִד: וְהָ 4
 הַדְּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ הַשְּׁלִשִׁית מִמֶּם בְּאֵי הַשַּׁבָּת לַכֹּהֲנִים
 וְלַלְוִיִּם לְשַׁעֲרֵי הַסַּפָּיִם: וְהַשְּׁלִשִׁית בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׁלִשִׁית ה
 בְּשַׁעַר הַיְסוּד וְכָל־הָעָם בַּחֲצֹרוֹת בֵּית יְהוָה: וְאֶל־יָבֹא 6
 בֵּית־יְהוָה כִּי אִסְדֵּה־הַנְּיָמִים וְהַמְּשֻׁרְתִּים לַלְוִיִּם הַמָּה יָבֹאוּ
 כִּי־קָדַשׁ הַמָּה וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶת יְהוָה: וְהַקּוֹפֵי 7
 הַלְוִיִּם אֶת־הַמֶּלֶךְ סָבִיב אִישׁ וְכִלְיוֹ בְּדָוִד וְהִבָּא אֶל־הַבַּיִת
 יוֹמָת וְהָיוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ כַּבָּאוּ וּבִצְאָתוֹ: וַיַּעֲשׂוּ הַלְוִיִּם וְכָל־ 8
 יְהוּדָה כְּכָל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וַיִּקְחוּ אִישׁ אֶת־
 אֲנָשָׁיו בְּאֵי הַשַּׁבָּת עִם וַיֵּצְאוּ הַשַּׁבָּת כִּי לֹא־פָטַר יְהוֹיָדָע
 הַכֹּהֵן אֶת־הַמְּחַלְקוֹת: וַיִּתֵּן יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן לְשֵׁרֵי 9

המאות

- געטוידט און בעערדיגט; זיי האָבען געזאָגט: „ער איז דאָך יהושפט'ס זון, וועלכער האָט גאָט געפאָרשט מיט זיין גאַנצען האַרץ.“ אחזיהו'ס הויז איז געוואָרען קראַפטלאָז צו רעגירען.
- 10 אַז עתליהו, אחזיהו'ס מוטער, האָט געזעהען אַז איהר זון איז געשטאָר- בען, איז זי אויפגעשטאַנען און פערטיליגט אַלע קעניגליכע קינדער פון יהודה'ס קעניגליכען הויז.
- 11 אָבער יהושבעת, דעם קעניג'ס טאָכטער, האָט גענומען יואש'ן, אחזיהו'ס זון, האָט איהם אַרויסגע'גנב'עט פון צווישען די קעניגליכע קינדער וואָס זיינען געטוידט געוואָרען, און האָט איהם מיט זיין אָם אַריבערגעפיהרט אין שלאָף-צימער. אַזוי האָט יהושבעת, דעם קעניג יהורם'ס טאָכטער, יהוידע דעם כהן'ס פרוי, וועלכע איז געווען אחזיהו'ס שוועסטער, בעהאַלטען איהם פון עתליהו און זי האָט איהם ניט גע- טוידט.
- 12 זעכס יאָהר איז ער ביי זיי בעהאַלטען געווען אין גאָט'ס הויז און עתליהו האָט געקעניגט איבער דאָס לאַנד.

קאָפיטעל כג

- 1 אויפ'ן זיעבעטען יאָהר האָט יהוידע מוטה געפאַסט און האָט אַריינגענו- מען אין פערבינדונג מיט איהם די בעאַמטע איבער הונדערטע: עזריה ירחם'ס זון, ישמעאל יהוחנן'ס זון, עזריהו עובד'ס זון מעשיהו עדיהו'ס זון און אלישפט זכרי'ס זון.
- 2 זיי זיינען אַרומגעגאַנגען אין יהודה און פערזאַמעלט די לויים פון אַלע שטעט אין יהודה אויך די הויפט פאָרשטעהער פון ישראל, און געקומען אין ירושלים;
- 3 דאָס גאַנצע פערזאַמלונג האָט אין גאָט'ס הויז אַ בונד געשלאָסען מיט'ן קעניג. ער האָט צו זיי געזאָגט: דאָ וועט דער קעניגליכער קינד קעניג ווערען, אַזוי ווי גאָט גערעדט וועגען דוד'ס קינדער.
- 4 אָט וואָס איהר זאָלט טהאָן: אַ דריטעל פון אייך, די שבת-קומענדע פון כהנים און לויים אַלס טהויער און שוועל-היטער,
- 5 אַ דריטעל אינ'ם קעניג'ס הויז און אַ דריטעל ביי'ן פונדאַמענט טהויער; דאָס גאַנצע פאָלק זאָל זיין אין די הויפען פון גאָט'ס הויז.
- 6 אין גאָט'ס הויז זאָלען ניט אַריינקומען אויסער די כהנים און די דיענער די לויים; זיי קענען אַריינקומען ווייל זיי זיינען הייליג, דאָס גאַנצע פאָלק אָבער זאָלען בעוואַכען גאָט'ס הויז.
- 7 די לויים זאָלען דעם קעניג פון אַלע זייטען אַרומרינגלען, יעדער מיט זיינע וואפען אין האַנד, זיי זאָלען זיין מיט'ן קעניג ביי זיין אַריינגעהן אָדער אַרויסגעהן, אַן אנדערער וואָס וועט אין הויז אַריין זאָל געטוידט ווערען.
- 8 די לויים און גאַנץ יהודה האָבען געטהאָן אַלעס ווי יהוידע דער כהן האָט בעפוילען, יעדער האָט צוזאַמענגענומען זיינע מענשען — די שבת- קומענדע ווי די שבת-אָוועקעהענדע — ווארים יהוידע דער כהן האָט די אַכטהיילונגען ניט ענטלאָסען.
- 9 דאן האָט יהוידע דער כהן געגעבען צו די בעאַמטע איבער הונדערטע דעם

המאות את־התנינים ואת־המננות ואת־השלטים אשר
 למלך דויד אשר בית האלהים: ויעמד את־כל־העם
 ואיש שלחו בידו מכתף הבית הימנית עד־כתף הבית
 11 השמאלית למזבח ולבית על־המלך סביב: ויוציאו את־
 בן־המלך ויתנו עליו את־הגור ואת־העדות וימליכו אתו
 12 וימשחורו יהוידע ובניו ויאמרו יחי המלך: ותשמע
 עת־לדו את־קול־העם הרצים והמהללים את־המלך ותבוא
 13 אל־דעם בית יהוה: ותרא והנה המלך עומד על־עמודו
 במבוא והשרים והחצצרות על־המלך וכל־עם הארץ
 שמח ותולע בחצצרות והמשוררים בכלי השיר ומודיעים
 להלל ותקבע עת־לדו את־בגדיה ותאמר קשר קשר:
 14 ויוצא יהוידע הכהן את־שרי המאות ופקודי החיל
 ויאמר אלהם הוציאוה אל־מבית השדרות ובהא אחריה
 יומת בחרב כי אמר הכהן לא תמיתוה בית יהוה:
 15 וישמו לה ידים ותבוא אל־מבוא שער־הסוסים בית
 16 המלך וימיתוה שם: ויכרת יהוידע ברית בינו
 17 ובין כל־העם ובין המלך להיות לעם ליהוה: ויבאו כל־
 העם בית־הבצל ויתאזרו ואת־מזבחתו ואת־צלמיו שברו
 18 ואת־מתן כהן הפצל הרגו לפני המזבחות: ושם יהוידע
 פקדית בית יהוה ביד הכהנים הלויים אשר חלק דויד
 על־בית יהוה להעלות עלות יהוה בכתוב בתורת משה
 19 בשמחה ובשיר על ידי דויד: ויעמד השוערים על־שערי
 כ בית יהוה ולא־יבוא טמא לכל־דבר: וינקח את־שרי
 המאות ואת־האדירים ואת־המושלים בעם ואת־כל־עם
 הארץ וינרד את־המלך מבית יהוה ויבאו בתוך־שער
 העליון בית המלך וישבו את־המלך על כסא הממלכה:

וישמרו

- קעניג דוד'ס שפיווען, פאנצערס און שילדען, וואָס האָבען זיך אין גאָט'ס הויז געפונען.
- 10 אויך האָט ער אויסגעשטעלט דאָס גאנצע פּאָלק פון רעכטען זייט הויז ביז'ן לינקען, ביז'ן אלטאר אינווייניג, ארומצוריינגלען דעם קעניג.
- 11 נאָכהער האָט מען אַרויסגעפיהרט דעם קעניג'ס זוהן, מ'האָט איהם אָנגעהאַן די קרוין און געגעבען איהם דאָס געזעץ און מ'האָט איהם קע- ניג געמאַכט; יהוידע מיט זיינע זיהן האָבען איהם געזאַלכט און אויס- געשריען: „עס לעבע דער קעניג!“
- 12 אז עתליהו האָט דערהערט די שטימען פון ארומלויפענדען פּאָלק וועל- כער האָט געריהמט דעם קעניג איז זי אריינגעגאַנגען צום פּאָלק אין גאָט'ס הויז.
- 13 ווען זי האָט דערזעהען אין אַריינגאַנג דעם קעניג שטעהענדיג אויף זיין ביהע און די זינגערס מיט די טראַמפּייטען בלאָזער ארום קעניג, אויך דאָס גאַנצע פּאָלק פרעהליך, בלאָזענדיג מיט טראַמפּייטען, זינגענדיג מיט געזאַנג אינסטרומענטען און אנפיהרענדיג די לויבגעזאַנגען — האָט עתליהו צוריסען איהרע קליידער און אויסגעשריען: פּעראַטה, פּער- ראַטה!
- 14 דאן איז יהוידע דער כהן ארויס צו די בעאַמטע איבער הונדערטע — די מיליטער בעאַמטע — און געזאָגט צו זיי: „פיהרט איהר ארויס פון צווישען די רייהען און ווער עס וועט איהר נאָך געהן זאָל מיט'ן שווערד געטויט ווערען; דער כהן האָט געמיינט „טוירט איהר ניט אין גאָט'ס הויז.“
- 15 מ'האָט פאר איהר פלאַץ געמאַכט ביז זי איז אריין דורכ'ן פּערדען טהויער אין קעניג'ס הויז — דאָרטען האָט מען איהר געטויט.
- 16 דאן האָט יהוידע געשלאָסען אַ בונד צווישען איהם אויך צווישען דאָס גאַנצע פּאָלק און דעם קעניג, צו זיין אַ פּאָלק צו גאָט.
- 17 דאָס גאַנצע פּאָלק איז אַריין אינ'ם הויז פון בעל און האָבען איהם צו- בראַכען אויך זיינע אלטארען און בילדער האָבען זיי צובראַכען און מתן, דעם פריסטער פון בעל האָבען זיי ערשלאָגען געבען די אלטארען.
- 18 יהוידע האָט געמאַכט אַמטען אין גאָט'ס הויז פאר די כהנים און לויים, ווי דוד האָט איינגעטהיילט אין גאָט'ס הויז, אום צו בריינגען גאַנץ-אַפּפּער פאר גאָט, (ווי עס איז געשריבען אין משה'ס לעזערע) מיט פריידע און געזאַנגען פּערפאַסט פון דוד'ן.
- 19 ער האָט אויך אַוועקגעשטעלט טהויער-היטערס ביי די טהויערן פון גאָט'ס הויז אום קיין אונריינער זאָל ניט אַריינקומען,
- 20 נאָכהער האָט ער צוזאַמענגענומען די בעאַמטע איבער הונדערטע, די מעכטיגע, די הערשער פון פּאָלק און דאָס גאַנץ געמיינע פּאָלק, און האָט ארויסגעפיהרט דעם קעניג פון גאָט'ס הויז, זיי זיינען אַריין דורכ'ן אַבער-טהויער אין קעניג'ס הויז און זיי האָבען דעם קעניג אויפ'ן טהראָן אַוועקגעזעצט.

וַיִּשְׁמְחוּ כָּל-עַם-הָאָרֶץ וְהַעִיר שָׁקְטָה וְאֶת-עַתְלֵהוּ הַמִּיתוּ 21
בְּחֶרֶב:

כד

CAP. XXIV כד

בְּדָשֶׁבַע שָׁנִים יָאֵשׁ בְּמַלְכוֹ וְאַרְבַּעִים שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם *
 2 וְשֵׁם אִמּוֹ צְבִיָּה מִבְּאֵר שֶׁבַע: וַיַּעַשׂ יוֹאָשׁ הַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינָיו
 3 יְהוָה כָּל-יְמֵי יְהוּדָע הַכֹּהֵן: וַיִּשְׂאֵל-לוֹ יְהוּדָע
 4 נָשִׁים שְׂתִימִים וַיִּוֹלְדוּ בָנִים וּבָנוֹת: וַיְהִי אַחֲרֵי-כֵן הָיָה עִם-
 5 לֵב יוֹאָשׁ לְחַדֵּשׁ אֶת-בַּיִת יְהוָה: וַיִּקְבֹּץ אֶת-הַכֹּהֲנִים הַ
 6 וְהַלְוִיִּם וַיֹּאמֶר לָהֶם צְאוּ לְעָרֵי יְהוּדָה וּקְבְצוּ מִכָּל-
 7 יִשְׂרָאֵל כֶּסֶף לְחֹזֶק וְאֶת-בַּיִת אֱלֹהֵיכֶם מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה
 8 וְאַתֶּם תִּמְחַרְוּ לְדָבָר וְלֹא מִחַרְוֵי הַלְוִיִּם: וַיִּקְרָא
 9 הַמֶּלֶךְ לַיהוּדָע הַרֹאשׁ וַיֹּאמֶר לוֹ מִדַּוְעַ לֹא-דָרַשְׁתָּ עַל-
 10 הַלְוִיִּם לְהָבִיא מִיְהוּדָה וּמִירוּשָׁלַם אֶת-מִשְׁאֵת מִשֶּׁה עֲבָדֵי-
 11 יְהוָה וְהַקְהָל לְיִשְׂרָאֵל לְאֵהָל הַעֲדוֹת: כִּי עַתְלֵהוּ
 12 הַמִּדְרָשֶׁת בָּנִיהָ פָּרְצוּ אֶת-בַּיִת הָאֱלֹהִים וְגַם כָּל-קִדְשֵׁי
 13 בַּיִת-יְהוָה עָשׂוּ לְבַעֲלִים: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂוּ אֶרְוֶן אֶחָד
 14 וַיִּתְּנֵהוּ בְּשַׁעַר בַּיִת-יְהוָה הוֹצֵה: וַיִּתְּנֵהוּ קוֹל בִּירוּשָׁה
 15 וּבִירוּשָׁלַם לְהָבִיא לַיהוָה מִשְׁאֵת מִשֶּׁה עֲבַדֵּי-הָאֱלֹהִים
 16 עַל-יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר: וַיִּשְׁמְחוּ כָּל-הַשָּׂרִים וְכָל-הָעָם וַיָּבִיאוּ
 17 וַיִּשְׁלִיכוּ לְאֶרְוֶן עַד-לְכַלְהָה: וַיְהִי בַעֲתָ יָבִיא אֶת-הָאֶרְוֶן
 18 אֶל-פְּקֻדַת הַמֶּלֶךְ בְּיַד הַלְוִיִּם וּכְרָאוּתָם בִּיַּד הַכֹּהֵן וּבְיַד
 19 סוֹפְרֵי הַמֶּלֶךְ וּפְקֻדֵי כֹהֵן הַרֹאשׁ וַיַּעַרְוּ אֶת-הָאֶרְוֶן וַיִּשְׁאַהֲבוּ
 20 וַיִּשְׁבְּהוּ אֶל-מִקְמוֹ כֹּהֵן עָשׂוּ לְיוֹם בָּיּוֹם וַיֹּאסְפוּ כֶסֶף
 21 לְרֹב: וַיִּתְּנֵהוּ הַמֶּלֶךְ וַיְהוּדָע אֶל-עוֹשֵׂה מְלָאכָת עֲבוֹדַת
 22 בַּיִת-יְהוָה וַיְהִיו שֹׂכְרִים חֲצִבִּים וְחֲרָשִׁים לְחַדֵּשׁ בַּיִת
 23 יְהוָה וְגַם לְחַרְשֵׁי בְרֹזֶל וְנַחֲשֶׁת לְחֹזֶק אֶת-בַּיִת יְהוָה:
 24 וַיַּעַשׂוּ עֲשֵׂי הַמְּלָאכָה וַתַּעַל אֶרְוֶבָה לְמְלָאכָה בְּיָדָם
 25 וַיַּעֲמִדוּ אֶת-בַּיִת הָאֱלֹהִים עַל-מִתְכַנְּתוֹ וַיֹּאמְצֵהוּ: וְכָבְלוּתָם
 26 הַבִּיאוּ

21 דאָס גאַנצע פּאָלק פּונ'ם לאַנד האָט זיך געפרעהט און די הויפט־שטאָדט איז שטיל געווען אָבוואָהל מ'האָט עתליהו'ן געטוירט מיט'ן שווערד.

קאָפיטעל כד

- 1 אין עלטער פון זיעבען יאָהר איז יואש קעניג געוואָרען און פופציג יאָהר האָט ער רעגירט אין ירושלים, זיין מוטער'ס נאָמען איז געווען צביה פון באר־שבע.
- 2 יואש האָט געטהאָן אַלץ וואָס ס'איז רעכטפערטיג אין גאָט'ס אויגען, די גאַנצע צייט פון יהודיע דעם כהן.
- 3 יהודיע האָט פאר איהם פּערהיראט צוויי פרויען און ער האָט געהאט זיהן און טעכטער.
- 4 נאָכדעם האָט יואש בעשלאָסען צו בענייען גאָט'ס הויז.
- 5 האָט ער צוזאמענגעקליבען די כהנים און לויים און האָט צו זיי געזאָגט : „געהט איבער די שטערט פון יהודה און זאמעלט פון נאנץ ישראל געלד אום יעדער יאָהר צו פּערשטאַרקען דאָס הויז פון אייער גאָט ; טהוט עס שנעלל !“ אָבער די לויים האָבען זיך ניט געהיילט.
- 6 דאן האָט דער קעניג גערופען יהודיע דעם הויפט־כהן, און געזאָגט צו איהם : ווארים האָסטו ניט אויפגעפאָדערט די לויים צוזאמען־צובריינגן גען פון יהודה און ירושלים די אבצאָל־שולדען לויט ווי משה, גאָט'ס דיענער, און דאָס פּערוזאמלונג פון ישראל האָבען בעשטימט צום פּער־זאמלונג־געזעלט ?“
- 7 [ווארום די קינדער פון דער פּערברעכערישער עתליהו האָבען צובראָכען גאָט'ס הויז און אַלע הייליגטהימער פון גאָט'ס הויז האָבען זיי איבער־געמאַכט פאר די געזען פון בעל].
- 8 דער קעניג האָט געהייסען און מ'האָט געמאַכט אַ קאסטען און אוועקגע־שטעלט איהם נעבען אויסווייניגסטען טהויער פון גאָט'ס הויז. —
- 9 מ'האָט אויסגערופען אין יהודה און ירושלים דאָס מ'זאָל בריינגען פאר גאָט די אבצאָלונג, וואָס משה, גאָט'ס דיענער, האָט געלעגט אויף ישראל אינ'ם מדרב.
- 10 אַלע פירסטען און דאָס גאַנצע פּאָלק זיינען פּרעהליך געווען, זיי האָבען געבראַכט און געוואָרפען אין קאסטען ביז עס איז פול געוואָרען,
- 11 פון צייט צו צייט פלעגט מען בריינגען דעם קאסטען צום קעניגליכען קאנטראָל, דורך די לויים ; אַז זיי פלעגען זעהען אַז עס איז פול מיט געלד, פלעגט קומען דער קעניגליכער שרייבער און אַ בעאַמטער פון אָבער־כהן, זיי פלעגען אויסליידיגען דעם קאסטען, און אוועקטראָגען איהם צוריק אויף זיין אָרט, אַזוי האָבען זיי געטהאָן יעדעס מאָל ביז זיי האָבען צוזאמען געקליבען פיעל געלד.
- 12 דער קעניג און יהודיע האָבען דאָס געגעבען צו די וואָס ארבייטען די אר־בייט פון גאָט'ס הויז, און זיי האָבען געדונגען שטיין־האַקערס און מייסמערס צו פארריכטען גאָט'ס הויז, אויף אייזען און קופּער־שמידען צו פּערשטאַרקען גאָט'ס הויז.
- 13 די ארבייטער האָבען אָנגעפאנגען די ארבייט, און די ארבייט האָט גע־לונגען אין זייערע הענד ביז זיי האָבען צוריקגעשטעלט גאָט'ס הויז אויף זיין שטאַנד און בעפעסטיגט איהם.
- 14 אַז זיי האָבען געענדיגט, האָבען זיי געבראַכט צום קעניג און יהודיע

הביאו לפני המלך והודיע את שאר הכסף ויעשו
 כלים לבית יהוה כלי שרת והעלות וכפות וכלי זהב
 וכסף יהיו מצלים עלות בבית יהוה תמיד כל ימי
 יהודע: ויזקן יהודע וישבע ימים וימת בן מאה
 ושלשים שנה במותו: ויקברו בעיר דוד עם המלכים
 כיעשה טובה בישראל ועם האללים וביתו: ואחרי
 מות יהודע באו שרי יהודה וישתחוו למלך או שמע
 המלך אליהם: ויעזבו את בית יהוה אלתי אבותיהם
 ויעבדו את האשרים ואת העצבים ויהרלצף עליהודה
 וירושלם באשמנתם זאת: וישלח בהם נבאים להשיבם
 ב אל יהוה ויעידו בם ולא האזינו: ורוח אללים לבשה
 את זכריה בן יהודע הכהן ויעמד מעל לעם ויאמר
 להם כה אמר האללים למה אתם עבדים את מצות
 יהוה ולא תצליחו כיעזבתם את יהוה ויעזבו אתכם:
 ויקשרו עליו וירגמוהו אבן במצנת המלך בחצר בית
 יהוה: ולא זכר יאש המלך החסד אשר עשה יהודע
 אביו עמו ויהרג את בנו וכמותו אמר ירא יהוה וידרש:
 ויהי לתקופת השנה עלה עליו חיל ארם ויבאו
 אל יהודה וירושלם וישחיתו את כל שרי העם מעם
 וכל שללם שלחו למלך הרמשק: כי במצער אנשים
 באו חיל ארם ויהנה נתן בידם חיל לרוב מאד כי עזבו
 את יהוה אלתי אבותיהם ואת יואש עשו שפטים:
 כה ובלכתם ממנו כיעזבו אתו במחללים רבים התקשרו
 עליו עבדיו בדמי בני יהודע הכהן ויהרגו על משתו
 וימת ויקברו בעיר דוד ולא קברו בקברות המלכים:
 ואלה המתקשרים עליו וכד כד שמעת העמונית ויהונתן
 בן שמרית המואבית: ובניו ורוב המשא עליו ויסוד

בית

- דאָס איבעריגע געלד, האָט ער דערפון געהייסען מאַכען כלים פאר גאָט'ס הויז — געשיר צום דיענסט, פאר די אָפּפּערס, לעפעל אויך גאַלדענע און זילבערנע כלים. דאָס גאנצע צייט וואָס יהוידע האָט גע- לעבט האָט מען געבראכט שטענדיג גאנץ-אָפּפּערס אין גאָט'ס הויז.
- 15 אז יהוידע איז געוואָרען אַלט און זאָט מיט טעג איז ער געשטאַרבען; הונדערט מיט דרייסיג יאָהר איז ער אַלט געווען אז ער איז גע- שטאַרבען,
- 16 מ'האָט איהם בערדריגט אין דוד'ס שטאָדט נעבען די קעניגע, ווייל ער האָט געטהאָן גוטעס פאר ישראל, פאר גאָט און נאָכהער פאר זיין הויז.
- 17 נאָך יהוידע'ס טוירט, זיינען געקומען די פירסטען פון יהודה און גע- בוקט זיך צום קעניג, פון דאמאלס אָן האָט דער קעניג זיי געפאַלגט.
- 18 זיי האָבען פארלאָזען דאָס הויז פון גאָט, דער גאָט פון זייערע אור- עלטערן, זיי האָבען געדיענט צו געצען-בויער און געצען-בילדער. איבער דעם פערברעכען זייערן איז גאָט'ס צאָרן געווען אויף יהודה און ירושלים.
- 19 ער האָט צו זיי געשיקט פראָפעטען זיי צוריק צו קעהרען צו גאָט און זיי האָבען זיי געווארענט, אָבער מ'האָט זיי ניט געהערט.
- 20 דאן איז זכריה, יהוידע דעם כהן'ס זוהן זעהר בעגייסטערט געוואָרען, ער האָט זיך אוועקגעשטעלט העכער פאר דאָס פאַלק און געזאָגט צו זיי: אזוי האָט גאָט געזאָגט: „ווארום טרעט איהר איבער גאָט'ס בעפעהל? איהר וועט דאָך ניט בעגליקען; קוים האָט איהר גאָט פערלאָזען האָט ער אייך פערלאָזען! . . .“
- 21 האָבען זיי זיך פערבונדען קעגען איהם און פערוואַרפען איהם מיט שטיי- נער, לויט אַ בעפעהל פון קעניג, אין הויף פון גאָט'ס הויז.
- 22 דער קעניג יואש האָט ניט געדיינקט דאָס גוטעס וואָס יהוידע זיין פאטער האָט מיט איהם געטהאָן, און האָט געלאָזען הרג'נען זיין זוהן. שטאַר- בענדיג האָט ער געזאָגט: „גאָט זאָל זעהען און איינמאנען!“
- 23 פונקט צום יאָהר איז אויף איהם אַרויף אַן ארמעע פון ארם, זיי זיינען אריין אין יהודה און ירושלים, ערשלאגען אלע פאַלקס-פירסטען און זייער פערמעגען האָבען זיי אוועקגעשיקט צום קעניג, אין דרמשק.
- 24 די ארמעע פון ארם איז זאָגאר געקומען מיט וועניג מענשען, נאָר גאָט האָט זיי איבערגעגעבען זעהר אַ גרויסע אַרמעע — ווייל זיי האָבען פער- לאָזען דעם גאָט פון זייערע עלטערן. אויך יואש'ן זעלבסט האָבען זיי בעשטראפּט.
- 25 אז זיי זיינען אוועק, איהם איבערלאָזענדיג אין גרויסע ליידען, האָבען זיינע קנעכט רעוואָלטירט קעגען איהם, (פאר דאָס בלוט פון יהוידע דעם כהן'ס זוהן) און האָבען איהם ערשלאגען אויף זיין בעט. ער איז געשטאַרבען און מען האָט איהם בערדריגט אין דוד'ס שטאָדט, אָבער ניט אין די קעניגליכע גראבען.
- 26 די האָבען דאָס רעוואָלטירט קעגען איהם: זכר, זוהן פון שמעת די עמונית, און יהוזבב, דער זוהן פון שמרית די מואבית.
- 27 וועגען זיינע זיהן, די פיעל פראָפעציי-הונגען איבער איהם און די פעסט-

בית האלהים הנם כתובים על־מדרש ספר המלכים
וימלך אמציהו בנו תחתיו:

כה

CAP. XXV. כה

בדעשרים וחמש שנה מלך אמציהו ועשרים ותשע א
שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדן מירושלים: ויעש ב
הישר בעיני יהוה רק לא בלבב שלם: ויהי כאשר חזקה ב
הממלכה עליו ויהרג את־עבדיו המפכים את־המלך
אביו: ואת־בניהם לא המית כי ככתוב בתורה בספר
משה אשר־צוה יהוה לאמר לא־ימותו אבות על־בנים
ובנים לא־ימותו על־אבות כי איש בחטאו ימותו:

ויקבץ אמציהו את־יהודה ויעמידם לבית־אבות ה
לשרי האלפים ולשרי המאות לכל־יהודה ובנימן
ויפקדם למבן עשרים שנה ומעלה וימצאם שלש־מאות
אלף בחור ויצא צבא אחו רמה וענה: וישפר מישראל ב
מאה אלף גבור חיל במאה כפר־כסה: ואיש האלהים
בא אליו לאמר המלך אלי־בוא עמך צבא ישראל כי
אין יהוה עִם־ישראל כל בני אפרים: כי אספא אתה
עשה חונק למלחמה יכשילך האלהים לפני אייב כי יש
כח באלהים לעזור ולהכשיל: ויאמר אמציהו לאיש
האלהים ומה־לעשות למאות הכפר אשר נתתי להגדוד
ישראל ויאמר איש האלהים יש ליהוה לתת לך הרבה
מוה: ויבדילים אמציהו להגדוד אשר־בא אליו מאפרים
ללכת למקומם ויחר אפם מאד ביהודה וישבו למקומם
בחר־אף: ואמציהו התחונק וינהג את־עמו וילך
גיא המלח ונד את־בני־שעיר עשרת אלפים: ועשרת
אלפים חיים שבו בני יהודה ויביאום לראש הסלע
ושליכום מראש הסלע וכלם נבקעו: ובני הגדוד

אשר

שטעלונג פון גאָט'ס הויז — איז געשריבען אין דאָס בוך „פאַרשונגען איבער די קעניגע“. זיין זוהן אמציהו האָט רעגירט נאָך איהם.

קאפיטעל כה

- 1 פינף־און־צוואנציג יאָהר אַלט איז אמציהו קעניג געוואָרען און ניין־און־צוואנציג יאָהר האָט ער רעגירט אין ירושלים. זיין מוטער'ס נאָמען איז געווען יהועדן פון ירושלים.
- 2 ער האָט געטהאָן אַלעס וואָס איז רעכטפארטיג אין גאָט'ס אויגען, אָבער ניט מיט'ן גאנצען האַרצען.
- 3 אַז ער האָט זיך בעפעסטעט אין זיין רעגירונג האָט ער ערשלאָגען זיינע דינער, די וואָס האָבען ערשלאָגען דעם קעניג זיין פאטער.
- 4 זייערע זיהן אָבער האָט ער ניט געטויט, ווי עס איז געשריבען אין משה'ס געזעצ־בוך אַז גאָט האָט בעפוילען אַזוי צו זאָגען: „עלטערן זאָלען ניט געטויט ווערען איבער דעם פאַרברעכען פון קינדער און קינדער — איבער דעם פאַרברעכען פון עלטערן, יעדער קען געטויט ווערען נאָך פאַר זיינע אייגענע זינד.“
- 5 דאָן האָט אמציהו פּערזאָמעלט יהודה און האָט זיי איינגעשטעלט אין הויפט־היזער, אונטער בעאמטע איבער־טויזענדער און איבער הונדערט טער אויף גאַנץ יהודה און בנימין; ער האָט זיי אויך געצעהלט פון צוואנציג יאָהר אַז און עלטער און האָט אונטער זיי געפונען דריי־הונדערט־טויזענד יונגע מענשען, ארמע־געהער וואָס קענען האַלטען אַ שפיצ און אַ פאנצער.
- 6 ער האָט אויך צוגעדונגען פון ישראל הונדערט־טויזענד ארמע העלדען פאַר הונדערט צענטנער זילבער.
- 7 איז צו איהם געקומען אַ געטליכער מאַן זאָגענדיג: „אָ, קעניג! זאָר לען די קריענס־לייט פון ישראל ניט איינגעפינען זיך ביי דיר, וואָר רים גאָט איז ניט מיט ישראל און די גאַנצע בעפעלקערונג פון אפרים;
- 8 און אויב דו וועסט קומען שטאַרק מאַכען זיך צו קריען, וועט דיר גאָט שטירצען פאַר דעם פיינד — נאָר ביי גאָט איז די קראַפט צו העלפען און שטירצען...“
- 9 האָט אמציהו געוואַנט צום געטליכען מאַן: וואָס אָבער זאָל איך טהאָן וועגען די הונדערט צענטנער וואָס איך האָב געגעבען צו די ארמע פון ישראל? האָט דער געטליכער מאַן געענטפערט: „גאָט קען דיר געבען פיעל מעהר ווי דאָס.“
- 10 דאָן האָט אמציהו אָבעטהיילט די ארמע וואָס ס'איז צו איהם געקומען פון אפרים אום זיי זאָלען געהן צו זייער ארם, זיינען זיי זעהר ביז געוואָרען אויף יהודה און צוריקגעקעהרט זיך צאָרנדיג צו זייער אָרט.
- 11 אמציהו האָט געפאסט מוטה — ער האָט געפיהרט זיין פאָלק און גע־נאנגען אין זאלי־טהאל, דאָרטען האָט ער ערשלאָגען צעהען טויזענד פון די שער איינוואוינער.
- 12 נאָך צעהען טויזענד האָבען די קריענס־לייט פון יהודה געפאנגען לעבער דינע; זיי האָבען זיי ארויפגעפיהרט אויפ'ן שפיץ פּעלז און אראַבגע־וואָרפען פון דאָרט, — זיי זיינען אַלע צושמעטערט געוואָרען.
- 13 די קריענס־לייט וועלכע אמציהו האָט צוריקגעהערט זיי זאָלען ניט

אשר השיב אמציהו מלכת עמו למלחמה ויפשו בו ערי
יהודה משמרון ועדבית חורון ויכו מהם שלשת אלפים
14 ויבזו בזה רבה: ויהי אחריו בוא אמציהו מהכות
את־אדומים ויבא את־אלהי בני שעיר ויעמידם לו
15 לאלהים ולפניהם ישתחוו ולהם יקמרו: ויחר־אף יהוה
באמציהו וישלח אליו נביא ויאמר אליו למה דרשת
16 את־אלהי העם אשר לא־הצילו את־עמם מידו: ויהי ו
בדברו אליו ויאמר לו הלויעץ למלך נתנוד חדל־לך
למה יכוד ויחדל הנביא ויאמר ידעתי כִּי־יעץ אלהים
17 להשחיתך כִּי־עשית זאת ולא שמעת לעצתי: ויעץ
אמציהו מלך יהודה וישלח אל־יואש בן־יהואחז בן
18 יהוא מלך ישראל לאמר לך נתראה פנים: וישלח יואש
מלך־ישראל אל־אמציהו מלך־יהודה לאמר החוח אשר
בלבנון שלח אלה־ארו אשר בלבנון לאמר תנה את־
בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון
19 ותקמם את־החוח: אמרת הנה הכית את־אדום ונשאך
לכד להבכיר עתה שבה בביתך למה תתנדה ברעה
כ ונפלת אתה ויהודה עמך: ולא־שמע אמציהו כי
מהאלהים הוא למען תתם ביד כי דרשו את אלהי
21 אדום: ויעל יואש מלך־ישראל ויתראו פנים הוא
22 ואמציהו מלך־יהודה בבית שמש אשר ליהודה: וינגף
23 יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהלו: ואת אמציהו
מלך־יהודה בן־יואש בן־יהואחז תפש יואש מלך־ישראל
בבית שמש ויביאהו ירושלים ויפרץ בחומת ירושלים
24 משער אפרים עד־שער הפונה ארבע מאות אמה: וכל־
החוב והכסף ואת כל־הכלים הנמצאים בבית־האלהים
עם־עבד אדום ואת־אצרות בית־המלך ואת בני המערכות
25 נה וישב שמרון: ויהי אמציהו בן־יואש מלך יהודה

- געהן מיט איהם אין קריעג, האָבען זיך פאנאנדער געשפרייט איבער די שטעט פון יהודה, פון שמרון ביז בית-חורון, זיי האָבען ערשלאגען פון זיי דריי טויזענד און אוועקגערויבט פיעל פערמעגען.
- 14 נאָכדעם אז אמציהו איז צוריק געקומען פון שלאכט מיט די אדומים האָט ער מיטגעבראכט די געטער פון די איינוואוינער פון שעיר, און אוועקגעשטעלט זיי פאר זיך אַלס געטער : צו זיי האָט ער זיך געבוקט און צו זיי האָט ער גערויבט.
- 15 דאן האָט גאָט'ס צאָרן געברענגט אויף אמציהו, ער האָט געשיקט צו איהם אַ פּראָפּעט, וועלכער האָט צו איהם געזאָגט : „ווארים האָסטו אנערקענט די געטער פון דאָס פּאָלק, וועלכע האָבען זייער פּאָלק ניט געקענט רעמען פון דיין האַנד ?“
- 16 אַלס דער פּראָפּעט האָט אַזוי צו איהם גערעדט, האָט דער קעניג צו איהם געזאָגט : „האָט מען דיר געמאַכט פאר אַ ראטהגעבער צום קעניג ? הער אויף אום מען זאָל דיר ניט ערשלאגען !“ דער פּראָפּעט האָט אויפגעהערט און געזאָגט : „איך בין איבערצייגט אז גאָט האָט בע-שלאָסען דיר אונטערצובריינגען, קוים האָסטו דאָס געטהאָן און ניט אויסגעהערט מיין ראטה . . .“
- 17 אמציהו קעניג פון יהודה האָט זיך אָבער בעראטהען און געשיקט צו יואש זוהן פון יהואחז, זוהן פון יהוא, דער קעניג פון ישראל, אַזוי צו זאָ-גען : „קום, לאָמיר זיך איינער דעם אנדערן אָנקוקען !“
- 18 האָט יואש קעניג פון ישראל, געשיקט זאָגען אמציהו, קעניג פון יהודה : אַ דארען פון לבנון האָט געשיקט צו אַ צעדער פון לבנון אַזוי צו זאָגען — „גיב אויס דיין טאַכטער פאר מיין זוהן !“ איז גראדע פערבריינגענאגען די פעלד־אַרמעע פון לבנון און צוטראטען דעם דארען . . .
- 19 דו דיינקסט אַז קוים האָסטו אדום געשלאָגען האָסטו שוין מוטה עהרע צו זוכען ; בלייב בעסער אין דיין הויז ! רייך ניט אויף דאָס אונגליק — דו וועסט נאָך פאלען מיט יהודה צוזאמען . . .“
- 20 אמציהו האָט עס אָבער ניט געהערט. גאָט האָט עס פּעראורזאכט אום זיי איבערצוגעבען אין יואש'ס האַנד, ווייל זיי האָבען אנערקענט די געטער פון אדום.
- 21 דאן איז יואש, קעניג פון ישראל געקומען און זיי האָבען זיך אָנגעקוקט, ער מיט אמציהו קעניג פון יהודה, אין בית-שמש וואָס איז אין יהודה.
- 22 אָבער יהודה איז געשלאגען געוואָרען פון ישראל און זיי זיינען צולאָפּען יעדער צו זיין געצעלט.
- 23 אמציהו, זוהן פון יואש, זוהן פון יהואחז, קעניג פון יהודה, האָט יואש, קעניג פון ישראל, געכאַפט אין בית-שמש ; ער האָט איהם געבראכט אין ירושלים. ער האָט אויך איינגעבראַכען אינ'ם מויער-וואַנד פון ירושלים, פּונ'ם טהויער אפרים ביז דעם ווינקעל טהויער — פיער הונדערט אילען.
- 24 דאן האָט ער צוגענומען דאָס גאַנצע גאָלד, די זילבער און אַלע געשיר וואָס האָט זיך געפונען אין גאָט'ס הויז, אונטער די פּערוואַלטונג פון עבד-אדום, אויך די רייכטהיימער פון קעניג'ס הויז און די פּערהאַלטענע לייט, און איז צוריקגעגאַנגען אין שמרון.
- 25 אמציהו, זוהן פון יואש, קעניג פון יהודה האָט געלעבט נאָכ'ן טוידט פון יואש, יגואחז'ס זוהן, קעניג פון ישראל, פּופּצעהן יאָהר.

אחרי מות יואש בן יהואחן מלך ישראל חמש עשרה
 שנה: ויתר דברי אמציהו הראשנים והאחרונים הלא
 26 הנם כתובים על-ספר מלכי יהודה וישראל: ומעת אשר-
 27 סר אמציהו מאחרי יהוה ויקשרו עליו קשר בירושלם
 ויגם לכישה וישלחו אחריו לכישה וימיתו שם:
 וישארו על-הפוסים ויקברו אתו עם-אבתיו בעיר יהודה: 28

כו

CAP. XXVI. כו

ויקחו כל-עם יהודה את-עזיהו והוא בן-שש עשרה שנה א
 וימליכו אתו תחת אביו אמציהו: הוא בנה את-אילות 2
 וישבה ליהודה אחרי שכב-המלך עם-אבתיו: כך 3
 שש עשרה שנה עזיהו במלכו וחמשים ושתים שנה
 4 מלך בירושלם ושם אמו יכיליה מדרושלם: ויעש
 5 ה'ישר בעיני יהוה ככל אשר-עשה אמציהו אביו: ויהי
 6 לדרש אלהים בימי זכריהו הנבין בראות האלהים
 ובימי דרשו את-יהוה הצליחו האלהים: ויצא ויגחם 6
 בפלשתים ויפריץ את-חומת נת ואת חומת יבנה ואת
 7 חומת אשדוד ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים: ויעזרהו
 8 האלהים על-פלשתים ועל-הערביים היושבים בגור-
 9 בעל והמעונים: ויתנו העמונים מנחה לעזיהו וילך
 10 שמו עד-לבוא מצרים כי החזיק עד-למעלה: ויבן עזיהו
 11 מנדלים בירושלם על-שער הפנה ועל-שער הנגיא ועל-
 12 המקצוע ויחזקם: ויבן מנדלים במדבר ויחצב ברות
 13 רבים כי מקנה-רוב היה לו ובשפלה ובמישור אפרים
 14 וקרמים בדרים ובפרמל כיי-אהב אדמה הנה: ויהי
 15 לעזיהו חיל עשה מלחמה ויצאי צבא לגדוד במספר
 16 פקדתם ביד יעואל הסופר ומעשהו השומר על-יד
 17 הנגידו משורי המלך: כל מספר ראשי האבות לגבורי

היל

- 26 די איבריגע פאסירונגען אמציהו'ס, ווי די ערשטע אזוי די לעצטע, זיין נען פארשריבען אין בוך „יהודה'ס און ישראל'ס קעניגע“.
- 27 זינט אמציהו האָט אָבגעקעהרט פון נאָט האָט מען קעגען איהם אַ פער-שווערונג געמאַכט אין ירושלים. ער איז אנטלאָפֿען אין לכּיש, האָט מען אָבער נאָכגעשיקט נאָך איהם און מ'האָט איהם דאָרטען געטויט.
- 28 מ'האָט איהם געבראַכט אויף פּערד און בערדיגט געבען זיינע עלטערן אין דער שטאָרט יהודה.

קאָפיטעל כו

- 1 דאָס נאַנצע פּאָלק יהודה האָבען גענומען עזיהו'ן, ער איז אלט געווען זעכצעהן יאָהר, און האָבען איהם קעניג געמאַכט נאָך זיין פאטער אמציהו.
- 2 ער האָט איבערגעבויט אילות און צוריק גענומען עס פאר יהודה, נאָך זיין פאטער'ס טויט.
- 3 זעכצעהן יאָהר איז עזיהו אלט געווען ווען ער איז קעניג געוואָרען און צוויי-און-פּופּציג האָט ער רעגירט איבער ירושלים, זיין מוטער'ס נאָמען איז געווען יכליה, פון ירושלים.
- 4 ער האָט געטהאָן אלעס רעכטפארטיגעס אין נאָט'ס אויגען, אלץ אזוי ווי זיין פאטער אמציהו האָט געטהאָן.
- 5 ער האָט אימער נאָט געפּרעגט זאָלאנג עס האָט געלעבט זכריהו, וועלכער האָט ערקלעהרט די געטליכע ערשיינונגען; ווען ער האָט נאָר נאָט געפּרעגט האָט איהם בעגליקט.
- 6 ער איז געאנאנען אין קריעג קעגען די פּלשתים און האָט צובראַכען די מויער-ווענד פון גת, יבנה און אשדוד; אויף האָט ער געבויט שטעדט אין אשדוד און איבעראַל אין פּלשתים.
- 7 נאָט האָט איהם געהאָלפֿען איבער די פּלשתים אויף איבער די ערביאים וואָס האָבען בעוואוינט גור-בעל און די מעונים.
- 8 די מעונים האָבען עזיהו'ן געשענקע געגעבען. זיין בערוף האָט געגרייכט ביז מצרים, ווארים ער איז זעהר מעכטיג געווען.
- 9 דאן האָט עזיהו געבויט אין ירושלים טהורעמס אויפ'ן ווינקעל-טהויער, אויפ'ן טהאל-טהויער — אלע ווינקלען האָט ער בעפעסטיגט.
- 10 ער האָט אויף אין דער מדבר געבויט טהורעמס און פיעל ברונענס גע-נראכען, ווייל ער האָט פיעל פיה געהאַט, אויף פעלד-אַקערער אין דאָס ניעדערלאַנד און גלייכעס לאַנד, און גארטענפלאַנצערס אויף די בערג און אין כרמל; ער האָט ליעב געהאַט ערד-אַרבייט.
- 11 עזיהו האָט אויף געהאַט אן ארמעע קריעג-פיהרער, וואָס געהען אין מיליטער שארען מיט אַ צאהל בעאמטע, אונטער דער פּערוואלטונג פון יעיאַל דעם שרייבער, מעשיהו דער פּאַרשטעהער אויף חנניהו, פון די קעניגליכע פירסטען.
- 12 דער גאַנצער צאהל פאמיליען פּאַרשטעהער פון די ארמעע-העלדען — צוויי טויזענד זעקס הונדערט,

13 חֵיל אֲלֵפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: וְעַל־יָדָם חֵיל צָבָא שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת אֶלֶף וְשִׁבְעַת אֲלֵפִים וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת עוֹשֶׂה מִלְחָמָה
 14 בְּכֹחַ חֵיל לַעֲזֹר לְמִלְחָה עַל־הָאוֹיֵב: וַיְכַן לָהֶם עֲזֵיהוּ לְכָל־
 הַצָּבָא מְנַגִּים וְרִמְחִים וְכוּבָעִים וְשָׂרִיטוֹת וְקִשְׁתוֹת
 15 וְלֹאֲבָנֵי קָלָעִים: וַיַּעַשׂ בִּירוּשָׁלַם חֲשִׁבְנוֹת מִחֲשֻׁבֶת חוֹשֵׁב
 לַהֲיוֹת עַל־הַמְּגִדְלִים וְעַל־הַפְּנוֹת לִירוּא בַּחֲצִים וּבְאֲבָנִים
 גְּדֹלוֹת וַיֵּצֵא שְׁמוֹ עַד־לְמֶרְחֹק כִּי־הִפְלִיא לַהֲעֲזֹר עַד כִּי־
 16 חֹזֵק: וּבְחֻזְקָתוֹ גָּבַהּ לִבּוֹ עַד־לְהַשְׁחִית וַיַּמְעַל בִּיהוָה
 אֱלֹהָיו וַיָּבֵא אֶל־הַיִּכָּל יְהוָה לְהַקְטִיר עַל־מִזְבֵּחַ הַקְּטָרֶת:
 17 וַיָּבֵא אֲחֵרָיו עֲזָרְיָהוּ הַכֹּהֵן וְעַמּוֹ כֹּהֲנִים | לַיהוָה שְׁמוֹנִים
 18 בְּנֵי־חֵיל: וַיַּעֲמְדוּ עַל־עֲזֵיהוּ הַמִּלְחָה וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־לָךְ
 עֲזֵיהוּ לְהַקְטִיר לַיהוָה כִּי לַכֹּהֲנִים בְּנֵי־אֶהֱרָן הַמְּקַדְּשִׁים
 לְהַקְטִיר צָא מִן־הַמְּקַדֵּשׁ כִּי מַעֲלָתָ לָךְ לְכַבֹּד מִיְהוָה
 19 אֱלֹהִים: וַיִּזְעַף עֲזֵיהוּ וּבִידּוֹ מִקְטָרֶת לְהַקְטִיר וּבֹעֲפּוֹ
 עַם־הַכֹּהֲנִים וְהַצָּרַעַת זָרְחָה בְּמַצְחוֹ לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים בְּבֵית
 כ יְהוָה מַעַל לְמִזְבֵּחַ הַקְּטָרֶת: וַיִּפֶן אֵלָיו עֲזָרְיָהוּ כַּהֵן
 הָרִאשׁ וּכְל־הַכֹּהֲנִים וְהִנֵּה־הוּא מְצָרַע בְּמַצְחוֹ וַיִּכְהַלְלוּהוּ
 21 מִשָּׁם וַנִּסְדּוּא נִדְתָף לְצֵאת כִּי נִנְעַן יְהוָה: וַיְהִי עֲזֵיהוּ
 הַמִּלְחָה מְצָרַע | עַד־יוֹם מוֹתוֹ וַיֵּשֶׁב בֵּית הַחֲפָשׁוֹת מְצָרַע
 כִּי נִגָּר מִבֵּית יְהוָה וַיּוֹתֵם בָּנוּ עַל־בֵּית הַמִּלְחָה שׁוֹפֵט
 22 אֶת־עַם הָאָרֶץ: וַיִּתֵּל דְּבָרֵי עֲזֵיהוּ הָרִאשֹׁנִים וְהָאֲחֵרִים
 23 פֶּתַב יִשְׁעֵיהוּ בְּדָאֲמוֹץ הַנִּבְיָא: וַיִּשְׁפֹּב עֲזֵיהוּ עַם־אֲבֹתָיו
 וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עַם־אֲבֹתָיו בְּשָׂדֵה הַקְּבוּרָה אֲשֶׁר לְמִלְכִים
 כִּי אָמְרוּ מְצָרַע הוּא וַיִּמְלֹךְ יוֹתָם בָּנוּ תַחְתָּיו:

CAP. XXVII. כו

כז

א בְּנֵי־עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה יוֹתָם בְּמִלְכּוֹ וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה
 2 מִלְּךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ יְרוּשָׁה בַת־צְדֹק: וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר

בעיני

- 13 און צו זייער בעפעהל איז געווען אן ארמעע פון דריי הונדערט זיעבען טויזענד מיט פינף הונדערט, קריענס פעהיגע און מעכטיגע ; אן ארמעע צו העלפען דעם קעניג קעגען פיינד.
- 14 עזיהו האָט פאר זיי צוגעגרייט (פאר די גאנצע ארמעע) פאנצערס, שפיער זען, מיליטערהעט, שילדען, בויגענס און שטיינער-ווארפערס.
- 15 ער האָט אויך איינגעריכטעט אין ירושלים קאנאָנען, קונסט-ווערק, אויסצושטעלען זיי אויף די טהורעמס און ווינקלען, אום צו שיסען מיט פיילען און גרויסע שטיינער. זיין בערוף איז ביז ווייט געגאנגען, וואָר רים ער האָט זיך אזוי פיעל פערשטארקט ביז ער איז זעהר פעסט גע-וואָרען.
- 16 אָבער שטארק ווערענדיג איז ער פערברעכעריש שטאַלץ און אונטריי געוואָרען קעגען זיין גאָט ; ער איז זאָגאר אריין אין גאָט'ס מעמפעל צו רויכערן קטרת אויפ'ן מזבח.
- 17 עס איז איהם נאָכגעגאנגען עזריהו דער כהן, און מיט איהם נאָך אכציג פיייהיגע מענער, ריכטיגע כהנים,
- 18 זיי האָבען זיך געשטעלט קעגען קעניג עזיהו און געזאָגט צו איהם : „ניט דו, עזיהו, דארפסט רויכערן פאר גאָט, נאָר די כהנים, אהרן'ס קינדער, וועלכע זיינען בעשטימט די רויכער דיענסט צו טהאָן ! געה ארויס פון הייליגטהום ! דו האָסט בעגאנגען אַ פערברעכען, און גאָט וועט דיר קיין עהרע געבען דערפאר.“
- 19 עזיהו איז ביז געוואָרען, און ביזווערענדיג זיך אויף די כהנים האָט ער מיט זיין האַנד גענומען אַ רויכער-פאָן צו רויכערן פון דעם רויכער-אַלטאַר ; אָבער אַ קרעץ איז ארויסגעוואקסען אויף זיין שטערן, אין גע-גענווארט פון די כהנים, אין גאָט'ס הויז.
- 20 אז עזריהו דער הויפט-כהן מיט אַלע כהנים האָבען זיך צו איהם אַ קעהר געטהאָן ערשט ער האָט קרעץ אויפ'ן שטערן ; האָבען זיי איהם שנעל פון דאָרטען ארויסגעפיהרט ; ער זעלבסט האָט זיך אויך געאיילט ארויס צו געהן זאָפאָרט ווי גאָט האָט איהם געפלאַגט.
- 21 קעניג עזיהו איז פארבליבען קרעציג ביז דעם טאָג פון זיין שטאַרבען, ער האָט זיך אויפגעהאַלטען אין אן אבגעזונדערטע הויז אַלס קרעציגער, זינט ער איז אויסגעשלאָסען געוואָרען פון גאָט'ס הויז. זיין זוהן יותם האָט פערוואַלטעט איבער דעם קעניג'ס הויז, ער האָט אויך געריכטעט דאָס פאָלק אין לאַנד.
- 22 די איבריגע פאסירונגען עזיהו'ס, ווי די ערשטע אזוי די לעצטע האָט בעשריבען ישעיהו, אמוז'ס זוהן, דער פראפעט.
- 23 אז עזיהו איז געשטאַרבען האָט מען איהם בעערדיגט נעבען זיינע על-טערן, אָבער נאָר אויפ'ן קעניגליכען בעגרעכניס-פלאַץ, ווייל מ'האָט געזאָגט : „ער איז אַ קרעציגער . . .“ זיין זוהן יותם האָט נאָך איהם רעגירט.

קאפיטעל כז

- 1 פינף-און-צוואנציג יאָהר. אַלט איז יותם קעניג געוואָרען, און זעכצעהן יאָהר האָט ער רעגירט איבער ירושלים ; זיין מוטער'ס נאָמען איז געווען ירושה, צדוק'ס מאַכטער.
- 2 ער האָט געטהאָן אַלץ וואָס איז רעכט אין גאָט'ס אויגען, אזוי ווי זיין

בעיני יהוה ככל אשר-עשה עוהו אביו רק לא-בא אל-
 היכל יהוה ועוד העם משחיתים: הוא בנה את-שער
 בית-יהוה העליון ובחומת העפל בנה לרב: וערים בנה
 בחר יהודה ובחרשים בנה בירניות ומגדלים: והוא ה
 נלחם עם-מלך בני-עמון ויתחוק עליהם ויתגילו בנר
 עמון בשנה ההיא מאה כפר-כסף ועשרת אלפים כרים
 חמים ושעורים עשרת אלפים זאת השיבו לו בני עמון
 ובשנה השנית והשלשית: ויתחוק יותם בי הכין דרכיו
 לפני יהוה אלהיו: ויתר דברי יותם וכל-מלחמתיו
 ודרכיו הנם פתובים על-ספר מלכי ישראל ויהודה:
 בן-עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש-עשרה
 שנה מלך בירושלם: וישכב יותם עם-אבתיו ויקברו אתו
 בעיר דגיד וימלך אחז בנו פתחתי:

CAP. XXVIII. כח

כח

בן-עשרים שנה אחז במלכו ושש-עשרה שנה מלך
 בירושלם ולא-עשה הישר בעיני יהוה כדוד אביו:
 וילך כדרכי מלכי ישראל וגם מסכות עשה לבגלים:
 והוא הקטיר בגיא בדהגם ויבער את-בניו באש פתעכות
 הגוים אשר הריש יהוה מפני בני ישראל: ויזבח ויקטר
 בכמות ועל-הנבעות ותחת כל-עץ רענן: ויתנהו יהוה ה
 אלהיו ביד מלך ארם ויברכו וישבו ממנו שכנה גדולה
 ויביאו דרמשק וגם ביד-מלך ישראל נתן נדביו מכה
 גדולה: ויהרג פקח בן-דמליהו ביהודה מאה ועשרים
 אלף ביום אחד הפל בני-חיל בעוכם את-יהוה אלהי
 אבותם: ויהרג זכרי ו גבור אפרים את-מעשהו
 בן-דמלך ואת-עוריקם נגיד הבית ואת-אלקנה משנה
 המלך: וישבו בני-ישראל מאחיהם מאתים אלף נשים

בנים

- פאטער עזיהו איידער ער איז אריין אין גאט'ס טעמפעל, אָבער דאָס פּאָלָק איז נאָך געווען פּערברעכעריש.
- 3 ער האָט געבויט דעם הויפט טהויער צו גאט'ס הויז, אויך האָט ער פּיעל פּערבויט געבען טהורעם מויער.
- 4 ער האָט געבויט שטערט אויפ'ן באַרג יהודה, אויך אין די וועלדער האָט ער געבויט פּעסטונגען און טהורעמס.
- 5 ער האָט אויך אַ שלאַכט געהאַט מיט דעם קעניג פון עמון, און אז ער האָט זיי בעזיגעט האָבען זיי איהם יענעם יאָהר געגעבען הונדערט צענט נער זילבער, צעהען טויזענד כר ווייץ און צעהען טויזענד כר גערשטען. דאָס האָבען איהם די בעפעלקערונג פון עמון געגעבען אויך דעם צווייטן טען יאָהר און דעם דריטען.
- 6 יותם איז שטאַרק געווען ווייל ער האָט זיך ריכטיג אויפגעפיהרט קע- גען גאָט.
- 7 יותם'ס איבריגע פּאַסירונגען, זיינע שלאַכטען און האַנדלונגען זיינען פּאַרשריבען אין בוך „קעניגע פון ישראל און יהודה“.
- 8 פינף־און־צוואַנציג יאָהר אַלט איז ער קעניג געוואָרען און זעכצען יאָהר האָט ער רעגירט אין ירושלים.
- 9 אז יותם איז געשטאַרבען האָט מען איהם בעערדיגט אין דוד'ס שטאָדט, און אחז זיין זון האָט רעגירט נאָך איהם.

קאפיטעל כח

- 1 צוואַנציג יאָהר אַלט איז אחז קעניג געוואָרען און זעכצען יאָהר האָט ער רעגירט אין ירושלים, ער האָט אָבער ניט געטהאָן וואָס עס איז רעכט אין גאט'ס אויגען ווי זיין אור־פּאַטער דוד.
- 2 ער איז געגאַנגען אין די וועגען פון די קעניגע פון ישראל, און האָט גע- מאַכט געגאַסענע בילדער אַלס בעל־געצען.
- 3 ער האָט אויך גערויכערט אין טהאַל בן־הנחם און געפיהרט זיינע זיהן דורך פייער, לויט דאָס געזעץ פון די פעלקער, וועלכע גאָט האָט פּער- טריבען צוליעב די קינדער ישראל.
- 4 ער האָט אויך געשאַכטען און גערויכערט אויף די באַרג־אַלטאַרען, אויף די בערגלאַך און אונטער יעדער בליהענדען בוים.
- 5 דערפאַר האָט איהם זיין גאָט איבערגעגעבען אין האַנד פון דעם קעניג פון ארם, מ'האָט פון זיין ארמעע פּיעל ערשלאַגען אויך אַ גרויסען צאהל געפאַנגען און געבראַכט אין דרמשק; אויך איז ער געגעבען געוואָרען אין האַנד פון קעניג פון ישראל און ער האָט זעהר פּיעל פון זיינע ער- שלאַגען.
- 6 פּקה, רמליהו'ס זון האָט אויסגע'הרג'עט אין יהודה הונדערט צוואַנ- ציג טויזענד אין איין טאָג, אַלע ארמעע מענער, [ווייל זיי האָבען פּערלאָזען דעם גאָט פון זייערע עלטערן].
- 7 זכרי, איינער פון די העלדען אין אפרים, האָט ערשלאַגען מעשיהו, דעם קעניג'ס זון, עזריקם דעם הויז פּערוואַלטער און אַלקנה דעם וויצע- קעניג.
- 8 די מענער פון ישראל האָבען געפאַנגען פון זייערע ברידער צוויי הונדערט

בָּנִים וּבָנוֹת וְגַם־שָׁלַל רַב בָּזְזוּ מֵהֶם וַיָּבִיאוּ אֶת־הַשָּׁלַל
 9 לְשֹׁמְרוֹן׃ וְשֵׁם הַיְהוָה נָבִיא לַיהוָה עֲדָד שָׁמוּ וַיֵּצֵא לִפְנֵי
 הַצָּבָא הַבָּא לְשֹׁמְרוֹן וַיֹּאמֶר לָהֶם הִנֵּה בַחֲמַת יְהוָה
 אֱלֹהֵי־אֲבוֹתֵיכֶם עַל־יְהוּדָה נִתְּנָם בְּיַדְכֶם וַתַּהַרְגוּ־בָם
 י בַּזֶּרֶךְ עַד לַשָּׁמַיִם הִגִּיעַ׃ וְעַתָּה בְּנֵי־יְהוּדָה וַיְרוּשָׁלַם
 אַתֶּם אֹמְרִים לִכְבֹּשׁ לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת לָכֶם הֲלֹא רַק
 11 אַתֶּם עִמָּכֶם אֲשֵׁמוֹת לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וְעַתָּה שְׁמַעוּנִי
 וְהִשְׁבֹּו הַשְּׁבִיָּה אֲשֶׁר שְׁבִיתֶם מֵאֲחֵיכֶם כִּי חָרוֹן אַף־
 12 יְהוָה עֲלֵיכֶם׃ וַיִּקְמוּ אֲנָשִׁים מֵרֵאשֵׁי בְנֵי־אֶפְרַיִם
 עֲזַרְיָהוּ בֶן־יְהוֹחָנָן בְּרַכְיָהוּ בֶן־מִשְׁלֵמוֹת וַיְחַזְּקוּהוּ בְּדֶ-
 13 שָׁלֹם וַעֲמָשָׂא בֶן־חַדְלָי עַל־הַבָּאִים מִן־הַצָּבָא׃ וַיֹּאמְרוּ
 לָהֶם לֹא־תָבִיאוּ אֶת־הַשְּׁבִיָּה הַזֹּאת כִּי לַאֲשַׁמַּת יְהוָה עָלֵינוּ
 אַתֶּם אֹמְרִים לְהִסִּיף עַל־חַטֹּאתֵינוּ וְעַל־אֲשַׁמַּתֵנוּ כִּי־דָבָר
 14 אֲשַׁמָּה לָנוּ וַחֲרוֹן אַף עַל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיַּעֲזֹב הַחֲלוּץ אֶת־
 15 הַשְּׁבִיָּה וְאֶת־הַבֹּזֵה לִפְנֵי הַשָּׂרִים וְכָל־הַקָּהָל׃ וַיִּקְמוּ
 הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־נִקְּבוּ בַשְּׁמוֹת וַיַּחֲזִיקוּ בַשְּׁבִיָּה וְכָל־
 מַעֲרַמְיָהֶם הִלְבִּישׁוּ מִן־הַשָּׁלַל וַיִּלְבְּשׂוּם וַיַּנְעִלוּם וַיַּאֲכִלוּם
 וַיִּשְׁקוּם וַיַּסְכּוּם וַיַּנְהִילוּם בַּחֲמָרִים לְכָל־בוֹשֶׁל וַיָּבִיאוּם
 יְרֵחוֹ עִיר־הַתְּמָרִים אֶצֶל אַחֵיהֶם וַיָּשׁוּבוּ שֹׁמְרוֹן׃
 16 בַּעַת הַהִיא שָׁלַח חֲמֵלֶךְ אָחִיו עַל־מַלְכֵי אַשּׁוּר לַעֲזֹר לֹו׃
 17 וְעוֹד אַדּוּמִים בָּאוּ וַיָּפוּ בַיהוּדָה וַיִּשְׁבּוּ־שָׁבִי׃ וּפְלִשְׁתִּים
 18 פָּשְׁטוּ בְעָרֵי הַשְּׁפֵלָה וַתִּגְנַב לַיהוּדָה וַיִּלְכְּדוּ אֶת־בֵּית־
 שֹׁמֶשׁ וְאֶת־אֵילָן וְאֶת־הַגְּדָרוֹת וְאֶת־שׂוֹכֵי וּבְנוֹתֶיהָ וְאֶת־
 תְּמָנָה וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת־גִּמְזוֹ וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וַיָּשׁוּבוּ שָׁם׃
 19 כִּי־הִכְנִיעַ יְהוָה אֶת־יְהוּדָה בְּעֶבֶר אָחִיו מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
 כ כִּי הִפְרִיעַ בַּיהוּדָה וּמַעוֹל מַעַל בַּיהוָה׃ וַיָּבֵא עָלָיו תְּלַגְתַּי
 21 פִּלְנָאֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיַּצַּר לוֹ וְלֹא חֹקוּ׃ כִּי־חָלַק אָחִיו

את־

- טויוענד פרויען, זיהן און טעכטער, אויך פיעל פערמעגען האָבען זיי אוועקגערויבט, און געבראכט דאָס פערמעגען אין שמרון.
- 9 דאָרט איז געווען אַ ריכטיגער נביא, ערד האָט מען איהם גערופען, ער איז אַ יום קעגען די ארמע וואָס איז אָנגעקומען אין שמרון און האָט צו זיי געזאָגט: „נאָך וויל דער נאָט פון אייערע עלטערן איז ביז אויף יהודה האָט ער זיי איבערגעגעבען אין אייער האַנד, און איהר האָט זיי מערדעריש געשלאָגען; עס איז הימעל שרייענד!
- 10 און יעצט דיינקט איהר פאר זיך אַלס קנעכט און דיענסטען צו נעהמען די מענער פון יהודה און ירושלים; איהר וועט זיך מיט דעם פערשול-דיגען קעגען אייער נאָט! . . .
- 11 אלזאָ הערט מיר אויס: פיהרט אָב צוריק דאָס געפאנגענשאפט וואָס איהר האָט פון אייערע ברידער געפאנגען, ווען ניט וועט אויף אייך פאלען גאָט'ס ברענענדיגער צאָרן.”
- 12 דאן האָבען זיך געשטעלט אייניגע מענשען די הויפט-לייט פון אפרים — עזריהו יהוחנן'ס זון, ברכיהו משלמות'ס זון, יחזקיהו שלום'ס זון און עמשא חרלי'ס זון — קעגען די וואָס זיינען געקומען פון ארמע,
- 13 און זיי האָבען צו זיי געזאָגט: „איהר זאָלט ניט אריינבריינגען דאָס געפאנגענשאפט אָהער! ווילט איהר נאָך צוגעבען צו אונזער פערברער-קען קעגען נאָט נאָך זינד און פערברעכען? מיר האָבען שוין גענוג פערברעכען און ברענענדען צאָרן אויף ישראל!”
- 14 דאן האָבען די קריענס-לייט איבערגעלאָזען דאָס געפאנגענשאפט און דאָס רויב אין געגענווארט פון די פירסטען און דאָס גאנצע פערזאמלונג.
- 15 גלייך זיינען אַלע בערופענע מענער אויפגעשטאנען ערמוטהיגט די גע-פאנגענע, בעקליידט די נאקטע און בערויבטע, געגעבען זיי קליידער און שיד, עסען, טרינקען און זאלכונג, אָבגעפיהרט אַלע שוואכע אויף איילען און געבראכט זיי ביז ירחו, די פאלמען שטאָרט, צו זייערע ברידער, און צוריק געגאנגען אין שמרון.
- 16 אין דער זעלביגער צייט האָט דער קעניג אחז געשיקט צו די קעניגע פון אשור צו העלפען איהם.
- 17 אויך ארומים זיינען געקומען, ערשלאגען פיעל אין יהודה און אוועקגע-פיהרט געפאנגענע.
- 18 אויך די פלשתים האָבען זיך אוועקגעלאָזען אין די שטערט פון ניעדער-לאנד אין דרום-זייט פון יהודה, און האָבען צוגענומען בית-שמש, אילון, גדרות, שוכו מיט איהרע פראַווינצען, תמנה מיט איהרע פראַווינצען און גמזו מיט איהרע פראַווינצען, און האָבען זיך דאָרט בעזעצט.
- 19 נאָט האָט נידערגעבויגען יהודה איבער אחז זייער קעניג, ווארום ער האָט פערזוילרעט יהודה און פיעל פערבראָכען קעגען נאָט.
- 20 עס אויך געקומען אויף איהם תלגת פלנאכר, קעניג פון אשור, ער האָט איהם בעלאגערט אָבער ניט בייגעקומען.
- 21 אחז האָט זאָגאר צוטהיילט דעם פערמעגען פון גאָט'ס הויז, פון קעניג'ס

אֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־בַּיִת הַמִּלֶּךְ וְהַשָּׁרִים וַיְחַן לַמֶּלֶךְ אֲשׁוּר
 22 וְלֹא לְעֹדָה לוֹ: וּבָעַת הַצָּר לוֹ וַיּוֹסֶף לַמְּעוֹל בַּיהוָה הוּא
 23 הַמֶּלֶךְ אָחָז: וַיּוֹפֹחַ לֵאלֹהֵי דְרָמְשֶׁקַּי הַמִּפְּסִים בּוֹ וַיֹּאמֶר כִּי
 אֱלֹהֵי מַלְכֵי־אֲרָם הֵם מַעֲזִרִים אֹתָם לְהֵם אֹבֶחַ וַיַּעֲזֹרֵנִי
 24 וְהֵם הִוִּדְלוּ לְהַבְשִׁילוֹ וְלִכְלֵי־יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאסֶף אָחָז אֶת־כִּלְיֵי
 בֵּית־הָאֱלֹהִים וַיִּקְצֹץ אֶת־כִּלְיֵי בֵּית־הָאֱלֹהִים וַיִּסְגֵּר אֶת־
 הַדְּלָתוֹת בֵּית־יְהוָה וַיַּעַשׂ לוֹ מִזְבְּחוֹת בְּכָל־פְּנֵי בִירוּשָׁלַם:
 וּבְכָל־עִיר וְעִיר לַיהוּדָה עָשָׂה כְּמוֹת לְקַטֵּר לֵאלֹהִים כֹּה
 26 אַחֲרָיִם וַיִּבְעֵם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו: וַיִּתֵּר דְּבָרָיו וְכָל־
 דְּרָבָיו הָרָאשִׁימִים וְהָאֲחֵרוֹנִים הֵנָּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר מַלְכֵי
 27 יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁכַּב אָחָז עִם־אֲבוֹתָיו וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּעִיר
 בִירוּשָׁלַם כִּי לֹא הִבְיֵאוּהוּ לְקַבְּרֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ
 יְחִזְקִיָּהוּ בְּנוֹ תַחְתָּיו:

כט CAP. XXIX.

כט

יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ בְּדַעֲשָׁרִים וְחֲמִשׁ שָׁנָה וְעֶשְׂרִים וְחֲשֵׁעַ א
 שָׁנָה מֶלֶךְ בִירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ אֲבִיָּה בַת־זַכְרְיָהוּ: וַיַּעַשׂ ב
 הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה דָּוִד אָבִיו: הוּא ג
 בַשָּׁנָה הָרִאשׁוֹנָה לְמַלְכוֹ בַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן פָּתַח אֶת־דְּלָתוֹת
 4 בֵּית־יְהוָה וַיִּסְחָקֶם: וַיָּבֵא אֶת־הַכֹּהֲנִים וְאֶת־הַלְוִיִּם וַיֹּאסֶפֶם
 לְרִחּוֹב הַמִּזְבֵּחַ: וַיֹּאמֶר לְהֵם שְׁמַעוּנִי הַלְוִיִּם עֲתָה ה
 הַתְּקַדְּשׁוּ וְקַדְּשׁוּ אֶת־בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם וְהוֹצִיאוּ
 6 אֶת־הַנֶּקֶדָה מִן־הַקֹּדֶשׁ: כִּי־מָעַלְו אֲבוֹתֵינוּ וַעֲשׂוּ הַרַע בְּעֵינֵי
 יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ וַיַּעֲזְבוּהוּ וַיִּסְפוּ כְּנִיהֵם מִמִּשְׁכַּן יְהוָה וַיִּתְנֶנּוּ
 7 עָרְפָּה: גַּם סָגְרוּ דְלָתוֹת הָאֵימֹלִם וַיִּכְבְּדוּ אֶת־הַנְּרוֹת וַקְּטַרְתּוּ
 8 לֹא הַקְּטִירוּ וְעָלָה לֹא־הָעֵלְו בַּקֹּדֶשׁ לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי
 9 כַּצָּף יְהוָה עַל־יְהוּדָה וַיְרוּשָׁלַם וַיִּתְּנֵם לְזֹעֶה לְשִׁמְחָה
 וְלִשְׂרָקָה כַּאֲשֶׁר אֹתָם רֵאִים בְּעֵינֵיכֶם: וְהָיָה נִפְלֹו אֲבוֹתֵינוּ

בחרב

- הויז אויך פון די פירסטען, ער האָט עס אוועק געגעבען צום קעניג פון אשור — עס האָט איהם אָבער ניט געהאַלפּען.
- 22 ווען מ'האָט איהם פּעראיינגט האָט ער נאָך מעהר פּערבראַכען קעגען גאָט. אָט דאָס איז געווען דער קעניג אחז !
- 23 ער האָט אָפּפּערס געבראַכט צו די געטער פון דרמשק, וואָס האָבען איהם געשלאָגען; ער האָט געזאָגט: „די געטער פון די קעניגע פון ארם העלפּען זיי, וועל איך צו זיי אָפּפּערס בריינגען אום זיי זאָלען מיר העלפּען.“ זיי האָבען איהם פּערפיהרט אויך גאַנץ ישראל.
- 24 אחז האָט אויך צוזאַמענגענומען די געשיר פון גאָט'ס הויז, ער האָט צו בראַכען די געשיר פון גאָט'ס הויז און פּאַרשלאָסען די טיהרען פון גאָט'ס הויז, ער האָט איינגעריכטעט אַלמאַרען אין אַלע ווינקלען פון ירושלים.
- 25 אין יעדער שטאָדט פון יהודה האָט ער געמאַכט באַרג־אַלמאַרען צו רוי־כערן צו פּרעמדע געטער, און האָט צאָרניג געמאַכט דעם גאָט פון זיינע עלטערן.
- 26 זיינע איבריגע פּאַסירונגען און טהאַטען, ווי די ערשטע אַזוי די לעצטע, זיינען פּערשריבען אין בוך „קעניגע פון יהודה און ישראל“.
- 27 אז אחז איז געשטאָרבען, האָט מען איהם בעערדיגט אין דער שטאָדט ירושלים, מ'האָט איהם ניט געבראַכט אין די בערג־עכניסע פון די קע־ניגע פון ישראל. זיין זוהן יחזקיהו איז קעניג געווען נאָך איהם.

קאַפיטעל כט

- 1 יחזקיהו איז קעניג געוואָרען פינף־און־צוואַנציג יאָהר אַלט און ניין־און־צוואַנציג יאָהר האָט ער רעגירט אין ירושלים, זיין מוטער'ס נאָמען איז געווען אביה, זכריהו'ס טאָכטער.
- 2 ער האָט געטהאָן אַלץ וואָס איז רעכט אין גאָט'ס אויגען, ווי עס האָט געטהאָן זיין אור־פּאַטער דוד.
- 3 אין ערשטען יאָהר פון זיין רעגירונג, אין ערשטען מאָנאַט, האָט ער געעפּענט די טיהרען פון גאָט'ס הויז און האָט זיי פּעסט געמאַכט.
- 4 ער האָט אויך צוזאַמענגעבראַכט די כהנים און די לויים און פּערוואַמעלט זיי אין מזרח גאס,
- 5 און האָט צו זיי געזאָגט: „הערט מיר, איהר לויים! הייליגט זיך זעלבסט און הייליגט דאָס הויז פון דעם גאָט פון אייערע עלטערן, שאַפּט־אָב די אונרײַנקייט פון הייליגטהום !
- 6 זינט אונזערע עלטערן האָבען פּערבראַכען און געטהאָן דאָס שלעכטס אין די אויגען פון אונזער גאָט, זיי האָבען איהם פּאַרלאָזען און אָכגעקעהרט זייערע געזיכטער פון גאָט'ס וואוינונג — זיי האָבען זיך מיט'ן רוקען געקעהרט;
- 7 זיי האָבען אויך פּערשלאָסען די טיהרען פון אינערליכען צימער, האָבען פּערלאָשען די ליכט, ניט גערויכערט קיין קמרת און ניט געבראַכט קיין גענאַנץ־אָפּפּערס אין הייליגטהום, צום גאָט פון ישראל —
- 8 איז געווען גאָט'ס צאָרן אויף יהודה און ירושלים, און ער האָט זיי גע־מאַכט צו אַ שרעק, אַ פּערוואַנדערונג און אויספּייעריי, ווי איהר זעהט מיט אייערע אויגען.
- 9 אָט דערפאַר זיינען אונזערע עלטערן געפּאלען דורך דעם שווערד, אונ־זערע זייהן, טעכטער און פרויען — אין געפּאַנגענשאַפּט.

* בַּחֲרָב וּבְלִינֹו וּבְנוֹתֵינוּ וְנִשְׁיֵנוּ בְּשִׁבְי עַל-זֹאת: עֲתָה עִם-
 לִבִּי לְכָרוֹת בְּרִית לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב מִמֶּנּוּ חֲדָרֹן
 11 אִפּוֹ: בָּנִי עֲתָה אֶל־תִּשְׁלֹו בְּיַדְכֶם בַּחֵר יְהוָה לְעֹמֵד
 12 לְפָנָיו לְשֵׁרְתּוֹ וְלִהְיוֹת לוֹ מִשְׁרָתִים וּמִקְטָרִים: וַיִּקְמוּ
 הַלְוִיִּם מִחַת בְּיַד-עֲמִשִׁי וַיּוֹאֵל בֶּן-עֲזַרְיָהוּ מִן-בָּנֵי הַקֹּהֲלֵי
 וּמִדָּבְנֵי מְרָרִי קִישׁ בֶּן-עֲבִדִי וְעֹזַרְיָהוּ בֶן-יִתְחַלְלָאֵל וּמִן
 13 הַגִּרְשֵׁנִי יוֹאָח בֶּן-זִמְזָה וְעֵדֶן בֶּן-יוֹאָח: וּמִן-בָּנֵי אֶלְיָצָפָן
 שֹׁמֵרִי וַיַּעֲזָאֵל וּמִן-בָּנֵי אֶסָף וּכְרִיָהוּ וּמִתַּנְיָהוּ:
 14 וּמִן-בָּנֵי הַיָּמֵן יְחִזְאֵל וּשְׁמַעִי וּמִן-בָּנֵי יְהוֹדָתָן שְׁמַעֲיָה
 15 וְעִזִּיאֵל: וַיֹּאסְפוּ אֶת-אֲחֵיהֶם וַיִּתְקַדְּשׁוּ וַיָּבֹאוּ כַּמִּצְוֹת-
 16 הַמֶּלֶךְ בְּדַבְרֵי יְהוָה לְטַהֵר בַּיִת יְהוָה: וַיָּבֹאוּ הַכֹּהֲנִים
 לְפָנֶימָה בַּיִת-יְהוָה לְטַהֵר וַיּוֹצִיאוּ אֶת כָּל-הַטָּמְאָה אֲשֶׁר
 מֵצְאוּ בַּהֵיכָל יְהוָה לַחֲצַר בַּיִת יְהוָה וַיִּקְבְּלוּ הַלְוִיִּם
 17 לְהוֹצִיא לְנַחַל-קָדְרוֹן חוּצָה: וַיַּחֲלוּ בְּאֲחֵד לַחֲדָשׁ הַרְאֲשׁוֹן
 לְקַדֵּשׁ וּבַיּוֹם שְׁמוֹנֶה לַחֲדָשׁ בָּאוּ לְאֵלֶם יְהוָה וַיִּקְדְּשׁוּ
 אֶת-בַּיִת-יְהוָה לַיָּמִים שְׁמוֹנֶה וּבַיּוֹם שֵׁשֶׁה עָשָׂר לַחֲדָשׁ
 18 הַרְאֲשׁוֹן כָּלֹו: וַיָּבֹאוּ פְּנִימָה אֶל-יְחֻזְקִיָהוּ הַמֶּלֶךְ
 וַיֹּאמְרוּ טַהֲרֵנוּ אֶת-כָּל-בַּיִת יְהוָה וְאֶת-מִזְבַּח הָעוֹלֹהֹת
 19 וְאֶת-כָּל-כְּלָיו וְאֶת-שִׁלְחַן הַמַּעֲרֶכֶת וְאֶת-כָּל-כְּלָיו: וְאֶת
 כָּל-הַכֵּלִים אֲשֶׁר הִנִּיחַ הַמֶּלֶךְ אֲחִינוּ בְּמַלְכוּתוֹ בְּמַעַלֹו
 כ הַכֵּנוּ וְהַקְדִּשְׁנוּ וְהָנֵם לְפָנֵי מִזְבַּח יְהוָה: וַיִּשְׁכֶם
 יְחֻזְקִיָהוּ הַמֶּלֶךְ וַיֹּאסֵף אֶת שְׂרֵי הָעִיר וַיַּעַל בַּיִת יְהוָה:
 21 וַיָּבִיאוּ פָרִים-שִׁבְעָה וְאִילִים שִׁבְעָה וּכְבָשִׂים שִׁבְעָה
 וְצִפְרִי עֵינַיִם שִׁבְעָה לַחֲפָאֵת עַל-הַמַּמְלָכָה וְעַל-הַמֶּלֶךְ
 וְעַל-יְהוָה וַיֹּאמֶר לְבָנֵי אֲהֲרֹן הַכֹּהֲנִים לְהַעֲלוֹת עַל-
 22 מִזְבַּח יְהוָה: וַיִּשְׁחֲטוּ הַבָּקָר וַיִּקְבְּלוּ הַכֹּהֲנִים אֶת-הַדָּמַם
 וַיִּזְרְקוּ הַמִּזְבֵּחַה וַיִּשְׁחֲטוּ הָאֵילִים וַיִּזְרְקוּ הַדָּם הַמִּזְבֵּחַה
 23 וַיִּשְׁחֲטוּ הַכְּבָשִׂים וַיִּזְרְקוּ הַדָּם הַמִּזְבֵּחַה: וַיִּנְיֹשׁוּ אֶת-

שערי

- 10 אלוֹאָ הָאָב אִיךְ מִיר בַּעֲדֵינְקִט אַ בּוֹנֵר צו שְׁלִיסֵען מִיט דעם גָּאָט פֿון יִשְׂרָאֵל, אום זיין ברענענדיגער צָאָרן זאָל אוועק פֿון אונז.
- 11 זייט אַלוֹאָ נִיט נאַכלעסיג, קינדער מיינע ! ווארים אִיךְ הָאָט גָּאָט אויס־ערוויילט צו שטעהן פֿאַר אִיהֶם, אִיהֶם צו דיענען — זיין זיינע דיענער און קטרת רויכערער."
- 12 דאַן זיינען אויפגעשטאַנען די לֹוִים — מַחַת עֲמִשׁוּ'ס זוהן און יואֵל עזריהוֹ'ס זוהן, פֿון קהת'ס קינדער ; פֿון מררִי'ס קינדער — קִיש עבדִי'ס זוהן און עזריהוֹ יִהְלֵאל'ס זוהן ; פֿון גרשני — יואֵה זמֵה'ס זוהן און ערן יואח'ס זוהן.
- 13 פֿון אַליצפֿו'ס קינדער — שִׁמְרִי און יֵעִיאל ; פֿון אַסָּה'ס קינדער זכריהוֹ און מתניהו ;
- 14 פֿון הימִו'ס קינדער — יִחִיאל און שִׁמְעִי ; פֿון יִדוֹתוֹן'ס קינדער — שִׁמְעִיה און עזיאל.
- 15 זיי הָאָבען צוזאַמענגעקליבען זייערע ברידער און געהייליגט זיך, דאַן זיינען זיי געקומען, לֹוִיט דעם קעניגס בעפעהל נאָך גאָט'ס ווערטער, צו רייניגען גאָט'ס הויז.
- 16 די כהנים זיינען אַריינגעגאַנגען אינווייניג אין גאָט'ס הויז ריין צו מאַכ־ען, זיי הָאָבען אַרויסגעטראָגען אַלע אונרײנקייטען וואָס זיי הָאָבען געפונען אין גאָט'ס טעמפּעל אין הויף פֿון גאָט'ס הויז ; אַנדערע לֹוִים הָאָבען עס איבערגענומען אום אַרויסצובריינגען דאָס צום טײַךְ קֶרְדוֹן.
- 17 אין ערשטען טאָג פֿון ערשטען מאָנאַט הָאָבען זיי אָנגעפאַנגען הייליג מאַכען, און אין אַכטען טאָג פֿון מאָנאַט זיינען זיי געקומען אין גאָט'ס צימער און הָאָבען גאַנצע אַכט טעג געהייליגט גאָט'ס הויז ; אין זעכ־צעהנטען טאָג פֿון ערשטען מאָנאַט הָאָבען זיי געענדיגט.
- 18 דאַן זיינען זיי אַריינגעקומען צו חזקיהו דעם קעניג און הָאָבען געזאָגט : מִיר הָאָבען ריין געמאַכט דאָס גאַנצע הויז גאָט'ס, אויך דעם נאַנץ אָפּפּער מזבח מִיט אַלע זיינע געשיר, און דעם טיש פֿון די ברייט צו־ריכטונג מִיט אַלע געשיר זיינע.
- 19 אויך אַלע געשיר וואָס דער קעניג אַחוּ הָאָט פֿערנאַכלעסיגט אין דער צייט פֿון זיין רעגירונג, דורך זיין פֿערברעכען, הָאָבען מִיר צורעכט גע־מאַכט און געהייליגט, זיי זיינען יעצט נעבען גאָט'ס מזבח.
- 20 דאַן איז יחזקיהו דער קעניג פֿריה אויפגעשטאַנען, ער הָאָט פֿערזאַמעלט אַלע פֿירסטען פֿון שטאַדט און אוועק אין גאָט'ס הויז.
- 21 מ'הָאָט געבראַכט זיעבען אָקסען, זיעבען ווידערס, זיעבען שעפּסען און זיעבען ציגען־בעק אַלס זינד אָפּפּערס פֿאַר די רעגירונג, דאָס היי־ליגטהום און יהודה ; און ער הָאָט געהייסען די כהנים, אַהרֹן'ס קינדער, פֿאַרברענען עס אויף גאָט'ס אַלְטָאַר.
- 22 מ'הָאָט געקוילעט די רינדער ; די כהנים הָאָבען איבערגענומען דאָס בלוט און געשפּריצט אויפֿ'ן אַלְטָאַר. מ'הָאָט אויך געקוילעט די ווידערס און געשפּריצט דאָס בלוט אויפֿ'ן אַלְטָאַר ; אויך הָאָט מען גע־קוילעט די שעפּסען און געשפּריצט דאָס בלוט אויפֿ'ן אַלְטָאַר.
- 23 מ'הָאָט געבראַכט די ציגען־בעק פֿון זינד־אָפּפּער צום קעניג אין די פֿער־זאַמלונג און זיי הָאָבען זייערע הענדר געלעגט אויף זיין.

שְׁעֵירֵי הַחַטָּאת לַפְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַקֹּהֵל וַיִּסְמְכוּ יָדֵיהֶם עֲלֵיהֶם:
 24 וַיִּשְׁחָטוּם הַכֹּהֲנִים וַיַּחַטְּאוּ אֶת־דָּמָם הַמּוֹבַחָה לְכַפֵּר
 עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי לְכָל־יִשְׂרָאֵל אָמַר הַמֶּלֶךְ הָעוֹלָה
 וְהַחַטָּאת: וַיַּעֲמֵד אֶת־הַלְוִיִּם בֵּית יְהוָה בְּמִצְלֹתֵימָם בְּנֹבְלִים כֹּהֲ
 וּבִכְנֹרוֹת בְּמִצְנֹת דְּוִיד וְגַד חֹזֶה־הַמֶּלֶךְ וְנָתַן הַנְּבִיא כִּי
 26 בְּטִי־יְהוָה הַמִּצְוָה בְּיַד נְבִיאָיו: וַיַּעֲמְדוּ הַלְוִיִּם
 27 בְּכָל־יְדֵי וְהַכֹּהֲנִים בַּחֲצָצְרוֹת: וַיֹּאמֶר יְחֹזְקִידוֹ לְהַעֲלוֹת
 הָעֹלָה לְהַמּוֹבַחַם וּבִעֲת הַחֵל הָעוֹלָה הַחֵל שִׁיר־יְהוָה
 28 וְהַחֲצָצְרוֹת וְעַל־יְדֵי כָּל־יְדֵי דְוִיד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: וְכָל־הַקֹּהֵל
 מִשְׁתַּחֲוִיִּים וְהַשִּׁיר מְשׁוֹרֵר וְהַחֲצָצְרוֹת מְחַצְצְרִים הִפְּל
 29 עַד לְכָלוֹת הָעֹלָה: וּבְכָלוֹת לְהַעֲלוֹת כָּרְעוּ הַמֶּלֶךְ וְכָל־
 הַנְּמַצְאִים אִתּוֹ וַיִּשְׁתַּחֲווּ: וַיֹּאמֶר יְחֹזְקִידוֹ הַמֶּלֶךְ ל
 וְהַשִּׁירִים לְלוִיִּם לְהַלֵּל לַיהוָה בְּדַבְּרֵי דְוִיד וְאִסַּף הַחֹזֶה
 31 וַיַּהֲלֵלוּ עַד־לְשֹׁמְחָה וַיִּקְרְאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ: וַיַּעַן יְחֹזְקִידוֹ
 וַיֹּאמֶר עַמָּה מְלֹאתֶם יְדָכֶם לַיהוָה גִּשׁוּ וְהִבִּיאוּ זְבָחִים
 וְתוֹדוֹת לְבַיִת יְהוָה וַיְבִיאוּ הַקֹּהֵל זְבָחִים וְתוֹדוֹת וְכָל־
 32 גִּדְּבַל לֵב עֲלוֹת: וַיְהִי מִסְפַּר הָעֹלָה אֲשֶׁר־הִבִּיאוּ הַקֹּהֵל
 בָּקָר שְׁבַע־עֶשְׂרִים אֵילִים מֵאָה כְּבָשִׂים מֵאֵתִים לְעֹלָה לַיהוָה
 33 כָּל־אֵלֶּה: וְהַקֹּדְשִׁים בְּקָר שְׁשִׁמָּאוֹת וְצֹאן שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים:
 34 רַק הַכֹּהֲנִים הָיוּ לְמַעַט וְלֹא יָכְלוּ לְהַפְשִׁיט אֶת־כָּל־
 הָעֲלוֹת וַיַּחֲזְקוּם אַחֵיהֶם הַלְוִיִּם עַד־כָּלוֹת הַמְּלֹאכָה וְעַד־
 יִתְקַדְּשׁוּ הַכֹּהֲנִים כִּי־הַלְוִיִּם יִשְׂרָי לְכַבֵּל לְהַתְקַדֵּשׁ מִהַכֹּהֲנִים:
 וְגַם־עֹלָה לָרֹב בְּחֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים וּבְנוֹסָכִים לְעֹלָה וְתַבּוֹן לֹה
 עֲבוֹדַת בֵּית־יְהוָה: וַיִּשְׂמַח יְחֹזְקִידוֹ וְכָל־הָעָם עַל הַהֲבִין
 36 הָאֱלֹהִים לָעַם כִּי בִפְתָאֵם הָיָה הַדְּבָר:

ל

CAP. XXX. ל

וַיִּשְׁלַח יְחֹזְקִידוֹ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהַדְּדָה וְגַם־אֲנָרוֹת כְּתַב א
 עַל־

- 24 אז די כהנים האָבען זיי געקוילעט האָט מען זייער בלוט געשפרינקעלט אויפ'ן מזבח, צו פערנעבען אויף גאנץ ישראל, ווארים דער קעניג האָט געהייסען אָפּפערען גאנץ און זינדאָפּפערס פאר גאנץ ישראל.
- 25 ער האָט אויך אויסגעשטעלט די לויים אין גאָט'ס הויז מיט צימבלען, האָרפען און פיעדלען, לויט דעם בעפעהל פון קעניג דוד אויך גר דער פאָראויסזעהער און נתן דער פראָפּעט, ווארים גאָט'ס געבאט איז אימער געקומען דורך זיינע פראָפּעטען.
- 26 אז די לויים האָבען זיך אויסגעשטעלט מיט דוד'ס אינסטרומענטען און די כהנים מיט טראַמפּייטען,
- 27 האָט חזקיהו געהייסען בריינגען די גאנץ אָפּפער צום מזבח, און מען האָט אָנגעפאנגען דעם גאנץ אָפּפער, מען האָט אויך אָנגעפאנגען גאָט'ס געזאנג מיט די טראַמפּייטען און אויף די אינסטרומענטען פון דוד, קעניג פון ישראל.
- 28 די גאנצע פערזאמלונג האָט זיך געבוקט, די זינגערס האָבען געזונגען און די טראַמפּייטען געבלאזען, אַלע צוזאַמען ביז מ'האָט געענדיגט דעם גאנץ אָפּפער.
- 29 אז מ'האָט געענדיגט ברענגען דעם גאנץ אָפּפער האָט זיך דער קעניג אויך די גאנצע פערזאמלונג, וואָס האָבען זיך איינגעפונען מיט איהם געקניעט און געבוקט.
- 30 דאן האָט דער קעניג יחזקיהו אויך די פירסטען געהייסען די לויים לויב-ליעדער צו זינגען צו גאָט מיט די ווערטער פון דוד און מעלאָדי פון אסאָ דעם אנפיהרער; זיי האָבען מיט פריידע די לויב-ליעדער געזונגען, האָבען זיך געבייגען און געבוקט.
- 31 יחזקיהו האָט הויך געזאָגט: „יעצט האָט איהר זיך איינגעאיבט אין גאָט'ס דיענסט, טרעט צו און בריינגט שלאכט און דאנקאָפּפערס אין גאָט'ס הויז!“ די גאנצע פערזאמלונג האָט געבראכט שלאכט און דאנקאָפּפערס, און אַלע פרייוויליגע — גאנץ אָפּפערס.
- 32 דער צאהל גאנץ אָפּפערס, וואָס די פערזאמלונג האָט געבראכט, איז געווען — זיעציג רינדער, הונדערט ווידערס און צוויי הונדערט שעפּסען; אַלע דיעזע זיינען געווען — גאנץ אָפּפערס צו גאָט.
- 33 אויסער בעשטעלמעט — זעקס הונדערט רינדער און דריי טויזענד שעפּסען.
- 34 עס זיינען אָבער וועניג כהנים געווען און זיי האָבען ניט געקענט אָב-שינדען אַלע גאנץ אָפּפערס, האָבען זייערע ברידער די לויים געהאָלפּען זיי ביז עס איז געענדיגט געוואָרען די ארבייט און ביז נאָך כהנים האָבן זיך צוגעגרייט; די לויים זיינען ערנסטער געווען אַלס די כהנים אין פארברייטען זיך.
- 35 עס איז פיעל גאנץ אָפּפערס געווען, אויך פעטס פון די פריעדען אָפּפערס און צוגיסונג צו די גאנץ אָפּפערס. דערמיט איז פעסטגעשטעלט גע-געוואָרען די ארבייט פון גאָט'ס הויז.
- 36 יחזקיהו און די גאנצע פערזאמלונג האָבען זיך געפרעהט וואָס גאָט האָט אויפגעריכט דאָס פאָלק, ווארים עס איז אונערווארטעט גע-שעהען.

קאפיטעל ל

- 1 דאן האָט יחזקיהו געשיקט לייטע איבער גאנץ ישראל און יהודה, אויך

על-אפרים ומנשה לבוא לבית-יהוה בירושלם לעשות
 2 פסח ליהוה אלהי ישראל: ויועץ המלך ושריו וכל-
 3 הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש השני: כי לא
 יכלו לעשותו בעת ההיא כי הפהנים לא-התקדשו למדו
 4 והעם לא-נאספו לירושלם: וישר הדבר בעיני המלך
 5 והבעיני כל-הקהל: ויעמידו דבר להעביר קול בכל-
 ישראל מבאר-שבע ועד-דן לבוא לעשות פסח ליהוה
 6 אלהי-ישראל בירושלם כי לא לרב עשו פכתוב: וילכו
 הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל-ישראל ויהודה
 וכמצות המלך לאמר בני ישראל שובו אלי-יהוה אלהי
 אברהם יצחק וישראל וישב אלי-הפליטה הנשאת
 7 לכם מכת מלכי אשור: ואל-תהיו כאבותיכם וכאחיכם
 אשר מעלו ביהוה אלהי אבותיהם ויתנם לשמה כאשר
 8 אתם ראים: עתה אל-תקשו ערפכם כאבותיכם תנודו
 ליהוה ובאו למקדשו אשר הקניש לעולם ועבדו את-
 9 יהוה אלהיכם וישב מכם חרון אפו: כי בשובכם על-
 יהוה אחיכם ובניכם לרחמים לפני שוביהם ולשוב
 לארץ הזאת בירחון ורחום יהוה אלהיכם ולא-יסיר
 10 פנים מכם אם-תשובו אליו: ויהיו הרצים עברים
 מעיר א לעיר בארץ-אפרים ומנשה ועד-זבלון ויהיו
 11 משחיקים עליהם ומלעגים בם: אך אנשים מאשר
 12 ומנשה ומזבלון נבנעו ויבאו לירושלם: גם ביהודה
 היתה יד האלהים לתת להם לב אחד לעשות מצות
 13 המלך והשרים בדבר יהוה: ויאספו ירושלם עסר-רב
 לעשות את-תג המצות בחדש השני קהל לרב מאד:
 14 ויקמו ויסרו את-המוזבחות אשר בירושלם ואת כל-
 15 המקבילות הסירו וישליכו לנהל קדרון: וישחטו הפסח
 בארבעה עשר לחדש השני והפהנים והלויים וכלמי

ויתקדשו

- בריעף האָט ער פּונאַנדערגעשיקט איבער אפרים און מנשה, צו קומען אין ירושלים, אין גאָט'ס הויז, אום דעם פּסח-אַפּפּער צו מאַכען פאר דעם גאָט פון ישראל.
- 2 דער קעניג מיט זיינע פירסטען און די גאנצע פּערוואַמלונג האָבען בע"שלאָסען צו מאַכען דעם פּסח אַפּפּער אין'ס צווייטען מאָנאַט,
- 3 אין דער ריכטיגער צייט האָבען זיי איהם ניט געקענט מאַכען ווייל די כהנים זיינען ניט גענוג צוגעגרייט געווען, אויך האָט זיך דאָס פּאָלק נאָך ניט געהאט פּערוואַמעלט אין ירושלים.
- 4 דער בעשלוס איז געפּעלען דעם קעניג און די גאנצע פּערוואַמלונג,
- 5 און זיי האָבען בעשטימט אויסצורופען אין גאנץ ישראל, פון באר-שבע ביז דן, צו קומען מאַכען דעם פּסח-אַפּפּער פאר גאָט, דער גאָט פון ישראל, אין ירושלים; ווארים אס מעהרסטען האָבען זיי ניט גע-טהאָן לויט ווי עס איז געשריבען.
- 6 די שנעל-לויפערס זיינען אוועק מיט בריעף אין קעניגס האנד שריפט אויך זיינע פירסטען איבער גאנץ ישראל און יהודה, אום איבער צו נעבען דעם קעניגס בעפעהל אזוי צו זאָגען: „קינדער פון ישראל! קעהרט אויך צוריק צום גאָט פון אברהם, יצחק און ישראל, וועט ער זיך אויך צוריק קעהרען צו די לעצטע וואָס זיינען אונטער אויך פּערכליבען פון האנד פון אשור'ס קעניגע.
- 7 זייט ניט ווי אייערע עלטערן אָדער אייערע ברידער, וועלכע האָבען פּעבראָכען קעגען גאָט פון זייערע עלטערן, און ער האָט זיי צום ער-שטוינען געמאַכט, ווי איהר זעהט.
- 8 אלזאָ מאַכט ניט שטייף אייער נאַקען ווי אייערע עלטערן, ניט זיך איבער צו גאָט און קומט צו זיין הייליגטהום, וועלכען ער האָט גע-הייליגט פאר אייביג, דיענט אייער גאָט וועט זיין ברענענדער צאָרן אוועק פון אייך.
- 9 אַז איהר וועט זיך צוריק קעהרען צו גאָט וועלען אייערע ברידער און זיהן בעהאַנדעלט ווערען מילדער פון אייערע פּאנגער און צוריק קומען אין דיעזע לאנד; ווארים אייער גאָט איז גנאדיג, בארמהערציג, ער וועט זיין געזיכט פון אייך ניט אָבקעהרען אויב איהר וועט זיך ווענדען צו איהם. . . .“
- 10 די שנעל-לויפערס זיינען געגאנגען פון שטאָרט צו שטאָרט אין'ס לאנד אפרים און מנשה, ביז זבלון; מ'האָט זיי אָבער אויסגעלאכט און פּערשפּאַטעט.
- 11 בלויז אייניגע מענער פון אשר, מנשה און זבלון האָבען זיך געבויגען און זיינען געקומען אין ירושלים.
- 12 אויך אין יהודה איז געווען גאָט'ס מאַכט צו פּעראייניגען זייערע הער-צער צו טהאָן דעם בעפעהל פון קעניג מיט די פירסטען וועגען גאָט'ס וואָרט.
- 13 עס האָבען זיך פּערוואַמעלט אין ירושלים פיעל מענשען צו מאַכען דעם מצות-פּעסט אין צווייטען מאָנאַט, זעהר אַ גרויסע פּערוואַמלונג.
- 14 זיי האָבען זיך גענומען צו אָבראַמען די אלטארען פון ירושלים, אויך אלע רויככעסער האָבען זיי אָבגעשאַפט און אריינגעוואָרפען אין טייך קדרון.
- 15 אין פּערצעהנטען טאָג פון צווייטען מאָנאַט האָבען זיי געשאכטען דעם

16 וַיִּתְקַדְּשׁוּ וַיָּבִיאוּ עֹלוֹת בֵּית יְהוָה: וַיַּעֲמְדוּ עַל-עַמּוּדָם
 בְּמִשְׁפָּטָם כַּתּוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים הַכֹּהֲנִים וְרִקְיִם
 17 אֶת־יְהוָה מִיַּד הַלְוִיִּם: כִּי־רַבַּת בְּקִהְלֹ אֲשֶׁר לֹא־הִתְקַדְּשׁוּ
 וְהַלְוִיִּם עַל־שְׁחִיטַת הַפִּסְחִים לְכָל לֹא טָהוֹר לְהַקְדִּישׁ
 18 לַיהוָה: כִּי מֵרַבִּית הָעַם רַבַּת מֵאֲפָרִים וּמִנְשֵׂאָה וּמִשֹּׁכֵר
 וְזָבְלוֹן לֹא הִטְהָרוּ כִּי־אָכְלוּ אֶת־הַפֶּסַח בְּלֹא כִפְתּוֹב כִּי
 הִתְפַּלֵּל יְחֻזְקִיָּהוּ עֲלֵיהֶם לֵאמֹר יְהוָה הַטּוֹב יִכְפֹּר בְּעַד:
 19 כָּל־לִבְכֻי הַכֵּן לְדָרוֹשׁ הָאֱלֹהִים וַיְהוֶה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו
 וְלֹא כִטְהַרַת הַקֹּדֶשׁ: וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶל־יְחֻזְקִיָּהוּ וַיִּרְפָּא כ
 אֶת־הָעַם: וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הַנּוֹמְצֵאִים בִּירוּשָׁלַם
 אֶת־חֹג הַמִּצּוֹת שִׁבְעַת יָמִים בְּשִׁמְחָה גְדוּלָה וּמְהִלָּלִים
 לַיהוָה יוֹם וַיְהִי בַיּוֹם הַלְוִיִּם וְהַכֹּהֲנִים בְּכָל־י עוֹ לַיהוָה:
 22 וַיְדַבֵּר יְחֻזְקִיָּהוּ עַל־לֵב כָּל־הַלְוִיִּם הַמְשֻׁפָּלִים שְׂכַל־טוֹב
 לַיהוָה וַיֹּאכְלוּ אֶת־הַמּוֹעֵד שִׁבְעַת הַיָּמִים מִנִּפְחִים וּבְחֵי
 23 שְׁלָמִים וּמִתּוֹדִים לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם: וַיִּנְעֲצוּ כָל־
 הַקֹּהֵל לַעֲשׂוֹת שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵים וַיַּעֲשׂוּ שִׁבְעַת יָמִים
 24 שִׂמְחָה: כִּי חֻזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה הָרִים לַקֹּהֵל אֵלֶּה
 פָּרִים וְשִׁבְעַת אֲלָפִים צֹאן וְהַשָּׂרִים הָרִימוּ לַקֹּהֵל פָּרִים
 אֵלֶּה וְצֹאן עֲשָׂרַת אֲלָפִים וַיִּתְקַדְּשׁוּ כֹהֲנִים לָרֹב: וַיִּשְׁמְחוּ כה
 כָּל־קֹהֵל יְהוּדָה וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְכָל־הַקֹּהֵל הַבָּאִים
 מִיִּשְׂרָאֵל וְהַגֵּרִים הַבָּאִים מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹשְׁבִים
 26 בִּיהוּדָה: וַתְּהִי שִׂמְחָה גְדוּלָה בִּירוּשָׁלַם כִּי מִיָּמֵי שְׁלֹמֹה
 27 בְּדָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֹא כָּזַאת בִּירוּשָׁלַם: וַיִּקְמוּ
 הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וַיִּבְרְכוּ אֶת־הָעַם וַיִּשְׁמַע בְּקוֹלָם וַתָּבֹא
 תַפְלִתָם לְמַעַן קָדְשׁוּ לְשָׁמַיִם:

לא

CAP. XXXI. לא

וַיִּבְכְּלוּ כָל־זֹאת וַיָּצֵאוּ כָל־יִשְׂרָאֵל הַנּוֹמְצֵאִים לְעִרְיֵי־יְהוּדָה א

וישכרו

- פסח־אָפּפּער, די פּערשפּעטיגטע כּהנים און לויים האָבען זיך שוין גע-
הייליגט און געבראַכט גאנץ אָפּפּערס אין גאָט'ס הויז ;
- 16 זיי האָבען פּערנומען זייערע פּלעצער לויט זייער געזעץ, נאָך די אַנ-
צייגונג פון משה דעם געטליכען מאַן. די כּהנים האָבען געשפּריצט
דאָס בלוט וועלכע די לויים האָבען זיי דערלאָנגט.
- 17 אויך פּיעל פון פּערוזאַמלונג זיינען נאָך ניט געהייליגט געווען, דערפּאר
האָבען די לויים אויפּגעפּאַסט אויף דאָס שלאַכטונג פון די פּסח־אָפּפּערס
פון יעדער ניט ריינעם, אום ריכטיג צו מאַכען עס פּאַר גאָט.
- 18 אַ גרויסער טהייל פּונ'ם פּאָלק, מעהרסטענטהייל פון אפּרים, מנשה,
יששכּר און זבּלון זיינען ניט גערייניגט געווען און האָבען אונגעזעצליך
פּונ'ם פּסח־אָפּפּער געגעסען, און יחזקיהו האָט פּאַר זיי גאָט געבעטען
זאָגענדיג : „דער גוטער גאָט זאָל פּערצייהען יעדערן.
- 19 וואָס בעט גאָט מיט אַ ריכטיגעם הערץ, דעם גאָט פון זיינע עלטערן,
אַבוואָהל ניט לויט די הייליגע ריינליכקייט.“
- 20 גאָט האָט געהערט צו יחזקיהו און איינגעווייליגט צום פּאָלק. (וירפּא-
וירצה).
- 21 אויך די קינדער ישראל וועלכע האָבען זיך איינגעפונען אין ירושלים
האָבען געמאַכט דעם מצות־פּעסח זיעבען טעג מיט גרויס פּרידע, און
גאָט געלויבט יעדער טאָג, די לויים און כּהנים האָבען געשפּילט אויף
קלינגערע אינסטרומענטען פּאַר גאָט.
- 22 ביזן עסען האָט יחזקיהו הערצליך גערעדט מיט אַלע לויים, וועלכע האָ-
בען גוט פּערשטאַנען דאָס דיענסט פון גאָט. די גאַנצע צייט פון די
זיעבען טעג האָבען זיי געשאכטען פּרייד־אָפּפּערס און שולדיג ערקלעהרט
זיך פּאַר דעם גאָט פון זייערע עלטערן.
- 23 דאן האָט די גאַנצע פּערוזאַמלונג בעשלאָסען צו האַלטען נאָך
זיעבען טעג, און זיי האָבען זיך פּרעהליך געמאַכט נאָך זיעבען טעג.
- 24 יחזקיהו, דער קעניג פון יהודה, ער זעלבסט האָט געגעבען דעם פּער-
זאַמלונג טויזענד אָקסען מיט זיעבען טויזענד שעפּסען, און די פּירס-
טען האָבען געגעבען דעם פּערוזאַמלונג טויזענד אָקסען און צעהען טוי-
זענד שעפּסען ; פּיעל כּהנים האָבען זיך געהייליגט.
- 25 אזוי האָבען פּרעהליך פּערבראַכט די גאַנצע פּערוזאַמלונג פון יהודה,
אויך די כּהנים און לויים, און די גאַנצע פּערוזאַמלונג וואָס איז געקו-
מען פון ישראל מיט די פּרעמדלינגע וואָס זיינען געקומען פּונ'ם לאַנד
ישראל און וועלכע וואוינען אין יהודה.
- 26 עס איז געווען אַ גרויסע פּרייד אין ירושלים, ווארים זינט די צייט
פון שלמה, דוד'ס זוהן, דער קעניג פון ישראל, איז אזוינס ניט געווען
אין ירושלים.
- 27 דאן זיינען אויפּגעשטאַנען די כּהנים און די לויים און געבענשט דעם
פּאָלק, זייער שטימע איז געהערט געוואָרען און זייער געבעט איז אָנ-
געקומען צו זיין הייליגען וואוינונג — צום הימעל.

קאפיטעל לא

- 1 אז דאָס אַלעס האָט זיך געענדיגט זיינען אוועק גאנץ ישראל, וועלכע
האָבען עס בייגעוואוינט, אין די שטערט פון יהודה ; זיי האָבען צו-

וישברו המצבות ויגדעו האשרים וינתצו את הערמות
 ואת המזבחות מכל יהודה ובנימן ובאפרים ומנשה
 עד לבבל וישבו כל בני ישראל איש באחוזתו לעריהם:
 2 ויעמד יחזקיהו את מחלקית הכהנים והלויים על
 מחלקותם איש וכפי עבודתו לכהנים וללויים לעלה
 ולשלמים לשרת ולהרות ולהלל בשערי מחנות יהוה:
 3 ומנת המלך מן רכושו לעלות לעלות הפקר והערב
 והעלות לשבתות ולחדשים ולמועדים ככתוב בתורת
 4 יהוה: ויאמר לעם ליושבי ירושלם לתת מנת הכהנים
 ה והלויים למען יחזקו בתורת יהוה: וכפרץ הדבר הרבו
 בני ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת
 6 שדה ומעשר הכל לרב הביאו: ובני ישראל ויהודה
 היושבים בערי יהודה נסדום מעשר בקר וצאן ומעשר
 קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם הביאו ויתנו ערמות
 7 ערמות: בחדש השלישי החלו הערמות ליפוד
 8 ובחדש השביעי פלו: ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו
 את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל:
 9 וידרש יחזקיהו על הכהנים והלויים על הערמות:
 י ויאמר אליו עזריהו הכהן הראש לבית צדוק ויאמר
 מהחל התרומה לביא בית יהוה אכול ושבוע וחומר
 עד לרוב פי יהוה בקד את עמו והנותר את ההמון
 11 הנה: ויאמר יחזקיהו להבין לשכות בבית יהוה
 12 ויבינו: ויביאו את התרומה והמעשר והקדשים באמנה
 ועליהם נגיד פונגיהו הלוי ושמען אחיהו משנה:
 13 ויהיאל וצוזיהו ונחת ועשהאל וירימות ויוזבד ואליאל
 ויסמכיהו ומחת ובגיהו פקידים מוד פונגיהו ושמען
 אחיו במפקד יחזקיהו המלך ועזריהו נגיד בית
 האלהים

- בראכען די דענקשטיינער, אָבעשנימען די געזען־בוימער, האָבען אַראַבגעריסען די באַרג־אַלטארען און מוזכות פון גאנץ יהודה און בנימין אויף אין אפרים און מנשה, נאָך אין גאַנצען, און די קינדער ישראל זיינען צוריק געגאַנגען יעדער צו זיין אייגענטהום, אין זייערע שטעדט.
- 2 יחזקיהו האָט אָנגעשטעלט די איינטהיילונגען פון די כהנים, אויף די לויים נאָך זייער איינטהיילונג יעדער נאָך זיין ארבייט, ווי די כהנים אזוי די לויים, פאר גאנץ און פריעדן־אָפּפער, צו דינען, צו דאַנקען און לויבען גאָט אין די טהויערן פון גאָט'ס לאַגערן.
- 3 דער קעניג האָט פון זיין פערמעגען בעשטימט פאר פערשיעדענע גאַנץ אָפּפערס: די גאַנץ אָפּפערס פון יעדער מאָרגען און אבענד, אויף די שבת־דיגע, מאָנאַטליכע און פייערטאָגליכע גאַנץ־אָפּפערס, ווי עס איז געשריבען אין גאָט'ס געזעץ.
- 4 ער האָט אויך געהייכען דעם פּאָלק, די איינוואוינער פון ירושלים, צו בעשטימען געצאלט פאר די כהנים און לויים, אום זיי זאָלען זיך פער־פּאָלקמען אין גאָט'ס לעהרע.
- 5 ווען דער בעפעהל איז ארויס האָבען די קינדער ישראל געבראכט פיעל פון די ערשטע קאָרען, וויין, אייל און האָניג; אויך פערשיעדענע פעלד געטרייער, אויך אַ צעהענטע טהייל פון אלעם האָבען זיי פיעל געבראכט.
- 6 אויך די בעפעלקערונג פון ישראל און יהודה, וועלכע וואוינען אין די שטעדט פון יהודה, האָבען געבראכט אַ צעהענטע טהייל פון רינדער און שעפסען, און אַ צעהענטעל פון די הייליגטהימער וואָס זיינען גע־הייליגט צו זייער גאָט; זיי האָבען געבראכט און געגעבען גאַנצע קופעס.
- 7 אין דריטען מאָנאַט האָט מען אָנגעפאנגען בריינגען די קופעס און אין זיבעטען געענדיגט.
- 8 אז יחזקיהו מיט די פירסטען זיינען געקומען און האָבען דערזעהען די קופעס, האָבען זיי געלויבט גאָט און זיין פּאָלק ישראל.
- 9 יחזקיהו האָט אָנגעפרעגט ביי די כהנים און לויים וועגען די געטרייער קופעס,
- 10 האָט איהם געענטפערט עזריהו דעם אַבער־כהן (פון צדוק'ס פאמיליע) און געזאָגט: זינט מ'האָט אָנגעפאנגען די געשענקען צו בריינגען אין גאָט'ס הויז, עסט מען, מען איז זאט און עס בלייבט נאָך פיעל איר־בער; ווארים גאָט האָט געבענשט זיין פּאָלק, דערפאר איז אזוי פיעל דאָ איבריגע.
- 11 דאן האָט יחזקיהו געהייסען איינריכטען צימערן אין גאָט'ס הויז, און מ'האָט איינגעריכטעט;
- 12 אהין האָט מען אריינגעבראכט די געשענקען, די צעהענטע טהיילען און דאָס געהייליגטע. אויף דעם איז אָנגעטרויט געווען אלס פערוואלטער כונניהו דער לוי, און זיין ברודער שמעי איז געווען דער צווייטער.
- 13 יחיאל, עזיחא, נחת, עשהאל, ירימות, יוזבד, אליאל, יסמכיהו, מחת און בניהו זיינען אָנגעשטעלט געווען דורך כונניהו און זיין ברודער שמעי לויט אַ בעפעהל פון קעניג יחזקיהו, אויף עזריהו דער פערוואל־טער איבער גאָט'ס הויז.

14 האלהים: וקורא בדימנה הלוי השוער למזרח על
 נדבות האלהים לתת תרומת יהוה וקדשי הקדשים:
 ועל־ידו ערן ומנזמן וישוע ושמעיהו אמרהו ושכניהו 15
 בערי הכהנים באמונה לתת לאחיהם במחלקות פגזול
 פקמן: מלבד התהשם לזכרים מן שלוש שנים 16
 ולמעלה לכלהבא לבית־יהוה לדבריום ביומי
 לעבודתם במשמרותם במחלקותיהם: ואת התנחש 17
 הכהנים לבית אבותיהם והלויים מן עשרים שנה
 ולמעלה במשמרותיהם במחלקותיהם: ולהתנחש בכל־ 18
 טפם נשיהם ובניהם ובנותיהם לכל־קהל פי באמונתם
 יתקדשו־קדש: ולבני אהרן הכהנים בשדי מגרש 19
 עריהם בכל־עיר ועיר אנשים אשר נקבו בשמות לתת
 מנות לכל־זכר בכהנים ולכל־התנחש בלויים: ויעש כ
 פנאת יחזקיהו בכל־יהודה ויעש הטוב והישר והאמת
 לפני יהוה אלהיו: ובכל־מעשה אשר־החל בעבודת 21
 בית־האלהים ובתורה ובמצוה לדרש לאלהיו בכל־
 לבבו עשה והצליח:

לב

CAP. XXXII. לב

אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך־אשור *
 ויבא ביהודה ויתן על־הערים הבצרות ויאמר לבקצם
 אליו: וירא יחזקיהו כי־בא סנחריב ופניו למלחמה 2
 על־ירושלם: ויעץ עם־שריו ונביריו לסתום את־מימי 3
 העינות אשר מתוץ לעיר ויעזרהו: ויקבצו עם־רב 4
 ויסתמו את־כל־המעינות ואת־הנחל השומם בתוך־הארץ
 לאמר למה יבואו מלכי אשור ומצאו מים רבים: ויתחזק ה
 ויבן את־כל־החומה הפרוצה ויעל על־המגדלות ולהוציא
 החומה את־ת ויתקן את־המקוא עיר דויד ויעש שלח
 לרב ומגנים: ויתן שרי מלחמות על־העם ויקבצם אליו 6
 אל־

- 14 קורא, ימנה'ם וזהו, דער לוי, דער טהויער-היטער אין מזרח-זייט
האָט פּערוואַלט איבער די פּרייוויליגע גאבען, פּונאַנדערצוגעבען די
געשענקע גאָט'ס און די גאַנץ הייליגע.
- 15 אונטער זיין אויפזיכט זיינען געווען: עדן, מנימן, ישוע, שמעיהו,
אמריהו און שכניהו, אָנגעטרויטע אין די שטעדט פון די כהנים,
אום פּונאַנדערצוגעבען זייערע ברידער אין איינטהיילונגען, דעם גרוי-
סען אזוי ווי דעם קליינעם —
- 16 (אויסער וואָס זיי האָבען זיך פּערצייכענט מעגליכע קינדער פון דריי
יאַהר אַלט און מעהר) צו די וואָס זיינען יעדער טאָג געקומען אין
גאָט'ס הויז, אָדער צו די וואָס האָבען געאַרבייט לויט זייער אויפפאַסונג
אין זייער איינטהיילונגען.
- 17 אויך די פּערצייכענים פון די כהנים נאָך זייערע פּאַמיליען און די לויים
פון צוואַנציג יאָהר אַלט און מעהר נאָך זייער אויפפאַסונג לויט זייערע
איינטהיילונגען.
- 18 אויך די פּערצייכענים פון זייער קליינע קינדער, פרויען, זיהן און
טעכטער פון נאַנצען פּערזאָמלונג, ווארים מיט טרייהייט האָבען זיי
זיך געהייליגט.
- 19 פון אהר'ם אבשטאמונג, די כהנים, אין די וויידע-פּלעצער פון זייערע
שטעדט, און יעדער מאַנספּערזאָן אונטער די כהנים, אויך צו יעדער
פּערצייכענטען אונטער די לויים.
- 20 אזוי האָט יחזקיהו געטהאָן אין גאַנץ יהודה. ער האָט געטהאָן וואָס עס
איז גוט, רעכט און ריכטיג פאַר זיין גאָט.
- 21 יעדער טהאַט וואָס ער האָט אָנגעפאַנגען, אין די איינריכטונג פון
גאָט'ס הויז אָדער אין די געזעץ און געבאָט ווי אויך זיין גאָט צו זוכען,
האָט ער מיט'ן נאַנצען האַרץ געטהאָן און גליק געהאַט.

קאַפיטעל לב

- 1 נאָך די וואהרע פּאַסירונגען איז געקומען סנחריב קעניג פון אשור, ער
איז אריין אין יהודה, בעלאַגערט די פעסטע שטעדט און געוואָלט
דורכברעכען זיי מיט זיינע העלדען.
- 2 ווען יחזקיהו האָט דערזעהען אז סנחריב איז געקומען מיט דער אבזיכט
צו שטרייטען קעגען ירושלים,
- 3 האָט ער בעשלאָסען מיט זיינע פירסטען און העלדען צו פּערשטאַפּען
די וואסער-קוואַלען וואָס אויסען שטאָרט; זיי האָבען איהם אונ-
טערשטיצט.
- 4 דאן האָבען זיך פיעל מענשען פּערזאַמעלט און האָבען פּערשטאַפּט אַלע
קוואַלען אויך דעם טייך וואָס געהט דורך דאָס לאַנד, זאָגענדיג:
ווארים זאָלען אשור'ס קעניגע געפינען וואסער ווען זיי וועלען קומען?
ער האָט אויך געפאַסט מוטה און פּערבוט די נאַנצע מויער-וואַנד וואָס
איז צובראָכען געווען און האָט פון אויסער די טהורעמס נאָך אַ מויער-
וואַנד געמאַכט, ער האָט אויך בעפּעסטיגט מלוא, דוד'ס שטאָרט, און
האָט צוגעגרייט פיעל וואפּען און פּאַנצערס.
- 6 אויך האָט ער אָנגעשטעלט מיליטער בעאַמטע אין דאָס פּאָלק, ער האָט

- 7 אֶל־רְחוֹב שַׁעַר הָעִיר וַיְדַבֵּר עַל־לִבְכֶם לֵאמֹר׃ חֲזֹקוּ
 וְאַמְצוּ אֶל־תִּירְאוֹ וְאַל־תַּחַתּוּ מִפְּנֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר וּמִלִּפְנֵי
 8 כָּל־הַהֲמוֹן אֲשֶׁר־עִמּוֹ כִּי־עָמְדוּ רַב מֵעִמּוֹ׃ עִמּוֹ וְרוּעַ בְּשׂוֹר
 וְעָמְדוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעֹזְרֵנוּ וְלִהְיֶהֱלָחֵם מִלְחַמְתֵּינוּ וַיִּסְמְכוּ
 9 הַעַם עַל־דְּבָרֵי יְחֻזְקִיהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה׃ אַחַר זֶה
 שָׁלַח סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ־אַשּׁוּר עֲבָדָיו יְרוּשָׁלַיִם וְהוּא עַל־
 לְבִישׁ וּכְלִי־מִמְשַׁלְתּוֹ עִמּוֹ עַל־יְחֻזְקִיהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְעַל־
 10 כָּל־יְהוּדָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם לֵאמֹר׃ כִּה אָמַר סַנְחֵרִיב
 מֶלֶךְ אַשּׁוּר עַל־מָה אַתֶּם בְּטֹחִים וַיִּשְׁבִּים בְּמִצּוֹר בִּירוּשָׁלַם׃
 11 הֲלֹא יְחֻזְקִיהוּ מִסִּית אֶתְכֶם לָתֵת אֶתְכֶם לְמֹות פְּרַעֲב
 וּבְצִמָא לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִצִּילֵנוּ מִכַּף מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
 12 הֲלֹא־הוּא יְחֻזְקִיהוּ הִסִּיר אֶת־בְּמוֹתָיו וְאֶת־מוֹבַחְתּוֹ
 וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה וְלִירוּשָׁלַם לֵאמֹר לִפְנֵי מוֹפֵחַ אֶחָד
 13 תִּשְׁתַּחֲוּוּ וְעָלוּ תִקְטִירוּ׃ הֲלֹא תִדְעוּ מָה עָשִׂיתִי אֲנִי
 וְאֲבוֹתַי לְכָל עַמֵּי הָאָרֶצוֹת הַיְכוּל יִכְלוּ אֱלֹהֵי גוֹיֵי הָאָרֶצוֹת
 14 לְהַצִּיל אֶת־אֲרָצָם מִיָּדִי׃ מִי בְּכָל־אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר הִחְרִימוּ אֲבוֹתַי אֲשֶׁר יְכוּל לְהַצִּיל אֶת־עַמּוֹ מִיָּדִי
 15 כִּי יִכַּל אֱלֹהֵיכֶם לְהַצִּיל אֶתְכֶם מִיָּדִי׃ וְעַתָּה אֵל־יִשְׂרָאֵל
 אֶתְכֶם חֻזְקִיהוּ וְאֵל־יִסִּית אֶתְכֶם כְּזֹאת וְאַל־תִּאֱמִינוּ לוֹ
 כִּי־לֹא יִכַּל כָּל־אֱלֹהֵי כָל־גּוֹי וּמִמְלָכָה לְהַצִּיל עִמּוֹ מִיָּדִי
 16 וּמִיָּד אֲבוֹתַי אִם כִּי אֱלֹהֵיכֶם לֹא־יִצִּילוּ אֶתְכֶם מִיָּדִי׃ וְעוֹד
 דִּבְּרוּ עֲבָדָיו עַל־יְהוָה הָאֱלֹהִים וְעַל יְחֻזְקִיהוּ עֲבָדָיו׃
 17 וּסְפָרִים כָּתַב לְחִרְף לִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְלֵאמֹר עָלוּ
 לֵאמֹר כָּאֱלֹהֵי גוֹיֵי הָאָרֶצוֹת אֲשֶׁר לֹא־הִצִּילוּ עִמָּם מִיָּדִי
 18 בֶן לֹא־יִצִּיל אֱלֹהֵי יְחֻזְקִיהוּ עִמּוֹ מִיָּדִי׃ וַיִּקְרָאוּ בְּקוֹל־גְּדוֹל
 יְהוּדִית עַל־עַם יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר עַל־הַחוֹמָה לִירְאָם וּלְבַהֲלָם
 19 לְמַעַן יִלְבְּדוּ אֶת־הָעִיר׃ וַיְדַבְּרוּ אֶל־אֱלֹהֵי יְרוּשָׁלַם כַּעַל
 כ אֱלֹהֵי עַמֵּי הָאָרֶץ מַעֲשֵׂה יְדֵי הָאָדָם׃
 וַיִּתְפַּלֵּל
 יְחֻזְקִיהוּ

- זיי צו זיך פערזאמעלט ביי'ן „שטאָדט־טהויער“ נאָס און צו זיי מילך גע-
רעדט אזוי צו זאָגען :
- 7 „זייט שטאַרק און קרעפטיג, האָט קיין פורכט און אנגסט פאר אשור'ס
קעניג און פאר די גרויסע ארמעע וואָס מיט איהם — מיר האָבען מעהר
פאר איהם !
- 8 ער האָט קערפערליכע שטאַרקייט, אָבער מיט אונז איז אונזער גאָט ;
ער וועט אונז העלפען שטריימען ! דאָס פּאָלק האָט זיך פּערלאָזען
אויף די רייד פון יחזקיהו, קעניג פון יהודה.
- 9 נאָכדעם האָט סנחריב, קעניג פון אשור, געשיקט זיינע דיענער אין
ירושלים (ער און זיין גאנצע מאַכט זיינען געשטאנען אין לכיש) צו
יחזקיהו, קעניג פון יהודה, און צו גאנץ יהודה וואָס אין ירושלים,
אזוי צו זאָגען :
- 10 „אזוי זאָגט סנחריב, קעניג פון אשור — אויף וואָס זייט איהר זיכער
און בלייבט בעלאַגערט אין ירושלים ?
- 11 יחזקיהו פּערפיהרט אייך נאָר אום צו לאָזען אייך שטאַרבען פון הונ-
גער און דאָרשט, זאָגענדיג : „אונזער גאָט וועט אונז העלפען פון די
האַנד פון אשור'ס קעניגע.“
- 12 ער, יחזקיהו, האָט זאָגאר אַבגעשאפט זיינע באַרג־אַלטארען און
מוזבחות און האָט בעפּאָהלען יהודה און ירושלים אזוי צו זאָגען : „נאָר
צו איין מוזב כּוּקט זיך און אויף איהם רויכערט !“
- 13 ווייסט איהר דען ניט וואָס איך און מיינע עלטערן האָבען געמאָגן צו
פּעלַקער פון פּערישערענע לענדער ? האָבען די פּערישערענע געטער
פון די פּעלַקער געקענט רעמען זייער לאַנד פון מיין האַנד ?
- 14 ווער אונטער די געטער פון די פּעלַקער, וועלכע מיינע עלטערן האָבען
פּעריניכטעט, האָט געקענט רעמען זיין פּאָלק פון מיין האַנד, אָז אייער
גאָט זאָל אייך קענען רעמען פון מיין האַנד ?
- 15 אַלזאָ זאָל אייך חזקיהו ניט איינריידען און ניט פּערפיהרען אייך ;
גלויבט איהם ניט ! קיין גאָט, קיין נאַציאָן און רעגירונג האָט ניט
געקענט רעמען זיין פּאָלק פון מיין האַנד און פון מיינע עלטערן'ס
האַנד, אזוי וועט אויך אייער גאָט ניט רעמען אייך פון מיין האַנד.“
- 16 זיינע דיענער האָבען נאָך מעהר גערעדט קעגען גאָט און יחזקיהו זיין
קנעכט.
- 17 אויך בריעף האָט ער געשריבען צו לעסטערן דעם גאָט פון ישראל זאָ-
גענדיג אויף איהם אָז אזוי ווי די געטער פון די פּעלַקער פון פּערישע-
דענע לענדער האָבען ניט גערעטעט זייער פּאָלק פון מיין האַנד, אזוי
וועט אויך יחזקיהו'ס גאָט ניט רעמען זיין פּאָלק פון מיין האַנד.
- 18 זיי האָבען דאָס נאָך אויסגערופען אין דער הויך אויף אידיש צו די
מענשען פון ירושלים וואָס זיינען געווען אויפ'ן מויער־וואַנד אום צו
שרעקען זיי און איבערראשען זיי אָז זיי זאָלען קענען איינגעהמען די
שטאָדט.
- 19 זיי האָבען גערעדט וועגען דעם גאָט פון ירושלים ווי וועגען די געטער
פון די לאַנדס פּעלַקער — מענשעשע האַנד־אַרבייט.
- 20 אָבער קעניג יחזקיהו און ישעיהו, אַמּוּז'ס זוהן, דער פּראָפּעט האָבען
וועגען דעם גאָט געבעטען און הויך געשריען,

- יחוקקוהו המלך וישעיהו בדאמוץ הנביא על־זאת ויזעקו
 השמים: וישלח יהוה מלאך ויכתוד פלגבור חיל 21
 ונגיד ושר במחנה מלך אשור וישב בבשׂת פנים לארצו
 ויבא בית אלהיו ומיצאו מעיו שם הפילהו כחרב:
 וישע יהוה את־יחוקקוהו ואת יושבי ירושלם מיד 22
 סנחריב מלך־אשור ומיד־כל וינהלם מסביב: ורבים 23
 מביאים מנחה ליהוה לירושלם ומגדנות ליחוקקוהו מלך
 יהודה וישא לעיני כל־הגוים מאחר־יבן: בימים 24
 ההם חלה יחוקקוהו עד־למות ניתפלל אל־יהוה ויאמר
 לו ומופת נתן לו: ולא־כנמול עליו השיב יחוקקוהו כי כה
 נבה לבו ויהי עליו קצף ועל־יהודה וירושלם: ויפגע 26
 יחוקקוהו בנבה לבו הוא ויושבי ירושלם ולא־בא עליהם
 קצף יהוה בימי יחוקקוהו: ויהי ליחוקקוהו עשר וכבוד 27
 הרבה מאד ואוצרות עשה־לו לכסף ולזהב ולאבן יקרה
 ולבשמים ולמננים ולכל פלי המדה: ומסכנות לתבואת 28
 דגן ותירוש ויצהר וארות לכל־בהמה ובהמה ועדרים
 לאורות: וערים עשה לו ומקנה־צאן ובקר לרב כי נתן 29
 לו אלהים רכוש רב מאד: והוא יחוקקוהו סתם את ל
 מוצא מימי גיחון העליון וישרם למטה־מערה לעיר
 דויד ויצלח יחוקקוהו בכל־מעשהו: וכן במליצי שרי 31
 בכל המשלחים עליו לדרש המופת אשר היה בארץ
 עזבו האלהים לנפשותו לדעת כל־בלבבו: ויתר 32
 דברי יחוקקוהו וחסדיו הנם פתובים בחזון ישעיהו כך
 אמוץ הנביא על־ספר מלכי־יהודה וישראל: וישב 33
 יחוקקוהו עם־אבתיו ויקברהו במעלה־קברי בני־דויד וכבוד
 עשר־לו במותו כל־יהודה וישבי ירושלם וימלך מנשה
 בנו תחתיו:

ק

- 21 האָט גאָט אַראָבגעשיקט אַ מלאַך און ער האָט פּערניכטעט אַלע ארמע העלדען, אָנפיהרער און בעאַמטע אינ'ם לאַגער פון אשור'ס קעניג; ער האָט זיך מיט שאַנדע צו זיין לאַנד אומגעקעהרט. אַז ער איז געקומען אין זיין גאָט'ס הויז האָבען איהם זיינע אייגענע קינדער אומגעבראכט מיט'ן שווערד.
- 22 אזוי האָט גאָט גערעטעט יחזקיהו'ן און די איינוואוינער פון ירושלים פון די האַנד פון סחריב, אשור'ס קעניג, אויך פון די הענד פון אלע אנדערע פיינד זייערע, און האָט זיי רוהע געגעבען פון אלע זייטען.
- 23 פיעל האָבען געבראכט פּרעזענטען צו גאָט, אין ירושלים, און קאָסט באַרע זאכען פאַר יחזקיהו, קעניג פון יהודה. זינט דאן איז ער ער-הויבען געוואָרען ביי אלע פעלקער.
- 24 אין דער זעלביגער צייט איז יחזקיהו שטערבליך קראַנק געוואָרען; ער האָט גאָט געבעטען האָט איהם גאָט געענטפערט און אַ וואונדער-צייכען געגעבען.
- 25 דאָס איז געווען ניט נאָך יחזקיהו'ס פּערדיענסטען — ווארים ווייל ער איז שטאַלץ געווען איז גאָט'ס צאָרן געווען אויף איהם, אויך אויף יהודה און ירושלים.
- 26 אָבער ווייל יחזקיהו האָט זיין שטאַלץ געבויגען, ער אויך די איינ-וואוינער פון ירושלים, האָט זיך אויף זיי ניט אויסגעגאָסען גאָט'ס צאָרן אין יחזקיהו'ס צייטען.
- 27 יחזקיהו האָט געהאַט זעהר פיעל רייכטום און עהרע, ער האָט זיך געמאַכט שאַטצקאמערן פאַר זיכער, גאָלד, טהייערע שטיינער, גע-וויצען, פאַנצערס און נאָך פּערשיעדענע קאָסטבאַרקייטען.
- 28 אויך מאַנאווען פאַר קאָרן, געטריידע, וויין און אײל, שטאַלען פאַר אַלערליי פיה און שעפּסען שטאַלען.
- 29 ער האָט אויך געצעלטען געבויט פאַר זיינע פיעל שעפּסען און רינדער, ווארים גאָט האָט איהם געגעבען זעהר אַ גרויסען פּערמעגען.
- 30 דער זעלביגער יחזקיהו האָט פּערשטאַפּט דעם אויבערשטען אַרויסגאַנג פון די גיחון וואסער און האָט פאַר זיי אַ גלייכען קאַנאַל געמאַכט נייע-דערינער, מערב-צו, פון דוד'ס שטאָרט. אין אלץ וואָס ער האָט גע-טהאָן האָט יחזקיהו געגליקט.
- 31 אויך קענען די פּירסטען פּערטרעטער פון בבל, וועלכע מ'האָט געשיקט צו איהם נאָכפּרעגען וועגען דעם וואונדער וואָס האָט פאַסירט אינ'ם לאַנד, אום צו פּרובירען איהם און וויסען וואָס אין זיין האַרץ איז, האָט איהם גאָט געהאָלפּען.
- 32 די איבריגע פאַסירונגען יחזקיהו'ס און זיינע וואָהלטהאַטען זיינען פּערשריבען אין די פּראָפּעציי־בוך פון ישעיהו, אמוז'ס וזהו, דער פּראַפּעט, אויך אין בוך „יהודה און ישראל'ס קעניגע“.
- 33 אַז יחזקיהו איז געשטאַרבען האָט מען איהם בעערדיגט אין די פּאַר-נעהמסטע גראבען פון דוד'ס אבשטאַמונגען און נאַניץ יהודה און ירושלים האָבען איהם עהרע געגעבען ביי זיין שטאַרבען. נאָך איהם האָט רעגירט זיין זון מנשת.

לג CAP. XXXIII.

לג

א בְּדִשְׁתֵּימָּוּ עָשְׂתָה שָׁנָה מְנַשָּׂה בְּמַלְכוֹ וַתִּמְשִׁי וַחֲמִשָּׁה
 ב שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּתוֹעֵבוֹת
 ג הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיָּשָׁב וַיִּבֶן
 ד אֶת־הַמִּבְּחֹת אֲשֶׁר גִּמָּץ יְחֻזְקִהוּ אָבִיו וַיִּקֶּם מִן־בְּחֹת
 ה לַבְּעָלִים וַיַּעַשׂ אֲשֵׁרֹת וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְכָל־צַבָּא הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבֹד
 ו אֶתָּם׃ וּבְנֵה מִן־בְּחֹת בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה בִּירוּשָׁלַם
 ז יְהִי־שָׁמַי לְעוֹלָם׃ וַיִּבֶן מִן־בְּחֹת לְכָל־צַבָּא הַשָּׁמַיִם בְּשֵׁתֵי
 ח הַחֲצֹרֹת בֵּית־יְהוָה׃ וְהוּא הַעֲבִיר אֶת־בְּנָיו בְּאֵשׁ בְּנֵי בֶן־
 ט הַנֶּם וְעוֹנֵן וְנַחֲשׁ וְכֹשֶׁף וְעֵשָׂה אוֹב וַיִּדְעוּנִי הַרְפָּה לַעֲשׂוֹת
 י הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיבוֹ׃ וַיִּשֶׂם אֶת־פֶּסֶל הַסָּמֶל אֲשֶׁר
 יא עָשָׂה בְּבֵית הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֶל־דָּוִד וְאֶל־
 יב שְׁלֹמֹה בְּנֹו בְּבֵית הַזֶּה וּבִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי מִכָּל־
 יג שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשִׁים אֶת־שְׁמִי לְעִלּוּם׃ וְלֹא אוֹסִף
 יד לְהִסִּיר אֶת־רַגְלִי יִשְׂרָאֵל מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר הֵעֲמַדְתִּי
 טו לְאֲבוֹתֵיכֶם נֶקֶד׃ אִם־יִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִים
 טז לְכָל־הַתּוֹרָה וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים בְּיַד־מִשְׁחָה׃ וַתַּעַם מְנַשָּׂה
 יז אֶת־יְהוָה וַיִּשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לַעֲשׂוֹת רָע מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
 יח הַשָּׁמַיִם יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּדְבַּר יְהוָה אֶל־
 יט מְנַשָּׂה וְאֶל־עַמּוֹ וְלֹא הִקְשִׁיבוּ׃ וַיָּבֹא יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת־
 כ שָׁרֵי הַצָּבָא אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיִּלְכְּדוּ אֶת־מְנַשָּׂה בַחֲוָחִים
 כא וַיֹּאסְרוּהוּ בַנְּחֹשְׁתִּים וַיִּלְיָקְהוּ בְּבִלְהָ׃ וּבַחֲצַר לֹו חָלָה
 כב אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיִּכְנַע מְאֹד מִלִּפְנֵי אֱלֹהָיו אֲבֹתָיו׃
 כג וַיִּתְפַּלֵּל אֵלָיו וַיַּעֲתַר לֹו וַיִּשְׁמַע תְּחִנָּתוֹ וַיִּשׁוּבְהוּ יְרוּשָׁלַם
 כד לְמַלְכוּתוֹ וַיַּדַּע מְנַשָּׂה כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים׃ וְאַחֲרֵי־
 כה כֵּן בָּנָה חֹמֶה תְּצוּנָה׃ לְעִיר־דָּוִד מֵעַרְבָּהּ לְגִיחֹן
 כו בְּנַחַל וְלָבֹא בַשָּׁעַר הַדְּגִים וְסָבַב לַעֲפָל וַיִּבְנֶיהָ מְאֹד
 לו וַיִּשֶׂם שָׁרֵי־חֵיל בְּכָל־הָעָרִים הַבְּצֻרֹת בְּיְהוּדָה׃ וַיָּסַר

קאפיטעל לג

- 1 צוועלף יאָהר אַלט איז מנשה קעניג געוואָרען און פינף־און פופציג יאָהר האָט ער רעגירט אין ירושלים.
- 2 ער האָט געטהאָן וואָס עס איז שלעכט אין גאָט'ס אויגען, לויט די אונווירדיגקייטען פון די פעלקער וועלכע גאָט האָט פארטריבען פאר די קינדער ישראל.
- 3 ער האָט צוריק אָנגעבויט די בארג־אַלטארען, וועלכע יחזקיהו זיין פאָטער האָט צובראָכען, ער האָט אויפגעשטעלט אַלטארען פאר די געצען פון בעל, ער האָט געפלאַנצט געצען־בויםער און האָט זיך געבוקט צו די הימעל־פלאַנעטען און געדיענט זיי.
- 4 ער האָט אויך געבויט אַלטארען אין גאָט'ס הויז, אין ירושלים, וואָס גאָט האָט געזאָגט: „מיין נאָמען זאָל דאָרטען זיין אויף אייביג.“
- 5 אויך האָט ער אָנגעבויט אַלטארען פאר אלע הימעל־פלאַנעטען אין ביידע הויפּט פון גאָט'ס הויז.
- 6 ער האָט אויך דורכגעפיהרט זיינע זיהן־דורכ'ן פייער אין טהאַל בן־הנם, ער האָט וואָלקענדייטעריי בענוצט, שלאַנגענבעשווערונג און צויבעריי; ער האָט אויך איינגעפיהרט טוידטענבעשווערונג און צוקונפֿט־זאָגער — ער האָט פּעלן שלעכטעס געטהאָן אום גאָט צו ערצאָרען.
- 7 דעם געשניצטען געצענבילד וואָס ער האָט געמאַכט האָט ער אריינגע־שטעלט אין גאָט'ס הויז, וועגען וועלכעס גאָט האָט געזאָגט צו דוד'ן און זיין זעהן שלמה: „אין דיעזעס הויז און אין ירושלים וואָס איך האָט אויסערוועהלט פון אלע שטאַמען ישראל'ס, וועל איך האַלטען מיין נאָמען פאר אימער.“
- 8 און איך וועל מעהר ניט דערווייטערן די פיס פון דאָס פּאָלק ישראל פון דער לאַנד וואָס איך האָב בעשטימט פאר אייערע עלטערן, נאָר אויב זיי וועלען היטען און טהאָן אַלץ וואָס איך האָב זיי געבאָטען, אלע לעהרען, געזעצען און רעכטע פון משה.
- 9 אַזוי האָט מנשה פערפיהרט גאנץ יהודה און די איינוואוינער פון ירושלים שלעכטעס צו טהאָן, מעהר ווי די פעלקער וועלכע גאָט האָט פארטיליגט צוליעב די קינדער ישראל.
- 10 גאָט האָט געווארענט מנשה'ן און זיין פּאָלק זיי האָבען אָבער ניט גע־וואָלט הערען;
- 11 האָט גאָט געבראַכט אויף זיי די ארמע־פירסטען פון אשור'ס קעניג, זיי האָבען מנשה'ן געכאַפט אין א נעץ, געשמידט איהם אין קייטען און אוועקגעפיהרט אין בבל.
- 12 ווי נאָך עס איז איהם שלעכט געוואָרען האָט ער צו זיין גאָט געבעטען, ער האָט זיך זעהר ניערערגעבויגען פאר דעם גאָט פון זיינע עלטערן;
- 13 אז ער האָט צו איהם געבעטען האָט ער זיך צו איהם געווענדעט — ער האָט געהערט זיין ביטע און האָט איהם צוריק געבראַכט אין ירושלים, צו זיין רעגירונג; דאן איז מנשה איבערצייגט געווען אז זיין גאָט איז דער ריכטיגער גאָט.
- 14 נאכדעם האָט ער צוגעבויט אן אויסערליכע מויער־וואַנד צו דור'ס שטאָרט, מערב־זייט פון טייך־גיהון ביז צום פיש־הוייער אויך ארום דעם עפֿל־טהורעם; ער האָט עס זעהר הויך געמאַכט. ער האָט אויך פונאַנדער געשטעלט מיליטער־בעאַמטע אין אלע בעפעסטיגטע שטעט פון יהודה.
- 15 ער האָט אויך אָנגעשאַפט די פרעמדע געטער און דעם געצענבילד פון

את־אלהי הנָּכַר ואת־הַסֵּמֶל מִבֵּית יְהוָה וְכָל־הַמִּזְבְּחוֹת
 אֲשֶׁר בָּנָה בְּתֵר בֵּית־יְהוָה וּבִירוּשָׁלַם וַיִּשְׁלַךְ הוֹצֵאָה לְעִיר:
 16 וַיִּכֶן אֶת־מִזְבַּח יְהוָה וַיִּזְבַּח עָלָיו זִבְחֵי שְׁלָמִים וְתוֹדָה
 17 וַיֹּאמֶר לַיהוָה לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: אָכֵל
 18 עוֹד הָעָם וְזִבְחִים בַּבָּמֹת רַק לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם: וְגַת דְּבָרֵי
 מְנַשֶּׁה וְתַפְלָתוֹ אֶל־אֱלֹהָיו וְדְבָרֵי הַחֲזִינִים הַמְדַּבְּרִים אֵלָיו
 בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָנָם עַל־דְּבָרֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל:
 19 וְתַפְלָתוֹ וְהַעֲתָרֵלוֹ וְכָל־הַטָּאֲתוֹ וּמַעֲלוֹ וְהַמְקַמּוֹת אֲשֶׁר
 בָּנָה בָהֶם בָּמֹת וְהַעֲמִיד הָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסָלִים לִפְנֵי
 הַכְּנָעִז הָנָם כְּתוּבִים עַל דְּבָרֵי חֲזִי: וַיִּשְׁכַּב מְנַשֶּׁה עִם־
 21 אִבְתּוֹ וַיִּקְבְּרוּ בֵּיתוֹ וַיִּמְלֹךְ אָמֹן בְּנֵו תַחְתָּיו: בְּךְ
 עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אָמֹן בְּמַלְכוֹ וּשְׁתַּיִם שָׁנִים מָלַךְ
 22 בִּירוּשָׁלַם: וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה
 אָבִיו וְלִכְל־הַפְּסָלִים אֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה אָבִיו זָבַח אָמֹן
 23 וַיַּעֲבֹדֵם: וְלֹא נִכְנַע מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּהֲפָנַע מְנַשֶּׁה אָבִיו
 24 כִּי הָיָה אָמֹן הַרְבֵּה אֲשֶׁמָה: וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו עֲבָדָיו
 וַיִּמִּיתוּהוּ בְּבֵיתוֹ: וַיִּפֹּל עַסְד־הָאָרֶץ אֶת פְּלִי־הַקְּשָׁרִים עַל־
 הַמֶּלֶךְ אָמֹן וַיִּמְלִיכוּ עַסְד־הָאָרֶץ אֶת־יְאֹשִׁיָּהוּ בְנֵו תַחְתָּיו:

לד CAP. XXXIV

בְּד־שְׁמוֹנֶה שָׁנִים יְאֹשִׁיָּהוּ בְּמַלְכוֹ וּשְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה א
 2 מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם: וַיַּעַשׂ הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלְךְ בְּדַרְכֵי
 3 דָּוִד אָבִיו וְלֹא־סָר יָמִין וּשְׂמֹאל: וּב־שְׁמוֹנֶה שָׁנִים
 לְמַלְכוֹ הָיָה עוֹדֵנו זָעַר הַחַל לְהַרְוֵשׁ לְאַלְהֵי דָּוִד אָבִיו
 וּבִשְׁתַּיִם | עֲשָׂרָה שָׁנָה הַחַל לְטַהֵר אֶת־יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם
 מִן־הַבָּמֹת וְהָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסָלִים וְהַמִּסְכּוֹת: וַיִּנְתְּצוּ 4
 לִפְנֵי אֶת מִזְבְּחוֹת הַבָּעַלִּים וְהַחֲמָנִים אֲשֶׁר־לְמַעַלְהָ
 מַעֲלֵיהֶם גִּבַּע וְהָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסָלִים וְהַמִּצְבּוֹת שִׁבְרָה
 וְהָרַק וַיִּזְרַק עַל־פְּנֵי הַקְּבָרִים הַזִּבְחִים לָהֶם: וַעֲצֻמֹת ה

- גאָט'ס הויז, אויך אַלע אַלטאַרען וועלכע ער האָט פריהער געבויט אויפ'ן באַרג פון גאָט'ס הויז און אין גאַנץ ירושלים — ער האָט עס אַרויסגע-וואָרפען אויסער'ן שטאָדט.
- 16 דאן האָט ער איבערגעבויט גאָט'ס מזבח און געשאכטען אויף איהם פריעדען און דאנק־אָפּפּערס, ער האָט געהייסען גאַנץ יהודה דיענען דעם גאָט פון ישראל.
- 17 דאָס פּאָלק אָבער האָט נאָך געשאכטען אויף די באַרג־אַלטאַרען, אָבוואָהל נאָר צו זייער גאָט.
- 18 די איבריגע פּאָסירונגען מנשה'ס זיין געבעט צו גאָט, אויך די רייד פון די פּאָראַויסזעהער, וועלכע האָבען גערעדט צו איהם אינ'ם נאָמען פון דעם גאָט פון ישראל, געפינען זיך אונטער די פּאָסירונגען פון די קעניגע ישראל'ס.
- 19 וועגען זיין געבעט און ווי גאָט האָט זיך צו איהם געקעהרט, אויך ווע-גען זיינע אַלע זינד און פּערברעכען, וועגען די ערטער וואו ער האָט געבויט באַרג־אַלטאַרען און אָנגעשטעלט געצען־בוימער און געצען (בעפאָר ער האָט זיך ניעדערגעבויגען), דאָס אַלץ איז פּאַרשריבען מיט די ווערטער פון חז"ל.
- 20 מנשה איז געשטאָרבען און מ'האָט איהם בעערדיגט געבען זיין הויז ; זיין זוהן אַמון האָט רעגירט נאָך איהם.
- 21 צוויי־און־צוואַנציג יאָהר אַלט איז אַמון קעניג געוואָרען און צוויי יאָהר האָט ער רעגירט אין ירושלים.
- 22 אויך ער האָט געטהאָן וואָס עס איז שלעכט אין גאָט'ס אויגען, אזוי ווי זיין פאטער מנשה האָט געטהאָן, ער האָט אויך געשאכטען צו אַלע גע-צען וואָס זיין פאטער מנשה האָט געמאַכט, און האָט זיי געדיענט.
- 23 ער האָט זיך ניט ניעדערגעבויגען פאַר גאָט ווי עס האָט זיך ניעדערגעבוי-גען זיין פאטער מנשה, דער אַמון האָט זעהר פיעל געזינדיגט.
- 24 זיינע קנעכט האָבען קעגען איהם געמאַכט אַ בונד און האָבען איהם ער-שלאָגען אין זיין הויז.
- 25 דאָס פּאָלק פּונ'ם לאַנד האָבען אָבער ערשלאָגען די אַלע וואָס האָבען אַ בונד געמאַכט קעגען קעניג אַמון, און האָבען זיין זוהן יאשיהו קעניג געמאַכט נאָך איהם .

קאפיטעל לד

- 1 אכט יאָהר אַלט איז יאשיהו קעניג געוואָרען און איין־און־דרייסיג יאָהר האָט ער רעגירט אין ירושלים.
- 2 ער האָט געטהאָן אַלעס וואָס עס איז רעכט אין גאָט'ס אויגען, ער איז געגאנגען אין די וועגען פון זיין אור־פאטער דוד און האָט ניט אכגע-קעהרט רעכטס אָדער לינקס.
- 3 אויפ'ן אַכטען יאָהר פון זיין רעגירען (ער איז נאָך דאן גאַנץ יונג געווען) האָט ער אָנגעפאנגען פרעגען דעם גאָט פון דוד זיין אור־פאטער, און אויפ'ן צוועלפטען יאָהר האָט ער אָנגעפאנגען אויסצורייניגען פון יהודה און ירושלים די באַרג־אַלטאַרען, געצען־בוימער, געצען און געגאָסענע-בילדער.
- 4 אין זיין געגענווארט האָט מען צובראָכען די אַלטאַרען פון די בעל גע-צען און די זונ־בילדער, וואָס איבער זיי, האָט ער אָנגעהאַקט ; די געצען־בוימער, געצען און געגאָסענע־בילדער האָט ער צובראָכען און צומאָהלען, און האָט עס פּונאַנדערגעוואָרפען אויף די גראָבען פון די וואָס האָבען צו זיי געאָפּפּערט.

כהנים שרף על־מזבחותים ויטהר את־יהודה ואת־
 6 ירושלים: ובערי מנשה ואפרים ושמעון ועד־נפתלי בחר
 7 בתיקם סביב: וינתן את־המזבחות ואת־האשרים
 והבסלים פתת להרוק וכל־החמנים גרע בכל־ארץ
 8 ישראל וישב לירושלים: ובשנת שמונה עשרה
 למלכו לטהר את־הארץ והבית שלח את־שפן בן־
 אצליו ואת־מעשיו שר־העיר ואת יואח בן־יואחז
 9 המזכיר לחוק את־בית יהוה אלהיו: ויבאו אלהל־קנהו
 הכהן הגדול ויתנו את־הבסף המובא בית־אלהים אשר
 אספיה־הלויים שמרי הסף מיד מנשה ואפרים ומכל
 שארית ישראל ומפל־יהודה ובנימן וישבי ירושלים:
 1 ויתנו על־יד עשה המלאכה המפקדים בבית יהוה
 ויתנו אתו עושי המלאכה אשר עשים בבית יהוה
 11 לבדוק ולחוק הבית: ויתנו לחרשים ולפנים לקנות
 אבני מחצב ועצים למחברות ולקרזות את־הבתיים אשר
 12 השחיתו מלכי יהודה: והאנשים עשים באמונה
 במלאכה ועליהם מפקדים יחת ועבדו הלויים מן
 בני מררי וזכריה ומשלם מן־בני הכהנים לנצח
 13 והלויים כל־מבין בכל־שיר: ועל הספלים ומנצחים לכל
 עשה מלאכה לעבודה ועבודה ומהלויים סופרים ושטרים
 14 ושוערים: ובהוציאם את־הבסף המובא בית יהוה מצא
 15 חלקיהו הכהן את־ספר תורת־יהוה ביד־משה: ויען
 חלקיהו ויאמר אל־שפן הסופר ספר התורה מצאתי
 16 בבית יהוה ויתן חלקיהו את־הספר אל־שפן: ויבא
 שפן את־הספר אלהמלך וישב עוד את־המלך דבר
 17 לאמר כל אשר־נתן ביד־עבדיך הם עשים: ותיכנו את
 הבסף הנמצא בבית־יהוה ויתנהו על־יד המפקדים
 ועל־

- 5 די ביינער פון די בעל־פריעסטער האָט ער פארברענט אויף זייערע אל־טארען, ביז ער האָט ריין געמאַכט יהודה און ירושלים,
- 6 אויף אין די שטערט פון מנשה, אפרים, שמעון און ביז נפתלי מיט זייערע דערפלאך ארום.
- 7 ער האָט צובראָכען די אלטארען און די געצען־בויער; די געצען האָט ער צובראָכען און אלע זונבילדער, פון נאַנצען לאַנד ישראל, האָט ער אָבערהאַקט און צוריק געקומען אין ירושלים.
- 8 אין אכטצהנטען יאָהר פון זיין רעניערונג, נאָכ'ן רייניגען די לאַנד און נאָט'ס הויז, האָט ער געשיקט שפּן אצליהו'ס זוהן, מעשיהו דעם שטאָדט־פּערוואַטער אויף יואח, יואח'ס זוהן, דער סעקרעטער, צו בעפעסטעניגן דאָס הויז פון זיין נאָט.
- 9 אז זיי זיינען געקומען צו חלקיהו דעם אָבער־כהן, האָט ער זיי געגעבען דאָס געלד וואָס איז אריינגעבראַכט געווען אין נאָט'ס הויז, וועלכע עס האָבען אָנגעזאַמעלט די לויים און שוועל־היטער פון מנשה און אפרים, פון די איבערגעבליבענע פון ישראל און פון נאנץ יהודה און בנימין די וואָס האָבען זיך בעזעצט צוריק אין ירושלים.
- 10 זיי האָבען עס אוועקגעגעבען די ארבייטער, וואָס זיינען אָנגעשטעלט געווען אין נאָט'ס הויז, ד. ה. זיי האָבען עס געגעבען צו די ארבייטער וואָס זיינען בעשעפטיגט געווען אין נאָט'ס הויז צו פארריכטען און פאר־שטאַרקען דאָס הויז.
- 11 זיי האָבען אָבעמאַכט מיט די שמידען און בויערס צו קויפּען האַק־שטיינער און האַלץ פאר שלים־באַלקענס און קווער־באַלקענס פאר די הייזער, וועלכע די קעניגע פון יהודה האָבען צושטערט.
- 12 די לייטע האָבען ריכטיג געטהאָן די ארבייט, אויף זיי האָבען אויפגע־פּאַסט יחזקאל און עבדיהו די לויים, פון מררי'ס אבשטאַמונג; אויף זכריה און משלם פון די קהתים נאָך צו זעהען; און יעדער פאַרשטעהער פון די לויים מיט זינג־אינסטרומענטען —
- 13 זיינען אָנגעשטעלט געווען איבער די לאַסט־טרעגער און די פּערשיעדענע ארבייטער; אויף זיינען געווען פון די לויים שרייבער, אויפזעהער און טהויער היטער.
- 14 ווען זיי האָבען ארויסגענומען דאָס געלט וואָס איז געבראַכט געוואָרען אין נאָט'ס הויז, האָט חלקיהו דער כהן געפונען דאָס בוך „נאָט'ס גע־זעץ דורך משה'ן“.
- 15 דאן האָט חלקיהו אויסגעשריען און געזאָגט צו שפּן דעם שרייבער: „דאָס געזעץ בוך האָב איך געפונען אין נאָט'ס הויז!“ חלקיהו האָט דאָס בוך איבערגעגעבען צו שפּן.
- 16 שפּן האָט אוועק געטראָגען דאָס בוך צום קעניג, ער האָט דעם קעניג אויף רעפארטעט זאָגענדיג: „אלץ וואָס עס איז אָנגעגעבען דייען קענעט טהוען זיי.“
- 17 [אז מ'האָט צושאַלצען דעם זילבער וואָס האָט זיך געפונען אין נאָט'ס הויז האָט מען עס אוועקגעגעבען אויפ'ן האַנד די אָנגעשטעלטע און די ארבייטער.]

- ועל־ךְ עושי המלאכה: ויגד שפן הסופר למלך לאמר
 18 ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא־כי שפן לפני המלך:
 ויהי בשמע המלך את דברי התורה ויקרע את־בגדיו:
 19 ויצו המלך את־חלקיהו ואת־אחיקם בן־שפן ואת־עבדיו כ
 בן־מיכה ואת שפן הסופר ואת עשרה עבדי המלך לאמר:
 21 לכו דרשו את־יהוה בעדי ובעד הנשאר בישראל
 וביהודה על־דברי הספר אשר נמצא ביהודה המת
 יהוה אשר נתקב בננו על אשר לא־שמרו אבותינו את
 דבר יהוה לעשות בכל־הפתיב על־הספר הזה: וילך
 22 חלקיהו ואשר המלך אל־חלקיה הנביאה אשת שלם
 בן־תוקת בן־חסרה שומר הבגדים והיא יושבת
 בירושלם במשנה וידברו אליה כזאת: ותאמר להם
 23 כה־אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר־שלח
 אתכם אלי: כה אמר יהוה הנני מביא רעה על
 24 המקום הזה ועל־יושביו את כל־האלות הפתובות על־
 הספר אשר קראו לפני מלך יהודה: תחת אשר עזבני כה
 ויקטירו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי
 26 ידיהם ותתף חמתי במקום הזה ולא תקבה: ואל־מלך
 יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרו אליו
 כה־אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת:
 27 זען רך־לבבך ותפגע מלפני אלהים בשמעך את־דברי
 על־המקום הזה ועל־יושביו ותפגע לפני ותקרע את־
 28 בגדיך ותבך לפני וגם־אני שמעתי נאם יהוה: הנני
 אסף אל־אבותיך וגאספת אל־קברותיך בשלום ולא
 תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על־המקום
 29 הזה ועל־יושביו וישיבו את־המלך דבר: וישלח ל
 המלך וגאסף את־כל־זקני יהודה וירושלם: ויעל המלך ל
 בית־

- 18 שפן האָט דערצעהלט דעם קעניג אזוי צו זאָגען : „חלקיהו דער כהן האָט מיר געגעבען אַ בוך ; אויך האָט שפן געלעזען אין איהם פאר'ן קעניג.
- 19 אַז דער קעניג האָט אויסגעהערט די רייד פון געזעצ־בוך, האָט ער צוריק געזען קליידער.
- 20 אויך האָט דער קעניג בעפעהלען חלקיהו'ן, אחיקם שפן'ס זוהן, עבדון מיכה'ס זוהן, שפן דעם שרייבער און עשיה דעם קעניגס דיענער, אזוי צו זאָגען :
- 21 געהט און פרעגט גאָט וועגען מיר, אויך וועגען די איבערגעבליבענע אין ישראל און יהודה, אויך וועגען די ווערטער פון בוך וואָס איז געפונען גע־וואָרען ; ווארים עס איז גרויס גאָט'ס צאָרן וואָס איז אויף אונז אויסגע־גאָסען, ווייל אונזערע עלטערן האָבען ניט געהיט גאָט'ס וואָרט צו טהאָן ווי עס איז געשריבען אין דעם בוך.
- 22 און חלקיהו מיט דעם קעניג'ס לייטע זיינען געגאנגען צו חלדה די פראָץ פעטען, די פרוי פון שלם תקהת'ס זוהן (חסרה'ס זוהן) דער קליידער היטער ; זי האָט געוואוינט אין ירושלים אין צווייטען בעצירק, און האָבען איהר איבערגעגעבען דעם קעניגס ווערטער ;
- 23 האָט זי צו זיי געזאָגט : „אזוי האָט געזאָגט דער גאָט פון ישראל — זאָגט דעם מאַן וואָס האָט אייך געשיקט צו מיר
- 24 אַז גאָט האָט אזוי געזאָגט : „אויך וועל בריינגען אן אונגליק אויף דעם אָרט און זיינע איינוואוינער, אלע פלוכען וואָס זיינען געשריבען אין בוך, וועלכען מ'האָט פאַרגעלעזען פאר'ן קעניג פון יהודה,
- 25 ווייל זיי האָבען מיר פערלאָזען און גערויבערט צו אנדערע געטער, אום מיך אין צאָרן צו בריינגען מיט זייערע אלע טהאַטען ; דערפאר האָט מוין צאָרן זיך אויסגעגאָסען אויף דעם אָרט, און וועט זיך ניט בע־רוהיגען.”
- 26 און פערזענליך צום קעניג פון יהודה, וועלכער האָט אייך געשיקט פרע־גען ביי גאָט, זאָלט איהר אזוי זאָגען : „אזוי, ווי די רייד וואָס דו האָסט געהערט, האָט גערעדט גאָט פון ישראל,
- 27 נאָר ווייל דיין האַרץ איז צובראָכען און דו האָסט זיך ניעדערגעבויען קעגען גאָט הערענדיג זיינע ווערטער וועגען דעם אָרט מיט זיינע איינ־וואוינער, אויך האָסטו דייע קליידער געריסען זיך ניעדערכויענדיג פאר מיר און האָסט פאר מיר געוויינט — האָב איך דיר אויסגעהערט — זאָגט גאָט —
- 28 איך וועל דיר בריינגען צו דייע עלטערן, דו וועסט צו דיין גראב קור מען אין אַ פריערען־שטאנד, ד. ה. דייע אויגען וועלען ניט זעהען דעם גאַנצען אונגליק, וועלכען איך וועל בריינגען אויף דייעזען אָרט און זיינע איינוואוינער . . .” זיי האָבען געבראכט דעם ענטפער צום קעניג.
- 29 דאן האָט דער קעניג געשיקט און פערזאמעלט אלע עלטסטע פון יהודה און ירושלים,
- 30 און דער קעניג איז אַוועק אין גאָט'ס הויז, ער מיט אלע איינוואוינער

בית יהוה וכל־איש יהודה וישבי ירושלם והכהנים
 והלויים וכל־העם מגדול ועד־קטן ויקרא באזניהם את־
 31 כל־דברי ספר הברית הנמצא בית יהוה: ויעמד המלך
 על־עמדו ויכרת את־הברית לפני יהוה ללכת אחרי
 יהוה ולשמור את־מצותיו ועדותיו וחוקיו בכל־לבבו ובכל־
 נפשו לעשות את־דברי הברית הכתובים על־הספר הזה:
 32 ויעמד את כל־הנמצא בירושלם ובנגמון ויעשו וישבי
 33 ירושלם כברית אלהים אלהי אבותיהם: ויסר יאשיהו
 את־כל־התעבות מכל־הארצות אשר לבני ישראל ויעבד
 את־כל־הנמצא בישראל לעבד את־יהוה אלהיהם כל־
 ימיו לא סרו מאחרי יהוה אלהי אבותיהם:

לה CAP. XXXV.

לה

א ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה וישחטו הפסח
 2 בארבעה עשר לחדש הראשון: ויעמד הכהנים על־
 3 משמרותם ויחזקם לעבודת בית יהוה: ויאמר ללויים
 הכהנים לכל־ישראל הקדושים ליהוה תנו את־ארוך
 הקדש בבית אשר בנה שלמה בן־דוד מלך ישראל
 אינלכם משא בכתף עתה עבדו את־יהוה אלהיכם
 4 ואת עמו ישראל: והכינו לבית־אבותיכם במחלקותיכם
 ה בכתב הויד מלך ישראל ובמכתב שלמה בנו: ועמדו
 בכף־שלבנות בית־האבות לאחיכם בני העם וחלקת בית־
 6 אב ללויים: ושחטו הפסח והתקדשו והכינו לאחיכם
 7 לעשות כדבר־יהוה ביד־משה: וירם יאשיהו לבני
 העם צאן כבשים ובג־עזים הכל לפסחים לכל־הנמצא
 למספר שלשים אלה ובקר שלשת אלפים אלה מרכוש
 8 המלך: ושׂרו לגדבה לעם לכהנים וללויים הרימו
 חלקיה וקבריהו ויחואל נגידו בית האלהים לכהנים

נתנו

פון יהודה און ירושלים; אויך די כהנים מיט די לויים — דאָס גאַנצע פּאָלק פון גרויס ביז קליין. ער האָט אין זייער געגענווארט איבערגע-לייענט אַלע ווערטער פון געזעץ בוך, וועלכען מ'האָט געפונען אין גאָט'ס הויז.

31 דער קעניג האָט זיך געשטעלט אויף זיין ביהנע און האָט געשלאָסען אַ בונד פאר גאָט — צו געהן נאָך גאָט'ס בעפעהלען, צו היטען זיינע געבאָט, זיינע פּעראָרדנונגען און געזעצען, מיט'ן גאַנצען האַרצען און זעלע, צו טהאָן לויט דעם וואָרט פון געזעץ וואָס איז געשריבען אין דעם בוך.

32 עס זיינען דערצו צוגעשטאנען אַלע וואָס האָבען זיך דערביי געפונען פון ירושלים און בנימין; דאן האָבען די איינוואָהנער פון ירושלים גע-טהאָן לויט דעם געטליכען געזעץ פון זייער גאָט.

33 יאשיהו האָט אויך אָבגעשאַפט אַלע אונווירדיגקייטען פון אַלע שטעדט וואָס האָבען בעלאנגט צו די קינדער ישראל, און ער האָט גענויטהיגט די אַלע וואָס האָבען זיך געפונען אין ישראל צו דינענען זייער גאָט. צייט זיין לעבען האָבען זיי ניט אָבגעקעהרט פון דעם גאָט פון זייערע עלטערן.

קאָפימעל לה

1 יאשיהו האָט געמאַכט אין ירושלים אַ פּסח־אָפּפּער צו גאָט, אין פּער-צעהנטען טאָג פון ערשטען מאָנאַט האָט מען דעם פּסח־אָפּפּער גע-שאכטען.

2 ער האָט אויך אָנגעשטעלט די כהנים יערערן אויף זיין פּערוואַלטונג, און האָט זיי ערמוטהיגט צו די ארבייט פון גאָט'ס הויז.

3 צו די לויים, די צו גאָט געהייליגטע, וועלכע בעלעהרען דאָס פּאָלק האָט ער געזאָגט: בריוונט אַרײַן דעם הייליגען קאסטען אינ'ם הויז וואָס שלמה, דוד'ס זון, דער קעניג פון ישראל, האָט געבויט; וואָס צו טראגען אויף די שולטערן האָט איהר ניט, אלזאָ דינעט אייער גאָט און זיין פּאָלק ישראל.

4 און אָרדערט זיך איין לויט אייערע איינטהיילונגען, ווי עס האָט פּאָרגעשריבען דוד, קעניג פון ישראל אויף שלמה זיין זון.

5 שטעלט זיך איין אינ'ם הייליגטהום נאָך פאמיליען איינטהיילונגען; אזוי ווי די איינטהיילונג פון אייערע ברידער, מענער פון פּאָלק, זאָל אויך זיין די איינטהיילונג פון די לויים פאמיליען.

6 שלאכט דעם פּסח־אָפּפּער, הייליגט זיך זעלבסט און גרייט אויך צו פאר אייערע ברידער, זיי זאָלען קענען אויספיהרען גאָט'ס בעפעהל דורך משה'ן.

7 דאן האָט יאשיהו פּרעזענטירט צום פּאָלק קליינע פיה — שעפּסען און יונגע ציענען — אַלץ פאר פּסח־אָפּפּערס, פאר אַלע וואָס האָבען זיך איינגעפונען, ביז דרייסיג טויזענד אין צאָהל, אויך דריי טויזענד רינדער. דאָס איז געווען פון קעניג'ס אייגענטומהום.

8 אויך זיינע פירסטען האָבען פּריוויליג בעשאנקען דאָס פּאָלק, די כהנים און לויים; חלקיה, זכריהו און יחיאַל, די פּערוואַלטער פון גאָט'ס

- נתנו לפסחים אלפים ושש מאות ובקר שלש מאות:
 9 וכוונניהו ושמעיהו ונתנאל אחיו וחשביהו ויעיאל
 ויוזבד שני הלויים הרימו ללויים לפסחים חמשת אלפים
 ובקר חמש מאות: ותפון העבודה ויעמדו הכהנים
 11 על-עמדם והלויים על-מחלקותם כמצות המלך: וישחטו
 הפסח ויזרקו הכהנים מידם והלויים מפשימים: ויסרו
 12 העלה לתתם למפלגות לבית-אבות לבני העם להקריב
 ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר: ויבשלו הפסח
 13 באש כמשפט והקדשים בשלו בסירות ובדודים ובצלחות
 ויריצו לכל-בני העם: ואחר הכינו להם ולכהנים פי
 14 הכהנים בני אהרן בהעלות העולה והחלבים עד-לילה
 והלויים הכינו להם ולכהנים בני אהרן: והמשורים
 15 בני-אסף על-מעמדם כמצות דוד ואסף והימן וידתן
 חונה המלך והשערים לשער ושער אין להם לסור מעל
 16 עבדתם כראחיהם הלויים הכינו להם: ותפון פל-עבודת
 יהוה ביום ההוא לעשות הפסח והעלות עלות על
 17 מזבח יהוה כמצות המלך: ואשיהו: ויעשו בני-ישראל
 הנמצאים את-הפסח בעת ההיא ואת-חג המצות שבעת
 18 ימים: ולא-נעשה פסח כמותו בישראל מימי שמואל
 הנביא וכל-מלכי ישראל: לא-עשו כפסח אשר-עשה
 19 ואשיהו והכהנים והלויים וכל-יהודה וישראל הנמצא
 בשמונה עשרה שנה למלכות
 20 ואשיהו נעשה הפסח הזה: אחרי כלי-זאת אשר הכין
 ואשיהו את-יהויהוה עלה נכו מלך-מצרים להלחם
 בכרכמיש על-פרת ויצא לקראתו ואשיהו: וישלח אליו
 21 מלאכים: לאמר: מה-לי ולך מלך יהודה לא-עליך אתה
 היום כי אל-בית מלחמתי ואלהים אמר לבחלני חדל

- הויז, האָבען גענעכען צו די כהנים פאר דעם פסח־פעסט — צוויי טויז זענר זעקס הונדערט שעפסען און דריי הונדערט רינדער.
- 9 כנניהו מיט זיינע ברידער שמעיהו און נתנאל, אויך חשביהו, יעאל און יוחד די אָבער־לוים האָבען פרעזענטירט די לויים צום פסח־פעסט — פינף טויזענר שעפסען און פינף הונדערט רינדער.
- 10 אזוי איז די ארבייט איינגעאָרדערט געוואָרען: די כהנים האָבען פאר־נומען זייער פּלאַץ און די לויים — זייערע איינטהיילונגען, לויט דעם קעניגס בעפעהל.
- 11 אז מ'האָט דעם פסח־אָפּפּער געשאַכטען האָבען די כהנים דאָס בלוט גע־שפּריצט און די לויים האָבען אָכגעשוּנדען.
- 12 זיי האָבען אָכגעזונדערט די טהיילען פון די גאנצ־אָפּפּערס, וועלכע מ'ניט צו די פּאמיליען־איינטהיילונגען, פון די וואָס געהערן צום פּאָלק, צו בריינגען עס פאר גאָט; ווי עס איז פּאָרגעשריבען אין משה'ס בוך. דאָס זעלבע האָבען זיי געטהאָן מיט די רינדער.
- 13 זיי האָבען דעם פסח־אָפּפּער געבראַטען אויפ'ן פּיער, לויט דאָס גע־זעץ; די איבריגע אָפּפּערס האָבען זיי געקאָכט אין טעפּ, קעסלען און פּאנען, און האָבען עס דערלאַנגט צו אַלעמען פון פּאָלק.
- 14 נאָכדעם האָבען זיי פּארטיג געמאַכט פאר זיך און פאר די כהנים, ווארים די כהנים (פון אהרן'ס קינדער) זיינען ביז שפעט אין דער נאַכט בעשעפּטיגט געווען מיט'ן פּארברענען די גאנצ־אָפּפּערס און די פעסט, דערפאר האָבען די לויים צוגעגרייט פאר זיך און פאר די כהנים.
- 15 אויך די זינגערס, אסר'ס קינדער, זיינען געווען אויף זייער פּלאַץ, לויט די איינאָרדנונג פון דוד'ן, אויך אסר, הימן און ידתן דעם קע־ניג'ס אַרקעסטער־פּיהרער; די טהויער־היטערס זיינען ארום געגאַנגען פון טהויער צו טהויער — זיי האָבען ניט אָכגעטראַטען פון זייער אר־בייט, ווארים זייערע ברידער די לויים האָבען פאר זיי אַלעס באַ־זאָרגט.
- 16 אין דעם זעלביגען טאָג איז איינגעשטעלט געוואָרען די גאַנצע ארבייט פון גאָט'ס הויז, ווי די פּערפּארטיגונג פון פסח־אָפּפּער אזוי אויך דאָס בריינגען די גאנצ־אָפּפּערס אויף גאָט'ס אַלטהאַר, לויט דעם בעפעהל פון קעניג יאשיהו.
- 17 אַלע קינדער ישראל וואָס האָבען זיך דאָרט איינגעפונען, האָבען אין דער זעלביגער צייט געמאַכט דעם פסח־אָפּפּער אויך דעם זיעבען טעגליגען מצות פּיערטאג.
- 18 אזא פּסח איז ניט געמאַכט געוואָרען ביי ישראל זינט שמואל דעם פּראָ־פעט. קיינער פון די קעניגע פון ישראל האָבען ניט געמאַכט אזא פּסח ווי עס האָט געמאַכט יאשיהו, די כהנים און לויים, אויך גאַנץ יהודה און ישראל, וועלכע האָבען זיך געפונען דערביי, פון די ירושלים־איינוואוינער.
- 19 דער פּסח איז געמאַכט געוואָרען אין אַכטצעהנטען יאָהר פון יאשיהו'ס רעגירונג.
- 20 נאָך דאָס אַלעס, אז יאשיהו האָט שוין איינגעאָרדערט דאָס הויז, איז געקומען נכו, קעניג פון מצרים שטריימען קענען כרכמיש, נעבען פּרת; אז יאשיהו איז איהם אַרויס אנטקעגען,
- 21 האָט נכו צו איהם געשיקט מענשען איהם צו זאָגען: „וואָס האָב איך מיט דיר צו טהאָן, דו קעניג פון יהודה? ניט קענען דיר איז יעצט געצילט מין שטרייט; נאָר קענען מין פּינדס הויז. גאָט

22 לך מאלהים אשר-עמי ואל-תשחיתך: ולא-הסב יאשיהו
 פניו ממנו כי להלחם-בו התחפש ולא שמע אל-דברי
 23 נבו מפי אלהים ויבא להלחם בבקעת מגדו: וירו הורים
 למלך יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו העבירוני כי החליתי
 24 מאד: ויעבירוהו עבדיו מן-המרפכה וירפיקהו על רכב
 המשנה אשר-לו ויוליכוהו וירושלם וימת ונקבר בקברות
 אבתיו וכל-יהודה וירושלם מהתאבלים על-יאשיהו:

כה ויקונן ורמיהו על-יאשיהו ויאמרו כל-השירים ו
 והשרות בקינותיהם על-יאשיהו עדי-היום ויתנום לחק
 26 על-ישראל והנם פתובים על-הקינות: ויתר דברי יאשיהו
 27 וחסדיו כפתוב בתורת יהוה: ודבריו הראשנים
 והאחרנים הנם פתובים על-ספר מלכי-ישראל ויהודה:

לו CAP. XXXVI.

לו

א ויקחו עסד-ארץ את-יהואחו בן-יאשיהו וימליכוהו תחת-
 2 אביו בירושלם: בן-שלש ועשרים שנה יואחו במלכו
 3 ושלשה חדשים מלך בירושלם: ויסירוהו מלך-מצרים
 בירושלם ויענש את-דארץ מאה כפר-כסף וכפר זהב:
 4 וימלך מלך-מצרים את-אליקים אחיו על-יהודה וירושלם
 ויסב את-שמו יהויקים ואת-יואחו אחיו לקח נכו
 ה ויביאהו מצרימה: בן-עשרים וחמש שנה יהויקים
 במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ויעש הרע
 6 בעיני יהוה אל-הו: עליו עלה נבוכדנאצר מלך בבל
 7 ויאסרהו בנחשתים להליכו בבלה: ומכלי בית יהוה
 8 הביא נבוכדנאצר לבבל ויתנם בהיכלו בבל: ויתר
 דברי יהויקים ותועבותיו אשר-עשה והנמצא עליו הנם
 פתובים על-ספר מלכי ישראל ויהודה וימלך יהויכין
 9 בנו תחתיו: בן-שמונה שנים יהויכין במלכו
 ושלשה חדשים ועשרת ימים מלך בירושלם ויעש הרע

בעיני

- הָאָט מִיר גַּעֲהֵיסען שְׁנַעַל גַּעְהוּ, אַלֶּזָּא טרַעט אָב פֿאַר דַּעם נָאָט וואָס
 איז מיט מִיר, אום ער זאָל דִיר נִיט אונטערבריינגען!"
- 22 יאַשִׁיְהוּ הָאָט אִיהֶם אָבֵער נִיט אָבגעטראטען — ער הָאָט נאָר געזוכט
 מיט אִיהֶם צו שטרייטען, ער הָאָט קיין אויפמערקזאמקייט געגעבען
 צו נכּוֹ'ס ווערטער (עס איז פון גאָט געווען) און איז ארויס שטרייטען אין
 טהאַל מגדו.
- 23 דאָרטען הָאָבען די בויגען שִׁסְעֶרס געשאָסען יאַשִׁיְהוּ, און ער הָאָט
 געזאָגט צו זיינע קנעכט: „פֿיהרט מִיר אַוועק, אִיךְ בִּין זעהר פֿער־
 וואונדעט!"
- 24 זיינע קנעכט הָאָבען אִיהֶם אַראָבגענומען פון דַּעם וואגען און אַרויפגע־
 זעצט אויף אַן אנדערן; אַז זיי הָאָבען אִיהֶם געבראַכט אין ירושלים
 איז ער געשטאַרבֿען. מ'הָאָט אִיהֶם בעערדיגט אין זיינע עלטערנס גרא־
 בען, און גאַנץ יהודה און ירושלים הָאָבען געטרויערט נאָך יאַשִׁיְהוּ.
- 25 אויך ירמיה הָאָט בעקלאַגט יאַשִׁיְהוּ. אַלע זינגער און זינגערִינס הָאָבען
 קלאַג־ליעדער פֿערפאַסט נאָך יאַשִׁיְהוּ, נאָך ביז יעצט זיינען זיי
 איינגעפֿיהרט אין ישראֵל, און זיינען פֿערשריבען צווישען די קלאַג־
 ליעדער.
- 26 די איבריגע פּאַסירונגען יאַשִׁיְהוּ'ס און זיינע וואָהלטהאַטען לויט ווי עס
 איז געשריבען אין גאָט'ס לַעהרע,
- 27 אויך אנדערע האַנדלונגען, ווי די ערשטע אַזוי די לעצטע, זיינען פֿאַר־
 שריבען אין בוך „די קעניגע פון ישראֵל און יהודה“.

קאפיטעל לו

- 1 דאָס פּאָלק פון לאַנד הָאָבען גענומען יהואחז'ן, יאַשִׁיְהוּ'ס זוהן, און הָאָר
 בען אִיהֶם קעניג געמאַכט אין ירושלים, נאָך זיין פּאַטער.
- 2 דריי־און־צוואַנציג יאָהר אַלט איז יהואחז קעניג געוואָרען, און דריי
 מאָנאַטען הָאָט ער רעגירט אין ירושלים.
- 3 אָבער דער קעניג פון מצרים הָאָט אִיהֶם אַראָבגעזעצט אין ירושלים,
 און הָאָט בעשטראַפּט די לאַנד מיט הונדערט צענטנער זילבער און אַ
 צענטנער גאָלד.
- 4 דאַן הָאָט דער קעניג פון מצרים אַלס קעניג געזעצט איבער יהודה און
 ירושלים זיין ברודער אֵלִיקים (ער הָאָט איבערגעלייגט זיין נאָמען אויף
 יהויקים), אָבער זיין ברודער יואחז הָאָט נכו מיטגענומען און אוועקגע־
 פֿיהרט אין מצרים.
- 5 פינף־און־צוואַנציג יאָהר אַלט איז יהויקים קעניג געוואָרען, און עלף
 יאָהר הָאָט ער רעגירט אין ירושלים. ער הָאָט געטהאָן וואָס עס איז
 שלעכט אין די אויגען פון זיין גאָט.
- 6 אויף אִיהֶם איז ארויף נבוכדנאצר, קעניג פון בבל, און הָאָט אִיהֶם גע־
 שמידט אין קייטען און אַוועקגעפֿיהרט אין בבל.
- 7 אויך אַ טהייל פון די געשיר פון גאָט'ס הויז הָאָט נבוכדנאצר געבראַכט
 אין בבל און אַריינגעשטעלט זיי אין זיין טעמפּעל, אין בבל.
- 8 די איבריגע פּאַסירונגען יהויקים'ס, זיינען אונזויערִיגקייטען וואָס ער
 הָאָט געטהאָן, און וואָס מיט אִיהֶם הָאָט געטראָפּען, איז פֿערשריבען
 אין בוך „די קעניגע פון ישראֵל און יהודה“. זיין זוהן יהויכין הָאָט רע־
 גירט נאָך אִיהֶם.
- 9 אכט יאָהר אַלט איז יהויכין קעניג געוואָרען, און דריי מאָנאַטען מיט
 צעהען טעג הָאָט ער רעגירט אין ירושלים; אויך ער הָאָט געטהאָן וואָס
 עס איז שלעכט אין גאָט'ס אויגען.

- בעיני יהוה: ולתשובת השנה שלח המלך נבוכדנאצר
 ויבארו בכלה עם-כלי חמת יהוה וימלך את-
 צדקיהו אחיו על-יהודה וירושלם: בן-עשרים
 11 ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך
 בירושלם: ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו לא וכןע מלפני
 12 ירמיהו הנביא מפי יהוה: ונס במלך נבוכדנאצר מרד
 אשר השביעו באלהים ויקש את-ערפו ויאמן את-לבבו
 13 משוב אל-יהוה אלהי ישראל: גם כל-שרי הכהנים והעם
 14 הרבו למעול-מעל בכל העבות הנזים ויטמאו את-בית
 15 יהוה אשר הקדיש בירושלם: וישלח יהוה אלהי
 אבותיהם עליהם ביד-מלאכיו השכם ושלוח כרחמל על-
 עמו ועל-מעונו: ויהיו מלעבים במלאכי האלהים ובזנים
 16 דבריו ומתעתעים בנביאיו עד עלות חמת-יהוה בעמו
 17 עד-לאין מרפא: ויעל עליהם את-מלך בשויים ויהרג
 בחוריהם בחרב בבית מקדשם ולא חמל על-בחור
 18 ובתולה זקן וישש הכל נתן בידו: וכל כלי בית
 האלהים הגדלים והקטנים ואצרות בית יהוה ואצרות
 19 המלך ושריו הכל הביא בכל: וישרפו את-בית האלהים
 וינתצו את חומת ירושלם וכל-ארמנותיה שרפו באש
 20 וכל-כלי מחמדיה להשחית: ויגל השארית מדהחרב כ
 אל-בבל ויהווילו ולבניו לעבדים עד-מלך מלכות פרס:
 21 למלאות דברי-יהוה בפי ירמיהו עדר-צתה הארץ את-
 שבתותיה כלימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה:
 22 ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דברי-יהוה
 בפי ירמיהו העיר יהוה את-רוח כורש מלך-פרס
 23 ויעבר-קול בכל-מלכותו ונס-במכתב לאמר: כה-אמר
 כורש

- 10 פונקט צום יאָהר האָט דער קעניג נבוכדנאצר געשיקט און מ'האָט איהם געבראכט אין בבל, אויף די בעסטע געשיר פון גאָט'ס הויז; ער האָט קעניג געמאַכט אויף יהודה און ירושלים זיין ברודער צדקיהו.
- 11 איין־און־צוואנציג יאָהר אלט איז צדקיהו קעניג געוואָרען און עלף יאָהר האָט ער רעגירט אין ירושלים.
- 12 אויף ער האָט געטהאָן שלעכטס אין די אויגען פון זיין גאָט, ער האָט זיך ניט געבויען פאר ירמיהו דעם פראָפעט און וואָס ער האָט גערעדט אין גאָט'ס נאָמען.
- 13 אויף קעגען קעניג נבוכדנאצר האָט ער רעוואָלטירט, אָבוואָהל ער האָט איהם בעשוואָרען מיט גאָט; ער האָט שטייף געמאַכט זיין נאָקען און הארט געמאַכט זיין האַרץ, ניט צו קעהרען זיך צום גאָט פון ישראל.
- 14 אויף אלע אָבער־כהנים און דאָס פאָלק האָבען פיעל פערברעכען געטהאָן, ווי אלע אונווירדיגקייטען פון די פעלקער; זיי האָבען זאָגאר אונריין געמאַכט גאָט'ס הויז, וועלכען ער האָט געהייליגט אין ירושלים.
- 15 דער גאָט פון זייערע עלטערן האָט צו זיי געשיקט ווארנונג דורך זיינע פראָפעטען, נאָכאנאנד געשיקט, ווארים ער האָט מיטלייד געהאט מיט זיין פאָלק און זיין וואוינונג —
- 16 זיי האָבען אָבער אויסגעלאכט גאָט'ס געשיקטע, געשפאט איבער זייערע רייד און צו נאראנים געמאַכט זיינע פראָפעטען, ביז גאָט'ס צאָרן האָט געברענט אויף זיין פאָלק, אז עס איז מעהר קיין הילף געווען.
- 17 דאן האָט ער אויפגעבראכט קעגען זיי דעם קעניג פון כשדים, ער האָט אויסגע'הרג'עט די בעסטע פון זיי מיט'ן שווערד אין זייער הייליגען טעמפל; ער האָט ניט געשאנעוועט יונגע מענער און יונגע פרויען, אלטע און גרייזגרויע — אויף אלעס האָט ער זיין האַנד געלייגט:
- 18 אלע געשיר פון גאָט'ס הויז, די גרויסע ווי די קליינע, די שאַטץ־קאמערן פון גאָט'ס הויז אויף דעם קעניגס שאַטץ־קאמערן און זיינע פירסטען — אַלץ האָט ער אוועקגעפיהרט אין בבל.
- 19 מ'האָט אויף פארברענט גאָט'ס הויז, צובראכען די וואנד מויער פון ירושלים, אלע פאלאסטען אין פיער פערברענט און אלע קאסטבאָרע זאכען פערדאָרבען.
- 20 די וואָס זיינען איבערגעבליבען פון שווערד האָט ער פערטריבען אין בבל, זיי זיינען געווען קנעכט ביי איהם און זיינע קינדער, ביז עס האָט גענומען רעגירען די קעניגרייך פּרס.
- 21 אום עס זאָל ערפילט ווערען גאָט'ס רייד (דורך ירמיהו'): „ביז די לאַנד וועט זיך אויסרוהען איהרע רוהע־יאָהרען.“ זי האָט גערוהט די גאַנץ צע צייט וואָס זי איז פּערוויסטעט געווען, ד. ה. ביז עס זיינען אריבער פולע זיעכציג יאָהר.
- 22 אָבער אין ערשטען יאָהר פון כורש, קעניג פון פּרס, ווען עס האָט זיך געענדיגט די צייט וואָס גאָט האָט געזאָגט דורך ירמיהו', האָט גאָט אויפגעמונטערט דעם גייסט פון כורש, קעניג פון פּרס און ער האָט אין זיין גאַנצע קעניגרייך אויסגערופען אויף שריפטליך אזוי געזאָגט:
- 23 אזוי זאָגט כורש קעניג פון פּרס: „אַלע רעגירונגען דער וועלט האָט

כִּוְרֵשׁ אֶל מֶלֶךְ פָּרַס כָּל־מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ נָתַן לִי יְהוָה אֱלֹהֵי
הַשָּׁמַיִם וְהוּא־בָקַד עָלַי לִבְנוֹת־לִי בַיִת בְּיְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר
בְּיְהוּדָה מִי־בָבֶלֶם מִכָּל־עַמּוֹ יְהוּדָה אֱלֹהֵי עַמּוֹ וַיַּעַל:

חזק ונתחזק המחוקק לא יוזק

סכום הפסוקים של כל דברי הימים אלף ושש מאות וחמשים
וששה ויראו את הארץ וישמחו לראות סימן ו חציו ועל אצרות
המלך עומות בן עדיאל וסדריו חמשה ועשרים עד אשר עד כה
ברכני ה' סימן

דער הימלישער גאָט מיר איבערגעגעבען, אויך האָט ער מיר בעפאָל־
מעכטיגט צו בויען פאר איהם אַ הויז אין ירושלים, וואָס געפינט זיך
אין יהודה; יעדער פון אידן, פון זיין נאנצע פאָלק וואָס זיין גאָט איז
מיט איהם — קען געהן!"

אין ביידע ביכער „דברי הימים“ איז דאָ טויזענד זעקס־הונדערט זעקס־און־
פופציג פסוקים, און פינף־און־זעכציג קאפיטלאך (29 אין ערשטען און 36 אין
צווייטען). ח. ש. נ.

סדר ההפטרות

לכל שבתות השנה, לימים טובים ולכל ימי הצום.

(כפי מנהג האשכנזים).

נומרים		מ ת ח י ל י ם		ל ש ב ת
פסוק	קאפ.	פסוק	קאפ.	
10	43	5	42	בראשית
5	55	1	54	נח
16	41	27	40	לך לך
37	4	1	4	וירא
31	1	1	1	חיי שרה
7	2	1	1	תולדות
10	14	13	12	ויצא
21	1	1	1	וישלח
8	3	6	2	וישב
1	4	15	3	מקץ
28	37	15	37	ויגש
12	2	1	2	ויחי
13	28	6	27	שמות
23	29	22	29	זארא
21	29	25	28	בא
28	46	13	46	בשלח
31	5	4	4	יתרו
6	7	1	6	משפטים
6	9	5	9	תרומה
22	34	8	34	תצוה
26	33	25	33	כי תשא
13	6	26	5	ויקהל
27	43	10	43	פקודי
39	18	1	18	ויקרא
50	7	40	7	צו
21	8	51	7	
23	44	21	43	
8	8	21	7	
23	9	22	9	

נומרים		מתחילים			לשבת
פסוק	קאפ	פסוק	קאפ	ספר	
17	7	1	6	שמואל ב'	שמיני
19	5	42	4	מלכים ב'	תזריע
20	7	50	7	" "	מצודע
16	22	1	22	יחזקאל	אחרי מות
15	9	7	9	עמוס	קדושים
31	44	15	44	יחזקאל	אמר
27	32	6	32	ירמיה	בהר
14	17	19	16	"	בחקתי
22	2	1	2	הושע	במדבר
25	13	2	13	שופטים	נשא
7	4	14	2	זכריה	בהעלותך
24	2	1	2	יהושע	שלח לך
22	12	14	11	שמואל א'	קרח
33	11	1	11	שופטים	חקת
8	6	6	5	מיכה	בדק
21	19	46	18	מלכים א'	פנחס
3	2	1	1	ירמיה	מטות
28	2	4	2	"	מסעי
		4	3	"	"
27	1	1	1	ישעיה	דברים
26	40	1	40	"	ואתחנן
3	51	14	49	"	עקב
5	55	11	54	"	ראה
12	52	12	51	"	ששמים
10	54	1	54	"	כי תצא
22	60	1	60	"	כי תבוא
9	63	10	61	"	נצבים
8	56	6	55	"	וילך
10	14	2	14	הושע	בין ר"ה ליו"ב
27	2	15	2	יואל	

נומרים		מתחילים			לשבת
פסוק	קאפ	פסוק	קאפ	ספר	
51	22	1	22	שמואל ב'	האינו
42	20	18	20	שמואל א'	ערב ר"ח
24	66	1	66	ישעיה	ראש חדש
17	12	1	12	מלכים ב'	שקלים
34	15	2	15	שמואל א'	זכור
38	36	16	36	יחזקאל	פרה
18	46	16	45	"	החדש
24	3	4	3	מלאכי	הגדול
7	4	14	2	זכריה	חנוכה א'
50	7	40	7	מלכים א'	חנוכה ב'
8	56	6	55	ישעיה	לתענית צבור מנחה
23	9	13	8	ירמיה	למ' באב שחרית
7	8	5	8	יהושע	ליום א' דפסח
27 ¹	6	2	5	מלכים ב'	ליום ב' דפסח
9	23	21	23	יחזקאל	לשבת חוה"מ פסח
25	23	21	23	שמואל ב'	ליום ז' דפסח
14	37	37	36	ישעיה	" ח' דפסח
51	22	1	22	יחזקאל	" א' דשבועות
6	12	32	10	חבקוק	" ב' "
28	1	1	1	שמואל א'	" א' דרה"ש
19	3	20	2	ירמיה	" ב' "
10	2	1	1	ישעיה	" כפור שחרית
20	31	2	31	יונה	" מנחה
14	58	14	57	מיכה	"
11	4	1	1	זכריה	" א' דסכות
20	7	18	7	מלכים א'	" ב' דסכות
21	14	1	14	יחזקאל	לשבת חוה"מ ככות
21	8	2	8	מלכים א'	לשמיני עצרת
16	39	18	38	יהושע	לשמת תורה
66	8	54	8		
18	1	1	1		

סדר ההפטרות

לכל שבתות השנה, לימים טובים ולכל ימי הצום.

(כפי מנהג הספרדים).

נומרים		מ ת ח י ל י ם		ל ש ב ת
פסוק	קאפ	פסוק	קאפ.	
21	43	5	42	בראשית
10	54	1	54	נח
16	41	27	40	לק לק
33	4	1	4	וירא
31	1	1	1	חיי שרה
7	2	1	1	תולדות
10	14	7	11	ויצא
21	1	1	1	וישלח
8	3	6	2	וישב
1	4	15	3	מקץ
28	37	15	37	ויגש
12	2	1	2	ויחי
3	2	1	1	שמות
21	29	25	29	וירא
28	46	13	46	בא
31	5	1	5	בשלח
13	6	1	6	יתרו
22	84	8	84	משפטים
26	88	25	88	תרומה
13	6	26	5	תצוה
27	43	10	43	כי תשא
39	18	20	18	ויקהל
26	7	13	7	פקודי
59	7	40	7	ויקרא
23	44	21	43	צו
8	8	21	7	
23	9	22	9	

נומרים		מתחילים		ל ש ב ת
פסוק	קאפ	פסוק	קאפ	
17	7	1	6	שמוני
19	5	42	4	תוריע
20	7	50	7	מצורע
16	22	1	22	אחרי מות
20	20	2	20	קדושים
31	44	15	44	אמר
27	32	6	32	בהר
14	17	19	16	בהקתי
22	2	1	2	במדבר
25	13	2	13	נשא
7	4	14	2	בהעלותך
24	2	1	2	שלח לך
22	12	14	11	קרח
33	11	1	11	חקת
8	6	6	5	בדק
21	19	46	18	פנחס
3	2	1	1	מטות
28	2	4	2	מסעי
		4	3	
27	1	1	1	דברים
26	40	1	40	ואתחנן
3	51	14	49	עקב
5	55	11	54	ראה
12	52	12	51	ששמים
10	54	1	54	כי תצא
22	60	1	60	כי תבוא
9	63	10	61	נצבים
8	56	6	55	וילך
10	14	2	14	בין ר"ה ליו"ב
27	2	15	2	הושע
				יואל

נומרים		מתחילים				לשבת
פסוק	קאפ.	פסוק	קאפ.	ספר		
51	22	1	22	שמואל ב'	האזינו	
42	20	18	20	שמואל א'	ערב ר"ח	
24	66	1	66	ישעיה	ראש חדש	
17	12	17	11	מלכים ב'	שקלים	
34	15	1	15	שמואל א'	זכור	
36	36	16	36	יהזקאל	פרה	
15	46	18	45	"	החדש	
24	3	4	3	מלאכי	הגדול	
7	4	14	2	זכריה	חנוכה א'	
50	7	40	7	מלכים א'	חנוכה ב'	
8	56	6	55	ישעיה	לתענית צבור מנחה	
23	9	13	8	ירמיה	לפ' באב שחרית	
1	6	2	5	יהושע	ליום א' דפסח	
9	23	1	23	מלכים ב'	ליום ב' דפסח	
25	23	21	23	יהזקאל	לשבת חוה"מ פסח	
14	37	37	36	שמואל ב'	ליום ז' דפסח	
51	22	1	22	ישעיה	" ח' דפסח	
6	12	32	10	יהזקאל	" א' דשבועות	
28	1	1	1	חבקוק	" ב' "	
19	3	20	2	שמואל א'	" א' דרה"ש	
10	2	1	1	ירמיה	" ב' "	
20	31	2	31	ישעיה	" כפור שחרית	
14	58	14	57	יונה	" " מנחה	
11	4	1	1	מיכה		
20	7	18	7	זכריה	" א' דסכות	
21	14	1	14	מלכים א'	" ב' דסכות	
21	8	2	8	יהזקאל	לשבת חוה"מ סכות	
16	39	18	38	מלכים א'	לשמיני עצרת	
66	8	54	8	יהושע	לשמחת תורה	
18	1	1	1			

